93

29

3.89 44(71)6052(2)

Rara

Cat. 135/n. 351

Esempl. con l'errore di data.

Classici: Thucydides

DEP. LEG.

Θν. 122

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ, ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑ/
ΝΥ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΧΩΡΙΣ ΩΝ, ΟΥΚ ΕΥΞΥ/
ΝΕΤΟΣ Ο ΞΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.

THVCYDIDES CVM COMMENTARIIS ANTIQVIS ET VAL/
DE VTILIBVS SINE QVIBVS AVTHOR INTELLE
CTV EST QVAM DIFFICILLIMVS.

Ω φίλος εἰ σοφὸς ἦλθε μ' ἐς χέρας, ἦδε τ' ἔφυκας
Νῦις μουσάων, εἶδον ἃ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ γὰρ οὐ πάντῃσι βατὸς, πάντῃσι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην ὀλίγου κεκρυφίδην γὸ γένος.

44/171/6052(2)

Rasa

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ο ΦΡΑΓΚΙΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ ΤΩ ΚΟΡΣΙΝΩ ΓΑΝΥ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον, τοῦ ἑλληνων ἐστὶ παρὰ Πλάτωνι τὸ φιλοσόφων σοφοτάτῳ παροιμία φίλτατε Ἀλέξανδρε, ταύτῃ μὲν οἱ παλαιοὶ πολλάκις ἢ μᾶλλον ἀεὶ ἐχρῶντο, ὁτάκις τῆς πρὸ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρωπότητος ἀπολυσιτελήσειε, καὶ αὐτοῦ τινα ἐκ μείζονος τινὸς δυστυχίας εἰς ἀμέλητον τὴν σωτηρίαν ἐπαναλάβειε. καὶ οὕτω γὰρ θεὸν οὐδὲν ἄλλο δύνασθαι ἢ δύναμίν τινα ἅπαντα τὰ ζῶα ὀφελοῦσαν. ἐκ ταύτης οὖν τῆς οἰήσεως τεκμαίρεσθαι ἔκος ἔστι γεγονέναι, τοῦ ἀνθρώπων μὲν ἄλλοις, ἄλλοις ζώοις δύεσθαι, ὡς καὶ οἱ αἰγύπτιοι τῷ κελάργῳ ὅτι ἐκεῖνον γὰρ ἐκ τοῦ τῆς ἀραβίας ἑλῶν ἀναπεταμένους κατὰ τὰς θερινὰς τροπὰς ὄφεις κλείειν καὶ ἀμφιχαίειν νομίζουσι, μεγίστῃ συνδυσεβείᾳ δύχονται, θύουσί τε. οἱ δὲ ξωμαῖοι κατὰ γὰν αὖ τὸν τρόπον ἔχουσι περὶ τὸν κύνα, ἅπαντος γὰρ ἄξιον τὸ κελτῶν, ἐκεῖνος τὴν ἐν τῷ αὐτῷ φυλακὴν ὄξυγείρει, καὶ οὕτως ἄπιστος γενέσθαι τῇ πόλει τὸ σωτηρίας ἔδοξε. ἀλλὰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὅμοια παρὰ τοῖς παλαιοῖς λεχθέντα περὶ τὴν ταύτης τῆς παροιμίας σημασίαν, ἀτονόπαντα καὶ ἀτοπώτατα ἅπασιν τοῦ ἀτόπων ἄνδρὸς δοκοῦσι, καὶ πάνυ ἀσεβῆ παρ' ἡμῖν τοῖς χριστιανοῖς, ἄλλως δὲ, καὶ μᾶλλον δυσεβῶς, εἰ μή, ὡς ἔφειν, ἀληθῶς ἐρμηνεύω, ἡγοῦμαι γὰρ Πλάτωνα αὐτὸν τὸ θείου παρὰ πᾶσιν ἔθνεσιν ὠνομασμένον, ἢ ὀνπινοῦν, ὃς πρῶτον ταύτῃ ἐχρήσατο, τοῖς ἀνθρώποις παραινεῖν βουλήσασθαι. ὡς γὰρ ἕλπτος καὶ μέγιστος ὁ θεὸς, ἃς τὴν τοῦ ἀνθρώπων λυσιτέλειαν ἅπαντα εἰργάσατο, καὶ οὕτως αὐτὸν, οἱ ἀνθρωποι ζηλώσαντες, τῇ δὲ τοῦ θεοῦ νουθεσίᾳ φυσιχῷ τε νόμῳ, ἀνθρώποις λυσιτελοῦντα δρᾶν ὀφείλουσι, καὶ ὡς καὶ θεοὶ δώτηρες ἑαυτῶν ἀνθρώποις ἅσι, οὕτω καὶ ἀνθρωποι ἀλλήλοις. καί καὶ οὐχ οὕτως ἐν τῷ νῦν χρόνῳ, φθόνῳ τε κακῷ, οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πανύ ἐναντίου, στάσεως γὰρ, σφαγῆς καὶ παραχῆς ἅπαντα μεστά, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. Πλάτωνι γοῦν ἐγὼ οὕτως ὁμολογουμένως, τοῦτήν τε αὐτοῦ καταδεξάμενος καὶ ζηλώσας τὴν δόξαν, κατὰ δύναμιν ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις δυεργέτης εἶναι διενόησα, καὶ νῦν ἐν μεγίστῃ, οὐ μόνον τῆς Ἰταλίας ἀλλὰ καὶ παντὸς τοῦ κόσμου παραχῇ, ὅτε λοιποὶ οἱ ἄνδρες, πετροβόλοις βασιλίσκοις καὶ ἄλλα πολεμικὰ μηχανήματα παρασκευάζονται, ἐγὼ ἁρμονικὰ ἐργάζομαι τὰ ἔργα, προσέθηκα γὰρ τὸν νοῦν, πάλαι ὡς ἅδες, πρὸς τὰ ἑλληνικὰ βιβλία καὶ πορθοῦν τὰ ἐν τῇ Φλορεντίᾳ τετυπωσόμενα, ὡς δύναμαι μὲν οἶδ', ἃ γὰρ τῇ ἡμετέρᾳ αἰσίᾳ ἀδιορθωτέντα ἅπαλεί πεται, τῇ τ' ἄλλων ἀκριβίᾳ καταρθώσεσθ', ὃ ἐστὶ πρόγονον μὲν, καὶ καματῶδες ἔργον ὄζει, ἀλλὰ καὶ κλεινὸν καὶ παρ' ἄλλων πολλῶν μεμνῆσθαι. νῦν δὲ καταρθάσαμην, τὴν Ἰφν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πολέμων ἱστορίαν, ἣν Θουκυδίδης Ἀθηναῖος συνέγραψεν, οὐ περὶ τοῦτο μόνον φράσαι αὖ, ὡς καὶ τῷ ὄντι, αὐτὸς ἅπασαν τὴν ἀπιστήμην καὶ τέχνην τοῦ συγγράφειν τοῖς φιλομαθέσι ἀπέφηνε, καὶ ὡς τοῦτον ζηλώσαι βουλόμενος βέλτιστος τῶν ἁπάντων ῥητόρων Δημοσθένης, ὀκτάκις τὰ ἑαυτοῦ μετεγράφε, ταύτην δὴ μᾶλλα χολίων παλαιῶν καὶ παντὸς ὠφελίμων, ἐν τυπωθεῖσαν καὶ τέλος σὺν θεῷ τυχοῦσαν, παρὰ Βερνάρδῳ τοῦ Ἰουντᾶ ὃς, ἵνα τις ἀπλεικῶς καὶ μὴ πρὸς ἀπέχθειαν ἐξετάζειν ἐθέλῃ τὰ πράγματα, πολλῶν καὶ καλῶν δυεργημάτ' αὐτὸς ὑπῆρξε τοῖς λόγων ὀρεγομένοις, τῶν μὲν ἡσιτῶν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Ἰφν ἁπάντ' καὶ Ἰφν ῥητόρων ἡμῖν μεταδούς, σοὶ μάλιστα παντων πρεπώδες ἵνα ἀναπτύσσω, σὺ γὰρ τῆς ἑλλαδικῆς μούσης τροφίμως ὑπάρχεις, σὺ νυκτός τε καὶ καθ' ἡμέραν τὰ ἑλληνικὰ ἀντίγραφα μεταχειρίζεις καὶ νῦν ἐν τῇ τῶν Οὐολατερρῶν πρεσβείᾳ, ὑπὲρ τοῦ τῆς πολιτείας πραγμάτων ἐχόμενος, οὐ τὰς συνήθους ἀσουδαίας πράξεις ἀπολείπαι θαι ἐθέλῃς. σιωπήσω μὲν τῆς σοῦ φύσεως ἐλευθερίαν, ἢ φιλοτιμίαν, ἐῶ λέγειν τὸ πρόδηλον ἔξιον, καὶ δύχαρες τὸ ἦμερον, καὶ φιλανθρωπον, τὸ ἁλικρινὲς καὶ ἀκέβδηλον τῆ τρόπων σου, Ἰφν μή τευ ὑπὸ βασκανίας, μή τευ ὑπὸ πλιχρότητος διεστραμμένων, ἀλλὰ παντὸς μικροψυχίας ὑψηλοτέρων. ὃς ἅπασι τοῦδε τοῦ ἀναθήματος ἄξιος ἐναδοκεῖς, ἄλλοι γὰρ σοῦ ταῦτα θαυμάσουσι, προσθήσομαι δὲ τοῦτο μόνον, ὡς σὺ τὰ τοῦ Θουκυδίδου συγγράμματα, αἰὰ χεῖρας ἔχων, μεγάλης τῆς ἡδονῆς καὶ λυσιτελείας ἐμπλησθήσει, δὺ τύχῃ, Φλορεντήνδεν ἀνθεστηριῶνος τετάρτῃ ἱσταμένου. Ἔρρωσο.

ΑΦΤΟΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΚΥΔΙΔΗΝ, ΕΚ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΥ.

Τ Ιμᾶν ἄξιον τοὺς δυνάστας τὰ χρήσιμα, οἷς ἐπρίσαντο κάλλιστα, καὶ τὸ παρ' ἐκείνων φανὲν, ἐπαινεθῆναι δικαίως τοῖς δεῖξασιν. οὐκοῦν Θουκυδίδην ἐπαινέσω τοῖς λόγοις, αὐτὸν τοῖς αὐτοῦ πᾶσι προελόμενος. ἅπαντας μὲν δὴ τοὺς δυνάστας τιμᾶσθαι καλόν. τοσούτῳ δὲ μᾶλλον Θουκυδίδην τοῦ ἄλλου, ὅσῳ τοῦ ἀπαιτοῦντος δυνατὸν τὸ κάλλιστον. οὔτε γὰρ λόγων ἐν τοῖς οὖσι κρεῖττον ὑπάρχει λαβεῖν, οὔτε Θουκυδίδου πρὸς τοὺς λόγους σοφώτερόν ἐστι δυνεῖν. προῆλθε τοίνυν Θουκυδίδης ἐκ γῆς, ἣ καὶ βίον αὐτῷ παρέσχε, καὶ τέχνην. οὐ γὰρ ἔπρωθεν γέγονεν, ἀλλ' ὅθεν οἱ λόγοι. καὶ μετέβαλε τὰς Ἀθήνας δυνῶν, προγόνοις μὲν βασιλοῦσιν ἐχρήσατο. καὶ δ' τῆς τύχης αὐτῷ δυνατώτερον, ἐκ προτέρου προελήλυθε γένους. καὶ προσλαβὼν ἄμφω, γένους ἰσχὺν, καὶ πολιτείαν δημοτικὴν, εἰς ἑπανόρθωσιν ἑκατέρου τὸ παρ' ἑκατέρου φέρεται κέρδος, δι' μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, διὰ τῆς ἰσηγορίας ἐπανορθούμενος, καὶ πολιτικὴν ἔνδοσιν, τῇ παρὰ τοῦ γένους δυσθυμίᾳ συγκρύπτων. καὶ τοιούτους φανεὶς, τρέφεται μὲν πολιτείᾳ, καὶ νόμοις, ἃ τοῦ ἄλλου ἀμείνω πεφύκασι. καὶ πρὸς ὅπλα καὶ νόμοις ἅμα ζῆν ἐγνωκώς, φιλοσοφεῖν δ' αὖ τοῖς καὶ στρατηγεῖν ἐβουλεύσατο, οὔτε τοῖς λόγοις ὅπλων ἀποστερῶν, οὔτε τὰς μάχας ἐν μέρει τιθεὶς τῆς φρονήσεως. καὶ μίαν πρεῖττα μελέτην, ὧν μίαν οὐκ εἶχε τὴν τέχνην, ἃς εὐσυναγώγους, ἃ τῇ φύσει διέστηκεν. Ὡς δὲ ἃς αὖ δρᾶς ἐφίκετο, ἔξεστι καιρὸν ἃς ἐπιδείξει, ὧν καλῶς προνοήσατο. καὶ τάχυ παρέσχεν ἡ τύχη τὸν πόλεμον. καὶ τὰ πεπραγμένα πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, οἰκείαν αὐτὸς ἐποιήσατο τέχνην. καὶ φυλακὴν γέγονεν, ὧν ὁ πόλεμος ἤγαγεν. ἃ γὰρ ἐρίουν ὡς ἕκαστοι, ταῦτα συγκρύπτειν οὐκ ἀφῆκε τὸ χρόνος. ἐξ ὧν, ἁλισκομένην μὲν ἔγνωσται Πλάταια, δ' ἡμύμενα δὲ τὰ τῆς Ἀττικῆς ἐγνωρίζετο, καὶ πολεμούμενα παρὰ τοῦ Ἀθηναίων ἐδήλου τὸ Πελοποννησιακὸς πολέμου. πᾶσα μαχίας ἥδεν ἡ Ναυπακτος. λαθεῖν οὐκ ἀφῆκε ταῦτα Θουκυδίδης συγγράφων. Λέσβος ἑάλω, καὶ μέχρι τοῦδε κεκρύπτεται. πρὸς τοῖς Ἀμπρακιώταις καθίστατο μάχη, καὶ δ' γεγονὸς, οὐκ ἀφεῖλεν ὁ χρόνος. δίκη Λακεδαιμονίων οὐκ ἀγνοεῖται παράνομος. Σφακτηρία, καὶ Ῥύλος, τὸ μέγα τοῦ Ἀθηναίων ἔργον, οὐκ ἔλαθεν. ὅθεν Κερκυραῖοι μὲν, παρὰ τὰς Ἀθήνας ἐκκλησάζουσι. Κορίνθιοι δὲ, πρὸς αὐτοὺς αἰτιφθέγγονται. Αἰγινῆται καταγηροῦντες, εἰς Λακεδαίμονα ἔρχονται. καὶ σωφρονῶν μὲν ἐπ' ἐκκλησίας Ἀρχίδαμος, Σθενελαΐδας δὲ, ὠμὰ μάχην κινῶν. καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Περικλῆς πρεσβείαν ἀπαμάζων Λακωνικὴν, καὶ χαλεπαίνειν οὐ συγχωρῶν Ἀθηναίοις νοσοῦντας. ταῦτα καθάπαξ παρὰ τῆς Θουκυδίδου συγγραφῆς, πρὸς ἅπαντα τηρεῖται τὸν βίον. ἆρα τις αὐτῷ παραβαλεῖ τὸν Ἡρόδοτον; ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν, δίκην ἔσται πρὸς ἡδονήν, ὁδὲ, πρὸς ἀλήθειαν ἅπαντα φθέγγεται. ὅσον δὴ πρὸς χάριν τοῦ πρὸς ἀλήθειαν ἔλαττον, τοσοῦτον Ἡρόδοτος τοῦ Θουκυδίδου καλῶν ἀπολείπεται. Πολλὰ ἦν ἕτερα περὶ Θουκυδίδου διεξελθεῖν, ἃ μὴ τὸ πᾶν ἐρεῖν, τὸ τοῦ ἐπαίνων παρεῖλετο πλῆθος.

ΒΙΟΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ.

Θ Ουκυδίδης Ἀθηναῖος, Ὀλόρου ἦν παῖς. θρᾴκιον δὲ αὐτῷ τὸ γένος. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὄλορος, ἐκ Θρᾴκης εἶχε τοὔνομα. γέγονε δὲ τ Μιλτιάδου συγγενής. αὐτίκα γοῦν ἔνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθαπται, ἐνταῦθα καὶ Θουκυδίδης τέθαπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔγημε τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως θυγατέρα Ηγησῶβυλιν. γέγονε δὲ Αντιφῶντος τοῦ ῥαμνουσίου μαθητὴς, ὃ εἰνοῦ λέγειν, καὶ ὑπὸ τοῦ νενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν, οὐκ ἤρεσκε τὸ αὐτοῦ. γράφειν δὲ ἐπεχείρησε τοὺς λόγους, καὶ ἐξέδωκε τοῖς δημόσιοις. ἐμαρτύρησε δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητὴς. ὅτι ὡς ἂν σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν ἃς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁμὲν, ἐδόξε πονηρὸς Αντιφῶν εἶναι. καὶ περὶ τέλη τ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κρίνεις προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν, τὰ ἄριστα κατὰ πρεσβείαν πραγματεύσας, Ἀθηναίοις δὲ ἅλυσι πλέστα πάλαι, ἑάλω. καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν, Ἀρχεπτόλεμος, καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἱ οἰκίαι, καὶ τὸ γένος, τὸ μὲν, διεφθάρη, τὸ δὲ, ἄτιμον ἐγένετο. στρατηγικὸς δὲ αὖ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος, καὶ τὰ περὶ Θάσον πεσσυθεὶς μετάλλα, πλούσιος μὲν ἦν, καὶ μέγα ἐδύνατο. ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, αὐτὰν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτῆτός τε, καὶ ὀλιγωρίας. ἔτυχε μὲν τὰρ Βρασίδας τὰς ἐπὶ θρᾴκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφιστὰς μὲν Ἀθηναίων Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθεὶς. καὶ ταῦτα δ' ἐσπουδακὼς ἀφανῶς, καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ηϊόνα ἔγνως κωλύσαι. περὶ τοῦ δὲ Αμφίπολιν μέγα κλῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ηϊόνα εὐσυνήθη φάσας, σῶσαι. τὴν δὲ Αμφίπολιν, ἀπώλεσε, καὶ τοι Κλέωνα βοηθῶν τὰς ἐπὶ θρᾴκης πόλεσι, κατέπλευσε μὲν ἐς Αμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης, Βρα-

ὧδας μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος, ἐνίκησεν αὐτόν. Κλεὼν δὲ, ἀπέβαινεν ὑπὸ Μιρκινίου πελτάστου βληθείς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Βρασίδας τῆς νίκης αἰσθόμενος, ἀπέβαινε. καὶ Ἀμφίπολις Ἀθηναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δὲ ἐγένετο. ἔνθα καὶ τὰ Ἀγνώνια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπολῖται, Βρασίδια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν ἀπίκην ἀποικίαν, λακωνίσαντες δὲ, καὶ ἐν τούτῳ, καὶ τὴν τιμὴν μεταβέντες εἰς Λακεδαίμονα. γενόμενος δὲ φυγὰς ὁ Θουκυδίδης, ἐσχόλαζε τῇ συγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δὲ Ἀθηναίων τῆ τυραννίδα, καὶ πλεονεξίαν. οὐ γὰρ καιρὸς αὐτῷ κατεπεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγορούντων, ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων, ἢ Μιτυληναίων ἀπομένων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς ἀπίκοις ἐρρύη. καὶ τὰς μὲν νίκας τὰς λακωνικὰς, δέδηχε τῷ λόγῳ. τὰς δὲ ξυμφορὰς ηὔξησε τὰς ἀπίκας, ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. πέπαυται δὲ ὁ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ τοῦ μαχίᾳ τῇ πρὸς Κυνὸς σῆμα, τουτέστι πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα δοκοῦσι νενικηκέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα, ἑτέροις γράφειν κατέλιπε, Ξενοφῶντι, καὶ Θεοπόμπῳ. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ ἔφεξῆς μάχαι. οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν ναυμαχίαν τὴν πρὸς Κυνὸς σῆμα, ἣν Θεόπομπος ἔγραψεν, οὔτε τὴν πρὸς Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύβουλος, καὶ Θηραμένης, καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργινουσίαις ναυμαχίαν, ἔνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, οὔτε τὸ κεφάλαιον τοῦ κακῶν τοῦ ἀπίκων, τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι, καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας. καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτοῦ καθεῖλεν, καὶ ἡ τοῦ τριάκοντα τυραννὶς κατέστη. καὶ πολλαῖς ξυμφοραῖς πολιτεύσασα ἡ πόλις, ἃς ἀκριβῶσε Θεόπομπος. Ἦν δὲ τοῦ ναυτικοῦ κατὰ γένος Ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος ὁ Θουκυδίδης. δήμος δὲ ὁ Ἅλαι ἐν τῷ λέγειν, πρὸς τῆς συγγραφῆς, προέστη τοῦ πραγμάτων. πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δυάδος, τίνα δὲ ἐποιήσατο τὴν ἐπίδειξιν. Περικλέα μὲν γὰρ τῆς τῶν πολιτῶν αὐδρα φίλον, καὶ ἑρωμένον ἴδιον, διά τινα ξυλλογισμὸν ἐφόνευσε. ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κινουμένης, πολλὰ τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογίαν προοίμιον ὑπὲρ τοῦ Περικλέους. καὶ Περικλέους κατηγορούντος, ἐνίκα. ὅθεν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἑλομένων Ἀθηναίων, ἄρχων προέστη τοῦ δήμου. μεγαλόφρων δὲ ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἅτε φιλοχρήματος, οὐκ εἴα τὸν πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δίκαστηρίου φόβου ἐγένετο. ἔπειτα δὲ ὀξοστρακίζεται ἔτη δέκα. φόβου δὲ, ἐν Αἰγίνῃ διέτριβε. κἀκεῖ λέγεται τὰς ἱστορίας αὐτὸν συντάξασθαι. τό τε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μάλιστα φανερὰν γενέσθαι. ἅπαντας γὰρ Αἰγινήτας κατοικίζων, αἱ πόλεις ἐπρίσαντο. μετὰ τὴν ἰσόρριαν φασὶ συντετάχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοίμιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μεμνῆται γενομένων, ὥσπερ τῆς Δήλου καθάρσεως, ἣν πρὸ τοῦ ἑβδόμου ἔτους ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος γεγενῆσθαί φασι. μεμνῆται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς, λέγων, Ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου. ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ φησὶ, Κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο, καὶ μέρᾳ τινὶ τῶν Βαρβάρων. ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων. πιστώσας δὲ τὴν ὁδὸν ἱστορίαν, ἀπέβαινε νόσῳ. σφάλλουσι γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ὁδὸν, ἀλλ' ἑτέρου συγγραφέως. τελευτήσας δ' ἐν Ἀθήνῃσιν, ἐτάφη πλησίον τῶν Μιλτιάδου πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀπίκης, ὃ προσαγορεύεται Κοίλη. εἶτε αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήναζε ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὁρισθέντος χρόνου πιεσθέντος, καὶ τελευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν ὀστέων ἀπὸ Θρᾴκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον. λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφότερα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα.

Θουκυδίδης Ὀλόρου ἁλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.

ΑΛΛΩΣ.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ ΑΥΤΟΥ, ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΠΑΡΕΚΒΟΛΗ.

Τ

Ὧν Δημοσθένους μύστας γεγενημένοις θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων, συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νομάτων μετοὺς γενομένους, καὶ ἱκανῶς ἐμφορηθέντας, ὥρα λοιπὸν καὶ τὸν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταστῆναι. πολυὺς γὰρ αἰνίττεται τέχνας, καὶ κάλλει λόγων, καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων, καὶ στρατηγίᾳ, καὶ συμβουλαῖς, καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον, εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ γένος, καὶ τὸν βίον. πρὸ γὰρ τοῦ λόγων, ταῦτα ἐξεπιστέον τοῖς φρονοῦσι καλῶς. Θουκυδίδης τοίνυν ὁ συγγραφεὺς, Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατρὸς, τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπὸ Ὀλόρου τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἡγησιπύλης. ἀπογόνος δὲ τοῦ διδοκιμωτάτων στρατηγῶν,

γῶν, λέγω δὴ τὴν πρὸ Μιλτιάδην, καὶ Κίμωνα. ὡκείωτο δὲ ἐκ παλαιοῦ ἡ γένος πρὸς Μιλτιάδην τὸν τραπ
γόν. τῷ δὲ Μιλτιάδῃ, πρὸς Αἰακὸν τὸν Διός. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἀπῶθεν. καὶ τούτοις Δίδυ
μος μαρτυρεῖ, φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῆς ἱστορίων φάσκων οὕτως λέγειν. Φιλαίας δὲ ὁ Αἴαντος, οἰκεῖ ἐν
ταῖς Ἀθήναις. ἐκ τούτου δέ, γίνεται Δαΐκλος. τοῦδε, Ἐπίδυκος. τοῦδε, Ἀκέστωρ. τοῦδε, Ἀγήνωρ. τοῦδε, Ὀλε
ος. τοῦδε, Λήκης. τοῦδε, Τύφων. τοῦδε, Λαΐος. τοῦδε, Ἀγαμήστωρ. τοῦδε, Τίσανδρος, ἐφ' οὗ ἄρχοντος ἐν Ἀθή
ναις. τοῦδε, Μιλτιάδης. τοῦδε, Ἰπποκλείδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντος πανα θήναια ἐτέθη. τοῦδε, Μιλτιάδης, ὃς ᾤκη
σε Χερρόνησον. μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ τῶν γραφομένῃ ἀσώτοις, ἀλλ' οὐκ αὐτῷ γε τῆς π
πρὸς Θουκυδίδην. ἔστι γὰρ οὗτος τούτου συγγενής. Θρᾷκες, καὶ Δόλογκες, ἐπολέμουν πρὸς Λιγυβίους. ὄντας
γείτονας. παλαιὸς δὲ μῶμος τῷ πολέμῳ, καὶ πικρὸν οὐ παύσαντες ἐκ τοῦ μείονος ἔχειν ἀεὶ τὸν πολεμίων,
καταφθείρουσιν ἅπαντα τοῦ θεοῦ χρησμὸν εἰδότες ὅτι μόνος ὁ θεὸς ὃς ἀμηχανῶν διορίσκει τόρους. Θεῶν γὰρ
ἰσχὺς καὶ κατ' Αἰσχύλον ὑπερτέρα. πολλάκις δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον καὶ χαλεπὰς ὑπὸ
τε ὀμμάτων χρίμπτουσιν νεφελῶν ὀρθοῖ· καὶ οὐκ ἐβούλοντο τὴν ἐλπίδων ἐχρήσαντο γὰρ κράτιστον ἐξή
γεμόνα τοῦτον, ὃς αὐτοῖς ἀλωμένοις, ἅπασι ξενίαν καλέσοι. τὸ τε καὶ Κροῖσος ἔσχε Λυδίαν, καὶ τὰς Ἀθή
ναις ἡ Πεισιστράτιδῶν τυραννὶς ἐπαυσίουν τὸν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου, πρόμαντις τυχόν τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῆς ὁρων
καθεζομένῳ τῆς Ἀττικῆς, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, δίκαιον δὲ ζητοῦντι τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον. ταῦτα γὰρ
ᾠκονόμησεν ὁ χρησμὸς αὐτοῖς, ὅρων οἷον αὐτοῖς μαντήτων ἔχοντας πολὺν, συνεὶς πὸ δύνατον μαίνη, καὶ
λεῖ τοὺς ἀφ' ὁρᾶς ἅπασι ξενίαν, ὑπηρετῆσαι τῷ χρησμῷ λαμβάνων. οἱ δ' ἔπαθησαν, τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῆς ξενίων
εἰληφότες. καὶ πάντα αὐτῷ δηλήσαμενοι, στρατηλὸν ἐχρεοτόνησαν αὐτῶν. οἱ μὲν, ἐν τὸν θεὸν φασὶν ἐρωτή
σαντα, ἐξελθεῖν. οἱ δὲ, οὐκ ἀΐδυγνώμης τοῦ τυραίνου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσ
κλισιν τῶν Θρᾳκῶν δηλήσαμενον, ἀπελθεῖν. οἷς καὶ προσδοὺς δύναμιν, ἀπέπεμψεν, ἵνα δὴ εἰς ὅτι μέγα
δύναμις αὐτὸν ἐξέσται τῶν Ἀθηναίων. οὗτος δὴ ἡγούμενος, ἐπεμέρωσε τὰ μεμαντευμένα καὶ μετὰ τὴν νίκην, γί
νεται καὶ Χερρονήσου οἰκιστής. ἀπροβαίνοντος δὲ μετὰ παιδὸς αὐτοῦ, διαδέχεται τὴν ἐν Χερρονήσῳ ἀρχήν,
Στησαγόρας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμομήτριος. ἀπροβαίνοντος δὲ καὶ τούτου, διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλτιάδης, ὁμώνυ
μος μὲν τῷ πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς δὲ Στησαγόρου ὁμομήτριος, καὶ ὁμοπάτριος. οὗτος δὴ, ὃν τῶν αὐτῷ παι
δῶν ὃς ἀπὸ Θρᾳκῆς γυναικὸς, ὁμωνύμου δυναστείας, λαμβάνει Θρᾳκῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα Ἡγησιπύ
λην πρὸς γάμου. ἐξ οὗ καὶ αὐτὸς γίνεται παιδίον. καὶ πλεόντων δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν, συνέβη δυσάμμορος
τὰ αὐτοῦ, ἐς τὰς Ἀθήνας πέμπει. καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀπεστέλλει. ἡ δὲ γαῦς ἁλίσκεται, ἐν ᾗ καὶ οἱ παῖ
δες αὐτοῦ. ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς θρᾳκικῆς. ἀφίενται δὲ ὑπὸ βασιλέως, ἔστι δὲ Ἡρόδοτος λέγε
ται. Μιλτιάδης δ' ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θρᾴκης διαφυγὼν, σώζεται. οὐκ ἀπὸ δρᾶ. καὶ τὴν Ἴδην
συκοφαντίαν. ἐγκλήματα γὰρ αὐτῷ διεξιόντες τὴν τυραννίδα, ἀπὸ φόβου δὲ
κατὰ ἔρος τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάροις πολέμου γίνεται. ἀπὸ τούτου οὖν καταπεφθαι φησι τὸ
Θουκυδίδου γένος. καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὸν πολλὴν πρόνοιαν, καὶ τὰ ἐπὶ Θρᾴκης κτήματα,
καὶ μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν τισιν, εἶναι τοῦ Μιλτιάδου, ἢ θυγατρίδοῦς. παρέ
σχεδ' ἡμῖν τινα ἄλλως αὐτὸς ζητῆσαι, μὴ δεμίαν μνήμην τοῦ γένους ποιησάμενος. μὴ ἀγνοοῦμεν δὲ τοῦτο
ὅτι Ὅρολος, ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστὶ, τῆς μὲν πρότης συλλαβῆς τὸ ῥ. ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας, τὸ λ. αὖτη
γὴ γραφὴ ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὅρολος ἐστὶν, ἡ τάλη δηλοῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κει
μένη, ἔνθα κεχάρακται.

Θουκυδίδης Ὀρόλου Ἁλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.

Ῥοὰς γὰρ τὰς Μελιρίσι τὰς καλουμένας, ἔστιν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα κιμώνια μνήματα, ἔνθα δείκ
νυται Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου τάφος. ἐνδέχεται δὲ ἡλογότατον τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντος. ξένος γὰρ οὐδεὶς
ἐκεῖ βάπτεται. καὶ πολέμων δὲ ἐν τῷ πρὸ ἀκροπόλεως μαρτυρεῖ, ἔνθα καὶ βεο αὐτῷ
γενέσθαι προσστορεῖ ὁ δὲ Ἑρμῆς καὶ ἀπὸ τῆς Ῥοδοστράτιδῶν αὐτὸν λέγει τῶν τυραννῶν ἔλκειν τὸ γέ
νος. διὸ καὶ διαφθονεῖν αὐτὸν φησὶν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς περὶ Ἁρμόδιον, καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα ὡς οὐκ
ἐγένοντο τυραννοφόνοι, οὐ γὰρ ἐφόνευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἵππαρχον. ἠγάγε
το δὲ γυναῖκα ἀπὸ Σκαπτῆς ὕλης τῆς θρᾳκικῆς πλουσίαν φόρα, καὶ μέταλλα κεκτημένην ἐν τῇ Θρᾴκῃ. τὴ
τον δὲ τὸν πλοῦτον λαμβάνων, οὐκ ἐς τρυφὴν ἀπέλισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὸν πόλε
μον αἰσθηθεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα, προελόμενος συγγράψασθαι αὐτὸν, παρεῖχε πολλὰ τοῖς Ἀθηναίων στρατιώ
ταις, καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ πολλοῖς ἄλλοις, ἵνα, ἀπαγγέλλειεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γι
νόμενα κατὰ καιρὸν, καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. Ζητητέον δὲ, διά τι καὶ Λακεδαιμονίοις παρεῖχε,
καὶ ἄλλοις, δόξαν Ἀθηναίοις μόνοις διδόναι, καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνειν. καὶ λέγομεν, ὅτι οὐκ ἀσκόπως καὶ τοῖς
ἄλλοις παρεῖχε. σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τὴν πραγμάτων συγγράψαι. ἦκε δὲ Ἀθηναίοις πρὸς δὲ χρόνου
ἀπαγγέλλοντας δ' ἑαυτὸν, φθονεῖσθαι, καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνίκησαμεν, οὐ νικήσαντες. διὸ πάντα πα
ρεῖχεν ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμφωνίας ὑπερῶν τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν. Τὸ γὰρ ἀσαφὲς, ὄξελεγ
χεται τῇ τῶν πολλῶν συναδούσῃ συμφωνίᾳ. ὅθεν φησὶν ὁ Αὐτυλλος, καὶ ἄθεος πρᾶγμα νομίσθη, τῆς ἐκεῖθεν

ΒΕΚΔΕΙΟΣ ΕΠΙΦΘΟΡΗΜΕΝΟΣ. ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΔΕ Ο ΠΑΤΑΡΕΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, ΑΥΛΑΞ ΛΟΥΚΙΟΣ ΟΦΛΑΚΙΝΟΣ, ΑΥΛΑΞ ΠΟΜΠΩΝΙΟΣ ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΣ ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΡΙΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΤΟΝ ΚΑΙ ΕΒΔΟΜΟΝ ΚΑΙ ΟΓΔΟΟΝ ΚΑΙ ΕΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΟΝ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΟΝ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΟΝ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΟΝ ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ

τῇ φύσει προσφορον τῇ οἰκείᾳ, καὶ τῷ μεγέθει πρέπον τοῦ τοσούτου πολέμου. Ωγαρ αἱ πράξεις μεγάλαι, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον εἰκέναι τὰς πράξεσιν. ἵνα δὲ μηδὲ τοῖς ἄλλοις ἀγνοῆς χαρακτῆρας, ἴσθι ὅτι μέσῳ μὲν Ηρόδοτος, ἐχρήσατο, ὃς οὔτε ὑψηλός ἐστιν, οὔτε ἰσχνὸς ἰσχνῷ δὲ ὁ Ξενοφῶν. διάγε ἂν ὑψηλόν, ὁ Θουκυδίδης καὶ περιπικὰς πολλακις ἐχρήσατο λέξεσι, καὶ μεταφοραῖς τισί. περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς, ἐτόλμησάν τινες ἀποφήνασθαι, ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς, οὐκέτι ῥητορικῆς, ἀλλὰ περιπικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκέτι περιπικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑπολείπει μέτρῳ τινί. εἰ δέ τις ἡμῖν αἰτεῖται, ὅτι οὐ πάντως ὁ περὶ τοὺς λόγος ῥητορικῆς ἐστιν, ὡς περ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα, οὐδὲ τὰ ἰατρικά, λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἡ συγγραφὴ κεφαλαίοις διαιρεῖται, καὶ ἅπαν εἶδος ἀπάγεται ῥητορικῆς. κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ ἅπαν τὸ συμβουλευτικόν. ἄλλοι δέ, καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν ἀπάγουσι, φάσκοντες, ὅτι ἐγκωμιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους. ὀξαιρέτως δὲ ἡ Θουκυδίδου ἐν τοῖς τρισὶν εἴδεσιν ὑπόκειται. τῷ μὲν συμβουλευτικῷ, διὰ τὴν ὅλων δημηγοριῶν, πλὴν τῆς Πλαταιέων, καὶ Θηβαίων, ἐν τῇ τρίτῃ. τῷ δὲ πανηγυρικῷ, διὰ τοῦ ἐπιταφίου. τῷ δὲ δικανικῷ, διὰ τὰς δημηγορίας τὰς Πλαταιέων, καὶ τὴν Θηβαίων, ἃς αὐτέρῳ τὴν ἄλλων ὑπόκειλώμεθα. ὅπου γὰρ δικαστὰ κρίνουσι Λακεδαιμονίους οἱ παραγενόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεύς, καὶ ἀπολογεῖται, περὶ ὧν ἐρωτᾶται, δῆ μειούμενος τοὺς λόγους προιούμενος. καὶ ἁπλέγει τοὺς ὁ Θηβαῖος, ὡς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμονίων προκαλούμενος. ἡ τοῦ λόγου τάξις, καὶ μέθοδος, καὶ τὸ ἦθος, δικανικοῦ καθαρῶς ἀποφαίνει τὸ εἶδος. λέγουσι δέ τινες τὴν ὁδὸν ἱστορίαν γεγράφθαι, καὶ μὴ εἶναι Θουκυδίδου. ἄλλοι μέν, φασὶν εἶναι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οἱ δέ, Ξενοφῶντος. πρὸς οὓς λέγομεν, ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκέτι, δῆλον. οὐ γὰρ γυναικὸς ἦν φύσεως τοιαύτην ἀρετὴν τε καὶ τέχνην μαθεῖν ἐπιθυμῆσαι, ἐπιθυμήσασα, δὲ τοιαύτης ἦν, οὐκ ἂν ἐπιτυχοῦσα λαθεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ὁδὸν ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ κατέλιπεν ἄν, τὴν οἰκείαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δὲ οὐδὲ Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτὴρ μονονουχὶ βοᾷ. πολὺ γὰρ τὸ μεσον ἰσχνοῦ χαρακτῆρος, καὶ ὑψηλοῦ. οὐ μὴν οὐδὲ θεοτέμπου, καθάπερ τινὲς ᾠήθησαν. τισὶ δέ, καὶ μᾶλλον τοῖς χαριεστέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δὲ ἀκαλλώπιστος δὲ ἐκ τύπων γεγραμμένη. καὶ πολλῶν μὴ ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων καλλωπισθῆναι, καὶ λαβεῖν ἐκ πασῶν δυναμῶν. ἔνθεν καὶ λέγομεν, ὡς ἀσθενέστερον πεφρᾶται, καὶ ὀλίγου, καθότι ἀῤῥώστων, αὐτὴν φαίνεται συντιθεικώς. ἀσθενοῦντος δὲ σώματος, βραχύ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀπονώτερος εἶναι φιλεῖ. μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις, ὅ, τε λογισμὸς, καὶ τὸ σῶμα. ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον τὸν πολυνπάκοιν ἐν τῇ Θράκῃ, συγγράφων τὰ πράγματα τοῦ εἰκοστοῦ καὶ πρώτου ἐνιαυτοῦ. εἴκοσι γὰρ καὶ ἑπτὰ κατέσχεν ὁ πόλεμος. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἐξῆς πράγματα, ἀνάπηροί, ὅ, τε Θεόπομπος, καὶ ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν. Ιστέον δέ, ὅπι στρατηγήσας ὁ Θουκυδίδης ἐν Αμφιπόλει, καὶ δόξας ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι, καὶ προλαβόντος αὐτὸν τοῦ βραδέος, ἐφυγαδεύθη ὑπὸ Αθηναίων, διαβάλλοντες αὐτὸν τοῦ Κλέωνος. διὸ καὶ ἀπεχαίνεται τῷ Κλέωνι, καὶ ὡς μεμνόπα αὐτὸν ἀσάφ πάπαχοῦ, καὶ κοῦφον. καὶ ἀπελθὼν, ὥς φασιν, ἐν τῇ Θράκῃ, τὸ κάλλος ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθηκεν. ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημάνθη τὰ λεχθέντα ἅπαντα, καὶ τὰ πραττόμενα. οὐ μὴν καλλίοις ἐφρόντισε τὴν ἀρχὴν, ἢ τὸ μόνον σῶσαι τῇ σημάνσει τὰ πράγματα. ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ὀξορίαν, ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ τῆς Θρᾴκης χωρίῳ διατρίβων, συνέταξε μετὰ κάλλους, ἃ ὀξαρχῆς μόνον ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην. ἔστι δὲ τοῖς μύθοις ἐναπόθεσθαι. διὰ τὸ χαίρειν τοὺς ἀληθείας. οὐ γὰρ ἐπέτρεπε δυσὶ τοῖς ἄλλοις τὸν αὐτὸν συγγράφειν, οὐδὲ ἱστορικοῖς, οἱ μύθοις ἐγκατέμιξαν τὰς ἑαυτῶν ἱστορίας, τοῦ πρώτου σημείου τῆς ἀληθείας ἀπτομένου μύθου. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν οὕτω. τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τὸ ἡδὺ τῶν ἀκουόντων, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν τῶν μαθημάτων γραφήν. καὶ γὰρ ὠμάσεν ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφήν. πολλὰ γὰρ τοῦ πρὸς ἡδονὴν ἀπέφυγε τὰς παρενθήκας, ἃς εἰώθασι ποιεῖν οἱ μείονες, ἀποκλίνας. ὅπου γὰρ καὶ παρ Ηροδότῳ καὶ ὁ Δελφίς ἐστιν ὁ φιλήκοος, καὶ Αρίων ὁ κυβερνώμενος μουσικῇ. καὶ ὅλως ἡδυτέρα τοῦ ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν ἐνδέδεται. ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος, ἀνάμνησίν τινος ποιεῖται, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, δηγεῖται δὲ μόνον εἰς γνῶσιν τοῦ ἀκουόντων ἀφικνούμενος. ὅ, τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνον, περὶ παθῶν τῶν γυναικῶν, ἥ τε κυκλώπων ἱστορία, τῶν τόπων ἐμνημονεύθη χάριν. καὶ ὁ Αλκμαίων ὅτε σωφρονεῖν μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσοις ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα, οὐκ ἀκριβοῖ. περὶ μὲν οὖν τοὺς μύθους, τοιοῦτος. ὁ δὲ νόος δὲ ἠθογραφῆσαι. καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι, σαφής. ὑπὸ δὲ τὴν σύνταξιν, ἐνίοτε διὰ δ' ἄστεινον τῆς ἑρμηνείας, ἀδηλος ᾖ. δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτῆρα. ὑπόστεμνον, καὶ μέγα. τὸ δὲ τῆς συνθέσεως τραχύτητος οὐ μέτριον, καὶ ἐμβριθές, καὶ ὑπόβατικόν, ἐνίοτε δ', καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασταὶ, καὶ τῆς λέξεως οἰνόσεις πλείονες. τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ, πάνυ ἐπαινετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι, σφόδρα δυνατὸς, ναυμαχίας ἡμῖν, καὶ πολιορκίας, νόσους τε, καὶ τάσεις διηγούμενος. πλουσιώτερος δὲ ἐν τοῖς χήμασι τὰ πολλά. καὶ τῆς Γοργίου τοῦ λεοντίνου μιμούμενος, παχὺς ἐν ταῖς σημάσιαις, ψυχρὸς ἐν ταῖς αὐστηρότησιν. ἥδιστος μιμητὴς, καὶ ἄριστος διαγραφεύς. ὅθεν γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περικλέους, καὶ Κλέωνος. οὐκ οἶδ' ὅ, πανείρηται. Αλκι-

βιαίδου γεότητα. Θεμιστοκλέους καὶ τὰ. Νικίου χρηστότητα. δεισιδαιμονίαν. δυτυχίαν μέχρι Σικελίας. καὶ ἄλλα μύρια, ἃ κατὰ μέρος ἐπιδείκνυσθαι παρασόμενα. ὡς ἐπιτεῖστον δὲ χρὴ ταῦτα καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἐπὶδίδῳ τῇ παλαιᾷ, ἢ γὸ. ζ'. αὐτὶ τοῦ σ'. παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραφε, καὶ ξυμμαχίαν λέγῃ. καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αῦ. αὐτὶ τοῦ ᾱ. γράφει αἰεὶ λέγων. καὶ ὅλως ἐφεύρετής ἐστι καινῶν ὀνομάτων. τὰ μέν, γάρ ἐστιν ἀχαιότερα τῷ καθ' αὑτὸν χρόνων, γὸ αὐτοβοεὶ, καὶ γὸ πολεμησείοντες, καὶ παγχάλεπον, καὶ ἀμαρτάδα, καὶ ὕλης φακέλους τὰ δὲ, προιὼν τὰς μελάδ, οἷον γὸ ἐπιλύξαι καὶ δ' ἐπιλύτῳ, καὶ δ' αἰακῶς, καὶ τὰ τοιαῦτα. ταῦτ' ἴδια. οἷον, ἀσσόμωσις καὶ κωλύμη, καὶ ἀσσοτείχιος, καὶ ὅσα ἄλλα, παρ' ἄλλοις μὲν οὐ κεῖται, ὑπ' αὐτοῦ δὲ λέλεκται. μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομάτων, καὶ δεινότητος ἴδιον ἐνθυμημάτων. καὶ ὡς παρ φθάσαντας εἰπεῖν, βραχύτητος συντάξεως. τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγμάτων καὶ λέξιν δείκνυται. τέθεικε δὲ πολλαχοῦ καὶ παθη, καὶ πράγματα αὐταδρων, ὡς γὸ αὐτὶ παλουδέος. ἔχει δὲ καὶ τὸ παιγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιφορίας λέγει, καὶ τροικίλως εἰρωνείας εἰσφέρων, καὶ ἐρωτήσεις προυμῶος, καὶ φιλοσόφοις ἐοικὸς ἐνθυμήμασιν. ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖος ἐστι, φιλοσοφεῖ· τὴν μὲν τοι ἰδέαν αὐτοῦ τῆς λέξεων, καὶ τῆς συνθέσεων, αὐτῶν τοιαῦτα οἱ παλαιοί, ὧν ἐστὶ Διονύσιος, ὁ ἁλικαρνασσεύς. μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς ποιητικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδὼς ὅτι ταῦτα πάντα δυνάμεως ἐστὶ πολιτικῆς, καὶ ἕξεως περιεργίας. φαίνεται δὲ ἐπὶ τῆς Ηροδότου χρόνων γενόμενος, εἴγε ὁ μὲν Ηρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων ἐκβολῆς ἐς τὴν Πλάταιαν, πολλῷ ὕστερον Θουκυδίδης ἐν τῇ δ' συγγρᾳ. λέγεται δέ πως καὶ τοιοῦτον, ὡς ποτε τοῦ Ηροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας ἐπιδεικνυμένου, παρὼν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης, καὶ ἀκούσας, ἐδάκρυσεν. ἔπειτα φασὶν τὸν Ηρόδοτον τοῦτο θεασάμενον, εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς ὃν πατέρα γὸν Ολορον, ὦ Ολορε, ὀργᾷ σὴ φύσις τοῦ υἱοῦ σου πρὸς μαθήματα. ἐπιλύτησε δὲ ἐν τῇ Θρᾴκῃ. καὶ οἱ μέν, λέγουσιν ὅπι ἐκεῖ ἐτάφη. ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Αθήναις ἐνέχει τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κρύφα παρὰ τὴν συγγενῶν, καὶ οὕτως ἐτάφη. οὐ γὰρ ἔξῆν φανερῶς βαπῆναι ἐν Αθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φόνγοπα. ἔστι δὲ αὐτοῦ τάφος πλησίον τῆς πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς ἀπτικῆς, ὁ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Αντυλλος, ἀξιόπιστος ἀνὴρ μαρτυρῆσαι, καὶ ἱστορίαν γνῶναι, καὶ δι' ἀξίαν δ' νός. καὶ πλησίον δέ φησὶ ἔστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, Θουκυδίδης ἀλιμούσιος ἔχουσα ἐπιγραμμα. τινὲς δὲ προσέθηκαν καὶ τὸ, ἐνθάδε κεῖται. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι γοῦν μῶον ὅτι τοῦτο, καὶ προσυπακουόμῳον. οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι. ἔστι δὲ τὴν ἰδέαν καὶ ὃν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπὴς, ὡς μήδε ἐν τοῖς οἰκτοις ἀφίστασθαι τὸ μεγαλοπρεποῦς. ἐμβριθὴς τὴν φράσιν ἀσαφὴς τὴν διάνοιαν, διὰ γὸ ὑπερβατοῖς χαίρειν. ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν. καὶ ποικίλος τὸ μὲν ἐν τοῖς τῆ λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν, γοργὸν πίον ἀχνμάτιστος. οὔτε γὰρ εἰρωνείας, οὔτε ἐπιμήσεως, οὔτε τοῖς ἐκ παγίου ῥήσεσιν, οὔτε ἄλλοις τισὶ παρουργίας πρὸς γὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδείκνυμθου τὴν δεινότητα. οἶμαι δὲ οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματισμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν, παρεῖναι γὸν Θουκυδίδην γὸ τοιοῦτον ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμθοις προσώποις πρέποντας, καὶ ἁρμόζοντας, καὶ συμπίπτοντα γοῖς λόγοις. οὐ γὰρ ἔπρεπε Περικλεῖ, καὶ Αρχιδάμῳ, καὶ Νικίᾳ, καὶ Βρασίδᾳ, ἀνδράσι μεγαλόφροσι, καὶ γενναίοις, καὶ ἡρωικὴν ἔχουσι δόξαν, λόγοις εἰρωνείας, καὶ πανουργίας πολιτεύεσθαι, ὡς μὴ παρρησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν, καὶ αἰτιᾶσθαι μέμφεσθαι, καὶ ὁτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο, γὸ ἀπλοῦν, καὶ αὐθαδοπρεπὲς ἐστὶ δόξης, σώζων καὶ τούτοις γὸ προσῆκον, καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν. τεχνί-
του γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς προσώποις τὴν ἁρμοβάλλουσαν δόξαν, καὶ τοῖς πράγμασι, γὸν ἀκόλουθον κόσμου. Ιστέον δὲ ὅτι τὴν πραγματείαν αὐτοῦ, οἱ μὲν, κατέτεμον εἰς τρισκαίδεκα ἱστορίας, ἄλλοι δὲ, ἄλλως. ὅμως ἡ πᾶσι τὴν καὶ ἡ κοινὴ κεκράτηκε, γὸ μέχρι τοῦ νῦν ὁλοῶ διῃρῆσθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ ἐκεῖ κρίνει ὁ Ασκληπιός.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΙΔΙΩΜΑΤΩΝ.

Διονύσιος Ἀμμαίῳ τῷ φιλτάτῳ χαίρειν.

Γω μὲν ὑπελάμβανον ἀρκούντως δεδηλωκέναι τὸν Θουκυδίδου χαρακτῆρα, τὰ μέγιστα καὶ κυριώτατα τῶν ὑπαρχόντων περὶ αὐτὸν ἰδιωμάτων ἐπεξελθών, ἐν οἷς γε δὴ μάλιστα διαφέρειν ἔδοξέ μοι τῶν πρὸ αὐτοῦ ῥητόρων τε, καὶ συγγραφέων. πρότερον μὲν ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων πρὸς τὸ σὸν ὄνομα συνταχθεῖσιν ὑπομνηματισμοῖς ὀλίγοις δή τισιν ἔμπροσθεν χρόνοις, ἐν τῇ περὶ αὐτοῦ τοῦ Θουκυδίδου κατασκευασθείσῃ γραφῇ, προσέθηκα τὸν Αἴλιον τοῦ Βέρωνα. ἐν ᾗ ταῦτα τὰ δεόμενα λόγου, μετὰ τῶν οἰκείων ἀποδείξεων διεξελήλυθα κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν. σοῦ δὲ ὑπολαμβάνοντος ἦπου ἀκριβῶσθαι τὰς γραφὰς, ἐπειδὴ προεκθέμενος ἅπαντα τὰ συμβεβηκότα τῷ χαρακτῆρι, τό τε πᾶς περὶ αὐτῶν πίστεις παρέχομαι. ἀκριβεστέραν δὲ τὴν δήλωσιν τῶν ἰδιωμάτων τοῦ χαρακτῆρος ἔτι σε θαυμάζειν οἰόμενος, εἰ παρὰ μίαν ἑκάστην τῶν παραθέσεων τὰς λέξεις τοῦ συγγραφέως παραπιθείην. ὃ οἱ τὰς τέχνας, καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν λόγων πραγματευόμενοι ποιοῦσι, προελόμενος ἐς μηδὲν ἐλλείπειν, καὶ τοῦτο ποιήσω, τὸν δὲ διδασκαλικὸν χῆμα λαβών, αὐτὴ τοῦ ἀποδεικτικοῦ. ἵνα δὲ σύντομος ὁ λόγος σοι γένηται, προθεὶς κατὰ λέξιν ὅσα περὶ τοῦ συγγραφέως τυγχάνω προειρηκώς, ἅπερ ἐν χαίρων ἀναλήψομαι προθέσεων ἑκάστην, καὶ τὰς ἀποδείξεις παρέξομαι, καθάπερ ἥκιστα. ἔτι τε δὲ τοῖς περὶ Ἡροδότου γραφεῖσι, τὰ μέλλοντα δηλοῦσθαι. τούτῳ γὰρ Θουκυδίδης τῷ ἀνδρὶ ἀπέβαλον, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὧν πρότερον ἐμνήσθην, καὶ συνιδὼν ἁπλῆ ἑκάστου αὐτῶν ἐργασάμενος, εἰς τὴν ἱστορικὴν πραγματείαν ἐσοῦ δὴ σε εἰσαγαγεῖν. ἅπερ μὲν τ' ἐκλογῆς τ' ὀνομάτων, τήν τε ποιητικὴν, καὶ πολιτικὴν ματικὴν, καὶ ἀπηρχαιωμένην, καὶ ξένην λέξιν παραλαμβάνων πολλάκις, ἀπὸ τῆς κοινῆς καὶ συνήθους τοῖς καθ' ἑαυτὸν αὐθρώπις. ἅπερ δὲ τῶν χηματισμῶν, ἐν οἷς μάλιστα ἐβουλήθη διεγεγκεῖν τὸν πρὸ αὐτοῦ, περὶ τὴν ἀσεγεγκάμενος πραγματείαν, ποτὲ μὲν, λόγου ἕξ ὀνόματος ποιῶν, ποτὲ δὲ, εἰς ὄνομα συνάγων τὸν λόγον. καὶ νῦν μὲν τὸ ῥηματικὸν ὀνομαστικῶς ἐκφέρων, αὖθις δὲ τὸ ὄνομα ῥῆμα ποιῶν· καὶ αὐτῶν γε πάντων ἀναστρέφων τὰς χρήσεις, ἵνα τὸ μὲν ὀνοματικὸν, ῥηματικὸν, τὸ δὲ ῥηματικὸν, ὀνοματικὸν λέγηται. καὶ τὰ μὲν παθητικὰ ῥήματα, δραστήρια, τὰ δὲ δραστήρια, παθητικά, πανταχοῦ δὲ, καὶ ἐνίκων ἀλλαττόνων τὰς φύσεις, καὶ αὐτικατηγορῶν τἀυτὰ ἀλλήλων, θηλυκά τε ἀρσενικοῖς, καὶ ἄῤῥενα θηλυκοῖς, καὶ οὐδέτερα τούτοις συναπτῶν, ἐξ ὧν ἡ κατὰ φύσιν ἀκολουθία παραβαίνεται. τὰς δὲ ὀνοματικῶν ἢ μετοχικῶν πτώσεις, ποτὲ μὲν, πρὸς ὃ σημαινόμενον, ἀπὸ τοῦ σημαίνοντος ἀποστρέφων, ποτὲ δὲ, πρὸς ὃ σημαῖνον ἀπὸ τοῦ σημαινομένου. ἐν δὲ τοῖς συνδετικοῖς, καὶ τοῖς προθετικοῖς μορίοις, καὶ ἔτι μάλλον ἐν τοῖς διαιρεθοῦσι τὰς τῶν ὀνομάτων δυνάμεις, ποιητοῦ πρόπροσ ἐνεξουσάζων. πρὸς δὲ αὖ τοῖς δύροις παραπτῶν τῶν χημάτων, προσώπων τε ἀποστροφὰς, καὶ χρόνων ἀλλαγὰς, καὶ τροπικῶν σημειώσεων μεταφορὰς ἕξ ἀλλαγμάτων, καὶ σολοικισμῶν λαμβάνων πάντα ἀποτέχνως, ἢ τὰ πράγματα ἀπὸ σωμάτων, ἢ τὰ σώματα ἀπὸ πραγμάτων. καὶ ἐφ' ὧν ἐνθυμημάτων τε καὶ νοημάτων αἱ μεταξὺ παρεμπτώσεις πολλαὶ γινόμεναι, διὰ μακροῦ τὴν ἀκολουθίαν κομίζουσι, τὰ πάσχολιαὶ, καὶ πολύστοχα, καὶ δυσεξέλικτα, καὶ τἄλλα τὰ συγγενῆ τούτοις. δύροι δ' αὖ τις οὐκ ὀλίγα καὶ τῶν θεατρικῶν χημάτων κεῖσθαι παρ' αὐτῷ. τὰς παρισώσεις λέγω, καὶ παρομοιώσεις, καὶ παρονομασίας, καὶ ἀντιθέσεις, ἐν αἷς ἐπηρεάσαι Γοργίας ἄλεοντῖνος, καὶ οἱ περὶ Θρασύμαχον, καὶ Λικύμνιον, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν κατ' αὐτὸν ἀκμασάντων. ἐκδηλότατα δὲ αὐτοῦ καὶ χαρακτηριστικώτατά ὅτι πεπείρασθαι διελαχίστων ὀνομάτων, πλείστα σημαίνειν πράγματα. εἰς ἃ, καὶ ἔτι προσδεχόμενόν τι τὸν ἀκροατὴν ἀκούσεσθαι, καταλείπειν. ὑφ' ὧν ἀσαφὴς γίγνεται τὸ βραχύ. ἵνα δὲ συνελὼν εἴπω, τέσσαρα μάλιστά ἐστιν ὡς περὶ ὄργανα τῆς Θουκυδίδου λέξεως, τὸ ποιητικὸν τῶν ὀνομάτων. τὸ πολυειδὲς τῶν χημάτων. τὸ τραχὺ τῆς ἁρμονίας. τὸ τάχος τῆς σημασίας. χρώματα δὲ αὐτῆς, τό, πεπυφνὸν, καὶ πικρὸν, καὶ τὸ πυκνὸν, καὶ τὸ αὐστηρὸν, καὶ τὸ ἐμβριθὲς, καὶ τὸ δεινὸν, καὶ φοβερόν. ὑποδείγματα δὲ αὐτοῦ τούτων, τὸ παθητικόν. τοιοῦτος μὲν δή τις ἐστὶν ὁ Θουκυδίδης κατὰ δύναμιν τῆς λέξεως χαρακτῆρα, ᾧ παρὰ τοὺς ἄλλους διήνεγκε. γλωσσηματικὰ μὲν οὖν, καὶ ἀπηρχαιωμένα, καὶ δυσεύρετα τοῖς πολλοῖς ἐστὶ, τὰ τε ἀκρασφυᾶ, καὶ ὁ ἀπλογισμὸς, καὶ ἡ πολυωνυμία, καὶ ἡ ἀνακολουθία, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. ποιητικὰ δὲ, ἥ τε κωλύμη, καὶ ἡ πρόσβυσις, καὶ ἡ καταβολὴ, καὶ ἡ ἀχθηδὼν, καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ τὰ παραπλήσια. ἡ δ' ἐν τοῖς χηματισμοῖς καινότης τε, καὶ πολυτροπία, καὶ ἡ ἐξαλλαγὴ τῆς συνήθους χρήσεως, ἐν ᾗ μάλιστα διαφέρειν αὐτὸν ἡγούμεθα τῶν ἄλλων, ἀπὸ τούτων γίγνεται τῶν ἔργων φανερά. ὅταν μὲν οὖν μίαν λέξιν, εἴτε ὀνοματικὴν, εἴτε ῥηματικὴν ἐν πλείοσιν ὀνόμασιν, ἢ ῥήμασιν ἐκφέρῃ, πολυφραξίαν τὴν αὐτὴν νόησιν, ποιοῦσαν τὴν λέξιν.

Ην γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας· καὶ διαφερόντως τῆς αὐτῶν μᾶλλον
ἑτέρου ἄξιος θαυμάσαι. Καὶ μὴν ἐν τῷ ἀπαφίῳ γέγραφεν, Οὐδ' αὖ κατὰ σχολὴν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν
δράσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται.

Καὶ γὰρ ἐν τούτοις τὸ σημαινόμενον πρώτιστον λόγον, ὡς ἀπὸ τοῦ λακεδαιμονίου Βραχύλλα τέθεικεν, ὅτε μα-
χόμενος πρὸς Μύλον, ἀπὸ τῆς νεὼς προσπαίσας γενόμενος, ὀξέως ἔστεσε. Τοσούτου δὲ αὐτοῦ φησὶν ἡ τὴν παρε-
ξειρεσίαν, ἡ ἀστὶς πρὸς ἐρρύη. Βούλεται γὰρ δηλοῦν τὸ, ὅσον δὲ αὐτοῦ ἔξω τῆς νεὼς ἀπὸ τὰ προέχοντα μέρη τῆ
εἰρεσίας εἰς θάλατταν. Ἐν οἷς δὲ τὰ ῥηματικὰ μόρια τῆς λέξεως ὀνομαστικῶς σχηματίζει, τοιοῦτον τὸν πρώτον τὴν
φράσιν. Ἔστι δὲ αὐτῷ πρὸς Αθηναίους ὁ Κορίνθιος ἐν τῇ πρώτῃ βύβλῳ τάδε λέγων.

Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν, παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν χάριτος, τοιάδε. Τὸ γὰρ πα-
ραινεῖν, καὶ ἀξιοῦν, ῥήματα ὄντα, ὀνομαστικῶς γέγονε παραίνεσις, καὶ ἀξίωσις. Ταύτης δ' ἐστὶ τῆς ἰδέας
ἡ τε οὐκ ἀποτείχισις τοῦ ἡμιμυρίου, ἣν ἐν τῇ ξ. βύβλῳ τέθεικεν ἐν δημηγορίᾳ. Τὸ γὰρ ἀποτειχίσαι, καὶ
ἀπολοφύραθαι, ῥηματικὰ ὄντα, ὀνομαστικῶς ἐχημάτικεν, ἀποτείχισιν, καὶ ὀλοφυρσὸν. Οπαν δὲ αὐτῆς ἑ-
κατέρου τούτων τὴν φύσιν, τὰ ὀνόματα πρὸ ῥήματα, τοῦτον γὰρ τρόπον ἐκφέρει τὴν λέξιν, ὡς ἐν τῇ α.
βύβλῳ περὶ τῆς αἰτίας τοῦ πολέμου γράφει.

Τὴν μὲν οὖν ἀληθεστάτην αἰτίαν, λόγῳ δὲ ἀφανεστάτην, τοὺς Αθηναίους οἶομαι μεγάλους γιγομένους, ἀνα-
κάσαι εἰς τὸ πολεμεῖν.

Βούλεται γὰρ δηλοῦν ὅτι μεγάλοι γιγόμενοι οἱ Αθηναῖοι, ἀνάγκην παρέσχον τοῦ πολέμου. Τὸ δὲ ἀνά-
γκης, καὶ τοῦ πολέμου, ὀνομαστικῶν ὄντων, ῥηματικὰ, τό, τε ἀναγκάσαι, καὶ τὸ πολεμεῖν. Οπαν
δὲ τὰ ῥήματα ἀλλαττῇ τὰ εἴδη τοῦ παθητικῶν, καὶ ἐνεργητικῶν, οὕτω σχηματίζει τὸν λόγον.

Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει τοὺς ἀπογόνους, οὔτε τόδε. Τὸ γὰρ κωλύει ῥῆμα ἐνεργητικὸν ὑπάρχον, αὖ τὸ τοῦ
κωλύεται παθητικοῦ ὄγκος, παρείληπται. Ἦν δὲ τὸ σημαινόμενον ὑπὸ τῆς λέξεως τοιοῦτο, Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κω-
λύεται τοὺς ἀπογόνους, οὔτε τόδε. καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ προοιμίῳ λεγόμενα.

Τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις. Καὶ γὰρ ἐν τούτοις, τὸ ἀπὸ μιγνύντες
ἐνεργητικὸν ὑπάρχον ῥῆμα, τοῦ ἀπὸ μιγνύμενοι παθητικοῦ ὄντος, χώραν ἐπέχει. Οπαν δὲ αὖ τοῦ ἐνεργητι-
κοῦ τὸ παθητικὸν παραλαμβάνῃ, τοῦτον σχηματίζει τὸν τρόπον.

Ημῶν δὲ ὅσοι μὲν Αθηναίοις πάλαι ἐπολλάγησαν. Βούλεται μὲν γὰρ δηλοῦν, ἡμῶν δὲ ὅσοι μὲν Αθηναίοις συ-
νέλλαβον. παρείληφε δὲ τὸ ἐπολλάγησαν παθητικὸν ὑπάρχον, αὖτὶ ἐνεργητικοῦ τὸ συνέλλαβον. καὶ τὸ ἀπο-
φερόμενον τὸ, κατῳκημένοις. αὖτὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ ῥήματος τὸ κατῳκικότας, τὸ παθητικὸν παρείληφε,
τὸ κατῳκημένοις. Παρὰ δὲ τὰς τοῦ ἐνικῶν τε καὶ πληθυντικῶν διαφορὰς, ὅταν ἐναλλάττῃ τὴν ἑκατέρου τού-
των τάξιν, ἐνίοτε μὲν αὖτὶ πληθυντικῶν οὕτως ἐκφέρει, καὶ οὕτως ἄρα παρέστηκε.

Τὸν μὲν συρακούσιον, αὐτὸν δὲ οὐ πολέμιον ἦναι τοῦ Αθηναίων. Βούλεται μὲν γὰρ τοὺς Συρακουσίους λέ-
γειν, καὶ τοὺς Αθηναίους. παρέστηκε δὲ τοῦ ὀνομάτων ἑκάτερον ἐνικόν, καὶ ἐν οἷς φησι, Καὶ τὸν πολέμιον δει-
νότερον ἕξομεν, μὴ ῥᾳδίας αὐτῷ πάλιν οὔσης τῆς διαχωρίσεως. τοὺς γὰρ πολεμίους ἐχημάτικεν ἑνικῶς,
οὐχὶ πληθυντικῶς. Αντὶ δὲ τοῦ ἑνικοῦ, τὸ πληθυντικὸν παραλαμβάνῃ πάντων τὸν τρόπον ἐξαλλάττων τὴν συ-
νήθη φράσιν. κεῖται δὲ ἡ λέξις ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ ἀπαφίου.

Μέχρι γὰρ τοῦδε, αὐτεκτοὶ οἱ ἔπαινοι ἦσαν περὶ ἑτέρων λεγόμενοι. ἃς ὅσον αὖ καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται καλὸς
ἦναι δράσαι τι, ὧν ἤκουσε. Τὸ γὰρ ἕκαστος, καὶ δ' ἤκουσεν, ἑνικά. τὰ δὲ ἀπὸ φερόμενα τούτοις, πληθυντι-
κῶς ἐξενήνεκται. Τὸ δὲ ὑπερβάλλον αὐτῶν φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν, οὐκ αθ' ἑνὸς λέγεσθαι πεφύ-
κασιν, ἀλλὰ κατὰ πολλῶν. Αρσενικῶν δὲ, καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων αὐτιμεταξὺ ἐκβεβηκῶσι τῶν
συνήθων χημάτων, αἱ τοιαίδ' ἔασιν. οἷον, τὴν μὲν παραχήν, τάραχον καλεῖ, τὸ θηλυκὸν ἐκφέρων ἀρρενικῶς,
καὶ τὸν ὄχλησιν, ὄχλον. τὴν δὲ βουλησιν, καὶ τὴν δύναμιν. τὸ βουλόμενον λέγει, καὶ δ' δυναμένου, ὡς ἀπὸ τῶν
Αθηναίων τέθεικεν, ὅτε τὴν ἐς Σικελίαν ἀπέστελλον στρατιάν.

Οἱ δὲ Αθηναῖοι, τὸ μὲν βουλόμενον, οὐκ ἀφῃρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς. καὶ ἐν οἷς περὶ
Ἴφη Θεσσαλῶν εἴρηκεν. Ως τε ἢ μὴ δυνατείᾳ μᾶλλον, ἢ ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τῷ ἀπὸ χωρίῳ οἱ Θεσσαλοί. Καὶ
γὰρ ἐν τοῦθα οὐδέτερον παρέστηκε τὸ θηλυκόν. Ἦν δὲ τὸ σημαινόμενον καὶ ὑπὸ τῆς λέξεως τοιόνδε τι, Ως τε ἢ
μὴ δυνατείᾳ μᾶλλον, ἢ ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τῇ ἐπιχωρίῳ οἱ Θεσσαλοί. Ενοῖς δὲ τὰς πλάσεις τῶν ὀνομά-
των, καὶ Ἴφη προσηγοριῶν, καὶ Ἴφη μετοχῶν, καὶ συναπομένων τούτοις ἄρθρων ἐξαλλάττει τοὺς συνήθους,
οὕτω σχηματίζει τὴν φράσιν.

Σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι πόλεις, καὶ ἄδειαν Ἴφη πρασσομένων, ἐχώρησαν ἀπὸ τὴν αὐτικρὺς ἐλευθε-
ρίαν, τῆς ἀπὸ Ἴφη Αθηναίων ὑπερύλου δυνομίας οὐ προτιμήσαντες. Οἱ μὲν γὰρ ἀκολούθως τῇ κοινῇ συνηθείᾳ
σχηματίζοντες τὴν φράσιν, τό, τε θηλυκὸν αὐτιξύλαν μόριον, καὶ τὴν πλάσιν τ' μετοχῆς τὴν αὐτικὴν αὐτὶ τ'
γενικῆς ἐτάξαν τὸν τρόπον τόνδε.

Σοφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αὐ πόλεις; καὶ ἄδειαν Ἴφη πρασσομένων, ἐχώρησαν ἀπὸ τὴν αὐτικρὺς ἐλευθερίαν,

ναται· καὶ ἐὰν μὲν ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ ὄρους ἐπὶ τὸ δυτικὸν μέρος βούλωνται διελθεῖν, ἐὰν μὲν ἀπὸ

δοκοῦντα ἦναι, καὶ τὸ πλῆθος πρὸς ἀμφοτέρους τοῦ Μυκηναίων τε, καὶ ὅσων Εὐρυσθεὺς ἦρχε, τὴν βασιλείαν Ἀτρέα παραλαβεῖν.

Ἐν οἷς δὲ σκολιὰ, καὶ πολύμοχθος, καὶ δυσεξέλικτος ἡ τοῦ ἀνθυμημάτων κατασκευὴ γίγνεται, τοῦτον μὲν πρόπαν ἔχει παρ' αὐτῷ· κεῖται δὲ ἐν τῷ ἀπαφίᾳ ἡ λέξις.

Τὴν δὲ τοῦ ἐναντίου τιμωρίαν προθυμοτέραν αὐτοῦ λαβόντες, καὶ κινδύνων ἅμα τόνδε καλλιστον νομίσαντες, ἐβουλήθησαν, οἷς μὲν, τιμωρεῖσθαι, τοῦ δὲ, ἐφίεσθαι. ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἀπιστρέψαντες, ἔργῳ δὲ πρὸ τοῦ ἤδη ὁρωμένου, σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες προτιθέναι, ἐν τῷ ἀμύνεσθαι παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ ἐνδόντες, σωθῆναι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου, ἔφυγον· τὸ δ' ἔργον, τῷ σώματι πυκεμειναν. καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ, τῆς δ' ὕξης μᾶλλον, ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν.

Τοιαῦτα δὴ καὶ τὰ περὶ Θεμιστοκλέους εἰρημένα ἐν τῇ· α· βύβλῳ. Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα, τὰ δὲ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας· καὶ διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ μᾶλλον ἑτέρου ἄξιος θαυμάσαι. οἰκείᾳ γὰρ ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν οὐδὲν, οὔτ' ἀπομαθών. τήν τε παραχρῆμα διέλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων, καὶ τῶν μελλόντων ἀπημελητοῦ τοῦ γεγησομένου ἄριστος ἑκαστής. καὶ ἃ μὲν μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε· ὧν δὲ ἄπειρος ἀπεκρίνατο ἱκανῶς, οὐκ ἀπηλλακτο τό, τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἐπὶ προεώρα. καὶ ὁ ξύμπαν εἰπεῖν, φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχύτητι, κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. Οἱ δὲ μειρακιώδεις χιμαπσμοὶ τῶν ἀπιθέων τε, καὶ παρομοίων, καὶ παρισώσεων, ἐν οἷς οἱ περὶ Γοργίαν μάλιστα ἐπεμείνασαν, ἥκιστα τῷ χαρακτῆρι τούτῳ προσήκοντες, αὐστηρᾷ ἔχοντι τὴν ἀγωγὴν, καὶ τοῦ κομψοῦ πλέον ἀφεστηκότι, τοιοῦτοί πῃ ἐς αὐτὰ παρὰ τῷ συγγραφεῖ.

Φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη· καὶ ἔτι δέ, Οἱ μὲν, καὶ παρὰ δύναμιν τολμηταὶ, καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες· τὸ δ' ὑμέτερον, τῆς τε δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι, τῆς τε γνώμης, μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι περὶ δὲ δεινῶν μηδ' ἔρτε οἴεσθαι ἀπολυθήσεσθαι. Καὶ ἐν οἷς πᾶς καταλαβούσας τὴν Ἑλλάδα συμφορὰς διὰ πάσης ἐπεξέρχετε, ποιὰ δὲ γράφων. Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος, ἀνδρεία φιλετάιρος ἐνομίσθη. μέλλησις δὲ προμήθης, δειλία εὐπρεπὴς· τὸ δὲ σῶφρον, πρόσχημα τοῦ ἀναίδρου. καὶ τὸ δύσοργον ξυνετόν, ἐπιτήδειον ἀργόν. Πολλὰ ποιοῦντα τις αὐδρὶ δι' ὅλης αὐτῆς ἱστορίας λεγόμενα. ἱκανὸν δὲ καὶ ταῦτα δείγματος ἕνεκα εἰρῆσθαι. Ἔχεις ὦ φίλε Ἀμμαῖε τὰ παρατετηρημένα καθ' ἕκαστον αὐτοῦ, ἐκ τῆς κοινῆς ὄψεως μόνα πραγματείας ὡς ἐπιζητεῖς.

Εὐτυχῶς Ἀμμαίῳ.

ΑΛΛΩΣ.

ΒΙΟΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Θουκυδίδης Ὀλόρου, Ἀθηναῖος. παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν μητρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἕλκων. ἀπὸ δὲ πατρὸς, Ὀλόρου τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως. μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν· πζ'· ὀλυμπιάδα. ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων, καὶ Ἀθηναίων· οὗτος ἤκουσεν ἐπὶ πολὺ τυγχάνων, Ἡροδότου, ὃς, καὶ τῆς ὀλυμπιάδος τὰς ἱστορίας αὐτοῦ διερχομένου, ἃς συνέγραψατο, κινηθεὶς ὑπό τινος ἐνθουσιασμοῦ, πλήρης δάκρυων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος καταγνοὺς τὴν αὐτοῦ φύσιν, πρὸς τὸν πατέρα Θουκυδίδου Ὀλορον ἔφη, Μακαρίζω σε τῆς δυτικνίας Ὀλορε. ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. καὶ οὐκ ἐφυθάνετε τῆς ἀσωφαίσεως. Οὗτος ὁ Θουκυδίδης, αὐτὸς ἦν πολὺς τὰς τέχνας, κάλλει λόγων, καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων, καὶ στρατηγίαις, καὶ συμβουλίαις, καὶ πανηγυρικαῖς ὑπο-θεσεσιν. οὗτος ὁ συγγραφὺς μεταβαί-γειν εἰωθεν ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς οὐδέτερα, οἷον τρέσων, ταὶς Μακεδογί, αν ἐφ' ὅτερ κὴ πρό, πιρον· Καὶ Θουκυδί, δφος γραφή.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ, ΚΑΙ ΞΥΝΟΡΤΙΚΑ
ΕΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ,
ΩΝ ΧΩΡΙΣ, ΟΥΚ ΕΥΞΥΝΕΤΟΣ
ΟΞΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.

ΕΙΣ ΤΟ Α'.

Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Ἀθηναῖος. πάντως μέμνηται τοῦ οἰκείου ὀνόματος καπαρχὰς, αὐτίδια στέλλων ἑαυτὸν ὡς ὁμογενῆ ὄντα τοῖς ἔπεσιν, ἅμα μὲν τῆς αὐτῆς αἰτίας ἕνεκεν, ἅμα δὲ καὶ τοῦ μὴ ἕτερόν τινα τὸ αὐτὸ σφετερίσασθαι σύγγραμμα. Ξυνέγραψε τὸν πόλεμον. ἀλλὰ λογάδην, καὶ ἀλλὰ ξυγγράφειν. τὸ μὲν, ἀπὸ ἐγκωμίου τρόπου λέγεται. τὸ δὲ ξυγγράφειν, ἀπὸ τῶν ἀναγραφέων, οἱ τὰ μετέωρα μελέτας, καὶ ἀπλῶς συντάξαι. γράφειν δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς, καὶ μὴ ἀπὸ μέλους τὴν ἀλήθειαν αὐδύρειν.

Ῥᾳδίως ἀγῶνας, καὶ ὁ πρὸς ἰσχὺν πολέμος τῷ αὐτῷ ἦν, ἀγῶνος πρὸς ἀγῶνας. διὸ καὶ ἰσχύος ματὴν προσκειται. Εὐθὺς καθισταμένου. ἀρχὴν λαμβάνοντος. Καὶ ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι, τὸ ἐλπίσας οὐ μόνον ἀπὸ ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ τῆς μέλλοντος ἐκβάσεως λέγεται. Ἀκμάζοντάς τε ἦσαν, ἀντὶ τοῦ ἤκμαζον. Παρασκευῇ, τῇ πάσῃ πῶς. ἀμφοτέροις παρασκευῇ τῇ πάσῃ, ἤγουν οἷς πολεμοῦσι χρήματων εὐπορίᾳ; Ξύμπαν μὲν. ὡς βοήθειαν ἑκατέρων κινούμενον. Τὸ μὲν δύθυς. ἅμα τῷ ἄρξασθαι τὸν πόλεμον. Καὶ μέρη τινὰ τῶν βαρβάρων. θρᾴκας λέγει. καὶ πόρους. οἱ μὲν, γὰρ μετὰ σιτάλκου συνεμάχουν Ἀθηναίοις οἱ δὲ, μετ' Ἀρπαλύκου καὶ Ἀρείου, ὑστέροις τοῖς λακεδαιμονίοις. Τὰ γὰρ πρὸ αὐτοῦ. τὰ μηδικὰ, καὶ πρωϊκά. Οὔτε ἐς τὰ ἄλλα. κατασκευὴ δ' ἦν ὁ λόγος. Οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. πρὸ τούτου γὰρ κατὰ μέρος, καὶ κατὰ ἔθνη ἐκαλεῖτο. τὸ δὲ χῆμα, τοῦ ὁμοιοκαταλήκτου, γοργίου καλεῖται. Ἀλλὰ μεταναστάσεις. μετοικήσεις. φαίνονται δ' ἦλον ὁ λόγος. Καὶ ῥᾳδίως. ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαίνονται. Ὑποπτεύων ἀεὶ πάντων. οὐκ εἰκῆ δυνατῶν, ἵνα μὴ ἐπανίσῃ. Τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης. τῆς κατὰ θάλατταν πραγματείας. Ἐπιμιγνύντες, ἀπομιγνύμενοι. Νε-

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΟΛΟΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ. Α'.

Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος εὐθὺς καθισταμένου, καὶ ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι, καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων, τεκμαιρόμενος ὅτι ἀκμάζοντές τε ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφότεροι παρασκευῇ τῇ πάσῃ, καὶ τὸ ἄλλο ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, τὸ μὲν, εὐθύς, τὸ δὲ, καὶ διανοούμενον. κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς ἕλλησιν ἐγένετο, καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων ὡς δ' ἔπος εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων. τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτι παλαιότερα, σαφῶς μὲν εὑρεῖν διὰ χρόνου πλῆθος ἀδύνατον ἦν. ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει, οὐ μεγάλα νομίζω ἦν τε καθ' ἑαυτὰ, οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους, οὔτε τὰς ἄλλας. φαίνεται γὰρ ἡ νῦν ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη, ἀλλὰ μεταναστάσεις τε οὖσα παντοῖα, καὶ ῥᾳδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες, βιαζόμενοι ὑπ' ἄλλων ἀεὶ πολλῶν. τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις, οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης, νεμόμενοί τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες, ἄδηλον ἦν ὅτου τε τὶς ἐπέλθων, καὶ ἀτειχίστων ἁμα ὄντων, ἄλλος ἀφαιρήσεται, τῆς τε καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς πάντοθεν ἀεὶ ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν, οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο. καὶ διὰ τοῦτο, οὔτε μεγέθει πόλεων ἴσχυον, οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. μάλιστα δὲ τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων εἶχεν. ἥ τε νῦν θεσσαλία καλουμένη, καὶ βοιωτία πλεῖστον τε τὰ πολλὰ, πλὴν ἀρκαδίας. τῆς τε ἄλλης, ὅσα ἦν κράτιστα διὰ γῆς ἀρετὴν γῆς, αἵ τε δυνάμεις πλείους ἐγίγνοντο, καὶ στάσεις ἐνεπίπτουν, ἐξ ὧν ἐφθείροντο, καὶ ἅμα ὑπ' ἀλλοφύλων μᾶλλον ἐπεβουλεύοντο. τὴν γοῦν ἀττικὴν ἐκ παλαιοτάτου διὰ τὸ

μῶμενοί τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι. ἢ περιοχὴ τοῦ λόγου, καὶ ἡ σύμπαξις, πειρῶ τηνεμῶμενοί τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι, ὅ σον ἀποζῆν, καὶ περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ γὴν φυτεύοντες, ἀηὰ πειρῶντες, καὶ ἀπὼς δυμεπακόμενοι ὄντες πρὸς τὸ μεπανίσταθαι. ὅ ἐστιν οὐ χαλεπῶς αἰίσαιτο δ' ἂν λογοπ, ἀὴ δυχερῶς. Ὅσον ἀποζῆν. μετρίως ζῆν. Περιουσίαν. περιουσία, ἢ περιῆν οὐσία. οὐσία δέ, ἡ σύμμετρος. Ἐπικρατεῖν, δυπορεῖν. Τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. τῇ ὁπλιπκῇ. Ὅσα ἦν κράτιστα, ὅσα ἦν ἄριστα. Αἱ τε δυνάμεις. τὰ στρατεύματα.

Ἀστασίαστον οὖσαν, αὖ πὶ τ εἶναι. ᾧ γένδ' ἂν λογοπ, οὐ γὰρ ἦσαν ἀθανάτοι. Καὶ παρὰ δ δ̓γμα τόδε τ λόγου ὀνοῦς. οἱ μὲν, οὕτω. σημεῖον δὲ τ τὴν αὐτ πκὴν ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς οἰκεῖν, τὸ κατὰ μὲν, πὰ ἄλλα πράγαμα πα, μὴ αὐξηθῆναι, οἷ) πηοῦτον τε, καὶ ὁπλα, καὶ τἆλλα. κατὰ δὲ τὸ πλῆθος τ ἀνδρῶν, μεγάλην γενέσθαι. ἄλλοι δέ, οὕτω. σημεῖ ον δ' ἐμὶ παντς τ προδρομένου λογου τ πὰς ἀρίστας τ γαμῶν μεπαβαλλήν τοῖς οἰκήτορας, δ τ ἑλλάδ' κατὰ πὰ ἄλλα αὐτ μέρη, μὴ ὁμοίως τῇ ἀπικῇ αὐξηθῆναι τῷ πλήθει τ ἀνδρ̃. Ἐκ γὰρ τ ἄλλης ἑλλάδος. ἐκ γὰρ τ ἄλλης ἑλλάδος οἱ δυνατώτατοι ἐκπί/ πτοντες, αἰεχώρουν παρὰ τοῖς ἀθηναί/ οις, ὡς βεβαίας οὔ/ σης τ οἰκήσεως. Οἱ πολέμῳ, ἢ στάσ. πόλεμος, οὗ τ ἀγοπρίων. στάσις, οἷ εμφύλιος. Ἀνεχώρουν. οἰκῆρακλεῖδαι, καὶ μεσσήνιοι, οἱ πρὸ μέλαμβου. Καὶ πολιτα γιγνόμενοι. οἱ ἀθηναῖοι τὸ παλαιὸν, δύβυς μεπεδίδοσαν πο/ λιτείας. ὕστερον δὲ οὐκέπ, διὰ τὸ πλῆθος. Οὐχ ἥκιστα, αὖπ τ μάλιστα. Καὶ τὸ πελασγικὸν. τουπέ/ στι, τοῖς ἰδίοις ὀνόμασιν ἐχρῶντο. οἷ ον, πελάσγιοι μόνον, βοιωτοί. οὕτω δὲ κοινῷ ὀνόματι ἕλληνες. Τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον τῇ ὁμιλίᾳ καλεῖσθαι μᾶλλον ἕλληνας, οὐκ ἀπὸ γραφῆς δόξης ἀπαντ, ἀὴ ἐκ τῆς τῶν ἄπω χωρίων ὁμιλίας. Καὶ ἅπασιν ἐκγικῆσαι. τελείως ἅπασι κρατῆσαι, τὸ καλεῖσθαι ἕλληνας. Πολλῷ γὰρ ὕστε ρον ἔπ. οὕπως ἐν ἑτέρῳ, καὶ καλῶς γέγραπται. τὸ πολλῷ γὰρ ἀρκεῖ ἅπι τ χρόνου, καὶ τὸ ὕστερον πλεοναζει. τὸ δὲ ὕστερον ἅπι τ ὁμήρου λεγόμενον, ἔχει τὴν ἀκολουθείαν τ λόγου σαφῆ. Ξυμπαντας. τὸ γὰρ ἐγχεῖν * ἐκέκαστον, ἀγ' ἕλληνας, καὶ ἀχαιοὺς, νεγόθδηται. Διὰ τὸ μὴ δὲ ἕλληνας πω. αὐτὶ πολεμον καὶ τὸ ἴσον, καὶ τὸ πολεμίον. αὐτὶ κειται γὰρ τῷ ἕλληνι ὁ βάρβαρος. τὸ δὲ ἑξῆς, οἱ ἕλληνες ὡς ἕκαστοι, καὶ ξυμπαντες, ὕστερον κληθέντες ἕλληνες. χρώμενοι. τουπέτιν ἐμπορεύόμενοι. Μίνως γὰρ πολαιότατος. διὰ πριῶν συγκρί σεων δ' εἰκνυσι τὰ τῶν πελοποννησιακῶν ἀθενῆ. ἀφ' οὗ * μίνω. καὶ ἀπὸ τούτου, μέχρι τῶν τρωϊκῶν. καὶ ἀπὸ τῶν τρωϊκῶν, μέχρι αὐτ. τινες δὲ οὐκ ἐντὸς θεν, ἀὴ ἀπὸ τ, φαίνεται γὰρ ἡ νῦν ἑλλὰς, πρώτην λέγουσα σύγκρισιν. Ἑλληνικῆς θαλάσσης. πρότερον γὰρ, καρικὴ ἐκαλεῖτο ἡ θαλασσα. Τῶν πλείστων ἐγένετο. ὑπακουστέον ἑλλήνων. Ἐγκαταστήσας. ποιήσας κατὰ μόρος, οὐ πασῶν μοῦ. Τὸ, πελασγικὸν. λιτικὸν, τὸ σύστημα,

λεσθόγεων ἀστασίαστον οὖσαν, αὐθρωποι ᾧκουν οἱ αὐτοὶ ἀεί. Καὶ παράδειγμα τόδε τ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι, διὰ τὰς μετοικίας ἐς τἆλλα μὴ ὁμοίως αὐξηθῆναι. ἐκ γὰρ τῆς ἄλλης ἑλλάδος οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες, παρ' ἀθηναίοις οἱ δυνατώτατοι, ὡς βεβαίου ὄν, αἰεχώρουν. καὶ πολιτα γιγνόμενοι δύθυς ἀπὸ παλαιοῦ, μείζω ἐπέτρεψαν πηὐξῆσαι τὴν πόλιν. ὡς πε καὶ ἐς ἰωνίαν ὕστερον, ὡς οὐκ ἱκανῆς οὔσης τῆς ἀπικῆς, ἀποικίας ἐξέπεμψαν, δ' ιλοῖ δ' εμοι κῇ τόδε τ δῦ παλαιῶν ἀσθενῆσαι οὐ κήκιστα. πρὸ γὰρ τῦ τρωϊκῶν, οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῇ ὄργασαμμήν ἑλλάς. δοκεῖ δ' εμοι οὐδὲ τοὔνομα τ τὸ ξύμπασα πω εἶχεν, ἀηὰ τὰ μὲν πρὸ Ἕλληνος τ Δευκαλίωνος, καὶ πανὺ οὐ δι εῖναι ἐπὶ κλησις αὐτ. κατὰ ἔθνη δὲ ἄλλα τε, καὶ τὸ πελασγικὸν ἐπ πλεῖστον, ἀφ' ἑαυτῦ τὴν ἐπωνυμίαν παρέχεσθαι. Ἕλληνος δὲ κὴ τῦ παιδ ων αὐτ ἐπὶ τῇ φθιώ τιδι χυσαίτων, καὶ ἐπαγομένων αὐτοῖς ἐπ ὠφελείᾳ ς τὰς ἄλλας πόλεις, καθ' ἑκάστοις μὲν ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ μᾶλλον καλεῖσθαι ἕλληνας. οὐ μέντοι πολλοῦ γε χρόνου ἠδ ύναντο καὶ ἅπασιν ἐκγικῆσαι. τεκμηριοῖ δὲ μάλιστα Ὅμηρος. πολλῷ γὰρ ὕστερον ἐπὶ καὶ τῦ τρωϊκῶν φώμενος, οὐδαμοῦ τοῖς ξύμπασι πας ὠνόμασεν, οὐδ' ἄλλους. ἢ τοὺς μετ' Ἀχιλλέως ἐκ τῆς φθιώτιδος, οἱ πρῶτοι ἕλληνες ἦσαν. βαναυσους δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι, καὶ ἀργείους, καὶ ἀχαιοὺς ἀναλέγει. οὐ μὴν οὐδὲ βαρβάρους ἐποίησε, διὰ τὸ μὴ δὲ ἕλληνας πω, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ αὐτπολλου, ἑῆς ἓν ὄνομα ἀπεκεκρίσθαι. οἱ δ' ἴδιοι ὡς ἕκαστοι ἕλληνες κατὰ πόλεις τισὶ μόνων ξυγίεσαν, καὶ ξύμπαντες ὕστερον κληθέντες, οὐδὲν πρὸ τῦ τρωϊκῶν διὰ τὸ ἀθρόοι ἐπραξαν, ἀηὰ καὶ ταύτην τὴν στρατιὰν, θαλάσσῃ δ' ηπλεῖσαν χρώμενοι, ξυνήλθον. Μίνως γὰρ πολαιότατος ὧν ἀκοῇ ἴσμεν, ναυτικὸν ἐκτήσατο, καὶ τῆς νῦν ἑλληνικῆς θαλάσσης πλείστου ἐκράτησε, καὶ τῦ κυ/ κλάδων νήσων ἦρξέ τε, καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῦ πλείστων ἐγένετο, κώλας βόξε/ λασας, καὶ τοὺς ἑαυτ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας, τό, τε λῃστικὸν ὡς εἰκὸς καθήρει ἐκ τῆς θαλάσσης ἐφόσον ἠδύνατο, τ πλείω πρόσοδον αὐτῷ ποριζόμενος. πάλαι γὰρ ἕλληνες τε καὶ τῦ βαρβάρων, οἵ τε τὴν ἤπειρον παραθαλάσσιοι, καὶ ὅσοι νήσους εἶχον, ἐπειδή ῥᾴδιον μᾶλλον πω ναυσὶν ἐπ ἀλλήλους, ἐτράποντο πρὸς λῃστείαν, ἡγουμένων ἀνδρῶν, οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων, κόρδοις τ φετέρου αὐτῶν ἕνεκα, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς. καὶ προσπίπτοντες πό/

τὸ σύστημα, ἤγουν τὸ λῃστικόν δε, τὸ κτῆμα μᾶλλον εἶναι αὐτῶν. ἢ ἐπὶ μὴ λῃστευομένῃ, πλείους φέρῃ προσόδους, τὴν αὐτὴν τ λῃστεύειν ἐπάγειν νῦν. Οἱ γὰρ ἐν τῇ ἠπείρῳ. ἤπειρον τρίχως λέγεται ἡ πᾶσα γῆ, πρὸς αὐτὴν διαστολὴν τῆς θαλάσσης. Ἥρπαζον. ἐλῃστευον. ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν. Καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου. θουκυδίδης καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου. Οὐκ ἔχοντος πω ἀφυγὴν. ἦγουν οὐκ ἀφυρὸν νομίζομένου τοῦ λῃστεύειν. Οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν. καλῶς, ἀντὶ τοῦ δυσεβῶς καὶ φιλαπεχθώς, πως. οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐλεηλάτουν, ἢ ἐκλεπτον, οὔτε νυκτὸς, οὔτε μετὰ φόνων ἐπρίουν τὴν λῃστείαν. Οὐκ ὀνειδίζοντων. οὐκ ὀνειδίζόντων τῶν ἐρωτωμένων, ἢ τῶν ἐρωτώντων. διὰ χαρακτῆρος. Ἐσθὴς διαφορεῖ. ὅθεν τὰς μαχαίρας μαχαίρας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι. οἷον, ὁ μαχαίρας. Ἐν τοῖς. ἐν τούτοις προϊκῶς. ὑπὸ βιαίζεται γὰρ ὁ δέ. Καὶ αὐθημερόν. τρυφαλᾶς, καὶ αὐχμηρᾶς. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τ δυσδαιμόνων. αὐτίπαθῶσις ἐστιν. οἱ δυσδαίμονες τῶν πρεσβυτέρων. ὑπὸ * διὰ δ ἀβροδίαιτον. Εἰς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν. αὐτὶ τ μετέστησαν εἰς τρυφῶσαν διαίταν, τὸ γὰρ δηρον καταβέβρωκε. χιτῶνας τε λινοῦς. οὐ πολὺς χρόνος, ἀφ' οὗ ἐπαύσαντο φοροῦντες χιτῶνας λινοῦς, καὶ τέττιγας χρυσοῦς ὀξαρτῶντες τῷ τριχῶν πλέγματι. Εν ἔρσει κρωβύλον. ἐν ἔρσει, ἢ ἐν εἰσέρσῃ, ἢ ἐν προκρωβύλῳ δ' ἔδει εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀφ' ἑκατέρωθεν ἐς ὀπισθεν ἀπολῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ τ μὲν ἀνδρῶν, κρωβύλος τ δὲ γυναικῶν, κόρυμβος. τ δὲ παίδων, σκορπίος. Ενέρσει ἐν αἰαδέσει. παρὰ τὸ εἴρειν. ἐνήλλαξε τὴν πλοκὴν, αὐτὶ τ χρυσοῦς τέττιγας. ἐφόρουν δὲ τέττιγας, διὰ τὸ μουσικόν, ἢ διὰ τὸ αὐτόχθονες ᾖ. καὶ γὰρ τὸ ζῶον γηγενές. Μετρίᾳ δ' αὖ ἐσθῆτι. λείπει ἡ τῇ, ἵνα ᾖ, καὶ τῇ ἐς τὸ γυμνὸν πρότερον πρῶτοι λακεδαιμόνιοι, οἵ τε μείζω κεκτημένοι, μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο, καὶ ἐς τἄλλα τοῖς πολλοῖς ὁμοδίαιτοι κατέστησαν. Ρρὸς τοὺς πολλούς. πολλοὺς, τοὺς πένητας. Εγυμνώθησαν τε πρῶτοι. ἐν τοῖς ἀγῶσι δηλονότι. καὶ γὰρ πρὸ τὰ ἀβδόια ἐξώννυντο. ὅμηρος, ζώσαντο νῦν, ἵνα ταῦτα. ἐν παρεκβάσει εἴρηται.

Λίπα. τὸ λίπα ὅμηρος, ἀπαθετικῶς λέγει τὸ ἔλαιον. οὔτε δὲ, οὐ ταὐτὸ ὀνομάζει. ἀπὸ ὀρείπλου μεγάρεως ἐγυμνώθησαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὸ γεγραμμένον.

" Ορείπλῳ μεγάρει μεγαλόφρονι τῷ δ' ἀρίδηλον.
" μνῆμα θέσαν, φάμα δελφίδι πᾶσθόμενοι.
" Ρρῶτος θ' Ἑλλήνων ἐν ὁλυμπιάδι ἐστεφανώθη
" γυμνὸς, ξωννύμενος τὸν πρὶν ἀπὸ σταδίῳ.

Ισέον ὅτι, πρὸ τοῦ λακεδαιμονίων, οὐκ ἀσθένειαν· τοῦ ἀρχαίων παραδίδοσιν· ἀδιάφορον γὰρ τὸ γυμνοῦς, ἢ ἐξωσμένους ἀγωνίζεσθαι πρὸς δύναμιν, ἀλλὰ μόνον ὅτι ὁμοίως διῃτῶντο τοῖς βαρβάροις, καὶ ἔζης. Ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἐστὶν οἷς νῦν, καὶ μάλιστα τοῖς ἀσιανοῖς, πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται. Αθλος, ὁ ἀγὼν ἀρετικῶς. ἆθλον δὲ τὸ ἐπαθλον οὐδετέρως. Ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἐστὶν οἷς νῦν. ἐν τοῖς τοῦ βαρβάρων.

Καὶ ἤδη πωϊ μωτέρων ἀδείας τυχοῦσαι τ πλεῖν. ἡ δὲ σύγκρισις πρὸς τοὺς ἀρχαίους. Περιουσίας μᾶλλον ἔχουσαι. πανπαχοῦ τοῖς παραθαλαττίοις ἀνθρώποις, δυσπορωτέροις λέγει εἶναι. Πρὸς τοὺς προσοίκους. δ προσοίκους ἐστὶ πόλεως, οἰκειότερον μᾶλλον πυ ὅμορος. ἐστὶ γὰρ ὅρων τοῦτο λαμβάνεται. Διὰ τὴν λῃστείαν. διὰ τὸ λῃστεύεσθαι. Ἐπὶ πολὺ αὐτὰ ἔχουσαι. μᾶλλα μάχης ἐναντιωθεῖσαι. Ἐφόρεον γὰρ ἀνήλιος τε ἔφορον, ἔβλαπτον. ἐλῃστεύοντο, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Κάτω ᾤκουν, ἢ πρὶ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. τὸ ἐξῆς, καὶ τῇ ἄλλων, ὅσοι κάτω ᾤκουν, ὄντες οὐ θαλάσσιοι, ἔφορον ἀνήλιος. Καὶ οὐχ ἧσσον αὐτὰ τοῦ λίαν. Κα-

ρές τε ὄντες, καὶ φοίνικες. οἱ κᾶρες πρῶτοι δύρον τοῖς ὁμφαλοὺς τῶν ἀσπίδων καὶ τοὺς λόφους. τοῖς γὰρ ἀποθνήσκουσι, συνέβαινον ἀσπιδίσκιον μικρόν, καὶ λόφον, σημεῖον τῆς δύρεσεως. ἐκ τούτου ἐγνωρίζοντο οἱ κᾶρες οἱ δὲ φοίνικες, ἐκ τοῦ τρόπου τῆς παφῆς. τῇ ἄλλων γὰρ ἐπ' ἀγαπολὰς πρὸ ὀμμῶν ὁρᾶν δὶς νεκροὺς οἱ φοίνικες ὄξεσθαι δοκοῦσιν. ἵνα μὴ διαβάλῃ τὸ ἑλληνικόν, ἅτε κᾶρας, καὶ φοίνικας. Ὑπὲρ ἡμίσυ. οὐ τῇ ἑλλήνων ὑπερήμισυ, ἀλλὰ τ φοινίκων. οἱ γὰρ ἕλληνες ἕκαστα τὰ σώματα. Καταστὰς δὲ τ μίνῳ. τὸ χῆμα ἐπαναλῆψις. τὸ δὲ μίνῳ, ἀπικόν. Ἀνέστησαν ὑπ' αὐτ. αἱ ἅστοι ἐγένοντο.

Καὶ τείχη πρὸς βάλλοντο. ὡς πρὸ σώτεροι ἑαυτῇ γιγνόμενοι. καὶ τοῦ το ἐπαναλήψεως. προεῖπε γὰρ τείχισιν ἐκτίζοντο. Ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ. τὸ ἑξῆς, ἀγαμέμνων τέ μοι δοκεῖ τὸν τόλον ἀγεῖραι. Καὶ οἱ τὰ σαφέστατα. ὁμοῦς τοιοῦτος. λέγουσι δὲ καὶ οἱ τὰ πελοπεννησίων μνήμη σαφέστατα, ἵνα ᾖ ἐπίρρημα τὸ σαφέστατα. Ρέλοπά τε πρῶτον. τὸ ἑξῆς, πέλοπά τε πρῶτον ἐπηλύτην ὄντα, ὅμως σχεῖν. τὸ πρῶτον, πρὸς τὸ πηλίκει χρημάτων. Τὴν ἐπωνυμίαν. ἀπία γὰρ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. ὅμηρος. Τηλόθεν ὄξ ἀπίης γαίης. πελοπόννησος γὰρ νῦν καλεῖται. Ὑπὸ ἡρακλειδῶν, οὐχ ὅτι ὑπ' αὐτῇ μόνον ἐφονεύθη, ἀλλ' ὅτι διὰ παντός.

Ἀτρέως δὲ μητρός. ἀτυδάμεια μήτηρ ὑρσυθέως, ἀδελφὴ ἀτρέως. Τὸν πατρός. τὸν πέλοπα. ὁ γὰρ πέλοψ, τὸν χρύσεον τὸν ἴππον ἀνέλεν. ὁ δὲ ἀτρεὺς φοβούμενος μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃ, ἔφυγεν. Ἀνεχώρησεν. αὐτὶ τοῦ ἐπανῆλθεν. Εὐρυσθεὺς. θεογενέλοιο παῖς πρωτοῦ. ὁ δὲ ἀτρεὺς, πελοπίδης. Τεθρίππου. χρήμασι δηλονότι. Ἀμοιδοκεῖ. τὰ δύο σκῆπτρα.

Οὐ χάριτι.

Οὐ χάριτ. ὅμηρος, χάριν ἀπρεπῆ φόβον τιθείς. Καὶ ἀρχαῖοι. τὸ ἑξῆς, πρὸς δὲ καὶ ἀρχαῖα πρὸ παραχών. Εἴτω ἱκανός. διὰ τὸ ἱκανὸς, τὸ ἀξιόπιστον τοῦ πρώτου παρέσχησεν. Ραιδίως ἀγάσσειν. συλλογισμὸς τὸ σχῆμα. Οὐκ ἂν οὕτω νῆσον. ἀγαμέμνων ἦρχε μὲν τοῦ ἄργους, καὶ τῆς περὶ αὐτὸ νήσου. ἐκεῖνα δὲ τὴν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ἄργους νῆσον, ἦρχε καὶ ἑτέρων νήσων πολλῶν, αἳ οὐκ ἂν ἦσαν πολλαί, εἰ μὴ ναυτικὸν εἶχεν ὁ ἀγαμέμνων, διοὺ τούτων κρατεῖν ἠδύνατο. Εἰκάζειν δὲ χρή. εἰ γὰρ τὰ οὗτος ὑμνούμενα δύτελεῖ ἦν. πόσῳ μᾶλλον τὰ πρὸ αὐτοῦ; Οὐκ ἀκριβεῖ.

οὐ χάριτι τὸ σεῖον ἢ φόβῳ ξυναγαγών, τοιήσασθαι. φαίνεται γὰρ ναυσὶ τε πλείστας αὐτὸς ἀφικόμενος, καὶ ἀρχαῖα προσαράξας, ὡς ὅμηρος τοῦτο δεδήλωκεν, εἴτω ἱκανὸς τεκμηριώσαι, καὶ ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ ῥαδιόσε, εἴρηκεν αὐτὸν πολλῇ νήσῳ καὶ ἄρχει παντὶ αἰάσσειν. οὐ καὶ οὕτω νῆσον ἔξω τῆς πελοποννήσου, αὗται δὲ οὐ καὶ πολλαὶ εἶησαν, ἢ τειρώτις ἂν ἐκράτει, εἰ μή τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. εἰκάζειν δὲ χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ τραπέζῃ, οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς. καὶ ὅτι μὲν μυκήναι μικροῦ ἦν, εἴη ἂν τόδε τὸ πόλισμα, νῦν μὲν ἀξιόχρεων δοκεῖ εἶναι, οὐκ ἀκριβεῖ δὲ τις σημείῳ χρώμενος, ἀπιστοίη μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον, ὅσον τε οἵτε πρῶται εἰρήκασι, καὶ ὁ λόγος κατέχει. λακεδαίμονίων γὰρ εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη λάφθείη δὲ τά τε ἱερὰ, καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη, πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως, προελθόντος πολλοῦ χρόνου, τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῆς εἶναι. καὶ γὰρ πελοποννήσου τῆς πέντε τὰς δύο μοίρας νέμονται, τῆς τε ξυμπάσης ἡγοῦνται, καὶ τῆς ἔξω ξυμμάχων πολλῶν. ὅμως δὲ, οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, οὔτε ἰσοροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένης, κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τῆς ἑλλάδος τρόπῳ οἰκισθείσης, φαίνοιτ' ἂν ὑποδεεστέρα. ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὄψεως τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν. οὐκοῦν ἀπιστεῖν εἰκὸς, οὐδὲ τὰς ὄψεις τῆς πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν, ἢ τὰς δυνάμεις, νομίζειν δὲ τὴν στρατιὰν ἐκείνην, μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν, τῇ ὁμήρου ἂν πρώτῃ εἴη χρὴ καὶ ταῦτα πιστεύειν, ἢν εἰκὸς ᾖ καὶ τὸ μέγιστον μὲν προτιμῶσι, ὅμως δὲ φαίνεται καὶ οὕτως ἐνδεεστέρα. πεπρίκει γὰρ χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν, τὰς μὲν βοιωτῶν, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν, τὰς δὲ φιλοκτήτου, πεντήκοντα, σμικρῶν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰς μεγίστας, καὶ ἐλαχίστας. ἄλλων γοῦν μέγεθος περὶ ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη. αὐτόρρετα δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πᾶσαι ἐν ταῖς φιλοκτήτου, ναυσὶ, δεδήλωκε. τοξόται γὰρ πάσαις πεπρίκε τοὺς προσκώπους. περίνεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω τῶν βασιλέων, καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει. ἄλλως τε καὶ μέλλοντας πέλαγος διαπερᾶσαι σκευῶν πολεμικῶν· οὐδ' ἂν τὰ σῖτα κατάφρακτα ἔχοντας, ἅμα τῷ παλαιῷ τρόπῳ λῃστικώτερον παρεσκευασμένα. πρὸς τὰς μείζους γοῦν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦντι, οὐ πολλοὶ φαίνονται ξυνελθόντες οὐ χάριτι τὸ σεῖον ἢ φόβῳ ξυναγαγών, τοιήσασθαι. φαίνεται γὰρ ναυσὶ τε πλείστας αὐτὸς ἀφικόμενος, καὶ ἀρχαῖα προσαράξας, ὡς ὅμηρος τοῦτο δεδήλωκεν, εἴτω ἱκανὸς τεκμηριώσαι, καὶ ἐν τοῦ σκήπτρου ἅμα τῇ ῥαδιόσε, εἴρηκεν αὐτὸν πολλῇ νήσῳ καὶ ἄρχει παντὶ αἰάσσειν. οὐ καὶ οὕτω νῆσον ἔξω τῆς πελοποννήσου, αὗται δὲ οὐ καὶ πολλαὶ εἶησαν, ἢ τειρώτις ἂν ἐκράτει, εἰ μή τι καὶ ναυτικὸν εἶχεν. εἰκάζειν δὲ χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ τραπέζῃ, οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς. καὶ ὅτι μὲν μυκήναι μικροῦ ἦν, εἴη ἂν τόδε τὸ πόλισμα, νῦν μὲν ἀξιόχρεων δοκεῖ εἶναι, οὐκ ἀκριβεῖ δὲ τις σημείῳ χρώμενος, ἀπιστοίη μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον, ὅσον τε οἵτε πρῶται εἰρήκασι, καὶ ὁ λόγος κατέχει. λακεδαίμονίων γὰρ εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη λάφθείη δὲ τά τε ἱερὰ, καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη, πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως, προελθόντος πολλοῦ χρόνου, τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῆς εἶναι. καὶ γὰρ πελοποννήσου τῆς πέντε τὰς δύο μοίρας νέμονται, τῆς τε ξυμπάσης ἡγοῦνται, καὶ τῆς ἔξω ξυμμάχων πολλῶν. ὅμως δὲ, οὔτε ξυνοικισθείσης πόλεως, οὔτε ἰσοροῖς καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένης, κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τῆς ἑλλάδος τρόπῳ οἰκισθείσης, φαίνοιτ' ἂν ὑποδεεστέρα. ἀθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντων διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὄψεως τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν. οὐκοῦν ἀπιστεῖν εἰκὸς, οὐδὲ τὰς ὄψεις τῆς πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν, ἢ τὰς δυνάμεις, νομίζειν δὲ τὴν στρατιὰν ἐκείνην, μεγίστην μὲν γενέσθαι τῶν πρὸ αὐτῆς, λειπομένην δὲ τῶν νῦν, τῇ ὁμήρου ἂν πρώτῃ εἴη χρὴ καὶ ταῦτα πιστεύειν, ἢν εἰκὸς ᾖ καὶ τὸ μέγιστον μὲν προτιμῶσι, ὅμως δὲ φαίνεται καὶ οὕτως ἐνδεεστέρα. πεπρίκε γὰρ χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν, τὰς μὲν βοιωτῶν, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν, τὰς δὲ φιλοκτήτου, πεντήκοντα, σμικρῶν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὰς μεγίστας, καὶ ἐλαχίστας. ἄλλων γοῦν μέγεθος περὶ ἐν νεῶν καταλόγῳ οὐκ ἐμνήσθη. αὐτόρρετα δὲ ὅτι ἦσαν καὶ μάχιμοι πᾶσαι ἐν ταῖς φιλοκτήτου, ναυσὶ, δεδήλωκε. τοξόται γὰρ πάσαις πεπρίκε τοὺς προσκώπους. περίνεως δὲ οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω τῶν βασιλέων, καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει. ἄλλως τε καὶ μέλλοντας πέλαγος διαπερᾶσαι σκευῶν πολεμικῶν· οὐδ' ἂν τὰ σῖτα κατάφρακτα ἔχοντας, ἅμα τῷ παλαιῷ τρόπῳ λῃστικώτερον παρεσκευασμένα. πρὸς τὰς μείζους γοῦν καὶ ἐλαχίστας ναῦς τὸ μέσον σκοποῦντι, οὐ πολλοὶ φαίνονται ξυνελθόντες

οὐ γὰρ ἀκριβὲς σημεῖον τὸ μέγιστον τῶν τὰς δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων σχάζεσθαι. Μὴ γενέσθαι τὸν στόλον. ἀτόπως τὸ μὴ, ἐν ταῦθα παρέλκεται.

Λακεδαίμονίων γάρ. τὸ χῆμα κατὰ ὑπόθεσιν. καταρᾶται δὲ τοῖς λακεδαιμονίοις λεληθότως. Τά τε ἱερά. διστεβῶς λέγει τὰ ἱερά. Πελοποννήσου. πελοποννήσου αἱ πέντε μοῖραι, λακωνικὴ. ἀρχαδικὴ. ἀργολογικὴ. μεσσηνιακὴ, καὶ τῆς ἠλίδος, ἀποθαλόντος δὲ κρεσφόντου, ἔχον τὴν μεσσηνιακὴν οἱ λακεδαιμόνιοι.

Δύο μοίρας. λακωνικὴν, καὶ μεσσηνιακήν. Ἰσέον ὅτι τῆς ἀργολογικῆς οὐκ ἦρξαν, ἀλλὰ συνεκδρομικῶς εἶπε. τὸ ἑξῆς, ὅμως δὲ φαίνοιτ' ἂν ὑποδεεστέρα πόλεως καὶ δυτέλους. καὶ οὔτε ξυνοικισθείσης, καὶ τὰ ἑξῆς. Πολυτελέσι. πολυδάπανος. τέλος γὰρ τὸ ἀνάλωμα. Αθηναίων δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο. δεξυπροθέσεως φησὶ περὶ λακεδαιμονίων τὸ, εἰ ἡ πόλις αὐτῆς ἐρημωθείη, καὶ τὰ ἱερὰ ληφθείη. ἐπεὶ πῶς ἂν περὶ ἀθηνῶν ἀθηναῖος ὤν, καταρωμένου τὸ αὐτὸ εἴρηκεν. ὥστε μάτην ἡ παραγραφὴ τίθεται, ὅτι λελησθότως ἐπαρᾶται τοῖς λακεδαιμονίοις, ἀμέτριον γὰρ τοῦτο τῆς συγγραφέως ἴσμεν προθέσεως. Ἡ ἐστί. τὸ ἢ συγκριτικὸν, ἀντὶ τοῦ ἢ πρό. Ἡ ἐστί. τὰ κατὰ μυκήνην, καὶ τὸν στόλον τὸν εἰς τροίαν. δι' ἀμαθίαν, ἐρημωθείσης μὲν τῆς λακεδαιμονίων πόλεως μείονα φαίνοιτο ἡ δύναμις γεγονέναι τοῖς ἔπειτα. τῆς δὲ τῶν ἀθηναίων, μείζων ἢ νῦν δόξῃ. Ρσιπτὴν ὀπὰ ἀπτηδείως τὸ πριπτὴν πεπρίκεν, ὡς πρέπον λέγομεν τὸν φιλόσοφον ἐφιλόσοφισε. Χιλίων. ὁ μὲν δίρισπίδης, καὶ λυκόφρων, χιλίας ναῦς λέγουσι τὸν ἀγαμέμνονα ἀγαγεῖν. ὁ δὲ, ὅμηρος, χιλίας, ἑκατὸν, ἑξήκοντα ἑξ. Ρροσκώπους. τοὺς πρὸς τὰς κώπας ναύτας. τοὺς κωπήλατας. Ρσρίνεως τοὺς περιττοὺς τὴν γνώμην ἀποβάτας, ἢ δούλους. Ἐν τέλει. οἷον μεριόνου. πατρόκλου, καὶ τῶν τοιούτων ἐν τέλει. Οὐδ' αὖ τὰ σῖτα. οὐκ ἦν φησὶ στασιάσωμεν τὰ σῖτα, ὥστε κάτω μὲν πιθέναι τὰ ὄπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διαγειν. τὰ γὰρ τῶν λῃστῶν σῖτα, οὐκ ἦσαν στασιάσωμενα, καὶ ἅμα κάτω ἑκάθιζοντο δὴ τὸ μὴ φαίνεσθαι αὐτοὺς πλέοντας. ἦν οὕτω δὴ τοῦτο κοιλότερα. Τὸ μέσον σκοποῦντι. μέ-

σον· τῷ ἑκατὸν εἴκοσι, καὶ τῷ πεντήκοντα ὄζειν ὁ ὀγδοηκοστὸς πέμπτος. συνάγεται οὖν ὁ τῷν χιλίων διακοσίων νεῶν τῷν αὐδρῶν ἀριθμὸς, μυριάδων δέκα, καὶ δισχιλίων. Τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ τραπεζώδει· ἔρυμα λέγει νῦν οὐχ ὅπερ ἐν τῇ Ἰ. λέγει ὅμηρος τετεῦχθαι, ἀλλὰ πρόπυργον μακρότερον διὰ τὰς τῷν βαρβάρων ἐπιδρομάς. Ἀλλὰ πρὸς γεωργίαν. ὧν ἡγεῖτο Ἀχαιμάς, καὶ Ἀντίμαχος. Τὸν πόλεμον διέφερον· διέφορον, ὑπέμενον. ἀπιμελῶς ἐξήνυον· διήνυον. Ἀλλὰ μοῖρα. ἔνιοι συνεγκλίνουσιν ἀλλὰ μοῖρά τῳ αὐτιμοῖρα πυί. Δηλοῦται τοῖς ἔργοις· τὰ τρωϊκὰ ἐλέγχεται. Ἡσυχάσασα· ἡσυχία γὰρ καὶ αὔξησιν προιεῖ. Καὶ μετὰ τὰ τρωϊκά· τριχῇ διεῖλε τὴν ἀρχαιολογίαν· εἰς τὰ πρὸ τῷν τρωϊκῶν· εἰς αὐτὰ τὰ τρωϊκά· εἰς τὰ ἐχόμενα αὐτῷν· καθ' ἕκαστον δὲ μόριος, διὰ τῆς παραγραφος κεῖται. δηλοῖ δὲ, διὰ τούτων τὴν, αὐτίαν, δι' ἣν τὰ ἑλληνικὰ, καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν ἦν ἀσθενῆ. Ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες ἀφ' ὧν ἢ πόλεως, ἢ πάσεως.

Ἥτε γὰρ ἀναχώρησις. μηκέτι γὰρ ἐλπίζοντες αὐτοῖς ἐπανελθεῖν, ἐπανίστανται. ἐλθοῦσι δ' ἐπολέμουν. καὶ οἱ ἤττωμοι ὄζε πίπτ.

Τὰς πόλεις ἐκτίζον. πολλοὶ γὰρ ὄζεπεσον. δίον, τόδυκρος μὲν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς διὰ τὸν ἀδικτα, ἃς κύπρον ἀφίκετο. καὶ φιλοκύπρης, διὰ τὸν πάριδος θάνατον θύλδαν νόσον νοσήσας, καὶ μὴ φέρων τὴν αἰχύνην, ἀπελθὼν ἐκ τῆς πατρίδος, ἐκ ποτε πόλιν, ἣν διὰ τὸ πάθος μαλαχίαν ἐκάλεσε. δρομήδης ὑπὸ κομήτου ἐκβληθεὶς, εἰς τὰς λιβυηίδας νήσους ἀφίκετο, καὶ ὁ μενεσθεὺς ὑπὸ τῶν θησσαλῶν εἰς ἰβηρίαν, καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἐξ ἄργυς ἀναστάντες. ἄργυ, πόλις θεσσαλίας· ἀφ' ἧς ὠνόμασται κατὰ μετοικίαν, καὶ ἡ ἐν βιωτίᾳ ἄργυ. ἡ δὲ βιωτία ἄργυ, νῦν χαιρώνεια καλεῖται. Δωριεῖς τε ὠγδοηκοστῷ. οἱ γὰρ ἡρακλείδαι βουλόμενοι κατελθεῖν εἰς πελοπόννησον, εἴροντο τὸν ἀπόλλωνα. ὁ δὲ, αὐτοῖς ἐκέλευε διὰ τρίτου γενεᾶς εἰσβαλεῖν. οἱ δὲ, νομίσαντες τὸν ἰαπετὸν λέγειν αὐτὸν, καὶ ἀποχήσαντες τοῦ χρησμοῦ, προσβάλλουσι τοῖς πελοποννησίοις κατὰ τὸν ἰσθμόν. καὶ ἀπωθέντες, ἐποιήσαντο πορθμὸς, ὥστε ἑκατὸν ἔτη παραχωρῆσαι τὴν χώραν πελοποννησίοις. μετὰ δὲ τὰ ἑκατὸν ἔτη, πάλιν εἴροντο τὸν ἀπόλλωνα περὶ τῆς καθόδου. ὁ δὲ, ἐκέλευεν αὖθις διὰ τρίτου γενεᾶς εἰσβάλλειν. ἀπιπλεόντων δὲ τῶν δωριέων ὡς καὶ πρότερον ἔλεγεν ἡμαρτημένοι, ἔλεγεν ὡς, οὐ συννήκατε τὸν χρησμόν. γενεὰ γὰρ λέγω τὸν κρισαῖον κόλπον. οἱ δὲ, ἐντεῦθεν ἐπιχαιρήσαντες, ἔτυχον τῆς καθόδου * τῷν προϊκῶν· ἡ δὲ πρώτη ἐσβολὴ, πρὸ ἐτῶν εἰκοσιν ἦν. Ἀποικίας ὄζεπεμψαν. ἀποικίσαι ὄζει, κτίσαι πόλιν ἐπ' ἐρήμην. Ἑλλάδος ἔστιν αἱ χωρία· αὐτὶ τοῦ ἔνια. λέγει δὲ ἀμπρακιώτας, ἀμβρακιώτας.

Βοιωμῶσης,

Ροιουμθύης, τὰ πρλλά· τουτέστι, τὰ πολύ. τὴν αἰτίαν λέγει τῆς τυραννίδος. Τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι· διὰ τοῦτο δὲ ἦσαν καὶ ταῦτα ἀσθενῆ. ἡ γὰρ τυραννὶς οὐκ ἐς τελέως αὔξειν τὰ πράγματα. Ἐπὶ ξηροῖς γοράσιν. αὐτὶ τοῦ ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς· ἐπὶ ὁμολογουμθύοις γοράσι. τοῦτο δὲ πρὸς αὐτιδιαστολὴν τῆ τυραννίδων. ὁ γὰρ τύραννος νόμου ἔχει τὴν βουλησιν, καὶ οὐχὶ τὸ αἴσιον. Πατρικῆ βασιλείαι. ἀπὸ τῆ πατέρων παραλαμβανόμθυαι, κατὰ διαδοχὴν γένους. διαφορὰν δὲ λέγει τυραννίδος, καὶ βασιλείας, ὡς καὶ οἱ φιλόσοφοι. οἱ δὲ ῥήτορες, ἀδιαφόρως λέγουσιν. Αντείχοντο· προσείχοντο αὐτῆ.

Μεταχειρίσαντα τὰ πρὸ τὰς ναῦς· ἐναλλαξαι. τουτέστιν, ἀπὸ πεντηκοντόρων, πρὸ ἐν τριήρεις. Ἔτι δ' ὅδε μάλιστα· εἰκὸς ἐν τῷ τοσούτῳ χρόνῳ πολλὰς ναῦς γενέσθαι. γνωτέον καὶ ἐντεῦθεν ὅτι ὕστερον συνεγράφευ ὁ θουκυδίδης τὴν λέξιν τῆς ἱστορίας περὶ αὐδρου τοῦ ὑοῦ κυψέλου, τυραννοῦντος κορίνθε διὰ τὸν φόνον λυκόφρονος τοῦ υἱέως αὐτοῦ, ὃν ἀπέκτειναν οἱ κορκυραῖοι, ἡ δὲ ἱστορία, κεῖται κατὰ διέξοδον παρ' Ηροδότῳ.

Μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου. ἐς τὴν πλουτίνην δ' ἱλογότε τοῦδε τοῦ πολέμου.

Ναυτικὰ γυθῆναι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ λέγονται. Οἰκορίνθιοι. οὐχ οἱ ναῦται, ἀλλ' οἱ κορίνθιοι.

Τὸ λῃστικὸν καθῆρουν. ἀπὸ τοῦ μίνως φησὶν, ἐφόσον ἠδύνατο, τὸ λῃστικὸν καθῆρει. νῦν δὲ τὸ λεῖπον οἱ κορίνθιοι εἰργάσαντο. Καὶ ἰωσὼν ὕστερον. μετὰ τὴν κορινθίων ναυτιγίαν. ἡ τῆ ἰώνων εἰσάγεται πρὸ τὸ ναυτικὸν ἀπὸ μέλεια. Τοῦ ὑέως αὐτοῦ. ἁπλῶς, ἀπὸ δυθείας τῆς ὁδοῦ. Τῆς τε καθ' ἑαυτὸν θαλάσσης. γείτονος. οὐ γὰρ πάσης. Καὶ ῥήνειαν ἐλών. μία τῆ κυκλάδων ἡ ῥηνία. Φωκεῖς τε μασσαλίας. φωκεῖς, οἱ τῆς ἑλλάδος, ἀπὸ φωκίδος πόλεως. φωκαεῖς, οἱ τῆς ἰωνίας, ἀπὸ φωκαίας πόλεως. ἰωνες ὄντες οἱ φωκαεῖς, καὶ πολεμούμθυοι ὑπὸ περσῶν, ἀφέντες τὴν ἰωνίαν, ἔπλευσαν ἐπὶ τὴν ἀφρικὴν, τὴν πάλαι καρχηδόνα καλουμθύην. ἀεὶ δὲ ταῖς οἰκιζομέναις ἀπ' αὐτοῦ ἐναντιοῦνται. ἡ δὲ μασσαλία, πόλις ἐστὶ τῆς ἀφρικῆς. Πεντηκοντόροις δ' ἔτι· πεντηκοντόρους ἔθος ναῦς, ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη. Ἐξηρτυμθύα· ἡτοιμασμθύα. Ὡς περ ἐκεῖνα ὀλίγον τε πρὸ τῆ μηδικῆ καὶ τοῦ· τὰ παλαιά. Τοῖς τυραννίοις ἐς πόλεμος ἐγένοντο, καὶ κορκυραίαν. γέλωνι, καὶ ἱέρωνι. Καὶ ἐναυμάχησαν. ἐν σαλαμῖνι δηλονότι.

ηθουμθύης, τὰ πολλὰ τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι καθίσαντο, ἴδιον προστάσσων μηδόνων γιγνομένων· πρότερον δὲ ἦσαν ἀπὸ ἐπὶ τοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι, ναυτικά τε ἐξηρτύετο ἑλλάς, καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον αὐτείχοντο. πρῶτοι δὲ κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ πρὸ τὰς ναῦς, καὶ τριήρεις ἐν κορίνθῳ πρῶτον τῆς ἑλλάδος ἐναυπηγηθῆναι. φαίνεται δὲ καὶ σαμίοις Αμεινοκλῆς κορίνθιος ναυπηγὸς, ναῦς τριήσας τέσσαρας. ἔτη δ' ὅδε μάλιστα τριακόσια ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου, ὅτε Αμεινοκλῆς σαμίοις ἦλθε. ναυμαχία τε θαλασσοτάτη ὧν ἴσμεν γίνεται κορινθίων πρὸς κορκυραίους. ἔτη δὲ μάλιστα καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσιά ἐστι μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου. οἰκοῦντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ κορίνθιοι ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ, ἀεί ποτε ἐμπόριον εἶχον, τῆ ἑλλήνων τοσάλου κατὰ γῆν παμπάλαι, ἡ κατὰ θάλασσαν, τῆ τε ἐντὸς πελοποννήσου, καὶ τῆ ἔξω διὰ τῆς ἐκείνων παρ' ἀλλήλους ἀπὸ μισγόντων. χρήμασί τε δυνατοὶ ἦσαν, ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς πρωτεῖα δεδήλωται. ἀφνειὸν γὰρ ἐωνόμασαν τὸ χωρίον. ἐπεὶ δή τε οἱ ἕλληνες μᾶλλον ἐπῳώιζοντο, τὰς ναῦς κτησάμθυοι, τὸ λῃστικὸν καθήρουν· καὶ ἐμπόριον παρεῖχον ἀμφότεροι, δυνατὴν ἔχον χρημάτων προσόδῳ τὴν πόλιν. καὶ ἰωσὼν ὕστερον πολὺ γίγνεται ναυτικὸν ἀπὸ Κύρου, περσῶν πρώτου βασιλεύοντος, καὶ Καμβύσου τοῦ θέος αὐτοῦ· τῆς τε καθ' ἑαυτὸν θαλάσσης Κύρῳ πολεμοῦντες, ἐκράτησάν τινα χρόνον. καὶ Πολυκράτης σάμου τυραννῶν, ἀπὸ Καμβύσου ναυτικῷ ἰσχύων, ἄλλας τε τῆ νήσων ὑπηκόους ἐποιήσατο, καὶ ῥήνειαν ἑλὼν, ἀνέθηκε τῷ ἀπόλλωνι τῷ δηλίῳ. φωκαεῖς τε μασσαλίαν οἰκίζοντες, καρχηδονίους ἐνίκων ναυμαχοῦντες. δυνατώτατα γὰρ ταῦτα τῆ ναυτικῶν ἦν. φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμθυα ἴδιον τρωϊκῶν, τριήρεσί μὲν ὀλίγας χρώμθυα, πεντηκοντόροις δ' ἔτι καὶ μηδικοῖς μακροῖς ξηρτυμθύα, ὡς περ ἐκεῖνα. ὀλίγον τε πρὸ τῶν μηδικῶν καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου. ὃς μετὰ Καμβύσην, περσῶν ἐβασίλευσε, τριήρεις περί τε σικελίαν τοῖς τυραννίοις ἐς πόλεμος ἐγένοντο, καὶ κορκυραίαν· ταῦτα γὰρ τελευταῖα πρὸ τῆς Ξέρξου στρατιᾶς ναυτικὰ ἀξιόλογα ἐν τῇ ἑλλάδι κατέστη, αἰγινῆται γὰρ καὶ ἀθηναῖοι, καὶ ἐπὶ πᾶσι ἄλλοι, βραχέα ἐκέκτηντο, καὶ τούτων τὰ πολλὰ πεντηκοντόροις. ὁ τε ἀφ' οὗ ἀθηναίοις Θεμιστοκλῆς ἔπεισεν αἰγινήτας πολεμοῦντας, καὶ ἅμα τὸ βαρβάρου

ἐπελθὸν, τὸ πλεῖστον ναυτικὸν ἐποιήσατο, τὸ λῃστικὸν καθῆρει. νῦν δὲ τὸ λεῖπον οἱ κορίνθιοι εἰργάσαντο. Καὶ ἰωσὼν ὕστερον. μετὰ τὴν κορινθίων ναυπηγίαν. ἡ τῆ ἰώνων εἰσάγεται πρὸ τὸ ναυτικὸν ἀπὸ μέλεια. Τοῦ ὑέως αὐτοῦ. ἁπλῶς, ἀπὸ δυθείας τῆς ὁδοῦ. Τῆς τε καθ' ἑαυτὸν θαλάσσης. γείτονος. οὐ γὰρ πάσης. Καὶ ῥήνειαν ἑλὼν. μία τῆ κυκλάδων ἡ ῥηνία. Φωκεῖς τε μασσαλίας. φωκεῖς, οἱ τῆς ἑλλάδος, ἀπὸ φωκίδος πόλεως. φωκαεῖς, οἱ τῆς ἰωνίας, ἀπὸ φωκαίας πόλεως. ἰωνες ὄντες οἱ φωκαεῖς, καὶ πολεμούμθυοι ὑπὸ περσῶν, ἀφέντες τὴν ἰωνίαν, ἔπλευσαν ἐπὶ τὴν ἀφρικὴν, τὴν πάλαι καρχηδόνα καλουμθύην. ἀεὶ δὲ ταῖς οἰκιζομέναις ἀπ' αὐτοῦ ἐναντιοῦνται. ἡ δὲ μασσαλία, πόλις ἐστὶ τῆς ἀφρικῆς. Πεντηκοντόροις δ' ἔτι· πεντηκοντόρους ἔθος ναῦς, ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη. Ἐξηρτυμθύα· ἡτοιμασμθύα. Ὡς περ ἐκεῖνα ὀλίγον τε πρὸ τῆ μηδικῶν καὶ τοῦ· τὰ παλαιά. Τοῖς τυραννίοις ἐς πόλεμος ἐγένοντο, καὶ κορκυραίαν. γέλωνι, καὶ ἱέρωνι. Καὶ ἐναυμάχησαν. ἐν σαλαμῖνι δηλονότι.

προσδοκίμου ὄντος. διὰ τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην. Οἱ μὲν διαρκῆ, ἢ οἱ καταστρέφοντες, ἢ οἱ καταστρεφόμενοι. οἱ καταστρεφόμενοι τὴν ἀποστρίαν, οὗτοι μὲν διαρκῆ χώραν ἔχοντες, ἐπεσπεσὲ πρὸς τὰς πορθουμένας νήσους. Οἱ προέχοντες. οἱ προέχοντες τοῖς ὑπηκόοις. οἱ προέχοντες τοῖς ναυτικοῖς. Ὅσοι ἠγένοντο. πολέμοι δηλονότι. Καὶ ἐκδήμους στρατείας. τὸ ἐξῆς, ἐκστρατείας ἐκδήμους πολὺ οὐκ ἐξήεσαν. δίον, ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἕκαστος τὸ φθαῖον. Οὐκ ἐξήεσαν οἱ ἕλληνες. οὐκ ἐξιόντες ἐποίουν. Οὐ γὰρ ξυνεστήκεσαν. ἀλλ' ἐλάττοις πόλεις οὐ συνεμάχουν ταῖς μεγάλαις, αὐτωύκοοι οὖσαι. οὐ γὰρ ὑπήκουον. Ἀλλ' ἴσης. κατ' ἰσότητα μαγνύμενοι.

Κοινὰς. λείπει τὸ σὺν τελείας. Ἐπολέμουν. ἐπολέμουν οὗτοι πρὸς ἀλλήλους πρὶν Πελοποννησίων πρὸς δίου. Ἑκατέρων. τῶν χαλκιδέων, καὶ ἐρετριέων. Διέστη. διέφθαρτο. ἀπεχώρησεν. οὐ συνεμάχησεν. οὐ γὰρ λέγει ὅτι ἐμερίσθη, ἀλλὰ μόνοι χαλκιδεῖς, μόνοις ἐρετριεῦσιν ἐμάχοντο. Κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι. λείπει δ' τὸ. Ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων. τῆν πόρων. τὸ ἐξῆς, καὶ ἵνα τοῦρος ἐστρατεύσε, κροῖσον καθελοῦσα, καὶ ὅσα ἐντὸς ἅλυος ποταμοῦ, πρὸς θάλασσαν ἐστρατεύσε, καὶ τὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεις ἐδούλωσε. Δαρεῖός τε ὕστερον τῷ φοινίκων ναυτικῷ κρατῶν, καὶ τὰς νήσους. τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν τοῖς ἑλληνικαῖς πόλεσι, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ μόνον προορώμενοι, εἰς τε τὸ σῶμα, καὶ ἐς τὸ τοῦ ἰδίου οἶκον αὔξειν, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἠδύναντο, μάλιστα τὰς πόλεις ᾤκουν. ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον, εἰ μὴ εἴπι πρὸς πολιορκουμένους τοῖς αὐτῶν ἑκάστοις. οἱ γὰρ ἐν σικελίᾳ, ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως. Οὕτω πανπαλαίθεν ἡ ἑλλὰς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατεῖχετο, μή τε κοινῇ φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀπολωτέρα ᾖ. ἐπειδὴ δὲ οἵ τε ἀθηναίων τύραννοι, καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης ἑλλάδος ἐπὶ πολὺ, καὶ πρὶν τυραννοδυθεῖσιν οἱ πλεῖστοι, καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ἐν σικελίᾳ, ὑπὸ λακεδαιμονίων κατελύθησαν. ἡ γὰρ λακεδαίμων μετὰ τὴν κλῖσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν δωριέων, ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκπαλαιοτάτου καὶ δυομένη, καὶ ἀεὶ ἀτυραννόδυτος ἦν. ἔτι γὰρ ὀλίγα μάλιστα πεντακόσια, καὶ ὀλίγῳ πλείω ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου, ἀφ' οὗ λακεδαιμόνιοι τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῶνται. καὶ δι' αὐτὸ δυναμένη, καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίστασαν. μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐκ τῆς ἑλλάδος, οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, καὶ ἡ ἐν μαραθῶνι μάχη μήδων πρὸς ἀθηναίους ἐγένετο. δικάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν, ὡῤμὶς ὁ βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε. καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασθέντος, οἵ τε λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων ἑλλήνων ἡγήσαντο, δυνάμει προὔχοντες, καὶ οἱ ἀθηναῖοι, ἐπόντων τῶν μήδων

πρόσδοκίμου ὄντος, τὰς ναῦς προνοήσασθαι, αἷς περ καὶ ἐναυμάχησαν. καὶ αὐτὰ οὕτω εἶχον διὰ πάσης καταστρώματα. τὰ μὲν οὖν ναυτικὰ τῶν ἑλλήνων, τοιαῦτα ἦν, τά τε παλαιὰ, καὶ τὰ ὕστερον γενόμενα, ἰσχυρὰ δὲ πρὸς τὰ πρῶτα ἐποιήσαντο ὅμως οὐκ ἐλάχιστον οἱ πρόσχοντες, αὐτοῖς, χρήματά τε προσόδῳ, καὶ ἄλλων ἀρχῇ. ἐπὶ πλέον τις γὰρ, τὰς νήσους κατεστρέφοντο, καὶ μάλιστα ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν. καὶ τὰ γῆν δὲ πόλεμος ὅθεν τις, καὶ ὁ ὅμαμις παρεγένετο, οὐδὲν ξυνέστη. πανστρατιὰ δὲ ὅσοι ἦσαν, καὶ ἐγένοντο, πρὸς ὁμόρους τοῖς σφετέροις ἑκάστοις, καὶ ἐκδήμους στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἐπ' ἄλλων καταστροφὴ οὐκ ἐξήεσαν οἱ ἕλληνες. οὐ γὰρ ξυνεστήκεσαν πρὸς τὰς μείστας πόλεις αὐτωύκοοι. οὐδ' αὖ πολὺ ἀπὸ τῆς ἴσης κοινὰς στρατείας ἐποιοῦντο, κατ' ἀλλήλους δὲ μᾶλλον, ὡς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. μάλιστα δὲ ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον χαλκιδέων, καὶ ἐρετριέων, καὶ τὸ ἄλλο ἑλληνικὸν ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διέστη. ἐπεγίγνετο δὲ ἄλλοις τε ἄλλοθι κωλύματα τοῦ μὴ αὐξηθῆναι, καὶ ἴωσι. προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων, Κῦρος καὶ ἡ περσικὴ βασιλεία, Κροῖσον καθελοῦσα, καὶ ὅσα ἐντὸς ἅλυος ποταμοῦ, πρὸς θάλασσαν ἐστρατεύσε, καὶ τὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεις ἐδούλωσε. Δαρεῖός τε ὕστερον τῷ φοινίκων ναυτικῷ κρατῶν, καὶ τὰς νήσους. τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν τοῖς ἑλληνικαῖς πόλεσι, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ μόνον προορώμενοι, εἰς τε τὸ σῶμα, καὶ ἐς τὸ τοῦ ἰδίου οἶκον αὔξειν, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἠδύναντο, μάλιστα τὰς πόλεις ᾤκουν. ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον, εἰ μὴ εἴπι πρὸς πολιορκουμένους τοῖς αὐτῶν ἑκάστοις. οἱ γὰρ ἐν σικελίᾳ, ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως. Οὕτω πανπαλαίθεν ἡ ἑλλὰς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατεῖχετο, μή τε κοινῇ φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι, κατὰ πόλεις τε ἀπολωτέρα ᾖ. ἐπειδὴ δὲ οἵ τε ἀθηναίων τύραννοι, καὶ οἱ ἐκ τῆς ἄλλης ἑλλάδος ἐπὶ πολὺ, καὶ πρὶν τυραννοδυθεῖσιν οἱ πλεῖστοι, καὶ τελευταῖοι, πλὴν τῶν ἐν σικελίᾳ, ὑπὸ λακεδαιμονίων κατελύθησαν. ἡ γὰρ λακεδαίμων μετὰ τὴν κλῖσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν δωριέων, ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, ὅμως ἐκπαλαιοτάτου καὶ δυομένη, καὶ ἀεὶ ἀτυραννόδυτος ἦν. ἔτι γὰρ ὀλίγα μάλιστα πεντακόσια, καὶ ὀλίγῳ πλείω ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου, ἀφ' οὗ λακεδαιμόνιοι τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῶνται. καὶ δι' αὐτὸ δυναμένη, καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίστασαν. μετὰ δὲ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐκ τῆς ἑλλάδος, οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, καὶ ἡ ἐν μαραθῶνι μάχη μήδων πρὸς ἀθηναίους ἐγένετο. δικάτῳ δὲ ἔτει μετ' αὐτὴν, ὡῤμὶς ὁ βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦλθε. καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασθέντος, οἵ τε λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων ἑλλήνων ἡγήσαντο, δυνάμει προὔχοντες, καὶ οἱ ἀθηναῖοι, ἐπόντων τῶν μήδων

ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως, ἢ χρόνου πλείονα δύναμιν προεβάλλοντο. Ἀτολμότερα ἦναι. κατὰ κοινοῦ τὸ κατεῖχετο. Καὶ πρὶν, τυραννοδυθεῖσιν. καὶ πρὶν ἢ τοι καὶ πρότερον. δηλονότι πρὸ τῶν τῆς ἀθήνης τυράννων. λέγει δὲ πλείστους ἦναι τοὺς ἀθηναίων τυράννους, καὶ αὐτοὺς πεντελειτίους καταλυθῆναι ὑπὸ λακεδαιμονίων. πλὴν τῶν ἐν σικελίᾳ τυράννων. οὗτοι γὰρ ὕστατοι κατελύθησαν τῶν ἁπάντων. Ἡ γὰρ λακεδαίμων. ἡσυχαζις, ἡ γὰρ λακαδαίμων ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν, χρόνον στασιάσασα, πρὸ τῆς τῶν ἡρακλειδῶν καθόδου δηλονότι, ὅμως μετὰ τὴν κλῆσιν τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν δωριέων, δυνομένη. τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ χρῶνται. τῇ ὀλιγαρχίᾳ τῇ. γερουσίᾳ. Καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι καθίστασαν. ἃς τάξιν τινὰ, καὶ καταστασιν ἔφερον τὰ πράγματα, τὰς τυραννίδας καθαιροῦντες.

Διαπονθέντες

Διαιονηθέντες. οὐχ ὅτι διαιονηθέντες οὐκ ἐποίησαν, ἀλλὰ θαυμάζει πῶς ὅλως διαιονήθησαν. Καὶ αἰχμασκυλασάμενοι. τὰ σκῦλα αἰχμαλαβόντες. Ὕστερον οὐ πολλῷ. οἱ Ἕλληνες. Καὶ οἱ ξυμπολεμήσαντες. τοῖς ἀθηναίοις, καὶ λακεδαιμονίοις. Διεφαίνη. τὰ πράγματα τῶν ἀθηναίων, καὶ τῶν λακεδαιμονίων.

Ἔπειτα δὲ διεχέντες. ἡ μὲν ἀκριβὴς αἰτία τῆς μάχης, οὐ φράζεται πρόθεν ἐγένετο. δοκεῖ δὲ εἰδέναι ὡς μέγα τὸν μηδικὸν ἐγένετο πόλεμον, καὶ ἔστι μία, ὧν μέμνηται ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Μετὰ τῶν ξυμμάχων. τῶν ἰδίων διλονότι. τουτέστιν, ἔχοντες οὗτοι τοὺς συμμάχους, κἀκεῖνοι τοὺς ἰδίους. Διασαίνειν. διενεχθεῖεν. σαίζειν πρὸς ἀλλήλους. Ἔχοντες φόρους. τὸ ἑξῆς, ἔχοντες φόρους οὐχ ὑποτελεῖς, τοὺς ξυμμάχους ἤγοῦντο. Τοὺς ξυμμάχους ἡγοῦντο. αὐτὴ τῶς, αὐτὴ τῶν ξυμμάχων. κατὰ λιταρχίαν. ἡγοῦντο διλονότι. Θέσφατα. τὰ τοῖς λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως, καὶ ὁμοίως πολιτεύεσθαι ἀναγκαίως, θεραπεύοντες αὐτοὺς διλονότι οἱ λακεδαιμόνιοι. τὸ ἑξῆς θεραπεύοντες διλονότι συμμάχους τὸ μόνον, ὅπως πολιτεύσονται ἐπιτηδείως σφίσιν αὐτοῖς. τουτέστι, κατὰ λιταρχίαν. Ἥλιον χίων, καὶ λεσβίων·ὡς δυνατῶν ὄντων. ὕστερον δὲ καὶ τούτους ἐχειρώσαντο. Μείζων. ἐκ τῶν φόρων διλονότι. Ἡ ὡς τὰ κράτιστα. ὅτε δὲ χρὴ λαβεῖν τὴν τῶν πάντων συμμαχίαν ἐπὶ τῶν μηδικῶν. Χαλεπὰ ὀΐματα, χαλεπὰ γὰρ εἰσιν, ὅς ὧν δ' ἂν ἐπιστῶσι ὅτι μεγάλα ἦν. Τὰς ἀκοάς. τὰς ἀκροάσεις. τὰς φήμας. Ἀβασανίστως. ἀλείξεις μετενήνεκται ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς λίθου, ἧπερ τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. Ἀθηναίων γοῦν. δ' ἀνῶς ταῦτα προέταξεν ἀθηναίους τοὺς δοκοῦντας σοφοὺς ἑλλάδος εἶναι, ὅτι οὐδὲ αὐτοὶ δοκιμάζουσι τὰ ἴδια. Ἰωνάρχου οἴονται. τὸ ἑξῆς, Ἰωνάρχου τύραννον ὄντα. Πρεσβύτατος ὢν. τὸ ἑξῆς, πρεσβύτατος ὢν τῶν πεισιστρατιδῶν, ἦρχε τῶν ἀθηναίων διλονότι. τὸ δὲ ἡβᾶν, ἀπὸ τοῦ ἥβης. Ἰωνάρχος δὲ, καὶ θετταλός. ταῦτα λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὡς καὶ αὐτὸς ὢν τοῦ γένους τῶν πεισιστρατιδῶν. καὶ διαβάλλει τοὺς περὶ ἁρμόδιον. ὑποπτήσαντες δὲ τὸ. ὑπονοήσαντες. ὑπολαβόντες. τὸ ἑξῆς, ὑποπτήσαντες, καὶ παραχρῆμα μεμνῆσθαι ἅμ' ἐβουλεύσαντο, καὶ ἐγνωσθήσαν. Ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἐν ᾗ διλονότι σῶν ἔθευτο αἰεὶ τὸν τύραννον. Τῷ Ἰωνάρχῳ περὶ τυχόντες. ὃ λέγει, τοῦτό ἐστιν. ὅτι Ἰωνίας μᾶλλον ἦρχε τυραννῶν οὐχ Ἰωνάρχος. ἀδελφὸς δ' ἦν Ἰωνίου ὁ Ἰωνάρχος. αἰτιᾶται δὲ παρὰ ἁρμοδίου, καὶ ἀριστογείτονος, οὐχ ὡς οἱ ἀθηναῖοι ᾠοντο τύραννος ὤν, ἀλλ' ὡς οὗτός φησιν, αὐτοὶ μᾶλλον ἐβουλεύσαμενοι Ἰωνίαν, καὶ γνωσθέντες, ἐπεὶ δόξαν τὸν αὐτὸν Ἰωνάρχον ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Ἰωνίου, παρὰ τὸ λεωκόριον ἀπέκτειναν. Ῥοδὶ τὸ λεωκόριον. ἐλίμωξε πρότερον ἀπτική, καὶ λυθεῖσα ἦν τῶν δεινῶν, παυσαμένη. Λεὼς οὖν τῆς τὰς ἑαυτοῦ κόρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν. καὶ τούτων ὅρον ἐγένετο ἐν τῇ ἀττικῇ, καλούμενον λεωκόριον. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐπιτείνει τὸ ἄπιστον τῶν ἀνθρώπων, ὅτι οὐ μόνον τὰ παλαιὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐγγυτάτω χρόνῳ ἀβασανίστως ἀκούουσι. τὸ γὰρ τῶν πεισιστρατιδῶν ἀρχαίων.

Λακεδαιμονίων βασιλέας. οἱ γὰρ λακεδαιμονίων βασιλῆς ψήφους ἔφερον ἐν τῇ γερουσίᾳ ἑκάτερος ἕνα, δὶς τὴν ἔχοντα δύναμιν. Ἀλλὰ δυοῖν. οὐκ ὀρθῶς οἴονται μᾶλλον ψήφῳ προστίθεσθαι ἑκάτερον, ἀλλὰ δυοῖν. Καὶ ὃν τὸν παράτην. ἀπὸ τοιαύτης κώμης. Οὕτως ἀπαλαίωρος. ἀνεξέταστος. Καὶ ἅπερ τὰ ἔτοιμα. τὰ δύχερῆ, καὶ ἀναπόδεικτα. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων. τὸ ὑπόβραχυ τὸν οὕτω. τὰ μὲν οὖν παλαιὰ, τοιαῦτα δύρον. εἰκὸς μέντοι τὰ παραδείγματα, ὅτι σφόδρα πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἰδίου τὸ, ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων. Οὔτε ὡς λογογράφοι. ἀνίπεται τὸν ἡρόδοτον. Προσαγωγότερον. τὸ ἡδύτερον, ὁ προσάγει. Ἀνεξελεγκτα. ἐλέγχεις, οὐδὲ ἀπὸ δεξιᾶς ἔχοντα, οὐδ' ἀληθῆ ὄντα, προκαταδουλώσεται τὰς διηγήσεις. Καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου. τὸ ἐξῆς, τὰ πολλὰ αὐτῶν. Ὡς παλαιὰ ἦναι, αὐτὸ τοῦτο. Ἀπροχρώντως. ἡ περιοχὴ τοῦ λόγου, οὕτως εἴρηται αὐτὰ, ὡς πρέπει τῷ διηγουμένῳ πρᾶγματα ἀρκούντως ἔχειν. Καὶ ὁ πόλεμος οὗτος. λείπει τὸ πόνημα. Τὸν πελοποννησίων. τὸ ἐξῆς, καὶ ὁ πόλεμος οὗτος τοῖς ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἔργον σκοπῶν, δηλώσει ὅτι μείζων ὅδε γεγενημένος τῶν ἀρχαίων. τοῦτο γὰρ ὅδε τὸ, αὐτῶν, ἢ τῶν ἀθηναίων, καὶ πελοποννησίων. τουτέστι. μείζων τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐγένετο. χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν. χαλεπὸν ἦν ἐμοί τε αὐτῷ φανῆναι, ὧν ἤκουσα, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλουσί μοι τὴν ἀκρίβειαν τῶν λεχθέντων διαμνημονεύσαι. ὡς ἐδόκουν τοίνυν ἐμοὶ τὰ δέοντα εἰπεῖν ἐχομένῳ μοι τῆς ὅλης γνώμης ἐγγύτατα τῆς ἀληθῶς λεχθέντων, οὕτως εἴρηται. τουτέστιν, ὡς ἐδόκει δι' ὅτι ἔμελλον αὐτὰ ἀληθῶς οὕτως ἐρεῖν, εἰ καὶ μὴ αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ λεχθέντα ῥήματα ἦν τὴν δέησιν τὴν ἀγνοιαν προφάσεται, ἵνα χρήσηται τοῖς οἰκείοις ἐνθυμήμασιν. Ἠξίωσα γράφειν. ἐπειδὴ φιλαθηναίως δοκεῖ, τοῦτο λέγει. Εὐνοίας, ἢ μνήμης. δυνοίας, ἦν λακεδαιμονίων. μνήμης, ἦν ἀθηναίων. Ἀλλοῖός τε αὐτὸς πάρεστιν. ἐστρατήγει γὰρ καὶ αὐτὸς ἕως τῆς τετάρτης ἱστορίας. ἢ διαιώσια, ἀλλ' ἠξίωσα τῆς γραφῆς τὰ ἔργα, οἷς αὐτὸς παρῆν. Ἐπεξελθών, ἐρευνῶν. Οὐταὐτὰ περὶ τῆς αὐτῆς ἔλεγον. αὐτῆς τῆς λεχθέντων. ὅρα δὲ πῶς πρότερον εἰπὼν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ λόγων, καὶ ἔργων, ἐνταῦθα λέγει περὶ τῆς ἱστορίας, καὶ ὠφελείας, ἐπειδὴ ἀδηλα τὰ ἀνθρώπινα. Τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν. πρὸς Ἡρόδοτον αἰνίπεται. Τῶν τε γενομένων τὸ σαφὲς τὸ ἐξῆς, καὶ ἢ διαιώσια. ἀρκούντως ἔχει, ἢ ποιᾷ ἀρκεσθῆναι αὐτὰ τὰ γεγραμμένα, δηλονότι ὠφέλιμα εἶναι, ἢ τοῖς ὠφέλεια πᾶσιν, ὅσοι βουλήσονται σκοπεῖν τὸν τε γενομένων τὸ σαφὲς, καὶ τὸν μελλόντων ἔσεσθαί ποτε αὖθις τοιούτων, καὶ παραπλησίων κατὰ τὸ ἀνθρώπειον. Κτῆμά τε εἰς ἀεὶ μᾶλλον. κόρδος κτῆμα, τὴν ἀλήθειαν. ἀγώνισμα, τὸν γλυκὺν λόγον. αἰνίπεται δὲ τὰ μυθικὰ Ἡροδότου. ἢ ἀγώνισμα, θέαμα. παιδιᾶ. ποιητικὸν ἀγώνισμα κωμῳδοποιῶν, ἢ τραγῳδοποιῶν. Εἰς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται. τουτέστι, σαφὲς ὅδε. ξυγγράφεται. Δυεῖν ναυμαχίαν. ναυμαχίαι δύο, ἐν ἀρτεμισίῳ, ἐν σαλαμῖνι. πεζομαχίαι δύο, ἐν πύλαις, ἐν πλαταιαῖς. Ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔχειν. ἢ ἔχουσα

χέως ἐπαύσατο. Τοῦτου δὲ τοῦ πολέμου. τοῦ πελοποννησίου. Εἰσὶ δὲ αἳ καὶ οἰκήτορας. ἢ πρότιδαμα, καὶ αἴγινα. Ὁ δὲ, διὰ τὸ ταράζειν. ξυννενέχειν, ἀπὸ κοινοῦ. Τά τε πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα. καὶ τὰ λεγόμενα φασὶν ὅπερ ἐγένοντο πρότερον, ἀπερ παλαιότερον ἔργῳ ἐβεβαιοῦντο. τουτέστιν, ὅτι τοιαῦτα ὄντα ὅτε ἐγένοντο, καὶ ἐβεβαιοῦντο τὰ λεγόμενα ἀκοῇ, ἔργῳ. καὶ τὰ λεγόμενα, τοίνυν, οὐκ ἄπιστα κατέστη. πρὸ θεν, ἐκ τοῦ συμβαίνειν τοιαῦτα. καὶ γὰρ ἐλέγετο φασὶ πολλῶν, καὶ ἐκλείψεων ἡλίου, καὶ αὐχμῶν. καὶ γεγόνασιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου δεινότερα τοιαῦτα, ὥστε πιστευθῆναι καὶ τὰ λεγόμενα πρότερον.

Καὶ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ λιμοί. σημειώσαι, ἀπὸ τοῦ αὐχμὸς λιμὸς, καὶ λοιμός.

Μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα. ἡ σύνταξις, μετὰ τοῦ πολέμου ἅμα. παρέλκον τὸ ἅμα. Ἔγραφα πρῶτον. αἰτίαν γράφω μετὰ ὀλίγον.

Τοῦ μὴ πυθέσθαι τὸ λείπει τὸ ἕνεκεν. Ἀληθεστάτην πρόφασιν. αἰτίαν. Ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ. κεκρυμμένην. Ἀναγκάσαι τοῦ πολεμεῖν. τὰ ὀνόματα, ζήματα ἐπροίησε. βούλεται γὰρ δηλοῦν, ὅτι μεγάλοι γιγνόμενοι οἱ ἄνθρωποι, ἀναγκὴν παρέχον τοῦ πολέμου.

Αἱ δὲ, ἦσαν ἑκάτερον. αἱ καθεξῆς ἐρρήθησαν. Ἐπὶ δαμνοῦ ὄντι τῷ νῦν δυρραχίῳ. Κορίνθιος γένος. ὁ Φαλαμὼς νόμος, οὐκ ἀπὸ τῶν γένους ἐκάλει, ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, τουτέστι, τῆς παρίδος, ἐκ τῆς κορίνθου, κορίνθιος.

ρομαχίαν, τὰ χεῖρον τὴν κρίσιν ἔχε. τοῦτου δὲ τοῦ πολέμου μῆκός τε μέγα πρὸ βλη, παθήματά τε ξυννενέχη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῇ ἑλλάδι, οἷα οὐκ ἔστορα ἐν ἴσῳ χρόνῳ. οὔτε γὰρ πόλις τοσαίδε ληφθεῖσαι ἠρημώθησαν, αἱ μὲν, ὑπὸ βαρβάρων, αἱδ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν αὐτοπολεμούντων. εἰσὶ δὲ ἃς καὶ οἰκήτορας μετέβαλον, ἁλίσκόμεναι οὔτε φυγαὶ τοσαίδε ἀνθρώπων. καὶ φόνος, ὁ μὲν κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον. ὁ δὲ, διὰ τὸ ταράζειν. τά τε πρότερον, ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ παλαιότερον βεβαιούμενα οὐκ ἄπιστα κατέστη, σεισμῶν τε περὶ, οἱ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς, καὶ ἐξυροτάτοι οἱ αὐτοὶ ἐπέσχον. ἡλίου τε ἐκλείψεις, αἳ πάνυ σκοτόδραι παρὰ τὰ ἐκ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα ξυνέβησαν. αὐχμοί τε ὧδε, παρ' οἷς μεγάλοι καὶ ἀπ' αὐτῶν λιμοί. καὶ ἡ οὐχήκιστα βλάψασα, καὶ μόρος τὶ φθείρασα, ἡ λοιμώδης νόσος. ταῦτα γὰρ πάντα μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα ξυνεπέθετο. ἤρξαντο δὲ αὐτοῦ, ἀθηναῖοι, καὶ πελοποννήσιοι, λύσαντες τὰς τριακοντούτεις σπονδὰς, αἳ αὐτοῖς ἐγένοντο μετὰ εὐβοίας ἄλωσιν. διότι δὲ ἔλυσαν, τὰς αἰτίας ἔγραφα πρῶτον, καὶ τὰς διαφοράς, τοῦ μὴ πυθέσθαι τοτε, ὁπόθεν τοσοῦτος πόλεμος τοῖς ἕλλησι κατέστη. τὴν μὲν γὰρ ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ, τοῖς ἀθηναίοις ἡγουμαι μεγάλοις γιγνομένοις, καὶ φόβον παρέχοντας τοῖς λακεδαιμονίοις, ἀναγκάσαι ἐς τὸ πολεμεῖν. αἳ δ' ἐς τὸ φανερὸν λεγόμεναι αἰτίαι, αἳ δ' ἦσαν ἑκατέρων, ἀφ' ὧν λύσαντες τὰς σπονδὰς, ἐς τὸν πόλεμον κατέστησαν. Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ ἐσπλέοντι τὸν ἰόνιον κόλπον. προσοικοῦσι δ' αὐτὴν ταυλάντιοι βάρβαροι, ἰλλυρικὸν ἔθνος. ταύτην ἀποικίσασαν μὲν κόρκυραῖοι, οἰκιστὴς δ' ἐγένετο φάλιος ἐρατοκλείδου, κορίνθιος γένος, τῆς ἀφ' ἡρακλέους. κατὰ δὴ τὸν παλαιὸν νόμον, ἐκ τῆς μητροπόλεως καταικληθείς. ξυνῴκισαν δὲ καὶ τῶν κορινθίων τινὲς, καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ δωρικοῦ γένους. προελθόντος δὲ τοῦ χρόνου, ἐγένετο ἡ τῆς ἐπιδαμνίων πόλις μεγάλη, καὶ πολυανθρωπος. στασιάσαντες δὲ ἐν ἀλλήλοις ἔτη πολλὰ, ὡς λέγεται, ὑπὸ πολέμου τινὸς τῆς προσοίκων βαρβάρων ἐφθάρησαν. καὶ τῆς δυναμεως τῆς πολλῆς ἐξερρύησαν. τὰ δὲ πλεῦσαι, πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου, ὁ δῆμος αὐτῶν ὄξεδίωξε γοὺς δυνατούς. οἱ δὲ, ἀπελθόντες μετὰ τῆς βαρβάρων, ἐλυίζοντο τοὺς ἐν τῇ πόλει, κατά τε γῆν, καὶ κατὰ θάλασσαν. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει ὄντες ἐπιδάμνιοι, ἐπεὶ δὴ ἐπιέζοντο, πέμπουσιν ἐς τὴν κόρκυραν πρέσβεις, ὡς μητρόπολιν οὖσαν, δεόμενοι μήτε πορίαν φθερομένους, ἀλλὰ τοὺς τε φυγόντας συναλλάξαι σφίσι καὶ τὸν τῆς βαρβάρων πόλεμον καταλῦσαι. ταῦτα δὲ ἱκέται καθεζόμενοι ἐς τὸ ἡραῖον, ἐδέοντο, οἱ δὲ κορκυραῖοι, τὴν ἱκετείαν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀπράκτους ἀπέπεμψαν. γνόντες δὲ οἱ ἐπιδάμνιοι οὐδεμίαν σφίσιν ἀπὸ κορκύρας τιμωρίαν οὖσαν, ἐν ἀπόρῳ εἶχον τὸ τί χρὴ ποιεῖν. καὶ πέμψαντες ἐς δελφοὺς,

Ταύτην ἀπῴκισαν. ἀπῴκισαν οὐχὶ ἀπαλλάξησαν τῆς οἰκίας, ἀλλ' ἀποικίαν πέμψαντες, ᾤκισαν.

Καταικληθεὶς. τὸ καταικληθεὶς κυρίως ἦν ἀπὸ γὰρ μεζόνων τῆς ἡρακλειδῶν, ὡς ἂν ἀπὸ κλιθεὶς, ὑπὸ ἐλασσόνων λέγεται. Τῶν προσοίκων βαρβάρων. τῆς ταυλαντίων. Τὰ πλεῦσαι. αὐτὶ τοῦ πλεῖν δέ. κατὰ τὰ πλεῦσαι. ἦγουν κατὰ τὰ πλεῦσαι τῆς φάσεως αὐτῆς. Πρὸ τοῦδε τοῦ πολέμου. τοῦ πελοποννησιακοῦ. Ὁ δῆμος αὐτῶν. ὁ ἐπιδαμνίων. Ἐς τὸ ἡραῖον. ἐν τῷ ναῷ τῆς ἥρας. Τὴν ἱκετείαν οὐκ ἐδέξαντο. οὐχὶ τὴν πρεσβείαν ὑπεδέξαντο, ἀλλὰ τὴν τιμωρίαν. τὸ τέλος εἶπεν αὐτὶ τῆς πράξεως, συντομώτερον ἢ ὡς καὶ καινότερον. τὸ γὰρ ἐπεῖν ὅτι ὑπεδέξαντο τὴν πρεσβείαν, καὶ κατέθεντο τὴν τιμωρίαν ποιῆσαι, μικρὸν αὖ ἐγένετο, καὶ σύνηθες κατὰ τὴν φράσιν. Τιμωρίαν οὖσαν. βοήθειαν οὖσαν. ὑπακουστέον τὸ κατὰ τῆς ἀδικούντων τιμωρίαν. κατὰ τῆς ἀδικούντων τ' αὐτοὺς δηλαδὴ ἐκδίκησαν. Ἐν ἀπόρῳ εἶχον τὸ θέσθαι τὸ παρόν.

θέσθαι, ἡ δὲ θέσθαι· ἡ δὲ παρόν, αὐτὴ τοῦ παρόντος. ἐβουλεύοντο γὰρ καὶ τὴν πόλιν παραδοῦναι, καὶ τιμωρίαν λαβεῖν. Τὸν θεὸν ἐπηρώτων· διὰ τὸν φάλιν δηλονότι, ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς αὐτὸς ἦν, κορίνθιος ὤν. Ὡς οἰκιστοῦς· οὐχ ὅτι ἀληθῶς κορίνθιοι αὐτοὺς ἔπεμψαν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον οἰκιστὴς φάλιος κορίνθιος ἐγένετο.

Καὶ ἡγεμόνας πρεῖσθαι. τοὺς κορινθίους. Κατὰ τὸ μαντεῖον· καὶ κατὰ τὸ μάντευμα. Τὴν ἀποικίαν. τοῖς κορινθίοις δηλονότι. Τόν τε οἰκιστήν. φάλιον. Κατά τε τὸ δίκαιον· κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς δίκαιον. ἐνόμιζον γὰρ αὐτὰ μᾶλλον εἶναι τὴν ἀποικίαν. Οὔτε ἀπῆκοι. ἢ οὖν πέμψαντες τὴν ἀποικίαν. Οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσιν· ἐν ὀλυμπίοις, νεμέοις, καὶ τοῖς τοιούτοις ἀγῶσιν. Οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσιν.

Ἰστέον ὅτι ὁ γὰρ παρέλκει. ἢ ἀποίκου τοῦ τὸ παρημέλουν, ἢ τὸ δίδοντες, αὐτὴ τοῦ ἐδίδοσαν, ὡς καὶ ὅμηρος, καρτῶ βριθομένη, αὐτὴ τοῦ βρίθεται. Γόρα τὰ νομιζόμενα. τὰς τιμὰς, καὶ προεδρίας. Προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν. δίδοντες τὰς καταρχάς. ἔθος γὰρ ἦν ἀρχιερέας ἐκ τῆς μητροπόλεως λαμβάνειν. Αἱ ἄλλαι ἀποικίαι. αὐτὴ τοῦ ἀεὶ πέμπασαι ἀποικίας. Περιφρονοῦντες δὲ αὐτούς. ἀπὸ τῆς συντάξεως. πρὸς φρονοῦντες αὐτῆς.

Ἔστιν ὅτε ἐπαρόμενοι. οὐ γὰρ πλέον ἦρχον ναυτικόν. δηλονότι τοῦ φανὸν ἔστιν ὅτε.

Προεγοικισὸν τῆς κερκύρας. ὡς τῆς κορκυραίων οὕτω δοξαζόντως λέγει, καὶ οὐχὶ ἀφ' ἑαυτῆς. ἀεὶ γὰρ τὸ μυθώδες φθύγγει. Κατὰ τὴν προεγοικισιν, αὐτὴ τοῦ ὁμοίως τῇ προεγοικίσει τῆς φαιάκων. προεγοικίσει λέγει τῆς κορκύρας. καὶ γὰρ οἱ φαίακες παλαιότεροι ἦσαν τῆς κορκυραίων, καὶ ἄριστοι τὰ ναυτικά. Κλέος ἐχοντ'. κλέος ἐχοντ' τῶν φαιάκων ἐς τὰ περὶ τὰς ναῦς. Ἢ καὶ μᾶλλ. γὰρ, αὐτὴ τοῦ διό. διὸ καὶ μᾶλλον δεῖ τὴν. φήμην τοῦ φαιάκων μὴ φανεῖεν χείρους. Καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι. τὸ οὐκ ἀδύνατοι. μεσότητος δηλωτικὸν μᾶλλον, οὔτε τελείως δυνατοὶ, οὔτε ἀσθενεῖς. Ραιτοῦ τουτ'. ἦγουν ἐγκαλοῦντες ἕνεκα πανοῦ τουτοῦ οἱ κορίνθιοι τοῖς κορκυραίοις. Ἐγκλήματα ἔχοντες. αὐτὴ τοῦ κατὰ τοῦ κορκυραίων ἐγκαλοῦντες, πρὸς κορινθίους ἰδίως δὲ τὸ ἐγκαλεῖν, ἐγκλήματα ἔχειν. Τὴν ὠφέλειαν. ὠφέλεια, βοήθεια. συμμαχία. ἀποκουρία. Καὶ ἑαυτοῦ φρουρούς. ἑαυτοῦ μὴν δηλονότι. Ῥοδιούμενοι, πλέοντες. Τήν τε ἀποικίαν κορινθίοις διδομένην. τουτέστι, τοῦ ἀμβρακιώτας τοῖς κορινθίοις αἰαφερομένην. Τοὺς τε φθύγοντας ἐκέλευον. τοὺς πλουσίους. τοὺς φυγάδας. Κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι. κατὰ βλάβην, ἢ τάσιν, ὅπως πάλιν τασιάσωσιν, ἢ κατ' αὐτῆς πόλιν. Αὐτούς. τοὺς ἀμβρακιώτας. Ἦν προϊόχμενοι, προτείνοντες. Τούς τε φρουρούς· ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκέλευον οἱ κορκυραῖοι. Καὶ τοὺς οἰκήτορας ἀπο πέμπειν. τῆς ἀμβρακίας. Ἀλλὰ στρατεύουσιν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐκστρατεύουσι κατ' αὐτῆς. Ὡς καταξόντες. τοὺς φυγάδας. τοῦτο γὰρ ὑπακουστέον. τὸ ἐξῆς, στρατεύουσι

τὸν θεὸν ἐπηρώτων, εἰ παραδοῖεν κορινθίοις τὴν πόλιν, ὡς οἰκισταῖς, καὶ τιμωρίαν τινὰ παρέξοντα ἀπ' αὐτῆς πρεῖσθαι. ὃ δ' αὐτοῖς ἀνεῖλε παραδοῦναι, καὶ ἡγεμόνας πρεῖσθαι. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀπὸ ἀμβρακίας εἰς τὴν κόρινθον κατὰ τὸ μαντεῖον, παρέδοσαν τὴν ἀποικίαν. τόν τε οἰκιστὴν ἀπὸ δηλοῦντες σφῶν ἐκ κορίνθου ὄντα, καὶ τὸ χρηστήριον δηλοῦντες, ἐδέοντό τε μὴ σφᾶς περιορᾶν διαφθειρομένους, ἀλλὰ ἐπαμῦναι. κορίνθιοι δὲ, καθάπερ τὸ δίκαιον, ὑπεδέξαντο τὴν τιμωρίαν, νομίζοντες οὐχ ἧσσον ἑαυτῆς εἶναι τὴν ἀποικίαν, ἢ κορκυραίων. ἅμα δὲ καὶ μίσει τῆς κορκυραίων, ὅτι αὐτῆς παρημέλουν ὄντες ἀποικοι. οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσιν ὡς τοῖς ἀγῶσι διδόντες γέρα τὰ νομιζόμενα, οὔτε κορινθίῳ ἀνδρὶ πρεσκαταρχόμενοι τῆς ἱερῶν, ὥσπερ αἱ ἄλλαι ἀποικίαι. περιφρονοῦντες δὲ αὐτοὺς, καὶ χρημάτων δυνάμει ὄντες κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὅμοια τοῖς ἑλλήνων πλουσιωτάτοις, καὶ τῇ ἐς πόλεμον παρασκευῇ δυνατώτατοι, ναυτικῷ δὲ καὶ πλοῦ προέχειν ἔστιν ὅτε ἐπαρόμενοι, καὶ κατὰ τὴν τῶ φαιάκων προενοίκισιν τῆς κερκύρας κλέος ἐχόντων, περὶ τὰς ναῦς, ἢ καὶ μᾶλλον δεξιρτύοντο τὸ ναυτικὸν, καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι. τριήρεις γὰρ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ὑπῆρχον αὐτοῖς, ὅτε ἦρχον τοῦ πολεμεῖν. Ταύτων οὖν τούτων ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ κορίνθιοι, ἐπεμπον ἐς τὴν ἐπίδαμνον ἄνδρας τὴν ὠφέλειαν, οἰκήτορά τε τὸν βουλόμενον εἶναι κελεύοντες, καὶ ἀμπρακιώτας, καὶ λευκαδίους, καὶ ἑαυτῶν φρουρούς. ἐστρατεύθησαν δὲ πεζῇ ἐς ἀπολλωνίαν, κορινθίων οὖσαν ἀποικίαν, δι' ἐπίδαμνον κορκυραίων, μὴ κωλύωσι ταύτῃ ἀπ' αὐτῶν κατὰ θάλατταν περαιουμένοι, κορκυραῖοι δὲ, ἐπεὶ δὴ ἤσθοντο τούς τε οἰκήτορας, καὶ φρουροὺς ἥκοντας ἐς τὴν ἐπίδαμνον, τήν τε ἀποικίαν κορινθίοις δεδομένην, ἐχαλέπαινον· καὶ πλεύσαντες δέκα τε καὶ εἴκοσι νανσὶ, καὶ ὑστερον ἑτέρᾳ στόλῳ, τούς τε φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς. ἦλθον γὰρ ἐς τὴν κόρκυραν οἱ ἐν ἐπιδαμνίῳ φυγάδες, τάφοις τε ἀποδεικνύντες, καὶ ξυγγένειαν, ἣν προϊόχμενοι, ἐδέοντο σφᾶς κατάγειν, τούς τε φρουροὺς, οὓς οἱ κορίνθιοι ἔπεμψαν, καὶ τοὺς οἰκήτορας ἀπο πέμπειν. οἱ δὲ ἐπιδάμνιοι, οὐδὲν αὐτῶν ὑπήκουσαν, ἀλλὰ στρατεύουσιν ἐπ' αὐτοὺς οἱ κορκυραῖοι ναυσὶ πεσσαράκοντα μετὰ τῶν φυγάδων, ὡς καταξόντες αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἰλλυριοὺς προσλαβόντες· προσκαθεζόμενοι δὲ τῇ πόλει, προεῖπον ἐπιδαμνίων τε τὸν βουλόμενον, καὶ τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι· ἢ δὲ μὴ, ὡς

καὶ τοὺς ἰλλυριοὺς προσλαβόντες. Ὡς δ' οὐκ ἐπείθοντο. οἱ ἐπιδάμνιοι δήλονότι. Ἰαθμὸς. γῆ. ἀμφιθάλασσος. Πολιορκοῦνται οἱ ἐπιδάμνιοι. Ἐπὶ τῇ ἴσῃ. λείπει πμῇ ἴσῃ, καὶ ὁμοίᾳ ἰέναι, τοῖς ἐπιδαμνίοις δήλονότι, ἵνα κακεῖ ἔχοιεν ἃ πάσχουσιν, ὡς ἐν κορίνθῳ. Εἰ δέ τις παραυτίκα. τουτέστιν, εἴ τις οὐβούλεται ἀπιέναι, ἀλλὰ ἔχειν λόγον ὅπως ἐργάσηται εἰς τὴν ἀποικίαν, δίδοτω δραχμὰς πεντήκοντα, καὶ μενέτω φησὶν, ἐν κορίνθῳ οἰκῶν. Καὶ πάλιν κεφαλλήνων. πάλιν, ὡς μεγαρῆς. πόλις δὲ ἡ πάλαι τῆς κεφαλληνίας. τετράπολις γάρ ἐστιν ἡ κεφαλληνία. πάλαι. κραναία. σάμαια. πρώναια. Παρασκευήν, τὴν οἰκονομίαν τοῦ πολέμου. Ῥᾳδίως ἔχειν, οὓς παρέλαβον, ἵνα αὐτοῖς ὡς μάλιστα ἔρξωσι τὸν λόγον, καὶ ἵνα αὐτὸς αἰδέσωνται οἱ κορίνθιοι. σημείωσαι δὲ παρέλαβε, ἀπὸ τοῦ φιλικῶς ἔλαβον, καὶ ὡς συναγωνιστάς. Δίκας ἤθελε δοῦναι. ἀπὸ τῶν ἐπιδαμνίων δικαστηρίῳ, καὶ κρυβῆναι ἐβούλοντο.

κεφ. τῆς πόλεως τῆς κεφαλλ. νήσου

Δίκας ἤθελε δοῦναι, αὐτὶ τοῦ, ἔλεγον δίκας ἀμφοτέροις δοῦναι. αὐτοὺς τε κορινθίους, καὶ κορκυραίοις δικάσασθαι ἐνθάδε βούλοντο, καὶ συμφωνήσουσιν. αὐτὶ τοῦ ἔλεγον δέ, ὅπερ ὑστέρησεν, μὴ καὶ δ' μαντεῖον ἦν νέμει τὴν ἀποικίαν καὶ τὰ δίκαια.

Ξυμβῶσι. συμφωνήσωσι. Δικασθῆ, ἀποφανθῆ. Ἤθελον δὲ καὶ τῷ ἐν δελφοῖς. ἴσως γὰρ οὐκ ἐπύθοντο δν χρησμὸν, ὃν ἔλαβον οἱ ἐπιδάμνιοι διὰ κορινθίους.

Ἐπιτρέψαι. τῷ ἀποστεῖλαι τὴν κρίσεως δοῦναι. Εἰ δὲ μή. εἰδ' οὐκ ἐθελήσουσι πᾶσαι τὸν πόλεμον. Βιαζομένων, αὐτὶ τοῦ βιαζόντων. Οὓς οὐ βούλονται. οἱ κορκυραῖοι οὐχὶ οἱ κορίνθιοι. Ἑτέρους. ἀλλήλους ἀπὸ τῶν παρόντων φίλων, ἢ ἑτέρους λέγει μᾶλλον φίλους, τῶν παρόντων φίλων. Τῶν νῦν ὄντων, τῶν νῦν ἰσχυόντων. λέγει δὲ ἀθηναίους. Καὶ τοὺς βαρβάρους. τοὺς ταυλαντίους. Ἀπάγωσιν. ἀποστήσωσιν. Ἀντέλεγον. οὐκ ἐναντία ἔλεγον, ἀλλὰ ἴσα, ὡς αὐτίθεος, ὁ ἰσόθεος.

Ἑτοιμοι δὲ ἦναι, αὐτὶ τοῦ ἑτοίμως ἔχουσιν. εἰ μὴ ἐκεῖνο βούλονται, πᾶσαθαι μᾶλλον ἐν ἐπιδάμνῳ, καὶ τοὺς πεμφθέντας κορινθίων, καὶ τοὺς πεμφθέντας κορκυραίων μηδὲν πράττοντας ἐς κάκωσιν, ἕως αὐδίκας δώσωσι. Κατὰ χώραν. ἐφ' ἡσυχίας, ἵνα μὴ ἐν τῷ μεταξὺ, ἀμήχανος ἀδικῶσι. Προπέμψαντες κήρυκα. ὅρα πῶς καταφρονοῦσιν οἱ κορίνθιοι. οὐ γὰρ λάθρα ἐβούλοντο πολεμεῖν. κήρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ. Διχιλίοις τε ὁπλίταις. καὶ μὴν αὖ πρὸ τριχιλίους ἡτοίμαζον. ἐντεῦθεν οὖν ὅτι ἴσως οὐκ ἦν χεῖρα τῶν χιλίων. ἢ καταφρονοῦντες τῶν κορκυραίων, τοῦτο ποιοῦσι. Τῆς ἀκτορίας γῆς. ἡ ἀκτορία, γῆ τῆς ἠπείρου. ἔστι δὲ ἀκτίον, λιμήν.

Εν ακπίῳ. ἵνα εἰρηνικὰ φρονοῦντες, δηλώσωσιν. Απορροῦντα, ἀπαγρυδοῦντα, ἀποτρέψαντα τὰ ἐναντία ἐρουντα. Αμα ἐπήρουν. αἰρῶν δηλονοτι, ζυγώματα αὐτοῖς ἐνθέντες εἰς τοῖχον ἔχεσθαι. Ζβύξαντές τε. δυπρεπίξαντες. τοὺς ξυλοὺς ἁρμόσαντες ἐναντίας. καὶ γὰρ ἔθος ἐχρυσὸν αἴρειν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πλοίου σῶν νεῶν. Τὰς παλαιὰς. οὐδεμία καινὴ ναῦς ἦν. εἴτε τὰς μὲν, ἐζβυξαν διαλελυμένας οὔσας, καὶ ξυγώματα προσδεθείσας εἰς σωοχήν. τὰς δὲ, ἐπισκευασαν ἐπισκευασαντες. ἐπισκευάζω, τὸ ἐκ παλαιοτάτης, ὡς νέαν κατάστασιν εἶδος ποιῶ. καὶ ἐπισκευαστὴς, ὁ Ἰφικράτους οἰκοδόμος. Επισκευάσαντες. ἐκ σαθρότητος, νέας ποιήσαντες. Εἰρηναῖον. εἰρήνης ποιητικόν. Επολιόρκουν. προεῖπε γὰρ ὅτι ἑκάγον εἴκοσιν ἔσχον.

Εναυμάχησαν. Τὴν ναυμαχίαν ταύτην οὐκ ἀκριβῶς δηλοῦσι, πρεσβυτέραν ἴσως οὖσαν αὐτοῦ. δὲ διὰ τὰς φθορὰς τῶν πεντηκοντόρων, τὴν ἐπικράτειαν αὐτῇ δηλοῖ, καὶ αὖ, ταμὲν, τελείως διέφθαρησαν. αἱ δὲ λοιπαὶ, ἐτραυματίσθησαν, καὶ αἰχμάλωτοι ἐληφθησαν ἱκαναί. Παραπολὺ, ἀπὸ τοῦ σφόδρα. διαφερόντως. μᾶλλον, ἢ πολύ.

Τῇ αὐτῇ δὲ ἡμέρᾳ. δευτέραν νίκην λέγει τῶν Κερκυραίων. Επιλυσάς. ξένους. Απροσβαθαι. πωλῆσαι. Κορινθίους δὲ δήσαντες. οὕτοι ἐσβέβηκασι. καὶ οἱ ἐν ἐπισάμῳ ἄλλοι, κορίνθιοί εἰσι. Τῆς γῆς ἔτεμον. ἀπίκια ἢ σύμπαξιν. Καὶ κυλλήνην. ἄλλη κυλλήνη τῆς Αρκαδίας.

Επίνειόν ἐστι πόλισμα παράλιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῆς πόλεως, ὡς ἂν ὁ Θεμιστοκλῆς τῆς Αθηναίων, καὶ ἤνισμα τῆς μεγαρίδος. δύναται δὲ καὶ πανὸς ἐμπορίου, καὶ παράλιον, χρῆσαθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ καταβολὴν καλοῦσι. Τοῦτε χρόνου τὸν πλεῖστον. ἀεὶ Θουκυδίδης τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς. Περιόντι ἱστάμενῳ. Οἱ ξύμμαχοι ἐπέπλευσαν. ὑπὸ τῶν κορκυραίων. Περὶ τὸ χειμέριον. οὕτω καλεῖται ὁ τόπος.

Αντικαθεζόμενοι, ἀντιστρατοπεδεύοντες. Οργῇ φέροντες. ὀργιζόμενοι, διὰ τὸν πόλεμον τῶν κορκυραίων. Οὐδενὸς ἑλλήνων ἐναντίοι. οὐκ ἐνεγράφησαν ταῖς σπονδαῖς. Εναντίοι. φίλοι. κυρίως δὲ ἐναντίος, ὁ ἀπὸ πολέμου.

ἐν ακπίῳ ἀπορροῦντα μὴ πλεῖν ἐπὶ σφᾶς, καὶ τὰς ναῦς ἅμα ἐπήρουν, ξεύξαντές τε τὰς παλαιὰς, ὥστε πλοίμους εἶναι, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες. ὡς δὲ ὁ κῆρυξ τε ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῶν κορινθίων, καὶ αἱ ναῦες αὐτοῖς ἐπεπήρωντο οὖσαι ὀγδήκοντα, τεσσαράκοντα γὰρ ἐπὶ δαμνον ἐπολιόρκουν, αὐτὰ ναύμαχοι, καὶ παρατάξαμενοι, ἐναυμάχησαν, καὶ ἐνίκησαν οἱ κορκυραῖοι παραπολύ. καὶ ναῦς τε πεντεκαίδεκα διέφθειραν τῶν κορινθίων. Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτοῖς ξυνέβη καὶ τοὺς τὸν ἐπὶ δαμνον πολιορκοῦντας παραστήσασθαι ὁμολογίᾳ, ὥστε τοὺς μὲν ἐπὶ λυδᾶς, ἀποδόσθαι, κορινθίους δὲ δήσαντας ἔχειν, ἕως ἄλλο πδόξῃ. μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν οἱ κορκυραῖοι τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῇ λευκίμνῃ τῆς κορκύρας ἀκρωτηρίῳ, τοὺς μὲν ἄλλους, οὓς ἐλαβον αἰχμαλώτους, ἀπέκτειναν. κορινθίους δὲ δήσαντες, εἶχον. ὕστερον δέ, ἐπεισπλέουσι κορίνθιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀπὸ σημαίνοντος τῆς ναυσὶν, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, τῆς θαλάσσης ἀπαίσης ἐκράτουν τῆς κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία οἰκοῦντες. κορκυραῖοι. καὶ πυθόμενοι ἐς λευκάδα τὴν κορινθίων ἀποικίαν, τῆς γῆς ἔτεμον. καὶ κυλλήνην τὸ πλεῖον ἐπαινέσαντες ἐνέπρησαν, ὅτι ναῦς καὶ χρήματα παρεῖχον τοῖς κορινθίοις. τοῦ τε χρόνου τὸν πλεῖστον μετὰ τὴν ναυμαχίαν ἐπεκράτουν τῆς θαλάσσης, καὶ τοὺς τῆς κορινθίων ξυμμάχους ἀπολαβόντες, ἐφθείραν, μέχρις οὗ κορίνθιοι, πρόσπολον τῷ θορεῖ, πέμψαντες ναῦς, καὶ στρατιὰν, ἐπεὶ σφῶν οἱ ξύμμαχοι ἐπέπλευσαν, ἐστρατοπεδεύοντο ἀπὶ ακπίῳ, καὶ περὶ τὸ χειμέριον τῆς θεσπρωτίδος, φυλακῆς ἕνεκα τῆς τε λευκάδος, καὶ τῆς ἄλλων πόλεων, ὅσαι σφίσι φίλιαι ἦσαν. ἀντιστρατοπεδεύοντο δὲ καὶ οἱ κορκυραῖοι ἀπὸ τῆς λευκίμνης, γαυσί τε, καὶ πεζῷ. ἐπὲ πλοῦ τε οὐδ' ἕτεροι ἀλλήλοις. ἀναγὸ θέρος τοῦτο ἀντικαθεζόμενοι, χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου ἑκάτεροι. τὸν δ' ἐναυμαχὸν πάντα. τὸν μετὰ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν ὕστερον. οἱ κορίνθιοι ὀργῇ φέροντες τὸν πρὸς κορκυραίους πόλεμον, ἐναυπηγοῦντο, καὶ παρεσκευάζοντο πανάρσια νεῶν στόλον, ἐκτεσάμενοι τῆς πελοποννήσου ἀγείροντες, καὶ τῆς ἄλλης ἑλλάδος ἐρέτας μισθῷ πείθοντες. πυνθανόμενοι δὲ οἱ κορκυραῖοι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν, ἐφοβοῦντο. καὶ, ἦσαν γὰρ οὐδενὸς ἑλλήνων ἐναντίοι, οὐδὲ ἐπεγράφαντο ἐναντίοις, οὔτε ἐς τὰς ἀθηναίων σπονδὰς, οὔτε ἐς τὰς λακεδαιμονίων, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐλθοῦσιν ὡς τοὺς ἀθηναίους, ξυμμάχοις γενέσθαι, καὶ ὠφέλειάν τινα πορίσασθαι ἀπ' αὐτῶν δυρίσκεσθαι. οἱ δὲ κορίνθιοι πυθόμενοι ταῦτα, ἦλθον καὶ αὐτοὶ ἐς τὰς ἀθήνας πρεσβευσόμενοι, ὅπως μὴ σφίσι πρὸς τῶν κορκυραίων ναυτικῷ, καὶ τὸ αὐτῶν προστενόμενον, ἐμπόδιον γένηται θέσθαι τὸν πόλεμον ἣν βούλωνται. καταστάσης δὲ ἐκκλησίας, ἐς ἀντιλογίαν ἦλθον. καὶ οἱ κερκυραῖοι ἔλεξαν τοιάδε.

Δίκαιον ὦ ἀθηναῖοι οὔτε δυσεργεσίαν ὀφείλετε ὦ ἀθηναῖοι, οὔτε συμμαχίαν ἢ ἡμῖν, ἢ τοῖς κορινθίοις. δίκαιον οὖν ἐστι τοὺς πρὸς τοιούτους ἥκοντας δεινομένους ἀπικουρίας, πρῶτον αἰδῆ ἄξαι, ὅπ μάλιστα συμφόροντα δέονται. Δίκαιον, αὐτὶ τοῦ βλάπτοντος ἢ τοῦ κερκυραίου δημηγορία, μᾶλλον τὸ συμφόρον προβάλλεται. ἢ ὧν τὸ δίκαιον ἢ δι' τοῦ κορινθίου, μᾶλλον τὸ δίκαιον, ἢ ὧν τὸ συμφόρον. οἱ γὰρ κορίνθιοι, σύμμαχοι ἦσαν. οἱ δὲ κερκυραῖοι, ναῦς ἔχοντες ἑκατὸν εἴκοσι. Τοὺς μήτε δυσεργεστῶς. ἡμᾶς γὰρ κερκυραίους. Ῥᾳδίως τὸ πέλας. πέλας τὴν γνώμην. οὐ γὰρ δίκην ἢ κέρκυρα πέλας τὴν αθηναίων. Καταστήσουσιν. ἀπροδεῖς ὄντας. τοὺ πέμπειν, εἰ πιὸ πάπρο δεῖς ὄντας ἑαυπὺς ξυπούντας, ἀπιτυχεῖν εἰκὸς αὐ ἄξιοι. ἢ δ' μή, ἀπτυγχάνειν. δεινούσι δ' ἑαυπὸν ἔχοντας μᾶλλον ταῦπα, καὶ δικαίως ἀπιτυχεῖν ὧν δέονται. Ὡς καὶ τὴν αὐπὴν χάριν. Βέβαιον. δ' βέβαιον. θηλυκῶς.

προ τχ

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ.

Δίκαιον ὦ ἀθηναῖοι τοὺς μήτε δυσεργεσίας μεγάλης, μήτε ξυμμαχίας προυφλο-
» μένους ἥκοντας παρὰ τοὺς πέλας ἀπικουρίας ὡς τὸν καὶ ἡμεῖς νῦν δεόμενοι, αἰα-
» δῆ ἄξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν, ὡς καὶ ξύμφορα δέον. εἰ δὲ μή, ὅπ γε οὐκ ἀπὸ ξύμμα-
» χα εἰπεῖν δίκαια, ὡς καὶ τὴν χάριν βέβαιον ἕξουσιν. εἰ δὲ τοὐτ' μηδὲν σαφὲς καπαστήσουσι,
» μὴ ὀργίζεσθαι, ἵνα ἀτυχῶσι. κερκυραῖοι δὲ μὴ τ' ξυμμαχίας τ' αὐτὴ στέως καὶ ταῦ-
» τα τοῖς δύνατες ἐχθρὰ ὑμῖν παρασχέσθαι, ἀπεστείλαν ἡμᾶς τελεύχηκε δὲ δ' αὐτὸ
» τοῦτο δύμα πρός τε ὑμᾶς ἐς τ' χρείαν ἢ ἡμῖν ἄλογον, καὶ ἐς τὰ ἡμέτερα αὖτ', ἐν ᾧ πα-
» ρόν πάξύμφορ). ξύμμαχοί τε γὰρ οὐδενός πω ἐν ᾧ πρὸτ' χρόνῳ ἑκούσιοι γενόμενοι
» νῦν ἄλλων τ' τοδεόμενοι ἥκομεν. καὶ ἅμα ἐς τ' παρόντα πόλεμον κορινθίων ἐρημοι
» δι' αὐτὸ καθέστημεν. καὶ πολεμήσαντε ἡμῖν δοκοῦσα ἡμῖ πρὸ τοῦ πρότερον σωφροσύνη, δ' μὴ ἐν
» ἄλλοτε ἰσχύμμαχία τῇ τ' πέλας γνώμῃ ξυγκινδυνεύθην, νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθέ-
» νεια φανησόμενοι. τ' μὲν δὴν γενομένην ναυμαχίαν, αὐτοὶ κατὰ μόνας ἀπωσάμενα
» κορινθίους ἐπαιδη δὲ μείζονι παρασκευῇ ἀπὸ πελοποννήσου, καὶ τ' ἄλλης ἑλλά-
» δος ἐφ' ἡμᾶς ὥρμηνται, καὶ ἡμεῖς ἀδύνατοι ὁρῶμεν ὄντες τὴν οἰκείαν μόνον δυνάμει
» περιγενέσθαι, καὶ ἅμα μέγας κίνδυνος, ἢ ἐσόμεθα ὑπ' αὐτοῖς, αἰ ἀνάγκη καὶ ὑμῶν, καὶ
» ἄλλου παντὸς ἀπικουρίας δεῖσθαι. καὶ ξυγγνώμη, ἢ μὴ μετὰ κακίας, δὲ ζημιοῦσθαι μᾶλ
» λον ἁμαρτίᾳ, τῇ προτερ) ἀπραγμοσύνῃ εὐναντία τολμῶσθη. γενέσθ) δὲ ὑμῖν πει
» θομένοις καλῶς ἡ ξυμμαχία κατὰ πολλὰ τ' ἡμετέρας χρείας. πρῶτον μὲν, ὅπ
» ἀδικουμένοις, καὶ οὐχ ἑτέρους βλάπτουσι, τὴν ἀπικουρίαν ποιήσασθε ἐπὶ τοῦτο, ἢ τ'
» μεγίστων κινδύνων τὰς δεξάμενοι, ὡς αὖ μάλιστα μετ' ἀειμνήστου μάρτυρίου τ'
» χάριν καταθήσεσθε. ναυτικὸν τε κεκτήμεθα, πλὴν τ' παρ' ὑμῖν, πλεῖστον. καὶ σκέψασθε
» τὴς δύναμίας πασωτέρα, ἢ τὶς τοῖς πολεμίοις λυσιτελεστέρα, δ' ἢν ὑμεῖς αὖ πρὸ πολ
» λῶ χρήματ' καὶ χάριτος ἐπιθυμήσαθε δύναμιν ὑμῖν προσγενέσθαι, αὐτὴ παρέσεσθαι αὖ
» τε ἀγγελτος αὖ δι κινδύνου καὶ δαπάνης δι' ὀλίγου ἑαυτὴν. καὶ προσέτι φέρουσα
» ἐς μὲν τοὺς πολλοὺς, ἀρετήν. οἷς δὲ ἐπαμυνεῖτε, χάριν. ὑμῖν δ' αὐτοῖς, ἰσχύν, ἀ ἐν
» ᾧ παρόντι χρόνῳ ὀλίγοις δ' ἅμα πάντα ξυμβῆναι. καὶ ὀλίγοι ξυμμαχίας δ' ὀφθῆναι,
» οἷς ἀπικαλοῦντες, ἀσφάλειαν καὶ κόσμου οὐχ ἥσσονα δίδοντες ἢ λαμβάνοντες παρα-
» γίγνονται. τ' δὲ πέλαγος δι' ὃν παρέχεσθαι ἐπιμεν, εἴτε ὑμῶν μὴ οἵεται ἐπέσεσθαι ναυ-
» μαχήσαντες ἁμαρτάνει, καὶ οὐκ αἰσθάνεται τοὺς λακεδαιμονίους φόβῳ τῷ ὑμετέρῳ
» πολεμησείοντες, καὶ τοὺς κορινθίους δυναμένους παρ' αὐτοῖς, καὶ ὑμῖν ἐχθροὺς
» ὄντας, καὶ προκαταλαμβάνοντας ὑμᾶς νῦν ἐς τὴν ὑμετέραν ἀπὸ χείρωσιν,
» ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχει κατ' αὐτοὺς μετ' ἀλλήλων τὸ σῶμα, μὴ δὲ δυοῖν φθάσωσι
» ἁμάρτωσιν, ἢ κακῶσαι ἡμᾶς, ἢ σφᾶς αὐτοὺς βεβαιώσασθαι. ὑμέτερ) δ' ἐγ' ὡ ἔργ)

δόντες. τὸν πέμπειν, εἰ πιὸ πάπρο δεῖς ὄντας ἑαυπὺς ξυμπούντας, ἀπιτυχεῖν εἰκὸς αὐ ἄξιοι. ἢ δ' μή, ἀπτυγχάνειν. δεινούσι δ' ἑαυπὸν ἔχοντας μᾶλλον ταῦπα, καὶ δικαίως ἀπιτυχεῖν ὧν δέονται. Ὡς καὶ τὴν αὐπὴν χάριν. Βέβαιον. δ' βέβαιον. θηλυκῶς.

Μὴ ὀργίζεσθαι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ δίκαιον. Κερκυραῖοι δέ. τὸ δ' ἔ, αὐτὸ τοῦ γάρ.

Μετὰ τ' ξυμμαχίας μὴ τ' αὐτὴ στέως τ' συμμαχίας δ' ἑξῆς. Τετύχηκε δέ. δ' δύτερ) πῦτο προοίμιον. Τὸ αὐτὸ ἀπὸ τὸ δυμα. τὸ ἰδιοπραξμονεῖν, καὶ ἧσυχάζειν, λέγ δ' ἐστὶ τὸ δυμα. ἐγὼ δέ, ἐστὶ τὸ δυμα εἰρημα, τὸ αἱρεῖσθαι αὐτοὺς ἕως νῦν, ὡς καπὼν φησῶ, μηδ' ἑνὶ ξυμμαχεῖν. νῦν γάρ φησῶ καὶ δ' ἐόμενα ἡμεῖς. καὶ ὧν δ' πρὶν ξυνεμαχοῦμεν, ἐμέλλομεν νῦν βοηθεῖας ἀπολαμβάνειν, ἀπτυγχανόμεθα. Πρὸς τε ὑμᾶς. ὅσον ἐς τὴν κρίσιν τὴν ὑμετέραν. Ξύμμαχοί τε γάρ. καθὸ ἑρμηεσμὲν ξυμμαχίας. Πρότερον σωφροσύνη, ἢ ἰδιωτία, καὶ ἀπραγμοσύνη. Τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ. πολλαχῶς ἀδίκως οὔσῃ, δ' κατὰ πατέρων, ἢ κατὰ ἱεροῦ στρατεύσειεν. Τὴν μὲν δὴν τρίτην προοίμ). Γενομένην ναυμαχίαν. λείπ δ' ἢ κατά. Ἐφ' ἡμᾶς, καθ' ἡμᾶς. Δυνάμει πολεμεῖσθαι. τ' κορινθίων. ὑπ' αὐτοῖς. ἀπηκὴ ἡ σύνταξις. εἰ μὴ ὑπήκοοί. ἢ γοῦν εἰδουλοῦμεν αὐτοῖς. Ἀπραγμοσύνη, ἀπαραξία. Γενίσεσθε ὑμῖν. ἐνδυθενοῖ ἀγῶνες. Καλὴ ἢ ξυντυχία. συμφέρουσα ἢ ἀπὸ τυχία τ' χρείας. Ἡμετέρας χρείας. πολυφραστικῶς ἡ χρεία. Ῥᾴδιον μόν. τὸ δ' ἱκανὸ) πρῶτον, ὡς περοὶ κορίνθιοι. Τὴν ἐπικουρίαν ποιήσασθε. ἢ γοῦν ἐοικότως. Ἐπὶ τοῦτο. δ' συμφέρ) δ' δύτερ). Μαρτυρίου. μαρτύρι) οὐδ' ἑτέρως λέγ δ'. Σπανιωτέρα. μεγίστη. τὰ γὰρ καλὰ, καὶ χρήσιμα, σπάνια τὰ δ' χρεῖα, νικᾷ. Εἰ ἢν ὑμεῖς αὖ πρὸ πολλ' χρήματ' αὐτὴ πολλ' αὖ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι χρήματ' ὑμᾶς ἐλέσθαι νομίζω. Ἐπιμήσασθε, ἢ γράσασθε. Οἷς ἐπικαλοῦντες. οὓς ἐπάγοντες πρὸς συμμαχίαν. Ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχει. τῇ κοινῇ ἔχρα. ἢ γοῦν ἵνα μὴ κοινοὶ ἐχροὶ τ' κορινθίων γενόμενοι. Μὴ δὲ δυοῖν. ὁ νοῦς πιοῦτος. ἐν ὑπερβατῷ, μὴ δὲ ἀπτύχωσι δυοῖν, θάτερον ἢ φθάσωσιν ἡμᾶς κακῶσαι, ἢ ἑαυτοὺς βεβαιώσασθαι.

προτερῆσαι. προλαβεῖν. Τῶν μὲν ἡμῶν δηλονότι. Ἢν δὲ λέγωσιν • οἱ κορίνθιοι. Μαθέτωσαν· ἀμαθεῖς γὰρ εἰσὶ, διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς πονηρίαν. Εὖ μὲν πάσχουσα • ὑπὸ τῆς μητροπόλεως.

Ὁμοίοι τοῖς λειπομένοις. ὁμοίπιοι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἐν τῇ μητροπόλει. Ὡς δὲ ἠδίκουν • οἱ κορίνθιοι. Σαφὲς ὄν. προείρηται. Προκληθέντες γάρ· παρακληθέντες. Ἢ τῷ ἴσῳ. τῷ νόμῳ· καὶ τῷ δικαίῳ· παρ' οἷς ἡ ἰσότης. Ἐγκλήματα μετελθεῖν • κολάσαι. Εὐθέως μὴ ὑπουργεῖν • ἀσχέτως ὑπηρετεῖν.

Τὰς μεταμελείας, αὐτὶ τοῦ, ὁμὴ δὲ ὅλως λαμβανώσῃ μεταμέλειαν ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἀσφαλέστατα αὐτὴ διατελοίη. Εἴρηται γὰρ ἐν αὐτοῖς. ἔμπροσθεν, καὶ διανοία. τὸ μὲν ἔμπροσθεν, ὁ κορκυραῖος. τὴν δὲ διανοίαν, ὁ κορίνθιος. Ἀπὸ τοῦ ὑμετέρων • κολακεύει λανθανόντως τοὺς ἀθηναίους ἢ ἐν ὑπερτιμῇ, ἢ εἰρωνικῶς. Ὑπηκόων. πολλάκις γάρ τινες διὰ πενίαν ἐμπαθοφόρουν, καὶ κατὰ τοῖκειῶν ἐστράτευον. λέγει δὲ πρὸς παλέωντῆς κεφαλληνίας, οἵτινες ἀθηναίων ὄντες ὑπήκοοι, κορινθίοις συνεμάχουν.

Καὶ ἐπιόντων. καθ' ἡμῶν. Ἀπὸ τοῦ προφανοῦς • ἢ προφανῶς, ἢ λάθρα μάλιστα ἤ, φανερῶς.

Βοηθεῖν, λείπει δὲ χρή. ἵνα γένηται, βοηθεῖν χρή. Ἡ ἀλλοτρίωσις. ἡ στάσις.

Εἰ δὲ μή. ἀντὶ θεσῖς ἀπὸ τοῦ δικαίου, ἢν λύσῃ τῷ συμφέροντι.

Ἐχυρώτατος. καὶ τὰ κοινοῦ τὸ δίκαιον.

Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ. τοῦ τὸ μὲν λύσῃ τὰς σπονδὰς, δεδιὸς ὄν, φοβερὸν ἦν τοῖς λάκωσι· τὸ δὲ μὴ λύσῃ θαρσοῦν, ἀδεέστερον ἦν τοῖς αὐτοῖς • Τὸ μὲν δεδιὸς αὐτοῦ. τὸ λύσῃ τὰς σπονδὰς, τοῦτο γὰρ φόβου ἐμπρεσθεν. τοῦτο οὖν τὸ κατὰ φόβον, ἰσχὺν ἔχει ἡμῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ προσλαμβανομένων. τὸ δὲ θαρσοῦν, καὶ δύναται, τὸ μὴ ἡμᾶς προσδέξασθαι ἀσθενὲς ὄν. πρὸς γὰρ τὸν λακεδαιμόνιον, τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἰσχύοντας, τοῦτο ἀδεέστερον ἔσται. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι δεδιότες τὴν τῆς σπονδῶν λύσιν, οὐκ ἂν δηλονότι ἐδέξαντο τοὺς κορκυραίους, καὶ τὴν ἀπ' αὐτῆς δύναμιν • καὶ δηλονότι τὸ δεδιὸς τοῦτο, ἰσχὺν ἔφερε τοῖς ἀθηναίοις ἀπὸ τῆς κορκυραίων, φόβος δὲ τοῖς λακεδαιμονίοις. θαρσήσαντες δὲ τὰς σπονδὰς, καὶ ἀπωσάμενοι τοὺς κερκυραίους, αὐτοῖς μὲν τοῖς ἀθηναίοις, ἀσθενὲς ἦν τὸ θάρσος τοῦτο, ζημιουμένοις τὴν ἐκ τῆς κορκύρας βοήθειαν τοῖς δὲ πολεμίοις αὐτῆς πελοποννησίοις, ἀσφαλὲς, καὶ ἀδεέστερον • Ὅταν εἰς τὸν μέλλοντα • τὸ ἑξῆς, ὅταν ἐνδοιάζῃ, καὶ διστάζῃ χωρίον προσλαβεῖν ἐς τὸν ἀεδὸν μέλλοντα πόλεμον. τὸ αὐτίκα πολυσκοτῶν, τουτέστι, τὴν ἐνυπάρχουσαν εἰρήνην. Καὶ ὅσον οὔπω, αὐτὶ τοῦ οὐχ ὅσον. καὶ δηλοῖ τὸ οὐχ ὅσον, τὸ οὐβραδέως,

ἀλλὰ

ἀηδὰ τὰ χύ. Μετὰ μεγίστων καιρῶν. καιρῶν νῦν, δυτυχιῶν, καὶ ἀτυχιῶν. ἢ μᾶλλον καιρῶν λέγε, αὐτὴ τοῦ ἀναγκῶν, καὶ κινδύνων. Βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ. ἐντεῦθεν οἱ ἐπίλογοι. Καὶ καθ' ἕκαστον τῷδε ἀπ. λείπει τὸ λέγομεν. ἢ δοτικὴ αὐτὴ εὐθείας. ἵνα ἢ, μάθοιτε ἂν οἵ τε σύμμαχοντες, καὶ καθ' ἕκαστον. Μὴ προέσθε ἡμᾶς. μὴ προδῶτε. Ἔξεστε πρὸς αὐτοὺς. ἰσχύσετε. Ἀναγκαῖον κορκυραίων. οὐ μόνον οἱ κορκυραῖοι ἐπίλογον ἐποιήσαντο περὶ τοῦ δέξασθαι ὑμᾶς αὐτοῖς, ἀλλ' ἤδιον ἢ ἧττον καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες, ὅτι περὶ τοῦ ἄλλου ἐσμὲν μαχόμεθα. αἰ ἀγκὶ πίνυν δεῖ, μνησθῆναι ἀμφοτέρων πρότερον, ὅτι οὐ δικαίως δέξασθε αὐτοὺς, καὶ ὅτι προσήκοντως αὐτοῖς μαχούμεθα, εἶτα ἐλθεῖν καὶ ἐᾶσαι δι' ἀλλογλόγων. Ξυμμαχίαν δὲ σωφρ. οὐ συνεμάχησαν πω διὰ τὴν σωφροσύνην. Ἐπειτήδυσαν. μετεχρίσαντο. Αἰσχύνεσθαι. ἔχειν μάρτυρα τῆς αἰσχύνης. Καὶ ἡ πόλις αὐτῆ ἅμα. καὶ ἡ πόλις αὐτῆ συμβαίνει τῇ γνώμῃ τῆ πόλει. λήψεσθε γάρ, ἔχουσιν αὐτὴν συνοίκουσαν, ἀπὸ τοιαύτης ἔχουσαν τὴν θέσιν πρὸς ἀρχὴν. οὐ γὰρ ἐκ πλέονος πρός τινας. μᾶλλον δὲ τοῖς πλέονας, ὑπὸ τῆς βίας τῆ πολυμάθων καταίροντας, ἔχονται, καὶ διαφθείρουσιν. εἶτα δικαίου ἂν αὐτοῖς ὡς δικαίως δίκαιοι τετυχήκασι. καίτοι γε οὐ προκάθηνται εἰς δίκαιον συνθήκη, ἣν σύμφωνία. τὸ δὲ ὅλον, αὐτοὶ ἀδικηταὶ, καὶ κριταί. ἐν τούτῳ γίγνεται, αὐτοῖς τὸ ἄπορον, δυσπρόσωπον, καὶ πιθανόν. διὰ τὸ γὰρ συμμάχοις οὐκ ἔχουσιν, ἵνα κατὰ μόνας αὐτοὶ ἀδικῶσι, καὶ μὴ μεθ' ἑτέρων τὴν ἀδικίαν ἐργάζωνται, ἵνα μὴ μάρτυρας μᾶλλον ὧν ἐργάζονται, ἢ συμμάχοις ἔχωσιν. Αὐτάρκη θέσιν. ἡ θέσις τῆς πόλεως αὐτῆ, ἁρμόττει αὐτῆ τῇ γνώμῃ, καὶ αὐτάρκης δεῖ τῆς προαιρέσεως, καὶ κακίας αὐτῆ, πρὸς δ' λῃστεύειν. Διὰ τὸ ἥκιστα ἂν τοὺς πέλας. ἁ γὰρ ἐξέπλεον φησὶν ἄλλα χοῦ, οἱ ἀδικούμενοι ἂν ἐκράτουν αὐτῆ ὁμήρους. Καταίροντας δ' ἔχεσθαι. διὰ πολυμάθων βίαν, ἀναγκὴ ὑπὸ δ' ἔχεσθαι φιλικῶς, δ' ἔχεσθαι λῃστερικῶς. τὸ ἑξῆς, καὶ πρὸ τούτῳ τὸ ἄπορον δυσπρόσωπον προβέβληται, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀναισχυντοῦσιν. ἀρνούμενοι δ' ἐπὶ μὴ κοινωνοῦντες αὐτοῖς τινος εἰς τὴν τῶν λαφύρων διανομήν. Ὅσῳ ἀλήθεστεροι. ἀκατηγόρητοι. οἱ γὰρ δυάλωτοι, φόβῳ τῆ πέλας κολακεύειν ἀναγκάζονται τοὺς ἀδικοῦντας. Τὴν ἀρετήν. φιλίαν. δ' ὑναμιν. συμμαχίαν. Διδοῦσι καὶ δ' ἔχεσθαι. τὸ ἑξῆς, φανερωτέραν ἑξὴν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν δεικνύναι δοῦσι, καὶ δ' ἔχεσθαι τὰ δίκαια. Διαπαντός. τὸ διαπαντὸς ἵνα μή τις εἴπῃ, ὅτι νῦν ἀδικήσειεν. Ἐκπεμφθείσαν. ὑφ' ἡμῶν δηλονότι.

» δι' αἰξὴν χωρίον προσλαβεῖν, ὃ μετὰ μεγίστων καιρῶν οἰκειοῦται τε, καὶ πολεμοῦ-
» της τε γῆ ἰταλίας καὶ σικελίας καλῶς παράπλου κεῖται, ὥς τε μήτε ἐκεῖθεν
» ναυτικὸν ἐᾶσαι πελοποννησίοις ἐπελθεῖν, τὸ, τε ἐνθένδε πρὸς τἀκεῖ παρατέμ-
» πειν, καὶ ἐς τἄλλα ξυμφορώτατον ἐστι. Βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ τοῖς τε ξύμ-
» πασι, καὶ καθ' ἕκαστον τῷδ' ἂν μὴ προέσθαι ἡμᾶς μάθοιτε. τρία μὲν ὄντα λό-
» γου ἄξια τοῖς ἕλλησι ναυτικά, τὸ παρ' ὑμῖν, καὶ τὸ ἡμέτερον, καὶ τὸ κορινθίων,
» τούτων δ' ἓν ἢ πρόσθεσθε, τὰ δύο ἐς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν, καὶ κορίνθιοι ἡμᾶς προ-
» καταλήψονται, κορκυραίοις τε καὶ πελοποννησίοις ἅμα ναυμαχήσετε.
» δεξάμενοι δὲ ἡμᾶς, ἕξετε πρὸς αὐτοῖς πλείοσι ναυσὶ τὰς ὑμετέρας ἀγωνίζε-
» σθαι. Τοιαῦτα μὲν οἱ κορκυραῖοι εἶπον. οἱ δὲ κορίνθιοι, μετ' αὐτοὺς τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

» Ἀναγκαῖον, κορκυραίων τῆδε οὐ μόνον περὶ τοῦ δέξασθαι φᾶς, τὸν λόγον
» ποιησαμένων, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τε ἀδικούμεθα, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰκότως πολεμοῦνται,
» μνησθέντας πρῶτον καὶ ἡμᾶς περὶ ἀμφοτέρων, οὕτω καὶ οὕτω τὸν ἄλλον λόγον
» ἰέναι, ἵνα τὴν ἀφ' ἡμῶν τε ἀξίωσιν ἀσφαλέστερον προδῶ τι, καὶ τὴν τῆδε χρείαν
» μὴ ἀλογίστως ἀπώσησθε. φασὶ δὲ ξυμμαχίαν διὰ τὸ σώφρονα οὐδενὸς πω δέ-
» ξασθαι τόδ' αὖ κακουργίᾳ καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπειτήδυσαν, ξύμμαχόν τε οὐδένα
» βουλόμενοι πρὸς τἀδικήματα, οὐδὲ μάρτυρα ἔχειν, οὔτε παρακαλοῦντες ἀμύνε-
» σθαι. καὶ ἡ πόλις αὐτῆ, ἅμα αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοῖς δικαστὰς, ὧν
» βλάπτουσί τινας μᾶλλον, ἢ κατὰ ξυνθήκας γίγνεσθαι, διὰ τὸ ἥκιστα ἂν τοὺς πέ-
» λας ἐκπλέοντας, μάλιστα δ' τοὺς ἄλλους ἀναγκαζομένους δέχεσθαι. καὶ τοῦ-
» τῳ τὸ δυπρεπὲς ἄπορον δ' ον, οὐχ ἵνα μὴ ξυναδικῶσιν ἑτέροις προβέβληται, ἀλ-
» λ' ὅπως καταμόνας ἀδικῶσι, καὶ ὅπως ἐν ᾧ μὲν αὐκρατῶσι, βιάζονται. οὐδ' ἂν
» λάθωσι, πλέον ἔχουσιν. ἢν δέ τῳ τι προσλαβωσιν, ἀναισχυντῶσι. καίτοι ἦσαν ἄν
» δρες, ὡς πορφασὶν, ἀγαθοὶ, ὥσῳ ἀληθέστεροι ἦσαν τοῖς πέλας, πόσῳ δὲ φανε-
» ρωτέραν ἑξὴν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν, δίδοῦσι, καὶ δ' ἔχεσθαι μοις τὰ δίκαια δεικνύ-
» ναι. ἀλλ' οὔτε πρὸς τοὺς ἄλλους, οὔτε ἡμᾶς τοιοῦδ' ἐσμὲν. ἀπρεπεῖς δ' ὄντες, ἀ-
» φεστασί τε διαπαντὸς, καὶ νῦν πολεμοῦσι, λέγοντες, ὡς οὐκ ἐᾶσι τῷ κακῶς πά-
» σχειν ἐκπεμφθείσαν. ἡμεῖς δὲ οὐδ' αὐτοὶ φαμὲν ἐᾶσι τῷ ὑπὸ τούτων ὑβρίζεσθαι
» καπεικίσαι, ἀλλ' ἐᾶσι τῷ ἡγεμόνες τε ἦναι, καὶ τὰ εἰκότα παθαμάζεσθαι. αἰ γοῦν ἄλ-
» λαι ἀπρεπίαι, τιμῶσιν ἡμᾶς. καὶ μάλιστα ὑπὸ ἀπρεπῶν σώζόμεθα. καὶ δ' ἢ
» λῶ πεῖ τοῖς πλέοσιν ἀρέσκοντες ἐσμὲν, τὸ δ' αὖ μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοι-
» μεν. οὐδ' ἐπιστρατεύοιμεν δυπρεπῶς, μὴ καὶ διαφορόντως τι ἀδικούμενοι.

καλὸν δ' ἦν εἰ καὶ ἡμαρταμόμεν. εἰ γὰρ ἠδικούμεθα πρόφασιν ὡς, οὐκ ἂν πρόδηλος ἐστρατεύομεν. ὅμως δὲ καὶ ἡμαρταμόμεν. ἐπαυγεγὸν ἦν εὐδοῦναι ἡμῖν ὀργιζομένοις. Μετριότητα. ἀγεξικακίαν. ἀπειρέσιαν. πρότερον ἐθελῆσαι. πρὶν τοῦ λαβεῖν αὐτήν. λείπει εἰς ἦν. ὀνους, ὅτι οὐδεὶς γὸν ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντα, καὶ προβαλλόμενον δίκην, δοκεῖν λέγειν τι. Μετέβηκε γὸν χρόνον ὁ κορίνθιος, μᾶλλον γὰρ τὸ λαβεῖν φησὶ τὸ χωρίον, καὶ καταχεῖν, ἠξίουν δικάζεσθαι οἱ κορκυραῖοι, καὶ οὐδεὶ φησὶ προσέχειν γὸν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, καὶ ἰσχυροῦ προκαλούμενον εἰς κρίσιν, οὐδὲ δοκεῖν ὅπλέγειν τι, ἀλλὰ καταφρονεῖν. Αλλ' ἐωσὶ ἡ. ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τοῦ νεῶν ἐκτεμμιν. Καὶ γὸ δυνατὸς τῆς δίκης. τὴν δόκησιν τῆς δίκης. οὐχὶ τὴν ἀλήθειαν. ἠδίκουν γὰρ κατὰ τὰ ἀληθῆ τὰ ἐν ᾧ δάμνῳ. Οὐ τάχεῖ μόνον αὐτοὶ ἁμαρτόντες. οὐκ ἀδικήσαντες αὐτοὶ μόνον εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐωσὶ δάμνον. Καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡμεῖς. λείπει γὸ, ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ.

Μὴ δ' ἐν ᾧ ὑμεῖς. γὸ ἐξῆς, μήτε μεταδώσετε αὐτοῖς τῆς ὠφελείας, ὑμεῖς τότε τῆ δυνάμεως αὐτῆ οὐ μεταλαβόντες.

Τῆς ἀφ' ἡμῶν αἰτίας. λέγει δὲ γὸν κατὰ σαμίων, καὶ ἀγινιν τῆ πόλεμον. Τὸ ἴσον ἔξετε. τῆ τῆς ὠφελείας. καπὶ κοινοῦ δ, ἐν ᾧ. αἰπασόμεθα γὰρ φησὶ τοὺς συμμαχήσοντας τοῖς κερκυραίοις, ὡς ἐχθρούς. καὶ ὑμεῖς δέ, γὸ ἴσον αὐτοῖς ἔξετε αἰτίαν, καὶ πολέμιοι κληθήσεσθε. Μὴ αὖδυ ὑμῶν τούτοις γοῖς κερκυραίοις. τουτέστι, κολασθήσεσθε καὶ ὑμῖν μετ' αὐτῶν. Εἰ δὲ μὴ, ἀπὸ κοινοῦ γὸ δίκαιοι ἐστέ. Διὰ ἀνακωχῆς. ἀνακωχὴ δὲ γὴν εἰρήνη πρόσκαιρος, πολέμων ὢν ἴσουσα. δίον, ἡμικρὰ τοῦ πολέμου ἀπάβλησις, παρὰ γὸ αὖω ἔχειν τὰς ἀκωκὰς τῆ δρᾶσθαι. Καὶ γὸν νόμον. πολλοὶ φησὶν ἂς φόρον ὑποτελεῖς παρ' ἡμῖν, οἵπινες πολλάκις μελετῶσιν ἀπόστασιν. καὶ ἢ δ' ἐξεσθε κορκυραίους τούσδε, καὶ κοινὸν τοῦτον ποιήσετε νόμον, ὁρᾶτε μὴ ἐωσὶ γοῖς λαμβανέτε βλάπτοντες. φοβεῖσθε δὲ αὐτοῖς τοῦ δέξασθαι νόμον καλόν.

Ἐμφισμέων. διαλόγων φησὶν αὐτῆ, ἡμεῖς φανερῶς αὐτὶ πρῶμν. Αὐτοῖς ἀμύνειν. βοηθεῖν. ἀμύνεσθαι δὲ, κολάζειν. Φανεῖται, αὐτὶ τ' μέλλει φανῆναι. Οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν. αἰνίπετς πρόθυμιαν. Τοιαύδε, ἵν' ἢν χάριν αὐτοδοῦναι ὑμῖν ἐν τῷ παρόντι φαμὲν χρῆναι. Οὐκ ἐχροὶ ὄντες. οἱ γὰρ γοῖς ἐχθροὺς συγκρο-

τοῦντες,

" καλὸν δ' ἦν εἰ καὶ ἡμαρταμόμεν. τοῖς δὲ μὲν, δόξαι τῆ ἡμετέρᾳ ὀργῆ, ἡμῖν δὲ αἰσχῦ
" βιάσασθαι τὴν τοῦτ' μετριότητα. ὕβρει, δὲ καὶ ἐξουσία πολλοῦ του, πολλὰ ἐς ἡμᾶς
" ἀλλά τε ἡμαρτήκασι, καὶ ἐπὶ δάμνον ἡμετέραν οὖσαν, κακουμένην μᾶλλον, οὐ προ
" σεποιοῦντο. ἐλθόντων δὲ ἡμῶν αὖθις πημωρίᾳ, ἑλόντες βίᾳ, ἔχουσι. καὶ φασὶ δ' ἡ δίκην
" πρότερον ἐθελῆσαι κρίνεσθαι, ἢν γε οὖν γον προῦχοντα καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς προ
" καλούμενον λέγειν τι, δοκεῖν δεῖ τηρεῖν, ἀναγὸν ἐς ἴσον τὰ ἔργα ὁμοίως, καὶ γοῖς
" λόγοις πρὶν διαγωνίζεσθαι καθιστάντα. οὔτοι δ' οὐ πρὶν πολιορκεῖν τὸ χωρίον,
" ἢ ἐωσὶ δὴ ἡγήσαντο ἡμᾶς οὐ πεισόμενοι, τότε καὶ τὸ δοῦναι τῆς δίκης πα
" ρεῖχοντο. καὶ δοῦρο ἥκουσιν, οὐ τάχεῖ μόνον αὐτοὶ ἁμαρτόντες, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς
" νῦν ἀξιοῦντες οὐ ξυμμαχεῖν, ἀλλὰ ξυναδικεῖν. καὶ διαφόροις ὄντας ἡμῖν, δεῖ χε
" σθαι σφᾶς, οὓς χρῆν ὅτε ἀσφαλείᾳ τοι ἦσαν, τότε προσεῖναι. καὶ μὴ ἐν ᾧ ὑμεῖς
" μὲν ἠδικήμεθα, οὔτοι γ' κινδυνεύουσι, μηδ' ἐν ᾧ ὑμεῖς τῆς τε δυνάμεως αὐτῆ τό
" τε οὐ μεταλαβόντες, τῆς ὠφελείας νῦν μεταδώσετε. καὶ τῆ ἁμαρτημάτων αἰ
" τιογενόμενοι, τῆς ἀφ' ἡμῶν αἰτίας γοῖσον ἕξετε. πάλαι δὲ κοινωσάντας τὴν δύ
" ναμιν κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν, ἐγκλημάτων δὲ μόνων ἀμετόχως οὔ
" τω τῆ μετὰ τὰς πράξεις τούτων, μὴ κοινωνεῖν. ὡς μὲν οὖν αὐτοί τε μετὰ προσή
" κόντων τῆ τοῦ δικαίου κεφαλαίων ἐς ὑμᾶς ἐρχόμενα, καὶ οἱ δὲ βίαιοι καὶ πλεο
" νεκτικοὶ εἰσι, δῆλόν ἐστι, ὡς δὲ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοῖς δέχοισθε, μαθεῖν χρή. εἰ γὰρ
" εἰρηται ἐν ταῖς σπονδαῖς δέχεσθαι παρόρτορος τῆς τῆ ἀγράφων πόλεως βού
" λεται ἐλθεῖν, οὐ τοῖς ἄνδρα βλάβῃ ἑτέρων ἰοῦσιν ἢ ξυνθήκη δέχειν, ἀλλ' ὅς τις μὴ ἄλ
" λων ἑκὼν ἀποστρῶν, ἀσφαλείας δεῖται. καὶ ὅς τις μὴ τοῖς δεχομένοις εἰσπο
" φρονοῦσι, πόλεμον αὖτ' εἰρήνης ποιήσει, ὁ νῦν ὑμεῖς μὴ ποιοῦμενοι ἡμῖν, πάθοιτε
" ἄν. οὐ γὰρ τοῖς δεμόνον ἐποικυροῖαι γενοίσθε, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν αὖτι ἐν ἀπονδων, πο
" λέμιοι. ἀνάγκη γὰρ εἰ' τε μετ' αὐτῆ, καὶ ἀμύνεσθε μὴ αἰδυ ὑμῶν τούτους. καὶ
" τοι δίκαιοί γ' ἐστέ, μάλιστα μὲν ἐκ προδώτηναι ἀμφοτέροις. ἢ δὲ μὴ, τοὐναντί
" ον, ἀπὸ τούτους μεθ' ἡμῶν ἰέναι. κορινθίοις μὲν γε ἐνσπονδοί ἐστε. κορκυραίοις δὲ,
" οὐδὲ δ' ἀνακωχῆς πώποτ' ἐγένεσθε. καὶ γὸν νόμον μὴ καθιστάναι, ὡς τε γοῖς ἑτέ
" ρων ἀφισταμένους δέχεσθαι. οὐδὲ γὴν ἡμεῖς, σαμίων ἀποστάντων, ἐψήφου προσε
" θέμεθα ἐναντία ὑμῖν, τῆ ἄλλων πελοποννησίων δίκαι ἐψηφισμένων, εἰ χρὴ αὐ
" τοῖς ἀμύνειν. φανερῶς δὲ αὐτεί πομεν, τοὺς προσίκοντας ξυμμάχοις αὐτόν πι
" νακολάζειν. εἰ γὰρ γοὺς κακόν τι δρῶντας δεχόμενοι τιμωρήσετε, φανεῖτε καὶ
" ἃ τῆ ἡμετέρων οὐκ ἐλάσσω ἡμῖν πρόσεισι, καὶ γὸν νόμον ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς
" μᾶλλον, ἢ ἐφ' ἡμῖν θήσετε. δίκαιώματα μὲν οἶν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἐχόμενα καὶ
" να, κατὰ γοὺς ἑλλήνων νόμους. παραίνεσῖν δὲ καὶ ἀξίωσιν χάριτος τοιάδε,
" ἣν οὐκ ἐχροὶ ὄντες, ὡς τε βλαπτῆναι, οὐδ' ὡς φίλοι, ὥστ' ὠφελῆσθαι, αὐτοδοθῆ
" ναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φαμὲν χρῆναι. νεῶν γὰρ μακρῶν παυσαντές πο τε
" πρὸς γὸν αἰγινητῆ ὕστερ τὰ μηδικὰ πόλεμον, παρὰ κορινθίων εἰκοσῖ νεῶς

τοῦντες, βλάπτονται μᾶλλον· τὸ δὲ ὠφελῆσθαι, τὸ πολλάκις χρῆσθαι. Τῶν ἀπαιτῶν. Τῶν προλαβόντων ἀπαιτῶν πρὸς ἔχθραν, ἢ φιλίαν μεσολαβημάτων. Περὶ τὸ νικᾶν, ἤγουν διὰ τὴν νίκην. Εἴτε καὶ τὰ οἰκεῖα, αὐτὶ τοῦ, καὶ γὰρ τὰ οἰκεῖα. Ων ἐνθυμηθέντες. Τῶν προειρημένων διορθώσων. Αμύνεσθαι, αὐτὶ τοῦ ἀμύνειν, καὶ βοηθεῖν. αὐτὶ γὰρ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ ἀμύνεσθαι παρείληφασι. ἀμύνεσθαι, αὐτὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. μόνος δὲ Θουκυδίδης ἐν τούτοις κεχρηται τῇ ἐναλλαγῇ τῆς λέξεως, ὡς καὶ πίνας ἐναλλάττειν τὴν γραφὴν, καὶ γράφειν ἀμείβεσθαι. οὐκ ἔστι δέ. Και τὸ μέλλον τοῦ πολέμου, αὐτὶ τοῦ ὁ μέλλων πόλεμος. Κελεύουσιν ἀδικεῖν. τὸ κελεύω, οὐκ ἐπὶ μόνων λέγεται.

» ελάβετε· καὶ, ἢ διώργεσται αὐτῷ τε, καὶ ἢ ἐς σαμίους, ὃ δι' ἡμᾶς πεπολεμωμένους αὐ-
» τοῖς μὴ βοηθῆσαι, παρέχειν ὑμῖν αἰγινήτῃ μὲν, ἐπικρατοῦσιν, σαμίων δὲ, κόλασιν.
» καὶ ἐν καιρῷ τοιούτοις ἐγένετο, οἷς μάλιστα αἱρεῖσθαι ἐχρῆν ἐχθροὺς τοὺς σφετέροις ἰόν-
» τας, τὰ ἀπαιτούμενα ἀπερίσκεπτοι εἰσὶ παρὰ δύναμιν. φίλον τε γὰρ ἤγοῦντο ἂν ὑπουργοῦν-
» τα, ἢν καὶ πρότερον ἐχρὸς ᾖ· πολέμιόν τε τὸν αὖ πεισάμενα τὰ, ἢν καὶ τύχῃ φίλος ὤν,
» εἴτε καὶ τὰ οἰκεῖα χεῖρον πιθέντο, φιλονεικίας ἕνεκα τὰ αὐτίκα. ὧν ἐνθυμηθέν-
» τες, καὶ νεώτερος τις παρὰ πρεσβυτέρου αὐτὰ μαθών, ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις
» ὑμᾶς ἀμύνεσθαι· καὶ μὴ νομίσῃ δίκαια μὲν τὰδε λέγεσθαι, ξύμφορα δὲ, τὰ πολε-
» μήσει, ἀλλὰ ξ. Γο, πεῖθε ξυμφόρων ἐν ᾧ αὐτὸς ἐλαχίστα ἁμαρτάνοι, μάλιστα
» ἔστε, καὶ τὸ μέλλον τοῦ πολέμου, ᾧ φοβοῦντες ὑμᾶς κορκυραῖοι, κελεύουσιν
» ἀδικεῖν, ἐν ἀφανεῖ ἔτι κεῖται· καὶ οὐκ ἄξιον ἐπαρθέντας αὐτῷ φανερὰν ἔχθραν
» ἤδη, καὶ οὐ μέλλουσαν πρὸς κορινθίους κτήσασθαι. τῆς δὲ ὑπαρχούσης πρότερ
» διὰ μεγαρέας ὑποφίας, σῶφρον ὑφελεῖν μᾶλλον. Η γὰρ πελοποννησιακὴ χάρις καὶ
» ρὸν ἔχουσα, καὶ ἐλάσσων ἢ, δύναται μέγιστον ἔγκλημα λῦσαι. μὴ δ' ὅτι γε αὐτικοῦ
» ξυμμαχίαν μεγάλην διδόασι, πότερα ὠφελήσεσθε. Τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους,
» ἐχυρωτέρα δύναμις, ἢ τῷ αὐτίκα φανερῷ ἐπαρθέντας, διὰ κινδύνων δεῖν ἔχειν.
» ἡμεῖς δὲ πορισάμενοι οἷς ἐν τῇ λακεδαιμονίοις αὐτὶ προείπομεν, τοῖς σφετέ-
» ροις ξυμμάχοις αὐτὸν τινα κολάζειν, νῦν παρ' ὑμᾶς δ' αὖ δίκαιοῦμεν κομίζεσθαι.
» καὶ μὴ τῇ ἡμετέρᾳ φιλίᾳ ὠφεληθέντας, τῇ ὑμετέρᾳ ἡμᾶς βλάψαι. δ' δ' ἴσον αὐτὰ
» πρὸς ὁτέ, γνόντες τὸν ἐκεῖνον ξ. τὸ καιρὸν, ἐν ᾧ ὅ, πεύσεσθε, φίλος μάλιστα, καὶ ὁ
» αὐτὸς, ἐχθρὸς· καὶ κορκυραίοις τε πρὸς δὲ, μήτε ξυμμάχοις δέχεσθε βίᾳ ἡμῶν,
» μήτε ἀμύνητε αὐτὸ ἀδικοῦσι· καὶ τάδε ποιοῦντες, τὰ προσήκοντα ποιήσετε,
» καὶ τὰ ἄριστα βουλεύσεσθε ἐν ὑμῖν αὐτοῖς. Τοιαῦτα δὲ καὶ οἱ κορίνθιοι εἶπον.

Αθηναῖοι δὲ ἀκούσαντες ἀμφοτέρων, γενομένης καὶ δὶς ἐκκλησίας, τῇ μὲν προτέρᾳ οὐχ ἧσσον τὸ κορινθίων, ἀπεδέξαντο τοῖς λόγοις, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετε-
γνωσαν, κερκυραίοις ξυμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι, ὡς τε τοῖς αὐτοῖς ἐχθροὺς καὶ
φίλους νομίζειν· ἐπὶ γὰρ τῶν κορινθίων ἐκέλευον σφίσιν οἱ κερκυραῖοι ξυμπλεῖν, ἐλύου
τ' ἂν αὐτοῖς αἱ πρὸς πελοποννησίους σπονδαί· ἐπὶ μαχίαν δὲ ἐποιήσαντο τῷ ἀλ-
λήλων βοηθεῖν, ἐάν τις ἐπὶ κέρκυραν ἴῃ, ἢ ἀθήνας, ἢ τοῖς τουτέ ξυμμάχοις· ἐδ' ὀ-
κει γὰρ ὁ πρὸς πελοποννησίους πόλεμος καὶ ὡς ἔσεσθαι αὐτοῖς· καὶ τὴν κέρκυραν ἐ-
βούλοντο μὴ προέσθαι τοῖς κορινθίοις, ναυτικὴν ἔχουσαν τοσοῦτον ξυγκρούειν δὲ
ὅτι μάλιστα αὐτοῖς ἀμήχανοις, ἵνα ἀσθενεστέροις οὖσιν, ἢν τι δέῃ, κορινθίοις τε καὶ τ'
ἄλλοις ναυτικὸν ἔχουσιν, ἐς πόλεμον καθιστῶνται. ἅμα δὲ τῆς ἰταλίας καὶ σικε-
λίας καλῶς ἐφαίνετο αὐτοῖς ἥκιστα ἐν παρέργῳ κεῖσθαι. Τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ
οἱ ἀθηναῖοι τοῖς κερκυραίοις προσεδέξαντο, καὶ τῶν κορινθίων ἀπελθόντων, οὐ
πολὺ ὕστερον δέκα ναῦς αὐτοῖς ἀπέστειλαν βοηθούς· ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν. Λα
κεδαιμόνιός τε ὁ Κίμωνος, καὶ Διότιμος ὁ Στρομβίχου, καὶ Ρωτέας ὁ Ετε-
κλέους. προεῖπον δὲ αὐτοῖς μὴ ναυμαχεῖν κορινθίοις, ἢν μὴ ἐπὶ κέρκυραν πλέω-
σι, καὶ μέλλωσιν ἀποβαίνειν, ἢ ἐς ἐκείνων τὶ χωρίον. οὕτω δὲ, κωλύειν κατὰ
δύναμιν. προεῖπον δὲ ταῦτα, τοῦ μὴ λύειν ἕνεκα τὰς σπονδάς. αἱ μὲν δὴ νῆες ἀφι

λοῦσιν ἀδικεῖν. τὸ κελεύω, οὐκ ἐπὶ μόνου λέγεται.

Υποφίας. ὑποφίαν ἔσεσθαι μάχην. δύφημως. ἐρεῖ δ' τοιαύτην ἐν τῇ πεντηκοντα-
ετηρίδι. Η τῷ αὐτίκα. τῷ πρὸς ὀλίγον. Τὸ πλέον ἔχειν. οἱ ἐπίλοιποι ἐντεῦθεν, ἐκ τύ-
χης τινός. φοβεῖ δὲ δὴ πυθέσθαι τοὺς ἀθηναίους, ὅπῃ δ' τῆς τύχης ἀδηλον, καὶ ὅτι μὴ καὶ
αὐτοὶ πορεύσονται.

Η μεῖς δὲ πορισάμενοι. τῇ δυνάμει τὸ κερκυραίων. ἢ καὶ θεὸς βοηθήσῃ, κρυ-
πτῶς, καὶ ἀφανῶς. Οἱ ἐν τῇ λακεδαίμονι. οἷα ἐν τῇ λακεδαίμονι εἰπόμην. ποῖα; δ'
τοῖς σφετέροις ξυμμάχοις, καὶ τὸ ἐξῆς τὸ, καὶ παρ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν. Τούσδε. ἐμφατικὸν δ' τοῦσδε. οἷον,
τοῖς ἀδικοῦντας. Ακούσαντες ἀμφοτέρων. μηδενὶ δίκην δοῦναι πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. Με-
τέγνωσαν. μετεβούλευσαντο. δ' ἐξῆς, συμμαχίαν μὲν ποιήσασθαι μετέγνωσαν. ἐπιμαχίαν δ' ἐποιήσαντο. διαφέρει δὲ συμμαχία ἐπιμαχίας. ἐπιμαχία μὲν
ὅταν ἀμύνωσι παρέχωσι δυνάμεις ἑκάτεροι. συμμαχία δ' ὅταν μηδοὶ ἀθηναῖοι δ' ὧσι κερκυραίοις βοηθῶσιν.
Ε πιμαχίαν δ' ἐποιήσαντο. αὐτὸς δ' ἁπλοῖ πῶς δῆτα συμμαχία, καὶ ἐπιμαχία. ἔστι δ' συμμαχία ὅταν τις αὐτ' ἔχῃ
ᾧ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸς, καὶ φίλ). ἐπιμαχία δὲ, ὅταν τις μὲν τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐμέν-
τοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττοι. ἐπιμαχίαν οὖν νῦν βούλονται ποιῆσαι οἱ ἀθηναῖοι. Εν παρέργῳ κεῖσθαι. τῆς
παρατεινούσης Ιταλίας, καὶ σικελίας, ἔχειν τὴν κέρκυραν. Ε κείνων τὶ χωρίων. ἀπίστεται ἐπίδαμνον.

Ρεμωτος αὐτός. αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ μετ' ἄλλων τοσάρων αὐτὸς δὲ, ἀπὸ τοῦ πρῶτος. ὡς γὰρ τῇ ἄλλων μὴ ὄντων ἐπισήμων, τῇ τοῦ ἑνὸς ἱκανότητι ὀνομασία. ἢ ὅτι αὐτῷ ἠκολούθουν οἱ ἄλλοι, ὡς μεῖζόν τι, καὶ σοφώτερον βουλεύεσθαι δυναμένῳ. Θεωρωπίδος ἐφύρη. ἔστι γὰρ καὶ ἄλλη ἐφύρη ἡ κορινθος, ὡς ἔχουσαν τὴν ἐλεάτην μέρος χώρας ὑπὸ μείζονα χώραν. Καὶ κεκρίνην. ἐντὸς πρὸς θάλασσαν, ὡς εἶναι ἀθρόον. Ανέχῃ, ἀνατείνεται. Στρατόπεδον. δύο σημαίνει τὸ στρατόπεδον. τὸν λαὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ὁ λαός. ἐτυμώτερον δὲ ἔδοξε τοῦ τόπου, ἐκ τοῦ στρατοῦ πέδον λέγεσθαι. Προαπλέοντας, ἀπὸ τῆς λιμένος ἐς τὸ χερσόνησον. Σύβοτα. τρεῖς εἰσὶν αὗται αἱ νῆσοι μικραὶ, σῦς ἔχουσαι πολλὰς. Τῇ λιμένι. ἀκρωτηρίου κορκύρας ἡ λιμήν. Μετεώρους τε. ἀπὸ τοῦ πελαγίους. καὶ μὴ ἐπ' ἀγκύρων ἱσταμένας, ἀπ' ἀπεχούσας τῆς γῆς, ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων γῆς, καὶ ἐν ὄρεσι ὄντων. ἢ πασσάλῳ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν, καὶ πρὸς τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι. Ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν. τὸ χῆμα ἔκφρασις.

Ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἑκατέροις. σύμβολά τινα εἶχον πρὸς ἀλλήλους τὸ καιρὸν τῆς μάχης δηλοῦντα. καὶ ὅτε μὲν ἀνίεντο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης. ὅτε δὲ κατισῶντο, ἐπαύοντο. Ησυχάζουσῶν τῶν νεῶν. ἀπὸ τοῦ μὴ ναυμαχούντων.

Διέκπλοι. δ' οὐκ ἦσαν. διέκπλοις δὲ ἐμβαλεῖν, καὶ πάλιν ὑποστρέψαι, καὶ αὖθις ἐμβαλεῖν.

Μάχης δὲ οὐκ ἦρχον δεδιότες. οὐκ ἦρχον αἱ νῆες μάχης τῷ στρατηγῷ δεδιότες τὴν προόρμησιν. Ἀπελάσσονος πλόος. ἐπὶ δὴ ἡ ἐξ ἀρχῆς ὁ πλοῦς τῶν κορκυραίων νεῶν ἐλάσσων ἦν τῶν κορινθίων, ὁ λογότι εἴκοσαι ἀπεχωρησαν ἐκ τοῦ λέμου, κινοῦνται ἐς τὴν κόρκυραν. οἱ δὲ κορίνθιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς παρεσκεύασο, ἐπῆσαν αὖθις τὴν κόρκυραν ναυσὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. ἦσαν δὲ ἐπὶ λειῶν μὲν, δέκα. μεγάρεων δὲ, δώδεκα. καὶ λευκαδίων, δέκα. ἀμπρακιωτῶν δὲ, ἑβδομήκοντα, καὶ εἴκοσι. καὶ ἀναξικρατείων, μία. αὐτῶν δὲ κορινθίων, ἐνενήκοντα. στρατηγοὶ δὲ τούτων ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πόλεις ἑκάστων. κορινθίων δὲ Ξενοκλείδης ὁ Εὐθυκλέους πέμπτος αὐτός. ἐπειδὴ δὲ προσέμιξαν τῇ κατὰ κέρκυραν ἠπείρῳ, ἀπὸ λευκάδος πλέοντες, ὁρμίζονται ἐς χερσόνησον τῆς θεωρωπίδος γῆς. ἔστι δὲ λιμήν, καὶ πόλις ὕπερ αὐτοῦ κεῖται ἀπὸ θαλάσσης, ἐν τῇ ἐλαιατικῇ τῆς θεωρωπίδος ἐφύρη. ἐξίνεσι δὲ παρ' αὐτὴν ἀχρόυσια λίμνη ἐς τὴν θάλασσαν. διὰ δὲ τῆς θεωρωπίδος, ἀχρόν πρὸς ἕω, ἐσβάλλει ἐς αὐτὴν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχει. ἔξεισι δὲ καὶ θυάμις πρὸς νότον, ὁρίζων τὴν θεωρωπίδα, καὶ κεκρίνην, ὧν ἐντὸς ἡ ἄκρα αἴρει τὸ χερσόνησον. οἱ μὲν οὖν κορίνθιοι τῆς ἠπείρου ἐν ταύθα ὁρμίζονταί τε καὶ στρατόπεδον ἐποιήσαντο. οἱ δὲ κορκυραῖοι ὡς ἤσθοντο αὐτοῖς προαπλέοντας, πυρώσαντες δέκα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ὧν ἦρχε Μεικιάδης, καὶ Αἰσιμίδης, καὶ Εὐρύβατος, ἐστρατόπεδεύσαντο ἐν μιᾷ τῶν νήσων, αἳ καλοῦνται σύβοτα. καὶ ἀπὸ καὶ δέκα παρῆσαν. ἐπὶ δὲ τὴν λευκίμμην αὐτοῖς τῷ ἀκρωτηρίῳ, ὅπερ ἐστὶ τῆς χαονυθίων χίλιοι ὁπλῖται βεβοηθηκότες. ἦσαν δὲ καὶ τοῖς κορινθίοις ἐν τῇ ἠπείρῳ πολλοὶ τῶν βαρβάρων παραβεβοηθηκότες. οἱ γὰρ τούτων ἀεὶ προξένων, ἀεί ποτε φίλοι αὐτοῖς εἰσίν. ἐπειδὴ δὲ παρεσκεύασο τοῖς κορινθίοις, λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σῖτα, ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν ἀπὸ τοῦ χερσονήσου νυκτός. καὶ ἅμα ἕω πλέοντες, καθορῶσι τὰς τῶν κορκυραίων ναῦς μετεώρους τε καὶ ἐπὶ σφᾶς πλεούσας. ὡς δὲ κατεῖδον ἀλλήλους, ἀπὸ παρετάσσοντο, ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας κορκυραίων, αἱ ἀπὶκαὶ νῆες. τὸ δὲ ἄλλο αὐτοῖς εἶχον, τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν, ὧν ἦρχε τριῶν στρατηγῶν ἑκάστου εἷς. οὕτω μὲν κορκυραῖοι ἐτάξαντο. κορινθίοις δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κόρας, αἳ μεγαρίδες νῆες ἦσαν, καὶ αἱ ἀμπρακιωτίδες. κατὰ δὲ τὸ μέσον, οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι, ὡς ἕκαστοι. δυώνυμον δὲ κέρας. αὐτοὶ οἱ κορίνθιοι, τὰς ἀρίστας τῶν νεῶν πλεούσας κατὰ τοὺς ἀθηναίους, καὶ τὸ δεξιὸν τῶν κορκυραίων ἔχον. ξυμμίξαντες δὲ, ἐπεδίωκον τὰ σημεῖα ἑκατέροις ἦρθη, ἐναυμάχουν. πολλοὺς μὲν ὁπλίτας ἔχοντες ἀμφότεροι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, πολλοὺς δὲ τοξότας τε καὶ ἀκοντιστὰς, τῷ παλαιῷ τρόπῳ ἀπαρασκευάστως ἔτι παρεσκευασμένοι. ἦν τε ἡ ναυμαχία καρτερά, τῇ μὲν τέχνῃ, οὐχ ὁμοίως, πεζομαχία δὲ τοιαύτη προσφορὰς οὖσα. ἐπειδὴ γὰρ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις οὐ ῥᾳδίως ἀπελύοντο τοῦ τε πλήθους καὶ ὄχλου τῶν νεῶν, καὶ μᾶλλον πιστεύοντες τοῖς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὁπλίταις ἐς τὴν νίκην, οἱ καταστάντες ἐμάχοντο, ἡσυχάζουσῶν τῶν νεῶν. διέκπλοι δὲ οὐκ ἦσαν, ἀλλὰ θυμῷ καὶ ῥώμῃ τοιαύτῃ ἐναυμάχουν, ἡ ἐπιστήμη παντὶ μὲν οὖν πολὺς θόρυβος, καὶ παραχώδης ἦν ἡ ναυμαχία, ἐν ᾗ αἱ ἀπὶκαὶ νῆες παραγιγνόμεναι τοῖς κορκυραίοις, εἴπερ ἐπέσοιντο, φόβῳ μὲν παρῆν τοῖς ἐναντίοις, μάχης δὲ οὐκ ἦρχον. δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν προόρμησιν τῶν ἀθηναίων. μάλιστα δὲ τὸ δεξιὸν κόρας τῶν κορινθίων ἐπόνει. οἱ γὰρ κορκυραῖοι εἴκοσι ναυσὶν αὐτοῖς τρεψάμενοι, καὶ καταδιώξαντες ἀσφαλῶς ἐς τὴν ἠπειρον, καὶ μέχρι τοῦ στρατοπέδου πλύσαντες αὐτοῦ, καὶ ἐπεκβάντες, ἐνέπρησάν τε τὰς σκηνὰς ἐρήμους, καὶ τὰ χρήματα διήρπασαν. Τοιούτῳ μὲν οὖν οἱ κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐκράτησάν τε, καὶ οἱ κορκυραῖοι ἐπεκράτουν. ἦσαν δὲ αὐτοὶ οἱ κορίνθιοι ἐπὶ τῷ δυνάμῳ, πολὺ ἐνίκων, τοῖς κορκυραίοις τῶν εἴκοσι νεῶν ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους ἐκ τῆς διώξεως οὐ παρουσῶν. οἱ δ' ἀθηναῖοι ὁρῶντες

λέμου,

λέμου, πολὺ ἐλάττονες ἐγένοντο οἱ Κορκυραῖοι, καὶ τὰς τῶν δεξιοῦ κέρως νῆας τῶν Ἀθηναίων ἀφείλοντο. Ἀπροφασίστως. ἀνεγκλήτως. Καὶ διεκεκρίτο οὐδὲν ἐπὶ πλέον τὰ πράγματα. Ἐπιχαρῆσαι. χαλεπαίζων τοῦτο λέγει, ὅτι οἱ ἐναυαγοὶ οὕτως ἦλθον εἰς χεῖρας. Σκάφη μὲν οὐ χεῖλκ. σκάφη καλεῖ τὰ κοίλωματα τῶν νεῶν, ἃ ἡμεῖς γαστρας καλοῦμεν. Ἃς κατὰ σύσεισιν. ἀπεικῶς, ὡς κατέδυσαν. Ἐτράποντο φονεύειν. τὸ ὠμὸν τῶν κορινθίων δηλοῖ. Τοὺς πεσόντας φίλους. μεγαρέας καὶ ἀμπρακιώτας φησὶ· τοὺς ἑξῆς, τοὺς ἑαυτῶν φίλους ἀγνοοῦντες, ἐκλιπόντες, νομίζοντες κορκυραίους εἶ. Τῶν πρὸ ἑαυτῶν διὰ τὴν ἐν σαλαμῖνι, δηλ. τὴν ἐν ὄκε

λίᾳ. Ῥοὺς τὰ ναυάγια.

ναυάγια μὲν οὐδὲ τέρως λέγει, ὅταν πᾶν νεὼς ἀπολεσθῇ, οἷον πλοῖόν, ἢ πᾶσα τοῦτον. ναυαγία δὲ ἁπλῶς ἢ πᾶσα τῆς νεὼς ἀπώλεια λέγει.

Καὶ τὰ πλείστων. πλείστων δηλονότι πλοίων. πᾶσα γὰρ ὁ αὐτὸς τῇ κερκύρᾳ προσέῤῥιψε. Ῥοσκομίσαι. ἐφορμίζον γῇ τὰ φῶτα τὰ ἐν ᾧ πλέμῳ πιπτόντα. Ῥοὺς τὰ σύβοτα σύβοτα δὲ λαὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ, ὁμωνύμως τοῖς πρὸ μικροῦ λεχθεῖσι νήσοις πρὸ τῆς κορκύρας. τοῖς πλοίοις. τοῖς πλείοσι μὲν, δυνατωτέροις δὲ πλεῖν. Ἦσαν λοιπαὶ. ὑγιεῖς. ἀβλαβεῖς. Ἀνεπιπλεύ. ἀδύνατα κωλύσαι δηλονότι. Ἡδὴ δὲ ἦν. ὀλέ. οὐ λέγει ὅτι ἦν ἑσπέρα, ἀλλὰ ὡς ἐνάτη. ἢ δεκάτη ὥρα γὰρ ἀπὸ τῆς ἑσπέρας, ἄπωθεν κεῖται ἐν τῇ τρίτῃ. Καὶ ἐπιπλώσαντες. δύο ναυσὶν ἦδυνοι ἕλληνες,

τοῖς κορκυραίοις ἐπεξιόντες, μᾶλλον ἢ δὴ καὶ ἀπροφασίστως ἐπεκούρουν. τὸ μὲν πρῶτον ἀπεχόμενοι, ὥστε μὴ ἐμβάλλειν τινί. ἐπειδὴ δὲ καὶ προθυμία ἐγίγνετο λαμπρὰ, καὶ ἐνέκειντο οἱ κορίνθιοι, τότε δὴ ἔργου πᾶσης εἴχετο ἤδη, καὶ διεκεκρίτο οὐδὲν ἔτι, ἀλλὰ ξυνέπεσεν ἐς τὸ αὐτὸ ἀνάγκης, ὥστε ἀπὸ χειρὸς ἤδη ἅπασι τοῖς κορινθίοις καὶ ἀθηναίοις. τῆς δὲ προθυμίας γενομένης, οἱ κορίνθιοι τὰ σκάφη μὲν οὐκ εἶλκον αὖθις δούμενοι τῶν νεῶν, ἃς κατέδυσαν, πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐτράποντο φονεύειν διεκπλέοντες μᾶλλον, ἢ ζωγρεῖν. τοὺς τε αὐτῶν φίλους οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀπὸ τῶν δεξιῶν, κέρα, ἀγνοοῦντες, ἐκλείπειν. πολλῶν γὰρ νεῶν οὐσῶν ἀμφοτέρων, καὶ ἀπὸ πολὺ τῆς θαλάσσης ἐπεχουσῶν, ἐπειδὴ ξυνέμιξαν ἀλλήλοις, οὐ ῥᾳδίως τὴν διαγνωσὶν ἐποιοῦντο, ὁποῖοι ἐκράτουν, ἢ ἐκρατοῦντο. ναυμαχία γὰρ αὕτη ἑλλήνων πρὸς ἕλληνας νεῶν πλήθει μεγίστη δὴ τῶν πρὸ ἑαυτῆς γεγένηται. ἐπειδὴ δὲ κατεδίωξαν τοῖς κορκυραίοις οἱ κορίνθιοι ἐς τὴν γῆν, πρὸς τὰ ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς σφετέροις ἐτράποντο. καὶ τῶν πλείστων ἐκράτησαν, ὥστε προσκομίσαι πρὸς τὰ σύβοτα, οἱ αὐτοῖς ὅπλα κατὰ γῆν τραπὸς τῶν βαρβάρων προσεβεβοηθήκει. ἔστι δὲ τὰ σύβοτα τῆς θεσπρωτίδος λιμήν ἔρημος. τοῦτο δὲ ποιήσαντες, αὖθις ἀθροισθέντες, ἐπέπλεον τοῖς κερκυραίοις. οἱ δὲ, ταῖς πλωίμοις, καὶ ὅσαι ἦσαν λοιπαὶ μὴ τῶν αὐτῶν νεῶν, καὶ αὐτοὶ αὖ ἀνέπλεον, δείσαντες μὴ ἐς τὴν γῆν σφῶν ἀφορμῶν ἀποβαίνειν. ἦδη δὲ ἦν ὀλέ, καὶ ἐπεσημαίνισαν αὐτοῖς ὡς ἐπίπλουν. καὶ οἱ κορίνθιοι δεξάμενοι πρύμναν ἐκροῦοντο, καταδύντες ἑκοσὶ ναῦς ἀθηναίων προσπλεούσας, ἃς ὕστερον τῶν δέκα βοηθοὺς δεξέπεμψαν οἱ ἀθηναῖοι, δείσαντες, ὅπερ ἐγένετο, μὴ νικηθῶσιν οἱ κορκυραῖοι, καὶ ἀφέτεραι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὦσι· ταύτας δὲ προϊδόντες οἱ κορίνθιοι, καὶ ὑποστησάντες ἀπὸ ἀθηνῶν ἑξ., οὐχ ὅσας εἶδον, ἀλλὰ πλείους, ἐπαπεχώρουν. τοῖς δὲ κορκυραίοις, ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, οὐχ ἑωρῶντο, καὶ ἐθαύμαζον τοὺς κορινθίους πρύμναν κρουομένους πρίν πνες ἰδόντες εἶπον, ὅτι νῆες ἐκεῖναι ἄλλαι πλέουσι. τότε δὴ καὶ αὐτοὶ ἀνεχώρουν. ξυνεσκόταζε γὰρ ἤδη καὶ οἱ κορίνθιοι ἀποτραπόμενοι, τὴν διάλυσιν ἐποιήσαντο. Οὕτω μὲν ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων. καὶ ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα. τοῖς δὲ κορκυραίοις στρατοπεδευομένοις ἄλλη τις λῃστικὴ νηῒ μυῆ, αἱ εἴκοσι νῆες αἱ ἐκ τῆς ἀθηνῶν αὗται, ὧν ἦρχε Γλαύκων τε ὁ Λεάγρου, καὶ Ἀνδοκίδης ὁ Λεωγόρου, διὰ τῆς νυκτὸς καὶ ναυαγίων προσκομισθεῖσαι, κατέπλεον ἐς τὸ στρατόπεδον οὐ πολλῷ ὕστερον ἢ ὤφθησαν. οἱ δὲ κορκυραῖοι, ἦν γὰρ νύξ, ἐφοβήθησαν μὴ πολέμιαι ὦσιν. ἔπειτα δὲ ἔγνωσαν, καὶ ὡρμίσαντο. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλαβόμενοι τὰ σκηνώματα τῶν τριάκοντα νεῶν, καὶ τῆς κορκυραίων ὅσαι πλωΐμοι ἦσαν, ἐπέπλευσαν ἐπὶ τὸν

Εν τοῖς συβόταις. τοῖς τῆς ἠπείρου. Ακραυφνεῖς. ἀβλαβεῖς. ἀκεραιοφανεῖς. Αἰχμαλώτων τε πρὸς φυλακῆς. ἠπείρουν ὡς αὐτοὺς φυλάξουσι. Καὶ σκηνὴν οὐκ οὖσαν τῶν νεῶν. μὴ δυναμένοις τὰς βλαβείσας τῶν νεῶν σκευάσαι. Ες κελήτου. μακρὸν προαίριον, ὑπερέχοντος ἑρετοῦ μένου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κελητος ἵππου, ᾧ εἷς αὐτὸν σκευὴ καθίσταται. Ανδυκηρυκίου. κηρύκιόν ἐστι ξύλον ὀρθὸν, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις πτερωτοὺς γλυφούς, καὶ αὐτὸ προσώπους πρὸς ἀλλήλους κειμένους, οἷσπερ εἰώθασιν φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐξὸν αὐτοῖς ἀδικεῖν, παρ' οὓς ἄν ἔχωνται. σύμβολον δὲ ἦν, τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον, τοῦ ὀροπύλου. τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον ἕδος τῶν ὄφεων, τὰ αὐτὰ σημαίνειν τετραπτερα. ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος, διάμφοτέρων χωρεῖ. Τὸ δὲ, κορκυραίων. τὸ δὲ, τουτέστι τὸ τῶν ἄλλων μέρους. οὕτω φοιβάμμων φησίν. ἵν' ᾖ, τὸ δὲ, ὁ μὲν τραπτερον τῶν κορκυραίων. οἱ δ', ἀθηναῖοι. Οὔτε ἄρχομεν πολέμου. ἀπόκρισις ἀθηναίων πρὸς τοὺς λοκρογνησίους πρώτη. τῇ τάξει δὲ, τετάρτη. Τοῖς δὲ ξυμμάχοις οὕτω. τὴν αὐτομαχίαν, ξυμμαχίαν λέγει. μᾶλλον δὲ κατὰ τὰ προλαβόντα, καὶ ἐνταῦθά φησιν. οἷς γὰρ αὐτοὶ αὐτομαχίαν ἐπείλαντες ἐβοήθουν, ἐκείνοις ἑαυτῶν συμμάχοις αὖ πάλιν καλεῖ εἰκότως, ὡς μόλις καὶ διὰ ξυμμαχίαν, ἢν προέφημεν, αὐτὰ δὲ χωρὶς τοῦ πολέμου ἦν. καὶ τὸ τῶ συμμαχῶν πρὸς τοὺς πολεμίους ἐχθρας οἰκείωσιν, τὴν ἐκ πολυμείξιας γενομένην. πόλεως, καὶ αὐτομαχίαν αὐτὶ πεκώσαντας. Τὰ τε νεώρια. γράφει τά τε νεώρια, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀπείλοντο, τὰ κατὰ σφᾶς, ὅ ἔξεν ἐχθὲν τῶν ὑπό τε τοῦ ξου, καὶ ἀνέμου. Προσεποιήσαντο. ἰδίᾳ ποιήσαντο. Καταδύσαντες. αὐτὶ τοῦ πρώσαντες. οὐ γὰρ λέγει αὐτοὺς βαπτίσαντες. τοιοῦτο δέ ἐστι καὶ τὸ, οὓς κατεδύσειαν. Ναῦς μάλιστα. τὸ μάλιστα ἢ πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι οὐχὶ εἰκοσιεννέα, ἢ πρὸς τὸ διαφθείραντες, ὅτι οὐ μόνον ἐτρωσαν, ἀλλὰ μάλιστα ἔφθειραν αὐτὰς. ἐκεῖνοι δὲ, μόνον κατέδυσαν. Απομένοντες. ἀπὸ τῶν συβότων μενοντες.

ἐν τοῖς συβότοις λιμένα, ἐν ᾧ οἱ κορίνθιοι ὥρμουν, βουλόμενοι δὴ ἐναυμαχήσουσιν. οἱ δὲ, τὰς μὲν ναῦς ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ παραταξάμενοι μετεώρους, ἡσύχαζον, ναυμαχίας οὐ διανοούμενοι ἄρχειν ἑκόντες, ὁρῶντες προσπλεούσας τε ναῦς ἐκ τῶν ἀθηναίων ἀκραυφνεῖς, καὶ σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα, αἰχμαλώτων τε πρὸς φυλακῆς, οὓς ἐν ταῖς ναυσὶν εἶχον, καὶ σκευὴν οὐκ οὖσαν τῶν νεῶν, ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. τοῦ δὲ οἰκαδε πλοῦ μᾶλλον διεσκόπουν, ὅπως κομισθήσονται, δεδιότες μὴ οἱ ἀθηναῖοι νομίσαντες λελῦσθαι τὰς σπονδὰς, δόλῳ ἐπὶ χεῖρας ἴωσιν, οὐκ ἐῶσθαι φάσας ἀπονοστεῖν. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς αἴδρασις κελήτοιν ἐμβιβάσαντας. αὐδυκηρυκίου προπέμψαι τοῖς ἀθηναίοις, καὶ πεῖραν ποιήσασθαι πεμψάντες τε, ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΡΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ.

" Αδικεῖτε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι πολέμου ἄρχοντες, καὶ σπονδὰς λύοντες. ἡμῖν γὰρ
" πολεμίοις τοῖς ἡμετέροις τιμωρουμένοις, ἐμπρόσθεν ἵστασθε, ὅτι αὐτοὺς ἠμύνεσθε.
" εἰ δ' ὑμῖν γνώμη ὅδε κωλύειν τε ἡμᾶς ἅπασι κορκυραν, καὶ ἄλλοσε εἴ τοι βουλόμεθα
" πλεῖν, καὶ τὰς σπονδὰς λύετε, ἡμᾶς τούσδε πρώτους λαβόντες, χρήσασθε ὡς πολεμίοις. οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπον. τῶν δὲ κορκυραίων τὸ μὲν τραπτερον, ὅσον ὑπῆκουσεν, αὐτεβόησεν δύο λαβεῖν τε αὐτοῖς, καὶ ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, τοιάδε ἀπεκρίναντο.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

" Οὔτε ἄρχομεν πολέμου ὦ ἄνδρες πελοποννήσιοι, οὔτε τὰς σπονδὰς λύομεν.
" κορκυραίοις δὲ τοῖς δὲ ξυμμάχοις οὖσι, βοηθοὶ ἥλθομεν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοσέ τοι βούλεσθε πλεῖν, οὐ κωλύομεν. εἰ δὲ ἅπασι κορκυραν πολυσπειθε, ἢ ἐς τὴν ἐκείνων τὴ χώριον, οὐ παριορῶμεν κατὰ τὸ δυνατόν. Τοιαῦτα τὴν ἀθηναίων ἀποκρινάμενων, οἱ μὲν κορίνθιοι τόν τε πλοῦν τὸν ἐς οἶκου παρεσκευάζοντο, καὶ τροπαῖον ἔστησαν ἐν τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ συβότοις. οἱ δὲ κερκυραῖοι τά τε ναυάγια καὶ νεκροὺς ἀπείλοντο τὰ κατὰ σφᾶς, ἐξενεχθέντα ὑπό τε πνεύματος, καὶ ἀνέμου, ὃς γενόμενος τῆς νυκτὸς, διεσκέδασεν αὐτὰ πανταχῆ. καὶ τροπαῖον αὐτέστησαν ἐν τῷ ἐν τῇ νήσῳ συβότοις, ὡς νενικηκότες. γνώμῃ δὲ ἑκάτεροι τοιᾷδε τὴν νίκην προσεποιήσαντο. κορίνθιοι μὲν κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ μέχρι νυκτὸς, ὡς τε καὶ ναυάγια πλεῖστα, καὶ νεκροὺς προσκομίσασθαι. καὶ ἀδρας ἔχοντες αἰχμαλώτους οὐκ ἐλάσσους χιλίων, ναῦς τε καταδύσαντες πλείους ἑβδομήκοντα, ἔστησαν τροπαῖον. κορκυραῖοι δὲ τριάκοντα ναῦς μάλιστα διαφθείραντες. καὶ ἐπεὶ δὴ ἀθηναῖοι ἦλθον αἱρήσομαι τὰ κατὰ σφᾶς αὐτοῖς ναυάγια, καὶ νεκροὺς, καὶ ὅπα αὐτοῖς τῇ τε προτεραίᾳ πρύμναν κρουόμενοι ὑπεχώρησαν οἱ κορίνθιοι ἰδόντες τὰς ἀπεικαίνας ναῦς, καὶ ἐπειδὴ ἦλθον οὐκ ἀπέπλεον ἐκ τῶν συβότων, διὰ ταῦτα τροπαῖον ἔστησαν. οὕτω μὲν ἑκάτεροι νίκην ἠξίουν. οἱ δὲ κορίνθιοι ἀπέπλεον ἐπὶ οἴκου, ἀνακλῆρι, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ἀμπρακικοῦ κόλπου, εἰλάσαντα τὴν ἦν δὲ κοινὸν κορκυραίων, καὶ ἐκείνων. καὶ καταστήσαντες ἐν αὐτῷ κορινθίους οἰκήτορας, ἀνεχώρησαν ἐπὶ οἴκου. καὶ τῶν κορκυραίων οἱ πλακοσίοις μὲν, οἱ ἦσαν δοῦλοι,

Απεδοντο

Αποδοντο. διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ αἰχμάλωτα, καὶ οὐκ ἀπεκτάνθαν. διὰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸ ἴμερον τοῦ ἑλληνικοῦ τρόπου δηλοῖ, καὶ ὡς ἀγωνες μᾶλλον μάχην τοῖς ἑαλωκόσι θανατοῦν. ἄλλως τε καὶ δούλοις τοῖς μὴ κατὰ γνώμην οἰκείαν πολεμοῦντας. Τὸ ἐς Παλλήνην τεῖχος. ἀντὶ τοῦ τὸ μέρος τοῦ τείχους τὸ ἀφορῶν ἐς τὴν Παλλήνην. Ἐπισημιουργούς. ἀσκλητιὸς τὴν ἐπὶ προθέσιν, πρὸ τῆς ἔναν λέγει. ἐπισημιουργοί, ἄρχοντες πεμπόμενοι, φυλάρχων τάξιν ἔχοντες. ἐπισημιουργοὺς τοὺς ἐπιμελητὰς τῆς ἀνακτίσεως τοῦ τείχους. ὄνομα ἀρχῆς ὁ ἐπισημιουργὸς παρὰ κορινθίοις. ἄλλοι γὰρ ἄλλως τοὺς ἄρχοντας καλοῦσιν.

Ἰστέον δὲ ὅτι, τούτους ἀπέστελλον οἱ κορίνθιοι κατ' ἔτος ἄρχοντας προπαίταισ, ὡς ἀποίκοις. ἵνα ἐὰν ἀπιστῶσιν, δι' ἀλωτοι γένωνται.

ἀπέδοντο. πεντήκοντα δὲ καὶ διακοσίους δήσαντες, ἐφύλαττον, καὶ ἐν θύρα πεῖρ εἶχον πολλῇ, ὥστε αὐτοῖς τὴν κόρκυραν ἀναχωρήσαντες προασπονδίσειαν. ἐτύγχανον δὲ καὶ δυνάμει αὐτῇ οἱ πλείους πρωτεύοντες τῆς πόλεως, ἡ μὲν κόρκυρα οὕτω προσγίγνεται τῷ πολέμῳ τῷ κορινθίων. καὶ αἱ νῆες τῶν ἀθηναίων ἀνεχώρησαν ἐξ αὐτῆς. αἰτία δὲ αὕτη πρώτη ἐγένετο τοῦ πολέμου τοῖς κορινθίοις ἐς τοὺς ἀθηναίους, ὅτι σφίσιν ἐναντιοῦσθαι μετὰ κορκυραίων ἐναυμάχουν. Μεταπαῦτα δ' ὐθὺς καὶ τάδε ξυνέβη γενέσθαι τοῖς ἀθηναίοις, καὶ πελοποννησίοις διάφορα ἐς τὸ πολεμεῖν. τῶν γὰρ κορινθίων πρασσόντων ὅπως τιμωρήσονται αὐτοῖς, ὑποπτήσαντες τὴν ἐχθραν αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι. προπαίταις, οἱ οἰκοῦσιν ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ τῆς παλλήνης ὄντας κορινθίων ἀποίκους, ἑαυτῶν δὲ ξυμμάχους φόρου ὑποτελεῖς, ἐκέλευον τὸ ἐς παλλήνην τεῖχος καθελεῖν, καὶ ὁμήρους δοῦναι, τούς τε ἐπιδημιουργοὺς ἐκπέμπειν, καὶ τολοιπὸν μὴ δέχεσθαι οὓς κατὰ ἔτος ἕκαστον κορίνθιοι ἔπεμπον, δείσαντες μὴ ἀποστῶσιν ὑπό τε Περδίκκου πειθόμενοι, καὶ κορινθίων, τούς τε ἄλλους τοὺς ἐπὶ θρᾴκης ξυναποστήσωσι ξυμμάχους. ταῦτα δὲ πρὸς τοὺς προπαίταις οἱ ἀθηναῖοι προσαπεκελεύοντο τὸ δεινὸν μὴ τὴν ἐν κορκύρᾳ ναυμαχίαν. οἱ γὰρ κορίνθιοι φανερῶς διάφοροι ἦσαν. Περδίκκας τε ὁ Ἀλεξάνδρου, μακεδόνων, βασιλεὺς, ἐπολέμωτο, ξύμμαχος πρότερον καὶ φίλος ὤν. ἐπολεμώθη δὲ ὅτι φιλίππῳ τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ καὶ Δέρδᾳ κοινῇ πρὸς αὐτὸν ἐναντιουμένοις, οἱ ἀθηναῖοι ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο. δεδιώς τε ἐπράσσετο ἐς τε τὴν λακεδαίμονα πέμπων, ὅπως πόλεμος γένηται αὐτοῖς πρὸς πελοποννησίους. καὶ τοὺς κορινθίους προσεποιεῖτο, τῆς προπαίταις ἕνεκα ἀποστάσεως. προσέφερε δὲ λόγους καὶ τοῖς ἐπὶ θρᾴκης χαλκιδεῦσι, καὶ βοττιαίοις ξυναποστῆναι, νομίζων ἐξ ὁμήρων ταῦτα ἔχοι ὅμορα ὄντα τὰ χωρία, ῥᾷον αὐτὸν πόλεμον μετ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. ὧν οἱ ἀθηναῖοι αἰσθόμενοι, καὶ βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις, ἔτυχον γὰρ τριάκοντα ναῦς ἀποστέλλοντες καὶ χιλίους ὁπλίτας ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν Ἀρχεστράτου τοῦ Λυκομήδους μετ' ἄλλων δέκα στρατηγοῦντος, ἐπιστέλλουσι τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν τῶν προπαίταις τῶν μὲν ὁμήρους λαβεῖν. καὶ δι' τεῖχος καθελεῖν, τῆς τε πόλεως φυλακὴν ἔχειν, ὅπως μὴ ἀποστήσωσι. προπαίταις δὲ πέμψαντες μὲν καὶ παρ' ἀθηναίους πρέσβεις, εἰ πως πείσειαν μὴ σφῶν πέρι νεωτερίζειν μηδέν. ἐλθόντες δὲ καὶ ἐς τὴν λακεδαίμονα μὴ κορινθίων, ἔπρασσον ὅπως ἐποιμάσαιντο πιμωρίαν, ἢν δέη. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθον, ἀλλ' αἵ τε ἐπὶ μακεδονίαν καὶ ἐπὶ σφᾶς ὁμοίως ἔπεμπε, καὶ τέλει τῆ λακεδαιμονίων ὑπεῖχοντο αὐτοῖς, ἢν ἐπὶ προπαίταις ἴωσιν ἀθηναῖοι ἐς τὴν ἀττικὴν ἐς βαλεῖν, τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τὸν αὐτὸν μετὰ χαλκιδέων, καὶ βοττιαίων, κοινῇ ξυνομόσαντες. καὶ Περδίκκας πείθει χαλκιδέας τὰς ἐπὶ θαλάσσῃ πόλεις ἐκλιπόντας, καὶ καταβαλόντας, ἀνοικίσασθαι ἐς ὀλυνθον, μίαν τε πόλιν ταύτην ἰσχυρὰν ποιήσασθαι. τοῖς τε ἐκλείπουσι τούτοις, τῆς ἑαυτοῦ γῆς τῆς τε μυγδονίας, πρὸς τὴν βόλβην λίμνην ἔδωκε νέμεσθαι, ἕως αὖ ὁ πρὸς ἀθηναίους πόλεμος ᾖ. καὶ οἱ μὲν, ἀνεχώρουν τε καθαιροῦντες τὰς πόλεις, καὶ ἐς πόλεμον παρεσκευάζοντο. αἱ δὲ τριάκοντα νῆες τῶν ἀθηναίων ἀφικνοῦνται ἐς τὰ ἐπὶ θρᾴκης, καὶ καταλαμβάνουσι τήν τε ποτίδαιαν, καὶ τἄλλα ἀφεστηκότα. νομίσαντες ὑπ' οἱ στρατηγοὶ ἀδύνατα εἶ. πρός τε Περδίκκαν πολεμεῖν τῇ παρούσῃ δυνάμει, καὶ τὰ ξυναφεστῶτα χωρία, τρέπονται ἐπὶ τὴν μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ τὸ πρότερον ὥρμηντο. καὶ καταστάντες, ἐπολέμουν μετὰ φιλίππου, καὶ τῶν Δέρδου ἀδελφῶν, αὖθις ἐστράτευσε βαρβαρικὸν πλῆθος. καὶ ἐν τούτῳ οἱ κορίνθιοι τῆς

ὄντα χωρία. καὶ μακεδονίοις, καὶ ἀνηλίοις τὸν κατὰ φιλίππου, καὶ τῶν ἀθηναίων. Τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις. αὐτὸ τοῦ Περδίκκα, διὰ τὴν φιλίππου βοήθειαν. Ἀρχεστράτου λυκομήδους τοῦ φιλελληνος καλουμένου, ὃς ἐν τοῖς μηδικοῖς ἠκμαζεν.

Ἐπιστέλλουσι τοῖς

ἄρχουσιν. ἐπὶ τὰ ἑλλούσῃ, ἐν τέλλονται. οὔτω γὰρ ἦσαν ἀπωδημήσαντες. Μὴ σφῶν περὶ νεωτερίζειν. νεώτερα ποιεῖν. Οὐδὲν δοῦλον ἐπὶ τὴν ἴδιον. ἤγουν οἱ προάρχοντες τῆς λακεδαιμονίων. Καὶ τὰ τέλη. οἷα λακεδαιμόνιοι τοὺς ἄρχοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ ὃ αὐτοῖς τὰ τέλη τοῖς πράγμασι τιθέναι. τότε δὴ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. τὸ ἑξῆς. ἐπειδὴ οὐδὲν δοῦλον ἐπὶ τὴν ἴδιον, τότε δὴ καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ περδίκκας πείθει. ἐφοβοῦντο γὰρ τοὺς θαλασσοκράτορας ἀθηναίους, ὄντες παραβαλάσσιοι. Ἀνοικίσασθαι ἐς ὄλυνθον· τὴν οἴκησιν αὐξαγαγεῖν εἰς τὴν ὄλυνθον.

Ἀφεστεικυίας, ἀπὸ ἀθηνῶν πρὸς περδίκκαν.

Καὶ ψιλοὺς τετρακοσίους, ψιλοὶ καλοῦνται οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὲν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης, τῷ παρατυχόντι λίθῳ, ἢ ξύλῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργανῳ χρώμενοι. ἢ τοξότας, παρὰ τὸ ψιλῇ σκευῇ κεχρῆσθαι.

Ὁ αὐθαιμαίτου. τοῦτον ἴσμεν ἐν τοῖς μηδικοῖς πρὸς τὸν θεμιστοκλῆν στασάζοντα. Τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ. ἀπὸ τοῦ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἀφ' οὗ ἡ ποτίδαια ἀφέστη.

Ἡ ποτίδαια ἀφέστη. ἀπὸ τοῦ ἐν ᾗ ἡμέρᾳ. τὸ ᾗ, ἀπὸ τοῦ ἀφ' οὗ. Θόρμιον ἄρπ. ὅπου νῦν θεσσαλονίκη πόλις, πάλαι θόρμιον ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ μακεδονία. ὅπου καὶ ἡ σύδρα, πόλις μακεδονική. ὅπου καὶ ἡ βέρροια, πόλις μακεδονική.

Καὶ παυσανίου. οὗτος ὁ παυσανίας, κατὰ μέν τινας, υἱὸς τοῦ δορκίδου. κατὰ δὲ ἄλλους, ἀδελφός. Εἰς γίγωνον. γίγωνος, χωρίον ὂν ἐπὶ μὲν ξὺ μακεδονίας, καὶ θρᾴκης, οὐ πολὺ ἀπέχον ποτιδαίας. ἐπὶ σφᾶς χωροῦσιν. ἐπὶ τὴν ποτίδαιαν. Αὐτοὶ δ' ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον. νῦν αὖ τοῦ ἐγείραντες κεῖται ἡ λέξις, οὐκ αὖ τοῦ ἐκβαλόντες. Ἥρησε μέν. ἐν ἀμηχανίᾳ ἐγένετο ὡς ὁ πρότερον μέρος ἐλθόντα δηλονότι διὰ κινδύνου. Ὡς ἐλάχιστον, ἢ ἐλάχιστον χωρίον λέγει, ὅπου σῶν ἐξεῦ αὐτοῖς ὡς γενέσθαι ἐν ὀλίγῳ χωρίῳ, ἢ μᾶλλον τὸ διάστημα λέγει τῆς ποτιδαίας. ἐγγὺς γὰρ ἦν, ἢ σφῶν ἡ ὄλυνθος.

ποτιδαίας ἀφεστηκυίας, καὶ ἅμα ἀπὸ κόρου νεῶν πρὸς μακεδονίαν οὐσῶν, διδόντες πρὸς τῷ χωρίῳ, καὶ οἰκεῖον τὸν κίνδυνον ἡγούμενοι, πέμπουσιν ἑαυτῶν τε ἐθέλοντας, καὶ τῶν ἄλλων πελοποννησίων μισθῷ πείσαντες ἑξακοσίους καὶ χιλίους τοὺς πανσανίου, καὶ ψιλοὺς τετρακοσίους, ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Ἀριστεὺς ὁ Ἀδειμάντου καὶ φιλίαν τε αὐτοῦ οὐχήκιστα οἱ πελοποννήσιοι ἐκ κορίνθου στρατιῶται ἐθέλοντες ξυνέπεμπον. ἦν γὰρ τοῖς ποτιδαιάταις αἰεὶ ποτε αὐτῶν ἐπιτήδειος. καὶ ἀφικνοῦνται τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ὕστερον αὐτῶν θρᾴκης, ἡ ποτίδαια ἀπέστη. ἦλθε δὲ καὶ τοῖς ἀθηναίοις δύβις ἡ ἀγγελία τὴν πόλεων, ὅτι ἀφεστᾶσι. καὶ πέμπουσιν ὡς ἤδη ὄντος καὶ τοῖς μετὰ Ἀριστέως αὐτοῖς παρόντας, δισχιλίους ἑαυτῶν ὁπλίτας, καὶ τεσσαράκοντα ναῦς πρὸς τὰ ἀφεστῶτα, καὶ Καλλίαν τὸν Καλλιάδου στρατηγόν. οἱ ἀφικόμενοι εἰς μακεδονίαν πρῶτον, καταλαμβάνουσι τοὺς προτέρους χιλίους θέρμην ἑλόντας. καὶ τὼ δύο ναυπολιορκοῦντας. προσκαθεζόμενοι δὲ, καὶ αὐτοὶ τὴν πόλιν ἐπολιόρκησαν μέν. ἐπειδὴ δὲ ξύμβασιν ποιησάμενοι, καὶ ξυμμαχίαν καὶ ἀναχώρησιν πρὸς τὸν περδίκκαν, ὡς αὐτοῖς κατήπειγεν ἡ ποτίδαια, καὶ ὁ Ἀριστεὺς παρελυθῶς, ἀπανίστανται ἐκ τῆς μακεδονίας. καὶ ἀφικόμενοι ἐς βέρροιαν, κἀκεῖθεν ἐπορεύοντο, καὶ πειράσαντες πρῶτον τοῦ χωρίου, καὶ οὐχ ἑλόντες, ἐπορεύοντο κατὰ γῆν πρὸς τὴν ποτίδαιαν, τρισχίλιοι μὲν ὁπλίται ἑαυτῶν, χωρὶς δὲ τοῦ ξυμμάχου πολλοῖς, ἱππεῦσι δὲ ἑξακοσίοις μακεδόνων τοῖς μετὰ φιλίππου, καὶ παυσανίου. ἅμα δὲ νῆες παρέπλεον ἑβδομήκοντα, κατὰ λίγα δὲ προϊόντες, τρίταιοι ἀφίκοντο ἐς γίγωνον, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο. ποτιδαιάται δὲ καὶ οἱ μετὰ Ἀριστέως πελοποννήσιοι προσδεχόμενοι τοὺς ἀθηναίους, ἐστρατοπεδεύοντο πρὸς ὀλύνθῳ ἐν τῷ ἰσθμῷ. καὶ ἀγορὰν ἔξω τῆς πόλεως ἐπεποίηντο. στρατηγὸν μὲν οὖν τοῦ δὴ πέξοῦ παντὸς οἱ ξύμμαχοι ἦρηντο Ἀριστέα. τῆς δὲ ἵππου, περδίκκαν. ἀπέστη γὰρ δύβις πάλιν τ' ἀθηναίων, καὶ ξυνεμάχει τοῖς ποτιδαιάταις, ἰόλαον αὐθαυτοῦ καταστήσας ἄρχοντα. ἦν δὲ ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως, τὸ μὲν μεθ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον ἔχοντα ἐν τῷ ἰσθμῷ, αὐτηρεῖν τοῖς ἀθηναίοις ἢν ἐπίωσι, χαλκιδέας δὲ, καὶ τοὺς ἔξω ἰσθμοῦ ξυμμάχους, καὶ τὴν παρὰ περδίκκου δίαιτα κοσέαν ἵππον, ἐν ὀλύνθῳ μένειν. καὶ ὅταν ἀθηναῖοι ἐπὶ σφᾶς χωρῶσι, κατὰ νώτου βοηθοῦντας, ἐν μέσῳ ποιεῖν αὐτῶν τοὺς πολεμίους. Καλλίας δ' αὖ ὁ τῶν ἀθηναίων στρατηγὸς, καὶ οἱ ξυνάρχοντες, τοῖς μὲν μακεδόνας, ἱππέας, καὶ τῶν ξυμμάχων ὀλίγους, ἐπὶ ὀλύνθου ἀπέπεμπον, ὅπως εἴργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν. αὐτοὶ δὲ ἀναστήσαντες τὸ στρατόπεδον, ἐχώρουν ἐπὶ τὴν ποτίδαιαν. καὶ ἐπειδὴ πρὸς τῷ ἰσθμῷ ἐγένοντο, καὶ ἔδοξε τοῖς ἐναντίους παρασκευαζομένοις ὡς ἐς μάχην, αὐτὶ καθίσαντο καὶ αὐτοί. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον ξυνέμισγον. καὶ αὐτὸ μὲν τὸ τοῦ Ἀριστέως κέρας. καὶ ὅσοι περὶ ἐκεῖνον ἦσαν κορινθίων τε καὶ τῶν ἄλλων λοχαγίδες, ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἐπεξῆλθον διώκοντες ἐπὶ πολύ. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον ποτιδαιατῶν καὶ πελοποννησίων, ὅσα ἦν ὑπὸ τ' ἀθηναίων, καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγεν. ἐπαναχωρῶν δὲ ὁ Ἀριστεὺς ἀπὸ τῆς διώξεως, ὡς εἶδε τὸ ἄλλο στράτευμα ἥσσημένον, ἠρόησε μὲν ὁποτέρωσε διακινδυνεύσει χωρήσας, ἢ ἐπὶ τῆς ὀλύνθου, ἢ ἐς τὴν ποτίδαιαν. ἔδοξε γοῦν ξυναγαγόντι τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, ὡς ἥδε ἐλάχιστον χωρίον δρόμῳ διασωθησομένους τὴν ποτίδαιαν, καὶ παρῆλθε παρὰ τὴν χιλίην,

ἡ ὄλυνθος. τὸ γοῦν ὡς ἐλάχιστον, τοῖς ἑξῆς σωστέον. Παρὰ τὴν χιλήν. χιλὴ καλεῖται οἱ ἔμπροσθεν πρὸς θάλασσαν τεῖχος προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐοικέναι χιλὴ βοός. Ἀπέχει δὲ ἤγουν διίσταται ὄλυνθος τῆς ποτιδαίας. Ἰστέον δ' οὐδ' ἑτέρους ἐν τῇ μάχῃ δ' ἱλονότῳ, οὔτε τοῖς ἀθηναίοις, ἀθηναίους, οὔτε τοῖς ποτιδαιάταις, ποτιδαιάτας. Ὑποστόγοις. ἐστὶ δὲ ἁπτὶ μέρος ἵππεων τῆς μάχης, μὴ δυναμένων τοὺς νεκροὺς αὐτοῦ λαβεῖν, αἰτεῖ γενέσθαι ἀποστάσεως, ἕως οὗ λάβωσι, θάψωσι, καὶ τότε πάλιν μάχονται. ἔτι δὲ πολλάκις ὅτε καὶ ἀποστόγοις αὐτοῖς

διὰ τῆς θαλάσσης βαλλόμενός τε, καὶ χαλεπῶς ὀλίγους μέν τινας ἀπεβαλών, τοὺς δὲ πλείους σώσας. οἱ δ' ἀπὸ τῆς ὀλύνθου τοῖς ποτιδαιάταις βοηθοί, ἀπέχει δὲ ἑξήκοντα μάλιστα σταδίους, καὶ ἔστι καταφανὲς ὡς ἡ μάχη ἐγένετο, καὶ τὰ σημεῖα ἤρθη, βραχὺ μόνοι προῆλθον, ὡς βοηθήσοντες. καὶ οἱ μακεδόνες ἱππεῖς αὐτοῖς παρετάξαντο, ὡς κωλύσοντες. ἐπεὶ δὲ διὰ τάχους ἡ νίκη τῆς ἀθηναίων ἐγίγνετο, καὶ τὰ σημεῖα κατεπάσθη, πάλιν ἐπανεχώρουν ἐς τεῖχος. καὶ οἱ μακεδόνες, παρὰ τοὺς ἀθηναίους. ἱππεῖς δ' οὐδ' ἑτέρους παρεῖναι, μὴ ὄντα μάχην, προσῆσαν οἱ ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποστόγους ἀπέδοσαν τοῖς ποτιδαιάταις ἀπέθανον δὲ ποτιδαιατῶν μὲν καὶ τῶν ξυμμάχων, ὀλίγῳ ἐλάσσοσι τριακοσίων. ἀθηναίων δὲ αὐτῆς, πεντήκοντα, καὶ ἑκατόν, καὶ Καλλίας στρατηγός. τὸ δ' ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος δίβυς οἱ ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς ὀλύνθου ἀναστήσαντες, ἐφρούρουν. τὸ δ' ἐς τὴν παλλήνην, ἀνετείχισαν ἦν. οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐνόμιζον ἅμα εἶναί τε τῷ ἰσθμῷ φρουρεῖν, καὶ ἐς τὴν παλλήνην διαβαίνοντες τειχίζειν, δεδιότες μὴ σφίσιν οἱ ποτιδαιάται καὶ οἱ ξύμμαχοι γιγνόμενοι δίχα, ἐπίθωνται· καὶ συνθαμὰ ὁρμώμενοι οἱ ἐν τῇ πόλει ἀθηναῖοι τὴν παλλήνην ἀτείχιστον οὖσαν, χρόνῳ ὕστερον πεμπουσιν ἑξακοσίους καὶ χιλίους ὁπλίτας ἑαυτῶν, καὶ φορμίωνα τὸν Ἀσωπίου στρατηγόν, ὃς ἀφικόμενος ἐς τὴν παλλήνην, καὶ ὀξάφυτος ὁρμώμενος, προσήγαγε τῇ ποτιδαίᾳ τὸν στρατὸν καταβραχὺ προϊών, καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν. ὡς δὲ οὐδεὶς ἐπεξῄει ἐς μάχην, ἀπετείχισε τὸ ἐκ τῆς παλλήνης τεῖχος, καὶ οὕτως ἤδη κατακράτης ἡ ποτιδαία ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο, καὶ ἐκ θαλάσσης ναυσὶν ἅμα ἐφορμούσαις. Ἀριστεὺς δὲ ἀποτειχισθείσης αὐτῆς, καὶ ἐλπίδα οὐδεμίαν ἔχων σωτηρίας ἢν μὴ πάσῃ πελοποννήσῳ ἢ ἄλλο παράλογον γίγνηται, ξυνεβούλευε μὲν, πλὴν πεντακοσίων, ἀνέμῳ τριήσασθαι τοῖς ἄλλοις ἐκπλοῦσι, ὅπως ἅμα πλέον ὁ σῖτος αὐτάρκη· καὶ αὐτὸς ἤθελε τῆς μενόντων εἶναι. ὡς δ' οὐκ ἔπεισθε, βουλόμενος τὰ αὐτὰ τούτοις παρασκευάζειν, καὶ ὅπως τὰ ἔξωθεν ἕξει ὡς ἄριστα, ἐκπλέουσι προϊέμενοι λαθὼν τὴν φυλακὴν τῆς ἀθηναίων· καὶ παραμένων ἐν χαλκιδικῇ, τά τε ἄλλα ἐπολέμει, καὶ στρεμυλίων λοχήσας πρὸς τῇ πόλει, πολλοὺς διέφθειρεν. ἐς τε τὴν πελοποννησον ἐπρασσεν, ὅπως ἀφέλιμα τῇ γενήσεται. μετὰ δὲ τῆς ποτιδαίας τὴν ἀποτείχισιν, φορμίωνα μὲν ἔχουσι ἑξακοσίοις καὶ χιλίοις, τὴν χαλκιδικὴν καὶ βοττικὴν ἐδῄουν. καὶ ἔστιν ἃ καὶ πολίσματα εἷλε. τοῖς δ' ἀθηναίοις καὶ πελοποννησίοις αὐτοῖς μὲν αὐτοῖς προεγεγένητο ἐς ἀλλήλους. τοῖς μὲν κορινθίοις, ὅτι τὴν ποτιδαίαν ἑαυτῆς οὖσαν ἀποικίαν, καὶ ἄνδρας κορινθίων τε καὶ πελοποννησίων ἐν αὐτῇ ὄντας, ἐπολιόρκουν. τοῖς δ' ἀθηναίοις ἐς τοὺς πελοποννησίους, ὅτι ἑαυτῆς τε πόλιν ξυμμαχίδα, καὶ φόρου ὑποτελῆ ἀπέστησαν. καὶ ἐλθόντες σφίσιν ἀπὸ τοῦ προφανοῦς ἐμάχοντο μᾶλλον ποτιδαιατῶν. οὐ μὴν οἵ γε πόλεμος ἐπαύετο, ἀλλ' ἔτι ἀπακωχὴ ἦν· ἰδίᾳ γὰρ ταῦτα οἱ κορίνθιοι ἐπράξαν. πολιορκουμένης δὲ τῆς ποτιδαίας, οὐχ ἡσύχαζον, ἀλλὰ ῥᾳδίως τε σφίσιν εἶχον τῶν, καὶ ἅμα πρὸς τῷ χωρίῳ δεδιότες, παρεκάλουν τε βοιωτοὺς ἐς τὴν λακεδαίμονα τοὺς ξυμμάχους, καὶ καταβάντες ἐλθόντες τῆς ἀθηναίων, ὅπλα τε λευκώσαντες

ἐκομίζοντο, δ' ἱλονότῳ πὶ κατὰ τὸ ἴσον ἔχοντες ἑκάτεροι, καὶ τῆς μάχης ἰσορρόπου γενομένης. Ἀποτειχίσαντες. τὸ πρὸς ὄλυνθον ὁρῶν τὸ τεῖχος, παρῳκοδόμησαντες, ἵνα μή τις ὑποφύγοι τῆς ἔνδον. Καὶ ὀξάφυτος. ἦν γὰρ ὁ δὲ ὃς ἐκεῖθεν ἐστὶν ἀπὸ θρᾴκης μία δὲ πόλις τῆς ἐν παλλήνῃ ἡ ἄφυτις. ἰωνικῶς δὲ ἔστιν ἀφύτιος. ἔδει γὰρ δηλαδή τοῦ. Ἡ ἄλλο παράλογον. οἷον, σεισμός· εἰώθεσαν γὰρ οἱ ἕλληνες αἰσχρεῖν, τοιούτου τινος γιγνομένου, οἰωνιζόμενοι δ' ἐκ τούτου κακόν.

Τά τε ἄλλα ἐπολέμει. τὰ μὲν ἀποστάντα τῆς ἀθηναίων, δηλονότι ἐπολέμει τοῖς χαλκιδεῦσι. Καὶ στρεμυλίων. τὸ ἑξῆς οὕτω. καὶ πολλοὺς τῶν στρεμυλίων διέφθειρε, λοχήσας αὐτοὺς πρὸς τῇ ἑαυτῆς πόλει. ἔστι δὲ ἡ στρεμυλὶς, χαλκιδικὴ πόλις, τῶν ἀθηναίων φρονοῦσα. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν ἐπανοσαίρισεως. τὸ ἑξῆς, ὡς δὲ βουλόμενος αὐτοῖς τούτοις παρασκευάζειν, οὐκ ἐπείθεν. Φορμίωνα μὲν ἔχων. ἄπορον πῶς ὁ φορμίων τὸ πρὸς τῇ παλλήνῃ τεῖχος φυλάσσων, τὴν χαλκιδικὴν, καὶ βοττικὴν γῆν ἐδῄου. καὶ οὐχὶ μᾶλλον τὸ ἕτερον μέρος τῆς φυλακῆς, ὅπερ εἶχεν ὁ καλλίας πρὶν ἢ τελευτῆσαι. καὶ φαμὲν ὅτι τὸ πρὸς τῇ παλλήνῃ μέρος, φίλιον ἦν τοῖς ἀθηναίοις. τὸ δὲ πρὸς ὀλύνθῳ, ἐχθρόν. εἰκότως οὖν ἠμέλητο τὸ τοῦ φορμίωνος μέρος, ὡς ἱκανῶν ὄντων τῆς παλληναίων τὸ καθ' ἑαυτοὺς μέρος φυλάσσειν. Σφίσιν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ὅτι οἱ κορίνθιοι. Οὐ μέντοι οἵ γε πόλεμος. ὁ πελοποννησιακὸς φησὶ πόλεμος οὕτω συγκροτεῖται. Ξυνεῤῥώγει, συνετοιμάζετο.

Αὐτόνομοι. οἱ γὰρ σπονδαὶ εἶχον τὰς ἀγραφους τῆς πόλεως αὐτονόμους εἶναι. αἰγινήτας δὲ μὴ ἐγγεγραμμένους τὰς σπονδάς, ὑφ' ἑαυτοῖς εἶχον οἱ ἀθηναῖοι. Κατὰ τὰς σπονδάς. κατὰ τὴν συμφωνίαν τῶν σπονδῶν. Ξύλλογον σφῶν. ξυλλογον, ὅπου ἐν τῷ πελοποννήσῳ ἐγίγνετο ἀεί. Μάλιστα δὲ λιμένων ἐργεσθαι. φασὶν ὅτι πολυκλῆς μέλλων λόγον δώσειν τῶν χρημάτων τοῦ ἀγάλματος, οὐ κατεσκεύασεν ὁ φειδίας, ἠθύμει. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ ἀλκιβιάδης ἅτε ὢν, εἴρετο ὅτι ἀθυμεῖ. τοῦ δὲ φήσαντος ὅτι διὰ τοῦτο ἀθυμῶ, ὅτως δώσω λόγον τῶν χρημάτων, ἐκεῖνος φθάσας, εἶπε, μᾶλλον σκόπει ὅτως μὴ δώσεις. ὁ δὲ ὑπολαβὼν ὃν λόγ-

ον εἰσαίρει φῆφον ἐς τὴν πόλιν κατὰ μεγαρέων, ἀξιῶν αὐτοὺς εἴργεσθαι λιμένων, καὶ ἀγορᾶς. καὶ τὴν ἀθηναίων δορυβηθέντων, αὐτοὺς ἐκφθύγει. οἱ δέ, φασὶν ὅπ δὴ τοῦτο τὴν φῆφον εἰσήγαγε, διότι οἱ μεγαρεῖς ἐπανασῶσαν τὴν διάσκαλον πολυκλέους ὕβρισαν, πρεσβυτέραν αὐτὴν εἰκαλοῦντες.

Τὸ πιστὸν ὑμᾶς. τὸ πιστὸν ὦ λακεδαιμόνιοι τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς πολιτείας, καὶ ὁμιλίας, ἀπιστοτέρους ὑμᾶς ἐς τοὺς ἄλλους ἕλληνας, ἢν πλέωμεν, καθίστησι. Πρὸς τὰ ἔξω πράγματα. πρὸς τὰ τῶν συμμάχων. Παρακαλέσαντε. κυρίως παρακαλεῖν ἔστιν ἢ τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι. ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι. Ἐν οἷς προσήκει ἐνθένδε οἱ ἀγῶνες, καὶ τὸ δίκαιον.

Οσῳ καὶ μέγιστα ἐγκλήματα ἔχομεν. κατὰ τῶν ἀθηναίων, καὶ ὑμῖν δηλονότι. Αφανεῖς που ὄντες. ἧσσον λελυπηκότως ἠδίκουν-τας, καὶ μεγαφρόνως. Προσέδει. ὑμῖν τοῖς λακεδαιμονίοις. Τοῖς δ' ἀβουλεύτοις. τοῖς ἡμετέροις ξυμμάχοις. ὡς συνειδότες τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας, καὶ γιγνώσκοντες ὡς παντὸς οὐκ ἀνεξόμεθα, ἀλλὰ πολεμήσομεν. Προπαρασκευασμένοις. ἀσμενοῦ γε ὁρᾶτε. Εἴποτε ἄρα. ἐν ἄλλῳ οὐκέτι γε ἄρα. Εὐκαιρότατον. ἁρμοδιώτατον. Ἐπιχρῆσθαι. ἀσμενοχρῆσθαι. ἐνέργειαν ποιεῖν. Η δὲ, ναυτικὸν αὖ. ἡ δὲ, ἔδωκεν αὖ συμμαχίαν ναυτικήν, ἢ πόλεμος γενήσεται δηλονότι. Μετὰ τὰ μηδικά. μᾶλλον γὰρ πόλεμον τὸν μηδικόν. Κρατῦναι. ἰσχυροποιῆσαι. Ες τόδε τε. μέχρι τοῦδε. Εἴασε. ἔτρεψε. Καὶ τὴν αἴξισιν. τὸ σεμνολόγημα, τὸ ἀξίωμα τῆς δικαιοσύνης ἔχει. Χρὴν γὰρ οὐκ ἂν ἀδικούμενα. καὶ νῦν γὰρ φησιν ἀμφιβάλλεται ἂν ἀδικούμενα.

δεν, καὶ ἀδικοῖεν τὴν πελοπόννησον. αἰγινῆται δὲ φανερῶς μὲν οὐ πρεσβυόμενοι δεδιότες τοὺς ἀθηναίους, κρύφα δὲ οὐχήκιστα μετ' αὐτῶν ἐνῆγον τὸν πόλεμον, λέγοντες οὐκ ἔξεναι αὐτονόμοις κατὰ τὰς σπονδάς. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι προσπαρακαλέσαντες τοὺς ξυμμάχους τε καὶ εἴ τις πάλαι ἔφη ἀδικῆσθαι ὑπὸ ἀθηναίων, ξύλλογον σφῶν αὐτοῖς ποιήσαντες, τὸν εἰωθότα λέγειν ἐκέλευον. καὶ ἄλλα τε παροιώντες ἐγκλήματα ἐποιοῦντο, ὡς ἕκαστοι, καὶ μεγαρεῖς, δηλοῦντες μὲν καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα, μάλιστα δὲ λιμένων τε εἴργεσθαι τοῖς ἐν τῇ ἀθηναίων ἀρχῇ, καὶ τῆς ἀττικῆς ἀγορᾶς παρὰ τὰς σπονδάς. παρελθόντες δὲ τελευταῖοι κορίνθιοι, καὶ τοὺς ἄλλους ἐάσαντες πρῶτον παροξύναι τοὺς λακεδαιμονίους, ἐπεῖπον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

" Τὸ πιστὸν ὑμᾶς ὦ λακεδαιμόνιοι τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς πολιτείας, καὶ ὁμιλί-
" ας ἀπιστοτέρους ἐς τοὺς ἄλλους ἢν πλέωμεν καθίστησι. καὶ ἀπ' αὐτοῦ, σωφρο-
" σύνην μὲν ἔχετε, ἀμαθίᾳ δὲ πλείονι πρὸς τὰ ἔξω πράγματα χρῆσθε. πολλάκις
" γὰρ προαγορευόντων ἡμῶν ἃ ἐμέλλομεν ὑπὸ ἀθηναίων βλάπτεσθαι, οὐ πρὶν ὧν
" ἐδιδάσκομεν ἕκαστα τὴν μαθησιν ἐποιεῖσθε, ἀλλὰ τῶν λεγόντων μᾶλλον ὑπε-
" νοεῖτε, ὡς ἕνεκα τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ διαφόρων λέγουσι. καὶ δι' ὃ οὐ πρὶν πάσχειν,
" ἀπὸ ἐπιστήμης ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμὲν, οἷς ξυμμάχοις τοὺς δὲ παρεκαλέσατε, ἐν οἷς
" προσήκει ἡμᾶς οὐχήκιστα εἰπεῖν, ὅσῳ καὶ μέγιστα ἐγκλήματα ἔχομεν, ὑπὸ
" μὲν ἀθηναίων ὑβριζόμενοι, ὑπὸ δὲ ὑμῶν ἀμελούμενοι. καὶ εἰ μὲν ἀφανεῖς
" τινες ὄντες ἠδίκουν τὴν ἑλλάδα, διδασκαλίας ἂν ὡς οὐκ εἰδόσι προσε-
" δεῖτο. νῦν δὲ τὶ δεῖ μακρηγορεῖν, ὧν τοὺς μὲν, δεδουλωμένους ὁρᾶτε, τοῖς
" δ' ἐπιβουλεύοντας αὐτοῖς, καὶ οὐχήκιστα τοῖς ἡμετέροις ξυμμάχοις, καὶ
" ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους, εἴποτε ἄρα πολεμήσομεν. οὐ γὰρ ἂν κέρ-
" κυραν τε ὑπολαβόντες βιαίως ἔχον. καὶ ποτίδαιαν ἐπολιόρκουν. ὧν τὸ μὲν,
" ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπιθαλάσσια ἀποχρῆσθαι. ἡ δὲ, ναυτικὸν αὖ μέγιστον
" παρέχεται πρόσοδον. καὶ τίνες ὑμεῖς αὐτοὶ, τό, τε πρῶτον ἐάσαντες αὐτοὺς
" τὴν πολιν μηδὲ τὰ μηδικὰ κρατῦναι, καὶ ὕστερον τὰ μακρὰ τειχίσαντες. ἐς τόδε
" τι ἀεὶ ἀποστεροῦντες, οὐ μόνον τοὺς ὑφ' ἑαυτοῖς δεδουλωμένους ἐλευθερίας, ἀλλὰ
" καὶ τοὺς ὑμετέρους ἤδη ξυμμάχους. οὐ γὰρ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ' ὁ δυνάμενος
" μὲν παῦσαι, προορῶν δὲ, ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾷ, εἴτε καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀρε-
" τῆς, ὡς ἐλευθεροῦν τὴν ἑλλάδα φέρεται. μόλις δὲ νῦν τε ξυνήλθομεν, καὶ οὐδὲ νῦν
" ἔτι φανεροῖς. χρὴν γὰρ οὐκ ἂ ἀδικούμεθα ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ καθ' ὅτι ἀμυνούμεθα.

Οἱ γὰρ δρῶντες. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι, πρὸς οὐδὲν ἀνεγνωκότας ἡμᾶς. οἱ γὰρ μὴ ἀσκέψεως εἰς τὴν πρᾶξιν ἐρχόμενοι, οὐκ ἀσφαλῶς ἔρχονται κατὰ τὴν ἀγνοοῦντων. Ἰσχυρῶς ἐγκεῖσονται. μὴ βάρους ἀπωτεθήσονται. Ἀσφαλεῖς εἶναι. προσεκτικοί. ἐν οὐδενὶ σφαλλόμενοι. Ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκράτει. τοῦτο γὰρ, ὁ λόγος ὠφελήσας ἦν τοῦ ὑμᾶς ἀσφαλεῖς εἶναι. Ἢ τὰ παρ' ὑμῶν. γὰρ, ἢ. αὐτὴ τοῦ ἦν. ἀνήλοι δὲ αὐτὸν τὸν ὁπλιτικὸν. Ἀξίως προαπαντῆσαι. ἀξιομάχως. Καὶ ἐς τύχας. ἐς τύχας καταστῆναι. οὐ γὰρ πρὸς μείζονα πολεμῶν, τύχην καλεῖ τὸν ἀγῶνα. Περὶ αὐτῷ τὰ τείχη. ἐν τῷ στενῷ τῆς Σαλαμῖνος τὸ μισαπτὸν ναυμαχῆσαι, ὅς τις ἐγένετο ἀήττος τὴν πόλιν. Καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἀθηναίους. αὐτὰ τὰ αὐτὰ τοῦ ἀθηναίων. Φίλων ἀνδρῶν. λείπω ἢ κατά.

οἱ γὰρ δρῶντες βεβουλευμένοι, πρὸς οὐδὲν ἀνεγνωκότας ἱκανῶς, καὶ οὐ μέλλοντες ἐπορχοῦντες. καὶ ἅπερ ἁμεθα οἱ ἀφ' ὧν οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ὅπη κατ' ὀλίγον χωροῦσιν ἀπὸ τοῖς πέλας. καὶ λανθανόμενοι ἡμεῖς οἰόμενοι διὰ ὀλιγωρίαν ἡμῶν ὑμᾶς, ἧσσον θαρροῦσι. γνόντες δὲ ἀφ' ὁδοῦ τὰς παρασκευάς, ἰσχυρῶς ἐγκείσονται, καὶ συχάζετε γὰρ μόνοι Ἑλλήνων ὧν Λακεδαιμόνιοι, οὐ τῇ δυνάμει πιναὶ, ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι. καὶ μόνοι οὐκ ἀρχόμενοι τῶν ξυμφόρων τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ τοῦ ἀμύνεσθαι δὲ καταλύοντες. καίτοι ἐλέγεσθε ἀσφαλεῖς εἶναι, ὧν ἄρα ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκράτει. τοῦτο γὰρ μισθὸν αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ παραδόξου γῆς προτέρου ἀπὸ τὴν πελοποννησον ἐλθόντα, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν ἀξίως προαπαντῆσαι. καὶ νῦν τοῖς ἀθηναίοις οὐχ ἑκάς, ὡς παρ' ἐκεῖνον, ἀπ' ἐγγυὺς ὄντας, πορευόμενοι. καὶ αὐτὶ τοῦ ἐπελθεῖν αὐτοὶ, ἀμύνεσθαι βούλεσθε μᾶλλον ἀπόντας, καὶ ἐς τύχας πρὸς πολλῶν δυνατωτέροις ἀγωνιζόμενοι καταστῆναι, ἀπιστάμενοι καὶ τὸν βάρβαρον αὐτὸν πολὺ αὐτῷ τὰ τείχη σφαλέντα, καὶ πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἀθηναίοις, πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ τῇ ἀφ' ὑμῶν τιμωρίᾳ πολὺ γεγενημένους, ἐπεὶ αὖ γε ὑμετέραι ἐλπίδες ἦσαν πυκνὰ προυχὶ ἀπαρασκεύους διὰ τὸ πιστεῦσαι, ἔφθειραν καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἐπ' ἔχθρα τοῦτο, ἢ αὐτὰ νομίσῃ τάδ' ἐλέγεσθαι. Αἰτία μὲν γὰρ, φίλων ἀνδρῶν ὅδε ἀμαρτανόντων. κατηγορία δὲ, ἐχθρῶν ἀδίκησαν. καὶ ἅμα εἰσὶν τινες καὶ ἄλλοι νομίζομαι ἀξιοῦσιν τοῖς πέλας φθονεῖν ἐπιέναι. ἄλλως τε καὶ μεγάλων τὴν διαφορὰν τῶν καθεστώτων, πολὺ ὧν οὐκ ἀσθενέστατα ἡμῖν τε δοκεῖτε, οὐδ' ἐκλογίσασθαι πω πρότερον πρὸς οἵους ὑμῖν ἀθηναίους ὄντας, καὶ ὅσον ὑμᾶς, καὶ ὡς παραφρονοῦντας, ὃ ἀγὼν ἕξει, οἱ μὲν νεωτεροποιοὶ, καὶ ἀπόνοιαν ὀξεῖς, καὶ ἀπὸ τελεσιεργίᾳ, ὅσαν γνώσιν. ὑμεῖς δὲ, τὰ ὑπάρχοντα σώζειν, καὶ ἀπὶ γνῶναι μηδὲν, καὶ ἔργῳ οὐδὲν τάναγκαῖα ὀξέως ἐθέλειν. ἀπόδειν δὲ οἱ μὲν, καὶ παρὰ δύναμιν τολμηταὶ, καὶ παρὰ γνώμην κινδυνευταὶ, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες. τὸ δὲ ὑμέτερον, τῆς τε δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι, τῆς τε γνώμης, μὴ δὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι, τοῦ τε δεινοῦ μηδ' ἐρρωσθαι ἀπολυθήσεσθαι. καὶ μὴν καὶ ἀδικήσει πρὸς ὑμᾶς μελλητὰς, καὶ ἀπόδημητὰ πρὸς ἐνδημοτάτους. οἵουτε γὰρ οἱ μὲν, τῇ ἀπόνοιᾳ σφᾶς αὐτὶ κλᾶσθαι. ὑμεῖς δὲ, τῷ ἐπελθεῖν, καὶ τὰ ἕτοιμα αὐ βλάψαι. κρατοῦντές τε τοῦ ἐχθρῶν, ἀπὶ πλεῖστον δέσποτεύσαι. καὶ γὰρ ὠμῶμοι, ἐπ' ἐλάχιστον αὖ πίστουσιν. ἔτι δὲ, τοῖς μὲν σώμασιν ἀνοτριωτάτοις ὑπὸ τῆς πόλεως χρῶνται. τῇ δὲ γνώμῃ, οἰκειοτάτῃ ἐς τὸ πράσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς. καὶ ἃ μὲν αὖ ἀπόνοήσαντες μὴ ἐπεξελθωσὶν, οἰκείων στερεῖσθαι ἡγοῦντε. ἃ δ' αὖ ἐπελθόντες κλήσωντε, ὀλίγα πρὸς τὰ μέλλοντα τυχεῖν πράξαντες. ἢν δ' ἄρα του καὶ πείρᾳ σφαλῶσιν, αὐτίκα πάλιν ἀπόστασιν ἄλλα, ἐπιμήσασιν τὴν χρείαν. μόνοι γὰρ ἔχουσί τε, ὁμοίως, καὶ ἐλπίζουσιν ἃ ἂν ἀπόνοήσωσι, διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἀπὸ χειρῶν πρᾶξαι ὧν αὖ γνῶσι. καὶ ταῦτα μὴ πόλεων πάντα καὶ κινδύνων δι' ὀλίγου τοῦ ἀεὶ χρόνου μεταβουσι. καὶ ἀπολαύουσιν ἐλαχίστα τοῦ ὑπάρχοντων, διὰ τὸ ἀεὶ κλᾶσθαι. καὶ μήτε ἑορτὴν ἄλλο τι ἡγεῖσθαι, ἢ δὲ τὰ δέοντα πρᾶξαι. ξυμφορᾶς τε οὐχ ἥσσον, ἢ συχίαν ἀπράγμονα, ἢ ἀσχολίαν ἀπόνου. ὡς τε εἴτις αὐτοῖς ξυνελὼν φαίη πεφυκέναι ἀπὸ τῷ μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν, μήτε τοῖς ἄλλοις αὐθρώπους ἐᾶν, ὀρθῶς ἂν εἴποι. ταύτης μέντοι τοιαύτης αὐτικα βαθυτέκμας πόλεως ὧν λακεδαιμόνιοι, δι' ἀμέλειαν. καὶ οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν. ἀπόλλυτε. Καὶ τὰ ἕτοιμα αὖ. τὰ ὑπάρχοντα. τὰ ἑτοίμην ἀπόλωσιν ἔχοντα. ἢ ἀπαναστάντες, ἢ ἀθυμοῦσι. ὁ δὲ ἐπ' ἐλάχιστον, αὐτὴ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστ). Ἀλλοτριοτάτοις, λείπω ἡ ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς ἀλλοτρίοις. Οἰκειοτάτῃ. πρὸς τὴν πατρίδα δ' ἡλονότι. Μὴ ἐπεξελθωσι. μὴ πράξωσι. Ῥᾳδίως τὰ μέλλοντα. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἡγοῦνται. Μόνοι γὰρ ἔχουσι. τὸ δ' ἑξῆς, οὕτω. μόνοι γὰρ φησιν, ἃ αὖ γνώσιν. ἐλπίζουσί τε ὁμοίως, καὶ ἔχουσι, διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχειρῶν πρᾶξαι. πρῶτον γάρ τις ἐπινοεῖ. ἔπειτα ἐλπίζει. καὶ ἔπειθ' οὕτως ἐπιχειρεῖ. ὕστερον, καὶ κλᾷ. Καὶ μὴ τε ἑορτὴν. αὐτὶ, πλὴν τοῖς λακωνικοῖς, οἵτινες ἐν ἑορτῇ οὐκ ἐστρατεύοντο). Ἡ ἀσχολίαν ἐπίπονον. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἡγεῖσθαι.

Οὐ τούτοις τ῀ῦ ἀνθρώπων. ὀγοῦς τ῀ῦ λεγομένου, τοιοῦτος. νομίζεται οὐ τοῦτοις τ῀ῦ ἀνθρώπων δεῖν παραμένειν τὴν ἡσυχίαν, καὶ εἰρήνην * τῇ μὲν διαγωγῇ, καὶ παρασκευῇ εἰρηναίως διάγωσι. τῇ δὲ γνώμῃ φανεροὶ ὦσιν ὡς ἀμυνόμενοι, ἢν ἀδικῶνται. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς ὑμεῖς αὐτοὶ ὦ λακεδαιμόνιοι, πρῶτοι τοῦτο. ταῦτά τινες κατ' ἐρώτησιν, τινὲς δὲ κατὰ πρόφασιν ἀνέγνωσαν. Μὴ λυσεῖτε. οὔτε ἀδικεῖν βούλεσθε, καὶ ἀδικούμενοι ἀμύνεσθε, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἴσον νέμετε. Ρόλει ὁμοία. ὁμογνώμονοι τὰ ἴσα ξυλούσῃ.

Αρχαιότροπα. οἷον, ἀπᾷ, καὶ ἀφελῆ. προεῖπε δὲ τοῖς ἀθηναίοις νεωτεροποιούς. Αναγκη δὲ ὡς πρὸ τέχνης. παρὰ τὸ ὁμηρικόν.

" Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσιν ἀνθρωποι, Ητις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται. Αεὶ τὰ ἐπιξυνόμενα. τοῦτο πρὸς τὰ ἀρχαιότροπα οὐκέτι φησὶν ὑμᾶς ἀεὶ τοιούτους εἶναι. Επὶ τέχνης δὲ ἐπὶ τέχνης, ἐξευρέσεως. ἐπιμένει δὲ τῇ παραβολῇ. Κεκαίνωται. κεκαινοτόμηται.

Νῦν δ' οἷς τε οἱ ἐπιλογοι ἐγένοντο. Χωρὶς δὲ ἐξαθρεῖ. ὑπερέχοντο γὰρ αἰωτέρω τοῖς προπαραμαίτας. Ρρὸς ἕτέραν τινά. πρὸς τοὺς ἀργείους. ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς λακεδαιμονίοις. Δρῶμεν δ' ἂν ἀδίκον οὐδέν. ἐπεὶ δὴ ἦλθεν ὁ κορίνθιος πρὸς ἕτέραν συμμαχίαν παρεσκευάσθαι, μὴ βοηθούμενος ὑπὸ τ῀ῦ λακεδαιμονίων. νῦν τοῦτο κατασκευάζει, καὶ λέγει, ὅτι οὐδὲν ἀδικον δρῶμεν, εἰ πρὸς ἕτέρους τρατῶμεν συμμάχους. ἐνίπτεται δὲ τοῖς ἀργείοις, οἵτινες ἐχθρῶς ὡς δίκειντο πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους. Ορκίων. τ῀ῦ ἐφόρων τ῀ῦ ὅρκων. Αἰσθανομένων. ἤτοι τ῀ῦ ξώντων, ἢ τ῀ῦ φρονίμων, ἢ τ῀ῦ ἡρώων. Διαβήμιαν. συμμαχίας δηλονότι. Προσιόντες, προσιόντες καὶ ἐπικαλούμενοι συμμαχεῖν. Μενοῦμεν. ἤγουν ἐν τῇ ὑμετέρα συμμαχίᾳ.

Εξηγεῖσθαι. ἄρχειν, κρατεῖν, ἢ ἄγειν. Τοιαῦτα μὲν οἱ κορίνθιοι. ἐμέρισε πρὸς μὲν τὴν κατηγορίαν τ῀ῦ κορινθίων, τὴν ἀπολογίαν τ῀ῦ ἀθηναίων. πρὸς δὲ τὴν ἐπίπληξιν αὐτ῀ῦ, τὴν αἰτίαν ἀρχεδάμου τοῦ λακεδαιμονίου. Ε'τυχε γὰρ πρεσβεία πρότερον. ἦλθον ἔτυχον παρόντες πρέσβεις. Ραριτητέα. δίκαιον εἶναι παριέναι. Μηδὲν ἀπολογησομένους. ὡς μέγα φρονῶν ὁ ἀθηναῖος, οὐδὲ ἀπολογεῖται, ὡς κηδόμενος τ῀ῦ λακεδαιμονίων. Ωναὶ πόλεις. αἱ σύμμαχοι τ῀ῦ λακαδαιμονίων. Ρόλιν σημῆναι. τὸ σημῆναι, ἀκόν. μὴν τοῦ σημαίνειν πλεῖον ἔχειν τὴν δύρυτητα. Η μὲν πρέσβευσις. ἡ τάσις πραγματική. τὸ μέλλον γὰρ ζητεῖ. ταύτην ἐπήσατο οἰκονομικῶς τὴν δημηγορίαν ὁ συγγραφεύς, χαίρων τοῖς αὐτιθέτοις δημηγορίαις ἀεὶ, ὅπῃ πρέσβευσις, ἢ καταβόησις, καὶ τὸ καταβοᾶν, παρὰ Θουκυδίδῃ ἰδίως. Οὐκ ἐς ἀπλογίαν τοῖς ἡμετέροις συμμάχοις. οὐκ ἐπρεσβεύσαμεν, ἐς τὸ αὐτεπεῖν τοῖς συμμάχοις ἡμῶν. Καταβοᾶν. κατηγορίαν.

οὐ τούτοις τ῀ῦ ἀνθρώπων πλεῖσον ἀρκεῖν, οἱ αὐτῇ μὲν παρασκευῇ, δίκαια πράσσωσι, τῇ δὲ γνώμῃ, ἢν ἀδικῶνται, δῆλοι ὦσι μὴ πρέπον τρέποντες. ἀμῦναι τῷ μὴ λυπεῖν τε τοὺς ἄλλους καὶ αὐτοὶ ἀμυνόμενοι μὴ βλάπτεσθαι, τὸ ἴσον νέμετε. μοίρας δ' αὖ πολλὰ ὁμοίᾳ παροικοῦντες, ἐτυγχάνετε τούτου. νῦν δ' ὅπερ καὶ ἄρτι ἐδηλώσαμεν, ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ τῆσδε τὰ πρὸς αὐτούς δοξεν. ἀναγκη δὲ ὡς περ τέχνης ἀεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα κρατεῖν. καὶ ἡσυχαζούσῃ μὲν πόλει, τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα. πρὸς πολλὰ δὲ ἀναγκαζομένοις ἰέναι, πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ. διόπερ καὶ τὰ τ῀ῦ ἀθηναίων ἀπὸ τῆς πολυπειρίας ἐπὶ πλεῖον ὑμῶν κεκαίνωται. μέχρι μὲν οὗ τοῦδε, ὡρίσθω ὑμῶν ἡβραδυτής. νῦν δὲ τοῖς τε ἄλλοις, καὶ προπαραταις, ὡς περ ὑπεδέξασθε, βοηθήσατε κατάχος ἐσβαλόντες ἐς τὴν ἀττικὴν, ἵνα μὴ αἴδρας τε φίλοις, καὶ ξυγγενεῖς τοῖς ἐχθίστοις προάθε, καὶ ἡμᾶς τοῖς ἄλλοις ἀθυμίᾳ πρὸς ἑτέραν τινὰ ξυμμαχίαν τρέψητε. δρῶμεν δ' ἂν ἀδικον οὐδέν, οὔτε πρὸς θεῶν τ῀ῦ ὁρκίων, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τ῀ῦ ἀθετοῦντες. λύουσι γὰρ οὐδὲν ἀς οὐχ οἱ ἐρημίαν ἄλλοις προσποιοῦντες, ἀλλ' οἱ μὴ βοηθοῦντες οἷς αὖ ξυνομόσωσι. Βουλομένων δὲ ὑμῶν πρόθυμον εἶναι, μενοῦμεν. οὔτε γὰρ ὅσα αὖ ποιοῦμεν μεταβαλλόμενοι, οὔτε ξυνθέσεις ὁροις αὖ ἄλλοις ὁροίμεθ'. πρὸς τάδε βουλεύεσθε οὖ, καὶ τὴν τελοφόρον σπείσασθε μὴ ἐλάσσω δόξαι ἀθανατοι, ἢ οἱ πατέρες ὑμῶν παρέδοσαν. Τοιαῦτα μὲν οἱ κορίνθιοι εἶπον. τ῀ῦ δὲ ἀθηναίων, ἐτυχε γὰρ πρεσβεία πρότερον ἐν τῇ λακεδαίμονι πρὸ ἄλλων παροῦσα, καὶ ὡς ἤκουσε τ῀ῦ λόγων, ἔδοξεν αὐτοῖς παρίτητέα ἐς τοὺς λακεδαιμονίους εἶναι, τ῀ῦ μὲν ἐγκλημάτων περὶ, μηδὲν ἀπολογησομένους, ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλουν, δηλῶσαι δὲ πρὸς τοῦ πολέμου, ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη, ἀλλ' ἐν πλέονι, σκεπτέον, καὶ ἅμα τὴν ὠφελιμωτέραν πόλιν ἐβούλοντο σημῆναι, ὅση εἴη δύναμις, καὶ ὑπομνῆσαι προσῆκεν αὐτοὺς τε πρεσβυτέρους, ὧν ἤδεσαν, καὶ τοῖς νεωτέροις ὄξηγήσασθαι, ὧν ἄπειροι ἦσαν, νομίζοντες μᾶλλον αὐτοὺς ἐκ τ῀ῦ λόγου πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι, ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν. προσελθόντες οὖν τοῖς λακεδαιμονίοις, ἔφασαν βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ πλῆθος αὐτ῀ῦ εἰσεῖν, εἴ τι μὴ ἄπορον λύοι. οἱ δ' ἐκέλευόν τε ἐσιέναι. καὶ παρελθόντες οἱ ἀθηναῖοι. ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

" Η μὲν πρέσβευσις ἡμῶν, οὐκ ἐς ἀπλογίαν. τοῖς ἡμετέροις ξυμμάχοις ἐγένετο, " ἀλλὰ πολλῶν ἡ πόλις ἐπέμφθη. αἰσθόμενοι δὲ καταβοὴν οὐκ ὀλίγην οὖσαν ἡμῶν,

παρήλθομεν. ἐπελθόντες, ἐπὶ ξένων. παρελθόντες, ἐπὶ ἰδίων. Ἀλλ' ὅπως μὴ ἐξ ἀδίου. οἱ γὰρ κατὰ πόνος στρατεύοντες, ἢ ὡς ἀδικουμένοι τοῦτο ποιοῦσιν, ἢ ὡς δυτέλους, καὶ καταφρονουμένου. τεχνικῶς δὲ ἀδθυγαῖος δείκνυσιν ἑαυτὸν καὶ δίκαιον, καὶ μέγα, καὶ οὐκ ὀλίγα καταφρόνητον. Ἀκεκτήμεθα. ἤγουν τὴν τῆς ἑλλήνων ἀρχήν. Ἀξία λόγου ἐστίν. ἀξιέπαινος. Ραιδίως πολλὰ κατὰ ἀμαξόνας, καὶ θρᾴκας, καὶ ἥρακλείδας φησίν. Τὰ δὲ μηδικὰ ἀεὶ γὰρ ἐμεγαλαύχουν οἱ ἀθηναῖοι τὰ μηδικά. Μηδαμῶς. μηδαμῶς εἶπε, διὰ τὰ τοῦ κίμωνος ἔργα. τὰ δὲ στρατόπεδα, ἐν ἥβει ἀναγνωστέον. Οὐ παραπήσεως, οὐχὶ ἕνεκα τοῦ αὐτὴν συγγνώμην φησί. Ρομηνδυνεύσαμεν. μετὰ κινδύνου μαχέσασθαι βαρβάρῳ ἐν μαραθῶνι. πρὸ τῆς ἑλλάδος κινδυνεύσαμεν. τοῖς δὲ παταιεῖς εἴασεν, ὅπου ὕστερον παρεγένοντο. Ραιδίμει. καὶ γέροντες, καὶ νέοι. Οἷος ἔχεν. ἔχεν, ἐπέσχε, διεκώλυσε. Τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ. λαβὼν τὸ πλέον τοῦ στρατοῦ.

Τοιούτου μέντοι. θαυματικῶς τοῦτό φησιν. Ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν ἑλλήνων. ἤγουν ἡ βοήθεια τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐν ταῖς ναυσὶν ἦν.

Δύο μοιρῶν. αἱ πρῶται δ' ἴμοιραι, ὅθεν διακόσιαι ἐξήκοντα. ἦσαν γὰρ αἱ πᾶσαι, τριακόσιαι. κατὰ δὲ ἄλλους, πεντακόσιαι ὀγδοήκοντα. ἔστω δὲν λέγει, ὅπως αὐτοὶ δὲ ἐμοίρουν δεδώκαμεν.

Ἐν τῷ στενῷ. ἐν τῇ σαλαμῖνι. Ἀριθμοῦ πενεῶν. ταῦτα πάντα παρ' ἡροδότῳ κεῖται κατὰ διέξοδον. Οὐδὲ εἰς ἐβοήθει τῶν ἄλλων, μακεδόνων. θεσσαλῶν. λοκρῶν, βοιωτῶν. φωκέων. Μέχρι ἡμῶν δουλευόντων, μέχρι τῆς πόλεως ἡμῶν. Διαφθείραντες, δ' διαφθείραντες τινὲς φασὶ τὸ διαφθαρῆναι ἐάσαντες. ἄλλοι δὲ παρισοροῦσιν ὅπως αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι αὐτοχειρὶ τὴν πόλιν κατέβαλον, ἵνα μὴ ἔχῃ αὐτὴν ὁ βάρβαρος ὡς ὁρμητηρίῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν ἑλλάδα. ἄλλως. τὰ οἰκεῖα διαφθείραντες, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως εἰλημμένα, ἀλλ' ἀπὸ τῶν σκευῶν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ τῆς ἄλλης παρουσίας, ἣν οὐκ ἦν δυνατὸν ὑπεκθέσθαι, οὔτε ἐν ταῖς ναυσὶ φέρειν. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ κυγῶν, καὶ βοσκημάτων τοῦτο συνοικοδομῆσαι δύνανται.

Προλιπεῖν. μὴ προλιπεῖν ἠξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθῆσαι. Μὴ δὲ σκεδασθέντες. εἰς ἄλλας χώρας. Ἀχρεῖοι αὐτοῖς γενέσθαι. τοῖς συμμάχοις φησίν. Καὶ μὴ ὀργισθῆναι. ἀπὸ κοινοῦ ἠξιώσαμεν, ἀλλὰ βοηθεῖν ὑμῖν τοῖς λακεδαιμονίοις. Ὑμεῖς μὲν γὰρ. κατασκευὴ τοῦ νοήματος. Τὸ λοιπὸν. χρόνον. Οὐ παρεγένεσθε. εἰς βοήθειαν. Οὐκ οὔσης ἐπ. οὐκ οὔσης τῆς πόλεως, ἐν βραχείᾳ ἐλπίδι αἱ τριήρεις, ἢ τὰ σώματα τῶν ἀμφώτων. Εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν. οἱ ἀθηναῖοι προσκλίναιμεν.

" παρήλθομεν, οὐ τοῖς ἐγκλήμασι τῆς πόλεως αὐτοῦντες, οὐ γὰρ παρὰ δίκας
" ὑμῖν, οὔτε ἡμῶν, οὔτε τούτων οἱ λόγοι αὐγίγνοιντο, ἀλλ' ὅπως μὴ ἐξ ἀδίου πε μι/
" γάλων πραγμάτων τοῖς ξυμμαχοις πεθόμενοι, χεῖρον βουλεύσησθε. καὶ ἅμα
" βουλόμενοι περὶ τοῦ πανηγὸς λόγου τοῦ ἐς ἡμᾶς καθεστῶτος, δηλῶσαι ὡς οὔτε
" ἀπεικότως ἐχόμενά κεκλήμεθα, οὔτε πόλις ἡμῶν ἀξία λόγου ἐστί. καὶ τὰ μὲν
" πάνυ παλαιὰ τί δεῖ λέγειν, ὧν ἀκοαὶ μᾶλλον λόγου μάρτυρες, ἢ ὄψεις τῆς ἀ/
" κουσθέντων. τὰ δὲ μηδικὰ, καὶ ὅσα αὐτοῖς ξύνιστε, εἰ καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔστι
" ἀεὶ προβαλλόμενοις, ἀναγκαῖον λέγειν. καὶ γὰρ ὅτε εἴδρωμεν, ἐπὶ ὠφελείᾳ ἐκινδυ/
" νεύσαμεν, ἧς τοῦμὲν ἔργου, μέρος μετεσχήκατε, τοῦ δὲ λόγου, μὴ πάντως, εἰ μὴ ὠφελεῖ,
" στερισκόμεθα. ῥηθήσεται δὲ οὐ παραπήσεως μᾶλλον ἕνεκα, ἢ μαρτυρίου, καὶ δη/
" λώσεως, πρὸς οἵαν ὑμῖν πόλιν μὴ δοῦ βουλευομένοις, ὁ ἀγὼν κατέστηται. φαμὲν γὰρ
" μαραθῶνί τε μόνοι προκινδυνεύσαι ᾧ βαρβάρῳ. καὶ ὅτε δεύτερος ἦλθεν. οὐχ ἱκανοὶ
" ὄντες κατὰ γῆν ἀμύνεσθαι, ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς πανδημεί, ἐνσαλαμῖνι ξύμπαν/
" μαχήσαι, ὅπερ ἔχε, μὴ κατὰ πόλεις αὖθις ἐπὶ πλέονα τὸ πελοπόνησον πορθεῖν,
" ἀδύνατοι ὄντων πρὸς ναῦς πολλὰς ἀμήχανοι ἐπιβοηθεῖν. τεκμήριον δὲ μέγιστον αὐ/
" τὸς ἐποίησε. νικηθεὶς γὰρ ταῖς ναυσὶν, ὡς οὐκέτι αὐτῷ ὁμοίας οὔσης τῆς δυνάμε
" ως, κατατάχος τῷ πλέονι τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησε. τοιούτου μέντοι τούτου ξυμ,
" βαντος, καὶ σαφῶς δηλωθέντος ὅτι ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν ἑλλήνων τὰ πράγματα ἐγέ/
" νετο, τρία τὰ ὠφελιμώτατα ἐς αὖθ' παρεχόμενα, ἀριθμόν τε νεῶν πλεῖστον, καὶ ἄν/
" δρα στρατηγὸν ξυνετώτατον, καὶ προθυμίαν ἀκινδυνοτάτην. ναῦς μὲν γὰρ τὰς τε/
" τρακοσίας ὀλίγῳ ἐλάσσους τῶν δύο μοιρῶν. ἐπεμποκλέα δὲ ἀρχοντα, ὃς αὐτῶν πα/
" τὸς ἐν τῷ στενῷ ναυμαχήσαι ἐγένετο, ὅπερ σαφέστατα ἔσωσε τὰ πράγματα. καὶ
" αὐτὸν διατοῦμεις ἐτιμήσατε, μάλιστα δὴ ἀνδρα ξεύνον τῶν ὑμᾶς ἐλθόντα. προ
" θυμίαν δὲ καὶ πολὺ τολμηροτάτην ἐδείξαμεν, οἵτε ἐπεισθέντες ἡμῖν κατὰ γῆν οὐδεὶς
" ἐβοηθήσε τῶν ἄλλων πλὴν ἡμῶν δουλευόντων, ἠξιώσαμεν ἐκλιπόντες τὴν πόλιν,
" καὶ τὰ οἰκεῖα διαφθείραντες, μηδὲ ὡς τῶν προλοίπων ξυμμάχων κοινὸν προλι/
" πεῖν, μὴ δὲ σκεδασθέντες, ἀχρεῖοι αὐτοῖς γενέσθαι, ἀλλ' ἐσβάντες ἐς τὰς ναῦς,
" κινδυνεύσαι, καὶ μὴ ὀργισθῆναι ὅτι ἡμῖν οὐ προετιμωρήσατε. ὥστε φαμὲν οὐχ ἧσ/
" σον αὐτοὶ ὠφελῆσαι ὑμᾶς, ἢ τυχεῖν τούτου. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀπὸ τε οἰκουμένων τῆς πό/
" λεως, καὶ ἅμα τῷ λοιπῷ νέμεσθαι. ἐπείσθητε ὑπὸ ὑμῶν, καὶ οὐχ ἥμισυ
" τοπλέον, ἐβοηθήσατε. ὅτε γοῦν ἡμεῖς ἐπεσώμεθα, οὐ παρεγένεσθε. ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τε τῆς
" οὐκ οὔσης ἐπορμώμενοι, καὶ ὑπὸ τῆς ἐν βραχείᾳ ἐλπίδι οὔσης κινδυνεύοντες,
" ξυνεσώσαμεν ὑμᾶς τε τὸ μόρος, καὶ ἡμᾶς αὐτούς. εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν, πρότε/

Ως τοῦ καὶ ἄλλοι. οἱ βιβαῖοι δηλονότι. Περὶ τῆ χώρᾳ. ἑαυτοῦ δηλονότι. Διεφθαρμένοι. ἀλλὰ μεταναστᾶναι εἰς ἄλλην χώραν, ὡς ἀπόλιδες. Οὐδεὶς γὰρ ἐπέδει. τὸ ἑξῆς, οὐδεὶς γὰρ ἐπέδει ὑμᾶς τοῖς λακεδαιμονίοις ναυμαχεῖν. Ναῦς ἱκανὰς. δέκα γὰρ ἔχον μόνας ναῦς. Αλλὰ καθ' ἡσυχίαν. ἀμαχητί. Προεχώρησε. προσῆλθε. Ἆρ' ἄξιοι ἐσμέν; ἐν ἐρωτήσει ἁρά φησὶν ἄξιοι ἐσμὲν ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ὑμῶν μὴ φθονεῖσθαι τῆς ἀρχῆς; οἵους τοιοῦτος. ἄξιοι τοῦ ἄρχειν καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐδοκοῦμεν, μέχρις οὗ τὰ συμφέροντα λογιζόμενοι ἦτε. τουτέστιν ἐν τῷ προλαβόντι χρόνῳ νῦν, ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ, τῷ δικαίῳ λόγῳ χρῆσθαι, τῷ τῆς ἐλευθερίας, τῇ ἑλλήνων. δηλονότι, κρίνοντες δίκαιον ὑπάρχειν νῦν, ἐλευθέρους εἶναι τοὺς ἕλληνας.

Καὶ γνώμης ξυνέσεως. ἤγουν προαιρέσεως. Πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου. πρὸς τὴν ὑπολοιφθεῖσαν μάχην. ἕως γὰρ μυκάλης μόνον ἦλθον οἱ λακεδαιμόνιοι. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔργου. ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τ' πράγματος. λέγει δὲ τῆς ἀρχῆς. ὁ γὰρ ἄρχων ἀεὶ μισεῖται. Υπὸ δίκαιος τοῦ βαρβάρου. ἤγουν τῇ κακῶς παθόντων ἐν τῇ ἀρχῇ ἡττικῶν. Καὶ ὠφελείας. τ' φόρου δηλονότι. Καὶ πυνθάνεσθαι. ταῦτα δίκαια ἐστὶ τὰ τριακοντατηρίδι. Καὶ διαφόρων ὄντων. ἐχθρῶν ὄντων. οὐκ ἂν ἠλευθεροῦντο. ὥστε οὐκ ἠδίκουν. Ανέντας. ἀπολύσαντας. Ανεπίφθονον. ἀμεμπτον.

Τῶν μεγίστων περὶ. ταυτὸν εἰπεῖν, ἀπὸ τοῦ ἵνα μὴ ἐμπέσῃ ἐς μεγίστους κινδύνους. Εὖ πίθεσθαι. καλῶς οἰκονομεῖν. ὑμεῖς γοῦν ὦ λακεδαιμόνιοι. τὸ ἐγκαλούμενον τοῖς ἀθηναίοις, τὸ δουλώσασθαι τοὺς συμμάχους, ἀθυποφόρει τοῖς λακεδαιμονίοις. δίκαιοι γὰρ λέγει καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ αὐτοῖς ὠφέλιμον. Εἰ τὸ ὑμῖν ὠφέλιμον. τὴν ὀλιγαρχίαν αὐτοῖς φησὶν ὠφέλιμον. Καὶ εἰ πότε ὑπομείναντες. ἀπὸ τῆς μυκάλης δηλονότι. Αἰτιᾶσθε. οἱ γὰρ ἄρχοντες μισοῦνται. φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον. Ἐγκρατῶς. ἰσχυρῶς. Καὶ ταύτην μὴ αὐξῆσαι. ἐλαττῶσαι. Καὶ ὠφελείας, τοῦ ἄρχειν δηλονότι. Κατείργεσθαι. κατέχεσθαι ἄρχεσθαι. Ἀξιοί τε ἅμα. οἵους τῇ λεγομένων, ἀξιοι τοῦ ἄρχειν καὶ ὑμῖν αὐτοῖς ἐδοκοῦμεν, μέχρις οὗ τὰ συμφέροντα λογιζόμενοι ἦτε. τουτέστιν ἐν τῷ προλαμβόντι χρόνῳ νῦν, ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ, τῷ δικαίῳ λόγῳ χρῆσθε τῷ τῆς ἐλευθερίας τῇ ἑλλήνων δηλονότι, κρίνοντες δίκαιον ὑπάρχειν νῦν ἐλευθέρους εἶναι τοὺς ἕλληνας. Τὰ ξυμφέροντα. ἀπὸ κοινοῦ τὸ νῦν καὶ δηλοῖ ἐνταῦθα παρῳχημένον χρόνον. Δικαίῳ λόγῳ. δίκαιον λόγον λέγει τὴν ἐλευθερίαν τῇ ἑλλήνων. Νῦν χρῆσθε. ἐνταῦθα τὸ νῦν, ἐνεστῶτα χρόνον δηλοῖ. Ον οὐδεὶς πω. οἵους τοιοῦτος. οὔτινα δίκαιον λόγον, οὐδεὶς πώποτε προκρίνας ἀπεπράσετο, τοῦ πλέον ἔχειν τι κλήσασθαι. τὸ δὲ μὴ πωπῶς κεῖται ἀπίκη συνηθείᾳ, ὡς καὶ παρὰ δημοσθένει πολλάκις. Παρατυχὸν, παρατυχόντος. Προθεῖς, προτιμήσας. Τῇ ἀνθρωπείᾳ. τῇ παρεπομένῃ τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει ἀρχῇ.

» ρον τῷ μηδῷ δείσαντες ὡς τοῦ καὶ ἄλλοι πού τῇ χώρᾳ, ἢ μὴ ἐτολμήσαμεν
» ὕστερον ἐσβῆναι ἐς τὰς ναῦς, ὡς διεφθαρμένοι, οὐδεὶς ἂν ἐπέδει ὑμᾶς μὴ ἔχον-
» τας ναῦς ἱκανὰς, ναυμαχεῖν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν ἂν αὐτῷ προεχώρησε τὰ
» πράγματα ἢ ἐβούλετο. ἆρ' ἄξιοι ἐσμὲν ὦ λακεδαιμόνιοι, καὶ προθυμίας ἕνεκα
» τῆς τότε, καὶ γνώμης ξυνέσεως, ἀρχῆς τε, ἧς ἔχομεν, τοῖς ἕλλησι μὴ οὕτως
» ἀγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι. καὶ γὰρ αὐτὴν τὴν δὴ ἐλάβομεν, οὐ βιασάμενοι,
» ἀλλ' ὑμῶν μὲν οὐκ ἐθελησάντων παραμεῖναι πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου,
» ἡμῖν δὲ προσελθόντων τῇ ξυμμαχῶν, καὶ αὐτῇ δ' ἐνθένδε ἡγεμόνας κατα-
» στῆναι. ὅ ξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἔργου καταναγκάσθημεν τοπρῶτον προαγαγεῖν αὐτὴν
» ἐς τόδε. μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους, ἔπειτα δὲ καὶ τιμῆς, ὕστερον καὶ ὠφελείας.
» καὶ οὐκ ἀσφαλὲς ἐπεδόκει εἶναι τοῖς πολλοῖς ἀπεχθημένοις. καὶ τινων καὶ ἤδη ἀ-
» πεστάντων καταστραμμένων, ὑμῶν τε ἡμῖν οὐκέτ' ὁμοίως φίλων, ἀλλ' ὑποπτων,
» καὶ διαφόρων ὄντων, αἰεν πᾶς κινδυνεύει. καὶ γὰρ ἂν, αἱ ἀποστάσεις πρὸς
» ὑμᾶς ἐγίγνοντο. πᾶσι δὲ ἀνεπιφθονον τὰ ξυμφέροντα τῇ μεγίστων πέρι
» κινδύνων δοκεῖσθαι. ὑμεῖς γοῦν ὦ λακεδαιμόνιοι τὰς ἐν τῇ πελοποννήσῳ πό-
» λεις ἐπὶ τῷ ὑμῖν ὠφέλιμον καταστησάμενοι, ὡξηγεῖσθε. καὶ εἰ τότε ὑπομείναν-
» τες διαπαντὸς ἀπηχέεσθε ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, ὡς πᾶς ἡμεῖς, οὐ ἴσμεν μὴ οὐκ ὀ-
» σον ὑμᾶς λυπηροὺς γενομένους τοῖς ξυμμάχοις, καὶ ἀναγκαθέντας ἂν ἢ
» ἄρχειν ἐγκρατῶς, ἢ αὐτοῖς κινδυνεύειν, οὕτως οὐδ' ἡμεῖς θαυμαστὸν οὐδὲν
» πεποιήκαμεν. οὐδ' ἄρα τοῦ ἀνθρωπείου τρόπου, εἰ ἀρχήν τε διαδεδομένην εἶδε-
» μεν, καὶ ταύτην μὴ αὐξῆσαν ὑπὸ τῆ μεγίστων νικηθέντες τιμῆς, καὶ δέ-
» ους, καὶ ὠφελείας. οὐδ' αὖ πρῶτοι τοῦ τοιούτου ὑπάρξαντες, ἀλλ' ἀεὶ καθεστῶτος,
» τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι. ἄξιοί τε ἅμα νομίζοντες εἶναι,
» καὶ ὑμῖν δοκοῦντες, μέχρις οὗ τὰ ξυμφέροντα λογιζόμενοι, τῷ δικαίῳ λόγῳ νῦν
» χρῆσθε, ὃν οὐδεὶς πω παρατυχὸν ἰσχύι τι κλήσασθαι προθεὶς, τοῦ μὴ πλέον ἔ-
» χειν, ἀπετράπετο. ἐπαινεῖσθαι τε ἄξιοι, οἵτινες χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπείᾳ φύ-
» σει, ὡς τε ἑτέρων ἄρχειν, δικαιότεροι οἱ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν γενόντες.

Αλλοις γ' ἂν. ἀορίστως μέν, εἰς τοὺς λακεδαιμονίους δέ, αἰνίττεται. Ημετέρα. ἡμετέρα, φησὶ τὴν ἀρχήν. Δεῖξαι αὖ μάλιστα. δηλονότι βιαιότερον ἄρξαντας. Μετριάζομεν, πατρῷοι ἐσμεν. Καὶ ἐκ τοῦ εἰκότος, ἐκ τῆς μετριότητος. Καὶ ἐλασσούμενοι γάρ. ἀδικούμενοι. ξυμμαχικαῖς χρείαις, καθ' ὅσ ἰσοτιμίας δικαιούμεθα πρὸς αὐτοὺς, καίτοι δυναμένοι ὡς ἄρχοντες, ἔχειν τὸ πλέον. Καὶ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς. τὸ ἐξῆς, καὶ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ὁμοίοις νόμοις τοιοῦτοι ὄντες τὰς κρίσεις, φιλονεικεῖν δοκοῦμεν. Εν τοῖς ὁμοίοις νομοις. ὁμοίοις νόμοις λέγει, τόν τε ξένον, καὶ τὸν πολίτην, ἴσος γὰρ ἀμφοτέροις παρ' ἡμῖν ὁ νόμος. Φιλονεικεῖν. ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ ἀθηναῖοι ὡς φιλόδικοι. Καὶ ἄλλο βίου ἀρχήν. ὅλον, πόρους. σκύθης. Καὶ ἧσσον ἡμῶν. αὐτὴ δ' οὐχ ἧσσον. Οὐκ οὖν εἰκὸς δίζεσθαι. προφέρει. οὐκ οὖν δίζεσθαι χρὴ βίαιον τὴν ἀρχὴν παρ' ἄλλοις, ἀλλὰ μόνοις παρ' ἡμῖν.

Δικαίζεσθαι. αὐτὴ τοῦ δίκαια πράττειν πρὸς τοὺς ὑπηκόους. Εἰθισμένοι. διὰ τοῦτ' ἐδόξε δ' ἀναίνειν τῆς ἀδικίας. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος. ἐαὐτὴ τοιοῦτο πάθωσι παρ' ἡμῖν παρ' ὃ νομίζουσιν αὐτοὶ μὴ δίκαιοι εἶναι, ἀγανακτοῦσιν. οὐκ ἄρα δὲ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ τὸ παρὰ τὸ δίκαιον, ἀγανακτοῦσιν. ἐπεὶ τοῦτο γε ἴσον ἐστὶ πανταχοῦ. ἀλλὰ τὸ παρὰ τὸ δίκαιον ἐν ἑκάστοις νομίζεται. Ην τι παρὰ δὲ μή. ἐαὐτὴ παρὰ τὸ ἑαυτῆς δόξαν δίκαιον. ὑπάρχουσαν ἡμῖν ἀρχὴν ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ νομίσωσιν ἐλαττωθῆναι. Αλλὰ τὸ ἐν δεοῦς. λείπει ἢ ὑπέρ, ἵνα ᾖ, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεοῦς. Η δὲ αὐτὴ πρώτης. τὸ ἦ, αὐτὴ, τοῦτ' ἔστιν. Επιμεγεκλοῦμεν. κατὰ τὸ τὰρχῆς νομ. Εκείνως δ' οὐδ' αὖ. ὁ δὲ, αὐτὴ τὸ γῆ. Μᾶλλον ὀργίζονται. διὰ τοῦτο φησιν ὀργίζονται οἱ σύμμαχοι, ὅτι ἀδικεῖσθαι νομίζουσι, καὶ οὐχὶ βιάζεσθαι ἴσοις γὰρ ἡμῶν αὐτοὺς ὄντας ἀρχῆς εἴχομεν. Εἰκαθελοῦντες. προμαντεύεται. καθεῖλον γὰρ αὐτῶν τὰ τείχη οἱ λακεδαιμόνιοι. Εἰσφοράς. τὸ ἐξῆς, εἰ μὴ φέροιεν ὅμοια γνώσεσθαι, οἷα καὶ ἐπὶ τοῦ μήδου. Καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς νόμιμα. οὐδενὶ γὰρ ξένῳ μετεδίδοσαν τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων οἱ λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ καὶ ξενηλάτουν. Εἷς ἕκαστος ὀξιών. εἰς ἀρχὴν δηλονότι. Τούτοις χρῆται. τοῖς παρ' ἡμῖν. Καὶ μὴ ἀπορίας. τοῖς τῶν κορινθίων. Προσθήκη. αὐξάνεσθαι ἑαυτοῖς δηλονότι. τὸν παραλογον, ἀπροσδόκητον. ἀρσενικῶς τὸν παράλογον. Ες τύχας τὰ πολλά. ἐς ἀδηλότητα. ὅμηρος. Νίκη δ' ἐπαμείβεται ἀνδρας. Περιίστασθαι. περιγίνεσθαι. Ατέχνως. ἑκατέροις γὰρ τὸ μέλλον ἀόρατον, καὶ ἀφανές. Καὶ ὁπότερος ἔσται. ἀδηλότητος, οὗπερ μόρος κινδυνεύσει. Κινδυνεύετε, μέλλετε κινδύνων πράττεται. Ιόντες τε οἱ ἄνθρωποι. οἱ ἀπροβούλευτοι, καὶ αὐόπται. τῶν ἔργων. πρὸ τῶν βουλευμάτων δηλονότι. Αχρήν ὕστερον. ἀ ἔργα δηλονότι. Ημεῖς δέ. τῇ προλεχθείσῃ ἀβουλίᾳ τοῦ πολέμου. Αὐθαίρετος, αὐτεξούσιος. Κατὰ τὴν ξυνθήκην. κατὰ τὰς ὁμολογίας τὰς ἐν ταῖς σπονδαῖς. Θεοὺς τοὺς ὁρκίους. οὓς ἐν ταῖς σπονδαῖς ὠμόσαμεν. Υφηγήσεσθε, ὡδηγήτε ὑμεῖς. Ες τοὺς

ἀθηναίοις καὶ τὰ τῶν ἀθηναίων. Μετασημάμοι πάντας. ἔθος γὰρ εἶχον οἱ λακεδαιμόνιοι παρὰ τὰς ἐκκλησίας ἰδίᾳ ζόντως βουλεύεσθαι, καὶ δημηγορεῖν, διδάσκοντες τοὺς πολλούς. Ἐὰν τὸ αὐτὸ αἰγνώμαι ἄφερον, ὁμογνόουν. Καὶ πολεμητέα, ἄξιον πολεμῆσαι. Ὁρῶ, ἐμπειρος. Οἱ πολλοί, οἱ ἀπαίδευτοι. Μήτε. ἀπειρία. γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. Ελάχιστον γενόμμον, ἤγουν διὰ ἐλαχίστου καιροῦ γενησόμενον. Ἐκλογίζοιτο. μέχρις ὧδε τὸ προοίμιον. Ρος μὲν γὰρ τοὺς πελοποννησίους. οἱ ἀγῶνες, καὶ τὸ δυνατόν. Παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκή. πεζομάχοι γὰρ πάντες. Εφ' ἕκαστα. λείπει χωρία. Εκὰς ἔχουσι. τῆς πελοποννήσου ἑκάς. ὡς πε δυχερὴς ὁ πόλεμος διὰ τ. ἐφοίδια. Ἐξαρπεῦνται, δύπρεπισμμοι εἰσί.

Καὶ πίνι πιστεύσαντας. χρὴ δηλονότι. Επιχεῖναι, ἐποίμως ἐλθεῖν. Αλλ' ἥσσοις ἐσμέν, ἐνδεέστεροι. Τοὺπου ἐλλείπομεν, τοῦ ἔχειν χρήματα. Εν κοινῷ, παμείῳ δηλονότι.

Εκ τῆ ἰδίου φέρομμι. πένητες γάρ.

Υποφορόμμι. οἱ λακεδαιμόνιοι.

Δημοῦν, κείρειν. Επιφοιτῆτες, κατ' ἐκείνων ἐρχόμμοι.

Αλλη γῆ ὅτι. θρᾴκη, καὶ ἰωνία. Καὶ ἐκ θαλάσσης. τὸ ἐκ, αἰπὸ τοῦ διά. Επάζονται, εἰσάζουσιν.

Αφιστάμαι, ἀποστῆσαι. Τὶς δὲν ἔσται κατὰ ποῖον τρόπον.

Η πὰς πρόσοδος, πὰ κέρδη. Καὶ πούτῳ. τῷ πράγματι. Καταλύεσθαι οὐδὲ τ' πόλεμον ποιῆσαι δηλονότι φησί.

Αρξαι μᾶλλον. δ' μᾶλλον πρόσκειτς, ὅπι οὐχὶ αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ κορίνθιοι, καὶ ἄλλοι ἤρξαντο τοῦ πολέμου. ὑπολίπωμεν. ὄμηρος. Μὴ δ' ἡμῖν τεκέεσσ' ὀπίσω νῆμα λίηται. Φρονήματι, ἐπαρσει. Μήτε τῇ γῇ δουλοῦσθαι. τῆς γῆς φησὶ τεμνομένης τοῦ ἀθηναίων, οὐκ ἐκὸς οὐδὲ πρέπον τῷ φρονήματι αὐτοῦ ἡμῖν δουλοῦσθαι καὶ ὑπακοῦσαι. Μὴ καταφωραῖ, ἐλέγχειν. Επιτρέψομεν, ἐνδόσομεν. Καὶ πούτῳ. τῷ καιρῷ δηλονότι. Εξαρτύεσθαι οἰκονομεῖσθαι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ κελεύω. Προσαγωγῇ, προσαθροίσει. Ανεπίφθονον δὲ, ἄφοβον, ἀμώμητον, ἐκείνοις δηλονότι. Καὶ τὰ αὐτοῦ ἅμα ἐκπριζώμενα. πρισμὸν ζωῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔχομεν. Γεφυραμένοι, ὥσπερ σμένοι, Ιμᾶς ἐπ' αὐτοὺς. προβησόμενα. ἀπὸ τοῦ ἰέναι.

ναίων ἀπέλεξαν, μεταστησάμενοι πάντας, ἐβουλεύοντο κατὰ σφᾶς αὐτοὺς περὶ τῶν παρόντων. καὶ τὰ μὲν πρεσβύτερα, ἔδοξε παντὶ ἀγνώμαι ἔφερον, ἀδικεῖν τε τοὺς ἀθηναίους ἤδη, καὶ πολεμητέα δύνασθαι τάχει. παρελθὼν δὲ Αρχίδαμος ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ, αὐτός καὶ ξυνετὸς δοκῶν εἶναι, καὶ σώφρων, ἔλεξε τάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ.

" Καὶ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἐμπειρός εἰμι ὧν λακεδαιμόνιοι, καὶ ὑμῶν
" τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ ὁρῶ, ὥς τε μὴ πεπειρᾶσθαι ἄν τινα τοῦ ἔργου, ὅσῳ
" αὖ οἱ πολλοὶ παθοιεν, μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα, δύροιτε δ' αὖ τὸ τοῦ πό-
" λεμου τόνδε, πρὶν οὗ νῦν βουλεύεσθε, οὐκ ἂν ἐλάχιστον γενόμμον, ἢ σωφρόνως
" τὴς αὐτὸν ἐκλογίζοιτο. πρὸς μὲν γὰρ τοὺς πελοποννησίους, καὶ τοὺς ἀπυγείτονας,
" παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκή, καὶ διὰ ταχέων δίον τε ἐφ' ἕκαστα ἐλθεῖν. πρὸς δὲ αὖ
" δρας, οἱ γῆν τε ἑκὰς ἔχουσι, καὶ προσέπι θαλάσσης ἐμπειρότατοι εἰσί, καὶ τοῖς
" ἄλλοις ἄπασιν ἄριστα ὁξήρτυνται, πρώτῳ πε ἰδίῳ, καὶ δημοσίῳ, καὶ ναυσὶ, καὶ
" ἵππους, καὶ ὅπλοις, καὶ ὅχλῳ, ὅσος οὐκ ἐν ἄλλῳ ἑνί γε χωρίῳ ἑλληνικῷ ὅδιν, ἔτι
" δὲ καὶ ξυμμάχοις πολλοὺς φόρου ὑποτελεῖς ἔχουσι, πῶς χρὴ πρὸς τοῦτοις ῥᾳ-
" δίως πόλεμον ἄραθαι, καὶ πίνι πιστεύσαντας, ἀπαρασκεύοις ἐπειχεῖναι. πρότε-
" ρον τοῖς νεωσὶν; ἀλλ' ἥσσοις ἐσμέν. ἢ δὲ μελετήσομεν, καὶ αὐτὰ παρασκευα-
" σόμεθα, χρόνος ἐνέσται. ἀλλὰ τοῖς χρήμασιν; ἀλλὰ πολλῷ ἔτι πλέον τούτου ἐλ-
" λείπομεν, καὶ οὔτε ἐν κοινῷ ἔχομμι, οὔτε ἑτοίμως ἐκ τῆ ἰδίου φορόμεν. τάχ'
" ἂν τις θαρσοίη ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῆ, καὶ τῷ πλήθει ὑποφορόμμι, ὥς τε τὴν γῆν
" δηοῦν, ἐπιφοιτῆτες. τοῖς δὲ, ἄλλην γῆν ὅτι πολλὴν ἕξουσι, καὶ ἐκθαλάσσης, ὧν
" δέονται, ἐπάξονται. εἰ δ' ἀῦ τοῖς ξυμμάχοις ἀφιστάμενα πεφρασόμεθα, δεήσει καὶ
" τούτοις ναυσὶ βοηθεῖν, ὃ πλεῖστον οὔσι νησιώτας, τίς οἴεται ἡμῶν ὁ πόλεμος; εἰ μὴ
" γὰρ ἢ ναυσὶ κρατήσομεν. ἢ τὰς προσόδους ἀφαιρήσομμι, ἀφ' ὧν τὸ ναυτικὸν τρέ-
" φουσι, βλαπτόμεθα τὰ πλεῖω. καὶ ἢν τούτῳ οὐδὲ καταλύεσθαι ἐπικαλόν. ἄλλως τε,
" καὶ εἰ δόξομμι ἄρξαι μᾶλλον τῆς διαφορᾶς. μὴ γὰρ δὴ ἐκείνῃ γε τῇ ἐλπίδι ἐ-
" παρόμεθα, ὡς παχὺ παυθήσεται ὁ πόλεμος, ἢν τὴν γῆν αὐτοῦ τάμωμεν. δέ-
" δοικα δὲ μᾶλλον μὴ καὶ ποῖς παυσὶν αὐτὸν ὑπολίπωμεν. οὕτως εἰκὸς ἀθηναίους
" φρονήματι, μήτε τῇ γῇ δουλοῦσαι, μήτε ὡς πρὸς ἀπείρους καταπαγῆναι τῷ
" πολέμῳ. οὐ μὴν οὐδὲ παυσαθήτως αὐτοῖς κελεύω, τούς τε ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾶν
" βλάπτειν, καὶ παραβουλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, ἀλλὰ ὅπως μὲν μήπω κινεῖν, πέμ-
" πειν δὲ καὶ παπάσθαι, μήτε πόλεμον ἄγαν δηλοῦντας, μήθ' ὡς παρεφόμμι.
" καὶ ἢν τούτῳ καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτοῦ ὁξαρτύεσθαι, ξυμμάχων τε προσαγωγῇ,
" καὶ ἑλλήνων, καὶ βαρβάρων, εἴ πόθεν τινα ἢ ναυτικοῦ, ἢ χρημάτων δύναμιν
" προσλαμβόμενα. ἀνεπίφθονον δὲ, ὅσοι ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ὑπὸ ἀθηναίων ἀδικου-
" μενοῦμενοι, μὴ ἕλληνας μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρους προσλαβόντας, διάσω-
" σαι, καὶ τὰ αὐτοῦ ἅμα ἐκπριζόμενα. καὶ ἢν μὲν ἐπακούσωσί πε πρεσβευο-
" μένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα. ἢν δὲ μή, διελθόντων ἐτοῦ δύο, καὶ τριῶν ἀμείνους
" ἢ δὴ, ἢν δοκῇ, πεφραγμένοι, ἴμεν ἐπ' αὐτοὺς. καὶ ἴσως ὁρῶντες ἡμῶν ἢ δὴ τὴν τε

Παρασκευήν,

Παρασκευήν, ἐποιμασίαν. Ατμητον ἀνήωτον. Ημόμορον ἔχθν. ὅμορον, ἐνέχυρον γὰρ ὑπὸ εἰρήνης πα
ρεχόμενον. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἶρειν. Καὶ ουχ ἧσσον. διὰ τοῦ τιμᾶν αὐτὴν τὴν γῆν. Ες ἀπόγνοιαν, διὰ τὸ ξύμ
κίνδυνον. Αλιτοτέρους, ἀχέτους. Μὴ αἴσχιον. ὁ γὰρ ἐν πολέμῳ ἥττων ὄμμος, ἀναγκάζεται πρεῖν, καὶ εἰς
αἰσχύνην καθίστασθαι, ἢ δουλοῦσθαι, ἢ ἀπὸ μεγάλης ξυμφορᾶς πόλεμον καταλύων. δξαίρετ τὴν δύναμιν τῆς αθη
ναίων, καταπονῶν τοὺς λακεδαιμονίους. Ενεκα τῆς ἰδίων ἰδίων λέγει, τῆς κορινθίων. οὐ γὰρ ἦν κοινὰ τὰ ἐγκλή
ματα τὰ πρὸς τοὺς πελοποννησίους, ἀλλὰ μόνων τῆς κορινθίων. Θέσθαι. ἀποθέσθαι. καταλῦσαι. Το πρὸ.

παρασκευήν, καὶ τοὺς λόγους αὐτῇ ὁμοίαν προσηκούσας, μᾶλλον ἂν εἰκοτως,
καὶ γῆν ἐπ' ἀτμητον ἔχοντες, καὶ πρὸς παρόντ' ἀγαθὸν, καὶ οὐ πω ἐφθαρμένων βου
λευόμενοι. μὴ γὰρ ἄλλο τι νομίσητε τὴν γῆν αὐτ', ἢ ὅμορον ἔχθν. καὶ οὐχ ἧσσον, ὅσῳ
ἀμείνον ἐξεργάσασθαι. ἢ φεῖσασθαι χρὴ ὡς ἐπιμηκέστερον, καὶ μὴ ἐς ἀπόνοιαν κατα
στήσαντας αὐτοὺς, ἀλιτοτέρους ἔχθν. ἀνάγκη γὰρ ἀπαράσκευοι τ' ὄντ' ξυμμάχων ἐγ
κλήμασιν ἐπεξιέντες τιμωρεῖσθαι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ αἴσχιον καὶ ἀσφαλέστερον τῇ
πελοποννήσῳ πράξομεν. Εγκλήματα μὲν γὰρ καὶ πόλεων, καὶ ἰδιωτ', ὅσων τε κατα
λῦσαι. πόλεμ) δὲ ξύμπαντας ἀραμένοις ἕνεκα τῶν ἰδίων, ὃν οὐκ ὑπάρχει ὅδε ἐ
γαν καθ' ὅτι χωρήσαι, οὐδὲν ἄλογον δοκεῖ πρεπῶς θέσθαι. καὶ ἀναισθησία μηδενὶ πολλοὺς
μᾶλλον πόλεμον ταχὺ ἐπελθεῖν δοκεῖ πολεμίους. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκείνοις οὐκ ἐλάσσοσις χρή
ματα φορούντες ξύμμαχοι. καὶ ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τοσοῦτον, ἀλλὰ δαπά
νης, δι' ἣν τὰ ὅπλα ὠφελεῖ. ἄλλως τε, καὶ ἢ ἠπειρώτας πρὸς θαλασσίους. πρισω
μεθα δὲ πρῶτον αὐτ', καὶ μὴ τ' τῇ ξυμμάχων λόγοις προτέρους ἐπαιρώμεθα.
οἷσπερ δικὴ τῶν ἀπόβαινον τοσοῦτον ἐπ' ἀμφότερα τῆς ἀπάσης ἔξομεν, οὔτοι καὶ
καθ' ἡσυχίαν παρ' ἡμῶν προσήκομεν. καὶ τὸ βραδύ καὶ μέλλον, ὁ μεμφονται μάλιστα
ἡμῶν, μὴ αἰσχύνεσθε. ἀποδύοντες τε γὰρ σχολαιτέρου αἱ ἀποσκίσεσθε, διὰ δ' ἀπαρά
σκευοι ἐγχειρεῖν. καὶ ἅμα ἐλθοῦσαν καὶ δυσεξοτάτην πόλιν διαπαντὸς νεμό
μεθα. καὶ δύνατ μάλιστα σωφροσύνῃ ἔμφρων τοῦτ' ἂν μόνοι γὰρ δι' αὐτὸ δι' πρα
γίας πεοὐκ ἐξυβρίζομεν, καὶ ξυμφορᾶς ἧσσον ἔτ' ὀργῶν ἐκόμεθ. τῇ τε ξὺν ἐπαίνῳ
ἐπιτρυγοντ' ἡμᾶς ἂν τὰ δ' ἀνάσιμα, παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν, οὐκ ἐπαιρόμεθα ἡδονῇ καὶ
ἤν τις ἄρα ξυνκατηγορίᾳ παροξύνῃ, οὐδὲν δ' ἧσσον μᾶλλον ἀκεσθέντες αὖ ἐπείσθημεν·
μεν· πολεμικοί τε καὶ βούβουλοι διὰ τὸ δύσκοσμον γιγνόμεθα, τὸ μὲν, ὅτι ἀν
δρῶς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰσχύνης δὲ δύσκολα· βούβουλοι δέ, ἅμα
θέστορον τῶν νόμων τῆς ὑποφοίας παιδευόμενοι, καὶ ξὺν χαλεπότητι σω
φρονέστορον, ἢ ὡς τε αὐτῇ αἰκουσεῖν· καὶ μὴ τὰ αἰσχεῖα ξυνεποὶ ἄγαν ὄν
τες, τὰς τῆς πολεμίων παρασκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι. ἀνομοίως ἔρ
γῳ ἐπεξιέναι· νομίζειν δὲ τὰς διανοίας τῆς πέλας παραπλησίους εἶναι, καὶ τὰς

πλέον οὕτω, καὶ διὰ τὸ
χρήματ' ὀρέμεθα.
κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ
ἔτιν ὁ πόλεμος. Οἱ
πρῶτ' ἐ. ἡμᾶς οἱ λα
κεδαιμόνιοι. τὰ αὐτ'
προϊδώμεθ. τὰ πρὸ
σομέρων. Ο μὲν φον
ται. οἱ κορίνθιοι μεμ
φονται. δ' ἐξίως οὕτω. καὶ
δ' βραδυνῆμ', καὶ μέλ
λοντ' ὅ μεμφονται μά
λιστα ἴσθ' ἄλλων ἐγ
κλήματ' μὴ αἰσχύνε
σθε. καὶ γεμόμεθα διὰ
παντὸς τ' πόλιν ἐλθυ
θόραν, καὶ ἐνδοξοτέ
ραν. πρόδυοντες γάρ,
σχολαίτορ) αν παυ
σεσθε διὰ τὸ ἀπαρά
σκευοι ἐγχειρεῖν.
υποτιμέον οὕτω ἐς δ
μὴ αἰσχύνεσθε. Σω
φροσύνῃ ἔμφρον, σω
φροσύνην ἔμφρονα
λεγόντ' μὴ λογισμοῦ
τυ[χαίουσαν, οὐ τὴν
ἀλόγιστον, καὶ ἀπὸ φύ
σεως μόνον συμβαί
νουσαν. τοῦτ' ἴ. δ' βραδυ, καὶ δ' μέλλον. Τῶν τε ξὺν ἐπαίνῳ. ταῦτα παντὰ πρὸς τὴν κορίνθιοι ἀπαντέσει.
ἐκεῖνος γὰρ κατὰ πολὺ ἐπιμεσεγαυχίας, κατὰ πολὺ ἔλλειψιν, ἀπὸ ὧν αὐχίας μελλήτας. Πολεμικοί τε, καὶ βού
βουλοι. βούβουλοι, διὰ τὸ δύσκοσμον. ἀσαφες τὸ χωρίον πλεῖ, καὶ τῶν ὄνομα τ' ἀναλλαγή. τὴν τε γὰρ ἀδω, καὶ
τὴν αἰσχύνην, κατὰ τοῦ αὐτοῦ πάθησι συνωνύμως, καὶ δ' λοιπὸν ἔμφασιν παρέχει, ὡς ἀπὸ ἄλλου, καὶ ἄλλου τάσ
σων τ' λέξιν, ὡς καὶ τὴν σωφροσύνην, καὶ τ' δύκοσμίαν ὁμοίως πέφυκε. δεῖ δὲ οὐ πανοεῖν. πολεμικοί τε γιγνόμε
θα, καὶ βούβουλοι, δι' τὸ δύκοσμον. ἀνάγκη γὰρ τοῖς δυκόσμοις σωφροσύνης πλεῖστον μετέχειν, διὰ τὸ δύκό σ
μοις, καὶ ἀδημονας. ἴ. ἀδημόνας δὲ ὄντας, ἵναι δυτύχοις, καὶ πολεμικούς. τῆς γὰρ ἀδοῦς, καὶ αἰσχύνης, ἢ δύ
φυχία πλεῖστον μετέχει. ὅμηρος. Αἰδουμαίων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοί. Αμαθέστορον. ὁ μὴ δ' ὡς τι κακὸν
ποιῆσαι, αμαθῶς αὐτὸ ἔχει δ' πλουτο. π. ἡμεῖς οὖν φασι παιδευόμενα ἀμαθῶς ἔχειν τοῦ καταφρονεῖν τῶν νό
μων. πυτέσθιν, οὐ παιδευόμενα, ὡς τε ὑποφοραὶ τῶν νόμων. Καὶ ξὺν χαλεπότητι. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι βα
ρυτάτην εἶχον ἀγωγήν, χαλεπῶς ξυμπουμενοι, καὶ σωφρονιζόμενοι. ἐν γὰρ λακεδαιμονι ἔφοροί τινες ἦσαν,
εἰπερ ἰδοιεν ἀργοῦντα, τοῦτον ἐτύπτουν, λέγοντες, ὅπως ἀργ', καὶ τῶν νόμων ἀποδύ καταφρονεῖν. Η ὡς τε
αὐτ' τ' νόμων δ' πλουτο. Καὶ μὴ τὰ αἰσχεῖα ξυνεποί. τὰ αἰσχεῖα, ψηφίσματα τ' λόγων. οἱ γὰρ λάκωνες, βρα
χυλόγοι. Εσγῳ ἐπεξιέναι, ὡς τ' κορινθίων οὕτως ὄντων. Τῶν πέλας. αὐτὴ τοῦ τῶν ὁμοίων αὐθρώπων. ὁ δὲ
τε σύνδεσμος, πρὸς τὸ οὐ ἐπ' ῥῆμα. τὸ δὲ οὐ, αὐτὴ τοῦ μὴ, ἵν' ᾖ, οὕτως ἡ σύνταξις, καὶ πολεμικοὶ, καὶ βού
βουλοι γιγνόμεθα παιδευόμενοι, μὴ νομίζειν τὰς διανοίας τῶν πέλας, καὶ τὰς προαιρουσας τύχας ὁμοίας
ἶναι λόγῳ διαιρετὰς, αὐτὴ τοῦ οὐχ ὡς λόγῳ λέγουσιν οἱ μὴ σκοποῦντες ἀδεῖ. οὕτω τὰς τύχας ἔχθν πολαμ
βάνομεν. οὐδὲ γὰρ ὅτι λόγῳ διελθεῖν τὰ μέλλοντα ὑπὸ τύχης ἔσεσθαι.

προσπεποιούσας τύχας, ἀσυμβάσεις. Διαιρετάς. φανεράς. Ἔργῳ παρασκευαζόμενα. ἐμπεφανέστατα. Καὶ οὐκ ἐξ ἐκείνων. πρὸς τοὺς λόγους τοῦ κορινθίου αἰνίττεται. πολύ τε διαφέρειν ἀνθρώπων ἀνθρώπου οὐδὲν νομίζειν, ὥς τε οἴεσθαι πολὺ διαφέρειν τοῖς λογισμοῖς, ἀλλὰ κράτιστον τοῦτο νομίζειν μόνον, ὅταν τὸ τῆς δεινῶν, καὶ τῆς πολεμίας παρασκευῆς ἀσυμβούλους, ἐπαίνους τινὰ σωτηρίας προίσηται. Κράτιστον δὲ ἦναι. κράτιστόν ὄντι φησὶν ὅς τις μήτε παρασκευῆς, μήτε παρασκευῆς ἀπέστω πείθεται. πολὺ δὲ μόνον τῆς ἀναγκαίων, παρασκευῆς ἀκούειν καὶ τῆς αὐτῷ προσηκόντων. Ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις. ἀσυμβουλευτοτάτοις.

Διὰ ἰσχύ. διὰ τὴν ἐξ ἰσχυρὸν μὴ ἰσχύν. μὴ ὡς φθάσαντες, ἀπωλέσωμεν ταύτην διὰ βουλίαν. δίκας. δοῦναι. Τοὺς μὲν λόγους τῆς πολλῶν. διὰ μηνυορία αθηναῖ, δου τοῦ ἐφόρου καὶ τὰ τῆς ἀθηναίων, καὶ τοῦ ἀρχιδάμου. τὸ δὲ τῆς διμηνυορίας, σύντομον, καὶ λακωνικόν. διὰ τὸ προοίμια οὐκ ἔχει. Ἰσχέον ὅπη σαί τινες περὶ λακεδαιμονίοις ἄρχοντες, τὸν ἀριθμὸν πέντε, οὓς ἐφόρους ἐκάλουν διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τ πόλεως πράγματα. ἐν διασοχῇ ἦσαν. Εἰ πρὸς δικαίμη δοις. κατὰ τ μὴ δων. Κακοὶ νῦν. κακότροποι. Ὁμοιοχὴ τότε. ἐλευθεροῦται τῆς ἑλλάδος διὰ πολυόπ. οὐδὲ μελλήσομεν ὑπερθήσεσθαι. Οἵδ' οὐκέτι μέλλουσιν. ὑπακουστέον, δ' ἐπεὶ δή, ἴσχῃ, ἐπεὶ δὴ οὐκέτι μέλλουσι καλῶς πάσχειν. τὸ γὰρ μέλλουσι, νῦν οὐχὶ ὦν τοῦ βραδύνουσι λεκτέον, ἀλλ' ὦν τοῦ ἐσομένου.

Ἄλλοις μὲν γάρ. ταῦτα πάλιν πρὸς ἀρχίδαμον ἀπρεπεῖ νει, λέγοντα ὡς μουσοίδων οἱ ἀθηναῖοι. ὅρα δὲ πῶς ἀλυχά πινα, καὶ ἀλόγιστα. τοῖς ἀθηναίοις ἐμαρτύρησεν. Ἀλλὰ πιμωρητέον. ἄπαξ κεῖται λέξις παρὰ τῷ ῥήτορι. οὐ χρὴ δὲ ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ λέγειν αὐτήν.

Οἵδε, κρίνουσι γὰρ βοῇ καὶ οὐ ψήφῳ. τὴν ἀσυνδοχὴν τοῦ λόγου οὐ ψήφῳ κρίνουσιν οἱ λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ βοῇ. οἷον, ἢ πανταὶ τις βοῶσιν, ἢ ἥσυχάζουσί τινες. Δείξας τὶ χωρίον αὐτοῖς. τὸ ἐξῆς τῆς διανοίας οὕτως. ἔλεξε δείξας τὶ χωρίον αὐτοῖς. τὸ γὰρ δείξας τὶ χωρίον αὐτοῖς, πρὸς τὸ ἔλεξε. Δοκοῖεν. ἔδοξαν.

προσπεποιούσας τύχας οὐ λόγῳ διαιρετάς. ἀεὶ δὲ ὡς πρὸς δὴ βουλευομένοις τοῖς ἐναντίοις ἔργῳ παρασκευαζόμενα. καὶ οὐκ ἐξ ἐκείνων, ὡς ἁμαρτησομένων ἔχειν δὲ εἰτὰς ἐλπίδας, ἀλλ' ὡς ἡμᾶς αὐτὰ ἀσφαλῶς προνοουμένων. πολύ τε διαφέρειν οὐδὲν νομίζειν ἀνθρώπου ἀνθρώπου, κράτιστον δὲ ἦ, ὡς τις ἐν τῷ ἀναγκαιοτάτοις παρασκευάζεται. ταύτας οὖν, ἃς οἱ πατέρες τε ἡμῖν παρέδοσαν μελέτας, καὶ αὐτοὶ διαπαντὸς ὠφελούμενοι ἔχομεν, μὴ παρῶμεν. μηδ' ἕνα ἐχέντες ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας, πολλῶν σωμάτων, καὶ χρημάτων, καὶ πόλεων, καὶ δόξης βουλόμεθα σωθῆναι, ἀλλὰ κατ' ἡσυχίαν ἕξεσι δ' ἡμῖν μᾶλλον ἑταίρων διαπαντὸς ἰσχύν. καὶ πρὸς δὲ ἀθηναίους πέμψεσθε μὲν πρὸς τῆς πεδαίας, πέμψεσθε δὲ πρὸς ὧν οἱ ξύμμαχοί φασιν ἀδικεῖσθαι. ἄλλως τε, καὶ ἐπίμονον ὄντων αὐτῆς δίκας δοῦναι. ἔστι δὲ τὸν διδόντα, οὐ πρότερον νόμισον ὡς ἐστὶν ἀδικοῦντα ἕως ἂν ἀδικοῦνται. παρασκευάζεσθε δὲ ὡς πόλεμον ἅπαντα. ταῦτα γὰρ καὶ κράτιστα βουλεύσεσθε, καὶ τοῖς ἐναντίοις φοβερώτατα. καὶ ὁ μὲν Ἀρχίδαμος, τοιαῦτα εἶπε. παρελθὼν δὲ Σθενελαΐδας τελευταῖος, εἷς τῆς ἐφόρων τότε ὤν, ἔλεξε τοῖς λακεδαιμονίοις ὧδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΣΘΕΝΕΛΑΙΔΟΥ.

Τοὺς μὲν λόγους τοὺς πολλοὺς τῆς ἀθηναίων, οὐ γιγνώσκω. ἐπαινέσαι τις γὰρ πολλὰ ἑαυτοῦς, οὐδ' ἁμοῦ αὐτεῖπεν, ὡς οὐκ ἀδικοῦσι τοὺς ἡμετέρους ξυμμάχους, καὶ τὴν πελοπόννησον. καίτοι πρὸς τοὺς μήδους εὐγένουτο ἀγαθοί τότε, πρὸς δ' ἡμᾶς κακοὶ νῦν, διπλασίας ξυμμαχίας ἀξιοῖ εἶσιν, ὅτι αὐτ' ἀγαθῶν, κακοὶ γεγένηνται. ἡμεῖς δὲ ὅμοιοι καὶ τότε, καὶ νῦν ἐσμεν. καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἢν σωφρονῶμεν, οὐ περιοφόμεθα ἀδικουμένους, οὐδὲ μελλήσομεν τιμωρεῖν. οἱ δ' οὐκέτι μέλλουσι κακῶς πάσχειν. ἄλλοις μὲν γὰρ χρήματα ἔστι πολλά, καὶ νῆες καὶ ἵπποι, ἡμῖν δὲ, ξύμμαχοι ἀγαθοί, οὓς οὐ παραδοπέα τοῖς ἀθηναίοις ἐστὶν. οὐδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα, μὴ λόγῳ καὶ αὐτοῖς βλαπτόμενοις, ἀλλὰ τιμωρητέα ἐν τάχει, καὶ παντὶ σθένει. καὶ ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς διδασκέτω. ἀλλὰ τοὺς μέλλοντας ἀδικεῖν, μᾶλλον πρέπει πολὺν χρόνον βουλεύεσθαι. μὴ φείσεσθε οὖν ὦ λακεδαιμόνιοι ἀξίως τῆς παρούσης δυνάμεως. καὶ μὴ πόλεμον. καὶ μὴ τοῖς ἀθηναίοις ἐλάττους γίγνεσθαι. μὴ τοῖς ξυμμάχοις καταπροδιδῶμεν, ἀλλὰ ξὺν τοῖς θεοῖς, ἐπίωμεν αὖθις τοῖς ἀδικοῦντας. Τοιαῦτα λέξας, ἐπεφήφιζεν αὐτὸς ἔφορος ὤν, ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν λακεδαιμονίων. ὁ δὲ, κρίνουσι γὰρ βοῇ, καὶ οὐ ψήφῳ, οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὁπότερα μείζων ἀλλὰ βουλόμενος αὐτοῖς φανερῶς ἀποδεικνυμένοις τὴν γνώμην, ἐς τὸ πολεμεῖν μᾶλλον ὁρμῆσαι, ἔλεξεν.

Ὅτῳ μὲν ὑμῶν λακεδαιμόνιοι δοκοῦσι λελύσθαι αἱ σπονδαὶ, καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἀδικεῖν, καὶ ἀναστήτωσαν ἐκεῖνο δ' χωρίον, δείξας τὶ χωρίον αὐτοῖς. ὅτῳ δὲ μὴ δοκοῦσιν, ἐς τὰ αὖθις θάτερα. Ἀναστάντες δ', διέστησαν. καὶ πολλῷ πλείους ἐγένοντο, οἷς ἐδόκουν αἱ σπονδαὶ λελύσθαι. προσκαλέσαντες τε τῶν ξυμμάχους, ἔδοξεν, ὅτι σφίσι μὲν δοκοῖεν ἀδικεῖν οἱ ἀθηναῖοι, βούλεσθαι δὲ καὶ τοῖς πᾶσιν ξυμμάχοις παρακαλέσαντας, πόλεμον.

Ε πάγαγεῖν. μόνοι γὰρ οἱ πρέσβεις παρῆσαν καὶ οὐχὶ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν συμμάχων. Καὶ οἱ μὲν ἦγον οἱ σύμμαχοι. Πρέσβεις ὕστερον. αὖ ἐχώρησαν δ' ἐπὶ λόγοτι. Διαπραξάμενοι ταῦτα. Ἰστέον ὅτι δ' αὖ σαθαί τι παρά τοῖς ἄρχουσι, δι' ἀπράξαθαι. λέγεται. καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ τοῖς ἄρχοντας προστάξαι τοῖς ὑπηκόοις. χρηματίσαντες, χρηματίσαι μέν ἐστι, τὸ πρᾶξαι. χρηματίσαθαι δέ, τὸ κερδᾶναι. καὶ τὴν μείωσιν τὴν λέξιν. Ἡ δὲ διαγνώμη αὐτη. διαγνώμη, διάγνωσις, καὶ διάκρισις. ἰδικὴ δὲ αὐτη ἡ λέξις. Μετὰ τὰ δύ βοι καὶ. μεθ' ὃ ἔλαβον οἱ ἀθηναῖοι τὴν δύβοιαν. Οἱ γὰρ ἀθηναῖοι. ἀρχὴ τῆς πεντηκονταετίας. Ἐπειδὴ μήδοι θωμάζετε δ' χωρίον καὶ ἐπὶ τῇ σαφηνείᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ συντομίᾳ. Καὶ ναυσὶ, καὶ πεζῷ. κατὰ τάξιν καὶ τοῖς ἀγῶνας τίθηκε, ναυσὶ, καὶ πεζῷ. ὃ δὲ δύ/ πολεμίων, θωμαστικόν. τάχα δ' τοῖς μήδους τοσούτους ὄντας, δύ' ὀλίγας χώρας αὐτοῖς ἀπέλαθῆναι. Αὐτ. τ' μήδων. Σπ" ἐπολιόρκουν. σπουδῆς, καὶ σπόλις. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς, καὶ θηλυκῶς. Καὶ ἐπὶ χωμάσαντις. δύχειμῶνα διαβιβάσαντις. Ἐκλιπόντ. ἤγουν ἀφανισθέντ. Ἐκ τ' χώρας. πολιτείαν, ἐκ τοῦ ξένος, ἐκ σαλαμῖνος. Καὶ τ' πολιοῦσαν καπασκευήν. τ' κυκλῳ τ' πόλεως. Καὶ τ' πόλιν διαπόλιν πόλεως, καὶ τὰ ἐπὶ σατο. καὶ ἔοικε κυρίως τέαν τ' πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τοῖκι λαμβάειν. ἀτείχιστ) γὰρ ὤκουν οἱ λακεδαιμόνιοι τ' πόλιν. Καὶ οἰκίαι. αἱ πὶ τ' οἰκι. ὅμοιρος, οἱ δὲ δύσκολοι, ὁλοι. Ξυνέβη κει. περίβολος δ' ηλογότι. Μετὰ τὰ φῶν. τ' ἀθηναίων. Τὸ μὲν βουλόμεν). δ' μὲν βουλόμεν), καὶ ὑπὸ τ' γνώμης οὐ δηλοῦντις. οὐκ ἐπὶ τὴν γνώμην οὐ δηλοῦντις. ἀλλὰ μὴν προσθήκης δ' βουλόμενον. ἐν φίλοις γὰρ μόν) ἡ γνώμη φανερὸν τὸ ἐναντίοις. καὶ δ' ὑπογραφόμεν) ἀποκρύπτεται, δὴ δι' τ' ὑπόπτου, τὸ κρυπτὸν τῆς αὐτ' πολιτείας σημαίνει.

ἐπαγαγεῖν, ὅπως κοινῇ βουλευσάμενοι, τὸν πόλεμον ποιῶνται, ἢν δοκῇ. καὶ οἱ μὲν ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, διαπραξάμενοι ταῦτα. καὶ οἱ ἀθηναίων πρέσβεις ὕστερον, ἐφ' ἁπᾶσι ἦλθον χρηματίσαντες. ἡ δὲ διαγνώμη αὐτη τ' ἐκκλησίας, ἣν τὰς ποτε δὰς λελύσθαι, ἐγένετο ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, τ' τριακοντουπέδων ποτε δῶν προεχωρηκότων, αἳ ἐγένοντο μετὰ τὰ δύβοϊ καὶ ἐψηφίσαντο δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι πᾶσι ποτε δὰς λελύσθαι, καὶ πόλεμον τὸν ξυμμαχῶν ποιήσαντες τοῖς λόγοις, ὅσον φόβου μόνοι τοῖς ἀθηναίοις, μὴ ἐπὶ μεῖζον δύνωνται, ὁρῶντις αὐτοῖς τὰ πολλὰ τῆς ἑλλάδος ὑποχείρια ἤδη ὄντα. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι πρόπερ τοιῶδε ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα, ἐν οἷς ηὐξήθησαν. Ἐπειδὴ μήδοι ἀπεχώρησαν ἐκ τῆς δυρωπίας νικηθέντες καὶ ναυσὶ, καὶ πεζῷ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, καὶ οἱ καταφυγόντες αὖ τ' ναυσὶν, ἐς μυκάλην διεφθάρησαν, λεωτυχίδης μὲν ὁ βασιλεὺς τῶν λακεδαιμονίων, ὃς ἡγεῖτο τῶν ἐν μυκάλῃ ἑλλήνων, ἀπεχώρησεν ἐπ' οἴκου, ἔχων τοὺς ἀπὸ πελοποννήσου ξυμμάχους. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, καὶ οἱ ἀπὸ ἰωνίας, καὶ ἑλλήσποντου ξύμμαχοι, ἤδη ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλέως, ὑπομείναντες, σπονδὰς ἐπολιόρκουν. μήδων ἐχόντων. καὶ ἅπαν χειμάσαντες, εἷλον αὐτήν. ἐκλιπόντων τ' βαρβάρων. καὶ μετὰ τοῦτο, ἀπέπλευσαν ὅς ἑλλήσποντου, ὡς ἕκαστοι κατὰ πόλεις. ἀθηναίων δὲ τὸ κοινὸν, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον, διεκομίζοντο δύβυς ὅθεν ὑπεξέθεντο, παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ τὴν πρόπαν καπασκευήν. καὶ τὴν πόλιν ἀνῳκοδόμειν παρεσκευάζοντο, καὶ τὰ τείχη. τοῦ περιβόλου βραχέα ἐστήκει. καὶ οἰκίαι, αἱ μὲν πολλαὶ, ἐπεπτώκεσαν. ὀλίγαι δὲ πρόπαν ἦσαν, ἐν αἷς αὐτοὶ ἐσκήνησαν, οἱ δυνατοὶ τ' πρόσθεν. λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι δ' μέλλον, ἦλθον ἐς πρέσβεαν. τὰ μὲν, καὶ αὐτοὶ ἴδιον αἰδρῶντις μήπερ τ' ἐκείνους, μήτ' ἄλλον μηδ' ἵνα τείχος ἔχοντα. τὸ δὲ πλέον τ' ξυμμάχων ὄξοτρυνον τ', καὶ φοβούμενοι τοῦ τε ναυτικοῦ αὐτ' δ' πλῆθος, ὃ πρόπαν οὐχ ὑπῆρχε, καὶ τὴν ἐς τὸν μηδικὸν πόλεμον πόλιν γενομένην, ἣν ἴδιόν τε αὐτοῖς μὴ τάχίζειν, ἀλλὰ καὶ τ' ἔξω πελοποννήσου μᾶλλον ὅσοις ξυνεστήκει ξυγκαθελεῖν μὴ σφῶν τοὺς πολεμίους. τὸ μὲν βουλόμενον καὶ ὑπόπτου τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντις ἐς τοὺς ἀθηναίους. ὡς δὲ τοῦ βαρβάρου εἰ αὖθις ἐπέλθοι, οὐκ ἂν ἔχοντες ἀπὸ ἐχυροῦ πόθεν, ὥσπερ νῦν ἐκ τ' νησῶν ὁρμᾶσθαι, τήν τε πελοποννησιακὴν ἀπὸ γῆν ἔφασαν αὐτὰ χώρησιν τε καὶ ἀφορμὴν ἱκανὴν εἶναι. οἱ δ' ἀθηναῖοι, θεμιστοκλέους γνώμῃ. τοῖς μὲν λακεδαιμονίοις ταῦτ' εἶπόντας ἀποκριναμένους ὅτι πέμψουσιν ὡς αὐτοὺς πρέσβεις περὶ ὧν λέγουσιν, δύβυς ἀπαλλαξάν. ἑαυτὸν δ' ἐκέλευεν ἀπιστέλλειν ὡς τάχιστα ὁ θεμιστοκλῆς ἐς τὴν λακεδαίμονα. ἄλλους δὲ πρὸς ἑαυτῷ ἑλομένους πρέσβεις, μὴ δύβυς ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἅπαν ἔχειν μέχρι ποσοῦπου, ἕως ἂν ἱκανὸν τὸ τεῖχος ἄρωσῖν, ὡς πρὸς ἀπομάχεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαιοτάτου ὕψους. τειχίζειν δὲ πάντας πανδημεὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ αὐτοὺς, καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας, φείδομένους μήτε ἰδίου, μήτε δημοσίου οἰκοδομήματος, ὅθεν τις ὠφέλεια ἔσται ἐς δ' ἔργον ἀλλὰ καθαιροῦντας πάντα. καὶ ὁμὲν ταῦτα διδάξας, καὶ ὑπόπτων τὰ ἄλλα, ὅτι αὐτὸς τάχιστα πράξοι, ᾤχετο. καὶ ἐς τ' λακεδαίμονα ἐλθὼν, οὐ προσήει πρὸς τὰς ἀρχὰς, ἀναβάλλετε, καὶ προὐφασίζετο. καὶ ὅπότε τις αὐτ' ἔροιτο τ' ἐν πόλει ὄγλων, ὅτι οὐκ

Καὶ ἀφορμήν. οἷον, ὅς τις ὁρμώμενός τις, σώζεται. Αλλ' ἅπαν. κωλύσει. τειχίζειν ἢ πάντας. ἢς τ' αἰάκλησιν τ' τείχους συνορχεῖσθαι. τειχίζειν δὲ πάντας πανδημεί. δ' πάντας αὐτοὺς καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας. δ' δὲ πανδημεί, μηδενὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπολειπομένου. Ες τὸ ἔργον. ἢς τὴν κλίσιν. Ραιπα. τὰ οἰκοδομήματα. Καὶ προὐφασίζετο. ἀπήας προέτεινεν.

Ἐπορχεται. ἐπορχεται ὁ ξένος παροῤχεται ὁ πολίτης. Αὐτοῖς ὑπολειφθῆναι. οὐκ ἀκριβὴς ἡ παραγραφή. αὐτοῖς γὰρ, οὐ τοῖς πρὶν τοῦ ἀθηναίων λέγει. καὶ παρελθόντες, ἔλεγον μή ποτ' οὕτω τὸ μὲν παρελθεῖν, δι' αὐτίκα δηλοῖ. τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενον καταφαὰς χρόνου τοῦτο διαπράξασθαι. Παραίτεσθαι. ἀπατᾶσθαι. Σκεμμάμμοι, ἰδόντες τοῖς ὀφθαλμοῖς δηλονότι. Ὡς ἤκιστα. τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ οὕτως. Αὐτοὶ πάλιν. οἱ πρὶν τὸν θεμιστοκλέα. Καὶ ἀριστείδης. ὁ λεγόμενος δίκαιος. Ἀγγέλλοντες. τῷ θεμιστοκλεῖ δηλονότι. Οὐκέτι ἀφῶσι τὸ ἑξῆς, μὴ οὐκέτι αὐτοῖς ἀφῶσιν οἱ λακεδαιμόνιοι ὑστέρησαφῶς ἀκούσασθαι.

Τοὺς πρέσβεις. τοὺς λακεδαιμονίων. Ἐνταῦθα. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. Φανερῶς δ' εἶπε. δῆμα πάγιον. δυνατὸν γὰρ καὶ ὡς ἀπὸ θεμιστοκλέους, καὶ ὡς ἀπὸ θουκυδίδου ταῦτα λέγεσθαι. καὶ κῶς καὶ ὕστερον παραγέγραπται. αὖτις δὲ θεμιστοκλέους δοκεῖν ἦν φωνὴ λεγόντων τοῦτο, καὶ θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν, τοῖς λακεδαιμονίοις ἐνταῦθα δὴ φανερῶς εἶπε. Ῥᾳδίως βουλεύεσθαι. πρέσβεις πέμπειν. Παρὰ σφᾶς. ἤγουν τοὺς ἀθηναίους. Ξύμφορα καὶ τὰ κοινά. ὕστερα πρόδηλοι εἰσὶ. Μετ' ἐκείνων. ἤγουν τῶν λακεδαιμονίων. Φανῆναι. κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει. Τεῖχος ἔχειν. κατὰ κοινοῦ τὸ ἔφασαν. Οὐ γὰρ διόν τε ἦ. ἐὰν μὴ ἔχωμεν φιλοτείχους, ὡς οἱ ἄλλοι, μέλλομεν οὐδὲ τὴν γνώμην ἔχειν ἐν τοῖς πολεμίοις. ἴσως γὰρ πολεμίων ἐλθόντων, ἡμῶν μὲν ὀλίγη μὴ μάχεσθαι, ἀμὰ πανδεῖσθαι, ὡς μὴ ἔχουσι τεῖχος, τοῖς δὲ ἄλλοις πολεμίοις. οὐ γὰρ ἐνδέχεται δὴν μὴ οὐ πάσχειν τὰ ἄλλων θαρσοῦσι κατ' ἐκείνους, καὶ ὁμοίου πάσχειν. Ὁμοίου τι, ἢ ἴσον. ἵνα ἅπαντα σωζῃ δὲ ἴσον. Ἀτειχίστοις. ἀπὸ ἀτειχίστου πόλεως. Εἰ καλύμμη. κωλύσει. ἰδία ἡ πόλις Θουκυδίδου. Τῷ κοινῷ. ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. Ἐπρεσβεύσαντο. πρέσβεις ἔπεμπον. Μάλιστα. ὑπερβαλλόντως. Ἀνεπικλήτως. ἀκατηγορήτως. μηδὲν ἐγκαλυθέντες. Τῷ τρόπῳ τῇ μηχανῇ. Καὶ οὐ ξυνειρασμένων. οὐ ξυνθεμένων, καὶ ἰσοθεμένων. Εἶναι ἢ. κατὰ πάντας τρόπους. Ἀπὸ σωμάτων. ἀπὸ βάσεων ἀνδριάντων. Καὶ λίθοι ἀρραρασμένοι. οἷον, πεπλυμμένοι, τύπους τινὰς, καὶ πρόσωπα ἔχοντες. λελαξευμένοι. Ἐπικατελέγησαν. ἐγκατῳκοδόμησαν. ὅμηρος. Αἱ μασάς πελέγων. Μείζων γὰρ ὁ περίβολος. τῶν προτέρου δηλονότι μείζων. Ὁμοίως κινοῦντες. ὁμοίως, καὶ κοινὰ, καὶ ἱερὰ δηλονότι. Ὑπῆρχτο δ' αὐτῶν. ἀρξάμενος ἦν τοῦ ἔργου αὐτός. Ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς. τοῦ θεμιστοκλέους. Ἧς κατ' ἐνιαυτόν. κατά τινα ἐνιαυτὸν ἢ τεμῶν ἐγένετο. πρὸ δὲ τῶν δηλονότι ἦρξε θεμιστοκλῆς ἐνιαυτὸν ἕνα.

Αὐτοφυεῖς.

ἐπορχεται δὲ καὶ ὀψὲ, ἐφ' ἡμῖν ξυμπρέσβεις αἱρεῖσθαι, ἀσχολίας δ' ἐπίνος οὔσης αὐτοῖς ὑπολειφθῆναι, πρὸς δ' ἔχεσθαι μέντοι ἐν τάχει ἥξειν, καὶ θαυμάζειν, ὡς οὔπω παρεῖσιν. οἱ δὲ, ἀκούοντες, τῷ μὲν Θεμιστοκλεῖ ἐπείθοντο διὰ φιλίαν αὐτοῦ. τὰ δὲ ἄλλων ἀφικνουμένων, καὶ σαφῶς κατηγορούντων ὅπερ τεῖχίζεται τε, καὶ ἤδη ὑψος λαμβάνει, οὐκ ἔχοντος ὅπως χρὴ ἄπιστα ἔσεσθαι. γνοὺς δὲ ἐκεῖνος, κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες χρήσονται, καὶ σκεμμάμενοι ἀπαγγελοῦσιν ὅπως, καὶ πρὸς αὐτὸ ὁ θεμιστοκλῆς τοῖς ἀθηναίοις κρύφα πέμπει, κελεύων ὡς ἤκιστα δῆλον ποιεῖν, καὶ μὴ ἀφεῖναι πρὶν αὐτοὶ πάλιν κομισθῶσιν. ἤδη γὰρ καὶ ἦκον αὐτῷ οἱ ξυμπρέσβεις, Ἀβρώνυχός τε ὁ Λυσικλείους, καὶ Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀγγέλλοντες ἔχειν ἱκανῶς τὸ τεῖχος. ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ οἱ λακεδαιμόνιοι σφᾶς ὑστέρησαφῶς ἀκούσαι, οὐκέτι ἀφῶσιν. οἵ τε οὖν ἀθηναῖοι τοῖς πρέσβεις ὡς τάχος ἐπέστελλον κατέχειν. καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπελθὼν, τοῖς λακεδαιμονίοις ἐνταῦθα δὴ φανερῶς εἶπε, ὅτι μὲν πόλις σφῶν τε τείχισται ἤδη, ὡς τε ἱκανὴ ἧ. σώζειν τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ. εἰ δέ τι βούλονται λακεδαιμόνιοι, ἢ οἱ ξύμμαχοι πρεσβεύεσθαι παρ' σφᾶς ὡς προσδιαγιγνώσκοντας τὸ λοιπὸν ἐνίεναι, τά τε σφίσιν αὐτοῖς ξύμφορα, καὶ τὰ κοινά. τὴν τε πᾶσαν πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι, καὶ ἐς τὰς ναῦς ἐσβῆναι, αὐτὸν ἐκείνων ἔφασαν γνόντες πολεμῆσαι. καὶ ὅσα αὖ μετ' ἐκείνων βουλεύεσθαι, οὐδὲν ὑστεροι γνώμῃ φανῆναι. δοκεῖ οὖν σφίσι καὶ νῦν ἄμεινον εἶναι τὴν ἑαυτῶν πόλιν τεῖχος ἔχειν, καὶ ἰδίᾳ τοῖς πολίταις, καὶ ἐς τοὺς ἅπαντας ξυμμάχους ὠφελιμώτερον ἔσεσθαι. οὐ γὰρ οἷόντ' εἶναι μὴ ἀπὸ παντὸς παρασκευῆς ὁμοίου πᾶσιν ἴσον ἐς τὸ κοινὸν βουλεύεσθαι. ἢ πάντας ἕν' ἀτείχιστος ἔφη χρῆναι ξυμμαχεῖν καὶ τὰ δοκοῦντα νομίζειν ὀρθῶς ἔχειν. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι ἀκούσαντες, ὀργὴν μὲν φανερὰν οὐκ ἐποιοῦντο τοῖς ἀθηναίοις. οὐδὲ γὰρ ἐκωλύοντο, ἀπὸ γνώμης πάσης πρὸς τὸ κοινὸν ἐπρεσβεύσαντο. ἅμα δὲ καὶ προσφιλεῖς ὄντες ἐν τῷ τότε δι' τὴν ἐς τὸν μῆδον προθυμίαν, πᾶσαν ἐσπουδάκεσαν αὐτοῖς ἐπιτυγχάνειν. τῆς μέντοι βουλήσεως ἁμαρτάνοντες, ἀδήλως ἤχθοντο. οἵ τε πρέσβεις ἑκατέρωθεν ἀπῆλθον ἐς οἶκους ἀνεπικλήτως. τοῦτο τῷ τρόπῳ οἱ ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐτείχισαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. καὶ δηλοῖ ἡ οἰκοδομία ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐγένετο. οἱ γὰρ θεμέλιοι, παντοίων λίθων ὑπόκεινται, καὶ οὐ ξυνειργασμένων ἐστὶν ἃ, ἀλλ' ὡς ἑκάστοτε προσεφόρουν. πολλαί τε στῆλαι ἀπὸ σημάτων, καὶ λίθοι εἰργασμένοι ἐγκατελέγησαν. μείζων γὰρ ὁ περίβολος πάντα χῆ τῆς πόλεως. καὶ διὰ τοῦτο πάντα ὁμοίως κινοῦντες, ἠπείγοντο. ἐπέσεισε δὲ καὶ τοῦ θεοῦ ἀληθῶς τὰ λοιπὰ ὁ Θεμιστοκλῆς οἰκοδομεῖν. ὑπῆρχτο δ' αὐτοῦ πρότερον ἔτι τῆς ἐκείνου ἀρχῆς, ἥς κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναίοις ἤρξε νομίζωντο, τε χωρὶς καλόν, ἕξειν, λιμένας ἔχοντες τρεῖς

Αὐτοφυεῖς. ἦγουν οὐ χειροτοίητους. Καὶ αὐτοῖς ναυτικοὺς. τοῖς ἀθηναίοις. Προφέρειν. ἐπιδύναι. Ες τὸ κλῆσαθαι δύναμιν. εἰς τὸ δυνατωτέρους γενέσθαι δύναμιν, ἤγουν θαλασσοῦσθαι. Αυθεκαστέα ἐστί. πρῶτος εἶπε φησὶν, ὅτι δεῖ πάσῃ δυνάμει αὐτέχεσθαι τῆς θαλάσσης. Εὐθὺς συγκατεσκευάζεν. εὐθὺς φησὶν ἅμα τῷ συμβουλεῦσαι, ἤρξατο θαλασσοκρατίαν κατασκευάζειν. Οσῳ νῦν ἐπὶ τοῦ τείχους ἐν πειρασμῷ, ὅσῳ νῦν ἐπὶ δηλίου ὄζει. Αλλήλαις. ἢ ὑπάντωσις ἀμήλαις, ἢ συνεξυγμώσας διὰ τὰ μεγέθη τῶν λίθων. Αλλὰ ξυνῳκοδομημένοι. συνδεδεμένοι. Καὶ ἐντομῇ. διὰ τῆς τομῆς. Εγγώνιοι. πεπαίγωνοι. Οὗ δίενοείτο. οὗ πινος ὕψος δίενοεῖτο. ἢ. ὁ τεῖχος. Εβούλετο γάρ. ὁ θεμιστοκλῆς. Αφισταῖσαι. ἀποστροφὴν ποιεῖν. Επιβουλάς. ἐπιθέσεις. Ολίγων. καὶ τὰ χρήματα. δηλ. ἱερὰ, καὶ πάντων. Προσεκτοιδών. ἐνοῦν προσεῖχε νοήσας. διὸ καὶ ναύμαχος ἐκαλεῖτο. Τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον. ἐπιστάμενος φησὶ διὰ πάσας ἔχον διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ γῆς ἔρχεσθαι. Εὐπορώτεραν. πλέον δύνασθαι. Τῆς αὖ πόλεως. ἢ. δηλόνοτι. Καταβαίτις ἐς αὐτήν. τῇ γνώμῃ δηλονότι θεμιστοκλέους. Ετείχισαν. τῷ τείχει περιεφύλαξαν. Καὶ τἄλλα κατεσκευάζοντο. τὰ ἰδιωτικὰ, καὶ οἰκοδομηταὶ δηλονότι. Εὐθύς. μὴ τὸ τείχισθῆναι. Μετὰ τὴν μήδων αἵρεσιν. μὴ τὰ κατὰ μαρδόνιον. ταῦτα δὲ ἔδει ἐπὶ τὴν μυκάλην. ἀναδιὰ μέσου τὴν τείχοποιΐαν ἐπῶν, εἰκότως πάλιν ἐπανέρχεται ἐπὶ τὰ κατὰ παυσανίαν. Ες κύπρον. διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπὸ βασιλέα. Καπετρέλαιο. κατέσχαλασαν. Ες βυζάντιον. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐστράτευσαν. Καὶ ὄξε πολιόρκησαν. πολιορκῆσαι, τὸ μόνον πόλει προσκαθέσθαι πολεμίους. ἐκπολιορκῆσαι, τὸ τελέως καταβαλεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰσελθεῖν. Και βιαίου ὄντος αὐτοῦ. τυραννικοῦ ὑπάρχοντος τοῦ παυσανίου. Κατὰ τὸ ξυγγενές. διὰ τὴν συγγένειαν. Επιτρέπειν. ἄδειαν δίδοναι. καὶ προσεῖχον τὴν γνώμην. πρὸς αὐτοῖς εἶχον τὴν γνώμην. Τἄλλά τε. τὰ περὶ τῆς ἡγεμονίας. Η φαίνοιτο. αὐτὴ τοῦ ἐφαίνη. Μετεπέμποντο παυσανίαν. εἰς λακεδαιμονίαν δηλονότι. Τῶν ἀφικνουμένων. ἐς λακεδαίμονα ἐρχομένων. Η στρατηγία. ἡ ἡ, ἄλλοι σύνδεσμον. ἕτεροι δὲ, ἄρθρον φασὶ τὸν. καλεῖσθαί τε ἅμα. καλεῖσθαι ἐς λακεδαίμονα δηλονότι. Παρ' ἀθηναίους μεταπέμπεσθαι. πρὸς ἀθηναίους μεταπέμπειν. μεταπεμπέσθαι. Πλὴν τῆς ἀπὸ πελοποννήσου, οἱ γὰρ πελοποννήσιοι. ὑπήκουον τῇ λακεδαιμονίων. Εὐθύνθη. δίκας ἔδωκε, καὶ κατεδικάσθη, καὶ κατεγνώσθη. Τὰ δὲ μέγιστα. τὰ κοινὰ, ὅ ἐστι δημόσια. Μηδισμός. τὰ τῆς μήδων φρονήσεως. Σαφέστατον. τοῦτο ὡς παρὰ τοῦ Θουκυδίδου εἴρηται. οὐ γὰρ λέγει τοῖς λακεδαιμονίοις σαφέστατον εἶναι. ἢ γὰρ ἂν ἐπιμωρήσαντο αὐτὸν, ὁπόταν πρεσβύτερον μᾶλλον ἔλεγχον.

αὐτοφυεῖς, καὶ αὐτοῖς ναυτικοὺς γεγενημένους, μέγα προφέρειν ἐς τὸ κλήσασθαι δύναμιν. τῆς γὰρ θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς αὐτεκλεία ἔστι, καὶ τὴν ἀρχὴν εὐθὺς ξυγκατεσκεύαζε. καὶ ᾠκοδόμησαν τῇ ἐκείνου γνώμῃ τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅσῳ νῦν ἐπὶ δηλίου ὄζει πολύ. τὸν γὰρ πάντα εὖ ἅμαξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις τοῖς λίθοις ἐπῆγον. ἐντὸς δ', οὔτε χάλιξ, οὔτε πηλὸς ἦν, ἀλλὰ ξυνῳκοδομημένοι μεγάλοι λίθοι, καὶ ἐντομῇ ἐγγώνιοι, συνδήρῳ πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔξωθεν, καὶ μολύβδῳ δεδεμένοι. τὸ δὲ ὕψος ἤμισυ μάλιστα ἐτελέσθη οὗ δίενοείτο. ἐβούλετο γὰρ τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει ἀφίστασθαι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβουλάς. ἀνθρώπων τε ἐνόμιζεν ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρειοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυλακήν. τοῖς δ' ἄλλοις ἐς τὰς ναῦς ἐσβαίνεσθαι. ταύτας γὰρ ναυσὶ μάλιστα προσεκτῆτο, ἰδὼν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῆς βασιλέως στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον, ὑπερωτέραν τῆς κατὰ γῆν οὖσαν, πολύ τε πάσης ὠφελιμώτερον ἐνόμιζε τῆς ἄνω πόλεως. καὶ πολλάκις τοῖς ἀθηναίοις παρῄνει, ἢν ἄρα ποτὲ κατὰ γῆν βιαθῶσι, καταβαίνειν ἐς αὐτὸν τοῖς ναυσὶ, πρὸς ἅπαντας ἀνθίστασθαι. ἀθηναῖοι μὲν οὖν οὕτως ἐτειχίσθησαν, καὶ τἄλλα κατεσκευάζοντο ὡς μάλιστα τὴν μῆδων αἵρεσιν. Παυσανίας δὲ ὁ Κλεομβρότου, ἐκ λακεδαίμονος στρατηγὸς τῶν ἑλλήνων ἐξεπέμφθη μετὰ εἴκοσι νεῶν ἀπὸ πελοποννήσου. ξυνέπεσθαι δὲ καὶ ἀθηναίοι τριάκοντα ναυσὶ, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων πλῆθος, καὶ ἐστράτευσαν ἐς κύπρον, καὶ αὐτῆς τὰ πολλὰ κατεστρέψαντο. καὶ ὕστερον ἐς βυζάντιον, μήδων ἔχόντων, καὶ ὄξεπολιόρκησαν ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ. ἦν δὲ καὶ βιαίου ὄντος αὐτοῦ, οἵ τε ἄλλοι ἕλληνες ἠχθοντο, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ ἴωνες, καὶ ὅσοι ἀπὸ βασιλέως νεωστὶ ἠλευθέρωντο. φοιτῶντές τε πρὸς τοὺς ἀθηναίους, ἠξίουν αὐτοὺς ἡγεμόνας σφῶν γενέσθαι κατὰ τὸ ξυγγενὲς, καὶ παυσανίᾳ μὴ ἐᾶν τρέπειν, ἢν που βιάζηται. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, ἐδέξαντό τε τοὺς λόγους, καὶ προσεῖχον τὴν γνώμην, ὡς οὐ πρὸς ὁμοίους. τἄλλά τε καταστήσαντες ἐφαίνοντο ἄριστα αὐτοῖς. ἐν τούτῳ δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι μετεπέμποντο παυσανίαν, ἀνακρινοῦντες ὧν περὶ ἐπυνθάνοντο. καὶ γὰρ ἀδικία πολλὴ καὶ τυραννὶς μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις, ἢ στρατηγία. ξυνέβη τε αὐτῷ καλεῖσθαί τε ἅμα, καὶ τοῖς ξυμμάχοις τῷ ἐκείνου ἔχει παρ' ἀθηναίους μεταταξάσθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ πελοποννήσου στρατιωτῶν. ἐλθὼν δὲ ἐς λακεδαίμονα, τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων δυθύνθη. τὰ δὲ μέγιστα ἀπελύετο μὴ ἀδικεῖν. καὶ ἐδόκει σαφέστατον εἶναι. ἐπὶ τῶν ἐφόρων μέντοι ἐπιβουλεύσαντος αὐτοῦ κήρυκος ἐς σπάρτην, καὶ ἄλλων πρότερον ἐπὶ τοῦτο πεμφθέντων, ἐκ τοῦ ἀδείου ἐπεβούλευε. καὶ ἐπιστολὴν ἔφερε τῷ βασιλεῖ ἐς τὸν ἑλλήσποντον, ἣν ἐπιστείλας ἀρταβάτης ἐς σπάρτην ἄνδρα ἑαυτῷ πιστὸν, ἐπεδήμει μέχρι οὗ ἀπεκρίνατο ἐπὶ τὸν ἀποστείλαντα. ἐπιστολὴν δὲ ἔφερε, ἐν ᾗ ἐγέγραπτο, ὅτι μὲν πολλὰ εὐεργέτηκε βασιλέα, ἐπιμνήσκειν αὐτὸν ἔφη· ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν πατέρα ἐστράτευσε, καὶ ἐκεῖνον ἐκώλυσε τὰ ἐπὶ τοὺς ἕλληνας ἐπιτηδεύματα ἐπιθέσθαι, καὶ αὐτὸς ἀδίκως ἐκ τῶν ξυμμάχων ἐπιέζετο, ἐπιτιμᾶν ἐκέλευε. νῦν οὖν ἔφη, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπιτηδευμάτων ἐπιτήδειος αὐτῷ γεγενῆσθαι, ἐθέλειν καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς σπονδὰς ἃς ἐποιήσατο πρὸς αὐτὸν, ἐμμένειν· καὶ εἴ τι ἔτι βούλεται, ἕτοιμον εἶναι πράσσειν, ἀπιστεῖν τε οὐκ ἄξιον εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ παρόντι ἐπιτήδειος αὐτῷ γεγενῆσθαι. ταῦτα ἐπιστείλας ἀρταβάτης ἐς σπάρτην, ἐπεδήμει μέχρι οὗ ἀπεκρίνατο ἐπὶ τὸν ἀποστείλαντα. ἐπιστολὴν δὲ ἔφερε, ἐν ᾗ ἐγέγραπτο, ὅτι μὲν πολλὰ εὐεργέτηκε βασιλέα, ἐπιμνήσκειν αὐτὸν ἔφη· ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν πατέρα ἐστράτευσε, καὶ ἐκεῖνον ἐκώλυσε τὰ ἐπὶ τοὺς ἕλληνας ἐπιτηδεύματα ἐπιθέσθαι, καὶ αὐτὸς ἀδίκως ἐκ τῶν ξυμμάχων ἐπιέζετο, ἐπιτιμᾶν ἐκέλευε. νῦν οὖν ἔφη, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπιτηδευμάτων ἐπιτήδειος αὐτῷ γεγενῆσθαι, ἐθέλειν καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς σπονδὰς ἃς ἐποιήσατο πρὸς αὐτὸν, ἐμμένειν· καὶ εἴ τι ἔτι βούλεται, ἕτοιμον εἶναι πράσσειν, ἀπιστεῖν τε οὐκ ἄξιον εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ παρόντι ἐπιτήδειος αὐτῷ γεγενῆσθαι. ταῦτα ἐπιστείλας ἀρταβάτης

Καὶ ἐκεῖνον μὲν οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα. Δόρκιν δέ, καὶ ἄλλοις πᾶσι μετ' αὐτόν, στρατιὰν ἔχοντας οὐ πολλήν, οἵ γε οὐκέτι ἐφίεσαν οἱ ξύμμαχοι τὴν ἡγεμονίαν. οἱ δέ, αὐτόνομοι, ἀπῆλθον. καὶ ἄλλος οὐκέτι ὕστερον ἄρξειν ἔμελλεν οἱ λακεδαιμόνιοι, φοβούμενοι μὴ σφίσιν οἱ ἄρχοντες, χείρους γιγνόντες, ὅπερ καὶ ἐν Παυσανίᾳ ἐγένετο. ἀπαλλαξείοντες δὲ καὶ τοῦ μηδικοῦ πολέμου, καὶ τοὺς Ἀθηναίους νομίζοντες ἱκανοὺς ἄρχειν εἶναι, καὶ σφίσιν ἐν τῷ τότε παρόντι αὐτοὺς εἶναι. παραλαβόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν τούτῳ τῷ τρόπῳ, ἐκόντες τοὺς ξυμμάχους, διὰ δ' Παυσανίου μῖσος ἔπαξαί τε ἔδει παρέχειν τὰ πρέοντα χρήματα πρὸς τὸ βάρβαρον, καὶ ἃς νεὼς προὔχομεν ἦν ἀμύνεσθαι ὧν ἔπαθον, δηοῦντας τὴν βασιλέως χώραν. καὶ Ἑλληνοταμίαι τότε πρῶτον Ἀθηναίοις κατέστη ἀρχή, οἱ ἔδεχοντο τὸν φόρον. οὗτος γὰρ ὠνομάσθη τῷ χρήματι ἡ φορά. ἦν δὲ ὁ πρῶτος φόρος ταχθείς, τετρακόσια τάλαντα, καὶ ἑξήκοντα. ταμεῖόν τε δῆλος ἦν αὐτοῖς, καὶ ξύνοδοι ἐς τὸ ἱερὸν ἐγίγνοντο. ἡγούμενοι δὲ αὐτονόμων τὸ πρῶτον τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἀπὸ κοινοῦ ξυνόδων βουλεύοντες, τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχορήσει πραγμάτων μεταξὺ τοῦδε τοῦ πολέμου, καὶ τοῦ μηδικοῦ, ἃ ἐγένετο πρός τε τὸν βάρβαρον αὐτοῖς, καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους ξυμμάχους γενόμενοι περίοδοι, καὶ ὅσα ἐπολεμήσαμεν τοὺς ἀεὶ πρὸς τυγχάνοντας ἐν ἑκάστῳ. ἐγράψαμεν δὲ αὐτά, καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην διὰ τόδε, ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἄπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον, καὶ ἢ τὰ πρὸ τῶν μηδικῶν Ἑλληνικὰ ξυνετίθεσαν, ἢ αὐτὰ τὰ μηδικά. τούτων δὲ ὃς ἔφθη καὶ ἥψατο ἐν τῇ Ἀττικῇ ξυγγραφῇ Ἑλλάνικος, βραχέως τε, καὶ τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη. ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῶν Ἀθηναίων, ἐν οἷῳ τρόπῳ κατέστη. Ῥωστον μὲν οὖν ὄνομα τὴν ἄπω τρομοῦσι, μήδων ἔχοντι, πολιορκίᾳ εἷλον. καὶ ἡνδραποδίσαντο, Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος. ἔπειτα σκύρῳ τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νῆσον, ἣν ᾤκουν Δόλοπες, ἠνδραποδίσαντο, καὶ ᾠκισαν αὐτοί. πρὸς δὲ Καρυστίους αὐτοῖς, αἰδυτοῦ ἄλλων βοηθούντων, πόλεμος ἐγένετο. καὶ χρόνῳ ξυνέβησαν καὶ ὁμολογίαν. ναυσὶν δὲ ἀποστάσι, μεθ' ἃ τοῦτο ἐπολέμησαν, καὶ πολιορκίᾳ παρεστήσαντο. πρώτη τε αὕτη πόλις ξυμμαχὶς παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη. ἔπειτα δὲ καὶ τἄλλων, ὡς ἑκάστη ξυνέβη. αἰτίαι δὲ ἄλλαι τε ἦσαν τοῦ ἀποστάσεως, καὶ μέγισται, αἱ τῶν φόρων, καὶ νεῶν ἔκδειαι, καὶ λειποστράτιον, ἔτῳ ἐγένετο. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἐπράσσον, καὶ λυπηροὶ ἦσαν, οὐκ εἰωθόσιν, οὐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν, προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. ἦσαν δὲ πως καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι,

ἑλληνοταμίαι

οὐκέτι ἐπὶ τὸν βάρβαρον. κατὰ τὸ βαρβάρου. Προφάσεως. Ὧν ἔπαθον. λείπει ὑπέρ, ἵνα ᾖ ὑποδῶν. Καὶ ἑλληνοταμίαι. οἱ δὲ χόμενοι τοὺς φόρους συναγόμενοι ἀπὸ τοῦ ἑλλήνων, καὶ φυλάσσοντες αὐτούς. ἐκαλοῦντο ἑλληνοταμίαι. Φόρος ταχείς. φόρος ὠνομάσθη, καὶ ἐτάχθη ὑπὸ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου ὁ πρῶτος. Ταμιεῖόν τε δῆλος ἦν. ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ Ἀθηναῖοι ἐς ἴδιον κέρδος ἔχειν. Δῆλος. νῆσος μία τῶν κυκλάδων. Ἡφορά. ἤδοσις. Καὶ ξυνόδοι. συνελάσεις. Ἡγούμενοι δὲ αὐτονόμων. ὕστερον γὰρ ὡς δούλων ἦρχον. Καὶ ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων βουλεύοντων. πάντα γὰρ κοινῇ συνηθροίζοντο ἐν ταῖς βουλαῖς. Τοσάδε ἐπῆλθον. τοσαῦτα διεπράξαντο, ὅσα κατωτέρω, ἐρεῖ ἐν τῇ πεντηκονταετίᾳ. Καὶ διαχορήσει. διοικήσει. Μεταξὺ τοῦδε τοῦ πολέμου. ἐν τῇ πεντηκονταετηρίδι. Τὸν βάρβαρον αὐτοῖς. τοῖς Ἀθηναίοις. Νεωτερίζοντας. ἀφισταμένους. Προστυγχάνοντας. ἐμποδίζοντας. Ἐν ἑκάστῳ. πολέμῳ, ἢ χωρίῳ, ἢ χρόνῳ. Καὶ τὴν ἐκβολήν. τὴν ἐκτροπήν. τοῖς πρὸ ἐμοῦ. ἱστορήσασι.

Ἦν τὸ χωρίον. Χωρίον τῆς ἱστορίας δηλοῖ, ἤτοι τῆς πεντηκονταετίας, ἐν ᾗ παρ' ἐκείνοις. Ξυνετίθεσαν. συνέγραφον. Ἡ αὐτὰ τὰ μηδικά. τὰ τρωϊκὰ φησι, καὶ ἀμαζονικά, καὶ θρακικά. Ἑλλάνικος. οὐχ ὅτι ἥψατο ἐγράψεν, ἀλλ' ὅτι ὅμως γέγραπται, εἰκὸς μὴ πωεἰρῆσθαι. Κατέστη. ἐγένετο. Ἡ ὁμαδόν. ὅπερ δύο ἢ ὀνες εἰσὶν ἐν τῇ θρᾴκῃ. ἀλλ' ἡμὲν, λιμὴν τῆς ἀμφιπόλεως ὄντι, πρὸς ᾧ νῦν λέγεται. ἡ δὲ ἄλλη, πόλις. Λυκόφρων, τὸν μὲν, γὰρ ἡμῶν τρυμόνος βισαλτία. Σκύρον. μίαν τῶν κυκλάδων. Καὶ ᾠκισαν. ἀποίκους ἀπέστειλαντες δηλονότι. Καὶ καρυστίοις αὖ πάλιν. τοῖς Ἀθηναίοις. Πόλεμος ἐγένετο. μόνοι γὰρ δὴ τῶν δυβοέων, οὐχ ὑπήκουον Ἀθηναίων, ἀλλὰ διαπαῦτο πρὸς μόνους αὐτοὺς ἐπολέμησαν. Ἐπολέμησαν. οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι. Παρεστήσαντο. ἐδουλώσαν. Παρὰ τὸ καθεστηκός. παρὰ τὸ νόμιμον, καὶ πρέπον. ἐλεύθεροι γὰρ ἦσαν οἱ Ἕλληνες τότε. Ἐκάστη ξυνέβη. ἀπὸ κοινοῦ ἐδουλώθη. Ἔκδοσαν. ἐκδειαν, ἐκδύσιον. Ἔνδοσαν, ἀκούσιον. Ἄλλως. ἐκδειαν, οὐκ ἔνδειαν. τουτέστιν, ἀπολείψεις, ἀτέλειαν. Καὶ λιποστράτιον. λιποστράτιον, τὸ μὴ βούλεσθαι στρατεύεσθαι. Ἀκριβῶς ἔπρασσον. ἀπῄτουν αὐτοὺς ἐνδότους. Οὐκ ἐώθασι. τοῖς Ἕλλησιν.

Οὐκέτι

Οὐκέτι ὁμοίως ἐν ὁδῷ ἄρχοντες. ὡς ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ πολέμου, ἀλλ' ὡς ἄρχοντες, δουλικῶς ἐχρῶντο τοῖς συμμάχοις. τὸν δὲ ἐν ὁδῷ, αὐτὸ τοῦτο. προσάγεσθαι. δουλοῦν. Τὴν ἀπόκνησιν. τὴν αἰβολίαν. τὴν αὐτὴν ἀπορρᾳδίαν, δὴ τὸν ὄκνον τὸ στρατεύεσθαι. Ἀπ' οἴκου ὠσίαν. ἀπὸ δημοσίων τῆς πατρίδος. Τὸ ἰκνούμενον. τὸ ἀρκοῦν εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ γεώ. ἄλλως. τὸ ἰκνούμενον. τὸ φθάνον, τὸ ἀπαβάλλον ἑκάστῳ τιμήματι τῆς νεὼς καταβάλλειν. Αὐτοὶ δὲ. ἦγον οἱ σύμμαχοι. Ἀπαρασκεύαστοι. ἀδύνατοι. Καθίστατο. ἐγένοντο. Ἀμφότερα. πεζομαχίαι, καὶ ναυμαχίαι. Διενεχέντας. διαφοραὶ ἔχοντας. Ἐν τῇ αὐτῇ πορείᾳ θρᾴκῃ. ἔλεγον γὰρ αὐτοῖς οἱ ἀθηναῖοι παραχωρῆσαι τοῦ ἐμπορίου, καὶ τοῦ μεταλλου. καὶ οὐκ ἠβούλοντο.

οὐκέτι ὁμοίως ἐν ὁδῷ ἄρχοντες. καὶ οὔτε ξυνεστράτευον ἀπὸ τοῦ ἴσου. ῥᾳδίου τε προσάγεσθαι ἦν αὐτοῖς τοῖς ἀφισταμένοις, ὧν αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ξυμμαχοι. διὰ γὰρ τὴν ἀπόκνησιν ταύτην τοῦ στρατεύειν, οἱ πλείους αὐτοῦ ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ὦσι, χρήματα ἐτάξαντο αὐτὶ τοῦ νεὼν τὸ ἰκνούμενον ἀπάλωμα φορᾷν. καὶ τοῖς μὲν ἀθηναίοις ἠὔξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς διαπαύσης, ἣν ἐκεῖνοι ξυμφοροι εὐ. αὐτοὶ δὲ ὁπότε ἀποσταῖεν, ἀπαρασκευοι, καὶ ἄπειροι ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἐγένετο δὲ μεταταῦτα, καὶ ἡ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ἐν παμφυλίᾳ πεζομαχία, καὶ ναυμαχία, ἀθηναίων, καὶ τοῦ ξυμμάχων πρὸς μήδους. καὶ ἐνίκων τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀμφότερα ἀθηναῖοι, Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος. καὶ εἷλον τριήρεις φοινίκων, καὶ διέφθειραν πάσας πασας ἐς διακοσίας. χρόνῳ δὲ ὕστερον ξυνέβη θασίοις αὐτοῦ ἀποστῆναι, διενεχέντας περὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πορείᾳ θρᾴκῃ ἐμπορίων, καὶ τοῦ μετάλλου, ἃ ἐνέμοντο. καὶ γαυσὶ μὲν ἐπὶ θάσου πλεύσαντες, οἱ ἀθηναῖοι, ναυμαχίᾳ ἐκράτησαν, καὶ ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν ἐπὶ δὲ τριμόνα στρατοπεδεύσαντες μυρίους οἰκήτορας αὐτοῦ καὶ τοῦ ξυμμάχων, ὅτῳ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ὡς οἰκιοῦντες τὰς τότε καλουμένας ἐννέα ὁδούς, νῦν δὲ ἀμφίπολιν, τοῦ μὲν ἐννέα ὁδῶν αὐτοὶ ἐκράτησαν, ἃς εἶχον ἐπῴκουν δὲ τῆς θρᾴκης ἐς μεσόγειαν, διέφθειραν ἐν δραβήσκῳ τῇ ὑπὸ τοῦ θρᾳκῶν ξυμπάντων, οἷς πολέμιον ἦν δ' χωρίον ἀπὸ ἐννέα ὁδῶν, κτιζόμενον. θάσιοι δὲ νικηθέντες μάχαις, καὶ πολιορκούμενοι, λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐπαμύνειν ἐκέλευ) σβαλόντας ἐς τὴν ἀττικήν. οἱ δὲ, ὑπέσχοντο μὲν κρύφα τοῦ ἀθηναίων, καὶ ἐμελλον. διεκωλύθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ γενομένου σεισμοῦ, ἐν ᾧ καὶ οἱ εἵλωτες αὐτοῖς καὶ τῶν περιοίκων θουριᾶταί τε, καὶ αἴθεσις, ἐς ἰθώμην ἀπέστησαν. πλεῖστοι δὲ τῶν εἱλώτων ἐγένοντο οἱ Ἰθωμαλῶν μεσσηνίων τότε δουλωθέντων ἀπόγονοι, ἢ καὶ μεσσήνιοι ἐκλήθησαν οἱ πάντες. πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἐν ἰθώμῃ, πόλεμος καθέστηκε λακεδαιμονίοις. θάσιοι δὲ τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι, ὁμολόγησαν ἀθηναίοις τεῖχός τε καθελόντες, καὶ ναῦς παραδόντες, χρήματά τε ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξάμενοι, καὶ τὸλοιπὸν φέρειν, τήν τε ἤπειρον, καὶ τὸ μέταλλον ἀφέντες. λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς αὐτοῖς πρὸς τοὺς ἐν ἰθώμῃ ἐμηκύνετο ὁ πόλεμος, ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο ξυμμάχους, καὶ ἀθηναίους. οἱ δ' ἦλθον, Κίμωνος στρατηγοῦντος πλεῖστοι οὐκ ὀλίγῳ. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπεκαλέσαντο, ὅτι τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι. τοῖς δὲ, πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας, τοῦτο ἐναντία ἐφαίνετο. βίᾳ γὰρ αὖ εἷλον τὸ χωρίον. καὶ διαφορὰ ἐκ ταύτης τῆς στρατείας πρῶτον λακεδαιμονίοις, καὶ ἀθηναίοις φανερὰ ἐγένετο. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὸ χωρίον βίᾳ οὐχ ἥλισκετο, δείσαντες τὸ ἀθηναίων τὸ τολμηρὸν, καὶ τὴν νεωτεροποιΐαν, καὶ ἀλλοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι, μὴ πη παραμείνωσιν ὑπὸ τοῦ ἐν ἰθώμῃ ἐπιθέμενοι, νεωτερίσωσι, μόνους τοῦ ξυμμάχων ἀπέπεμψαν, τὴν μὲν ὑποψίαν οὐδ' ἀπολογοῦντες, εἰ πόντες διότι οὐδὲν προσδέοντες αὐτοῦ ἔτι. οἱ δ' ἀθηναῖοι ἔγνωσαν τέως γὰρ φίλοι ἦσαν. Καὶ οἱ εἵλωτες. ἕλος, πόλις τῆς λακωνικῆς, ἣν ἦραν ἐκάλουν εἵλωτες. οἱ οὖν λακεδαιμόνιοι, διὰ τὸ ἀεὶ διαφόρους εἶναι ἀπήλοις, τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκάλουν εἵλωτας κατὰ ἀτιμίαν, καὶ ὕβριν. Ἐν ἰθώμῃ. ἰθώμη, τῆς μεσσηνιακῆς μοίρας ἦν. ἀπόλυσις οὖν τῆς μεσσήνης, ὅσοι τοῦ περιῆσαν ἀπέστησαν, ἐς ἰθώμην ἀπέστησαν, ὡς ἐχθρὰν οὖσαν λακεδαιμονίων. Λακεδαιμόνιοι δὲ. ἀρχὴ τῆς διαφορᾶς ἦν λακεδαιμονίων, καὶ ἀθηναίων. Τῆς δὲ πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας. ὁ δὲ, αὐτὸ τοῦ γάρ.

Τούτου ἐνδεᾶ. τοῦτ' ἐχομαχεῖν. Βίᾳ οὐχ ἥλισκετο. τῆς τέχνης. δηλονότι. Καὶ ἀγοφύλους ἅμα ἡγησάμενοι, ὅποι μὲν, βαρβάρους, οἱ δὲ, ἕλωτες.

Ἀντιπορᾶς. παροξυπόγως. ὄνομα γάρ ἐστι θηλυκὸν, γενικῆς πλώσεως, σύνθετον. Ἐπὶ θάσου. θάσος, νῆσος αὐτοῦ πικρὶς τῆς θρᾴκης. Ἀγεμόνευσι. σημείωσι πρὸς τοῦ μεταλλων ὅτι καὶ Θουκυδίδης ἐν θάσῳ τοῦτο γινώσκει. πλὴν ὅτι ἐν τῇ αὐτοπορᾶς λέγει. ταῦτα οἱ θάσιοι ἐνέμοντο. Ἀπέβησαν. ναυτικῷ δυνάμει πεζῷ. Ἐπὶ δὲ τρυμόνα. ποταμὸς ἀμφιπόλεως. λέγει δὲ νῦν αὐτὸν πόλιν. Ὡς οἰκειοῦντε. οἰκειούμενοι. ἰδιοποιοῦντες. Ἀμφίπολιν. ἀμφίπολις εἴρηται, διὰ τὸ περιῤῥέεσθαι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Θάσιοι δὲ νικηθέντες. πάλιν τὰ κατὰ τοὺς χρόνους ἀκολουθῶν, μετέβη ἀπὸ τοῖς θασίοις, μεταξὺ τάξας τὰ τῆς ἀμφιπόλεως. Καὶ ἐπαμύνειν ἐκέλευ).

Οὐκ ἐῶσι τῷ βελτίονι λόγῳ. ἀνῆ ἐῶσι ὑπερφία. μᾶλλον ἀπουδῆς τὰς αὐτοῖς καλέσαντες, δι' τελῶς ἀπέπεμψαν. Αμα ἀμφοτέροις. ἀθηναίοις, καὶ ἀργείοις. Αντέχειν. μάχεσθαι. Εφ' ᾧ τε ὄξιασῶν. αὐτὴ τοῦ ἐῶσι τῷ ὄξιέναι. ἰδίωμα δὲ τοῦτο θουκυδίδου. Ην δ' ἐπὶ καὶ χρηστήριον. ἀμπαυλείγδ τοῦ μὴ ἀποκλεῖναι αὐτοῖς, δ' ἐκαὶ ἔτι ποιήσαντας ἐν τῷ πολέμῳ. Ιθωμῆται. δωριεῖ. Ην ἔτυχον ἡρικότες. αὐτὴ τοῦ ἐκράτησαν. Προσεχώρησαν δέ. προσῆλθον. οὐκ ἐβούλοντο γὰρ αὐτοῖς βοηθεῖν οἱ λακεδαιμόνιοι. Ροβὶ γῆς ὄρων. ἐμάχοντο αὐτοῖς ἕνεκεν ὁρίων τῆς γῆς. Καὶ πηγαί. πηγαὶ, ἐμπόριον πηδόου μεγάρων. Καὶ ἐφρούρουν αὐτοί. οἱ ἀθηναῖοι. Ες νίσαν. γίσαια, λιμὴν μεγάρων. Οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τόδε. τὸ πρότερον. Υπὸρ φάρου. φάρος. νῆσος μικρὰ πρὸ τῆς ἐλευσῖνος. Αποστησαν. ἀπὸ γυδόου. ἐποίησαν ἀποστῆναι. Καὶ αὐτὸς ἄρχων, τὰ πρότερον ἡλογότη. Αθηναίοις ἐπολέμησε. ἐπεστράτευσε. ἐς συμμαχίαν ἡλογότη. Ηλθὸν ἀπολιπόντες τὴν κύπρον. ἀπῆλθον εἰς συμμαχίαν τῆς ἰναάρχου. Καὶ τῆς μέμφιδος. φασὶ γὰρ ὅτι τρία τείχη εἶχεν ἡ μέμφις. τὸ δὲν δύο λιφθέντα, πρὸς δὲ τρίτον ἡ μάχη ἐγίγνετο. λευκὸν δὲ ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ ἄλλων μὲν ἀπὸ πηγῶν ἐσκευασμένων, ἐκείνου δὲ ἀπὸ λίθων. Αὐτόθι. ἐν τῷ λευκῷ τείχει. Οἱ μὲν ξυναπεστάντες τῆ ἰναάρχου. Ες ἁλιάς. ἁλιαὶ ὀξυπόρως πόλις πελοποννήσου, πρὸς ξίνα τῆς ἀργολικῆς μοίρας. Προς κορινθίους. διὰ τὰ πρόσταιρα ὄντα τῶν ἀπὸ δωρίου.

Ε' πὶ κεκρυφαλείᾳ. νῆσος αὕτη πρὸ τὰ δυτικὰ τῆς πελοποννήσου. Πολέμου δ' οὔτος διὰ τὰ ἀγάλματα πρὸ τὸ μηδικὸν ἤρξατο. Ναυμαχία γίγνεται. αὕτη ναυμαχία μὴ τὰ μηδικά. Λαβόντες αὐτὸ τὸ αἰγινητῶν δηλονότι. Καὶ ἐπολιόρκουν. τὴν αἴγιναν δηλονότι. Τὰ δὲ ἄκρα. λείπει γὸ, ὕστερον δέ. Γοραιάς. γέρανία, ἀκρωτήριον ἀπὸ τοῦ μεγαρίδος, νδὺ εἰς τὸ μεσόγαιαν, καὶ ἐπὶ μικρὸν. καὶ ἀπὸ τοῦ χήματος οὕτως ὀνομάζεται.

Απρύσιος στρατιᾶς πολλῆς. τῶν ἀθηναίων δηλονότι. Τροπαῖον ἔστησαν. διὰ τὸ αὖ αχωρῆσαι τοὺς κορινθίους. Κακιζόμενοι. μεγόμενοι. ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει. ὅτι νέοι ὄντες, ὑπὸ γερόντων ἡττήθησαν.

οὐκ ἐῶσι τῷ βελτίονι λόγῳ ἀπὸ τοῦ μὴ πόθου γενομένου, καὶ δεινὸν ποιησάμενοι, καὶ οὐκ ἀξιώσαντες ὑπὸ λακεδαιμονίων τοῦτο παθεῖν, δύβις ἐπὶ δὲ ἀνεχώρησαν, ἀφέντες τὴν γενομένην ἐῶσι τῷ μηδὲν ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς, ἀργείοις τοῖς ἐκείνων πολεμίοις ξύμμαχοι ἐγένοντο. καὶ πρὸς θεσσαλοὺς ἅμα ἀμφοτέροις οἱ αὐτοὶ ὅρκοι καὶ ξυμμαχία κατέστη. οἱ δ' ἐνιαύμη δεκάτῳ ἔτει ὡς οὐκέτ' ἐδύναντο αὐτέχειν, ξυνέβησαν πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους ἐφ' ᾧ τε ὄξιά σφιν ἐκ πελοποννήσου ὑποσπονδοι, καὶ μηδ' ἐπιβαίνοντες αὐτῆς. ἢν δέ τις ἁλίσκηται. τὸ λαβόντος ἢ δοῦλον. ἦν δὲ ἐπὶ καὶ χρηστήριον τοῖς λακεδαιμονίοις πυθικὸν προτὸ ἱκέτην τὸ δίος τὸ ἰθωμήτα ἀφιέναι. ὄξιλθε δ' αὐτοὶ, καὶ παῖδες, καὶ γυναῖκες, καὶ αὐτοῖς ἀθηναῖοι δεξάμενοι κατ' ἔτος ἤδη δ' λακεδαιμονίων, ἐς ναυπακτον κατῴκισαν, ἦν ἔτυχον ἡρικότες νεωστὶ, λοκρῶν τὸ ὄζολ' ἐχόντ'. προσεχώρησαν δὲ καὶ μεγαρῆς ἀθηναίοις ἐς ξυμμαχίαν, λακεδαιμονίων ἀποστάντες, ὅπ αὐτοῖς κορίνθιοι πρὸ γῆς ὅρων πολέμῳ κατεῖχον. καὶ ἔχ' ἀθηναῖοι μέγαρα, καὶ πηγάς. καὶ τὰ μακρὰ τείχη φκοδόμησαν μεγαρεῦσι, τὰ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐς νίσαιαν καὶ ἐφρούρουν αὐτοί. καὶ κορινθίοις μὲν οὐχ ἥκιστα ἀπὸ τόδε δ' σφοδρὸ μῖσος ἤρξατο πρῶτον ἐς ἀθηναίους γενέσθαι. Ιναρως δὲ ὁ Ψαμμιτίχου λίβυς, βασιλεὺς λιβύων τῶν πρὸς αἰγύπτῳ, ὁρμώμενος ἐκ μαρείας τῆς ὑπὲρ φάρου πόλεως, ἀπέστησεν αἰγύπτου τὰ πλέω ἀπὸ βασιλέως ἀρταξέρξου. καὶ αὐτὸς ἄρχων γενόμ, ἀθηναίοις ἐπολέμησε. οἳ δ, ἔτυχον γὰρ ἐς κύπρ στρατευόμενοι ναυσὶ διακοσίαις αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ἦλθον ἀπολιπόντες τὴν κύπρον, καὶ ἀναπλεύσαντες ἀπὸ θαλάσσης ἐς τὸ νεῖλον, τῶν τε ποταμῶν κρατοῦντες, καὶ τῆς μέμφιδος τὸ δύο μερῆ, πρὸς δὲ τρίτου μοῖρος, ὃ καλεῖ λευκὸν τεῖχος, ἐπολέμουν. ἐνῆσαν δὲ αὐτόθι πρῶτ καὶ μάχοι οἱ καταφυγόντες, καὶ αἰγυπτίων οἱ μὲν ξυναπεστάντες. ἀθηναίοις ὑ ναυσὶν ἀπεβάσαν ἐς ἁλιάς, πρὸς κορινθίους, καὶ ἀπὸ δωρίους μάχη ἐγένετο. καὶ ἐνίκων κορίνθιοι. καὶ ὕστερον ἀθηναῖοι ἐναυμάχησαν ἀπὸ κεκρυφαλείᾳ πελοποννησίων ναυσὶ. καὶ ἐνίκων ἀθηναῖοι. πολέμου δὲ καταστάντος πρὸς αἰγινήτας ἀθηναίοις, μεπαταῦτα ναυμαχία γίγνεται ἐπ' αἰγίνῃ μεγάλη ἀθηναίων, καὶ αἰγινητῶν. καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέροις παρῆσαν. καὶ ἐνίκων ἀθηναῖοι. καὶ ναῦς ἑβδομήκοντα λαβόντες αὐτῶν, ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν, καὶ ἐπολιόρκουν, λεωκράτους τὸ στροίβου στρατηγοῦντος. ἐπειδὴ πελοποννήσιοι ἀμύνειν βουλόμενοι αἰγινήτας, ἐς μὲν τὴν αἴγιναν, τριακοσίοις ὁπλίταις πρότερον κορινθίων καὶ ἐπιδαυρίων ἀπικούροις διεβίβασαν. τὰ δὲ ἄκρα τῆς γοραιείας κατέλαβον. καὶ ἐς τὴν μεγαρίδα κατέβησαν κορίνθιοι μὴ τὸ ξυμμάχων, νομίζοντες ἀδυνάτοις ἔσεσθαι ἀθηναίοις βοηθεῖν τοῖς μεγαρεῦσιν, ἐπειδὴ αἰγίνῃ, ἀπόντος στρατᾶς πολλῆς, καὶ ἐν αἰγύπτῳ. ἦν δὲ καὶ βοηθῶσιν, ἀπὸ αἰγίνης ἀναστήσεσθαι αὐτούς. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ὅ μὲν πρὸς αἰγίνῃ στράτευμα οὐκ ἐκίνησαν. τὸ δ' ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων, οἵ τε πρεσβύτατοι, καὶ οἱ νεώτατοι, ἀφικνοῦντες ἐς τὰ μέγαρα, Μυρωνίδου στρατηγοῦντος. καὶ μάχης γενομένης ἰσορρόπου πρὸς κορινθίους, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων. καὶ ἐνόμισαν αὐτοὶ ἑκάτεροι οὐκ ἔλασσον ἔχειν ἐν τῷ ἔργῳ. καὶ οἱ μὲν ἀθηναῖοι, ἐκράτησαν γὰρ ὅμως μᾶλλον, ἀπῆλθόν τῶν τὸ κορινθίων, τροπαῖον ἔστησαν. οἱ δὲ κορίνθιοι κακιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει πρεσβυτέρων,

Καὶ παρασκευασάμενοι ὁ μὲν θηβαῖος. Ἀνθίστασαν τροπαῖον. ἐναυπίου τρόπαιον ἔστησαν. Ἐκβοήσαντες μετὰ βοῆς ὥξελθόντες. Καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμβαλόντες. συμπεσόντες εἰς μάχην. Οἱ δὲ, νικῶμενοι. οἱ κορίνθιοι. Καὶ τοι αὐτῆ. τῆ κορινθίων. Προσβιαθέν. μετὰ βίας ἀπελιλαθέν. Ἐστέπεσεν ἐς του. τὸ ἐξῆς, ἐς τινος χωρίον ἰδιώτου, οὐχὶ δὲ δημόσιον χωρίον, ἀλλ' ἰδιωτικὸν, πρόκλειον τοὺς ἐμβαίνοντας.

Καὶ οὐκ ἦν ἔξοδος. τοῖς ἐμβαίνουσι διὰ τοῦ ἄλλου μέρους ὑπολογόπ. Οἱ δὲ ἀθηναῖοι γνόντες. καθ' μέρος ἐσῆλθον. Εἶργον τοῖς ὁπλίτας. ἐκώλυον ὥξελθεῖν. Τὸ δὲ πλῆθος. τὸ σωθὲν τῆ κορινθίων. Τό, τε φαληρόν δε, καὶ τὸ ἐς ψαφαὶ. ἕως τ φαληρικοῦ, καὶ ἕως τ πειραιῶς. Ες δ' ωριὰς. δ' ωριὰς ἀπὸ κῶς, αἰπὸ τ δ' ωριέως. Βοιὸν, καὶ κυπάριον, καὶ ἐρινεόν, αὖ τὰ αἱ τρεῖς πόλεις, πρὸς τὸν παρνασσόν ἐστι. Καὶ ἐλόντων. τ φωκέων.

Καὶ κατὰ θάλασσαν μὲν αὐτούς. τὸ ἑξῆς, καὶ αὐτοῖς εἰ βούλοιντο πρόσπλουν ποιεῖσθαι κατὰ θάλασσαν τοῖς λακεδαιμονίοις, εἰ μέλλοι οἱ ἀθηναῖοι ναυσὶ κωλύσειν.

Οὐκ ἀσφαλές. οὐκ ἀκίνδυνον.

Ἐφαίνετο αὐτοῖς. ἀπὸ κοινοῦ τὸ πρόσπλουσθαι. Δύσοδός τε γάρ. δυσπόρευτος.

Σκέψασθαι. βουλεύσασθαι. Καὶ αἵδρες τ ἀθηναίων. πρόεδρ τ δ' ηλογόπ.

Δῆμόν τε κατάπαυσειν. τὴν δ' ημοκρατίαν. Ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτούς. ἐπ' ραμον μετὰ βοῆς κατ' αὐτῆ. Νομίσαντες δέ. νομίσαντες οἱ ἀθηναῖοι ἀπορεῖν τοὺς λάκωνας. ὑπόφια ἦν τοῖς ἀθηναίοις δ' ηλογόπ. ὑπώπτευόν φησιν, ὅτι τὴν δ' ημοκρατίαν βούλοιντο καταλῦσαι. Οἱ μετέπεσον. μετετάξαντο. τοιοῦτοι γὰρ οἱ θεσσαλοὶ δύσχερεῖς τὸν τρόπον. Ἐν τῷ ἔργῳ. ἐν ᾧ πολέμῳ. Ες τὴν μεγαρίδα. γῆν δ' ηλογόπ. Δευτέρα, καὶ ἑξηκοστῇ ἡμέρᾳ. ἤγουν παρελθουσῶν ἡμερῶν ἑξήκοντα δύο. Μετὰ τὴν μάχην. τὴν ἐν παάγρᾳ. Ες οἰνοφύτοις. τὰ οἰνόφυτα, χωρίον τῆς βοιωτίας.

Περιεῖλον. καθεῖλον. Ες τὸν ἔπειτα χρόνον. διὸ δοῦναι δ' ηλογόπ. Καὶ πελοποννήσου. ἀπὸ βλαίβης τῆς πελοποννήσου. Καὶ χαλκίδα. χαλκὶς, θρᾴκης. χαλκὶς, εὐβοίας. χαλκὶς, σικελίας. χαλκὶς, ἀκαρνανίας, ἣν νῦν λέγει.

πολλαὶ ἰδέαι πολέμων. διάφοροι πόλεμοι. οἷον, ναυμαχίαι, καὶ πεζομαχίαι, καὶ νίκαι, καὶ ἥτται. Καὶ βασιλεὺς. ὁ Ἀρταξέρξης. Αὐτῷ οὐ προύχώρει. τὰ κατὰ σκῆψιν οὐκ ἐγένετο. Καὶ τὰ χρήματα ἄλλως. μάτην. Ἄνδρα πόρσιν. ἀεὶ ὡς τίμιον λαμβανέ τὸ ὄνομα τοῦ πόρου. Τοὺς παιγυπτίους. τοὺς ἀποστάντας, καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν ἀθηναίους. Ἐς προσωπίδα. πρόσωπα ἐκαλεῖτο, ἃ νῦν νικίου νῆσος δὲ οὖσα τό τε, ἠπειρώθη ὑπὸ μεγαβάζου. Κατέκλεισε. τοὺς ἀθηναίους. Ῥεξῆ. διὰ πεζομαχίας. Τὰ Τῶν ἑλλήνων πράγματα ἐφθάρη. ἤγουν οἱ ἕλληνες οἱ ἐν παιγύπτῳ ἐξ ἔτη πολεμήσαντες κατὰ τὴν αἴγυπτον. Ος τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς αἰγύπτου. ἤγουν τὴν ἀποστασὶν ἐποίησε τῆς αἰγύπτου. Εἶχον. ἐλλιμένισαν. τὸ μνῆμα. τὴν νῦν καλουμένην θμουΐν. Κόρας. κόρας καλεῖ τὸ νεῖλου στόμα, καὶ τὴν ἐκβολήν. ἐπὶ γὰρ ἓξ χεστόματα ὁ νεῖλος. Αἱ δ' ἐλάσσους. αἱ περισωθεῖσαι, ὀλίγαι οὖσαι, ἔφυγον. Κατάγειν. ἢ περ ἐχειρώσαντο αὐτούς. Τῆς θεσσαλίας. μέρος. Ἐπὶ φάρσαλον. ἀφ' ἧς ὄξει πεσὼν ὀρέστης. Ἐκράτουν ὅσα. αὐτὶ τοῦ ὅσον. Ῥοὺχώρει αὐτοῖς οὐδέν. οὐ κατὰ νοῦν σκῶπτε αὐτὸ ἐγένετο. Παραλαβόντες ἀχαιούς. ἃς συμμαχίαν ἐλογόπ. Πόρραν. ἢ τὸ πόρρω ὑποστικτέον. Διαλιπὼν παραδραμόντων. Σπονδαὶ γίγνονται πελοποννησίοις. οὕτω γεγόνασιν αἱ τριακοντούτιδες. Εἶχον ἐπεῖχον. Εἰς αἴγυπτ. χωρώνειαν. καὶ κορώνην. Κίπον ἐπολιόρκουν. κίπον, πόλις κύπρου. ὅθεν ἦν ζήνων ὁ κιτιεύς, ὁ φιλόσοφος. κίμωνος δὲ ἀποθανόντος. αὐτομάτῳ θανάτῳ. Τὸν ἱερὸν καλούμενον. ἱερὸς ἐκλήθη, ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. τοῦ ἐν δελφοῖς. ὅπερ εἰκὸς δύο πόλεις ἦσαν δελφικαί. ὧν μία ἦν οἱ δελφοί. δελφοὶ δὲ ὁμωνύμως ἡ πόλις, καὶ οἱ ἄνδρες,

πολλαὶ ἰδέαι πολέμων κατέστησαν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἐκράτουν τῆς αἰγύπτου οἱ ἀθηναῖοι. καὶ βασιλεὺς πέμπει εἰς λακεδαίμονα Μεγάβαζον, ἄνδρα πόρσιν, χρήματα ἔχοντα, ὅπως ἐς τὴν πελοπόννησον ἐσβαλεῖν, πείσαντων τῶν πελοποννησίων, καὶ ἀπ' αἰγύπτου ἀπαγαγόντων ἀθηναίους. ὡς δὲ αὐτῷ οὐ προύχώρει, καὶ τὰ χρήματα ἄλλως ἀνηλοῦτο, ὁ μὲν Μεγάβαζος καὶ τὰ λοιπὰ τῶν χρημάτων πάλιν ἐς τὴν ἀσίαν ἀνεκομίσθη. Μεγάβαζον δὲ τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα πόρσιν μεγάστρατον πολλῆς, ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν, τοὺς πελοποννησίους, καὶ τὸν ξυμμάχους μάχῃ ἐκράτησε. καὶ ἐκ τῆς μέμφιδος ἐξήλασε τοὺς ἕλληνας, καὶ τέλος, ἐς προσωπίδα τὴν νῆσον κατέκλεισε, καὶ ἐπολιόρκει ἐν αὐτῇ ἀνίατον, καὶ μῆνας ἓξ, μέχρις οὗ ξηράνας τὴν διῶρυχα, καὶ παρατρέψας ἄλλῃ τὸ ὕδωρ, τὰς τε ναῦς ἄνω τοῦ ξηροῦ ἐποίησε, καὶ τὴν νῆσον τὰ πολλὰ ἤπειρον, καὶ διαβὰς, εἷλε τὴν νῆσον πεζῇ. οὕτω μὲν τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα ἐφθάρη ἐξ ἔτη πολεμήσαντα. καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν προθύμως διὰ τῆς λιβύης, ἐς κυρήνην διεσώθησαν. οἱ δὲ πλεῖοι, ἀπώλοντο. αἴγυπτος δὲ πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγένετο, πλὴν Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως. τοῦτον δὲ διὰ μέγεθός τε τοῦ ἕλους οὐκ εὐπόρητο ἑλεῖν. καὶ ἅμα μαχιμώτατοί εἰσι τῶν αἰγυπτίων οἱ ἕλειοι. Ἰνάρως δὲ ὁ λιβύων βασιλεὺς, ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς αἰγύπτου, προδοσίᾳ ληφθεὶς, αἰτεσταυρώθη. ἐκ δὲ τῆς ἀθηναίων καὶ τῆς ἄλλης ξυμμαχίδος, πεντήκοντα τριήρεις διάπλοι χωροῦσαι ἐς αἴγυπτον, ἔχον κατὰ τὸ μενδήσιον κόρας, οὐκ εἰδότες τῆς γεγενημένης οὐδέν. καὶ αὐτοῖς ἐκ τῆς γῆς ἅμα πεσόντες πεζοὶ, καὶ ἐκ θαλάσσης φοινίκων ναυτικὸν, διέφθειραν τὰς πολλὰς τῆς νεῶν. αἱ δ' ἐλάσσους, διέφυγον πάλιν. τὰ μὲν κατὰ τὴν μεγάλην τράπαν ἀθηναίων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἐς αἴγυπτον, οὕτως ἐτελεύτησεν. ἐκ δὲ θεσσαλίας, ὀρέστης ὁ ἐχεκρατίδου υἱὸς τοῦ θεσσαλῶν βασιλέως, φεύγων, ἔπεισεν ἀθηναίους σωτὴρ καταγαγεῖν. καὶ παραλαβόντες τοὺς βοιωτοὺς, καὶ φωκέας ὄντας ξυμμάχους οἱ ἀθηναῖοι, ἐστράτευσαν τῆς θεσσαλίας ἐπὶ φάρσαλον. καὶ τῆς μὲν γῆς ἐκράτουν, ὅσα μὴ προῖόντες πολὺ ἐκ τοῦ ὁπλου. οἱ γὰρ ἱππῆς τῆς θεσσαλῶν εἰσιν ἐπιφανέστατοι. δι' πόλιν οὐκ εἶλον. οὐδ' ἄλλο προύχώρει αὐτοῖς οὐδέν, ὧν ἕνεκα ἐστράτευσαν, ἀπῆλθον πάλιν ὀρέστην ἔχοντες ἄπρακτοι. μεθ' ἃ δὲ ταῦτα οὐ πολλῷ ὕστερον, χίλιοι ἀθηναίων ἐπὶ τὰς νεὼς τὰς ἐν παιγύπτῳ ἐπιβαίνουσι, ἔχον δ' αὐτοὶ τὰς παιγύπτους, παρέπλευσαν ἐς σικυῶνα, ῥοδικλείους τοῦ ξανθίππου στρατηγοῦντος. καὶ ἀποβάντες σικυωνίοις προσμίξαντας, μάχῃ ἐκράτησαν. καὶ βυβλὺς παραλαβόντες ἀχαιοὺς, καὶ διαπλεύσαντες πόρρω τῆς ἀκαρνανίας ἐς οἰνιάδας ἐστράτευσαν, καὶ ἐπολιόρκουν. οὐ μὴν πω εἶλόν γε, ἀπῆλθόν τε ἐπ' οἴκου. ὕστερον δὲ διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν, πολεμοὶ γίγνονται πελοποννησίοις καὶ ἀθηναίοις πενταετεῖς. καὶ ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου ἐπέσχον οἱ ἀθηναῖοι. ἐς δὲ κύπρον ἐστράτευον ναυσὶ διακοσίαις αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, Κίμωνος στρατηγοῦντος. καὶ ἑξήκοντα μὲν νῆες ἐς αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἐπλευσαν, Ἀμυρταίου μεταπέμψαντος τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως. αἱ δὲ ἄλλαι, κίπον ἐπολιόρκουν. Κίμωνος δὲ ἀποθανόντος, καὶ λιμοῦ γενομένου, ἀπεχώρησαν ἀπὸ κιτίου. καὶ πλεύσαντες ὑπὲρ σαλαμῖνος τῆς ἐν κύπρῳ, φοίνιξι, καὶ κυπρίοις, καὶ κιλιξὶν ἐναυμάχησαν, καὶ ἐπεξεμάχησαν ἅμα. καὶ νικήσαντες ἀμφότερα, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ αἱ ἐξ αἰγύπτου νῆες πάλιν αἱ ἐλθοῦσαι μετ' αὐτῶν λακεδαιμόνιοι δὲ μετὰ ταῦτα τὸν ἱερὸν καλούμενον πόλεμον ἐστράτευσαν. καὶ κρατήσαντες τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ, παρέδοσαν δελφοῖς. καὶ αὖθις ὕστερον ἀθηναῖοι,

ὡς καὶ λεοντῖνοι. Ἀποχωρησάντων, ὑποτρεψάντων τὴν λακεδαιμονίων εἰς τὴν οἰκείαν πατρίδα. Γαρεόδσαν φωκεῦσι. πρὸς γὰρ τὴν βοιωτὴν μὴ θέλοντες ὑπακούειν τοῖς ἀθηναίοις, κατέλαβον ταῦτα τάχεως. Ὀρχομενὸν, καὶ Χαιρώνειαν. ὀρχομενὸς θηλυκῶς παρὰ Θουκυδίδῃ. ὀρχομὸς ἀρσενικῶς παρὰ δήμοσθένει. Ῥορδομῶνιοις δὲ αὐτοῖς. τοῖς ἀθηναίοις. Ἐνκορωνείᾳ. κορωνία πόλις βοιωτίας. Καὶ λοκροὶ μετ' αὐτῶν οἱ ὀπούντιοι λοκροί. Τῆς αὐτῆς γνώμης. τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Καὶ μάχῃ κρατήσαντες. οἱ φυγάδες.

Ἐφῷ. τοῖς αἰδρᾶς κομοῦνται. τοῖς αἰχμαλώτοις Στρατιᾷ ἀθηναίων. σὺν στρατιᾷ. Ηγγέλθη αὐτῷ. τῷ πρυτάνει δ' ἀλογόπ. παρασήμου τὸ χῆμα δῆλον. διαβεβηκώς, ἠγγέλθη αὐτῷ. αἰακολουθῶς γὰρ.

Ἀφεστήκε. τῶν ἀθηναίων δ' ἀλογόπ.

Καὶ θρίωξε εἰσβαλόντες. εἰς τὸ θριάσιον πεδίον, ὡς ἀθήναζε. Ἀποχώρησαν ἐπ' οἴκου. μετὰ δ' ὑποτάξαι τὰ μέγαρα. Ὁμολογίᾳ καὶ τετήκασιν το. ἀτάραχον. ἀρνικὴν ἐποίησαν. Ἐστιάσεις. δεῖπνα, πόλις βοιωτίας, ἥτις νῦν ὠρεὸς καλεῖται.

Καὶ τοῖς ξυμμάχοις. τῶν λακεδαιμονίων. Περὶ πρώνης. πρόσω γὰρ ἦν τῆς μιλήτου. καὶ ἐξήτουν αὐτὴν ἔχειν οἱ μιλήσιοι.

Ξυνεπελαμβάνοντο. ἐβοήθουν τοῖς μιλησίοις. Νεωτερίσαι βουλόμενοι. βέλοντες καινοτομῆσαι, τὴν πολιτείαν δημοκρατίαν ποιήσαντες. Καὶ κατέθεντο εἰς λῆμνον· ἦν γὰρ λῆμνος ὑπήκοος ἦν τῶν ἀθηναίων.

Καὶ φρουραὶ ἐγκαταλιπόντες. εἰς τὴν σάμον. Οἱ οὐχ ὑπεμειναν. τὴν δημοκρατίαν. Ξυμβέμβοι. συμφωνήσαντες τοῖς μὴ βέλουσι δημοκρατεῖν. τοῖς δυνατωτάτοις. τῶν σαμίων δῆλον ὅτι. Ὃς εἶχε σάρδεις. σάρδις μὲν ἐστὶ τῆς πόλεως. σάρδεις δὲ οἱ πολῖται. Διέβησαν ὑπὲρ νύκτα. ἢ γοῦν λαθόντες, νυκτὸς εἰσῆλθ). τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν. τῶν σαμίων. Τῶν πλείστων. δήμου. Ἀπέστησαν. τῶν ἀθηναίων δῆλον ὅτι. Παρεσκευάζοντο στρατεύειν. μετ' αὐτούς. Ἐπὶ σάμου. ἀπῆκ' ἐστὶ σάμου. Οὐκ ἐχρήσαντο. κατὰ τῆς σάμου. Φοινισσῶν νεῶν. ἤκουον γὰρ ὅτι φοίνικες κατ' αὐτῶν ἔρχονται.

ἀποχωρησάντων αὖθις, στρατεύσαντες, καὶ κρατήσαντες παρέδοσαν φωκεῦσι, καὶ χρόνου ἐγγενομένου, μεταταῦτα ἀθηναῖοι βοιωτῆς τὴν φθονούντων ἐχόντων ὀρχομενὸν, καὶ Χαιρώνειαν, καὶ ἄλλα ἄττα χωρία τῆς βοιωτίας, ἐστράτευσαν, ἑαυτῶν μὲν χιλίους ὁπλίτας, τὸ δὲ ξυμμαχικὸν ὡς ἑκάστοις εἶπε τὰ χωρία ταῦτα πολέμια ὄντα, Τολμίδου τοῦ Τολμαίου στρατηγοῦντος. καὶ Χαιρώνειαν ἑλόντες, καὶ ἀνδραποδίσαντες, ἀπεχώρουν, φυλακὴν καταστήσαντες. ῥοδομώνιοις δὲ αὐτοῖς ἐν κορωνείᾳ, ἐπιτίθενται οἵπερ ἐκ τῆς ὀρχομοῦ φυγάδες βοιωτῶν, καὶ λοκροὶ μετ' αὐτῶν καὶ δυβοέων φυγάδες, καὶ ὅσοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν. καὶ μάχῃ κρατήσαντες, τοὺς μὲν, διέφθειραν τῶν ἀθηναίων. τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβ). καὶ τὴν βοιωτίαν ὀλίγου ἀθηναῖοι πᾶσαν, ἀπωδὰς ποιησάμενοι, ἐφῷ τοῖς ἀνδράσι κομοῦνται. καὶ οἱ φθύγοντες βοιωτῶν κατελθόντες, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτονόμοι πάλιν ἐγένοντο. μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλῷ ὕστερον, δυβοία ἀπέστη ἀπὸ ἀθηναίων. καὶ ἐς αὐτὴν διαβεβηκότος ἤδη ῥοδίου ἐπὶ λεοντίνους στρατιᾷ ἀθηναίων, ἠγγέλθη αὐτῷ ὅτι μέγαρα ἀφέστηκε, καὶ πελοποννήσιοι μέλλουσιν ἐσβάλλειν ἐς τὴν ἀττικήν, καὶ οἱ φρουροὶ ἀθηναίων διεφθαρμένοι εἶσιν ὑπὸ μεγαρέων, πλὴν ὅσοι ἐς νίσαιαν ἀπέφυγον. ἐπαναγόμενοι δὲ κορινθίους, καὶ σικυωνίους, καὶ ἄλλους αὐξίους, ἀπέστησαν οἱ μεγαρεῖς. ὁ δὲ ῥοδίος πάλιν κατὰ τάχος ἐκόμιζε τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς δυβοίας. καὶ μετὰ τοῦτο, οἱ πελοποννήσιοι τῆς ἀττικῆς ἐς ἐλευσῖνα, καὶ θρίωξε ἐσβαλόντες, ἐδῄωσαν, πλεισταναξίου τοῦ παυσανίου βασιλέως λακεδαιμονίων ἡγουμένου, καὶ τοπέον οὐκέτι προελθόντες, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ ἀθηναῖοι πάλιν ἐς δυβοίαν διαβάντες, ῥοδίου στρατηγοῦντος, κατεστρέψαντο πᾶσαν. καὶ τὴν μὲν ἄλλην ὁμολογίᾳ κατέστησαν ἐστιάσεις δὲ ἐξοικίσαντες, αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον. μετὰ χωρήσαντες δὲ ἀπὸ δυβοίας, οὐ πολλῷ ὕστερον ἀπωδὰς ἐποιήσαντο πρὸς λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους τριακοντούτεις, ἀποδόντες γίσαιαν, καὶ ἀχαΐαν, καὶ πηγὰς, καὶ τροίζηνα. ταῦτα γὰρ εἶχον ἀθηναῖοι πελοποννησίων. ἐκλῳδὲ ἔτει σαμίοις, καὶ μιλησίοις πόλεμος ἐγένετο πρὸς πριήνης. καὶ οἱ μιλήσιοι ἐλασσούμενοι τῷ πολέμῳ, παρὰ ἀθηναίους ἐλθόντες, κατεβόων τὴν σαμίων. ξυνεπελαμβάνοντο δὲ καὶ ὀλίγοι τῆς σάμου αὐτῆς ἄνδρες ἰδιῶται, νεωτερίσαι βουλόμενοι τὴν πολιτείαν. πυθόμενοι δὲ ἀθηναῖοι ἐς σάμον γνώμης τεσσαράκοντα, δημοκρατίαν κατέστησαν καὶ ὁμήρους ἔλαβον τὴν σαμίων πεντήκοντα μὲν παῖδας, ἴσους δὲ ἄνδρας. καὶ κατέθεντο ἐς λῆμνον. καὶ φρουραὶ ἐγκαταλιπόντες, ἀπεχώρησαν. τὴν δὲ σαμίων, ἦσαν γάρ τινες οἱ οὐχ ὑπέμειναν, ἀλλ' ἔφυγον ἐς τὴν ἤπειρον, ξυνέβημεν ἐν τῇ πόλει τοῖς δυνατωτάτοις, καὶ ῥισσούθνῃ τῷ ὑστάσπου ξυμμαχίαν, ὃς εἶχε σάρδεις τότε, ἀπὸ κύρους τε συλλέξαντες ἐς ἑπτακοσίους, διέβησαν ὑπὲρ νύκτα ἐς τὴν σάμον. καὶ πρῶτον μὲν τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν, καὶ ἐκράτησαν τῶν πλείστων. ἔπειτα γὰρ ὁμήρους κλέψαντες ἐκ λήμνου τοὺς αὐτῶν, ἀπέστησαν, καὶ τοὺς φρουροὺς τῶν ἀθηναίων, καὶ τοὺς ἄρχοντας, οἵπερ ἦσαν παρ' αὐτοῖς, ἔδησαν. ἔπειτα δὲ μίλητον οὐθὺς παρεσκευάζοντο στρατεύειν. ξυνεπέστησαν δὲ αὐτοῖς καὶ βυζάντιοι. ἀθηναῖοι δὲ ὡς ἤσθοντο, πυθόμενοι ναυσὶν ἑξήκοντα ἐπὶ σάμου, τὰς μὲν ἐκκαίδεκα τῶν νεῶν, οὐκ ἐχρήσαντο. ἔτυχε γὰρ αἱ μὲν, ἐπὶ καρίας ἐς προσκοπὴν τῶν φοινισσῶν νεῶν οἰχόμεναι, αἱ δ' ἐπὶ χίου, καὶ λέσβου, πορίαν γε ἀλλουσαι βοηθεῖν. τεσσαράκοντα δὲ ναυσὶ καὶ τεσσαρσὶ, περικλέους δεκάτου αὐτῶν στρατηγοῦντος, ναυμαχήσαν

Ερὸς τραγίᾳ. αὕτη κεῖται πρὸς σάμου. Ωνήσαν. τῇ σαμίων. Στρατιώτιδες. στρατιώτας ἄγουσαι τοὺς μέλλοντας στρατεύεσθαι. ἃς καὶ ἵππαγωγοὺς καλεῖ. Αὐτοῖς ἐβοήθησαν. τοῖς ἀθηναίοις. Τρισὶ τείχεσι. τοῦ τε, τρισὶ τάγμασιν. Ἀπὸ τῆς ἐφορμούσων. τῆς πολιορκουσῶν τὴν σάμον. τῆς εἰς ἐπίθεσιν οὐσῶν. Ἐπ' αὐτοὺς πρὸς οὓς. κατ' αὐτῆς τῆς ἀθηναίων. Στησαγόρας. ὅπερ ησαγόρας σάμιος ἦν.

Προφυλακίδας. τὰς πρὸ τῶν ἄλλων ὁρμούσας. Πάλιν ταῖς ναυσὶ κατεκλείσθησαν. οἷον, τὰ χείρεις ἐγένοντο. Αἱ μὲν θουκυδίδου. ἕτερός τις θουκυδίδης, οὐχὶ ὁ συγγραφεύς. Κατὰ χρόνους. οὐδὲ γὰρ δύο ὁμοῦ ἀθρόον ἐκπέσαι δύναται. Καὶ προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ. τοῖς ἀθηναίοις. Ταξάμενοι, ὁρίσαντες. Ξυνέβησαν δέ. συνεφώνησαν. Καὶ πρότερον. ἦσαν δηλονότι. Ἐν πολλοῖς ἔπεσον ὕστερον. τῶν τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει τῶν τεσσαράκοντα. Καὶ ὅσα προφανῶς. δηλα. ἦγουν τὸ κυλώνιον ἄγος, καὶ τὰ ναυταγίου. τοῦδε τοῦ πολέμου. τοῦ πελοποννησιακοῦ, τοῦ προκειμένου. τοῖς ξέρξου ἀναχωρήσεως. ἀναμεταξὺ δηλονότι. Ἐν οἷς ἀθηναῖοι. ἔτεσιν. Ἐκράτησαν. ἰσχυροτέραν. Ἐχώρησαν δυνάμεως. ἐδυνήθησαν τὰ μεγάλα. Εἰ μὴ ἀναγκάζοιντο. μὴ ἂν ἀναγκάζοιντο. μὴ ἂν ἀνάγκης γενηθέντες. δ' δέ τι. καὶ τί. Οὐκέτι ἀναχωρητὸν ἐποιοῦντο. ἦγουν οὐκ ἠνέχοντο οἱ λακεδαιμόνιοι. Ἀλλ' ἐπιχειρητέα. τοῦ συγγραφέως ἡ λέξις. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον. Διέγνωσται. διέφηφισται. Κατακράτος. τὸ ἐξῆς, κατακράτος νίκην ἔσεσθαι. ἀνίπτεται τὸν μέγαν λοιμόν.

πρὸς τραγίᾳ τῇ νήσῳ, σαμίων ναυσὶν ἑβδομήκοντα, ὧν ἦσαν αἱ εἴκοσι στρατιώτιδες. ἐτύγχανον δὲ αἱ πᾶσαι ἀπὸ μιλήτου πλέουσαι. καὶ ἐνίκων ἀθηναῖοι. ὕστερον δὲ αὐτοῖς ἐβοήθησαν ἐκ τῶν ἀθηναίων νῆες τεσσαράκοντα, καὶ χίων, καὶ λεσβίων πέντε, καὶ εἴκοσι. καὶ ἀποβαίνοντες ἐς τὴν γῆν, καὶ κρατοῦντες τῷ πεζῷ, ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι τὴν πόλιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἅμα. ῥοδίοις δὲ λαβὼν ἑξήκοντα ναῦς ἀπὸ τῆς ἐφορμούσων, ᾤχετο κατὰ τάχος ἐπὶ καύνου, καὶ καρίας, ἐσαγγελθόντων ὅτι φοίνισσαι νῆες ἐπ' αὐτοὺς πλέουσιν. ᾤχετο δὲ καὶ ἐκ τῆς σάμου πέντε ναυσὶ στησαγόρας, καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς φοινίσσας. ἐν τούτῳ δὲ οἱ σάμιοι ἐξαπιναίως ἐκπολιορκοῦσι προσαμβόμενοι, ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες, τάς τε προφυλακίδας ναῦς διέφθειραν. καὶ ναυμαχοῦντες, τὰς ἀνταναγομένας ἐνίκησαν, καὶ τῆς θαλάσσης τῆς καθ' ἑαυτοὺς ἐκράτησαν ἡμέρας περὶ τεσσαρεσκαίδεκα. καὶ ἐσεκομίσαντο, καὶ ἐξεκομίσαντο ἃ ἐβούλοντο. ἐλθόντος δὲ ῥοδίων πάλιν τὰς ναυσὶ, κατεκλείσθησαν. καὶ ἐκ τῆς ἀθηνῶν ὕστερον πρόσβοήθησαν, τεσσαράκοντα μὲν αἱ μετὰ θουκυδίδου, καὶ ἀγνωνος, καὶ φορμίωνος νῆες. εἴκοσι δὲ αἱ μετὰ τληπολέμου, καὶ ἀντικλείους. ἐκ δὲ χίου, καὶ λέσβου, τριάκοντα, καὶ ναυμαχίαν μέν τινα βραχεῖαν ἐποιήσαντο οἱ σάμιοι. ἀδύνατοι δὲ ὄντες αὐτοῖς ἐχεῖν, ὥξεπολιορκήθησαν ἐνάτῳ μηνὶ, καὶ προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ, τεῖχός τε καθελόντες, καὶ ὁμήρους δόντες, καὶ ναῦς παραδόντες, καὶ χρήματα τὰ ἀναλωθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. ξυνέβησαν δὲ καὶ βυζαντίοις ὡσαύτως καὶ πρότερον, ὑπήκοοι ἦ. μεπαταῦτα δὲ ἤδη γίγνεται οὐ πολλῷ ἔπειτα ὕστερα τὰ προειρημένα, τά τε κορκυραϊκὰ, καὶ τὰ ποτιδαιατικὰ, καὶ ὅσα προφανῶς μέχρι τοῦδε τοῦ πολέμου κατέστη. ταῦτα δὲ ξύμπαντα ὅσα ἐπράξαν οἱ ἕλληνες, πρός τε ἀλλήλους, καὶ τὸν βάρβαρον, ἐγένετο ἐν ἔτεσι πεντήκοντα μάλιστα, μέχρι τῆς τε ξέρξου ἀναχωρήσεως, καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦδε τοῦ πολέμου, ἐν οἷς ἀθηναῖοι τήν τε ἀρχὴν ἐκράτησαν καὶ τειχίσαντο, καὶ αὐτοὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι, οὔτε ἐκώλυον, ἐπὶ μὲν πολὺ ἡσύχαζόν τε τοῦ χρόνου ὄντες μὲν καὶ πρόθυμοι μὴ ταχεῖς εἶναι ἐς διαπολεμήσαι, ἐπὶ μὲν ἀναγκάζοιντο. τὸ δὲ καὶ πολεμίοις οἰκείοις ξυνειργόμενοι, πρὶν δὴ καὶ δυνάμει τῇ ἀθηναίων σαφῶς ἤρετο, καὶ τῆς ξυμμαχίας αὐτῇ ἠσθένουν. τότε δὲ οὐκέτι ἀναχωρητὸν ἐποιοῦντο, ἀλλ' ἐπιχειρητέα ἐδόκει εἶναι πᾶσι προθυμίᾳ, καὶ καθαιρετέα ἰσχύϊ, ἣν δύνωνται, ἅπαντι τόνδε τὸν πόλεμον. αὐτοῖς μὲν οὖν τοῖς λακεδαιμονίοις διέγνωσται λῦσαί τε τὰς σπονδὰς, καὶ τοῖς ἀθηναίοις ἀδικεῖν. πέμψαντες δὲ ἐς δελφοὺς, ἐπηρώτων τὸν θεὸν, εἰ πολεμοῦσιν, ἄμεινον ἔσται. ὁ δὲ, ἀπεῖλεν αὐτοῖς, ὡς λέγεται, κατακράτος πολεμοῦσι, νίκην ἔσεσθαι. καὶ αὖθις ἐρωτῶσιν εἰ ξυλλήψεσθαι, καὶ παρακαλούμενος, καὶ ἄκλητος. αὖθις δὲ τοῖς ξυμμάχους παρακαλέσαντες, ψῆφον ἐβούλοντο ἐπαγαγεῖν, εἰ χρὴ πολεμεῖν, καὶ ἐλθόντων τῶν πρέσβεων ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας, καὶ ξυνόδου γενομένης, οἵ τε ἄλλοι εἰσηγοῦντο ἃ ἐβούλοντο, κατηγοροῦντες οἱ πλείους τῶν ἀθηναίων, καὶ τὸν πόλεμον ἀξιοῦντες γενέσθαι. καὶ οἱ κορίνθιοι δὲ ἐνθένδε τε ἤδη καὶ πάλαι πρότερον ἑκάστων ἰδίᾳ, ὡς τε ψηφίσασθαι πόλεμον, δεδιότες περὶ τῇ ποτιδαίᾳ μὴ προδιαφθαρῇ, παρόντες δὲ καὶ τότε, καὶ τελευταῖοι ἐλθόντες, ἔλεγον τοιάδε.

Εἰσαγαγεῖν. ἦγουν κυρῶσαι. Ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας. αὐτῆ τοῦ, ἀπὸ τῆς ξυμμάχων. Ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον. διὰ ψήφου ἀπὸ κυρῶσαι. Δεδιότες. μὴ πρὸ τοῦ εἰσβαλεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀττικὴν, διαφθαρῇ.

Οὐκ ἀὐτοὶ ἐψηφισμθμοι. οὐ ψηφίζοντς. χρὴ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας. οὐ χρὴ φησὶν ἐν τῷ ἰδίωτικῷ πράγματι τῷ ἡγεμό/νας. προέχειν, ἀλλ' ἐν τῷ κοινῷ. Προσκωῶ. προτιμᾶν. Ἐκ πάντων. αὐτὸ τὸ, ὑπὲρ πάντας. δὲ ἐν ἄλλοις, ἐν προε/δρίᾳ, καὶ τοιούτοις. Ἡμῶν δὲ ὅσοι. τὸ πολυθαλασσῶν. Ἐνηλλάγησαν. αὐτὸ τὸ, συνέμιξαν, καὶ ὡμολόγησαν. ἐναντίον δὲ ἔδοξε τῷ ἀλλάγησαν. ἀλλαγῆναι γάρ ἐστι, δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχεροῦ παρακληθῆναι, καὶ φιλιωθῆναι αὐτῷ. ἐναλλαγῆναι δὲ, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπεσεῖν τινος, ἐχεροῦ ὄντος τῷ πρώτῳ φίλῳ. Φυλάξασθαι. τουτέστι, φοβηθῆναι. Ἐν πρῴρᾳ. ἐν τῇ παραλίᾳ. πρῷρον καλεῖ τὰ ἐμπόρια. Οἱ ὑπὸ τοῖς κάτω. τὸ παραλίοις. Τῶν ὠρείων. τῶν καρπῶν. Ἀπολομένων. παρ' ἡμῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ὁ χρή. Προσδέχεσθαι. ἐλ/πίζειν. Προοίντο. ἀμελήσειεν. Εὖ γὰρ πάρεχόν. αὐτὸ τὸ παρέχοντος ἡλονότι τοῦ δαίμονος, ὅ ἐστι δω/ρησαμένου αὐτὸ τὴν νίκην. Ὅτε γὰρ διὰ τὴν ἡδονήν. τὸ ἑξῆς, ὅτε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν οὐκ εἰήσυχάζοι. Ὅ, τε ἐν πολέμῳ. ἐν τοῦ/τῳ δείκνυσι τοῦ πο/λέμου δ' ἀδηλ. Κα/κῶς. αἰσχίστως. Ἀβου/λοτέρως. κακοβου/λοτέρως. Ἐναντίων τυχόντα. ἔργον ὄζει τῆς τύχης τὸ τοὺς ἐναντίους ἀβουλοτέ/ρους καταστῆναι, ἐν/τεῦθεν μέγα, δοὺ τῶς ἐνίκησαν. Καλῶς δὲ κοῦντα βουλεύσηται. δυβούλως τὸ ἐναντίων τυχόντα. Ἐνθυμεῖτε γάρ. οὐδεὶς φησὶν ἐν/θυμεῖται τὸ ὁμοίως νοῖς πιστεύει, ἰκανὰ, τὸ πῶς οὐκ ἐννοῶ. καὶ οὐδεὶς ὁμοίως ἔργῳ ἐπεξέρχεται. οἷς ἐνθυμεῖτε. δείκνυσι γὰρ τὴν πίστιν μείζονα τοῦ ἐνθυμή/ματος. καὶ δ' ἐνθύμημα, μεῖζον τοῦ ἔργου. ἄλλως. οὐδεὶς γὰρ ἐνθυμεῖται παρόμοια τοῖς βεβαίοις πίστιν γὰρ ἐνέχουσι τὰ βεβαιότητα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀσφάλειαν ἀπόβασιν σημαίνει. οὐδεὶς δὲ οὐ τοιαῦτα τοῖς πράγμασιν ἐνθυμεῖ/ται. οὔτε ἔργῳ τὰ πεπραγμένα τελειοῖ, ἀλλ' ἐν ἑκάστοις σφάλλεται δὲ καὶ τὴν γνώμην ἡμῶν ἀβέβαιον εἶναι καὶ τὰ πράγματα μὴ κατὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν ἀπαντᾶν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀσφαλῆ ἐνίοτε δοξάσαντα, ἢ τοι βουλευθέντα ἀπὸ τῶν ἔργων, δὲ τὸ προσπίπτον δέος ἐκλείπομεν. ὅπου μὲν βουλεύσασθαι, χωρὶς ἀγώνων καὶ βίας τὰ δὲ ἔργα, ἀπὸ τῶν παραχῆς, καὶ συγχύσεως ἀηδοῦντο. Τῇ πίστει. ᾧ θαῤῥεῖ. Μετὰ ἀσφαλείας μέν. ἀσφαλῶς φησὶν ἐνθυμουμένοις, δὲ τὸ κατ' εὐσχίαν δοξάζειν, καὶ βουλεύεσθαι. μὴ φόβου ὑπερορῶμεν ᾧ ἔργῳ, διὰ δὲ λοιπῶν ὁρᾶν αὐτὰ τὰ ἔργα, καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ τῶν πραττομένων. Ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν. φοβηθέντες, δέον πάσομεν τῶν πράξεως, ἣν προσεδοκή/σαμεν λαβεῖν. Ἐχοντες ἐγκλήματα. κατὰ τῶν ἀθηναίων δηλονότι. Ἀμυνώμεθα. τὰ ἴσα αὐτὰ προσῶμεν. Κα/τὰ πολλὰ δέ. τὸ δυνατὸν κεφάλαιον. Τὰ παραγγελλόμενα. τὰ παρακινοῦντα τὸν πόλεμον. Ὠ ἰσχύουσιν. οἱ ἀθηναῖοι. Ἐξαρτυσόμεθα. παρασκευάσομεν. Ὑπολαβεῖν. δέξασθαι. τοῦτο παίδιμα. τὸ μεταπεσεῖν εἶναι. Μιᾷ τενίκῃ. δ' ἅπαξ φησὶ τῇ ναυμαχίᾳ νικηθῶσιν, οὐκέτι ἕξουσιν ἐλπίδα νίκης. οὐ γὰρ δὸς πεξομαχοῦσι. ἡμεῖς δὲ πλουτοῦσι, καὶ ταῖς ναυσὶν ἐὰν νικηθῶμεν, τῷ πεζῷ ἰσχύομεν. Κατὰ τὸ δικός. ὡς ἔστιν δικαίως.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Τοὺς μὲν λακεδαιμονίους ὦ ἄνδρες ξύμμαχοι οὐκ ἂν ἐπαινέσαιμεθα, ὡς οὐ καὶ αὐτοὶ ἐψηφισμένοι ἂν πολεμεῖν ἦσαν, καὶ ἡμᾶς εἰς τοῦτο νῦν ξυνήγαγον. χρὴ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας τὰ ἴδια ὀξίσου νέμοντας, τὰ κοινὰ προσκοπεῖν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ἐκ πάντων προτιμῶντες. ἡμῶν δὲ ὅσοι μὲν ἀθηναίοις πάλαι ἐνηλλάγησαν, οὐχὶ διδαχῆς δέοντες ὡς τε φυλάξασθαι αὐτούς, τοὺς δὲ τὴν μεσόγαιαν μᾶλλον, καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους, ἀδέναι χρή, ὅτι τοῖς κάτω μὴ ἀμύνωσι, χαλε/πωτέραν ἕξουσι τὴν κατακομιδὴν τῶν ὡραίων. καὶ πάλιν αὐτὰπλησίον, ὧν ἡ θάλασσα τῇ ἠπείρῳ δίδωσι καὶ τῶν νῦν λεγομένων μὴ κακοὺς κριτάς, ὡς μὴ προσηκόντων ἡ, προσδέχεσθαι δὲ πρὸ τοῦ εἰ τὰ κάτω πρόοιντο, καὶ μέχρι σφῶν τὸ δῃοῦν προελ/θεῖν, καὶ πρὸς αὐτοὺς οὐχ ἧσσον νῦν βουλεύεσθαι. διόπερ καὶ μὴ ὀκνεῖν δεῖ αὐτοὺς τὸν πόλεμον αὐτὸ εἰρήνης μεταλαμβάνειν. Ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων μέν ἐστιν εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἥσυχάζειν. ἀγαθῶν δέ, ἀδικουμένοις, ἐκ μὲν εἰρήνης, πολεμεῖν. οὗ δὲ παραχρῆν, ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι. καὶ μήτε τῇ κατὰ πόλεμον δυτυχίᾳ ἐ/παίρεσθαι, μήτε τῷ ἡσυχίᾳ τῆς εἰρήνης ἡδόμενον, ἀδικεῖσθαι. Ὅ, τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν, τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθείη τῆς ῥᾳστώνης τὸ περιόν, διὸ δὴ ὀκνεῖ, εἰ μὴ/συχάζοι. ὅ, τε ἐν πολέμῳ δυτυχίᾳ πλεονάζων, οὐκ ἐνθυμήσεται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος. πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα, ἀβουλοτέρως ἐναντίων τυχόντα κατωρθώθη. καὶ ἔτι πλείω καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι, ἃς τυναντίων ἀτυχῶς πεπράγθη. ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, ἀλλὰ μετ' ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μᾶλλα δ' ἑτοίμως δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλειπόμθ. ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμθοι, τὸν πόλεμον ἐγείρομθ, καὶ ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα. καὶ ὅτ' ἂν ἀμυνώμεθα ἀθηναίοις, καταθησόμεθα αὐτὸν ἐν καιρῷ. κατὰ πολλὰ δ' ἡμᾶς ἁκὸς ὑπάρχει, πρῶτον μέν, τῇ θει προύχοντας, καὶ ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ. ἔπειτα ὁμοίως πάντας εἰς τὰ παραγγελλόμθα ἰόντας, ναυτικόν τε, ᾧ ἰσχύουσιν, ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης τε ἑκάστοις οὐσίας ὄζαρτυσόμεθα, καὶ ἀπὸ τῆς ἐν δελφοῖς καὶ ὀλυμπίᾳ χρημάτων. δ' ἀνέισμα γὰρ προσαμθοι, ὑπολαβεῖν οἵοί τ' ἐσ/μὲν μιᾷ μείζονι τοῖς ξένοις αὐτῆς ναυβάτας. ὠνητὴ γὰρ ἀθηναίων ἡ δύνα/μις μᾶλλον, ἢ οἰκεία. ἡμετέρα, ὅσον αὖ τοῦτο πάθοι τοῖς σώμασι τὸ πεζὸν ἰσχύουσα, ἢ τοῖς χρήμασι. μιᾷ τε νίκῃ ναυμαχίας κατὰ τὸ εἰκὸς

Αλίσκονται, νικῶνται. Ἐχομὲν ἀγαθόν. ἥ ἔχουν τὴν δύμυχίαν. Οδε, αὐτὴ τοῦ ἥς ὅ. Οὐκ ἀπροῦσιν. οὐκ ἀπαγορεύουσιν. Ημεῖς δ' ἄλλῳ. αὐτὴ τοῦ ἄλλῳ τῷ τιμωρήσασθαι. Αὐτοῖς τούτοις τοῖς χρήμασι δηλονότι. Οδοί. ὁρισμοί. παραίρεσις. παραφαίρεσις. παράστασις. Καὶ ἄλλῳ τὸ χισμός. ἐπίθεσις. ἀλλ' ἵπεται τὴν δεκέλειαν, ἣν ὕστερον ἐτείχισαν. Τῇ χώρᾳ. τῇ Αθηναίων. Προῖδοι. προγυοῖαι. ἀδηλα γὰρ τὰ τοῦ πολέμου. Ἐπὶ ἔκποιῆς. ὡρισμένοις. χωρεῖ. κινεῖται. Τεχνᾶται. μεθοδεύει. Παρατυγχανον, παρεμπίπτον. Ενῷ ὁμῶν ἐν ᾧ, αὐτὴ τοῦ διό. Εὐοργήτως, δυσκόλως. μεγαλοψύχως. δυσρεπῶς. δυτρόπως. ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος.

Ο δὲ ὀργιαθείς. ὁ μικροψυχήσας. Εν θυμώμεθα, αὐτὴ τ' ἐν θυμηθῶμεν. ἔστι γὰρ ὑπρθετικόν. Οἵ τ' ὀναὶ ἦν ὑπρμογητόν. Ικανοί. δουλωσόμενοι δηλονότι. Δίκαιοι ὄντας. χωριαθέντας. Ισως. ὁ ἀκούων δηλονότι. Φοβούσαν. ἡμῶν δηλονότι. Δουλείαν. τὴν δουλείαν καὶ λόγῳ ἀμφιβάλλειν. Ο καὶ λόγῳ. εἰωθεν ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τ θυλικῶν, μεταβαίνειν εἰς γὰρ οὐδέτερ). ὅτι), τρέποντες τῇ μακεδονίαν, ἐφ' ὅ ἄρχ καὶ τοπρῶτον ὄζε λεμώτατον. λέγει δὲ ὅπτ δουλείαν ὅλως τῷ λογισμῷ ἀμφιβάλλειν. ὅτον, λογίσασθαι γὰρ ἀναγκαῖον. ὁ γὰρ ἐνδοιασμὸς, λογισμοῦ ὄζι μοῤῥισμός πρφρατικῶς οὕτω. εἴρηται τῷ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι. ὅτον, τὸ λογίσασθαι ἡμᾶς, καὶ ἄλλῳ γοῦν λαβεῖν τὴν δουλείαν. Ενδοιασθῆναι. εἰς ἀμφιβολίαν ἐλθεῖν. Υπὸ μᾶς. τῆς τῆ Αθηναίων. Κακοπαθεῖν, δουλοῦσθαι. Ενῷ. ἐν τῷ κακοπαθεῖν. Δοκοῖμεν αὐτὴ πάχειν. οἱ γὰρ ἀμελοῦντες, καὶ μὴ ἐπερχόμενοι, δοκοῦσιν ἥ δικαίως πάσχειν, ἥ διὰ δειλίαν αὐτέχεσθαι. Βεβαιοῦμεν αὐτό. τουτέστι, τὴν ἐλευθερίαν. Τοὺς δ' ἐν μιᾷ. πόλει δηλονότι. Μοναρχοις. τοὺς τυραννους φησὶ μοναρχοις. Ξυμφορῶν. ἐν ταῦθα οὐ κεῖται κυρίως ἥ λεξις, ἀλλὰ ξυμφορὰν φησὶ τὴν κακίαν. ταῦτα δὲ λέγει τὸ τυραννεύεσθαι, καὶ φόβον τὴν τυραννίδα. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ ἴσμεν ὅπως πρὸ τοῦδε ὅτι οὐκ ἀπηλλακται τῆ τριῶν μεγίστων συμφορῶν. Η μαλακίας. ὁ ἥ, διαζευκτικὸς, αὐτὴ τοῦ καὶ. ὅμηρος, ἥ νέος, ἥ παλαιός.

Οὐ γὰρ δὴ πεφοβῆσθαι. οὐ δύνασθε φησὶν εἰπεῖν ὅτι οὐ διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία ταῦτα, οὐ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ διὰ καταφρόνησιν, ὅ ὄζι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν, καὶ οἷον ὑπερφρονεῖν, ἥ γὰρ κατὰ. πρόθεσις ἐπίτασιν ἐν ταῦθα σημαίνει. Ταῦτα. τὰ πάτρια. Καταφρονήσει. ὅτι τὴν καταφρόνησιν ἀφροσύνην λέγει. Βοηθοῦντας. τὸ ἑξῆς οὕτως. ὑπὲρ δὲ τ μελλόντων δεῖ τοῖς παροῦσι πράγμασι βοηθοῦντας ἄλλα παλαιωρεῖν. τουτέστι. προσθεῖναι τοῖς πόνοις. Καὶ ὄζουσία δυναμεί. Προφέρεται. ὑπὲρ φορεῖται τῆ ἄλλων. Α τῇ ἀπορίᾳ ἐκτίθεται ὑπὲ ἀπορίας κινηθέντες ἐκτησάμεθα. οἱ γὰρ λάκωνες τῆ προγόνων ἦσαν ὀλίγον δυπρωτεροι. Συλλήψεσθαι. βοηθήσειν.

» αλίσκονται. εἰ δ' αὐτὴ χοιεν, μελετήσομεν καὶ ἡμεῖς, ἐν πλείονι χρόνῳ τὰ γαυτικά.
» καὶ ὅταν τὴν ἐπιστήμην ες τὸ ἴσον καταστήσωμεν, τῆ τε δυσχίᾳ δὴ τοῦ πολεμεσό
» μενα. Οἱ γὰρ ἡμεῖς φύσει ἔχομεν ἀγαθόν, ἐκείνοις οὐκ αὖ γένοιτο δι' ἀχή. ὃ δ' ἐκεῖ
» νοι ἐπιστήμη προύχουσι, καθαιρετέον ἡμῖν ὄζι μελέτη. χρήματα δ' ὥστ' ἔχειν
» ἐς αὐτὰ, οἴσομεν. ἥ δεινὸν αὖ εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων ξύμμαχοι ἄλλῳ δουλείᾳ τῆ αὖ
» τῆ φέροντες οὐκ ἀπροῦσιν, ἡμεῖς δ' ἄλλῳ τῷ τιμωρούμενοι τοῖς ἔχουσι, καὶ αὖ
» τοὶ ἄμα σώζεσθαι, οὐκ ἄρα δ' ἀπαιτήσομεν, καὶ ἄλλῳ τῷ μὴ ὑπ' ἐκείνων αὐτὰ ἀφαι
» ρεθέντες αὐτοῖς. τούτοις κακῶς πάσχειν. ὑπαρχουσι δὲ καὶ ἄλλαι ὁδοὶ τοῦ πολε
» μουμῖν. ξυμμάχων τε ἀπόστασις, μάλιστα παραίρεσις οὖσα τῆ προσόδων, αἷς
» ἰσχύουσι, καὶ ἄλλῳ τὸ χισμὸς τῇ χώρᾳ, ἀλλά τε ὄντα οὐκ αὖ τις νῦν προῖδοι. ὥστε
» γὰρ πόλεμος ἄλλῳ ἐκποῖς χωρεῖ. αὐτὸς δὲ ἀφ' αὑτοῦ πα πολλαὶ τέχναι πρὸς δ' πα
» ρατυγχανον. ἐνῷ ὁ μὲν δυοργήτως αὐτῷ προσομιλήσας, βεβαιότερος. ὁ δὲ ὀργι
» αθεὶς πρὸ αὐτὸν, οὐκ ἐλάσσω πλαίει. ἐνθυμώμεθα δὲ χ ὅτι ἃ μὲν ἡμῶν ἦσαν ἐκαί
» σοις πρὸς αὐτὰ πάλοις πρὸ γῆς ὅρων διαφοραὶ, οἷσον αὖ ἦν. νῦν δὲ πρὸς ξύμπασαν
» τὰς τιμᾶς Αθηναῖοι ἱκανοὶ, καὶ κατὰ πόλιν ἐπιδυνατώτεροι, ὡς τε εἰ μή κὰ
» βροοι, καὶ κατὰ ἔθνη, καὶ ἕκαστον ἀστυ μᾶ γνώμη ἀμυνούμεθα αὐτοῖς, δίκαιόν τε ὄν
» τας ἡμᾶς, ἀτόνως χειρώσονται. χ τὴν ἦσαν, εἰ καὶ δεινότερα ἀκούσαι, ἴσως οὐκ
» ἄλλο τι φέρουσαν, ἥ αὐτὴ κρυς δουλείαν, ὅ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι ἀναγκαῖον τῆ πο
» λορκήσω, καὶ πόλεις τοσὰς δ' ἐὐπρομιᾶς κακοπαθεῖν. ἐνῷ ἥ δικαίως δοκοῖ
» μεν αὖ πάχειν, ἥ διὰ δειλίαν αὐτέχεσθαι καὶ τῆ πατέρων χείρους φαίνεσθαι,
» οἱ τὴν ἑλλάδα ἠλευθέρωσαν. ἡμεῖς δὲ οὐδ' ἡμῶν αὐτοῖς βεβαιοῦμεν αὐτό. τύραν
» νον δὲ ἐῶμεν ἐγκαθεστάναι πόλει. τοὺς δ' ἐν μᾶ μοναρχοις ἀξιοῦμεν καταλύειν, χ
» οὐκ ἴσμεν ὅπως τάδε τρία τ μεγίστων ξυμφορ οὐκ ἀπηλλακ, αἴσυνεσίας, ἥ μα
» λακίας, ἥ ἀμελείας. οὐ γὰρ δὴ πεφυγότες ταῦτα, ἄλλῳ τ πλείονος δὴ βλάψασιν
» καταφρόνησιν κεχωρήκατε, ἥ ἐκ τ πολλοὺς σφάλλειν, δ' ἐγαυπὶ ὄνομα ἀφροσύ
» νη μετωνόμασται. τ μὲν δὴ προγεγενημένα πόδ' εἰμακρότερ) ἥ ἐς ὅσον τ δ' νῦν ξυμ
» φορεῖ. αὐτὰ σθαι. π ὄ τ ἴσως εἰπα μελλόντων τοῖς παροῦσι βοηθοῦντας, χὴ ἄλλῳ πα
» λαιρεῖν. πάτριον γὰρ ἡμῖν ἐκ τ πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι, καὶ μὴ μεταβάλ
» λὴν τὸ ἔθος, δ ἄρα καὶ νῦν καὶ ὄζουσία ὀλίγον προφέρεται. οὐ γὰρ δίκαιον
» ἀ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτίθεται, τῇ πλουσίᾳ ἀπολέσθαι, ἀλλὰ θαρσοῦντας, ἴέναι κατὰ πολ
» λαὶ ες τὸν πόλεμον, τοῦ τε θεοῦ χρήσαντος, χ αὐτοῦ ὑπαρχόμενον ξυλλήψεσθαι.

ξυναγωνιουμένης, ἵνα μὴ δουλωθῇ. παραβεβᾶσθε. ἀθετηθῆναι. τὰς παρ' ὑμῶν ὑπὸ τῶν ἀθηναίων. Ἀλλ' οἱ πρό-
τεροι ἐποίουν τες. οἱ ἄρξαντες ἀδίκων χειρῶν. παντα χόθεν. ἀπὸ πολλῶν ἀφορμῶν. παραινούντων. λειπο-
μένοις. ὅτῳ δοκεῖ. ἵνα ᾖ, εἴπερ δοκεῖ. Τιμωρίαν. βοήθειαν. Καὶ τῶν ἰώνων. διαβεβλῆται γὰρ τὸ ὄνομα τῶν ἰώνων ὡς
μαλακίαν. τῷ δὲ δωριέων, ἀπὸ ἀνδρείας δοξάζετε. Καὶ τῶν ἄλλων. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μέλλετε. Μετελθεῖν
δέ, ἀντὶ τοῦ ἀπασώσασθαι. Ὡς οὐκέτι. τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ γάρ. ἵνα ᾖ, οὐκέτι γὰρ ἐνδέχεται. ὅμηρος. Εἰ ξυροῦ
ἵσταται ἀκμῆς. τὸ δὲ παθημένους τας, ἀντὶ τοῦ πεπονθότων. Ταῦτα ἄριστα. ἀεὶ εἰωθημεν δηλονότι. τὸ αὐτίκα
δεινόν. ὁ πρὸς ὀλί-
γον γινόμενον ἐκ τοῦ
πολέμου. Ἀπ' αὐτοῦ.
τ πολέμου. Διὰ πλείο
νος. χρόνου. Καθεσ-
κῆμεν. γεγονῆμεν. Ρό-
λιν τύραννον). τὰς ἀθή-
νας λέγει. ὁ δὲ ἑξῆς,
πόλιν τύραννον πα-
ρασκευασόμεθα. πλεο-
νάζει τὸ τῆς τυραν-
νίδος ὄνομα, ἵνα
μᾶλλον παροξύνῃ.
Εἰ τὰ πάντων ὁμοίως.
κατὰ πάντων. Διανοεῖ
σθαι. ἀπὸ κοινοῦ, τὸ
ἄρχειν. Παρασκευά-
μενα. δουλωσώμε-
μεθα. Γνώμην. ἀπο-
φασιν. Ψῆφον ἐπή-
γαγον. ψῆφον, νῦν
σκέψιν. δῆλον δὲ ὅτι
πιστὰ δοκεῖ, καὶ πιστὴν
οὖσαν. Ἑξῆς, κατὰ τάξιν.
Καὶ ὁ πηλῆος. ὁ πη-
λέως τ λακεδαιμονί-
ων δηλονότι. Εκπρο-
ρίζεσθαι, ἐκπεσεῖν πρό-
ρου λαμβάνειν. Μέλ
λησιν, ἀναβολήν. Κα
θεσταμένοις παρα-
σκευαζομένοις. Ἐγ-
κλήματα προυμέ-
νοι, ἐγκαλοῦντες. Πρέ-
σβεις πέμψαντες.
τοῖς τὸ ἄργος δράσαν
τας. τῆς θεοῦ τῆς ἀθη-
νᾶς. Κύλωνα ἦν. ὁ
δίπυγμα ὃ κατὰ δν
κύλωνα, θαυμαζε-
σφόδρα ὁ τεχνογράφος, καὶ συμβουλεύει ἐπιμελεῖσθαι αὐτὸ ἐκμαθεῖν τοῖς νέοις, ἵνα μιμήσωνται. Ὅπου
διπυγήματος τ κατὰ τ κύλωνα τ σαφήνειαν πυὲς θαυμάσαντες, εἶπον ὅπλεων ἐγέλασεν, ἐνταῦθα λέγον
τες τ θουκυδίδου. Οπὰ κατὰ κύλωνα ἐπράχθη, χεδὸν ἅπαντ' ἐν μαραθῶνι μάχης. Χρωμένῳ δὲ τῷ κύ
λωνι. πρὸς τυραννίδος δηλονότι, ὡς ἐκ ἀποκρίσεως δεικνυται τῆς θεοῦ. Καταλαβεῖν. ταύτην,
γὰρ κατέλαβον, οἱ τυραννίδος ἐρῶντες. Εωῆλθεν ὀλύμπια. τοῦτο προσέθηκεν, ἐπεὶ δή ἐστιν
ὀλύμπια ἐν μακεδονίᾳ, καὶ ἐν ἀθήναις. Εωὶ τυραννίδι, τυραννήσων. Εἰ δεῖν ἀπιχῇ, ἐκ τούτου
δηλοῦται σαφῶς, ὅπ ἀπὸ τῆς τῷ διασώων, τὸ μαντεῖον ἔλεγε. Καὶ ἀθηναίοις, παρὰ ἀθηναίοις. Διάσα

ἦν καὶ ἔλεγεν ἴσως ὁ θεὸς ἑορτήν. Ἐν ᾗ πανδημεὶ ἐν ᾗ πανδημεί. ἑορτάζουσι. θύουσι δὲ πολλοί. Αλλα θύ/
ματα. τινὰ πέμματα εἰς ζώων μορφὰς πεπυρωμένα ἔθυον. Ορθῶς γιγνώσκειν. ἀπηλαιῶς νο. δν χρησμὸν
δ' ἐλογοπ. Ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ. τῇ τυραννίδι. Αἰαθόμενοι. ἀλαθῶν τοῦ πράγματος λαβόντες. Ἐπ' αὐ/
τούς. κατ' αὐτούς. Αὐτοκράτορσιν, αὐτεξουσίοις οὖσι. Διαθεῖναι, οἰκονομηθῆναι. Η αἱ ἄριστα. τὸ ἦ, αὖ/
τὸ τοῦ ὡς αὖ. Φλαύρως. ἀθενῶς. Ἐπεξῆγον. ἐπαλαιπωρουν. Καθίξουσιν ἄχρι τὸν βωμόν. ἑωυτοὺς δ' ἐλο/
νό πα παρὰ τὸν βωμόν. τὸ δὲ καθίζουσιν, ἀπὸ τοῦ καθίζω. καθέζονται. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ καθέζομαι. Οἱ τῆς ἀθη
ναίων ἄχρι πεπραμμέ
νοι. οἱ ἔχοντες ἀπὸ τῆ
ἀθηναίων τὴν ἄκρο
πολιν τῆς φυλακῆς,
καὶ ἄχρι τῆ σεμνῆ θε.
τῆ ἐρινυῶν καπὶ αὐ/
τῇ φρασῶν. ἃς μὴν τὸν
ὀρέστην οἱ ἀθηναῖοι,
πηνοῖ) τῆ ἀρείου πά/
γου ἱδρύσαντο, ἵνα
πολλῆς τιμῆς τύχω
σῖν. Ηλασε δὲ καὶ
κλεομένης. βασιλεὺς
λακεδαιμονίων, οὗ
μέμνηται Ἡρόδοτος. ἡ
δὲ ἔννοια, ἀμφίβο/
λον πότερον ἤλασε
μετὰ τῆ πασσαξονῆ
φησὶν ἀθηναίων, του/
τέστι, καὶ τοὺς πασσά/
ξονας, ἢ ἤλασε μετὰ
τῆ ἀθηναίων ὅτι ἐπα/
σσαξε, ἵνα μὴ ὦσιν ἐν
τῇ πολει οἱ λαπίριοι,
ὅπερ ἀμεινον). Καὶ ἦλ
θε μέντοι ἡ στερ). οἱ φυ
γαδευθέντες. ἐκέλευ)
ελαύνειν. μετὰ τὸν
κλεομένην. προσε/
χόμενον. ἑνέχον ὄν/
τα. Αὐτῷ. τῷ ἄγει.
Κατὰ τὴ μητέρα. κα
τὰ δ' γένος δ' μητρῷ
ον. Αὐτὸν, τοῦτο. δ'
ἐκβληθῆναι. συνέβαι
νε γὰρ αὐτῷ μὴ πει/
σθέντα τραπείαν τοιούτῳ ὄντι. Οἴσειν αὐτῷ. τῷ περικλεῖ. Ως καὶ διὰ τὴν ἐκείνου ξυμφοράν. τὴν
ἀπὸ πολιτείας δυστυχίαν, καὶ οὐκ ὀξοικείας ἀβουλίας κακοπραγίαν. καὶ ἐν τῇ δημηγορίᾳ, καὶ οὐκ
ἴσμεν ὅπως τῆ δὲ τριῶν τῆ μεγίστων ξυμφορῶν ἀπήλλακται, ἤτοι κακιῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλατ
τώσεις, καὶ διαπλώσεις, κακίαι πάντως εἰσὶ. καὶ προῖὼν ἐν τῇ δημηγορίᾳ περικλέους, ξυμφορὰς τὰς ἀπὸ
τυχίας εἴρηκεν. ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῆ πραγμάτων οὐχ ἥσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς δια/
νοίας τοῦ ἀνθρώπου. ἄλλως. Διὰ τὸ ἄγος. τουτέστι, δὴ τὸ μιὲκβληθῆναι αὐτὸν ὄντα ἐναγῆ. Τῶν καθ' ἑαυ/
τοῦ. τῆ ὄντων εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ. τὸ ἀπὸ ταινάρου ἄγος. ταίναρον, ἀκρωτήριον λακωνικῆς, ἱερὸν πο/
σειδῶνος. Νομίζουσιν. οἱ ἀθηναῖοι. Χαλκοίκου. ἄγος χαλκίοικος ἦ ἀθηνᾶ ἐν πάρτῃ. ἢ ὅτι χαλκοῦν εἶχεν
οἶκον, ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι. ἢ δὴ τοὺς χαλκιδεῖς τοὺς ὀξὺ βύβοιας φυγαδάσας, αὐτὸν κτίσαι. Υπὸ αὐτῆ.
τῆ παρπατῆ. Εξεπέμφθη, εἰς ἀρχὴν τοῦ ἑλλησπόντου. Ιδίᾳ δὲ αὐτός. παυσανίας. Ερμιονίδα.
ἀπὸ ἑρμιόνης πόλεως λακωνικῆς.

Τῷ δὲ ὄργῳ, τὰ πρὸς βασιλέα. Βουλόμενος δηλοῦσθαι τὰ τοῦ βασιλέως πράγματα ποιεῖν. ἐμισθοῦτο γάρ. Ἀπὸ τοῦ δὲ πρώτου. ἀπὸ τούτου τοῦ ὑπερφερομένου περὶ Βυζαντίου δηλοῦται. Μετὰ τὴν ἐκ Κύπρου. ἐν ταύτῃ, τὰ περὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ παρουσίας δηλοῦται. Προσήκοντες πῶς. διαφορὰ προσήκοντος, καὶ συγγενοῦς. Τῷ δὲ λόγῳ, τῇ φήμῃ. Αὐτῷ. τῷ περσῶν. Εἰ οὕτω πίσε. αὐτὶ τοῦ σοί. Ἀττικὴ δέ, καὶ ἀρχαία ἡ φράσις, αὐτὶ δοτικῆς, αἰτιατικὴν σύνταξαι. Ἡ γραφὴ ἐδήλου. γραφή, ἡ ζωγραφία, καὶ ἡ κατηγορία, καὶ ἡ τῶν γραμμάτων ἁπλῶς γῦν. Ἐπὶ θαλάσσαν. ἐπὶ τὰ παρὰ θαλάσσια. Ἐς Βυζάντιον. οὗπερ δηλοῦται.

τῷ δὲ ὄργῳ, τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα βουλόμενος πράσσειν, ὡς περ καὶ τὸν πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. διέργεσθαι δὴ ἀπὸ τοῦδε πρῶτον ἐς βασιλέα κατέθετο, καὶ τὸ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποιήσατο. Βυζαντίου γὰρ ἑλὼν τὴν πρότερον παρουσίᾳ μᾶλλον τὴν ἐκ Κύπρου ἀναχώρησιν, εἶχον δὲ μηδὲ οἱ αὐτὸν, καὶ βασιλέως προσήκοντες τυγχάνεις, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ, τότε τοὺς οὓς ἔλαβεν, ἀπέπεμψε βασιλεῖ κρύφα τῆς ἄλλων ξυμμαχίας. τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν αὐτόν. ἐπράσσετο δὲ ταῦτα μᾶλλον Γογγύλου τοῦ Ἐρετριέως, ὃν περ ἐπέτρεψε τό, τε Βυζάντιον, καὶ τὸν ἀμμαλώτους. ἐπέμψε δὲ καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γογγύλου φέροντα αὐτῷ, ἐνεγέγραπτο δὲ τάδε καὶ ἐν αὐτῇ, ὡς ὑπ' ἐκείνου αὐδρεύθη.

Ἐπιστολὴ Παυσανίου πρὸς βασιλέα.

» Παυσανίας ὁ ἡγεμὼν τῆς σπάρτης τοὺς δὲ τέσσι χαρίζεσθαι βουλόμενος, ἀπέπεμψε δωρεὰν ἔλων, καὶ γνώμην προὔμαι, ἣ καὶ σοὶ δοκεῖ, θυγατέρα τε τὴν σὴν γῆμαι, καὶ σοὶ σπάρτην τε καὶ τὴν ἄλλην ἑλλάδα ὑπὸχείριον ποιῆσαι. δύναμαι δὲ δοκῶ εἶναι ταῦτα πρᾶξαι μετὰ σοῦ βουλόμενος. ἢ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμψας ἀνδρα ἐπὶ θάλασσαν, διοὗ τοὶ νῦν τοῖς λόγοις ποιησόμεθα. Τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλου. Ξέρξης δὲ ἡσθή τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀπέστελλε Ἀρταβάζον τὸν Φαρνάκου ἐπὶ θάλασσαν, καὶ κελεύει αὐτὸν τὴν τε δᾳσχιλίην στρατιὴν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀντὶ ἀλλάξαντα, ὃς πρότερον ἦρχε. καὶ παρὰ Παυσανίαν ἐλθεῖν Βυζαντίου ἐπιστολὴν αὐτὲ πιθέντα αὐτῷ, ὡς τάχιστα διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγῖδα ἀποδεῖξαι, καὶ ἤν τι αὐτῷ Παυσανίας παραγγέλλῃ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πρᾶσσειν ὡς ἄριστα, καὶ πιστότατα. ὁ δὲ ἀφικόμενος, τά τε ἄλλα ἐποίησεν, ὡς περ εἴρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν δὲ πέμψεν. ἀντεγέγραπτο δὲ τάδε.

Ἐπιστολὴ βασιλέως πρὸς Παυσανίαν.

» Ὧδε λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Παυσανίᾳ, καὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς μοι πέμψαι θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου διέσωσας, κείσεται σοὶ δυέργεσθαι ἐν τῷ μεγάλῳ οἴκῳ ἐσαεὶ αἰὰ γράπτος, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι. καί σε μήτε νύξ, μήτε ἡμέρα ἐπισχέτω, ὡς τι αἴειγαι πράσσειν τι ὧν ἐμοὶ ὑπισχνῇ. μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δαπάνῃ κεκωλύσθω. μηδὲ στρατιᾶς πλήθει, εἴπερ δεῖ παραγίγνεσθαι, ἀλλὰ μετ' Ἀρταβάζου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὅν σοι ἔπεμψα, πράσσε θάρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ, καὶ τὰ σὰ, ὅτι καλλίστα, καὶ ἄριστα ἕξει ἀμφοτέροις. ταῦτα λαβὼν ὁ Παυσανίας τὰ γράμματα, ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι τὸ τῶν ἑλλήνων διὰ τὴν πατρικὴν ἡγεμονίαν, πολλῷ μᾶλλον τότε ἦρτο, καὶ οὐκέτι ἐδύνατο ἐν τῷ καθεστηκότι τρόπῳ βιοτεύειν, ἀλλὰ σκευάς τε μηδικὰς ἐνδυόμενος, ἐκ τοῦ εὐζωνοτίου ἐξήει. καὶ διὰ τῆς θρᾴκης πορευόμενον αὐτὸν, μηδοι, καὶ αἰγυπτίοι ἐδορυφόρουν. τράπεζάν τε μηδικὴν παρετίθετο, καὶ κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἐδύνατο, ἀλλ' ὀργῇ βραχεῖ πρὸ δήλου, ἃ τῇ γνώμῃ μείζονος ἐσέσθαι τὰ ἔμελλε πράξειν. ὃς προσοδόν τε αὐτῷ παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ οὕτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας ὁμοίως, ὥστε μηδένα δύνασθαι προσιέναι. διόπερ καὶ πρὸς τοὺς ἀθηναίους οὐχήκιστα ἡ ξυμμαχία μετέστη. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι ἀθρόοι ἀθρόους, τότε πρῶτον διαπέμψαντα αὐτὸν ἐκάλεσαν αὐτόν. καὶ ἐπειδὴ τῇ ἑρμιονίδι νηὶ τοῦ δευτέρου ἐκπλεύσας, οὐκέλευσαν τῶν αὐτῶν, τοιαῦτα ἐφαίνετο ποιῶν. καὶ ἐκ τοῦ βυζαντίου βίᾳ ὑπὸ ἀθηναίων ἐκπολιορκηθείς, ἐς μὲν τὴν πόλιν οὐκ ἐπανεχώρησε. ἐς δὲ κολωνὰς τὰς τρωϊάδας ἱδρυθείς,

Αὐτῷ. τῷ ἀρταβάζῳ. Καὶ τὴν σφραγῖδα. ἡ σφραγὶς τοῦ περσῶν βασιλέως, εἶχε κατὰ μίμησιν, τὴν βασιλέως ἀκόλουθα. κατὰ δὲ τινας, τὴν κύρου τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτοῦ. κατὰ δὲ τινας, τὸν δαρεῖου τὸν ὀστου. διὸ οὐχ ἕκουσα μετέσχεν. Ἀπροδείξαι. τῷ παυσανίᾳ. Παραγγελῇ, κελεύῃ. Καὶ τῆς αὐδρῶν. λείπει ὑπερ. Κείσεται σοι δυέργεσθαι. διὰ παντὸς δυέργετης κληθήσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. Ὡς τε αἰεῖναι. ἀθυμῆσαι.

Ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι. ἦγεν, τιμώμενος τὰ μεγάλα ὑπὸ τῆς ἑλλήνων. ἐν τῷ καθεστῶτι τρόπῳ. ἀλακωνικῷ.

Εδορυφόρουν. μετὰ δορατῶν προέπεμπον. Παντὰ παντὰ ἐν τῇ πρώτῃ παρουσίᾳ ἐπράχθη.

Περσικήν. τρυφερὰν. Δυς προσοδόν τε. δυσέντυκτον.

Ες πάντας, καὶ πάντων. Τό, τε πρῶτον, αὐτὶ τοῦ, τὸ πρώτου τε. Πολιορκηθείς, τῇ πολιορκίᾳ ἐκβληθείς.

Ἱδρυθείς, καθεσθείς.

πραόσωπε, τὰ συμφέροντα ἑαυτῷ. Εσηγέλλετο, ἐμηνύετο. Τὴν μονὴν, τὴν ἀργίαν. Ετεθέχου. ἑαυτοὺς ὁ Θιλογότη. Καὶ σκυτάλην. αὐτὴ τοῦ αὐτοκράτορος λακωνικήν. ἦν δὲ σκυτάλη, ξύλον στρογγύλον ὄξεσμένον, ἐπὶ μήκες. δύο δὲ παρὰ λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι. καὶ τὴν μὲν μίαν, κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῆς λακεδαιμονίων. τὴν δὲ ἑτέραν, τῷ ἐκπεμπομένῳ τῆς στρατιᾶς παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντο αὐτοκράτορά τινα λάθρα αὐτῷ, φοβοῦντες ἱμάντα λευκὸν, περιείλουν τὴν σκυτάλην, καὶ ἀπὸ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον, καὶ ἀπελίποντες, παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μάθωσιν οἱ ἀποφέροντες τὰ ἐν τῷ ἱμάντι γεγραμμένα. ὁ δὲ στρατηγὸς, λαβὼν τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιέλιττε. καὶ ἐγίνωσκε τὴν τῆς γραμμάτων περοχήν. ἡδέως τις εἴποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ παυσανίας σκυτάλην, λάθρα τῆς πόλεως ἐξελθών, ἐντεῦθεν ὅπως ἀπὸ τῆς πρώτης στρατιᾶς ἄγγελος εἶχε τὴν σκυτάλην. Μηλέπεσθαι. τὸν παυσανίαν ὁ Θιλογότη. Αὐτῷ. τῷ παυσανίᾳ. Τὴν παραβολήν. τὴν κατηγορίαν τὸν κίνδυνον. ὅ τε γενόμενος ὑπ' αὐτοῦ παραβολον.

Τὸν βασιλέα δράσαντα τοῦτο. τὸν παυσανίαν Θιλογότη. καὶ μὴν οὐκ ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπίτροπος. Ἔπειτα διαπραξάμενος. Χρήμασι Θιλογότη, καὶ λόγοις διαπραξάμενος. ἢ γοι διακρουσάμενος τὴν κατηγορίαν.

πραόσωπε ἐσηγέλλετο αὐτοῖς ἐς τοὺς βαρβάρους, καὶ οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος, οὕτω δὴ οὐκέτι ἐπεῖχον, ἀλλὰ πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι, καὶ σκυτάλην, εἶπον τοῦ κήρυκος μὴ λείπεσθαι. εἰ δὲ μή, πόλεμον αὐτῷ παρεσπάσθαι προαγορεύειν. ὁ δὲ, βουλόμενος ὡς ἥκιστα ὕποπτος εἶναι καὶ πιστεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνεχώρει τοῦ δεύτερον ἐς παρασκευήν. καὶ ἐς μὲν τὴν εἰρκτὴν εὐθὺς ἐσῆλθε τὸ πρῶτον οὐδὲν τῆς ἐφόρων. ἔδεισε δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δράσαι τοῦτο. ἔπειτα διαπραξάμενος, ὕστερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις πρὸς αὐτῆς ἐλέγχειν. καὶ φανερὸν μὲν εἶχον οὐδὲν οἱ παρόντα τεκμήριον, οὔτε οἱ ἔχθροὶ, οὔτε ἡ πᾶσα πόλις, ὅτῳ αὐτοκράτορι πιστεύσαντες, βεβαίως ἐπεμψοῦντο αὐτὸν ἄρχοντος τοῦ βασιλείου ὄντα, καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. Πλεῖστα γὰρ τὸν λεωνίδου ὄντα βασιλέα, καὶ νέου ἔτι, ἀτρέμος ὤν, ἐπετρόπευσεν. ὑποψίας δὲ πολλὰς παρεῖχε, τῇ τε παραυομίᾳ, καὶ ζηλώσει τῆς βαρβάρων, μὴ ἴσος βούλεσθαι εἶναι τοῖς παροῦσι. τά τε ἄλλα αὐτοῦ ἀγεσκόπουν, ἔτι που ὄξεδεδιήτητο τῆς καθεστώτων νομίμων. καὶ ὅτι ἀπὸ τρίποδά ποτε τὸν ἐν δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ ἕλληνες ἀπὸ τῆς μήδων ἀκροθίνιον, ἠξίωσεν ἑαυτῷ γράψαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τόδε.

Ελλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ τρατὸν ὤλεσε μήδων.

Παυσανίας, φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε.

Τὸ μὲν οὖν ἐλεγεῖον οἱ λακεδαιμόνιοι ὄξεκόλαψαν δύθυς τότε ἀπὸ τοῦ τρίποδος τοῦτο, καὶ ἐπέγραψαν ὀνόματι τὰς πόλεις, ὅσαι ξυγκαθελοῦσαι τὸν βάρβαρον, ἔστησαν τὸ ἀνάθημα. τοῦ μέν τοι παυσανίου, ἀδίκημα καὶ τοῦτ' ἐδόκει εἶναι, καὶ ἐπεὶ τε δὴ ἐν τούτῳ καθέστηκει, πολλῷ μᾶλλον παρόμοιον πράσσειν ἐφαίνετο τῇ παρούσῃ διανοίᾳ. ἐτυγχάνοντο δὲ καὶ εἰς τὸν ἕλωτας πράσσειν τι αὐτόν. καὶ ἦν δὲ οὕτως. ἐλευθερωθέντες πολλοὶ ὑπῆρχεν αὐτῷ, καὶ πολιτείαν, ἣν ξυνεπαναστῶσι, καὶ τὸ παῖ ξυγκατεργάσωνται, ἀλλ' οὐδ' ὡς οὐδὲ τῆς εἵλωτείας μνήμην ποιησάντων, ἤξίωσαν νεώτερόν τι πρὸς αὐτὸν, χρώμενοι τῷ τρόπῳ, ᾧπερ εἰώθασιν ἐς σφᾶς αὐτοὺς, μὴ ταχεῖς εἶναι πρὸς ἀρὸς παρπάτου, ἀλλὰ μᾶλλον ἀσφίσθαι τὴν τεκμηρίων, βουλόμενοι παῦσαι τὸν ἄνδρα. ὥρμητο δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ ἐπιστολὰς πρὸς Αρταβάζην κομιεῖν, αὐτὸς Αργίλιος, παῖς δικαστοῦ ποτε ὢν αὐτοῦ, καὶ πιστοπάτου ἐκείνῳ μνηστὴς γίγνεται, δείσας καὶ τὰ ἐνθυμήσιν τινα ὅτι οὐδεὶς πω τῆς πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο.

περὶ αὐτῆς, τῆς κατηγορημάτων. Γένους τοῦ βασιλείου ὄντα. ἡρακλείδης γὰρ ἦν. Εν τῷ παρόντι. καιρῷ Θιλογότη. Τὸν λεωνίδου. οὗτος ὁ λεωνίδης ὁ ἐν θερμοπύλαις. ἀριστεύσας ἀπὸ τῆς μηδικῶν. Ανεψιὸς ὢν. τοῦ παυσανίου. Υπεροψίας δὲ πολλὰς παρεῖχε. διὰ τὸ μὴ στέργειν τοῖς λακωνικοῖς νόμοις τὸ παρούσι. τοῖς ἤθεσι τῆς λακώνων. Εξεδεδίητο. ἔξω τῆς λακωνικῶν διῆτᾶτο νόμων. Επὶ τὸν τρίποδα. οὐκ ἐν ᾧ ἐμαντεύετο ὁ ἀπόλλων, ἀλλ' ἕτερόν τινα, ὃν ἔλαβον οἱ ξυμμαχέων βασιλεῖς, καὶ μετέθηκαν ἀπὸ τὸν ἱπποδρόμιον τοῦ βυζαντίου. Εξεκόλαψαν. ἐξορύξαντες, ἀπήλειψαν. Εν τούτῳ καθεστήκει. ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ μηδισμοῦ. ἀπηλέγχθη γὰρ μὴ ἐμμένων τοῖς ἤθεσι τῆς λακεδαιμονίων. παρόμοιον. τῷ μηδισμῷ Θιλογότη. Τῇ παρούσῃ διανοίᾳ. λείπεσθαι ἔφη. Καὶ ἦν δὲ οὕτω. τὸ δὲ, αὐτὴ τοῦ γάρ. Καὶ πολιτείαν, αὐτονομίαν. Καὶ τὸ παῖ ξυγκατεργάσωνται. κατὰ τῆς παρτης. ἦγουν τὸν μηδισμόν. Τὰς τελευταίας. Θιλογότη καὶ ἄλλας ἀπέστειλεν. Ανὴρ ἀργίλιος. πιστὸς, κύριον. πιστὸς, εὐνικὸν, ἀπὸ πόλεως θρᾴκης, ὅπερ ἄμεινον. Παιδικά ποτε. τὸ παιδικά, ὀξυτόνως, οὐδέτερον πληθυντικόν. ἔστι δὲ τινες, παῖ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. παιδικά, αὐτὴ τοῦ ἐρώμενος ἐθάρρει. τὸ γὰρ πιστόπατος ὤν. Πάλιν ἀφίκετο. ἐπανῆλθε.

Καὶ

Καὶ παραπρεσβεύσαμενος, ἀπὸ τοῦ ὁμοίου πρεσβεύσαμενος ὁ Ἀργίλιος. Ἡκὼν ἐκεῖνος. ἐκεῖνος ὁ Παυσανίας. Καὶ οὐ γὰρ οὔπω. ὡς σαφῶς ἔλεγεν, οὔπω τοῦτο ἀληθὲς, οὐ πάνυ εἰκὸς γεγράφθαι. Ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου. ἀπὸ συνθήματος τοῦ Ἀργιλίου. Διακονίαις παραβάλοιτο. τὰς ἀγγελίας τὰς ἄλλας διαβάλλοι. Παραβάλοιτο. παραβόλως κατηγορήσθην, οὐ πρόπαλαι διακονήσθε. Προπεμφθεὶς δέ. ἐν εἰρωνείᾳ τὸ προπεμφθεὶς λέλεκται. Ἀκριβῶς. ἀληθῶς. Ἐπιοῦντα. ἐμέλλον πρήσσειν. πρήσσειν ἐβούλοντο. Λέγεται δ' αὐτόν. τὸν Παυσανίαν. Ἐφ' ᾧ ἐχωρεῖ. οὗ χάριν. Ἄλλου δὲ. ἑτέρου δ' ἀλογότι ἀφανῶς νοήσαντος. ὅς τις ἦν φίλος τῷ Παυσανίᾳ.

καὶ παραπρησάμενος σφαγῖδα, ἵνα ἦν φθάσῃ τῆς ὁδοῦ, ἢ καὶ ἐκεῖνος μεταγράψαι πάντησι, μὴ ἐπιγνῶ, λύσῃ τὰς ἀπιστολὰς, ἐναῖς ὑπετύπωσας τὰ τοιοῦτον προσεπεστάλθαι, καὶ αὐτὸν οὔπω ἐγγεγραμμένον κτείνῃ. τότε δὴ οἱ ἔφοροι, δείξαντος αὐτοῦ τὰ γράμματα, μᾶλλον μὲν ἐπίστευσαν. αὐτίκα δὲ βουλεύσαντες ἔπεμψαν αὐτοῦ Παυσανίου τὸν λέγοντος. ἀπὸ παρασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ ταίναρον ἱκέτου οἰχομένου, καὶ σκηνώσαντος δίκην διαφράγματι καλύβην, ἐς ἣν τὴν τε ἐφόρων ἀκοὴν πάντας ἐκρύφθη, καὶ Παυσανίου ὡς αὐτὸν ἐλθόντος, καὶ ἐρωτῆσαι τὴν πρόφασιν τῆς ἱκετείας, ἣν θαυμάσαντα σαφῶς, ἀπιστοῦντος τοῦ ἀνθρώπου, τά τε πρὶν αὐτοῦ γραφέντα, καὶ τὰλλὰ ἀποφαίνοντος καθ' ἕκαστον, ὡς οὐδὲν ὤφελε πάσχειν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο, προπεμφθεὶς δ' ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τὴν διακόνων ἀποθανεῖν. κἀκείνου αὐτά τε ταῦτα ξυνομολογοῦντος, καὶ πρὶν τοῦ παρόντος οὐκ ἐᾶν ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ πίστιν ἐκ τοῦ ἴσου δόντος τῆς ἀσφαλείας, καὶ ἀξιοῦντος ὡς τάχιστα πρᾶξαι, καὶ μὴ τὰ πρασσόμενα διακωλύειν. ἀκούσαντες δὲ ἀκριβῶς, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ ἔφοροι. βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες, ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλληψιν ἐποιοῦντο. λέγεται δ' αὐτὸν μέλλοντα ξυλλαμβάνεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἑνὸς μὲν τῶν ἐφόρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς ἄδηλον, γνῶναι ἐφ' ᾧ ἐχωρεῖ. ἄλλου δὲ νεύματα φανεῖ χρησαμένου, καὶ δηλώσαντος δυοῖν πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοίκου χωρήσαντα δρόμῳ, καὶ προκαταφυγεῖν, ἢν δὲ ἐγγὺς τὸ τέμενος, καὶ ἐς οἴκημα οὐ μέγα, ὃ ἦν τοῦ ἱεροῦ, ἐσελθὼν, ἵνα μὴ ὑπαίθριος ταλαιπωροίη, ἡσύχαζεν. οἱ δ', τὰ μὲν πρῶτα ἐδόκει πομπόν που καταπέμψαι. ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς, τόν τε τάφον ὕστερον ἔφη ποιεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις μετενεγκεῖν οὕσπερ ἀπέβαλε. καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι, ὁ γραφὴ μὲν δηλοῖ σαφῶς, καὶ ὡς ἄλλος οὐ τοῖς ὄντα πραγμάτων, δύο σώματα αὐθένους τῇ Χαλκιοίκῳ ἀποδοῦναι. οἱ δὲ, πομπὸν ἀνδριάντας δύο, ὡς αὐτὸν Παυσανίου ἀνέθεσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ τοῦ θεοῦ ἄλλος κρίναντος, αὐτοὶ πέταξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐλαύνειν αὐτό. τοῦ δὲ μηδισμοῦ τοῦ Παυσανίου Λακεδαιμόνιοι πρέσβεις πέμψαντες παρὰ τοὺς Ἀθηναίους, ξυνεπῆπτοντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς δύρισκον ἐκ τῆς πολὺ Παυσανίαν ἐλέγχων. ἠξίουν τε τοῖς αὐτοῖς κολάζεσθαι αὐτόν. οἱ δὲ πειθόμενοι, ἔτυχε γὰρ ὠστρακισμένος, καὶ ἔχων δίαιταν μὲν ἐν Ἄργει, ἀπὸ φοιτῶν δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην πελοπόννησον, πέμπουσι μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἑτοίμων ὄντων, ξυνδιώκειν ἄνδρας, οἷς εἴρητο ἄγειν ὅπου ἂν πολὺ τύχωσιν. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς προαισθόμενος, φεύγει ἐκ πελοποννήσου ἐς Κέρκυραν, ὧν

Χωρήσας δρόμῳ. λέγεται τὸν Παυσανίαν. Καὶ ἐς οἴκημα οὐ μέγα. φασὶ γοῦν ποτὲ ἔτι ἔφραξαν κατ' αὐτοῦ τὸ οἴκημα, μήτερ αὐτὸ ἀλκιβιάδεα, πρώτη λίθον ἐτύθη κε. πιοῦσαι γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. τὸ μήριον δὲ τοῦτο, τὸ μισοτυραννίους θυγατέρας Λακώνας. Τὸ παραυτίκα μέν. ἤγουν, κατὰ τὸ εὐεστώς. Ὑστέρησαν, ἐβραδύνων, ἵνα δὴ μὴ ἀσεβήσωσιν. ἑτέρῳ δὲ τρόπῳ ἡσέβησαν, ἐν ἱερῷ αὐτὸν πελιορκήσαντες. Ἐνδὸν ὄντα τηρήσαντες. δέξειν γὰρ εἰς δ' ἱερὸν πολλάκις. Καὶ ἀποπλαβόντες ἐσω. μονώσαντες πολιορκοῦντες. Ἀπωκοδόμησαν. τειχίσαντες τὰς θύρας, ἀπέφραξαν. Ἐμέλλησαν δὲς δύο ἔτεμον. Ες. τὸν καιάδαν. ἐμβαλεῖν δηλογότι. τόπος καιάδας ὀρωρυγμένος ἐν λακωνικῇ, ὅπου τοὺς κακούργους ἐώθασιν ἐρίπτειν. Γλωσσον που. τὸ καιάδου. Ὁ ἐν δελφοῖς. ὁ ἀπόλλων. Τόν τε τάφον. τὸ σῶμα. Ἐν τῷ προτεμενίσματι. ἐν τῷ προπυλαίῳ. Δύο σώματα. τουτέστι, δύο ἐφόροις ἀποθανεῖν αὐτὸν αὐτοῦ. οἱ δὲ, ἐσοφίσαντο τοὺς ἀνδριάντας. ἄλλως αὐθένους σώματος τοῦ Παυσανίου, δύο τρίπους τοῦ Παυσανίου ἀνέθηκαν. Τοῦ δὲ μηδισμοῦ τοῦ Παυσανίου. παρέκβασις, δι' ἣν ἀκολουθοῦν ἦναι ταῦτα τῷ κατὰ Παυσανίαν. οὐδὲν γὰρ ταῦτα πρὸς τὸ ἄλλος συμβάλλεται. Ετυχε γὰρ ὠστρακισμένος. διὰ τὸ φρόνημα, ὃ εἶχεν ὁ Θεμιστοκλῆς πρὸ τῆς σαλαμῖνος ὀξωστρακίσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἵνα τὸ φρόνημα αὐτοῦ καθέλωσιν. Οἷς εἴρητο. ἐνετέταλτο.

καιάδων. Τι

Αὐτὴν δυεργέτης. ἐπειδὴ γὰρ οὐ συνεμάχησαν οἱ κορκυραῖοι τῇ ἑλλάδι κατὰ τοῦ βαρβάρου, ἀλλὰ ἐσοφίσαντο, ἐμελλε αὐτοῖς αὐτὸ ἐλεῖν οἱ πολεμήσαντες. ὁ δὲ θεμιστοκλῆς, ἐκώλυσε λέγων, ὅπερ εἰ τοῦτο γένοιτο καὶ τὰς μὴ συμμαχήσας πόλεις αὐξήλωσθ', μείζονα πάθος ἔσται τῇ ἑλλάδι, ἢ περ ὁ πόρος αὐτῆς κυριδύσας ἐπεξῆλθε, καὶ διὰ τοῦτο ἦν δυεργέτης αὐτοῖς. Διακομίζεται, ἄγεται. Ες τὴν ἤπειρον τὴν κατ' αὐτικυρί. Τὰ θεωρωτίδα. Κατὰ πύστιν, φήμην. Οὐ φίλον. πέμψαντος γὰρ πρὸς αὐτὸν ἀθηναίους πρὸς συμμαχίας αὐτήσεως, ὁ θεμιστοκλῆς αἰτήσετο τὴν πόλιν μὴ δοῦναι αὐτῷ βοήθειαν. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν αὐτῷ φίλος.

Καταλύσω. καταλύσω μὲν, κυρίως τῶν ὀχουμένων τῶν ἅρματος. καταλῦσαι δὲ, τῶν νεώς. Καὶ οὐκ ἀξιοῖ. οὐκ ἄξιον νομίζει εἶναι τοῦ ἀδικήματος. Εἶπε αὐτός. ὁ θεμιστοκλῆς Αὐτῷ ἀθηναίων δεομένῳ. αὐτῷ τῷ ἀδικήματι. Καὶ γὰρ αὖ ὑπ' ἐκείνου. τὸ ἐξῆς ὑπ' ἐκείνου τοῦ ἀδικήματος, ὑπὸ πολλῷ ἐκείνου ἀσθενεστέρου. πᾶς γὰρ ὁ τυχών, τὸν δυσχοῦν τὰ δύσκατα τιμωρεῖσθαι. Καὶ ἅμα αὐτός. ὁ θεμιστοκλῆς.

Ἐκείνῳ. τῷ ἀδικήματι. Χρείας τινὸς χρείας τινὸς ἐξωθεν. καὶ οὐχὶ πρὸς ζωῆς, καὶ θανάτου. Ἐκεῖνον δ' αὖ. τὸν ἀδικηθέντα.

Αὐτὸν εἰπών. τὸν θεμιστοκλέα. Καὶ ἐφ' ᾧ. οὗ ἕνεκα. Αποστρῆσαι. ἀποκοινοῦ τὸ οὐκ ἀξιοῖ. Ωσπερ καὶ ἔχων αὐδύ, ἐκαθέζετο. αὐτῷ τῷ σχήματι. Καὶ πολλὰ εἰπούσῃ, αὐτὴ τὰ ἀπειλήσασαν. Ες πύδναν. ἕως τῆς πύδνας. Τὴν Αλεξανδρου. πόλιν δηλονότι, τοῦ φιλέλληνος. Καὶ ἦν χὴ ἀγυιὰς. ἄλλο δυστύχημα τοῦ θεμιστοκλέους. καὶ διὰ φόβον. ὅπερ καὶ αὐτὸν φησι συνδόντα ἅμα πρόδοσα φόβον τὸν θεμιστοκλέα. Απομνήσεσθαι. ἀποδοῦναι μνησθέντα. Καὶ ἀποσαλεύσας. ἀπὸ φυγὼν. ἐκτελιμένος, καὶ σαλφὸ μλήσας. τοῦτ' ἔστι φαλιμένῳ τόπῳ, ἔνθα σάλος γίνεται. Οπερ θεμιστοκλῆς ἦκω παρασείλει ἐν τοῖς τοιούτοις ἦν μετοχή. ἴν' ᾖ, θεμιστοκλῆς ὤν, καὶ ἥκων δίος πᾶς ὤν. Πλείω ἀγαθὰ ἐργασμένα δηλονότι. Ασφαλεῖ μὲν ἐμοὶ τὰ πράγματα ἦσαν δηλονότι. Εν ἐπικινδύνῳ. πράγματι δηλονότι. Ηὐτομολῶ. ἀποδιδράσκω.

Καὶ μοι δυεργετῆσαι. αὐτὴ χαρις. Διὰ αὐτόν. τὸν πόρον. Εθαύμασέ τε. ὅτι εἰ ἔωσε καὶ ἠδύνατο μιᾷ πυὶ σῶσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Τὴν δικαιοσύνην. τὴν γνώσιν. Οὐ δὲ ἐν τῷ χρόνῳ. ἐσκόπει γὰρ εἴπως αὐτὸν ἐν τῷ μεταξὺ αἰχμαλωτίσειαν οἱ ἀθηναῖοι.

Αὐτὸν δυεργέτης. ἐδοκίμασε δὲ φασκόντων τὸν κορκυραίων ἔχειν αὐτὸν, ὡς πελασκεδαιμονίοις καὶ ἀθηναίοις ἀπεχθεσθαι, διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἤπειρον τὴν κατ' αὐτικυρί. καὶ διακομιζόμενος ὑπὸ τῶν προστεταγμένων κατὰ πύστιν οἱ χωροῦσιν, αἰσθόμενοι καὶ ἐξαναγκάζεται κατάπαυσον παρὰ Αδμητον τὸν μολοσσῶν βασιλέα, ὃν παρὰ αὐτῷ οὐ φίλον, καταλύσαι. καὶ ὁ μὲν, οὐκ ἐτύγχανε τότε ἐν ἡμῶν. ὁ δὲ, τῆς γυναικὸς ἱκέτης γενόμενος, διδάσκεται ὑπ' αὐτῆς τὸν παῖδα σφῶν λαβὼν, καθίζεσθαι. ἅμα τῇ ἑστίᾳ. καὶ ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον τὸν Αδμητον, δηλοῖ τε ὅστις, καὶ οὐκ ἀξιοῖ, εἴπερ ἄρα αὐτὸς αὐτὸν ἐπεποίητο αὐτῷ, ἀθηναίων δεομένῳ, φόβῳ τὰ πιμωρεῖσθαι. καὶ λαβὼν ὑπ' ἐκείνου πολλῷ ἀσθενέστερον, ἐν τῷ παρόντι κακῷ πάσχειν. γενναίου δὲ ἦ, τοῖς ὁμοίοις ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖσθαι. καὶ ἅμα αὐτὸς μὲν ἐκείνῳ χρείας τινὸς, καὶ οὐκ ἐς σῶμα σωζεσθαι ἀναπεισθῆναι, ἐκεῖνο δ' αὖ ἐκ τοιούτου αὐτὸν, εἰπὼν ὑφ' ὧν καὶ ἐφ' ᾧ διώκεται, σωτηρίας αὐτῆς ψυχῆς ἀποστερῆσαι. ὁ δὲ ἀκούσας, αὐτίκα τὸν παῖδα μὲν τοῦ ἑαυτοῦ υἱός, ὡς περ καὶ ἔχων αὐτὸν ἐκαθέζετο, καὶ μέγιστον ἱκέτευμα τοῦτο, καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ, τῆς πελασκεδαιμονίοις, καὶ ἀθηναίοις ἐλθοῦσι, καὶ πολλὰ εἰποῦσιν, οὐκ ἐκδίδωσιν, ἀλλὰ προστέλλει βουλόμενον ὡς βασιλέα πορευθῆναι αὐτὸν τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὴν ἐς τὴν Αλεξανδρου, ἐν ᾗ ὁλκάδος τυχὼν ἀναχθεὶς ἐπὶ ἰωνείας, καὶ ἀφικόμενος, καταφέρεται χάμωνίδες τὸ ἀθηναίων στρατόπεδον, ὃ ἐπολιόρκει ναξον. καὶ ἦν γὰρ ἀγνὼς τοῖς ἐν τῇ νηῒ, δείσας, φράζει τῷ ναυκλήρῳ, ὅς τις ἐστὶ, καὶ διὰ φόβου, καὶ εἰ μὴ σώσει αὐτὸν, ἐφιέρειν, ὅπη χήματος πειθεὶς, αὐτὸν ἄγει, τὴν δὲ ἀσφάλειαν εἶναι, μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεὼς μέχρι πλοῦς γένηται, πειθομένῳ δ' αὐτῷ, χάριν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν. ὁ δὲ ναύκληρος πρόσπλους τοῦτο. καὶ ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὸ τὸ στρατόπεδον, ὕστερον ἀφικνεῖται ἐς ἔφεσον. καὶ ὁ θεμιστοκλῆς ἐκείνου τε ἐθέρα πόσυσε χρήματον δόσει. ἦλθε γὰρ αὐτῷ ὕστερον ἐκ τε ἀθηνῶν παρὰ τῶν φίλων, καὶ ἐξ ἄργους, ἃ ὑπεξέκειτο. καὶ μετὰ τῶν κάτω περσῶν τινος πρόσβολεὶς ἄνω, ἐσπέμπει γράμματα εἰς βασιλέα Αρταξέρξην τὸν Ξέρξου, νεωστὶ βασιλεύοντα. ἐδήλου δ' ἃ γράφει, ὅτι θεμιστοκλῆς ἥκω παρὰ σέ, ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα ἑλλήνων εἰργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον, ὅσον χρόνον τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀναγκαίως ἠμυνόμην. πολὺ δ' ἔτι πλείω ἀγαθὰ, ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοὶ, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἀπίστῳ ὑπῆν, πάλιν ἀπεκομιδὴ ἐγίγνετο. καί μοι δυεργεσία ὀφείλεται γράψας τὴν πεκσαλαμῖνος προαγγελσιν τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ τὰ τεφυρῶν, ἣν φυδυδῶς προσεποιήσατο τότε δὴ αὐτὸν, οὐ διάλυσιν, καὶ νῦν ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι, πάρειμι δικαιόμενος ὑπὸ τοῦ ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν. βούλομαι δ' ἐναυτὸν ἀπέχων, αὐτὸς σοὶ περὶ ὧν ἥκω, δηλῶσαι. βασιλεὺς δὲ, ὡς λέγεται, ἐθαύμασέ τε αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, καὶ ἐκέλευσε φρονεῖν οὕτως. ἐν τῷ χρόνῳ,

Ουτ' ἔσχεν.

Ον ἐπέσχεν. ἐωμολόγουν δ' ἦλον ὅπ. Καὶ ὃν ἅπαν τὸν δυμάτων τῆς χώρας. τῇ ἐθῶν. Γὰρ αὐτῷ. τῷ πόρσω. Καὶ ὅσος οὐδεὶς πω ἑλλήνων. ἱστιαῖος, καὶ ἱππίας, καὶ δημάρατος, καὶ ἄλλοι. Καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ. ἔθνους δ' ἦλον ὅπ. Ὑπεπέθει αὐτῷ. ὑπέβαλε τῷ πόρσω. Διδοὺς, αἰτὶ τοῦ δι δόναι. Ἦν γὰρ ὁ θεμιστοκλῆς ἐγκώμιον θεμιστοκλέους. φύσεως ἰσχύν. τῆς κοινῆς ἅπασιν ἀνθρώποις, ὅσον δύνανται. Τίς οὖν μᾶλλον. εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως. Θαυμάσαι, αἰτὶ θαυμαστὴν αὐδὲ μαθήσεως τὴν ἔνεσιν. Οἰκεία. φυσικῇ. Καὶ οὔτε προμαθὼν, οὔτε ἀκούσας προμαθήσεως ἀγαγὼν πίς αὐτήν. ἢ ποι τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως. Τῶν τε παραχρῆμα. τῇ παραπίπτουσῶν.

ὃν ἐπέσχε, τῆς τε πόρρω ὁδοῦ γλώσσης ὅσα ἠδύνατο καπενόησε, καὶ τὴν ἅπαν τὸν δυ/ μάτων τῆς χώρας. ἀφικόμενος δὲ μᾶλλον ἐνιαυτοῦ, γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας, καὶ ὅσος οὐδεὶς πω ἑλλήνων, διά τε τὴν προϋπάρχουσαν ἀξίωσιν, καὶ τοῦ ἑλληνι/ κοῦ ἐλπίδα, ἢ ὑπέθετο αὐτῷ δουλώσειν. μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ πείρᾳ διδοὺς, ξυ νετὸς φαίνεσθαι. Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας, καὶ διαφερόντως τὶς αὐτὸ μᾶλλον ἕτερου ἄξιος θαυμάσαι. οἰκείᾳ γὰρ ξυνέσει καὶ οὔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν οὐδὲν, οὔτε ἐπιμαθών, τῇ τε παραχρῆμα δ' ἐλαχί στης βουλῆς κράτιστος γνώμων, καὶ τὰ μελλόντων ἅπαν πλεῖστον τὰ γενησόμενου ἄρι στος εἰκαστής. καὶ ἃ μὲν μετὰ χεῖρας ἔσχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι ἱκανὸς πι. ὧν δὲ ἄπειρος εἴη, κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀπέλλακτο. τό, πε ἄμφογον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔπι προ/ σώρα μάλιστα, καὶ γὰρ ξύμπασαν εἰκάσαι, φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχυ τάτῃ, κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο· νοσήσας δὲ, πολυ τρόπον βίον. λέγουσι δέ τινες καὶ ἑκοῦσαν φαρμάκῳ ἀποθανεῖν αὐτὸν, ἀδύνατον νομίσαντα ἢ πελέσαι βασιλεῖ, ἃ ὑπέσχετο. μνημεῖον μὲν δὴ αὐτοῦ ἐν μαγνη σίᾳ ἐστὶ τῇ ἀσιανῇ ἐν τῇ ἀγορᾷ. ταύτης γὰρ ἦρχε τῆς χώρας, δόντος βασιλέως αὐτῷ, Μαγνησίαν μὲν ἄρτον, ἢ προσέφερε πεντήκοντα τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ. Λάμψακον δὲ, οἶνον· ἐδόκει γὰρ πολυοινότατον τότε εἶναι. Μυοῦντα δὲ, ὄψον. πὰ δὲ ὀστᾶ φασὶ κομισθῆναι αὐτοῦ οἱ προσήκοντες οἰκαδε, κελεύσαντος ἐκεί/ νου, καὶ τεθῆναι κρύφα Ἀθηναίων ἐν τῇ ἀττικῇ. οὐ γὰρ ἐξὴν βαστεῖν, ὡς ἅπαν προδο/ σίας φεύγοντος. τὰ μὲν κατὰ Παυσανίαν δὴ λακεδαιμόνιον, καὶ Θεμιστοκλέα δὴ ἀθηναῖον, λαμπροτάτους γενομένους τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἑλλήνων, οὕτως ἐτελεύτη/ σε. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἅπαν μὲν τῆς πρώτης πρεσβείας ποιοῦντα ἐπέπαυσάν τε, καὶ αὐτὸ ἐκελεύσθησαν πρὸς τῇ ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως. ὕστερον δὲ φοιτῶντες παρ' ἀθη ναίους, πρόφασίας πεποιήσασθαι ἐκέλευον, καὶ ἀπέγειν αὐτόνομον ἀφιέναι. καὶ μάλιστά γε πάντων καὶ ἐνδηλότατα προὔλεγον τὸ πρὸς μεγαρέων ψήφι/ σμα καθελοῦσι, μηδὲ πολεμεῖσθαι ἕνεκα, ἐν ᾧ ἐκέρπε αὐτοῖς μὴ χρῆσθαι τοῖς λι/ μέσι τοῖς ἐν τῇ ἀθηναίων ἀρχῇ, μηδὲ τῇ ἀττικῇ ἀγορᾷ. οἱ δ' ἀθηναῖοι οὔτε τἄλ/ λα ὑπήκουον, οὔτε τὸ ψήφισμα καθῄρουν, ἅπαν καλοῦντες ἐπεξεργάσαι με/ γαρέας τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, καὶ τῆς ἀορίστου, καὶ ἀδεσπότων ὑποδοχὴν τῇ ἀφισταμένων. τέλος δὲ ἀφικομένων τῇ τελευταίων πρεσβευτῶν ἐκ λακεδαί/ μονος, Ραμφίου τε καὶ Μελησίππου, καὶ Ἀγησανδρου, καὶ λεγόντων ἄλ/ λο μὲν οὐδὲν ὧν πρότερον ἐπέστειλαν, αὐτὰ δὲ τάδε, ὅτι λακεδαιμόνιοι βού/ λονται τὴν εἰρήνην ἄγειν, εἰσὶ δ' ἂν, εἰ καὶ ἕλληνας αὐτονόμους ἀφεῖτε, ποιή/ σαντες, ἐκκλησίαν οἱ ἀθηναῖοι γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προὐτίθεσαν. καὶ ἐδό/ κουν πολλοὶ πάντων βουλευσαμένους, ἀποκρίνεσθαι, καὶ παρόντες ἄλλοι τε πολλοὶ, ἔλεγον ἐπ' ἀμφότερα, γιγνόμενοι τὰς γνώμας, καὶ ὡς χρὴ πολεμεῖν, καὶ

ἐπὶ τῆς ἐναγῶν τῆς ἐλάσε/ ως. καὶ ἄλλας γὰρ ἐπρεσβεύσαντο ἀπελάσαι τοὺς ἐννέα ἄρχοντας. πολεμεῖν. οὐ πολεμεῖν, ἀλλὰ μὴ εἶναι αὐτονόμους τοὺς ἕλληνας. Ψήφισμα. ὃ ἔγραψε θεμιστοκλῆς. τοῖς λιμέσιν. οὐ μόνον τοῦ πει ραιῶς, ἀλλὰ πάντος λιμένος, ὧν ἦρχον οἱ ἀθηναῖοι. τἄλλα ὑπήκουον, τοῖς λακεδαιμονίοις.

Ἐπικαλοῦντες, αἰτὶ τοῦ ἐγκαλοῦντες. Ἐπεξεργάσαι. πολεμῆσαι ἢ πρόθεσις. Καὶ τοῖς ἀορίστου. τῆς πολλῆς. τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς, τὴν γῆν λέγει τὴν μεταξὺ μεγάρων, καὶ ἀττικῆς, ἣν πανα σθέ/ θεσαν ταῖς ἐλευσινίοις θεαῖς. τὴν αὐτὴν δὲ λέγει καὶ ἀόριστον. ἀόριστος δέ ἐστιν, ἣ μὴ ἔχουσα ὅρους, μὴ δὲ πεπερασμένη. ἢ γὴ πεφερομένη, ὅρους ἔχει, ἅπερ οὖσα μεμερισμένη. * ἔστιν ἑκάστου τὸ δίκαιον τῆς δια/ κρίσεως. Καὶ αὐδὲ ραπόδων ὑποδοχήν. ὡς ὅπι δούλοις τοῖς ἀποφεύγοντας ἐδέχοντο. Καὶ λεγόν/ των ἄλλο μὲν οὐδέν. οἷον, πολλῆς τῆς προπαίας, καὶ τοῦ ἄλλων. Γνώμας σφίσι. βουλάς. καὶ ἄλλας πρὸ πρεσβεύσαντο. δ' ἀπελάσαι τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, Ἀπαξ. παντελῶς.

Ως μὴ ἐμποδὼν ᾖ. τὸ ψήφισμα. τὸ ψήφισμά φησιν οὐ τὸ μεγαρέων, ἀλλὰ δ μὴ εἶναι αὐτονόμοις τοῖς ἕλληνας. Οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ. ὀργῇ, διανοίᾳ. πρόσωθεν σκοπῶν. Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ. πρὸς τὰ συμβαίνοντα. Τρεπτοῖς, μεταβαλλομένοις. Καὶ τοῖς αἰεὶ ἀπειθομένοις. πολυπλανῆ αἰεί. τουτέστι, ἀπειθομένοις. Τοῖς κοινῇ δ' ὀξασι. κοινῇ δ' ὀξασι μὴ βοηθεῖν, καὶ μὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπολογεῖσθαι τὸν πόλεμον, μὴ δὲ τὸν συμβουλεύσαντα αἰτιᾶσθαι. Ἡ μὲν δὲ καταρθοῦντας. αἰτία τοῦ, ἢ μὴ δὲ καταρθούντων. αἰτίᾳ ἔσται γάρ ὅτι. Τὰς ξυμφοράς, τὰς ἀποβάσεις. Ἀμαθῶς, ἐσφαλμένως. Λακεδαιμόνιοι δὲ. ὅπερ ἐκώλυον δ' τεῖχος γενέσθαι. Εἰρημένου γάρ.

ὑπαρχομένου ὄντος πράγματος ἐν ταῖς παρούσαις τ[ῆ]ς τριακοντούτεσι. Διαφόρων. τῶν ὑποθέσεων, ἐξ ὧν διάφορα φερομένων. Δέχονται. λύειν τὰ διάφορα τ[ῆ]ς δίκαις. Ἡ λόγοις. διαδικασῶσας. Καθαιρεῖν, ἀκυροῦν. Προὔχονται. προβάλλονται. Αἰτιᾶσθε. αἰτιᾶσθε. Τὸ γὰρ βραχύ. εἴτε φοβούμενα τοῖς λακεδαιμονίοις, εἴτε καὶ μή. τοῦτο, πᾶσαν δ' καθελεῖν τὸ μεγαρέων ψήφισμα. Οἷς δ' ξυγχωρήσετε. τοῖς λακεδαιμονίοις. Ἀπειχυρισάμενοι δέ. ἰσχυρῶς ἀπαγορεύσαντες. Προφέρεσθαι. ὁμιλεῖν. Διανοηθῆτε. παύσητε, ὅσα κἂν κελεύωμεθα. Ῥᾴιον βλαβῆναι. ἐκ τῆς φύσεως τ[ῆ]ς πράγματος. Καὶ ἀπὸ μεγάλη. κατὰ κοινοῦ, διανοίᾳ. Μὴ δὲ ξὺν φόβῳ. ἐὰν γὰρ ὑπακούσωμεν αὐτ[ῆ] φήσιν, ἐν τούτῳ λοιπὸν καὶ πρὸς τὴν ἄλλων δεδοίκαμεν. Δικαίωσις. κέλευσις. Πρόταξις. τὸ δικαιοῦν διὰ μικρὰν προφάσιν μὴ δέχεσθαι.

ὡς μὴ ἐμποδὼν εἶναι τὸ ψήφισμα εἰρήνης, ἀλλὰ καθελεῖν. καὶ παρελθὼν Περικλῆς ὁ ξανθίππου, ἀνὴρ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων λέγειν τε, καὶ πράσσειν δυνατώτατος, παρῄνει τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ.

» Τῆς μὲν γνώμης ὦ Ἀθηναῖοι, ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι, μὴ εἶκειν τοῖς πελοποννησίοις.
» καὶ πρόθυμος εἰμὶ τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀπειθοῦντας πολεμεῖν, ἢ ἐν
» τῷ ἔργῳ πράσσοντας, πρὸς δὲ τὰς ξυμφορὰς, ἢ τὰς γνώμας τρεπομένους. ὁρῶ δὲ
» καὶ νῦν ὅμοια καὶ παρασκευὴν ξυμβουλεύματα μοι ὄντα, ἢ τοῖς ἀπειθοῦσιν
» ὑμῶν δικαιοῦν τοῖς κοινῇ δόξασιν, ἵν' ἄρα πῃ σφαλῶμεν, βοηθεῖν, ἢ μὴ δὲ καταρ-
» θοῦντας τῆς ξυνέσεως μεταποιεῖσθαι. Εὖ δ' ἔχειν τὰς ξυμφορὰς τ[ῆ] πράγματι
» οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. διὸ καὶ τὴν τύ-
» χην ὅσα ἀπαράλογος ξυμβῇ, εἰκότα μοι παθεῖν. λακεδαιμόνιοι δὲ πρότε-
» ρόν τε ἦλοι ἦσαν ἀποβουλεύοντες ἡμῖν, καὶ νῦν οὐχήκιστα. εἰρημένου γὰρ δίκας
» μὲν τῶν διαφόρων ἀλλήλοις διδόναι, καὶ δ' ἔχεσθαι, ἔχειν δὲ ἑκάτερος, ἃ ἔχο-
» μεν, οὔτε αὐτοὶ δίκας πω ἤθησαν, οὔτε ἡμῶν διδόντων δ' ἔχονται. βούλονται δὲ,
» πολέμῳ μᾶλλον, ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι. καὶ ἀπιτάσσοντες ἤδη
» καὶ οὐκέτι ἀξιοῦντες, παρῄεσαν. πρόφασίν τε πάρεστιν ἀπαιτήσασθαι κελεύουσι, καὶ ἅμα
» ναὶ αὐτόνομον ἀφιέναι, καὶ τὸ μεγαρέων ψήφισμα καθαιρεῖν. οἱ δὲ τελευταῖοι
» οἵδε ἦκουτε, καὶ τοῖς ἕλληνας προαγορεύουσιν αὐτονόμους ἀφιέναι. ὑμῶν δὲ
» μηδεὶς νομίσῃ πρὸς βραχέος αἰτίου πολεμεῖν, εἰ τὸ μεγαρέων ψήφισμα μὴ κα-
» θελοιμεν, ὅπερ μάλιστα προὔχονται, εἰ καθαιρεθείη, μὴ αὖ γίγνεσθαι τὸν πόλε-
» μον. μηδ' ἐν ὑμῖν αὐτοῖς αὐτίαν ὑπολίπησθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε. τὸ
» γὰρ βραχὺ τοῦτο, πᾶσαν ὑμῶν ἕξει τὴν βεβαίωσιν, καὶ πεῖραν τῆς γνώμης.
» οἷς, ἢ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μεῖζον δόξει εὐθὺς ἐπιτάξεσθαι, ὡς φόβῳ καὶ τ[ῆ]
» τοῦ πακούσαντες. ἀπειχυρισάμενοι δέ, σαφὲς αἰ κατάστησόν τε αὐτοῖς, ἀπὸ τ[ῆ]
» ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προσφέρεσθαι. αὐτόθεν δ' ἢ διανοήθητε, ἢ ὑπακούειν πρίν τι
» βλαβῆναι, ἢ εἰ πολεμήσομεν, ὡς περ ἐμοί γε ἄμεινον δοκεῖ εἶναι, καὶ ἐπὶ μεγά-
» λῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προφάσει μὴ εἴξοντες μηδὲ ξὺν φόβῳ ἔχοντες ἃ κε-
» κτήμεθα. τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δύλωσιν ἥτε μεγίστη καὶ ἐλαχίστη δικαίωσις
» ἀπὸ τῆς ὁμοίου, πρὸς δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. τὰ δὲ τοῦ πολέμου καὶ τῆς
» ἑκατέροις ὑπαρχόντων, ὡς οὐκ ἀσθενέστερα ἔχομεν, γνῶτε καθ' ἑκάστον ἀκούον-
» τες. αὐτουργοί τε γάρ εἰσι πελοποννήσιοι. καὶ οὔτε ἰδίᾳ, οὔτε ἐν κοινῷ χρήμα-
» τά ἐστιν αὐτοῖς. ἔτι τε, χρονίων πολέμων, καὶ διαπλοῦν, ἄπειροι, διὰ τὸ
» βραχέως αὐτοὶ ἐπ' ἀλλήλους ὑπὸ πενίας ἐπιφέρειν. καὶ οἱ τοιοῦτοι, οὔτε ναῦς
» πληροῦντες, οὔτε πεζὰς στρατιὰς πολλάκις ἐκπέμπειν δύνανται, ἀπὸ τῆς
» ἰδίου τε ἅμα ἀπόντες, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς δαπανῶντες, καὶ προσέτι,
» καὶ θαλάσσης ἄρχομοι. ἃ δὲ πλουσίαν, τοῖς πολέμοις μᾶλλον, ἢ αἱ βίαιοι εὐπο-
» ραὶ αἱ ἔχουσι. σώματά τε ἐπιμοιρότεροι οἱ αὐτουργοὶ τῆς αὐθρώπων, ἢ χρήματ' πο-
» λεμεῖν. τὸ μὲν, πλέον ἔχοντες ἐκ τῶν δ' ὧν, καὶ πορίζεσθαι. τὸ δὲ, οὐ βέβαιον.

Μὴ οὖ

Μὴ οὐ προαπαλώσειν. σημείωσαι μὴ προαπαλώσειν τὰ χρήματα, πρὸ τοῦ πολέμου δὲ βέβαιον οὐκ ἔχουσιν. οἵ δ' αὐτουργοὶ τ̃ πολέμου, τὸ ωιστὸν ἔχουσιν, ὅτι πρὸ γεννήσοντ̃, διὸ πτ̃ κινδύνοις ὑπομένειν ἐμελέτησαν. Πολεμ̃ δὲ καθὸ μόνοις τοῖς σώμασι θαρροῦσιν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, πρὸς τοῖς σώμασι, καὶ τοῖς χρήμασι θαρροῦσιν. Αντιπαρασκευήν. αὐθόρμησιν. Μήτε βουλευτηρίῳ ἐνὶ χρώμενοι. αὐτόνομοι γ̃ πάντες. Καὶ οὐχ ὁμόφυλοι. οἵ μὲν, γ̃ Δωριεῖς. οἱ δὲ, ἀχαιολεῖς. οἱ δὲ, βοιωτοί. χρόνιοί τε ξυνιόντες. ἐκ τοῦ πολεμεῖν τ̃ ἀσυσίᾳ. Ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ. ἰστέον ὅπ τ̃ δημοκρατίας διαβολὴν πᾶσαν ἐντεῦθα ἔθηκε. Κωλύσοντ̃ αὐτὴ τ̃ κωλυθήσονται. οἴεται βλάψειν. τὰ κοινὰ δηλονότι. Ὅταν σχολῇ. βραδέως. Διαμέλλωσι. βραδύνωσιν. Οὐ μωμητοί. οὐ μένουσιν φησὶν, ἀνὴ ἐσὶν ὀξεῖς. Οὐδ' ἡ πᾶσι τειχισός. Πᾶσι τείχισός ὀξεῖ, πόλιν πυὰ ἑτέραν πηνῶσαι ἄλλης τ̃ χίσαι, διὰ τὸ φρουρεῖν, καὶ λυμαίνεσθαι τὴν γῆν. Τὴν μὲν, γὰρ. τὴν πᾶσι τείχισιν. Καὶ οὐχ ἧσσον ἐκείνοις ἡμ̃ δυνατ̃ ἂν τῶν ἡμ̃ αὐτὲ ωιτειχίσαι ἐκείνοις. Καταδρομαῖς. ἐφόδοις. Καὶ αὐτομολίαις. δ' ἐχόμενοι τοὺς αὐτομόλους δοῦλους. Ἀπο τ̃ μηδικῶν ἀναδηλονότι καὶ πρὸ τ̃ μηδικ̃. Καὶ ἐν τῷ μὴ μελετ̃ γενπ. αὐτὴ τ̃ ἐν τῷ μὴ μελετᾶν. Τέχνης ἐστίν. ἡ πᾶσι τὸ δυμα, ἡ πρᾶγμα. Μηδὲν ἐκείνῳ. τῷ ναυτικῷ. Μιαθῷ μείζονι. τοῦτό φησὶν, ὅπ οὐ δεινόν, δ λακεδαιμόνιοι μιαθῷ μείζονι ἀπὸ τ̃ ὁλυμπιάσιν, ἡ δελφοῖς χρημάτων ωειρῶντο ὑποκλέπτειν τοῖς ἡμετέροις συμμάχοις. τοὐναντίον γὰρ αὖ ἦν δεινόν, δ πρὸς ἄλλοις μὲν τ̃ ἡμετέρων μετοίκων ἐσέβαλλον, μὴ ὄντων ἡμῶν αὐτοπτάλων. βούλεται δὲ διὰ τούτων δεῖξαι ὅτι οἱ λακεδαιμόνιοι μεθ' ἡμῶν μὲν ἡ μετὰ τ̃ ἡμετέρων συμμάχων, ἰσχυροί εἰσι, καὶ δεινὸν ἔνθα εἰσβάλλοιεν. μόνοι δὲ αὐτοὶ μετὰ τῶν ἰδίων συμμάχων, ἀδύνατοι, μήτε ναυτικὸν ἔχοντες, μήτε πολέμων ἐμωειρίαν. νῦν δὲ τοῦτο ἡμῶν ὄντων, ἡ ζυγομαχοπτάλων, οἷον, κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ναυτικὴν ἐμωειρίαν. ὡς δὲ καὶ πολεμικὴν, οὐδ' ἀνόν, δ λακεδαιμόνιοι καθ' ἡμῶν ἦσαν. Μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν. τ̃ λακεδαιμονίων μὴ ὄντων. Δεινὸν ἂν ἦν. δ ἦν αὐτοῖς φησι κατ' ἄλλων ὁ πόλεμος, μὴ καθ' ἡμῶν, οἱ καὶ πολίτας ἔχομεν κυβερνήτας, δ' ἀνὸν ἂν ἦν ἐκείνοις τὸ τοὺς λακεδαιμονίους λαβεῖν τοὺς ἡμετέρους ξυμμάχους. νῦν δὲ καθ' ἡμῶν ὄντος αὐτοῖς τοῦ πολέμου, οὐκ ἔστιν ἡμῖν τοῦτο δ' ἀνόν. τὸ δὲ εἰσβαίνων αὐτ̃, καὶ τ̃ μετοίκων, πρὸ λακεδαιμονίων λέγει, ὅπ ἐμελλον δεινοὶ δναι ἐκείνοις, εἰσβαίνειν κατ' αὐτ̃ μετὰ τ̃ ἡμετέρων μετοίκων, οὓς ὑποκλέπτουσιν ἐξ ἡμῶν. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶν, ὅπ δεινὸν ἡμῖν ἐμελλεν δναι τοῦτο, ὑποκλέπτειν τοὺς παρ' ἡμῖν ξένους τ̃ αὐτ̃, δ μὴ ἱκανοὶ ἦμεν ἡμεῖς, καὶ οἱ μέτοικοι ἐλθεῖν κατ' αὐτ̃, καὶ ἐκτὸς τ̃ ξένων. νῦν δὲ οὐκ ἔστιν, ἡμῖν τοῦτο δ' ἀνόν, ἐπειδὴ ἱκανοί ἐσμεν καὶ χωρὶς τ̃ ξένων, ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν μετ̃ τ̃ μετοίκων ἡμῶν. τουτέστιν, ἰώνων.

» μὴ οὐ προαπαλώσειν. ἄλλως τε, καὶ παρὰ δόξαν, ὅπερ εἰκὸς ὁ πόλεμος αὐτοῖς
» μηκύνηˆ. μάχῃ μὲν γ̃ μιᾷ πρὸς ἅπαντας ἕλληνας δυνατοὶ πολεμοῦντες οἱ
» οἰκείμμαχοι αὐτοκ̃. πολεμ̃ δὲ μὴ πρὸς ὁμοίαν αὐτὴ παρασκευήν, ἀδύνατοι, ὅταν
» μήτε βουλευτηρίῳ ἑνὶ χρώμενοι, παραχρῆμά τ̃ ὀξέως ἅπαντα πολῶσι. πάντες τε ἴσο-
» φυεῖς ὄντες, καὶ οὐχ ὁμόφυλοι, τὸ ἐφ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἀποδύῃ, ὀξὺ ὧν φιλεῖ μὴ-
» δὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι. καὶ γὰρ οἱ μὲν, ὡς μάλιστα τιμωρήσασθαι πυα βούλον-
» ται. οἱ δὲ, ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεῖα φθεῖραι. χρόνοι τε ξυνιόντες, ἐν βραχεῖ μὲν μορίῳ
» σκοπ̃σί π τ̃ κοινῶν. τῷ δὲ πλείονι, τὰ οἰκεῖα πράσσουσι. καὶ ἕκαστος οὐ πα-
» ρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἴεται βλάψειν, μέλειν δέ τ̃ πυ καὶ ἄλλῳ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι
» προϊδεῖν. ὥστε τῷ αὐτῷ ὑπὸ πάντων ἰδίᾳ δόξασμα λαμβάνειν δ' κοινὸν ἀθρό-
» ον φθειρόμενον. μέγιστον δὲ τ̃ τ̃ χρημάτων πανεῖ κωλύσοντ̃, ὅταν σχολῇ
» αὐτὰ πορίζόμενοι, διαμέλλωσι, τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ, οὐ μέντοι, καὶ μὴν οὐδ' ἡ
» ἅπασι τείχισις. οὐδὲ δ' ναυτικὸν αὐτ̃ ἄξιον φοβηθῆναι. τὴν μὲν γὰρ χαλεπὸν καὶ ἐν
» εἰρήνῃ πόλιν αὐτὴ πάλαιον παρασκευάσασθαι. ἡ που δὴ ἐν πολεμίᾳ τε, καὶ οὐχ ἧσ-
» σον ἐκείνοις ἡμᾶν αὐτεπιτειχισμένων. φρούριον δ' εἰ ποιήσονται, τ̃ς μὲν γ̃ς
» βλάψουσιν αὐτὴ μόρος καταδρομαῖς, καὶ αὐτομολίαις. οὐ μὴν ποι ἱκανόν γε ἔσται
» ἐπιτειχίζειν τε, καὶ κωλύειν ἡμᾶς πλεύσαντας ἐς τὴν ἐκείνων, καὶ ἡ πᾶσι ἰσχυ-
» μῇ ταῖς ναυσὶν ἀμύνεσθαι. πλέον γὰρ ἡμεῖς ἐχόμεν τοῦ κατὰ γ̃ν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ
» ἐμωειρίας, ἡ ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ κατ' ἤπειρον ναυτικά. τὸ δὲ τ̃ς θαλάσσης
» ἅπασι πλωτοὺς γενέσθαι, οὐ ῥᾳδίως αὐτοῖς προσγενήσεται. οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς μελε-
» τῶντες αὐτὸ, δυνάμεις ἀπὸ τ̃ μηδικῶν ὀλίγας ἐπὶ πολὺ ἐξειργάσθημεν. πῶς δὴ αἱ πᾶσι γεωργοί,
» καὶ οὐ θαλάσσιοι, καὶ πρόσποι οὐδὲ μελετ̃σι ἑκάστοτε, διὰ τὸ ὑφ' ἡμῶν πολ-
» λαῖς ναυσὶν ἀεὶ ἐφορμεῖσθαι, ἄξιον αὐτὸ δ' ρῶσιν. πρὸς μὲν γὰρ ὀλίγας ναῦς ἐφορ
» μούσας, καὶ διαμηνδυνόσθαι, πείθει τὴν ἀμαθίαν θρασύνοντες. πολλαῖς δὲ
» ἀρχόμενοι, ἧσυχάσουσι. καὶ ἐν τῷ μὴ μελετᾶν τι, ἀζυνετώτεροι ἔσονται. καὶ
» διὰ τὸ, καὶ ὀκνηρότεροι. τὸ δὲ ναυτικὸν, τέχνης ὄζιν, ὥσπερ καὶ ἄλλό τι.
» καὶ οὐκ ἐνδέχεται ὅταν τυχῇ, ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι, ἀνὰ μᾶλλον μη-
» δὲν ἐκείνῳ παέργον ἄλλο γίγνεσθαι. εἴπε καὶ κινήσαντες τ̃ ὁλυμπιάσιν, ἡ δελ-
» φοῖς χρημάτων, μιαθῷ μείζονι πρέωντο ἡμῶν ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους τ̃ ναυτικ̃.
» μὴ ὄντων μὲν ἡμῶν αὐτοπτάλων, ἐς βαν τ̃ αὐτὴ τε καὶ τ̃ μετοίκων, δεινὸν ἂν ἦν

Νῦν δὲ τόδε π. ὸ αὐτῶ ἁλοὶς ἡμᾶς αὐτοὶς μὰ τὴν μετοίκων εἶναι αὐτῆς. Οὐδεὶς ἂν δέξαιτο. οὐδεὶς
ἂν φησὶ θελήσειε ξένος, τὴν πατρίδα φεύγειν, καὶ μὰ τῶν ἀσθενεστέρων. τουτέστι λακεδαιμονίων, ἀγωνίζε-
σθαι δὴ μαθὸν ὀλιγήμερον. ὸ δὲ τὴν πατρίδα φεύγειν, δῆλοί ὅπου μμαχοι, καὶ ὑπηκοοίεσῶν αὐτῶν. καὶ
δῆλονότι ἐπὶ τοῖς λακεδαιμονίοις διὰ μείζονα μᾶθὸν προχωρήσουσι, δίωχήσονται ὑπὸ τῆς αὐτῶν ἑκασὸς
βιαζομένων, πολιορκουμένων ὑπὸ ἀθηναίων διὰ τὴν ἀπόστασιν τῆς αὐτῆς. Τὴν τεαυτοῦ φεύγειν. καπιχί-
αν. Τῆς ἥσσονος. ἥσσονες γὰρ τὰ θαλάττια οἱ λάκωνες. Καὶ οὐκ ἐπὶ τὸ ὁμοίου ἔσται. πλέον φησὶ βλα-

βήσονται, μέρους τῆς
πολεμουμένης δήμο-
θέντος, ἢ ὥσπερ ὅλη ἡ
ἀττική. καταπολὺ
γὰρ μείζων ἡ πολε-
μουμένη. Τὸ τῆς
θαλάσσης κράτος.
ὅπερ ἔχομεν δηλο-
νότι. Εἰ γὰρ ἡμεν
νησῶται. δῆλονότι
ἡμεῖς. οὐ γὰρ ἔχου-
σιν οἱ λακεδαιμόνιοι
ναῦς. χρὴ οἴεσθαι ἡγήσα-
σθαι ἡμᾶς νησιώτας.
καὶ ὡς νῆσον τὴν πόλιν
οἰκεῖν, τὴν ἀγρῶν μὴ
φρονπίζοντας.
Καὶ οἰκίας. τὰς ἐν
τῷ προαστίοις. Κρα
τήσαντες πεζῇ αὖθις
ἃς τὸ μέλλον. Ησυ-
χάσουσιν. οἱ λακε-
δαιμόνιοι. τήν τε
ὑλοφυρῶν. χρὴ δὲ ηλο
νότι, δὴν θρῆνον, τὴν λύ
πην. Αλλα τῶσω-
ματ. τὰ αἱρῶν. Οὐ
γὰρ τάδε. τὰ κλή-
ματα. Οὐχ ὑπα-
κούσεσθε. οὐχ ὑπεί
ξετε. Πολλὰ δὲ καὶ
ἄλλα. αἰγίπλεται ὠ-
κελίαν, καὶ ἰταλίαν,
ἃς ἐπεθύμουν κρα-
τῆσαι. Διανοίας. ἐπι
βουλάς. Αλλ' ἐκεῖνα
μᾶλλον. τὰ πρὸς ὠκελίαν.
Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο. τὸ
πρὸς μεγαρέων ψη-
φισμα. τὸ ξενηλα-
τεῖν. Οπ αἰ ἀγκη
πολεμεῖν. ἡμᾶς δη-
λονότι. Εκ τε τῶν με
γίστων. κατὰ κοινοῦ
τὸ εἰδέναι χρή. Πρὸ
τερα πάντες μᾶλλον. δεξά
μενοι. Καὶ οὐκ ἀπὸ

νῦν δὲ τόδε τεὐπαρχει. καὶ ὥσπερ κράτησον, κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας. καὶ τῆ
ἄλλην ὑπηρεσίαν, πλείους, καὶ ἀμείνους, ἢ πᾶσα ἡ ἄλλη ἑλλάς. καὶ ἐπὶ τῷ κινδύνῳ
οὐδεὶς ἂν δέξαιτο τῆ ξένων τὴν πεαυτοῦ φεύγειν, καὶ μὰ τ' ἥσσονος ἅμα ἐλπίδος,
ὀλίγων ἡμερῶν ἕνεκα μεγάλου μισθοῦ δόσεως, ἐκείνοις ξυναγωνίζεσθαι. καὶ τὰ
μὲν πολεμουμένων, ἐμοί γε τοιαῦτα καὶ παραπλήσια δοκεῖ εἶναι. τὰ δ' ἡμέτερα, τοῦ
των πλέον ἢ παρ' ἐκείνοις ἐμεμφάμην ἂν πολλαχῆ, καὶ ἄλλα οὐκ ἐπὶ τὸ ἴσου
μεγάλα ἐχθν. ἢ νῦν ἐπὶ τὸ χωρεῖν ἡμᾶς πλείω ἴσων, ἢ μεῖς ἐπὶ ἐκείνων πλουσούμε-
θα. καὶ οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται πολεμουμένου τε μέρος πὶ τμηθῆναι, καὶ τὰ πλή-
κη ἅπασαν. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔξουσιν ἄλλης ἀπλαβῆ ἅμα χεῖ. ἡμῖν δὲ ἔδοξε γῆ πολ-
λὴ, καὶ ἐν νήσοις, καὶ κατ' ἤπειρον. μέγα γὰρ τὸ τῆς θαλάσσης κράτος. σκέψασθε
δὲ, εἰ γὰρ ἡμεν νησῶται, τίνες ἂν ἀλπλοώτεροι ἦσαν; καὶ νῦν χρὴ ὅτι ἐγγύτατα τούτου
διανοηθέντας, τὴ μὲν γῆν, καὶ οἰκίας, ἀφεῖναι, τῆς δὲ θαλάσσης, καὶ πόλεως, φυλα-
κὴν ἔχειν. καὶ πολλοπρυμνησίοις ὑπὸρ αὐτῶ ὀργισθέντας, πολλῷ πλείοσι μὴ διαμάχε
σθαι. κρατήσαντές τε γὰρ αὖθις, οὐκ ἐλάσσοσι μαχούμεθα. καὶ ἢν σφαλῶμεν, τὰ
τῶ ξυμμάχων, ὅθεν ἰσχύομεν, προσαπόλλυται. οὐ γὰρ ἡσυχάσουσι μὴ ἱκανῶν ἡμῶ
ὄντων ἐπ' αὐτοὺς στρατοῦσθαι, τὴν ὀλοφυρσὶν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς πρίεσθαι, ἀπὸ τῶ
σωμάτων. οὐ γὰρ τάδε τοῖς αἰδρας, ἀπ' οἱ αἰδρες ταῦτα κτῶνται. καὶ ἢ ὤμην
πείσειν ὑμᾶς αὐτοὺς ἂν ἐξελθόντας, ἐκ ἐλθεῖν αὐτὰ δηώσαι, καὶ δεῖξαι πολεμοῦν-
τας ἐκείνοις ὅπου τε ἕνεκα οὐχ ὑπακούσεσθε. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχωεν ἐλπίδα
τῶ παύσεσθαι, ἢν ἐθέλητε, ἀρχὴν τε μὴ αὖθις ἅμα πολεμοῦντες, καὶ κινδύ
νους αὐθαιρέτους μὴ προστίθεσθαι. μᾶλλον γὰρ τῶ φόβῳ ταῖς οἰκίας ἡμῶν ἁμαρ-
τάνεις, ἢ τὰς τῆς ἐναντίων διανοίας. ἀφ' ἐκείνα μὲν καὶ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἅμα τ' ἔργοις
δηλωθήσεται, νῦν δὲ τοσάδε ἀπεκρινάμθμοι, ἅσσον ἐμεμφάμεν. μεγαρέας μὲν ὅτι
εἰσόμωμα ἀγορᾶ καὶ λιμέσι χρῆσθαι, ἢν καὶ λακεδαιμόνιοι ξενηλατῶσι μὴ πρῶσι, μήτε
ἡμῖν μήτε τοῖς ἡμετέρων ξυμμάχων. οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν τῷ πολέμῳ, οὔτε τόδε,
τὰς δὲ πόλεις ὅπου αὐτονόμους ἀφήσομεν, ἧ καὶ αὐτονόμους ἔχοντες ἐπεισόμεθα. καὶ
ὅπου καὶ ἐκεῖνοι τοῖς ἑαυτῶ ἄρχουσι πόλεσι, μὴ σφίσι τῷ λακεδαιμονίοις ἐᾶν τινδέν
ως αὐτονομεῖσθαι, ἀπὰ αὐτοῖς ἑκάστοις, ὡς βούλονται. δίκας δὲ ὅπου ἐθέλομεν δοῦναι
κατὰ τὰς ξυνθήκας, πολέμου δὲ οὐκ ἄρχομεν. ἀρχομένοις δὲ, ἀμυνούμεθα. ταῦτα
γὰρ δίκαια καὶ πρέποντα ἅμα τῆδε τῆ πόλει ἀποκρίνασθαι. εἰδ' εἶναι δὲ χρὴ ὅπου ἀνάγ
κη πολεμεῖν. ἢν δὲ ἑκούσιοι μᾶλλον δεχώμεθα, ἧσσον ἐγκεισόμθμοις τοῖς ἐναν
τίοις ἔξομεν. ἐκ τε τῶν μεγίστων κινδύνων ὅπου καὶ ἰδιώτη μέγιστα τιμᾶται πε
ριγίγνονται. οἱ γοῦν πατέρες ἡμῶν ὑποστάντες μάχας, καὶ οὐκ ἀπὸ τοσῶνδε ὁρμώ
μθμοι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἐκλείποντες, γνώμη τε πλείονι, ἢ τύχῃ, καὶ τῶ μὴ
μείζονι, ἢ δυνάμει, τόν τε βάρβαρον ἀπεώσαντο, καὶ ἐς τάδε προήγαγον αὐτά,
ὧν οὐ χρὴ λείπεσθαι, ἀλλὰ τοὺς τε ἐχθροὺς πανπὶ τρόπῳ ἀμύνεσθαι, καὶ τῷ ἐπι
γνώμοσι πόρρω ἀπωθεῖσθαι αὐτὴ μὴ ἐλάσσω παραδοῦναι. ὁ μὲν περικλῆς, τοιαῦτα δ' ἔλε-
γεν.

Οἱ δὲ ἀθηναῖοι νομίσαντες ἄριστα φρονεῖν αὐτὸν, ἐψηφίσαντο ἃ ἐκέ-
λευε. καὶ τοῖς τε λακεδαιμονίοις ἀπεκρίναντο τῆ ἐκείνου γνώμη, καθ' ἕκαστά τε
ὡς ἔφρασε, καὶ τὸ ξύμπαν, οὐδὲν κελευόμενοι ποιῆσειν, δίκη δὲ κατὰ τὰς ξυν
θήκας ἔτοιμοι εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῆς ἐγκλήματων, ὡσῆ ἴσῃ, καὶ ὁμοίᾳ. καὶ οἵ
μὲν, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ οὐκέτι ὕστερον ἐπρεσβεύοντο. Αἰτίαι δὲ αὗται καὶ
διαφοραὶ ἐγένοντο ἀμφοτέροις πρὸ τοῦ πολέμου, ἀρξάμεναι εὐθὺς ἀπὸ τῆ ἐν ποτ-
δαίᾳ, καὶ κορκύρᾳ. ἐπεμίγνυντο δὲ ὅμως ἐν αὐτοῖς, καὶ παρ' ἀλλήλοις ἐφοίτ,
ἀκηρύκτως μὲν, οὐ πανσπονδῶν γὰρ ξύγχυσις τὰ γιγνώμενα ἦν, καὶ
πρόφασις τοῦ πολεμεῖν.

τοσῶνδε.

τοσῶνδε. οὐκ ἀπὸ τοσαύτης παρασκευῆς, ἀλλὰ ἐλάσσονος. Γνώμῃ τε μείονι, ἢ τέχνῃ. συνέσει. φρονήσει. ὧν μείονι ἐν ταῦθα τ ἄλλων ἡγόρευε ἑλέσθαι παρίσωσις. καὶ ἔστιν οὐκ ἀχαρις, διὰ τ ταχείαν μοκλὴν τ ὀνόματος. Ὧν οὐ χρὴ λείπεσθαι. τ πατέρων. Ἐπιξυνομόνοις. ποιοῦμαι δ' ἐπίλογος. Τῇ ἐκείνου ξυνωμοσίᾳ. βουλῇ. Εφρασεν. ἑρμήνευσεν. Ἐσωσίσῃ. καὶ ὁμοίᾳ. δίξ ἴσου τιμίας, καὶ οὐχὶ κελεύοντος. Καὶ οἱ μὲν. οἱ λακεδαιμόνιοι. Εν αὐτ[ῖς]. τ[ῶν], αὐτίκας, καὶ διαφορᾶς. Ακηρύκτως μὲν. ἄνευ κηρυκείου, ὡς πρὸς φίλους δ' ἦλθεν. εἰ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς ἀπόντες ἀσφαλείας ἕνεκεν ὁσάκις ἐβούλοντο, μετὰ κηρυκείου ἀπῄεσαν, οὓς αἰσθοῖντο καὶ ἀσεβεῖς, κακοῦργοι.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ. Β'.

Ἀρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων, καὶ τῶν πολυπόνων, καὶ ἐφ' ἑκατέροις ξυμμάχων. ἐν ᾧ οὔτε ἐπαμίγνυντο ἔτι ἀκηρυκτεὶ παρ' ἀλλήλους, καταστάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν. γέγραπται δὲ ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος, καὶ χειμῶνα. τέσσαρα μὲν γὰρ καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, ἃς ἐγένοντο μετὰ Εὐβοίας ἁλῶσιν. τῷ δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἄργει τότε τε πενταετηρικοῦ ἀγῶνος καὶ Ἱερωμνήμης, καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ, καὶ Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας ἄρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτιδαίᾳ μάχην, μηνὶ ἕκτῳ, καὶ ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ, ἑβδομήκοντα ἄνδρες ὀλίγῳ πλείους τριακοσίων, ἡγοῦντο δὲ αὐτῶν Βοιωτάρχοντες, Πυθάγγελός τε ὁ Φυλείδου, καὶ Διέμπορος ὁ Ὀνητορίδου, ἐσῆλθον πρῶτον ὑπὲρ τοῦ ὄρους ξὺν ὅπλοις ἐς τὰ Πλάταια τῆς Βοιωτίας, οὖσαν Ἀθηναίων ξυμμαχίδα. ἐπηγάγοντο δὲ, καὶ ἀνέῳξαν τὰς πύλας Πλαταιέων ἄνδρες, Ναυκλείδης τε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως, ἄνδρας τε τοὺς πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφθεῖραι, καὶ τὴν πόλιν Βοιωτοῖς προσποιῆσαι. ἔπραξαν δὲ ταῦτα, δι' Εὐρυμάχου τ Λεοντιάδου, ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου. προϊδόντες γὰρ οἱ Θηβαῖοι ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἠβούλοντο τὴν Πλάταιαν, ἀεὶ σφίσι διάφορον οὖσαν, ἔτι ἐνειρήνῃ τε, καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος, προκαταλαβεῖν. ᾗ κράτιστον ἔλαθον ἐσελθόντες, φυλακῆς οὐ προκαθεστηκυίας. θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα, τ[ὰ] μὲν ἐπαρόμενοι οὐκ ἐπέθοντο, ὥστ' ἀθυμοῦσ ἔργου ἔχεσθαι, καὶ ἰέναι ἐπὶ τὰς οἰκίας τ ἐχθρῶν. γνώμην δὲ ἐποιοῦντο, κηρύγματά τε χρήσασθαι αὐτοῖς τοιάδε, καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν. καὶ αὐτίκα ἐκήρυξεν ὁ κῆρυξ, ἐπὶς βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τ πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, πίθεσθαι παραυτίκα τὰ ὅπλα, νομίζοντες σφίσι ῥᾳδίως πρὸ τοῦ τῷ προχωρήσειν τὴν πόλιν. οἱ δὲ Πλαταιεῖς, ὡς ἤσθοντο ἔνδον τε ὄντας τοὺς Θηβαίους, καὶ ὀλίγα πάντας κατειλημμένην τὴν πόλιν, καταδείσαντες, καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληλυθέναι, οὐ γὰρ ἑώρων ἐν τῇ νυκτὶ πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν. καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι, ἡσύχαζον. ἄλλως τε, καὶ ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. πρασσόντες δ' ἐπὶ πολὺ ταῦτα, κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὄντας. καὶ ἐνόμισαν αὐτοὺς θέμενοι, ῥᾳδίως κρατήσειν. τῷ γὰρ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. ἐδόκει οὖν αὐτοῖς χειρὶ πειρᾶσθαι ἤδη. καὶ ξυνελέγοντο διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς

Ε'ΝΘΕ'ΝΔΕ Ηδη. ἀπὸ τῆς δὲ τῆς αὐτῆς. Ε'ν ᾧ. πολέμῳ. Ε'ν ᾧ. δίξ οὗ. ἀφ' οὗ.

Ακηρυκτεὶ. ἄνευ κηρυκείας, ὡς ἐχθροί, ἄνευ κηρυκείου μᾶλλον, καὶ προκαταγγέλσεως. Παρ' ἀλλήλους. παρ' ἀλλήλους ἐς χώμωνοι, ἀπὸ μιξίαν ἔχον. Καταστάντες τε ξυνεχῶς. ἀρχὴν τοῦ πολέμου ποιησάντες.

Τέσσαρα μὲν γὰρ, καὶ δέκα. τοῦτο πρὸς τὸ ἄρχεσθ' ὁ πόλεμος. τὰ γὰρ ἄλλα, διαμέσου. Εὐβοίας ἁλῶσιν. ἣν ἐν τῇ πρώτῃ λέγει. Επὶ Χρυσίδος. ἡ χρυσὶς ἱέρεια ἦν ἐν Ἄργει. ἀριθμοῦν δὲ τὸν χρόνον οἱ Ἀργεῖοι ἀπὸ τίνος εἰσὶ. Επὶ δύο μῆνας. τουτέστι, δὲ ἑκαμῆνας. κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ ἠλλάσσοντο.

Βοιωταρχοῦντες. οἱ τῶν Βοιωτῶν ἄρχοντες. ἦσαν γὰρ οἱ πάντες ἐνδεκα.

Καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι. ἵνα μὴ δημοκρατήσαι. Θέμενοι δὲ. αὐτὴ τοῦ, τῷ θέμενοι ἑαυτοῖς. ὅμηρος. Σάκε' ὤμοισιν ἔθεντο. αὐόπτην γὰρ τὸ μεταξὺ πολεμίων ὄντας, μὴ προσκεῖσθαι τὰ ὅπλα. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ τυχὸν ἐβάσταζον αὐτά. ὡς δὲ εἰς τοὺς πολεμίους ἦλθον, ἐγεδύσαντο. Τοῖς μὲν ἐπαγομένοις. τοῖς προδόταις. Ἔργου ἔχεσθαι. φόνου δηλονότι. Γνώμην δὲ ἐποιοῦντο. βουλήν. Ἐπὶ τοιάδε. πρὸς φιλίαν. Τὴν πόλιν ἀγαγεῖν. δηλονότι τῶν Ἀθηναίων. Κατὰ τὰ πάτρια. ἔθη δηλονότι. Ξυμμαχεῖν. τοῖς Θηβαίοις. Παρ' αὐτοῖς τὰ ὅπλα. αὐτὴ τοῦ συν αὐτοῖς ὁπλίζεσθαι.

Σφίσι ῥᾳδίως. τοῖς Θηβαίοις. Προχωρήσειν, προσχωρήσειν. Εξαπιναίως. ἀπροσδοκήτως. Καὶ τοῖς λόγοις δεξάμενοι. παρὰ τῶν Θηβαίων. Οὐδὲν ἐνεωτέριζον. οἱ Ἀθηναῖοι δηλονότι πράσσοντες. δὲ ἐπὶ πολὺ ταῦτα. πῶς, κατά τινα τρόπον. συντακτέον δὲ οὕτω. πράσσοντες δὲ, κατενόησαν πως. Εσπλθέμενοι. μετὰ βάρους ἐπελθόντες τοῖς Θηβαίοις. ἀπιθανὴ φράσις Τοὺς κοινοὺς τοίχους, τοὺς μεταξὺ τῶν

οἰκούντων. Ἰν' αὐτὴ τεῖχος ᾖ. Ἵνα μὴ ἐν τ῀ οἰκίας μόνοι ξυλλέγωσι. Μὴ κατὰ φῶς. ἐν τῷ φωτὶ. Καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ Ἴσου. ἰσοπαλὴς ἡ μάχη γένηται. Φοβερώτεροι ὄντες. φοβερώτεροι οἱ ἀθηναῖοι. σφετέρας δὲ, τῆς πραταιέων. Προσέβαλλόν τε ὀξέως. προσετίθεσαν. Ἐς χεῖρας ᾖεσαν καταπάχος. καθ' ἑνόμισαν προχωρῆσαι αὐτοῖς τοῖς πραταιεῖς. Καὶ τὰς προσβολὰς. τῆ πραταιέων. Ἡ προσπαίοιεν. τὸ ᾖ, αὐτὴ τοῦ ὅπου.

Αὐτῆ τε προσβαλόντων. τῆ αὐλῶν ὁπλοφόρ. Ἀπειροι μέν. ἀδίδακτοι. Ὅντες ἐν σκότῳ. οἱ πλείους. Ἡ χρῆσωθηναι. ὅπου. Τελευτῆτος τοῦ μηνός. γινόμενος ἦν ὁ πόλεμος, φθινούσης σελήνης. τοῦ κατὰ σελήνην λέγεται μηνός. τουτέστιν, ἐν συνόδῳ. Ἡ ἐσῆλθον. ὅπου. Στυρακίῳ. στυράκιον λαβόντες φησὶ τ῀ πραταιέων, ἐν τῷ μοχλῷ τῆς θύρας ἐνέβαλεν αὐτὶ βαλάνου. βάλανος δέ ἐστι, ὃ βάλλουσι μοχλοὺς εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. ὅθεν καὶ ἡ κλεὶς καλεῖται βαλανάγρα. παρὰ δὲ ἀγροῖς ἦν τὴν βάλανον. ἀκόντως δὲ ταύτας τὰς πύλας οὕτως ἠμελῆσθαι, ὡς εἰρήνην ἀγόντων αὐτ῀, καὶ οὐδὲ οἰκοτόπων, οὐδὲ ἐλαττόνων ἐβουλήθη. ἄλλοι δὲ δ' στυρακίου, ἔλαβον τὸ ξύλον τ῀ ἀκοντίου αὐτοσχεδίως. πάνυ μὲν γὰρ οὐκ εὐπόρουν ἐν τῷ μοχλῷ καταπυρωθῆναι. εἰ δὲ ὑπῆρχεν, αἰεπαύθη αὐτοῦ πόνος τ῀ ἐνδεῶν. ἄλλως. στυρακίου δ' ἐστὶν ὃ καλούμενος σαυρωτὴρ τ῀ δόρατος.

Κατὰ πύλας ἐρήμους. ἀφυλάκτους. Τὰ χεῖα ἐπεγένετο. τοῖς πραταιοῦσι. Ξυνεστραμμένον ὁμοῦ συνηγμένον. ἀθρόον. εἰς ἓν συνηγμένον. Εἰς οἴκημα. πύργος ἦν τοῦ τύχοις, ἔχων ἐν δοθεν ἀπὸ τῆς πόλεως εἴσοδον. οὐκ εἰς δὲ καὶ ἔξοδον. Οἰόμενοι πύλας. θύρας, αἱ τ῀ οἴκου. πύλαι, αἱ τ῀ τείχους. Ἀντίκρυς. τὸ αὐτίκρυς, ἐνταῦθα μὲν ὄζεναι πᾶς. ἀεὶ δέ, ἀπὸ τοῦ φανεροῦ κεῖται. Ἀπωλημμένους. πολιορκουμένους Περιῆσαν. ἔζων. Ἐπιπρᾶσαι. ἐδυσχύρησαν. ἀπὸ συνθήκης ὁμολογίαν. Τῆς ἀγγελίας ἅμα. τὸ ἅμα πρὸς τὸ ἐπεβοήθουν. Ἐχομένων. κρατηθέντ῀. Τὸ γεγενημένον. κατὰ τ῀ πόλιν ὁμολογίαν. Καὶ κατασκοπή. πραγματικὴ ὕλη ὑπῆρχεν

τοίχους παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ διὰ τῆς ὁδοῦ φανεροὶ ὦσιν ἰόντες, ἁμάξας τε αὐτοῦ τῆ ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίσασαν, ἵνα αὐτὶ τοίχους ᾖ. καὶ τἆλλα ἐξήρτυον ᾗ ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῆς δυνατῆς ἑτοίμα ἦν, φυλάξαντες ἐπὶ νύκτα, καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον. ἐχώρουν ἐκ τῆς οἰκίων ἐπ' αὐτοῖς, ὅπως, μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεώτερον οὕσι προσφέρωντ῀ καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ Ἴσου γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες, ᾗ σσον ὡσὶ τ῀ σφετέρας ἐμπειρίας, τῆς κατὰ τὴν πόλιν. προσέβαλλόν τε ὀξέως, καὶ ἐς χεῖρας ᾖεσαν καταπάχος. οἱ δ' ὡς ἐγίγνωσαν ἐξαπατηθέντες, ξυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς, καὶ τὰς προσβολὰς ᾗ προσπαίοιεν ἀπεωθοῦντο. καὶ ὁπῆ μὲν ᾗ τρὶς ἀπεκρούσαντο. ἔπειτα πολλῷ θορύβῳ αὐτῆ τε προσβαλλόντων, καὶ τ῀ γυναικῶν, καὶ τῆ οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τοῦ οἰκιῶν κραυγῆ τε καὶ ὀλολυγῆ χρωμένων, λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ἅμα διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν. καὶ πατρῷοι, ἔφυγον δὴ τ῀ πόλεως, ἀπωφροιμὲν ὄντες οἱ πλείους, ἐν σκότῳ, καὶ πολλῷ τοῦ δόξαν, ᾗ χρῆσωθῆναι. καὶ γὰρ τὸ πολὺ τοῦντος τ῀ μηνός, τὰ γιγνόμενα ἦν. ἐμπειρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν, ὡς τε διεφθείροντο οἱ πολλοί. τοῦν δὲ πραταιέων τινὲς τὰς πύλας ᾗ ἐσῆλθον, καὶ αὖθις ἦσαν ἀνεῳγμέναι, ἐκλῄσει στυρακίῳ ἀκοντίου αὐτὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς ὃν μοχλὸν, ὡς τε μὴ δὲ ταύτῃ ἔτι ἔξοδον εἶναι. διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν, ᾗ μέν τινες αὖ τοῦν, αὖθις τὸ τεῖχος ἀναβαίνοντες, ἐρρίπτουν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς, καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους. οἱ δὲ, κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικὸς δούσης πέλεκυν, λαθόντες, καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν, ἐξῆλθον οὐ πολλοί. αὐσθωδὸς γὰρ παχεῖα ἐπεγένετο. ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως πορᾳδόν ἦν ἀπόλλυσθαι. τὸ δὲ πλεῖστον, καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον, ἐς πύργους τινὲς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τ῀ τείχους. καὶ αἱ θύραι αἱ ἐφ' ἡμέραι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ αὖπικρυς δ' ἴσον ἐς τὸ ἔξω. ὁρῶντες δὲ αὐτοὺς οἱ πραταιεῖς ἀπειλημμένους, ἐβουλεύοντο εἴτε κατακαύσωσιν ὡς πορρ῀ χουσῶν ἐμπρήσαντες δ' οἴκημα, εἴτέ τῳ ἄλλο χρήσονται. τέλος δὲ, οὐτοί τε, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν βαρβάρων πολῆσαν κατὰ τὴν πόλιν πραιωθέντες, ξυνέβησαν τ῀ πραταιοῦσι σφᾶς τε αὐτοὺς παραδοῦναι, καὶ τὰ ὅπλα χρήσασθαι ὅ, τι ἂν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ πραταιᾷ, οὕτως ἐπράξεσαν. οἱ δ' ἄλλοι βάρβαροι, οὓς ἔδοξε τῆ νυκτὸς παραγενέσθαι πανστρατιᾷ, ἐπὶ ἅρα μὴ προχωρήσαντ῀ ἐσελυθόσι, τ῀ ἀγγελίας ἅμα καθ' ὁδὸν αὐτ῀ ῥηθείσης τῆ τε γενομένων, ἐπεβοήθουν. ἀπεχώρουν δ' ἡ πράταια τῆ βαρβάρων τὰ δίκοντα. καὶ τὸ ὕδωρ δ' ἐγένετο τῆς νυκτὸς, ἐπὶ πολὺ βραδύτερον αὐτοῖς ἐλθεῖν. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐρρύη μέγας. καὶ οὐ ῥᾳδίως διάβατος ἦν. προθυμούμενοί τε ἐν ὑετῷ, καὶ τ῀ ποταμοῦ μόγις διαβαίνοντες, ὕστερον παρεγένοντο ἢ δὴ τῶν ἀνδρῶν, τ῀ μὲν, διεφθαρμένων, τῶν δὲ, ξόντων ἐχομένων. ὡς δ' ἤσθοντο οἱ βαρβάροι δ' γεγενημένον, ἐπεβούλευσαν τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν πραταιέων, ἦσαν γὰρ καὶ αὐθρωποι κατὰ τοὺς ἀγρούς, καὶ κατασκοπή, οἷα ἀπροσδόκητον κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου. ἐβούλοντο γὰρ σφίσιν ἐπιπαλαίειν, ὑπαρχείν αὐτὶ τῶν ἔνδον, ἢν ἄρα τύχωσί τινες ἐξωγρημένοι. καὶ οἱ μὲν, ταῦτα διενοοῦντο. οἱ δὲ πραταιεῖς, ἐπὶ διαβουλευομένων αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ πήσαντες τι οὐ πόνου ἔσεσθαι, καὶ δείσαντες πολὺ τοῖς ἔξω, κήρυκα ὀξέως ἔπεμ-

αὐτῆ ἔνδον λείπει ἐνέχυρον. Εν πεντηκοντόρου. τ῀ τριακοντόρου πλοίου. Ελεγον αὐτ῀. τοῖς βιβαίοις. φασὶν αὐτούς. οἱ βιβαῖοι τοῖς μαντείοις. Τοὺς ἄνδρας δίδυς. τὸ δίδυς, οὐκ ἔστι παραχρῆμα, ἀλλ' ὄξ δύθειας, καὶ ἀσκόπως. Ηυπιξυμβαίνωσι. συμφωνῶσιν. Εκ γοῦν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν. τ῀ μαντείων. Οὐδὲν ἀδικήσαντες. βλάψαντες τὸν μαντείων. Εἰσκομίσαντο. συνέκλεισαν. Ερος οἱ ἔπραξαν οἱ προδιδόντες. πρὸς οὓς ἐλθόντες οἱ προδιδόντες, ἔπραξαν τὰ κατὰ σκοπόν. Αγγελον ἔπεμψεν. ὃ πέφοβυσαν βιβαίους. λέγει δὲ τρίτον τοῦτον. τὸν γὰρ πρῶτον ἀπέστειλαν δηλοῦντα τὴν ὁσβολὴν βιβαίων. τὸν δὲ δεύτερον, τὴν σύλληψιν αὐτ῀. τοῦτον δὲ, δηλοῦντα τὴν ἀναίρεσιν. Τάτ' ἐν τῆ πόλει τῆ μαντείᾳ. Καθίσαντο. τουτέστι, πρὸς πολιορκίαν ὑπετίθεντο, οἰκονόμουν, ἤτοι κατ' ἐγένετο μετ' ὀλίγον.

Εν τῆ ἀπίκῃ. γῆ. δηλονότι. Ρσρὶ αὐτοῦ. τὸν καταχεθέντων δηλονότι.

Οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς. τοῖς ἀθηναίοις δηλονότι οὕτως ἦν ὁ τρίπος ἄγγελος ἐλθών. Καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσαν. τοῦτο, καθ' ἑαυτὸ ἀλαζονικῶς. ἐαὶ γὰρ τοῖς αὐτοπτέρω ἂν συναφθῆ, δοκεῖ ἀσυμπαθῶς ἔχειν. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν ἀπατικῶς, ἢ πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λόγον ἐπριέπτο. πρὸς ὃ λέγομεν, ὅτι πρὸς ὃν οἱ ἀθηναίοις ὄξιν ὁ λόγος. φησὶ γὰρ, ὅτι αὐτοὶ θεῖλαντες τοῖς πρὸ τούτου δύο ἀγγέλοις, οὐδέν ἐπὶ τῶν συμβησομένων ἠτίσαντο. μέχρι οὗ ἂν τοῦ ἔργου ἀποβαίνοις, καὶ τὸν τρίτον ἐπέστειλαν. Ο δὲ κήρυξ. τοῦ ἀθηναίων. Στρατεύσαντες. τὸ στρατεύσαντες, ἰδίως νῦν εἴρηται ἀπὸ τοῦ μετὰ στρατιᾶς ἀφικόμενοι. οὐ γὰρ ὡς ἔθος ἦν πολέμου. τῷ αὐτῷ δὲ τρόπῳ χρόμενοι οἱ ἀθηναῖοι, ἠμείψαντο καὶ αὐτοὶ τοῖς μαντείας, καὶ ἐπέμψαν τά τε πρὸς τροφὴν συντελοῦντα, καὶ δὴ καὶ τὰ πρὸς ἀσφάλειαν. καὶ ὑπεδέξαντο τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τοῖς παῖδας μετὰ τῶν ἀχρειοτάτων αὐθρώπων. φησὶ δὲ τοιούτους, τοῖς μὴ δυναμένους δηλονότι ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον. οἷον, τοὺς νοσοῦντας, τοῖς γέροντας. Εγκατέλιπον. αὐτὴ τοῦ ἐν τῆ μαντείᾳ κατέλιπον. Τοὺς ἀχρειοτάτους. τοῖς ἀχρήστοις πρὸς πόλεμ). Λαμπρ῀ τ῀ πονηρ῀. φανερ῀. ἀμφισβητήτως. τὸ ἐξῆς οὕτω. παρεσκευάζοντο πέμπειν πρεσβείας, ἑκατέρωθεν ἤλπιζον ἑκάτεροι ὠφέλεσθαι προσλήψεσθαι. Πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν. πρὸ ἀμφοτέρων λέγει. λακεδαιμονίων, καὶ ἀθηναίων δηλονότι. Καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους. οἱ μὲν λακεδαιμόνιοι, πρὸς τοὺς πέρσας. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς θρᾴκας. καὶ γὰρ ἐν τῆ ἀρχῆ τῆς πρώτης λέγεται, καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων. Καὶ λακεδαιμονίοις μὲν. ὅσοι μὴ ἦσαν ὑπήκοοι, ἀλλ' αὐτόνομοι. Ως ἐς γὰρ πάντα ἀριθμόν. μετὰ τῶν οἱ λακεδαίμονοι οὐσῶν νεῶν. Καὶ ἀργύριον, ξυντόνως ὡρισμένως). Ετοιμάζειν. ἐπετάχυνε δηλονότι. Μιᾴνυι. μετὰ κηρυκείου δηλονότι. Εως αὐτοῦτο παρασκευάσαιμι. μέχριοὗ πάντος τοῦ ἔργου ἀποβαίνοις, καὶ γὰρ τρίτον ἐπέστειλαν. Ο δὲ κήρυξ. τοῦ ἀθηναίων. Στρατεύσαντες. τὸ στρατεύσαντες, ἰδίως νῦν εἴρηται ἀπὸ τοῦ μετὰ στρατιᾶς ἀφικόμενοι. οὐ γὰρ ὡς ἔθος ἦν πολέμου. τῷ αὐτῷ δὲ τρόπῳ χρόμενοι οἱ ἀθηναῖοι, ἠμείψαντο καὶ αὐτοὶ τοῖς μαντείας, καὶ ἐπέμψαν τά τε πρὸς τροφὴν συντελοῦντα, καὶ δὴ καὶ τὰ πρὸς ἀσφάλειαν. καὶ ὑπεδέξαντο τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τοῖς παῖδας μετὰ τῶν ἀχρειοτάτων αὐθρώπων. φησὶ δὲ τοιούτους, τοῖς μὴ δυναμένους δηλονότι ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον. οἷον, τοὺς νοσοῦντας, τοῖς γέροντας. Εγκατέλιπον. αὐτὴ τοῦ ἐν τῆ μαντείᾳ κατέλιπον. Τοὺς ἀχρειοτάτους. τοῖς ἀχρήστοις πρὸς πόλεμ). Λαμπρ῀ τ῀ πονηρ῀. φανερ῀. ἀμφισβητήτως. τὸ ἐξῆς οὕτω. παρεσκευάζοντο πέμπειν πρεσβείας, ἑκατέρωθεν ἤλπιζον ἑκάτεροι ὠφέλεσθαι προσλήψεσθαι. Πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν. πρὸ ἀμφοτέρων λέγει. λακεδαιμονίων, καὶ ἀθηναίων δηλονότι. Καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους. οἱ μὲν λακεδαιμόνιοι, πρὸς τοὺς πέρσας. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, πρὸς τοὺς θρᾴκας. καὶ γὰρ ἐν τῆ ἀρχῆ τῆς πρώτης λέγεται, καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων. Καὶ λακεδαιμονίοις μὲν. ὅσοι μὴ ἦσαν ὑπήκοοι, ἀλλ' αὐτόνομοι. Ως ἐς γὰρ πάντα ἀριθμόν. μετὰ τῶν οἱ λακεδαίμονοι οὐσῶν νεῶν. Καὶ ἀργύριον, ξυντόνως ὡρισμένως). Ετοιμάζειν. ἐπετάχυνε δηλονότι. Μιᾴνυι. μετὰ κηρυκείου δηλονότι. Εως αὐτοῦτο παρασκευάσαιμι.

φαν παρὰ τοῖς βιβαίοις, λέγοντες, ὅτι οὔτε τὰ πεπραγμένα ὅσα δράσαιεν ἐν πόνῳ δῆλοι σφῶν φθαρέντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν, τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν. εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτοῦ τοῖς ἄνδρας ἀποκλεύειν, οὓς ἔχουσι ξώντας. ἀνάχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς. ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας. βιβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι, καὶ ἐπόμοσαι φασὶν αὐτούς. μαντιῆς δ' οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἄνδρας δίδυς ὑποχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων ἤν τι ξυμβαίνωσι, καὶ ἐπόμοσαι οὐ φασιν. ἐκ γοῦν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ βιβαῖοι, οὐδὲν ἀδικήσαντες. οἱ δὲ μαντιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χώρας καταταχὲς ἐσκομίσαντο, ἀπέκλειον τοὺς ἄνδρας δίδυς. ἦσαν δὲ οὐδοηκοντα, καὶ ἑκατὸν οἱ λιφθέντες. καὶ Εὐρύμαχος εἷς αὐτῶν ἦν, πρὸς οὓς ἔπραξαν οἱ προδιδόντες. Τὸ δὲ πρίσαντες, ἐς τε τὰς ἀθήνας ἄγγελον ἔπεμψαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑπαπόν δοις ἀπέδοσαν τοῖς βιβαίοις, τά τ' ἐν τῆ πόλει καθίσαντο πρὸς τὰ παρόντα ἧ ἐδόκει αὐτοῖς. τοῖς δ' ἀθηναίοις ἠγγέλθη δίδυς τὰ παρὰ τῶν μαντείων γενόμενα. καὶ βοιῶν ἱερῶν τε παραχρῆμα ξυνέλαβον, ὅσοι ἦσαν ἐν τῆ ἀττικῆ. καὶ ἐς τὴν μάταιαν ἔπεμψαν κήρυκα, κελεύοντες αὐτοῖς εἴσω μηδένα νεωτερ) πρᾶξαι περὶ τοῦ ἀνδρῶν, οὓς ἔχουσι βιβαίων, πρὶν ἂν πάντα καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι πρὸς αὐτούς. οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς ὅτι πεπρακότες εἶεν. ἅμα γὰρ τῆ ἐσόδῳ γιγνομένη τ῀ βιβαίων, ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξέπεσε. ὁ δὲ δεύτερος, ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων, καὶ ἦν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ ἀθηναῖοι, ἐπέστελλον. ὁ δὲ κήρυξ ἀφικόμενος, δοῦρε τοῖς ἀνδρας διεφθαρμένοις. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἀθηναῖοι στρατεύσαντες ἐς μάταιαν, σῖτόν τε ἐσήγαγον, καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον, ἦν τε ἀθρώσωσιν οἱ ἀχρειοτάτοις ζῦν γυναιξί, καὶ παισὶν ὄξεκόμισαν. γεγενημένου δὲ τ῀ ἐν ματαιᾶς ἔργου, καὶ λελυμένων λαμπρῶς τ῀ πονηρ῀ν, οἱ ἀθηναῖοι παρασκευάζοντο, ὡς πολεμήσοντες. παρασκευάζοντο δὲ καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτ῀, πρεσβείας τε μέλλοντες πέμπειν παρὰ βασιλέα, καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους ἐπιτηδείους τινὰ ὠφέλειαν ἤλπιζον ἑκάτεροι προσλήψεσθαι, πόλεις τε ξύμμαχίδας πλείους, ὅσαι ἦσαν ἐκτὸς τ῀ ἑαυτ῀ δυνάμεως. καὶ λακεδαιμονίοις μὲν πρὸς ταῖς αὐτ῀ ὑπαρχούσαις ὄξι παλίας, καὶ ὀκελίας, τοῖς τάκείνων ἑλομένοις, ναῦς ἐπετάχυναν πλείους πληροῦσθαι κατὰ μέγεθος τ῀ πόλεως, ὡς ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν, πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων, καὶ ἀργύριον ξυντόνως ἑτοιμάζειν, τά τ' ἄλλα ἡσυχάζοντας, καὶ ἀθηναίοις δὲ ἐχομένους μᾶλλον ἢ πολέμου.

αθῆ· τὰ ὡρισμένα κατὰ τὸν πόλεμον. Ἐξήπαιζον, ἐδοκίμαζεν. Ἐπρεσβεύοντο· πρέσβεις ἀπέστελλ. Κέρκυραν· οἱ γὰρ Κορκυραῖοι ἀπεμάχοντο μόνον εἶχον· νῦν δὲ καὶ ξυμμαχίαν πρόσχωσι· Ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδέν· αὐτὴ τ' οὐδὲν μικρὸν ἐφρόνουν. Οὐκ ἀπεικότως· ἀλλ' εὐλόγως, καὶ δυνάμει προσώπου· Ὀξύτερον· ὥς τε διὰ τοῦτο μᾶλλον ὀξύτερον συνέβαινεν αὐτοῖς αὐτὰ λαμβάνεσθαι· Ἀντιλαμβάνονται· πρὸς ἔχονται· Οὐκ ἀκουσίως ὑπὸ ἀπειρίας· παροιμία, Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος· Ἢ τε ἄλλη Ἑλλάς, οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, οἱ μηδετέροις βοηθοὶ ἐκεκίνηντο, καὶ οὐχ ἡσύχαζον· Πᾶσα μετέωρος ἦν· τοῖς ἐλπίσι δ' ἀλογότατι· Καὶ πολλὰ μὲν λόγια· λογία δέ ἐστι τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην. χρησμοὶ δέ, οἱ πίνες ἐμμέτρως λέγονσ, ἐμφέρουσιν τὸ μέλλον τῶν. Πρότερον οὐ πάνυ καὶ μνήμη ἦν τοῖς λέγει ὅτι ἐκινήθη ἐν τῷ μηδικῷ. Ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται. ἀφ' οὗ δὲ μνήμης ἐστὶ τῷ Ἑλληνικῷ πολέμῳ. Σημήνασημεῖ. Τοιοῦτο τρόπον. οἷον δὲ ἄλλο· ἢ χρυσημία δέ. Περιφραστικῶς, ἀπὸ τοῦ βοῦς· οἱ γὰρ Κορκυραῖοι τοῖς λακεδαιμονίοις. τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον. τῷ Ἀθηναίων. Ἐρέσθαι· ἀπὸ τοῦ προεθυμεῖτο· οὐ γὰρ πάνυ ἰσχύος κεῖται, ἀλλ' οὐ πάνυ σφοδρῶς. Ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς· τοῖς λακεδαιμονίοις. Ἐδόκει ἑκάστῳ· ἑκάστου φησὶν ὥετο ἐμπροθυμεῖσθαι αὐτὰ λακεδαιμονίων τὸ ἐρῶν· τουτέστι τὸν πόλεμον, ἐὰν μὴ παραγένηται αὐτός. δηλοῖ δὲ τὴν μεγίστην προθυμίαν αὐτῶν. Ὀργὴ εἶχον οἱ πλείους τοῖς Ἀθηναίοις· ὠργίζοντο τοῖς Ἀθηναίοις· Ἑλλήνεις δέ· δώδεκα πόλεις εἶχον ἡ Ἀχαΐα. ὧν μία ἦν ἡ Πελλήνη· Ξυνεπολέμουν· τοῖς λακεδαιμονίοις οἱ Ἀχαιοί, οὐ γὰρ οἱ ἀργεῖοι· Αἱ ὑπετελεῖς οὖσαι· τοῖς Ἀθηναίοις· Ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ· ἡ παραθαλασσία· Δωριεῖς καρσὶ πρόσοικοι· δωρίδες νῆσοι, ῥόδος· κῶς· κνίδος· Τὰ ἐπὶ θρᾴκης· οἷον, βυζάντιον, πέρινθος· Νῆσοι ὅσαι τε ἐντὸς τοῦ πελοποννήσου· οὐ λέγει ἐντὸς κρήτης, καὶ πελοποννήσου, πρὸς αὐίσχουσα ἥλιον, ἀλλὰ δεῖ τρίξαι εἰς τὸ πελοποννήσου, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὅσαι λαβεῖν, ἴωνῆ, καὶ ὅσαι τῆς κρήτης πρὸς ἥλιον αὐίσχουσα. δῖον, καρπάθος· κάσος· χάλκη, καὶ ὅσαι ἄλλαι· Καὶ τὴν ἔξω συμμαχίδος· τῆς πελοποννήσου· Εὐδήμου ἔχειν· ὑποδόριον.

ταῦτα παρασκευασθῆ· Ἀθηναῖοι δὲ τήν τε ὑπαρχοῦσαν ξυμμαχίαν ἐξήπαζον, καὶ ἐς τὰ πρὸ τοῦ πελοποννησιακοῦ μάλλον χωρία ἐπρεσβεύοντο, Κόρκυραν, καὶ Κεφαλληνίαν, καὶ Ἀκαρνᾶνας, καὶ Ζάκυνθον, ὁρῶντες εἰ σφίσι φίλια ταῦτ' ἔσται, βεβαίως παρεὶς τὸν πελοποννησιακὸν καταπολεμήσοντες, ὀλίγον τε ἐπενόουν οὐδὲν ἀμφότεροι, ἀμυνέσθαι ἐς τὸν πόλεμον οὐκ ἀπεικότως· ἀρχόμενοι γὰρ πάντες, ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται. τότε δὴ καὶ νεότης πολλὴ μὲν οὖσα ἐν τῇ πελοποννήσῳ, πολλὴ δὲ ἐν τοῖς Ἀθήναις, οὐκ ἀκουσίως ὑπὸ ἀπειρίας ἥψατο τοῦ πολέμου· ἥτε ἄλλη Ἑλλὰς πᾶσα μετέωρος ἦν, ξυνιοῦσαν τὴν πρώτην πόλεων· καὶ πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγετο, πολλὰ δὲ χρησμολόγοι ᾖδον, ἔν τε τοῖς μέλλουσι πολεμήσειν, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πόλεσιν· ἔπι δὲ σεισμὸς ἐκινήθη ὀλίγῳ πρὸ τούτων, πρότερον οὔπω σεισθεὶς, ἀφ' οὗ Ἕλληνες μέμνηνται· ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι, εἴτέ τι ἄλλο τοιοῦτο πρόσγενέσθαι, πᾶσι παρεῖτο· ἡ δὲ ξύνοια, παρὰ πολὺ ἐπῆλθε τῇ ἀγαθῶν μᾶλλον ἐς τοὺς λακεδαιμονίους. ἄλλως τε, καὶ προφώντων ὅτι τὴν ἑλλάδα ἐλευθεροῦσιν, ἔρρωτό τε πᾶς, καὶ ἰδιώτης, καὶ πόλις, εἴ τι δύναιτο καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ξυνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς. ἐν τούτῳ τε κεκωλύσθαι ἐδόκει ἑκάστῳ τὰ πράγματα, ᾧ μή τις αὐτὸς παρέσται. οὕτως ὀργὴ εἶχον οἱ πλείους τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ μὲν, τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι βουλόμενοι· οἱ δὲ, μὴ ἀρχέσθαι φοβούμενοι. παρεσκευὴ μὲν οὖν τοιαύτη καὶ γνώμη ὥρμητο· πόλις δ' ἑκάστη τὰς δ' ἔχοντες ξυμμάχους, ἐς τὸν πόλεμον καθίστασαν· λακεδαιμονίων μὲν, οἵδε ξύμμαχοι, πελοποννήσιοι μὲν, οἱ ἐντὸς ἰσθμοῦ πάντες· πλὴν ἀργείων, καὶ Ἀχαιῶν· τούτοις δὲ ἀμφοτέροις φιλία ἦν· πελληνέων δὲ Ἀχαιῶν μόνοι ξυνεπολέμουν τὸ πρῶτον· ἔπειτα δὲ ὕστερον, καὶ ἄλλοι πάντες· ἔξω δὲ πελοποννήσου, μεγαρῆς, λοκροὶ, βοιωτοὶ, φωκῆς, ἀμπρακιῶται, λευκάδιοι, ἀνακτόριοι· τούτων ναυτικὸν παρεῖχοντο, κορίνθιοι, μεγαρῆς, σικυώνιοι, πελληνῆς, ἠλεῖοι, ἀμπρακιῶται, λευκάδιοι· ἱππέας δὲ, βοιωτοὶ, φωκῆς, λοκροί· οἱ δ' ἄλλαι πόλεις, πεζὸν παρεῖχον· αὗται μὲν λακεδαιμονίων ξυμμαχία· Ἀθηναίων δὲ, χῖοι, λέσβιοι, μασσαλιῆς, μεσσήνιοι, οἱ ἐν ναυπάκτῳ· Ἀκαρνάνων οἱ πλείους· κορκυραῖοι· ζακύνθιοι, καὶ ἄλλαι πόλεις, αἱ ὑποτελεῖς οὖσαι, ἐν ἔθνεσι πολλοῖς δέ· καρία ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ· δωριῆς καρσὶ πρόσοικοι, ἰωνία· ἑλλήσποντος· τὰ ἐπὶ θράκης νῆσοι, ὅσαι ἐντὸς πελοποννήσου, καὶ κρήτης, πρὸς ἥλιον αὐίσχουσα· πᾶσαι αἱ ἄλλαι κυκλάδες, πλὴν μήλου, καὶ θήρας· τούτων ναυτικὸν παρεῖχοντο, χῖοι, λέσβιοι, κερκυραῖοι· οἱ δ' ἄλλοι, πεζὸν, καὶ χρήματα· ξυμμαχία μὲν αὕτη ἑκατέρων καὶ παρασκευὴ ἐς τὸν πόλεμον ἦν· οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ ἐν τῷ παυσαν δύθυς πρεσβήγγελον κατὰ τὴν πελοποννησον, καὶ τὴν ἔξω ξυμμαχίδα, στρατιὰν παρασκευάζεσθαι ταῖς πόλεσι, τάττε ἐπὶ τὴν δα, οἷα ἔκος ἐπὶ ἔξοδον ἐκδημεῖν ἔχειν, ὡς ἐσβαλοῦντες ἐς τὴν ἀττικήν. ἐπειδὴ καὶ ἑκάστοις ἕτοιμα γίγνοιτο

Κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον. Μακρὸν πόλεμον. ὡς τὴν λακεδαιμονίων ὁρισαμένων τὴν προθεσμίαν τῆς συντάξεως. Καὶ τοῖς μάλιστα ἐν τέλει. τέλη, τὰ ἀξιώματα, καὶ οἱ ἄρχοντες. Καὶ ἀξιολογώτατοις παρεῖναι. ἵνα ἑκάστη πόλις, τὸ μὲν δίμοιρον, στρατεύσῃ. τὸ δὲ τρίτον, ἑαυτῆς κατάχοι πρὸς φυλακήν. αὐτοὶ γὰρ οἱ λακεδαιμόνιοι, τὰς πόλεις ἐμόριζον εἰς τρία μόρη, καὶ τὸ τρίτον ἐῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἵνα μὴ παντῶν ὄξελθόντων εἰς τὸν πόλεμον, ἐρημοις δύρόυτις οἱ ἀθηναῖοι τὰς πόλεις, χάρωσωνται. Ανδρες πελοποννήσιοι. ἡ στάσις πραγματικὴ, ἄγραφος, συμβουλευτικὸν εἶδος, κεφάλαιον ἔχουσα δ' συμφέρον. Καὶ αὐτοὶ πεί-

καπὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον, ξυνήεσαν τὰ δύο μέρη ἀπὸ πόλεως ἑκάστης εἰς τὴν ἴσθμόν. καὶ ἐπειδὴ πάντα τὸ στράτευμα ξυνειλεγμένον ἦν, Αρχίδαμος ὁ βασιλεὺς τῆς λακεδαιμονίων, ὃς περὶ ἦγεῖτο τῆς ὁδοῦ ταύτης, ξυγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς τῆς πόλεως πάσων, καὶ τοὺς μάλιστα ἐν τέλει, καὶ ἀξιολογωτάτους παρεῖναι, ποιάδ' ἔλεξε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ.

» Ανδρες πελοποννήσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρα-
» τείας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πελοποννήσῳ, καὶ ἔξω ἐποιήσαντο καὶ ἡμῶν αὐτῶν οἱ πρεσ-
» βύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσίν. ὅμως δὲ τῆς δὲ οὕτω μείζονα παρασκευὴν
» ἔχοντες, ἐξήλθομεν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλείν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα, καὶ αὐ-
» τοὶ πεῖροι καὶ ἄριστοι στρατεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χείρους
» φαίνεσθαι, μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης εὐδοκιμωτέρους. ἡ γὰρ ἑλλὰς πᾶσα τήνδε
» τὴν ὁρμὴν ἐπῆρται, καὶ προσέχει τὴν γνώμην, δύνοιαν ἔχουσα διὰ τὸ ἀθηναίων
» ἔχθος πρᾶξαι ἡμᾶς, ἃ ἐπιτρέπω μὲν οὐδενὶ. οὐκουν χρὴ εἰκῇ καὶ δοκοῦμεν πείθεσθαι,
» καὶ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι, μὴ ἀνεπέλπτως τοῖς ἐναντίοις ἡμῖν διὰ μάχης, τούτων
» ἕνεκα ἀμελεστέρου παρεσκευασμένοις χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἑκάστης
» ἡγεμόνα, καὶ στρατιώτην δ' καθ' αὑτὸν ἀεὶ προσδέχεσθαι ἐς κίνδυνόν τινα ἥξειν.
» ἄδηλα γὰρ τὰ τοῦ πολέμου. καὶ ὃς ὀλίγου τὰ πολλὰ, καὶ δι' ὀργῆς ἂν ἐπιχειρήσῃ
» γίγνονται. πολλάκις τε δ' ἔλασσον πλῆθος δεδιὸς, ἀμείνονα ἤμυνατο τοὺς πλείονας,
» διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους γενέσθαι. χρὴ δὲ ἀεὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ,
» τὴν μὲν γνώμην, θαρσαλέως στρατεύειν, τῷ δ' ἔργῳ, δεδιότας, παρασκευάσθαι.
» οὕτω γὰρ πρός τε τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις, δυμενέστατοι ἂν εἶεν, πρός τε τὸ ἀσ-
» χιρεῖσθαι, ἀσφαλέστατοι. ἡμεῖς δὲ, οὐδ' ἀσὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι οὕτω πόλιν
» ἐρχόμενα, ἀλλὰ τοῖς πᾶσιν ἄριστα παρεσκευασμένην, ὥστε χρὴ καὶ πάνυ ἐλ-
» πίζειν δι' μάχης ἰέναι αὐτοὺς, εἰ μὴ καὶ νῦν ὥρμηνται, ἐν ᾧ οὕτω παρεσμεν,
» ἀλλ' ὅταν ἐν τῇ γῇ ὁρῶσιν ἡμᾶς δηοῦντάς τε καὶ τἀκείνων φθείροντας.
» πᾶσι γὰρ ἐν τοῖς ὁμμασι, καὶ ἐν τῷ παραυτίκα ὁρᾶν πάρεστιν ἅπαντες,
» ὀργὴ προσπίπτει. καὶ οἱ λογισμῷ ἐλάχιστα χρόμενοι, θυμῷ πλεῖστα ἐς ἔργον κα-
» θίστανται. ἀθηναίοις δὲ καὶ πλέον τι τῆς ἄλλων εἰκὸς τοῦτο δρᾶσαι, οἳ ἄρχειν τε
» τῆς ἄλλων ἀξιοῦσι, καὶ ἐπιόντες τὴν τῆς πέλας δηοῦν μᾶλλον, ἢ τὴν ἑαυτῶν
» ὁρᾶν. ὡς οὖν ἐπὶ τοσαύτην πόλιν στρατεύοντες, καὶ μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι, τῆ-
» τε προγόνοις, καὶ ἡμῖν αὐτοῖς, ἐπ' ἀμφότερα ἐκ τῆς ἀποβαινόντων, ἐπεσθ' ὅπῃ
» αὐτοῖς ἡγῆται, κόσμον καὶ φυλακὴν πολλὴ παντὸς προιούμενοι, καὶ τὰ παραγγε-
» λόμενα οἴεσθε δεῖν χόμενοι. κάλλιστον γὰρ τόδ' ἐκ ἀσφαλέστατον πολλοὺς ὄντας,
» ἑνὶ κόσμῳ χρωμένους φαίνεσθαι.

Τοσαῦτα εἰπὼν, καὶ διαλύσας τὸν ξύλλογον ὁ Αρχίδαμος, Μελήσιππον τὸν πρῶτον ἀπέστελλε ἐς τὰς ἀθήνας τὸν Διακρίτου, αἴσθοιτο παρὰ τὴν, εἴ τι ἄρα μᾶλλον ἐνδοίην οἱ ἀθηναῖοι, ὁρῶντες ἤδη σφᾶς ἐν ὁδῷ ὄντας. οἱ δὲ, οὐ προσδεξαμενοι αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν, οὐδ' ἀσὶ τὸ κοινόν. ἦν γὰρ ψηφισμένον πρότερον νενικηκόσι, κήρυκα, καὶ πρεσβείαν μὴ προσδέχεσθαι λακεδαιμονίων ὁπλιτοστρατευμένων. ἀπωτέμπουσιν οὖν αὐτὸν, πρὶν ἀκοῦσαι, καὶ ἐκέλευον ἐκτὸς ὅρων ἅμα αὐτημερόν. τότε λοιπὸν ἀναχωρήσαντας ἀσὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἤν τι βούλωνται πρεσβεύεσθαι, ξυμπέμπουσί τε τῷ Μελησίππῳ ἀγωγούς, ὅπως μηδενὶ ξυγγένηται. ὁδὲ ἐπειδὴ ἀσὶ τοῖς ὁρίοις

τῆς ἡμετέρας. Εὔνοιαν ἔχουσα. γνώσκω. Οὔκουν χρή. ὃ ἐξῆς, οὐκουν χρὴ ἀμελέστερον χωρεῖν. τὰ δ' ἄλλα, δῆλα μέσου.

Ες κίνδυνόν τινα ἥξειν. ἀπροσδοκήτως. Καὶ ὀλίγου τὰ πολλά. ὅμηρος, Ητ' ὀλίγη μὲν, πρῶτα κορύσσεσθ'. ἔπος δέ φησι, τοῦτ' ἔστιν, ὅτι ὀρθιαθέντες οἱ ἀθηναῖοι, πάντως ἐξελούσοντες. Καὶ πάνυ ἐλπίζειν. φοβεῖσθαι. Εὐφήμως οὕτω πάρεσμεν. ἐν ᾧ τότω δηλονότι. Καὶ τἀκείνων φθείροντας. ὁρμηθέντες. Ορᾶν πάχοντας πι. καὶ οἱ ὀργιζόμενοι, ἅτε δὴ ἤδη λογιζόμενοι, μᾶλλον θυμούμενοι, εἰς δὲ πολεμεῖν ἐτοίμους ἔχοντες. ἐμοκυδύνως Σημείωσαι δὲ χῆμα, πᾶσι πάχοντας, αὐτὸ τὸ πα χοῦν. Ως δὲ ἀσὶ τὴν ἄλλην πόλιν. οἱ ἐπίλοιποι ἐνθεν. Οπη αὐτὸς ἡγῆται. στρατηγὸς δηλονότι. Οἴεσθε. συντόμως. Οὐδ' ἀσὶ δὲ κοινόν. βουλευτήριον δηλονότι. Γνώμη. βουλή. Πρότερον. πρὸ τῆς πρεσβείας. Εξεστρατευμένως. κατὰ τοὺς ἀθηναίους. Πρὶν ἀκοῦσαι. μὴ ἀκούσαντες αὐτά, ἃ ἔλεξεν Αγωγούς. ὁδηγούς. Εἰς τοῖς ὁρίοις. ὅρια

λέγει τὴν ἀρχὴν τῆς Βοιωτίας. Καὶ ἔμελλε διαλύεσθαι ἀφίστασθαι τῆν ἀγωγῶν. Κακῶν ἄρξει. ἀρχὴ γενήσεται. Ες γὸ τρατόπεδον. τῆν λακεδαιμονίων. Εγδώσουσι. τα ωειωθήσονται. Μέρος μεν γὸ σφέτερον. γὸ δ' ἴμοιρον, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται. Τὴν γῆν ἐδήουν. πάλιν αὖ ωότερα ἐωαναχωρεῖ. Καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων. ἑτοίμων ὄντων ἰέναι. Ιδίᾳ βουλόμενος χαρίζεσθαι. αὐτὸς τοῦ ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. Τῆς πόλεως γένοιτο. αὐτὸς τοῦ ἐγένετο. γραφὴν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι. διὰ γὸ μὴ δηῶσαι. Η ωερὶ χύουσιν. ἐν ᾧ. Διὰ χρόνος ἔχειν. δι' ὦν μελείας, ἵνα μὴ ἀπιστῶσι. Τὴν ἰσχὺν αὐτοῖς. γὸ ἐξῆς, τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῆν χρημάτων τῆς προσόδου. Τοῦ πολέμου. λέγων δὲ λογοπ. Γνώμη. γνώσει. Κρατεῖσθαι. νικᾶσθαι. Ανθ' ἄλλης. δίον, τῆς δυφορίας τῆς γῆς, καὶ τῆ καταδικαζομένων, καὶ τῆ λιμένων, καὶ μεταλλων, καὶ ἀλλων. Ετοσήμου. δίον, σημεῖον ἔχοντος βασιλικόν. Τρια κοσίων ἀποδέοντα. μύρια ἐγένετο. πυτέσιν, ἀνδρεακισχίλια ἑπτακόσια. Χρυσοῦ ἀσήμου. μὴ ἔχοντος σημείου. δίον, μαξία πυά. Καὶ σκῦλα μηδικά. γὸν ἀργυρόποδα βροον, καὶ γραικανικὴν τ' χρυσοῦν. Η ωεντακοσίων. ἤ, πλῆθος. καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ. τῆς ἀθηνᾶς. Τὸ ἄγαλμα. ὅπερ ὀφείδίας κατεσκεύασε μᾶλλα τὰ μηδικά. Απέφθου. πολλάκις ἐφηθέντος, ὥς τε γενέσθαι ὄβρυζον. καὶ πόδαρεγὸν εἶναι ἄπαν. γὸ κόσμου τοῦ ἀγάλματος. Εφι χρῆναι. χρεὼν ἦναι. Οπότε οἱ πολέμιοι ἐσβάλοιεν. αὐτὴ πῦ ἐσέβαλον οἱ λακεδαιμόνιοι. Απὸ τε πρεσβυτάτων. οἱ γὰρ ἐν τοῖς φρουρίοις, ἱερονῆες, καὶ νεοι ἦσαν ἅμα. Ρὸς γὸν κύκλον. ἕως τοῦ κύκλου. Εστι δὲ αὐτοῦ. τοῦ κύκλου. Ο καὶ ἀφύλακτον. μέρος δ' ἴλου ὀπ. τουτέστι, σταδίοι δὲ καὶ τά. ὁ γὰρ ὅλος κύκλος, σταδίων ἦν ἑξήκοντα.

ἐγένετο, καὶ ἔμελλε διαλύεσθαι, ποσὸν δὲ ἐπῶν, ἐπερωτᾶτο, ὅπ ἤδε ἡμέρα τοῖς ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει. ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς γὸ τρατόπεδον, καὶ ἔγνω ὁ Αρχίδαμος ὅτι οἱ ἀθηναῖοι οὐδὲν ἔτι ἐνδώσουσιν, οὕτω δὴ ἄρας, τῷ τρατῷ προύχωρει ἐς τὴν γῆν αὐτῆς, βοιωτοὶ δὲ μέρος μὲν γὸ σφέτερον, καὶ γοῖς ἐπιτηδείας παρεῖχοντο τελοφορήσοις ξυτρατεύειν. τοῖς δὲ λειπομένοις ἐς παράταξιν, ἐλθόντες, τὴν γῆν ἐδήουν. ἔτι δὲ τῆ τελοφορήσων ξυλλεγομένων τε ἐς γὸν ἰσθμὸν, καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν ἀτθικὴν, Πορκλῆς ὁ Ξαιθίππου τρατηγὸς ὢν ἀθηναίων δέκατος αὐτὸς, ὡς ἔγνω τὴν ἐσβολὴν ἐσομένην, ὑποπτώσας, ὅτι Αρχίδαμος αὐτῷ ξένος ὢν ἐτύγχανε, μὴ πολλάκις ἢ αὐτὸς ἰδίᾳ βουλόμενος χαρίζεσθαι, γῆς αὐγοὺς αὐτοῦ παραλίπῃ, καὶ μὴ δηώσῃ, ἢ καὶ λακεδαιμονίων κελεύσαντων, ἵνα διαβολὴν τῆ ἑαυτοῦ γένηται τοῦτο, ὡς πορ καὶ τὰ ἄγη ἐλαύνειν προεῖπεν ἕνεκα ἐκείνου, προηγόρευε γοῖς ἀθηναίοις ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ, ὅτι Αρχίδαμος μὲν οἱ ξένος εἴη, οὐ μέντοι ἵνα κακῶς γε τῆς πόλεως γένοιτο, γοῖς δ' αγρούς γοῖς ἑαυτοῦ, καὶ οἰκίας, ἵν' ἄρα μὴ δηώσωσιν οἱ πολέμιοι, ὡς πορ καὶ τὰ τῆ ἄλλων, ἀφίσιν αὐτὰ ὁμοίως εἶναι, καὶ μὴ δεμίαν οἱ ὑποψίαν κατὰ ταῦτα γίγνεσθαι. παρῄνει δὲ καὶ περὶ τῆ παρόντων, ἃ περ καὶ πρότερον παρασκευάζεσθαι τες γὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἐκ τῆ ἀγρων εἰσκομίζεσθαι, ἐς τε μάχην μὴ ἐξιέναι, ἀλλὰ τὴν πολιν εἰσελθόντας φυλάσσειν, καὶ γὸ ναυτικὸν, ἥπερ ἰσχύουσιν ἐξαρτύεσθαι. τά τε τῆν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν, λέγων τὴν ἰσχὺν αὐτοῖς ἀπὸ τούτων εἶναι τῆ χρημάτων τῆς προσόδου. τὰ δὲ πολλὰ τοῦ πολέμου, γνώμη, καὶ χρημάτων περιουσία, κρατεῖσθαι. βαρσεῖν τε ἐκέλευε, προσόδων μὲν ἐξακοσίων ταλάντων, ὡς ἄπαν τὸ πολὺ φόρου κατ' ἐνιαυγὸν ἀπὸ τῆ ξυμμάχων τῆ πόλει αὖθις τῆς ἄλλης προσόδου, ὑπαρχόντων δίχα τῆ ἀκροπόλει ἔτι τότε ἀργυρίου ἄπεμου ἐξακισχιλίων ταλάντων, τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα, μύρια ἐγένετο, ἀφ' ὧν ἐς τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τἆλλα οἰκοδομήματα, καὶ ἐς ποτίδαιαν ἀπανηλώθη. χωρὶς δὲ, χρυσοῦ ἀσήμου καὶ ἀργυρίου ἔν τε ἀναθήμασιν ἰδίοις, καὶ δημοσίοις, καὶ ὅσα ἱερὰ σκεύη περί τε τὰς πομπὰς, καὶ γοὺς ἀγῶνας, καὶ σκῦλα μηδικὰ, καὶ εἴ τι τοιοῦτο τρόπον, οὐκ ἐλάσσονος ἦν, ἢ πεντακοσίων ταλάντων. ἔτι δὲ χὶ τὰ ἐκ τῆ ἄλλων ἱερῶν προσετίθει χρήματα οὐκ ὀλίγα, οἷς χρήσεσθαι αὐτούς. καὶ ἢν πάμπολλα ἐξεύρωνται πάντων, καὶ αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσοῖς. ἀπέφαινε δ' ἔχον γὸ ἄγαλμα πεντεκαίδεκα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου ἀπέφθου, καὶ πάντα περιὸν εἶναι ἄπαν. χρησμῳδούς τε ἔφη σωτηρίαν, ἔφι χρῆναι μηδὲν ἐλάσσω ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον. Χρήμασί μὲν οὖν οὕτως ἐθάρσυνεν αὐτούς. ὁπλίτας δὲ τριχίλιους καὶ μυρίους εἶναι, πλὴν τῆ ἐν γοῖς φρουρίοις, καὶ τῆ παρ' ἑπτάλοφον ἐξακισχιλίων, καὶ μυρίων, τοσούτοι γὰρ ἐφύλασσον γὸ πρῶτον, ὅτε οἱ πολέμιοι ἐσέβαλλον, ἀπό τε τῆ πρεσβυτάτων, καὶ τῆ νεωτάτων, καὶ μετοίκων, ὅσοι ὁπλῖται ἦσαν. τοῦ τε γὰρ φαληρικοῦ τεῖχος σταδίοι ἦσαν τριάκοντα πρὸς γὸν κύκλον τοῦ ἄστεος, καὶ αὖ τὸ κύκλου γὸ φυλασσόμενον τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα. ἔστι δὲ αὖ τὸ καὶ ἀφύλακτον) ἦν δ' μεταξὺ τοῦ τε μακροῦ, καὶ τοῦ φαληρικοῦ. τὰ δὲ μακρὰ τεῖχη πρὸς γὸν πειραιᾶ, τεσσαράκοντα σταδίων,

Ωγ ὸ ἔξωθεν· τῆ μακρῶν τειχῶν. Τὸ δὲ ἐν φυλακῇ ὄν. τοῦ πειραιέως. Τὴν ξύλωσιν· τὴν ἀπὸ ξύλων κατασκευήν. ἰδία λέξις τοῦ Θουκυδίδου αὐτη. Ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο. ἡ μετοίκισις. Ἀπὸ τοῦ παμπαλαίου. ὃς ἀρχῆς. Ἑτέρων μᾶλλον· ἑλλήνων. Αθηναίοις τοῦτο. τοῦτο, τὸ ἐν ἀγροῖς διαιταν ἔχειν. Ες θησέα. αὐτὴ τοῦ ἕως θυσέως. Αεὶ κατὰ πόλεις. διαστάτως. Πρυτανεῖα τε ἔχουσα· πρυτανεῖον ὄξιν, οἶκος μέγας, ἔνθα αἱ στήσεις ἐδίδοντο τοῖς πολιτευομένοις. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐκαθηντο οἱ πρυτάνεις, οἱ τῆ ὅλων πραγμάτων διοικηταί. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι τὸ πρυτανεῖον πυρὸς ἦν ταμιεῖον, ἔνθα καὶ ἦν ἀσβεστον πῦρ, καὶ ἦν χοντο. Καὶ ὁπότε μὴ πδέν σειαν. αὐτὴ τὸ ὅτε μὴ εἰς φόβ) τινα ἐλθοιεν, ἢ κίνδυν), οὐ ἦς χον το πρὸς τὸν βασιλέα.

Ἀλλ' αὐτοὶ ἕκα στοι, καθ' ἑαυτούς.

Μετ' ὁμολογου. ἀφ' οὗ δὲ μολογία ἀφυλή ἐν τῇ ἀττικῇ. Ξυνῴκισε. τὸ ξυνῴκισεν οὐκ ἔστιν ἅπαξ τὸ ὁμοῦ συγοικιαθῆναι ἐπρίσεν, ἀλλ' ἅπαξ τοῦ μίαν πόλιν, τουτέστι, μὴ πρόπολιν ἔχειν αὐτήν. Ἐξ ἐκείνου· ὁ δὲ μὴ ἐκεῖνος, ὢν ὁμαθῆ μεταγειτνιών. Τῇ θεῷ· τῇ ἀθηνᾷ. ἀπροσδιορίστως γὰρ οὕτω φασὶν οἱ ἀθηναῖοι· καὶ τὸν ἀπόλλωνα ὁμοίως. Πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. τὸ νότον. Καὶ δ' τῆς γῆς. τῆς δήμητρος. Καὶ δ' ἐν λίμναις. λίμναι, τόπος ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν ἀθηνῶν.

Ω τὰ ἀρχαιότερα. ἀρχαιότερα ἅττα, διότι ἐστὶ καὶ νεώτερα ἄλλα. Καὶ οἱ ἀπ' ἀθηναίων. καὶ οἱ ἄποικοι. τῶν ἀθηναίων. Καὶ νῦν νομίζουσι. κατὰ νόμον ποιοῦσι. Τῶν πυραίων. Τῶν πειστρατιδῶν. Φανερῶν τῶν πηγῶν. Τῶν ἀναδόσεων τοῦ ὕδατος. Ἐκείνη τε ἐγγὺς οὖσα. ὡς ἀκροπόλει δηλονότι. Τὰ μέγιστου ἄξια ἐχῶντο, λείπει εἰς, ἵνα ᾖ, εἰς τὰ μέγιστου ἄξια· ὁ δ' ἕξις, τῇ κρίνη τὰ μέγιστα ἄξια ἐχῶντο. Καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν. καὶ γὰρ ὁ γάμος ἱερός. Διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην. τὴν ἐρημωθεῖσαν δηλονότι. Τῇ τε οἴκῳ ἅπαξ πολύ. ἀπαίωσις. τῆς τε οἴκου. Αὐτονόμῳ οἰκίσει. αὐτονόμου οἰκίσεως. Καὶ ἐπειδὴ ξυνῳκίσθησαν. εἰς μίαν πόλιν συνῆλθον. Παροικισία. παροικισία, καὶ οὐ παροικία λέγεται.

ὧν ὸ ἔξωθεν ἐτηρεῖτο. καὶ τοῦ πειραιέως ξὺν μουνυχίᾳ, ἐξήκοντα μὲν σταδίων ὁ ἅπας περίβολος. τὸ δ' ἐν φυλακῇ ὄν, ἦν ἡμῖσυ τούτου. ἱππάδας δ' ἀπέφαινε διακοσίους, καὶ χιλίους, ξὺν ἱπποτοξόταις. ἑξακοσίους δὲ καὶ χιλίους τοξότας, καὶ τριήρεις τὰς πρώτιμους τριακοσίας. ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν ἀθηναίοις, καὶ οὐκ ἐλάσσω ἕκαστα τούτων, ὅτε ἥ σβολὴ τὸ πρῶτον ἐμέλλε πελοποννησίων ἔσεσθαι, καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. ἔλεγε δὲ καὶ ἄλλα ὅσα περ ἔωθει Περικλῆς, ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι τῷ πολέμῳ. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἀκούσαντες, ἀνεπείθοντό τε, καὶ ἐσεκομίζοντο ἐκ τῆ ἀγρῶν παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ τὴν ἄλλην παρασκευήν, ἣ κατ' οἶκον ἐχρῶντο. καὶ αὐτὴ τῆ οἰκιῶν καθαιροῦντες τὴν ξύλωσιν, πρόβατα δὲ καὶ ὑποζύγια ἐς τὴν εὐβοιαν διεπέμψαντο, καὶ ἐς τὰς νήσους τὰς ὑπακουούσας. χαλεπῶς δὲ αὐτοῖς διὰ τὸ ἀεὶ εἰωθέναι τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι, καὶ ἀνάστασις ἐγίγνετο. ξυνεβεβήκει δὲ ἀπὸ τοῦ παμπαλαίου ἑτέρων μᾶλλον ἀθηναίοις τοῦτο. ὑπὸ γὰρ Κέκροπος καὶ τῆ πρώτων βασιλέων, ἕως ἐπὶ θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις ᾤκητο, πρυτανεῖά τε ἔχουσα, καὶ ἄρχοντας. καὶ ὁπότε μή πδ' εἰσεισαν, οὐ ξυνῆσαν βουλευσόμενοι ὡς τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο, καὶ ἐβουλεύοντο. καί τινες καὶ ἐπολέμησάν ποτε αὐτῆ, ὥσπερ καὶ ἐλευσίνιοι μετ' εὐμόλπου πρὸς ἐρεχθέα, ἐπειδὴ δὲ θησεὺς ἐβασίλευσε, γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατοῦ, τά τε ἄλλα διεκόσμησε τὴν χώραν, καὶ καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια, καὶ τὰς ἀρχάς, ἐς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν ἓν βουλευτήριον ἀποδείξας, καὶ πρυτανεῖον, ξυνῴκισε πάντας. καὶ νεμομένους τὰ αὑτῶν ἕκαστους ἅπερ καὶ πρότερον, ἠνάγκασε μιᾷ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι, ἅπαντων δὴ ξυντελούντων ἐς αὐτὴν μεγάλη γενομένη, παραδέδωκε ὑπὸ θησέως τοῖς ἔπειτα. καὶ ξυνοικίας ἐξ ἐκείνου ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελῆ πρυοῦσι. τὸ δὲ πρὸ τούτου, ἡ ἀκρόπολις ἡ νῦν οὖσα, πόλις ἦν, καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν πρὸς νότον μάλιστα τετραμμένον. τεκμήριον δέ, τὰ γὰρ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἄλλων θεῶν ἔξω πρὸς τοῦτο τὸ μέρος τῆς πόλεως μᾶλλον ἵδρυται, τό, τε τοῦ Διος τοῦ ὀλυμπίου, καὶ τὸ πύθιον, καὶ τὸ τῆς γῆς, καὶ τὸ ἐν λίμναις Διονύσου, ᾧ τὰ ἀρχαιότερα διονύσια τῇ δωδεκάτῃ πρίεται ἐν μηνὶ ἀνθεστηριῶνι, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπ' ἀθηναίων ἴωνες ἔτι καὶ νῦν νομίζουσιν. ἵδρυται δὲ καὶ ἄλλα ἱερὰ ταύτῃ ἀρχαῖα. καὶ τῇ κρήνῃ, τῇ νῦν μὲν τῶν πυραίων οὕτω κεκλημένῃ ἐννεακρούνῳ καλουμένῃ. τὸ δὲ πάλαι, φανερῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν, καλλιρρόη ὠνομασμένῃ, ἐκείνη τε ἐγγὺς οὖσα τὰ μέγιστου ἄξια ἐχρῶντο. καὶ νῦν ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου πρό τε γαμικῶν, καὶ ἐς ἄλλα τὰ ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι. καλεῖται δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην κατοίκησιν καὶ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπ' ἀθηναίων πόλις. τῇ τε οἴκῳ ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει μετεῖχον οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ἐπειδὴ ξυνῳκίσθησαν διὰ δ' ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς, ὅμως οἱ μέγιστοι τὰ τε ἀρχαίων, καὶ τὰ ὕστερον μέχρι τοῦδε τοῦ πολέμου παροικήσαντες. γενόμενοί τε καὶ οἰκήσαντες. οὐ ῥᾳδίως τὰς μεταναστάσεις. ἐποιοῦντο. ἄλλως τε, καὶ ἅτε ἀναλωφότες τὰς κατασκευὰς μόλις. τὰ μὴ δικαί-

Εβαρύνοντο δὲ κἀλῶς εἶπεν ἐβαρύνοντο. οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ὅτι ἐβαροῦντο, ἢ βαροῦμαι, ἢ βαρούμενος, οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσιν προιέσθαι τοῦ βαροῦμαι ῥήματος, ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμενος, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως κλινόμενα. ὀλίγοις μὲν τισὶ τῶν πολυσωματικωτέρων ἰδίᾳ δὲ ἁπλοῦν ὁτι. Τὰ τέκνα. τὰ ὀλιγάνθρωπα. Κλινῶ τὸν ἥν. πάντα χόθεν. κλίνεσθαι δὲ οὐ φάτο. Τό, τε πελασγικὸν καλούμενον. οἱ γὰρ πελασγοὶ αὐτὸ οἰκήσαντες, ἐπεβούλευσαν τοῖς ἀθηναίοις. οὓς διώξαντες πάλιν οἱ ἀθηναῖοι, κατῴκησαν τὸν τόπον μὴ οἰκεῖσθαι ἔτι. Ακροπελάτιον τοιοῦδε. καλῶς τὸ ἀκροπελάτιον, αὐτὴ τοῦ, ἄκρον τοῦ πέλοις. τοῦ τείχους. καλεῖτο γὰρ καὶ ἄκρον, ἢ ἀρχὴ τοῦ τείχους.

Η προσεδέχοντο. ἐνόμιζον. Καὶ τεσκευάσαντο δὲ. κατεσκευάσαντο. Καὶ ἐς οἰνόπην πρῶτον. οἰνόη, δῆμος τῆς ἀττικῆς, ὅριον οὖσα ἀθηναίων, καὶ βοιωτῶν. τῷ τείχει. τῷ τείχει τῆς οἰνόης. Απ' αὐτοῦ. τοῦ βράδιος. Δοκῶν. νομιζόμενος.

Εν τῇ ξυναγωγῇ. ὅτε ἀπέτρεπε πολεμεῖν. Επιμονή. ἀρτία διέβαλεν αὐτόν. ὅτε τὸν μελιτώσιον ἐπεμψεν. Επίσχεσις. ἀργία. Εν τῷ χρόνῳ τούτῳ. τῆς βραδυτῆτος δηλονότι. Διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν. ἐβραδύνουν δηλονότι.

Εν τῇ καθέδρᾳ. τῇ ἀργίᾳ τῆς πολιορκίας δηλονότι.

Ανεῖχεν. αὐτοῖς δηλονότι. Καὶ πᾶσαν ἰδέαν. πάσης ἰδέας πολεμικῆς πεῖραν ἐπαγαγόντες.

Καθεζόμενοι ἐτέμνον. τὰ δένδρα δηλονότι. Τῶν ἀθηναίων ἱππέων. ὧρος. ξεῖνος. ἡρώδης. ξίνος. Αἰγαλέων ὄρος. ἀρσενικὸν ὁ αἰγάλεως. ὡς μωλέλεως. ἄλλοι δὲ οὐδ' ἑτέρως φασίν. Εκείνῃ τῇ ἐσβολῇ. τῇ πρώτῃ ἐφ' ὁδῷ. ἐποίησαν γὰρ καὶ ἄλλας ἐσβολὰς εἰς τὴν ἀττικήν οἱ λακεδαιμόνιοι

ἐβαρύνοντο δὲ, καὶ χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας τε καταλιπόντες, καὶ ἱερὰ, ἃ διὰ παντὸς ἦν αὐτοῖς ἐκ τῆς κατ' ἀρχαίου πολιτείας πάτρια. διαιτᾶν τε μέλλοντες μεταβάλλειν, καὶ οὐδὲν ἄλλο, ἢ πόλιν τὴν αὑτῶν ἀπολείπων ἕκαστος. ἐπεὶ δὲ διαφέροντος ἐς τὸ ἄστυ, ὀλίγοις μέν τισιν ὑπῆρχον οἰκήσεις. καὶ παρὰ φίλων τινὰς ἢ οἰκείων κατέφυγόν. οἱ δὲ πολλοὶ, τὰ τέκνα τῆς πόλεως ὤκισαν, καὶ τὰ ἱερὰ, καὶ τὰ ἱρῷα πάντα, πλὴν τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τοῦ ἐλευσινίου, καὶ εἴ τι ἄλλο βεβαίως κλιστὸν ἦν, τό, τε πελασγικὸν καλούμενον τὸ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, ὃ καὶ ἐπάρατόν τε ἦν μὴ οἰκεῖν. καί τι καὶ θυθικοῦ μαντείου ἀκροπλόθι τοιοῦδε διεκώλυε λέγον, ὡς τὸ πελασγικὸν, ἀργὸν ἄμεινον. ὅμως ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης ὑπῴκισθη. καί μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοὐναντίον ξυμβῆναι, ἢ προσεδέχοντο. οὐ γὰρ διὰ τὴν παρανόμων ἐνοίκισιν αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον, ἀνάγκης τῆς οἰκήσεως, οὐ οὐκ ἐνόμιζον τὸ μαντεῖον, προειδέναι μὲν ἐπ' ἀγαθῷ τὸ αὐτὸ κατοικισθησόμενον. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς τείχεσι τοῦ τείχους πολλοί, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο. οὐ γὰρ ἐχώρησε ξυνελθόντας αὐτοὺς ἡ πόλις. ἀλλὰ ὕστερον δὴ τὰ τε μακρὰ τείχη ὤκισαν καὶ πανταχοῦ μάλιστα, καὶ τοῦ Πελαργικοῦ τὰ πολλά. ἅμα δὲ καὶ τῆδε πρὸς δὴ πολεμοῦντες ἦσαν, ξυμμάχους τε ἀγείροντες καὶ τὴν παρασκευὴν ἐς ἔτη μάλιστα ἐπιμήκη ἐξαρτύοντες. καὶ οἱ μὲν, ἐν τούτῳ παρασκευὴν ἦσαν. ὁ δὲ στρατὸς τῶν πελοποννησίων προῆν, ἀφίκετο τῆς ἀττικῆς ἐς οἰνόην πρῶτον, ἣ ὥρμηντο ἐσβαλεῖν. καὶ ὡς ἐκάθιζοντο, προσβολὰς παρεσκευάζοντο τῷ τείχει, τρισὶ μὲν μηχαναῖς πεζῇ ἄλλῳ. πρόσωπον. ἦν γὰρ οἰνόη οὖσα ἐν μεθορίοις τῆς ἀττικῆς καὶ βοιωτίας, ἐτετείχιστο. καὶ αὐτῷ φρουρίῳ οἱ ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὁπότε πόλεμος κατάλαβοι. τὰς τε οὖν προσβολὰς ἤδη τρεπαίζοντο, καὶ ἄλλως ἐν διετρίβησαν χρόνον πολὺν αὐτήν. αἰτίαν τε οὐκ ἐλαχίστην Αρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκῶν καὶ ἐν τῇ ξυναγωγῇ τοῦ πολέμου μαλακὸς εἶναι, καὶ τοῖς ἀθηναίοις ἐπιτήδειος, οὐ παρανῶν προθύμως πολεμεῖν ἔτι δὲ καὶ τῇ ξυλλογῇ τοῦ στρατοῦ, ἢ τε ἐν τῷ ἰσθμῷ μονὴ γενομένη. καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πρεσβείαν ἡ χολὴ αὐτοῦ διέβαλεν αὐτόν, μάλιστα δὲ ἐν τῇ οἰνόῃ ἐπισχέσις. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι ἐσεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, καὶ ἐδόκουν οἱ πελοποννήσιοι ἐπελθόντες αὖθις διὰ τάχους, πάντα ἔτι ἔξω καταλαβεῖν, ἃ μὴ διὰ τὴν ἐκείνου μέλλησιν. ἐν τοιαύτῃ μὲν ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Αρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν. ὁ δὲ, προσδεχόμενος, ὡς λέγεται, τοὺς ἀθηναίους, τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὔσης, ἐν δώσειν τι, καὶ κατοκνῆσειν πρὶν δὴ εἶδεν αὐτὴν τμηθεῖσαν, ἀνεῖχεν. ἐπειδὴ μέντοι προσβαλόντες τῇ οἰνόῃ, καὶ πᾶσαν ἰδέαν πεφάσαντες οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, οὔτε ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐπεκηρυκεύοντο, οὔτω δὴ ὁρμήσαντες ἀπ' αὐτῆς, μετὰ τὰ ἐν ταναγραίᾳ τὴν ἐσελθόντων θηβαίων γενόμενα, ἡμέρᾳ ὀγδοηκοστῇ μάλιστα τοῦ θέρους, καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος, ἐσέβαλον ἐς τὴν ἀττικήν. ἦγε δὲ Αρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθεζόμενοι, ἔτεμνον, πρῶτον μὲν ἐλευσῖνα, καὶ τὸ θριάσιον πεδίον. καὶ προϊόντες τινὰ τῶν ἀθηναίων ἱππέων περὶ τοὺς ῥείτους καλουμένους ἐπεῖσαν τὸ. ἔπεφνε πρὸ αὐτῶν ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ αἰγάλεω ὄρος, διὰ κεκροπείας, ἕως ἀφίκοντο ἐς ἀχαρνάς, χωρίον μέγιστον τῆς ἀττικῆς, τὸ δὴ μέσων καλουμένων. καὶ καθεζόμενοι ἐς αὐτὸ, στρατόπεδόν τε ἐποίησαντο, χρόνον τε πολὺν ἐμμείναντες, ἔτεμνον. γνώμην δὲ τοιᾷδε λέγεται τὸν Αρχίδαμον περί τε τὰς ἀχαρνὰς ὡς ἐς μάχην παξάμενον μεῖναι, καὶ ἐς τὸ πεδίον ἐκεῖνο τῇ ἐσβολῇ οὐ καταβῆναι. τοῖς γὰρ ἀθηναίοις ἦλπιζεν ἀκμάζουσάς τε νεότητι πολλῇ, καὶ παρεσκευασμένους ἐς πόλεμον, ὡς οὔτω πρότερον

Ισως

Ισως αν ἐσεξελθεῖν. ὥστε πμωρία. Εἰ ἐσεξίασν. εἰ ἐσεξελθύσν ται οἱ ἀθηναῖοι πρὸς πόλεμον. Αὐτῷ ὁ χῶρος. τῷ ἀρχιδάμῳ. Εὐκον ενομίζοντο. Εκείνη τῇ ἐσβολῇ. τῇ πρώτῃ. Τῶν σφετέρων. κλημάτων. Ρροβύμοις ἔσεσθαι. ἀπο κοινοῦ γὰρ εὐδόκουν. Υπὸρ τῆς τῆ ἄλλων. γῆς δ ηλονότι. Μεμνημένοι. ὡς πρόδοτον τοῦ ἐν μαραθῶνι σρατοῦ. Ες τὸ πλέον. ἐς τὸ σεραιτέρω. Σημείωσαι τὴν σύνταξιν ὅτι θουκυδίδεια ἐστί. Καὶ φυγὴ αὐτῷ. τῷ πελοποννησίων. χρήμασι σεισθῆναι. μετὰ σεισθοῦς χρημάτων πρίασθαι τὴν αἰαχώρησιν. Ως εἰκός. ὡς ἔστιν εἰκάσαι. Εν τῷ ἐμφανεῖ. φανερῶς. Τῇ γεότητι. τῷ πλήθει τῆ νέων.

Εσεξίεναι. κατὰ τ πολεμίων δ ηλονότι.

Κατὰ ξυστάσεις. δίον, κατὰ συστήματα, καὶ πλήθη γινόμενοι οἱ ἀθηναῖοι. Ως ἕκαστος ὥρμητο. τ ἀθηναίων δ ηλονότι. Ην δὲ τὰ μνετο. ἐφαίνετο. Ενῦν γὰρ τὴν ἔξοδον. παρεκίνουν. Αγιρεθίσθ. δ' ιε γείρετο. Οπισθοφυλάκων, ὧν οὐκ ἐσεξάγοι. οὐκ ἐῶσι φέρειν τὸ στράτευμα κατὰ τ πολεμίων. Ορθῶς γιγνώσκειν. κρίνειν.

Ξυνελθόντας. συναλπας. Καὶ δι' ὅσυχίας μάλιστα. ὑσύχαζε. Ρροδρόμοις. τ λακεδαιμονίων. Καὶ κουργεῖν. λησθεύειν. Εν φρυγίοις. τόσος τῆς ἀπικῆς. Τέλει ἐνί. τάγματι ἑνὶ οἵ γὰρ θεσσαλοὶ, σύμμαχοι σαλιν ἐγένοντο τ ἀθηναίοις. Μετ' αὐτ. τῆ ἀθηναίων.

Ρρὸς τὴ βοιωτῆ ἱππείας. κατὰ τ βοιωτ. Τροσὴν ἐγένετο αὐτ τ ἀθηναίων δ ηλονότι. Ασπόνδοις. ὅ ἐστι μὴ δ ενθέντες σπονδ αὖ τ ὕσυ σαρὰ σελοποννησίων. ουδὲ γὰρ ἦσαν σαίυ πηθέντες. ὡς τε καὶ δ ενθῆναι σπονδ, ἵνα βάλωσιν αὐτούς. Καὶ ἀφίκοντο σαρ' αὐτούς. τῆ ἀθηναίοις δ ηλονότι.

Ισως αν ἐσεξελθεῖν, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν σερι δεῖν τμηθῆναι. ἐσδὸν ἂν αὐτῷ ἐς ἐλθυσῖνα καὶ θριάσιον σεδίον οὐκ ἀσήντησαν, σεῖραν ἐσιὸν σ τὰς ἀχαρνάς καθημένος δ' ἐσεξίασιν. ἅμα μὲν γὰρ αὐτῷ ὁ χῶρος ἐσιτιδόφος ἐφαίνετο ἐν σρατοσεδεῦσαι. ἅμα δὲ καὶ οἱ ἀχαρνῆς μέγα μέρος ὄντες τῆς πόλεως, τριχίλιοι γὰρ ὁπλῖται ἐγένοντο, οὐ σρόσφορα ἐδόκουν τὰ σφέτερα διαφθαρέντα, ἀλλ' ὁρμήσειν καὶ σᾶσι τοῖς ἐς μάχην εἴτε καὶ μὴ ἐσεξελθοιεν ἐκείνῃ τῇ ἐσβολῇ οἱ ἀθηναῖοι, ἀδεέστερον δὴ ἐς τὸ ὕστερον τὸ, σεδίον τεμεῖν, καὶ ἐς αὐτ τὴν πόλιν χωρήσεσθαι. γὰρ ἀχαρνέας ἑσερημένους τ σφετέρων οὐχ ὁμοίως σροβούμους ἔσεσθαι σᾶσι τῆς τ ἄλλων κινδυνεύειν, σᾶσιν δὲ ἐνέσεσθαι τὴ γνώμη. τοιαύτη μὲν διανοίᾳ ὁ Αρχίδαμος σρὸς τὰς ἀχαρνάς ἦν, ἀθηναῖοι δὲ μέχρι μὲν οὗ π ἐλθυσῖνα καὶ θριάσιον σεδίον ὁ σρατὸς ἦν, καὶ σινα ἐλσίδα εἶχον ἐγγυτέρω αὐτῆς μὴ σροϊέναι, μεμνημένοι καὶ Βλεισοαΐαν ὃν Ραυσανίου λακεδαιμονίων βασιλέα ὁ τε ἐσβαλὼν τ ἀπικῆς ἐς ἐλθυσῖνα καὶ θριάξῃ σρατῷ σελοσρυνησίων, σρὸ τοῦδε τ πολέμου τεσσαρσὶ καὶ δέκα ἔτεσιν, ἀνεχώρησε σάλιν, ἐς ὃ σλέον οὐκέτι σροελθών. διὸ δὴ καὶ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ σαρτης δόξαντι, χρήμασι σεισθῆναι τ σφετέρων ἀναχώρησιν. ἐσδὸν δὲ σρὸς ἀχαρνὰς εἰδοὺ τ σρατ ἑξήκοντα σταδίους τ πόλεως ἀνέχοντα, οὐκέτι σαρεσχετ ἐσιοῦντο, ἀλλ' αὐτ ὡς ἑκὸς γῆς τμνομένης ἐν ᾧ ἐμφανεῖ, ὁ οὔσω ἑωρακέσαν οἱ γενεώτεροι, οὐδ' οἱ σρεσβύτεροι, σλὴν τ μηδικά, δὴ ἐφαίνετο. καὶ ἐδόκει τ πᾶλλοις, καὶ μάλιστα τῇ νεότητι ἐσεξιέναι, καὶ μὴ σε ριοράν. κατὰ ξυστάσεις τε γιγνόμενοι, ἐν πολλῇ ἐριδι ἦσαν. οἱ μὲν, κελεύοντες ἐσεξιέναι. οἱ δ' ἥκιστα, οὐκ εἰῶντες. χρησμολόγοι τε ᾖδον χρησμοὺς σαντοίους, ὧν ἀκροᾶτο, ὡς ἕκαστος ὥρμητο. οἱ τε ἀχαρνῆς οἰόμενοι σαρασφίσιν αὐτοῖς οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν εἶ. ἀθηναίων, ὡς αὐτ ἡ γῆ ἐτέμνετο, ἐνῆν γὰρ τ ἔξοδος μάλιστα. σαντὶ τε σρόσωσαν ἐβίσεσθαι ἡ πόλις, καὶ τ Περικλέα ἐν ὀργῇ εἶχον. καὶ ὧν σαρήνεσε σροτερ, ἐμέμνητο, οὐδέν, ἀλλ' ἐκάκιζον, ὅτι σραλπγὸς ὢν, οὐκ ἐσεξάγοι. αἴτιόν τε σφίσιν ἐνόμιζον σων αὐτ, ὧν ἔσαχον. Περικλῆς ὁρῶ μὲν αὐτὸς πρὸς δ σαρ' χαλεσαίνοντας, καὶ οὐ τὰ ἄριστα φρονοῦντας, σισδύων ὁρθῶς ἐγίνωσκεν τ μὴ ἐσεξιέναι, ἐκκλησίαν τε ρὺκ ἐποίει αὐτ, οὐδὲ ξύλλογον οὐδένα, τ μὴ ὀργῇ τι μᾶλλον, ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας βαλεῖν, τήν τε πόλιν ἐφύλασσε, καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα ὅσον ἦδύνατο εἶχεν. ἱππείας μέντοι ἐξέσεμσεν ἀεὶ, τ μὴ προδρόμοις ἀπὸ τῆς σρατιᾶς ἐσιοῦσι ἐς τὰ ἄγρους τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως, κακουργεῖν. καὶ ἱππομαχία τις ἐγένετο βραχεῖα ἐν φρυγίοις, τ πᾶθηναίων τελέθει τ ἱππέων, καὶ θεσσαλοῖς μετ' αὐτ πρὸς τὰ βοιωτ ἱππέας, ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον ἔχον οἱ ἀθηναῖοι, καὶ θεσσαλοὶ, μέχρις οὗ προσβοηθησαν τ τ βοιωτ τὸ σμῆτ, τροσὴν ἐγένετο αὐτ καὶ ἀσέβαλον τ θεσσαλ, καὶ ἀθηναίων οἱ πολλοί. αἰείλοντο μὲν σὺν αὐτὰ αὐθημερὸν ἀσπόνδοις. καὶ οἱ σελοποννήσιοι τροσαυτῆ ὑστεραίᾳ ἔστησαν. ἃ δὲ βοήθα αὐτ τ θεσσαλ κατὰ δ σαλαιὸν ξυμμαχικ ἐγένετο τ ἀθηναίοις. καὶ ἀφίκοντο σαρ' αὐτὰ, λαρισσαῖοι, φαρσάλιοι, σαράσιοι, κραννώνιοι, σφράσιοι, γυρτώνιοι, φερσαῖοι. ἦγοῦντο δὲ αὐτ, ἐκ μὲν λαρίσσης, Κολυμπίδης, καὶ Αριστόνους, ἀφ' ἑτῆς σάσεως ἑκάτερος. ἐκ δὲ φαρσάλου, Μένων. ἦσαν δὲ καὶ τῆ ἄλλων κατὰ πόλεις ἄρχοντες. οἱ δὲ σελοποννήσιοι, ἐσεὶ δὴ οὐκ ἐσεξήεσαν αὐτοῖς οἱ ἀθηναῖοι ἐς μάχην, ἀραντες ἐκ τῆ ἀχαρνῶν. ἐδῄουν τ δήμων πνας ἄλλους, τῆ μεταξὺ σάρνηθος, καὶ Βριλήσσου ὄρους.

Ραράσιοι. παράσιοι, ἀρκάδες. παράσιοι, θεσσαλοί. Εκ μὲν λαρίσσης. ἡ λάρισσα ἐσασίασε πρὸς ἑαυτήν. διὸ ἑκατέρα μερὶς ἄρχοντα ἶχε. λέγει δὲ ὅπ ἑκατέρας στάσις, δύναμιν ἀθηναίοις ἀσείσειλεν. οἱ μὲν, γὰρ δημοκρατίαν ἤγαγον. οἱ δὲ, ὀλιγαρχίαν.

Οντων δε αυτων εν τη γη. τ῀ν αθηναιων δ᾽ηλονοτι. Και σωκρατης. αλλος σωκρατης ο σωφρονισκου. Και οι μ῀ν, οι στρατηγοι των αθηναιων. Αραντες. τας γαυς δ᾽ηλονοτι. Τη παρασκευη ταυτη. τη τ῀ν εκαλον νεων δ᾽ηλονοτι. Ουχ η῀ττον εσεβαλον. ουτη οδ῵, η῀ εσεβαλον εις την απικην δ᾽ηλονοτι. Εξαιρετα. απηρκεκομμενα. Αλλ᾽απο τ῀ν αλλων πολεμειν. παλαιτων δ᾽ηλονοτι. Ες αλλοτι. εις αλλην χρειαν πραγματων. Νικητη στρατ῵. δ᾽ηλονοτι ως μεγαλου κινδυνου κρεμαμενου. ου γαρ ναυτικ῵. στρατ῵ οι λακεδαιμονιοι εσεβαλον ες την απικην διαλον ω῀ρας, η῀ μη κατακρατος η῀ν νικων τη῵ πεζη῵ τοις αθηναιοις. ου ποτε γαρ κατα θαλασσαν πολυ προειχον τ῀ν λακωνων εν τη ναυμαχια. τριηρες τε μετ᾽αυτ῀ν. ι῀ων τα λαιτων. Και ανδρ῵ων ουκ ενοντων. λειπειν πολλων. Περι τοις χωροις τουτοις. τ῀ις μεθωνης.

Διαδραμων. απο τ῀ου δια μεσου αυτ῀ου διαδραμων. περιεπρησεν. εφυλαξε.

Και απο τουτου. απο ταυτης τ῀ης ορμ῀ης. Αραντες, παρεσπευον. το αραντες, κυριως επι θαλασσης ειρηται. εστι δ᾽οτε και επι γ῀ης. Τ῀ης ηλειας. εις δυο διηρητ῵ η῀λις, εις οργυιαν, και κοιλην. εκ τ῀ης περιοικιδος. τ῀ης πολεχωρου. Οι δε μεσσηνιοι. οι εν ναυπακτ῵ δ᾽ηλονοτι. Εν τουτ῵. τ῵ καιρ῵.

Επιβηναι. επι τας ναυς. Την φαιαν αιρουσι. την πολιν αυτην περθουσιν. Ανεστησαν δε. μετωκησαν, δια το βυνους ειναι τοις λακεδαιμονιοις. Επικαλεσαντες. εγκαλεσαντες αυτοις τ῀ου πολεμου μαλιστα αιτιοις ειναι.

Πεμψαντες ερημοις. οικοις. αποικοι μεν, οι εν ερημ῵ τοπ῵ τ῵ πεμπομενοι οικησομενοι. ερημοικοι δε, οι ας πολεις, ως πορ νυν.

ο῀ντων δε αυτ῀ων εν τη γη, οι αθηναιοι απεστειλαν τας εκατον ναυς πολυ πελοποννησον, ας πορ παρεσκευαζοντο, και χιλιους οπλιτας επ᾽αυτ῀ων, και τοξοτας τετρακοσιους. εστρατηγει δε Καρκινος τε ο Ξενοπομπου, και Ρωπιας ο Επικλειους, και Σωκρατης ο Αντιγενους. και οι μεν, αραντες, τη παρασκευη ταυτη επλεον. οι δε πελοποννησιοι, χρονον εμμειναντες εν τη απικη, οσον ει῀χον τα επιτηδεια, απεχωρησαν διαβοιωτ῀ων, ουχ η῀ττον εσεβαλον. παριον τις δε ωρωπον, την γην την πειραικην καλουμενην, η῀ν νεμονται ωρωπιοι αθηναιων υπηκοοι, εδ῀ωσαν. αφικομενοι δε ες πελοποννησον, διελυθησαν κατα πολεις εκαστοι. απαχωρησαντων δε αυτ῀ων, οι αθηναιοι φυλακας κατεστησαν, το κατα γην και κατα θαλασσαν, ως περ δη εμελλον διαπαντος του πολεμου φυλαξειν. και χιλια ταλαντα απο τ῀ων εν τη ακροπολει χρηματων εδοξεν αυτοις εξαιρετα προισαμενοις, χωρις θεσθαι, και μη αναλουν, αλλ᾽απο τ῀ων αλλων πολεμειν. η῀ν δε τις ειπ῵, η῀ απομ῀ισῃ κινειν τα χρηματα ταυτα εις αλλοτι, η῀ν μη οι πολεμιοι νηι στρατ῵ επι πειραιεως τ῀ην πολιν, και δεη αμυνασθαι, θανατ῵ ζημιαν επεθεντο. τριηρεις τε μετ᾽αυτ῀ων εξαιρετους εκατον επρισαντο κατα χρονον εκαστον τας βελτιστας, και τριηραρχους αυτας, ων μη χρη῵σθαι μηδεμιᾳ εις αλλοτι, η῀ μονα τ῀ων χρηματων του αυτου κινδυνου, η῀ν δεη. οι δ᾽εν τας εκατον ναυσι του πελοποννησιου αθηναιοι, και κερκυραιοι, μετ᾽αυτ῀ων πεντηκοντα ναυσι προσβεβοηθηκοτες, και αλλοι τινες των εκει ξυμμαχων, αλλα τε εκακουν πολλ῵ πλειονα, και εις μεθωνην τ῀ης λακωνικ῀ης απεβαινον, τ῵ τειχει προσεβαλον ο῀ντι ασθενει, και ανδρ῵ων ουκ ενοντων. ε῀τυχε δε επι τοις χωροις τουτοις Βρασιδας ο Τελλιδος, ανηρ σπαρτιατης, φρουραν ε῀χων, και αισθομενος, εβοηθει τοις εν τ῵ χωρι῵ μετα οπλιτων εκατον. διαδραμων δε το ι῀ον αθηναιων στρατοπεδον εσκεδασμενον κατα την χωραν, και προς το τειχος τετραμμενον, εσπιπτει εις την μεθωνην, και ολιγους τινας εν τη εσδρομη απολεσας τ῀ης μεθ᾽εαυτου, την τε πολιν περιεπρησε, και απο τουτου του τολμηματος, πρωτος των κατα τον πολεμον επαινεθη εν σπαρτη. οι δε αθηναιοι αραντες, παρεπλεον. και σχοντες τ῀ης ηλειας ες φαιαν, εδ῀ουν την γην επι δυο ημερας. και προσβοηθησαντας τους ι῀ον εκ τ῀ης κοιλης η῀λιδος τριακοσιους λοχαγους, και τον αυτοθεν εκ τ῀ης περιοικιδος ηλειων, μαχη εκρατησαν. απεμου δε κατιοντος μεγαλου, χειμαζομενοι εν αλιμ῵ χωρι῵, οι μεν πολλοι, επεβησαν επι τας ναυς, και πλεον τον ι῀χυν καλουμενον την ακραν ες την φειαλιδα. οι δε μεσσηνιοι εν τουτ῵ και αλλοι τινες οι ου δυναμενοι επιβηναι κατα γην χωρησαντες, την φειαν ειλον. και υστερον απο νηες περιπλευσασαι, αναλαμβανουσιν αυτους, και δεχονται εκλιποντες φειαν. και των ηλειων οι πολλοι η῀δη στρατια, προσεβεβοηθηκει. παραπλευσαντες δε οι αθηναιοι επι αλλα χωρια, εδ῀ηουν. υπο δε τον αυτον χρονον τουτον, οι αθηναιοι τριακοντα ναυς εξεπεμψαν περι την λοκριδα, και βοιωτιας αμα φυλακην. εστρατηγει δε αυτων Κλεομπρος, ο Κλεινιου. και αποβασεις ποιησαμενος, της τε παραβαλασσιου εστιν α εδ῀ωσε, και θρονιον ει῀λεν. ομηρους τε ε῀λαβεν αυτ῀ων, και εν αλωπη τους βοιωτους λοκρων μαχη εκρατησεν. απεστησαν. δε και αιγινηται τ῵ αυτ῵ θερει τουτ῵ εξ αιγινης αθηναιοι, αυτους τε και παιδας και γυναικας, επικαλεσαντες ουχηκιστα του πολεμου αιτιους ειναι. και την αιγιναν ασφαλεστερον εφαινετο τ῀ῃ πελοποννησ῵ επικειμενην, αυτων πεμψαντες εποικους, εχειν. και εξεπεμψαν υστερον ου πολλ῵ εις αυτην τους οικητορας.

Εκπεσουσι

Ἐκ τε τούτου δὲ ὡρίσθησαν. Ὑπὸ τὸν σεισμὸν. κατὰ τὸν καιρόν. Τὴν ἐπανάστασιν. συμμαχήσαντες ἴσως αὐτοῖς οἱ αὐγινῆται. Μεθορία. μέση. Καθήκουσα. παρατεινομένη. Εὐταῦθα. ἐν τῇ θυρεατικῇ γῇ.

Τὸν τηύθεω, ὁ τηύθης, τοῦ τηυθεωίωγικῶς. Σιτάλκης. βασιλεὺς θρᾴκης. Ραρ' αὐτῷ. τῷ σιτάλκῃ. Ρξο/ξενον. φίλον. Σφίσι. τοῖς ἀθηναίοις. Τὸν τήρεω. τήρης, τήρεω, πρῶτος ὁδρύσαι. ἔθνος θρᾳκῶν, πολὺ γὰρ μέρος καὶ αὐτόνομόν ἐστι θρᾳκῶν, ἰδίοις νόμοις χρώμενον. Τηρεῖ δὲ τῷ πρόκνην τὴν τηυδίονος. Ιστέον ὅτι ἐν ταῦθα μόνον μῦθον ἐσάγει ἐν τῇ συγγραφῇ, καὶ τοῦτον διαίζων. Οὐδὲ τῆς αὐτῆς θρᾴκης. εἰς γὰρ αὐ/

ἐκτισεν δὲ τοῖς αὐγινήταις, οἱ λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν θυρεᾶν οἰκεῖν, καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι καθάπερ τοῖς ἀθηναίων διαφόρου, καὶ ὅπισθεν διέργετάμησαν ὑπὸ τοῖχον σμὸν, καὶ τῷ ἁλὼ τὴν ἐπανάστασιν· ἥδε θυρεᾶτις γῆ, μεθορία τῆς ἀργείας καὶ λακωνικῆς ἐστιν, ἐπὶ θάλασσαν καθήκουσα. καὶ οἱ μὲν αὐτῷ, ἐν ταῦθα ᾤκησαν, οἱ δ' ἐπανάρησαν κατὰ τὴν ἄλλην ἑλλάδα. τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους νουμηνίᾳ καὶ τὰ σελήνην, ὡς ἔδοξε καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατὸν, ὅλιος ἐξέλιπε μὴ μεσημβρίαν, καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη γενόμενος μηνοειδὴς, καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέρει Νυμφόδωρον τὸν Πύθεω, ἀπὸ Ἀμβρακίτην, οὐ δίχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκης, δυναμένου παρ' αὐτῷ μέγα, οἱ ἀθηναῖοι πρότερον πολέμιον νομίζοντες, πρόξενον ἐποιήσαντο, καὶ μετέπεμψαντο, βουλόμενοι Σιτάλκην σφίσιν τὸν Τήρεω θρᾳκῶν βασιλέα ξύμμαχον γενέσθαι. ὁ δὲ τήρης οὗτος ὁ τοῦ Σιτάλκου πατὴρ, πρῶτος ὁδρύσας τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐποίησε τῆς ἄλλης θρᾴκης ἐποίησε πολὺ τὸ μέρος καὶ αὐτόνομον ἐστι θρᾳκῶν. τηρεῖ δὲ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος ἀπ' ἀθηνῶν ἔχων πᾶν γυναῖκα, προσῆκεν ὁ τήρης οὗτος οὐδὲν, οὐδὲ τῆς αὐτ' θρᾴκης ἐγένοντο. ἀλλὰ μὲν, ἐν δωλίᾳ τῇ φωκίδος νῦν καλουμένης γῆς ὁ τηρεὺς, ᾤκει, τότε τὸ θρᾳκῶν οἰκουμένης, καὶ τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Ιτυν αἰγυπτίαν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἔπραξαν. πολλοῖς δὲ καὶ τῇ ποιητῇ ἐν ἀηδόνος μνήμῃ, δωλιὰς ἡ ὄρνις ἐπωνόμασται. εἰκὸς δὲ καὶ τὸν κήδος Ραιδίονα ξυγγάμασθαι τῆς θυγατρὸς διὰ τοσοῦτον, ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ πρὸς ἀλλήλους μᾶλλον, ἢ διὰ πολλῶν ἡμερῶν ἐς ὁδρύσας ὁδοῦ. τηρεὺς δὲ, οὐ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων, βασιλεύς τε πρῶτος ἐν κράτει ὁδρυσῶν ἐγένετο. οὗ δὴ ὄντα τὸν Σιτάλκην, οἱ ἀθηναῖοι ξύμμαχον ἐποιήσαντο, βουλόμενοι σφίσι τὰ ἄνω θρᾴκης χωρία καὶ Περδίκκαν ξυνελεῖν αὐτὸ ἐλθόντα τε ἐς τὰς ἀθήνας ὁ Νυμφόδωρος, τήν τε τοῦ Σιτάλκου ξυμμαχίαν ἐποίησε, καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀθηναῖον. τόν τε ἄνω θρᾳκῶν πόλεμον ὑπόλοιπον ἔχοντα καταλύσειν. πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμψειν στρατιὰν θρᾳκίαν ἀθηναίοις, ἱκανὴν τε, καὶ τελεστῶν. ξυνεβίβασε δὲ καὶ τὸν Περδίκκαν τοῖς ἀθηναίοις· καὶ θέρμην αὐτῷ ἔφασαν ἀποδοῦναι. ξυνεστράτευσε δ' ὕστερον Περδίκκας ἄνω χαλκιδέας μετ' ἀθηναίων, καὶ Φορμίωνος. οὕτω μὲν Σιτάλκης τε ὁ Τήρεω θρᾳκῶν βασιλεὺς, ξύμμαχος ἐγένετο ἀθηναίοις, καὶ Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου μακεδόνων βασιλεύς. οἱ δ' ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν ἀθηναῖοι, ἐπὶ ὄντες περὶ πελοπόννησον, πόλιν τε κορινθίων πόλισμα αἱροῦσι, καὶ παραδιδόασι παλιρρυσίων ἀκαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ πόλιν νέμεσθαι, καὶ ἄστακον, ἧς εὐαρχὸς ἐτύραννει, λαβόντες κατακράτος, καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν, τὸ χωρίον ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεποιήσαντο. ἐπί τε κεφαλληνίαν τὴν νῆσον προσπλεύσαντες, ὥρου σπάγοντο αὖθις μάχης. κεῖται δὲ ἡ κεφαλληνία κατὰ ἀκαρνανίαν, καὶ λευκάδα, τετράπολις οὖσα πολλῆς. κραννίοι. σαμαῖοι. πρόγναιοι. ὕστερον δ' οὐ πολλῷ, ἀνεχώρησαν αἰνῆς ἐς τὰς ἀθήνας. πρὸς δὲ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου, ἀθηναῖοι πάντες καὶ μέτοικοι ἐστράτευσαν τὴν μεγαρίδα, περικλέους τοῦ ξανθίππου στρατηγοῦντος. καὶ οἱ περὶ πελοπόννησον ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν, ἔτυχον γὰρ ἤδη ἐναίγιον ὄντες, ἐπὶ οἴκου ἀνακομιζόμενοι, ὡς ἤκουσαν τοὺς ἐκ τῆς πόλεως πάντας στρατιᾷ ἐν μεγάροις ὄντας, ἐπέπλευσαν παρ' αὐ/τοὺς, καὶ ξυνέμιξαν. στράτευμα δὲ τοσοῦτον τε μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθηναίων ἐγένετο,

τοὺς θρᾳκῶν. ἐκατὸν ναυσὶν. ὄντες δὲ ἐπὶ λοπόν. ἔτυχον γὰρ ἐναίγιον. μεταξυλογία. Πάντα στρατιᾷ. τῷ συμπολίτας αὐτῷ μᾶλλον πάντων τοῦ στρατεύματος. ἐπέπλευσαν παρ' αὐτούς. πάντων χρησάμενοι, ἦλθον ἐς αὐτούς.

Ακμαζούσης· ἀκμήν, καὶ αὔξησιν ἐχούσης τῆς πόλεως, καὶ οὔτω γε ὑπὸ νόσου ἐλαττωθείσης. Οἱ ἐν τῇ πεδιαίᾳ. οἱ ἀκραυφνεῖς, καὶ οὐ ξένοι. Τὰ πολλὰ τῆς γῆς· τὰ πολλὰ μέρη δηλονότι τῆς γῆς τῆς μεγαρίδος. Μέχρις οὗ νίσαια· ἐπίνειον μεγάρων. Εὔαρχος. ὁ τύραννος ἀτάκου. Ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς. τῇ κορινθίων δηλονότι. Κατήγαγον· τὸν δῆμον ἦρχον δηλονότι. Προσποιήσασθαι. οἰκοποιήσασθαι.

Πειραθέντες. πεῖραν σχόντες. Ὡς οὐκ ἠδύναντο. λαβεῖν δηλονότι. Ὑπ' αὐτῶν. τῶν κρωμίων δηλονότι. Ἀποβάλλουσι. ζημιοῦνται. Τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι. τὸν πάτριον νόμον τηροῦντες πολὺ τὸ ἀθηναίων παφίς. δηλονότι καύσαντες τὰ σώματα. οὕτως γὰρ ἦν νόμος ἀθηναίοις, καὶ πᾶσιν ἑλλησι. πρότριπα. πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς, ἤγουν ἡμέρας τρεῖς· ἀμφὶ δὲ τὸ πρῶτον. Καὶ ἄλλως φέρει. ἀναγίζει. Κυκλοτερισθέντας. δηλ. ἀλλήλους ἦ. Ἐν δὲ τοῖς τὰ ὀστᾶ. τῇ λάρνακι δηλονότι. Ἐς τὸ δημόσιον σῆμα. τὸ καλούμενον κεραμεικόν. Οἱ μὲν πολλοί. οἱ μὲν πολλοί. φησὶ τοῦ ἐνθάδε ἕνδεκα δρῦν κότων, ἐπαινοῦσι δὲ νομοθέτην τὸν προσθέντα ἐν τῷ αὐτοῦ νόμῳ τὸν λόγον, ὃν κελεύοντα λέγεσθαι τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς θαπτομένοις δημοσίᾳ.

Τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων. τῶν ἐξηγητῶν δηλονότι.

Τὸν προσθέντα. τὸν νομοθέτην δηλονότι, τὸν σόλωνα.

Εἰπόντι πως δυνατὸν ἀπὸ κοινοῦ δ', ἐμοὶ δὲ ἀρκοῦν αὐτὸ ἐν δοκεῖ, αὐτὸ τοῦ, καὶ μὴ ἐν κινδυνεύῃ γίνεσθαι τὸ πως δυνατὸν.

ἀκμαζούσης ἐπὶ τῆς πόλεως, ἢ οὔτω γενομένης. μυρίων γὰρ ὄντων οὐκ ἐλάσσους ἦσαν αὐτοὶ ἀθηναῖοι. χωρὶς δὲ, αὐτοῖς οἱ ἐν τῇ πεδιαίᾳ τριχίλιοι ἦσαν. μέτοικοι δὲ ξυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τριχιλίων ὁπλιτῶν. χωρὶς δὲ, ὁ ἄλλος ὅμιλος ψιλῶν οὐκ ὀλίγος. δηώσαντες δὲ τὰ πολλὰ τῆς γῆς, ἀνεχώρησαν, ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ὕστερον ἐν τῷ πολέμῳ κατ' ἔτος ἕκαστον ἐσβολαὶ ἀθηναίων ἐς τὴν μεγαρίδα, καὶ ἱππέων, καὶ παντὸς στρατιᾶς, μέχρις οὗ νίσαια ἑάλω ὑπ' ἀθηναίων. ἐτειχίσθη δὲ καὶ ἀτταλαντικὸν ὑπ' ἀθηναίων φρούριον, τοῦ βέρους τούτου πελοποννησίου, ἢ ἐκ λοκρῶν τῶν ὀπουντίων νῆσος ἐρήμη πρότερον οὖσα, τοὺς μὲν λῃστὰς ἐκπέμψαντας ὀξυλόου, καὶ τῆς ἄλλης λοκρίδος κακουργεῖν τὴν βοιωτίαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει τούτῳ μετὰ τὴν πελοποννησίων ἐκ τῆς ἀττικῆς ἀναχώρησιν ἐγένετο. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, Εὔαρχος ὁ ἀκαρνὰν βουλόμενος ἐς τὴν ἀτταλαντικὴν καθελεῖν, πείθει κορινθίους τριακοσίοις καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἑαυτῷ κατάγειν, πλεύσαντας. καὶ αὐτὸς ἐπικούρους τινὰς προσεμισθώσατο. ἦρχον δὲ τῆς στρατιᾶς Εὐφαμίδας τε ὁ Ἀριστωνύμου καὶ Τιμόξενος ὁ Τιμοχάρους, καὶ Εὔμαχος ὁ χρύσιδος. καὶ πλεύσαντες, κατήγαγον. καὶ τῆς ἄλλης ἀκαρνανίας τῆς πρὸς θάλασσαν. ἔστιν ἃ χωρία ἐβούλοντο προσποιήσασθαι. καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἠδύναντο, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, ἔχοντες δὲ ἐν τῷ παράπλῳ ἐς κεφαλληνίαν, καὶ ἀποβάσιν ποιησάμενοι ἐς τὴν κρωμίων γῆν, ἀπατηθέντες ὑπ' αὐτῶν ἦν δὲ ὁμολογίας τινὸς, ἄνδρας τε ἀποβάλλουσι, σφῶν αὐτῶν ἐπιθεμένων ἀπροσδοκήτως τὴν κρωμίων. καὶ βιαιότερον ἀναγαγόμενοι, ἐκομίσαντο ἐπ' οἴκου. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι, οἱ ἀθηναῖοι τῷ πατρίῳ νόμῳ χρώμενοι, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. Τὰ μὲν ὀστᾶ προτίθενται τῶν ἀποθανόντων πρότριπα σκηνὴν ποιήσαντες. καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἕκαστος, ἤν τι βούληται. ἐπὶ δὲ ἡ ἐκφορὰ ἦ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἁμάξαις ἄγουσιν ἁμαξα, φυλῆς ἑκάστης μία. ἔνεστι δὲ καὶ τὰ ὀστᾶ φυλῆς ἑκάστης ἦν φυλῆς· μία δὲ κλίνη κενὴ φέρεται ἐστρωμμένη τῶν ἀφανῶν, οἱ ἂν μὴ ἀνευρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. ξυνεκφέρει δὲ ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν, καὶ ξένων· καὶ γυναῖκες παρῶσιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον. ὀλοφυρόμεναι. πρόεισιν εἰς τὸ δημόσιον σῆμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως. καὶ ἀεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων, πλὴν γε τοὺς ἐν μαραθῶνι. ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. ἐπειδὰν δὲ κρύπτωσι γῆ, ἀνήρ ἡρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, ὃς ἂν γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι, καὶ ἀξιώματι προήκῃ, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα. μετὰ δὲ τοῦτο, ἀπέρχονται. ὧδε μὲν θάπτουσι. καὶ διαπαντὸς τοῦ πολέμου, ὁπότε ξυμβαίη αὐτοῖς, ἐχρῶντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε, περικλῆς ὁ ξανθίππου ἡρέθη λέγειν, καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου, ἔλεγε τοιάδε.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ.

„ Οἱ μὲν πολλοὶ τὸν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων, ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον
„ τόνδε, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. ἐμοὶ δ' ἂν
„ ἀρκοῦν ἐδόκει ἅπαξ εἰρημένων, αὐδρῶν ἀγαθῶν ἐπιφανομένων, ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμὰς,
„ ὅσας καὶ νῦν ἐπὶ τοῖσδε τοῖς τάφοις τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα ὁρᾶτε, καὶ μὴ ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ
„ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, δοῦναι καὶ χεῖρον ἢ πρόσθεν πίστεως. χαλεπὸν γὰρ

τὸ μετρίως

Τὸ μετρίως εἰπεῖν. συμμέτρως. ἀξίως. καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας. πρὸς φαντικῶς ἡ ἀλήθεια. Ο, τε γὰρ ξυνδιὼς. καπασκευὴ τοῦ προοιμίου. Ο, τε ἀπιστος. προσυπακουστέον καὶ μὴ δύνοις. Ἔστιν, ἃ καὶ πρεσβεύεσθαι. κατὰ κοινοῦ τὸ, νομίσειεν. Ἐς ὅσον. ἂν. ἕως οὗ. Τῷ δ' ὑπερβάλλοντι αὐτῷ. τῷ ἐπαίνων δηλονότι. Ἡ ἢ καὶ ἀπιστοῦσι. λείπω δ' ἕκαστος. ἔστι δὲ σχῆμα. Εὐδοκιμάσθη. ἐκρίθη. Βουλήσεώς τε, βουλήσεως μὲν, πρὸς τὸ δύνοια. δ' ὀξὺς δὲ, πρὸς τὸ ἀπειρος. τυχεῖν δ', ἔφην, ὡς ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τοξευόντων καὶ τοῦ σκοποῦ. Τὸ ἀπὸ πλείονος δὲ καλῶς. οὐ γὰρ δυνατὸν πᾶσιν ὁμοίως ἀρέσκοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ μέσως πως, ἵνα μή τε φθόνον, μήτε λοιδορίαν λέγειν.

Ἐν τῷ τοιῷδε. τῷ ἐπαινῶ. Καὶ ἐκείνοι τε. οἱ προγονοι.

Ρητὸς οἱς. μεθ' ὧν. Οὐκ ἀπόνως. πυκνὸς εἰς δ' οὐκ ἀπόνως ὑπερίζουσι. Τὰ δὲ πλείω αὐτῆς. λῆς ἀρχῆς δηλονότι. Ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ. ταῦτα λέγει ὁ περικλῆς διὰ τὴν σαμον, καὶ δύνοιαν, ἣν αὐτὸς τοῖς ἀθηναίοις προσεκτήσατο. Ωγεγώ τὰ μὲν κατὰ πολεμους ἔργα. ὧν πατέρων, ἢ πραμάτων τῶν κατὰ πολεμου ἡμῖν παρεσκευασμένων, καὶ εἰρήνην. Οὐ βουλόμενος, ἐάσω. Ισέον ὅτι δὴ τοῦτο αὐτὰ παραιτεῖται λέγων, ἵνα μὴ αὐ αγκαθῇ καὶ τὰ τῶν προκειμένων νεκρῶν εἰπεῖν οὐκ ἀξιόλογα ὄντα. Ἐπὶ τὴν δύσεως. πραξέως. Οὐκ αὐ ἀπερεῖπον οὐκ αὐ ἐξω τῶν προσήκοντος λεχθῆναι.

τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. ὅ, τε γὰρ ξυνετὸς ὡς καὶ δύνους ἀκροατὴς, τάχ' ἂν πι ἐνδεέστερος πρὸς ἃ βούλεται τε καὶ ἐπίσταται νομίσαι δηλοῦσθαι, ὅ, τε ἄπειρος, ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι διὰ φθόνον, εἴπι ὑπὲρ τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἀκούοι. μέχρι γὰρ τοῦδε, αὐ ἑκτοὶ οἱ ἐπαινοί ἐσπι πρὸς ἕτερων λεγόμενοι, ἐς ὅσον αὐ καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανὸς ἂν αι δρᾶσαί πι, ὧν ἤκουσε. τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι, αὐτῶν φθονοῦντες ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν. Ἐπεὶ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως εὐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν χρή, κἀμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ, πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλήσεως τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπιτηδειοτάτου. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον. δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης διδόσθαι. τὴν γὰρ χώραν ἀεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες, διαδοχῇ τοῦ εὖ πάσχειν γιγνομένων, μέχρι τοῦδε, ἐλευθέραν διὰ ἀρετὴν παρέδοσαν. καὶ ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν. κτησάμενοι γὰρ πρὸς οἷς ἐδεξαντο ὅσην ἔχομεν ἀρχήν, οὐκ ἀπόνως ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. τὰ δὲ μεθ' ἡμᾶς αὐτοὶ ἡμεῖς οἵδε, οἱ νῦν ἔτι ὄντες, μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ ἐπηυξήσαμεν. καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν, καὶ ἐς πόλεμον, καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὧν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἷς ἕκαστα ἐκτήθη, ἢ ἐπ' αὐτοῖ, ἢ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαροι ἢ Ἕλληνα πόλεμον ἐπιόντα προθύμως ἀμυνάμεθα, μακρηγορεῖν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω. ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτὰ, καὶ μετ' οἵας πολιτείας καὶ τρόπων ὅθ' οἷα μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον, ἔπειτα καὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπί τε τῷ παρόντι οὐκ ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ καὶ τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν, καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι. χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τέλας νόμους. παράδειγμα δὲ αὐτοὶ μᾶλλον ὄντες τισὶν, ἢ μιμούμενοι ἑτέροις. καὶ ὄνομα μὲν, διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους, ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται. μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους, πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον. κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὡς ἕκαστος ἐν τῷ δοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλεῖον ἐς τὰ κοινὰ, ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται. οὐδ' αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανίᾳ κεκώλυται. ἐλευθέρως δὲ τά τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτευόμεθα, καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθημέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν, οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονήν τι δρᾷ ἔχοντες οὐδὲ ἀζημίους μὲν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι. ἀνεπαχθῶς δὲ τὰ ἴδια προσομιλοῦντες, τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν, τῶν τε, ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει, καὶ τῶν νόμων, καὶ τῶν μάλιστα μὲν αὐτῶν ἕνεκα τοῖς ἀδικουμένοις κειμένων, καὶ τῶν ἀγράφων, αἰσχύνην ὁμολογουμένην φέρειν.

Καὶ τὸν πάντα ὅμιλον. ὄχημα δέ ἐστι, αὐτὶ τοῦ πανδημεὶ ὁμίλῳ. Οὐ ξηλούσῃ. οὐ μιμουμένῃ. Παράδειγμα δέ. αἰνίττεται τὸν τῶν λακεδαιμονίων, οὓς λυκοῦργος ἔγραψε, μᾶλλον ἢ τοὺς κρητῶν, καὶ ἀγωγίων νόμους. Διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους. ἐπιφανὲς δὲ κεῖνό δημοκρατία, καὶ ὁρᾷ τοὺς λάκωνας σπουδαιοτάτους νόμους ἔχοντι τῇ ἀριστοκρατίᾳ, ἐπαίνει, λέγων, ὅτι τῷμὲν ὀνόματι, δημοκρατία. τῷ δὲ ἔργῳ, ἀριστοκρατία δέ ἐστιν ἡμῶν ἡ πολιτεία. Ἐς τὰ ἴδια διάφορα, τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδιώταις. Οὐκ ἀπὸ μέρους τοῦτο λέγει διὰ τοὺς ἡρακλείδας βασιλεῖς τῶν λακώνων, οἵπερ ἀπὸ μέρους ἦρχον διὰ μονιμητὴν δυγένειαν, κἂν μὴ ἦν ἀρετήν. Ἀρετῆς. ἀπὸ τῆς ἀρετῆς. τὸ δὲ ἢ, αὐτὶ τοῦ μᾶλλον. Ἐχωγ δ' ἔτι ἀγαθόν. ὁ δὲ, αὐτὶ τοῦ μὲν κεῖται. Ελευθέρως δὲ. ὡσανεὶ ἔλεγεν, οὐκ ἐσμὲν ἀλλήλοις ὑποπτοι. Ἐπὶ τὴν δυμάτων. κατὰ κοινοῦ τὸ, πολιτευόμεθα. Λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας. τοῦτο λέγω, ἐπειδή ποτε οἱ λακεδαιμόνιοι ἀλκαμένη ἐπροσκεύθεσαν μετεωρίζοντα, κακῶς ἐχρήσαντο. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι, σκυθρωποί εἰσι, διατελοῦντες ἐπιεικείαν ὑποκρινόμενοι, καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις κολάζουσι. τὸ γὰρ περαίνον τοῦ βίου, κώλυμα νομίζουσι τὴν ἀληθινὴν.

Καὶ μάλιστα αὐτῇ. τῇ νόμων δηλονότι. Καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες. ἄγραφοι νόμοι, τὰ ἔθη ἐστί. Τῇ γνώμῃ. τῇ ψυχῇ. τῇ συνέσει. Διετησίοις. δλόου τοῦ ἔτους θύουσιν οἱ ἀθηναῖοι καθ' ἑκάστην, πλὴν μιᾶς ἡμέρας. Ἡ τέρψις. ἡ ζωγραφία. Τὸ λυτηρόν. αἰνίττεται πρὸς τοὺς πατρινούς, καὶ δυτελεῖς λακεδαιμονίους. Καὶ τ[illegible] τ[illegible] πολεμικῶν μελέτας. πληρώσας τὰ ἐν εἰρήνῃ γινόμενα ἀγαθὰ, νῦν μετέρχεται ἐν τῷ πολέμῳ. Τῶν ἐναντίων. τῶν λακεδαιμονίων φησί. Τοῖς δὲ. τοῖς ξυνθησομένοις. Κοινὴν παρέχομεν. κοινωνικὴν, καὶ αὐεὶ μένειν πᾶσιν ἀνθρώποις. Ξενηλασίας. ὡς περ οἱ λακεδαιμόνιοι. Ὁ μὴ κρυφθὲν αὐτῆς. τὸ ἐξῆς, ὠφελημένοι αὐτῆς, ἰδίων μὴ κρυ-

φθέν. Καὶ ἀπάτας. πάλιν πρὸς λακεδαιμονίους αἰνίττεται, οἱ τοιχέουσι ἀπάτῃ. καὶ χρὴ τειχομαχοῦντας ἐκπολεμοῦντα ἐν τοῖς πολεμικοῖς. Εὐθὺς νέοι ὄντες. καὶ ταῦτα πρὸς λακεδαιμονίους. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς τὰ πολέμια ἤσκηντο. καὶ δυθὺς ὡς ἐτέκτετο τὸ παιδίον, ἐν ἀσπίδι ἐτίθεσαν αὐτὸ, καὶ δόρυ πομπίον. καὶ ἐπειδὰν ἡβῶσιν ἢ πάνυ, ἢ ἀπὸ πάνυ. τουτέστιν. ἢ ταῦτα σῶσον, ἢ ἀπὸ τούτου, τουτέστι, μετ' αὐτῆς ἀναιρεθῆναι. οἱ δὲ αὐτοὶ οὕτως ἐπαιδεύοντο ὡς μὴ δὲ λουτρῶν αἰτεῖσθαι, ἀλλ' ἀρκεῖσθαι τῷ δυσὶ τὰ πολλὰ μόνοις ἐνιαυτοῖς πρὸς τὸ λούεσθαι. ἀμέλει, καὶ διαμαχιγώσας ἐγίνοντο κατὰ πύλας καιρὸν, ἐν αἷς οἱ πολέμιοι ἐνεγκόντες, ἀνδρειότεροι ἐνομίζοντο. Τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται. τὸ τοῖς ἀνδράσι πρέπον. Τῶν πέλας αὐτοί. ἡμεῖς δηλονότι. Ἐπιμελῶς. μεμέρισται γὰρ αὐτῇ τὸ στράτευμα εἰς δύο, εἰς θράκην, καὶ ἰωνίαν. Ἐπὶ πολὺ μέν. εἰς στρατείαν.

Μορίῳ τινί. μέρει τινὶ ὑμῶν. Κρατήσαντές τε. αἰνίττεται τοὺς ἱππέας αὐτῇ τοῖς κρημνοῖς. Ἀπωθῆσαι. ἀποδιδιωκέναι. Καί τοι εἰ ῥᾳθυμία. πάντα συναίρει τὰ ἀρνητικά, καὶ ὡς πρὸ ἀναμνησῶν αὐτῇ προέρηται, ἀνακεφαλαιοῦται δὲ αἰνίττεται δὲ πρὸς λακεδαιμονίους. Καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι. τὰ ἀληθινὰ δηλονότι. Τῶν ἀεὶ μοχθούντων. τῇ λακεδαιμονίων δηλονότι. Καὶ ἔν τε τούτοις. τοῖς εἰρημένοις δηλονότι. Θαυμάζεσθαι. κατὰ κοινοῦ τὸ, πρυγίγνεται. Φιλοκαλοῦμέν τε γάρ. ἐπεὶ δὲ διεβάλλοντο οἱ ἀθηναῖοι ἀπὸ μαλακίας, καὶ τρυφῆς βίου, καὶ σχολῆς πολλῆς, τοῦτο λέγει ὅτι φιλοκαλοῦμεν μετὰ δυτελείας, καὶ παιδεύσεως. τῇ γὰρ φιλοκαλίᾳ, τὸ ἄσωτον ἕπεται. Μετὰ δυτελείας. σμικρο πρεπείας. Καὶ φιλοσοφοῦμεν ἀνευ μαλακίας. τὰ δυσχερῆ τῆς παιδείας ὑπομένομεν. Ῥλούτῳ τε ἔργου. τὸ ἐξῆς, τῷ πλούτῳ χώμενα ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἔργου, καὶ οὐ κόμπου λόγου. Καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινι αἰσχρόν. γνώμης ἀρίστης τὸ μὴ πειρᾶσθαι δεικνύναι τοῖς ἔχουσι, καὶ παροῦσαν, ζητεῖν ἐκ παντὸς τρόπου φυγεῖν. Ἔν τε τοῖς αὐτοῖς. οἷον, τοῖς δημιουργοῖς, καὶ γεωργοῖς, καὶ κυβερνήταις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἰδιώταις, καὶ χειροτέχναις. τοῦτο δὲ πρὸς λακεδαιμονίους, ἐπειδὴ ὀλίγοι ἦσαν αὐτῇ οἱ τὰ πολιτικὰ σκοποῦντες. οἱ δὲ τὰ πολέμια, πάντες.

καὶ μάλιστα αὐτῇ, ὅσοι περ ὠφελεῖ τῇ ἀδικουμένων κεῖνται, καὶ ὅσοι ἄγραφοι ὄντες, αἰσχύνην ὁμολογουμένην φέρουσι. καὶ μὴν καὶ τῇ πόνων παρεστᾶς αἰεὶ παύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσί μέν γε καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζον-τες, ἰδίας δὲ κατασκευὰς δυπρεπεῖς. ὧν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπάσσει. ἐπεισέρχεται δὲ διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πανταχοῦ, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει, τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ καὶ τὰ τῇ ἄλλων ἀνθρώπων. διαφέρομεν δὲ καὶ τοὺς τὰ πολεμικῶν μελέτας τῇ ἐναντίων τοῖς δὲ. τὴν τε γῆν πόλιν κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίας ἀπείργομέν τινα, ἢ μαθήματος, ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν αὐτῇ τῇ πολεμίων ἰδὼν, ὠφεληθείη, πιστεύοντες οὐ τοῖς παρασκευαῖς τοσοῦτον καὶ ἀπάταις, ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῇ ἐς τὰ ἔργα εὐψυχίᾳ. καὶ ἐν τοῖς παιδεύσεσι, οἱ μὲν, ἀπὸ πονώ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὄντες, τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ, ἀνειμένως διαιτώμενοι, οὐδὲν ἧσσον ἀπὸ τοῖς ἰσοπαλέσι κινδύνοις χωροῦμεν. τεκμήριον δὲ, οὔτε γὰρ λακεδαιμόνιοι καθ' ἑκάστους, μετὰ πάντων δὲς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τὴν τε τῇ πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες, οὐ καλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοῖς περὶ τῇ οἰκείων ἀμυνομένοις μαχόμενοι. τὰ πλείω κρατοῦμεν. ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδεὶς πω πολέμιος ἐνέτυχε, διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἀπὸ μελέτας, καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἀπὸ πολλαχοῦ ἐπὶ πεμψίν. ἢν δέ που μοίρᾳ τινὶ προσμίξωσι, κρατήσαντές τε πειρᾶς ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεώσθαι. καὶ νικηθέντες ὑφ' ἁπάντων, ἡσσῆσθαι. καί τι εἰ ῥᾳθυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ, καὶ μὴ μετὰ νόμων τοιούτων, ἢ τρόπων αὐδρείας ἐθέλοι μᾶλλον κινδυνεύειν, πολλοὶ γίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὖ πὰ ἐλθοῦσι, θαυμαζόμενοι τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὖ πὰ ἐλθοῦσι, ὅ, μὴ ἀπολωτόρους τοὺς ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἐν τε τούτοις, τὴν πόλιν ἀξίαν θαυμάζεσθαι, καὶ ἐπὶ ἐν ἄλλοις. φιλοκαλοῦμέν τε γὰρ μετ' δυτελείας, καὶ φιλοσοφοῦμεν ἀνευ μαλακίας, πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ, ἢ λόγου κόμπῳ χώμεθα, καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινι αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχιον. ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα, καὶ πολιτικῶν ἀπὶ μέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα πεπραμμένοις, τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς ξυνῶναι, μόνοι γὰρ τόν τε μηδὲν

Τῶνδε

Τῶν δὲ μετέχοντα. τῷ πολέμῳ. Οὐ τοὺς λόγοις τοῖς ἔργοις. διὰ βάλλοντο γὰρ ὡς λόγων μόνων αὐτοῖς τοῖς μύθοις ὑπὸ τῶν λακεδαιμονίων. Δεινά, καὶ ἥδεα. δεινά, τὰ πολέμια. ἥδεα τὰ, τῆς εἰρήνης. Καὶ τὰς ἀρετήν. ἀρετὴν λέγει νῦν, τὴν φιλίαν, καὶ διάρρησιν. Βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν. ὁ ἀρξάμενος χαρίζεσθαι. Ὡς τε ὀφειλομένην. ἡ σύνταξις οὕτως. ὥς τε ὀφειλομένην σῴζειν, ᾧ δι' εὐνοίας. δι' ὃ ἔσωκεν. Οὐ δ' αὖ τ' ὀφείλων. ὁ δὲ πάσχων. Ἀμβλύτερος. ἀσθενέστερος. Τὴν ἀρετήν. τὴν εὐεργεσίαν. Καὶ μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος. οὐ τῇ ἐλπίδι τοῦ κέρδους, ἀλλὰ τῷ εὐεργετεῖν, καὶ μὴ δέεσθαι ἄλλων. Ἀδεέως. ἀπὸ τοῦ μεγάλως. βαιὸν δυοῖν ἧττον. ἀντὶ τοῦ πολλὰ πράγματα. Ἐσπεῖσθαι εἰδύῃ. ἃς διαφορὰ πράγματα. Εὐτραπέλως. δεξιότητος ἐνδεξίως. Ἀπὸ τῆδε τοῦ τρόπου. ὧν προεῖπεν. Ἀκοῆς κρείσσων. ὑπὸ ἀκοῆς ἀνθρώπου. Ὑφ' οἷς. ὑπὸ τῶν ἀθηναίων. Οὔτε τῷ ὑπηκόῳ. τῷ ἀξίῳ, καὶ σαμίῳ, καὶ βυζαντίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι ὑπήκουον αὐτῷ.

Ὡς οὐχ ὑπὸ ἀξίων. πολυσύνδεσμός ἐστιν ὁ Θουκυδίδης μᾶλλον, ἢ πάντες οἱ ἀπλοϊκοί. Οὔτε ὀλίγου. ἀπὸ μέρους, τοῦ παντὸς πρὸ τοῦ. Γενέσθαι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ θαυμασθησόμενα. Κακῶν τε, καὶ ἀγαθῶν. κακῶν, πρὸς ὃ τις πάσχοντας. λέγει δὲ τὰ τροπαικ. Οἵδε τε γενναίως. οἱ κείμενοι. Καὶ οἷς τοῖς πελοποννησίοις.

Καὶ τὴν δύλογίαν. τὸν ἔπαινον. Σημείοις καθιστάς. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐμήκυνα.

Καὶ ἐρῆται αὐτὸς τὰ μέγιστα. ἐσῳγέβησαν δὲ λογόπ. Ἀντὶ τοῦ πόλιν. λείπωφιέις. Ἰσόρροπος. ἰσοστάσιος. μὴ ὑπερβάλλω τὰ πράγματα.

» τῷ δὲ μετέχοντα, οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχεῖον νομίζομεν. καὶ αὐτοὶ ἥτοι κρίνο-
» μέν τε, ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοῖς λόγοις τοῖς ἔργοις βλάβην ἡ-
» γούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρότερον, ἢ αὖθις ἀ δεῖ ἔργῳ ἐλ-
» θεῖν. διαφερόντως γὰρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν, ὥς τε πολλῷ τὸ εἰκαῖον τοῖς μάλιστα καὶ
» ἃ ἂν ἄπειρος σοφιστὰ μᾶλλον ἐκλογίζεσθαι, ὃ τοῖς ἄλλοις ἀμαθία μέν, θράσος, λογι-
» σμὸς δέ, ὄκνον φέρει. κράτιστοι δ' αὖ τὴν ψυχὴν δικαίως κριθεῖεν, οἵ τά τε δεινὰ,
» καὶ ἥδεα σαφέστατα γιγνώσκοντες, καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τοῦ κινδύ-
» νου, καὶ τὰς ἐς ἀρετὴν ἠγανωτέρω μεθα τοῖς πολλοῖς. οὐ γὰρ πάσχοντες δύ', ἀλλὰ δρῶν-
» τες κλῶμεθα τοῖς φίλοις. βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥς τε ὀφειλομένην
» δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σῴζειν. ὁ δ' αὖ ὀφείλων, ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν,
» ἀλλ' ἐς ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. καὶ μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον
» λογισμῷ, ἢ τοῦ ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς πλέω ὠφέλιμον. ξυνελών τε λέγω
» τήν τε πᾶσαν πόλιν τῆς ἑλλάδος προὔχουσιν ἡμῖν, καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἂν μοι ὃν
» αὐτὸν αὐτὸς παρ' ἡμῶν ἐσπεῖσαι ἂν εἰδύῃ, καὶ μέγα χαρίτων μάλιστ' ἂν δυνάμενος
» λόγος τὸ σῶμα αὐτάρκης παρέχεσθαι. καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος
» τάδε μᾶλλον, ἢ ἔργων ὄψιν ἀλήθεια αὐτὴν δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε
» τῶν τρόπων ἐκτησάμενα, σημαίνει. μόνη γὰρ τῷ νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν
» ἔρχεται. καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἷων κακο
» παθεῖ, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν, ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται, μετὰ μεγά-
» λων δὲ σημείων, καὶ οὐδὲ ἄμαρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι, τοῖς
» τε νῦν, καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα. καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὁμήρου
» ἐπαινέτου, οὔτε ὅς τις ἐπεσιμὲν ποιητικὰ τέρψει, τὸ δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλή-
» θεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ
» καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν αἰ-
» διαζυγα τοικίσαντες. Ἥ τοιαύτης οὖν πόλεως οἵδε τε γενναίως δικαιοῦντες
» μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν, μαχόμενοι ἐτελεύτησαν. καὶ τῶν λειπομένων πάντα πανὰ
» εἰκὸς εἶναι ὑπὲρ αὐτῆς καμνειν. διὸ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως,
» διδασκαλίαν τε προυμένος μηχ' ἵσου ἡμῖν τὸν ἀγῶνα, καὶ οἷς τόδε μηδὲν ὑ-
» πάρχῃ ὁμοίως, καὶ τὴν δύλογίαν ἅμα ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανερὰ σημείοις καθι-
» στάς. καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα. ἃ γὰρ τὴν πόλιν ὕμνησα, αἱ τοῦδε ἐκ τοιῶνδε
» ἀρεταὶ ἐκόσμησαν. καὶ οὐκ αἱ πολλοῖς τῶν ἑλλήνων ἰσόρροπος, ὡς καὶ τῶνδε ὅλος
» τὸ ἔργων φανείη. δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν αὐτὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνύουσα, καὶ τε-
» λευταία βεβαιοῦσα, ἣν νῦν τοῦδε κατάστροφή. Καὶ γὰρ τοῖς τἆλλα χείροσι, δί-
» καιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐδραγαθίαν προτίθεσθαι. ἀγα
» θῷ γὰρ κακὸν ἀφανίσαντες, κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν, ἢ ἐκ τοῦ ἰδίου ἐβλαψαν.
» Τῶνδε οὔτε πλούτῳ τοῦ τὴν ἐπ' ὠφέλειαν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, οὔτε πενί-
» ας ἐλπίδι, ὡς καὶ ἐπὶ διαφυγὼν αὐτὴν, πλουτήσειν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιή-
» σατο. τὴν δὲ τῶν ἐναντίων τιμωρίαν τοσούτῳ ἀνδρὶ λαβόντες, καὶ κινδύνων
» ἅμα πάνδε καλλίω νομίσαντες, ἠβουλήθησαν μετ' αὐτῶν, τοῖς μὲν τιμωρεῖσθαι,

Πρώτη τε μηνύουσα. τῇ τιμῇ. Ἡ νῦν τοῦδε. τοῦ ἀνδρώπωνος. Καταστροφή. ὁ θάνατος. Καὶ γὰρ τοῖς τἆλλα χείροσιν. οἷον, κλοπῇ, μοιχείᾳ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Προτίθεσθαι. προπάσθαι. Ἐκ τοῦ ἰδίου. ἁμαρτημάτων δηλογόπ. Ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποίησαντο. τὸ τιμωρεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις. Μετ' αὐτῶν. τῶν κινδύνων.

Τῶν δὲ. τὴν ἀρετὴν. Ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανές. τοῦ τέρμονος, δι' ἐλπίδος γενόμενοι ὅπως νικήσουσιν. Ἔργῳ δὲ παρέσχον. δόντες. Καὶ ἐν αὐτῷ. τῷ ἔργῳ. Ἡγησάμενοι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ καλλίστου. Τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου. τὸ ὀνειδίζεσθαι, ὡς δειλοί. τὸ δὲ ἔργον, τὸ ἀπαθανεῖν. Καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης. τύχην αἰεὶ ὁ Θουκυδίδης καλεῖ τὸν πόλεμον. ἀκμάζοντες φύσιν ἐν δυνάμει, καὶ οὐχὶ δι' ἡλικίαν, ἀπαθανον. τοῦτο γὰρ ὄλη δ' ἀπηλλάγησαν. Ἡ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν. καὶ ἐν βραχεῖ καιρῷ φύσιν ἀπηλλάγησαν, τὴν σφαγὴν δι' ἐξαμῆσαι, ἀκμάζουσας ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς δόξης. καὶ ἐλπίδος, τοῦ νικῆσαι μᾶλλον. ἢ οὖν τοῦ δέους, καὶ τοῦ φυγεῖν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ δ

ἀκμάζοντες. Καὶ ,, τὸ δὲ, ἐφίεσθαι. ἐλπίδι μὲν δ' ἀφανεῖ τὸ καταρθώσαι ἀπαρέψαντες, ἔργῳ δὲ πρὸς τὴν
ἐραστὰς γιγνομένους ,, δι' ὀρωμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες περιγενέσθαι. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀμύνεσθαι καὶ πάσ-
αὐτῆς. ἀπὸ κοινοῦ δ' ,, μᾶλλον ἡγησάμενοι, ἢ τῷ ἐνδόντες, σώζεσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ
ἀπολμοτέραν δὲ, μη- ,, δ' ἔργον, τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δό-
δὲν ἀξιοῦν. Μεγάλη ,, ξης μᾶλλον, ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν. καὶ οἱ μὲν προσκόντως τῇ πολιτικῇ
δόξῃ ἦ. ἢ πόλις δι' ,, ἐγένοντο. τοῖς δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν δύνασθαι, ἀπολμοτέραν δὲ μηδὲν
λογοπ. Ἀνδρες. αἰ- ,, ἀξιοῦν τοὺς δὶς πολεμίοις δικαίαν ἔχειν, σκοπουντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὸ ὠφέλει-
δρεῖοι. Αὐτὰ ἐκπί- ,, αν, ἣν αὖ τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοῖς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ πο-
σαντο. τὰ μεγάλα ,, λεμίοις ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέ-
δηλογοπ. Καὶ πει- ,, ραν ἔργῳ θεωμένους, καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς. καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλη δόξη ἦ,
ρατοῦ δοκιμῆ πολε- ,, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις
μου. Σφαλείησαν. ,, αἰσχυνόμενοι, αὖ δρες αὐτὰ ἐκπλήσαντο, καὶ ὁπότε καὶ πείρατοῦ σφαλείησαν, οὐν-
ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐνθυ- ,, κουν καὶ τὴν πολιν γε τὴν σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες σορίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον
μούμενοι. Κάλλιστον ,, αὐτῇ προϊέμενοι. κοινῇ γὰρ τὰ σώματα διδόντες, ἰδίᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐ-
δὲ ἔρανον αὐτῇ, καλ- ,, λαμβανον, καὶ τὸν τάφον ἔνθα μάλιστα τὸν, οὐκ ἐν οἷς κεῖνται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν οἷς ἡδὸ
λίστην συνεκφοραν. ,, ξα αὐτοῖς παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ, ἀείμνηστος καταλεί-
Προϊέμενοι. διδόν- ,, πεται. Ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν, πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σπι-
τες. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκ- ,, μαίνῃ ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ, ἀγράφος μνήμη παρ' ἑκάστῳ τὸ
τήσαντο. Κοινῇ γὰρ. ,, γνώμης μᾶλλον, ἢ τοῦ ἔργου ἐνδιατάτου. οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες, καὶ τὸ εὐδαι-
Γνώμῃ δηλονότι. Τὰ ,, μον, τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον, τὸ εὔψυχον κρίναντες, μὴ πολεμοῦσθαι ὡς πρὸ-
σώματα. εἰς πόλε- ,, λεμικοὺς κινδύνοις, οὐ γὰρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον ἀφειδοῖεν αὖ τοῦ βίου,
μον δηλονότι. Σημαί- ,, οἷς ἐλπὶς οὐκ ἔστ' ἀγαθοῦ, ἀλλ' οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἐπικινδυνεύε-
νει. παρισ. καὶ ἐν ,, καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα παρὰ διαφέροντα, ἢν τι πάσωσιν. Ἀλγεινοτέρα γὰρ αὖ-
τῇ μὴ προσηκούσῃ. ,, δρί γε φρόνημα ἔχοντι ἐν τῷ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι καὶ κακῶς, ἢ ὁ μετὰ ῥώμης
γῇ δηλονότι. καὶ τὸ ,, καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος, καὶ αὐταύθητος θάνατος. διὸ τερ καὶ τοῦτο νῦν
βέβαιον. γὰρ ξυμφορᾶς ἐπιστάντος τραφέντες. τὸ δὲ δυστυχὲς, οἱ αὖ τῆς δὶ πρεπω-
τὰς λάχουσιν, ὡς προῖδε μὲν νῦν πεπυστῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ ἐν οἷς ἐνδυσαι-
μονῆσαί τε βίος ὁμοίως καὶ ἐν πεπυστῆσαι ξυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν οἱ δὲ
πειθεῖν ὃν, ὧν καὶ πολλάκις ἔξεστε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων δυστυχίαις, οἷς ποτε καὶ
αὐτοὶ ἠγαλλεσθε. καὶ λύπη οὐχ ὧν αὖ τις μὴ πειρασθῆναι ἀγαθῶν περίσκη-
ται, ἀλλ' οὗ αὖ ἑβὰς γενόμενος, ἀφαιρεθείη. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἀλλων παίδων ἐλ
πίδι, οἷς ἐπιλικία τέκνωσιν προσεσθαι. ἰδίᾳ τε γὰρ τοῦ οὐκ ὄντων λήθη οἱ αὖ γι-
γνόμενοι ποῦν ἔσονται. καὶ τῇ πόλει διχόθεν ἐκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι, καὶ ἀ-
σφαλείᾳ ξυνοίσειν. οὐ γὰρ οἷόν τε ἴσον τι καὶ δίκαιον βουλεύεσθαι, οἳ αὖ μὴ
καὶ παῖδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι, κινδυνεύσωσιν. ὅσοι δ' αὖ παρη-
φρόν. χρὴ πενί- ,, βήκατε, τὸν τε πλείονα κέρδος οὖν, δυστυχεῖ τε βίον, ἡγεῖσθε καὶ τὸν δε βραχύν
κην φεύγοντα, καὶ ἐς ,, ἔσεσθαι, καὶ τῇ τύχῃ δε δύκλείᾳ κουφίζεσθε. δ' γὰρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ
μεγακήπα πόνου.

,, ριπτεῖν, καὶ πετρῶν Κύρνε κατ' ἠλιβάτων. Τοῦτ' ὦν ὁ πολυκλῆς ἀπεφαίνεται. καὶ σκόπει τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἑρμηνείας, ὅπως καὶ τῆς εἰρημένης τοῦ θεόγνιδος ὑποθήκης λαμβανόντως ἐμνήσθη, καὶ ἠνίξατο εἰπὼν τὸ δικαιότερον. τὸ γὰρ δικαιότερον, συγκρίσεως ἐμφασὶν ἔχει. Ἀναίσθητος, προαθεὶς τὸ ἀναίσθητος, ἐπόησεν ἐγκώμιον, καὶ ἔπαινον τοῦ θανάτου. Τὸ δ' δυστυχές. οὐχ οἱ τελευτήσαντες, ἀλλ' οἱ παρόντες αὖ γενεῖς. Εὐδαίμονήσαί τε. τοῦτέστιν, ἐν δυ' ἐνμοιρίᾳ καὶ ζῆσαι, καὶ τελευτῆσαι. Εὐτυχίας. τοῦτέστι τοῖς τέκνοις. Εβὰς γενόμενος. ἐξ ἔθους ἀπολαύων. Οὐκ οὖν τῶν λήθη. τῶν τεθνηκότων. Παραβαλλόμενοι, φερόντες. Παρηβήκατε. γεγηράκατε.

Εν τῷ

Εν τῷ ἀχειῷ. τῷ γὴρ ϗλογόπ. φιλάργυροι γὰρ οἱ γέροντες. Τῶν γὰρ οὐκ ὄντα. τὸν τεθνηκότα. Αλλ' ὀλίγῳ. μέτρῳ ϗλογόπ. Τὸ δὲ μὴ ἐμπρόσθ. τὸ δὲ μηδὲν ἔχον ἐναντίον. Αγαπαγωγίστῳ. ἀναμφιβόλῳ. Καὶ γυναικείας πἀρετῆς. ἀρετὴ γυναικὸς σιωπωμένη, κρύπτεται. Τῆς τεγάρ. τῆς σωφροσύνης. μόνη γὰρ αὕτη ἀρετὴ ταῖς γυναιξὶν ἐγγίνεται. οὐ γὰρ ἀνδρεία, ἢ δικαιοσύνη, ἢ φρόνησις. Μέχρι ἥβης θρέφει. μέχρι ὀκτωκαιδεκαέτων. Αθλα γὰρ οἷς κεῖται λείπει τὸ παρ', ἵν' ᾖ παρ' οἷς. Τοῖς δὲ καὶ ἀνδρες. παρὰ τοῖσδε. Πολιτδυνοσ. κατὰ πολιτείαν ἐνεργοῦσιν. Ηγόσος πρῶτον ἤρξατο. θηλυκῶς ἡ νόσος. τὸ δὲ λεγόμενον, ὡς πρὸς τὸ νοσημα υ ὠνυτησεν. ὅμηρος, Νεφέλη δ' ἐμὶν ἀμφιβέβηκε κυανέη. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ὡς πρὸς τὸ νέφος υ ὠνυτησεν. Ηρκουν τὸ πρῶτον. ἤ γὰρ ἠδύσαντο ὅτι πλοῦτος ἦν, οὐκ αὖ ἐπεχείρουν, διὰ τὸ μάδοτικόν. Οσῳ καὶ μάλιστα. μάλιστα τῆν μὴ προσόντων. Αγθρωπεία τέχνη. οἷον, μαντική. ἐπωφδή. Αὐτὰν ἀπέστησαν. τῆν θείων, καὶ ἀνθρωπίνων. Γὴν τὴν πολλήν. τὴν πόρρω. Χπ' αὐτῆν. τ' ἀθηναίων ϗλογόπ. Καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο. τὸ δεινὸν ϗλογόπ. Αφ' ὅτου ἦκος ἦν. ἀφ' οὗ ἥκαστα. Ες τὸ μέσον. μεταλαβεῖν. Σχεῖν. λαβεῖν. Ρροιδὰς. πρόμαθών. Και προέχαμνε τὸ πρόσθεν. Απεκρίθη. ἐχαρίσθη. Αλλ' ὀξαίφνης. ἀπροφάσιστως. Καὶ τὰ ἐντός. τοῦ σώματος ϗλογόπ. Εξ αὐτῆν. τῆν συμπάντων, ὧν εἶπεν. Ο πόνος. πόνον λέγει τὴν ἐκ τοῦ νοσήματος παλαιωρίαν. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν πόνον τοῦ στομάχου

ἐν τῷ ἀχειῷ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὡς πόρτυες φασὶ, μᾶλλον τέρπει, ἀπὸ τὸ τιμᾶσθαι. πασῶν δ' αὖ ὅσαι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα. Τὸν γὰρ οὐκ ὄντα, ἅπασ' εἰώθειν ἐπαινεῖν. καὶ μόλις αὖ καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐχ ὅμοιοι, ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθείητε. φθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸν αὐτὸν πᾶσα λόγον, τὸ δὲ μὴ ἐμπρόσθ' ὢν ἀπάντα γωγίστῳ, δυοῖν ἅπαν τέτμηται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας πἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται μνησθῆναι, βραχεῖα παραινέσει ἅπασι σημανῶ. τῆς τε γὰρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι φανεῖσθαι νομίζω, μεγάλη λήθη δόξα. καὶ οἷς αὖ ἐπ' ἐλαχίστου ἀρετῆς πόρρω, ἥκιστα ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ἦ, εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον, ὅσα εἶχον πρόσφορα. καὶ ὄργῳ οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν, ἢ δὴ κεκόσμηνται, τὰ δὲ, αὐτῆν τοὺς πάντας τρόπον τοῦδε, δὴ μοῦσα ἡ πόλις μέχρις ἥβης θρέφει, ὠφέλιμον τέφανον τοῖσδε τε, καὶ τοῖς λειπομένοις τῆν τοιῶνδε ἀγώνων προτίθεισα. Αθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτδυνοσι. νῦν δὲ ἀστολοφυράμενοι δὴ προσκείσεται καὶ σφ, ἅπτε. Τοιόσδε μὲν ὁ τάφος ἐγένετο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ.

Καὶ διελθόντος αὐτ, πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου τόνδε τελοῦσι. τοῦ δὲ θέρους δὺς ἀρχομένου, πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰ δύο μέρη ὡς πόρρω τὸ πρῶτον ἐσέβαλον ἐς τὴν ἀττικήν. ἡγεῖτο δὲ Αρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ καθίζομενοι, ἐδῄουν τὴν γῆν. καὶ οὐ πολλὰς πω ἡμέρας ἐν τῇ ἀττικῇ, ἢ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλὰ χώσε ἐγκατασκήψαι καὶ πολὺ λιμόν, καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. οὐ μήν τοι τοσοῦτός γε λοιμὸς, οὐδὲ φθορὰ οὕτως ἀνθρώπων οὐδαμοῦ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. οὔτε γὰρ ἰατροὶ ἤρκουν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ, ἀλλ' αὐτοὶ μάλιστα ἐθνήσκον, ὅσῳ καὶ μάλιστα προσῇσαν, οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία. ὅσα τε πρὸς ἱεροῖς ἱκέτευσαν, ἢ μαντείοις, καὶ τοῖς τοιούτοις ἐχρήσαντο, πάντα ἀνωφελῆ ἦν. τελευτῶντες τε, αὐτῆν ἀπέστησαν ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενοι. ἤρξατο δὲ, τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἀπ' αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ αἰγύπτου. ἔπειτα δὲ, καὶ ἐς αἴγυπτον, καὶ λιβύην κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν. ἐς δὲ τὴν ἀθηναίων πόλιν ὀξαπίνης ἐνέπεσε. καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ πειραεῖ ἥψατο τῆν ἀνθρώπων, ὥς τε καὶ ἐλέχθη ὑπ' αὐτῆν, ὡς οἱ πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν ἐς τὰ φρέατα. κρηναι γὰρ οὔπω ἦσαν αὐτόθι. ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο. καὶ ἐθνησκον πολλῷ μᾶλλον ἤδη. λεγέτω μὲν ὕμιν περὶ αὐτοῦ ὡς ἕκαστος γιγνώσκει, καὶ ἰατρὸς, καὶ ἰδιώτης, ἀφ' ὅτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτό. καὶ τὰς αἰτίας, ἅς τινας νομίζει, τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι δυναμένας τὸ μὴ οὐ προσπεσεῖν ἐς τὸ μὴ ἀγνοεῖν, αὐτὸς τε νοσήσας, καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας. ὁ μὲν γὰρ ἔτος ὡς ὡμολογεῖτο, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἀξιόλογος τὰς ἄλλας ἀθῃείας ἐτύγχανεν ὤν. εἰσὶ δὲ καὶ προέκαμνέ τις, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη. τοὺς δ' ἄλλους, ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως, ἀλλ' ὀξαίφνης ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραὶ, καὶ τῆν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα, καὶ φλογωδῶς ἐλάμβανε. καὶ τὰ ἐντὸς, ἥ τε φάρυγξ, καὶ ἡ γλῶσσα, δρόσους αἵματώδη ἦν. καὶ πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσωδες ἵεται. ἔπειτα δὲ αὐτῆν πάρεμπτος καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο. καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ καταβαίνει ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ. καὶ ὁπότε ἐς τὴν καρδίαν στηρίξαι, ἀνατρέφει τε αὐτὴν, καὶ καρδίαν ἐκάλουν. καὶ καρδιῶγμὸν, τὸν πόνον τοῦ στομάχου.

λοιμὸς ἀθηναίων μεγάλη ἰσχυρὸς

Καὶ ἀσώκαθάρσεις. ἀσυκρίσεις. κενώσεις. Μετὰ παλαιωτῶρίας μεγάλης. τῆς δυσεντερίας δηλονότι. Λύγξ τε τοῖς πλείοσιν. ἔστι γὰρ καὶ λύγξ πνεύμονος, ὡς καὶ ἱπποκράτης διδάσκει. Μεσαταῦτα. αὐτίκα. λωφήσαντα. τὸν ἀσασμὸν πωσαμένου. Ρελιδνόν. πελιδνόν ἐστι, τὸ μετέχον ὠχροτητος, καὶ μελαγίας, ἰσογείμελυβοειδὲς. Τὰ δὲ ἐντὸς. τοῦ στόματος δηλονότι. Ηγυμνῶσθαι ἐδόκει τὰ αἰδοῖα. τὸ αἰδεῖσθαι, καὶ πρὸς ἀφροδισιακὴν λέγεται. Ηδίστα τε αὖ. ἢ οὕτως ἔχει οὕτως. ἢ ἥδιστα τε αὖ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν, τῇ δίψῃ ἀπαυστότερον ἐχόμενοι, ἢ νεῖχον τὸ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἢ νεῖχον τὸ. τὸ δὲ ἄλλο, μεθ᾽ ὑ. Το, τε πλέον, καὶ ἔλασσον. καὶ γὰρ ὀλίγων ὀλίγον, καὶ πολὺ, ἀπέθνησκον.

Καὶ ἡ ἀσωρία. ἢ ἀδυναμία. Οὐκ ἐμαρμαίνετο. οὐχ ὑπέστρωτο. Παρὰ δόξαν. παρ᾽ ἐλπίδα.

Εχοντές τι δυνάμεως. μερικὴν δύναμιν. Τοῦ νοσήματος. τῆς δυσεντερίας. Εκ τοῦ μεγίστου. καὶ δήλων δηλονότι. Αυτὴν ψυχὴ. ἐπισκήψας. Διέφθορον. τὸν θανάτον δηλονότι. Αναστάντας. ὑγιάναντας.

Καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε. τῷ ῥιθμοσμένῳ δηλονότι. Ηοὐ πρόσωπον. ὡς παρ᾽ ἀπὸ τῆς ὀφρύσεως γινώσκοντα ὅτι λοιμώδη ἔξει τὰ σώματα.

Τεκμήριον δέ. ἢ λόγου μου. Οὔτε πρὸς τοιοῦτον οὐδέν. πρὸς τὸ σαρκοβορεῖν.

Τοιοῦτον ἦν ἐπὶ πᾶν. καθόλου.

Τὴν ἰδέαν. τὴν φύσιν. Καὶ ἄλλο. νόσημα. Οὐδὲν τῶν ἰδίων θανόντων. ἄλλο τι ἀνθρώπους. καὶ ἄπορον.

Εν τε οὐδὲν κατέστη ἴαμα. τὸ χρῆμα καὶ νοσηρετῶς. Ξυνεμεγκόν. λυσιτελῆσαι

Ρὸς αὐτό. τὸ νόσημα. Ξυμπίπτει. συναγαγὼν, φανέξε. Ρὸς γὰρ τὸ ἀνέλπιστον. ἢ ἀνελπιστία τῆς ὑγιείας. Προΐεντο. ἀτίλυον. Καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ᾽ ἑτέρου. ἢ οὕτω δεινότατον ἦν τε ἀθυμία, καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ᾽ ἑτέρου. Ως παρὰ τὰ πρόβατα ἐθνήσκου ὅτι τὰ πρόβατα μεταλαμβάνοντα, καὶ μεταδοτικὰ τῆς νόσου. Τυῦτο ἐνεπίπτει. ἢ ἀγνωσία δηλονότι. Ατωλλύντο ὀρύμενοι. τοῦ θεραπεύοντος.

καὶ ἀσωκαθάρσεις χολῆς πᾶσαι ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμέναι εἰσὶν, ἐπῆσαν. καὶ αὐταὶ μὲν παλαιωτῶρίας μεγάλης. λύγξ τε τοῖς πλείοσιν ἐνέπιπτε κενή, πᾶσα σμὸν ἐνδιδοῦσα ἰσχυρόν. τοῖς μὲν, μεθ᾽ ταῦτα λωφήσαντα, τοῖς δὲ, καὶ πολλῷ ὑστερον. καὶ τὸ μὲν ἔξωθεν ἁπτόμενον σῶμα, οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, οὐ τε χλωρὸν, ἀλλ᾽ ὑπέρυθρον, πελιδνὸν, φλυκταίνας μικρὰς, καὶ ἕλκεσιν ξὺν ἕνθικος. τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο, ὡς τὸ μήτε τοῦ παν λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μήτ᾽ ἄλλο τι, ἢ γυμνοῦσθαι ἐδόκει τὰ αἰδοῖα. ἢ ἥδιστά τε αὖ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν. καὶ πολλοὶ τοῦτο τῶν ἀμελημένων ἀνθρώπων καὶ ἐδράσαν ἐς φρέατα, τῇ δίψῃ ἀπαυστότερον ἐχόμενοι. καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τὸ, τε πλέον, καὶ ἔλασσον. καὶ ἡ ἀπορία, τὸ μὴ ἡσυχάζειν, καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο διαπαντός. καὶ τὸ σῶμα ὅσον ἐπὶ χρόνου καὶ ἡνόσει ἀκμάζοι, οὐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ᾽ αὐτεῖχε παρὰ δόξαν τῇ παλαιωτῶρίᾳ. ὥς τε ἢ διεφθείροντο οἱ πλεῖστοι ἐναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος ἔτι ἔχοντες πὶ δυνάμεως, ἢ εἰ διαφύγοιεν, ἔπικατόν τος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἑλκωσέως τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης, καὶ διαῤῥοίας ἅμα ἀκρατεῖ ἐπιπίπτουσης, οἱ πολλοὶ ὕστερον διὰ τὴν ἀσθένειαν διεφθείροντο. καὶ διεξιὸν γὰρ διαπαντὸς τὸ σῶμα τος αὖθεν ἀῤῥαμένου τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἰδρυθὲν κακόν. καὶ εἴ τις ἐκ τοῦ μεγίστου πορίγενοιτο, τοῦ τε ἀκρωτηρίου αὐτὸν ἔπιπλησις αὐτοῦ ἐπεσημαίνετο. κατέσκηπτε γὰρ καὶ ἐς αἰδοῖα, καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ πόδας, καὶ πολλοὶ περισκόμενοι τούτων, διέφυγον. εἰσὶ δ᾽ οἱ καὶ τοῦ ὀφθαλμῶν. τοῖς δὲ, καὶ λήθη ἐλαμβανε παραυτίκα αἰφνιδίως τοὺς τοῦ παντὸς ὁμοίως. καὶ ἠγνόησαν σφᾶς τε αὐτοὺς, καὶ τοὺς αὐτῶν εἰδούς. ῥώμῃ μὲν γὰρ κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου, τά τε ἄλλα χαλεπώτερος, ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτεν ἑκάστῳ. καὶ ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι οὖν, ἢ τοῦ ξυντρόφων τι. τὰ γὰρ ὄρνεα, καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται, πολλῶν ἀταφωγιγνομένων, ἢ οὐ προσήει, ἢ γευσάμενα, διέφθειρετο. τεκμήριον δὲ, τοῦ μὲν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειψις σαφὴς ἐγένετο, καὶ οὐχ ἑωρῶντο οὔτε ἄλλως, οὔτε περὶ τοιούτου οὐδέν. οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἰσθανόμενοι παρεῖχον τοῦ ἀπαθανατίζοντος, διὰ τὸ ξυνδιαιτᾶσθαι. Τὸ μὲν οὖν νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντα τὰ τοιαῦτα, ὡς ἑκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφέροντας ἕτερα πρὸς ἕτερον γιγνόμενον, τοιοῦτον ἦν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰδέαν. καὶ ἄλλο παρελυπεῖ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον οὐδὲν τοῦ εἰωθότων. ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τοῦτο ἐτελεύτα, ἐθνησκον δὲ, οἱ μὲν, ἀμελείᾳ. οἱ δὲ, καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἓν τε οὐδὲν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὅ, τι χρὴν προσφέροντας ὠφελεῖν. τὸ γὰρ τῷ ξυνεγεγκὸν, ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε. σώματά τε αὐτάρκεις οὖν, οὐδὲν διέφαινε πρὸς αὐτὸ, ἰσχύος πάρι, ἢ ἀσθενείας, ἀλλὰ πάντα ξυνῄρει, καὶ τὰ πᾶσιν διαίτῃ θεραπευόμενα. δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ, ἥ τε ἀθυμία ὁπότε τις αἰσθοιτο κάμνων, πρὸς γὰρ τὸ αὐτέλπιστον δύθυς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ, πολλῷ μᾶλλον προΐεντο σφᾶς αὐτοὺς, καὶ οὐκ αὐτεῖχον. καὶ ὅτι ἕτερος ἀφ᾽ ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, ὡς πάρα τὰ πρόβατα, ἔθνησκον, καὶ τὸν πλεῖστον φθόνον τοῦτο ἐνεποίει. εἴτε γὰρ μὴ θέλοιεν δεδιότες ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι, καὶ οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ἀπορίᾳ τοῦ θεραπεύσοντος. εἴτε προσέοιεν, διέφθειρντο. καὶ μάλιστα

οἱ ἀρετῆς π. φιλανθρωπίας, καὶ ἀγάπης. Καὶ τὰς ὀλοφύρσεις. λείπει πρὸς. ἵνα ᾖ, πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις, καὶ θρήνους. Τοῦ τεθνηκότα. τὸν θάνατον. Καὶ τὸν προυμένον. τὴν ἀθανασίαν. Περιχαρεῖ. τῇ ἐνεστώσῃ πολυχαρείᾳ. Ελπίδος πεῖχον κουφῆς. τῆς κουφιζούσης αὐτοὺς ἀπὸ τῆς λύπης. Ἐπίστευε δ' αὐτοὺς. τοὺς ἀθανάτους. Ωρᾳε δ' ἔτυς. τῷ θέρει δηλονότι. Καὶ ἱερῶν, καὶ ὁσίων ὁμοίως. ὁσίων οὐδ' ἑτέρως. ὁσίων θηλυκῶς. Οὐχ ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισι. Νόμοι πεφύκασι. θεῖοι, καὶ ἀνθρώπινοι. Ἀγανὰ χίτοις. ἀλλοτρίας. ξένας. Ῥῶπον τε ἤρξεν. ἀρχὴν γέγονεν. Αγχίτροφον. παχεῖαν. ὀξεῖαν. ἐγγύτερον. Οὐδὲν πρότερον κεκτημένους. τὴν πενίαν.

οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι. μὴ χύνη γὰρ ἡφείλουν σφῶν αὐτῶν ἐόντες παρὰ τοῖς φίλοις, ἔτι καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξεκαμνον, ὑπὸ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι. ἀπαιτέον δ' ὅμως οἱ διαφθορότες τὸν τεθνηκότα, καὶ τὸν προυμένον ἐκτίζοντο, διὰ τὸ πρόθυμοι ἔναι τε καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι· οἷς γὰρ τὸν αὐτὸν ὡς τε κλέπτειν οὐκ ἐπελάμβανε καὶ ἐμαχαρίζοντο τεύξεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα πολυχαρεῖ, καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος πεῖχον κουφῆς, μηδ' αὖ τὰ ἄλλου γε σήματος πρότερον διαφθαρῆναι. ἐπίστευε δ' αὐτοῖς μᾶλλον πρὸς ᾧ ὑπῆρχον πρόφῳ καὶ ἡ ζυγομαχία· ἡ κτῆσις γὰρ ἀγρῶν ἐς τὰ ἄστυ, καὶ οὐχ ἧσσον τοῖς ἐπελθοῦσιν. οἰκιῶν γὰρ οὐχ ὑπαρχουσῶν, ἀνὴρ ἐν καλύβαις πανοικησίαις ὥρχετο διαπορθμῶν, ὁ φθόρος ἐγίγνετο οὐδὲ νέκυσι μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ νεκροῖς ἐπ' ἀλλήλοις ἀποθνήσκοντες ἔκειντο, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο, καὶ περὶ τὰς κρήνας ἀπαύστως ἠμύνοντες, τῇ τοῦ ὕδατος ἐπιθυμίᾳ. τὰ τέως ἱερά, ἐν οἷς ἐσκήνηντο, νεκρῶν πλέα ἦν, αὖτ' ἐναποθνῄσκοντ'. ὑπερβιαζομένου γὰρ τοῦ κακοῦ, οἱ ἀνθρωποι οὐκέχοντες ὅ, πιγένωνται, εἰς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο, καὶ ἱερῶν, καὶ ὁσίων ὁμοίως. νόμοι τε πάντες σύγχυσιν παρέσχον, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς ταφάς. ἔθαπτον δὲ, ὡς ἕκαστος δύνατο. καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο πάντες τὴν ἐπιτηδειότητα, διὰ τὸ συχνοὺς ἤδη προτεθνάναι σφίσιν. ἐπιπορᾶς γὰρ ἀλλοτρίας, φθάσαντες τοὺς νοσήσαντας, οἱ μὲν, ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν, ὑφῆπτον· οἱ δὲ, καιομένου ἄλλου, ἐπιβαλόντες, ὃν φέροιεν, ἀπῄεσαν. πρῶτόν τε ἤρξε, καὶ ἐς τἆλλα τὴν πόλιν ἐπιτηδειοτάτην ἀνομίας τὸ νόσημα. ῥᾷον γὰρ ἐτόλμα τις ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο, μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν, ἀγχίτροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες, τοῦ τε δυνάμενον, καὶ ἀφνίδιος θνῄσκοντα, καὶ τοῦ οὐδὲν πρότερον κεκτημένου. δύσις δὲ τἀκείνων ἐχόντων, ὡς τε παχείας τὰς ἐπιπορείας καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἀξίουν προιέσθαι, ἐφήμερα τὰ τε σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι. καὶ τὸ μὲν πρὸς τὰ παρόντα ῥᾳστώνης τῷ δοξάσαι καλῷ, οὐδεὶς προθυμὸς ἦν, ἄδηλον νομίζων ἅπριν ἐπιπονεῖν, διαφθαρήσεσθαι· ὅ, τι δ' ἡδὺ καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἐς κερδαλέον, τοῦτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέστη. θεῶν δὲ φόβος, καὶ ἀνθρώπων νόμος, οὐδεὶς ἀπεῖργε· τὸ μὲν, κρίνοντες ἐν ὁμοίῳ καὶ σέβειν, καὶ μή, ἐκ τοῦ πάντας ὁρᾶν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους. τὴν δ' ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην δοῦναι βιοὺς αὖ, τὴν τιμωρίαν αὐτὸ οὐγαν. πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφισμένην σφῶν ἐπικρεμασθῆναι, ἢν πρὶν ἐμπεσεῖν, εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι. Τοιούτῳ μὲν πάθει οἱ ἀθηναῖοι περιέπεσον, ἐπιέζοντο, ἀνθρώπων τε ἐν οἴκῳ θνῃσκόντων, καὶ γῆς ἔξω δηουμένης. ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ᾄδεσθαι, Ἦξει δωριακὸς πόλεμος, καὶ λοιμός· ἅμ' αὐτῷ. ἐγένετο μὲν οὖν ὄρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει τὸ τοῦ παλαιοῦ, ἀλλὰ λιμόν. ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀκότως, λοιμὸν εἰρῆσθαι. οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρὸς ἃ ἔπασχον, τὴν μνήμην ἐποιοῦντο. καὶ οὐδ' ἐγένοιτο μὴ τοτε ἄλλος πόλεμος κατάλοιπος δωρικὸς τοῦδε ὕστερος, καὶ ξυμβῇ γενέσθαι λιμόν, κατὰ τὸ εἰκὸς οὕτως ἁπαντᾶν. μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τῶν λακεδαιμονίων χρηστηρίου τοῖς θεσπίσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεὸν εἰ χρὴ πολεμεῖν, αἰεὶ νικᾶν κατὰ κράτος πολεμοῦσι γίγνεσθαι, καὶ αὐτὸς ἐπιξυλλήψεσθαι. τοῦ μὲν οὖν χρηστηρίου, τὰ γιγνόμενα εἰκάζοντο ὅμοια. ἐσβεβληκότων δὲ τῶν πελοποννησίων, λοιμὸς ἤρξατο εὐθὺς, καὶ ἐς μὲν πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ὅτι μὴ ἀξίου λόγου εἰπεῖν. ἐπενείματο δὲ μάλιστα, ἔστι δὲ, καὶ τἄλλα χωρίων τὰ πολυανθρωπότατα. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νόσον γνώμενα. Οἱ δὲ πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ ἐτέμοντο τὸ πεδίον, τὰ

προτέρου κεκτημένου. τὴν πενίαν.

Τὰς ἐπαυρίας. τὰς ἀπολαύσεις, καὶ τὴν δυπαθείας. Τῷ δοξάσαι καλῷ. τουτέστι, τῇ ἀρετῇ. αὕτη γὰρ μᾶλλα παλαιωρίας γίγνεται.

Κερδαλέον. ἐπωφελές. Ἡ ἀνθρώπου νόμος. ἀνθρωπίνη δυνομία. Ἀπείργε. γε. θείου δηλονότι.

Ἐν ὁμοίῳ. εἶναι δηλονότι. Τὴν ἤδη κατεψηφισμένην. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ, δίκην. λέγεται δὲ τὴν νόσον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ καὶ τὸ ελίζων. Περιπεσόντες, ἐπιέζοντο. ὁμήρος, Εἰ δ' ἤ ὁμοῦ πολέμος τε δαμᾷ, καὶ λοιμὸς ἀχαιούς. Ο, τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν. ἤγουν ἄξιον δίκης ἐγίνετο. Ἐπενείματο. κατέφαγε.

Τὴν παράλου. τὴν παραθαλασσίαν. Στρατηγὸς ὢν κὴ τότε. πυνθάνεσθαι δὲ κὴ τότε φίλους ποιεῖσθαι. Τὴν αὐτὴν γνώμην. προαίρεσιν. Ἐπὶ δ' αὐτῷ. Λακεδαιμονίων. παρεσκευάζετο. ἡτοίμαζε. Προεχώρησέ γε. ἦλθεν ὡς τὸ ἐλεῖν τὴν πόλιν. Ἀναγαγόμενοι. ἀναχθέντες. Πόλισμα Ὠισθαλάσσιον. μέρος τι. Ἐν τῇ Τραπεζᾷ. τῇ πρὸς τὴν παλαιόπολιν θάσσον ἐκ τῆς γῆς ἐξελθεῖν. Εἰ δέ τις εἴποι καὶ πῶς αὐτοῖς οὐκ ἐφοβοῦντο; λέγομεν ὅπασεβὲς ἦν τοῦτο ἐνόμιζον. Τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ. τῇ δευτέρᾳ δηλονότι.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους. μετάβασις. Ἐπὶ πολιορκουμένην. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Προυχώρει. προέκοπτεν. Αὐτοῖς. τοῖς πολιορκουμένοις. Ἢ ἄρεσις. ἡ πρᾶσις. Ἐν ταύτᾳ δὴ ταῖς. εἰς τὴν παλαιόπολιν. Οἱ δὲ πρότεροι. οἱ μετὰ Καλλίου δηλονότι.

Ἠλλοιώντο. μετεβάλλοντο. Ξυγχωρεῖν. ἐνδιδόναι. Καὶ ἀπαγαγών. ἀποστήσας.

ἦλθον ἐς τὴν παράλον γῆν καλουμένην, μέχρι λαυρίου ὄρους, οὗ τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστιν Ἀθηναίοις καὶ πρῶτον μὲν ἐτέμνοντο ταύτην, ἢ πρὸς πελοποννησον ὁρᾷ· ἔπειτα δὲ τὴν πρὸς εὔβοιάν τε, καὶ αὐδρον τετραμμένην. Περικλῆς ὁ στρατηγὸς ὢν καὶ τότε, πρὶν μὲν τοὺς ἐσβαλεῖν ἐναι τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχεν, ὡς πρὸ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐσβολῇ. ἐπὶ δ' αὐτῶν ἐν τῷ μεσίῳ ὄντων, πρὶν ἐς τὴν παραλίαν γῆν ἐλθεῖν, ἑκατὸν νεῶν ἐπὶ πελοποννήσου παρεσκευάζετο. καὶ ἐπειδὴ ἕτοιμα ἦν, ἀνῆγετο. ἦγε δ' αὐτῶν νεῶν ὁ μίας Ἀθηναίων τετρακισχιλίους, καὶ ἱππέας τριακοσίους ἐν νανσὶν ἱππαγωγοῖς, πρῶτον τότε ἐκ τῶν παλαιῶν νεῶν ποιηθείσας. ξυνεστρατεύοντο δὲ καὶ χῖοι, καὶ λέσβιοι μετὰ πολλοῦ πανσοῦ. ὅτε δὲ ἀνήγετο ἡ στρατιὰ αὐτὴ Ἀθηναίων, πελοποννησίους κατέλιπον, τῆς Ἀττικῆς ὄντας ἐν τῇ παραλίᾳ. ἀφικόμενοι δὲ ἐς ἐπίδαυρον τῆς πελοποννήσου, ἐτέμνον τῆς γῆς τὴν πολλήν. καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσβάλλοντες, ἐς ἐλπίδα μὲν ἦλθον ἑλεῖν, οὐ μέντοι προεχώρησέ γε ἀναγαγόμενοι δὲ ἐκ τῆς ἐπιδαύρου, ἐτέμνον τὴν τετρωζηνίδα γῆν, καὶ τὴν ἁλιάδα, καὶ τὴν ἑρμιονίδα. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ ἐπιθαλάσσια τῆς πελοποννήσου. ἁψάμενοι δὲ καὶ τούτων, ἀφίκοντο ἐς πρασιάς, τῆς λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον. καὶ τῆς τε γῆς ἔτεμον, καὶ αὐτὸ τὸ πόλισμα εἷλον, καὶ ἐπόρθησαν. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἐπὶ οἴκου ἀνεχώρησαν. τοὺς δὲ πελοποννησίους οὐκέτι κατέλαβον ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντας, ἀλλὰ ἀναχωρήσαντας. ὅσον δὲ χρόνου οἵ τε πελοποννήσιοι ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀθηναίων, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευον ἐπὶ Ὠίδαν πόλιν, ἣ νότος ἔν τε τῇ στρατιᾷ τοῖς Ἀθηναίους ἔφθειρε, καὶ ἐν τῇ πόλει. ὡς τε καὶ ἐλέχθη, τοῖς πελοποννησίους δείσαντας τὸ νόσημα, ὡς ἐπυνθάνοντο τὴν αὐτομόλων ὅτι ἐν τῇ πόλει εἴη, καὶ θάπτοντας ἅμα μάθωσιν, θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς ἀπελθεῖν. τῇ δὲ ἐσβολῇ ταύτῃ πλείστου τε χρόνου ἐγένετο, καὶ τὴν γῆν πᾶσαν ἔτεμον. ἡμέρας γὰρ πεσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, Ἀγνων ὁ Νικίου, καὶ Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου ξυστρατηγοῦντες Περικλέους, λαβόντες τὴν στρατιὰν ἣ πρότερον ἐχρήσατο, ἐστράτευσαν ἐπὶ Ὠίδαν χαλκιδέας τοὺς Ὠθρᾴκης, καὶ ποτίδαιαν ἔτι πολιορκουμένην. ἀφικόμενοι δὲ, μηχανάς τε τῇ ποτιδαίᾳ προσέφερον, καὶ πάντα τρόπον ἐπειρῶντο ἑλεῖν. προυχώρει δ' αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως, οὔτε τἆλλα τῆς παρασκευῆς ἀξίως. Ὠίδαν μὲν γὰρ ἡ νόσος, ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ἐπέσεσε τοῖς Ἀθηναίους, φθείρουσα τὴν στρατιάν, ὥς τε καὶ τοὺς προτέρους στρατιώτας νοσήσαι τοῦ Ἀθηναίων, ἀπὸ τῆς ξὺν Ἀγνωνι στρατιᾶς ἐν τῷ πρώτου χρόνῳ ὑγιαίνοντας. Φορμίων δὲ, καὶ οἱ ἑξακόσιοι, καὶ χίλιοι, οὐκέτι ἦσαν περὶ χαλκιδέας. ὁ μὲν δὴ Ἀγνων ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησεν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τετρακισχιλίων ὁπλιτῶν, χιλίους καὶ πεντακοσίους τῇ νόσῳ ἀπολέσας ἐν πεσαράκοντα μάλιστα ἡμέρας. οἱ δὲ πρότεροι στρατιῶται καταχώραν μθουντες, ἐπολιόρκουν τὴν ποτίδαιαν. μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τοῦ πελοποννησίου, οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἡ τε γῆ αὐτοῦ ἐτέτμητο πολὺ δεύτερον, καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα, καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίουντο τὰς γνώμας. καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν αἰτίᾳ εἶχον, ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν, καὶ δι' ἐκεῖνον ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπτωκότες. πρὸς δὲ τοὺς λακεδαιμονίους ὡρμηντο ξυγχωρεῖν. καὶ πρέσβεις πέμψαντες ὡς αὐτοὺς, ἄπρακτοι ἐγένοντο. πάντα χόθεν τε τῇ γνώμῃ ἀπροὶ καθεσταῶτες, ἐνεκάθητο τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ, ὁρῶν αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας, καὶ πάντα ποιοῦντας ἀπρεπῶς ἐλπίδι ἐπαίρεσθαι, ξύλλογον ποιήσας, ἐπιδεικνύει, ἐβούλετο θαρσύνων τε. καὶ ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης πρὸς τὸ ἡσυχαίτερον καὶ ἀδεέστερον καθαστῆσαι, παρελθὼν, ἔλεξε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ.

Καὶ προσδέχομαι· ὑμῶν ἕνεκα ξυνηγαγον, ὅπως ὑπομνήσω, καὶ μέμφωμαι, εἴ τι ἢ ὀρθῶς ἢ ἐμοὶ χαλεπαίνετε, ἢ τοῖς ξυμφοραῖς εἰκετε. ἐγὼ γὰρ ἡγοῦμαι πόλιν πλέω ξυμπασαν ὀρθοῦσθαι, ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας, ἢ καθ' ἕκαστον τῶν

γῆς ὑμῶν οἷον, οὐκ ἀνέλπιστα ἂν τὰ ἐμὲ τὰ παρόντα γεγενῆται ἁπάμαπα, ἀνὰ κὴ ἤδη τοῦπα προσδέ
χομένῳ, ἀφ' οὗ πολεμεῖν σπεύδουλδυσα λακεδαιμονίοις, γεγενῆται. κὴ διὰ τουτο σπανίαγορὰ ἐκκλησίαν,
ὅπως ὡς οὐκ ὀρθῶς ἐμοὶ χαλεπαίνητε, ἢ ταῖς τύχαις εἴκητε, ὑπομνήσω. Εγὼ γὰρ ἡγουμαι. καπασκευὴ
τ' προοιμίου. Πολεις μὲν τὰς ἰδίας. ἰδίας νῦν ου χὶ ἑαυτῆς, ἀλλα τὰς τῆ καθ' ἕκαστον ἀνθρωπῶν, κὴ με
ρικὰς δυτυχίας. Ταῖς κατ' οἶκον. ταῖς ἑαυτ', κὴ μερικαῖς. Περιημεμόροι. παραφερομενοι. Αφιεσθε.
ἀμελεῖτε. Οἱ ξυγέγνωτε. μετεχετετ' παραινέσεως, διαγνοντες. Καὶ τοι ἐμοί. παραγραφικον ἐνδεῖ
γνητιπ. προσαρα δεῖ
πόλιτῶν δὺπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην. Καλῶς μὲν γὰρ φέρομενος αὐτὴς κατὰ θουκυδίδην τ'
ὁ καθ' ἑαυτον, διαφθειρομένης τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἧσσον ξυναπολλυται. Και ἀγαθὸν ἔχειν αὐδρα
κοτυχῶν δὲ ἐν δυτυχουσῃ, πολλῷ μᾶλλον διασωζεται. ὁπρεπουῶν πόλις μεγάλη γοεῖν μεν τὰ δέον
ἰδίας ξυμφορας οἵα τε φορᾶν, εἷς δὲ ἕκαστος τὰς ἐκείνης ἀδύνατος, ὡς ου χρὴ τα. φραζειν δ' ὑπαθαι
πάντας ἀμύνειν αὐτῇ; κὴ μὴ ὑμεῖς δ' ἁπαντὰς κατ' οἶκον κακοπραγί τὰ νοηθεντα καλῶς.
ας ἐκπεπληγμένοι, τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀφίεσθε. κὴ εμὲ γὰρ παραινεσαν φιλοπολιν δὲ ἦ.. κὴ
τα πολεμειν, κὴ ὑμᾶς αὐτοὺς, οἷς ξυγέγνωτε, διαπας ἔχετι. καὶ τοι ἐμοὶ τοιουτῳ τε παρτον, κρεισσω
ανδρὶ ὀργίζεσθε, ὃς ουδενὸς ἧσσων οἶομαι εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα, κὴ ἑρμη χρημάτων.
νεῦσαι τοῦπα. φιλόπολίς τε, κὴ χρημάτων κρειοσων. ὅ, τε γὰρ γνοὺς, κὴ μὴ σα
φῶς διδάξας, ἐν ἴσῳ ἦ κὴ μὴ ἐνεθυμήθη, ὅ, τ' ἔχων ἀμφότερα, τῇ δὲ πόλῃ δύσ
νους, οὐκ ἂν ὁμοίως ποιεῖ εἰς φραζοι. προσόντος δὲ κὴ τουδε, χρήμασι δὲ γίκω
μένου, τὰ ξυμπαντα τουτου ενὸς ἂν πωλοῖτο. ὡς τ' ἐμοι κὴ μέσως ἡγούμενοι
μᾶλλον ἑτέρων προσεῖναι αὐτὰ πολεμεῖν ἐπειάθητε, οὐκ ἂν ἦκότως νῦν γε τ'
ἀδικεῖν ἀπίαν φερόμην. κὴ γὰρ οἷς μεγαίρεσις γεγένηται τἄλλα δυτυχοῦσι, Τοιουτῳ δ' ῥί. ἤγουν
πολλὴ ἀθοια πολεμήσαι. ἢ δ' ἀναγκαίου ἡγη εἶναι πασι δύθυς τοῖς τέλας ὑπακοῦ μεγάλῳ. Ος ουδε
σαι, ἢ κινδυνεύσαντας πρῆξαι θαι, ὁ φυγὼν γε νίκη δ' ὑπον, τ' ὑπρασπις μεμαθό νος οἶομαι. ξυνοιεί
τερος. κὴ ἐγὼ μὲν ὁ αὐτὸς ἁμὶ, κὴ ουκ ἐξίσταμαι. ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε, ἐπει αν ἑαυτῷ μαρτυρεῖ.
δὴ ξύνευθυμῶν πειαθῆναι μὲν ἀκεραίοις, μετα μελειν δὲ κακουμένοις, κὴ γον εἰ Καὶ τοῦδε. ἢ τῆς
μὸν λόγου ἐν τῷ μετερῳ αθεγειν τῆς γνώμης, μὴ ὀρθὸν φαίνεσθαι. διὸ πρὸ μὲν δυγοίας. Καὶ μεσως.
λυπουν, ἔχει ἤδη τὴν ἀληθισπον ἑκάστῳ, τῆς δὲ ὠφελειας ἄπιστιν ἔτι δὴ λωσις ἀ μετρίως. Μᾶλλον
πασι, κὴ μεταβολῆς μεγάλης, κὴ ταυτης ὀξολίγου ἐμπεσουσης, παπειν ὑ ἑτερου. λειπει οὐδὲ
μῶν ἡδαίοια εγκαρτερειν, ἀ ἐγνωτε. δουλοῖ γὰρ φρόνημα, τὸ ἀφυίδιον, κὴ ἀ σῶν δεσμος, ἵν' ἦ, μαλ
προσδόκητον, κὴ τὸ πιστῷ παραλόγῳ ξυμβαῖνον, οὐμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις λον δὲ ἑτερων. μεσως
οὐχ ἥκιστα κὴ κατὰ τὴν νόσον γεγένηται. ὅμως δὲ πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, κὴ δὲ εἶπε, κὴ οὐ σφο
ἐν ἤθεσιν αὐτιπάλοις αὐτῇ πεφυκόσους, χρεῶν κὴ ξυμφορᾶς ταῖς μεγίσταις δρα, δὲ τὸ φορτικόν.
ἐθέλειν ὑφίστασθαι, κὴ τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφαιρεῖσθαι. εν ἴσῳ γὰρ οἱ ἄνθρωποι δίκαι Καὶ γὰρ οἷς μεν αἱ
οῦσι τῆς τε ὑπαρχούσης δόξης ἀπιᾶσθαι, ὅς τις μαλακίᾳ ἐλλείπει, κὴ τ' μὴ ρεσῶς. κατὰ κοινοῦ
προσηκούσης μίσειν τὸ θρασύτητι πορευόμενον. ἀπαλγήσαντας δὲ τὰ ἴδια, τοῦ τὸ πολεμῆσαι. ὁ δὲ
κοινοῦ τ' σωτηρίας ἀπλαμβάνεσθαι, τὸ δὲ πένου τὸ κατὰ τὸν πόλεμον μὴ γέ νους φησιν, ὁ πάφρο
γυναί τε πολύς, κὴ οὐδὲν μᾶλλον πρῆξωμεθα. ἀρκεῖ τῷ μὲν ὑμῖν κὴ ἐκεῖνα, νες ᾠδῶν οἱ ἐν δύτυ
ἐν οἷς ἄλλοτε πολλαὶ κἀς τε δὴ ἀπειθεῖσ ἐξα ουκ ὀρθῶς ἀπὸ τὸν ὑπροῶδόμενον. δὴ χίᾳ ὄντες, κὴ πολε
λώσω δὲ κὴ τόδε, ὅμοι δ κεῖ τε οὔτ' αὐτοὶ πώποτε ἐνθυμηθῆναι ὑπαρχον ὑ μεῖν αἱρούμενοι.
μῖν μεγέθους πορίσεις τὴν ἀρχὴν, οὔτ' ἐγὼ ἐν τοῖς πρὶν λόγοις, οὐδ' ἂν νῦν ἐχειν Τοῖς πέλας. τοῖς
σάμην κομπωδες ὁρᾶν ἔχοντα τὴν προς ποίησιν, εἰ μὴ κατεπεπληγμένους ὑμᾶς λακεδαιμονίοις. Πε
παρὰ τὸ εἰκὸς ἑώρων. οἴεσθε μὲν γὰρ τ' ξυμμάχων μόνον ἀρχὴν. εγὼ δ' ἀποφαίνω ρισθαι. νικησαι τ'
δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν, γῆς, κὴ θαλασσης, τοῦ ἑτερου ὑμᾶς παν ἐχρου δ' ὑπογοπ.
τὸς κυριωτάτους ὄντας, ἐφ' ὅσον τε νῦν νέμεσθε, κὴ ἦν πεπαιόν βουλιθῆ τε. Καὶ ουκ δξίσταμαι.
ὧν παρήγεσα.

Ακεραίοις. ἀζημίοις. Μὴ ὀρθοῦν. ἀληθῆ. Εχει ἤδη. παρέχει. Καὶ ἐν ἤθεσιν αὐτιπάλοις. αὐτὶ τ' πα
ραπλησίοις. τῷ μεγέθει τ' πόλεως ἴσοις. δεῖ γὰρ πρὸς τὰς πόλεις, κὴ τὰ φρονήματα ἔχειν. Υφίστασθαι.
ἀμβλυνῆτοις εἶναι. Καὶ τὴν ἀξίωσιν. τὸ ἀξίωμα. τὴν ἡγεμονίαν. Εν ἴσῳ γὰρ οἱ αὐτοὶ. ὁμοίως οἱ αὐτοὶ ἀξιοῦ
σιν ἀπιᾶσθαι, ὅς τις ἐν μαλακίᾳ ἐλλείπει τῆς ἐνυπαρχούσης δόξης, κὴ μίσειν τὸ ἐνθρασύτητι πορευόμενον
τῆς μὴ προσηκούσης. Απαλγήσαντας. ἀπὸ κοινοῦ τὸ χρεών. τὸ δὲ ἀπαλγήσαντας, αὐτὶ τ' παυσαμένους
ἀλγεῖν, ὡς πρὸ τὸ ἀπολοφυράμενοι. Ουκ ὀρθῶς. ἀληθῶς. Καὶ τόδε. τὸ ἐνθυμεῖσθαι. Τὴν προσοιπο
σιν. τὴν ἀπαγγελίαν. Κατεπεπληγμένους. κατεπεπλῆκτας τῷ φόβῳ. Τῶν ἐς χρῆσιν. τῶν γὰρ, κὴ
ὄντων, κὴ ὅσα ἦν, οὐ τοσοῦτόν εἰσιν ἃ ἐς χρῆσιν φανερά. κοινὰ γὰρ πᾶσι. Φανερῶν. ὄντων δηλονοτι.

Καὶ οὐκ ἔστιν ὅς τις. οὐδείς. Ἐν τῷ παρόντι. ἤγουν ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ. Αὕτη δὲ ὑμᾶς. τῆς πόλεως ἡ θαλασσοκρατία, ἀλλὰ μείζων δηλονότι. Ἡ οὐκ ἴσον. τὸ ἢ οὐ, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ. οἷον, ἀλλὰ κἂν ἴσον, καὶ ἐγκαλλώπισμα πλοῦτον, ὡς πρὸς τὴν κλῆσιν τῆς θαλάσσης. ἄλλοι δὲ τὸ κἂν ἴσον εἶδος κουρᾶς φασὶν, οὕτως ὀνομαζόμενης. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ εἰκός ἐστιν. Ἀλλωστε δὲ ὑπακούσασιν. ἀντὶ τοῦ ἄλλοις. φανῆναι. μετέρχεται ἀπὸ τοῦ δικαίου. Αὐχήματα μὲν γὰρ. τὰ φρονήματα, αὐχήματα φασίν. Ἀπὸ ἀμαθίας δυτυχοῦς. ἀπὸ ἀλογου δυτυχίας. Καταφρονῶς δέ. λείπει ἐκείνῳ. Καὶ τὴν τόλμαν. ἡ σὺν παιδιᾷ, καὶ τὴν τόλμαν ἡ ζέσεως παρέχεται ἐκ τῆς ὁμοίας τύχης. Ἀπὸ τοῦ ὑπαρχόντων. ἀπὸ κοινοῦ τὸ πιστεύει.

Ἡ πρόνοια. ἡ προγνωσῆς. Τῷ τιμωμένῳ. τῇ τιμῇ τῆς πόλεως. Ὠφθῆναι. τοῦτ' ἔστι, ὥστε τῷ τιμωμένῳ τῆς πόλεως, τοῦτ' ἔστι, ὥστε ἡγεμόνι. ἄλλως. τῇ δόξῃ τῆς πόλεως ἀγάλλεσθε, καὶ βοηθεῖν ὑμᾶς εἰκός. Ἐν τῇ ἀρχῇ. ὄντες δηλονότι. Ἀπηχεῖσθε. τοῖς ἄλλοις δηλονότι. Οἱ τοιοῦτοι. οἱ ἀπράγμονες.

Ὑπὸ τοιῶνδε πολιτῶν. τ' συμβουλευόντων τὸ ἀπράγμον. Παράγεσθε. ἀπατᾶσθε. Ἐλπίδος κρεῖσσον. ὑπὲρ ἐλπίδα. ἢ ἐς αἰδίον. τὸ ἢς, πρὸς τὸ μὴ μὴ καταλείφεται. τὰ γὰρ ἄλλα, δῆμέσου. Ἀγαλωκέναι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ γῶτε. Ἠν καὶ νῦν ὑπερδῶμέν ποτε. ἐὰν ποτε καὶ ὑποχαλάσωμεν, καὶ πάσωμεν. Καίτοι ταῦτα. τρεῖς κρίπας ὑποτίθεται τῇ πραγμάτων. Τὸ ἐπίφθονον. τὸ ἐπίζηλον

Μῖσος μὲν γάρ. δίαλύεται γὴ ἐπαπάτῃ ἢ ἄλλῳ τινί.

καὶ οὐκ ἔστιν ὅς τις τῇ ὑπαρχούσῃ παρασκευῇ τ' ναυτικοῦ πλέοντας ὑμᾶς, οὔτε βασιλεὺς κωλύσῃ, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος τῶν ἐν τῷ παρόντι. ὡς τε οὐ κατὰ τὴν τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν, ὧν μεγάλων νομίζετε στερηθῆναι, αὐτὴν δὲ ὑπάμεναι φαίνεται. οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐκ ἴσον. καὶ εὐκαλλώπισμα πλοῦτον πρὸς ταύτην νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι, καὶ ἐπιθέσθαι ἐλθοῦσιν ἀμυνομένοις αὐτῆς, ῥᾳδίως ταῦτα ἀναλήψεσθαι μένειν. ἄλλως δὲ ὑπακούσασι, καὶ τὰ προκείμενα φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι. τῶν τε πατέρων μὴ χείρους κατ' ἀμφότερα φανῆναι, οἳ μέγα πρῶτοι, καὶ οὐ παρ' ἄλλων δεξάμενοι, κατέσχον τε, καὶ προσέτι διασώσαντες, παρέδοσαν ὑμῖν αὐτά. ἀλλὰ χρὴ δὲ ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι. ἐστὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς ὁμοίως, μὴ φρονήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ καταφρονήματι. αὐχήματα μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ ἀμαθίας δυτυχοῦς, καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται. καταφρονῶς δέ, ὃς ἂν μὴ γνώμῃ τοῦ ἐναντίου προέχειν, δι' ἣν ὑπάρχει. καὶ τὴν τόλμαν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἡ ζέσεως ἐκ τοῦ ὑπερφρονοῦς ἐχυρωτέραν παρέχεται. ἐλπίδι τε ἴσου τοῦ θύει, ἧς ἐν τῷ πόρῳ ἡ ἰσχύς. γνώμῃ δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος, ἧς βεβαιοτέρα ἡ πρόνοια. τῆς τε πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τ' ἄρχειν, ὥστε ἀπηχεῖσθε ἀγαλλεσθε, βοηθεῖν, καὶ μὴ φθονεῖν τοῖς πόνους, ἢ μὴ δὲ τὰς τιμὰς δίωκειν, μὴ δὲ νομίσαι πολὺ ἑνὸς μόνου, δουλείας αὖ τ' ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆς στέρησεως, καὶ κινδύνου, ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπηχεῖσθε, ἧς οὐδ' ἐκτῆναι ἔτι ὑμῖν ὄξιν, εἴ τις καὶ πόδε ἐν τῷ παρόντι δέδιως ἀπραγμοσύνῃ αὐδραγαθίζεται. ὡς τυραννίδα γὰρ ἤδη ἔχετε αὐτήν, ἣν λαβεῖν μὲν, ἀδίκου δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δ', ἀπικίνδυνον. τὰ χιτ' αὖ τε πόλιν οἵ τοιοῦτοι ἐτόρους τε πείσαντες, ἀπολέσειαν, καὶ εἴπου ἄπ σφῶν αὐτῶν αὐτονομοι οἰκήσειαν. τὸ γὰρ ἀπράγμον οὐ σώζεται, μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τε πραγμόνου, οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει ξυμφέρει, ἀλλ' ἐν ὑποχωρητικῷ ἀσφαλῶς δουλεύειν. ὑμεῖς δὲ, μὴ τεύξῃ τοῦ τῆς τοιῶνδε τῶν λιτῆς παραίτεσθε, μήτε με, δι' ὀργῆς ἔχετε, ὥς καὶ αὐτοὶ ξυνδιέγνωτε πολεμεῖν εἰ καὶ ἐτέλθόντες οἱ ἐναντίοι ἐδρασαν ἃ προεικὸς ἦν, μὴ ἐθέλησαν τῶν ὑμῶν ὑπακούειν, ἐπεὶ γεγένηταί τε πρᾶξις ὧν προσδεχόμεθα ἡ νόσος ἥδε, πράγματος δὲ τῆς παντὸς ἐλπίδος κρεῖσσον γενόμενον. καὶ δι' αὐτὴν οἱ δ' ὅτι μόρος τιμᾶλλον ἐπιστοῦμαι, οὐ δικαίως, εἰ μὴ καὶ ὅτ' ἂν παραλογόντι δύ πράξητε, ἐμοὶ ἀναθήσετε. φόβειν τε χρὴ τά τε δαιμόνια ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῆς πολεμίων ἀνδρείως. ταῦτα γὰρ ἐν ἐθει τῇδε τῇ πόλει πρότερόν τε ἦν, νῦν τε μὴ ἐν ὑμῖν κωλυθῇ. γνῶτε δὲ ὄγομα μέγιστον αὐτὴν ἐχουσαν ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις δι' ὃ τοὺς ξυμφορᾶς μὴ εἴκειν. πείσεται δὲ σῶμα πᾶν καὶ πόνους ἀναλωκέναι πολέμῳ, καὶ δύναμιν μεγίστην δὴ μέχρι τοῦδε κεκτημένην, ἧς ἐς αἰδίου τοῖς ἔπειγγενομένοις, ἢν καὶ νῦν ὑπερδῶμέν ποτε, πάντα γὰρ πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι, μὴ μὴ καταλείφεται ἑλλήνων τε, ὅπ' ἕλληνες πείσαντες δὴ ἤρξαμεν, καὶ πολεμίοις μεγίστοις αὐτέχομεν, πρός τε ξυμπάντας, καὶ καθ' ἑκάστους. πόλιν τε τοῖς πάσιν δυνατωτάτην, καὶ μεγίστην ὡκήσαμεν, καίτοι ταῦτα μὲν ἀπράγμων, μεμφαν τὰν, ὅδε δρᾶν τι βουλόμενος, καὶ αὐτὸς ζημιώσει. ἃ δὲ ἔπι μὴ κέκτησθε, φθονῆσαι δὲ μῖσεῖσθαι, καὶ λυπηροὺς εἶναι ἐν τῷ παρόντι, πᾶσι μὲν ὑπῆρξαν δὴ, ὅσοι ἕτεροι ἐτόρων ἠξίωσαν ἄρχειν. ὅς τις δ' ἂν μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται. μῖσος μὲν γὰρ οὐκ ἂν πολὺ αὐτέχοι. ἡ δ' παραυτίκα τε λαμπρότης, καὶ ἐς δ' ἔπειτα δόξα, ἀεὶ μνήμης καταλείπεται. ὑμεῖς δ', ἔς τε τὸ μέλλον καλὸν προγνόντες, ἔς τε τοσαυτὶ καὶ μὴ αἰσχρόν, τῷ μὲν προθύμῳ ἀμφότερα κτήσασθε. καὶ λακεδαιμονίοις μήτε ἂν ἡσυχιακοῦ εἶναι δόξητε, μήτε ἐνδηλοίητε, τοῖς παροῦσι πόνοις βαρυ-

γονέων τῶν κύριον Ἀπόλλωνα καὶ τὴν κύριαν Ἄρτεμιν καὶ τὸν κύριον Ἡρακλέα, ὑγιαίνειν μὲν αὐτὸν καὶ ἐρρωμένως διακεῖσθαι τῷ σώματι, ἐπιμελεῖσθαι δὲ τῆς ψυχῆς ὡς οὐδὲν ἄλλο τῶν ἐν ἀνθρώποις· τοῦτο γὰρ ἂν μάλιστα καὶ ἐκεῖνον εὖ πράττειν καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐκείνου. ἐὰν δὲ ἀμελῶν τούτου τυγχάνῃ, καὶ τὸν μὲν ἐκείνου βίον ἐπιλελοιπέναι, ἡμᾶς δὲ τοὺς ἐκείνου ἐν πολλοῖς κακοῖς ἔσεσθαι, ἐπιλελησμένους ὑπ' ἐκείνου τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν. ἐὰν δὲ ἐπιμελῶς τούτου ἔχῃ, καὶ τὸν μὲν ἐκείνου βίον ἐπιμήκη τε καὶ εὐδαίμονα γενέσθαι, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἔσεσθαι

Καὶ ἐπειδὴ οὐ ξυνεχώρουν. ἐνεδίδουν οἱ ξακύθιοι. Καὶ ἀργεῖος ἰδίᾳ πολλάκις. γράφεται ἰδίᾳ, Πόλις. ὀνομακύριον. Ανδυτοῦ κοινοῦ. οἱ ἀργεῖοι φίλοι ἦσαν ἀθηναίοις. Τὸν γεγενημένον. τὸν ἐγγραφέντα. Τὴν ἐκείνου πόλιν. τὸ μέρος. ὅστις ἀπὸ τ μοίρους αὐτ. Οὐδὲ. ἤγουν οὐδὲ ὅλος. Ἐκείνοις. τοῖς πρεσβεσι τῆ ἀθηναίων. Οἱ δὲ. οἱ πρεσβεις τῆ αθηναιων. Τὸν ἀριστέα. τὸν κορίνθιον. Μὴ ἄυθις. ὡς τὸ μελλον. Κακουργῆ. κακουργήσῃ. Δικαιοῦντες. δίκαιον κρίναντες. Τοῖς αυτοῖς ἀμύνεσθαι. τὴν ἴσην τιμωρίαν δοῦναι. Οἷς πρ. αυτὶ τ ὧν. Υπῆρξαν. αὐτὶ τ προκατήρξαντο. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. μετάβασις. Ετὶ τὸ ἄργος. κατὰ τ ἄργος.

Αυτοῖς. τοῖς ἀμβρακιώταις. Καὶ ουκ ἀφεσκομένους. διαφερεται γὰρ τὴν μητέρα ἐριφυλην ἀναιρεθεῖσαν υπὸ ἀλκμαίωνος τ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Τῇ ἐν ἄργει καταστάσει. τῇ οἰκήσει. Τῆς ἀμφιλοχίας. γῆς δηλονότι. Ετὶ γαλγητο. εφειλκύσαντο. Καὶ ἑλληνίσθησαν. ἕλληνες κατὰ τὴν νῦν διαλεκτον ἐγένοντο. Οἱ δὲ ἄλλοι ἀμφίλοχοι. οἱ δὲ ἄλλοι ἀμφίλοχοι, βάρβαροι. οἱ δὲ ἀμπρακιῶται, ἕλληνες, κορινθίων ἄποικοι. Τοὺς ἀργείους. τοὺς ἀμφιλοχικοὺς, τοὺς δεξαμενους. Χρόνῳ. αὐτὶ τοῦ μόλις. Ακάρνασι. φίλοις οὖσι δηλονότι ἀθηναίων.

Ωκισαν αὐτὸ αὐτὸ τὸ ἄργος. Μετὰ δὲ τοῦτο. αὐτὶ τ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας.

Ες τοὺς ἀργείους. κατὰ τὴν ἀργείων.

Εν τῷ πολέμῳ. ᾧ πελοποννησιακῷ δηλονότι.

καὶ ἐπειδὴ οὐ ξυνεχώρουν, ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου. καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος, Αριστεὺς κορίνθιος, καὶ λακεδαιμονίων πρέσβεις, Αγησίππος, καὶ Νικόλαος, καὶ Πρατόδημος, καὶ Τεγεάτης Τιμαγόρας, καὶ Αργεῖος ἰδίᾳ, Πόλις, πορευόμενοι ἐς τὴν ἀσίαν ὡς βασιλέα, εἴτ' ὡς πεισέαν αὐτοῦ χρήματά τε παρέχειν, καὶ ξυμπολεμεῖν, ἀφικνοῦνται ὡς Σιτάλκην πρῶτον τὸν Τηρεως ἐς θρᾴκην, βουλόμενοι πεῖσαί τε αὐτὸν, εἰ δύναιντο, μεταστάντα τῆς αθηναίων ξυμμαχίας, στρατεῦσαι ἐπὶ τὴν περδίκαν, οὗ ἦν στρατεύματα τ αθηναίων πολιορκοῦν, καὶ ᾧ σασθαι βοηθεῖν τε αὐτοῖς. καὶ ἅμα ὥρμηντο, δι' ἐκείνου πορευθῆναι ᾗ τ ἑλλησπόντου ὡς φαρνάκην τὸν φαρναβάζου, ὃς αὐτοὺς ἐμελλεν ὡς βασιλέα ἀναπέμψειν. παρατυχόντες δὲ αθηναίων πρέσβεις, Λέαρχος ὁ Καλλιμάχου, καὶ Αμεινιάδης ὁ Φιλήμονος παρὰ τῷ Σιτάλκῃ, πείθουσι τὸν Σάδοκον τὸν γεγενημένον αθηναῖον Σιτάλκου υἱὸν, τοὺς ἄνδρας ἐγχειρίσαι σφίσιν, ὅπως μὴ διαβαντες ὡς βασιλέα, τὴν ἐκείνου πόλιν τὸ μόρος βλάψωσιν. ὁδὶ, πεισθεὶς, πορευομένους αὐτοὺς διὰ τῆς θρᾴκης ἐπὶ τὸ πλοῖον, ὃ ἐμελλον τὸν ἑλλησπόντου περαιώσειν, πρὶν ἐσβαίνειν, ξυλλαμβάνει, ἄλλους ξυμπέμψας μετὰ τ Λεάρχου, καὶ Αμεινιάδου. καὶ ἐκέλευσεν ἐκείνοις παραδοῦναι. οἱ δὲ, λαβόντες, ἐκόμισαν τὰς αἰτίας. ἀφικομένων δὲ αὐτῶν, δείσαντες οἱ αθηναῖοι τὸν Αριστέα, μὴ ἄυθις φάς ἐπὶ πλέω κακουργῆ διαφυγών, ὅπως καὶ πρὸ τούτων τὰ τῆς ποτιδαίας καὶ τῆ ἄλλῃ θρᾴκης πάντ' ἐφαίνετο πράξας, ἀκρίτους καὶ βουλομένους ἔστιν ἃ εἰπεῖν, αὐθημερὸν ἀπέκτειναν πάντας. καὶ ἐς φάραγγας ἐσέβαλον, δίκαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι, οἷς πρῶτον καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν τοὺς ἐμπόρους, οὓς ἔλαβον αθηναίων καὶ τῆ ξυμμαχων, ἐν ὁλκάσι πλέοντας πελοποννησίων πλέοντας ἀποκλείσαντες, καὶ ἐς φάραγγας ἐσβαλόντες. πάντας γὰρ δὴ κατ' ἀρχὰς τ πολέμου οἱ λακεδαιμόνιοι ὅσους λάβοιεν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὡς πολεμίους διέφθειρον. καὶ τοῖς μετὰ αθηναίων ξυμπολεμοῦντας, καὶ τοῖς μὴ δι' ἑτέρων. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ θέρους τελευτῶντος, καὶ ἐμπρακιῶται, αὐτοί τε καὶ τῆ βαρβάρων πολλοὺς ἀναστήσαντες, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ ἄργος τὸ ἀμφιλοχικόν, καὶ τὴν ἄλλην ἀμφιλοχίαν. ἔχρα δὲ πρὸς τοὺς ἀργείους ἀπὸ τοῦδε αὐτοῖς ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι. Αργος τὸ ἀμφιλοχικόν, καὶ ἀμφιλοχίαν τὴν ἄλλην, ἔκτισε μετὰ τὰ τρωϊκὰ οἰκαδε ἀναχωρήσας, καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ ἐν ἄργει καταστάσει Αμφίλοχος ὁ Αμφιάρεω, ἐν τῷ ἀμπρακικῷ κόλπῳ, ὁμώνυμον τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ἄργος ὀνομάσας. καὶ ἦν ἡ πόλις αὕτη μεγίστη τῆς ἀμφιλοχίας. καὶ τοῖς δυνατωτάτους εἶχεν οἰκήτορας. ὑπὸ ξυμφορῶν δὲ πολλὰς γενεὰς ὕστερον ταπεζόμενοι, ἀμπρακιώτας ὁμόρους ὄντας τῇ ἀμφιλοχικῇ, ξυνοίκους ἐπηγάγοντο. καὶ ἐλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρώτην ἀπὸ τῆ ἀμπρακιωτῆ ξυνοικήσαντων. οἱ δὲ ἄλλοι ἀμφίλοχοι, βάρβαροί εἰσιν. ἐκβαλλουσῶν οὖν τοῖς ἀργείους οἱ ἀμπρακιῶται χρόνῳ. καὶ αὐτοὶ ἔχουσι τὴν πόλιν. οἱ δ' ἀμφίλοχοι, φωμένου τοῦτου, δίδασιν ἑαυτοὺς ἀκαρνᾶσι. καὶ πρὸς παρακαλέσαντες ἀμφοτέροι αθηναίους, οἵ, αὐτοῖς φορμίωνά τε στρατηγὸν ἔπεμψαν, καὶ νᾶας τριάκοντα. ἀφικομένου δὲ τοῦ φορμίωνος, αἱροῦσι κατακράτος ἄργος. καὶ τοὺς ἀμπρακιώτας ἠνδραποδίσαν. κοινῇ τε ᾤκησαν αὐτὸ ἀμφίλοχοι, καὶ ἀκαρνᾶνες. μετὰ δὲ τοῦτο, ἡ ξυμμαχία ἐγένετο πρῶτον αθηναίοις, καὶ ἀκαρνᾶσιν. οἱ δὲ ἀμπρακιῶται, τὴν μὲν ἔχραν ἐς τοὺς ἀργείους ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ σφῶν αὐτῆ πρῶτον ἐποιήσαντο. ὕστερον δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τὴν δὲ τὴν στρατείαν ποιοῦνται αὐτῶν τε, καὶ Χαόνων, καὶ ἄλλων τινῶν τῆ μεσοχώρων βαρβάρων, ἐλθόντες τε πρὸς τὸ ἄργος, τῆς μὲν χώρας ἐκράτουν. τὴν δὲ πόλιν ὡς

οὐκ ἐδύναντο ἐλεῖν προσβαλόντες ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ διελύθησαν κατὰ ἔθνη. τοσαῦτα μὲν ἐν τῷ θέρει ἐγένετο. τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, Ἀθηναῖοι αὖθις ἐπεστράτευσαν εἴκοσι μὲν ταῖς πρώτοις ναυσὶν, καὶ Φορμίωνα στρατηγὸν, ὃς ὁρμώμενος ἐκ ναυπάκτου, φυλακὴν εἶχε μήτ' ἐκπλεῖν ἐκ Κορίνθου καὶ τοῦ Κρισαίου κόλπου μηδένα μήτ' εἰς πλεῖν. ἑτέρας δὲ ἑξήκοντα καρίας, καὶ Λυκίας, καὶ Μελήσανδρον στρατηγὸν, ὅπως ταῦτά τε ἀργυρολογῶσι, καὶ ὁ Λῃστικὸν τὸν πελοποννησίων μὴ ἐῶσιν αὐτόθεν ὁρμώμενον, βλάπτειν τὸν πλοῦν τὸν ἀπὸ Φασηλίδος, καὶ Φοινίκης, καὶ τῆς ἐκείθεν ἠπείρου. ἀναβὰς δὲ στρατιᾷ Ἀθηναίων τε τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ἐς τὴν Λυκίαν ὁ Μελήσανδρος, ἀποθνήσκει· καὶ τῆς στρατιᾶς μέρος τι διαφθείρει, νικηθεὶς μάχῃ. τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Ποτιδεᾶται ἔτι ἐπεὶ ἢ οὐκέτι ἐδύναντο πολιορκούμενοι αὐτόχθονες, ἀνῆ αὖτε ἐς τὴν ἀπίκην ἐσβολὴν πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον ἀπανίστασαν ἐς Ἀθηναίους, ὅ τε σῖτος ἐπελελοίπει, καὶ ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο αὐτόθι δὴ ἐρωτήσεως περὶ ἀναγκαίας· καί τινες καὶ ἀλλήλων ἐγδύοντο. οὕτω δὴ λόγοις προσφέρουσι πρὸς ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων τοῖς ἐπὶ σφίσι τεταγμένοις, Ξενοφῶντί τε τῷ Εὐριπίδου, καὶ Ἑστιοδώρῳ τῷ Ἀριστοκλείδου, καὶ Φανομάχῳ τῷ Καλλιμάχου. οἱ δέ, προσεδέξαντο ὁρῶντες μὲν τὴν στρατιὰν τὴν παλαιὰν ἐν χωρίῳ χειμερινῷ, ἀγαλωκίας τε ἤδη τῆς πόλεως δισχίλια τάλαντα εἰς τὴν πολιορκίαν. ἐπὶ τοῖσδε οὖν ξυνέβησαν ἐξελθεῖν αὐτοὺς, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ τοὺς ἐπικούρους ξὺν ἑνὶ ἱματίῳ· γυναῖκας δὲ, ξὺν δυοῖν. καὶ ἀργύριόν τι ἐκτὸν ἔχοντας ἐφόδιον. καὶ οἱ μὲν, ὑπάσπονδοι ἐξῆλθον ἐς τε τὴν Χαλκιδικὴν, καὶ ἑκάστοι ἢ ἐδύναντο. Ἀθηναῖοι δὲ τούς τε στρατηγοὺς ἐπῃτιάσαντο, ὅτι παῖδα αὐτῶν ξυνέβησαν, ἐνόμιζον γὰρ αὐτοὺς κρατήσαντες τῆς πόλεως ἢ ἐβούλοντο· καὶ ὕστερον ἐπ' οἴκους ἑαυτῶν ἔπεμψαν ἐς τὴν Ποτίδαιαν, καὶ κατῴκισαν. ταῦτα μὲν ἐν τῷ χειμῶνι ἐγένετο· καὶ τὸ δεύτερον ἔτος ἐπελήλυθε τῷ πολέμῳ τῷδε, οὗ Θουκυδίδης ξυνέγραψε. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν δ' ἐπὶ Πλάταιαν. ἦγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ καθίσας τὸν στρατὸν, ἔμελλε δῃώσειν τὴν γῆν. οἱ δὲ Πλαταιῆς, εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, ἔλεγον τοιάδε.

Ἀργυρολογῶσιν· ἀργύριον ἀπαιτοῦσιν. Ἀπόφασις Ἁλιος· φάσις, πόλις παμφυλίας. μέμνηται καὶ Διογυσίου ὁ περιηγητής. Οἱδέ· οἱ στρατιῶται. Καὶ ἔκαστοι ἢ ἐδύναντο· πρὸς τριακοντατρίπολις. Ἐνόμιζον γὰρ αὐτοὺς ἀποδράσεσθαι· ἔσαν γὰρ οἱ ἄνδρες ἐβούλοντο. Αὐτονόμοις· νόμοις οἷς πατέρες ἔθηκαν. Αὐτί τε αὐτονομεῖσθε. τοῖς οἰκείοις νόμοις ἀκωλύτως χρῆσθε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΡΕΣΒΕΩΝ.

» Ἀρχίδαμε, καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια πρίεσθε, οὐδ' ἄξια, οὔτε ὑμῶν, οὔτε πατέρων, ὧν ἐστε, ἐς γῆν τὴν Πλαταιέων στρατεύοντες. Παυσανίας γὰρ ὁ Κλεομβρότου Λακεδαιμόνιος, ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ Μήδου μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελησάντων ξυναράσθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης, ἣ παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ Πλαταιέων ἀγορᾷ, Διὶ Ἐλευθερίῳ ἱερᾷ, καὶ ξυγκαλέσας πάντας τοὺς ξυμμάχους, ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν, καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν, στρατεύσαί τε μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτοὺς, μηδ' ἐπὶ δουλείᾳ. ἃ δὲ μὴ, ἀμύνειν τοῖς παρόντας ξυμμάχοις κατὰ δύναμιν. ταῦτα μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδοσαν, ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς κινδύνοις γενομένης. ὑμεῖς δὲ τἀναντία δράτε. μετὰ γὰρ βιαίων τῶν ἡμῖν ἐχίστων, ἐπὶ δουλίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε. μάρτυρας δὲ θεοὺς τούς τε ὁρκίους τοὺς τε γενομένους πρότερον, καὶ τοῖς ὑμετέροις πατρῴοις, καὶ ἡμετέροις ἐγχωρίοις, λέγομεν ὑμῖν τὴν γῆν τὴν Πλαταιΐδα μὴ ἀδικεῖν, μήδε παραβαίνειν τοὺς ὅρκους, ἐὰν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους, καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσε. τοσαῦτα ἦν τῶν Πλαταιέων, Ἀρχίδαμος ὑπολαβών, ἔφη.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ.

» Δίκαια λέγετε ὦ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἢν ποιῆτε ὅμοια τοῖς λόγοις. καθάπερ γὰρ Παυσανίας ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνελευθεροῦτε, ὅσοι μεταχόντες τῆς τότε κινδύνων, ὑμῖν τε ξυγώμοσαν, καὶ εἰσὶ νῦν ὑπὸ Ἀθηναίοις. παρασκευή τε τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῆς ἕνεκα, καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως, ἧς μάλιστα μὲν μεταχόντες, καὶ αὐτοὶ ἐμμείνατε τοῖς ὅρκοις· εἰ δὲ μὴ, ἅπερ καὶ τὸ πρότερον ἤδη προυκαλέσαμεθα, ἡσυχίαν ἄγετε, νεμόμενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν. καὶ ἔστε μὴ δι' ἑτέρων· δ' ἔχεσθε δὲ ἀμφοτέροις φίλοις. οὔτε πολέμῳ δε, μήτ' ἐτέροις· καὶ τάδε ἡμῖν ἀρέσκει.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΡΕΣΒΕΩΝ.

Ὁ μὲν Ἀρχίδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Πλαταιέων πρέσβεις ἀκούσαντες ταῦτα, ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν. καὶ τῷ πλήθει τὰ ξυνέντα κοινώσαντες, ἀπεκρίναντο αὐτῷ, ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη πρᾶξαι ἃ προκαλεῖται,

Αγδυ ἀθηναίων. τῆς γνώμης δηλονότι. Παρ' ἐκείνοις τοῖς ἀθηναίοις. Οὐκ ἐπιτρέπωσδιν. οὐδ' ὡσαύτως δὴν ἄδειαν τοῖς πλαταιεῦσιν ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις. Ες ἀριθμόν. λείπει τὸ ἐστί. Μέχρι τοῦδε. τοῦ καιροῦ τοῦ πολέμου. Εργαζόμενοι. τὴν γῆν δηλονότι. Ικανὴ ἔσεσθαι. εἰς τροφὴν δηλονότι. Καὶ βουλόμενοι πρεσβεύεσθαι. πρὸς τοὺς ἀθηναίους δηλονότι. Κομισθῆναι. ἀπαγρέσθαι. Οὐκ ἐπέμενε. σημαίνει ὅτι τὸ μένειν διαφόρως καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς περ τὸ δηῶσαι τέθεικεν. Λεγαγγέλλοντες. οἱ πλαταιεῖς δηλονότι.

Επισκήπτουσί τε. παρακελεύονται. Προκαλοῦνται. ἐπιμαρτύρωνται. Καὶ παρέχεται αὐτήν. οἱ θεοὶ δηλονότι. Εναγωνίσασθαι. ἐν αὐτῇ δὴν ἀγῶνα τελέσαι.

Τῆς δὲ πρωρίας. τῆς ἐκδικήσεως. Περιεσαώρωσεν αὐτούς. ὁ ἀρχίδαμος δηλονότι. πάροθα ξύλα ἐκάλεν σαυρούς.

Τοῖς δ' ἐνδρεσι. σημείωσαι τὸ δ' ἔνδρος βύβειον.

Χῶμα ἔχουν. συνεκόμιζον.

Αἵρεσιν. πόρθησιν.

Φορμισδόν. ψιάθινδόν. Φορμὸς γάρ, ψίαθος, ὅς τις ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα ἐστί.

Καὶ ἔτι ἄλλο ἀνύπειν μέλλοι. τελεσιουργεῖν πρὸς ὕφος. οἱ ἀπίθανοι τὸ ἀνύπειν, αὐτεῖν φασί. Ξυνεχῶς ἀδιαπάτως.

Καὶ σῖτον. τὸ σῖτον, οὐδετέρως.

Αἱρεῖσθαι. λαμβάνειν.

ἀνδρὶ ἀθηναίων. πῶς δὲς γὰρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' ἐκείνοις ἔπεσαν. δεδιέναι δὲ χὴ πρὸς τῇ πάσῃ πόλει, μὴ ἐκείνων ἀπεχωρησαν, ἀθηναῖοι ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέψωσιν, ἢ βιβαίως ὡς ἐχθροὶ ὄντες κατὰ δ' ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὖθις σφῶν τὴν πόλιν πρᾴσωσι καταλαβεῖν. ὁ δὲ, θαρσύνων αὐτούς, πρὸς ταῦτα ἔφη.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

" Υμεῖς δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας παράδοτε ἡμῖν τοὺς λακεδαιμονίοις, καὶ γῆς ὅ-
" ρους ἀποδείξατε, καὶ δ' ἔνδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴτι δυνατὸς ἀριθμοῦ
" ἐλθεῖν. αὐτοὶ δὲ μεταχωρήσαντες πόρρω βουλεύσεσθε, ἕως αὐτὸς πόλεμος ἦ. ἐπειδὰν δὲ
" παρέλθῃ, ἀποδώσομεν ὑμῖν ἃ ἂν ὑμῖν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦδε, ἐξόμεθα παρα-
" καθήκειν ἐργαζόμενοι, καὶ φόρους φέροντες, ἢ ἂν ὑμῖν μέλλῃ ἱκανὴ ἔσεσθαι.

Οἱ δ' ἀκούσαντες, ἐσῆλθον αὖθις ἐς τὴν πόλιν. καὶ βουλευσάμενοι μετὰ τοῦ πλήθους, ἔλεξαν ὅτι βούλονται ἃ προκαλεῖται, ἀθηναίοις κοινῶσαι πρῶτον. καὶ ἦν πείθωσιν αὐτοὺς, ποιεῖν ταῦτα. μέχρι δὲ τούτου, πείσασθαι σφίσιν ἐκ ἐλθοῦσιν, καὶ τὴν γῆν μὴ δῃοῦν. οἱ δὲ, ἡμέρας τινὰς πείσαντο, ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐπέμενεν. ἐλθόντες δὲ οἱ πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τοὺς ἀθηναίους, καὶ βουλευσάμενοι μετ' αὐτῶν, πάλιν ἦλθον ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει ταῦτα.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΡΕΣΒΕΩΝ.

" Οὔτ' ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ ὦ ἄνδρες πλαταιῆς ἀφ' οὗ ξύμμαχοι ἐγενόμεθα,
" ἀθηναῖοι φασὶν ἐν οὐδενὶ ἡμᾶς προέσθαι ἀδίκως μόνους, οὔτε νῦν προΐοιντο, βοη-
" θήσειν δὲ κατὰ δύναμιν ὀμωμοκότες τε ὑμῖν πρὸς τοὺς ὅρκους, οὓς οἱ πατέρες
" ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν.

Τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων, οἱ πλαταιῆς ἐβουλεύσαντο ἀθηναίοις μὲν προδιδόναι, ἀλλ' ἀνέχεσθαι καὶ γῆν τεμνομένην εἰ δέοι ὁρῶντας, καὶ ἄλλο παθόντας ὅ, τι ἂν ξυμβαίνῃ, ὀκνεῖν τε μηδένα ἔτι, μηδ' ἀπορεῖν τείχους ἀποκρίνασθαι, ὅ τι ἀδύνατα σφίσι πρίειν ὄκτιν' ἂν λακεδαιμόνιοι προκαλοῦνται. ὡς δὲ ἀποκρίναιντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν ἐς θεῶν μαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων τῶν ἐγχωρίων Αρχίδαμος ὁ βασιλεὺς κατέστη, λέγων ὧδε.

" Θεοὶ ὅσοι γῆν πλαταιΐδα ἔχετε, καὶ ἥρωες, ξυνίστορες ἔστε, ὅτι οὔτε τὴν ἀρχὴν
" ἀδίκως ἐκλιπόντων Ἰσμηνὸν προτέρων δ' ξυνώμοτον αὖθις γῆν τὴνδε ἤλθομεν, ἐν ᾗ
" οἱ πατέρες ἡμῶν δῃάμενοι ὑμῖν, μηδὲν ἐκράτησαν, καὶ παρέσχετε αὐτὴν δη-
" μῇ ἐναγωνίσασθαι τοῖς ἕλλησιν, οὔτε νῦν ἥντι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν. προκαλε-
" σάμενοι γὰρ πολλὰ καὶ εἰκότα, οὐ τυγχανόμεθα. ξυγγνώμονες δ' ἔστε, τῆς μὲν
" ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν
" τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως.

Τοσαῦτα ἐπιθειάσας, καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρατόν. καὶ πρῶτον μὲν περιεσαώρωσεν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν, ἃ ἔκοπτον, τοῦ μὴ δένα ἔτι ἐξιέναι. ἔπειτα χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην αἱρεῖν ἑαυτοὺς, στρατεύματος τοσούτου ἐργαζομένου. ξύλα μὲν οὖν τέμνοντες ἐκ τοῦ κιθαιρῶνος, παρῳκοδόμουν ἑκατέρωθεν φορμηδὸν αὐτοῖς τοίχων πεφυκότων, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἔτι πολὺ τὸ χῶμα. ἐφόρουν δὲ ὕλην ἐς αὐτὸ, καὶ λίθους, καὶ γῆν, καὶ εἴ τι ἄλλο αὐτοῖς ἐμέλλει ἐπιβαλλόμενον. ἡμέρας δὲ ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διῃρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοῖς μὲν, φέρειν, τοῖς δὲ, ὕπνου τε καὶ σίτου αἱρεῖσθαι. λακεδαιμονίων τε

οἱ ξεναγοὶ ἑκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες, ἵνα ἀναγκάζοιεν τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιῆς ὁρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον, ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες, καὶ ἀπιστήσαντες ἔτι σφῶν αὐτῶν τείχει προσεχοῦτο, ἐσφοδρὸ μοῦγες αὐτὸ πίνθοις ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν καθαιροῦντες, ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ὑφλὸν γιγνόμενον, ἀσθενὲς ᾖ τὸ οἰκοδόμημα, καὶ προκαλύμματα εἶχε δέρρεις, καὶ διφθέρας, ὥστε τοῖς ἐργαζομένοις καὶ τὰ ξύλα μὴ πυρφόροις οἷς τοῖς βάλλεσθαι, ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ἤρτο δὲ τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα. καὶ τὸ χῶμα οὐ χολαίτερον αὐτοῦ ἦρκε· καὶ οἱ Πλαταιῆς τοιόνδε ἐπιτειχίσαντες οὐκ, διελόντες τοῦ τείχους ἧ προσέκειτο τὸ χῶμα, ἐσέφερον τὴν γῆν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι, ἐν ταρσοῖς καλάμου πολὺν ἐπέλλοντες ἐσέβαλον ἐς τὸ διῃρημένον, ὅπως μὴ διαχέοιτο, ὡς περ ἡ γῆ φορεῖτο. οἱ δέ, ταύτῃ ἀποκλειόμενοι, τοῦτο μὲν ἐπεῖχον· ὑπερόμον δ' ἐκ τῆς πόλεως ὀρύξαντες, καὶ συντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα, ὑφεῖλκον αὖθις παρὰ σφᾶς ὃν χοῦν, καὶ ἐλαύθανον πολὺ ὂν ἔξω, ὥστ' ἀπιβάλλοντας, ἧσσον αὐτὸ ἦν, ὑπαγόμενον αὐτοῖς κάτωθεν τοῦ χώματος, καὶ ἰζάνοντος ἀεὶ ἀπὸ τοῦ κενοῦ μόνον. διὸ δὴ καὶ ἐδόκουν οὐδὲν οὕτω δύνασθαι ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς αὐτὲχειν, προσεπιξύροντος δέ, τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι· τὸ κατὰ τὸ χῶμα. ἔνθεν ἢ κἀκεῖθεν αὐτὸ ἀρξάμενοι, ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους ἐκ τοῦ ἐναντίου, μηχανὴν διὰ πόλιν προσῳκοδόμουν, ὅπως εἰ δὲ μέγα τεῖχος ἁλίσκοιτο, τοῦτ' αὐτὲχοι, καὶ δέοι ἂν ἐναντίοις αὖθις πρὸς αὐτὸ χοῦν· καὶ προχωροῦντας εἴσω, διπλάσιόν τε πόνον ἔχειν, καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. ἅμα δὲ τῇ χώσει, μηχαναὶς προσῆγον τῇ πόλει οἱ Πελοποννήσιοι. μίαν μὲν, ἣ τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος κατὰ τὸ χῶμα προσαχείσα, ἅπαν μέγα τε κατέσεισε, καὶ τοῖς Πλαταιῆς ἐφόβησεν. ἄλλας δὲ ἄλλῃ τοῦ τείχους, ἃς βρόχοις τε πολλοὶ βάλλοντες, ἀνεῖλκον οἱ Πλαταιῆς· καὶ δοκοὺς μεγάλας αἰρτήσαντες ἀλύσεσι μακραῖς ἀπὸ δυοῖν ταμιῶν ἑκατέρωθεν, ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων, καὶ ὑπερτεινουσῶν, ὑπὸ τὸ τείχος ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίως, ὁπότε προσπεσεῖσθαι ἢ μέλλοι ἡ μηχανή, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι, καὶ οὐδὲν χρεὼς ἔχοντες· οἱ δὲ, ῥύμῃ ἐμπεσοῦσα, ἀπέκαυλίζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. μετὰ δὲ τοῦτο, οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς αἵ τε μηχαναὶ οὐδὲν ὠφέλουν, καὶ τῷ χώματι δ' αὐτὸ τεῖχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἄπορον ἤδη τὴν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν, πρὸς τὸν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ περιῆλθον ἐπειρῶντο εἰ δύναιντο, πύλης τινὸς ἀνεῳγμένης, ἢ τοιχίου ἀφυλάκτου, ἐπιχειρῆσαι· ἔπειτα δὲ ἐκ τοῦ χώματος ἐπεβούλευον, ἐπειδὴ ἀνεμώδης ἐγένετο, πυρὶ καὶ φλογὶ τὴν πόλιν προσβαλόντες, ἐκπλῆξαι τοὺς ἐναντίους· καὶ ἄλλα ὅσα εἰκὸς ἦν ἐπὶ πολιορκίᾳ τοσαύτῃ, ὁπόσα ἐπεβουλεύθη, ἐπράχθη. ἐπεὶ δὲ ἐκράτει τὸ χῶμα τοῦ τείχους καὶ ἐπέβη τῷ τείχει, ἐπῆλθε μὲν φόβος τοῖς Πλαταιεῦσι, καὶ οὐκέτι ἐνόμιζον ἀντέχειν· ἀπορίᾳ δὲ καὶ τοιᾷδε ἐχρήσαντο. τοῖχος ἦν τοῦ τείχους τὸ ἐπὶ τὸ χῶμα τετραμμένον, ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπιβεβλημένος· τοῦτον τὸν τοῖχον ἐξαναστάντες, ἐπὶ δύο ἐπῆσαν, ἀπὸ τοῦ χώματος ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπιβαίνοντες· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐγένοντο, ἐπεχείρουν ἄνω τε ἐπιβαίνειν, καὶ ὠθεῖν τὸν ἐναντίον τοῖχον, εἴ πως δύναιντο καταβαλεῖν· καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ πολὺ ἐπιόντες οὐκ ἐδύναντο, ἀλλὰ καὶ ἐπιόντων ἐκείνων ἐκλίνετο καὶ ἐσείετο, ἀπέστησαν τοῦ ἔργου, καὶ ἐτράποντο πρὸς τὸ τοῦ τείχους ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπιβαίνειν. ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ πολὺ ἐπεῖχε, καὶ οὐδὲν ἐποίουν, ἀπέστησαν καὶ τούτου. ἐπενόησαν δὲ καὶ ἄλλο τοιόνδε· τοῦ τείχους τοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπιβεβλημένου, ἐπὶ τὸ χῶμα ἐπιβαίνοντες, ἐπειρῶντο καθαιρεῖν τὸ ἐπὶ τοῦ χώματος τεῖχος, ἐπὶ τὸ ἔξω καταβάλλοντες· καὶ ἐπειδὴ

Εκκεκομισμένοι ἦσαν. ἐξήγαγον.

Τοιαύτη μὲν ἡ τῶν Δηλίων τε καὶ τῶν Ἀθηναίων ξυγγραφὴ ἐς τρισκαίδεκα ἔτη, ἐν ταύτῃ δὲ τέλος τῆς τρίτης ἱστορίας, ὡρίσαν, καὶ ἀρχὴ τῆς τετάρτης. Ὑπαπάρτωλ. ἡ ὑπαπάρτωλος, προαπαροξύτονον. Τὴν βοιωτικήν. ὅτι βοιωταῖοι ἀπωικοι μακεδόνων. εἰσὶ δὲ ἐν τῇ θρᾴκῃ, πλησίον χαλκιδέων. Καὶ προαφορισθέν. τοῖς ἀθηναίοις δηλονότι. Μετὰ αὐτῆν. ἦν μὲν βούλωνται παραδοῦναι δηλονότι ἡ δὲ ὄλυνθος, μητρόπολις χαλκιδέων. Ἐς τὴν ὑπάρτωλ. οἱ ἀθηναῖοι δηλονότι. Καὶ ἀναχωροῦσιν. οἱ ἀθηναῖοι. Ἀπαχωροῦσι δὲ. ὑπεχώρουν οἱ χαλκεῖς δὶς δηλονότι, καὶ οἱ ὑπαρτώλιοι. Καὶ ἐσηκόντισ). καθὸ μέρος ἐνομίζετο αὐτῷ συμφέρειν. δ' ὃ δοκοῖ, τρίτης συζυγίας. Ἐπὶ πολύ. διάστημα δηλονότι. Διελύθησαν κατὰ πόλεις. ἑκάστους ἦλθεν ἕς τ' οἰκείαν πόλιν. Καταπέφασθαι. ἀφανίσαι. Ἐκ τῆς ξυμμαχίδος. γῆς δηλονότι. Περιήγγειλαν. πάντα χοῦ ἐμήνυσαν. Ἀπρίκοις οὔσι τ' κορίνθου δηλονότι. Καὶ αὐτῷ παρῆσαν. τῷ κνήμῳ. Ἀβατόλυτα. μὴ νομίζοντες ἔχειν βασιλέα, ἀλλὰ μόνον ἡγεμόνας, καὶ ἄρχοντας. Ἀνεπόχου ἐπέπλεον τοῖς τοῦ ἄρχοντος δηλονότι, καὶ ἵνα αὐτοκράτορα τὸν ὀροίδον ἀμφοῖν ποιῶνται. Καὶ διὰ τῆς ἀργείας. τῆς ἀμφιλοχικῆς.

ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς ἀθήνας. αὐτοὶ δ' ἐπολιορκοῦντο ἐγκαταλελειμμένοι τετρακόσιοι, ἀθηναίων δέ, οὓς οἴκοντα, γυναῖκες δὲ δεκαπέντε καὶ ἑκατόν στοιχεῖα τοσοῦτοι ἦσαν οἱ ξυμμαχήσαντες, ὅτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσαντο. καὶ ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει, οὔτε δοῦλος, οὔτε ἐλεύθερος. τοιαύτη μὲν ἡ μυτιλήνης πολιορκία κατεσκευάσθη. τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ ἅμα τῇ τῆ μυτιλήνης ἁλώσει, ἀθηναῖοι δισχιλίοις ὁπλίταις ἑαυτῶν, καὶ ἱππεῦσι διακοσίοις, ἐστράτευσαν ἐπὶ χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ θρᾴκης, καὶ βοττιαίους, ἀκμάζοντος τοῦ σίτου. ἐστρατήγει δὲ ξενοφῶν ὁ εὐριπίδου τρίτος αὐτός. ἐλθόντες δὲ ὑπὸ παρτωλον τὴν βοττικὴν, τὸν σῖτον διέφθειραν ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπό τινων ἐνδόθεν πρασσόντων. προσεμαντεύσαντο δὲ ἐς ὄλυνθον τῆ μὴ ταῦτα βουλομένων, ὁπλῖταί τε ἦλθον, καὶ στρατιὰ ἐς φυλακήν. ἧς ἐπεξελθούσης ἐκ τῆς παρτώλου, ἐς μάχην καθίστανται ἀθηναῖοι ὑπ' αὐτῇ τῇ πόλει. καὶ οἱ μὲν ὁπλῖται χαλκιδέων, καὶ ἐπίκουροί τινες μετ' αὐτῶν, νικῶντες ὑπὸ τῶν ἀθηναίων, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐς τὴν παρτωλον. οἱ δὲ ἱππῆς τῆς χαλκιδέων, καὶ ψιλοί, νικῶσι τοὺς τῆς ἀθηναίων ἱππείας, καὶ ψιλούς. διῶκον δὲ ἐπὶ πολὺ οὐ πολλούς. παλτασταὶ γὰρ ἦσαν ἐκ τροχοειδοῦς γῆς καλουμένης. ἄρτι δὲ τῆς μάχης γεγενημένης, ἐπεβοήθουν ἄλλοι παλτασταὶ ἐκ τῆς ὀλύνθου, καὶ οἱ ἐκ τῆς παρτώλου ψιλοὶ, ὡς εἶδον, θαρσήσαντες τῷ πεποιθέναι μείζοσι, καὶ ὅτι πρότερον οὐκ ἤσσηντο, ἐπιτίθενται αὖθις μετὰ τῶν χαλκιδέων ἱππέων, καὶ τῷ προσβοηθησάντων τοῖς ἀθηναίοις, καὶ ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο τάξεις, ἃς κατέλιπον παρὰ τοῖς σκιρτοφόροις. καὶ ὅπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν. ἀναχωροῦσι δὲ, ἐνέκειντο, καὶ ἐσηκόντιζον. οἵπερ ἱππῆς τῆς χαλκιδέων προσπαθοῦντες, ἦ δοκεῖ ἐσφάλλον. καὶ οὐκ ἐκίνησαν φοβήσαντες ἐπὶ πολὺ τοὺς ἀθηναίους, καὶ ἐπεδίωξαν ἐπὶ πολύ. καὶ οἱ μὲν ἀθηναῖοι, ἐς τὴν προτέραν καταφεύγουσι, καὶ ὕστερον τοὺς νεκροὺς ὑπὸ σπονδοῖς κομισάμενοι, ἐς τὰς ἀθήνας ἀναχωροῦσι τῷ περιόντι τοῦ στρατοῦ. ἀπέθανον δὲ αὐτῆς τριάκοντα καὶ τετρακόσιοι, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἅπαντες. οἱ δὲ χαλκιδῆς, καὶ οἱ βοττιαῖοι, τροπαῖόν τε ἔστησαν. καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς αὐτῆς ἀνελόμενοι, διελύθησαν κατὰ πόλεις. τοῦ δ' αὖ τοῦ θέρους οὐ πολλῷ ὕστερον τούτῳ, ἀμπρακιῶται, καὶ χάονες, βουλόμενοι ἀκαρνανίαν πᾶσαν καταστρέψασθαι, καὶ ἀθηναίων ἀποστῆσαι, πείθουσι λακεδαιμονίους γαυτικὸν παρασκευάσασθαι ἐκ τῆς ξυμμαχίδος, καὶ ὁπλίτας χιλίους πέμψαντες ἀκαρνανίαν, λέγοντες ὅτι ἥν γαυστικὸν πλοῖον ἅμα μετὰ σφῶν ἔλθωσιν, ἀδυνάτων ὄντων ξυμβοηθεῖν τῆ ἀπὸ θαλάσσης ἀκαρνανίᾳ, ῥᾳδίως ἂν ἀκαρνανίαν σχόντες, καὶ τὴν ζακύνθου, καὶ κεφαλληνίας κρατήσουσι. καὶ ὁ περίπλους οὐκέτι ἔσοιτο ἀθηναίοις ὁμοίως πελοποννησ). ἐλπίδα δ' εἶναι, καὶ γαῦταν λαβεῖν. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι πεισθέντες, Κνῆμον μὲν ναύαρχον ἐπέστησαν, καὶ τοὺ ὁπλίτας, ἅπαν ναυσὶν ὀλίγαις δύοιν μὲν πλοῦς. τῷ δὲ ναυτικῷ πολὺ ἡγείλαν παρασκευασαμένῳ, ὡς τάχιστα πλεῖν ἐς λευκάδα. ἦσαν δὲ κορίνθιοι ξυμπροθυμούμενοι μάλιστα τοῖς ἀμπρακιώταις, ἀποίκοις οὖσι καὶ δὶ μὲν ναυτικοῦ, ἐκ τε κορίνθου καὶ σικυῶνος, καὶ τῶν ταύτῃ χωρίων, ἐν παρασκευῇ ἦν. δ' δ' ἐκ λευκάδος, καὶ ἀνακτορίου, καὶ ἀμπρακίας, πρότερον ἀφικόμενον ἐν λευκάδι, πολὺ ἔμενε. Κνῆμος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὁπλῖται, ἐπειδὴ ἐπεραιώθησαν λαβόντες φορμίωνα, ὃς ἦρχε τῶν εἴκοσι νεῶν τῶν ἀπὸ κῶν, αἳ καὶ ναύαρχον ἔφερον, αἳ δὲ ναῦς ἐφόρουν, δύο μὲν παρεσκευάζοντο τὴν κατὰ γῆν στρατείαν. καὶ αὐτῷ παρῆσαν, ἑλλήνων μὲν, ἀμπρακιῶται, καὶ λευκάδιοι, καὶ ἀνακτόριοι, καὶ οὓς αὐτὸς ἔχων ἦλθε χίλιοι πελοποννησίων. βάρβαροι δὲ, χάονες χίλιοι ἀβασόλυτοι, ὧν ἡγοῦντο ἐπ' ἐπισθε προστασίᾳ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ [ἔθνους, φάωπος, καὶ Νικάνωρ. ἐστρατεύοντο δὲ μετὰ χαόνων καὶ θεσπρωτοὶ ἀβασόλυτοι. μολοσσοὺς δὲ ἥγε καὶ αἰτιτάνας Σαβύλινθος, ἐπίτροπος ὢν Θάρυπος τοῦ βασιλέως, ἐπὶ παιδὸς ὄντος, καὶ παραιβάσιος, Ὀροίδος βασιλεὺς ὢν. ὁπλῖται δὲ χίλιοι, ὧν ἐβασόλυτον Ἀντίοχος, μετὰ παραιβάσιον ξυνεστρατεύοντο Ὀροίδῳ, Ἀντίοχου ἐπιτρέψαντος ἐπεμψε δὲ καὶ περδίκκας κρύφα τῆ ἀθηναίων χιλίους μακεδόνων, οἳ ὕστερον ἦλθον. τούτῳ τῷ στρατῷ ἐπεβοήθει Κνῆμος, οὐ πολὺ μείνας δ' ἀπὸ κορίνθου ναυτικόν. καὶ δὴ τῆς ἀργείας ἰόντες, λιμναίαν κώμην ἀτείχιστον ἐπέβησαν. ἀφικνοῦνται τε

τῶ στράτον, πόλιν μεγίστην τῆς ἀκαρνανίας, νομίζοντες εἰ πρώτην ταύτην λά-
βοιεν, ῥᾳδίως αὖ ὀφίσι τἆλλα προχορήσειν. ἀκαρνᾶνες δὲ ἀθροιζόμενοι κατά τε
τὴν γῆν πολλὴν στρατιὰν ἐσβεβληκυῖαν, ἔκ τε θαλάσσης ναυσὶν ἅμα τοὺς πολε-
μίους παρεσκευασμένους, οὔτε ξυνεβοήθουν, ἐφύλασσόν τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι, παρά τε
φορμίωνα ἐστρατοπεδεύοντο, κελεύοντες ἀμύνειν. ὁ δέ, ἀδύνατος ἐφαίνετο, ναυτικοῦ ἐκ
κορίνθου μέλλοντος ἐκπλεῖν, ναύαρχον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. οἱ δὲ πελοποννήσιοι,
καὶ οἱ ξύμμαχοι, τρία τέλη ποιήσαντες ὧν αὐτοί, ἐχώρουν πρὸς τὴν τῶν στρατιῶν
πόλιν, ὅπως ἐγγὺς στρατοπεδεύσαιντο, εἰ μὴ λόγῳ πείθοιεν, ἔργῳ πειρῶντο
τοῦ τείχους. καὶ μέσον μὲν ἔχοντες προσῆσαν χάραξ, καὶ οἱ ἄλλοι βάρβα-
ροι. ἐκ δὲ ἐξιᾶς δ' αὐτοῦ, λυκαιθοῖοι, καὶ ἀμπρακιῶται. διεῖχον δὲ πολὺ ἀπ' ἀλ-
λήλων. καὶ ἔστιν ὅτε οὐδὲ ἑωρῶντο. καὶ οἱ μὲν ἕλληνες πεπαγμένοι τε προσῆσαν καὶ
διὰ φυλακῆς ἔχοντες, ἕως ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ὀλίγῳ. οἱ δὲ χάραξ ὀφίσι
τε αὐτοῖς ποιοῦντες, καὶ ἀξιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνῃ ἥκιστα μαχιμώτατοι ἦ,
οὔτ' ἐπεχείρησάν στρατοπεδεύσασθαι. χωρήσαντες δὲ πρὸς μέσην τὰ ἄλλων
βαρβάρων, ἐνόμισαν αὐτόθεν ἂν τὴν πόλιν ἑλεῖν, καὶ αὐτὸ ἔργον γενέσθαι.
γνόντες δ' αὐτοὺς οἱ στρατοὶ ἐπὶ προσόδους καὶ ἡγησάμενοι μεθοδωμῶν ἁλώσε-
σθαι, οὐκ ἂν ἐπὶ σφίσι τοῖς ἕλλησιν ὁμοίως προσελθεῖν προλοχίζουσι τὰ πρὸς τὴν
πόλιν ἐνέδρας. καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἐκ τε τῆς πόλεως ὁμόσε χωρίσαντες,
καὶ ἐκ τῶν ἐνεδρῶν, προσέπεσον. καὶ ἐς φόβον καταστάντων, διαφθείρονταί τε
πολλοὶ τῶν χάρακος. καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι ὡς ἑώρων αὐτοὺς ἐνδόντας, οὐκέτι ἐμε-
μένησαν, ἀλλ' ἐς φυγὴν κατέστησαν. τὸ δὲ ἑλληνικὸν στρατοπέδων οὐδὲν ἧσσον ἠθε
το τῆς μάχης, δι' ὀλίγου προελθεῖν αὐτοὺς, καὶ στρατόπεδον οἰκοδομῆσαι κατα
λιφομένους ἐπειγέσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐνέκειντο φεύγοντες οἱ βάρβαροι, ἀπελάμβα-
νόν τε αὐτοὺς, καὶ ξυναγαγόντες τὰ στρατόπεδα, ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέ-
ραν. ἐς χεῖρας μὲν οὐκ ἰόντων ὀφίσι τῶν στρατιῶν, διὰ τὸ μὴ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀ-
καρνᾶσι ξυμβεβοηθηκέναι. ἄπωθεν δὲ σφενδονῶντων, καὶ ἐς ἀπορίαν καθισταν-
των, οὐ γὰρ ἦν αὐδυόπλων κινηθῆναι, δοκοῦσι δ' οἱ ἀκαρνᾶνες κράτιστοι ἦ. τοῦτο μοι-
ρῖαι. ἐπειδὴ δὲ νὺξ ἐγένετο, ἀναχωρήσας ὁ Κνῆμος τῇ στρατιᾷ κατὰ τάχος ἐπὶ
τὸν ἄραπον ποταμὸν, ὃς ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα στράτου, τοὺς τεθνεκοὺς
κομίζεται τῇ ὑστεραίᾳ ὑποσπόνδους, καὶ οἰνιάδων ξυμπαραγενομένων κατὰ φι-
λίαν, ἀναχωρεῖ παρ' αὐτοὺς, πρὶν τὴν ξυμβοήθειαν ἐλθεῖν. κἀκεῖθεν ἐπ' οἴκου
ἀπῆλθον ἕκαστοι. οἱ δὲ στρατοὶ, τροπαῖον ἔστησαν τῆς μάχης τῆς πρὸς τοὺς βαρ
βάρους. τὸ δ' ἐκ τῆς κορίνθου, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ἐκ τῶν κρισαίου κόλπου
ναυτικὸν, ὃ ἔδει παραγενέσθαι τῷ Κνήμῳ, ὅπως μὴ ξυμβοηθῶσιν οἱ ἀπὸ θαλάσσης
ἀγωνάκαρνᾶνες, οὐ παραγίγνεται, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν ἐν τὰς αὐτὰς ἡμέρας τῶν ἐν
στράτῳ μαχῆς ναυμαχῆσαι πρὸς φορμίωνα, καὶ τὰς εἴκοσιν ναῦς τῶν ἀθηναίων, αἱ ἐ-
φρούρουν ἐν ναυπάκτῳ. ὁ γὰρ φορμίων παραμείψας αὐτοὺς ἔξω τοῦ κόλπου,
ἐτήρει βουλόμενος ἐν τῷ εὐρυχωρίᾳ ἀπιθέσθαι, οἱ δὲ κορίνθιοι, καὶ οἱ ξυμμαχοι,
ἔτι μέσον μὲν ὡς οὐκ ἀπὸ ναυμαχίᾳ, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον παρασκευασμένοι
ἐς τὴν ἀκαρνανίαν, καὶ οὐκ ἀπειρόμενοι πρὸς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ναῦς τὰς ὀφε
τέρας, τολμῆσαι τοῖς ἀθηναίοις εἴκοσι τὰς ἑαυτῶν ναυμαχίαν ποιήσασθαι. ἐπει
δὴ μέντοι αὐτοὺς παραμειψάμενοι τε εἶδον παρὰ γῆν ὀφῶν κομιζομένων, καὶ
ἐκ πατρῶν τῆς ἀχαΐας πρὸς τὴν αὐπερέας ἤδη ὁρμοῦντας ἀπὸ ἀκαρ
νανίας, κατεῖδον, τοῖς ἀθηναίοις ἀπὸ τῆς χαλκίδος καὶ τοῦ δύνου ποταμοῦ
προαπλέοντας ὀφίσι. καὶ οὐκ ἔλαθον νυκτὸς ὑφορμισάμενοι, οὕτω δὴ ἀναγκά
σονται ναυμαχεῖν κατὰ μέσον τὸν πορθμόν. στρατηγοὶ δὲ ἦσαν μὲν καὶ κατὰ πό
λεις ἑκάστων, οἱ παρεσκεύαζοντο. κορινθίων δὲ, Μάχων, καὶ Ἰσοκράτης, καὶ
Ἀγαθαρχίδας. καὶ οἱ μὲν πελοποννήσιοι ἐτάξαντο κύκλον τῷ νεῶν πρύ-
σωπες, ὡς μέγιστον οἱ οἷοί τ' ἦσαν μὴ διδόντες διέκπλουν, τὰς πρώρας μὲν
ἔξω, εἴσω δὲ τὰς πρύμνας. καὶ τὰ τε λεπτὰ πλοῖα, ἃ ξυνέπλει, ἐντὸς
περιῆγον. καὶ πέντε ναῦς τὰς ἀρίστα πλεούσας, ὅπως ἐκπλέοιεν διὰ
βραχέος παραγιγνόμενοι, εἴπη προσπίπτοιεν οἱ ἐναντίοι. οἱ δ' ἀθηναῖοι,

Ἐπὶ στράτου. πόλιν
κῶς ἦ στράτος. Κε
λεύοντες. παρακ
ελεύοντες. Ναυσὶ πα
κτον ἐρήμην. ἔρημον
φυλάκων. Διεῖχον δὲ
πολύ. διέστησαν. Τε
ταγμένοι τε. διατά-
κτως. Καὶ δὴ φυ
λακῆς ἔχοντες. ἐπὶ
τοῖς δ' πλογότι. Ευ
πιτηδείῳ. χώραδ' π
λογότι. Ριπεύοντες.
παρρεύοντες. Καὶ
ἀξιούμενοι. ἄξιοι κρι-
νόμενοι. Οὔτ' ἐπε
χείρησαν. ἐνεκαρτέρη-
σαν. Αὐτοβοεὶ ἄν-
βοῇ μόνῃ χρησάμε
νοι. Μεμονωμένων
διεξδυγμένων τῆς τ
ἑλλήνων συμμαχί-
ας. Καὶ ἐς φόβον
καταστάντων. ἤδη δυ
φυγόντων. Προεπ
βεῖναι αὐτοὺς. τοὺς χά
νας. Ἐπεὶ δὲ ἐνέ-
κειντο φεύγοντες.
ἤδη καπρόστος
ἔφευγον. Ἀπελάμ
βανόν τε αὐτούς. οἱ
ἕλληνες τοὺς βαρβά
ρους. Ἀντιπαρα-
πλέοντας. αὐτὶ τοῦ εἰς
ἀντιπαράταξιν.

Ἑωρῶν αὐτούς. οἱ
κορίνθιοι δ' πλογότι.

Σφῶν κομιζομέ
νων. τῶν κορινθίων.

Καὶ οὐκ ἔλαθον.
οἱ ἀθηναῖοι.

Κατὰ μέσον τὸν
πορθμόν. τὸν κρισαῖον
φῶ.

Καὶ τὰ τε λεπτὰ
πλοῖα. τὰ λέμβους.

Κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, μίαν ἔχοντες ὁπλίσω τὴς μιᾶς. Ἐν χρῷ ἀεὶ παραπλέοντες. ἐν χερῷ, αὐτὴ τοῦ πνεύσου. ἔστι δὲ ἀπόκοπή. ἦν γὰρ καὶ ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κουρᾶς ἀπὸ τοῦ χρωτὸς γιγνομένης. Καὶ δόκησιν. δόξαν. Ἐμβαλεῖν. προσπεσεῖν. Μὴ ἐπιχειρεῖν. τῷ πολέμῳ. Αὐτὸς σημήνῃ. σημεῖον δῷ. Ἡ συχάσθαι αὐτούς. τοὺς κορινθίους. Ἐφ' ἑαυτῷ. ἐπὶ τῇ ὀξυδορκίᾳ αὐτοῦ. Οὔτε τῶν παραγγελλομένων. συμβουλευόντων. Οὔτε τῶν κελευστῶν. τῆς στρατηγῶν, καὶ τῆς κυβερνήτων. Σημαίνῃ. σημεῖον ποιεῖ. Ἡ χωρήσειαν. ὥρμησαν. Ἐς ἀλκὴν μέγ. εἰς μάχην πολέμου. Ἀνεχώρησαν ὑπὸ στρεψαμένων πλείων ἐπίνειον. ἐπίνειον καλεῖται δὲ ἐμπόριον, ἢ πρὸς τῷ θαλάσσῃ, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰς ὁλκάδας νήχεσθαι· ἢ ἀκέλλειν. Καὶ μὴ ὑπὸ ὀλίγων νεῶν. τῆς αἰγιναίων. Ναυμαχίας παρασκευασάμενοις ἐν τῷ πελοποννησιακῷ πολέμῳ πλουσίοις. Πολὺς ὁ παράλογος. δ' παρὰ δ' ἐγὼ δοκῶ μνησθῆναι γενέσθαι.

Τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι οὐκ ἀπὸ ἐμπειρίαν τοῦ ναυτικοῦ λείπεσθαι. Οὐκ αὐτιπαθέντες. οὐκ ἀντιπαρασκευαζόμενοι. Ὀργῇ οὖν ἀπέστελλον. ὀργιζόμενοι, ἀπέστελλον τοῖς συμβούλοις.

Γορτύνιος πρόξενος ὤν. Ἰστέον ὅτι Γόρτυς πόλις ἐστὶ κρήτης, ἀπέχουσα κυδωνίας σχεδὸν σταδίους χιλίους. καὶ ἔστιν ἀπίθανον εἶναι πολεμίας ἀλλήλαις ταύτας τὰς πόλεις. ῥητέον οὖν ὅτι πολεμίαν λέγει τὴν κυδωνίαν τῇ πολίχνῃ, οἷς ἦν κοινὸς χαρίζεσθαι καὶ τὰ φιλίαν τὸν νικίαν.

Προσποιήσειν αὐτήν. οἰκείαν ποιήσειν.

Ἐν τούτῳ. τῷ χρόνῳ.

κατὰ μίαν ναῦν τεταγμένοι, περιέπλεον αὐτοῖς κύκλῳ, καὶ ξυνῆγον ἐς ὀλίγον, ἐν χρῷ ἀεὶ παραπλέοντες, καὶ δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν. προεῖρητο δ' αὐτοῖς ὑπὸ Φορμίωνος μὴ πρὶν χειρεῖν, πρὶν αὐτὸς σημήνῃ. ἦλπιζε γὰρ αὐτοὺ μενεῖν τὰ τάξιν ὡς περ ἐν γῇ πεζῇ, ἀλλὰ ξυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς, καὶ τὰ πρῷα παραχὴν παρέχειν. εἶτ' ἐκπνεύσαι ἐκ τοῦ κόλπου δ πνεῦμα, ὅπερ αἰεὶ μένων τε περὶ πηλὸ, καὶ εἰώθει γίγνεσθαι πρὸς τὴν ἕω. οὐδ' ἐνόμιζον ἡσυχάσειν αὐτούς. καὶ τὴν πρὸς χειρὸς ἐφ' ἑαυτῷ τε ἐνόμιζεν εἶναι, ὁπότ' αὐ βούλοιτο τῆς νεῶν ἀμφοτέρων πλεούσων, καὶ τότε καλλίστην γίγνεσθαι. ὡς δὲ τότε πνεῦμα κατῆει. καὶ αἱ νῆες ἐν ὀλίγῳ ἦσαν ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τε αἰεί μου, καὶ τοῦ πνεύματος ἅμα προσπεσόντος. καὶ ναῦς τε νηὶ προσέπιπτε, καὶ τοῖς κοντοῖς διωθοῦντο. βοή τε χώμματα, καὶ πρὸς ἀλλήλους αὐτοφυλακή τε, καὶ λόγος ὁρία, οὐδὲν κατήκουον, οὔτε τῶν παραγγελλομένων, οὔτε τῶν κελευστῶν. καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἀνέρωτοι ἀπροι, τοῖς κυβερνήταις ἀπειθεῖς ἦρας τὰς ναῦς παρεῖχον, τότε δὴ καὶ πάνυ καιρὸν τοῦτον, σημαίνει. καὶ οἱ ἀθηναῖοι προσπεσόντες, πρῶτον μὲν κατέδυσαν τῶν πελοποννησίων μίαν. ἔπειτα δὲ, καὶ τὰς ἄλλας. ἦ χωρήσαν, διέφθειρον. καὶ κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μὲν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν ὑπὸ τῆς παραχῆς, φυγὴν δὲ ἐς πάτρας, καὶ δύμην τῆς ἀχαΐας. οἱ δὲ ἀθηναῖοι καταδιώξαντες, καὶ ναῦς δώδεκα λαβόντες, τούς τε ἀνδρας ἔξω αὐτῶν τοὺς πλείστους αἰχμαλώτους, ἐς μολυκρεῖον ἀπέπλεον. καὶ τροπαῖον στήσαντες ἐπὶ τῷ ῥίῳ, καὶ ναῦν ἀναθέντες τῷ ποσειδῶνι, ἀνεχώρησαν ἐς ναύπακτον. παρέπλευσαν δὲ καὶ οἱ πελοποννήσιοι δύθυς τοῖς περιλοίποις τῶν ἐκ τῆς δύμης καὶ πατρῶν ἐς κυλλήνην δ' πλείων ἑπτήκοντα. καὶ ἀπὸ λακεδαιμονίου, Κνήμος, καὶ οἱ ἐκείνην ναῦες, αἷς ἔδει ταύταις ξυμπλέειν, ἀφικνοῦνται μετὰ τὴν ἐν πύλῳ μάχην ἐς τὴν κυλλήνην. πέμπουσι δὲ καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι τῷ Κνήμῳ ξυμβούλους καὶ τὰς ναῦς, Τιμοκράτην, καὶ Βρασίδαν, καὶ Λυκόφρονα, κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βέλτιον παρασκευάζεσθαι, καὶ μὴ ὑπ' ὀλίγων νεῶν εἴργεσθαι θαλάσσης. ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρασαμένοις, πολὺς ὁ παράλογος ᾖ. καὶ οὐ τοσούτῳ, ᾤοντο σφῶν τὸ ναυτικὸν λείπεσθαι, γεγενῆσθαι δέ τινα μαλακίαν, οὐκ αὐτιπαθέντες τὴν ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τ' σφετέρας δι' ὀλίγου μελέτης. ὀργῇ δὴ ἀπέστελλον. οἱ δὲ, ἀφικόμενοι μετὰ κνήμου, ναῦς τε πλείους κατὰ πόλιν, καὶ τὰς προϋπαρχούσας ἐξήρτυόντο ὡς αὖθις ναυμαχίαν. πέμπει δὲ καὶ δ φορμίων ἐς τὰς ἀθήνας τήν τε παρασκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας, καὶ ἅτε τῆς ναυμαχίας, ἣν ἐνίκησαν, φράσοντας. καὶ κελεύων αὐτοῖς ναῦς ὅτι πλείστας διατάχους ἀποστεῖλαι, ὡς καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης, ἀεὶ ναυμαχήσειν. οἱ δὲ, ἀπέπεμπον εἴκοσι ναῦς αὐτῷ. ᾧ δὲ κομίξοντι αὐτὰς προσέταξαν ἐς κρήτην πρῶτον ἀφικέσθαι. Νικίας γὰρ κρὴς γορτύνιος, πρόξενος ὤν, πείθει αὐτοὺς ἐπὶ κυδωνίαν πλεῦσαι. φάσκων προσποιήσειν αὐτὴν οὖσαν πολεμίαν. ἐπῆγε δὲ, πολιχνίτας χαριζόμενος ὁμόροις τῶν κυδωνιατῶν. καὶ ὁ μὲν, λαβὼν τὰς ναῦς, ᾤχετο ἐς κρήτην. καὶ μετὰ τῆς πολιχνίτων ἐβοήθουν τὴν γῆν τὴν κυδωνιατῶν. καὶ ὑπὸ ἀνέμων, καὶ ὑπὸ ἀπορίας, ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀλίγον χρόνον. οἱ δ' ἐν τῇ κυλλήνῃ πελοποννήσιοι ἐν τούτῳ, ἐν ᾧ οἱ ἀθηναῖοι πρὸς τὴν κρήτην κατεῖχοντο, παρεσκευάσαντο ὡς αὖθις ναυμαχίαν παρεπλεύσαντες ἐς παλαιπορμον γὸν ἀχαϊκὸν, οὗπερ αὐτοῖς ὁ κατάπλους ἦν τῆς πελοποννήσου προσεβεβοηθήκει παρεπλεύσει δὲ καὶ ὁ φορμίων αὖθις τὸ ῥίον τὸ μολυκρικόν. καὶ ὡρμίσαντο ἔξω αὐτῶν ναυσὶν εἴκοσιν, αἷς περ καὶ ναυμαχήσειν. ἦν δὲ τὸ μὲν ἕτερον ῥίον, φίλιον τοῖς ἀθηναίοις, τὸ δ' ἕτερον ῥίον ὄντων αὐπάκτιον τὸ ἐν τῇ πελοποννήσῳ.

Διεῖχετο.

Διείχεπον. κεχώρισπυ. Γνώμην. ἔχοντες. σκοπόν. Οἱ μέν, μὴ ἐκπλεῖν. οἱ πελοποννήσιοι. Οἱ δέ, μὴ ἐπιπλεῖν. οἱ ἀθηναῖοι. Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία. ἡ πάσις πραγματική, ἄγραφος, εἶδος συμβουλευτικοῦ. Τὴν μέλλουσαν. ναυμαχίαν. Ἔχει τέκμαρσιν. σὸχασμόν.

Οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι. δοκοῦσιν, καὶ ἡ ἐν κύκλῳ τάξις τῶν νεῶν, καὶ τὸ μὴ ταχέως αὐτοῖς ἐπιχειρῆσαι τῇ ναυμαχίᾳ, ἀλλὰ τὴν τοῦ φορμίωνος ἀναμένειν διὰ τοῦ λιμένος πρατηγίαν. Εσφιλε. σφαλῆναι ἐποίησεν. Οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης. τὸ ἕξης, οὐ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ γικηθέντας, κατακρατοῦς ἀμβλύνεσθαι. Τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀβαπτι. τῇ ἀπροβάσῃ συμφορᾷ.

διείχεπον δὲ ἀπ' ἀλλήλων σαδίοις μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης. τοῦ δὲ κρησαίου κόλπου σόμα τοῦτό ἐστιν. ἐπὶ οὖν τῷ ῥίῳ τῷ ἀκαίκῳ οἱ πελοποννήσιοι, ἀπὸ ἔχοντι οὐ πολὺ τοῦ σαμόρμου, ἐν ᾧ αὐτοῖς ὁ πέζος ἦν, ὡρμίσαντο καὶ αὐτοῖ ναυσὶν ἑπτὰ, καὶ ἑβδομήκοντα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἀθηναίους ἤδοσαν. καὶ ἅπὶ μὲν ἐξ ἡ ἑπτὰ ἡμέρας ἀνθώρμουν ἀλλήλοις μελετῶντες π, καὶ σαρασκευαζόμενοι τὴν ναυμαχίαν, γνώμην ἔχοντες οἱ μέν, μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῆς ῥίωνείς τὴν δύρυχωρίαν, φοβούμενοι τὸ πρότερον σάθος. οἱ δέ, μὴ ἐσπλεῖν ἐς τὰ σενά, νομίζοντες πρὸς ἐκείνων ἶναι τὴν ἐν ὀλίγῳ ναυμαχίαν. ἔπειτα ὁ Κνῆμος, καὶ ὁ Βρασίδας, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν πελοποννησίων πρατηγοὶ, βουλόμενοι ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι σρὶν πλῆ ἀπὸ τῶν ἀθηναίων ἐπιβοηθῆσαι, ξυνεκάλεσαν τοὺς πρατιώτας πρῶτον. καὶ ὁρῶντες αὐτῶν τοὺς πολλοὺς διὰ τὴν σροτέραν ἧσαν φοβουμένους, καὶ οὐ προθύμους ὄντας, σαρεκελεύσαντο, καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΝΗΜΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΥΤΩ ΡΕΛΟΡΟΝΝΗΣΙΩ

» Ἡ μὲν γενομένη ναυμαχία ὦ ἄνδρες πελοποννήσιοι εἴτις ἄρα δι' αὐτὴν ὑμῶν » φοβεῖται τὴν μέλλουσαν, οὐχὶ δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν τὸ ἐκφοβῆσαι. τῇ τε γὰρ σαρασκευῇ ἐνδεὴς ἐγένετο, ὡς σερ ἴστε. καὶ οὐχὶ ἐς ναυμαχίαν μᾶλλον, » ἢ ἐπὶ σρατείαν ἐπήλθομεν. ξυνέβη δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης οὐκ ὀλίγα ἐναντιω » θῆναι. καὶ πυκνὴ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἐφύλεν. ὥστε οὐ κατὰ τὴν » ἡμετέραν κακίαν, τὸ ἧσσᾶσθαι προσεγένετο, οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ » κατακρατοῦς γικηθέν, ἔχον δέ πνα ἐν αὑτῷ αὐτιλογίαν, τῆς τε ξυμφορᾶς τῷ ἀπο » βαίνειν ἀμβλύνεσθαι, νομίσαι δὲ τὰς μὲν τύχας, ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοῖς ἀν » θρώποις. ταῖς δὲ γνώμαις, τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἀνδρείοις ὀρθῶς εἶναι, καὶ μὴ ἀπει » ρίαν τοῦ ἀνδρείου σαρόντος προβαλλομένους, εἰκότως ἂν ἔν πνι κακοῦς γενέ » σθαι. ὑμῶν δὲ οὐδὲν ἡ ἀπειρία ποσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμη προέχετε. τῷ δὲ δὲ ἧσσαν ἡμῖν, ἵν' μάλιστα φοβῆσθε, ἀνδρείαν μὲν ἔχουσα, καὶ μνήμην ἕξει ἐν τῷ » δρᾶν ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν ἄνευ δ' δυχίας, οὐδὲ μία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει τέχνη δὲ ἄνευ ἀλκῆς, οὐδὲν ὠφελεῖ. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπρόσθιον αὐτῶν, τὸ πολεμιώτατον αὐτὰ τάξασθε. πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν ἧσσαν δεδιέναι, τὸ ἀσαράσκευοι τό τε τυχεῖν. περιγίγνεται δὲ ἡμῖν πλῆθός τε νεῶν καὶ πρὸς τῇ οἰκείᾳ οὔσῃ, ὅπλιτῶν σαρόντων, ναυμαχεῖν. τὰ δὲ πολλὰ τῶν πλεόνων καὶ ἄμεινον σασκευασμένων, τὸ κράτος ἐστίν. ὥστε οὐδὲ καθ' ἓν δυρίσκομεν ἥκοτες αὐ ἡμᾶς σφαλλόμενοι. καὶ ὅσα ἡμάρτομεν, πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα, διὰ δασκαλίαν σαρέξει. θαρσοῦντες οὖν καὶ κυβερνῆται, καὶ ναῦται, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἐπεσθε, χώραν μὴ λείποντες, ἢ αὖ τις προσταχθῇ. τῶν δὲ πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον τὴν αὖ χειρωσιν ἡμεῖς σασκευάσομεν. καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ καλῶς γενέσθαι. ἤν δέ τις ἄρα καὶ βουληθῇ, κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ. οἱ δὲ ἀγαθοὶ, τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς. Τοιαῦτα μὲν τοῖς πελοποννησίοις οἱ ἄρχοντες σαρεκελεύσαντο. ὁδὲ φορμίων δὲ διὰ τοῦ λιμένος καὶ αὐτὸς τὴν τῶν πρατιωτῶν ὀρρωδίαν, καὶ αἰσθόμενος ὅτι τὸ πλῆθος τῶν νεῶν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξυνισταμένους ἐφοβοῦντο, ἐβούλετο ξυγκαλέσας, θαρσῦναί τε, καὶ σαραίνεσαι ἐν τῷ σαρόντι ποιήσασθαι. σρότερον μὲν γὰρ ἀεὶ αὐτοῖς ἔλεγε, καὶ σρο σαρεσκεύαζε τὰς γνώμας, ὡς οὐδὲν αὐτῶν πλήθος νεῶν τοσοῦτων ἦν ἐπιπλεῖν, ὅτι οὐ χρεμετέον αὐτοῖς ἐστι. καὶ οἱ πρατιῶται ἐκ πολλοῦ ἐν σοφίσιν αὐτοῖς,

Ἐκ πλήσσει. δέχεται. ἐκκρούει.

Τὰ δὲ πολλά. αὐτὴ ὡς ἐπιπολύ. οὐκ ἀεί, διὰ δὲ δὴ λον τῆς τύχης.

Προστενόμενα προσκληθέντα. Τῶν δὲ προτεταγμένων. τῶν καταναυχηθέντων ὑπὸ φορμίωνος, λέγει δὲ τοὺς πρῶτα χαόνα, καὶ ἰσοκράτην.

Τὴν ἐπιχείρησιν. τῆς σαρασκευῆς δὴ λονότι.

Οἱ δὲ ἀγαθοί. οἱ γενναῖοι.

Τιμήσονται. αὖτὶ τοῦ τιμηθήσονται.

Ξυνισταμένους. συναθροιζομένους.

τὴν ἀξίωσιν. τὴν πεῖραν. Τὸ πλῆθος τῆς νεῶν. γράφεται τῆν ἐναντίων. Ξυνεκάλεσα. ἵς τὰ αὐτὰ ξυνάγαγον. Οὔπω γάρ. οἱ λακεδαιμόνιοι. Καὶ τούτοις ἐν ἐκείνῳ. ἐν τῇ πελοποννησιακῇ. Οὐδὲν προφέρουσι. κατὰ τὴν ναυμαχίαν. Παραπλήσιον. ὑποβαλλόντος. Καὶ ὅπως οὐκ αὖ. ὀργοὺς οὕτως. ἡγοῦνται οἱ ἐχθροὶ μὴ αὐθίς σφᾶς ἀθροίσαντες ἡμᾶς, ἢ μέλλοντας πειρᾶσθαι ἐπιθήσεσθαι πράξαι. Ἀντίπαλοι μὲν γάρ. βαρέως οὖντες αὐτίπαλοι εἶναι. Οἱ δὲ ἐκ πολλῷ. τῷ μέτρῳ. καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι. ἡμεῖς δὲ ἱλαροὶ οἱ ἀθηναῖοι. Ἐκὼν εἶναι προήσομαι. δ' ἄλλου παρέλκει ἀπίκως. οὐδὲν γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις συντάξεσθαι ἱλαροῖ. Ἐσπεμψούσειέ τις. κατὰ τὴν ἐναντίων ἐπέλθη. Μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῆ πολεμίων. μὴ ὁρῶν ὅτις πολεμίους. Ἐκ πολλοῦ. λείψει διαπνήματος. Δίεκπλοί τε οὐκ εἰσί. τὸ ἐμβάλλειν, καὶ διαχίζειν τῆ ἐναντίων τάξιν αἰφνιδίως, αἷς τοῦ πίσω ὑπεχώρησεις. Ἐν τούτῳ. ἐν τῷ πεζομαχεῖν. τοῦτων μὲν οὖν ἐγώ. τὸ αὖ χείρημα ἐκ τοῦ συμφέροντος. Τὰ τε παραγγελλόμενα. τὰ τῆς παρασκευῆς ἔργα. Ὀλίγως. ἀπου δαίως. Τῆς ἐφορμήσεως οὐσης. τῆ πολεμίων. Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ. καὶ ἐν τῷ ἔργῳ κόσμῳ ἔχετε, ἢ ποι ἐν τῷ πολέμῳ κόσμῳ ἔχετε, καὶ σιγὴν, καὶ συμφέρον οὖν τοῖς μετοπωρινοῖς πολὺ τὰ πολεμικά. καὶ μάλιστα τοῖς ναυμαχοῦσιν.

Ἐπὶ πεσσάρων παξάμενοι. αὖ πὶ τοῦ κατὰ τέσσαρας αὖτας προήσαντες.

Ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς γῆν. αὖ πὶ τοῦ παρὰ, τὴν.

Ἐσω αὖ τῆ κόλπου. ἐσωτέρω τῆς ὁρίων ἐν τῷ κρισαίῳ κόλπῳ.

Ἐπὶ δ' αὐτῷ. τῷ κέρατι.

τὴν ἀξίωσιν ταύτην ἐλήφεσαν, μηδ' ἐγα ὄχλον ἀθηναῖοι ὄντες πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν. τότε δὲ πρὸς τὴν παροῦσαν ὄψιν ὁρῶν αὐτοῖς ἀθυμοῦντας, ἐβούλετο ὑπομνῆσιν ποιήσασθαι τῆ θαρσεῖν. καὶ ξυγκαλέσας τοὺς ἀθηναίους, ἔλεξε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΦΟΡΜΙΩΝΟΣ.

„ Ὁρῶν ὑμᾶς ὦ ἄνδρες στρατιῶται περφοβημένους τὸ πλῆθος τῆς ἐναντίων, ξυνε
„ κάλεσα, οὐκ ἀξιῶν τὰ μὴ δεινὰ ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχειν. οὔπω γὰρ πρῶτον μὲν δὴ προ
„ γεγενῆσθαι, καὶ μὴ δι' αὐτοὶ οἴεσθαι ὁμοίους ἡμῖν ἔναι, τὸ πλῆθος τῆς νεῶν, καὶ
„ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου παρεσκευάσαντο. ἔπειτα ὧ μάλιστα πεποιθότες προσέρχον
„ται, ὡς προσῆκον σφίσιν αὐδρείοις εἶναι, οὐδὲν ἄλλο πὶ θαρσοῦσιν, ἢ διὰ τὴν ἐν
„ τῷ πεζῷ ἐμπειρίαν τὰ πλείω καταρθοῦντες, καὶ οἴονται σφίσι καὶ ἐν τῷ ναυτι
„ κῷ προήσειν τοιοῦτο. τὸ δ' ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν μᾶλλον νῦν πολέμεται, εἰ περ καὶ
„ τούτοις ἐν ἐκείνῳ. ἐπεὶ δύμυχίᾳ τε οὐδὲν προφέρουσι. τῷ δὲ ἑκατέροι πέμπει
„ ρόπτεροι εἶναι, θρασύτεροί ἐσμεν. λακεδαιμόνιοί τε ἡγούμενοι αὐτῆς ξυμμά
„ χων, διὰ τὴν σφετέραν δύναμιν, ἄκοντες προσάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυ
„ νον, ἐπεὶ οὐκ ἂν πρότε ἐπεχείρησαν ἡσσηθέντες παραπλήσιον, οἷς ναυμαχεῖν, μὴ
„ δὲ αὐτῆς τὴν τόλμαν δείσαντες πολὺ δ' ὑμεῖς ἐκείνους πλέω φοβοῦ παρέχετε,
„ καὶ πιστότερον, κατά τε τὸ προγεγενῆσθαι, καὶ ὅπου οὐκ ἂν ἡγοῦνται μὴ μέλλον
„ τας παίσιον τῆ παραπλῆ πράξειν ἀπίστασθαι ὑμᾶς, αὐτίπαλοι μὲν γὰρ οἱ πλεί
„ ους, ὡς περοὖσι τῇ δυνάμει τοπλέον πίσυνοι, ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται. οἱ δ' ἐκ
„ πολλῶν ὑποδεεστέρων καὶ ἅμα οὐκ ἀναγκαζόμενοι, μέγα πὶ τῆς διανοίας τὸ
„ βέβαιον ἔχοντες, αὐτίπολεμοῦσι. ἀλογιζόμενοι οὔπω, τῷ οὐκ εἰκότι πλέον πεφο
„ βημένοι ὑμᾶς, ἢ τῇ κατὰ λόγον παρασκευῇ. πολλὰ δὲ καὶ στρατόπεδα αὐδὲ ἔπε
„ σεν ὑπ' ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ, ἔστι δ' ἃ καὶ τῇ ἀτολμίᾳ. ὧν οὐδ' ἑτέρους ὑμεῖς νῦν
„ μετέχομεν. τὸν δ' ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, οὐδὲ πλεύσο
„ μαι ἐς αὐτόν. ὁρῶ γὰρ ὅπου πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνέπιπλήμους, ὀλίγας ναυσὶν
„ ἐμπείρας καὶ ἀμείνονα πλέουσας, ἢ στενοχωρίᾳ οὐ ξυμφορᾷ. οὔτε γὰρ αὖ πλεύ
„ σειέ τις ὡς χρὴ ἐς ἐμβολὴν μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῆς πολεμίων ἐκ πολ
„ λοῦ, οὔτε αὖ ἀνασχωρήσειεν ἐν δέοντι πιεζόμενος, διέκπλοί τε οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ
„ ἀναστροφαί, ἅπερ νεῶν ἀμείνονα πλέουσιν ἔργα ἄξιον, ἀλλ' ἀνάγκη αὖ εἶπ τὴν
„ ναυμαχίαν, πεζομαχίαν καθίστασθαι. καὶ ἐν τούτῳ αἱ πλείους νῆες κρείσσους
„ γίγνονται. τούτων μὲν οὖν ἐγὼ ἔχω τὴν προόψιαν κατὰ τὸ δυνατόν. ὑμεῖς δὲ,
„ οὕτ' ἄκοντες παρὰ τὰς ναυσὶ μένοντες, τά τε παραγγελλόμενα ὀξέως δέχε
„ σθε. ἄλλως τε καὶ διολίγου τῆς ἐφορμήσεως οὔσης. καὶ ἐν τῷ ἔργῳ, κόσμον
„ καὶ σιγὴν πολὺ πλείστου ἡγεῖσθε. ὡς τε τὰ πολλὰ τῆς πολεμίων ξυμφέρει καὶ ναυ
„ μαχίᾳ οὐχ ἥκιστα. ἀμύνεσθέ τε τοὺς δικαίως τῆς προειργασμένων. ὁ δὲ ἀγὼν
„ μέγας ὑμῖν ἢ καταλῦσαι πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τοῦ ναυτικοῦ, ἢ ἐγγυτέ
„ ρω καταστῆσαι ἀθηναίοις τὸν φόβον πολὺ τῆς θαλάσσης. ἀναμιμνήσκω δ' αὖ ὑ
„ μᾶς, ὅπ νενικηκότες αὐτῆς τοὺς πολλούς. ἥσσημένων δὲ αὖ τῶν, οὐκ ἐθέλουσιν αἱ
„ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὁμοίαι εἶναι. Τοιαῦτα μὲν καὶ ὁ φορ
μίων παρεκελεύσατο. οἱ δὲ πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ ἀθηναῖοι οὐκ ἐπέ
πλεον ἐς τὸν κόλπον, καὶ τὰ σφέτερα βουλόμενοι ἄκοντας ἔσω προαγαγεῖν αὖ πὶ, ἀνα
χωρήσαντες ἅμα ἕῳ, ἔπλεον αὖ πὶ τεσσάρων τεταγμένοι τὰς ναῦς, παρὰ τὴν ἑαυ
τῆς γῆν ἔσω αὖ πὶ τοῦ κόλπου δεξιῷ κέρᾳ ἡγούμενοι, ὥσπερ καὶ ὥρμουν. αὖ πὶ
δ' αὐτῷ, εἰκοσὶ ναῦς ἔταξαν τὰς ἀρίστας πλεούσας, ὅπως ἢ ἄρα νομίσας

Ε ωὶ τὴν ναύ ωακλον. ἐ ω γὰρ ἐν τῷ κόλ ωῳ ἐ κεῖ το ἡ ναύ ωακ τος. ταύ τῃ ωαρα ωλέ οι. τῇ ὁδῷ. Ο δὲ, ὅ ωερ ἐ κεῖ νοι. ὁ δὲ φορμίων ὡς ἑ ώρα τοὺς ωελο ωον νη σί ους, ἄ κων κα τὰ ωου δὴ νὴ τοὺς σ ρα τι ώ τας ἐ μβι βά σας εἰς τὴν ναῦν, ἔ ωλει. Ρ ρο σ ω δ' ἐ χο ντο. ἤ λω ζον. Ρ ερὶ τῷ χω ρί ῳ. τῆς ναυ ωα κλου δή λου ό ωι. Ε ρη μῳ ὀ ῦ ωι. βοη θεί ας δή λου ό ωι. Ε ωλει τὴν γῆν τὴν οἰ κεί αν δή λου ό ωι. Κα τὰ μί αν ἅ ωα ω καί ρως. ὥ σα γὰ ἔ λε γε, μί αν κα τα κο λου θοῦ σαν τῇ ἑ τέ ρᾳ. τοῦ το γὰρ τὸ ἅ ωα καί ρως δή λοῖ. Α ρ σι μεί ου τυ ός. ὥ σα γὰ ἔ λε γε μι ν ο λλῶν ω α ραχελεύ σεω ν δ' ἐ νθέ ν τες, ἀ λλ' ὀ ὐθὺς ω ροι ῦ ντο ὅ ωερ ἐ δό κει. τὸ δὲ σι μεί ου, αὐ τὸ τ μᾶλ λον. δ ύ να ται δὲ λέ γειν καὶ τὸ σῶ θη μα. Ε ω ι

ἅ ωα τὴν ναύ ωακ λον αὐ τοῖς ω ᾖ ει ν ὁ φορμίων, καὶ αὐ τὸς ἅ ωα βοη θῶν ταύ τῃ ω α ρα ω ᾖ σι, μὴ δι α φυ γοι εν ω ᾖ ε ο ντα. τὸ γὰ ε ω αί ρου ν ο σφῶν οἱ α θη ναῖ οι ἔ ξω τοῦ ἑ αυ τῶν κε ρως, ἀ λλ' αὐ ται αἱ νῆ ες ω ρο κε κλει σει αν. ὁ δὲ, ὅ ωερ ἐ κεῖ νοι ω ρο σ ω δ' ἐ χο ντο, φο βη θεὶς ω ρὸ τῷ χω ρί ῳ δ ρ ύ μῳ ὄ ντι, ὡς ἑ ώρα ἀ ω α γο μέ νους αὐ τοὺς, ἄ κων, καὶ κα τὰ ωου δὴ νὴ ἐ μ βι βά σας, ἔ ωλει ω α ρὰ τὴν γῆν. κὠ ὁ ω ε ζὸς ἅ μα τῇ με σ ω ί ῳ ω α ρε βο η θει. Ἰ δό ντες δὲ οἱ ω ε λο ω ον νή σι οι κα τὰ μί αν ἅ ωα κό ρως ω α ρα ω λέ ο ντας, καὶ ἤ δη ὄ ντας ἐ ντὸς τοῦ κό λ ωου τε, καὶ ω ρὸς τῇ γῇ, ὅ ωερ ἐ βού λο ντο μά λι στα, ἀ ω ὸ σ η μεί ου ἐ νὸς ἀ φῶ ω ᾖ σι ρε ύ α ντες τὰς ναῦς, με τ ω ω δὸν ἔ ω λε ο ν ὡς εἶ χε τά χους ἕ κα στος ἅ ωα ῃ σι τοῖς ἀ θη ναί ους. καὶ ἤ λω ζον ω ά σας τὰς ναῦς ἀ ω ο λι σθῆ ναι. Τ ῶν δὲ, ἐ νδε κα μό νη τινες, αἵ ωερ ἡ γοῦ ντο, ὑ ω ε κφυ γοι σι τὸ κό ρας τῶν ω ε λο ω ον νη σί ω ν καὶ τὴν ἅ ωα τρο φὴν ἐ ς τὴν ἄ νω χω ρί αν. τὰς δὲ ἄ λλας ἅ ωα κα τα λα βό ντες, ἐ ξέ ω σα ν τε ω ρὸς τὴν γῆν ὑ ω ο φυ γού σας, καὶ δι έ φθει ραν. α ὐ δρ ας τε τῆ ῟ α θη ναί ω ν α ω έ κ τει ναν, ὅ σοι μὴ ἐ ξέ νυ σα ν αὐ τῶν. καὶ τῶν νε ῶν τι νας α ω α σ ύ με νοι, εἷ λκον κε νάς. μί αν δὲ, αὐ τοῖς α ὐ δρ ά ω ο ι ν εἷ λον ἤ δη. τὰς δ' ε ω ι νας οἱ με σ ω ί οι ω α ρα βο η θή σα ντες, καὶ ε ω ε σ βαί νο ντες ζύ ω οἷς ὅ ω λοις ἐ ς τὴν θά λασ σα ν, καὶ ἅ ωα βά ντες ἀ ω ὸ τῆ ῟ κα τα σ τρώ μα τ ων, μα χό με νοι, ἀ φεί λο ντο ἑ λό μ ενας ἤ δη. τα ύ τῃ μὲν δὴ ω ω οἱ ω ε λε ο ν νή σι οι ἐ κρά τουν τε, καὶ ἐ φθει ραν τὰς ἀ ω ί τι κας ναῦς. αἱ δὲ εἴ κο σι νῆ ες αὐ τῶν αἱ ἀ ω ὸ τοῦ δ' ἐ ξί ου κό ρως, ἐ ω ὶ ο ι κον τὰς ἑ ν δε κα ναῦς τῆ ῟ α θη ναί ων, αἵ ωερ ὑ ω ε ξέ φυ γον τὴν ἅ ωα τρο φὴν ἐ ς τὴν ἄ νω χω ρί αν. κὴ φθά νου σ ιν αὐ τοὺς, ἣ ν μί ας νε ώς, ω ρο κα τα φυ γοῦ σα ς τὴν ναυ ω α κτον. κὴ ἴ χου σα ν αὖ τι ω ρω ροι κα τὰ τὸ ἀ ω ε λλω νι ον, ω α ρε σ κ ευ ά ζο ντο ἀ μυ νού με νοι, ἥ νες τὴν γῆν ἐ ω ὶ σφᾶς ἅ ωα ω ᾖ εσ ῶ ν. οἱ δὲ, ω α ρα γε νο μέ νοι ὕ σ τε ρον, ἐ ω α ω ω ί ζο ν τε ἅ μα ω ᾖ ε ο ντες, ὡς νε νι κη κό τες. καὶ τὴν μί αν ναῦν τῆ ῟ α θη ναί ων τὴν ὑ ω ο λοι ω ον, ἐ δί ω κε λα κω νὶ α ναῦς μί α ω ο λὺ ω ρὸ τῆ ῟ ἄλ λων. ἔ τυ χε δὲ ὁ λκὰς ὁ ρμοῦ σα με τέ ω ρος, ω ο ρ ρ ὼ ἢ ν ἡ ἀ ω ί τι κὴ ναῦς φθά σα σα, καὶ ω ο ρ ρ ὼ ω ε ρι ῶ σα τῇ δί ω κου σι λα κω νὶ α, ἐ μ βά λλει μέ σῃ, καὶ κα τα δύ ει. τοῖς μὲν οὖ ν ω ε λο ω ον νη σί οις, ἥ ω ο μῴ ου τού του τοῦ ἀ ω ρο σ δο κή ω του τε καὶ ω α ρα λό γου, φό βος ἐ μ ω ί ω ε ι. καὶ ἅ μα ἀ τά κ τως δί ω κο ντες δι ὰ τὸ κρα τεῖ ν, αἱ μέ ν τινες τῆ ῟ νε ῶν κα θεῖ σαι τὰς κώ ω ας, ἐ ω ε ί σ η σα ν τοῦ ω ε ῶ, ἀ ξύ μ φο ρον ὁ ρῶ ντες ω ρὸς τὴν ὀ ξυ λί ου σ αν ω ε ζο ρ μή σ ιν, βου λό με νοι τὰς ω ε ί ους ω ο ρ μεῖ ν αι. αἱ δὲ, καὶ ἐ ς βρα χέ α χω ρί ων ἀ ω ει ρί α ὠ φε λεῖ ν. τοὺς δὲ ἀ θη ναί ους ἰ δό ντας ταῦ τα γι γνο μέ να, θά ρσος τε ἔ λα βε. καὶ ἀ ω ὸ ἑ νὸς κε λεύ σ μα τος ἐ μ βο η σά ντες, ἐ ω ᾽ αὐ τοὺς ὥ ρ μη σα ν. οἱ δὲ, δι ὰ τὰ ὑ ω ά ρ χο ντα ἁ μ α ρ τή μα τα, καὶ τὴν ω α ρου σ αν ἀ τα ξί αν, ὀ λί γον μὲν χρό νον ὑ ω έ μει ναν, ἔ ω ει τα δὲ ἐ τρά ω ο ντο ἐ ς τὸ ω α νό ρ μον, ὅ θεν ω ερ ω α νη γά γο ντο. ω ᾖ δι ώ κο ντες δὲ οἱ α θη ναῖ οι, τὰς τε ἐ γ γὺς οὔ σας μά λι στα ναῦς ἐ λα βον ἐ ξ, καὶ ω ά ς ἑ αυ τῶν ἀ φεί λο ντο, ἃς ἐ κεῖ νοι ω ρὸς τῇ γῇ δι α φθεί ρα ντες, τὸ ω ρῶ τον ἀ ω ε ώ σ α ντο. α ὐ δρ ας τε τοὺς μὲν, ἀ ω έ κ τει ναν, τι νὰς δὲ καὶ ἐ ζω γρή σα ν. ω ᾖ δὲ τῆς λα κω νὶ ας νε ώς, ἣ ν ω ρὶν τὴν ὁ λκά δ α κα τε δ ύ, Τι μο κρά της ὁ λα κε δ αι μό νι ος ω ε ώ ν, ὡς ἣ ν ναῦς δι ε φθει ρε το, ἔ σ φα ξεν ἑ αυ τὸν, καὶ ἔ ζε ω εσ ε ν ἐ ς τὸ γ ναυ ω α κτί ου λι μέ να. α ὐ α χω ρή σα ντες δὲ οἱ α θη ναῖ οι, τρο ω αῖ ον ἔ σ η σα ν, ὅ θεν α ὐ α ζό με νοι, ἐ κρά τη σα ν. καὶ τοὺς ν εκρ ο ὺς καὶ τὰ ναυ α γί α ὅ σα ω ρὸς τῇ ἑ αυ τῶν ἦ ν, α ω έ δο σα ν. ἔ σ η σα ν δὲ καὶ οἱ ω ε λο ω ον νή σι οι τρο ω αῖ ον ὡς νε νι κη κό τες τῆς τρο

ω ᾖ ει ν ὁ φορμίων, καὶ αὐ τὸς ἅ ωα βοη θῶν ταύ τῃ ω α ρα ω ᾖ σι, μὴ δι α φυ γοι εν ω ᾖ ε ο ντα. τὸ γὰ ε ω αί ρου ν ο σφῶν οἱ α θη ναῖ οι ἔ ξω τοῦ ἑ αυ τῶν κε ρως, ἀ λλ' αὐ ται αἱ νῆ ες ω ρο κε κλει σει αν. ὁ δὲ, ὅ ωερ ἐ κεῖ νοι ω ρο σ ω δ' ἐ χο ντο, φο βη θεὶς ω ρὸ τῷ χω ρί ῳ δ ρ ύ μῳ ὄ ντι, ὡς ἑ ώρα ἀ ω α γο μέ νους αὐ τοὺς, ἄ κων, καὶ κα τὰ ωου δὴ νὴ ἐ μ βι βά σας, ἔ ωλει ω α ρὰ τὴν γῆν. κὠ ὁ ω ε ζὸς ἅ μα τῇ με σ ω ί ῳ ω α ρε βο η θει. Ἰ δό ντες δὲ οἱ ω ε λο ω ον νή σι οι κα τὰ μί αν ἅ ωα κό ρως ω α ρα ω λέ ο ντας, καὶ ἤ δη ὄ ντας ἐ ντὸς τοῦ κό λ ωου τε, καὶ ω ρὸς τῇ γῇ, ὅ ωερ ἐ βού λο ντο μά λι στα, ἀ ω ὸ σ η μεί ου ἐ νὸς ἀ φῶ ω ᾖ σι ρε ύ α ντες τὰς ναῦς, με τ ω ω δὸν ἔ ω λε ο ν ὡς εἶ χε τά χους ἕ κα στος ἅ ωα ῃ σι τοῖς ἀ θη ναί ους. καὶ ἤ λω ζον ω ά σας τὰς ναῦς ἀ ω ο λι σθῆ ναι. Τ ῶν δὲ, ἐ νδε κα μό νη τινες, αἵ ωερ ἡ γοῦ ντο, ὑ ω ε κφυ γοι σι τὸ κό ρας τῶν ω ε λο ω ον νη σί ω ν καὶ τὴν ἅ ωα τρο φὴν ἐ ς τὴν ἄ νω χω ρί αν. τὰς δὲ ἄ λλας ἅ ωα κα τα λα βό ντες, ἐ ξέ ω σα ν τε ω ρὸς τὴν γῆν ὑ ω ο φυ γού σας, καὶ δι έ φθει ραν. α ὐ δρ ας τε τῆ ῟ α θη ναί ω ν α ω έ κ τει ναν, ὅ σοι μὴ ἐ ξέ νυ σα ν αὐ τῶν. καὶ τῶν νε ῶν τι νας α ω α σ ύ με νοι, εἷ λκον κε νάς. μί αν δὲ, αὐ τοῖς α ὐ δρ ά ω ο ι ν εἷ λον ἤ δη. τὰς δ' ε ω ι νας οἱ με σ ω ί οι ω α ρα βο η θή σα ντες, καὶ ε ω ε σ βαί νο ντες ζύ ω οἷς ὅ ω λοις ἐ ς τὴν θά λασ σα ν, καὶ ἅ ωα βά ντες ἀ ω ὸ τῆ ῟ κα τα σ τρώ μα τ ων, μα χό με νοι, ἀ φεί λο ντο ἑ λό μ ενας ἤ δη. τα ύ τῃ μὲν δὴ ω ω οἱ ω ε λε ο ν νή σι οι ἐ κρά τουν τε, καὶ ἐ φθει ραν τὰς ἀ ω ί τι κας ναῦς. αἱ δὲ εἴ κο σι νῆ ες αὐ τῶν αἱ ἀ ω ὸ τοῦ δ' ἐ ξί ου κό ρως, ἐ ω ὶ ο ι κον τὰς ἑ ν δε κα ναῦς τῆ ῟ α θη ναί ων, αἵ ωερ ὑ ω ε ξέ φυ γον τὴν ἅ ωα τρο φὴν ἐ ς τὴν ἄ νω χω ρί αν. κὴ φθά νου σ ιν αὐ τοὺς, ἣ ν μί ας νε ώς, ω ρο κα τα φυ γοῦ σα ς τὴν ναυ ω α κτον. κὴ ἴ χου σα ν αὖ τι ω ρω ροι κα τὰ τὸ ἀ ω ε λλω νι ον, ω α ρε σ κ ευ ά ζο ντο ἀ μυ νού με νοι, ἥ νες τὴν γῆν ἐ ω ὶ σφᾶς ἅ ωα ω ᾖ εσ ῶ ν. οἱ δὲ, ω α ρα γε νο μέ νοι ὕ σ τε ρον, ἐ ω α ω ω ί ζο ν τε ἅ μα ω ᾖ ε ο ντες, ὡς νε νι κη κό τες. καὶ τὴν μί αν ναῦν τῆ ῟ α θη ναί ων τὴν ὑ ω ο λοι ω ον, ἐ δί ω κε λα κω νὶ α ναῦς μί α ω ο λὺ ω ρὸ τῆ ῟ ἄλ λων. ἔ τυ χε δὲ ὁ λκὰς ὁ ρμοῦ σα με τέ ω ρος, ω ο ρ ρ ὼ ἢ ν ἡ ἀ ω ί τι κὴ ναῦς φθά σα σα, καὶ ω ο ρ ρ ὼ ω ε ρι ῶ σα τῇ δί ω κου σι λα κω νὶ α, ἐ μ βά λλει μέ σῃ, καὶ κα τα δύ ει. τοῖς μὲν οὖ ν ω ε λο ω ον νή σι οις, ἥ ω ο μῴ ου τού του τοῦ ἀ ω ρο σ δο κή ω του τε καὶ ω α ρα λό γου, φό βος ἐ μ ω ί ω ε ι. καὶ ἅ μα ἀ τά κ τως δί ω κο ντες δι ὰ τὸ κρα τεῖ ν, αἱ μέ ν τινες τῆ ῟ νε ῶν κα θεῖ σαι τὰς κώ ω ας, ἐ ω ε ί σ η σα ν τοῦ ω ε ῶ, ἀ ξύ μ φο ρον ὁ ρῶ ντες ω ρὸς τὴν ὀ ξυ λί ου σ αν ω ε ζο ρ μή σ ιν, βου λό με νοι τὰς ω ε ί ους ω ο ρ μεῖ ν αι. αἱ δὲ, καὶ ἐ ς βρα χέ α χω ρί ων ἀ ω ει ρί α ὠ φε λεῖ ν. τοὺς δὲ ἀ θη ναί ους ἰ δό ντας ταῦ τα γι γνο μέ να, θά ρσος τε ἔ λα βε. καὶ ἀ ω ὸ ἑ νὸς κε λεύ σ μα τος ἐ μ βο η σά ντες, ἐ ω ᾽ αὐ τοὺς ὥ ρ μη σα ν. οἱ δὲ, δι ὰ τὰ ὑ ω ά ρ χο ντα ἁ μ α ρ τή μα τα, καὶ τὴν ω α ρου σ αν ἀ τα ξί αν, ὀ λί γον μὲν χρό νον ὑ ω έ μει ναν, ἔ ω ει τα δὲ ἐ τρά ω ο ντο ἐ ς τὸ ω α νό ρ μον, ὅ θεν ω ερ ω α νη γά γο ντο. ω ᾖ δι ώ κο ντες δὲ οἱ α θη ναῖ οι, τὰς τε ἐ γ γὺς οὔ σας μά λι στα ναῦς ἐ λα βον ἐ ξ, καὶ ω ά ς ἑ αυ τῶν ἀ φεί λο ντο, ἃς ἐ κεῖ νοι ω ρὸς τῇ γῇ δι α φθεί ρα ντες, τὸ ω ρῶ τον ἀ ω ε ώ σ α ντο. α ὐ δρ ας τε τοὺς μὲν, ἀ ω έ κ τει ναν, τι νὰς δὲ καὶ ἐ ζω γρή σα ν. ω ᾖ δὲ τῆς λα κω νὶ ας νε ώς, ἣ ν ω ρὶν τὴν ὁ λκά δ α κα τε δ ύ, Τι μο κρά της ὁ λα κε δ αι μό νι ος ω ε ώ ν, ὡς ἣ ν ναῦς δι ε φθει ρε το, ἔ σ φα ξεν ἑ αυ τὸν, καὶ ἔ ζε ω εσ ε ν ἐ ς τὸ γ ναυ ω α κτί ου λι μέ να. α ὐ α χω ρή σα ντες δὲ οἱ α θη ναῖ οι, τρο ω αῖ ον ἔ σ η σα ν, ὅ θεν α ὐ α ζό με νοι, ἐ κρά τη σα ν. καὶ τοὺς ν εκρ ο ὺς καὶ τὰ ναυ α γί α ὅ σα ω ρὸς τῇ ἑ αυ τῶν ἦ ν, α ω έ δο σα ν. ἔ σ η σα ν δὲ καὶ οἱ ω ε λο ω ον νή σι οι τρο ω αῖ ον ὡς νε νι κη κό τες τῆς τρο

ω ᾖ ει ν ὁ φορμίων, καὶ αὐ τὸς ἅ ωα βοη θῶν ταύ τῃ ω α ρα ω ᾖ σι, μὴ δι α φυ γοι εν ω ᾖ ε ο ντα. τὸ γὰ ε ω αί ρου ν ο σφῶν οἱ α θη ναῖ οι ἔ ξω τοῦ ἑ αυ τῶν κε ρως, ἀ λλ' αὐ ται αἱ νῆ ες ω ρο κε κλει σει αν. ὁ δὲ, ὅ ωερ ἐ κεῖ νοι ω ρο σ ω δ' ἐ χο ντο, φο βη θεὶς ω ρὸ τῷ χω ρί ῳ δ ρ ύ μῳ ὄ ντι, ὡς ἑ ώρα ἀ ω α γο μέ νους αὐ τοὺς, ἄ κων, καὶ κα τὰ ωου δὴ νὴ ἐ μ βι βά σας, ἔ ωλει ω α ρὰ τὴν γῆν. κὠ ὁ ω ε ζὸς ἅ μα τῇ με σ ω ί ῳ ω α ρε βο η θει. Ἰ δό ντες δὲ οἱ ω ε λο ω ον νή σι οι κα τὰ μί αν ἅ ωα κό ρως ω α ρα ω λέ ο ντας, καὶ ἤ δη ὄ ντας ἐ ντὸς τοῦ κό λ ωου τε, καὶ ω ρὸς τῇ γῇ, ὅ ωερ ἐ βού λο ντο μά λι στα, ἀ ω ὸ σ η μεί ου ἐ νὸς ἀ φῶ ω ᾖ σι ρε ύ α ντες τὰς ναῦς, με τ ω ω δὸν ἔ ω λε ο ν ὡς εἶ χε τά χους ἕ κα στος ἅ ωα ῃ σι τοῖς ἀ θη ναί ους. καὶ ἤ λω ζον ω ά σας τὰς ναῦς ἀ ω ο λι σθῆ ναι. Τ ῶν δὲ, ἐ νδε κα μό νη τινες, αἵ ωερ ἡ γοῦ ντο, ὑ ω ε κφυ γοι σι τὸ κό ρας τῶν ω ε λο ω ον νη σί ω ν καὶ τὴν ἅ ωα τρο φὴν ἐ ς τὴν ἄ νω χω ρί αν. τὰς δὲ ἄ λλας ἅ ωα κα τα λα βό ντες, ἐ ξέ ω σα ν τε ω ρὸς τὴν γῆν ὑ ω ο φυ γού σας, καὶ δι έ φθει ραν. α ὐ δρ ας τε τῆ ῟ α θη ναί ω ν α ω έ κ τει ναν, ὅ σοι μὴ ἐ ξέ νυ σα ν αὐ τῶν. καὶ τῶν νε ῶν τι νας α ω α σ ύ με νοι, εἷ λκον κε νάς. μί αν δὲ, αὐ τοῖς α ὐ δρ ά ω ο ι ν εἷ λον ἤ δη. τὰς δ' ε ω ι νας οἱ με σ ω ί οι ω α ρα βο η θή σα ντες, καὶ ε ω ε σ βαί νο ντες ζύ ω οἷς ὅ ω λοις ἐ ς τὴν θά λασ σα ν, καὶ ἅ ωα βά ντες ἀ ω ὸ τῆ ῟ κα τα σ τρώ μα τ ων, μα χό με νοι, ἀ φεί λο ντο ἑ λό μ ενας ἤ δη. τα ύ τῃ μὲν δὴ ω ω οἱ ω ε λε ο ν νή σι οι ἐ κρά τουν τε, καὶ ἐ φθει ραν τὰς ἀ ω ί τι κας ναῦς. αἱ δὲ εἴ κο σι νῆ ες αὐ τῶν αἱ ἀ ω ὸ τοῦ δ' ἐ ξί ου κό ρως, ἐ ω ὶ ο ι κον τὰς ἑ ν δε κα ναῦς τῆ ῟ α θη ναί ων, αἵ ωερ ὑ ω ε ξέ φυ γον τὴν ἅ ωα τρο φὴν ἐ ς τὴν ἄ νω χω ρί αν. κὴ φθά νου σ ιν αὐ τοὺς, ἣ ν μί ας νε ώς, ω ρο κα τα φυ γοῦ σα ς τὴν ναυ ω α κτον. κὴ ἴ χου σα ν αὖ τι ω ρω ροι κα τὰ τὸ ἀ ω ε λλω νι ον, ω α ρε σ κ ευ ά ζο ντο ἀ μυ νού με νοι, ἥ νες τὴν γῆν ἐ ω ὶ σφᾶς ἅ ωα ω ᾖ εσ ῶ ν. οἱ δὲ, ω α ρα γε νο μέ νοι ὕ σ τε ρον, ἐ ω α ω ω ί ζο ν τε ἅ μα ω ᾖ ε ο ντες, ὡς νε νι κη κό τες. καὶ τὴν μί αν ναῦν τῆ ῟ α θη ναί ων τὴν ὑ ω ο λοι ω ον, ἐ δί ω κε λα κω νὶ α ναῦς μί α ω ο λὺ ω ρὸ τῆ ῟ ἄλ λων. ἔ τυ χε δὲ ὁ λκὰς ὁ ρμοῦ σα με τέ ω ρος, ω ο ρ ρ ὼ ἢ ν ἡ ἀ ω ί τι κὴ ναῦς φθά σα σα, καὶ ω ο ρ ρ ὼ ω ε ρι ῶ σα τῇ δί ω κου σι λα κω νὶ α, ἐ μ βά λλει μέ σῃ, καὶ κα τα δύ ει. τοῖς μὲν οὖ ν ω ε λο ω ον νή σι οις, ἥ ω ο μῴ ου τού του τοῦ ἀ ω ρο σ δο κή ω του τε καὶ ω α ρα λό γου, φό βος ἐ μ ω ί ω ε ι. καὶ ἅ μα ἀ τά κ τως δί ω κο ντες δι ὰ τὸ κρα τεῖ ν, αἱ μέ ν τινες τῆ ῟ νε ῶν κα θεῖ σαι τὰς κώ ω ας, ἐ ω ε ί σ η σα ν τοῦ ω ε ῶ, ἀ ξύ μ φο ρον ὁ ρῶ ντες ω ρὸς τὴν ὀ ξυ λί ου σ αν ω ε ζο ρ μή σ ιν, βου λό με νοι τὰς ω ε ί ους ω ο ρ μεῖ ν αι. αἱ δὲ, καὶ ἐ ς βρα χέ α χω ρί ων ἀ ω ει ρί α ὠ φε λεῖ ν. τοὺς δὲ ἀ θη ναί ους ἰ δό ντας ταῦ τα γι γνο μέ να, θά ρσος τε ἔ λα βε. καὶ ἀ ω ὸ ἑ νὸς κε λεύ σ μα τος ἐ μ βο η σά ντες, ἐ ω ᾽ αὐ τοὺς ὥ ρ μη σα ν. οἱ δὲ, δι ὰ τὰ ὑ ω ά ρ χο ντα ἁ μ α ρ τή μα τα, καὶ τὴν ω α ρου σ αν ἀ τα ξί αν, ὀ λί γον μὲν χρό νον ὑ ω έ μει ναν, ἔ ω ει τα δὲ ἐ τρά ω ο ντο ἐ ς τὸ ω α νό ρ μον, ὅ θεν ω ερ ω α νη γά γο ντο. ω ᾖ δι ώ κο ντες δὲ οἱ α θη ναῖ οι, τὰς τε ἐ γ γὺς οὔ σας μά λι στα ναῦς ἐ λα βον ἐ ξ, καὶ ω ά ς ἑ αυ τῶν ἀ φεί λο ντο, ἃς ἐ κεῖ νοι ω ρὸς τῇ γῇ δι α φθεί ρα ντες, τὸ ω ρῶ τον ἀ ω ε ώ σ α ντο. α ὐ δρ ας τε τοὺς μὲν, ἀ ω έ κ τει ναν, τι νὰς δὲ καὶ ἐ ζω γρή σα ν. ω ᾖ δὲ τῆς λα κω νὶ ας νε ώς, ἣ ν ω ρὶν τὴν ὁ λκά δ α κα τε δ ύ, Τι μο κρά της ὁ λα κε δ αι μό νι ος ω ε ώ ν, ὡς ἣ ν ναῦς δι ε φθει ρε το, ἔ σ φα ξεν ἑ αυ τὸν, καὶ ἔ ζε ω εσ ε ν ἐ ς τὸ γ ναυ ω α κτί ου λι μέ να. α ὐ α χω ρή σα ντες δὲ οἱ α θη ναῖ οι, τρο ω αῖ ον ἔ σ η σα ν, ὅ θεν α ὐ α ζό με νοι, ἐ κρά τη σα ν. καὶ τοὺς ν εκρ ο ὺς καὶ τὰ ναυ α γί α ὅ σα ω ρὸς τῇ ἑ αυ τῶν ἦ ν, α ω έ δο σα ν. ἔ σ η σα ν δὲ καὶ οἱ ω ε λο ω ον νή σι οι τρο ω αῖ ον ὡς νε νι κη κό τες τῆς τρο

ξαν. τὸ δι ε φθει ραν, αὐ τὶ τοῦ ὀ κει λαι αὐ τὰς ἐ ω ρί ω σα ν. Ε ξέ ν δυ σα ν. ὄ ξε κο λύ μβη σα ν. ὄ ξε κλι ναν τῆς ω ρο κει μέ ν ης ὁ δοῦ. Τα ύ τῃ μὲν δὴ. τα ύ τῃ, οὕ τως. αὐ τὶ τοῦ κα τὰ τοῦ τὸ μέ ρος.

Και ἴ χου σα. ἐ λλι με νί ζου σα. ἀ λλ' ἀ ρ κ ὴ κὴ ἴ χου σα, ἐ ν χου σι τὰς ω ρώ ρας ω ρὸς τὸ τέ λα ος ὁ ρώ σας. τ ῆ γῆ φο ύ γ ὲν ἐ ω αυ σα ν το. Αυ τὶ ω ρῶ ροι. γε γν ῆ ται δ' ἡ λο γό τι. Κα τὰ τὸ ἀ ω ε λλω νι ον. ἱ ερ ὸν ἀ ω ό λλω νος ἐ ν τῷ λι μέ νι. Οἱ δὲ ω α ρα γε νό με νοι. οἱ ω ε λο ω ον νή σι οι. Τὴν ὑ ω ό λοι ω ον. τὴν ὑ στε ρί σα σα ν. Ε τυ χε δὲ ὁ λ κὰς, ὁ λκὰς, ἡ ἐ μ ω ορι κὴ ναῦς. Ε ω έ σ η σα ν τοῦ ω ο ῦ. δι ὰ τὸ ἐ γ γὺς θε ν αὐ τε ῖ ναι τοῖς α θη ναί ους. Ολί γον μὲν χρό νον ὑ ω έ μει ναν. ἐ δ έ ξα ντο τὸ ἐ μ βά σι μον τ ῶ α θη ναί ων. Η ω ρὸ τὴν ὁ λκά δ α. ἡ ω ρὸ τὴν ὁ λκά δ α κα τα δ ύ σα. Εσ φα ξεν ἑ αυ τόν. λα κω νι κὸν γὲ φρό νη μα τοῦ το, μὴ ὑ ω ὲ χρῶ ν α ξι ο ῦ ν αι αἱ ρε θῆ ναι. Τῆς τρο

τας. αὐτὰ τοῦ ὑστέρου πρόσκηται. Ας ἡ πρὸς τὴν γῆν ναῦς. γ῾ Ρ νῦν ναῦς. αὐτὰ τοῦ δίκ τὰς ναῦς. ΥΡ νῦν ναῦς. αὐτὰ τοῦ κατὰ τὴν ὑμῶν. Ε ἐπαρ/ τὴν γῆν κτλ. Οὐ πρὸς ὑστέρου. μετὰ τὴν τῆς φυλακῆς τῆν νεῶν ἄναντιν. ἐπειγόμενοι ἀνάγκην ἔχειν ἐπὶ τὸν ἔλεγχον. Τὴν τε ἐπὶ λίμνην στελλομένην κατηρρύδμισμένας, ἐ πρὸς ἐπὶ ἐπὶ τὰς ναῦς

πεχέθη. Οἱ ἐτύγχανον παρόντες. ἀπὸ κοινοῦ ἠγε. Καὶ ἡγεμόνα ἄγγωνα. οὗτος ἔκτισε τὴν ἀμφίπολιν. Ἀνίστησιν οὖν. στράτευμα δ' ἱλογότι. Μέχρι θαλάσσης. ἕως τοῦ δύζείνου πόντου, καὶ τοῦ ἑλλησπόντου. Καὶ ὅσα ἄλλα μέρη. ἐθνῶν δ' ἱλογότι. Καὶ τοῦ στρυμόνος ποταμοῦ. στρυμών, ποταμὸς θρᾴκης παρὰ τὴν ἀμφίπολιν. ὅρα πόθεν ἄρχεται ὁ στρυμὼν ποταμὸς, καὶ τοῦ λήγει. καὶ ἐπὶ ὁ ὅσμος ποταμος, καὶ ὁ νέσος, ὃν νέστον οὗτος καλεῖ. ἔπιγε μὴν καὶ ὁ ἕβρος. Οὗ ὡρίζετο ἡ ἀρχή. τὸ τέλος εἶχε. Καὶ παρήκουσι. παρατείνονται. Ἐστι δὲ ὄριμον τὸ ὄρος. τὸ σκόμιον δ' ἱλογότι. Αὖτη πόρτμους ἐστί. δύναται τὴ πόρ πτμθυθῆναι. Νῦν τροχγυλή. ἐμπερικῆ, διὰ τὰ πολεμικὰ μακρότερα ὄντα. Οὐ ῥᾳδὰ τὰ ξυντομώτατα. δὴ ξηρᾶς. Ἀνήρ δύζωνος. δύζωνος, δύσταλὴς, καὶ κοῦφος, καὶ μηδὲν ἔχων ἐμπρόδίζον. Διὰ πτείσου. διαστήματος δ' ἱλογότι. Ὅσον πρόσῴαν. φόρον δ' ἱλογότι. Χωρὶς δὲ τούτων δ' ἱλογότι.

ὃν ἀπὸ θρᾴκης χαλκιδικὸν πόλεμον καταλύσειν. ἀμφοτέρων οὖν ἕνεκα, τήν τε φόδον ἐποιεῖτο. καὶ τὸν τε Φιλίππου ἢ ὃν Ἀμύντου ὡς ἀπὸ βασιλέα τὴν μακεδόνων ἦγε, καὶ τῶν ἀθηναίων πρέσβεις, οἳ ἔτυχον παρόντες τούτων ἕνεκα, καὶ ἡγεμόνα Ἄγνωνα ἔδει γὰρ καὶ τοὺς ἀθηναίους ναυσὶ τε καὶ στρατιᾷ ὡς πλείστῃ ἀπὸ τοὺς χαλκιδέας παραβοηθεῖσθαι. ἀνίστησιν οὖν ἐκ τῶν ὀδρυσῶν ὁρμώμενος, πρῶτον μὲν τοὺς ἐντὸς τοῦ αἵμου τε ὄρους, καὶ τῆς ὁδοῦ ὡς θρᾴκας, ὅσων ἦρχε μέχρι θαλάσσης τῆς ἐς τὸν δύξεινόν τε πόντον, καὶ τὴν ἑλλήσποντον. ἔπειτα τοὺς ὑποβαιτιαίμους γέτας, καὶ ὅσα ἄλλα μοῖρα ἐντὸς τοῦ ἴστρου ποταμοῦ πρὸς θάλασσαν μᾶλλον τὴν τοῦ δύξείνου πόντου κατῴκητο. ἦσαν δ' οἱ γέται, καὶ οἱ ταύτῃ ὁμοροί τε τοῖς σκύθαις, καὶ ὁμόσκυνοι, ἀνάστατοι ἱππότοξόται. παρεκάλει δὲ καὶ τὴν ὀρεινὴν θρᾳκῴην πολλοὺς τὴν αὐτονόμων, καὶ μαχαιροφόρων, οἳ δὴ τοὶ καλοῦνται, τὴν ὁδὸν τὴν οἱ πλείστοι οἰκοῦντες. καὶ γὰρ ἐς μέν, μάθῳ ἔπειθεν. οἱ δ' ἐθέλονται ξυνακολούθουν. ἀνίστη δὲ καὶ ἀγριᾶνας, καὶ λεαίους, καὶ ἄλλα ὅσα ἔθνη πάροικα, ὧν ἦρχε. καὶ ἔχαται τῆς ἀρχῆς οὔτοι ἦσαν, μέχρι γραικίων, καὶ λεαίων πάρωρων, καὶ τοῦ στρυμόνος ποταμοῦ, ὃς ἐκ τ' σκομίου ὄρους δὴ γραικίων, καὶ λεαίων ῥεῖ. οὗ ὡρίζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς πάρωρας αὐτονόμους ἤδη. τὰ δὲ πρὸς τριβαλλούς, καὶ τοὺς αὐτονόμους, τρῆρες ὡρίζον, καὶ πλαταῖοι. οἰκοῦσι δ' οὗτοι πρὸς βορέαν τοῦ σκομίου ὄρους. καὶ παρήκουσι πρὸς ἥλιον δύσιν μέχρι τ' ὀσκίου ποταμοῦ. ῥεῖ δ' οὗτος ἐκ τοῦ ὄρους, ὅθεν πόρ καὶ ὁ νέστος, καὶ ὁ ἕβρος. ἔστι δὲ ὄριμον τὸ ὄρος, καὶ μέγα, ἐκπίπτον τῆς ῥοδόπης. ἐγένετο δὲ ἡ ἀρχὴ ἡ ὁδὸν σῶν, μέγεθος, ἐπὶ μὲν θαλάσσαν καθήκουσα ἀπὸ ἀβδήρων πόλεως ἐς τὸν δύξεινον πόντον τὸν μέχρι ἴστρου ποταμοῦ. αὖτη πόρτμους ὀκτώ ἐστιν ἡ γῆ ταξυντομώτατα, ἢν εἰκὸς κατὰ πρύμναν ἴστασθαι τὸ πνεῦμα νηὶ τροχγυλῇ τεσσάρων ἡμερῶν, καὶ ἴσων νυκτῶν. ὁδῷ δὲ ταξυντομώτατα ὀκτὼ ἀβδήρων ἐς ἴστρον ἀνὴρ δύζωνος ἐνδεκατάιος τελεῖ. τὰ μὲν πρὸς θάλασσαν, πσαύτη ἦν. ἧς ἤπειρον δὲ, ἀπὸ βυζαντίου, ἐς λεαίους, καὶ ἐπὶ τὸν στρυμόνα. ταύτην γὰρ διαπλεῖσθαι ἀπὸ θαλάσσης ἄνω ἐγίγνετο ἡμερῶν ἀνδρὶ δυζώνῳ τριῶν καὶ δεκαπύσμ. φόρος τε ἐκ πάσης τῆς βαρβάρου, καὶ τῆς ἑλληνίδων πόλεων, ὅσον προσῆλθεν ἐπὶ Σεύθου, ὃς ὕστερον Σιτάλκου βασιλεύσας, πλεῖστον δὴ ἐπρίσατο, πεντακοσίων ταλάντων ἀργυρίου μάλιστα δύναμις, ἀπὸ χρυσὸς, καὶ ἄργυρος ἦν. καὶ δῶρα οὐκ ἐλάσσω τούτων, χρυσοῦ τε, καὶ ἀργύρου προσέφερετο. χωρὶς δὲ, ὅσα ὑφαντά τε, καὶ λεῖα, καὶ ἄλλη κατασκευή. καὶ οὐ μόνον αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοῖς παρὰ δυναστεύουσί τε καὶ Ἑλληνικοῖς ὀδρυσῶν. καὶ πεπήσαντο γὰρ τοὐναντίον τῆς πόρσω βασιλείας γόνυ κάμνειν, ὅπερ μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις θρᾳξὶ, λαμβάνειν μᾶλλον, ἢ δίδόναι. καὶ ἀίσχιον ἦν αὐτιθέντα, μὴ δοῦναι, ἢ αἰτήσαντα, μὴ τυχεῖν. ὅμως ὃ κατὰ δύναθαι, πλεῖον αὐτῷ ἐχρήσαντο. οὐ γὰρ ἦν πρᾶξαι οὐδὲν μὴ δίδόντα δῶρα. ὡς τε ἐπὶ μέγα ἡ βασιλεία ἦλθεν ἰσχύος. τῇ γὰρ ἐν τῇ δυρώπῃ, ὅσῃ μεταξὺ τοῦ ἰονίου κόλπου, καὶ τοῦ δύξείνου πόντου, μεγίστη ἐγένετο χρημάτων προσόδῳ, καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ. ἰσχὺϊ δὲ μάχης, καὶ στρατοῦ πλήθει, πολὺ δ' ὑστέρα μετὰ τὴν σκυθῶν. ταύτην δὲ ἀδύνατα ἐξισοῦσθαι. οὐχ ὅτι πᾶν τῇ δυρώπῃ, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ ἀσίᾳ ἔθνος ἓν πρὸς ἓν οὐκ ἔστιν, ὅ, πδύνατον σκύθας ὁμολογωμογοῦσι πᾶσιν ἀντιστῆναι. οὐμὴν οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην βουλίαν καὶ ξύνεσιν πρὸς ἅπαν τὸν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται. Σιτάλκης μὲν οὖν χώρας τοσαύτης βασιλεύων, πανοπλίαν μὲν ἱππικὴν καὶ πεζικὴν ἐπαρεσκεύαζε τὸν στρατόν. καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἕτοιμα ἦν, ἄρας, ἐπεβούλετο ἐπὶ τὴν

ἀβδήρων πόλιν τῶν ἑλλήνων. ἐπὶ δὲ τὴν ἀβδήρων πόλιν ἐπεβούλετο, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑαυτοῦ ἐγένοντο ἄνδρες ἐν τῇ πόλει ἐπιφανεῖς, οἳ ἐπεκαλέσαντο αὐτὸν ἐπὶ τὴν πόλιν. ἐπὶ δὲ τὴν ἀβδήρων πόλιν ἐπεβούλετο, ὅτι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑαυτοῦ ἐγένοντο ἄνδρες ἐν τῇ πόλει ἐπιφανεῖς, οἳ ἐπεκαλέσαντο αὐτὸν ἐπὶ τὴν πόλιν.

πτ ἡοῦ μὴ ποιῇ. Ἀλλοις ὁμοιοῦνται. ἀλλ' ὑπερβάλλουσι δ' ἱλογότι. Σίντων, καὶ παιόνων. οὗτοι ἐλέγοντο

ⲉⲩ ⲓⲝⲁ. ⲧⲁⲩ ⲁⲩⲱ.

Hν δε ου ⲧⲟⲟⲩⲁ. ⲛⲁⲓ κⲁⲧⲁ/ⲕⲗⲩⲥⲙⲟⲥ ⲙⲉⲧⲁ/ⲛⲟⲓⲁⲥ ⲛⲓⲛⲉⲩⲏ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲛ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲙⲡⲉⲕⲣⲱ/ⲙⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲣⲱⲙⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲁⲣⲭⲏ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲉⲝⲟⲩⲥⲓⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲇⲩⲛⲁⲙⲓⲥ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲑⲣⲟⲛⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲭⲉⲣⲟⲩⲃⲓⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲛⲓⲥⲉⲣⲁⲫⲓⲙ

Παρεῖχε δὲ λόγον ὁ Φιτάλκης. Μήτω αὐτῷ τῷ Ἀθηναίων. Ἐπεῖχον δὲ Ἰσθμὸς. Καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ὧν ἕνεκα ἐσέβαλε. τὴν ἔφοδον ἐποίησεν. Εἰς κόρυπα. τὰ κόρυπα ἡ δύδεια. Εἰς ὠϊνιάδας. οἰνιάδας, πόλις δέξιν ἐν τῷ στόμιῳ τοῦ Ἀχελῴου, ἣ καὶ νῦν Φραγαμέστη λεγομένη. Διὰ δολοπίας. ἡ νῦν καλουμένη Ἀγόβλαχα. δέξαι Ἀπόλλων γὰρ αὐτῆς ὁ Αἰνιάδης ποταμός. ἐκ δὲ τούτου, ὁ Ἀχελῷος οὔτος ποταμὸς ῥεῖ. Καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς. τοῖς οἰνειάδαις. Περιλιμναίζων. περὶ τὴν πόλιν. Αἰμμύρας ὑδάτων πρῖ. Προσχοὶ ἀεὶ. ὕλην συμφορεῖ. Αἱ ἱστόρηνται. τοιαῦτα πολλὰ οἱ τὰς γεωγραφίας ἡμῖν παραδιδόντες, ἀναγράφουσιν, ὅσα ἐν τῇ πρὸς Αἰγυπτίους φάρῳ Τῆννήσῳ ξυνέβη. ὁ γὰρ Ὅμηρος τὴν ἐλαγίαν αὐτὴν ἀναγράφει. νῦν δὲ ἐχεδὸν ἱστόρηται.

Τὸ, πεῖρα ῥᾴδιμα. τοῦ Ἀχελῴου.

Τῷ μὴ σκεδαννύσθαι. τὴν προχοὴν ὑλογότι.

Τῆς μητρός. τῆς Ἐριφύλης.

Καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ αὐξῆσις, δίαιτα ἱκανὴ τῷ σώματι ἐδόκει ἡ προχοὴς, δίαιτα ἱκανὴ τῷ σώματι ἡ προχοὴς, δ' ὑλογότις χρεία αὐτοῦ σώματος.

Τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε κατέλιπε. πρότερον γὰρ κουρῆτις ἐκαλεῖτο. Ὅμηρος,

Κουρῆτες τ' ἐμάχοντο. καὶ αὐτῷ λοὶ μενεχάρμαι.

λῶν, καὶ οἱ μέχρι θερμοπυλῶν Ἕλληνες, ἐφοβήθησαν, μὴ καὶ ἐπίσφας ὁ στρατὸς χωρήσῃ. καὶ ἐν παρασκευῇ ἦσαν. ἐφοβήθησαν δὲ καὶ οἱ πέραν στρυμόνος πρὸς βορέαν βράκες, ὅσοι πεδία ἔχον, Παιονικοὶ, καὶ ὀδόμαντοι, καὶ δρῶοι, καὶ δερσαῖοι. αὐτόνομοι δ' εἰσὶ Παίτης. παρεῖχε δὲ λόγον καὶ αὖ τοῖς τ' Ἀθηναίων πολεμίοις ἔλληνας, μὴ τῷ αὐτῷ ἀγόμενοι κατὰ ξυμμαχικὸν, καὶ ἐπίσφας χωρήσωσιν. ὁδὸς, τήν τε χαλκιδικὴν, καὶ βοττικὴν, καὶ μακεδονίαν ἅμα ἐπεῖχον, ἔφθειρε καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ οὐδὲν ἐπράσσετο, ὧν ἕνεκα ἐσέβαλε, καὶ ἡ στρατιὰ σῖτον πουκεῖχεν αὐτῷ, καὶ ὑπὸ χειμῶνος ἐταλαιπώρει, ἀπῆλθε τὸν Σιτάλκου τ' Σπαρδόκου, ἀδελφιδοῦν ὄντα, καὶ μέγιστον μεθ' ἑαυτὸν δυναμένου, ὥστ' ἐν τάχει ἀπελθεῖν. τὸν δὲ Σιτάλκην, κρύφα πέρδικκας ὑποχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν, καὶ χρήματα ἐπ' αὐτῇ, προσποιεῖ. καὶ ὁ μὲν, πεισθεὶς, καὶ μείνας τριάκοντα τὰς πάσας ἡμέρας, τοὺς δὲ ὁπλίτας ἐν χαλκιδέων, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ κατὰ τάχος ἐπ' οἴκου. Περδίκκας δὲ ὕστερον Στρατονίκην τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σιτάλκῃ, ὡς πεῖρ ὑπέσχετο. τὰ μὲν οὖν, κατὰ τὴν Σιτάλκου στρατείαν, οὕτως ἐγένετο. οἱ δὲ ἐν ναυπακτίᾳ Ἀθηναῖοι, τὸ αὐτὸ χειμῶνος, ἐπειδὴ ὁ τὸ πελοποννησίων ναυτικὸν ἐλύθη, Φορμίωνος ἡγουμένου, ἐστράτευσαν παραπλεύσαντες ἐπ' Ἀκαρνανίαν. καὶ ἀποβαίνουσες εἰς τὴν μεσόγειαν τῆς Ἀκαρνανίας, πεντακοσίοις μὲν ὁπλίταις Ἀθηναίων τὸ αὐτὸ τὸ νεῶν, πεντακοσίοις δὲ μεσσηνίων, καὶ ἐκ πεντέκοντος, καὶ κορωνῆς, καὶ ἄλλων χωρίων, αἵπερ οὐ δύνανται βεβαίως ἢ ἐξήλασαν. καὶ Κύνητα τὸ Θεολύτου εἰς κόρυπα καταγαγόντες, ἀνεχώρησαν πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς. ἐς γὰρ οἰνιάδας ἀεὶ ποτε πολεμίους ὅπλα μόνοις Ἀκαρνάνων, οὐκ εὐδόκει δύνασθαι. ἢ, χειμῶνος ὄντος, στρατεύειν. ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους διὰ δολοπίας, καὶ Ἀγραΐδος, καὶ Ἀμφιλόχων, καὶ διὰ τοῦ Ἀκαρνανικοῦ πεδίου, ἄνωθεν μὲν παρὰ στράτον πόλιν, ἐς θάλασσαν διέξεισι παρ' Οἰνιάδας, καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν περιλιμναίζων, ἄπορον ποιεῖ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν. κεῖνται δὲ καὶ τῇ νήσῳ τῇ Ἐχινάδων αἱ πολλαὶ κατ' αὐτὸν τὸν Οἰνιάδων τὰ Ἀχελῴου τῇ ἐκβολῇ οὐδὲν ἀπέχουσαι. ὥστε μέγας ὢν ὁ ποταμὸς, προσχοῖ ἀεί. καὶ εἰσὶ τρεῖς νῆσοι, αἳ καὶ πεῖρα ἔνται. ἐλπὶς δὲ καὶ πᾶσας οὐκ ἐν πολλῷ πινὶ χρόνῳ τὸ παθεῖν. τὸ, πεῖρα ῥᾴδιμα ὄζει μέγα, καὶ πολὺ, καὶ βολερῷ, αἵπερ νῆσοι ὠκυγαί, καὶ ἀλλήλας τῆς προχώσεως τῷ μὴ σκεδαννύσθαι, σύνδεσμοι γίγνονται παραλλαί, καὶ οὐ κατὰ ταὐτὸ χωρεῖ, οὐδ' ἔχουσαι διαθέας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ πέλαγος. ἔρημοι δ' εἰσὶ, καὶ οὐ μεγάλαι. Λέγεται δὲ καὶ Ἀλκμαίωνι τῷ Ἀμφιάρεω, ὃ πεδιάλασθαι αὐτὸν μὴ τὸ φόνον τῆς μητρὸς, τὸν Ἀπόλλω ταύτην τὴν γῆν χρῆσαι οἰκεῖν, ὑπεισιόντα οὐκ ἂν λύων τὸ δεινὸν, πρίν ἂν ὑδάτων ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ κατοικίσηται, ἥτις, ὅτε ἔκλειπε τὴν μητέρα, μήπω ὑπὸ ἡλίου ἑώρατο, μηδὲ ἐγεγόνει, ὡς τῆς γε ἄλλης αὐτῷ μεμιασμένης. ὅθ' ἁπορῶν, ὡς φασὶ, μόλις κατενόησε τὴν προχοὴν ταύτην τοῦ Ἀχελῴου. καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ αὔξησις ἔχωσθαι δίαιτα τῷ σώματι, ἀφ' οὗπερ κλείνας τὴν μητέρα, οὐκ ὀλίγον χρόνον ἐπῆλθε. καὶ κατοικισθεὶς ἐς τοὺς προσοικοδομήσας τόπους, ἐδυνάστευσέ τε, καὶ ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος παιδὸς ἑαυτοῦ, τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε. τὰ μὲν οὖν περὶ Ἀλκμαίωνα, τοιαῦτα λεγόμενα παρελάβομεν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ ὁ Φορμίων, ἀραντες ἐκ τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὴν ναυπακτον, ἅμα ἦρι κατέπλευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. τοὺς τε ἐλευθέρους τῶν αἰχμαλώτων ἐκ τῶν ναυμαχιῶν ἄγοντες, οἱ αὐτῆρα τοῦ δρὸς ἐλύθησαν, καὶ τὰς ναῦς, ἃς εἷλον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος. καὶ τρίτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύταπῶδι, οὗ Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

Ἐδυνάστευσέ τε. τὴν βασιλείαν ἔσχε.

Παραλαβόμεν. ἀκοῇ ὑλογότι.

Ἐλύθησαν. ἐλυπρώθησαν. ἢ ἐς λύτρ) ἐδόθησαν.

FREIE UNIVERSITÄT BERLIN UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

Σ τὴν ἀπικὴν. αὐτὴ τοῦ κατὰ τ' ἀπικῆς. Καὶ ἐγκαθεζόμενοι. ἐνδιατρίβοντες. οὐχ ἁπλῶς πορείαν ποιούμενοι, ἀλλ' ἐμβραδύνοντες διὰ ὀργίσιον. Εὐήουν τὴν γῆν. τὴν ἀθηναίων. Οπως μὴ παρείκοι. ὅπου ἐνεδέχετο, καὶ ἐνεχώρει. Τῶν φιλῶν. τ' λακεδαιμονίων. Κακουργεῖν. λῃστεύειν. Τὸ μὲν προεξιόντας. λείπω διὰ. διὰ δ' μὴ προεξιόντας τ' ὁπλιτῶν. οὐ διὰ τὰ σιτεῖα. αὐτὴ τοῦ ἕως οὗ εἶχον τροφήν. Καὶ πρὸ τοῦ πολέμου. τ' πελοποννησιακοῦ. Οὐ προσεδέχοντο. ἵνα μὴ λύσωσι τὰς τριακοντούτεις σπονδάς. Αναγκασθέντες δέ. διὰ τοῦτο ἠναγκάσθησαν ἀποστῆναι διὰ δ' διαβληθῆναι. Καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν. οὐχ ὡς ἄλλην αὐτῶν πεποιημένων ἀπόστασιν, ἀλλὰ δ' ταύτην αὐτὴ τ' ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ πέθεικε. Προτερήσαντες διενοοῦντο. πρὶν δυνατωτέρους γενέσθαι. ἀπιφέρει διατὶ αἰτίαν καθέντες. ἦσαν γὰρ ἐκ πολλοῦ βουλόμενοι ἀποστῆναι, ἀλλὰ νῦν μᾶλλον δύνατοι ἐπιθέντες, ἀπέστησαν. Τῶν τε τῶν λιμένων. οἱ προσδεχόμενοι πολεμίοις κατὰ θάλατταν ἰσχυροτέροις αὐτῶν, χώμα ἔχουν ἀπὸ τοῖς τόμασι τῶν λιμένων, ὅπως δυσείσπλωτοι τοῖς πολεμίοις εἶεν. Καὶ ἃ μεταπεμπόμενοι ἦσαν. καὶ ἃ μεταπέμποντο. Αὐτοῖς διάφοροι, τοῖς μιτυληναίοις. Μινυταὶ γίγνονται. τὸ μινυταὶ γίγνονται, τῷ κατὰ πάσην συνακτέον, ἵνα μὴ τοιοῦτον, πάσια σαν δ' ὁμολογοῦσι πρὸς ἀλλήλους τ' πολιτ', μία πάσις ἐμήνυσεν αὐτ' τὴν ἀπόστασιν τοῖς ἀθηναίοις. Ες τ' μιτυλήνην βίᾳ. ἀνάγκασαντες τοὺς λεσβίους ἀναγκάζουσιν ἃς τ' μιτυλήνην οἰκοῦσι. Καὶ τ' παρασκευήν. καὶ παρασκευάζοντες μετὰ ἐπιδείξεως, ὥστε ἀποστῆναι, συλλαμβανόντων αὐτοῖς λακεδαιμονίων, καὶ βοιωτ'. τὸ δὲ συγγενῶν ὄντων, ἐπὶ μόνοις τοῖς βοιωτοῖς ἐνεκτέον. οὔτι γὰρ κατὰ τὸ αἰολικόν, συγγενεῖς τ' λεσβίων. Αὐτοῖς λέσβου. τοῖς ἀθηναίοις. Μέγα μὲν ἔργον. δυχέρειαν. Προπολεμώσασθαι. αὐτὴ τοῦ πρὸς τοῖς οὖσι πολεμίοις, καὶ ἄλλην τὴν πολεμίαν ποιῆσαι. Ακέραιον. ἀζήμιον. Μεῖζον μέρος νέμοντες. τοῖς πελοποννησίοις δηλονότι.

Τὴν τε ξυνοίκισιν. τῆς λέσβου ἃς τὴν φοινίκην. Καὶ ἣν μάλ. τὸ χῆμα καλεῖται αὐτὰ τὸ ὄδοντον. ὄμηρος. Αλλ' εἰ μὲν, δώσουσιν γέρας. οὕτως, καὶ ἃ μὲν καπρεθωθῆ τὸ ἐλπιζόμενον, καὶ τῇ πείρᾳ αὐτῇ καταλάβωσιν αὐτοὺς ἔξω, καλῶς αὐτ' ἔσται τοῖς ἀθηναίοις τὰ πράγματα. Ναῦς τε παραδοῦναι. τοῖς ἀθηναίοις. Καὶ αἱ μὲν νῆες. τ' ἀθηναίων δηλονότι, Παρασκευὰς. τοῖς ἀθηναίοις.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Οὗ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, πελοποννήσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι, ἐστράτευσαν ἐς τὴν ἀπικήν. ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Αρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ ἐγκαθεζόμενοι, ἐδήουν τὴν γῆν. καὶ προσβολαὶ ὡς πρῶτον ἐγένοντο τῇ ἀθηναίων ἵππου, ὅπως παρείκοι καὶ τὸν πεζὸν ὅμιλον τῇ φιλῶν ἐργον, τὸ μὲν προσεξιόντας τὴν ὅπλων, τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμείναντες δὲ χρόνον οὗ ἔχον τὰ σῖτα, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῇ πελοποννησίων, δεύτερος λέσβος, πλὴν μηθύμνης, ἀπέστη ἀπὸ ἀθηναίων. Βουλιθέντες μὲν, καὶ πρὸ τοῦ πολέμου. ἀλλ' οἱ λακεδαιμόνιοι, οὐ προσεδέχοντο, ἀναγκασθέντες δέ, καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον ἢ διενοοῦντο, ποιήσασθαι. τῆς τε τῶν λιμένων τὴν χῶσιν, καὶ τείχων οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν πλῆσιν ἐπεπόμενον πελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ἐδείαφικέσθαι, πρόσοδος τε, καὶ σῖτον, καὶ ἀμπαυόμενοι ἦσαν. πενέστοι γὰρ ὄντες αὐτὸ διάφοροι, καὶ μιτυληναῖοι, καὶ αὐτὸ μιτυληναίων ἰδίᾳ ἄνδρες κατὰ πάσην πρόξενοι ἀθηναίων, μινυταὶ γίγνονται τοῖς ἀθηναίοις, ὅπως ξυνοικίζουσί τε τὴν λέσβον ἐς τὴν μιτυλήνην βίᾳ, καὶ τὴν παρασκευὴν ἅπασαν μετὰ λακεδαιμονίων, καὶ βοιωτ' ξυγγενῶν ὄντων, ἐπὶ ἀποστάσει ἐπεγένοντο. καὶ ἃ μὴ τις προκαταλήφεται πόνῳ, τε ρήσεσθαι αὐτοῖς λέσβου. οἱ δ' ἀθηναῖοι, ἦσαν γὰρ πεπαλαιωρημένοι, ὑπό τε τῆς νόσου, καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθεστηκότος, καὶ οὐ μάλ' ὄντος, μέγα μὲν ἔργον ἡγοῦντο ξ. λέσβον πρὸς πολεμοῦσαθαι ναυτικὸν ἔχουσαν, καὶ δύναμιν οὐκ ἀπέραιον. καὶ οὐκ ἀπεδέχοντο τοπρῶτον τὰς κατηγορίας μεῖζον, μέρος νέμοντες, τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι. ἐπειδὴ μέν τοι καὶ πέμψαντες πρέσβεις οὐκ ἔπειθον τοῖς μιτυληναίοις τὴν τε ξυνοίκισιν, καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δείσαντες, προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. καὶ πέμπουσιν ὀξαθηναίως πεσσαράκοντα ναῦς, αἳ ἔτυχον τότε πελοποννήσου παρεσκευασμέναι πλεῖν. Κλεισθένης ὁ Δεινίου, τρίτος αὐτὸς ἐστρατήγει. ἐσηγγέλθη γὰρ αὐτ', ὡς εἴη Απόλλωνος μαλόεντος ἔξω τ' πόλεως ἑορτὴ, ἣν ἄγουσι μιτυληναῖοι ἑορτάζουσι, καὶ ἐλπὶς ἁλῶναι, ἐὰν φθάσωσι, καθέντας, ἅμα πέσειν ἄφνω. καὶ ἦν μὲν ξυμβῇ πείρα, εἰ δὲ μὴ, μιτυληναίοις ἐπιπλεῖν, ναῦς τε παραδοῦναι, καὶ τείχη καθελεῖν. μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆες, ὡχοντο. τὰς δὲ τ' μιτυληναίων δέκα τριήρεις, αἳ ἔτυχον βοιωτὶ παρὰ σφᾶς

κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν. διὰ τὴν ξυμμαχίαν. Ἐπὶ τεραστόν. τέρας τὸ, ἀκρωτηρίου δὺ βοίας, ἔχον λιμέ-
να. πλῷ χρησάμενος. ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ τριταῖος, δι' ἡμερῶν τριῶν. Τὸν ἐπίπλουν. τοῦ ἀθηναίων.
Καὶ οἱ ἀθηναῖοι. αὐτὸ τοῦτο, ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀθηναίων. ὅμηρος. Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν, οὐρανὸν ἀμφὶς
ἱκάνει. Ἀπήγγειλαν μὲν. τοῖς μιτυληναίοις. Τὰ ἐπιτεταλμένα. τὰ προσταχθέντα. Ὡς ἑώρων. ὡς ἔγνω
σαν ὅπερ ἔμαθον τὸν ἐπίπλουν, καὶ προεφυλάξαντο οἱ μιτυληναῖοι. Βουλόμενοι τὰς ναῦς. τὸ ἑξῆς, βουλόμε-
νοι, εἰ προσγένοιτο πι καὶ ἐκ πελοποννήσου μετ' ἄλλης παρασκευῆς κινδυνεύειν. Ὁμολογίᾳ τινί. συνθή-
κῃ τινὶ φιλανθρώπῳ.

κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσι, κατεῖχον οἱ ἀθηναῖοι. καὶ πάντας ὃς αὐτοὺς ἐς φυ-
λακὴν ἐποιήσαντο. τοὺς δὲ μιτυληναίους, αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀθηνῶν διαβὰς ἐς βύβοιαν, καὶ πε-
ξῇ ἐπὶ τεραστὸν ἐλθὼν, ὁλκάδος αὐτοῦ μέγας ἐπιτυχὼν, πλῷ χρησάμενος καὶ τριταῖος
ἐκ τῆς ἀθηνῶν ἐς μιτυλήνην ἀφικόμενος, ἀγγέλλει τοῖς ἐπίπλουν. οἱ δὲ, οὐ πρὶν γὰρ μα
λόεντα ὑπῆλθε, τά τε ἄλλα τὰ ἀπὸ τῆς καὶ λιμένων τὰ εὐπρεπέστατα φραξάμενοι, ἐφ'
ὑλάσσουν. καὶ οἱ ἀθηναῖοι οὐ πολλῷ ὕστερον κατανοήσαντες, ὡς ἑώρων, ἀπήγγει-
λαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τοῖς ἐπιτεταλμένα. οὐκ ἐσακούουσι δὲ τῶν μιτυληναίων, ἐς πό-
λεμον καθίσταντο ἀπαράσκευοι δὲ οἱ μιτυληναῖοι καὶ ἐξαίφνης ἀναγκασθέντες
πολεμεῖν, ἐκ πολλοῦ μέν τινα ἐπεποιήκεσαν τοῖς ἀθηναίοις παρασκευήν, ὀλίγον πρὸ τοῦ
λιμένος. ἐπειδὴ καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν ἀττικῶν νεῶν, λόγοις τοῦτο προσέφερον τοῖς
στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τοπαρούτικα εἰ δύναιντο, ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιτε-
κεῖν ἀπὸ τοῦ μὴ πολεμεῖσθαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀθηναίων ἀπειθέσαντο. καὶ αὐτοὶ φοβούμε-
νοι, μὴ οὐχ ἱκανοὶ ὦσι λέσβῳ πάσῃ πολεμεῖν, καὶ ἀπακωχὴν ποιησάμενοι, πέμ-
πουσιν ἐς τὰς ἀθήνας οἱ μιτυληναῖοι, τὸ τε διαβαλλόν ἔνα, ᾧ μετέμελεν ἤδη,
καὶ ἄλλους, εἴπως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, ἃς σφῶν οὐδὲν νεωτερίουσι. ἐν
τούτῳ δὲ, ἀπαγγέλλουσι καὶ ἐς τὴν λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαβόντες δὲ
ἀθηναίων ναυτικὸν, οἱ ὥρμουν ἐν τῇ μαλέᾳ, πρὸς βορέαν τῆς πόλεως. οὐ γὰρ ἐπί-
στευον τὰ ἀπὸ τῶν ἀθηναίων προχωρήσειν. καὶ οἱ μὲν, ἐς τὴν λακεδαίμονα πάλαι πω
ρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες, αὐτοῖς ἐπράσσοντο ὅπως τῆς βοηθείας ἥξει. οἱ
δ' ἐκ τῶν ἀθηνῶν πρέσβεις, ὡς οὐδὲν ἦλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο
οἱ μιτυληναῖοι, καὶ ἡ ἄλλη λέσβος, πλὴν μηθυμνης. οὗτοι δὲ, τοῖς ἀθηναίοις ἐβε-
βοηθήκεσαν, καὶ ἴμβριοι, καὶ λήμνιοι, καὶ τῶν ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ξυμμάχων. καὶ ἔξοδ)
μέν τινα πανδημεὶ ἐποίησαντο οἱ μιτυληναῖοι, ἐπὶ δὲ τὸν ἀθηναίων στρατόπεδ).
καὶ μάχη ἐγένετο, ἐν ᾗ οὐκ ἐλάσσον ἔχοντες οἱ μιτυληναῖοι, οὔτε ἐπανῆλισαντο,
οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλὰ αὖ ἐχώρησαν. ἔπειτα, οἱ μὲν, ἠσύχαζον, ἐκ τοῦ
πολοποννήσου, καὶ μετ' ἄλλης παρασκευῆς βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι, κιν-
δυνεύειν. καὶ γὰρ αὐτοῖς Μελέας λάκων ἀφικνεῖτο, καὶ Ἑρμαιώνδας θηβαῖος, οἱ πρόα
πεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐ δυνάμενοι τὴν τῶν ἀθηναίων ἐπίπλουν,
κρύφα μᾶλλον τῆς μάχης ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει. καὶ παρῄνουν πέμπειν τριήρη
ἄλλην, καὶ πρέσβεις μεθ' ἑαυτῶν. καὶ ἐκπέμπουσιν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι πολὺ ἐπιῤῥωσθέν-
τες διὰ τὴν τῶν μιτυληναίων ἡσυχίαν. ξυμμάχοις τε προσεκάλουν, οἱ πολὺ θάσ-
σιον παρῆσαν, ὁρῶντες οὐδὲν ἰσχυρὸν ἀπὸ τῶν λεσβίων. καὶ πορμισάμενοι, τὸ πρὸς
νότον τῆς πόλεως, ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατέρωθεν τῆς πόλεως, καὶ τοῖς ἐ-
φόρμοις ἐπὶ ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. καὶ τοῖς μὲν θαλάσσης ἔργον μὴ
χρῆσθαι τῶν μιτυληναίων. τῆς δὲ γῆς, τῆς μὲν ἄλλης ἐκράτουν οἱ μιτυληναῖοι, καὶ
οἱ ἄλλοι λέσβιοι προσβεβοηθηκότες ἤδη. δι' ἣν δὲ πὰ στρατόπεδα, οὐ πολὺ κα-
τεῖχον οἱ ἀθηναῖοι. ναυσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς ποιῶν, καὶ ἀγορᾶ, ἡ
μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ μιτυλήνην, οὕτως ἐπολεμεῖτο. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρό-
νον τῷ θέρους τούτου, ἀθηναῖοι, καὶ ἐς πελοπόννησον ναῦς ἀπέστειλαν τριάκοντα, καὶ
Ἀσωπιον τὸν Φορμίωνος στρατηγὸν, κελεύσαντες τὰ καρυαίων τὸν Φορμίωνός τινα σφίσι
πέμψαι, ἥξον, ἣν ξυγγενῆ, ἄρχοντα. καὶ παραπλεούσαις αὐταῖς νηυσὶ, τῆς λακωνικῆς

μουν δὲ οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσι τῆς μιτυληναίων, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἐκπλεῖν.
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ θαλάσσῃ. Προσβεβοηθηκότες. πρὸς βοήθειαν δραμόντες. Οὐ πο-
λύ. μέρος γῆς ὀνομάζει. Ἦν αὐτοῖς. τοῖς ἀθηναίοις. Τοῦ θέρους. ἀπὸ τοῦ θέρους. Καὶ ἐς πελοπόν-
νησον. ἡ ἐς. ἀπὸ τοῦ πλῷ.

Τὰ ἐπὶ θαλάσσῃ. ἢ ἐπὶ αὐτὴ τοῦ παρά. Ἐπ' οἴκου. ἐπ' Ἀθήνας. Ἀγαστήσας. μετοικίσας, ἐγείρας, καὶ κινήσας, οὐκ ἐκβάλλων. Ὡς δ' οὐ προσεχώρουν. προσήρχοντο οἱ οἰνιάδαι. Ἀναχωρῶν. ὑποστρέφων. Ὡς αὐτοῖς. τοῖς πρέσβεσι. Μετὰ τὴν ἑορτήν. μᾶλλον γὰρ παρελθεῖν τὰ ὀλύμπια. Τὸ μὲν καθεστὼς δ' ἰαμβεῖος ἡδύνημι γορία αὐτὴ κεφαλαίοις. τῷ δικαίῳ, ὅτιον, ὅπερ δίκαιος ἀπεστήμεν. τῷ δυνατῷ, ὅτι δυνατὰ παρακαλοῦμεν. ἐφθαρμένοι γὰρ εἰσὶ τῇ νόσῳ. καὶ ἡ δύναμις αὐτῆς, ἧς πολλὰ διήρηται. τῷ συμφέροντι, ὅτι λυσιτελεῖ δύναμιν κατὰ δέος αὖ σωθεῖσαν ἰσχύουσαν, καὶ τὰς ἀπὸ τῆς συμμαχίων Ἀθηναίοις παρατεινομένας προσόδους, δυναμένην κωλύσαι. ἀπὸ δὲ τῶν λυτῆς, ἀπὸ τοῦ ἐναντίου παροξυσμός, καὶ παρακλητικῶς, ποικίλως δ' ὑσωπρῦσα.

Καθεστὼς μὲν νόμιμον. δ' ἔθος λέγει. πρὸς δὲ τὸ, τοῖς γὰρ ἀφισταμένοις, λείπει τὸ ἑτέρων. τὸ δὲ χείρεις, οὐκ ἔστι συγκριτικὸν, ἀλλ' αὐτὶ τοῦ κακούς. θεραπεύουσι δ' ἀπὸ τούτων οἱ μὲν τυλινναῖοι τὴν ὑπόνοιαν τῆς λακεδαιμονίων, ὅπως δύμενεῖς αὐτοῖς παρασκευάσωσιν ἀκροατάς.

Εὐημερήσαντες. εὐτυχήσαντες. ἡγούμενοι δὲ δύνοντες. Αὐτὴ ἡ ἀξίωσις. ἡ δόξα ἡ κρίσις. ὁ λογισμός. Διακρίνοιντο. ἀφίσταντο.

Ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες. ὁμοιότροποι μὲν ὄντες. ταῖς γνώμαις, ἰσοσθενεῖς δὲ τοῖς δυνάμεσιν. οἷς, ἰσόψαλοι, καὶ ἰσοδύναμοι, τῇ γνώμῃ, καὶ φιλίᾳ ἴσους εἶναι, καὶ αὐτιψάλοις τῇ δυνάμει. Ἐπιεικής. εὔλογος. εὐπρεπής. Μηδ' ἑτέρῳ χείρους. μηδεὶς ἡμῶν προκαταγνῷ, πρὶν ἀκοῦσαι ὑπὲρ τῆς ξυντάσεως ταύτης ἀπολογουμένων ἡμῶν. Τιμάμενοι ὑπ' αὐτῆς. τῆς Ἀθηναίων δηλονότι. Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου. ἢ δικαίοια. πρὸς γὰρ τοῦ δικαίως αὐτῆς ἀφίστασθαι, καὶ μὴ διὰ κακίαν τε, καὶ πανουργίαν, ἀλλὰ δι' ἀμότητα, ἀρετὴν γὰρ τὴν ἀμότητα λέγει, πρῶτον πειστέον τοῖς λόγοις. καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δικαίως τυχεῖν τῆς παρ' ὑμῶν συμμαχίας. Μετ' ἀρετῆς δοκούσης. αὐτὶ τοῦ τῆς δοκούσης, καὶ νομιζομένης οὕτως ἀρετῆς. οὐ γὰρ δὴ τὴν προαιρετὴν λέγει. καὶ ταύτα δὲ ἡ ἀρετὴ, αὐτὶ τῆς ἀμότητος κεῖται. Ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι τῆς γὰρ δὴ τὴν γνώμην ὄντες, καὶ δύνοια, αὐτὶ τοῦ ἴσοι δὲ τῇ παρασκευῇ, καὶ δυνάμει, προφάσεως τινὸς ἐπιεικοῦς μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀποστάσεως, οἵπερ ἡμῖν καὶ Ἀθηναίοις οὐκ ἦν. μὴ δὲ τῷ χείρους δόξωμεν ἦ, εἰ ἐν τῇ εἰρήνῃ, τιμώμενοι ὑπ' αὐτῆς, ἐν τοῖς δεινοῖς ἀφισταμένα. πρὸς γὰρ τοῦ δικαίου, καὶ ἀρετῆς πρῶτον, ἄλλως τε καὶ ξυμμαχίας δεόμενοι, τοῖς λόγοις πειστέα, εἰδότες οὔτε φιλίαν ἰδιώτας βέβαιον γιγνομένην, οὔτε κοινωνίαν πόλεσιν οὐδεμίαν, εἰ μὴ μετ' ἀρετῆς δοκούσης, ἐς ἀλλήλους γίγνοιντο, καὶ τἄλλα ὁμοιότροπα εἶεν. ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης, καὶ αἱ διαφοραὶ τοῦ ἔργων καθίστανται. ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίοις ξυμμαχία ἐγένετο, πρῶτον ἀπολιτόντων μὲν ὑμῶν ἐκ τοῦ μηδικοῦ πολέμου, παραμεινάντων δὲ ἐκείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἔργου. ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα, οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τοῦ Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ μήδου τοῖς Ἕλλησι. καὶ μέχρι μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου ἡγοῦντο, προθύμως εἵπόμεθα. ἐπειδὴ δὲ ἐωρῶμεν αὐτοὺς, τὴν μὲν τοῦ μήδου ἔχθραν ἀνιέντας τὰ ἐπὶ θαλάσσια χωρία ἐπορθήσαν. ἔπειτα τὰς μὲν πλείους ἀπωτέμωσι τοῦ νεῶν πάλιν ἐπ' οἴκου Ἀσώπιος. αὐτὸς δ' ἔχων δώδεκα, ἀφικνεῖται ἐς ναύπακτον. καὶ ὕστερον ἀκαρνᾶνας μαστήσας πανδημεί, στρατεύει ἐπ' οἰνιάδας. καὶ τειχίσας κατὰ τὸν ἀχελῶον ἔπηδυσε. καὶ ὁκατὰ γῆν στρατὸς, ἐδῄουν τὴν χώραν. ὡς δ' οὐ προσεχώρουν, τὸν μὲν πεζὸν ἀφῆκεν, αὐτὸς δὲ πηδύσας ἐς λευκάδα, καὶ ἀπέβαινε ὃν ἐς μύριον πρισάμενος, αὐτὸς χωρῶν, διαφθείρεται, αὐτός τε καὶ τῆς στρατιᾶς τι μέρος, ὑπό τε τῶν αὐτόθεν τε ξυμβοηθησάντων, καὶ φρουρῶν τινων ὀλίγων καὶ ὕστερον ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς ἀπαπηδύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τῆς λευκαδίων ἐκόμισαντο. οἱ δὲ αὖθις πρώτης νεὼς ἐκπεμφθείσης μιτυληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ λακεδαιμόνιοι εἶπον ὀλυμπίαζε παρεῖναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀκούσαντες βουλεύσωνται, ἀφικνοῦνται ἐς τὴν ὀλυμπίασιν. ἦν δὲ ὀλυμπιὰς, ἣ Δωριεὺς ἐνίκα δεύτερον ἐνίκα. καὶ ἔπειδὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν κατέστησαν εἰς λόγους, εἶπον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΩΝ.

» Τὸ μὲν καθεστὼς τοῖς ἕλλησι νόμιμον ὦ ἄνδρες λακεδαιμόνιοι, καὶ ξύμμαχοι, ἴσμεν. τοῖς γὰρ ἀφισταμένοις ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ ξυμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολειπόντας, οἱ δεξάμενοι, καθ' ὅσον μὲν ὠφελοῦνται, ἐν ἡδονῇ ἔχουσι. νομίζοντες δὲ ἅμα προδόντας τοὺς πρότερον φίλους, χείρους ἡγεῖσθαι. καὶ οὐκ ἀδίκως αὐτὴν ἀξιοῦσι, ὃς ὅστις, εἰ τύχοιεν πρὸς ἀλλήλους οἱ πρὶν ἀφισταμένοι, καὶ ἀφ' ὧν διακρίνοιντο. ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες, καὶ δύνοια, αὐτὶ παλοὶ δὲ τῇ παρασκευῇ, καὶ δυνάμει, προφάσεως πᾶσιεικοῦς μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀποστάσεως, οἵπερ ἡμῖν καὶ Ἀθηναίοις οὐκ ἦν. μὴ δέ τῳ χείρους δόξωμεν ἦ, εἰ ἐν τῇ εἰρήνῃ, τιμώμενοι ὑπ' αὐτῆς, ἐν τοῖς δεινοῖς ἀφισταμένα. πρὸς γὰρ τοῦ δικαίου, καὶ ἀρετῆς πρῶτον, ἄλλως τε καὶ ξυμμαχίας δεόμενοι, τοῖς λόγοις πειστέα, εἰδότες οὔτε φιλίαν ἰδιώτας βέβαιον γιγνομένην, οὔτε κοινωνίαν πόλεσιν οὐδεμίαν, εἰ μὴ μετ' ἀρετῆς δοκούσης, ἐς ἀλλήλους γίγνοιντο, καὶ τἄλλα ὁμοιότροπα εἶεν. ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης, καὶ αἱ διαφοραὶ τοῦ ἔργων καθίστανται. ἡμῖν δὲ καὶ Ἀθηναίοις ξυμμαχία ἐγένετο, πρῶτον ἀπολιτόντων μὲν ὑμῶν ἐκ τοῦ μηδικοῦ πολέμου, παραμεινάντων δὲ ἐκείνων πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἔργου. ξύμμαχοι μέντοι ἐγενόμεθα, οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τοῦ Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ μήδου τοῖς Ἕλλησι. καὶ μέχρι μὲν ἀπὸ τοῦ ἴσου ἡγοῦντο, προθύμως εἵπόμεθα. ἐπειδὴ δὲ ἐωρῶμεν αὐτοὺς, τὴν μὲν τοῦ μήδου ἔχθραν ἀνιέντας

Μηδ' ἑτέρῳ χείρους. μηδεὶς ἡμῶν προκαταγνῷ, πρὶν ἀκοῦσαι ὑπὲρ τῆς ξυντάσεως ταύτης ἀπολογουμένων ἡμῶν. Τιμάμενοι ὑπ' αὐτῆς. τῆς Ἀθηναίων δηλονότι. Περὶ γὰρ τοῦ δικαίου. ἢ δικαίοια. πρὸς γὰρ τοῦ δικαίως αὐτῆς ἀφίστασθαι, καὶ μὴ διὰ κακίαν τε, καὶ πανουργίαν, ἀλλὰ δι' ἀμότητα, ἀρετὴν γὰρ τὴν ἀμότητα λέγει, πρῶτον πειστέον τοῖς λόγοις. καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δικαίως τυχεῖν τῆς παρ' ὑμῶν συμμαχίας. Μετ' ἀρετῆς δοκούσης. αὐτὶ τοῦ τῆς δοκουμένης, καὶ νομιζομένης οὕτως ἀρετῆς. οὐ γὰρ δὴ τὴν προαιρετὴν λέγει. καὶ ταύτα δὲ ἡ ἀρετὴ, αὐτὶ τῆς ἀμότητος κεῖται. Ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι. ἐν γὰρ τῷ μὴ ταῦτα ἀμφοτέροις δοκεῖν, αἱ διαφοραὶ γίνονται. Ἡμῖν δὲ, καὶ Ἀθηναίοις. ἀρχὴ τῆς ἀγώνων. κεφάλαιον δίκαιον. Ἐκ τοῦ μηδικοῦ πολέμου. μετὰ τὸν μηδικὸν πόλεμον. Παραμεινάντων δὲ ἐκείνων. τῷ πολέμῳ δηλονότι. Ῥοὸς τὰ ὑπόλοιπα. πρὸς τὰ ἑξῆς. Ἀπὸ τοῦ ἴσου ἡγοῦντο. κατ' ἰσονομίαν. ἰσοτίμως. Ἐκβαίνοντας. ἐκδιδόντας. παροροῦντας.

Τὸν δὲ

Τὴν δὲ τῆς ξυμμαχωνδουλωσὼν ἐπαγομένους· τοῖς συμμάχοις δουλείαν ἐπάγοντας· τὸ ἐπαγομένους, αὐτίκειται μὲν τῷ αὐτέγειν. μετήγεκται δὲ ἀμφότερα, ἀπὸ τῆς τοὺς δεσμίους αὐτέντων τε, καὶ ἐπαγόντων, ὅπερ ὅζι φιγγόντων· ἄρχονται δὲ διὰ τούτων τῆς δικαιολογίας, παρισάντες ὅτι οὐκ ἀδίκως ἀφίστανται. Αδύνατοι δὲ ὄντες. ὁμολογωμονῆσαι δηλονότι. Διὰ πολυφιφίαν· ἀμύνασθαι· ἐγενόμεθα φησὶ διὰ πολυπραγμοσύνην· καὶ τῷ μὴ τὰ αὐτὰ πᾶσι δοκεῖν, χωρὶς ἕκαστος· ἰδία δὲ ἕκαστοι γενόμενοι, ἀδύνατοι ἦμεν ἀθηναίοις αὐτέχειν. Αὐτόνομοι δὴ ὄντες ἐμφανικῶς τὸ δὴ εἶπεν, αὐτὶ τοῦ δὴ ἦθεν, καὶ μόνου ὀνόματος μέχρι ἐλθόντες, καὶ οὐκ αὐτῇ ἀληθείᾳ.

τὴν δὲ τῆς ξυμμαχίαν δουλωσὼν ἐπαγόμενος, οὐκ ἀδεῶς ἐπῆμεν· ἀδύνατοι δὲ ὄντες, καθ' ἓν γενόμενοι διὰ πολυφιφίαν ἀμύνασθαι, οἱ ξύμμαχοι ἐδουλώθησαν, πλὴν ἡμῶν, καὶ Χίων. ἡμεῖς δὲ αὐτόνομοι δὴ ὄντες, καὶ ἐλεύθεροι τῷ ὀνόματι, ξυνεστρατεύσαμεν· καὶ πίστους οὐκ εἰκὸς ἡγεμόνας ἀθηναίους, παρὰ δείγματος τοῖς προγιγνομένοις χρώμενοι. οὐ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοῖς, οὓς μὲν μεθ' ἡμῶν ἐναπόνδους ἐποιήσαντο, καταστρέψασθαι, τοὺς δὲ ὑπηλοίπους, εἴπερ ἄρα ἐδυνήθησαν, μὴ δράσαι τοῦτο. καὶ εἰ μὲν αὐτόνομοι ἐπῆμεν ἅπαντες, βεβαιότεροι ἂν ἦμεν ἡγεῖσθαι μηδὲν νεωτερεῖν· ὑποχείριοι δὲ ἔχοντες τοὺς πλείους, ἡμῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλοῦντες, χαλεπώτερον εἰκότως ἐμέλλομεν οἴσειν. καὶ πρὸς τὸ πλεῖον ἦδη εἰκὸς, τὸ ἡμέτερον ἐπὶ μόνου ἀποσυμένου. ἄλλως τε, καὶ ὅσῳ δύναται τῶν πέριξ αὐτοὶ αὑτῶν ἐγίγνοντο, καὶ ἡμεῖς ἐρημότεροι, τὸ δὲ ἀπίστατον δέος μόνον, πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν. Ο γὰρ παραβαίνειν τι βουλόμενος, τὸ μὴ προέχων ἂν ἐπελθεῖν, ἀποτρέπεται. αὐτόνομοί τε ἐλείφθημεν οὐ διάλλοτι, ἢ ὅσον αὐτοῖς ἐς τὴν ἀρχὴν, δυνατωτέρα τε λόγου, καὶ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ, ἢ ἰσχύος, τὰ πράγματα ἐφαίνετο καταλυθέντα· ἅμα μὲν γὰρ μαρτυρίῳ ἐχρῶντο, μὴ αὐτούς γε ἰσοψήφους ἄκοντας, εἰ μή τι ἠδίκουν οἷς ἐπῆγον, ξυστρατεύειν· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ τὰ κράτιστα ἐπί τε τοῖς ὑποδεεστέροις πρῶτοι τοὺς ξυνεπῆγον, καὶ τὰ τελευταῖα λιπόντες, τῷ ἄλλου προσημένου, ἀσθενέστερα ἐμέλλον ἕξειν. εἰ δὲ ἀφ' ἡμῶν ἤρξαντο, ἔχοντων ἔτι τῆς πρώτων, αὐτῆς τὴν ἰσχύν,

νων συμμάχων εἰκότων, καὶ ὑποτεταγμένων, ἡμῶν δὲ μόνον, ἴσοτιμωνόντων πρὸς αὐτούς. Εχοντες τοὺς πλείους. τῆς ἑλλήνων δηλονότι. ἦγουν Βυζαντίους, ναξίους, σαμίους, καὶ τοὺς λοιπούς. Ημῖν δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλοῦντες. τὴν ἴσην ἡμῖν δίαιταν διδόντες. Καὶ πρὸς τὸ πλεῖον. τὸ πλεῖον τοῦ συμμαχικοῦ πλήθους κυριεύθεν, ἡμῶν δὲ μόνων ἐπὶ αὐτονόμων ὄντων, χαλεπώς ἔφερον ἀθηναῖοι. Καὶ ὅσῳ δυνατώτεροι, καὶ μάλιστα κατὰ τοῦτο ἐμέλλον ἡμῖν προσφέρεσθαι χαλεπῶς, καθ' αὑτοὺς μὲν, μείζοις ἐγίνοντο διὰ τὸ πολλοὺς καταστρέφεσθαι, ἡμᾶς δὲ ὁρῶντες ἀεὶ ἀσθενεστέρους καταλειπομένους, οἷα δὴ μονουμένους τῆς συμμαχῶν. Αὐτοὶ αὑτῆς. οἱ ἀθηναῖοι. διὰ τὸ κυριεύθην. Τὸ δὲ ἀπίστατον δέος μόνον. τοῦ μένειν τὴν συμμαχίαν, μία πίστις ἐχυρά, τὸ ἀλλήλοις ἐπίστους εἶναι. Ο γὰρ παραβαίνειν. τῆς συμμαχίας φησὶν ὁ πολεμῶν τι παραβῆναι, ἀποτρέπεται, λογιζόμενος ὅτι ἰσοδύναμος ὢν, οὐκ ἂν νικήσειε. τὸ ἐξῆς ὁ γὰρ βουλόμενος λύειν τὴν συμμαχίαν, ἂν ἴδῃ ὅτι οὐ πλέον ἔξει διὰ τὸ αὐτίπαλον εἶναι τὴν δίεναυπλίας παρασκευήν, ἀποτρέπεται τοῦ παραβαίνειν τὰς συνθήκας. Αποτρέπεται. ἀπείργεται. Ες τὴν ἀρχήν. ἀρχὴν, τὴν δούλωσιν τῶν ἑλλήνων. αὐτονόμους φησὶ κατέλιπον ἡμᾶς οἱ ἀθηναῖοι οὐ κατὰ δύναμιν, οὐδὲ διάλλοτι, ἢ ἵνα τὰ πράγματα αὐτῆς γένωνται διὰ ἡμῶν καταλυθέντα, καὶ τοῖς ὅλοις χειρώσωνται ἕλληνας, χρώμενοι λόγῳ δυνατῷ εἶναι ἡμᾶς ὡς παράδειγμα, καὶ ἵνα ἔχωσιν ἡμᾶς ἐφόδιον τῆς τε γνώμης, καὶ τῆς δυνάμεως αὐτῆς, τουτέστι συνεργούς, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς γνώμης ὡς δέλεαρ, καὶ ἀπάτην.

Εφόδῳ. μεθόδῳ. Αμα μὲν γὰρ μαρτυρίῳ. τεκμηρίῳ ἐχρῶντο οἱ ἀθηναῖοι καταστρεφόμενοι τὰς πόλεις δυνατῷ σώματι, τῇ ἡμετέρᾳ αὐτονομίᾳ, λέγοντες οὐκ ἂν μιτυληναῖοι μεθ' ἡμῶν ἰσοψήφιοι γεόντες, καὶ ἐλεύθεροι, ἐπῆσαν ἑκόντες, εἰ μὴ δικαίως ἐστρατεύομεν καὶ ἠδικηκότι τι τῆς μάχης.

Εχρῶντο. οἱ λοιποὶ σύμμαχοι φησὶ. τεκμηρίῳ σαφεῖ ἐμέλλον χρήσεσθαι τῇ ἀκουσίῳ ἡμῶν μετ' ἀθηναίων ξυστρατεύσει, ὅτι ἀδικοίεσθον οἷς ἐπῆρχον τοῖς ἀθηναῖοι. εἰ μὴ γὰρ ἦσαν τοιοῦτοι, οὐκ ἂν ἀκόντας ἡγοῦντο συστρατεύειν αὐτοῖς τοὺς ἰσοψήφους μιτυληναίους. Εν τῷ αὐτῷ δὲ. τῷ λιπεῖν ἐλευθέρους ἡμᾶς.

Καὶ τὰ κράτιστα. καὶ τοὺς κρατίστους ἡμᾶς, ἀπὸ τοὺς ἀσθενεστέρους τῆς ἑλλήνων πρώτους παρελάμβανον, ἵνα τῆς ἄλλων ἑλλήνων περιῤῥυμένων, οἵ ἐστι δεδουλωμένων, μόνους ἡμᾶς τελευταίους καταλιπόντες, ἀσθενεστέρους ἕξωσι πρὸς ἅπαντα πολεμεῖν αὐτοῖς δύνασθαι. Περιῤῥυμένου. κεκρατημένου. ἡδὲ συμπαῖς, καὶ ἀσθενέστερα ἐμέλλον ἕξειν τὰ τελευταῖα, τῷ ἄλλου προσῤῥυμένου.

Καὶ πρὸς ὃ, πι χρὴ στῆναι. καὶ ἡμᾶς τοὺς δυναμένους ἡγήσασθαι αὐτῶν. Προσθέμενον· εἰς τὸ αὐτὸ συνελ-
βόν. Καὶ ἀπὸ θεραπείας. πέπαρα τεκμήρια πέφευγε, δι' ὧν συγίγνωσιν ὅπ οὐχὶ διὰ δικαιοσύνην μέχρι
δ' ὅτου ἀπέσχοντο ἡμῶν οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ διὰ παρασκευήν. ἓν μὲν, τὸ κατὰ τὴν δι' ἐπιστολῶν πρᾶξιν τοῦ λόγου. δεύ-
τερον δὲ, τὸ γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ, ἢ ἰσχύϊ τὰ πράγματα φαίνεσθαι καταλῦσαι. τρίτον, τὸ φοβεῖσθαι
τὸ ναυτικὸν τῶν Μιτυληναίων. πέμπτον, τὸ θεραπεύεσθαι πρὸς τὸν Μιτυληναίων, κολακείᾳ μὲν κοινῇ,
τοῖς Ἀθηναίοις. δ' ὠφελίᾳ δὲ, τῶν προεστώτων ἑκάστου. Εἰ δὲ πολύν τινα ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι. ἢ δυνήθημεν διὰ-
φυγεῖν τὴν δουλείαν, εἰ μὴ ἔφθασεν ὁ πόλεμος τοῦ πελοποννησίων. πεκμήρια γὰρ ἦν ἡμῖν, τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους ὑπ' Ἀθηναίων γινόμενα.

Οτε τοῖς ἄλλοις. ὥσπερ δὲ τοῖς ἄλλοις ἐξ ὁμοίας φησὶ δ' αὐτοὺς διεῖναι ἀλλήλοις βεβαίως, τοῦτο ἡμῖν ὁ φόβος παρεῖχε βέβαιον φυλάττειν ἡμᾶς τὰς πρὸς ἀλλήλους πίστεις διὰ τοὺς βοῦς.

Καὶ ὁπότεροις θάσσον. ὁπότεροι δ' αὖ ἡμῖν ἔφθασαν ἀσφαλλαγῆναι τὸ φόβου, καὶ θαρσῆσαι, ὡς ἐν ἀκινδύνῳ ὄντες, οὕτω καὶ λύσειν ἐμέλλησας.

Ως τε εἰπὼν δοκοῦμεν ἀδικεῖν. εἰ τινι δοκοῦμεν ἄρα πρέπειν ἦναι ἀποστάντες ἀπ' αὐτῶν, καὶ μὴ αὖ μείναντες μαθεῖν εἰ ἄρα τι γένοιτο παρ' αὐτῶν πρῶτον, διὰ τὸ ἐμβραδύναι τοῦτο ποιῆσαι, οὐκ ὀρθῶς ὁ τοιοῦτος λογίζεται. ἅτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπαίνει. εἰ γάρ ἐστι φύσει αὐτοῖς ὑπάρχομεν κατὰ δύ-
ναμιν, ὡς τε καὶ ἐπιβουλεύουσιν αὐτοῖς, αἰτιῶμεν. καὶ βραδυνόντων αὐτῶν, καὶ μελλόντων, αὐτὶ μελλῆσαι, καὶ αὐτὶ βραδύναι, τί ἔδει ἡμᾶς ὑπ' ἐκείνοις παθεῖν, ἢ ὑπακούειν αὐτοῖς; ὁπότε δὲ οὐκ ἦμεν ἴσοι, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις ἦν τὸ ἐπιχειρεῖν καθ' ἡμῶν ὅτε θέλουσιν, ἐδόκει καὶ ἐφ' ἡμῖν εἶναι τὸ ἀπο-
στῆναι αὐτῶν, πρίν τι παρ' ἡμῶν παθεῖν. Διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν. Τῶν Ἀθηναίων. Αὐτοὶ οὐκ ἀνα-
μείναντες. ἡμεῖς οἱ Μιτυληναῖοι. Καὶ αὐτὸ τοῦτο μελλῆσαι. τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν δεῖξαι.

Εκ τοῦ ὁμοίου ἐπ' ἐκείνοις ἦναι. ἦγουν κινουμένων ἐκείνων, κινηθῆναι καὶ ἡμᾶς. Σαφεῖς μὲν. σα-
φῶς τοῖς ἀκούουσι διδάξαι δυναμένους. Ως εἰκὸς. ἐνδεχομένως. Ικανὰς δὲ ἡμᾶς. τὰς αἰ-
τίας δηλοῦσι. Αποστῆσαι. κατὰ δύο τρόπους φησὶν ἀφιστάμεθα τῶν Ἀθηναίων. τοῦτο μὲν,
ὑπὲρ τοῦ μὴ κακῶς μετ' Ἀθηναίων πρῆσαι τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ μεθ' ἡμῶν ἐλευθερῶσαι αὐτούς. τὸ δὲ
προπρῆσαι, οὐκ ἐπὶ τὸ διαφθεῖραι τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πρότερον τί πρῆσαι. τουτέστιν, ἀ-
ποστῆναι. Εν ὑστέρῳ. χρόνῳ δηλοῦσι. Αποστάσις. σφόδρα τεχνικῶς ἐπὶ τὴν συμμαχίαν προ-
τρέπουσι τοὺς λακεδαιμονίους, ὅτι ἀπαρασκευοι ἐσμεν, ὡς ταχέως ἀποστάντες. Ημῶν θάσσον.
ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων δηλοῦσι. Η καὶ μᾶλλον χρή. τὸ ἐξῆς, ξυμμάχοις ἡμᾶς δεξαμένους, ὑμᾶς
τοῖς λακεδαιμονίοις. τὸ γὰρ δεξαμένους, αὐτὶ τοῦ δέξασθαι. Εφθάρησαν. ἐφθάρησαν, Αἱ δὲ
ἐφ' ἡμῖν. καθ' ἡμῶν.

Τετάχαται.

Τετάχαται. πεπαγμῶναι εἰσίν. Η ἀπ' ἀμφοτέρων. ἀπὸ τε ἡμῶν τῶν λακεδαιμονίων καὶ τῶν μιτυληναίων. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ἀπίκῃ ἔσται. οὐ γὰρ ἐν τῇ ἀπίκῃ ἔσται ὁ πόλεμος, ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ, διὰ ἣν ὠφελοῦν ται οἱ ἀθηναῖοι, χρήματα λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν συμμάχων. καὶ πλείονά τε ἔσται αὐτοῖς. αὖ ὑμᾶς κατα τρέφωνται. τὰ τε γὰρ ἡμέτερα προσλήψονται πρότερον οὐ φορολογοῦντες ἡμᾶς, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων βεβαίως ἕξουσιν. οὐδεὶς καὶ γὰρ ἀποστήσεται, γνοὺς μιτυληναίους δεδουλωμένους. Η προσοδος. ἡ πρόσοδος τῶν χρημάτων τοῖς ἀθηναίοις. ὅρα τὴν σύνταξιν. Καταστρέψονται. δουλώσουσιν. Η οἱ πρὶν δουλεύοντες. τὸ ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες οὐκ ἄνευ τοῦ πρότερος ἢ μὴ δουλεύοντες νομίσαντες, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρὶν ἀποστῆναι δηλονότι δουλεύοντες, καὶ οὐ μετὰ τὸ ἀποστῆναι.

Βοηθησάντων δὲ ὑμῶν. τῶν λακεδαιμονίων.

Προσλήψεσθε. κλήσεσθε.

Καθαιρήσετε. καταβαλεῖτε.

Υφαιρούντες αὐτῶν. κατ' ὀλίγον ἀποστῶντες.

Θρασύτερον. θαρραλεώτερον.

Προχωρήσεται. προχωρήσει ὑμῖν δηλονότι.

Τὸ κράτος τοῦ πολέμου. τὸ δύνασθαι δηλονότι πολυγενέσθαι ἐν τῷ πολέμῳ.

Ισα, καὶ ἱκέται ἐσμέν. ὅμοιοι, καὶ ἴσοι ἱκέτας ἐσμέν. τὸ ἴσα, καὶ ἱκέται ἐσμὲν δ' ὧδε, ἐπειδὴ καὶ συμμαχίαν αὐτοῖς προσαγόμεθα. ὡς τε καθ' ὃ μὲν κινδυνεύομεν, ἱκέται ἐσμέν. καθ' ὃ δὲ συμμαχίαν διδόασιν, οὐ πάντα πάσῃ ἱκέται, ἀλλ' ὡς περ ἱκέται. Καὶ μὴ προήσεσθε ἡμᾶς. ἀπολύσητε. Τὸν κίνδυνον. τοῦτο ἀπὸ τῆς διανοίας ἀκουστέον, καὶ τῶν λόγων. Ἀπαθῶς διδόντας. δόντας. Ἀνδρες. ἀνδρεῖοι. προθυμοι. Προσδεξάμενοι τοὺς λόγους. τῶν μιτυληναίων. Εἰς τὸν ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν. ἵνα τὸ μὲν τριτημόριον μείνῃ, φυλακὴν πόλιν ἑκάστην. τὸ δὲ δίμοιρον, ἀπὸ τὸν πόλεμον ἔλθῃ. Ως πρησόμενοι. τὴν εἰσβολὴν δηλονότι. Καὶ ὁλκοὺς παρεσκεύαζον. οἱ ὁλκοὶ, ὀργανάδη, οἷς αἱ νῆες ἕλκονται. Ἅμα ἑπόμενοι. Κατὰ τῶν ἀθηναίων δηλονότι. Προθύμως ταῦτα ἔπρασσον. ἀντιφορικῶς εἶπεν, αὐτὶ τοῦ οὐ προθύμως ἐστράτευον. Ξυγκομιδῇ. συλλογῇ. Εγγὺς καθ'. οἱ πελοποννήσιοι. Εἰσὶ μὴ κινοῦντες. οἱ ἀθηναῖοι. Πλεῖν ἴσως, καὶ πεντακοσιομεδίμνων. ἔστιν ἀθήνησι πολιτικὰ συντάγματα, διῶν τὸ δυνατὸν πᾶν, πεντακοσιομέδιμνοι. τὸ δὲ δεύτερον, ἱππεῖς. τὸ δὲ τρίτον, ζευγῖται. τὸ δὲ τέταρτον, θῆτες. οἱ μὲν οὖν πεντακοσιομέδιμνοι, οὐκ ἄγαν καθεστῶσαν ἐσελθεῖν εἰς τὰς ναῦς, ὡς μεγίστην τιμὴν ἔχοντες ἐν τῇ πόλει, διὰ τὸ πολλὰ τελεῖν. οἱ δὲ ἱππεῖς, ὅτι οὐκ ἦν τούτων χρεία. Εἰσὶ δὲ εἰσὶν φανεραί.

πεπάχαται. ὡς πολὺ εἰκὸς ἀπὸ τοσούσας νεὼς ἔχειν, ἣν ἡμεῖς ἐν τῷ βορείῳ τῷδε, ναυσὶ πεζῷ ἅμα ἐπιστρατεύσωμεν τοῦ δευτέρου. ἀλλὰ ὑμᾶς οὐκ ἀμυνοῦν ται ἀπὸ πλέονας, ἢ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀπόχωρήσονται. ὁμοίως τε μηδεὶς ἀλλοτρίας γῆς περὶ, οἰκεῖον κίνδυνον ἐξάν. ᾧ γὰρ ὁ ἐκεῖ μακρὰν ἀπεῖναι ἡ λέσβος, τὴν ὠφέλειαν οὐτῶ ἐγγύθεν παρεξει. οὐ γὰρ ἐν τῇ ἀπίκῃ ἔσται ὁ πόλεμος, ὡς τις οἴεται, ἀλλὰ διὰ ἣν ἡ ἀπίκη ὠφελεῖται. ἔστι δὲ τῶν χρημάτων ἀπὸ τῶν ξυμμάχων ἡ πρόσοδος, καὶ ἔτι μείζων ἔσται, εἰ ἡμᾶς καταστρέψονται. οὐ τε γὰρ ἀποστήσεται ἄλλως, τά τε ἡμέτερα προσγενήσεται. πάθοιμεν τ' ἂν δεινότερα, ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες. βοηθησάντων δὲ ὑμῶν θρασύμως, πόλιν τε προσλήψεσθε ναυτικὸν ἔχουσαν μέγα, οὗ περ ὑμῖν μάλιστα προσδεῖ, καὶ ἀθηναίους ἧσσον καθαιρήσετε, ὑφαιροῦντες αὐτῶν τοὺς ξυμμάχους. θρασύτερον γὰρ πᾶς τις προχωρήσεται τὴν τε αἰτίαν ἀποφυζεσθε, ἣν εἴχετε μὴ βοηθεῖν τοῖς ἀφισταμένοις. ἢν δ' ἐλευθεροῦντες φαίνησθε, τὸ κράτος τοῦ πολέμου βεβαιότερον ἕξετε. αἰσχυνθέντες οὖν τάς τε τῶν ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας, καὶ δικαιότατον ὀλυμπιονίκην, ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἱκέτας ἐσμεν, ἐπαμύνατε, μιτυληναίοις ξύμμαχοι γενόμενοι. καὶ μὴ προήσεσθε ἡμᾶς, ἥδιον μὲν γὰρ κίνδυνον τῶν σωμάτων περιβαλλόμενοι, κοινὴν δὲ τὴν ἐκ τοῦ καταρθῶσαι ὠφέλειαν ἀπασῶν ὠσόντας, ἔπι δὲ κοινοτέραν τὴν βλάβην, εἰ μὴ πείσεσθε ἐν ἴσῳ ὑμῶν, σφαλησόμεθα. γίγνεσθε δὲ ἄνδρες, οἵους περ ὑμᾶς, οἵ τε ἕλληνες ἀξιοῦσι, καὶ τὸ ἡμέτερον δέος βούλεται.

Τοιαῦτα μὲν οἱ μιτυληναῖοι εἶπον, οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐπειδὴ ἤκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς λόγους, ξυμμάχοις τε τοῖς λεσβίοις ἐποιήσαντο, καὶ τὴν ἐς τὴν ἀπίκην ἐσβολήν, τοῖς τε ξυμμάχοις παρεῦσι κατατάχος ἔφραζον ἰέναι ἐς γῆν ἅθμον τοῖς δύο μέρεσιν ὡς πρησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο. καὶ ὁλκοὺς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ, ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς κορίνθου ἐς τὴν πρὸς ἀθήνας θάλασσαν. καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐπιόντες. καὶ οἱ μὲν, προθύμως ταῦτα ἔπρασσον. οἱ δὲ ἄλλοι ξύμμαχοι, βραδέως τε ξυνελέγοντο, καὶ ἐν καρπῷ ξυγκομιδῆς ἦσαν, καὶ ἀρχὴ ἦν τοῦ στρατεύειν. αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ ἀθηναῖοι διὰ καταγγελίας ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, βουλόμενοι ὅπη οὐκ ὀρθῶς ἐγγώκασιν, ἢν οἷοί τε εἰσὶ μὴ κινοῦντες τὸ ἀπὸ λέσβου ναυτικὸν, καὶ τὸ ἀπὸ πελοποννήσου ἐπιὸν ῥᾳδίως ἀμύνεσθαι, ἐπεμίρωσαν ναῦς ἑκατὸν, ἐσβαίνουσι αὐτοί τε, καὶ ἱππέων, καὶ πεντακοσιομεδίμνων, καὶ οἱ μέτοικοι καὶ πολὺ τοῦ ἰσθμοῦ ἀναγαγόντες, ἐπὶ δεξιὰ τε ἐπλεον, καὶ ἀποβάσεις τῆς πελοποννήσου

Ην δοκεῖ. ἔδοξε. Καὶ ἄπρα νομίζοντες. αὐτὸ τοῦτο δεῖ ποιεῖν ἀπέγνωσαν. Ες ἀγγελον. ἐξήπτουν. Καὶ ἐκείνους ἤδον. αἰὰ χωρίσαντας δηλονότι. Ες τοῖς. ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις, ἢ τοῖς ἀθηναίοις. Νῆες ἄμαὐ, τοῖς ἐνεργοί. αἱ τὸ ἔργον ποιοῦσα τὴν νεῶν. τουτέστι, πολλοί μαι, καὶ χρηταί. Τριχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι. ἐπεμφθησαν γὰρ ἐκεῖ πρῶτοι, καὶ δ δεύτεροι. οἱ μὲν οὖν πρῶτοι, ἔμειναν ἕως ἁλώσεως τῆς πόλεως, πολιορκοῦντες. οἱ δὲ δεύτεροι, οἱ μετὰ φορμίωνος, πρὸ τῆς ἁλώσεως ἀνεχώρησαν. Εξακόσιοι δὲ, καὶ χίλιοι. διόλου φησὶ μέχρι τῆς πολιορκίας ὑπέμειναν ὁ ἀριθμὸς. τὴν ὁπλιτῶν. ἔφερον. ἐλάμβανον. Ες ληρώθησαν. ἀνθρώπων δηλονότι. Καὶ τείχη κραταιήναντες. ἰσχυρὰ ποιήσαντες.

Βλαγέντες μεγάλως νικηθέντες. οἱ μιθυμναῖοι.

Βλαγὴ γὰρ κατὰ πόλεμον, καὶ τραῦμα ἢ ἰσχυρὰ ἢ πᾶ.

Οντας εἴργειν ἐκ γῆς μιτυληναίους.

Καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο. ὑπὸ τῶν ἀθηναίων.

Ες τὴν πολιορκίαν. τῶν μιτυληναίων.

Οἱ πατασεῖς τὸ ἑξῆς οὕτως. οἱ πατασεῖς ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ. τὰ γὰρ ἄλλα, διαμέσου.

Τιμωρίας. ἐκδικήσεως.

Τὴν πεῖραν αὐτοῖς. τὴν πρᾶξιν.

Απωώκνησαν πῶς. αἰεβάλλοντο.

Τῶν πολεμίων. τῶν πελοποννησίων.

ἦ δοκοῖ αὐτοῖς. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι ὁρῶντες πολὺν γὸν παραλογον, τά τε ὑπὸ τῶν λεσβίων ῥηθέντα ἡγοῦντο οὐκ ἀληθῆ, καὶ ἄπρα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅμα οὐ παρῆσαν, καὶ ἠγγέλλοντο καὶ αὖ πρὸ τὴν πελοποννησίων τριάκοντα νῆες τῶν ἀθηναίων, τὴν πρὸ ἰκίδα αὐτῶν πρεσβεύσαι, αὖ ἐχώρησαν ἐπ' οἴκου. ὕστερον δὲ ναυτικὸν παρεσκευάζοντο ὅπως πεμφθοῦσιν ἐς τὴν λέσβου καὶ κατὰ πόλεις ἐπήγγελον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος. καὶ ναύαρχον προσέταξαν Αλκίδαν. ὡς ἔμελλεν ἐπὶ πλεῖσθαι. αὖ ἐχώρησαν δὲ καὶ οἱ ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον. καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν αἱ νῆες ἐπῆσαν, ἐν τοῖς, πλεῖσται δὲ νῆες ἅμαὐ τοῖς ἐνεργοὶ καὶ ἄλλῃ ἐγένοντο, παρεπλήσιαι δὲ καὶ ἐπὶ πλείοις, ἀρχομένου τοῦ πολέμου. τήν τε γῆν ἀπίκην, καὶ δυβοίαν, καὶ σαλαμῖνα, ἑκατὸν ἐφύλασσον. καὶ πολιορκοῦντες, ἕτεραι ἑκατὸν ἦσαν. χωρὶς δὲ, αἱ περὶ τρίδαιαν, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χωρίοις. ὡς τεσσαράσαιμα ἐγίγνοντο ἐν ἐνιαυτῷ διακόσιαι, καὶ πεντήκοντα. καὶ τὰ χρήματα τοῦτο μάλιστα ὑπανάλωσε μετὰ ποτιδαίας. τήν τε γὰρ ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν. αὐτῷ γὰρ καὶ ὑπηρέτῃ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας. τριχίλιοι μὲν οἱ πρῶτοι ὧν οὐκ ἐλάσσους δι' ἐπολιόρκησαν ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι μετὰ φορμίωνος, οἱ προσῆλθον. νῆες τεσσαράσαι γὰρ αὐτῶν μιαὶ ὀν ἔφερον. τὰ μὲν οὖν χρήματα, οὕτως ὑπανηλώθη τὸ πρῶτον. καὶ νῆες τοσαῦται δὴ πεῖσαι ἐπηρώθησαν. Μιτυληναῖοι δὲ κατὰ δὴ αὐτὸν χρόνον, ὃν οἱ λακεδαιμόνιοι πρὸ γῆ ἦσαν μόνῃ, ἀπὸ μήθυμναν, ὡς προδιδομένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν, αὐτοί τε, καὶ οἱ ἐπίκουροι. καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προυχώρει ἡ προσεδέχοντο, ἀπῆλθον ἐπ' αὐτίσσης, καὶ μύρας, καὶ ἐρέσου. καὶ κατασησάμενοι τὰ ἐν τοῖς πόλεσι ταύταις βεβαιότερα, καὶ τείχη κρατύναντες. διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. ἐστράτευσαν δὲ καὶ οἱ μηθυμναῖοι, αἰὰ χωρησαντων αὐτῶν ἐπ' αὐτίσσαν. καὶ ἐκ βοηθείας τινὸς γενομένης, πληγέντες ὑπό τε Ἰφικράτους καὶ τῶν Ἰφικρατείων, καὶ Ἰφικράτους, ἀπεβαίνου τε πολλοί, καὶ ἀνεχώρησαν οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. οἱ δ' ἀθηναῖοι πυθόμενοι ταῦτα, τούς τε μιτυληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας, καὶ τοῖς σφετέροις στρατιώτας οὐχ ἱκανοὺς ὄντας εἴργειν, πέμπουσι πρὸς τὸ φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον, Παχητα δὴ Επικουρου στρατηγὸν, καὶ χιλίους ὁπλίτας ἑαυτῶν. οἱ δὲ, αὐτερέται πολλοὺς ἀποβάντες τῶν νεῶν, ἀφικνοῦνται πρὸς τείχισμα μιτυλήνην ἐν κύκλῳ ἀπρῷ τείχει. φρούρια δὲ ἔξωθεν ἐστὶ τῶν καρτερῶν ἑκατὸν ὁδόμητα. καὶ ἡ μὲν μιτυλήνη κατακρατὸς ἦδη ἀμφοτέρωθεν, καὶ ἐκ γῆς, καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο, καὶ ὀχεμὼ ἤρχετο γίγνεσθαι. προσδεόμενοι δὲ οἱ ἀθηναῖοι χρημάτων ἐς τὴν πολιορκίαν, καὶ αὐτοὶ ἐσενεγκόντες, πρῶτον εἰσφορὰν διακόσια τάλαντα ἔξέπεμψαν, καὶ ἅμα τοῖς ξυμμάχοις ἀργυρολόγους, ναῦς δὼδεκα. καὶ Λυσικλέα πέμπουσιν αὐτῶν στρατηγόν. ὁ δὲ, ἄλλα τε ἠργυρολόγει, καὶ πρὸς ἔπλει. καὶ τῆς καρίας ἐκ μυοῦντος ἀναβὰς διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου μέχρι σαρδίου λόφου, ἅμα θεμένων τῶν καρῶν, καὶ αὐτῶν, αὐτός τε διαφθείρεται, καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς πολλοί. τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, οἱ πλαταιῆς, ἐπειγὰρ ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ τῶν πελοποννησίων, καὶ βοιωτῶν, ἐπαφέντες τῷ τε σίτῳ ἐπιλιπούσῃ ἐπειρῶντο, καὶ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν οὐδεμία ἦν ἐλπὶς τιμωρίας, οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ἐπιβουλεύσαντες αὐτοί τε, καὶ ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι, πρῶτον μὲν πάντες ὡμολογήθησαν, καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἢν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένων τὴν πεῖραν αὐτοῖς, Θεαινέτου τε τοῦ Τιμίδου, αὐλητοῦ μαντέως, καὶ Ευπολαίδου τοῦ Δαιμάχου, ὃς καὶ ἐστρατήγει. ἔπειτα οἱ μὲν ἥμισυ ἀπροῴκησαν ὡς, τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι. ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ὀξυδορκίᾳ ἐβέλοντο, τρόπῳ τοιῷδε. Κλίμακας ἐποιήσαντο ἴσας τῷ τείχει τοῦ πολεμίων.

ξυνεμετρήσαντο

Ξυνεμετρήσαντο. ἔλαβον τὸ ὕψος τοῦ τείχους, καὶ πρὸς τοῦτο ἡρμόσαντο τὰς κλίμακας· ἔλαβον δὲ ἐκ τῆς πλίνθων τῆς ἐπιφκοδομημένων ἀλλήλοις, τὸ, πλῆθος αὐτῆς ἀριθμήσαντες, καὶ τὸ πάχος συνθεκμηράμενοι. Ταῖς ἐπιβολαῖς. τοῖς συνθέσεσι. Ῥοὰς σφᾶς. τοὺς πλατείς.

Οὐκ ἐξαλειλιμμένων. οὐ κεχρισμένων. Τοῦ τείχους. δηλονότι θεῖναι κλίμακας. Οὕτως ἔλαβον. ἐνόησαν. Καὶ ἦν ξυνεχῆ. τὰ οἰκήματα δηλονότι. Διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων. μετὰ δέκα. Ἀλλὰ δι' αὐτῆς μέσων. θύρας τινὰς ἐποίησαν ἐν αὐτοῖς τοῖς πύργοις, ὥς τι δι' αὐτῆς ἐξιέναι, εἴ τις ἀπὸ πύργου εἰς πύργον ἕτερον ἤθελεν ἀπελθεῖν.

ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῆς πλίνθων ἣ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαλειλιμμένον τὸ τεῖχος αὖθις· ἠριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἅμα τὰς ἐπιβολάς· καὶ ἐμέλλον οἱ μὲν πλείους, ἁμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους, τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ· ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες, καὶ ἅμα οὐ πολλοὶ ἀπέχοντες, ἀλλὰ ξαδίως, καθορωμένους ὃ ἐβούλοντο τοῦ τείχους· τὴν μὲν οὖν ξυμμετρησιν τῆς κλιμάκων, οὕτως ἔλαβον, ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον· τὸ δὲ τεῖχος ἦν τῆς πελοποννησίων πλεῖον ἢ τετραπλοῦν οἰκοδομήσει. Εἶχε μὲν δύο τοῖχε περιβόλους πρὸς πολεμίους, καὶ εἴπερ ἔξωθεν ἀπ' ἀθηνῶν ἐπῆσαν· εἶχον δὲ οἱ περίβολοι ἑκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων· τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκκαίδεκα πόδες, τοῖς φυλαξὶν εἰκήματα διαγεγενημένα, ᾠκοδόμητο· καὶ ἦν ξυνεχῆ, ὡς τε ἓν φαίνεσθαι τεῖχος πάχυ, ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν· διὰ δὲ ἑκάδεκα ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι, καὶ ἴσοι πλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἐς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ, καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἐς τὸ ἔξω, ὥστε παρόδου μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ διὰ μέσων διήκοντας τοὺς πύργους ὅσον τε εἰκοσίπηχυ εἶναι τὸ πρός, τὰς μὲν ἐπάλξεις, ἀπέλειπον· ἐκ δὲ τῶν πύργων ὄντων διόλου καὶ ἀνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. τὸ μὲν οὖν τεῖχος ᾧ πρὸς ἔφερον οὕτω τοιοῦτον ἦν· οἱ δ' ἐπειδὴ παρεσκεύαστο αὐτοῖς, τηρήσαντες νύκτα χειμερινὴν ὑετώδη καὶ ἄπνουν, καὶ ἅμα ἀσέληνον, ἔξησαν. ἐγίγνοντο δὲ οἱ περὶ τῆς πείρας αὐτοὶ ἦσαν· καὶ πρῶτον μὲν τὴν τάφρον διέβησαν, ἣ περιεῖχεν αὐτούς· ἔπειτα προσέμιξαν τῷ τείχει τῆς πολεμίων, λαθόντες τοὺς φύλακας, ἃ τὸ σκότος μὲν, οὐ προϊδόντων αὐτῶν, φόβῳ δὲ, τῷ ἐκ τοῦ προσιέναι αὐτοῖς, αὐτίπαλα παταγοῦντος τοῦ ἀνέμου, οὐκ ἀκουσάντων. ἅμα δὲ καὶ διέχοντες πολύ, ἦσαν, ὥστε μὴ κρουόμενα πρὸς ἄλληλα, ἀλαθῆ παρέχοι. ἦσαν δὲ βύσταλεῖς τε τὴν ὁπλίσει, καὶ τὸν ἀριστερὸν μόνον πόδα ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν. κατὰ οὖν μεταπύργιον προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, ἁδόντες ὅτι ἐρημοίεσθ, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες, καὶ προσέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ξυν ξιφιδίῳ, καὶ θώραξι αἰέραιον· ὧν ἦγε Ἀμμέας ὁ Κοροίβου, καὶ πρῶτος ἀνέβη· μετὰ δὲ αὐτὸν, οἱ ἑπόμενοι ἕξ, ἐφ' ἑκάτερα τῶν πύργων ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ πύτινας ξὺν δορατίοις ἐχώρουν, οἷς ἕτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον, ὅπως ἐκείνοι ἔχον προσβαίνοιεν. καὶ ἔμελλον δώσειν ὁπότε πρὸς τοῖς πολεμίοις εἶησαν. ὡς δὲ ἄνω πλείους ἐγένοντο, ἤθροντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες. κατέβαλε γάρ τις Ἰσθμιατέων, ἀπὸ λαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα· ἣ πεσοῦσα, φόφον ἐποίησε· καὶ αὐτίκα βοὴ ἦν. τὸ δὲ στρατόπεδον, ἅπαν τὸ τεῖχος ὤρμησεν· οὐ γὰρ ἦν εὐόπτου, πλὴν τὸ δεινὸν, σκοτεινῆς νυκτὸς, καὶ χειμῶνος ὄντος· καὶ ἅμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν πλατειῶν ὑπολελειμμένοι ἐξελθόντες, προσέβαλλον τῷ τείχει τῶν πελοποννησίων ἐκ τοῦ μεταξὺ, ἢ οἱ αὖθις αὖ Ἰσθμιονῖται ὑπερέβαινον, ὅπως ἥκιστα πρὸς αὐτοὺς τὸν νοῦν ἔχοιεν. ἐθορυβοῦντο μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες· βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς ἐσωτέρας φυλακῆς, ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἷς ἐτέτακτο παραβοηθεῖν εἴ τι δέοι, ἐχώρουν ἔξω τοῦ τείχους πρὸς τὴν βοήν· φρυκτοί τε ἤροντο ἐς τὰς θήβας πολέμιοι.

Νοτερός. δύσερος, καὶ ὑδὼρ ἔχων. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ κρυώδης, καὶ καθαρώδης.

Διόλου. ἀπὸ τοῦ ἐγγύθεν. ἐπεὶ διὰ δέκα ἐπάλξεων μόνων ἦσαν οἱ πύργοι.

Στεγανῶν. στέγην ἐχόντων. Οἱ δὲ ἐπειδὴ. οἱ πλατεῖς τὰ κατὰ σκοπὸν ἐποίησαν. Καὶ τῆς πείρας. οἱ τὴν ἐπιβουλὴν ἐξεύροντες, αὐτοὶ ἦσαν· ἐμφανὲς δὲ ἐγένετο, καὶ ἐν στρατιᾷ.

Εὐβαλεῖς. πόδωνοι. Καὶ γὰρ ἀριστερὸν μόνον. ὑπεδέδεντο τὸ γὰρ μὲν ἕνα τῶν ποδῶν, διὰ ἀσφάλειαν. τὸν δὲ ἕτερον γυμνὸν εἶχον διὰ κούφοτητα. Ἀντιλαμβανόμενος. ἀπὸ δρασσόμενος. Καὶ αὐτίκα βοή. λέγεται ἐν ἄλλῳ τόπῳ. Τὸ δὲ στρατόπεδον. τῶν πελοποννησίων.

Κατὰ χώραν μένοντες. ἡσυχάζοντες.

Βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα. ἀπὸ τοῦ καταλιπὼν τὴν ἐσωτοῦ φυλακήν.

Ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ. ἦσαν. ἀπορίαν εἶχον μέχρι τοῦ εἰκασμοῦ.

Καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν. οὐδαμοῦ μέντοι δῆτε περὶ τούτων τῶν τριακοσίων. δῆλον δὲ ὅτι κατὰ τὸ σπουδαζόμενον ἐτάχησαν. αὐτὰρ αὖ νῦν ἐμέμνητο αὐτῶν.

Παρανίσχον δὲ. παρανέτειλον. Φρυκτοὺς πολλούς. ὁ Ἡλογόπι φιλίους. οἱ γὰρ φίλιοι, ἀνετέινοντο, καὶ νόμιμοι μέν, ἱκάμμοι δὲ. οἱ δὲ πολέμιοι, καὶ μὴ αὐτοὶ σεσόμμοι δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτεινόντος. Ἰσχν. κίνησις γὰρ ὁ πόλεμος. Καὶ μὴ βοηθοῖεν. οἱ Θηβαῖοι. Ἐν πούτῳ. τῷ γιγνομμένῳ ὁ Ἡλογόπι. Ἐναντίως. ἐναντιωθέντες. Οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ τείχους. οἱ πιαταιεῖς καὶ ἀνωθεν, καὶ κάτωθεν τοὺς βοηθοῦντας τοῦ πελοποννησίων ἔβαλον. Οἱ δ' ἐν πούτῳ. τῷ καιρῷ ὁ Ἡλογόπι. Ἀπωσάντες. ῥίψαντες, ἵνα δυχερῶς, καὶ ἀκωλύτως καταβαθῶς γίνοιπο. Ἱκατο ἀπὸ τοῦ χείλους. τοῦ ἔξωθεν ὁ Ἡλογόπι. ἦδη γὰρ ἦν πολὺ τῆς. ἐνδον.

Χαλεπῶς οἱ τελλυταῖοι. οἱ τελλυταῖοι τῶν καταβαινόντων ἀπὸ τῶν ὀροφῶν τείχους, χαλεπῶς ἀπεχώρουν, ἐπεὶ οὐκ εἶχον τοὺς ὅπισθεν αὐτοῖς ἐπαμύνοντας.

Ἐς τὰ γυμνά. μέρη ὁ Ἡλογόπι.

Ὥστ' ἐπελθεῖν. διαβραμεῖν.

Ἡ βορέου. ὁ ἦ. σύνδεσμος, ἀπὸ τοῦ ἦ περ κεῖται. βορέας γὰρ βέβαιον πρὸ ἐκρήγνυ. ἀπηλιώτης δὲ, ὑδατώδη.

Ἐναυτῇ. τῇ ταὶ φρῳ.

Ἐς ἐρύθρας, καὶ ὑσίας. δῆμοι Βοιωτίας.

Κατὰ χώραν ἐγένοντο. ἠσύχασαν.

Ὡς οὐδὲν εἰ; περί ἐστιν. αὐτὴ τοῦ πάντες ἀπώλοντο.

Ἐκ πεμφαντες. ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν.

Ἐπενδοντο. ἔπον δὰς ἐξήπουν ποιῆσαι ἐπὶ τὴν ἀναίλησιν τῶν νεκρῶν.

Οἱ μὲν δὴ τῶν πιαταιέων. μεταβασις.

Ὑπερβαίπες ἐσώθησαν. ξύντες ἐφυλάχθησαν.

Τοῖς προέδροις. τοῖς ἄρχουσι τῶν μιτυληναίων.

παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως πιαταῖς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς πρότερον παρεσκευασμένοις εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις, ἢ καὶ μὴ βοηθοῖεν, ἀλλὰ πνομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι, ἢ τὸ οὗ, πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ὄξιόντες διαφύγοιεν, καὶ τοὺς ἀσφαλοῦς ἀνεπλάβοιντο. οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τοῦ πιαταικῶν ἐν πούτῳ, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτοῦ ἀνεβεβήκεσαν, καὶ τοῦ τείχους ἑκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες, ἐκέκρατήκεσαν, τὰς τε διόδους τοῦ τείχους αὐτοὶ ἐνταῦτες ἐφύλασσον, μηδένα δι' αὐτοῦ ἐᾶν βοηθεῖν. καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς τείχεσι, καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, οἱ μὲν, ἀπὸ τῶν τείχων, τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν ἔργον βάλλοντες. οἱ δ' ἐν πούτῳ, οἱ πλείους πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἅμα, καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες, διὰ τοῦ μεπαπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ διακομιζόμενος ἀεὶ, ἵκατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου. καὶ ἐντεῦθεν ἐτοξεύοντε, καὶ ἠκόντιζον, εἴτις παραβοηθῶν πρὸ τὸ τεῖχος, κωλυτὴς γίγνοιπο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ δὲ πάντες δὴ διεπεραιώθησαν οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, χαλεπῶς οἱ πελευταῖοι καταβαίνοντες, ἐχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον. καὶ ἐν τούτῳ οἱ πριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο, λαμπάδας ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν πιαταῖς, ἐκείνους ἐώρων μᾶλλον ἐκ πυὸς σκότους, ἑστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ ἐτοξεύοντε, καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά. αὐτοὶ δὲ ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες, ἧσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο, ὥς τι φαίνουσι τῶν πιαταέων. καὶ οἱ ὕπατοι διαβαίντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ, καὶ βιαίως. κρύπαλλός τε γὰρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ, ὥστ' ἐπελθεῖν, ἀπὸ οἵου ἀπηλιώτου, ἢ βορέου, ὑδατωδέος μᾶλλον. καὶ ἡ νὺξ τοιούτῳ αἰεμῷ ὑπονιφομένη, πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποιήκει, ὁμόλις ὑπερέχοντες, ἐπεραιώθησαν. ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διαφθορὰ αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος. ὁρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ πιαταῖς, ἐχώρουν ἀθρόοι τὴν ἐς θήβας φέρουσαν ὁδὸν, ἐνδεξιᾶ ἔχοντες τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους μνῆμα, νομίζοντες ἥκιστα σφᾶς τοῦτον αὐτοὺς ὑποπτεῦσαι πραπέσθαι, τὴν ἐς τοὺς πολεμίους. καὶ ἅμα ἐώρων τοὺς πελοποννησίους τὴν πρὸς χιθαιρῶνα καὶ δρυὸς κεφαλὰς, τὴν ἐπ' ἀθηνῶν φέρουσαν μετὰ λαμπάδων διώκοντας. καὶ ἐπὶ μὲν ἑξ ἢ ἑπτὰ σταδίοις οἱ πιαταεῖς τὴν ἐπὶ τῶν θηβῶν ἐχώρησαν. ἔπειτα ὑποστρέψαντες, ἦσαν τὴν πρὸς τὸ ὄρος φέρουσαν ὁδὸν, ἐς ἐρύθρας, καὶ ὑσίας, καὶ λαβόμμοι τῶν ὀρῶν, διαφεύγουσιν ἐς τὰς ἀθήνας ἀνδρες ὡδέκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων. εἰσὶ γάρ πινες αὐτῶν, οἱ ἀπετράποντο ἐς τὴν πόλιν πρὶν ὑπερβαίνειν. ἐπὶ δὲ τῇ ἔξω τάφρῳ πεζοὶ τινες ἐλήφθη. οἱ μὲν οὖν πελοποννήσιοι κατὰ χώραν ἐγένοντο, τῆς βοηθείας πανσάμμοι. οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως πιαταῖς, τῇ γεγενημένῃ ἐσόδῳ οὐδεμιᾷ, τῶν δὲ ἀπετραπομμένων σφίσιν ἀπαγγελλόντων, ὡς οὐδεὶς περίοιπι, κήρυκα ἐκπέμψαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς. μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς, ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ τῶν πιαταέων ἄνδρες, οὕτως ὑπερβάντες, ἐσώθησαν. ἐκ δὲ τῆς λακεδαίμονος, τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευτῶντος, ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ λακεδαιμόνιος ἐς μιτυλήνην τριήρει. καὶ πορεύσας ἐς πύρραν, καὶ ὀξ αὐτῆς πεζῇ κατὰ χαράδραν πινὰ, ἣ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα, διαλαθὼν εἰσέρχεται ἐς τὴν μιτυλήνην, καὶ ἔλεγε τοῖς προέδροις,

Οπεσβολή. ἔφοδος τῆ λακεδαιμονίων κατὰ τῆς ἀπίκης. Εθάρσυνε. θάρρος ἐλάμβανον. Τὴν γνώμην. κατὰ τὴν προαίρεσιν. Ξυμβαίνειν. συμφωνεῖν. Κλεομένης. οὗτος ὁ κλεομβρότου, καὶ ὁ παιδαγωγὸς, παῖδος ἔτι ὄντος τοῦ Πλειστοάνακτος τοῦ ἐν παταικαῖσιν ἀριστεύσαντος τῶν τῆδε μήδων. Ετιμώμουν τες. οἱ λακεδαιμόνιοι φησὶν ἄδικα πάσχοντες ἀκούσαι τὸ ἀπροβούλευτον ἀπὸ τῆς λέσβου ὑπὸ τοῦ ἀλκίδα, ἔτιμων τὰ πολλὰ τῆς ἀπίκης. Ετεξῆλθον. ἐτέθραμμαι. Αλλα ἐνεχρόνιζον. ἐν πνὶ τόπῳ πολὺν χρόνον μένουσαι, διεβίβαζον. Ως ἐτειχίων τοῖς ἀθηναίοις. ὡς κινηθησόμενος κατὰ τῆς ἀθηναίων. Ηκροῶντο. ὑπήκουον τοῖς ἄρχουσι. Καὶ διανεμὰν. μεμερισμένως διδόναι. Ξυγχωρήσαντες. ὑπεξέλθοντες. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν. οἱ τὰ τ' πόλεως πράττοντες. Εξέγιναι βουλῦσαι. βουλύσεσθαι.

ὅπε σβολή τε ἅμα ἐς τὴν ἀπίκην ἔσαι, καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες παρίσονται, ἃς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς, προαπεπέμφθησαν τε αὐτὸς τούτων ἕνεκα, καὶ ἅμα τῆ ἄλλων ξυμμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν μιτυληναῖοι, ἐβάρσυνε τε, καὶ πρὸς τοὺς ἀθηναίους ἧσσον εἶχον τὴν γνώμην, ὡς τε ξυμβαίνειν. ὅ, τε χειμὼν ἐτέλυτα οὗτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτέλυτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

Τοῦδ' ἐπιγιγνομένου θέρους, οἱ πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ πὰς ἐς μιτυλήνην δύο καὶ πεσσαράκοντα γαῦς ἀπέστειλαν ἔχοντα Αλκίδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προσταξάντες, αὐτοὶ ἐς τὴν ἀπίκην καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον, ὅπως οἱ ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι, ἧσσον ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν μιτυλήνην κατα πλεούσας ἐπιβοηθήσωσιν. ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης, Κλεομένης ὑπὲρ Ραιστοανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱέος, βασιλέως ὄντος, καὶ νεωτέρου, ἔτι παῖδος ἀδελφὸς ὤν. ἐδήωσαν δὲ τῆς ἀπίκης τά τε πρότερον πεπημμένα, καὶ εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐσβολαῖς παρελέλειπτο. καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς ἀθηναίοις, μετὰ τὴν δευτέραν. ἐπομόμουντες γὰρ ἀεὶ ἀπὸ τῆς λέσβου τὴ πῶδύσεσθαι τῆ νεῶν ἔρχον, ὡς ἤδη πεπερασμένων, ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς, ὧν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελελοίπεσαν, ἀπεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. οἱ δὲ μιτυληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἱ πεντήκοντα νῆες αὐτοῖς οὐχ ἥκον ἀπὸ τῆς πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὅσῖτος ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τοὺς ἀθηναίους διὰ τάδε, ὁ Σάλαιθος καὶ αὐτὸς οὐ πρόσθεν, χόμενος ἐπὶ τὰς ναῦς, ὁπλίζει τὸν δῆμον, πρότερον ψιλὸν ὄντα, ὡς ἐπεξιὼν τοῖς ἀθηναίοις. οἱ δὲ, ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, οὐ πειθαρχοῦντες ἔτι τῆ ἀρχόντων, καὶ ξυλλόγους τε γιγνόμενοι, καὶ ὃν σῖτον ἐκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερὸν, καὶ διανέμειν ἅπασιν, ἢ αὐτοὶ ξυγχωρήσαντες πρὸς ἀθηναίους, ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν. γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν, οὔτ' ἀποκωλύειν δυνατοὶ ὄντες, εἴτ' ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως κινδυνεύσοντες, πρεσβεύονται κοινῆ ὁμολογίαν, πρός τε Ραίχπα, καὶ τὸ στρατόπεδον, ὥστε ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι βουλεύσαι περὶ μιτυληναίων. ὁπότερον αὐτοὶ βούλωνται, καὶ τὴν στρατιὰν ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτούς. πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν ἐς τὰς ἀθήνας μιτυληναίους περὶ ἑαυτῆς. ἐν ὅσῳ δ' ἂν πάλιν ἔλθωσι, Ραίχπα μήτε δῆσαι μιτυληναίων μηδένα, μήτ' ἀνδραποδίσαι, μήτε ἀποκτεῖναι. ἡ μὲν ξύμβασις αὕτη ἐγένετο. οἱ δὲ πρέσβεις πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους, μάλιστα τῆ μιτυληναίων περιδεεῖς ὄντες, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἐνέχοντε, ἀλλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ὅμως καθίζουσι. Ραίχης δ' ἀναστήσας αὐτοὺς, ὥστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐς πένταρον, μέχρις οὗ τοῖς ἀθηναίοις τὰ δόξῃ. πέμψας δὲ καὶ ἐς τὴν αἴπεαν τριήρη, προσεκτήσατο. καὶ τἆλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο ᾗ αὐτῷ ἐδόκει. οἱ δ' ἐν ταῖς πεσσαράκοντα γαυσὶ πελοποννήσιοι, οὓς ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλέοντες, περί τε αὐτὴν τὴν πελοποννησου ἐνδιέτριψαν. καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πόνον χολαῖοι κωλυθέντες, τοῖς μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἀθηναίοις λαθαίουσι, περὶ δὲ τῆ δήλῳ προσέσχον. προσμίξαντες δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆ ἰκάρῳ μυκόνῳ, συνβαίνουσι πρῶτον ὅπη ἡ μιτυλήνη ἑάλωκε. βουλόμενοι δὲ πρόσφες εἰδέναι, κατέπλευσαν ἐς ἔμβατον τῆς ἐρυθρείας. ἡμέραι δὲ μάλιστα ἦσαν τῆ μιτυλήνη ἑαλωκυίᾳ, ἕβδομα, ὅτ' ἐς τὸ ἔμβατον κατέπλευσαν. πυνθάνομοι δὲ πρόσφες, ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς Τδυπάπαος ἀνὴρ ἠλεῖος, τάδε.

ἐπὶ σῖτον. ἐπὶ τροφήν. Ἐπιμόμουν τες. οἱ λακεδαιμόνιοι φησὶν ἄδικα πάσχοντες ἀκούσαι τὸ ἀπροβούλευτον ἀπὸ τῆς λέσβου ὑπὸ τοῦ ἀλκίδα, ἔτιμων τὰ πολλὰ τῆς ἀπίκης. Ετεξῆλθον. ἐτέθραμμαι. Αλλα ἐνεχρόνιζον. ἐν πνὶ τόπῳ πολὺν χρόνον μένουσαι, διεβίβαζον. Ως ἐτειχίων τοῖς ἀθηναίοις. ὡς κινηθησόμενος κατὰ τῆς ἀθηναίων. Ηκροῶντο. ὑπήκουον τοῖς ἄρχουσι. Καὶ διανεμὰν. μεμερισμένως διδόναι. Ξυγχωρήσαντες. ὑπεξέλθοντες. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν. οἱ τὰ τ' πόλεως πράττοντες. Εξέγιναι βουλῦσαι. βουλύσεσθαι.

Ραίχην ἐλθῶσιν. ἐπανελθῶσιν. Οἱ δὲ πράξαντες. οἱ περὶ ταῦτοι τῆς ἀποστάσεως τῶν λακεδαιμονίων. Περιδεεῖς ὄντες. περίφοβοι γεγονότες. Οὐκ ἠνέχοντο. μὴ ἐγκαθεύδωσι.

Αναστήσας αὐτοὺς. ἐγείρας ἀπὸ τῆς βωμῶν. Προσεκτήσατο. προσεποιήσατο.

Καθίστατο. διετάκτο. Καὶ κατὰ δὴ ἄλλον πόνον. τὸν ἀπὸ πελοποννήσου ἐς μιτυλήνην. Περὶ δὲ ἡ. ἕως οὗ. Προσέχον. προσορμίσαντο.

Ες ἔμβατον. δ' στενόν, δ' μεταξὺ χίου, καὶ ἐρυθρᾶς.

ρίγενέκ τῶν ὑσίας. φαυλερούς. Ὡς καὶ ἐχόμην. αὐτὴ τοῦ ὡς νῦν ἐσμέν. Καὶ παλιν. δύρυσόμην τὸ ἀφύλακτον δ' ἡ λογοπ. Καὶ τὸ πεζὸν αὐτῷ. τὸ διὰ ξηρᾶς στράτευμα. Οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ κενὸν τοῦ πολέμου. τὸ κενόν, οἱ μὲν διὰ διφθόγγου γράψαντες, οὕτως ἐνόησαν, τὸ παρ' ἐλπίδα, καὶ παρὰ δόξαν τοιοῦν ἐν τοῖς πολεμίοις νικᾶν. τουτέστι, τὸ ἂν πεσεῖν ἀφυλάκτως τοῖς ἐχθροῖς. οἱ δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράψαντες, οὕτως ἐξηγοῦνται, τὸ διάκενον, καὶ ἀργὸν τοῦ πολέμου. Οἱ ἐπὶ τῆς στρατηγός. τὸ ἀφύλακτον δ' ἡ λογοπ, καὶ ῥᾴθυμον. ὁ ἐπὶ τῆς στρατηγὸς αὐτὸς πεκκλίνοι, καὶ τοῖς πολεμίοις τηνικαῦτα ἐπιχειροῖη, ἡγίκα ἂν ἀφύλακτοις αὐτοῖς ὁρῷοι, μάλιστ' ἂν ὀρθοῖτο.

Εὐορῶν. προσέχων. Πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο. ἂν πλεῖστον νικῆσαι ἄν. Τῶν ἐν Ἰωνίᾳ. λείπει ἡ ἀπό. Ὁρμώμενοι. ὁρμητήριον ἔχοντες.

Ἐλπίδα δ' εἶναι. ἔφασκε δ' ἡ λογοπ.

Καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην. αὐ ταύτην τὴν τὴν πρόσοδον ἢ ἀπὸ τῶν Ἰώνων ὑπάρχουσαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἐὰν ἀφέλωνται, καὶ χειρώσωνται αὐτοὶ τὴν Ἰωνίαν, μέλλουσιν ἕξειν καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ἰώνων ἀεὶ χρήματα. καὶ τὴν ἐκεῖθεν Ἀθηναίων παρασκευήν. Καὶ ἅμα ἢν ἐφορμῶσιν. οἱ μὲν, εἰς δ' ἐφορμῶσι δῆλόγον αἰ παπούσι, καὶ τὴν πᾶσιν ἐναλλάττουσιν, ἀπὸ τῶν λακε δαιμονίων δ' ἐφορμῶ σι λαμβάνοντες. οἱ δέ, τὸ ὅλον ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐκδέχονται, καὶ γοῦν οὕτω. καὶ ἐὰν ἐφορμῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι, διαπαύσαιντ' γίνεται, ὅταν πχωρίον ἡμεῖς ἐν τῇ Ἰωνίᾳ καταλάχωμεν. ἀλλως. καὶ ἐὰν ἐφορμοῦντων σφῶν, τοτέ, τῶν πελοποννησίων, διαπαύσαιντ' γενήσεται, δηλονότι τοῖς Ἀθηναίοις. διόπερ τὸ σφίσιν αὐτοῖς, οὐχ ἅμα αἰαγνωστέον, ἀλλὰ διαιρετέον, καὶ κατὰ τὸ σφίσιν ὑποστικτέον. Ὁ δὲ ὁ στρατηγὸς τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν Ἰωνίαν διατρίβων. Εὐεδέχετο. ἐν ἑαυτῷ εὐδέχετο. Ἀλλὰ τὸ πλεῖσον τῆς γνώμης. ὁ περισσότερος σκοπὸς ἦν αὐτῷ. Οὐχήσων. οὐ προσορμιούμενος. Αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι. οὐκ ἐπ' ἀγγελίαι πεμφθεῖσαι, ἀλλ' ἐπ' ἄλλην χρείαν. Εφρασαν. τοῖς Ἀθηναίοις. Ὁδ' ἤγουν ὁ πάχης.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΤΕΥΤΙΑΠΛΟΥ.

„ Αλκίδα, καὶ πελοποννησίων ὅσοι παρεσμὲν ἄρχοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δο-
„ κεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ μιτυλήνην πρὶν ἐκπυθέσθαι γενέσθαι, ὡς ἔχομεν κατὰ γῆ
„ τὸ εἰκὸς ἀπὸ ὁρῶν νεωστὶ πόλιν ἐχόντων, πολὺ τὸ ἀφύλακτον δύρισόμην. κατὰ μὲν
„ θάλασσαν, καὶ παντὶ ἡ ἐκεῖνοί τε ἀπελπισοι ἐπιτειχίσαι αὐτὴν σφίσι πολέμιον
„ καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὖσα. εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῷ κατ' οἰ-
„ κίας ἀμελέστερον ὡς κεκρατηκότων, δίεσιν ἀρθαι. εἰ οἷόν τε προσπέσοι ἀφνω τε καὶ
„ νυκτὸς, ἐλπίζω μετὰ τῆς ἑνδόξου εἰ τις ἀρα ἡμῖν δεῖται ὑπολοίπος δύναμις, καταλα-
„ φθῆναι αὐτὰ πράγματα, καὶ μὴ ἀποκινήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες οὐκ
„ ἄλλο πεῖναι δ' καινὸν τοῦ πολέμου, ἢ τοιοῦτον, ὁ εἴ τις στρατηγὸς εὖ τε αὐτῷ
„ φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο.

Ο μὲν, τοσαῦτα εἰπὼν, οὐκ ἔπεισε τὸν Αλκίδαν. ἄλλοι δ' τινες τῶν ἀπὸ Ἰωνίας φυγάδων, καὶ οἱ λέσβιοι ξυμπαρόντες, παρῄνουν, ἐπεισὶ τοῦτον τὸν κίνδυνον φοβεῖτε, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα, ἢ κύμην τὴν αἰολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὁρμώμενοι, τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν. ἐλπὶς δ' εἶναι, οὐδὲν γῇ ἀκουσίως ἀφίξεσθαι. καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην μεγίστην οὖσαν Ἀθηναίων, ἢν ὠφελῶσι, καὶ ἅμα ἢν ἐφορμῶσιν αὐτοῖς, σφίσι δ' ἀπαιπὴ γίγνηται, πεῖσαι τε οἴεσθαι καὶ βιάσασθαι, ὡς τε ξυμπολεμεῖν. ὁδὲ, οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖσον τῆς γνώμης ἦν, ἐπεισὶ δὲ τῆς μιτυλήνης ὑστερήκει, ὅπ τάχιστα τῇ πελοποννήσῳ πάλιν προσμίξαι. ἄρας δὲ ἐκ τοῦ ἐμβάτου παρέπλει, καὶ προσχὼν μυονήσῳ τῇ πτίων, τοῖς αἰχμαλώτοις, οὓς κατὰ πρὸν ἐλήφει, ἀπέσφαξε τοῖς πολλούς. καὶ ἐς τὴν ἔφεσον καθορμισαμένου αὐτοῦ, σαμίων τῶν ὀξυαίων ἀφικόμενοι πρέσβεις, ἔλεγον οὐ καλῶς τὴν ἑλλάδα ἐλευθεροῦν αὐτὸν, εἰ αἰδρας διέφθειρεν, οὔτε χείρας αὐταιρομένους οὔτε πολεμίους, ἀθηναίων δὲ ὑπ' ἀνάγκης ξυμμάχους. ἃ δὲ μὴ παύσεται, ὀλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν ἐς φιλίαν προσαίρεσθαι, πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἑξήν. καὶ ὁ μὲν, ἐπείσθη τε, καὶ χίων ἄνδρας ὅσους ἔχεν ἐπαφῆκε, καὶ τῶν ἄλλων τινάς. ὁρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουν μᾶλλον, ὡς ἀπίκαις. καὶ ἐλπὶς οὐδὲ τὸν ἐλαχίστην ἔχον, μή ποτε ἀθηναίων τ' θαλάσσης κρατούντων, ναῦς πελοποννήσιοι εἰς Ἰωνίαν παραβαλεῖν. ἀπὸ δὲ τῆς ἐφέσου ὁ Αλκίδας ἔπλει κατὰ τάχος, καὶ φυγὴν ἐποιεῖτο. ὥφθη γὰρ ὑπὸ τῆς σαλαμινίας καὶ παράλου, ἔπλει κλάρου ὁρμῶ· αὖθ' ἅπ' ἀθηνῶν ἔτυχον πλέουσα. καὶ δεδίως τὸ δίωξιν, ἔπλει διὰ τοῦ πελάγους, ὡς γῇ ἐκούσιος οὐ χίσων ἄλλῃ, ἢ πελοποννήσῳ. τῷ δὲ Ράχιπ καὶ τοῖς ἀθηναίοις, ἦλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς ἐρυθρείας ἀγγελία, ἀφικυεῖτο δὲ καὶ παντάχόθεν. ἀτὰχίστου γῇ οὔσης τῆς ἰωνίας, μέγα τὸ δέος ἐγένετο, μὴ παραπλέοντες οἱ πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μενεῖν, πρόθωσιν ἅμα προσπίπτοντες τὰς πόλεις. αὐτάγγελοι δ' αὐτὸν ἰδοῦσαι ἐν τῇ κλάρῳ, ἢ τε πάραλος, καὶ ἡ σαλαμινία, ἔφρασαν. ὁδὲ, ὑπὸ πουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν. καὶ μέχρι μὲν λάτμου τῆς νήσου ἐπεδίωξεν. ὡς δ' οὐκέτι ἐν καταλήψει

Εφαίνετο.

Εφαίνετο. ὁ ἀλκιβιάδης. Ἐπαμεχώρει. ὁ πάχης. Κέρδος δὲ ἐνόμισε. κέρδος φησὶν ἐνόμισεν ὁ πάχης, ὅπου κατέλαβε πᾶς ἀλκιβιάδου ναῦς, ἵνα μὴ ἀναγκάσωσιν αὐτὸν στρατόπεδον κατ' αὐτῶν ποιήσασθαι, ἢ φύλακας, καὶ ἐφόρμησιν, μὴ ἀρά πι τυχηρὸν γένηται ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, καὶ ἡττηθῇ. Καὶ τῶν βαρβάρων. καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαχθέντων ὑπὸ μιᾶς τῶν στάσεων. Ἐπαχθέντων. ἐπελθόντων. Ἀρκάδων τε. λείπει ἀπὸ, εἴ γε μὴ ἀπὸ τῶν ἀρκάδων. Ἐπολίτευον. τὴν πολιτείαν εἶχον. Ὑπεξελθόντες τοὺς τόπους. λαθραίως φυλόντες. Σῶν, καὶ ὑγιᾶ. ἀκρωτηρίασον. Καὶ οὐ προσδεχομένων. τῶν ἐντὸς. Αἴρει. πορθεῖ. χθρούς. ὅθεν καὶ πολεμία τὰ. ἀπὸ γὰρ τοῦ ὑλᾶσθαι, βαρύνεται. Διαφθείρει. τοῦ πισσοῦθυου.

Οὓς κατέβετο. ἀπέκτειναι. Καὶ βίᾳ τὸ. δυτάκλει.

Καὶ τοῦ σαλαίθου. εἰς δὲ ἀθηναίους. Ἐστιν ἃ παρέχομεν. ἐστιν ἃ πράξαι ὑπισχνούμενον. Περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν. τῶν προτατῶν. Εὖ ξευαὐτοῖς. τοῖς ἀθηναίοις. Ραδίως μόνον. ἐναθήναις.

Καὶ τοὺς ἄπαντας μιτυληναίους. ὅτι. ἄλλως ἀπέστησαν. Ἐπικαλοῦντες. αὐτὴ τοῦ ἐγκαλοῦντες. Οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο. σύμμαχοι. Ἐκείνοις. τοῖς μιτυληναίοις. Βοηθοί. οὖσαι ὁ λογός πι.

Παρακινδυνῦσαι. μετὰ κινδύνου ἐλθεῖν εἰς ἰωνίαν.

Εὖ ὁκοῦν. ἐνομίζοντο. Ἠοὐ τοὺς αὐτίους. ἢ οὐ ἀποφάσεως. περιπλή. ὁ γὰρ ἢ. σύνδεσμος, αὐτὴ τοῦ ἤπερ κεῖται. καὶ τῇ συνηθείᾳ πολλάκις παρελκούσας ἀποφάσεσι χρώμεθα. οὐμὰ δία. οὐμὰ γὰρ ἀπόλλωνα. ὡς καὶ τὸ ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν.

Τοῦτο τῶν μιτυληναίων. ὅπι ἐμετεγνώσαν. Τοὺς ἐν τέλει, τοὺς στρατηγοὺς λέγει ἐν τέλει. οὔπω γὰρ συνῆγον τὴν ἐκκλησίαν. Ὡστε αὖθις γνώμας, διασκέψεις. Προσθεῖναι. δηλονότι τοῖς ἐν τέλει.

Καὶ ἐκείνοις καὶ γὰρ τοῖς ἐν τέλει γνώριμον, ὅτι βούλονται οἱ πλείους τῶν πολιτῶν αὖθις ἀποδοθῆναι αὐτοῖς ἐκκλησίαν.

ἐφαίνετο, ἐπαμεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις πολιέτυχεν, ὅπι οὐδαμοῦ ἐγκαταλιφθεῖσαι, ἠναγκάσθησαν στρατόπεδόν τε ποιεῖσθαι, καὶ φυλακὴν σφίσι, καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν. παρασπείσαν δὲ πάλιν ἔχε καὶ ἐς νότου τὸ κολοφωνίων, οὗ κατῴκηντο κολοφώνιοι, τῆς ἄνω πόλεως ἐαλωκυίας ὑπὸ ἰταμαίοις, καὶ τῶν βαρβάρων, κατὰ στάσιν ἰδίαν ἐπαχθέντων. ἐάλω δὲ μάλιστα αὕτη, ὅτε ἡ δευτέρα πελοποννησίων ἐσβολὴ ἐς τὴν ἀττικὴν ἐγίγνετο. ἐν ᾗ τῷ νότῳ, οἱ καταφυγόντες καὶ κατοικήσαντες αὐτόθι, αὖθις στασιάσαντες, οἱ μὲν, πορὶ πισσούθουν ἐπικούρους ἀρκάδων τε καὶ βαρβάρων ἐπαγόμενοι, ἐν διατειχίσματι εἶχον. καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄνω πόλεως κολοφωνίων οἱ μηδίσαντες, ξυνεσελθόντες, ἐπολίτευον. οἱ δὲ, ὑπεξελθόντες τοὺς τόπους, καὶ ὄντες φυγάδες, τὸν ῥάχητα ἐπάγονται. ὁ δὲ, προσκαλεσάμενος ἐς λόγους ἰπποίαν τὸν ἐν τῷ διατειχίσματι ἄρχοντα, ὥστε ἢν μηδὲν ἀρέσκον λέγῃ, πάλιν αὖθις κατασήσειν ἐς τὸ τεῖχος σφῶν, καὶ ὑγιᾶ. ὁμὲν ὀξέως ἦλθε παρ' αὐτόν. ὁδ' ἐκεῖνον μὲν, ἐν φυλακῇ εἶχε σμφέρον. αὐτὸς δὲ προσβαλὼν τῷ τείχισμα πόξα τινὰ ὡς, καὶ οὐ προσδεχομένων, αἱρεῖ τούς τε ἀρκάδας, καὶ τῶν βαρβάρων ὅσοι ἐνῆσαν, διαφθείρει. καὶ τὸν ἰπποίαν ὕστερον ἐπαγαγών, ὡς παρεπείσατο, ἐπειδὴ ἐντὸς ἦν, ξυλλαμβάνει, καὶ κατοπτεύει. κολοφωνίοις δὲ νότον παρα, δίδωσι, πλὴν τῶν μηδισάντων. καὶ ὕστερον αθηναίοι οἰκίστας πέμψαντες, κατὰ τοὺς ἑαυτῶν νόμους κατῴκισαν τὸ νότιον, ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πόλεων, εἰ που τις ἦν κολοφωνίων. ὁ δὲ ῥάχης ἀφικόμενος ἐς τὴν μιτυλήνην, τήν τε πύρραν, καὶ ἔρεσον, παρεστήσατο. καὶ Σαλαίθου λαβὼν ἐν τῇ πόλει τὸ λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον, ἀπέπεμψε ἐς τὰς ἀθήνας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς πενέστου μιτυληναίους αἰδρας ἅμα, οὓς κατέθετο. καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αὐτὸς ἐδόκει τῆς ἀποστάσεως. ἀπέπεμψε δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομῶσι, καθίστατο τὰ πρὸς τὴν μιτυλήνην, καὶ τὴν ἄλλην λέσβον, ᾗ αὐτῷ ἐδόκει. ἀφικομένων δὲ τῶν αἰδρῶν, καὶ τοῦ Σαλαίθου, οἱ αθηναῖοι, τὸν μὲν Σαλαίθον δύθυς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἃ παρεχόμενον τἄλλα, καὶ ἀπὸ παιωνίων, ἐπὶ γὰρ ἐπολιορκοῦντο, ἀπαίξειν πελοποννησίους. πορὶ δὲ τῶν αἰδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο. καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἐδόξευ αὐτοῖς, οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄπαντας μιτυληναίους, ὅσοι ἡβῶσι. παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας αἰδραποδίσαι ἐποίκους τὴν τε ἄλλην ἀποστᾶσιν, ὅπι οὐκ ἀρχόμενοι ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο, καὶ προσξυνελάβοντο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ πελοποννήσιων νῆες, ἐς ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασαι παρακινδυνῦσαι. οὐ γὰρ ἀποβραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. πέμπουσιν οἴωνται ῥᾳδίως ῥάχητα ἄγγελον ἵππου δεδογμένων, καταπάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι μιτυληναίους. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ. μετανοίᾳ τις δύθυς ἦν αὐτοῖς, καὶ ἀλογισμός, ὡμὸν δὲ βούλευμα, καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον, ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. ὡς δ' ἤσθοντο τοῦτο τῶν μιτυληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις, καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν αθηναίων ξυμπράσσοντες παρασκεύασαν τοῖς ἐν τέλει, ὥστε πάλιν γνώμας προσθεῖναι. καὶ ἔπεισαν ῥᾴδιον, διότι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν

Σφίσι. τοῖς πολίταις. Καὶ τὴν προτέραν βουλὴν δ' ἀλογότι. Βραδύτατος. ἰσχυρός. Πολλάκις μὲν οὖν ἔγωγε καὶ ἄλλο τι ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν. μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ πρὸς Μιτυληναίους μεταμέλεια. διὰ γὰρ τὸ καθημέραν ἀδέες, καὶ ἀπεβουλεύετον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε. καὶ ὅταν μὲν λόγῳ πείθησθε ὑπ' αὐτῆς ἁμαρτάνητε, μὴ οἰκτῷ ἐνδῶτε, οὐκ ἐς τὴν τῆς ξυμμαχῶν χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχήν, καὶ προσεπιβουλεύοντας αὐτοῖς, καὶ ἀκοντας ἀρχομένους. οἳ οὐκ ἐὸν ἂν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ὄντες ἂν ἰσχύι μᾶλλον, ἢ τῇ ἐκείνων δίκῃ πειθήνιοι. σωφρονέστατον δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει, ὧν αἱ δόξῃ τάξει, μηδὲ γνωσόμεθα, ὅτι χείροσι νόμοις ἀκίνητος χρωμένη πόλις κρείσσων ὄφθη, ἢ καλῶς ἐχούσιν ἀκύροις. ἀμαθίαί τε μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτεραι, καὶ δεξιότητες μετὰ ἀκολασίας. οἵ τε φαυλότεροι τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὸ ξυνετωτέρους ὡς τὸ πλῆθος, ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἵ μὲν γὰρ τὸ νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι, τό τε ἀεὶ λεγόμενον ἐς δικαίωσιν πόλει γίγνεσθαι, προλιπεῖν, ἀοῦδις τινὰς σφίσιν ἀσυνδοῦναι βουλεύσασθαι. καταστάσης δ' ἐκκλησίας, ἄλλα τε γνώμαι ἀφ' ἑκάστων ἐλέγοντο, καὶ Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὅς περ καὶ τὴν προτέραν ἐνεγκὼν ἐκίνει, ὡς τε ἀποκτεῖναι, ὢν καὶ ἐς τἆλλα βιαιότατος τῷ πολιτῷ, τῷ τε δήμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος παρελθὼν αὖθις, ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΛΕΩΝΟΣ.

„ Πολλάκις μὲν οὐδ' ἐγώγε καὶ ἄλλο τε ἔγνων δημοκρατίαν, ὅτι ἀδύνατόν
„ ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν. μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ πρὸς Μιτυληναίους μεταμε-
„ λεία. διὰ γὰρ τὸ καθημέραν ἀδέες, καὶ ἀπεβουλεύετον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐς
„ τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε. καὶ ὅταν μὲν λόγῳ πειθῆσθε ὑπ' αὐτῆς ἁμαρ-
„ τάνητε, μὴ οἰκτῷ ἐνδῶτε, οὐκ ἐς τὴν τῆς ξυμμαχῶν χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρ-
„ χήν, καὶ προσεπιβουλεύοντας αὐτοῖς, καὶ ἀκοντας ἀρχομένους. οἳ οὐκ ἐὸν ὧν
„ χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ὄντες ὧν ἂν ἰσχύι μᾶλλον,
„ ἢ τῇ ἐκείνων δίκῃ πειθήνιοι ἔσεσθε. σωφρονέστατον δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μη-
„ δὲν καθεστήξει, ὧν αἱ δόξῃ τάξει, μηδὲ γνωσόμεθα, ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρω-
„ μένη πόλις κρείσσων ὄφθη, ἢ καλῶς ἐχούσιν ἀκύροις. ἀμαθίαί τε μετὰ σωφροσύ-
„ νης ὠφελιμώτεραι, καὶ δεξιότητες μετὰ ἀκολασίας. οἵ τε φαυλότεροι τῶν ἀνδρῶν,
„ πρὸς τὸ ξυνετωτέρους ὡς τὸ πλῆθος, ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τὸ νό-
„ μων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι, τό τε ἀεὶ λεγόμενον ἐς δικαίωσιν πόλει γίγνεσθαι,

παραχρήσθε ὑπ' αὐτῆς, αὖθις τε οἰκτείραντες αὐτοὺς, μαλακώτερον, καὶ πρότερον. ἐνεχθῆτε, οὐκ ἐκείνοις τι χαρίζεσθε, ἀλλ' αὑτοὶ κινδυνεύετε καταφρονούμενοι. ἐκεῖνοι δέ, οὐκ ἴσασιν χάριν ὑμῖν. οὐκ ἀδικηθέντες ἥγεσθε. οὐ σκοπεῖτε ὅτι οὐκ εἰς χάριν ἐλκείνων τοῦτο πρίεσθε, ἀλλ' εἰς ἴδιον κίνδυνον. Μαλακίζεσθαι. χαυνοῦσθαι.

Ἐπιβουλεύοντας αὐτούς. πρὸς συμμάχους δ' ἀλογότι.

Οὐκ ὀξέως χαρίζησθε. τὸ ἐξῆς, οὐκ ὀξέως ὑμῖν σφαλλόμενοι ταῖς ἐλπίσιν οἱ ἀφιστάμενοι ἡμῶν, παλίνδουλοῦνται. τὸ δὲ ἐὰν χαρίζησθε, μεταξύ. οἱ δὲ νοῦς, οὐχ ὑπακούουσιν ἡμῶν, ἐὰν σφαλλόμενοι ἐν τῇ ἀποστάσει συγχωροῦνται. οὐ κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ καθ' βιαίως, καὶ ἀκριβῶς πραττόμενα δίκας. Βλαπτόμενοι αὐτοί. ἀσαφὲς τὸ χωρίον, ὅτι ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δύθειας μετέβη ἀπροσδοκήτως τῆς ἐννοίας, ὅπερ ὀξὺ πολὺ τὴν κοινὴν συνήθειαν. ὠφελεῖ γὰρ βλαπτομένους, καὶ ἀκροωμένους εἰπεῖν ὁ γράφων, ἀλλ' ὡς καὶ γὰν συντάξεων δύρετὴς, καὶ τῆς παλαιᾶς ἀτθίδος ἀπιστήμων, τοῦτο οὐ πεποίηκε. ποιητὰς δὲ δύρησις καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ συντάξεις πολλὰς, ἃς οἱ μὴ εἰδότες, διαβάλλουσί τε, καὶ σολοικίζειν γὸν μέγαν οἱ ἀμαθεῖς οἴονται. τὸ δὲ βλαπτόμενοι, αὐτὶ τοῦ ἀφιστάμενοι, καὶ μὴ κατορθοῦντες ἃ προείθεντο πρῶσαι δεχεῖν ἔχοι ἂν τὴν προκειμένην διαίρεσιν. εἰ δὲ κατὰ τὸ ὀρθὸν δεχθείη, ἔχοι ἂν οὕτως. ὅτι βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἐν τῷ ὑπηκόοι εἶναι, οὐκ ὀξέως ἂν ἄρτι χαρίσησθε αὐτοῖς ἀκροάσονται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν τῇ ἰσχύϊ πρὸς γένησθε αὐτῆς. οὐ δὲ γὰρ δύνοίᾳ βούλονται ὑπερτάσσεσθαι. Παίπαν δὲ δεινότατον. τὸ νόημα τοιοῦτον. πᾶν φησι δεινότατόν ἐστιν, εἰ μὴ γνωσόμεθα ὅτι φαύλοις νόμοις, ἀκινήτοις δὲ χρωμένη πόλις, καλλίων ὄφθη, ἢ καλοῖς μὲν, ἀβεβαίοις δὲ, καὶ ἀκύροις. ἀμαθίαν δὲ καλεῖ οὐχ ἁπλῶς τὴν ἄγνοιαν, ἀλλὰ τὸ μὴ θέλειν καὶ ἴσχειν νόμων, καὶ τῆς ῥητόρων, καὶ παίπαν εἶναι δοκεῖν φρονιμώτερον, ἀλλ' εἶκειν τοῖς καλῶς δεδογμένοις, καὶ μὴ ζητεῖν ἀνατρέπειν αὐτά. ὅπερ ἀνίστηται ποιεῖν γὸν διώδοτον. σωφροσύνην δὲ λέγει, τὸ ἀεὶ μένειν τοῖς κειμένοις νόμοις, καὶ μὴ ζητεῖν μεταβάλλειν αὐτά. Εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν. ἤγουν ἐὰν ὦμεν παλίμβουλοι. Καθεστήξει. ἔσται. Ακινήτοις. ἀμεταθέτοις.

Ἀμαθίαί τε μετὰ σωφροσύνης. τὴν μὲν ἀμαθίαν, ἀπὸ τῆς ἀσυνεσίας τέθεικε. τὴν δὲ δεξιότητα, ἀπὸ συνέσεώς τε, καὶ ἐντρεχείας. τὴν δὲ ἀκολασίαν, ἀντέθηκε τῇ σωφροσύνῃ. δεῖ δὲ, τὴν μὲν σωφροσύνην ἐνταῦθα, ἀπὸ τῆς εὐπειθείας δεῖσθαι. τὴν δὲ ἀκολασίαν, ἀπὸ τῆς δυμεταβλησίας. οἵδε νοῦς, τοιοῦτος. οὐ βέλτιόν ὄφθη φησὶν ἀμαθεστέρους μετὰ σωφροσύνης εἶναι, ἢ συνετωτέροις τυγχάνοντας, δυμεταβλήτως ἔχειν. Οἵ τε φαυλότεροι. ἀμαθέστεροι. Πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους. συγκρινόμενοι δ' ἁπλοῦν. Οἵ μὲν, γὰρ. οἱ φρόνιμοι.

Ως ἐν ἄλλοις. ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐ δυναμένους δηλῶσαι, καὶ γνώριμον ποιῆσαι τὸν ἰδίαν σύνεσιν, ἢ μὴ ἐν οἷς βούλονται δεῖξαι, ὅπι σοφώτεροί εἰσι τῶν νόμων. Δηλώσαντες τὴν γνώμην. τὴν πλουμαθίαν λέγει γνώμην. Οἱ δ' ἀπιστοῦντες. οἱ ἀμαθεῖς δηλονότι. Ἀμαθέστεροι μέν. ἤγουν ἐλάττονες τῆς γνώσεως τῶν νόμων. Κριταὶ δὲ ὄντες. τουτέστι, κρείσσους, καὶ δικαιότεροι ὄντες κριταί, ἢ τοὺς ἀγωνιστάς, ὀρθοῦνται τὰ πλείω. Παρὰ δόξαν. παρὰ τὸ δοκοῦν, καὶ φαινόμενον, ἐξ οὗ παρὰ τὴν ἀλήθειαν. Ο αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ. ἤγουν τοῖς δεδογμένοις ἐμοί. Καὶ χρόνου διατριβήν. ἀργίαν τῆς πραγματείας τῶν μιτυληναίων. σημείωσαι ἄλλως. εἰπὼν ὅτι ἡ τοῦ χρόνου διατριβὴ συμφέρει τοῖς προδικικοῖς, αἰτίαν ἀπὸ δίδωσι, διὰ τὴν συμφέρει γὰρ τῷ χρόνῳ φθονεῖσθαι καὶ τὰ θοις ὀργή. εἰ δὲ τὸ ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν ἐγγὺς τιθεῖ, τοῦτέστιν, εἰ μὴ γέγοιτο ἐν μέσῳ χρόνος πολὺς, ἰσόπαλόν τε, καὶ ἴσ τυγχάνει τὸ ἀμύνεσθαι, διὰ τὸ τὴν μνήμην ἀκραιφνῆ παρεῖναι τὸ πεπονθέναι.

» ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ αὐδηλώσαντες τὴν γνώμην. καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου, τὰ
» πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις. οἱ δ' ἀπιστοῦντες τῇ ὄξ αὐτῶν ξυνέσει, ἀμαθέ-
» στεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι, ἀδύνατώτεροι δὲ τοῦ καλῶς ἅπαντος μέμ-
» φασθαι λόγου. κριταὶ δὲ ὄντες, ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ, ὀρθοῦνται
» τὰ πλείω. ὡς οὖν χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας, μὴ δεινότητι, καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι
» ἐπαυρομένους, παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτὸς
» ἥμι τῇ γνώμῃ. καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων τὴν περὶ μιτυληναίων λέ-
» γειν, καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων, ὅστις πρὸς τὸν ἀδικικότατον μάλ-
» λον. ὅταν παθὼν, τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται. ἀμύνε-
» σθαι δὲ τῷ παθεῖν, ὅπι ἐγγυτάτω κείμενον αὐπαλλοῦν, μάλιστα τὴν τιμω-
» ρίαν ἀναλαμβάνει. θαυμάζω δὲ καὶ ὅς τις ἕτερος αὐτῶν, καὶ ἀξιοῖ νῦν ἀπο-
» φαίνειν, τὰς μὲν μιτυληναίων ἀδικίας, ἡμῖν ὠφελίμους οὔσας, τὰς δ' ἡμετέ-
» ρας ξυμφορὰς, τοῖς ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δηλοῦ ὅπι ἢ τῷ
» λέγειν πιστοῦσας, τὸ παῦ δοκοῦν αὐπαρφῆναι, ὡς οὐκ ἐγνωσται ἀγωνίσα-
» τ' αὖ, ἢ κέρδει ἐπαιρόμενος, τὸ δυσπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας, παράγειν
» πράσσεται. ἢ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων, τὰ μὲν ἆθλα ἑτέροις δίδωσιν,
» αὐτὴ δὲ τοῖς κινδύνοις ἀναφέρει. αἴτιοι δ' ὑμεῖς κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἵπινες
» εἰώθατε, θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων. τὰ μὲν μέλλοντα
» τὰ ἔργα, ἀπὸ τῶν δυσὶ πόντων σκοπούντες, ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ τῶν πραγ-
» μάτων ἤδη, οὐ τὸ βεβαίως ἐπὶ πλέον ὄψει λαβόντες, ἢ τὸ ἀκουσθέν, ἀπὸ τῶν λό-
» γων καλῶς ἐπιπλησάντων. καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγου, ἀπατᾶσθαι ἀρίστοι.
» μεταθεσμοχισμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν, δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀποῶν,

πάντα λέγει ὅπι ἀμελὴς γίγνεται ὁ ἐκδικῶν, διὰ τοῦτο τοῦ χρόνου πραύνεσθαι. καὶ ὁδυρτικὸς, χρόνος μαλάξασε. Ὅταν παθών. κακῶς δηλονότι. Ἀμύνεσθαι δέ. ὅταν ἀμυνόμενος δηλονότι παθών τι, ἀμύνεται. ὡς ἔπεται δηλονότι ἡ τιμωρία. Ἀνεπαλλοῦν. ἀνάπαλιν ἤγουν ἴσον. ὁ δὲ νοῦς, οὕτω. τὸ ἀμύνασθαι, ἴσον ἐστὶ τῷ τιμωρεῖν. Θαυμάζω δέ. ὁ δεῖνα τὴν κόλασιν φησὶ δεῖν μιτυληναίων αὐτιλέγων, δυνάμει τοῦτο κατασκευάζει, καὶ οὐ δι' εὐθείας τοῦτο μὴ λέγει, ὅπι πάντες μιτυληναίων δεῖ αἰωνίους ἀδικήματα ὠφέλιμα εἰδὼς τοῖς ἀθηναίοις, ἐπεὶ καὶ λέγων, οὐκ ἀξιώσει κολασθῆναι αὐτούς. Ἀδικίας, ἡμῖν. ἃς ἠδίκησαν ἡμᾶς. Καὶ δηλονότι ἢ τῷ λέγειν πιστοῦσας. τῷ πιθανολογεῖν βαρρήσας. βαρρήσας τῇ δυνάμει τοῦ ἑαυτοῦ λόγου. Τὸ παῦ δοκοῦν αὐπαρφῆναι. αὐτὰ παρφῆναι ἐστὶ τὸ ἀρίδηλον, καὶ φανερώτατον. τὸ δὲ οὐκ ἐγνωσται, ἐστὶ τὸ ἀφανές. Ἢ κέρδει. ἢ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ἢ κέρδους χάριν φησὶ λαλήσει. ταῦτα γὰρ παῦτα παρὰ τὸ ἐναργὲς, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν ἐστὶ, τὸ λέγειν, ὡς εἶπε. Τὸ δυσπρεπὲς τοῦ λόγου. τὸν πιθανὸν λόγον. Παράγειν πράσσεται. ἀπατᾶσθαι τοῖς ῥήτορσι. Τὰ μὲν ἆθλα. τὰ κέρδη. Ετέροις δίδωσι. τοῖς ῥήτορσιν. Αναφέρει. ἀναλαμβάνει. ἀναδέχεται. Καὶ κῶς, ἀγωνοθετοῦντες. αὐοὐπτας τὸν ἀγῶνα διατιθέμενοι. Ἀπὸ τῶν δυεὶν πόντων. πιθανῶς. Τὰ δὲ πεπραγμένα ἤδη. ου σκοπούντες. Καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγου. προικιλίας, καὶ δυσπρεπείας. ταῦτα πρὸς τοὺς ἀθηναίους αἰνίττεται οὐδένα τι μελετῶντας, πλὴν λέγειν τι, καὶ ἀκούειν καινόν. τῆς αὐτῆς δὲ διανοίας ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ ἀρχιδάμου δημηγορία. ἐν οἷς φησι, καὶ μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἀγανοοῦντες, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀ-
πατᾶσθαι ἀρίστοι. ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδοῖοι, καὶ ἕτοιμοι, μὴ δοκεῖν ὑστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. Μεταδέδοκιμασμένου δέ. ἀληθοῦς. ὅταρ μὴ δύνῃς, ἀδόκιμος. Δοῦλοι ὄντες. δοῦλοι ὄντες ἀεὶ τῶν ἀποῶν, καὶ παραδόξων ὑπερόπται δὲ τῶν πρεπόντων, καὶ εἰωθότων. τουτέστι καταφρονοῦντες τῶν συνήθων. ἄλλως. τοῖς πράγμασι φησὶ, καὶ τοῖς λόγοις τοῖς παραδόξοις, καὶ μὴ εἰθισμένοις, ἀεὶ χαίροντες, καὶ πιστεύοντες, καταφρονοῦντες δὲ τῶν δεδοκιμασμένων, καὶ γνωστῶν. Τῶν γνωστῶν. τῶν πρεπόντων.

Καὶ μάλιστα μὲν βουλεται πεῖσειν, εἰ δὲ μή πῃ πως αὐτεῖσειν τῷ λέγοντι, ὅπως μὴ βραδύτερον ἐκείνου δόξῳ γενοικέναι τὸ συμφέρον· τὸ ἐξῆς, μὴ δοκεῖν ὕστεροι ἀκολουθῆσαι τῇ γνώμῃ. Δοκεῖν τῇ ξυμμη. κατὰ τὴν γνώμην. Ζητοῦντες δὲ ἄλλο πῶς εἰπεῖν· καινότερά φησι ζητοῦντες παρὰ τὰ ξυμβάντα, καὶ ἐν οἷς πολιτευόμεθα· Απλῶς τε ἀκοῦσ ἡδονῇ· ἀκοῦσ ἐπιτρικῶν λόγων καινότερα καὶ παράδοξα ὑμῖν εἰσιγουμένων σοφιστὰς δὲ λέγει οὐ τοὺς σοφιζομένους τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένους, τοὺς δὲ ἀσκαλοὺς τῆς ἐπιτρικῆς προβλημάτων. θεατὰς, αὐτοὺς τοὺς μαθητὰς, καὶ ἀκροατάς· ὡς περ τοῖς ἀκροαταῖς φησὶ τῆς σοφιστικῆς λόγων ἢ δονῆς γίγνονται κριταὶ, οὐ πραγμάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὑμεῖς τοὺς λόγους σκοπεῖτε, οὐ τὰ πράγματα. ἡδονῇ δὲ, αὐτὶ τοῦ κολακείᾳ.

Ων ἐγὼ παύομενος. ὧν ἐστι τὸ δυμάτων, ὧν εἶπεν ἄρτι, ὅτι οὐδὲν ἄλλο. ἢ ἀδολέχαι εἰσίν.

Αποτρέπειν ὑμᾶς· ἀπείργειν.

Αποφαίνω· λέγω φησὶν, ὅπ ἡμία πόλις οἱ μιτυληναῖοι, φόδρα ἠδίκησαν ὑμᾶς τοῖς ἀθηναίοις· ἀθηναίοις· καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει δύο.

Τοὺς ἡμετέρους πολεμίους. ἤγουν τοὺς λακεδαιμονίους.

Αποστασις μέν γε ἀπόστασίς ἐστιν ὅταν τινες κακῶς πάσχοντες, ἀποστῶσιν· ἐπανάστασις δὲ, ὅταν τινες τιμώμενοι, καὶ μηδὲν ἀδικούμενοι, τυραννίδος ἐχθρὸν ὄντες τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν. Εξίστησαν τε μετὰ τῆς πολεμιωτάτων ἡμᾶς πάντες διαφθείραι. ἤτοι συνεμάχησαν τοῖς πολεμίοις ἡμῶν. Καίτι δεινότερόν ἐστιν· εἰ ἕνεκά φησιν ἰδίας δυνάμεως, καὶ κέρδους αὐτεπολέμησαν ἡμῖν, οὐκ ἦν δεινὸν τοσοῦτον· νῦν δὲ αἰδοῦ ἐλπίδων τινῶν, ἐξ οἵας κακογοίας ὁρμώμενοι, ὅπερ δεινότερον· Αποστάντες ἡδονῇ ἡμῶν· αἰγινήτας λέγει, καὶ ποτιδαιάτας, καὶ ναξίους, καὶ, τοὺς ἄλλους δεδουλωμένους. Η παροῦσα· αὐτοῖς δηλονότι.

Μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· ἐς τὴν ἀπόστασιν· Καὶ πλωτίσαντες· πλωτίσαι φησὶν ἀποστῆναι ἡμῶν, ὅπερ μείζον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἔλαττον δὲ τῆς βουλήσεως αὐτῆς· ἐβούλοντο γὰρ οὐ μόνον ἀποστῆναι ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ καθελεῖν τὴν δύναμιν τῆς πόλεως, διὰ τὸ πολοιτοὺς ἀδεῶς βιοτεύειν. Ισχὺν ἀξιώσαντες· προπεπῆσαί φησιν ἀξιώσαντες τὴν δύναμιν τοῦ δικαίου. δίκαιον δὲ λέγει τὸ ἐμμεῖναι τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀποστῆναι. Εν ᾧ γὰρ ὠφθησαν. αὐτὶ τοῦ πρὸς καιρόν πῃ δηλαδὴ τες, κατεφρόνησαν καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας, καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς· Εἰωθε δὲ· εἰωθε δὲ πρὸς ὕβριν τρέπειν ἡ δυπραξία τὴν πόλεων ἐκείνας, οἷς αὖ αὐτὴ ἐξαίφνης εὐγέγονται, καὶ ἀπροσδόκητος· Ες ὕβριν τρέπειν. τρέπεσθαι· Τὰ δὲ πολλά. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· Υφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι. μηδὲν τετιμῆσθαι ὑφ' ἡμῶν. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ μηδέν. ἢ μᾶλλον τὸ λεγόμενον, οὕτως· ἔδοξε τοῖς μιτυληναίοις οὐ τιμᾶσθαι ὑφ' ἡμῶν, ὡς οὐδὲν διαφέροντας τῶν ἄλλων· τουτέστιν, ἔδει αὐτοὺς δούλους εἶναι.

ὕστερον δὲ τὴν εἰωθότων· καὶ μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι. εἰ δὲ μή, ἀπαγωνιζόμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα λέγουσι, μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ. ὀξέως δὲ τὸ λέγοντος, προεπαινέσαι καὶ προαισθέσθαι τε προθυμοῦνται ἅμα τὰ λεγόμενα, καὶ προνοῆσαι βραδέως τὰ ἐξ αὐτῆς ἀποβησόμενα, ζητοῦντές τε ἄλλο πῶς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῆς παρούσης ἱκανῶς, ἀπλῶς τε ἀκοῆς ἡδονῇ ἧσσώμενοι, καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον, ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις. ὧν ἐγὼ παύομενος ἀποτρέπω ὑμᾶς, ἀποφαίνω μιτυληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἠδικηκότας ἡμᾶς. ἐγὼ γὰρ, οἵτινες μὲν μὴ δύνανται φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν, ἢ οἵτινες ὑπὸ τῆς πολεμίων ἀναγκασθέντες, ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω. νῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τείχων, καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τοὺς ἡμετέρους πολεμίους, ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ τριήρων παρασκευὴ οὐκ ἄφρακτοι ἦσαν πρὸς αὐτούς. αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες, καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑπ' ἡμῶν, πιστὰ εἰργάσαντο. τί ἄλλο οὔτοι, ἢ ἐπεβούλευσάν τε, καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον, ἢ ἀπέστησαν· ἀπόστασις μέν γε, ἧν βιαίονται παχόντων ἐστίν· ἐζήτησαν τι μετὰ τῆς πολεμιωτάτων ἡμᾶς πάντες διαφθεῖραι· καὶ τοι δεινότερόν ἐστιν, ἢ εἰ καθ' αὑτοὺς δύναμιν κτώμενοι, αὐτεπολέμησαν. ὡς ῥάδειγμα δὲ αὐτοῖς, οὔτε αἱ τῆς πέλας ξυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀπόστάντες ἠδίκησαν ἡμῶν ἐχειρώθησαν, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον, μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς, καὶ ἐλπίσαντες μᾶλλον τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πολέμου ἤραντο, ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐν ᾧ ὤφθησαν πολιτεύεσθαι, ἐπιτήδευμα ὑμῖν οὐκ ἀδίκου μῶροι, εἰωθε δὲ τὴν πόλεων αἷς αὖ μάλιστα καὶ διὰ ἐλαχίστου ἀπροσδόκητος δύναμις ἐλθὼν, ἐς ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις δυτυχοῦντα, ἀσφαλέστερα, ἢ παρὰ δόξαν. καὶ κακοπραγίαις ἐπεῖν, ῥᾳον ἀνθρώπους ἀνέχουσι, ἀπρονοήτως δὲ διὰ εὐτυχίαν ἐπεῖν. χρὴ δὲ μιτυληναίους καὶ πάλαι μηδὲν διαφέροντας τῆς ἄλλων, ὑφ' ὑμῶν τετιμῆσθαι. καὶ οὐκ ἀνὴς τὸ δὲ ἐξύβριν

Τὸ μὲν θερατεῦον. τὸ κολακεῦον. Οἷς γ' ἔξην. τοῖς δημόταις, καὶ πολλοῖς. Τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε. σκέψασθε δέ, ἃ τοῖς ἀποστάσι τῶν ξυμμάχων ἑκουσίως, καὶ τοῖς ἀναγκασθεῖσι τὰς ὁμοίας τιμωρίας προσθήσετε, καὶ μὴ μείζονας τοῖς ἑκουσίως ἀποστάσι, ἵνα λοιπὸν οὐ νομίζεται δυσχερῶς τῶν συμμάχων ἀφίστασθαι, ὅταν μέλλωσιν ἢ καπροθύσαντες, πλείους τὴν ἀπόστασιν ἐλευθέροι εἶναι, ἢ ἀποτυγχάνοντες τῆς βουλήσεως, συγγνώμης ἀξιωθήσεσθαι. Εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσι. τὸ ἀκουσίως ἀποστάσιν. Ἢ καπροθύσαντι τὴν ἀποστάσιν δηλονότι. Πολιν ἐφθαρμένην. συμμαχίδα. Τῆς εἴσεπα προσόδου. τὸ μεταταῦτα κέρδος. Ρος τ' ὑπαρχουσῶν ἡμῖν πολεμίοις δηλονότι.

σαν. πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἀνθρωπος, τὸ μὲν θερατεῦον, ὑπερφρονεῖν. τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον, θαυμάζειν. κολασθήτωσαν δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας. καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἁπάντα προτείνητε, τὸ δὲ δημου ἀπολύσητε. πάντες γὰρ ὑμῖν γε ὁμοίως ἐπέσθεντο, οἷς γ' ἔξην ὡς ἡμᾶς τρεπομένοις, νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εἶναι. ἀλλα τὸ μετὰ τὸ ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον, ξυνεστήσαντο. τὸ τε ξυμμάχων σκέψασθε, εἰ τοῖς παναγκασθεῖσιν ὑπό τε τῶν πολεμίων, καὶ τοῖς ἑκοῦσιν ἀποστᾶσι, τὰς αὐτὰς ξυμμίας προσθήσετε, ἵνα οἴεσθε οὕτω καὶ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅταν ἢ καπροθύσωσιν ἐλευθέρως ἢ, ἢ σφαλέντι, μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον; ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα, καὶ αὐλυχαί. καὶ τυχόντες μὲν πόλιν ἐφθαρμένην παραλαβόντες, τῆς εἴσεπα προσόδου, δι' ἣν ἰσχύομεν, πολοιπον στερήσεσθε. σφαλέντες δὲ, πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπαρχουσιν ἕξομεν. καὶ οὐ χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀμύνασθαι, τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν. οὔκουν δεῖ προσθεῖναι ἐλαχίστα οὔτε λόγῳ πιστὰ, οὔτε χρήμασιν ὠνητὰ, ὡς ξυγγνώμην ἁμαρτεῖν ἀνθρωπείως λήψονται. ἀκοντες μὲν γὰρ, οὐκ ἔβλαψαν. εἰδότες δὲ, ἐπεβουλευσαν. ξύγγνωμον δ' ἔστι τὸ ἀκούσιον. ἐγὼ μὲν οὖν, καὶ τότε πρῶτον, καὶ νῦν διαμάχομαι, μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μὴ δὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ, καὶ ἡδονῇ λόγων, καὶ ἐπικείᾳ ἁμαρτάνειν. ἐλεός τε γὰρ πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι, καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὐ τὰ αὐτοῖς πουντας, ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας ἀεὶ πολεμίους. οἵ τε τέρποντες λόγῳ ῥήτορες, ἔξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡ μὲν πόλις βραχέα παθεῖσα μεγάλα ξημιώσεται, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ δοῦναι, τὸ δοῦ παθεῖν ἀντιλήψονται. καὶ ἡ ἀπείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας αὖ τινὰ δείοις καὶ πολοιπὸν ἕστεσθαι μᾶλλον δίδοται, ἢ πρὸς τοῖς ὁμοίοις τε καὶ οὐδὲν ἧσσον πολεμίοις ὑπολειπομένοις. ἐν δὲ ξυνελὼν, λέγω, πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ, τά τε δίκαια ἐς μιτυληναίους, καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε. ἄλλως δὲ γνόντες, τοῖς μὲν, οὐ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γὰρ οὐ ποιὸρθῶς ἀποστησαν, ὑμεῖς αὖ οὐ χρεὼν ἄρχειν τε ἃ δὲ δικαίως οὐ προσήκον, ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ ἦκος τοίνυν καὶ τοὺς δι ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου αὖ δραγαθίζεσθαι

Τοῖς νῦν καθεστηκόσι. τοῖς πελοποννησίοις.

Οὔκουν δεῖ προσθεῖναι. δοῦναι ἐλαχίστα τοῖς συμμάχοις. οἳ νοῦς οὕτως. οὐκ ἔστιν ἐλαχὶς ὡς συγγνώμην λήψονται, ὥστισαντες ἀνθρωπίνως. οὐ γὰρ ἀκούσιον τὸ ἁμάρτημα αὐτῶν. ἢ δι συγγνώμην, τῶν ἀκουσίων.

Ωνητὴν. ἔστι γάρ τις καὶ χρήμασιν ὠνητὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι συγγνώμη. ὅμηρος.

Καὶ μήτις τεκαφυγνήτοιο φόνοιο ποινήν, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ξύγγνωμον δ' ἔστι. συγγνώμης ἄξιον.

Καὶ τότε πρῶτον διεμαχεσάμην δηλονότι.

Μὴ μεταγνῶναι. μὴ μεταμελείᾳ θεῖναι. Τὰ προδεδογμένα. τὰ προκεκυρωμένα. Καὶ ἀπείκεια ἁμαρτάνειν. συγγνώμῃ. Βραχέα παθεῖσα. οὐδόλως.

Τὸ δοῦ παθεῖν. τὸ χρηματίσασθαι ὑπὸ τῆν μιτυληναίων. τὸ δυεργετηθῆναι. Ἡ πρὸς τοῖς ὁμοίοις τε. τοῖς ἐν τῇ αὐτῇ διαθέσει ὄντας. Καὶ τὰ ξύμφορα. ἡμῖν δηλονότι. Τοῖς μὴ. τοῖς μιτυληναίοις ἀχαρίστοις οὖσι, χαριζόμενοι. καὶ ἡ παροιμία. ὅμηρος. Οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθεν δυεργεσίάων. Δικαιώσεσθε. δικαίως καθ' ὑμῶν ἀποδείξετε, ὅτι τυραννικῶς ἄρχετε. Εἰ γὰρ οὗτοι ὀρθῶς. οὓς οὗτος. εἰ μὲν ἀδίκως ἀπέστησαν οἱ μιτυληναῖοι, κολασθήτωσαν. εἰ δὲ δικαίως, δηλονότι ὑμεῖς ἀδίκως ἄρχετε, ᾧ ἔοικεν ὅτι τυραννεῖτε, καὶ κατὰ τοῦτο οὖν πάλιν κολασθήσονται, ὅτι τυραννοις ἡμᾶς ὀλιγίσαντο. ὁ δὲ τύραννος ἀπρεπόμως αὐτὰ ἅπερ ποιεῖ, εἰώθε ποιεῖν. κατ' ἄμφω οὖν ὀφείλουσι κολασθῆναι εἴτε ἐν νόμως ἄρχομεν, εἴτε τυραννοῦμεν. Εἰ δὲ δι' ἃ καὶ οὐ προσῆκον. ἃ δὲ δι' ἃ καὶ οὐ προσῆκον ἡμῖν ἄρχειν, ὅμως ἄρχετε, οὐκοῦν καὶ παρὰ τὸ προσῆκον οὗτοι κολαζέσθωσαν, καὶ γενέσθω παρανόμως ἐκ παρανόμου τυραννίδος, παρανομία τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τῇ ἀρχῇ. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε κολάζειν. χρὴ παύεσθαι ὑμᾶς τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀσκεῖν ἀνδραγαθίαν ἀκίνδυνον. ὅ μως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν. ἄρχειν βιαίως. Ἢ παύεσθαι τῆς ἀρχῆς ἀπὸ κοινοῦ δεῖ.

τῇ τε αὐτῇ ξυμμίᾳ. τῇ αὐτῇ ξυμμίᾳ φησὶ σπουδάσαι τε ἀμύνασθαι τοὺς μιτυληναίους, ἢ αὖ ἐπιμωρήσασθαι τοῦ καὶ αὐτοὶ ἡμᾶς, παραγενόμενοι ἡμῶν. Καὶ μὴ ἀπαλγήσητε. τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπεὶ ἠλγοῦν οἱ μιτυληναῖοι ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀθηναίων κρατούμενοι, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀλγῆσαι ὧν τῇ αὐτῇ ἀποστάσει, καὶ μὴ ἀπαλγήσητε ἐκείνων ἀξιοῦντες ἔχειν, ἵνα μὴ καὶ ἀπαθεῖς τοῦ ἔξιτε, οὐκ ἀλγοῦντες ἐφ' οἷς ἀδικεῖσθε. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. ἐκεῖνοι ἐπέρχονται, καὶ διαφθείρουσί τινα ἀδίκως, οἱ μὲν σὺν αἰτίᾳ ποιοῦντες κακῶς, ὑφορώμενοι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ καταλειφθέντος ἐχεροῦ. ὑμεῖς δὲ ὦ ἀθηναῖοι, μὴ φοβεῖσθε τοῦτο. οὐ γὰρ αὖ δυνατὰς ἀπὸ δίκης κολάσετε.

Οἱ διαφυγόντες. οἱ διαφυγόντες αὖθις ἀθηναῖοι τῶν ἀποβουλευσάντων μιτυληναίων.

Ἐπιβουλευσάντων, τῶν μιτυληναίων.

Εἰκὸς ἦν αὐτοῖς προῖσθαι. ἢ ἀπόδειξις, ὅτι εἰ ἐκράτησαν λέσβιοι τῶν ἀθηναίων, κακῶς ἂν αὐτοὺς εἰργάσαντο. Μάλιστα δὲ. οἱ ἀδικοῦντές φησί τινα χωρὶς αἰτίας, τουτέστιν, αὖθις τοῦ προσδικεῖσθαι, σπουδάζουσιν ἀπολέσθαι τοὺς δι' ἔναντίας, εἰδότες ὅτι ὁ διαφυγών, χαλεπώτερος ἐχθρὸς θέλει εἶναι τοῦ προπαθόντος, καὶ διὰ τοῦτο βουλομένου ἀμύνεσθαι.

Ξὺν προφάσει τινά. οἱ μὲν πρότερον ἀδικηθέντες ὑπ' ἐκείνων χρήσαντες τοὺς δὲ ἀδικήσαντι πρότερόν τινας, ὑπομένουσιν ἕως ἀπολέσωσιν αὖ αὐτοὺς, εἰδότες ὅτι ἐὰν συγθῶσιν οἱ ἀδικηθέντες, πικροὶ τοῖς ἠδικηκόσιν ἔσονται πολέμιοι, καὶ παθοῦσιν αὖ κακῶς παρ' αὐτῶν, ἀμυνομένων αὐτούς. Καὶ διόλλυνται. αὐτὶ τοῦ διαφθείρουσιν. Ὀργὴ μὲν ξὺν ἀνάγκῃ. ὁ γὰρ ἀδίκως τι, καὶ πρὸς τοὺς παθὼν, ἐὰν διαφύγῃ, πικρότερος, καὶ δεινότερός ἐστι τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρὸν ὁρίζεται, τὸν μὴ προπαθόντα, ἀλλὰ προκαταρχόμενον ἀδικίας, ὡς αὖ εἴρηται, ὁ προπαθὼν, καὶ εἰ ἀμυνόμενος, χαλεπώτερός ἐστι τοῦ προκαταρχομένου ἀδικίας, μὴ πω τι παθόντος. Ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. μοίρας δ' ἐλογοπ. Γενόμενοι. εἰς ἔννοιαν ἐλθόντες ὧν ἔμελλε τι παθεῖν ὑπὸ λεσβίων. Μὴ μαλακισθέντες. μὴ ἐνδόντες εἰς τὴν ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῶν λόγων, καὶ πρὸς τὸν οἶκτον, καὶ τὴν παρεικάσαι, μὴ δὲ ἀμνημονήσαντες τοῦ κινδύνου, οὗ αὖ ἐκινδυνεύσατε, εἰ ἐκράτησαν ὑμῶν. Ἧσσον τῶν πολεμίων. τὸ ἑξῆς, ἧσσον πολεμήσετε, αὐτὶ τοῦ οὐδὲ ἧσσον. ὄμμορος, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδες ἐοικότα. τὸ δὲ ἦν γνῶσιν, οἱ σύμμαχοι δηλονότι. Οὔτε τοὺς προθέντας. εἰς μέσον θέντας τὴν δευτέραν διάσκεψιν. πρὸς τὸ, καὶ θαυμάζομεν τῶν προθέντων αὖθις, καὶ τὰ ἑξῆς. διὸ δὸς τοῦ δήμου χρῆσθαι αὐτῇ ὑπὲρ μιτυληναίων. Ἰσχύον δὲ ὅπῃ μὲν κλέων, τὸ δίκαιον προβάλλεται. οὗτος δὲ ὁ διόδοτος, τὸ συμφέρον. καὶ σκόπει τὸ τοῦ συγγραφέως ἔθος καιρὸν τοὺς ἀεὶ τοῖς ἀπράκτοις δημηγορίας. Νομίζω δὲ δύο. πρὸς τὸ, εἰ βέβαιον ἡμῖν οὐδὲν καθεστήκει, ὧν αὖ δόξῃ τισί. Μετὰ ἀσφαλοῦς οὐσίας. ἀσφαλείας.

Καὶ βραχύτητος. ἀσαφηνείας. Τοὺς τε λόγους. πρὸς τὸ, εἰώθασι θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίνεσθαι, καὶ τοῖς ἑξῆς. Διαμάχεται. ἐναντιοῦται. Ἡ δίκη. τουτέστι, δεῖ ἴδιόν τι κέρδος σκοπεῖν, καὶ συμφέρ.

Διαφέρει. ὠφελεῖ. Εἰ ἄλλῳ, καὶ οὐχὶ λόγῳ δηλονότι. Περὶ τοῦ μέλλοντος. τὸ ἑξῆς, τοῦ τοῦ μέλλοντος, καὶ ἀφανοῦς, δυνατόν ἐστι φράσαι. Διαφέρει δ' αὐτῷ. λυσιτελεῖ.

τῇ τε αὐτῇ ξυμμίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνεσθαι, καὶ μὴ ἀπαλγήσητε οἱ διαφθείροντες τῶν ἀποβουλευσάντων φανῆναι, ἐνθυμηθέντες ἀεὶ κὸς ἦν αὐτοῖς προῖσθαι κρατήσαντας ὑμῶν. ἄλλως τε, καὶ προὐπάρξαντας ἀδικίας. μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπέρχονται, καὶ διόλλυνται, τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολοιπομένου ἐχθροῦ. ὀργὴ μὲν ξὺν ἀνάγκῃ τι παθών, χαλεπώτερος διαφυγών, τοῦ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθροῦ. μὴ οὖν προδόντα γένησθε ὑμῖν αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅπερ ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ παθόντος, καὶ ὡς πρὸ πολλοῦ ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν αὖ πάσσοσον, μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα, μήδε τοῦ ἀδικαιοπραγήσαντος πρότερον μνημονεύοντες. κολάσατε δὲ ἀξίως πρὸς τοὺς, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς κατασήσατε, ὃς αὖ ἀφίστηται, θανάτῳ ξημιωσόμενον. τόδε γὰρ ἂν γνῶσαν, ἧσσον τὸν πολεμίων ἀμελήσαντες, τοῖς ὑμετέροις αὖτ μαχεῖσθε ξυμμάχοις.

Τοιαῦτα μὲν ὁ κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν, διόδοτος ὁ εὐκράτους, ὃς πρὸ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ αὖ πλεῖστα μὴ ἀποκτεῖναι μιτυληναίους, παρελθὼν καὶ τόδε, ἔλεγε. τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ.

Οὔτε τοῖς προθέντας τὴν διαγνώμην αὖθις περὶ μιτυληναίων αἰτιῶμαι οὔτε τῶν μεμφομένοις μὴ πολλάκις ἢ τὰ μεγίστων βουλεύεσθαι ἐπαινῶ. νομίζω δ' δύο τὰ ἐναντιώτατα δυσβουλίαν ἔχειν, τάχος τε, καὶ ὀργήν. ὧν δ' μὲν, μετ' αἰσχίας φιλεῖ γίγνεσθαι. ὁ δὲ, μετὰ ἀσαφοῦς δυσσυνεσίας. καὶ βραχύτητος γνώμης. τοὺς τε λόγους, ὃς τῆς διαμάχεται, μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει. ἀξύνετος μὲν, εἰ ἄλλῳ τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν ἔσεσθαι φράσαι, καὶ μὴ ἐμφανοῦς, φράσαι. διαφέρει δ' αὐτῷ, εἰ βουλόμενός τι αἰσχρὸν πεῖσαι,

Εὖ μὲν δ' εἰπεῖν· τὸ ἐξῆς, δοῦ μὲν οὐκ αὖ ἡγεῖται περὶ τοῦ κακοῦ εἰπεῖν δύνασθαι. οὕτω συμπαντὸς μὲν περὶ τοῦ κακοῦ δύνασθαι λέγειν καλῶς οὐχ ἡγεῖται· ἥδιον οὖν φρονεῖ δ' περὶ τούτου πρᾶττε, ἡγεῖται δὲ μᾶλλον ἐκεῖνο δύνασθαι καλόν, τὸ διαβαλόντα, καὶ ἀπατήσαντα, ἐκπλῆξαι τοὺς ἀκουσομένους. ὃ δ' καὶ διαφέρει τῷ οὕτω λέγοντι. κέρδους γὰρ ἕνεκα τὸ τοιοῦτον εἶδος τοῦ λόγου μεταχειρίζεται. Χαλεπώτατοι. πρὸς τὸ, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ δύ' εἰπεῖν, τὸ παθεῖν δύ' ἀπλῶς φέρονται. Ἐπαίδ' ἄξιον πᾶσα. συμβουλίαν. φιλοτιμίαν.

Ἀμαθίαν, καὶ οὐ χρήματα δηλονότι. Ἀπεχώρει. τοῦ δικαστηρίου δηλονότι. Ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης. ἀδίκως κατηγορῶν. Ὑποπτος. διὰ τὸ ἴσως χρήματος λέγειν. Καὶ μὴ τυχών. τοῦ σκοπεῖν δηλονότι. Ἐν τῷ τοιῷδε. πράγματι δηλονότι. Φόβῳ γάρ. ἐν τῷ τοὺς δυναμένους πεισαι βουλεύειν, μὴ πλημμελῶς λέγειν ὡς δόξαν ἴσως χρήματος ἁλῶναι φόβους.

Καὶ πεῖσαι δ' ὀρθοῖτο. διοικοῖτο, καὶ δύναιτο μένειν ἡ πόλις.

Ἐλάχιστα γάρ. αὐτὴ τοῦ οὐδὲ ἐλάχιστα. τὸ ἐξῆς, χρὴ φαίνεσθαι μὴ ἐκφοβοῦντα, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἀμείνονα λέγοντα.

Καὶ ὃν μὴ τυχόντα. τὸν μὴ ἄριστα συμβουλεύοντα.

Καταρρῶν. φύσει γὰρ οἱ ἀνθρωποι οὐ πάνυ, ἀεὶ τῇ ὀρέξει ἐπεκτεινόμενοι. Παρὰ γνώμην. τὴν ἑαυτοῦ. Μὴ ἐπιτυχών. ὀρθῆς βουλῆς. Τόν τε πάνυ δεινόπαπα. τὸ φυδῆ, καὶ ἀδίκα.

Προσάγεσθαι. πιθανολογεῖν, καὶ ἀπατᾶν. Τὰς περιόδους. περιεργίας. Ἀφανῶς πῃ. κατά τινα τρόπον. Χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα. τὸ ἐξῆς χρὴ δὲ ἡμᾶς πρὸς τὰ μέγιστα προνοοῦντας, πεπαιδευμένους λέγειν ὑμῶν ὀλίγου σκοπεῖν τὸν δὲ καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦν τι, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις ὑμῶν ἀξιώμασι, καὶ ἐπιτηδεύμασι, τουτέστι, τοῖς ὑποπτεύουσι.

Καὶ ἐν τῷ τοιῷδε. ἐν τῇ τοιαύτῃ πόλει. Προνοοῦντας. σκεπτομένους. Τῶν δ' ὀλίγου σκοπούντων. ἴσον ἀσκέπτως λεγόντων. Σωφρονέστερον αὖ ἐκρίνετε. μᾶλλον ὑγιοῦς φρονήσεως ἦν αὖ ἡ κρίσις ἡ ὑμετέρα. Οὔτε πατρῶν. τῷ κλεώνυμῳ δηλονότι. Ἀλλὰ πρὸς τὴς ὑμετέρας βουλίας. ἴσον βολὴν τὸ συμφέροντος, καὶ προκατασκευὴ τοῦ προαιρεῖν τὰ λυποῦντα τὴν ὑπόθεσιν. Ῥοὸς τὸ ἧσσον ἀφίστασθαι. τὰς πόλεις. Θαλάττην ξυμμαχίαν προσθεῖσι. πρὸς τὸ, καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς κατασταῖεν, ὅσα ἂν ἀφίστηται, βαρὰ τῷ ξυμμαχοσόμενον.

δοῦ μὲν εἰπεῖν οὐκ αὖ ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ, δύνασθαι. δοῦ δὲ διαβαλόντα, ἐκπλῆξαι τοὺς πειθομένους, καὶ τοὺς ἀκουσομένους. Χαλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἴσως χρήματος προσκαταρροῦντες ἐπὶ δίκῃ τινί. εἰ μὲν γὰρ ἀμαθίαν καταγνῶντο, ὁ μὴ πείσας, ἀξυνετώτερος αὐτὸς ἔδοξας εἶναι, ἢ ἀδικώτερος, ἀπεχώρει. ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης, πείσας τε, ὕποπτος γίγνεται. καὶ μὴ τυχών, μετὰ ἀξυνεσίας, καὶ ἀδικος. ἥττω ὀλίγου οὐκ ὠφελεῖται ἐν τῷ τοιῷδε. φόβῳ γὰρ ἀποστερεῖται τὴν ξυμβούλων. καὶ πεῖσαι ὀρθοῖτο, ἀδύνατος λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῆς πολιτῆς. ἐλάχιστα γὰρ αὐτῶν φαθεὶς σφαλεῖσα μαρτάνειν. χρὴ δ' ὃν μὲν ἀγαθὸν πολίτην, μὴ ἐκφοβοῦντα τοὺς αὐτοὺς, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἀμείνονα λέγοντα. τὴν δὲ σώφρονα πόλιν, τῷ τε πείσαντα δοῦ βουλόμενον, μὴ προστιθέναι τιμὴν, ἀλλὰ μὴ δ' ἐλασσοῦν τῆς ὑπαρχούσης. καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης, οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν. οὕτω γὰρ, ὅ, τε καιρῶν ἥκιστα αὖ ἐπὶ τῷ ἐπὶ μείζονων ἀξιοῦσθαι, παρασκευάζοιτο, καὶ πρὸς χάριν λέγοι. ὅ, τε μὴ ἐπὶ τυχών, ὀρεγοιτο τῷ αὐτῷ χαριζόμενος τι, καὶ αὐτὸς προσάγεσθαι δ' ἂν ἔθος ὠφέλιμος ἡμῖν ταῦτα δρῶν, καὶ προσέτι, ἵν' τις καὶ ὑποπτεύηται κέρδους μένεκα, τὰ βέλτιστα δ' ὅμως λέγειν, φθονήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δοκίσεως τῆς κερδῶν, τὴν φανερὰν ὠφέλειαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ ταὐαθὰ ἀπὸ τοῦ δυσθέος λεγόμενα, μηδὲν αὐτοπρόσωπα εἶναι τοῦ κακοῦ. ὥστε δεῖν ὁμοίως τόν τε τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι, ἀπατῆσαι προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα, φθόνῳ ἀμύνειν, πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε πόλιν διὰ τὰς πολυνοίας, οὐ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς, μὴ ἐξαπατῆσαι λα ἀδύνατον. ὁ γὰρ διδοὺς φανερῶς πᾶν ἀγαθὸν, αὐθυποβάλλεται ἀφανῶς τῶν πλέον ἔξειν. χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι, ἡμᾶς περὶ τῶν προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τὸν διὸ λίγου σκοπούντων. ἄλλος τε, καὶ ὑπόβυγον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας, πρὸς αὐθυποβυγον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γὰρ ὅ, τι πείσας, καὶ ὁ ἀπατῶν ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον αὖ ἐκρίνετε. νῦν δὲ πρὸς ὀργὴν ἴν τινα τύχητε, ἔστιν ὅτε σφαλέντες, τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε, καὶ οὐ πᾶς ὑμετέρας αὐτῶν, ἃ πολλαὶ οὖσαι ξυνεξύμαρτον. ἐγὼ δὲ παρῆλθον, οὔτε αὐτῶν περὶ μιτυληναίων οὔτε κατηγορήσων. οὐ γὰρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγών, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας βουλίας. ἥκιστα γὰρ ἀπροφήνω παύσειν ἀδικοῦντας αὐτοὺς, οὐδὲ διὰ τοῦτο καὶ ἀσχολίαν κελεύσω, εἰ μὴ ξυμφέρον. ἥκιστα καὶ ἔχοντες πίζυγγνώμης εἶεν, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο νομίζω δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι, ἢ τοῦ παρόντος. καὶ τοῦτο, ὁ μάλιστα Κλέωνι ἐχυρίζεται ἐς τοὺς τοῦ ξυμφέρον ἔσεσθαι πρὸς δ' ἧσσον ἀφίστασθαι, βαίαν τὴν ξυμμαχίαν προσθεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος αὐτοχυριζόμενος. τὰ γὰρ ἄντια γιγνώσκω. καὶ

τῷ δὴ πρεπωδεῖ τῇ παθαλογίᾳ τοῦ κλέωνος. Ημεῖς δὲ οὐδικαζόμεθα πρὸς αὐτούς. οὐδικαστήριον συγκροτοῦμεν μετὰ τῆς μιτυληναίων. Ωστε τῆς δικαίων. οὐ περὶ τοῦ δικαίου φησὶ συμβουλεύομεθα, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος. Εξουσίν. ἡμῖν δηλογότι. Εν οἷς τοῖς τῆς πόλεως. τοῦ κλέωνος συμβουλεύσαντος ἀποκτεῖναι πάντας μιτυληναίους, καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιῆσαι ἕλλησιν, ἵνα μὴ ἀφιστῶνται ἀπὸ τῆς ἀθηναίων, ὁ δὲ ἰόδοτος ταὐναντία συμβουλεύων, φησὶ πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ μᾶλλον. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι πολλῶν, καὶ οὐ μέσον ἐγκλημάτων θάνατος ἦν ζημία πρόκειται, καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι, ῥᾳθυμον δύνως ἐγχειροῦσαν αὐτοῖς, καὶ οὐδεὶς δύναται κωλυτὴς γενέσθαι τῆς τηλικούτων ἔργων, ἀλλὰ δοκεῖν ἡμέραι πράττονται, δηλονότι καὶ οἷς μιτυληναίοις ἀπωκτείνωμεν, ξημιούμεθα μὲν, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς σφαλλόμεθα. οὐ μέντοι γε φόβον τινὰ τοῖς ἄλλοις παρέξομεν. ἀλλὰ οὐδενὶ πόνῳ ὅτε ἄπονος ἡσυχάζουσι, τῇ ἐλπίδι κουφιζόμενοι.

Πολλῶν θανάτου ξημία. οἷον, τυραννίδος, προδοσίας, καὶ φόνου, καὶ μοιχείας, καὶ ἄλλων,

Καὶ οὐκ ἴσων τῷδε. τῷδε τῶν μιτυληναίων ἀδικήματι. τῇ ἀποστάσει. Κινδύνῳ ῥιψοκινδύνως πράττουσι.

Τίς πω. οὐδεμία.

Απειρξει τούτου. τοῦτο, τοῦ ἁμαρτάνειν δηλονότι. Διεξελυθάσι τε. ἐπραγματεύσαντο περὶ πάσης ἀδικίας, καὶ ἁμαρτίας οἰνομοθέται, καὶ ἐξέθεντο ποινάς. Κεῖσθαι αὐτάς. τὰς ξημίας. Ανήκουσιν. ἀνέρχονται. Δέος τούτου. τοῦ θανάτου. Οὐδὲν ἐποίει. οὐδὲν κωλύει φησὶν ὁ τοῦ θανάτου φόβος τοὺς βουλομένους ἐξαμαρτεῖν. Αλλ' ἡμῖν τοῦτο. τὰς αὐτίας βούλεται δηλῶσαι τῆς ἁμαρτημάτων, ἀφ' ὧν κινούμενοι ἄνθρωποι, ἁμαρτάνουσι, καὶ φησὶν ὅτι οἱ μὲν, ὑπὸ τοῦ πενίας ἀναγκάζονται λῃστὰς εἶναι. οἱ δὲ, ὑπὸ ἐξουσίας, καὶ μεγαλοφροσύνης πλεονεκτοῦσιν. οἱ δὲ, ὁμοίως διὰ πᾶν κρεῖττονα ἀναγκάζονται κινδυνεύειν οἷον, οἱ μέθυσοι, καὶ πόρνοι, διὰ ἡδονήν. καὶ ὥσπερ φησὶν Αριστοτέλης ἐν τοῖς ἠθικοῖς, ὅτι πᾶσα πρᾶξις, καὶ προαίρεσις, ἀγαθοῦ τινὸς ἐφίεσθαι δοκεῖ. Αἱ δὲ ἄλλαι ξυντυχίαι. οἱ ξυντυχόντες τοῦ μέσου. ἢ τοι μήτε πένητες, μήτε πλούσιοι ὄντες. Η πελπὶς, καὶ ὁ ἔρως. πρῶτον τὶς ἐρᾷ. ἔπα ἐλπίζει. ἔπα ἐγχέρει. ἡσίοδος. Μούνη δ' αὖτ' ἔνθι ἐλπὶς, καὶ τὰ λοιπά. Επὶ πᾶσι. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους.

Τὴν ἀποβολήν. τὴν ἐγχείρησιν. τὴν δυσωρίαν. τὴν αἴσθησιν. Εκφρουτίζων. ἔξω φρουτίδος πέμπων.

Καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς. μᾶλλον ἔρωτα, καὶ τὴν ἐλπίδα. Αδοκήτως γάρ ἐστι. πολλάκις φησὶν ἐγχειρήσας τὶς πράγματι, ἔτυχεν αὐτοῦ. ἄλλος δὲ θεασάμενος, ῥιψοκινδύνως καταπλαγὰ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καὶ ἀπὸ μικροτέρων ἀφορμῶν ἐστιν, ὅτε διὰ τὸ καὶ τὸν ἄλλον ὁρᾶν ἐπιτυγχάνοντα. Τινὰ προάγει. παρακινεῖ. Η ἄλλων ἀρχῆς. ποτίδαια, περὶ ἐλευθερίας. ἀθῆναι, περὶ ἄλλων ἀρχῆς ἐν τῇ σκελίᾳ, καὶ πολλαχοῦ. Εκαστος ἀλογίστως. καὶ ἕκαστός φησὶ ἴσην πολιτῆ μετὰ τοῦ κοινοῦ ἀλογίστως μᾶλλόν ὡς δοξάζει, καὶ ἐλπίζει νικῆσαι. Απλῶς τε. ταῦτα πρὸς τὸν κλέωνα. Ως ἐγκυφῶ. βεβαίῳ. ἰσχυρᾷ. ἐγγυήσαι δυναμένῃ.

» οὐκ ἀξιοῦμάς τῷ δὴ πρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου, τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπωσάσ-
» θαι. δικαιότερος γὰρ ὢν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργὴν ἐς μιτυλη-
» ναίους. τάχα δ' ἂν ἐπαπασάιτο. ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς, ὥστε τῆς
» δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλεύομεθα περὶ αὐτῆς, ὅπως χρησίμως ἕξουσιν. ἐν οἷς
» τοῖς τῆς πόλεσι, πολλῶν θανάτου ζημία πρόκειται. καὶ οὐκ ἴσων τῷδε, ἀλλ' ἐλασ-
» σόνων ἁμαρτημάτων. ὅμως δὲ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι, κινδυνεύουσι. καὶ οὐδεὶς
» πω καταγνοὺς ἑαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἀποβουλεύματι, ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν. πό-
» λις τε ἀφισταμένη τις πω, ἥσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν, ἢ οἰκείᾳ,
» ἢ ἄλλων ξυμμαχίᾳ, τοῦτο ἐπεχείρησε. πεφύκασί τε ἅπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δη-
» μοσίᾳ ἁμαρτάνειν. καὶ οὐκ ἔστι νόμος, ὅστις ἀπείρξει τούτου, ἐπεὶ διεξελήλυθασ
» γε διὰ πάσων τῆς ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι, προστιθέντες ἕως ἥσσον ἀδικοῖντο τὸ
» τῆς κακούργων. καὶ εἰκότως πάλαι τῆς μεγίστων ἀδικημάτων μάλακω-
» τέρας κεῖσθαι αὐτάς. παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ, ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ
» αἰτίκουσι. καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται. ἢ τοίνυν δεινότερόν τι πτοῦτο δίος δύνε-
» πονθότι, ἢ τό γε οὐδὲν ἐποίει ἀλλ' ἢ μὲν πενία, ἀνάγκην τὴν τόλμαν παρέ-
» χουσα. ἡ δ' ἐξουσία, ὕβριν τὴν πλεονεξίαν, καὶ φρονήματα. αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι,
» ὡς ἕκασταί τινος ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος, ἐξαίφνης ἐς τοὺς κινδύνους καταπλήσσουσιν
» ἀνθρώπους ὡς ἑκάστη τις κατέχεται ὑπ'

Καὶ ὅπι ἐν βραχυτάτῳ. καιρῷ βραχυτάτῳ δηλονότι, τῷ ἀφίσασθαι θάνατον μιτυληναίων, ὡς ὀκλέων ἤξίου. τὸ δὲ οὐκουν χρὴ, ἀπὸ κοινοῦ λητέον. Γνῶμη μὴ πρωτεσομένη. αὐτὴ τοῦ, μὴ ἀπελπίσασα τοῦ πρωτεῦναι, καὶ σωθῆναι. ὁ δὲ γοῦς, τοιοῦτος. ὅπι ἐάν τις ἀποστῇ ἀφ' ἡμῶν πόλις, πάλιν αὐτὴν ἀμαλιφόμεθα, καὶ τὰς διαπαίας οὐκ ἀπολέσομεν, διὰ τὸ ἐλπίδα αὐτοῖς ζωῆς γομοθετῆσαι. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν κλέωνα, ἐπόυτα, ἡμῖν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδύνευται τά τε χρήματα, καὶ αἱ ψυχαί. Ες ξύμβασιν. φιλίαν.

Εκεἰνως δὲ. ἀλλοτρόπως. Διὰ τὸ ἀξύμβατον. διὰ τὸ ἀσυγχώρητον. Παραλαβεῖν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, πῶς οὐ βλαβερὸν ἡμῖν;

καὶ ὅπι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γὰρ, ὅπι νῦν μὲν ἤν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῶ μὴ περιεσομένη, ἐλθοιαν ἐς ξύμβασιν, δυναμένη οὖσα ἔπι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι, καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν. ἐκεἰνως δὲ ἔπινα οἴεσθε, ἤν τινα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσασθαι, πολιορκίᾳ τε παραπνεῖσθαι ἐς πολύχατον, ἢ τὸ αὐτὸ δύνασθαι σχολὴ κἠπαχὺ ξυμβῆναι. ἡμῖν τε πῶς οὐ βλαβερὸν διαπαιᾶν, καθημένης διὰ τὸ ἀξύμβατον. καὶ ἤν ἑλωμεν πόλιν ἐφθαρμένην παραλαβεῖν, καὶ τῆς προσόδου τὸ λοιπὸν ἀπολυθῆναι, ἰσχύομεν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῷδε, ὥς τε οὐ δικαστὰς ὄντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῆδε ἁμαρτάνοντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι, ἢ ὁρᾶν ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως κολάζοντες, ταῖς πόλεσιν ἕξομεν ἐς χρημάτων λόγον ἰσχυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῆς νόμων τῆς δυνάτου ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἔργων τῆς ἐπιμελείας. οὗ νῦν τοὐναντίον δρῶντες, ἤν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα χειρωσώμεθα, χαλεπῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. χρὴ δὲ τοὺς ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι, σφόδρα φυλάσσειν, καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μηδὲ εἰς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι. κρατήσαντάς τε ὅπι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἀποφέρειν ὑμᾶς δὲ σκέψασθε ὅσον αὖ καὶ τοῦτο ἁμαρτανοίτε, Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὀδυνᾶται, καὶ ἢ οὐ ξυναφίσταται ὀλίγοις, ἢ ἐὰν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος δυνατός. καὶ τῆς αὐτικαθισταμένης πόλεως τὸ πᾶν ἔθνος ξύμμαχον ἔχοντες, ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τὸν μιτυληναίων, ὃς οὔτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἔπειδή τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἐκὼν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν ἀδικήσετε, τοὺς δυέργετας κτείνοντες. ἔπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῆδε αὐθρώπων ὃ βούλονται μάλιστα. ἀφιστᾶσι γὰρ τὰς πόλεις, τὸν δῆμον δυθὺς ξύμμαχον ἕξουσι, προδιδόντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ξυμμαίαν, τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὁμοίως κεῖσθαι, καὶ τοῖς μὴ. δεῖ δὲ καὶ εἰ ἠδίκησαν, μὴ προαποβάλλεσθαι, ὅπως ὁ μόγον ἡμῖν ἔπι ξύμμαχον ὄζῃ, μὴ πολέμιον γένηται. καὶ τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν καθέξιν τῆς ἀρχῆς, ἑκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι, ἢ δικαίως οὓς μὴ δεῖ διαφθεῖραι. καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ ὑρίσκεται ἐν αὐτῷ, δυνατὸν δ' ἅμα γίγνεσθαι. ὑμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τὰ δέοντα, καὶ μήτε οἰκτῳ πρέον νείμαντες, μήτ' εἰκείᾳ, οἷς οὐδὲν εἰκὸς ἐμὲ προσάγεσθαι, ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς παρανομουμένων, πεῖθεσθέ μοι μιτυληναίων, οὓς μὲν βάχης ἀπέπεμψεν ὡς ἀδικοῦντας, κρῖναι καθ' ἡσυχίαν, ὁρᾶν δ' ἄλλους, ἐὰν οἱ κεῖν. τάδε γὰρ, ἔς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ, καὶ τοῖς πολεμίοις ἤδη φοβερά. ὅς τις γὰρ οὖ βουλεύεται, πρὸς τοῖς ἐναντίοις κρείσσων ἐστὶν, ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος αὐοίᾳ εἰκῇ. Τοιαῦτα μὲν ὁ Διόδοτος εἶπε. ῥηθεισῶν δὲ τῆδε γνωμῶν τούτων ἐκράτησεν. ἤγουν ὤμισθη. Τὰς πόλεις. ὑμῶν δηλονότι. Ομοίως κεῖσθαι. ὁρίσθαι. Μὴ προσποιεῖσθαι. μὴ, τοι γε δεικνύειν τὸ γνῶναι, ἀλλὰ μὴ δι' μέχρι χήματος δηλοῦν τὴν ἀδικίαν ἐκείνων. Ες τὴν καθεξιν. καθέξιν, τὴν ἀσφάλειαν, καὶ κατοχὴν, καὶ κράτησιν. Η δικαίως οὓς μὴ δεῖ. πρὸς τὸ, φθόμενοι μὲν ἐμοί, τά τε δίκαια ἐς μιτυληναίους, καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε. Αμείνω τάδε ἔχειν. τῇ βουλῇ μάτων τοῦ κλέωνος δηλονότι. Οἷς οὐδὲ ἐγώ. οἷς οἴκτῳ, καὶ εἰκείᾳ. Παραινοῦμεν. τῆς ἐμῆς παραινέσεως. Η μετ' ἔργων ἰσχύος αὐοίᾳ εἰκῇ. ἢ ἀβούλως, δηλονότι ἰσχύϊ, καὶ δυνάμει ἐργαζόμενος. Τοιαῦτα μὲν ὁ διόδοτος εἶπε. τινὲς λέγουσιν ὅτι τοιαῦτα δὲ ὤφειλεν εἰπεῖν, ἐπειδὴ ἀπίσω εἶπε, τοιαῦτα μὲν ὁ κλέων. ἀλλ' ἡμεῖς φαμὲν ὅπερ ἐχῇ τὸ δέον ἀπέδωκεν εἰπεῖν, μεταταῦτα δέ.

Μάλιστα αὐτὶ πάλαι. ἀμφιβόλως, ἔχον, καὶ ἐνδοιαστικῶς πρὸς τὴν δόξαν. οὔτω γὰρ δεινῶς, καὶ καλῶς εἰρήκασιν ἀμφότεροι, ὡς τε ἀμφιβάλλειν αὐτοῖς τίνι προσπεθῶσιν αὖ. Αγχώμαλοι. ἐγγύς. ἴσαι. παραπλήσιοι. ἀγχώμαλοι, ἰσοσθενεῖς. Προεῖχε δὲ ἡμέρας τε. τοῦ πρώτου θλονότου. ὑπῆγον γὰρ οὗτοι. ἐλάμβανον. Κατὰ τύχην δὲ. κατὰ διαδοχὴν μερικήν. Τὰ δεδογμένα. τῇ βουλῇ δηλονότι. Παρὰ τοσοῦτον μόν. αὐτὸ τοῦ εἰς τοσοῦτον ἦλθε κινδύνου, ὡς τε καὶ ἀπαγωνωθῆναι ὁ πρὸς τοῦ θεμάτου. φίσμα. ἢ αὐτὸ τοῦ παραμικρόν. ἔμελλε γὰρ δύθυς πράξειν τὰ ἅπαξαλείπτα ὁ πάχης. Κλήρους δὲ. μερίδας. Πλὴν τ μηθυμναίων. οὗτοι γὰρ οὐκ ἀπέστησαν. Εξεῖλον. ἐξαιρέτους ἀνεθεσαν. Εν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει. μεταβαδὸς Αὐτόθεν. ἀπὸ τῆς μνᾶς. Απὸ τοῦ βουδόρου. ἀκρωτηρίου τῆς σαλαμῖνος. Εκ πρώτου αὐτόθεν. ἀπὸ τ μνᾶς. Τριήρων τε. ὅτε κνῆμος, καὶ ὁ βρασίδας οἱ παρταῖ, μετὰ τὴν πεσσαράκοντα νεῶν ἀπονισμὰς ἐξαπίνης προσέπεσον τῷ βουδόρῳ, ὡς φησὶν ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ. Μεταξὺ τῆς νήσου. τῆς μνᾶς. Η κατὰ γεφυραν ὅπως. Αὐτῷ τείχει. τῷ ματαιέων Εἰρημένου γὰρ ἦν αὐτῷ. αὐτῷ ποιῶσις. ἢ ποιαίπατικὴ αὐτῇ γενικῆς. αὐτοῦ εἰρημένου γὰρ αὐτῷ ἦν. Εκ λακεδαίμονος. ἐκ τῆς βουλῆς τῆς λακεδαιμονίων. Μὴ ἀναδοτος εἶη. μὴ ἀποδοθῇ δηλονότι. ὡσίσω. μὴ ἀποδόσιμος γένοιτο. Προσπέμψαι δέ. οὗτος ὁ δε, πρὸς τὸν μέν. προεῖπε γάρ, ὅτι βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλοντο ἐλεῖν.

μάλιστα αὐτὶ πάλαι πρὸς ἀλλήλους, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χερρονήσῳ ἀγχώμαλοι. ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Δωδώνου. καὶ τριήρη δύσὶ ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ πουδήν, ὅπως μὴ φθάσασιν τ δευτέρας, δύρωσι διαφθαρμένην τὴν πόλιν. προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτὶ μάλιστα. παρασκευασαντ δὲ τ μιτυληναίων πρέσβεων τῇ νηὶ οἶνον, καὶ ἄλφιτα, καὶ μεγάλα ὑποχομένους, εἰ φθάσαιεν, ἐγένετο πουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαῦτα, ὥς τ ἤθιον τε ἅμα ἐλαιώνοντες οἴνῳ καὶ ἐλαιοφάλφιτα πεφυρμένα. καὶ οἱ μὲν, ὕπνῳ ἐρρύηντο κατὰ μέρος. οἱ δὲ, ἤλαυνον, κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος. καὶ τῆς μὲν προτέρας νεὼς οὐ πουδὴ πλεούσης, ἀλλὰ πρᾶγμα ἀλλόκοτον. ταύτης δὲ τοιούτῳ προσώπῳ πεποιημένης, ἡ μὲν, ἔφασε τοσοῦτον, ὅσον Ραχία ἀπεγωκέναι δ φίσμα, καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα. ἡ δ ὑστέρα αὐτῆς ἅπαξ κατάγει, καὶ διεκώλυσε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ μιτυλήνη ἦλθε κινδύνου. οἱ δ ἄλλοις ἄνδρας, οὓς ὁ Ραχίης ἀπέπεμψεν ὡς ἀπωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως, Κλεώνυος γνώμῃ διέφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι. ἦσαν δὲ ὀλίγῳ πλείους χιλίων. καὶ μιτυληναίων τείχη καθεῖλον, καὶ ναῦς παρελαβον. ὕστερον δέ, φόρον μὲν οὐκ ἐτάξαν λεσβίοις. κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς, πλὴν τῆς μυθυμναίων, τριακιλίους, τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἱερεῖς ἐξεῖλον, ἃ δὲ πὸ ἄλλοις ἐφ αὐτ κληρούχοις πὸ λαχόντας ἀπέπεμψαν, οἷς ἀργυρίου λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου τ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν, αὐτοὶ ἐργαζόντο τ γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὅσων μιτυληναῖοι ἐκράτουν. καὶ ὑπήκουσι ὕστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ λέσβον, οὕτως ἐγένετο. Εν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ τὴν λέσβου ἅλωσιν, Ἀθηναῖοι, Νικίου τ Νικηράτου στρατηγοῦντος, ἐστράτευσαν ἐπὶ μίνῳαν τ νῆσον, ἣ κεῖτ πρὸ μεγάρων. ἐχρώντο δὲ αὐτῇ, πύργον ἐνοικοδομήσαντες οἱ μεγαρεῖς φρουρείῳ. ἐβούλετο δὲ Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν διελάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ βουδόρου καὶ τῆς σαλαμῖνος ἑξ.. πους τεπελοπεννησίους, ὅπως μὴ προϊὼν ἐκ πολλοῦ αὐτόθεν λανθάνοντες, τριήρων τε, οἷον καὶ τὸ πρὶν γεγόμενον, καὶ λῃστῶν ἐκπομπὰς, τοῖς τε μεγαρεῦσιν ἅμα μηδὲν ἐσπλεῖν. ἐλαὼν οὕτω ἀπὸ τῆς νισαίας, πρῶτον δύο πύργω πρὸς χόντε μηχαναῖς ἐκβαλάσσης, καὶ τ ἔσπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας, ἀπετείχιζε. καὶ δὲ ἐκ τῆς ἠπείρου, ἢ κατὰ γέφυραν διὰ πενάχους ἦν βοήθεια τῇ νήσῳ, οὐ πολὺ διεχούσῃ τῆς ἠπείρου. ὡς δὲ τοῦτο ἐξειργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, ὕστερον δὴ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τεῖχος ἐγκαταλιπὼν, καὶ φρουρὰν, ἀνεχώρησε τῷ στρατῷ. ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον πυθέρους τοὺ, που, καὶ οἱ ματαιεῖς οὐκέτ ἔχοντες σῖτον, οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι, ξυνέβησαν τ πελοποννησίοις τοιῷδε τρόπῳ, Προσέβαλον αὐτ τῷ τείχει. οἱ δὲ, οὐκ εὐπόρουν ἀμύνεσθαι. Γνοὺς δὲ ὁ λακεδαιμονίων ἄρχων τ ἀθηναίων αὐτ, βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἑλεῖν, εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ λακεδαίμονος, ὅπως εἰ πονδαί γίγνοιντό πω πρὸς Ἀθηναίους, καὶ ξυγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἑκάτεροι ἀπορίσασθαι, μὴ ἀναδοτους εἶναι ματαιαῖς, ὡς αὐτ ἐκόντ προχωρησαντ. πρόσπεμπε δ αὐτ κήρυκα, λέγοντα, εἰ βούλονται παραδοῦναι τ πόλιν ἑκόντες τ λακεδαιμονίοις, καὶ δίκας ἐκείνοις χρῆσθαι, τούς τε ἀδίκους κολάζειν, πρὶν δίκην δὲ οὐδένα. Ταῦτα μὲν ὁ κήρυξ ἔφη. οἱ δέ, ἦσαν γὰρ ἤδη ἐν τῷ ἀθενεστάτῳ, παρέδοσαν τ πόλιν, καὶ πὸ ματαιέας ἔτρεφον οἱ πελοποννήσιοι ἡμέρας πινάς. ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τ λακεδαίμονος δίκας ἐποίουν τοῖς ἄρχουσι. ἐλθόντ δὲ αὐτ, κατηγορία μὲν οὐδεμία προετέθη. κρῶτ δὲ αὐτὸ ἐπικαλέσαμενοι, ποσοῦτον μόνον, εἶπ λακεδαιμονίοις καὶ πὸ ξυμμάχοις ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθόν τι εἰργασμένοι εἰσίν. οἱ δ ἔλεγον αὐτὸ σάμενοι μακρότερα εἰπεῖν, καὶ προτάξαντες σφ αὐτ Ασυμαχόν τε τ Ασωπολάου, καὶ λάκωνα τ Αεμνήστου, πρόξενον ὄντα λακεδαιμονίων. καὶ ἐλθόντες, ἔλεγον τοιάδε.

Τὴν

Τὴν μὲν παράδοσιν. ἡδημηγορία τῶν παταιέων δικανικωτέρα ἐστί. τὸ δὲ προοίμιον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, καὶ ἐκ προσοχῆς. Οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι. οὐκ ἐν ἄλλοις, ἢ ὑμῖν. τὸ δὲ ἐξῆς, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι γενέσθαι, ὥσπερ καὶ ἐσμὲν ἄρτι κρινόμενοι ὑφ' ὑμῶν. Ἡ ὑμῖν. κατὰ δύο φησὶ πρόπους προυθυμήθημεν ἐγχειρῆσαι ὑμῖν τοῖς λακεδαιμονίοις τὴν πόλιν, κατά τε τὸ μὴ πρῶτα τοὺς κριθῆναι, ἀλλὰ περί τινος μαλακωτέρας ζημίας, καὶ καθ' δικαίους ὑμᾶς κριτὰς ἡγησάμενα γενέσθαι. νῦν δὲ φησι, φοβούμενα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμάρτημα καμῶ, καὶ τὴν αἰτίαν δύνῃς ἐπιφέρει. τοῦτο γὰρ ἀγῶνά φησι. Τὸ ἴσον μᾶλιστ' αἰτεῖ δ' δικαίως φέρεσθαι. ἀπὸ φέρεσθαι. περὶ τοῦτο δεῖται. ἢ τοῦ θανάτου. Μὴ οὐ κοινοί. μὴ οὐκ ἴσοι, μὴ οὐ δίκαιοι, ἀλλ' ἐπὶ ἀλλοτρίᾳ τὴν νίκην ποιήσητε. Τεκμαιρόμενοι. ὑμεῖς δὲ μὴ λογοποιοῦντες. Ὡς τὰ μέν. τῷ ἐρωτήματι. Καὶ γὰρ ὃ μὴ ῥηθεὶς λόγος. ὁ ἀνθρώπος ὁ σωτήριος, καὶ μὴ εἰς ἀγῶνα. Σωτήριος ἂν ἦν. πρόξενος σωτηρίας. πρὸς τοὺς ἄλλους. τοῖς σιωπῶσιν ἐξ ἀπορίας. Ἐπεισενεγκάμενοι. ὑμεῖς δὲ μὴ λογοποιοῦντες. Ἀλλὰ μὴ ἄλλοις. τοῖς βοιωτοῖς φησίν. Εὖ δὲ δρασμεύων ὑφ' ὑμῶν μὲν ὡς πολεμίους. τὸ δὲ ἀδίκημα, λύσας ἐστὶ τοῦ λακεδαιμονικοῦ διλήματος ἐρωτήματος, πῦ λέγοντος, ὅτι μὴ δικήσατε ὧν πολεμίους ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, ἢ οὔ; ἵνα δὲ μὲν εἴπωσιν ἀδικήσαντες, ὡς ἀδίκοις αὐτοῖς μετελθόντων. ἃ δὲ μή, ὡς ἀγαθόν τι ποιήσαι λακεδαιμονίους, καὶ τοῖς συμμάχοις φήσωσιν. φασὶν οὖν οἱ παταιεῖς ἀπολογούμενοι ἀδίκως τοῦτο, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ὑμᾶς περὶ τούτου ἐβουλεύθαι, φαμὲν μὴν ἀδικεῖσθαι τοὺς λακεδαιμονίους ὑμᾶς, ὑφ' ἡμῶν, εἴπερ μὴ καλόν ἐν πολέμῳ πεπόνθατε, ὥσπερ ἡμὲν ἐχθροί. εἰ δὲ ὡς φίλους καταπαῦσαι βούλεσθε, ἐὰν παύσησθε. ὑμεῖς γὰρ πρότεροι ἠδικήσατε καθ' ἡμῶν μετὰ τῶν συμμάχων βοιωτοῖς ἐπιστρατεύσαντες. Μὴ δῦναι πάντας. αὐτοὺς ὑμᾶς τοῖς λάκωσι. Φίλους δὲ νομίζοντας. ὑμᾶς δ' ἐλογοποίησε. Τῷ δέ. τῷ μὴ δῷ. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ. ἐν τῇ παταιέᾳ. Περιέστη τὴν πάρτην. ἐκύκλωσεν. Ὧν οὐκ εἰκὸς. οὐ δίκαιον. Τῷ πολέμῳ. τῷ νῦν δ' ἐλογοποίησε. Ἐκ πρεσβυτέρου. ἔξω τοῦ πρέποντος. Ὑμῶν κελευσάντων. τῶν λακεδαιμονίων. Ἐναντία βοιωτοῖς. μαχόμενοι τοῖς βοιωτοῖς. Οὐκέτι ἦν καλόν. δίκαιον, οὐ καλὸν προσοῦναι δ' ἐλογοποίησε

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ, ΑΣΤΥΜΑΧΟΥΤΕ, ΚΑΙ ΛΑΚΩΝΟΣ.

Τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως ὦ λακεδαιμόνιοι, πιστεύσαντες ὑμῖν, ἐποιησάμεθα, οὐ ποιᾷ δὲ δίκην οἰόμενοι ὑφέξειν, νομιμωτέραν δὲ πυθέσθαι. καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμὲν γενέσθαι, ἢ ὑμῖν, ἡγούμενοι δ' ἴσον μᾶλιστ' αὐτὸ φέρεσθαι. νῦν δὲ φοβούμενα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἁμάρτημα καμῶ. τὸν τε γὰρ ἀγῶνα πρὸς δεινοτάτων ἡμῖν εἰκότως ὑποπτεύομαι, καὶ ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε, τεκμαιρόμενοι, προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενημένης, ᾗ χρὴ αὐτὸ φεῖν, ἀλλ' ἀπὸ λόγου, ἡτησάμεθα, πότερα ἐστὶν ἀγαθὸν, ἢ κακὸν ἡσυχίαν ἄγειν, ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ἀφελιμώτατα, ἐλεγχόμενα ἔχει. ἀναπαχοῦμεν δὲ ἀπροίκαθεκτοι, αἰτιαγκαζόμενα. καὶ ἀσφαλέστερον δοκεῖ, εἰπόντας τι κινδυνεύειν. ἢ τὰς ὁμοίως ῥηθεὶς λόγος τοῖς ὧδ' ἔχουσιν, αὐτὸ μὲν αὐτὸ παράσχοι, ὡς εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἂν ἦν. χαλεπῶς δὲ ἔχει ὑμῖν πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ πιστεῦσαι. ἀγνῶτες μὲν γὰρ ὄντες, ἀλλήλων ἐπεισενεγκάμενοι μαρτύρια, ὧν ἀφελοῦμεθ' αὐτοὶ νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα λελέξεται. καὶ δεδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἴσους εἶναι τοὺς ὑμετέρους, ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες, ἐπισπουδιεγωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα. παρεχόμενοι δὲ ὅμως ἃ ἔχομεν δίκαια, πρός τε τὰ βιβαίων διάφορα, καὶ ἐς ὑμᾶς, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους ἕλληνας, πρῶτον δὲ δεδρασμένων ὑπομνήσαι ποιησόμεθα, καὶ πειθεῖν πειρασόμεθα. φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα δίκαιοι εἶναι λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἀγαθὸν ποιήσαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, μὴ δῦναι πάντας. φίλους δὲ νομίζοντας, αὐτοῖς ἁμαρτάνειν μᾶλλον τοὺς ὑμῖν ἐπιστρατεύσαντας. τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν μῆδον, ἀγαθοὶ γεγενήμεθα. τὴν μὲν, οὐ λύσαντες νῦν πρότεροι, τῷ δὲ, ξυνεπιθέμενοι τότε τὴς ἑλλάδος μόνοι βοιωτῷ. καὶ γὰρ πειθόμενοι τότε ἐστρατεύσαμεν ἐπ' ἀρτεμισίῳ. μάχῃ τε τῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ γενομένῃ, παρεγενόμεθα ὑμῖν τε, καὶ Παυσανίᾳ. εἴτε πάλλο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς ἕλλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέχομεν. καὶ ὑμῖν ὦ λακεδαιμόνιοι ἰδίᾳ ὅτε περ δὴ μέγιστος φόβος πόλεσι τὴν παρτην. μετὰ γὰρ σεισμὸν τῶν εἱλωτῶν ἀποστάντων, ὅ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἰθώμην εἱλωτῶν ἀποστάντων, ὅ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἰθώμην ἐς ἰθωμαίαν, ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονῆσαι. καὶ τὰ μὲν παλαιὰ, καὶ μέγιστα, τοιοῦτοι ἐξιώσαμεν ἡμῖν. πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον. ὑμεῖς δὲ, αὐτοὶ δεόμενοι γὰρ ξυμμαχίας, ὅτε βιβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπεώσασθε, καὶ πρὸς ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι, ὡς ἐγγὺς ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικοῦντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ, οὐδὲν ἐκπρεσβύτερον ὑμῶν, οὔτε ἐπάθετε, οὔτε ἐμελλήσατε. εἰδὼς ἀγαθὸν εἶναι ἀθηναίων οὐκ ἠθελήσατε, ὑμῶν κελευσάντων, οὐκ ἠδικοῦμεν. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία βιβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπεωκέλλετε. καὶ προσοῦναι αὐτοῖς οὐκέτ' ἦν καλόν.

βούμενα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμάρτημα καμῶ, καὶ τὴν αἰτίαν δύνῃς ἐπιφέρει. τοῦτο γὰρ ἀγῶνά φησι. Τὸ ἴσον μᾶλιστ' αἰτεῖ δ' δικαίως φέρεσθαι. ἀπὸ φέρεσθαι. περὶ τοῦτο δεῖται. ἢ τοῦ θανάτου. Μὴ οὐ κοινοί. μὴ οὐκ ἴσοι, μὴ οὐ δίκαιοι, ἀλλ' ἐπὶ ἀλλοτρίᾳ τὴν νίκην ποιήσητε. Τεκμαιρόμενοι. ὑμεῖς δὲ μὴ λογοποιοῦντες. Ὡς τὰ μέν. τῷ ἐρωτήματι. Καὶ γὰρ ὃ μὴ ῥηθεὶς λόγος. ὁ ἀνθρώπος ὁ σωτήριος, καὶ μὴ εἰς ἀγῶνα. Σωτήριος ἂν ἦν. πρόξενος σωτηρίας. πρὸς τοὺς ἄλλους. τοῖς σιωπῶσιν ἐξ ἀπορίας. Ἐπεισενεγκάμενοι. ὑμεῖς δὲ μὴ λογοποιοῦντες. Ἀλλὰ μὴ ἄλλοις. τοῖς βιβαίοις φησίν. Εὖ δὲ δρασμεύων ὑφ' ὑμῶν μὲν ὡς πολεμίους. τὸ δὲ ἀδίκημα, λύσας ἐστὶ τοῦ λακεδαιμονικοῦ διλήματος ἐρωτήματος, πῦ λέγοντος, ὅτι μὴ δικήσατε ὧν πολεμίους ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, ἢ οὔ; ἵνα δὲ μὲν εἴπωσιν ἀδικήσαντες, ὡς ἀδίκοις αὐτοῖς μετελθόντων. ἃ δὲ μή, ὡς ἀγαθόν τι ποιήσαι λακεδαιμονίους, καὶ τοῖς συμμάχοις φήσωσιν. φασὶν οὖν οἱ παταιεῖς ἀπολογούμενοι ἀδίκως τοῦτο, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ὑμᾶς περὶ τούτου ἐβουλεύθαι, φαμὲν μὴν ἀδικεῖσθαι τοὺς λακεδαιμονίους ὑμᾶς, ὑφ' ἡμῶν, εἴπερ μὴ καλόν ἐν πολέμῳ πεπόνθατε, ὥσπερ ἡμὲν ἐχθροί. εἰ δὲ ὡς φίλους καταπαῦσαι βούλεσθε, ἐὰν παύσησθε. ὑμεῖς γὰρ πρότεροι ἠδικήσατε καθ' ἡμῶν μετὰ τῶν συμμάχων βιβαίων ἐπιστρατεύσαντες. Μὴ δῦναι πάντας. αὐτοὺς ὑμᾶς τοῖς λάκωσι. Φίλους δὲ νομίζοντας. ὑμᾶς ἐλογοποίησε. Τῷ δέ. τῷ μὴ δῷ. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ. ἐν τῇ παταιέᾳ. Περιέστη τὴν πάρτην. ἐκύκλωσεν. Ὧν οὐκ εἰκὸς. οὐ δίκαιον. Τῷ πολέμῳ. τῷ νῦν δ' ἐλογοποίησε. Ἐκ πρεσβυτέρου. ἔξω τοῦ πρέποντος. Ὑμῶν κελευσάντων. τῶν λακεδαιμονίων. Ἐναντία βιβαίοις. μαχόμενοι τοῖς βιβαίοις. Οὐκέτι ἦν καλόν. δίκαιον, οὐ καλὸν προσοῦναι δ' ἐλογοποίησε

ἅς τὰ προστάσσόμενα ὑπὸ τῆ̃ Ἀθηναίων. Καὶ πολιτείας μετέλαβεν· ἐπολιτογραφήθη· Α δὲ ἑκάτεροι οἵ τε Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα. ἐπὶ τὰ ἄδικα. Καταλαμβάνοντας. λῃστρικῶς ἐπερχομένους. Ἐν σπονδαῖς. σπονδῶν τῆ̃ εἰρηνικῶν. Κατὰ τὸν τῶν νόμον. τοῖς Ἕλλησιν. Ὅσον ἦναι δίκαιον. Βλαπτόμενα. ἀδικούμενα. Αὐτίκα. ἐν τῷ ἐνεστῶτι. Πολεμίῳ. ἐν τῷ πολέμῳ. Ὠφέλιμοι δοκοῦσιν ἦναι. οἱ βέβαιοι δηλονότι, Πολὺ καὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες. ἐφείσατο ἐπιέναι οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ φορτικόν. Ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. ὅτε ἐπολεμεῖτο Ἕλλησιν πρὸς Ἕλληνας. Ὅτε τῶν νόμων. τοῖς Ἕλλησιν. Οἵδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν. ἦγουν οἱ βέβαιοι συνεμάχουν αὐτῷ. Ἀντιθέναι. ἐναντίαν θεῖναι. Καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω. μείζω προθυμίαν, πρὸς ἐλάσσω ἁμαρτίαν. Ἀρετὴν. ἀνδρείαν.

Ἐσῳνοῦντό τε μᾶλλον. ὑπερβαλλούσῃ ἔχον τὸν ἔσωνον. Ἀσφαλείᾳ. τῇ ἑαυτῶν δηλονότι. Εὐέλογητες δέ. ὅπερ καὶ Ἀθηναῖοι ἐπαραξαν τὴν πόλιν αὐτῆ̃ ἐρυμώσαντες, καὶ νομοθετήσαντες. Τολμᾶν. συνετολμᾶτο πράττειν. Γινώσκοντας. ὑμᾶς τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τῆς ἀρετῆς ἔχωσι. παρέχωσι. Μὴ τὰ εἰκότα. οὐχὶ δίκαια. Ἐσαγούμενοι δέ. ὑμεῖς δηλονότι. Ἀνδρῶν ἀγαθῶν περί. ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὑμῶν δηλονότι τῶν πατέων. αὐτοῖς δὲ ἀμείνους ὄντας, αἱ τῆ̃ ὑμᾶς τῶν Λακεδαιμονίους. Ὅρα δὲ πῶς κολακεύει λαθόντος τοῦ λάκωνος. Ἀγαπᾶν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀποδέξωντε. Ἐς τὰ τρίποδα. τὰ ἐκ τῶν μηδικῶν σκύλων, οὗ ὁ πασσανίας ἐπρίσατο. Θηβαίων ἡσσώμενα. διὰ τοῖς θηβαίοις καταβαλλόμενα. Νῦν δὲ κινδυνεύομεν δηλονότι. Καὶ ἀτιμώρητοι. οὐδεμίαν βοήθειαν ἔχοντες ὑπόπτους. Τῶν ξυμμαχικῶν. τὸν ἐφόρων τῆς ξυμμαχίας τῆς ἡμετέρας. Καὶ τῆς ἀρετῆς. τῆς ἡμετέρας. Τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἕνεκα. δέξης, ἀξιοῦμεν καμφθῆναι. καὶ τὰ τοῦ πρέποντος.

ἄλλως τε καὶ οὓς δοκαθώντας καὶ αὐτὸς δεόμενος προσηγάγετο ξυμμάχους, καὶ πολιτείας μετέλαβεν, ἰέναι δὲ ἐς τὰ παραγγελλόμενα, εἰκὸς ἦν προθύμως· αἱ δὲ ἑκάτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ξυμμάχοις, οὐχ οἱ ἐπρόθυμοι αὐτοί, εἰ μή τι καλῶς ἑωρᾶτε, ἀλλοίαγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα. βιβαῖοι δὲ πολλαὶ μὲν καὶ ἄλλαι ὑμᾶς ἠδίκησαν. τὸ δὲ πελοποννησιακὸν, αὐτοὶ ξυνίστε δίαπερ καὶ τάδε παθόμεθα. πρὸς λιν γὰρ αὐτοῖς τὴν ὑμετέραν καταλαμβάνοντας, ἐν σπονδαῖς, καὶ προσετίθεροφυγίᾳ, ὀρθῶς ἐπιμωρησάμενα κατὰ τὸν τῶν νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπὶ ὀπολέμιον, ὅσον ἦναι ἀμύνεσθαι. καὶ νῦν οὐκ αἰεικότως δι' αὐτοὺς βλαπτόμενα. εἰ γὰρ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τι, καὶ ἐκείνων πολεμίῳ, τὸ δίκαιον λήψεσθε, πῆ μὲν ὀρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύοντες. καί τοι εἰ νῦν ὑμῖν ὠφέλιμοι δοκοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ἕλληνες μᾶλλον τό τε ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε. νῦν μὲν γὰρ ἑτέροις ὑμεῖς ἐπερχεσθε δεινοί. ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅτε πᾶσι δουλεία ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος, οἵδε μετ' αὐτοῦ ἦσαν. καὶ δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἁμαρτίας, εἰ ἄρα ἡμάρτηται, ἀντιθεῖναι τὴν τό τε προθυμίαν, καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω δώσετε, καὶ καιροῖς, οἷς σπάνιον ἦν τῆ̃ ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει αὐτιτάξασθαι. ἐσῳνοῦντό τε μᾶλλον οἱ μὲν τὰ ξύμφορα πρὸς τὴν ἐφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσσοντες, εὐέλογητες δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα, ὧν ἡμεῖς γενόμενοι, καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα, νῦν οὐ τοῖς αὐτοῖς δεδόμεθα, μὴ διαφθαρῶμεν, Ἀθηναίοις ἑλόμενοι δικαίως μᾶλλον, ἢ ὑμᾶς κερδαλέως, καί τοι χρὴ ταῦτα πρὸ τῆ̃ αὐτῆ̃ ὁμοίως φάνεσθαι γιγνώσκοντας, καὶ δ' ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι, ἢ τῆ̃ ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς, ὅτ' ἂν ἀεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχωσι. καὶ τὸ παραυτίκα πρὸ ἡμῖν ὠφέλιμον καθίστηται. προσκεφαλαιώσασθε τε, ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῆ̃ ἑλλήνων αἰδεραγαθίας νομίζεσθε. εἰ δέ τι πῆ ὑμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα. οὐ γὰρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐσαγούμενοι δὲ πῆ οὐδ' ὑμῶν μεμπτῶν, ὁρᾶτε ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται ἀνδρῶν ἀγαθῶν περί, αὐτοῖς ἀμείνους ὄντας ἀπρεπεῖς τι ἀπογνῶναι. οὐδὲ πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ὑμῶν τῆ̃ δυεργετῆ̃ τῆς ἑλλάδος ἀναθεῖναι. δεινὸν δὲ δόξει. πάσαιαν λακεδαιμονίοις πρεπῆσαι, καὶ τοῖς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν δελφοῖς δι' ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ πάντων τοῦ ἑλληνικοῦ πάντων οἰκιστὰς διὰ βιβαίοις ἐξαλεῖψαι. ἐς τοῦτο γὰρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες μὲν δῶν τε κρατήσαντων, ἀπολλύμεθα. καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν φιλτάτοις, βιβαίων ἥσσώμεθα, καὶ δύω ἀγῶνας τοῖς μεγίστοις ὑστέρημεν, τὸ τε μὲν τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέδομεν, λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ, βιαίᾳ του δίκῃ κρίνεσθαι· καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων πατέων, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς ἕλληνας, ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι, καὶ οὔτε τῆ̃ τό τε ξυμμάχων ὠφελεῖ οὐδεὶς, ὑμεῖς τε ὦ λακεδαιμόνιοι ἥμονη ἐλπὶς, δεδιέναι μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε. καίπι ἀξιοῦμέν γε καὶ θεῶν ἕνεκα τῶν ξυμμαχικῶν πρότε γενομένων, καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς, ἐς τοὺς ἕλληνας καμφθῆναι ὑμᾶς, καὶ μεταγνῶναι, εἴπι ὑπὸ βιβαίων ἐπείσθητε. τὴν τε δωρεὰν ἀπατᾶσθαι, αὐτοῖς, μὴ κτείνειν,

οὓς μὴ ὑμῖν πρέπει σώφρονα παντὶ αὐχρᾶς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ ἥδο-
νὴν δόντας ἄλλοις, κακίαν αὐτοῖς αὐτὴν λαβεῖν. βραχὺ γὰρ τὰ ἡμέτερα σώμα
τα διαφθεῖραι, ἐπὶ πρόνοιαν δὲ τὴν δυσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. οὐκ ἐχθροὺς γὰρ ἡ-
μᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλὰ δύνους κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντας. ὥς τε καὶ
τὴν σωμάτων ἀδικίαν προιοῦντες, ὅσα αὖ δικαίοις τε καὶ προγονοῦντες. ὅτι ἐκόντας
πελάβετε, καὶ χεῖρας προϊσχομένους. ὁ δὲ νόμος τοῖς ἕλλησι, μὴ κτείνειν τοὺ-
τους. ἔτι δὲ καὶ δύεργέτας γεγενημένους διασώσαντός. ἀποβλέψατε γὰρ ἐς πα-
τέρων τὴν ὑμετέρων θήκας, οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ μήδων, καὶ θάψαντας ἐν τῇ ἡμε
τέρᾳ, ἐπιμῶμαι κατ' ἔτος ἕκαστον δημοσίᾳ, ἐσθῆμάσί τε, καὶ τοῖς ἄλλοις
νομίμοις. ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν αὐτοῖς ἴδιον ὡραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες.
δύνοι μὲν ἐκ φιλίας χώρας, ξύμμαχοι δὲ ὁμαίχμοις προσγενόμενοις, ὧν ὑμεῖς
πυνθάνεσθαι μὲν δράσαντε, μὴ ὀρθῶς γνόντες. σκέψασθε δέ, βασσανίᾳ μὲν γὰρ ἔθα
σεν αὐτοῖς, νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ πθένα, καὶ παρ' αὐδράσι τοιούτοις. ὑμεῖς
δὲ εἰκτινεῖτε ἡμᾶς, καὶ χώραν τὴν πατρίδα, θηβαΐδα προσίσετε, τί ἄλλο,
ἢ ἐν πολεμίᾳ τε καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις, πατέρας τοῖς ὑμετέρους καὶ ξυγγε-
νεῖς ἀτίμους γερῶν, ὧν νῦν ἔχουσι καταλείψετε. πρὸς δὲ, καὶ γῆν, ἐν ᾗ ἐλευθεράθη-
σαν οἱ ἕλληνες, δουλώσετε. ἱερά τε θεῶν, οἷς δύξάμενοι, μηδ' ὧν ἐκράτησαν, ἐρη
μοῦ τε. καὶ θυσίας τὰς πατρίους τοῖς ἐσταμένων, καὶ κτισαύτων, ἀφαιρήσεσθε.
οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης ὧλακεδαιμόνιοι τάδε, οὔτε ἐς τὰ κοινὰ τῆ ἑλ-
λήνων νόμιμα, καὶ ἐς τοὺς προγόνους ἁμαρτανεῖν, οὔτε ἡμᾶς τοὺς δύεργέτας,
ἀλλοτρίας ἕνεκα ἔχθρας, μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας διαφθεῖραι. φείσασθαι δὲ καὶ
ἅπλακλαθῆναι τῇ γνώμῃ, οἴκτῳ σώφρονι λαβόντας, μὴ ὧν πεισόμεθα μόνον
δεινὸ τὰ καταγνόντες, ἀλλ' οἷοί τε αὐτοὶ ὄντες παθεῖν, καὶ ὡς ἀνάξιον
τὸ τῆς ξυμφορᾶς, ᾧ πνὶ πρὸ αὐ καὶ ἀναξίως ξυμπέσοι. ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡ-
μῖν, καὶ ὡς ἡ χρεία προάγει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοθωμίους, καὶ κοι-
νοὺς τῆ ἑλλήνων ἅπαθοώμφοι πεῖσαι τάδε, προφερόμφοι ὅρκους, οὓς οἱ πατέ-
ρες ὑμῶν ὤμοσαν, μὴ ἀμνημονεῖν. ἱκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῆ πατρώων τά-
φων, καὶ ἅπικαλούμεθα τοὺς κεκμηῶτας, μὴ γενέσθαι ὑπὸ θηβαίοις, μὴ δὲ τοῖς
ἐχθίστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι. ἡμέρας τε αἰαμιμνήσκομεν ἐκείνης, ἣ
τὰ λαμπρότατα μεθ' ἑαυτῆ πραξάντες, νῦν ἐν τῇδε τὰ δυσπάτα κινδυνεύο
μεν παθεῖν. ὅπερ δὲ αἰαγκαῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὧδε ἔχουσι λόγου
τελευτᾶν, διότι καὶ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγὺς μετ' αὐτοῦ, παυόμενοι, λεγο
μεν ἤδη, ὅτι οὐ θηβαίοις παραδόμεν τὴν πόλιν. εἵλόμεθα γὰρ αὖ πρόγε πυτου, τῷ
αἰχίστῳ ὀλέθρῳ, λιμῷ τελευτῆσαι. ἡμῖν δὲ πιστεύσαντες, προσέλθομεν. καὶ δί-
καιον εἰ μὴ πείσομεν, ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντες τὸ ξυντυχόντα κίνδυνον, ἐάσαι
ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλέσθαι. ἅπισκήπτομέν τε ἅμα μὴ πατῆς ὄντες οἱ προθυμότατοι
τῶν ἕλληνας γενόμενοι, θηβαίοις τοῖς ἡμῖν ἐχθίστοις ἐκ τῶν ὑμετέρων χερῶν, καὶ τὸ
ὑμετέρας πίστεως ἱκέτας ὄντες, ὧλακεδαιμόνιοι παραδοθῆναι, γενέσθαι τε
σωτῆρας ἡμῶν, καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις ἕλληνας ἐλευθεροῦντας, ἡμᾶς διολέσαι.

Τοιαῦτα μὲν οἱ πατεῖς εἶπον. οἱ δὲ θηβαῖοι δεῖσαντες πρὸς τὸν λόγον αὐ-
τῆ μὴ οἱ λακεδαιμόνιοι τι ἐνδῶσι, παρελθόντες, ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι
εἰπεῖν, εἰ δεῖ, καὶ ἐκείνους παρὰ γνώμην τὴν αὐτῆ, μακρότερος λόγος ἐνδεθεὶς
τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ.

Τοὺς μὲν λόγους, οὐκ αἰτήσασθαι μεθα εἰπεῖν, εἰ μὴ αὐτοὶ βραχέως τὸ ἐρώτημὲν

Οὓς μὴ ὑμῖν πρέ
πει. ἀξιοῦντες ἀπ
οινοῦ. Δόντας ἀλ
λοις. τοῖς θηβαίοις.
Κακίαν. αὐτοῖς ὑμᾶς τὸ
λάκωνας. Αλλὰ δύ
νους. ὄντας δ' ἡλογόπ.

Ὡς τε καὶ τὸ σωμά
των. αὐτέρω μὲν, ὑ
πὲρ τῆς πόλεως ἠ
γωνίζετο. νῦν δὲ, καὶ
ὑπὲρ τοῦ σωμά
των. Καὶ χεῖρας
προϊσχομένους. ἱκε
τεύσαντας. Τοὺτοις.
τοῖς αὐτομόλοις. Πα
ρὰ τοῖς αὐθένταις.
τοῖς φονεῦσιν. αὐθέν
κυρίως οἱ αὐτόχει
ρες, καὶ οἱ πολέμιοι. οἳ
δὲ νῦν, αὐθέντας τοῖς
κυρίοις, καὶ δεσπότας.
αὐθέντας δὲ τοῖς θη
βαίοις ὧδέ φησι.

Ρὸς δὲ, καὶ γῆν.
πρὸς τοῖς ἑρμαίοις.

Τῶν ἐσταμένων.
ἱδρυσαμένων. Αφαι
ρήσεσθε. ξημιώσετε.

Οὐ πρὸς τῆς ὑμε
τέρας. οὐχ ἁπλῶς τὴν
τῆς ὑμετέρας δόξης.
ὅρα πάλιν πῶς κολα
κεύει. Οὔτε ἐς τὰ κοι
νά. ἅπαξ τὸ ἀδόξου, καὶ
ἀδήλου τῆς τύχης
τὸ ἅπαξ χείρημα. ἐν ᾧ
καὶ εἰσβολὴ αἰδοῦς, καὶ
ἐλέου. Αλλοῖοί τε
αὖ. πυτεῖν, δύεργέ
ται τῆς ἑλλάδος, καὶ
ὑμῶν αὐτῆ διὰ τὰ
ἐνθάδε. Η χρεία. ἡ
ἀνάγκη. Θεοὺς τοὺς
ὁμοθωμίους. Τὸ πρω
μένους ἐν τοῖς αὐτοῖς,
καὶ ὁμοίοις βωμοῖς.

Τῶν πατρώων.
τάφων. ἕνεκα δηλογόπ. Τοὺς κεκμηκότας. τοὺς νεκρούς. Αναγκαῖόν τε. χρήσιμον. Λόγου τελευτᾶν.
τέλος τοῦ λόγου εἰπεῖν. Τῷ αἰχίστῳ. τῷ αἰσχίστῳ, καὶ ὀλέθρῳ, τῷ λιμῷ. ὅμηρος.
Λιμῷ δ' οἰκτιστον θανέειν, καὶ πότμον ἀπασσαι.
Ετῷδε καὶ ἐκείνοις, τοῖς πατεῦσι. Τὴν αὐτῆ. τὴν θηβαίων. Ως δ' ἐκέλευσαν. οἱ λακεδαιμόνιοι.
Οὐκ αἰτήσασθαι μεθα εἰπεῖν. οὓς μέλλομεν ἐρεῖν δηλογόπ. Εἰκὸς αὐτοί. οἱ πατεῖς.

Καὶ μὴ ἀῶσι ἡμᾶς. καθ' ἡμῶν. Καὶ πρὸς αὐτὴν. ἐαυτῶν τὴν πατρίδα. Ὧν οὐδεὶς. Τῶν μηδικῶν. Πρὸς μὲν τὰ. πρὸς πυ. Ινα μή τε ἡμέτερα. ταῦτα εἰρωνικῶς λέγει ὁ θηβαῖος. οὐ γὰρ ἔχθ τοιοῦτον φρόνημα, ὡς. ἐκ τῆς ἐωμένων ἐστὶ δῆλον, ὡς καὶ ὅμηρος πρίει δὴν ἕκτορα λέγειν τὰ πρὸ τοῦ ἀχιλλέα. Οἶδα δ' ὅπου μὲν ἐὰ λὸς, ἐγὼ δὲ σθένος πολὺ χείρων. Ωφελῆ. πρὸς τὰ ἡμῶν κατηγορηθέντα. Μή τε ἡ τούτων δόξα. ἢ δοκοῦσα παρ' αὐτοῖς κακία. Αὐτοῖς διάφοροι. τοῖς πατράσιν. Υστερον τῆς ἄλλης βοιωτίας, μετὰ τὴν συνοίκησιν τῆς ἄλλης βοιωτίας. Οὐκ ἀξίουν οὔτε οἱ πατρεῖς. Εξω δὲ. αὐτὴ τοῦ αὐδυ.

Επειδὴ προσηναγκάζοντο. ἐμμένειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι. Καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσι. μηδίσαντας δήλονότι. Αὐτῇ ἰδέα. τῇ αὐτῇ ὑποθέσει. Απίκισαι. τὰ τ' ἀπικίαν φρονῆσαι. ὥστερ ἡμεῖς μόνοι ἐμηδίσαμεν, οὕτω καὶ οὗτοι μόνοι ἀπίκισαν. Κατ' ὀλιγαρχίαν. πυτέσι, κατὰ ἀριστοκρατίαν. Καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ. πυτεσι, τοῖς σώφρωσιν ἀνδράσιν. Ολίγων. ἀνδρῶν. ἀπαγίνου, καὶ τ' ἄλλων τῶν μηδίσαντων. Καπτέχουτες ἰσχύι. βία. Επαγάγοντο αὐτόν. τὸ βάρβαρον Καὶ τῶν νόμοις ἔλαβεν. ἡ πόλις ἡμῶν. Σκέψασθαι χρὴ. τὸ ἐξῆς, σκέψασθαι χρὴ, εἰ μαχόμενοι ἠλευθερώσαμεν, νῦν προθύμως συνελευθεροῦμεν. Καὶ νικήσαντες αὐτούς. τῶν ἀθηναίων. Καὶ τῶν ἄλλους. ἕλληνας δήλονότι. Μαλλόν τε. ἡμῶν δήλονότι. Καὶ ἀξιώτεροι. ἄξιοι πᾶσαν ξυμμαχίαν παθεῖν. Υπαγεσθαι αὐτῶν τῶν ἀθηναίων. Μετ' αὐτῶν ἄλλοις. ἕλλησι δήλονότι. Εἴτι καὶ ἄκοντες. οὓς τοιούτους. Εἰ ἀκουσίως τοῖς ἀθηναίοις συνεμαχεῖτε, καὶ κατεδουλοῦτε τοὺς ἕλληνας, ἔδει ὑμᾶς προσδραμεῖν τοῖς λακεδαιμονίοις. καὶ ἐκεῖνοι διὰ τὴν ἀῶσι μὴ δῶ συμμαχίαν ὑμῖν, καὶ προθυμίαν, ἵν' ἀεὶ προβαλλεσθε, καὶ καὶ χάσθε, οὐκ ἂν ὑμᾶς παρεχώρησαν ὑπὲρ ἡμῶν παθεῖν. Προσήγεσθε. ἐδουλοῦσθε. Πολὺ δ' ἐγκαλλιόν. δευτέρα λύσις τοῦ ἀπρεποῦς. αὐτὸς προφορον κῶλον. Τοὺς μὲν. τοὺς ἀθηναίους. Τοὺς δὲ. τοὺς ἄλλους ἕλληνας. Καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς. τ' ἀθηναίοις. Υμεῖς μὲν γάρ. οἱ πατρεῖς. Επαγάγεσθε. ἐφειλκύσατε, εἰς δ' βοηθήσαντα δήλονότι.

ἀπεκρίναντο. καὶ μὴ ἀῶσι ἡμᾶς πρὸ πρόφασιν, κατηγορίαν ἐποιήσαντο. καὶ πρὸ αὐτῆς ἔξω τῆς προκειμένου, καὶ ἅμα οὐδὲν ἡπισμένοις, πολλὴν τὴν ἀπολογίαν, καὶ ἔσαν νον, ὧν οὐδεὶς ἐμέμφατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ, αἰτιατέον δεῖ, τῶν δ', ἐλεγχον ποιήσαθαι, ἵνα μήτε ἡμέτερα αὐτοὺς κακία ὠφελῇ, μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς πρὸ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες, κρίνητε. ἡμεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα πρῶτον, ὅπ ἡμῶν κτσαι των πατάταων ὕστερον τῆς ἄλλης βοιωτίας, καὶ ἄλλα χωρία μετ' αὐτῆς, ἃ ξυμμίκτοις αἰθρώποις ἐξελάσαντες, ἔχομεν, οὐκ ἀξίουν οὔτοι, ὥστερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν. ἔξω δὲ τῶν ἄλλων βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο, προσεχώρησαν πρὸς ἀθηναίους. καὶ μετ' αὐτῶν, πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαψον, αἰθ' ὧν καὶ αὐτεπαχον. ἐπεὶ δὴ δὲ καὶ ὁ βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν ἑλλάδα, φασὶ μόνοι βοιωτῶν οὐ μηδίσαι. καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοί τε ἀγάλλονται, καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ, μηδίσαι μὲν αὐτοῖς οὐ φαμὲν, διὸ πουδ' ἀθηναίοις. τῇ μὴ τοι αὐτοὶ ἰδέᾳ, ὕστερον ἀθηναίων ἰόντων ἐπὶ τοὺς ἕλληνας, μόνοις οὐ βοιωτῶν ἀπίκισαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἵῳ ἐδ ἑκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἔπραξαν. ἡμῖν μὲν γὰρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον πολιτεύουσα, οὔτε κατὰ δημοκρατίαν. ὅπερ δὲ ἐξ ἀνομοίς μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτω δὲ τυραννίου, δύναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. καὶ οὗτοι ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον χύσειν, εἰ τὰ τοῦ μηδὸυ κρατήσειε, κατέχοντες, ἰσχύι τὸ πλῆθος, ἐπηγάγοντο αὐτόν. καὶ ἡ ξύμπασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὖσα ἑαυτῆς, τοῦτ' ἔπραξεν. οὐδ' ἄξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι, ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν. ἐπειδὴ γοῦν ὁ τε μῆδος ἀπῆλθε, καὶ τοῖς νόμοις ἐλάβε, σκέψασθαι χρὴ, ἀθηναίων ὕστερον ἰόντων, τήν τε ἄλλην ἑλλάδα, καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι, καὶ κατὰ γᾶσαν ἤδη ἐχόντων αὐτά πολλὰ, εἰ μαχόμενοι ἐν κορωνείᾳ, καὶ νικήσαντες αὐτοὺς, ἠλευθερώσαμεν τὴν βοιωτίαν, καὶ αὖ τοῖς ἄλλοις, νῦν προθύμως ξυνελευθεροῦμεν, ὥστε τε παρέχοντες, καὶ παρασκευήν, ὅσην οὐκ ἄλλοι τ' ξυμμάχων. καὶ τὰ μὲν ἐς τ' μηδισμόν, τοσαῦτα ἀπολογούμεθα. ὡς δ' ὑμεῖς μᾶλλόν τε ἠδικήκατε τὸ ἕλληνας, καὶ ἀξιώτεροι ἐστε πᾶσης ξυμμίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν. Εγένεσθε αὖ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατὲ, ἀθηναίων ξύμμαχοι, καὶ πόλει, οὐκοῦν χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ὑπάγεσθαι αὐτοῖς, καὶ μὴ ξυνεστιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχοντες ὑμεῖ εἴπι καὶ ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' ἀθηναίων, τῆς τ' λακεδαιμονίων τότε δὲ ἦσθ' αὖ τῷ μὴ ὀφ ξυμμαχίας γεγενημένης, ἵν' αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε, ἵκανὴ γε ἦν ἡμᾶς τε ὑμᾶς ἀποτρέπειν, καὶ μέγιστον, αὖ ἕως παρέχειν βούλεσθαι. ἀνὴ ἐκόντες, καὶ οὐ βιαζόμενοι, ἐπείλεσθε μᾶλλον τὰ τ' ἀθηναίων. καὶ λέγετε, ὡς αἰχρὸν ἦν προδοῦναι τὸν εὐεργέτας. πολὺ δ' ἐγκαλλιόν καὶ δικαιότερον τὸν παντας ἕλληνας καταπροδοῦναι, οἷς ξυνωμόσατε, ἢ ἀθηναίοις μόνοις. τὸν μὲν, καταδουλουμένους τ' ἑλλάδα, τὸν δὲ, ἐλευθερούντας. καὶ οὐκ ἴσην αὐτ' χάριν αἰτατέδοτε. οὐδὲ αἰσχύνης ἄπονα λαγμένην. ὑμεῖς μὲν γὰρ ἀδικούμενοι αὐτοῖς, ὡς φατὲ, ἐπηγάγεσθε. τοῖς δὲ ἀδίκουσιν ἄλλοις, ξυνεργοὶ κατέστητε. καὶ τοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδίδοσθαι

Αἰσχρὸν μᾶλλον. αἰσχρὸν μᾶλλον τὰς ὀφλιθείσας, χάριτας μετὰ δικαιοσύνης, εἰς ἀδικίαν δὲ ἀποδίδο/
μένας, ἢ τὰς ὁμοίας χάριτας ἀποδιδόναι. λείπεται οὖν, ἵν' ᾖ οὕτω, καὶ τοὺς τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀποδιδόναι
οὐκ αἰσχρὸν μᾶλλον, ἢ τὰς μετὰ, καὶ ἐξῆς. Ὑμεῖς δὲ ἐ. οἱ παταιεῖς. Τοῖς δὲ ἑ. τοῖς ἕλλησιν. Ἀφ' ὧν.
ἀφ' ὧν πραγμάτων. οἷον, προθυμίας, καὶ αἰδοῦς. Διὲ τέρους. τοὺς ἀθηναίους. Ἀθηναίους εἵλεσθε. προ
πιμοτέρους ἐποιήσατε εἰς τὸ συμμαχεῖν αὐτοῖς. Μέχρι τοῦ δ' ὕδρο. ἔχετε δ' ἐπὶ λόγου τόπ. Καὶ οὐδ' ἑνὸς ὑμᾶς
βιασαμένου. προεῖπε γὰρ ὅπου σὺ ὀλίγων αὐτοκρατόρων ἐτυραννούμεθα. Ὡς περ ἡμᾶς. ἐβιάσατο δ' ἐπὶ
λόγου τόπ. Ὡς τε μὴ δ' ἑ/
τέρους. τοῖς ἀθηναίοις,
καὶ λακεδαιμονίοις.
Τίνες αἰτοῦν ἡμῖν. δ' πί
νες αἰτῶσιν ὑμᾶς, αἰτεῖ
τε οὐδεὶς δ' ἐπὶ λόγου τόπ.
Φάσι τοῖς ἕλλησι. λεί/
πεται ὕδρο. Ἐὰν δὲ ἐ/
κείνων κακῶς. τουτέ/
στι, τῆς ἑλλήνων τῆ
δουλώσει. Καὶ ἃ μὲν
πρότερον, ἐᾶν τε μηδὲ
κῶν δ' ἐπὶ λοῖ. Οὐ προσή
κοντα νῦν. τῇ αὐτοφύ
σει δ' ἐπὶ λόγου τόπ. Ἃ δὲ ἡ
φύσις. ἢ ὑμέτερα. Τὰ
μὲν οἴκοι ἐς τὴν ἡμέτερ).
τὸ δὲ δεύτερον αὖ πλη/
σίον τῆς παταιέ/
ως ἐντεῦθεν λύει. Οὐ
νομίζομεν. οὐ βεβαί/
ως δ' ὀξέως ἔξομεν. Ῥᾳδίως τε
τὴν ὑμετέραν πόλιν. κα
τὰ τὴν ὑμετέρας πόλε/
ως. Καὶ τὴν γῆν ἐπὶ λόγου
μεν. μεταστικόν. οἱ
πολεμικλεῖδαι. Ἐπὶ
καλέσαντο. προϊήμα/
γον. ἐφλυάσαντο. Οἱ
γὰρ ἄγοντες. οἱ ἀξιώ/
τες. Ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ/
νοι. τὸ ἑξῆς, ἀλλ' οὔτε
ἐκεῖνοι, οὔτε ὑμεῖς
ἀδικοῦμεν δ' ἐπὶ λόγου τό
τὸ δὲ ὡς ὑμεῖς κρίνο
μεν, διὰ μέσου. Οὔθ'
ὑμεῖς. ἀδικοῦμεν δ' ἐ
πὶ λόγου τόπ. Καὶ ἐπὶ. τὸ ἑ
ρισσοτέρως. Παραβαλ
λόμενον. ξυνοικοδο/
μοῦντες. Τοὺς τε ὑμ
χείροις. ἀδίκοις μᾶλ
λον γενέσθαι. χείροις δ' ἐπὶ λόγου τόπ. Σωφρονισταὶ ὄντες τῆς γνώμης. ὠφελοῦντες καὶ τὰς γνώμας, καὶ τὰ σώμα
τα. τὰς μὲν γνώμας, ἵνα μὴ κακῶς βουλεύωνται τὰ δὲ σώματα, ἵνα μὴ διαπαίζωσιν ἀλλήλους μηδ' ἐξελαυ
νωσι μὴ δὲ κακῶς ποιῶσι, πολῖται πολίτας, ἵνα λάβωμεν τὸ σωφρονεῖν αὐτὶ τῆς ὠφελείας. Τὴν πόλιν.
τὴν Ἰθαγοιωσῶν. Ἐχθροὺς οὐδενί. Τῶν ἑλλήνων. Τεκμήριον δὲ. τὸ ῥηθησόμενον. Καπανομισαντες. κατα
μαθόντες. Ἀντιπεισκεστερον. ἀντανθρωποτερον. χείρας προϊσχομένους. ἱκετικὰς γενομένους.

Οὔτοι πάντα ὀρθὰ οἱ λακεδαιμόνιοι. Ἵνα ὑμεῖς μέν. κεφάλαιον τὸ δίκαιον, ᾧ ἐπήγαγε τὴν ἐκβολὴν τῆς αἰδοῦς, ἧς ἡ ἀρχή, καὶ μὴ πάλαι ἀρετάς. Τετιμωρημένοι. κολάσαντες αὐτούς. Ἐπικλαυθῆτε. Χαυνωθῆτε. Ἃς χρή. τὰς ἀρετάς. Οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσιν. ὅπαν τἀγαθὸν, κακοὶ γε-

γένηται, οὐ προσή-
κοντος αὐτοῖς τοῦ ἁ-
μαρτάνειν, διὰ τὴν
ἐξ ἀρχῆς αἰδῶ ἀγα-
θίαν. Οἱ δὲ δικαί-
ως. ἐπαμάλιψις τοῦ
αὐτεγκλήματος.

Ἐπὶ χαρτοῖς ἔγα-
ων τῷ ὀλέθρῳ ὀφεί-
λῃ πάντας ἀνθρώπους
ἐπὶ χαρῆναι. Ἀλ-
λ' ἀπὸ ξυμβάσεως.
φιλίας. Καὶ τῷ τῶ
ἑλλήνων νόμῳ. τῷ κε
λεύοντι πάρα πᾶσαν)
δὰς μηδ' ἕνα ἀδικεῖ.
Παραβαθέντι. ἀθετη
θέντι. Περιωθῶμεν.
ἀπωθῶμεν. Ἁμαρ
τάνομέν γε δ' ἐσφαλ
μένων δὲ τῶ ἔργων. Με
τὰ τῶ μηδὲν μᾶλλον τῶ πρό
λεμον, μήδου. Προοί-
χονται. προεβάλλον-
το. Κοινοὺς ξ. τουτέ-
στιν, ἀθηναίων, καὶ λα
κεδαιμονίων κατὰ τὰ
ἀρχὴ ἁμου πρὸς αὐ-
τοὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ λό
γου. Κατ' ἐκεῖνα. τὰ
τῶ πανσανίου δηλο-
νότι. Αὖθις δ' αὐτό. ἐρώ
τημα δηλονότι. Καὶ
ἐξαίρετον ἐποιήσαντο
οὐδ' ἕνα. ἐκβεβλημέ
νον τοῦ φόνου. Καὶ ὅ-
σοι τὰ σφέτερα. τὰ τῶ
βοιωτῶν. Πρὸς τῷ ἡ-
ραίῳ. πηγῇ) τοῦ ναοῦ
τῆς ἥρας. Ἀπεμίαθω-
σαν. ἐπὶ μιαθῷ δ' ἐδώ
κασιν. Ἀποτετραμ-
μένοι ἐγένοντο, ἀπὸ
τῆς φιλίας ἐκείνων
ἀπέστησαν.

Ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἀθηναί-
ων. ἀφ' οὗ.

Χειμαθεῖσαι. δι'
χειμῶνα διαβιβά-
σασαι.

.. οὔτοι τὰ ὀρθὰ γιγνώσκωσι. πάντων δὲ αὐτοῖς ἕνεκα κολαθήσεσθε. καὶ τοῦτο
.. ὦ λακεδαιμόνιοι τούτου ἕνεκα ἐπεξήλθομεν, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς
.. μὲν εἰδῆτε δικαίως, αὐτοῖς καταγνόντες, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὀφθέντες ἐπὶ τῷ πρόσθεν
.. μέγοι. καὶ μὴ πάλαι ἀρετὰς εἴπητε ἄρα καὶ ἐγένοντο ἀκούοντες, ἐπικλαθῆ
.. τε. ὡς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις, ἐπικούροις εἶναι, τοῖς δὲ αὐχρόν τι δρῶσι, δι-
.. καιοῦσθαι ζημίας, ὅπου οὐκ ἐκ προσηκόντων ἁμαρτάνουσι. μὴ δὲ ὀλοφυρμῷ καὶ οἰκ-
.. τῷ ὠφελεῖσθαι σωσαν. πατέρων τε τάφοις τοῖ ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι, καὶ τὴν
.. σφετέραν ἑρημίαν. καὶ γὰρ ἡμεῖς αὐτὰ προφαίνομεν πολλῷ δ' ἐνότερα πάθοῦσαν
.. τὴν ὑπὸ τούτ ἡλικίαν ἡμῶν δι' ἐφαρμογήν, ὧν πατέρες, οἱ μὲν, πρὸς ὑμᾶς τ βοιω
.. τίαν ἀγόντες, ἀπείθουν ἐνκορωνείᾳ, οἱ δὲ πρεσβύται λελειμμένοι, καὶ οἰκίαι ἔρη
.. μοι, πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἱκετείαν ποιοῦντες, τοὺς δὲ τιμωρήσασθαι, οἵκτου
.. τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν, οἱ ἀπρεπεῖς παίσχοντες τοῖ ἀνθρώποις. οἱ δὲ δικαίως,
.. ὡς πρὸ οἵδε, πάντα ἐναντία ἐπιχαρτίσεναι, καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἑαυτοὺς ἔχουσι.
.. τοῖς γὰρ ἀμείνοις ξυμμάχοις ἐκόντες ἀπρεπώσαντο. παρηνόμησαν τε, οὐ προσα
.. θοῦντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον, ἢ δίκῃ κρίναντες, καὶ οὐκ αὐτὰ προδόντες, νῦν τὴν
.. ἴσην τιμωρίαν, ἐννομα γὰρ πείσονται. καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης χεῖρας προίχόμενοι,
.. ὡς πρὸ φασιν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐς δίκην σφᾶς αὐτοῖς παραδόντες. ἀμύνα-
.. τε οὖν ὦ λακεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τ ἑλλήνων νόμῳ, ὑπὸ τοῦδε παραβαθέντι, καὶ
.. ἡμῖν αὖ μα πάθοῦσιν, αὐτὰ πρόδοτε χάριν δικαίαν, ὧν προθύμοι γεγενήμεθα, καὶ
.. μὴ τοῖς τόδε λόγοις περιωθῶμεν ὑμῖν. τοιήσατε δὲ τ ἑλλησι παράδειγμα
.. οὐ λόγων τούτοις ἀγῶνας προθήσοντες, ἀλλ' ἔργων, ὧν ἀγαθ μὲν ὄντων, ῥᾳδία ἕξις
.. ἡ ἐπαγγελία ἀρκεῖ. ἁμαρτανομένων δέ, λόγοι ἐπεσι κοσμηθέντες, πρὸς καλύμ-
.. ματα ξ[ι]νοντ. ἀλλ' ἦν οἱ ἡγεμόνες, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς κεφαλαιώσαντες πρὸς πᾶν ξυμ-
.. πάντας δια[ν]ώμας τοιήσασθε, ἥσσόν τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητή-
σῃ. Τιαῦτα δὲ οἱ βοιωτοὶ εἶπον. οἱ λακεδαιμόνιοι δικασταί, νομίζοντες δ' ἐπε-
ρώτημα σφίσιν ὀρθῶς ἔξειν, εἰ πὶ τῷ πολέμῳ ὑπ' αὐτ ἀγαθοῦ πεποίηθασι, διότι
τοῦ τε ἄλλου χρόνου ἄξιον δὴ ἦν αὐτοὺς κατὰ τὰς πάλαι ξυνθήκας μετὰ τ μή-
δου ταραχὰς ἡσυχάζειν, καὶ ὅτε ὕστερον πρὸ τ πολεμίων ἐφίζεσθαι προῖχοντο αὐτ,
κοινοὺς ξ. κατ' ἐκεῖνα, ὡς οὐκ ἐδέξαντο, ἡγούμενοι τῇ ἑαυτ δικαίᾳ βουλήσει
ἕκαστοι δὴ καὶ ὑπ' αὐτ κακῶς πεποιῆσθαι. αὖθις τε αὖ τὸ ἕνα ἕκαστον παραγα
γόντες, καὶ ἐρωτήσαντες, εἴ τις λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἀγαθὸν ἐν τῷ
πολέμῳ δεδρακότες εἰσίν, ὅτου τε μὴ φανέν, ἀπαγαγόντες, ἀπέκτειναν. καὶ ἀξαίρε-
τον ἐποιήσαντο οὐδ' ἕνα. διέφθειραν δὲ πλατειῶν μὲν αὐτ, οὐκ ἐλάσσους διακο-
σίων, ἀθηναίων δὲ, πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ ξυνεπολιορκοῦντο. γυναῖκας δὲ καὶ δραπό-
δισαν. τὴν δὲ πόλιν, ἐνιαυτ μέν τινα βοιβαῖοι μεγαρέων αὐδρᾶσι κατὰ πάσαν ἐπε-
πλωκόσι, καὶ, ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες πατείων περιῆσαν, ἐδόσαν ἐνοικεῖν.
ὕστερον δὲ, καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῆ θεμελίων, ᾠκοδόμησαν
πρὸς τῷ ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν, παπαχῇ κύκλῳ
οἰκήματα ἔχον κάτωθεν, καὶ ἄνωθεν. καὶ ὀροφαῖς, καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν πα
τειῶν ἐχρήσαντο. καὶ τοῖς ἄλλοις, αἰῆν ἐν τῷ τείχει, ἔστι πᾶ, χαλκὸς, καὶ
σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες, ἀνέθεσαν τῇ Ἥρᾳ, καὶ νεὼν ἑκατόμπε-
δον λίθινον ᾠκοδόμησαν αὐτῇ. τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίαθωσαν
ἔτη δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο βοιβαῖοι. χεδόν δέ τι καὶ τὸ ξύμπαν πᾶν πα
ταιῶν οἱ λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο, βοιβαίων ἕνεκα,
νομίζοντες ἐς τὸν πόλεμον αὐτοῖς ἄρτι τότε καθεσταμένον ὠφελίμοις ἔσε-
σθαι. καὶ τὰ μὲν κατὰ πλάταιαν, ἔτει τρίτῳ καὶ ἐνενηκοστῷ, ἐπειδὴ ἀθη
ναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, οὕτως ἐτελεύτησαν. οἱ δὲ τεσσαράκοντα νῆες
τῶν πελοποννησίων, αἱ λεσβίοις βοηθοὶ ἐλθοῦσαι, ὡς πότε φεύγουσι διὰ τοῦ
πελάγους, ἐκ τε τῶν ἀθηνῶν ἐπιδιωχθεῖσαι, καὶ πρὸς τὴν κρήτην χειμαθεῖσαι,

Καὶ

Καὶ ἀπ' αὐτῆς. πρβλ. πλὴ ὅτι ὁ κῆ. Καὶ παρασκευάζοντο. πρὸς τὸ ἀπαμύνασθαι κατὰ τῆν κερκυραίων στα-
σιάζόντων. Ναυμαχιῶν. οὐχ ὅπερ ἐγένετο ἐν ἀπασι ἀμύνῳ ναυμαχία, ἀλλὰ διὰ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπασι ἀμύ-
νου ἐν τοῖς συβοήτοις, ὅτε ἐξώγρησαν κορίνθιοι οὐκ ἐλάσσους χιλίων κερκυραίων. Τοῖς προξένοις δίηγγυ-
μένοι. δίεγγύα τῆν προξένων. Μετιόντες. ὑπροιούμενοι. Κατὰ τὰ συγκείμενα. τὰ συμπεφωνημέ-
να. Καὶ ἦν γὰρ πειθίας ἐθελοπρόξενος. ἀφ' ἑαυτοῦ ἡμόμενος, καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως, οἱ
γὰρ πρόξενοι, κελευόμενοι ἐκ τῆς ἑαυτῆν πόλεως ἐγίνοντο. Οὗτοι οἱ ἄνδρες. οὗτοι οἱ ἀπὸ κορίνθου ἐπα-
νελθόντες, οἱ προδό-
ται. Καὶ βουλῆς
ὤν. βουλῆς ὁ βουλευ-
τὴς, ἡ ψηφοφόρος βουλῆν
τος, πείθει τοὺς κερ-
κυραίους. Οἱ δὲ
πειθόμενοι. οἱ πέντε ἄν-
δρες. Ἐξεργοντο.
ἔξω ἐποιοῦντο τῆς βου-
λήσεως αὐτῆν.
Οἱδέκατες. οἱ πέντε
ἄνδρες. Τὸ δὲ πλέ-
ον. πλῆθος δηλονότι.
Ὡς ξυνέφερεν, αὐ-
τοῖς δηλονότι. Ῥεί-
σοντας. πείσοντας αὐ-
τοὺς τοῖς ἀθηναίοις, ἀλ-
λὰ τοῖς τῷ πειθίᾳ τ'
αὐτῆς γνώμης, οὓς
προεῖπε. Μηδὲν ἀ-
νεπιτήδειον. αὐτεπι-
τήδειον τῇ κερκύ-
ρᾳ. Ἐν δὲ τούτῳ. τῷ
καιρῷ δηλονότι. Οἱ
ἔχοντες τὰ πράγ-
ματα. οἱ δυνατοί. οἱ
πολλοί. Ἰδρύθη. ἐ-
καθέσθη ἐν ἀσφαλεί-
ᾳ. Λιμένα εἶχον.
ὃς ἀσφάλφαν ἑαυτῆ
δηλονότι. Οἱ δέ, τήν
τε ἀγοράν. οἱ δυνα-
τοί, καὶ ἔχοντες τὰ
πράγματα. Τοῖς
δ' ἑτέροις. τοῖς πολ-
λοῖς. Διαλειπού-
σης ἡμέρας. παρελ-
θούσης ἡμέρας μιᾶς
Καὶ πλήθει. λαοῦ
δηλονότι. Ξυνε-
πελάβοντο. ἐβοήθη-
σαν. σὺν ἐφάψαντο.

καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀπορᾶδες πρὸς τὴν παλαιόννησον κατανέχησαν, καταλαμβά-
νουσιν ἐν τῇ κυλλήνῃ τριακαίδεκα τριήρεις λυκαδίων, καὶ ἀμπρακιωτῶν,
καὶ Βρασίδαν τὸν Τέλλιδος, ξύμβουλον Αλκίδα ἐπαπλυβότα. ἐβούλοντο
γὰρ οἱ λακεδαιμόνιοι ὡς τῆς λέσβου ἡμαρτήκεσαν, πλέον τὸ ναυτικὸν ποιῆσαι
τες, ἐς τὴν κόρκυραν πλῦσαι τασιάζουσαν, δώδεκα μὲν ναυσὶ μόνας, παρόν-
των αθηναίων πολὺ νεώτατον. πρὶν δὲ πλέονα τιὰ ἀπὸ βοηθῆσαι ἐκ τῆς αθηνῶν ναυ-
τικὸν, ὅπως προφθάσωσι. καὶ παρεσκευάζοντο, ὅ, τε Βρασίδας, καὶ ὁ Αλκείδας
πρὸς ταῦτα. οἱ γὰρ κερκυραῖοι ἐτασιάζον, ἐπειδὴ οἱ ἁλιμαλῶται ἦλθον αὐ-
τοῖς, οἱ ἐκ τῆς πολιτείας ἀπὸ δαμόνου ναυμαχιῶν, ὑπὸ κορινθίων ἀφεθέντες, τῷ μὲν
λογῳ, ὀκτακοσίων παλαίντων τοῖς προξένοις δίηγγυημένοι, ὅργῳ δὲ πεπεισμέ-
νοι κορινθίοις κόρκυραν προσποιῆσαι. καὶ ἐπραασον οὗτοι ἕκαστον τῆν πολιτῆν
μετιόντες, ὅπως ἀποστήσωσιν αθηναίων τὴν πόλιν. καὶ ἀφικομένης ἀπὸ κῆς τε
νεὼς, καὶ κορινθίας, πρέσβεις ἀγουσῶν, καὶ ἐς λόγους καταστάντων, ἐψηφί-
σαντο κερκυραῖοι αθηναίοις μὲν ξύμμαχοι εἶναι κατὰ τὰ ξυγκείμενα, πελο-
ποννησίοις δὲ φίλοι, ὥσπερ καὶ πρότερον. καὶ ἦν γὰρ πειθίας ἐθελοπρόξενός τε
τῆν αθηναίων, καὶ τοῦ δήμου προειστήκει. ὑπαγούσῃν αὐτὸν οὗτοι οἱ ἄνδρες ἔς
δίκην, λέγοντες αθηναίοις τὴν κόρκυραν καταδουλοῦν. ὁ δὲ, ἀποφυγὼν, αὐθυ-
πάγει αὐτῆν τοῖς πλουσιωτάτοις τῶν πεντε ἀνδρῶν, φάσκων τέμνειν χάρακας
ἐκ τε διὸς τεμένους, καὶ τ' Αλκίνου. ξημία δὲ καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο,
στατὴρ. ὀφείλοντων δὲ αὐτ', καὶ πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων, δι' ὀλίγου πλῆθος
τ' ξημίας, ὅπως παχάμενοι, ἀποδῶσιν, ὅπερ ἐβίασε, ἐτύγχανε γὰρ καὶ βουλὴς ὤν,
πείθει, ὡς τε τῷ νόμῳ χρησαθαι. οἱ δ' ἐπειδὴ τῷ τε νόμῳ ὑξεργοντο, καὶ ἅμα
ἐπωυξάνοντο γὰρ ῥᾴθιαι, ἕως ἐπὶ βουλῆς ὄξει μέλλει γὰ πλῆθος αὖ ἀπειδὴν, τοὺς
αὐτοὺς αθηναίοις φίλους τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν, ξυνίστατό τε, καὶ λαβόντες ἐγχει-
ρίδια, ὑξαπίνης ἐς τὴν βουλὴν ἐσελθόντες, τόν τε πειθίαν κτείνουσι, καὶ ἄλ-
λους τῆν τε βουλῆν τῆν, καὶ ἰδιωτῶν ἐς ἑξήκοντα. οἱ δέ τινες τῆς αὐτῆς γνώ-
μης τῷ πειθίᾳ, ὀλίγοι ἐς τὴν ἀπέκειν τριήρη κατέφυγον ἐπὶ παροῦσαν. δ' ῥά-
σαντες δὲ τοῦτο, καὶ ξυγκαλέσαντες κερκυραίους, εἴπον ὅτι ταῦτα καὶ βελτί-
στα εἴη, καὶ ἥκιστ' αὖ δουλωθεῖεν ὑπ' αθηναίων, πολέμιον μηδ' ἕτερους δέχε-
σθαι, ἀλλ' ἢ μᾶλλον ἡσυχάζοντας, τὸ δὲ πλέον πολέμιον ἡγεῖσθαι. ὡς δὲ εἶπον, καὶ
ἀπεκύρωσαν ἀναγκάσαν τὴν γνώμην. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὰς αθήνας δύο πρέσ-
βεις, περί τε τῆν πεπραγμένων διδάξοντας, ὡς ξυνέφερε, καὶ τοὺς ἐκεῖ κα-
τηγορήσοντας, μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν, ὅπως μὴ τῆς ἀπο-
στροφῆ γένηται. ἐλθόντων δὲ, οἱ αθηναῖοι, τούς τε πρέσβεις ὡς νεωτερίζοντας
ξυλλαβόντες, καὶ ὅσους ἐπῆσαν, κατέθεντο ἐς ἀγίναν. ἐν δὲ τούτῳ, τ' τε κερκυ-
ραίων οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα, ἐλθούσης τριήρους κορινθίας, καὶ λακεδαιμο-
νίων πρέσβεων, ἀπεπειρῶντο τῷ δήμῳ. καὶ μαχόμενοι, ἐνίκησαν. ἀφικομένης
δὲ νυκτὸς, ὁ μὲν δῆμος, ἐς τὴν ἀκροπόλιν καὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως καταφεύ-
γει, καὶ αὖ τ' ξυλλεγεὶς, ἱδρύθη. καὶ γὰρ ὑλλαϊκὸν λιμένα εἶχον. οἱ δ', τήν τε ἀγο-
ρὰν κατέλαβον, οὗ περ οἱ πολλοὶ ὤκουν αὖ τ', καὶ γὰρ λιμένα τὸν πρὸς αὐτὴν,
καὶ πρὸς τὴν ἤπειρον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἀνακροβολίσαντο τε ὀλίγα, καὶ ἐς τοὺς ἀγροὺς
πορεύεσθην μὲν ἀμφοτέροι τοὺς δούλους, παρακαλοῦντές τε, καὶ ἐλευθερίαν ὑ-
ποσχνούμενοι. καὶ τῷ μὲν δήμῳ, τ' οἰκετῶν τὸ πλῆθος παρεγένετο ξύμμαχον.
τοῖς δ' ἑτέροις, ἐκ τῆς ἠπείρου, ἐπίκουροι ὀκτακόσιοι. διαλαβούσης δ' ἡμέρας,
μάχη αὖθις γίγνεται, καὶ νικᾷ ὁ δῆμος, χωρίων τε ἰσχύι, καὶ πλήθει πρεσχόντων
αἵ τε γυναῖκες αὐτοῖς τολμηρῶς ξυνεπελάβοντο, βάλλουσαι ἀπὸ τῶν οἰκιῶν.

τῷ κεραμῷ. ἤγουν ταῖς κεραμίσι. Καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσα. ἤγουν τολμῶσα παρὰ φύσιν. Γενομένης δὲ τῆς τροπῆς. ἤγουν τοῦ ἡλίου πρὸς ὑμᾶς ὄντος. Αὐτοβοεί. ἤγουν ἀπὸ μιᾶς βοῆς. Ἐπελθών. ἐπιθετικῶς κινηθείς. Καὶ σφᾶς. τοὺς ὀλίγους. Εφοδος. ἐπέλευσις τῶν δημοτῶν κατὰ τὸ ὀλίγων. φειδόμενοι. οὐκ ἀπεχόμενοι. Καὶ χρήματα πολλά. πράγματα. Ενωδύνως εἶχε τῶν ἀπ. ἐν χρῷ τοῦ κινδύνου ἐγένετο. Εμελλεν ἀποπηδήσεως. ἀποχωρήσειν τῆς κερκύρας. Τῶν αὐτοῦ. ἀπὸ τῶν νεῶν. Οπως ὅσον τι ἐν κινήσει ὦσι. αὐτὶ τοῦ δόλως, ἢ ἐλαπρόν. Κατέλεγον. καταλέγοντες, ἐνέβαλλον. Καθίζουσιν ἐς τὸ τοῦ Διοσκούρων ἱερόν. ἱκέται δὴ λοιπόν. Ως δ' οὐκ ἔπειθεν. αὐτοῖς. Αὐτῶν ὑγιές. ὀρθόν. ἀληθές. Καὶ δι' ἀκομίζει. διαπορᾷ. Ἐκεῖσε αὐτοῖς. ἐς τὴν νῆσον. Τῆς δὲ τάσεως ἐν τούτῳ οὔσης οὕτω καταλλαγῆς γιγνομένης. Ἐν τούτῳ τῷ πράγματι. τῷ δὲ νῷ. Διακομιδήν. διαπορθμεύσιν. Ρελοπονν νησίων νῆες. αἱ τεσσαράκοντα, ὧν ἀλκιδάσης τράτηγός, καὶ ἄλλοι σαὶ Λευκαδίαι, ἃς εἵρηκεν. Ες σύβοτα λιμένα τῆς ἠπείρου. τὸν ὅρμον, οὗ μέμνηται ἐν τῇ πρώτῃ. Επέπλεον τῇ κερκύρᾳ. κατὰ τὴν κερκύρας ἔπλεον. Οἱ δέ, πολλῷ. οἱ κερκυραῖοι. Σφᾶς τε ἐαυτούς. τοὺς ἀθηναίους. Ρὸς τοῖς πελεμίοις. πλησίον τοῦ πελεμίων. Ηὐτομόλισαν. πρὸς τοὺς ἐναντίους. Εν ετέραις δὲ ἀλλήλοις. οὐχὶ τοῖς ἐναντίοις. Τῶν γιγνομένων. τὰ γιγνομένων πράγματα. Τὴν παραχήν. τὴν κερκυραίων τῆς ἀσπαξίας. Ρὸς τοὺς κερκυραίους ἐταξαντο. καὶ τὰ τῆς κερκυραίων παρεξάξαντο. Ρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν ἀθηναίων. παρεταξάντο δηλονότι. Κακῶς τε, καὶ κατ' ὀλίγας. ἀτάκτως, καὶ μὴ ὀλίγων νεῶν. Φοβούμενοι τὸ πλῆθος. τὰ νεῶν τῶν κερκυραίων. Καὶ τὴν τῷ κεραμῷ, καὶ παρὰ φύσιν ὑπομένουσα τὸν θόρυβον. Γενομένης δὲ τῆς τροπῆς πρὸς δείλην, ὀψίαν, δείσαντες οἱ ὀλίγοι μὴ αὐτοβοεὶ ὁ δῆμος τῶν νεωρίων κρατήσῃ ἐπελθών, καὶ σφᾶς διαφθείρειεν, ἐμπρήσαντες τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὰς ξυνοικίας, ὅπως μὴ ἡ ἔφοδος, φθάσαντες οὔτε οἰκείας, οὔτε ἀλλοτρίας, ὥς τε καὶ χρήματα πολλὰ ἐμπόρων κατεκαύθη. καὶ ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι, φανερὸς ἐγένετο τῇ φλογὶ ἐπιφόρους ἐς αὐτήν. καὶ οἱ μέν, πᾶσαν μένοι τὴν μάχης, ὡς ἑκάτεροι, καὶ συχάσαντες τὴν νύκτα, ἐν φυλακῇ ἦσαν. καὶ ἡ Κορινθία ναῦς, τὸ δήμου κεκρατηκότος, ὑπεξανήγετο. καὶ τὰ πολλὰ τῶν κούρων οἱ πολλοὶ ἐς τὴν ἤπειρον λαθόντες, διεκομίσθησαν. τῇ δ' ὑστεραίᾳ γιγνομένῃ ἡμέρᾳ, Νικόστρατος ὁ Διϊτρεφοῦς, Ἀθηναίων στρατηγὸς, παραγίγνεται βοηθῶν ἐκ ναυπάκτου δώδεκα ναυσὶ, καὶ μεσηνίων τεσσαράκοντα καὶ πεντακοσίοις ὁπλίταις. ξύμβασίν τε ἐποιήσατο, καὶ ἔπεισεν ὡς τε ξυγχωρῆσαι ἀμφοτέροις, δέκα μὲν ἀνδρας τοὺς αἰτιωτάτους κρῖναι, οἳ οὐκέτι ἔμενον. τοὺς δ' ἄλλους, οἰκεῖν, ἀπογνόντας πρὸς ἀμφοτέρους πολεμίους, καὶ πρὸς Ἀθηναίους, ὥστε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν. καὶ ὁ μὲν ταῦτα πράξας, ἔμελλεν ἀποπλεῖν. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται, πείθουσιν αὐτὸν, πέντε μὲν ναῦς τῶν αὐτῶν φίλων καταλιπεῖν, ὅπως ὅσον τι καὶ κινήσειεν οἱ ἐναντίοι. ἅμα δὲ αὐτοὶ πειρώσαντες ἐκ φώνων αὐτῶν, ξυμβαίνουσιν. καὶ ὁ μὲν, ξυνεχώρησεν. οἱ δὲ, τοὺς ἐχθροὺς καταλέγουσι τὰς ναῦς. δείσαντες δὲ ἐκεῖνοι μὴ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀποπεμφθῶσι, καθίζουσιν ἐς τὸ τοῦ Διοσκούρων ἱερόν. Νικόστρατος δὲ αὐτοῖς ἀνίστη τε, καὶ παρεμυθεῖτο. ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ὁ δῆμος ὁ πλῆθος πεισθεὶς αὖθις τῇ προφάσει ταύτῃ, ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ὑγιὲς διανοουμένων τῇ τε μὴ ξυμπλεῖν ἀποστάσια, τά τε σώματα αὐτῶν ἐκ τοιούτων ἔλαβε, καὶ αὐτῶν τινας, οἷς ἐτύγχανον, ἃ μὴ Νικόστρατος ἐκώλυσε, διέφθειραν. ὁρῶντες δὲ οἱ ἄλλοι τὰ γιγνόμενα, καθίζουσιν ἐς τὸ ἡραῖον ἱκέται, καὶ γίγνονται οὐκ ἐλάσσους τετρακοσίων. οἱ δὲ δῆμος δείσας μὴ πνευστερίσωσιν, αὐτίκα τε αὐτοὺς πείσας, καὶ διακομίζει ἐς τὴν πρὸ τοῦ ἡραίου νῆσον. καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκεῖσε αὐτοῖς διεπέμπετο. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἐν τούτῳ οὔσης, τετάρτῃ ἐπιγενομένῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον διακομιδήν. αἱ ἐκ τῆς κυλλήνης πελοποννησίων νῆες, μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἰωνίας πλοῦν, ἐφορμοῦσαι, παραγίγνονται τριήρεις καὶ πεντήκοντα. ἦρχε δὲ αὐτῶν Αλκίδας, ὃς καὶ πρότερον. καὶ Βρασίδας αὐτῷ ξύμβουλος ἐπέπλει. ὁρμισάμενοι δὲ ἐς σύβοτα λιμένα τῆς ἠπείρου, ἅμα ἕῳ ἐπέπλεον τῇ κερκύρᾳ. οἱ δὲ, πολλῷ θορύβῳ, καὶ περιφοβημένοι τά τ' ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν ἐπαπλοῦν, παρεσκευάζοντο πεντήκοντα ναῦς, καὶ τὰς ἀεὶ πλησιαζούσας ἐξέπεμπον πρὸς τοὺς ἐναντίους, παραμυθούμενοι τῶν ἀθηναίων σφᾶς τε ἐαυτοὺς πρῶτον ἐκπλῦναι, καὶ ὕστερον πᾶσιν ἅμα ἐκείνοις ξυνεπιθέσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς πρὸς τοῖς πολεμίοις ἦσαν παρασκευαὶ ἀνῶν, δύο μὲν δεήσεις αὐτομολήσαν, ἐν ἑτέραις δὲ ἀλλήλοις οἱ ἐμπλέοντες ἐμάχοντο. ἦν δὲ οὐδεὶς κόσμος τῶν πλουμένων. ἰδόντες δὲ οἱ πελοποννήσιοι τὴν παραχήν, ἑκατὸν μὲν ναυσὶ πρὸς τοῖς κερκυραίοις ἐτάξαντο. ταῖς δ' λοιπαῖς, πρὸς τὰς δώδεκα ναῦς τῶν ἀθηναίων, ὧν ἦσαν αἱ δύο, σαλαμινία, καὶ πάραλος. καὶ οἱ μὲν κερκυραῖοι, κακῶς τε καὶ κατ' ὀλίγας προσπίπτοντες, ἐπαλαιωροῦντο καθ' αὑτούς. οἱ δ' ἀθηναῖοι φοβούμενοι τὸ πλῆθος, καὶ τὸν περίκυκλων, ἀθρόοις μὲν οὐ προσέπιπτον, οὐδὲ κατὰ μέσον τοῖς ἐφ' ἑαυτοῖς τεταγμένοις. προσβαλόντες δὲ κατὰ κόρας, κατέδυόν μίαν ναῦν. καὶ μετὰ ταῦτα κύκλον ταξαμένων αὐτῶν, περιέπλεον, καὶ ἐπειρῶντο θορυβεῖν. γνόντες δὲ οἱ πρὸς τοῖς κερκυραίοις,

περικύκλωσιν. τὸ περικυκλωθῆναι ὑπὸ τῶν πελοποννησίων. Αθρόαις μὲν. ταῖς ἐναυπάσις νωσί.

Καὶ δείσαντες. οἱ πελοποννήσιοι. Οἱ δ' ὑπεχώρουν. οἱ ἀθηναῖοι. Κρατοῦντες τῇ ναυμαχίᾳ. οἱ πελοποννήσιοι. Ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν. κατὰ τῆς πόλεως. ἤγουν τὴν πόλιν. Οὐδὲν μᾶλλον. ἤγουν οὐδόλως. Καὶ ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν. δηλ φρυκτοῦ ἐμηνύθησαν. αὐτὶ τῆ ἀρχομένης ἡμέρας, δηλ πυρσῶν ἐμηνύθησαν. Εκομίζοντο ἐπὶ οἴκου. ἐπανοῦντο. Καὶ ὑπερενεγκόντες. ὑπερβιβάντες. Οπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν. ὅπως μὴ περιπλέοντες ἔξωθεν τὴν λακεδαιμονίαν, κατὰ τὸν ἰσθμόν, φοβηθῶσιν ὑπὸ τῶν

καὶ δείσαντες μὴ ὅπερ ἐν ναυπακτίᾳ γένοιτο, ἐπιβοηθοῦσι, καὶ φυόμενα ἀθρόαι ἀνῆκες, ἅμα τὸν ἐπίπλουν τοῖς ἀθηναίοις ἐποιοῦντο. οἱ δ' ὑπεχώρουν ἤδη πρύμναν κρουόμενοι. καὶ ἅμα τὰς τῶν κερκυραίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν, ὅτι μάλιστα ἑαυτῶν σχολῇ τε ὑπεχωροῦντων, καὶ πρὸς σφᾶς τεταγμένων τῶν ἐναντίων. ἡ μὲν οὖν ναυμαχία τοιαύτη φυομένη, ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν. καὶ οἱ κερκυραῖοι δείσαντες, μή σφισιν ἐπιπλεύσαντες αὖθις τὴν πόλιν ὡς κρατοῦντες οἱ πολέμιοι, ἢ τοῖς ἐκ τῆς νήσου ἀναλάβωσιν, ἢ καὶ ἄλλο τι νεωτερίσωσι, τούς τε ἐκ τῆς νήσου ἀναλαβεῖς τὸ ἡραῖον διεκόμισαν, καὶ τὴν πόλιν ἐφύλασσον. οἱ δ' αὖθις μὲν τὴν πόλιν οὐκ ἐτόλμησαν πλεῦσαι κρατοῦντες τῇ ναυμαχίᾳ. τριῆς δὲ καὶ δέκα ναῦς ἔχοντες τῶν κερκυραίων, ἀνέπλευσαν ἐς τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἀπέπλεον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, αὖθις μὲν τὴν πόλιν, οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ παραχῇ, καὶ φόβῳ ὄντας, καὶ βραδὺ παραπλεούντων, ὡς λέγεται, Αλκίδα, ἰσοπληθοῦς οὐκ ὄντος. αὖθις δὲ τὸ λευκίμμην τὸ ἀκρωτήριον ἀπέβαινον, ἐπόρθουν τοὺς ἀγρούς. ὁ δὲ δῆμος τῶν κερκυραίων ἐν τούτῳ πολλὰ ἐνῆν φυόμενος, μὴ αὖθις πλεύσωσιν αἱ νῆες, τοῖς τε ἱκέτας ἥσαν ἐς λόγους, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅπως σωθήσεται ἡ πόλις. καὶ τινας αὐτῶν ἔπεισαν ἐς τὰς ναῦς ἐμβῆναι. ἐπλήρωσαν γὰρ μόνας τριάκοντα, προσδεχόμενοι γὰρ ἐπίπλουν. οἱ δὲ πελοποννήσιοι μέχρι μέσου ἡμέρας δηώσαντες τὴν γῆν, ἀπέπλευσαν. καὶ ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν ἑξήκοντα νῆες ἀθηναίων, προαπολέουσαι ἀπὸ λευκάδος. ἃς, οἱ ἀθηναῖοι πυνθανόμενοι τὰ σαφῆ, καὶ τὰς μετ' Αλκίδου ναῦς ἔπλεον κέρκυραν μελλούσας πλεῖν, ἀπέστειλαν καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους στρατηγόν. οἱ μὲν οὖν πελοποννήσιοι τὰ νυκτὸς δύο κατατάχος ἐκομίζοντο ἐπὶ οἴκου παρὰ τὴν γῆν. καὶ ὑπερενεγκόντες τὸν λευκαδίων ἰσθμόν, τὰς ναῦς, ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν, ἀπεκομίζοντο. κερκυραῖοι δὲ ἀναθόμενοι τὰς τεσσαρακοντόρους ναῦς προαπολεούσας, τάς τε τῶν πολεμίων οἱ χωμήτας, λαβόντες τοὺς τε μεσογείους ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον, πρότερον ἐξωθοῦντας. καὶ τὰς ναῦς περιπλεύσαι κελεύσαντες, ἃς ἐπλήρωσαν ἐς τὸ ὑλλαϊκὸν λιμένα ἐν ὅσῳ περιεκομίζοντο, τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκλεινον. καὶ ἐκ τῶν νεῶν ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι ἐκβιβάζοντες, ἀπεχώρησαν ἐς τὸ ἡραῖον τε ἐλθόντες, τῶν ἱκετῶν ὡς πεντήκοντα ἀνδρῶν δίκην προχεῖν ἔπεισαν. καὶ κατέγνωσαν πάντων θάνατον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἱκετῶν, ὅσοι οὐκ ἐπείσθησαν, ὡς εἶδον τὰ γιγνόμενα, διέφθειραν αὐτῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἀπήλους, καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγχοντο. οἱ δ' ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο, ἀπήλυντο. ἡμέρας τε ἑπτὰ, ἃς ἀφικόμενος Εὐρυμέδων, ταῖς ἑξήκοντα ναυσὶ παρέμενε, οἱ κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δοκοῦντας ἦ., ἐφόνευον, τὰ μὲν ἀπίστως ἀπέφερον τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν. ἀπέθανον δὲ τινες καὶ ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα, καὶ ἄλλοι χρημάτων ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων. τοσαῦτα πᾶσα ἰδέα κατέστη θανάτου. καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ γίγνεσθαι, οὐδὲν ὅ τι οὐ ξυνέβη καὶ ἔτι περαιτέρω. καὶ γὰρ πατὴρ παῖδα ἀπέκλεινε, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο, καὶ πρὸς αὐτοῖς ἐκλεῖνον τοῖς. οἱ δ' ἔτι καὶ πρὸ οἰκοδομηθέντες ἐν τῷ Διονύσου τῷ ἱερῷ, ἀπέθανον. οὕτως ὠμὴ πᾶσα προυχώρησε. καὶ ἔδοξε μᾶλλον, διότι ἐν πρώτῃ ἐγένετο, ἐπεὶ ὑστερόν γε καὶ πᾶν ὡς εἰπεῖν δ' ἑλληνικὸν ἐκινήθη, διαφορῶν οὐσῶν ἐν παντί, πρός τε τὸν δῆμων πρὸς τὰ τῶν ἀθηναίων ἐπιτήδεια, καὶ τῶν ὀλίγων πρὸς λακεδαιμονίους. καὶ ἐν μὲν εἰρήνῃ

Αθηναίων. Απεκομίζοντο ἀπεπλεύσαν.

Οἰχομένας. ἀπεπλευσάσας. Τούς τε μεσογείους. οὓς ὁ νικόστρατος ἐν ναυπακτίᾳ πεντακοσίους ἤγαγεν. Ας ἐπλήρωσαν. αὐτὸν δῆλονότι. Εν ὅσῳ. χρόνῳ δῆλονότι. Περιεκομίζοντο. περιέπλεον. Εἴ τινα λάβοιεν. αὐτὶ τοῦ ἔλαβον. Εν τῷ ἱερῷ ἀληλούς. νῦν αὐτὶ τοῦ ἑαυτούς. Καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινές. μετεωριζόμενοι δῆλονότι

Ημέρας τε ἑπτά. ἤγουν καθ' ἡμέρας τε ἑπτά. Σφῶν αὐτῶν. ἤγουν ἑαυτῶν. Τὴν μὲν ἀπίαν ἀπέφερον. τὸ ἔγκλημα. ἤγουν ἐγκαλοῦντες ἐγκλήματα κοινὰ τοῦ κατάλυσιν τοῦ δήμου. Καὶ ἄλλη χρήματα. ἀπέθανον δῆλονότι.

Υπὸ τῶν λαβόντων. τὰ χρήματα. Πᾶσά τε ἰδέα. πάντα δηλαδὴ τὰ εἰωθότα ἐν τῷ πάσῃ γίνεσθαι, πόλει ἀπέβη. καὶ ἄλλα δὲ πολλῷ πλείονα ἐν τούτῳ τῇ πάσῃ. ὡς πεύσῃ πάσας ἄλλας ἐγένετο. Καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ. καὶ οἷον ἔθος ἔχειν ἐν τοιαύτῃ πάσει. Οὐδὲν ὅ τι οὐ ξυνέβη. αὐτὶ τοῦ πάντα. Καὶ πατὴρ παῖδα ἀπέκλεινε. καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο. καὶ πρὸς αὐτοῖς ἐκλείνοντο. οἱ δ' ἔτι καὶ προοικοδομηθέντες ἐν τῷ Διονύσου τῷ ἱερῷ, ἀπέθανον. οὕτως ὠμὴ πᾶσα προυχώρησε. καὶ ἔδοξε μᾶλλον, διότι ἐν πρώτῃ ἐγένετο, ἐπεὶ ὑστερόν γε καὶ πᾶν ὡς εἰπεῖν δ' ἑλληνικὸν ἐκινήθη, διαφορῶν οὐσῶν ἐν παντί, πρός τε τὸν δήμων πρὸς τὰ τῶν ἀθηναίων ἐπιτήδεια, καὶ τῶν ὀλίγων πρὸς λακεδαιμονίους. καὶ ἐν μὲν εἰρήνῃ προοικοδομηθέντες. κλίσμασι περιληφθέντες. Οὕτως ὠμὴ πᾶσα. αὐτὶ τοῦ ὡς ὠμότητα πολλὴν ἡ πᾶσα προεχώρησε, καὶ μᾶλλον φησὶν ὠμὴ ἔδοξεν, ἵνα πρῶτον ἐγένετο, ἐπειδὴ πρώτως ἐν ᾧ πολεμούμενον, ἔξενίσθη αὐτοῖς παρὰ τὸ εἰωθὸς φυόμενη. Διότι ἐν τοῖς. ἤγουν τοῖς κερκυραίοις. Επεὶ ὑστερόν γε. ἤγουν μετὰ

κεῖνον. Καὶ πᾶν ὡς εἰπεῖν τὸ ἑλληνικὸν. αὐτὶ τοῦ πάντες οἱ ἕλληνες. Τοὺς ἀθηναίους ἐπαίρεσθαι. λείπει τὸ ἀξιοῦντες. Λακεδαιμονίους. ἅτοπος οἱ ὀλιγαρχικοὶ τοὺς λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο ἐπιπολάζειν τὰς ὀλιγαρχεῖσθαι τὰς πόλεις. Οὐκ αἰεὶ ἐχόντων πρόφασιν. αὐτὶ τοῦ ἀπάντων οὐκ ἐχόντων πρὸς πόλεμον καλεῖν αὐτοὺς τοὺς ἕλληνας, νῦν δὲ λαβόντες φερομένην, δηλονότι ἐχθρούς εἶναι ἀλλήλοις, λακεδαιμονίους, καὶ ἀθηναίους. Καὶ ξυμμαχίας ἅμα. ἡ διάνοια, πιαυτη. οἱ πρεσβεύοντες τοῦ δήμου, καὶ οἱ ὀλιγαρχικοὶ, ῥᾳδίως ἑκάτεροι παρὰ ἀθηναίους, καὶ λακεδαιμονίους ἐπῄγοντο, δηλονότι πρόφασιν συμμαχίας, ὡς ἁμὰ ἑαυτοῖς ποιουμένοι. τοῦ μὲν ἀθηναίων, ἑτοίμως ὑπακούοντων τοῖς δημοτικοῖς, ἵνα προφασιοῦνται συμμάχους αὐτοὺς, καὶ διὰ αὐτοῦ βλάπτωσι λακεδαιμονίους. τοῦ δὲ λακεδαιμονίων ὁμοίως τοῖς ὀλιγαρχικοῖς δηλονότι. Καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἡγοῦνται ἑαυτοῦ. Προφασιεῖσθαι. κλῆσιν βοηθείας. Καὶ ἐπίστασθαι. σημεῖον. Πολλά. καὶ ἄλλα δηλονοτι. Καὶ χαλεπὰ ἡγοῦνται ῥᾴδια ἐνεγκεῖν τοὺς πάσχοντας. Κατὰ τάχος. αὐτὶ τοῦ δηλονότι. Γιγνόμενα μέν. ὡς τῇ φύσει ἐπόμενα. Ἢ αὐτὴ φύσις. ἡγοῦνται καθὸ πρέπει. Μᾶλλον δέ. μᾶλλον δὲ, καὶ ἵππον, οἷον εἰπεῖν ἐν ἄλλῃ πόλει, μᾶλλον. ἐν ἄλλῃ δὲ, ἵππον. ἤτοι, πεζή, μέν. πεζὸν. πεζὴ δὲ, ἐλάττονι, ὡς συνέβαινεν ἑκάστοις. Καὶ ἡσυχαίτερα. ἡγοῦνται ῥᾴδια, καὶ κατ' ὀλίγον ἐπιφερόμενα. Καὶ τοῖς εἰδόσι. πρόσωπα. Ὡς αἰεὶ ἑκάστοις αἱ μεταβολαί. ὡς αἱ τύχαι, καὶ αἱ μεταβολαι, πιπτουσι. Καὶ οἱ ἰδιῶται μείονους τὰς γνώμας ἔχουσιν. οἱ ἰδιάζοντες, οὐκ ἐπιμίας ἔχουσι τὰς γνώμας. Διὰ τὸ μὴ ἀκουσίοις. ἀκουσίου ἀνάγκην, τὴν διὰ ἀπορίαν γιγνομένην λέγει. ἡγοῦνται δὲ τὸ μὴ ἀναγκάζεσθαι πολιτεύειν ἀκουσίοις πράγμασι. Τοῦ καθ' ἡμέραν βίου δηλονότι. Καὶ πρὸς τὰ παρόντα. πρὸς τὴν παρούσαν κατάστασιν, τοῖς παροῦσιν ὀξυμοίοις τὰς γνώμας. νῦν γὰρ ὀργὰς τὰς γνώμας, καὶ τοὺς τρόπους ἐκάλεσεν. Ἐπισκοπεῖσθαι δὲ τὰ τῶν πόλεων. ἐπισκοπεῖσθαι αἱ πόλεις. καὶ αἱ ὕστερον τῶν ἄλλων ἐπανάστασουσαι, οἷα προεωρωμένων τὰς ἑτέρων ἐπιστάσεις, ἐκ τοῦ τοιούτου ἐφέροντο, καὶ ἐῤῥᾳθύμουν τὰς διανοίας, ὥστε καὶ πολυπραγμονεῖσθαι τὰς ἀναχωρήσεις γινομένας. Καὶ τὰ ἐφυστερίζοντα τοῦ. τὰ ὕστερον γινόμενα. Τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας καινοτομεῖναι. Τῶν τέχνων. τοῖς τρόποις τῶν ἐπιχειρήσεων καινοῖς δυσκομένοις, καὶ τῇ δεινότητι τῶν τιμωριῶν. Περιτεχνήσει. περιτεχνίᾳ. Ἀποστάσει. τῷ ἀνθεῖ. Καὶ τὴν ἀγαθὴν ἀξίωσιν. ἀξίωσιν μὲν, τὴν σημασίαν εἰπεῖν. δικαιώσει δὲ, αὐτὶ τοῦ τῇ ἑαυτοῦ δικαιοκρίσει. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι μετέθεσαν τὰ ὀνόματα. οὐ γὰρ ὡς νενομίκασι πρόσθεν, ἐχρῶντο κατὰ τὰ πράγματα, ἀλλὰ μεθαρμόσαντες κατὰ τὴν ἑαυτῶν κρίσιν. τὴν μὲν γὰρ ἀλόγιστον τόλμαν, ἀνδρείαν καὶ θρασύτητας καλεῖται, ἀνδρείαν προσηγόρευσαν. τὸ δὲ φιλέταιρος, παρελκόντως κεῖται. κέχρηται δὲ αὐτῷ, δηλονότι προσθεῖναι τόλμαν ἀλόγιστον, ἵνα παρίσωσις γένηται. Τόλμα μὲν γὰρ ἀλόγιστος. τὸ τολμᾶν ἀλογίστως. Μέλλησις δέ. τὴν δ' ὑλάβειαν, καὶ τὴν μελλησιν τὴν δὲ προνοιαν γιγνομένην, δειλίαν ὠνόμασαν. δυπρεπῆ. τὴν δὲ σωφροσύνην φασὶν. ἀναιδρείας πρόκαλυμμα ὤοντο. καὶ τὸ πρὸς πάντα σύνετον, πρὸς πάντα ἄργὸν ἔλεγον. τὸ δὲ μανικῶς ὀξύ, ἀνδρεία παρὰ τοῖς ἐναντίοις ἐνομίζετο. τὸ κειμένην γὰρ φησὶ τὸ ὄνομα. χρῆσθαι αὐτὴν λαβεῖν. καὶ ἁπλῶς φέρειν δύθυς καθέκαστον. Καὶ τὸ πρὸς πᾶσαν ξυνετόν. καὶ τὸ μὴ σύστασιν ὀρέχεσθαι ἁπλῶς πᾶν ὀρέγον. Τὸ δ' ἐμμανῶς. μανικῶς. Ἀνδρὸς μοῖραν ἀνδρείας. Ἀσφαλῆ δὲ τὸ ἁπλοῦν βουλεύσασθαι. τὸ ἁπλοῦν πολὺ βουλεύσασθαι διὰ ἀσφάλειαν, πρόφασιν ἀπροφάσιστον ἐνομίζετο. Ὁ δ' αὐτὶ λέγων αὐτῷ τῷ χαλεπαίνοντι. Καὶ ὑπονοήσας, ἔτι δεινότερος. ἁπλοῦν βουλεύεσθαι δηλονότι, ξυνετώτερος ἐνομίζετο. Προβουλεύσας δὲ ὁ δὲ, πρόσκοπον δηλονότι, ὅπως μήτε ἁπλοῦν βουλεύειν, μήτ' ἐπιβουλεύεσθαι ἀνάγκη ἁπλοῦν

γένηται, διαλύειν τὴν ἑταιρίαν ὑπῶπῶδύετο. Ἁπλῶς δὲ. καθολικῶς φάναι. Οφθάσας γὰρ μέλλοντα. αὐτὸ τὸ πρὶν παθεῖν ὑπὸ τῶ πολεμίων, αὐτὸς προλαβὼν, καὶ προπάσας τὰς πολεμίους, ἐθαυμάζετο. ἢ οὕτως. ὁ τὴν ἑαυτῶ ἑταιρίαν, καὶ πρῶτος τὸν πολέμιον δράσας κακῶς, ἐπῃνεῖτο. Καὶ ὁ ἀπῳκελδύσας τὸν μὴ διανοούμενον. ὁ παρακελδύσαμενος τοῖς μὴ διανοουμένοις κακόν τι δρᾶσαι, ἐπῃνεῖτο. ὁ παρακινήσας φθάσαι δηλονότι τὸν μὴ διανοούμενον. Καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τῶ ἑταιρικοῦ. καὶ μὴν καὶ οἱ συγγενεῖς φησὶ, τῶ φίλων ἀμοτριώτερον ἐνομίζοντο, δὴ τὸ ἑτοιμότερον πολεμᾶν ὑπὲρ τῶ φίλων τῶ φίλους, ἢ τῶ συγγενεῖς.

Μετὰ τὸ κρῖναι νόμων. οὐ γὰρ κατὰ τοὺς κειμένους φησὶ νόμους ὠφελεῖσθαι βέλοντες, τοιούτους ἐποιοῦντο συντάσεις καὶ ἑταιρίας, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους, δὴ πλεονεξίαν, τοῖς ὀρθῶς φηθοῦν ὑπὸ τὸ δέξεναντίας λεγομένοις ἐπείθοντο, οὐδὲ δύγνωμοσύνην, οὐ δὲ διὰ πονηρίαν, ἀλλὰ βίᾳ κρείσσοις ἦσαν αὐτοὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἐν τῶ ἀσφαλεῖ καθεστήκεσαν. Αλλὰ πρὸς τὸ καθεστῶτας. νόμοις δηλονότι. Καὶ τὰς ἐσφαῖς αὐτοὺς πίστεις. πιστοὶ

ἁπλῶς δὲ, ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακοῦ τι δρᾶν, ἐπῃνεῖτο, καὶ ὁ ἀπῳκελδύσας τὸν μὴ διανοούμενον, καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τῶ ἑταιρικοῦ ἀμοτριώτερον ἐγένετο, δὴ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι προφάσεως πολεμᾶν. οὐ γὰρ μετὰ τοῦ κειμένων νόμων ὠφελείας αἱ τοιαῦται ξυνόδοι, ἀλλὰ παρὰ τοὺς καθεστῶτας περὶ νεξίας. καὶ τὰς εἰς σφᾶς αὐτοὺς πίστεις, οὐ τῶ θείω νόμῳ μᾶλλον ἐκράτυνον το, ἢ τῶ κοινῆ τι παρανομῆσαι. τά τε ἀπὸ τῶ ἐναντίων καλῶς λεγόμενα ἐνεδέχον το ὀργῶν φυλακὴ προῦχοιεν, καὶ οὐ ξυναπότιπ. αὐτὸ τιμωρήσασθαί τε τινὰ πρὸ πλείονος ἦν, ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν. καὶ ὅρκοι εἶπου ἅμα γένοιντο ξυναλλαγῆς ἐν τῶ παρόντι καιρῶ, πρὸς τὸ ἄπορον ἑκατέρῳ διδόμενοι, ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν. ἐν δὲ τῶ παρατυχόν τι φθάσας θαρσῆσαι, εἰ ἴδοι ἀφρακτον, ἢ δίον δὴ τὴν πίστιν ἐτιμωρεῖτο, ἢ διὰ τοῦ προφανοῦς. καὶ τό, τε ἀσφαλὲς ἐλογίζετο, καὶ ὅτι ἀπαθὲς τῶ πρὸ ἡμῶν, ξυνέστεως ἀγώνισμα προσελάμβανε. ἦσαν δ' οἱ πολλοὶ κακοῦργοι ὄντες, δεξιοὶ κεκλινται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοί. καὶ τῶ μὲν, ἀσχύνονται. ἀῶ δὲ τῶ, ἀγαλλονται. παντων δ' αὐτῶν ἄπιον, ἢ ἀρχὴ ἡ δὴ πλεονεξίαν, καὶ φιλοτιμίαν. ἐκ δ' αὐτῶν, καὶ ἐς τὸ φιλονεικεῖν καθιστάμενον τὸ πρόθυμον. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες μετὰ ὀνόματος ἑκάτεροι δύπρεπούς, πλήθους τε ἰσονομίας πολιτικῆς, καὶ ἀριστοκρατίας σώφρονος προτιμήσει. τὰ μὲν κοινὰ λογῳ θεραπεύοντες, ἆθλα ἐποιοῦντο. παντὶ δὲ τρόπῳ ἀγωνιζόμενοι ἀπίλων πρὸ γίγνεσθαι, ἐτολμησαν τε τὰ δεινότατα, ἐπεξῆλθόν τε, τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους οὐ μέχρι τοῦ δικαίου καὶ τῆ πόλει ξυμφόρου προτιθέν-

φησὶν ἦσαν ἀπίλοις, οὐχ ὅρκοις δόντες, ἀπὸ κοινῶς τι παρανόμον πράξαντες. Η τῶ κοινῆ τι παρανομῆσαι τῆ κοινῆ παρανομία. Περὶ πλείονος. πρὸ πλείονος ἐποιοῦντο δρᾶσαί τι κακῶν τοὺς ἐναντίους, ἢ αὐτοὶ μὴ παθεῖν. αὐτὸ τὸ ἁπλῶν γὰρ, τὸ αὐτιμωρήσασθαι, καὶ τὸ μὴ προπαθεῖν. Καὶ ὅρκοι εἶπου ἅμα γένοιντο. καὶ ὁ πρότε φησὶν ὅρκους παρέχοιεν ἀλλήλοις πρὸ διαλλαγῆς, παραυτίκα μόνον ἴσχυον οἱ ὅρκοι, καὶ μέχρι τούτου ἐπίστευον αὐτοῖς, ἕως ἐν ἀπορία τοῦ ἄλλως πιστεῦσαι καθεστήκεσαν, ὡς αὖ εἰ ἐλέχθη, εἰ ἦσαν ἐν ἀπορία τοῦ πιστεῦσαι τῆ ἑαυτῶν δυνάμει, καὶ ἀπιθέσθαι τῆ ἑτέρων δυνάμει, ἴσχυον ἐν αὐτοῖς οἱ ὅρκοι. εἰ δὲ σπένδεσθαί τινα αὐτῶν δυνηθῆναι, παρουδὲν θέμενος τοὺς ὅρκους, ἐπετίθετο. Εν δὲ τῶ παρατυχόντι. ἐν δὲ τῶ συμφέροντι, καὶ τῶ μετὰ ταῦτης χρόνῳ, ὁ ἀπὸ τύχης ἐπῃκὼς πρῶτος τὸ θαρρῆσαι δυνηθῆναι, ἢ δεύτερον μᾶλλον δὴ τὴν πίστιν ἐπετίθετο, ἢ διὰ τοῦ προφανοῦς μαχόμενος. καὶ τότε μάλιστα ἀσφαλὲς ἐνόμιζε τὸ ἀπιστεῖσθαι, δὴ τὸ ἄφρακτον δύρεῖν τὸν ἐναντίον τοῦ ὅρκου τῶ θαρρεῖν. καὶ δὴ τοῦτο δὲ ἥδιον μετὰ τὸν ὅρκον ἐτιμωρεῖτο, ὅτι δόξαν φρονήσεως ἐλάμβανε, τῆ ἀπιστίᾳ τοῦ ὅρκου, καὶ τῆ τέχνῃ τὸ πλεονεκτεῖν. Καὶ τῶ μὲν, ἀσχύνονται. ἀῶ τῶ ἀμαθεῖς καλεῖσθαι. Εῶ δὲ τῶ, ἀγαλλονται. ἀῶ τῶ σωφρονεῖν καλεῖσθαι. Παντων δ' αὐτῶν ἄπιον. παντων δὲ τὴν εἰρημένων κακῶν, ἄπιον ἦν ἢ ἀῶ θυμία τοῦ βουλεύεσθαι ἄρχειν τῆς γῆς, δὴ πλεονεξίαν, καὶ φιλοτιμίαν. ἐκ τούτων δὲ ἡ πάσῃ, ἀρχὴν λαμβανούσα, φημὶ δὴ τοῦ ἄρχειν, καὶ τῆς πλεονεξίας, καὶ φιλοτιμίας, ὕστερον λαμβάνει ἑτέραν τὴν κακῶν αἰτίαν, τὴν τοῦ πάσχειν ὑπερφρονοῦντων προθυμίαν, ὡς πορεῖς ἔξιν ὀρχομένων αὐτὴν, τοῦ προῦχεσθαι, καὶ μὴ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων. Εκ δ' αὐτῶν. ἤγουν δ' αὐτά. Οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι προϊστάμενοι, τὴν δημοκρατίαν τῆς ὀλιγαρχίας μετὰ ὀνόματος ἑκάτεροι δύπροσώπου, καὶ πιθανοῦ, οἱ μὲν, λέγοντες προΐστασθαι τῆς δημοκρατίας τῆς ἐλευθέρας, οἱ δὲ, τῆς ἀριστοκρατίας λέγοντες αὐτὴν ποιεῖσθαι τῆς σώφρονος, τὰ μὲν δημόσια νικήσαντες εἶχον, καὶ οὐ μέχρι τοῦ δικαίου, καὶ τοῦ συμφόρου τῆς πολιτείας τὰς τιμωρίας ἐποιοῦντο. ὑπερβιβάσαι δὲ δεῖ τὸ προτιθέντες, καὶ σπουδάζοντες πρὸς τῶ αὐτέρῳ πῦ, τιμωρίας προτιθέντες. Εκάτεροι δύπρεπούς. πιθανοῦ. δύχρῆμος. Πλήθους τε ἰσονομίας. ἤγουν δημοκρατίας. Αθλα ἐποιοῦντο. ἐπαθλα, αὐτὸ τοῦ κοσμῆ. Τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους. ἤγουν τιμωρούμενοι, σπουδαιότερας ἐποιοῦν.

Ως τε δυσβείᾳ μέν. ὥς τε μετ' δυσβείας μὲν πρᾶξαί τι, οὐδ' ετέρῳ φρονητὴς ἦν, οὐδὲ ασουδή. οἷς τοῦ δὲ σὺν εβαινεν ὄξα σατήσαν, διὰ λόγου τινὸς δυπρεσοῦς πρᾶξαί τι ψυναῖον, οὗ τι ε σονοῦντο. τὸ δὲ δύηθες, τὸ ἀπλοῦν, τὸ ἀσόνηρον δηλοῖ. Ε σιφθόνως τι διὰ πράξασθαι. αὐτὶ τ ε σίφθονον, καὶ μέγα. τὰ γὰρ μεγάλα, καὶ φθονεῖται. Αμεινον ἤκουν. ἤγουν ε σωνοῦντο. Τὰ δὲ μέσα τ σολιτ. ἤγουν οἱ μέσοι σολῖται. ἤγουν οἱ μὴ τοὺς πρωτάτας. οἱ δὲ μέσοι φησὶ τ σολιτ, τουτέστιν, οἱ μηδετέρῳ μέρει προστιθέμενοι, μήτε τῷ τ δημοτικῶν, μήτε τῷ τ ὀλιγαρχικῶν, ἢ ἡσυχάζοντες, καὶ μὴ θέλοντες σασάζειν, ὑσ' ἀμφοτέρων ε φθείροντο. ἢ ὅτι οὐ σὺν ηγωνίζοντο τοῖς στρατιώταις σαρακαλοῦσιν, ἢ φθονούμενοι ὑπὸ τ σασάζοντ, ὡς ἀσειθεῖς αὐτοῖς εἶναι θέλοντες. Καὶ τὸ δύηθες. τὸ ἀπλοῦν. τὸ ἀσόνηρον. σημαίνεται δ' δύηθες ἁπλοῦν καλοῦ. καὶ οἱ ἁπλοῖ τ δὺ ανθρώπων, καὶ ἀσόνηροι, οὗ τοι δ' ε φῶν οἱ μεγαλοψυχίας μάλισα, καὶ δυφυείας μετέχοντες, καταγελώμενοι ὑπὸ τ σασάζοντ, ἀσωλλυντο. οἱ δὲ ἀπροσδυντες ἀλλήλοις, καὶ σαρατεταγμένοι δεινῶς κατ' ἀλλήλων, ὡς ἁπλοῦστερον οὗ τι διεσώζοντο, δὴ τ ἀσιστίας, καὶ τ σαρασκευῆς. Τὸ δὲ ἀσπεπτάχαι ἀλλήλοις. τὸ ἀσιστεῖν ἀλλήλοις. τὸ ἐντεῦθεν αὐτὰ σπεσάθαι. Ε σιπολὺ δύνεγκε. κρεῖσσον εγένετο. Ο διαλύσων. ὁ φιλιώσων. Οὔτε ὅρκος φοβερός. θεῖος. Κρειόσους ὄντες. ρέσσοντες δὲ οἱ ανθρωσοι τοῖς λογισμοῖς, πρὸς τὸ μὴ ελσίζειν τινὰ σίστιν, καὶ βεβαιότητα, προενοοῦντο μᾶλλον, ἵνα μὴ σάθωσιν αὐτοὶ κακῶς. σισθῦσαι δὲ οὐκ εδύναντο καὶ οἱ ἁσσενέστεροι ὡς ἁπλοσώτερον, ἢ τοι εσώζοντο, ἢ ενίκων. Καὶ εἰ φαυλότεροι γνώμην. οἱ ἀσθενεῖς. Ως τὰ σλείω. ὡς ἁπλοσώτερον. Τῷ γὰρ δεδιέναι. φοβούμενοι γὰρ φησὶν οἱ αὐτοὶ σότεροι, μὴ δὴ σὺν εσεως σλείονος οἱ αὐτὶ σαλοι σολυγένωντ αὐτ, καὶ ἐκ τ σολυτρόσου τ γνώμης αὐτ νικηθέντες διαφθαρῶσι, σολμηρότερον σρὸς τὰ ἔργα εχώρουν, σολμῇ μᾶλλον σεσοιθότες, ἢ φρονήσ, καὶ μεθόδῳ διανοίας. Το, τε αὐτ ενδεές. τὴν ἔλλειψιν τ γνώσεως. Καὶ ἐκ τ σολυτρόσου αὐτ. τ φρονίμων. Οἱ δὲ καταφρονοῦντες. οἱ δὲ δοκοῦντες εἶναι σὺν τοὶ, καὶ νομίζοντες ἁπλβουλυόμενοι, σάντως αὐ δὴ τὴν σὺν εσὸν σροσθαι, καὶ οὐδὲν νομίζοντες δρᾶν δεῖ, ἀφρασσοι διεφθείροντο. Α φρασσοι λείσει τὸ ὄντες. Ασμενη. μεθ' ἡδονῆς. Σρουσπέσσαν, σιμώτερον ε κρίναν. Τοῦ τε μὴ ἀδικεῖν. ἡγοῦνται δικαίου. Ες ἀλ

τες. ες δὲ τὸ εκατέρους σρουθείη δὸ νῦν ε χον ὁρίζοντες, καὶ ἢ μᾶλλον φίφου αὐδίκου καταγνώστως, ἢ χειρίσθμενοι τὸ κρατεῖν, ε σιμοι κῆσαν τὴν αὐτίκα φιλονεκίαν ε χετσμσάναι. ὥς τε δυσβείᾳ μὲν, οὐδ' ετέροις ενόμιζον, δυπρεσείᾳ δὲ λόγου, οἷς ξυμβαίη ἁπλῶς ε σιφθόνως τι διὰ πράξασθαι, ἀμήνονα ἤκουον. τὰ δὲ μέσα τ δὺ πολιτῶν υσ' ἀμφοτέρων, ἢ ὅτι οὐ ξυνηγωνίζοντο, ἢ φθόνῳ τ σολεῖναι διεφθείροντο. οὕτως ασα ἰδέα κατέστη κακοτροσίας διὰ τὰς στάσεις τῷ ἑλληνικῷ. καὶ τὸ δύηθες, οὗ τὸ φυναῖον σεῖσον μετέχει, καταγελασθέν, ἢ φανίσθη. τὸ δὲ αὐτὸ τετάχαι ἀμηλοις τῇ γνώμῃ ἁπλῶς, ἁπλοῦ διήνεγκεν. οὐ γὰρ ἦν ὁ διαλύσων οὔτε λόγῳ ἐχυρός, οὔτε ὅρκος φοβερός. κρειόσοις δὲ ὄντες ἁπλαντες λογισμῷ ἐς τὸ αὐελσισον τ βεβαίου, μὴ σαθεῖν μᾶλλον σροεσκόσουν, ἢ σισθῦσαι ε δύναντο. καὶ οἱ φαυλότεροι γνώμην, ὡς τὰ σλείω σροσεγίγνοντο. τῷ γὰρ δεδιέναι τό, τε αὐτ ενδεές, καὶ τὸ τ ἐναντίων ξυνεχὲς μὴ λόγῳ τε ὅσους ὧσι, καὶ ἐκ τοῦ σολυτρόσου αὐτ τῆς γνώμης φάσιν σροεσβουλυόμενοι, σολμηρῶς σρὸς τὰ ὀργα εχώρουν. οἱ δὲ καταφρονοῦντες καὶ σροαισθέσθαι, καὶ ὀργῷ οὐδὲν σφᾶς δεῖν λαμβάνειν ἀγνώμῃ ε ξεσιν, ἁφρακτοι μᾶλλον διεφθείροντο. ἐν οἷ δὴ τῇ κερκύρᾳ, τὰ σολλὰ αὐτ σροετολμήθη. καὶ ὅσα ὕβρει μὲν ἀρχόμενοι τοσείσον, ἢ σωφροσύνῃ, ὑσὸ τ τ σιμωρίαν σαραχόντων, οἷα ἂν τὰ μυνόμενοι δράσαι ἂν. τενίας δὲ τῆς ἡσθυμίας ἀσαλλαξείοντες τινας, μάλισα δ' ἂν διὰ σάθους ἁπλῶς θυμοῦντες τὰ τ τέλας ε χειν, σαρὰ δίκην γιγνώσκοιεν. οἵ τε μὴ ἁπλῶς σεσονεξία, ἀσὸ ἴσου δὲ μάλισα ἁπλοῦντες ἀσαν δυσφορᾷ, ὀργῆς σεῖσον ε χσερόμενοι, ὡμῶς καὶ ἀσαραιτήτως ε τέλθοιεν. ξυναραχθέντος τε τ βίου ες τὸν καιρὸν τοῦτον τῇ τόλει, καὶ τ νόμων κρατησάσα ἢ ανθρωσεία φύσις, εἰωθυᾶ καὶ σαρὰ τοὺς νόμους ἀδικεῖν, ἀσμένη ε δήλωσεν, ἀκρατὴς μὲν ὀργῆς οὖσα, κρειόσων δὲ τοῦ δικαίου, σολεμία δὲ τ σρου χοντος. οὐ γὰρ ἂν τοῦ τε ὁσίου τὸ τιμωρεῖσθαι σρυτίθεσαν, τ τε μὴ ἀδικεῖν τὸ κερδαίνειν, ἐν ᾧ μὴ βλασφουσαν ἰσχύειε τὸ φθονεῖν. ἀξιοῦσί τε τοὺς κοινοὺς σῳ τ τοιούτων οἱ ανθρωσοι νόμους, ἀφ' ὧν ἀσασῶν ελσὶς ὑσόκειται σφαλεῖσι, καὶ ἂν αὐτοὺς διασώζεσθαι, ἐν ἄλλων τιμωρίαις σρὸς καταλύσν, καὶ μὴ ὑσολείσεσθαι σοτε ἀρα τὶς κινδυνεύσας, σινὸς δ' ἐσέτεινε αὐτ. οἱ μὲν δὴ κατὰ τὴν τόλιν κερκυραῖοι, τοιαύτας ὀργὰς τὰς σρώτας ες ἀμηλους ε χήσαντο. καὶ ὁ Ευρυμέδων, καὶ οἱ ἀθηναῖοι, ἀσεσήσαν γὰρ αὐτ ες τεσσαράκοντα ναῶν. ὕστερον δὲ οἱ φοβούμενοι τ κερκυραίων, διεσώθησαν γὰρ αὐτ ες τεσσαράκοντα, τείχει τε λαβόντες, ἃ ἦν ἐν τῇ σεσείρῳ, ε κράτουν τ χώραν οἰκείας γῆς. καὶ ὁξ αὐτῆς ὁρμώμενοι, ελσίζοντο τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ σολλὰ ἐβλασφον. καὶ λιμὸς ἰσχυρὸς ε γένετο ἐν τῇ σόλει. ε σρεσβεύοντο ὅ καὶ ες τὴν λακεδαίμονα, καὶ κόρινθον, σρὸς καθόδου. καὶ ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ε σράσσετο, ὕστερον χρόνῳ σλοῖα καὶ ἁπλοῦσι σαρασκευασάμενοι, διέβησαν ες τ νῆσον ε ξακόσιοι μάλισα οἱ σαντες. καὶ τὰ σλοῖα ε μσρήσαντες

σαν. καὶ σῦρ ε νεμον. καὶ ἄλλα σολλὰ ἐγίγνετο οἷα εἰκὸς ἐν σολέμῳ. Ε σὶ δὲ τρισὶ μάλισα ἡμέραις τοῖς σᾶσι σανταχοῦ ἐγένετο. καὶ σρῶτον μὲν ἐν τοῖς ἕλλησι. καὶ ὕσερον ὅσα ἐν τοῖς βαρβάροις ἐν μέρει τινὶ ἐβιάσθη. καὶ ἐν τοῖς μὲν ἕλλησι σρῶτον ἐν κερκύρᾳ. ἐνόμισαν γὰρ ἁπλῶς ε σὶ τῇ σρώτῃ ἀσοσίᾳ ἐλθεῖν ἐσὶ τὴν ἀρχὴν τ ἐναντίων, καὶ τὴν ἐρημίαν τ σαρόντων. ἐν ᾗ ἡμέρᾳ καὶ ὁ σατὴρ ἦλθε τ κερκυραίων, καὶ ἐν ᾗ ἐκ τ σολυτρόσου αὐτ ἐσέσειλαν ἀθηναῖοι, καὶ ἐν ᾗ ἐκ τ σολυτρόσου αὐτ σρῶτον

λήλους ἐχρήσαντο. ἦγουν κατ' ἀγνόιαν. Διέβησαν ἐς τὴν νῆσον. τὴν Κέρκυραν. Οὕτως ἀπόγνοια ἦ. οὕτως ἀπογνώσῃ ἢ τύχοι στρέψαι, καὶ ἀποπλοῦσαι, καὶ ἄλλο τι πρᾶξαι. πλὴν τοῦ κρατῆσαι τῆς Κερκύρας. Τῆς τε γῆς εἴργοντο. εἴργοντο οἱ Λεοντῖνοι, ὥς τε μήτε κατὰ γῆν, μήτε κατὰ θάλατταν ἐμπορεύεσθαι. Καὶ ἐστρεμμαν οἱ Ἀθηναῖοι. συμμαχίαν ἐποιήσαντο. Αὐτόθεν. ἦγουν ἀπὸ τῆς Σικελίας. Προστρέψαντες δὲ. δόκιμα ὄντα. Εἰ φίσοι δύναται εἴη. εἰ δύναται εἴη ῥᾳδίως αὖθις ἐπὶ τοὺς τὰς Σικελιώτας. Μετὰ τῶν ξυμμάχων. Λεοντίνων, καὶ τῶν ἄλλων. Ἐκλιποῦσα μὲν οὐδὲν χρόνον. οὐ διαλείπουσα τὸ παράπαν.

Τὸ παντάπασι. τὸ σύνολον. Ὁμως διακωχή. διάλειψις. ἀναβολή. Παρέμειναν δὲ τὸ μὲν ὕστερον. ἦγουν κατὰ τὸ δεύτερον παρέμεινεν εἰς ἐνιαυτόν. Οπ μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. αὐτὴ δὲ μηδὲν ἧσσον τούτου μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. ἐν ἄλλῳ ἔκειται, ὥς τε Ἀθηναίους τε μὴ εἶναι, ὅπ μᾶλλον τούτους ἐποίησε, καὶ ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. Ἐκ τῆς τάξεως. ἐκ τῆς συντάξεως τῶν πολεμικῶν δηλονότι. Καὶ μάλιστα ἐν ὀρχομενῷ τῷ βοιωτίῳ. δύο γὰρ ὀρχομενοί, ὁ μὲν, τῆς Ἀρκαδίας, ὃν Ὅμηρος καλεῖ πολύμηλον. ὁ δὲ, τῆς Βοιωτίας, ὃν ὅμηρος καλεῖ μινύειον. Διὰ δρίας. τῶν νήσων δηλονότι. Ἐστρατεύειν. τὰς νήσους. Καλεῖται δὲ λιπαρά. αὕτη τῶν παλαιῶν λιπαρά, μελιγουνὶς ἐκαλεῖτο, ὡς φησὶν ὁ καλλίμαχος. Τεμόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι. ἢ ἀπία τῆς ἐστρατείας τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν λιπαραίων. Τὴν γῆν. ἐκείνων τῶν νήσων

ὅπως ἀπόγνοια ἦ τοῦ ἄλλο τι κρατεῖν τῆς γῆς, ἀναβαίνοντες ἐς τὸ ὄρος τὸν Ἐτώνην, τεῖχος ἐνῳκοδομησάμενοι, ἐφθειρον τοὺς ἐν τῇ πόλει, καὶ τῆς γῆς ἐκράτουν. τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος, Ἀθηναῖοι εἰκοσὶ ναῦς ἐστείλαν ἐς Σικελίαν, καὶ Λάχητα τὸν Μελανόπου στρατηγὸν αὐτῶν, καὶ Χαρόιάδην τὸν Εὐφιλήτου. οἱ γὰρ Συρακούσιοι, καὶ Λεοντῖνοι, ἐς πόλεμον ἀλλήλοις καθεστασαν. ξύμμαχοι δὲ τοῖς μὲν Συρακουσίοις ἦσαν, πλὴν Καμαριναίων, αἱ ἄλλαι δωρίδες πόλεις, αἱ πᾶσαι καὶ πρὸς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων τὸ πρῶτον ἀρχομένου τοῦ πολέμου ξυμμαχίαν ἐτάξαντο, οὐ μέντοι ξυνεπολέμησάν γε. τοῖς δὲ Λεοντίνοις, αἱ Χαλκιδικαὶ πόλεις, καὶ Καμάρινα. τῆς δὲ Ἰταλίας, λοκροὶ μὲν Συρακουσίων ἦσαν, ῥηγῖνοι δὲ κατὰ τὸ ξυγγενὲς Λεοντίνων. ἐς οὖν τὰς Ἀθήνας πέμψαντες οἱ τῶν Λεοντίνων ξύμμαχοι, κατά τε παλαιὰν ξυμμαχίαν, καὶ ὅπ ἴωνες ἦσαν, πείθουσι τοὺς Ἀθηναίους πέμψαι σφίσι ναῦς. ὑπὸ γὰρ τῶν Συρακουσίων, τῆς τε γῆς εἴργοντο, καὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἐστρέμμαν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς μὲν οἰκείοτητος πρόφασιν, βουλόμενοί τε μὴ τοσοῦτον σῖτον τὴν πελοποννησον ἀγεσθαι αὐτόθεν, προσεῖραν τε πειούμενοι, εἰ σφίσι δύνατα εἴη τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια θέσθαι. κατασκοπὴν οὖν ἐς ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο μᾶλλον τῶν ξυμμάχων, καὶ ὁ θόρος ἐτελεύτα. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, νόσος τὸ δεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ἐκλιποῦσα μὲν οὐδὲν χρόνον τὸ παντάπασιν. ἐγένετο δὲ τις ὅμως διακωχή. παρέμειναν δὲ τὸ μὲν ὕστερον, οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ. τὸ δὲ πρότερον, καὶ δύο ἔτη. ὡς τε Ἀθηναίους τε μὴ εἶναι, ὅπ μᾶλλον τούτους ἐποίησε, καὶ ἐκάκωσε τὴν δύναμιν. πεντακοσίων γὰρ ὁπλιτῶν καὶ πεντακισχιλίων οὐκ ἐλάσσους ἀπέθανον ἐκ τῆς τάξεως, καὶ τριακοσίων ἱππέων. τοῦ δὲ ἄλλου ὄχλου, ἀνεξεύρετος ἀριθμός. ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ πολλοὶ σεισμοὶ τότε τῆς γῆς, ἔν τε Ἀθήναις, καὶ ἐν Εὐβοίᾳ, καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ μάλιστα ἐν ὀρχομενῷ τῷ βοιωτίῳ. καὶ οἱ μὲν ἐν οἰκείᾳ Ἀθηναῖοι, καὶ ῥηγῖνοι, τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, τριάκοντα ναυσὶ στρατεύουσιν εἰς τὰς Αἰόλου νήσους καλουμένας, θέρους γὰρ διὰ εὐδρίαν, ἀδύνατα ἦν ἐστρατεύειν. νέμονται δὲ λιπαραῖοι αὐτὰς, κωδίων ἄποικοι ὄντες. οἰκοῦσι δὲ ἐν μιᾷ τῶν νήσων οὐ μεγάλῃ. καλεῖται δὲ λιπαρά. τὰς δὲ ἄλλας ἐκ ταύτης ὁρμώμενοι, γεωργοῦσι, διδύμην, καὶ στρογγύλην, καὶ ἱεράν. νομίζουσι δὲ οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἱερᾷ, ὡς ὁ Ἥφαιστος χαλκεύει, ὅπ τὴν νύκτα φαίνεται πῦρ ἀναδιδοῦσα πολύ, καὶ τὴν ἡμέραν καπνόν. κεῖνται δὲ αἱ νῆσοι αὗται κατὰ τὴν Σικελῶν καὶ Μεσσηνίων γῆν. ξύμμαχοι δ' ἦσαν Συρακουσίων. τεμόντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι τὴν γῆν, ὡς οὐ προσεχώρουν, ἀνέπλευσαν ἐς τὸ ῥήγιον, καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. καὶ τὸ θέρος ἐτέρου ἐτελεύτα ᾧ πόλεμος τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, πελοποννήσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, μέχρι μὲν τοῦ ἰσθμοῦ ἦλθον, ὡς ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβαλοῦντες, Ἀγίδος τοῦ Ἀρχιδάμου ἡγουμένου λακεδαιμονίων βασιλέως. σεισμῶν δὲ πολλῶν, ἀποτραπόντων πάλιν, καὶ οὐκ ἐγένετο ἐσβολή. καὶ περὶ τούτους τοὺς χρόνους τοῦ σεισμῶν κατέχοντων τὴν βοιωτίαν, ἡ θάλασσα ἐπέλθοῦσα ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς, καὶ κυματωθεῖσα. ἐπῆλθε τῆς

τῶν δηλονότι. Ἀπέπλευσαν. ἀποπλεύσαντες, ἐπανῆλθον. Καὶ οὐκ ἐγένετο ἐσβολή. ἔφοδος. Ἡ θάλασσα ἐπέλθοῦσα. ἐπανελθοῦσα ἡ θάλασσα, μέρος ἀπὸ τῆς ποτὲ οὔσης γῆς ἐπῆλθε, καὶ κατέλαβε. καλῶς δὲ εἶπε τῆς ποτὲ οὔσης γῆς, ὡς νῦν θαλάσσης οὔσης δηλονότι δηλῶν σεισμόν. ἄλλοι δὲ οὕτως. ἡ θάλασσα εἰς ἑαυτὴν ἐπαναχωρήσασα, καὶ ὑποστρέψασα ἀπὸ τοῦ λιμένος, καὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τὰ κύματα ὠθεῖ. τότε γὰρ μάλιστα κύματος ἐστὶ, ὅταν εἰς ἑαυτὴν ἀναχωρήσῃ. αὖθις δ' ἐλθοῦσα

ἀπὸ τὴν γῆν, κατέλαβε μόρος τι ἕτερον τῆς γῆς, ὅσῳ πρότερον οὐ κατεῖχε. Καὶ ὁ μὲν, κατέκλυσε. καὶ οἱ μὲν κύμασι, κατακλυσθέντες τὴν γῆν· τὸ δὲ μόρος τῆς γῆς ἐκεῖνο, ὑπενόστησε, καὶ ὑποκαθέζετο, καὶ παρενόστερον ἐγένετο. Ὅσοι μὲν ἐδύναντο φθάναι προλαβεῖν. Τὴν ἀπὸ λοκροῖς τοῖς ὑπουντίοις. τρεῖς λοκρίδες εἰσίν. αὗται μὲν τῆς ὑπουντίων, καὶ ἡ τῆς ἀπὸ ξεφυρίων, καὶ ἡ τῶν ὀζολῶν. Παρεῖλε. μόρος παρεκόμεν. Ἀνειλκυσμένων. ἐπὶ τῆς ξηρᾶς οὐσῶν. Καὶ ἐν τῷ παρήθῳ. ἡ τῷ παρήθος, νῆσός ἐστι μία τῶν κυκλάδων. Κύματος ἐπάνω χώρησίς τις. αὐτὴ δ' ἐγένετο κύματος ὀξυρμησίς τις ἐπὶ τὴν γῆν.

Αἴτιον δ' ἐγὼ γε ἂν τοιοῦτον νομίζω. τὸ νόημα, τοιοῦτον ὅτι νομίζω τὴν γῆν σειομένην, τῇ κινήσει τὴν θάλασσαν ἀναπτύεσθαι. τὴν δὲ θάλασσαν ἀναπτύεσθαι, καὶ μᾶλλον τὰ κύματα πιέζεσθαι, καὶ μᾶλλον μείζονος ἐπελθούσης ὁρμῆς, ᾗ ἐπὶ μόρος ἀπὸ κλύσαι τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐκεῖνο μόνον, ὅσῳ εἶχε τὸ πρότερον.

Καὶ ὀζυρμησίνης πάλιν. καὶ τὸν σεισμὸν νομίζω φησὶ τὴν θάλασσαν ἀμφίδιον ἀπωσάμενον τῇ ἀπὸ βάτρα κινήσει, βιαιότερα τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν.

Ὡς ἕκάστις ξυνέβαινεν ὡς ἑκάστοις τὴν αἰτίαν τοῦ σασάξειν, καὶ πολεμεῖν ἐγίγνετο.

Τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν. τῶν ἀθηναίων. Καὶ τῷ ὄρυματι. τῷ φρουρίῳ. Προσβαλόντες. σφοδρῶς ἐπελθόντες.

Καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπακούειν. τοῖς ἀθηναίοις ὁ λογότι.

Οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἤγουν ξυμμαχεῖν.

Ὡς δὲ αὐτοῖς. αὐτοῖς τοῖς αθηναίοις. ὑπὸ νύκτα δὲ ἔχοντες. ἐλλιμενίσαντες. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως. τῶν ἀθηναίων ὁ λογότι. Ἀπὸ σημείου. ἀπὸ σώματος, σημεῖα αἰρεῖναντες ἀλλήλοις. Οἱ δὲ, ἐπὶ τὰς ναῦς. ἦγουν οἱ ὁπλῖται,

πόλεως μέρος τι. καὶ ὁ μὲν, κατέκλυσε, τὸ δ' ὑπενόστησε. καὶ θάλασσα νῦν ὅτι πρότερον οὖσα γῆ. καὶ ἀνθρώπους διέφθειρεν, ὅσοι μὴ ἐδύναντο φθῆναι, πρὸς τὰ μετέωρα ἀναδραμόντες. καὶ παρὰ ταλαντήν τὴν ἀπὸ λοκροῖς τοῖς ὑπουντίοις νῆσον, παραπλησία γίγνεται ἐπίκλυσις. καὶ τοῦ τε φρουρίου τῆς ἀθηναίων παρεῖλε, καὶ δύο νεῶν ἀνείλκυσμένων, τὴν ἑτέραν κατέαξεν. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν τῷ παρήθῳ κύματος ἐπάνω χώρησίς τις, οὐ μέντοι ἐπέκλυσέ γε. καὶ σεισμὸς τοῦ τείχους τι κατέβαλε, καὶ ὁ πρυτανεῖον, καὶ ἄλλας οἰκίας ὀλίγας. Αἴτιον δ' ἐγώ γε τοῦ τοιούτου νομίζω, ἡ ἰσχυρότατος ὁ σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀπολείπειν τε τὴν θάλασσαν, καὶ ὀξέως πάλιν ἐπανωθῆναι, βιαιότερον τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν. αἴδυ δὲ σεισμοῦ, οὐκ ἂν μοι δοκεῖ τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι γενέσθαι. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους ἐπολέμουν μὲν καὶ ἄλλοι, ὡς ἑκάστοις ξυνέβαινεν, ἐν τῇ σικελίᾳ. καὶ αὐτοὶ οἱ σικελιῶται ἐπ' ἀλλήλους στρατεύοντες, καὶ οἱ ἀθηναῖοι ξὺν τοῖς σφετέροις ξυμμάχοις, ἀδιαλόγου μάλιστα ἄξια, ἢ μᾶλλον τῶν ἀθηναίων οἱ ξύμμαχοι ἔπραξαν, ἢ πρὸς τοὺς ἀθηναίους οἱ αὐτοπολεμήσιοι, τούτων μνησθήσομαι. χάριν γὰρ ἤδη τοῦ ἀθηναίων στρατηγοῦ τεθνηκότος ὑπὸ συρακουσίων πολεμῶ, λάχης ἅπασαν ἔχων τὴν νεῶν τὴν ἀρχήν, ἐστράτευσε μᾶλλον τῶν ξυμμάχων ἀπὸ μυλὰς τὰς τῶν μεσσηνίων. ἐτύγχανον δὲ δύο φυλαὶ ἐν ταῖς μυλαῖς τῶν μεσσηνίων φρουροῦσαι, καὶ τινα καὶ ἐνέδραν ποιήσαι μῶναι τοῖς ἀπὸ τῶν νεῶν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, τούς τε ἐκ τῆς ἀνέδρας τρέπουσι, καὶ διαφθείρουσι πολλούς. καὶ τῷ ὄρυματι προσβαλόντες, ἠναγκασαν ὁμολογίᾳ τὴν τε ἀκρόπολιν παραδοῦναι, καὶ ἀπὸ μεσσήνην ξυστρατεῦσαι. καὶ μᾶλλον τούτου, ἐπελθόντων οἱ μεσσήνιοι, τῶν τε ἀθηναίων, καὶ τῶν ξυμμάχων, προσεχώρησαν, καὶ αὐτοὶ ὁμήρους τε δόντες, καὶ τἆλλα ἅπερ ἀπαρασχόμενοι. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ ἀθηναῖοι τριάκοντα μὲν ναῦς ἔστειλαν περὶ πελοπόννησον, ὧν ἐστρατήγει Δημοσθένης τε Ἀλκισθένους, καὶ Προκλῆς ὁ Θεοδώρου, ἑξήκοντα δὲ ἐς μῆλον, καὶ διχιλίους ὁπλίτας. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου. τοὺς γὰρ μηλίους ὄντας νησιώτας, καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπακούειν, οὐδὲ ἐς τὸ αὐτῶν ξυμμαχικὸν ἰέναι, ἐβούλοντο προσαγαγέσθαι. ὡς δὲ αὐτοῖς δηουμένης τῆς γῆς οὐ προσεχώρουν, ἅραντες ἐκ τῆς μήλου, αὐτοὶ μὲν ἐπλεύσαντες ἐς ὠρωπὸν τῆς ῥαθαμνίας. ὑπὸ νύκτα δὲ ὁρμήσαντες, βίᾳ ἐπορεύοντο οἱ ὁπλῖται ἀπὸ τῶν νεῶν πεζῇ ἐς ταναγραν τῆς βοιωτίας. οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως παρῆσαν ἀθηναῖοι, ἰσωνίκου τε τοῦ καλλίου στρατηγοῦντος, καὶ εὐρυμέδοντος τοῦ θουκλέους, ἀπὸ σημείου ἐς τὸ αὐτὸ καταγῆν ἀπαντῶντων. καὶ στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ παναγρᾳ, ἐδήουν, καὶ ἐνηυλίσαντο. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μαχησάμενοι τοὺς ἐκ θηβῶν ἐπελθόντας τῶν παναγραίων, καὶ θηβαίων τινὰς προσβεβοηθηκότας, καὶ ὁπλα λαβόντας, καὶ τροπαῖον στήσαντες, ἀνεχώρησαν, οἱ μὲν, ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ, ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ παραπλεύσας ὁ Νικίας ταῖς ἑξήκοντα ναυσὶ, τῆς λοκρίδος τὰ ἐπὶ θαλάσσια ἐτέμε, καὶ ἀνεχώρησεν ἐπ' οἴκου. ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον, λακεδαιμόνιοι ἡράκλειαν τὴν ἐν τραχινίᾳ, ἀποικίαν καθίσαντο ἀπὸ τοιᾶσδε γνώμης, Μηλιεῖς οἱ ξύμπαντες, εἰσὶ μὲν τρία μέρη. παραλίοι, ἱερῆς, τραχίνιοι. τούτων δὲ οἱ τραχίνιοι πολεμῷ ἐφθαρμένοι ὑπὸ οἰταίων ὁμόρων ὄντων, τὸ πρῶτον μελλήσαντες

Ἀθηναίοις

Αθηναίοις προαθεῖναι. καὶ προαθήκην δοῦναι. παραδοῦναι. ὥς τε συμμάχοις ἦ. Μὴ οὐσφίσι πισοὶ ὦσιν. οἱ Αθηναῖοι δ' ἠλογότι. Καὶ ἅμα τοῦ πρὸς Αθηναίους πολέμου. καὶ ἅμα διὰ τὸν πρὸς Αθηναίους πόλεμον. Ἐπί τε γὰρ τῇ Δύβοίᾳ. καὶ τὰς Δύβοίας. Ὡς τ' ἐκβραχέος. τυπῆσι, ἐφαδίαν τὴν διάβασιν εἶναι, στενῆς οὔσης τῆς ἐν μέσῳ θαλάσσης. Ἐτείχισαν τὴν πόλιν ἐκ καινῆς. δ' ἠλογότι κρητῖδος. Μάλιστα. αὐτὴ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν. Καὶ ἤρξαντο κατὰ θερμοπύλας. ἤρξαντο φκῶ κατ' αὐτὸ τὸ στενόν, ὅπως δύφυλακτα αὐτοῖς γένηται. τὸ γὰρ ἐν στενῷ ὂν τόπῳ, ἀσφαλές ὄδι. Καὶ ἐνόμισαν ἄκω τῇ Δύβοίᾳ. κατὰ τὰς Δύβοίας. Καὶ ὧν ἄκω τῇ γῇ ἐκτίζετο. κώλυμα ἐκεῖνοι ἦσαν. τ' αὐξηθῆναι τὴν πόλιν. Γαροικῶσιν. ἐγγὺς τόνων ὧδι.

Νεοκατασάτοις. νεωστὶ οἰκήσασιν.

Ἐξετρύχωσαν. ἐδ' ἄμασαν. Γενομένοις τοπρῶτον. ἦγουν κατὰ τὴν πρώτην οἴκησιν. Οὐ μέντοι ἤκισα. οὐχ ἧσσον δὲ οἱ ἄρχοντες οἱ τεμπτὸ μενοι ἐκεῖ ὑπὸ λακεδαιμονίων, ἐξετρύχωσαν τὴν πόλιν, καὶ κώλυμα ἐγένοντο τ' αὐξηθῆναι αὐτὴν ἢς ἔϊα πράγματα, οὐ καλῶς διοικοῦντες.

Οἱ πρόσοικοι. οἱ θεσσαλοὶ, καὶ οἰταῖοι.

Ον ἐν τῇ μήλῳ. ὃν κατεῖχοντο. καὶ διέτριβον χρόνον ἐν τῇ μήλῳ.

Σφίσι πολεμίας. τοῖς ἀκαρνᾶσιν δ' ἠλογότι.

Καὶ ταύτας διαπολλοῦ. διαστήματος δ' ἠλογότι. Καὶ σκληῇ φιλῇ. χρωμένων. κούφῃ. ἀπαλλαγμένῃ δ' ὕδατος. Οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον). ἀπεφαίνοντο φησὶ ῥᾳδίως δυνάμενον καταστραφῆναι, πρὸς ἀλλήλους ἄκω βοηθήσαι, καὶ συνελθεῖν πάσας τὰς πόλεις.

Ὅπερ μέγιστον μέρος. οἱ δύρυτᾶνες.

Ἀγνωστότατοι δὲ πλῶσαν. οὐκ ἔχον, τὴν διάλεκτον δύσκολον γνωσθῆναι. ῥᾳδίως καὶ τἆλλα προχωρήσειν. τοῖς Αθηναίοις δ' ἠλογότι.

Αθηναίοις προαθεῖναί σφας αὐτοῖς, δείσαντες δὲ μὴ οὐσφίσι πισοὶ ὦσι, πέμπουσιν ἐς λακεδαίμονα ἑλόμενοι πρεσβευτὴν Τισαμενόν. ξυνεπρεσβεύοντο δὲ αὐτοῖς καὶ δωριεῖς, ἅ μητρόπολις τῆς λακεδαιμονίων, τ' αὐτὸ δὲ όμνοι. ὑπὸ γῆ τ' οἰταίων, καὶ αὐτοὶ πολέμῳ ἐφθείροντο. ἀκούσαντες δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι, γνώμην εἶχον τ' ἀποικίαν ἐκπέμψαι, τοῖς τε τραχινίοις βουλόμενοι καὶ τ' δωριεῖ τιμωρῆ. καὶ ἅμα τ' πρὸς Αθηναίους πολέμου καλῶς αὐτοῖς ἐδόκει ἅ πόλις καθίστασθαι. ἐπί τε γὰρ τῇ Δύβοίᾳ ναυτικὴ παρασκευάσθαι ἦναι αὐ, ὡς τ' ἐκβραχέος τ' διάβασιν γίγνεσθαι, τῆς τε ἄκω θρᾴκης παρόδου χρησίμως ἔζδν, τότε ξύμπαν ὥρμηντο τὸ χωρίον ἰδίζδν. πρῶτον μὲν δὴ ἐν θλαφοῖς τὸν θεὸν ἐπηρώτων. κελεύοντος δὲ, ἐξέπεμπον τοῖς οἰκήτορας αὐτῆς τε, καὶ τ' περιοίκων. καὶ τ' ἄλλων ἑλλήνων τ' βουλομένων ἐκέλευον ἕπεσθαι, μηνὶ ἰώνων, καὶ ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν. οἰκισταὶ δὲ τρεῖς λακεδαιμονίων ἡγήσαντο, λέων, καὶ Αλκίδας, καὶ Δαμάγων. καταστᾶντες δὲ, ἐτείχισαν τ' πόλιν ἐκ καινῆς, ἅ νῦν ἡράκλεα καλεῖται, ἀπὸ ἔχουσα θερμοπυλῶν σαδίους μάλιστα πεσσαράκοντα, τῆς δὲ θαλάσσης, εἴκοσι. νεωρία τε παρεσκεύαζον. καὶ ἤρξαντο κατὰ θερμοπύλας κατ' αὐτὸ δ' στενόν, ὅπως δύφυλακτα αὐτοῖς εἴη. οἱ δὲ Αθηναῖοι τῆς πόλεως ταύτης ξυνοικιζομένης. τὸ πρῶτον ἐδείσαντε, καὶ ἐνόμισαν ἄκω τῇ Δύβοίᾳ μάλιστα καθίστασθαι, ὅπερ βραχύς ὄδι ὁ διάπλους πρὸς τὸ κύμαιον τ' Δύβοίας. ἔπραττε μέντοι παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη. οὐ γὰρ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδέν. αὖπον δὲ ἦν, οἵ τε θεσσαλοὶ ἐν δυνάμει ὄντες τ' ταύτῃ χωρίων, καὶ ὧν ἄκω τῇ γῇ ἐκτίζετο, φοβούμενοι μὴ σφίσι μεγάλη ἰσχὺι παροικῶσιν, ἐφθείρον, καὶ διαπαντὸς ἐπολέμουν· αἵθρωπις νεοκατασάτοις, ἕως ἐξετρύχωσαν τὸ πρῶτον, καὶ πολλούς. πᾶς γάρ τις, λακεδαιμονίων οἰκίζοντ', θαρσαλέος ἦδ, βέβαιον νομίζων τ' πόλιν. οὐ μέντοι ἤκιστα οἱ ἄρχοντες αὐτ' τ' λακεδαιμονίων οἱ ἀφικνούμενοι, τὰ πράγματά τε ἐφθείρον, καὶ ἐς ὀλιγανθρωπίαν κατέστησαν, ἐκφοβήσαντες τὸ πολλούς. χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν ἃ οὐ καλῶς ἐξηγούμενοι. ὥς τε ῥᾳον ἦδ ἡ αὐτῆς οἱ πρόσοικοι ἐπεκράτουν. τ' δ' αὐτοῦ θέρους, καὶ π' τ' αὐτὸν χρόνον, ὃν ἐν τῇ μήλῳ οἱ αθηναῖοι κατεῖχοντο, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς τριακοντα νεῶν αθηναῖοι περὶ πελοπόννησον ὄντες, πρῶτον ἐν ἑλλομένῃ τ' λευκαδίας φρουρούς τινας λοχήσαντες, διέφθειραν. ἔπραττε ὑστερον ἐπὶ λευκαδία μείζονι στόλῳ ἦλθον, ἀκαρνᾶσί τε πᾶσιν, οἱ πανδημεί, πλὴν οἰνιαδῶν, ξυνέπεσον το, καὶ ζακυνθίοις, καὶ κεφαλλῆσι, καὶ κερκυραίων πεντηκοντέροις δεκαναυσί. καὶ οἱ μὲν λευκάδιοι, τῆς τε ἔξω γῆς δ' ἠουμένης, καὶ τῆς ἐντὸς τοὐϊαθμοῦ, ἐν ᾗ καὶ ἅ λευκὰς ὄδι, καὶ δ' ἱερὸν τ' Απόλλωνος, πανθεβιαζόμενοι, συνεχόζον. οἱ δὲ ἀκαρνᾶνες, καὶ ἵππους Δημοσθένην δὲ στρατηγὸν τῶν αθηναίων ἀποστείχοντα αὐτοῖς, νομίζοντες ῥᾳδίως γ' ἂν ἐκ προλιορκῆσαι, πόλεως παιέσφισι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. Δημοσθένης δ' αἰσθόμενος ταῦτα κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὑπὸ μεσσηνίων, ὡς καλὸν αὐτῷ στρατιὰς τοσαύτης ξυνειλεγμένης, αὐτοῖς ἄκω θέσθαι, ναυσὶ ἀκτῃ τε πολεμίοις οὔσι. καὶ ἦν κρατήσῃ αὐτῆς, ῥᾳδίως καὶ δ' ἄλλο ἅπειρωτικὸν τ' ταύτῃ, αθηναίοις προσποιήσειν. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν ἦ. δ' τῆς αὐτωλῶν, καὶ μάχιμον, οἰκοῦν δὲ κατὰ κώμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ. καὶ σκληῇ φιλῇ χρώμενον, οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον πρὶν ξυμβοηθῆσαι, καταστραφῆναι. ἄκω χειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτ) μὲν, ἀπὸ δ' ὥρας, ἔπειτα δὲ, ὀφιονεῖς δύσι. καὶ μεπὰτ οὐτους, δύρυτάσιν, ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τ' αὐτῶν. ἀγνωστότατοι δὲ πλῶσαν, καὶ ὠμοφάγοι εἰσὶν, ὡς λέγοντο. τοὺς γὰρ λιφθέντων, ῥᾳδίως καὶ τἆλλα προχωρήσειν.

ὁ δὲ, τὴν μεσσηνίων. τὸ ἐξῆς, οὕτως. ὁ δὲ, πεισθεὶς, ἄρας ἀπὸ τῆς λυκαίδος, παρέπλευσε. τὰ γὰρ ἄλλα, διὰ μέσου. τοῖς ἠπειρώταις. σὺν μόνοις δ' ηλογόπι τοῖς ἠπειρώταις συμμάχοις, καὶ αἰτωλοῖς. καὶ φωκεῦσιν ἡδ' ἡ ὁμορος ἡ βοιωτία ἐστίν. αὐτὴ τοῦ ἀπὸ δὲ τούτου, φωκεῦσιν ὁμορος ἡ βοιωτία ἐστίν. ἄρας οὖν. ὁ οὖν σύνδεσμος, περιττός ἐστι. πρὸς γὰρ τὸ αὖθις ἐστίν. ὁ δὲ, τὴν μεσσηνίων χάριν πεισθείς, ἄρας. ἀλλ' ἔπει διὰ μακροῦ αὐτὰ πεύσεται, διὰ τοῦτο τὸ σύνδεσμον παρέλαβεν. ἄλλως. ὁ οὖν σύνδεσμος, εἰ καὶ περιττὸς τῷ αὐτύλλῳ δοκεῖ, ἐγὼ μὴν ἀναγκαίως λέγω προσκεῖσθαι αὐτόν. τὴν βουλὴν γὰρ εἰπών, ἔπηγαγε τὴν πρᾶξιν, ὥσανεὶ ἔλεγεν, οὐκοῦν ἐνθυμηθεὶς, ἔπραττεν ὅπερ ἐνεθυμήθη. κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν. εἰς κοινὴν γνώμην προβεὶς τὴν ἐνθύμησιν. ὡς οὐ προσεδέξαντο. διότι φησὶ βουλομένων ἀκαρνάνων, οὐ περιτεῖχίσθαι. τοῖς ἐπιβάταις. τοῖς ἐρέταις. καὶ ὁμοσκόνοι. τὴν αὐτὴν σκηνὴν χρώμενοι, ἤγουν λιλή-

γηὸν τὸν αὐτὸν, ἤγουν ὑπὸ τὸν ἐνοικοῦντα τὸν αὐτὸν τὴν γὰρ γνώμην ἔχε. γνώμην φησὶν ἔχειν ἐπαναχωρήσας ἐξ ἠγιάλου εἰς τὸν αὐτωλικὸν, οὐ τοῖς ἐπιβάταις τοῖς ἐρέταις ὀφιονέας στρατεύειν, εἰ μὴ βούλοιντο ἀπεύθεσθαι τοῖς ἀθηναίοις. Τὸ πρῶτον ἐπεβούλευετο αὐτὶ τοῦ, κατ' αὐτοῦ ἐβουλεύετο αὐτὴν ἡγωμὴν, καὶ συνετάξατο. ὡς πεντήκοντα ὀφιονέων. οἱ ἐνεχάπτοντες τοῦ τῶν τοῦ ὀφιονέων. τῷ δὲ δημοσθένει. τῷ δὲ δημοσθένει οὐδὲ ἔτι παρῆνουν οἱ μεσσήνιοι ἰέναι αὐτὸν εἰς κώμην ἑκάστην, διὰ σπουδῆς ὄντες, ὅτι ῥᾳδία ἐστὶν ἡ αἵρεσις αὐτοῖς πρὶν συστραφῆναι πάντας, καὶ ἅμα γενέσθαι. Ὡς εἰ ῥᾳδία ἡ αἵρεσις. ἡ κατάσχεσις. Αὐτὶ τάξωντο. οἱ αἰτωλοὶ δηλονότι. Τούτοις πεισθεὶς, καὶ τῇ τύχῃ. τῇ ἑαυτοῦ δηλονότι. ἐπεὶ οὐδέποτε ἠναντιώθη αὐτῷ, ἔπραττε τὸ λεχθέν. Ἐλπίσας ὅτι οὐδὲν. θαρρήσας τοῖς ἐλπίσι τοῦ τύχης. Οὓς αὐτῷ ἔδει προσβοηθῆσαι. ἐξ ὧν ἔδει βοήθειαν λαβεῖν κατὰ προαθήκην. Καὶ κατακράτος αἱρεῖ αὐτῶν. ἤγουν μετὰ ἰσχύος, καὶ δυνάμεως. Ὑπεφύγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι. νομίσαντες τὸν λαμβάνοντες. Τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως. τῆν ὑπεραίων πόλεως. Ὑπεχώρουν. αὐτῶν πόδα ἤρχοντο. Καὶ ἦν αὐτῶν πολύ. διάστημα καιροῦ δηλονότι. Καὶ ὑπαγωγαί. αἱ χωρήσεις. Εν οἷς ἀμφοτέροις. ἤγουν τῇ πεδιάδι, καὶ αἱ χωρήσεις. Μέχρι μὲν οὗ οἱ τοξόται. μέχρι μὲν οὗτος αὐτοῖς ἦν οἱ τοξόται βέλη. αὐτὰ τοῦ οἱ τοξόται αὐτῆς. ἰδίωμα δὲ ἀττικὸν οἱ τοιαύτη σύνταξις.

ὁ δὲ, τὴν μεσσηνίων χάριν πεισθεὶς, καὶ μάλιστα νομίσας αὐθυτῆς τὰ ἀθηναίων δυνάμεως τοῖς ἠπειρώταις ξυμμάχοις μετὰ ταῦτα ὕστερον ἐπὶ τὴν ἀκαρνανίαν καὶ ἐλθεῖν αὐτῶν βοιωτοῖς διὰ λοκρῶν τῶν ὀζολῶν ἐς κυτίνιον τὸ δωρικὸν, ἐνδεξιᾷ ἔχοντα τὸν παρνασσὸν, ἕως καταβαίνει ἐς φωκέας, οἱ προθύμως ἐδέκοντο κατὰ τὴν ἀθηναίων ἀεὶ ποτε φιλίαν ξυστρατεύειν, καὶ διὰ προσαχθῆναι καὶ φωκεῦσιν, ἡδ' ἡ ὁμορος ἡ βοιωτία ἐστίν, ἄρας οὖν ξὺν πᾶσι τῷ στρατεύματι ἀπὸ τῆς λυκαίδος, ἀκοντίτ τὰ ἀκαρνανίων, παρέπλευσεν ἐς σύλλιον. κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν τοῖς ἀκαρνᾶσιν, ὡς οὐ προσεδέξαντο διὰ τῆς λυκαίδος τὴν οὐ περιτείχισιν, αὐτὸς τῇ λοιπῇ στρατιᾷ, κεφαλλῆσι, καὶ μεσσηνίοις, καὶ ζακυνθίοις, καὶ ἀθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τοῖς ἐρετῶν νεῶν, αἷς περ πεντεκαίδεκα τὰ κερκυραίων ἀπῆλθον νῆες, ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτωλούς. ὡρμᾶτο δὲ ἐξ οἰνεώνος τῆς λοκρίδος. οἱ δὲ ὀξόλαι οὗτοι λοκροῖς ξύμμαχοι ἦσαν. καὶ ἐδόκουν τοῖς παστρατιᾷ ἅπασιν τοῖς ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειον. ὄντες γὰρ ὅμοροι τοῖς αἰτωλοῖς, καὶ ὁμόσκευοι μεγάλην ὠφέλειαν ἐδόκουν ξυστρατεύοντες, μάχης τε ἐμπειρίᾳ, τῆς ἐκείνων, καὶ χωρίων. αὐλισάμενος δὲ τῷ στρατῷ ἐν τοῦ Διὸς τοῦ νεμείου τῷ ἱερῷ ἐν ᾧ Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς λέγει ταύτὸ τὸν ταὐτὸν ἀποβαίνειν, χρησθὲν αὐτῷ ἐν νεμέᾳ τοῦτο παθεῖν, ἅμα τῇ ἕῳ ἄρας, ἐπορεύετο ἐς τὴν αἰτωλίαν. καὶ αἱρεῖ τὴν πρώτην ἡμέραν, προδαλίαν. καὶ τὴν δευτέραν, κροκύλειον. καὶ τῇ τρίτῃ, τίχιον. ἐμενέτε αὐτοῦ, καὶ τὴν λείαν ἐς δυσώλιον τῆς λοκρίδος ἀπέπεμψε. τὴν γὰρ γνώμην εἶχε, τὰ ἄλλα καταστρεψάμενος, οὕτως ἐπὶ ὀφιονέας, εἰ μὴ βούλοιντο ξυγχωρεῖν, ἐς γαύστακτον ἐπανακωρήσας, στρατεύσαι ὕστερον, ὡς δὲ αἰτωλοὺς οὐκ ἐλάμβανεν αὐτὴν ἡ παρασκευὴ, οὔτε ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβούλευσε, ἐπειδὴ ἡ τε στρατὸς ἐσεβεβλήκει, πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθουν πάντες, ὥστε καὶ οἱ ἑξακόσιοι ὀφιονέων, οἱ πρὸς τὸ μιλιακὸν κόλπον καθήκοντες, βωμιῆς, καὶ καλλιῆς ἐβοήθησαν. τῷ δὲ δημοσθένει, τοιοῦδέ τοι μεσσήνιοι παρῄνουν, ὅπερ καὶ τὸ πρῶτον αἰσθόμενοι αὐτὸν, τῶν αἰτωλῶν ὡς εὐπρόσοδος ἡ αἵρεσις, ἐνταῦθα ἐκέλευον ὅπου τάχιστα πᾶς κώμας, καὶ μὴ μένειν, ἕως ξυμπάντες ἁθροισθέντες, ἀντιτάξωνται, τὴν δ' ἐν πρόσω αἰεὶ πειρᾶσθαι αἱρεῖν. ὁ δὲ, τούτοις τε πεισθεὶς, καὶ τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐναντιοῦτο, τοὺς λοκροὺς οὐκ ἀναμείνας, οὐδὲ αὐτῷ ἔδει προσβοηθῆσαι, φίλων γὰρ ἀκοντιστῶν ἀνδρῶν ἦν μάλιστα, ἐχώρει ἐπὶ αἰγίτιου, καὶ κατακράτος αἱρεῖ αὐτῶν. ὑπεφύγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐκάθηντο αὐτῆ τῇ λόφων τῆς ὑπὲρ τῆς πόλεως. ἦν γὰρ ἐφ' ὑψηλῶν χωρίων, ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης ὀγδοήκοντα σταδίους μάλιστα. οἱ δὲ αἰτωλοὶ, βεβοηθηκότες γὰρ ἤδη ἦσαν αὐτῷ τὸ αἰγίτιον, προσέβαλλον τοῖς ἀθηναίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, καταβέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν, καὶ ἐσηκόντιζον. καὶ ὅτε μὲν ἐπὶ οἱ τὸ ἀθηναίων στρατόπεδον, ὑπεχώρουν. ἅμα χωροῦσι δὲ, ἐπεκέλευον καὶ ἦν αὐτῷ πολὺ τοιαύτη μάχη, διώξεις τε, καὶ ὑπαγωγαί, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ὅσοις ἦσαν οἱ ἀθηναῖοι. μέχρι μὲν οὗ οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐτοῖς, καὶ οἷοί τε ἦσαν χρῆσθαι,

οἱ δὲ, αὐτεῖχον. τοξεύομενοι γὰρ οἱ αὐτωλοὶ ἄνθρωποι ψιλοὶ, ἀνεστέλλοντο. ἔπειδὴ δὲ τοῦ τε τοξάρχου ἀποθανόντος, οὓς μὲν διεσκεδάσθησαν, καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν, καὶ ἐπὶ πολὺ αὐτῷ τῷ πρόσω ξυνεχόμενοι, οἵ τε αὐτωλοὶ ἐνέκλυντο, καὶ ἐσηκόντιζον, οὕτω δὴ τραπόμενοι, ἔφευγον. καὶ ἐπισπόντες ἐς τε χαράδρας ἀνεκβάτους, καὶ χωρία, ὧν οὐκ ἦσαν ἔμπειροι, διεφθείροντο. καὶ γὰρ ὁ ἡγεμὼν αὐτοῖς τοῦ ὁδοῦ χρόμωνος μεσσήνιος ἐτύγχανε τεθνηκώς. οἱ δὲ αὐτωλοὶ ἐσακοντίζοντες, πολλοὺς μὲν αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς αἱροῦντες, ἀνθρώπους προδρόμους, καὶ ψιλοὺς, διέφθειρον· τοὺς δὲ πλείους τῶν ὁδοῦ ἁμαρτάνοντας, καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους, ὅθεν διέξοδοι οὐκ ἦσαν, πῦρ κομισάμενοι, περιετίμπρασαν. πᾶσά τε ἡ ἀκανθώδης τῆς φυγῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου τῷ στρατοπέδῳ τῷ ἀθηναίων. μόλις τε αὖθις θαλάσσαν καὶ τὸν οἰγεῶνα τῆς λοκρίδος, ὅθεν περ καὶ ὡρμήθησαν οἱ περιγενόμενοι κατέφυγον. ἀπέθανον δὲ τῷ ξυμμάχων πολλοὶ, καὶ αὐτῶν ἀθηναίων ὁπλῖται περὶ εἴκοσι μάλιστα καὶ ἑκατόν. τοσοῦτοι μὲν τὸ πλῆθος, καὶ ἡλικία ἡ αὐτή. οὗτοι βέλτιστοι δὴ ἀνδρες ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἐκ τῆς ἀθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Ξενοκλῆς. τοῖς δὲ νεκροὺς ὑποσπόνδοις αἰτήσασθαι παρὰ τῶν αὐτωλῶν καὶ ἀναχωρήσασι ἐς ναύπακτον ὑστερον ἐς τὰς ἀθήνας ταῖς ναυσὶν ἐκομίσθησαν. Δημοσθένης δὲ περὶ ναύπακτον καὶ τὰ χωρία ταῦτα ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς ἀθηναίους. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ οἱ περὶ σικελίαν ἀθηναῖοι πλεύσαντες ἐς τὴν λοκρίδα ἐνέβησαν τέτταρσι τοῖς προσβοηθήσασι λοκρῶν ἐκράτησαν, καὶ περιπόλιον αἱροῦσιν, ὃ νῦν ἅλυζιν ποταμῷ. τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους. αὐτόλοι περσπέμψαντες πρότερον ἐς πελοπόννησον, καὶ ἐς λακεδαίμονα πρίσβεις, Τολοφόν τε τὸν αἰφιονέα, καὶ Βοριάδην τὸν σύρταιον, καὶ Τισάνδρον τὸν ἀπολλωνάτην, πείθουσιν ὡς περσπέμψαι στρατιὰν ἅλυζιν ναύπακτον, διὰ τὸ τὰ ἀθηναίων ἐπαφορμεῖν. καὶ ὀξέως πέμψαι λακεδαιμόνιοι πρὸς τὸ φθινόπωρον τριχιλίους ὁπλίτας τῶν ξυμμάχων. τούτων ἦσαν πεντακόσιοι ὀξύρραχιδες τὸ ἐν ταραντίνῃ πολίσματος, πὸ πενεοκτίσου οὔσης. ἀρπάτης δὲ ἦρχεν Εὐρύλοχος τῆς στρατιᾶς. καὶ ξυνακολούθουν αὐτῷ Μασσάριος, καὶ Μενέδατος, οἱ σπαρτιάται. ξυλλεγέντος δὲ τοῦ στρατεύματος ἐς δελφούς, ἐπεχειρυκλύετο Εὐρύλοχος λοκροῖς τοῖς ὀζόλαις. διὰ τούτων γὰρ ὁδὸς ἦν ἐς ναύπακτον, καὶ ἅμα τῶν ἀθηναίων ἐβούλετο ἀποστῆσαι αὐτούς. ξυνεστράτευον δὲ μάλιστα αὐτῷ τῶν λοκρῶν ἀμφικτύονες, διὰ τὸ τῶν φωκέων ἔχθος ἰδίᾳ. καὶ αὐτοὶ πρῶτον δόντες ὁμήρους, καὶ τοῖς ἄλλοις ἔπεισαν δοῦναι φοβούμενοι τὸν ἐπιόντα στρατόν. πρῶτον μὲν οὖν τοῖς ὁμόροις αὐτοῖς μυονέας, ταύτη γὰρ δυσεσβολώτατος ἦ λοκρίς. ἔπειτα, ἰωνέας, καὶ μεσσαπίοις, καὶ πριταίεις, καὶ χαλαίοις, καὶ τολοφωνίοις, καὶ ὑσσίοις, καὶ οἰανθέας, οὗτοι καὶ ξυνεστράτευον πάντες ὁλπαῖοι δὲ, ὁμήρους μὲν ἔδοσαν, ἦκολούθουν δὲ οὔ. καὶ ὑαῖοι οὐκ ἔδοσαν ὁμήρους, πρὶν αὖθις εἵλον κώμην, πόλιν ὄνομα ἔχουσαν. ἔπειδὴ δὲ πάρεσκεύαστο πάντα, καὶ τοῖς ὁμήρους καταπέπεμπτο ἐς κυτίνιον τὸ δωρικὸν, ἔχωρει τῷ στρατῷ τὴν ναύπακτον διὰ τῶν λοκρῶν καὶ πορεύομενος, οἱ νεῶνα αἱρεῖ αὐτῆς, καὶ βία ὁλίον. οὐ γὰρ προσεχώρησαν. γενόμενοι δ' ἐν τῇ ναυπακτίᾳ, καὶ οἱ αὐτωλοὶ ἅμα ἕπονται προσβεβοηθηκότες, ἐδῄουν τὴν γῆν. καὶ τὸ προάστειον αὐτείχιστον ὄν, εἷλον. ἔπειτα μολύκρειον ἐλθόντες, κορινθίων μὲν ἀποικίαν, αἰτωλῶν δὲ ὕστερον, αἱροῦσι. Δημοσθένης δὲ ἀθηναῖος, ἐπεὶ ἐτύγχανεν ὢν μετὰ τὰ ἐκ τῆς αἰτωλίας πρὸς ναύπακτον, προσμένων τοῦ στρατοῦ ἐν δείσας πρὸς αὐτῆς, ἐλθὼν, πείθει ἀκαρνᾶνας χαλεπῶς; διὰ τὴν ἐκ τῆς λευκάδος ἀναχώρησιν, βοηθῆσαι ναυπάκτῳ. καὶ πέμπουσι μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίους ὁπλίτας. οἱ ἐσελθόντες, περιεποιήσαντο τὸ χωρίον. δεινὸν γὰρ ἦν μὴ μεγάλου ὄντος τοῦ τείχους, ὀλίγων δὲ τὰ ἀμυνομένων, οὐκ ἀπροφύλακτον. Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὡς ἤσθοντο τὴν στρατιὰν ἐσελθοῦσαν, καὶ ἀδύνατον οὖσαν τὴν πόλιν βίᾳ ἑλεῖν ἀνεχώρησαν οὐκ ἄνω πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν αἰτωλίδα, τὴν νῦν καλουμένην καλυδῶνα, καὶ πλευρῶνα, καὶ ἐς τὰ ταύτῃ χωρία, καὶ ἐς πρόχιον τῆς αἰτωλίας. οἱ γὰρ ἀμπρακιῶται ἐλθόντες

Οἱ δὲ, αὐτεῖχον. οὗτοι οἱ ἀθηναῖοι.

Ἀνεστέλλοντο. ἀνεκρούοντο. ἀνεχώρουν.

Οὗτοι διεσκεδάσθησαν, καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσαν οὐχ οἱ τοξόται, ἀλλ' οἱ ὁπλῖται. Τῷ αὐτῷ πόνῳ ξυνεχόμενοι. αὐτοὶ τοῦ διώκοντες, καὶ ὑποχωροῦντες. Κατὰ πόδας αἱροῦντες. ἀντὶ τοῦ συντόμως.

Καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους. εἰσδυομένους. κρυπτομένους.

Τοσοῦτοι μὲν. οἱ μὲν, αὐτὶ τοῦ δὴ. τὸ πελεῖφθαι τοῦ πεπραγμένοις. λείπειν πεπῖ.

Ἐν ἀκροβάσει τέτταρσι. ἤγουν ἐν τόπῳ πνὶ ἀποβαίνοντες. Ὃ νῦν ἅλυζιν ποταμῷ πεπῖ, αὐτὶ τοῦ παρα.

Διὰ τὴν τῆς ἀθηναίων ἀναχώρησιν. διὰ τὸ ἐπικείσθαι αὐτοῖς πρώην τοὺς ἀθηναίους.

Ἐπεκεκρυκλύετο. διὰ ἐπικρυκείας ἐμήνυε. Τὸν ἐπιόντα στρατόν. τῆς λακεδαιμονίων. Ἐδῄουν τὴν γῆν. τὴν ναυπακτίαν δηλονότι.

Προαστεῖον. ἀθρόον λαβὼν τοῦ στραοῦ ἐρχομένου.

Ἐλθὼν, πείθει ἀκαρνᾶνας χαλεπῶς. ἔπεισεν αὐτοὺς δυσχερῶς. δυσχερῶς δὲ, διότι οὐκ ἐπείσθησαν αὐτοῖς περιτειχίσαι τὴν λευκάδα. Καὶ πέμπουσι μετ' αὐτοῦ. τοῦ Δημοσθένους. Δεινὸν γὰρ ἦν δεὸς γὰρ ἦν μή ποτε τείχους μεγάλου ὄντος, καὶ ἐξῆς.

πρὸς αὐτοὺς· πρὸς τὸ μετ' ὀρυλόχου. Ὡς τε μετὰ σφ᾽ τὴν ἀμ/ φρακιωτῶν. Ξυνε πο λέμουν. αὐτοῖς δ᾽ηλο νόπι τοῖς ἀθηναίοις. Υστέροις ἀθηναίων. ἦ/ γουν μετὰ τοὺς ἀθη/ ναίους. Καὶ μετὰ ταῦτο μετὰ τὸ τραωῆναι. Κατὰ χρησμὸν δ᾽ἦ τι να κατὰ ὁρισμὸν χρη σμοῦ. Θῆκαι ὅσαι ἦ/ σαν. τάφοι. Αλύσει δ᾽ήσας ἐξάλας τῇ ἀ/ λύσει τῆς δ᾽ήλου. Καὶ περικτίονων νη σιωτῶν. περικτίονες εἰσὶν, καὶ ἀμφικτί/ ονες, οἱ περιοικοῦντες ὅμηρος, Καὶ ἄλλους αἰδ᾽εθηκε περικτί/ νας ἀνθρώπους, οἱ πε/ ριναιεταούσιν. δὐκπ/ μονον δὲ, τὸ καλῶς οἰ/ κούμενον. Εθεώρουν. τῆς θεωρίας, καὶ πα νηγύρεως μετεῖχον Εις τὰ ἐφέσια. εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἐφεσίας ἀρτέμιδος. χορούς τε ἀγῆγον αἱ πόλεις τῷ ἀπόλλωνι. Εκ προοιμίου ἀπόλλω/ νος. ἐξ ὕμνου. ὕμνοις γὰρ τὰ προοίμια ἐ/ καλουν. Ηγερέ/ θοντα. συναθρίζον/ τα. Εν τοῖσδε αὖ. τοῖς ξυνθεσομένοις.

Εκ ταὐτοῦ προοι μίου. τοῦ εἰρημένου. Αφήμως. σιγῇ. ἡσύ/ χα. ἀθρόως. Εν/ πανπαλοέσσῃ. κατα ξήρῳ.

Ετεκμηρίωσε. διὰ τεκμηρίου ἐδή/ λωσεν.

Υπὸ ξυμφορῶν, δεινῶν. συμβεβηκό/ των. Ρεῖν δὴ οἱ ἀθηναῖοι. πρὶν πρῆσαι τοὺς ἀθηναίους τὸν ἀγῶνα.

πρὸς αὐτοὺς, πείθουσιν, ὥστε μετὰ σφ᾽ ἄρχειν τῷ ἀμφιλοχικῷ, καὶ ἀμφιλοχίᾳ τῇ ἄλλῃ ἅπασῃ χρῆσαι, καὶ ἀκαρνανίᾳ. ἅμα λέγοντες ὅτι ταύτην κράτησουσι, πανὸ ἠπειρωτικὸν λακεδαιμονίοις ξύμμαχον καθεστήξει. καὶ ὁ μὲν Εὐρύλο/ χος πεισθείς, καὶ τοὺς αὐτωλοὺς ἀφεὶς, ἡσυχάζειν ἔστρατῷ πρὸς τὸ χωρὶς τούτους, ἕως τὸ ἀμπρακιώτας ἐκστρατεύσαμενοις πρὸς τὸ ἄργος δέοι βοηθεῖν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. οἱ δ᾽ἐν τῇ σκελίᾳ ἀθηναῖοι, τοῦ ἐπιγιγνομένου χιμῶνος ἐ/ πελθόντες μετὰ τῶν ἑλλήνων ξυμμάχων, καὶ ὅσοι σικελῶν κατακρατοῦς ἀρχό μενοι ὑπὸ συρακουσίων, καὶ ξύμμαχοι ὄντες ἀποστάντες αὐτοῖς ἀπὸ συρακου/ σίων, ξυνεπολέμουν ἐπὶ νήσαν, τὸ σικελικὸν πόλισμα, οὗ τὴν ἀκρόπολιν συρα/ κούσιοι εἶχον, προσέβαλλον. καὶ ὡς οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν, ἀπῆσαν. ἐν δὲ τῇ αἰα/ χωρήσει. ὑστέροις ἀθηναίων τοῖς ξυμμάχοις ἀναχωροῦσιν, ἐπιτίθενται οἱ ἐκ τοῦ τειχείσματος συρακούσιοι. καὶ προσπεσόντες, τρέπουσί τε μέρος τι τοῦ στρα τοῦ, καὶ ἀποκτείναν οὐκ ὀλίγους. καὶ μετὰ τοῦτο, ἀπὸ τῶν νεῶν ὁ Λάχης καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἐς τὴν λοκρίδα ἀποβάσεις πυὰς ποιησάμενοι κατὰ τὸ καικινὸν πο/ ταμὸν, τοῖς προσβοηθοῦντας λοκρῶν μετὰ Βροχείνου τοῦ Κατάπυος, ὡς τρια/ κοσίους μάχῃ ἐκράτησαν. καὶ ὅπλα λαβόντες, ἀπεχώρησαν. τὸ δ᾽αὐτοῦ χῆμῶ/ νος, καὶ δῆλον ἐκάθηραν ἀθηναῖοι κατὰ χρησμὸν δή τινα. ἐκάθηρε μὲν γὰρ καὶ Πει/ σίστρατος ὁ τύραννος πρότερον αὐτὴν οὐχ ἅπασαν, ἀλλ᾽ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ/ ἐφ᾽ἑωρᾶτο τῆς νήσου. τότε δὲ πᾶσα ἐκαθάρθη τοιῷδε τρόπῳ, θῆκαι ὅσαι ἦσαν τε θνεώτων δήλῳ, πάσας ἀνεῖλε. καὶ δ᾽λοιπὸν προεῖπε μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ, μήτε ἐν τίκτειν, ἀλλὰς τ᾽ ἐκ ἦν ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ, μὴ τὸν

ὥςπερ ὑπροχόμηνοι Εὐρυλόχῳ τὴν τραπὰν κατέχον, ἐκτρατδύονται ἅμα ἄργος δ' ἀμφιλοχικὸν τριχιλίοις ὁπλίτας· καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὴν ἀργείαν καπαλαμβαίουσιν ὅλπας, τεῖχος ἅμα λόφου ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσσῃ, ὁ ποτε ἀκαρνᾶνες τειχισάμενοι, κοινῷ δικαστηρίῳ ἐχρῶντο. ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς ἀργείων πόλεως ἅμα θαλασσίας οὔσης, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους μάλιστα. οἱ δὲ ἀκαρνᾶνες, οἱ μὲν, ἐς ἄργος ξυνεβοήθουν· οἱ δὲ, τῆς ἀμφιλοχίας ἐν πύτῳ τῷ χωρίῳ, ὃ κρῆναι καλεῖται, φυλάσσοντες τοὺς μετὰ Εὐρυλόχου πελοποννησίους, μὴ λάθωσι πρὸς τοὺς ἀμπρακιώτας διελθόντες, ἐστράτοπεδεύσαντο. πέμπουσι δὲ καὶ ἅμα Δημοσθένην ἐπὶ τὴν αἰτωλίαν ἀθηναίων στρατηγήσαντα, ὅπως σφίσιν ἡγεμὼν γίγνηται. καὶ ἅμα τὰς εἴκοσι ναῦς ἀθηναίων, αἳ ἔτυχον περὶ πελοποννησοῦσαι, ὧν ἦρχεν Ἀριστοτέλης τε ὁ Τιμοκράτους, καὶ Ἱεροφῶν ὁ Ἀντιμνήστου. ἀπέστειλαν δὲ καὶ ἄγγελον οἱ περὶ τὰς ὅλπας ἀμπρακιῶται ἐς τὴν πόλιν, κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν πανδημεί, δεδιότες μὴ οἱ μετ' Εὐρυλόχου οὐ δύνωνται διελθεῖν τοὺς ἀκαρνᾶνας, καὶ σφίσιν ἢ μονωθεῖσιν ἢ μάχη γένηται, ἢ ἀναχωρεῖν βουλομένοις, οὐκ ἦ ἀσφαλές. οἱ μὲν οὖν μετ' Εὐρυλόχου πελοποννήσιοι, ὡς ἤσθοντο τοὺς ἐν ὅλπαις ἀμπρακιώτας ἥκοντας, ἄραντες ἐκ τοῦ προχίου, ἐβοήθουν κατὰ τάχος. καὶ διαβάντες ὄρος ἀχελῷον, ἐχώρουν διὰ ἀκαρνανίας, οὔσης ἐρήμου, διὰ τὴν ἐς ἄργος βοήθειαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες τὴν τραπίων πόλιν, καὶ τὴν φρουραὶ αὐτῶν· ἐν ἀριστερᾷ δὲ, τὴν ἄλλην ἀκαρνανίαν, καὶ διελθόντες τὴν τραπίων γῆν, ἐχώρουν διὰ τῆς φυτίας, καὶ οὐθὶς πω ἐδήωτο πώποτε ἔσχατα. ἔπειτα, διὰ λιμναίας· καὶ ἐπέβησαν τῆς ἀγραίων οὐκέτι ἀκαρνανίας φιλίας δὲ σφίσι. λαβόμενοι δὲ τοῦ θυαμοῦ ὄρους, ὅ ἔστιν ἄγροικον, ἐχώρουν διὰ αὐτοῦ, καὶ κατέβησαν ἐς τὴν ἀργείαν νυκτὸς ἤδη, καὶ διεξελθόντες μεταξὺ τῆς τε ἀργείων πόλεως, καὶ τῆς ἅμα κρήνης ἀκαρνανων φυλακῆς, ἔλαθον· καὶ προσέμιξαν τοῖς ἐν ὅλπαις ἀμπρακιώταις. γενόμενοι δὲ ἀθρόοι ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, καθίζουσιν ἅμα τὴν μητρόπολιν καλουμένην, καὶ στρατόπεδον ἐποιήσαντο. ἀθηναῖοι δὲ ταῖς εἴκοσι ναυσὶν οὐ πολλῷ ὕστερον παραγίγνονται ἐς τὸν ἀμπρακικὸν κόλπον, βοηθοῦντες τοῖς ἀργείοις. καὶ Δημοσθένης μισθοφόρους μὲν ἔχων διακοσίους ὁπλίτας, ἑξήκοντα δὲ τοξότας ἀθηναίων. καὶ αἱ μὲν νῆες, πλοῦν τὰς ὅλπας τὸν λόφου ἐκ θαλάσσης ἐφώρμουν. οἱ δὲ ἀκαρνᾶνες, καὶ ἀμφιλόχων ὀλίγοι, οἱ γὰρ πλείους ὑπὸ ἀμπρακιωτῶν βίᾳ κατέχοντο, ἐς δ' ἄργος ἤδη ξυνελθόντες, παρεσκευάζοντο ὡς μαχούμενοι τοῖς ἐναντίοις. καὶ ἡγεμόνα τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ αἱροῦνται Δημοσθένην μετὰ τῶν σφετέρων στρατηγῶν. ὁ δὲ, προσαγαγὼν ἐγγὺς τῆς ὅλπης, ἐστρατοπεδεύσατο. χαράδρα δ' αὐτοῖς μεγάλη διεῖργε. καὶ ἡμέρας μὲν πέντε ἡσύχαζον· τῇ δὲ ἕκτῃ ἐτάσσοντο ἀμφότεροι ὡς ἐς μάχην. καὶ μεῖζον γὰρ ἐγένετο, καὶ πολὺ ἐχε τὸ τῶν πελοποννησίων στράτοπεδον. ὁ δὲ Δημοσθένης δείσας μὴ κυκλωθῇ, λοχίζει ἐς ὁδὸν πυκνοίλην, καὶ λοχμώδη. ὁπλίτας, καὶ ψιλοὺς ξυναμφοτέρους ἐς πεντακοσίους, ὅπως κατὰ δύο ὑπερέχοντες τῶν ἐναντίων ἐν τῇ ξυνόδῳ αὐτῇ ὄξαναστάντες, οὕτω καπαγώτου γίγνωνται. ἐπεὶ δὲ παρεσκεύασο ἀμφοτέροις, ἦσαν ἐς χεῖρας Δημοσθένης μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων μετὰ μεσσηνίων, καὶ ἀθηναίων ὀλίγων, ὁ δὲ ἄλλο, ἀκαρνᾶνες, ὡς ἕκαστοι τεταγμένοι ἐτύγχανον, καὶ ἀμφιλόχων οἱ παρόντες ἀκοντισταί. πελοποννήσιοι δὲ, καὶ ἀμπρακιῶν αὐτοῖς τεταγμένοι, πλὴν μαντινέων. οὗτοι δὲ ἐν τῷ δυωνύμῳ μάλλον, καὶ οὐ δὲ κέρας ἄκρον ἔχοντες, ἀθρόοι ἦσαν. ἀλλ' Εὐρύλοχος ἔχατον ἦγε τὸ δυώνυμον, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατὰ μεσσηνίους, καὶ Δημοσθένην. ὡς δὲ ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες περιέχον τῷ κέρᾳ οἱ πελοποννήσιοι, καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῆς ἐναντίων, οἱ ἐκ τῆς ἐνέδρας ἀκαρνᾶνες ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς κατὰ νώτου,

Ὡς περ ὑπροχόμηνοι. αὐτὶ τοῦ, ὥς περ ὑπεχόμενοι. περίφρασις ὁ τρόπος. Οἱ πὶ τὰς ὅλπας. οἱ περὶ τὰς ὅλπας ἀμπρακιῶται. μήποτε ἄρα οἱ ἐν τῇ πόλει τῇ ἀμβρακίᾳ ἀμβρακιῶται οὐ δύνωνται διελθεῖν τοὺς ἐν ταῖς κρήναις ἀκαρνᾶνας φυλάττοντας, καὶ μετ' Εὐρυλόχου πελοποννησίους ἰδρύσαντο ἐν τῇ μητροπόλει. Ες τὴν πόλιν. Τὸ ἑαυτῶν δ' ὀλογότη. Καὶ διεξελθόντες μεταξύ. οἱ μετὰ Εὐρυλόχου φοβούμενοι παράπαν θαλάτταν οὐδ' οἱ προεῖν διὰ τοὺς ἀργίους, οἱ κοῦντας ἅμα θαλάττῃ. καὶ διὰ μεσογείου, διὰ τὴν ἐν κρήναις κωλύουσιν φυλακήν, μέσον τῆς τετρὶ ἀργείων πόλεως. καὶ τὸ φυλακῆς ἐχώρουν. Καὶ αὖ μέν νῆες. ὑπερβατόν. ἦ γὰρ σύμπαξις, οὕτω. καὶ αἱ μὲν νῆες, ἐκ θαλάσσης ἐφόρμουν παρὰ τὸν λόφον τὰς ὅλπας. ὁ γὰρ λόφος, ὅλπαι ἐκαλεῖτο. Βίᾳ κατέχοντο. αὐτὶ τοῦ ἐκωλύοντο. χαράδρα δ' αὐτῶν διαιρετάζομένοις. Ησύχαζον. ἀπραξίαν ἦσαν. Καὶ μεῖζον γὰρ ἐγένετο. καὶ φοβηθεὶς δὲ Δημοσθένης μή ποτε κυκλωθῇ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ δυωνύμου, καὶ γὰρ μεῖζον ἐγένετο τὸ πελοποννησίων τὸ δυώνυμον, καὶ ὑπερέτεινε, λοχίζει ἐνέδραν. Καὶ πολὺ ἐχε. περισσὸν ἦν. Λοχίζει. ἐνέδραν καθίζει. Καὶ λοχμώδη. δασύν. Καὶ ψιλούς. τοξοφόρους. Εως δὲ παρεσκεύασο ἀμφοτέροις. ἕτοιμα ἦν τὰ τοῦ πολέμου. Ησαν ἐς χεῖρας. συνεμάκησαν. Τεταγμένοι ἐτύγχανον. ἐκράτουν. Οὗτοι δὲ ἐν τῷ δυωνύμῳ μάλλον. οἱ μαντινῆς. κατὰ μεσσηνίους. ἦγουν κατὰ τὸ πρόσωπον τῶν μεσσηνίων. Ως δ' ἐν χερσὶν ἤδη ὄντες. συνεμάκησαν πολεμοῦντες. Περιέχον τῷ κέρᾳ. ὑπερέχον τῷ δυωνύμῳ κέρατι. περιεγένοντο.

προσπίπτουσί τε· τοῖς πελοποννησίοις. Τὸ κατ' Δύρύλοχον. οὗ ἦρχεν ὁ Δύρύλοχος. Εφοβοῦντο. εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Καὶ οἱ μεσσήνιοι ὄντες. καὶ οἱ μεσσήνιοι ὄντες κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, τὸ πολὺ τοῦ ἔργου διεπράξαντο, ἢ ἐπὶ πολὺ τοῖς ἐναντίοις ἠκολούθησαν. Τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐπεξῆλθον. ἐπεξελθόντες, ἔπραξαν. Εγίκων γὰρ καθ' ἑαυτούς. ἦγουν τὸ πρὸς αὐτοῖς ὁρῶν τρέπτυμα. Εναναχωροῦντες δὲ. οἱ ἀμπρακιῶται. Τὸ πρῶτον γενικημένον. τοῦ τρατεύματος αὐτῶν. Προσέκειντο. αὐτῇ τοῦ ἐπέκειντο. Ατιτθα γονα αὐτῶν. τῶν ἀμπρακιωτῶν. Προσπίπτοντες. τοῖς ἐναντίοις δηλονότι. Επελθύπας ὀλέ. ἦγουν ἐπεί ρας. σημείωσαι νῦν αὖ ἐπέρας μόνον δ' ὀλέ. Παρδλιφῶς. δεξάμενος. Η καὶ αἰαχωρῶν, διασωθήσεται. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπρῶν. Προσφέρδ λόγον. ἦγουν ἱκετηκόν. Οὐκ ἐπείσαντο ἄπασαν. οὐκ ἔδοσαν μετὰ σπονδῶν.

Ψιλῶσι τοῖς ἀμπρακιώπας τε. μοῦσαι. ψιλοὺς τῶν συμμάχων ποιῆσαι.

Καὶ πελοποννησίοις. ἐβούλετο διαβαλεῖν γὰρ τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ πελοποννησίοις τοῖς ἀμπρακιώτας ὡς προδότας, καὶ δ' ἑαυτοῦ συμφέρ) προτιμήσαντας. Ες τὸ ἐκείνῃ χρήζων ἕλληνας. ἦσαν τὸ ἐν ἐκείνῃ. τῇ γῇ. Ως κατὰ προδότας. τὸ ἕλληνας δηλονότι. Προὐρρίπτερον. προπετέστερον. Ως πρὸ ὑπῆρχεν. ὡς ἦν αὐτοῖς δυνατόν.

Καὶ τὴν ἀποχώρησιν. ὡς ἐκ τοῦ τὴν παρόντων δυναρὸν ἦν, καὶ ἀποχώρησιν κρύφα, οἷς ἐδόκει ἐπιβουλεύειν, καὶ ὃ ἐς σπείσαμενος δημοσθένης μαντινεῦσι, καὶ μενέλεῳ συνεχώρησεν αἰαχωρῆσαι οὗτοι κρύφα ἐβουλεύοντο αἰαχωρεῖν, ἵνα μὴ τε οἱ ἀκαρνᾶνες κωλύσωσιν αὐτοὺς, οὓς ἐσπείσατο μήτε μὴν ἀμβρακιῶται μένειν αἰαγκάσωσι. Προλοχιοῦντας. πρὸς τὸ καταλαβεῖν ἐκείνους. Εσὶ λαχισμοῦ. λαχάνων συναθροισθῶ. Εξῆλθον δεῦθεν. Ιστέον ὅτι τὸ δεῦθεν ἐν ταύθα ὡς ἐν προσωποποιΐᾳ κεῖται, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἃ προσεποιοῦντο ἐξελθεῖν, καὶ ἅμα ἀπιέναι. Προκεχωρηκότες. πόρρω γεγονότες. Θάσσον ἀπεχώρουν. κατὰ τέρω δρόμῳ ἐχρῶντο. Ωρμησαν καὶ αὐτοὶ. αἰαχωρεῖν δηλονότι. Καπαλαβεῖν βουλόμενοι. φθάσωσι.

προσπίπτουσί τε, καὶ πρέπουσιν, ὥς τε μὴ πρὸς ἀλκὴν ὑπομεῖναι, φοβηθέντες πρὸς φυγὴν καὶ τὸ μέσον τοῦ τρατεύματος καπασῆσαι. ἐπειδὴ γὰρ εἶδον δ' κατ' Εὐρύλοχον, καὶ ὁ κράπιστος ἦν διαφθερόμενον πολλῷ μᾶλλον ἐφοβοῦντο. καὶ οἱ μεσσήνιοι ὄντες ταύτῃ μετὰ τοῦ Δημοσθένους, δ' πολὺ τοῦ ἔργου ἐπεξῆλθ). οἱ δὲ ἀμπρακιῶται, καὶ οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας, ἐνίκων τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ πρὸς τὸ ἄργυς ἀπεδίωξαν. καὶ γὰρ μαχιμώτατοι τῶν πολ) ἐκεῖνα τὰ χωρία τυγχάνουσιν ὄντες. ἐναναχωροῦντες δὲ, ὡς ἐώρων τὸ μέσον γενικημένον, καὶ οἱ ἄλλοι ἀκαρνᾶνες σφίσι προσέκειντο, χαλεπῶς δ' ἐσώζοντο ἐς τὰς ὅλπας. καὶ πολλοὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἀτάκτως, καὶ οὐδ' ἐνὶ κόσμῳ προσπίπτοντες, πλὴν μαντινέων. οὗτοι δὲ μάλιστα ξυντεταγμένοι, σωτὸς τοῦ τρατοῦ ἀνεχώρησαν. καὶ ἡ μὲν μάχη ἐπλύπας ἐως ὀλέ. Μενεδαῖος δὲ τῇ ὑστεραίᾳ, Εὐρυλόχου τεθνεῶτος, καὶ Μαχαρίου, αὐτὸς παρδλιφῶς τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀπρῶν μεγάλης ὅσης γεγενημένης, ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστοι ἐθελονταὶ ἐκ πατρίδος καὶ ἐκ θαλάσσης ταῖς ἀπὶ καῖς ναυσὶν ἀποκεκλημένοι, ἠκολούθησαν, καὶ αἰαχωρῶν διασωθήσεται, προσφέρδ λόγον πολ) πονδῶν καὶ αἰαχωρήσεως Δημοσθένει, καὶ τοῖς ἀκαρνανῶν τρατηγοῖς, καὶ πολ) νεκρῶν ἅμα αἰρέσεως. οἱ δὲ, νεκροὺς μὲν ἀπέδοσαν, καὶ τροπαῖον αὐτοὶ ἔστησαν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν τριακοσίοις μάλιστα ἀποθανόντας αἰείλοντο. αἰαχώρησιν δὲ, ἐκ μὲν τοῦ προφανοῦς, οὐκ ἐπείσαντο ἄπασαν. κρύφα δὲ Δημοσθένης μετὰ τῶν ξυτρατηγῶν ἀκαρνανῶν πεῖθονται μαντινεῦσι, καὶ Μενεδαίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρχουσι τῇ πελοποννησίων. καὶ ὅσοι αὐτῇ ἦσαν ἀξιολογώτατοι, ἀποχωρεῖν κατὰ τάχος, βουλόμενος ψιλῶσαι τοῖς ἀμπρακιώπας τε, καὶ τὸν μισθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικὸν, μάλιστα δὲ λακεδαιμονίους, καὶ πελοποννησίους διαβαλεῖν ἐς τοῖς ἐκείνῃ χρήζων ἕλληνας ὡς κατὰ προδότας, δ' ἑαυτοῦ προυργιώτερον ἐποιήσαντο. καὶ οἱ μὲν, τούς τε νεκροὺς αἰείλοντο, καὶ διατάχοις ἐθαπτον, ὡς πρὸ ὑπῆρχε. καὶ τὴν ἀποχώρησιν κρύφα, οἷς ἐδέδοτο ἐπιβουλεύειν. τῷ δὲ δημοσθένει, καὶ τοῖς ἀκαρνᾶσιν, ἀγγέλλεται τοῖς ἀμπρακιώπας τοῖς ἐκ τῆς πόλεως πασὶ δημεί κατὰ τὴν πρώτην ἐκ τοῦ ὅλπων ἀγγελίαν ἐπιβοηθεῖν διὰ τοῦ ἀμφιλοχῶν βουλομένους τοῖς ἐν ὅλπαις ξυμμίξαι, εἰδότας οὐδὲν τοῦ γεγενημένων. καὶ πε μπὸ δύθυς τοῦ τρατοῦ μέρος τι πάρόδους προλοχιοῦντας, καὶ τὰ καρτερὰ προκαπαλημφομένους. καὶ τῇ ἄλλῃ τρατιᾷ ἅμα πα ρεσκευάζετο βοηθεῖν ἐπ' αὐτούς. ἐν τούτῳ δ' οἱ μαντινεῖς, καὶ οἷς ἕσπειρο, πρόφασιν αἰλαχαισμοῦ, καὶ φρυγανίων ξυλλογὴν ἐξελθόντες, ὑπαπεσῆσαι κατ' ὀλίγους ἅμα ξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δεῦθεν. προκεχωρηκότες δὲ ἤδη ἀπὸ θεν τῆς ὅλπων, θᾶσσον ἀπεχώρουν. οἱ δ' ἀμπρακιῶται, καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι μὲν ἐτύγχανον οὕτως ἀθρόοι ξυνελθόντες, ὡς ἔγνωσαν ἀπιόντας, ὥρμησαν καὶ αὐτοὶ, καὶ ἔθ) δρόμῳ ἐπικαπαλαβ῀ βουλόμενοι. οἱ δὲ ἀκαρνᾶνες, τομὴν πρῶτον. καὶ πάντας ἐνόμισαν ἀπιέναι ἀπόνδους ὁμοίως, καὶ τὸ πελοποννησίους ἐπεδίωκ)

Καὶ τυας

Καί τινας αὐτῶν ἐξιτητέα ἐγένετο ὡς ἐς πολλοὺς στρατιώτας ἀκόντισε. τινὲς μὲν οὖν μετέστρεφαν οὕτω, καί τινος αὐτῶν τὸν στρατιωτῶν κωλύοντος, καὶ φάσκοντος ἐπεῖσθαι αὐτοῖς, ἀκόντισέ τις, τῇ γενικῇ πώσει τοῦ ἀκόντισε συντάπομέτου οἰκείως, ὡς καὶ παρόμηρῳ. τοῦ μὲν, ἔπειτ' ἀπιόντος ἀκόντισεν. ἴσως δὲ οὐκ ἀδύνατον ὄξιν ἕνα, πλείω εἰκότα ἔχοντα, πλείους ἀκοντίσαι τῶν στρατιωτῶν. δυνατὸν δὲ τὸ ἀκόντισέ τις καὶ ἀπὸ μύθου λαμβάνεσθαι. δίον, καὶ ἄλλος, καὶ ἄλλος ἀκόντισεν. ἐπεῖσθαι αὐτοῖς. τοῖς πελοποννησίοις. Καὶ ἦν πολλὴ ἔρις. ἀμφισβητήσεως, καὶ ἀγνοια. καί τινας τῶν ἰδίων στρατιωτῶν κατακόντισαν οἱ ἀκαρνᾶνες, κωλύοντας καὶ φάσκοντας γενῆσθαι αὐτοῖς πονηρούς, καὶ ἀθέσμους βίᾳ αὐτῶν τῆς ἀκαχωρήσεως αὐτοῖς ὑπὸ Δημοσθένους. οὐκ εἰ πάντες δέ τινες, ἀλλὰ τὶς, μιμούμενος γὰρ ὅμηρον. καὶ κεῖνος γὰρ πολλοὺς ἀκοντίσαντας σημαίνων, εἰς ἐνικὴν πώσιν συνέταξεν. Ἐπὶ τῆς ἐσβολῆς. ἐπὶ τῆς ἐφόδου τῆς κατὰ τὸν ἑαυτῶν. Ἐπίτηδες. ἐσκεμμένως. Προὐτάξεν. προπορεύεσθαι δηλονότι. Ἐπράποντό τινες. φοβεῖσθαι δηλονότι. Ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ. ᾧ συμβεβηκότι τῆς δυσχερείας. κατὰ τύχην γενόμενα, νίκαι ἦσαν τῶν τοῦ Προσέπεσον. προσέπαυσαν. Εἰς ἄργος. τὰ ἀμφίλοχικόν. Καὶ αὐτοῖς τῇ ὑστεραίᾳ ἦλθε κῆρυξ. ἐχθήματος γὰρ, αἰτήσοντες, εἰς δὲ ἦλθε κῆρυξ. δυνάμει δὲ τοιοῦτον ὄξιν. οἱ εἰς ἀγραίους καταφυγόντες, κήρυκα ἔπεμψαν ἀποκτείναντες αἰχμαλώτους τῶν πρώτης μάχης. πρώτη μὲν γὰρ μάχη ἐγένετο εἰς τὸν δρύλοχον, καὶ τοῖς πελοποννησίοις. δευτέρα δέ, ἐν τῇ γῇ, καὶ τοῖς ἀμβρακιώταις. τρίτη δέ, ἡ κατὰ τοὺς ἐν τῇ ὁδομένῃ. οὕτω κῆρυξ, τὴν αἵρεσιν ἤτει τῶν Ἑλλήνων δευτέρα μάχῃ πεπτωκότων, οὐκ εἰδὼς ὅτι τρίτη γέγονε μάχη, ἐν ᾗ πολλοὶ ἀπώλλυντο.

Καί τινας αὐτῶν ἤρετο. δύο ἐρωτᾷ. ἓν μὲν, τοῦ, χάριν θαυμάζειν. ἕτερον δέ, τοσούτους οἵεται τῶν ἰδίων πεπτωκέναι. ὡς περ δὲ ὁ κῆρυξ ἤδει περὶ τῆς τρίτης μάχης, οὕτως ὁ ἐρωτῶν οὐκ ἠπίστατο περὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ μάχῃ πεπτωκότων ὁ κῆρυξ ἦκεν, ἀλλ' ἐνόμιζε περὶ τοῦ ἐν τῇ τρίτῃ μάχῃ πεπτωκότων ἐλπίζειν. Οὔκουν τὰ αὐτὰ τούτοις φαίνεται. λείπει γὰρ, τριακοσίων μόνων.

ὀδὸν κατασκεύασαντο. ἔστε γὲ ὑμεῖς ἂν ἰόντες ἐς ἐκείνους τὸ ἐκείνων πέδον τέμνητε, ἡμεῖς τὲ ὑμέας ἐν τοῦτο τὸ χρόνο ἐπὶ τὰ ὑμέτερα ἴμεν. ἐπεὶ ἀλλ' ἢ τοῦτο οὐδὲν ἔστι ὅ τι οὐ ποιήσομεν ἐς τὸ ὑμέας βλάπτειν, ἐπιστάμενοι ὑμέας ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἡμετέρῃ ἐόντας. ἀλλὰ γὰρ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐκείνοις ἐστὶ τὰ ἐκείνων ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐόντα ἀγαθὰ ἐπιτήδεια ἐς τὸ ἐκείνους βλάπτειν· ἐν γὰρ τῇ ἐκείνων ἀρχῇ ἐόντες ἐκείνους ἂν μάλιστα βλάπτοιμεν, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἐόντας ἐκείνους ἀναγκαῖον ἐστὶ ἐν τῇ ἐκείνων ἀρχῇ βλάπτειν.

ω Ερὶ σ᾽ του ἐκβολήν. σ᾽του ἐκβολήν, τὴν ἴσην ἀταχύων ἐκ ἴσην καλύκων γένεσιν φησίν. ἀσφε-
ρεῖ γὰρ, ὑπὸ δὲ τὸς αὐτὸς χρόνους τοῦ ἤρος. ἤρος δὲ τάχυες ἐκφύονται. ἤγουν ὅτε ὁ τάχυς
δημιουργεῖται, καὶ ἤδη προβάλλεται, ἤγουν ἐκβάλλεται ἔχων τὸν κόκκον τοῦ σίτου διατε-
τυπωμένον, οὔπω δὲ ἐς ἀκμὴν πεπαχθέντα. Ἐσαγομένων. ἤγουν ἴσην μεσηνίων. Ορῶν-
τες προσβολὴν ἔχον
τὸ χωρίον. ἤγουν τὸ
πον ἀσυκαιροτατον,
ἀφ᾽ οὗ ὄψιν ὄξορμᾶν
κατὰ τ᾽ σκελίας. ἢ
προσβολήν, αὐτὶ τ᾽
προσόρμησιν, καὶ ἔφο-
δον τῆς σκελίας. ἢ
πρὸς τὴν σκελίαν.

Τὸ χωρίον. ἤγουν
τὴν μεσηνίνην. Μὴ
ὄξ αὐτοῦ ὁρμώμε-
νοι. ἤγουν ὁρμητηρίῳ
χρώμενοι. Σφίσι μεί-
ζονι παρασκευῇ. τ᾽
συρακουσίοις. Βου-
λόμενοι ἀμφοτέρωθεν. θέλοντες οἱ λο-
κροὶ ἀμφοτέρωθεν
κατωσλεμεῖν. ἀμ-
φοτέρωθεν δὲ λέγε,
ἤτοι ἐκ τῆς γῆς ἐσω
τῶν τῆς λοκρίδος, καὶ
ἐκ θαλάσσης. Ινα
μὴ ἴσηβοηθῶσιν. οἱ
ῥηγινοὶ δηλονότι.
καὶ ἐπεπίθεντο. οἱ λο-
κροὶ τοῖς ῥηγινοῖς,
δὴ τὴν ἀπίαν τοι-
χον, ὅπερ ἐπασάζον.

Δηώσαντες δὲ. τὴν
γῆν ἴσην ῥηγινῶν.
Τὸν πόλεμον ἐντεῦ-
θεν ποιήσεσθαι. ἀπὸ
τῆς μεσηνίνης. ὑπὸ
τὸς αὐτὸς χρόνους.
ἤγουν κατὰ τὸν αὐ-
τὸν ἐαρινὸν χρόνον.

Εἶ πον δὲ τοὺς τοῖς στρατηγοῖς.
Καὶ κερκυραίων ἅ-
μα. πρὸς ὃς καὶ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Οὗ δ᾽ ἴσηγιγνομένου θέρους, περὶ σ᾽του ἐκβολήν, συρακου-
σίων δὲκα νῆες πλεύσασαι, καὶ λοκρίδες ἴσαι, μεσηνίνην τὴν
ἐν σκελίᾳ κατέλαβον, αὐτοῦ ἐσαγομένων. καὶ ἀπέ-
στη μεσηνίνη ἀθηναίων. ἔπραξαν δὲ τοῦτο μάλιστα οἱ μὲν
συρακούσιοι, ὁρῶντες προσβολὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς σ᾽
κελίας, καὶ φοβούμενοι τὸς ἀθηναίους, μὴ ὄξ αὐτοῦ ὁρ-
μώμενοί ποτε, σφίσι μείζονι παρασκευῇ ἐπέλθωσιν. οἱ δὲ
λοκροὶ, κατὰ ἔχος τὸ ῥηγίνων, βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν
αὐτὸς κατα πολεμεῖν, καὶ ἐστρεβλίκεσαν ἅμα ἐς τὴν ῥηγίνων οἱ λοκροὶ ἴσαν
στρατιᾷ, ἵνα μὴ ἴσηβοηθῶσι τοῖς μεσηνίοις. ἅμα δὲ καὶ ξυπεσαγόντων ῥηγίνων
φυγάδων, οἵπερ ἦσαν παρ᾽αὐτοῖς. τὸ γὰρ ῥήγιον, ἴσην πολὺν χρόνον ἐστασάζε. καὶ ἀ-
δύνατα ἦν ἐν τῷ παρόντι τοὺς λοκρους ἀμύνεσθαι, ἢ μᾶλλον καὶ ἐπεπίθεντο.
δηώσαντες δὲ, οἱ μὲν λοκροὶ τῷ τειχίῳ ἀπεχώρησαν, οἱ δὲ νῆες, μεσηνίνην ἐ-
φρούρουν, καὶ ἄλλα ἀπ᾽ ἐμπορίου ἔμελλον αὐτόσε ἐγκαθορμίσαμεναι, τὸν
πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι. ὑπὸ δὲ τὸς αὐτὸς χρόνους τοῦ ἤρος πρὶν τὸν σῖ-
τον ἐν ἀκμῇ εἶναι, πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐσέβαλον ἐς τὴν ἀττικήν.
ἦγεῖτο δὲ Αγις ὁ Αρχιδάμου λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ ἐγκαθεζόμενοι,
ἐδῄουν τὴν γῆν. ἀθηναῖοι δὲ, τὰς τεσσαράκοντα ναῦς ἐς σκελίαν ἀπέστει-
λαν, ὡς πρὸ παρεσκευάζοντο, καὶ στρατηγοὺς τὸς ὑπλοίοις, Εὐρυμέδοντα,
καὶ Σοφοκλέα. Πυθόδωρος γὰρ ὁ τρίτος αὐτῶν ἤδη προαφῖκτο ἐς σκελίαν. εἶπον
δὲ τούτοις καὶ κερκυραίων ἅμα παραπλέοντας τὴν ἐν τῇ πόλει ἴσην μελλῆσαι,
ὅτι ἐλπίς εἴη τοῦτο τὸ τεῖχος ἐν τῷ ὄρει φυγάδων. καὶ πελοποννησίων αὐτόσε νῆες ἔχ-
οντα παρεπεπλεύκεσαν, τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμωροί. καὶ λιμοῦ ὄντος μεγάλου ἐν τῇ
πόλει, νομίζοντες καταπλήσειν ῥᾳδίως τὰ πράγματα. Δημοσθένει δὲ ὄντι ἰδί-
ᾳ τριήρει μετὰ τὴν αὐτὴν χώρησιν τὴν ὄξ ἀκαρνανίας αὐτῷ δεήθεντι, εἶπον χρῆσθαι ταῖς
ναυσὶ ταύταις, ἤν βούληται, περὶ τὴν πελοπόννησον. καὶ ὡς ἐγένοντο περαίον-
τες κατὰ τὴν λακωνικὴν, καὶ ἐπυνθάνοντο ὅτι πάλαι νῆες ἐν κερκύρᾳ ἤδη εἰσὶ ἴσην πε-
λοποννησίων, ὁ μὲν Εὐρυμέδων, καὶ ὁ Σοφοκλῆς, ὑπεῖγον τὸ ἐς τὴν κέρκυραν. ὁ
δὲ Δημοσθένης ἐς τὴν πύλον πρῶτον ἐκέλευε σχόντας αὐτοὺς, καὶ πράξαντας
ἃ δεῖ, σὺν πολλῷ πλεῖσθαι. αὐτὸς γόντων δὲ, κατὰ τύχην χειμὼν ἐπιγενόμε-
νος, κατῆνεγκε τὰς ναῦς ἐς τὴν πύλον. καὶ ὁ Δημοσθένης εὐθὺς ἤξίου τειχί-
ζεσθαι τὸ χωρίον. ἐπεὶ τοῦτο γὰρ ξυνεκπλῦσαι. καὶ ἀπέφαινε πολλὴν δύπορίαν
ξύλων τε, καὶ λίθων, καὶ φύσει καρτερὸν ὂν, καὶ ὄρμον αὐτόθεν καὶ ἐπὶ πολὺ
τῆς χώρας. ἀπέχει γὰρ σταδίους μάλιστα ἑπτὰ πύλος τῆς σπάρτης τετρακοσί-
ους. καὶ ἔστιν ἐν τῇ μεσηνίᾳ ποτὲ οὖσα γῆ. καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ λακεδαιμόνιοι
κορυφάσιον. οἱ δὲ, πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ὄρίμους τῆς πελοποννήσου,
ἣν βούληται καταλαμβάνων τὴν πόλιν. διαπαίζειν. τῷ δὲ, διάφορόν τι ἐδόκει
εἶναι πύτο τὸ χωρίον ἑτέρου μᾶλλον, λιμένος τε προσόντος, καὶ τὸς μεσηνί-

Παραπλέοντας. τὸ ἑξῆς ἦν, παραπλέοιεν. ἀλλὰ μεβαβάσει ἐχρήσατο ἀπὸ ὁ τικῆς ἐπὶ ἀπατικήν.
Εν τῷ ὄρει τιμωροί. οἱ πελοποννήσιοι δηλονότι. Δημοσθένει δὲ ὄντι ἰδίᾳ τῇ. ἤγουν ἔξω ὄντι ἀρχῆς.
Καὶ ὡς ἐγένοντο παπλέοντες. ἤγουν παρεγένοντο οἱ ἀθηναῖοι. Ανπλεόντων δὲ. ἴσην στρατηγῶν δηλο-
νότι. Κατὰ τύχην. κατά τι συμβεβηκός. τυχηρόν. Τὸ χωρίον. τὸ πρόμετρον τῆς πύλου. Ἐπὶ
τούτῳ γάρ. ἤγουν ἕνεκα τοῦ τειχισθῆναι. Διάφορόν τι ἐδόκει. ἐπὶ τὸ δεῖον. κρεῖττον. Καὶ τὸς μεσ-

συμμάχους οἰκείους ὄντας. ἔνιοι δὲ ἤκουσαν καὶ μεσσηνίους οἰκείους ὄντας, αὐτῷ τῷ δημοσθένει. ἀμεινον δέ, αὐτῷ τῷ χωρίῳ. οἱ γὰρ μετὰ τοῦ δημοσθένους ἐλπιυθότες ἐκ ναυπακτου μεσσήνιοι, συγγενεῖς ὄντες τοῖς περὶ τὴν πύλον οἰκοῦσι μεσσηνίοις, καὶ ὁμόφωνοι τοῖς λακεδαιμονίοις τυγχάνοντες, ἐμελλον ὁρμώμενοι ἐκ τῆς πύλου, πείσεσθαι βλάπτειν τὴν λακωνικὴν, οὐ διαγιγνωσκόμενοι διὰ τὴν ὁμοφωνίαν, εἴτε πολέμιοί εἰσιν, εἴτε οἰκεῖοι. Καὶ ἐγχειρήσαντες, εἰργάζοντο. χεῖρας ἐνθέντες τῇ πράξει. Λιθουργά. λαξευτήρια. Λογάδην δὲ φορόντες λίθους. ἀπὸ πλέκτου. ἤγουν ἐκλελεγμένους λίθους. Καὶ ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι. ἔνιοι αὐτῶν τοῦ παραπετάσματος, καὶ παρατυγχάνοι. ἀμφότερον δέ, ὡς ἑκάστῳ ἐμελλε σῶφρονεστέρως ἔσεσθαι, καὶ συμφωνήσειν πρὸς ἀλλήλους. Καὶ τὸν πηλὸν, εἶπου δέοι. τὸ καθυπόβολον ἐναργῶς εἰρημένον, ἔστι τοῦτο. Τὰ ἄπλυμα χώματα δεξεργασάμενοι. πάσσειχείρητα τοῖς πολεμίοις. Οἱ δὲ, ἑορτὴν τινα. οἱ λακεδαιμόνιοι. Ηοὐχ ὑπομενοῦντας ὀφᾶς. ἐναλλάκτας, αὐτὸ τοῦτο οὐχ ὑπομενόντων.

Ὡς ἐπύθοντο τῆς πύλου. λείπει ἡ περί. Τὸ περὶ τὴν πύλον. πάθος δηλονότι

Ἅμα δὲ πρωΐ. ἅμα δὲ πρωΐ ἐσβαλόντες πρὸ τοῦ δέοντες καιροῦ, ἐπῃνίζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς. τουτέστιν, οἱ πολλοὶ αὐτῶν οὐχ ἱκανὴν εἶχον τροφήν. Περὶ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν. περὶ τὴν ἐνεστῶσαν. Καὶ βραχυτάτην φυέσθαι. ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Καὶ τῇ ἐκείνῃ ξυμμάχων. καὶ πολλοὺς τῇ ἐκεῖ ξυμμάχων.

Τῶν περιοίκων. αὐτὴ τὴν πόλιν οἰκούντων. Ὡς τοῦ χωρίου κυκλουμένου. τῆς πύλου. Καὶ αἱ μὲν νῆες. αἱ δύο. Οπως μὴ ᾖ τοῖς ἀθηναίοις. ὅπως μὴ δυνατὸν γένηται.

ους οἰκείους ὄντας αὐτῷ παρεχαῖον, καὶ ὁμοφώνους τοῖς λακεδαιμονίοις, πείσεσθαι βλάπτειν ἐξ αὐτοῦ ὁρμωμένους, καὶ βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φυλακὰς ἔσεσθαι. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, οὔτε τοὺς στρατηγοὺς, οὔτε τοὺς στρατιώτας, ὕστερον καὶ τοῖς ταξίαρχοις κοινώσας, ἠσυχάζεν ὑπὸ ἀπορίας, μέχρις αὐτοῖς τοῖς στρατιώταις σχολάζουσιν ὁρμὴ ἐγένετο πρὸς ταῦτα ἐκπλεῦσαι τὸ χωρίον. καὶ ἐγχειρήσαντες, εἰργάζοντο. σιδήρια μὲν λιθουργὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην δὲ φέροντες λίθους, καὶ ξυνετίθεσαν, ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι. καὶ γὰρ πηλὸν εἶπου δέοι χρῆσθαι ἀγγείων ἀπορίᾳ, ἀπὸ τοῦ νώτου ἔφερον ἐγκεκυφότες τε, ὡς μάλιστα μέλλοι ἀπὸ μηχανῆς, καὶ τὼ χεῖρες τοῦ πέλας ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν, φανεροί τε προσῴφειγον τοῖς λακεδαιμονίους τὰ ἄπλυμα χώματα δεξεργασάμενοι, πρὶν ἀπροσδόκητοι ἐπιβοηθῆσαι. τὸ γὰρ πλέον τοῦ χωρίου αὐτὸ καρτερὸν ὑπῆρχε, καὶ οὐδὲν ἐδέησε τείχους. οἱ δὲ, ἑορτήν τινα ἔτυχον ἄγοντες, καὶ ἅμα πυθανόμενοι, ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο, ὡς ὅταν δεξέλθωσιν οὐχ ὑπομενοῦντας ὀφᾶς, ῥᾳδίως λαμβανόμενοι βίᾳ, καὶ τι αὐτοῖς ὅπλον ἐπὶ τὰς ἀθήνας ὤν εἶχε. τειχίσαντες δὲ οἱ ἀθηναῖοι τοῦ χωρίου τὰ πρὸς ἤπειρον, καὶ ἃ μάλιστα ἐδέησεν ἐν ἡμέραις ἑπτὰ, αὐτὸς μὲν Δημοσθένης μετὰ νεῶν τεσσάρων αὐτοῦ φυλακὰ καταλείποισι, τὰς δὲ πλείους ναυσὶ, πρὸς τὴν κέρκυραν πλοῦν καὶ ὅκελίαν ἐπείγοντο. οἱ δὲ ἐν τῇ ἀττικῇ ὄντες πελοποννήσιοι, ὡς ἐπύθοντο, τῆς πύλου κατειλημμένης, αὖ ἐχώρουν κατὰ τάχος ἐπ' οἴκου. νομίζοντες μὲν οἱ λακεδαιμόνιοι καὶ Αγις ὁ βασιλεὺς οἰκεῖον σφίσι τὸ περὶ τὴν πύλον, ἅμα δὲ πρωΐ ἐσβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἐπὶ χλωροῦ ὄντος, ἐσιτίζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς. χειμῶν τε ἅμα γενόμενος μείζων παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν, ἐπίεσε τὸ στράτευμα, ὥς τε πολλὰ χόβεν ξυνέβη αὐτὸ χωρῆσαι πεζὸν αὖ τοῖς, καὶ βραχυτάτην φυέσθαι τὴν ἐσβολὴν ταύτην. ἡμέρας γὰρ πεντεκαιδεκαμείναν ἐν τῇ ἀττικῇ. κατὰ δὲ χρόνον τοῦτον Σιμωνίδης ἀθηναίων στρατηγὸς, ἤιόνα τὴν ἐπὶ θράκης, μεθ' ἑαυτῶν ἀπωκίσαν, πολεμίαν δὲ οὖσαν, ξυλλέξας ἀθηναίους τε πολίτας ἐκ τῶν φόρου, καὶ τῶν ἐκείνῃ ξυμμάχων πλῆθος, προσίδου μὴν κατέλαβε. καὶ παραχρῆμα ἐπιβοηθήσαντων χαλκιδέων καὶ βοττιαίων, ἐξεκρούσθη τε, καὶ ἀπέβαλε πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν. ἀπὸ χωρησάντων δὲ τῶν ἐκ τῆς ἀττικῆς πελοποννησίων, οἱ παρτιᾶται, αὐτοὶ μὲν καὶ οἱ ἐγγύτατα τῆς περιοίκων, δύθυς ἐβοήθουν ἐπὶ τὴν πύλον. τῶν δ' ἄλλων λακεδαιμονίων βραδύτερα ἐγίγνετο καὶ ἔφοδος, ἅτε ἀφιγμένων ἀφ' ἑτέρας στρατιᾶς. περὶ μὴν ἄγγελλον δὲ κατὰ τὴν πελοπόννησον βοηθεῖν ὅπῃ τάχιστα ἐπὶ πύλον. καὶ ἐπὶ τὰς ἐν τῇ κερκύρᾳ ναῦς σφῶν τὰς ἐξήκοντα ἔπεμπον, αἳ ὑπερενεχθεῖσαι τὸν λευκαδίων ἰσθμὸν, καὶ λαθοῦσαι τὰς ἐν ζακύνθῳ ἀττικὰς ναῦς, ἀφικνοῦνται ἐπὶ πύλον. παρῆν δὲ καὶ ὁ πεζὸς στρατός. Δημοσθένης δὲ προσδοκῶν τὸν πελοποννησίων, ὑπεκπέμπει φθάσας δύο ναῦς ἀγγελοῦσαι Εὐρυμέδοντι, καὶ τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐν ζακύνθῳ ἀθηναίοις παρεῖναι, ὡς τὸ χωρίου κινδυνεύοντος. καὶ αἱ μὲν νῆες κατέσχον, κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι παρεσκευάζοντο, ὡς τῷ τείχισματι προσβαλοῦντες κατὰ πεζῶν, καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐλπίζοντες ῥᾳδίως αἱρήσειν οἰκοδόμημα διὰ ταχέων εἰργασμένον, καὶ ἀνθρώπων ὀλίγων ἐνόντων. προσεδέχοντο δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ζακύνθου τῇ αὐτικῶν νεῶν βοήθειαν, ἐν νῷ εἶχον, ἵνα ἅμα μὲν πρότερον ἕλωσι, καὶ τοὺς ἔσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξωσι, ὅπως μὴ ᾖ τοῖς ἀθηναίοις ἐφορμίσασθαι ἐς αὐτόν.

Ἡ γὰρ νῆσος ἡ σφακτηρία πρὸ τ̃ λιμένος τ̃ Πύλου πρόκειται· νῆσος σφακτηρία ἐγγὺς, καὶ δι' ἀτοῦ τοῦ αὐτὴν ἀπεικάζων λέγει. δύο δὲ δὴ τὴν νῆσον τὰ στόματα τ̃ λιμένος, ἃ δι' ἄπλους ὠνόμασεν. ὧν τὸ μὲν ἐγγὺς αὐτῆς τῆς Πύλου, στενόν ἐστιν, ὥς τε μόλις δύο τριήρεις ἅμα πλεῖν· τὸ δ' ἕτερον, πλατύτερον, ὥς τε οὐκ ἀτὼ δύνασθαι τριήρεις ἅμα διαπλεῖν. Καὶ ἐγγὺς ἀπεικάζων· τῆς Πύλου παρακειμένην. Βύζειν κλήσειν ἔμελλον. ἀθρόως· οἷον, βύσαντες ταῖς ναυσὶ τὸν εἴσπλουν. Ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν. λείαν εἰς τὴν νῆσον, οὔτε ἐς τὴν ἤπειρον. Τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου. τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου ἔξω, τὰ ἀλίμενα, τουτέστι, τὰ ἔξω τοῦ εἴσπλου, οὐ παρέξειν πρόσορμίσειν τοῖς ἀθηναίοις. Οἱ δὲ τελευταῖοι, καὶ ἐγκαταλειφθέντες. πρὸ τ̃ πόλεως ὁ καὶ. Μέλλοντες προσβάλλειν τῇ Πύλῳ δηλονότι. Ναυσὶ τε ἅμα, καὶ πεζῷ. ἤγουν ἀπό τε τῆς νήσου, καὶ ἀπὸ τῆς ἠπείρου. Παρεσκευάζετο. πολεμικῶς ἡτοιμάζετο. Αἱ πᾶσαι ἦσαν αὐτῷ· ἃς εἶχε λοιπὰς πάσας, ὑπὲρ τὸ τείχισμα προσεπαύρωσε. τουτέστι, νεωλκήσας, ὀρθὰς πρὸ τ̃ τείχους ἔφραξεν. ἔνιοι δέ, ὅτι ξύλοις ὀρθοῖς προσεχύρωσεν αὐτάς. Ἀναπάσας. ἀπὸ τ̃ ἀγκύρων δηλονότι. Προσεπαύρωσεν. ὀρθὰς ἔστησεν. Ἀπόβασιν τε φαύλως. ταῖς τυχούσαις. ταῖς ἅπαν τυχούσαις, καὶ δυτελεῖ. Οὐ γὰρ ἦν ὅπλα. οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν ὅπλα, καὶ πάλιν ἐξῆς.

Ἡ γὰρ νῆσος ἡ σφακτηρία καλουμένη, τόν τε λιμένα παρατείνουσα, καὶ ἐγγὺς κειμένη, ἐχυρὸν ποιεῖ, καὶ τοὺς ἐπὶ πλοῦς στενούς. τῇ μὲν, δυσὶν νεωσὶν διὰ πολλοῦ κατὰ τὸ τείχισμα τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὴν Πύλον. τῇ δὲ, πρὸς τὴν ἄλλην ἤπειρον ὀκτώ, ἢ ἐννέα. ὑλώδης τε καὶ ἀτριβὴς πᾶσα ὑπὸ βρομίας ἦν. καὶ μέγεθος περὶ πεντεκαίδεκα σταδίους μάλιστα. τοὺς μὲν οὖν ἐπὶ πλοῦς ταῖς ναυσὶν αὐτῶν πρώρους βύζην κλήσειν ἔμελλον. τὴν δὲ νῆσον ταύτην φοβούμενοι μὴ ὄξ αὐτοῖς γὸν πόλεμον σφίσι πριῶνται, ὁπλίτας διεβίβασαν ἐς αὐτήν. καὶ περὶ τὴν ἤπειρον ἄλλους ἔταξαν. οὕτω γὰρ τοῖς ἀθηναίοις τὴν τε νῆσον πολεμίαν ἔσεσθαι, τήν τε ἤπειρον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν. τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου, ἔξω τοῦ ἐπὶ πλοῦς πρὸς τὸ πέλαγος ἀλίμενα ὄντα, οὐκ ὄξηνν ὅθεν ὁρμώμενοι, ὠφελήσουσι τοὺς αὐτούς. σφεῖς δὲ, αὖ δυσὶ ναυμαχίαις, καὶ κινδύνῳ, ἐκπολιορκήσειν τὸ χωρίον κατὰ τὸ εἰκός, ὅτου τε οὐκ ἐνόντος, καὶ ὀλίγης παρασκευῆς καὶ τειλιμμένου. ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα, καὶ διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας ἀπὸ κληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων, καὶ διέβησαν μὲν καὶ ἄλλοι πρότερον κατὰ διαδοχήν. οἱ δὲ τελευταῖοι καὶ ἐγκαταλειφθέντες, εἴκοσι καὶ τετρακόσιοι ἦσαν. καὶ εἵλοτες οἱ πρὸς αὐτούς. ἦρχε δ' αὐτῶν Ἐπιτάδας ὁ Μολόβρου. Δημοσθένης διορῶν τοὺς λακεδαιμονίους μέλλοντας προσβάλλειν ναυσὶ τε ἅμα καὶ πεζῷ, παρεσκευάζετο καὶ αὐτὸς καὶ τὰς τριήρεις, αἳ πᾶσαι ἦσαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς καταλειθεισῶν ἀναπάσας, ὑπὲρ τὸ τείχισμα προσεπαύρωσε, καὶ τοὺς ναύτας ὅξ αὐτῶν ὡπλισεν ἀσπίδι τε φαύλῃ, καὶ οἰσύναις ταῖς πολλαῖς, οὐ γὰρ ἦν ὅπλα ἐν χωρίῳ ὑλώδει προῖσασθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκλεξάμενοι τῶν προσγενομένων τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον. οἱ δ' ἔτυχον παραγενόμενοι. ὁπλῖται τε τριακόσιοι μεσσηνίων τριακοντόρου καὶ κέλητος ἔλαβον. οἱ δ' ἔτυχον παραγενόμενοι. ὁπλῖται τε τ̃ μεσσηνίων τούτ̃ ὡς τεσσαράκοντα ἐγένοντο, οἷς ἐχρῆτο μάλιστα τ̃ ἄλλων. τὸ μὲν δὴ πολλοὺς τ̃ τε ὁπλιτῶν, καὶ ὡπλισμένων, ἅπαν τὰ τετειχισμένα μᾶλλον καὶ ἐχυρὰ τοῦ χωρίου πρὸς τὴν ἤπειρον ἔταξε, προειπὼν ἀμύνασθαι τὸν ξόν, ἢν προσβάλλῃ. αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων ἑξήκοντα ὁπλίτας, καὶ τοξότας ὀλίγους, ἐχώρει ἔξω τοῦ τείχους ἅπᾳ τὴν θάλασσαν, ᾗ μάλιστα ἐκείνοις προσεδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν. ἐς χωρία μὲν χαλεπὰ καὶ πετρώδη πρὸς τὸ πέλαγος τετραμμένα, σφίσι δὲ τοῦ τείχους τούτῳ ἐσάτου ὄντος, ἐπιπᾶσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο προθυμήσεσθαι. οὔτε γὰρ αὐτοὶ ἐλάσσονες ὄντες ποτὲ ναυσὶ κρατήσεσθαι, οὐκ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον, ἐκείνους τε βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν, ἀλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι. κατὰ τοῦτο οὖν πρὸς αὐτὴν τὴν θάλασσαν χωρίσας, ἔταξε πεντήκοντα ὁπλίτας ὡς ἐπὶ πολὺ ξύνταξ, καὶ παρεκελεύσατο τοιάδε.

Ἐκ λιτρικῆς. ἀλύσεις τριακοντόρου λιτρικῆς, καὶ κέλητος ὑπὸ ἀθηναίων, πάντα τὰ λιτρᾶ ἔλαβον οἱ παρόντες. δηλοῖ δὲ ἐνταῦθα μεσσήνιοι. ἦγουν ἐκ λιτρικῆς τ̃ τριακοντόρου ἔλαβον οἱ τυχόντες, παραγενόμενοι τ̃ μεσσηνίων. ἔτι δὲ τριακόντορος μὲν, ἡ ὑπὸ τριάκοντα δρεπομένη. κέλης δὲ ὀλίγῳ μικρὸν, καὶ στενὸν πλοῖον. Ἀμύνασθαι γὸν τεῖχος ἦν προσβάλλῃ. ἤγουν ἀπωθίσειν γὸν ἀπὸ τ̃ ἠπείρου στρατὸν, ἢν προσβάλλῃ τῷ τείχει. Αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντ̃. ἀπὸ σχολῆς ἐκ τ̃ προσηκόντ̃ τῷ τείχει. Ἐπιπᾶσασθαι αὐτούς. τὴν κατὰ τ̃ τὸ μὲν μέρος ἀσθένειαν τ̃ τείχους, ἀφορμὴν παρέξειν τοῖς λακεδαιμονίοις, ὡς τε ἅπᾳ τὸ αὐτὸ ὁρμῆσαι. πρὸ τοῦ δὲ τὸ προθυμήσεσθαι. ἥξει γὰρ τὸ ἅπᾳ πᾶσθαι. ἔνιοι δέ, ἐφελκύσεσθαι αὐτούς, ἢ γεῖται εἰς προθυμίαν ἐκεῖνο τὸ μέρος. Οὔτε γὰρ αὐτοί. οἱ πολὺ γὸν δημοσθένην. Ἐλάσσονες τε ναυσὶ κρατήσεσθαι. οἱ ἀθηναῖοι οὐκ ἰσχυρῶς τὸ πρὸς θάλασσαν ἐτείχισαν τῆς πύλου, οὐχ ἡγούμενοι ἐντεῦθεν ἅπτεσθαι τοὺς ἐναντίους, ἅτε δὴ θάλασσοκρατούντων ἀθηναίων. Ἐκείνους τε βιαζομένους. εἰκότως ποιοῦσιν. Ἀλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι. ἑλῶσις ἦν δηλονότι. χωρίσας τὸν ὁπλίτας δηλονότι. Ἀνδρες οἱ ξυναραμένοι. δημιουργίας δημοσθένους. τὸ προοίμιον ἐκ προσοχῆς. εἰρηται δὲ τῷ δυνατῷ μόνῳ.

Οἱ ξυναράμενοι. οἱ σὺν ἐφαλόμενοι. Τοῦδε τοῦ κινδύνου. τὸ μὲν τοῦδε τὸ κινδύνου, αὐτὸ τὸ τόνδε τὸν κίνδυνον. ἡ δὲ διάνοια, αὐτὸ τοῦ μηδεὶς ἐν τοιούτῳ κινδύνῳ θορυβούμενος οἴεσθαι δεῖν, καὶ ἀναγκαίως, σώζεσθαι τοὺς βουλεύσαντας δοκεῖν εἶναι. καὶ ὀξαφιεμένους τὰ πολεμικὰ δεινά. ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις θαρσαλέως αὐτὰ πανταχῇ ἐπιόντας, καταφρονήσαντας τοῦ πολεμικοῦ τοὺς κινδύνους. μᾶλλον γὰρ οὕτως κρατήσειν τοὺς πολεμίους. Ἐν τῇ τοιᾷδε ἀναγκῃ. ἐν τῇ παρεστώσῃ. Ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκην ἀφίκται. τοῦτο ὀξυγνωμονικὸν ὄντι τῷ πρότερον. οἱ γὰρ ἀναγκαίως πολεμοῦντες κίνδυνοι, οὐ διαλογισμοῦ χρῄζουσιν ἀκριβοῦς, ἀλλὰ διὰ τὸ κινδυνεύειν. ἀόκνως, καὶ ἀμελετήτως. τὸ δεῖ-

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

„ Ἀνδρες οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου, μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγ-
„ κῃ ξυνεχῶς βουλεύεσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἄνωθεν τὸ πολεμεῖσθαι ἡμᾶς δι᾽
„ ὃν μάλλον, ἢ ἀπολυσιτελῶς δυελπίστως ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐκ τού-
„ των αὖ πολυωφελούμενος. ὅσα γὰρ ἐς ἀνάγκην ἀφίκται, ὡς νῦν τάδε, λογισμὸν ἧκι-
„ στα ἐνδέχεται, κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ μείω ὁρῶ πρὸς
„ ἡμῶν ὄντα, ἢν εὐβουλωμέν τε μείνωμεν, καὶ μὴ τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέντες,
„ τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσω κατὰ πρόσωπον. τοῦτο γὰρ χωρίου τὸ δυσέμβα-
„ τον ἡμέτερον νομίζω, ὅ μενόντων ἡμῶν ξύμμαχον γίγνεται. ὑποχωρήσασι δέ,
„ καὶ πάρεστι πολεμεῖν ὅπῃ, δύσορον ἔσται, μηδενὸς κωλύοντος. καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξομεν, μὴ ῥᾳδίως αὖ τῷ πάλιν οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως, ἣν καὶ ὑφ᾽
„ ἡμῶν βιάζηται. ἔστι γὰρ τοῖς ναυσὶ ῥᾳστώνην ἀμύνεσθαι. ἀσπαβάτοις δὲ ἐν τῷ ἰσ-
„ σῷ δὴ τό γε πλῆθος αὐτοῦ, οὐκ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι, κατ᾽ ὀλίγον γὰρ μαχεῖ-
„ ται, καὶ πάρα πολὺ ὄν, ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσεως. καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατὸς ὅδε ἐκ τῶν
„ ὁμοίου μείζων, ἀλλ᾽ ἀπὸ νεῶν, αἷς πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ ξυμβῆ-
„ ναι. ὡς τε τὰς τούτων ἀπορίας, αὐτὸ πάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει. καὶ ἃ-
„ μα ἀξιῶ ὑμᾶς ἀθηναίους ὄντας, καὶ ἅπαντα μήνους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν, ἐπ᾽
„ ἄλλους ἀποβάσιν, ὅπῃ εἴ τις ὑπομένοι, καὶ μὴ φοβῷ ροθίου καὶ νεῶν δύναμιν τοσα-
„ καὶ πλοῦ ὑποχωρίᾳ, οὐκ ἂν ποτε βιάζοιτο, καὶ αὐτοὺς νῦν μεῖναί τε, καὶ ἀ-
„ μυνομένους παραυτὴν τὴν ῥαχίαν, σώζειν ἡμᾶς τε αὐτοὺς, καὶ τὸ χωρίον.

Τοσαῦτα τοῦ Δημοσθένους παρακελευσαμένου, οἱ ἀθηναῖοι, ἐθαρσησάν τε μᾶλλον, καὶ ἅπαι καταβαίνοντες, ἐτάξαντο παραυτὴν τὴν θαλασσαν. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι ἅραντες, τῷ τε κατὰ γῆν στρατῷ προσέβαλλον τῷ τείχισματι,

πα, οὐκ ἄνευ τοῦ ἡητορος, ἀλλ᾽ ἄνευ τοῦ οὐδόλως κεῖται. Ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται. ἤγουν ἀναγκαῖα εἰσί, καὶ βίαια. Ὡς πάρα τάδε. τὰ πολεμεῖσθαι. Πρὸς ἡμῶν ὄντα. πρὸς ἡμῶν, καὶ ἡμῖν σύμμαχον, καὶ ὠφέλιμον ὄντα. Καὶ μὴ τῷ πλήθει αὐτῶν. ἤγουν ἐναντίων δηλονότι. Τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν. τὰ παρόντα ἡμῖν πλεονεκτήματα. Ἡμέτερον νομίζω. ἢ ἡμετέραν βοήθειαν. Ὑποχωρήσασι δὲ. ὑποχωρήσασιν, καὶ πάρεστι ὑποδύσεμβατον ὄν, δυσεμβάτου γενήσονται τῆς λακεδαιμονίοις.

Καὶ πάρα χαλεπὸν ὄν. εἰς ἐπίβασιν δηλονότι. Εὔορον ἔσται. δυεπίβατον. Καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἕξομεν. ἡ διάνοια, τοιαυτί. οἱ πολέμιοί φησιν, ὑποχωρησάντων ἡμῶν, ἀποβάντες τῇ νεῶν, καὶ ἐπελθόντες τῷ τείχει, χαλεπώτεροι ἡμῖν ἔσονται. εἰδότες γὰρ ὅτι αὖ μὴ κρατήσωσιν, οὐ ῥᾳδίως ἀποχωρῆσαι δυνήσονται οὕτω διὰ τὴν χαλεπότητα τοῦ χωρίου, μᾶλλον ἀσπουδίας ἡμῖν μαχοῦνται, ἢ ἀπολεσθαι ζητοῦντες, ἢ κρατῆσαι τοῦ χωρίου. ῥᾷσον γὰρ φησὶν ἔστιν ἐπὶ οὓς ὄντας ἐπὶ τῇ νεῶν, ἀμύνασθαι. Ἀποβαίνοντες δὲ. ἀποβαίνοντες δὲ φησὶ τῇ νεῶν, ὅσοι γίνονται ἡμῖν. καταστρέφει δὲ δῆ τοῦτο, ὅτι οὐδόλως δεῖ αὐτοῖς συγχωρῆσαι. καταλθεῖν ἐς τὴν γῆν.

Ἐν τῷ ἰσῷ ἤδη ποτὲ. ἀπὸ κοινοῦ ἡμῖν ἔσονται ἴσοι ἐς τὸν πόλεμον, δῆ τὸ ἀποβαίνειν τοῦ χωρίου ὁρμηθῆναι μᾶλλον ἀσφαλείας, δῆ τὸ δυσέμβατον. Καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατὸς ὅδε. καὶ μείζων μέν ἐστιν ὁ στρατὸς αὐτῶν, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ γῆς ὁρμώμενος, οὐδὲ ἐν γῇ παραπεσόμενος. καὶ ἀπὸ τοῦ κλυδωνίου, καὶ ἀπὸ τῶν αἰμόων, καὶ ὄξ ἄλλων πολλῶν. Αἷς πολλὰ τὰ καίρια. αἷς ποὶ πολλῶν χρεία τῶν ἀπαιδείων, οἷον εἰπεῖν, ἀνέμου, καὶ χωρίων φιλανθρώπων. καὶ εἰρεσίας δικαίρου, ἵνα δυνηθῶσιν αὖ πάλιν χῆναι τοῖς ἐν γῇ. Δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ. τὸ δεῖ, αὐτὸ τὸ εἰωθεν. Ὡς τε τὰς τούτων ἀπορίας. ὡς αὖ εἰ ἔλεγεν, ἐπεὶ πλείονες ἡμῶν εἰσὶν. ἡμεῖς δέ, ἐλάχιστοι, ὡς πάρ ὄξισοῖ τὸ πλῆθος, πρὸς τὸ ἡμέτερον, τὸ πολὺ τῆς ἀπορίας, ἣν ἔχοιεν. Τῷ ἡμετέρῳ πλήθει. ἐξεπιλέγειν πλῆθος καὶ ἀπὸ ὀλίγων. ὅμηρος, Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπάρ δεά δ᾽ ἦμον ἔχοντες. Ἀθηναίους ὄντας. ὡς πάρ δῆ τῆς προσηγορίας ἐνέφηνεν αὐτοῦ τὸ ἀξίωμα τῆς κατὰ θάλασσαν ἀπαιτήμης. Ἐπ᾽ ἄλλους ἀποβάσιν. τὴν κατ᾽ ἄλλων ἀποβασιν εἰδότας, γ᾽, ἐαυτῆς καρτερήσας, προσδέχηται βαῤῥῶν, καὶ μὴ φυγῇ καταπλαγεὶς τῷ φοβῷ τῆς δεινότητος τοῦ κατάπλου, πάντα κατορθοῖ. ἐρρθιον δέ ἐστιν, οἷον ἦχος τῆς εἰρεσίας. Ῥαῤῥαυτὴν τὴν ῥαχίαν. ῥαχία ἐστὶ πετρώδης τόπος, πολὺν πολυῤῥήγνυται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλυδών, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης ὁρμή. ὅθεν τὸ νῶπον ὀπώδες, ῥαχὶς καλεῖται, ὡς ἀπὸ τ᾽ ῥαχίας τῆς πέτρας. Ἐταξαντο. αὐτὸ τοῦ παρετάξαντο, ἢ ἐτάχησαν, καὶ κυτρεωίαθησαν.

Καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα. οὐ ταῖς τῆ πολεμίων, ἀλλὰ ταῖς ἑαυτῶν. Ἡ ἀφ' ὁ δημοσθένης προσεδέχετο. κατὰ μὲν γὰρ τὸν νότον ἀπὸ τῆς πύλου, ὅπου καὶ προσέδοκα ὁ δημοσθένης. Διὸ πολὺ ἦν πλείους προσέχειν. ἐπειδὴ οὐ δυνατὸν ἦν πλείους προσορμίσασθαι διὰ τὸ τοὺς πρῶτας, διὰ τοῦτο ὀλίγας ὥρμησαν ναῦς, ἵνα τὰς ναῦς ἀναπαύοντες, ἀναπαυόμενοι. Καὶ παρακελευσμῷ. παρακινήσει. Εἴπως ὡσάμενοι. τοὺς ἐναντίους δηλονότι. Ῥᾳστων δὲ φανερώτατος. ἀπουδαιότατος, καὶ ἐπίδηλος ὑπὸ πανταχοῦ ὁ βρασίδας ἐγένετο ἐν ἐκείνῳ τῷ ὄργῳ εἰς προθυμίαν. καὶ ὁρῶν τοὺς τριηράρχους οἰκοῦντας δὲ τὸ χαλεπὸν τοῦ χωρίου, πρὸς τὴν νεῶν φυλασσομένους ὅπως μὴ συντρίψωσιν αὐτάς. Δυναλόνειναι χεῖν. πρέχειν. Τῶν νεῶν μὴ ξυντρίψωσιν. ἤγουν τινὰς τῶν νεῶν. Βιαζομένους. σὺν βίᾳ ποιοῦντας. Αντὶ μεγάλων δυεργεσιῶν. ἀντὶ τοιούτων ἃ μέλλουσι ὕστερον δυεργετήσειν αὐτοὶ οἱ συμμαχοι, καὶ τιμηθῆναι. ἢ δυεργεσιῶν, ἃς αὐτοὶς δυηργέτησαν ἤδη οἱ λακεδαιμόνιοι. Οκείλαντας δὲ. προσελάσαντας, καὶ προσαγήσαντας. Ετέραν ἔχειν. ἐπιτάσσουδαξεν Οκείλαν τὴν ναῦν. προσοκείλαι. ἐλλιμένισαι. Επὶ τὴν ἀποβάθραν. ἢ ἀπὸ τῶν νεῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἔξοδος, ἀποβάθρα καλεῖται. Εἰς τὸ παρεξειρεσίαν. παρεξέρεσία δέσιν, ὁ ἔξω τὸ ἔρεσιας τὸ νεὼς τόπος, καθ' ὃ μέρος οὐκέτι κώπας κέχρηνται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης, καὶ τῆς πρώρας. Ῥοὸς τὸ προσαῖον ἐχρήσαντο. ἀντὶ τοῦ προσαίου ἐχρήσαντο αὐτῇ, ἢ ἀποπροσαίῳ. καὶ αὐτὴν ἔτησαν πλείονος ἕνεκα κόσμου, καὶ δόξης. Τῆς προσβολῆς. ἀντὶ τοῦ τῆς μάχης. Οἱ δ' ἄλλοι. λακεδαιμόνιοι δηλονότι. Καὶ τ' ἀθηναίων μενόντ'. ὡς αὖ εἰ ἔλεγον, ἀμυνομένων πρὸ τ' φρουρέου, ὃ ἐποίησαν, καὶ μὴ ἐώντων μηδένα τ' λακεδαιμονίων ἀποβῆναι ἀπὸ τ' νεῶν εἰς τὴν γῆν. τὸ δὲ κὴ οὐδὲν ὑποχωρούντων, ἀντὶ τ', κατ' οὐδὲν ὑποχωρούντων. Ες τοῦτο τε πρόθεσιν ἡ τύχη. ὡς αὖ εἰ ἔλεγον, ἐς τοῦτο πρόθεσιν ἡ τύχη ἀθηναίοις, καὶ λακεδαιμονίοις, ὥς τε ἀθηναίους μὲν, ἐκ τῆς λακωνικῆς ἀπιτάπεσθαι λακεδαιμονίοις. λακεδαιμονίους δὲ, ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ἑαυτῶν ζητεῖν ἐκ νεῶν ἀποβαίνειν, καὶ τοὐπουκωλύεσθαι. κατὰ πολὺ γὰρ ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις, ἐῤῥέπετο τὰ τῆς δόξης. τοῖς μὲν λακεδαιμονίοις εἰς τὰ πεζὰ μεγίστοις οὖσιν ἀεί, νῦν δοκεῖν εἰς τὴν ναυμαχίαν κρατίστοις εἶναι. τοῖς δὲ ἀθηναίοις τὰ ναυτικὰ τέχνίτας οὖσιν ἀεί, νῦν δοκεῖν ἀρίστοις εἶναι πεζά. Καὶ τῇ τρίτῃ ἐπὶ ξύλα. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ξύλα ἦλθον δὲ πρὸς μηχανάς, ποιηθησομένας εἰς καθαίρεσιν τείχων. ἢ δὲ ἀσύνη, πόλις δόξὶ λακωνική. Τὴν τε νῆσον.

καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα οὔσας πεσαράκοντα, καὶ τριῶν. ναύαρχος δὲ αὐτῶν ἐπέπειθε Θρασυμηλίδας ὁ Κρατησικλέους ἀφ' Ἁπάτης. προσέβαλλε δὲ, ἡ ἀφ' ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο. καὶ οἱ μὲν ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν ἐκ τείχους, καὶ ἐκ θαλάσσης ἠμύνοντο. οἱ δ', κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι, διὸ πολὺ οὐκ ἦν πλείους προσχεῖν, καὶ ἀναπαυόντες, ἐν τῷ μέρει τοὺς ἐπιπλοῦς ἐποιοῦντο, προθυμίᾳ τε πασῃ χρώμενοι, καὶ παρακελευσμῷ, εἴπως ὠσάμενοι, ἕλοιεν τὸ τείχισμα. πάντων δὲ φανερώτατος ὁ Βρασίδας ἐγένετο. τριηράρχων γάρ, καὶ ὁρῶν τοῦ χωρίου χαλεποῦ ὄντος, τοὺς τριηράρχους, καὶ κυβερνήτας, εἴπου καὶ δοκοίη δυνατὸν εἶναι προσχεῖν, ἀποκωλύοντας, καὶ φυλασσομένους τὰς νεῶν μὴ ξυντρίψωσιν, ἐβόα λέγων, ὡς οὐκ εἰκὸς εἴη ξύλων φεισαμένους, τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ ποιεῖσθαι τεῖχος περιμένοντας. ἀλλὰ τὰς προφερεστάτας ναῦς, βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν, καταγνύναι ἐκέλευε. καὶ τοῖς ξυμμάχοις μὴ ἀποκνῆσαι αὐτὰ μεγάλων δυεργεσιῶν τὰς ναῦς τοῖς λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι ἀποδοῦναι. οἰκειλαμένας δὲ, καὶ πανταχόθεν προσβαινούσας, τὰ τε ἄλλα δρῶν, καὶ τοὺ χωρίου κρατῆσαι. καὶ ὁ μὲν, τοὺς μὲν ἄλλους τοιαῦτα ἐπέσπερχε, καὶ τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην αἰσθόμενος οἰκειλαμένας τὴν ναῦν, ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν. καὶ πειρώμενος ἀποβαίνειν, πολλὰ ὑπὸ τῶν ἀθηναίων. καὶ τραυματισθεὶς πολλαχοῦ, ἐλιποψύχησέ τε. καὶ πεσόντος αὐτοῦ ἐς τὴν παρεξειρεσίαν, ἐκπίπτει ὑπ' ἐρρύη εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ὀξέως ἐπιστάντες αὐτῆς ἐς τὴν γῆν, οἱ ἀθηναῖοι αἰρήσουσιν, ὕστερον πρὸς τὸ παλαιὸν ἐχρήσαντο, ὅτε ἔτησαν τῆς προσβολῆς ταύτης. οἱ δ' ἄλλοι προὐθυμοῦντο μὲν, ἀδύνατοι δ' ἦσαν ἀποβῆναι, τῶν τε χωρίων χαλεπότητι, καὶ τῶν ἀθηναίων μενόντων, καὶ οὐδὲν ὑποχωρούντων. ἐς τοῦτο τε πρόθεσιν ἡ τύχη, ὥς τε ἀθηναίους μὲν ἐκ γῆς τε καὶ ταύτης λακωνικῆς, ἀμύνεσθαι ἐκείνους ἀπὸ πλέονπας. λακεδαιμονίους δὲ, ἐκ νεῶν τε καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν πολεμίαν οὖσαν ἐπ' ἀθηναίους ἀποβαίνειν. ἀπὸ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε, τοῖς μὲν, ἡπειρώταις μάλιστα εἶναι, καὶ τὰ πεζὰ κρατίστοις, τοῖς δ', θαλασσίοις τε, καὶ ταῖς ναυσὶ πλεῖον προέχειν. τὴν μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τῆς ὑστεραίας μόρος τι προσβολὰς ποιησάμενοι, ἐπέπαυντο. καὶ τῇ τρίτῃ ἀπὸ ξύλα ἐς μηχανὰς παρεσκευάζοντο τῶν νεῶν πύας ἐς ἀσύνην, ἐλαΐζοντες ὅ κατὰ τὸν λιμένα τεῖχος, ὕψος μὲν ἔχειν, ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὖσης, ἑλεῖν μηχανάς. ἐπὶ πύῳ δ' ἀπὸ τῆς ξακύνθου νῆες τῶν ἀθηναίων παραγίγνονται πεσαράκοντα. προσεβοήθησαν γὰρ τῶν τε φρουρίδων τινὲς αὐτοῖς τῶν ἐκ ναυπάκτου, καὶ χῖαι τεσσάρες. ὡς δὲ εἶδον τήν τε ἠπειρον ὁπλίτῃ πανδημεὶ πλέων, τήν τε νῆσον, ἔν τε τῷ λιμένι οὔσας.

τὴν σφακτηρίαν.

Ἐν τε τῷ λιμένι οὔσας τὰς ναῦς. τὴν λακεδαιμονίων δηλονότι. Ἦν μὲν αὐτεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσιν. τὸ χῆμα αὐτὰ πρόδοτον· καὶ ὅμηρος, Ἀλλ' ἄ μὲν δώσουσι γέρας

Καὶ οἱ μέν. οἱ λακεδαιμόνιοι. Οἱ δ' ἀθηναῖοι γνόντες. τὴν βουλὴν ἐκείνων δηλονότι. Ἑκάτερον τὸν ἔπλουν. ἤγουν τόν τε στενὸν, καὶ τὸν πλοῦν. Καὶ ἐν τούτῳ κεκωλύσθαι. ἐν τούτῳ ἐδόκει κεκωλύσθαι ἕκαστος τὰ πράγματα, ἐν ᾧ ἕκαστοι μὴ διερρεθείησαν.

Ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐκπλεῖν πλεον ὁρμᾶσθαι. Καὶ ἐν φυλακῇ εἶχον. τὴν νῆσον δηλονότι. Οἱ δ' ἐν τῇ ἠπείρῳ πελοποννήσιοι. οἱ τε ἐκ πελοποννήσου, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἄλλων ξυμμάχων αὐτοῖς προσελθόντες νῦν.

Τὰ τέλη καταβαίνειν. τοὺς ἄρχοντας τῶν ὁπλιτῶν.

Τὰ πρὸς τὸν αὐλὸν. καλῶς ἡ προθήκη, ἵνα δηλώσῃ ὅτι οὐ πάντων τῶν πραγμάτων, οὐδὲ πάντως τοῦ πολέμου, ἀλλὰ πρὸς μόνων τῶν κατὰ τὸν αὐλὸν, ἵνα νοήσωμεν, ὡς τὰ κατὰ τὸν αὐλὸν μόνα. Μὴ ἐπιφέρειν. αὐτὶ τοῦ προσφέρειν, καὶ ἄγειν.

Μήτε κατὰ γῆν. μήτε τοῖς ἐν τῇ αὐλῷ, μήτε τοῖς ἐν τῇ σφακτηρίᾳ. Ἀποστεῖλαι δὲ αὐτούς. ἤγουν τοὺς πρέσβεις τῶν λακεδαιμονίων. Ἀθηναίους ὁμοίας. ἤγουν ἀκαπαλύτους ἀποδοῦναι τοῖς λακεδαιμονίοις.

τὰς ναῦς, καὶ οὐκ ἐκπλεούσας, ἀποροῦντες ὅτῳ καθορμίσωνται, τότε μὲν ἐς πρώτην τὴν νῆσον, ἣ οὐ πολὺ ἀπέχει ὄρμος οὖσα, ἐπλεύσαν, καὶ ὑλίσαντο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ παρασκευασάμενοι, ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν αὖ ἤγοντο. ἦν μὲν αὐτεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσιν, ἐς τὴν δύρυχωρίαν. εἰ δὲ μή, ὡς αὐτοὶ ἐπαπολυσόμενοι. καὶ οἱ μέν, οὔτε ἀνῆγοντο, οὔτε διενοήθησαν φραξαμένους ἐπαπλοῦς, ἐπὶ τυχὸν ποιήσαντες. ἡσυχάζοντες δ' ἐν τῇ γῇ, τὰς τε ναῦς ἐπήροντο, καὶ παρεσκευάζοντο, ἢν ἐς πλεῖν τις, ὡς ἐν τῷ λιμένι ὄντι σμικρῷ ναυμαχήσοντες. οἱ δ' ἀθηναῖοι γνόντες, καθ' ἑκάτερον τὸν ἔπαπλουν, ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς. καὶ τὰς μὲν πλείους καὶ μετεώρους ἤδη τῇ νεῶν, καὶ ἀπὸ πρώρους προσπεσόντες, ἐς φυγὴν κατέστησαν. καὶ ἐπιδιώκοντες, ὡς διαβραχεῖς, ἔτρωσαν μὲν πολλὰς, πέντε δ' ἔλαβον, καὶ μίαν τούτων αὐτοῖς αὐτῇ ἁλοῦσαν. ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐν τῇ γῇ καταπεφευγυίας ἐπέβαλλον. αἱ δὲ, καὶ πλήρους μᾶλλον ἔτι πρὶν ἀνάγεσθαι, ἐκέκλοντο. καὶ πῆγας καὶ ἀναδούμενοι, κενὰς εἵλκον, τῇ αὐτῇ ὁρῶν ἐς φυγὴν ὡρμημένων. ἰδόντες οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ προλαγοῦντες τῷ πάθει, ὅπερ αὖ τῇ οἱ αὐτῇ ἄνδρες ἀπελαμβάνοντο ἐν τῇ νήσῳ, παρεβοήθουν. καὶ ἐπιβαίνοντες ἐς τὴν θαλασσαν, ξὺν τοῖς ὅπλοις ἀπῄεσαν. ἅμα λαμβανόμενοι τῇ νεῶν. καὶ ἐν τούτῳ κεκωλύσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ μή τινι καὶ αὐτὸς ὄργῳ παρῆν. ἐγένετο τε θόρυβος μέγας, καὶ ἀπηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων πρόπου πρὸς τὰς ναῦς. οἵ τε λακεδαιμόνιοι ὑπὸ προθυμίας καὶ ἐκπλήξεως ὡς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδέν, ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν. οἵ τε ἀθηναῖοι κρατοῦντες, καὶ βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς πλεῖστον ἐπεξελθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεξεμάχουν. πολύν τε πόνον παρεχόντες ἀλλήλοις, καὶ τραυματίσαντες, διεκρίθησαν. καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι τὰς κενὰς ναῦς, πλὴν τῆς τοπρώτον ληφθείσης, διέσωσαν. καταβάντες δὲ ἑκάτεροι ἐς τὸ στρατόπεδον, οἱ μὲν, προσαίον τε ἔστησαν, καὶ νεκροὺς ἀπέδοσαν, καὶ ναυαγίων ἐκράτησαν, καὶ τὴν νῆσον δύθυς παρεῖχον, καὶ ἐν φυλακῇ εἶχον, ὡς τῆς ἀνδρῶν ἀπειλημμένων. οἱ δ' ἐν τῇ ἠπείρῳ πελοποννήσιοι, καὶ ἀπὸ παίτων ἤδη βεβοηθικότες, ἐμενον κατὰ χώραν ἐπὶ τῇ αὐλῷ ἐς δὲ τὴν ἀσάρτην ὡς ἠγγέλθη τὰ γεγιμμένα περὶ αὐλον, ἔδοξεν αὐτοῖς ὡς ἐπὶ ξυμφορᾷ μεγάλῃ, τὰ τελευταῖα καταβαίνειν ἐς τὸ στρατόπεδον, βουλόμενοι πρὸς τὸ χῆμα ὁρῶντας, ὅ, τι αὐδόκῃ. καὶ ὡς εἶδον ἀδύνατον ὂν τιμωρεῖν τοῖς ἀνδράσι, καὶ κινδυνεύειν οὐκ ἐβούλοντο, μή τι λιμοῦ τι παθεῖν αὐτούς, ἢ ὑπὸ πλήθους βιασθέντας, ἢ κρατηθέντας, ἔδοξεν αὐτοῖς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῆς ἀθηναίων, ἢν ἐθέλωσι, σπονδὰς ποιησαμένους τὰ περὶ αὐλον, ἀποστεῖλαι ἐς τὰς ἀθήνας πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως, καὶ τοὺς ἀνδρας ὡς τάχιστα πειράσασθαι κομίσασθαι. ἐξαμαρτὼν δὲ τῆς στρατηγῶν λόγον, ἐγίγνοντο σπονδαὶ τοιαίδε, Λακεδαιμονίους μὲν τὰς ναῦς, ἐν αἷς ἐναυμάχησαν, καὶ τὰς ἐν τῇ λακωνικῇ πάσας, ὅσαι ἦσαν μακραὶ, παραδοῦναι κομίσαντας ἐς αὐλον ἀθηναίοις. καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ τείχισματι, μήτε κατὰ γῆν, μήτε κατὰ θάλασσαν. ἀθηναίους δὲ, τοῖς ἐν τῇ νήσῳ αὐθρώποις, σῖτον ἐφ' ἡμέρᾳ τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ λακεδαιμονίοις ἐκπέμπειν, τὰ κρῆ, καὶ μεμαγμένον, δύο χοίνικας ἑκάστῳ ἀττικὰς ἀλφίτων, καὶ δύο κοτύλας οἴνου, καὶ κρέας. θερμὰ πρὸ δὲ, τούτων ἢ μίστα. ταῦτα δὲ ὁρώντων τῆς ἀθηναίων, ἐπιπέμπειν. καὶ πλοῖον μηδένα ἐς πλεῖν λάθρα. φυλάσσειν δὲ καὶ τὴν νῆσον ἀθηναίους μηδένα ἧσσον ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας, καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ πελοποννησίων στρατῷ, μήτε κατὰ γῆν, μήτε κατὰ θάλασσαν. ὅπῃ δ' ἂν τούτων παραβαίνωσιν ἑκάτεροι καὶ ὁπουοῦν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδὰς. ἐπιθεῖναι δ' αὐτὰς μέχρις οὗ ἐπανέλθωσιν οἱ ἐκ τῆς ἀθηνῶν λακεδαιμονίων πρέσβεις. ἀποστεῖλαι δ' αὐτοὺς πρῶτον ἀθηναίους, καὶ πάλιν κομίσαι. ἐλθόντων δὲ, τάς τε σπονδὰς λελύσθαι τούτους, καὶ τὰς ναῦς ἀποδοῦναι ἀθηναίους ὁμοίας, οἵας πρῶτον παρελάβοσαν. αἱ μὲν σπονδαὶ, ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο. καὶ αἱ νῆες παρεδόθησαν, οὖσαι περὶ ἑξήκοντα. καὶ οἱ πρέσβεις ἀπεστάλησαν. ἀφικόμενοι δ' ἐς τὰς ἀθήνας, ἔλεξαν τοιάδε.

Ἐπεμψαν ἡμᾶς λακεδαιμόνιοι. τὸ προοίμιον ἐκ προσοχῆς, καὶ ὄξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος. τέμνεται δὲ πολλῷ τῷ συμφέροντι. ἔστι δ' ὅτε ἔχει καὶ τὸ δυναρὸν παραμυθούμενον. Καὶ ἡμῖν ἐς τὴν ξυμφοράν. καὶ ὃ αὖ ὑμῖν ὠφέλιμον, ἐσόμενον ἅπαν δείξομεν, καὶ ὁμοῦ ἡμῖν δυ πρεπὲς ἐν τῇ παρούσῃ συμφορᾷ.

Τοὺς δὲ λόγοις μακροτέρους. πλεῖον τὸ μακροτέρους. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, τοὺς δὲ λόγους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν. Ἐν ᾧ αὖ καιρὸς ἦ διδάσκοντας τι. διδάσκοντας λόγοις τὸ δέον τῆς προὔργου τι πράσσειν, ἵνα ᾖ τοιοῦτον. πείθοντας λόγῳ δέον τως διαπράττεσθαι τὰ προσήκοντα. παραπλησίαν δὲ ἡ λέξις πλέκει τῆς ἑσομένης μακρολογίας, οὐκ ὄντος λακωνικοῦ τὸ μακρολογεῖν.

Τῶν δὲ προὔργου. τῆς παρουσῆς. λάβετε δὲ αὐτούς. ἀκούσατε δὲ τῆς λόγων μὴ τὲ δυσμενῶς, ὡς πολεμίων ἀκούοντες, μὴ τε αἰσχύνετως ἀμαθίᾳ δὴ σῶφρονος μόνης ἕνεκεν αὐτὸς νομίσατε λέγεσθαι πρὸς εἰδότας ὑμᾶς ἕκαστα.

Μὴ πολεμίως. ἤγουν μὴ διαθέσει πολεμικῇ. Καλῶς θέσθαι. ἐπαινετῶς διοικῆσαι. Καὶ μὴ παθεῖν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔξεστι. τὸ δὲ ἀγαθόν τι λαμβάνοντες, ἀπὸ τοῦ πράγουντος κεῖται. Ἀεὶ γὰρ τὸ μεῖον ἐλαττίδι ὁρέγοντες ἀεὶ γὰρ ὁρέγονται τὸ μείονος, ἐλαττίζοντες αὐτὸ τοῦ ἔχεσθαι. πρὸς υπακούσῃ δὲ δεῖ ἔξωθεν τὸ, καὶ διὰ τοῦτο ἐκπίπτουσι τῆς δυτυχίας. Διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκήτως δυτυχῆσαι. ἤγουν μᾶλλον δυτυχίας λαβεῖν τὰ παρόντα. Οἷς δὲ μεῖον αμβολαί. οἷς πισὸν δὲ ἐπ' ἀμφότερα ἐπί τε δηλονότι τὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰ κακά. Δίκαιοί εἰσι. τούτοις φησὶ μὴ πιστεύειν, ταῖς δυπραγίαις προσήκει. Καὶ ἀπιστότατοι πολὺ πλὸς ὁ καῖ. Ὁ τῇ τε ἑτέρᾳ πόλει. τὸ μὴ πιστεύειν δηλονότι ταῖς δυπραγίαις. Διὲμπειρίαν. τούτου τὸ πράγματος. Κυριώτεροι. δίκαιότεροι. Ἐφ' ἡμῖν. τὰς ἀπονδὰς λέγει. Καὶ τοι οὔτε δυνάμεως. ἤγουν ὡς ἀδύνατοι ὄντες. Ἐπαθόμεν αὐτό. τὰς νῦν δηλονότι συμφοράς. Προσηκούσης. δυνάμεως ἀπὸ κοινοῦ. Ἀπὸ δὲ τὸ ἀεὶ ὑπαρχόντων τὸ σῶν πλήθους δυνάμεως τὸ ὄντων ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις. Ἐν ᾧ πᾶσι τὸ αὐτὸ ὁμοίως ὑπάρχει. ἐν ᾧ δυνασθαι γνώμῃ σφαλῆναι. Σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν. σώφρονες εἰσὶν, οἵτινες ἀδήλου ὄντος τὸ ἀποβησομένου, ἐκ τῆς παρούσης δυπραξίας, ἧττον ἀσφαλέστερον ῥέπουσι, καὶ οὐκ ὀξυβρίζουσιν, ὡς παραμενούσης αὐτοῖς ἀεὶ τὸ δυπραγίας, ἀλλὰ συμβαίνουσι τοῖς ἐναντίοις. Καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοί. καὶ γὰρ τὰς συμφορὰς οὕτοι δεξιώτεραν, καὶ ὡς σῶς τοὶ προσδέχοιντό τε, καὶ φέροιεν. Τὸν τε πόλεμον νομίσωσιν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες αὖ μᾶλλον τὸ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς. ἡ δὲ διάνοια, σώφρονές ἆσιν, οἵτινες οἴοντο τὰ ἐκ τὸ πολέμων μὴ κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν ἀποβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ τύχην. Ἔνιοι δὲ πόνδε γὰρ τρόπον ἔξηγήσαντο. σώφρονές ἆσιν, οἱ νομίζοντες γὰρ πόλεμον, τουτέστι, τὴν ἐκ τὸ πολέμου νίκην, μὴ καθ' ὁμοῦ αὖ τις αὐτὸ μᾶλλον χειρίζηται. οἷον, ναυμαχῶν, κατὰ τοῦτο σῶν τυγχάνειν, ἀλλ' ὡς ἐαὐ ἡ τύχη γένηται τὸ πολέμου. Καὶ ἐλάχιστα αὖ οἱ τοιοῦτοι πλέοντες. οἱ μὴ πιστεύοντες ταῖς κατὰ πόλεμον δυπραγίαις. ὁ γὰρ βούμενον, τὴν δυπραγίαν λέγει. οὕτοι φησὶν ἐλάχιστα πλέοιεν αὖ, οἱ γε πολέμου ἐν τῷ δυπραγεῖν αὐτοὶ καταπεθέμενοι. ἐξηγητικὸν δὲ ὅτι τοῦτο, τὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τὰ ἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο. Ἐν τῷ δυτυχεῖν. ἀντὶ τοῦ δυτυχοῖεν.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

Ἐπεμψαν ἡμᾶς λακεδαιμόνιοι ὦ ἀθηναῖοι, περὶ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξαντας ὅ, πάνυ ὑμῖν τε ὠφέλιμον ὄν, ὃ αὖ καὶ πρεπώδες ἡμῖν ἐς τὴν ξυμφοράν ὡς ἐκ τῆς παρόντων, κόσμον μάλιστα μέλλῃ οἴσειν. τοὺς δὲ λόγοις μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν, ἀλλ' ἅπαν χώριον ὂν ἡμῖν, οὐ μὲν βραχεῖς ἀρκῶσι, μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, πλείοσι δὲ, ἐν ᾧ αὖ καιρὸς ᾖ, διδάσκοντας τι τῆς προὔργου, λόγοις τὸ δέον πράσσειν. λάβετε δὲ αὐτοὺς μὴ πολεμίως, μὴ δ' ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι. ὑπόμνησιν δὲ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι πρὸς εἰδότας ἡγησάμενοι. ἡμῖν γὰρ δυτυχίαν τὴν παροῦσαν ἔξεστι καλῶς θέσθαι, ἔχουσι μὲν ὧν κρατεῖτε, πρὸς λαβοῖσι δὲ τιμὴν, καὶ δόξαν. καὶ μὴ παθεῖν, ὅπερ οἱ ἀνήκεστόν τι ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῆς αὐθρώπων. ἀεὶ γὰρ τοῦ πλείονος ἐλαττίδι ὁρέγονται, δεῖ γὰρ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκήτως δυτυχῆσαι. οἷς δὲ πλείονα μεταβολαί εἰσιν ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί ἆσι, καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς δυπραγίαις. ὃ τῇ τε ὑμετέρᾳ πόλει διέμπειρόν, καὶ ἡμῖν μάλιστ' ἂν ἐκ τυγχάνοιτε προσήκοντες. γνῶτε δὲ καὶ ἐς τὰς ἡμετέρας νῦν ξυμφορὰς ἀποβλέποντες, οἵπερ ἀξίωμα μέγιστον τῆς ἑλλήνων ἔχοντες, ἥκομεν παρ' ὑμᾶς, πρότερον αὐτοὶ κυριώτατοι νομίζοντες εἶναι δοῦναι, ἐφ' ἃ νῦν ἀφιγμένοι, ὑμᾶς αἰτούμεθα. καίτοι οὔτε δυνάμεως ἐν δείᾳ ἐπάθομεν αὐτό, οὔτε μείζονος προσηκούσης ὑβρίσαντες. ἀπὸ δὲ τῆς ἀεὶ ὑπαρχόντων γνώμης σφαλέντες, ἐν ᾧ πᾶσι τὸ αὐτὸ ὁμοίως ὑπάρχει. ὥστε οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς δ' ἐπὶ τὴν παροῦσαν νῦν ῥώμην, πόλεώς τε καὶ προσγεγενημένων, καὶ τὸ τῆς τύχης οἰεσθαι ἀεὶ μεθ' ὑμῶν ἕστασθαι. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν, οἵτινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο. καὶ τὰς ξυμφορὰς οἱ αὐτοὶ δυξυνετώτερον ἂν προσφέροιντο. τοῦτε πόλεμον νομίσωσι μὴ καθ' ὅσον ἄν τις αὐτοῦ μόριος βούληται μᾶλλον χειρίζειν, τούτῳ ξυνεῖναι, ἀλλ', ὡσανεὶ ἂν τύχαι αὐτῆς ἡγήσωνται. καὶ ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι πλέοιντες, δεῖ τὸ μὴ τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοῦ πίστιν δόντες ἐπαίρεσθαι, ἐν τῷ δυτυχεῖν ἂν μάλιστα

καταλύοιντο. αὐτὰ καταλύοιντο. Ο νῦν ὑμῖν. ἐν δυσπραγίᾳ καταλύσασθαι, καὶ οὐκ ἀπωθέσθαι τὸν πόλεμον. Καὶ μή ποτε ὕστερον. ἵνα μὴ ἐὰν ποτε σφαλῆτε, ὕστερον ἀπωθήσαντες ὑμῖν, ἐν δὲ ἑτέρῳ καιρῷ, νομισθῆτε καὶ τὰ νῦν ἄλλως κατυχηκέναι, καὶ χωρὶς σωφρόνως ὄξουσας ὑμῶν οὔσης, εἰρήνης ξυμμαχίας τε, καὶ ἀνδρίας, δόξαν τοῖς μὲν αὐτὰ ταῦτα ἀνθρώποις καταλιπεῖν. ἰσχύος μὲν, διὰ τὸ, μεῖναι ὑμῖν τὸ δυτυχεῖν, καὶ μὴ μεταβληθῆναι. βουλίας δὲ, ὅπερ εἰσαθεν ἐν τῷ δυτυχεῖν, εἰδότες τὸ τῆς τύχης ἄστατον.

Λακεδαιμόνιοι δέ. κατὰ τὸ φρόνημα τὸ λακεδαιμονίων τά τε ἄλλα, καὶ μάλιστα τοῦτο εἴρηται. οὐ γὰρ κολακεύουσι τοὺς ἀθηναίους, καίτοι γε

„ καταλύοιντο. ἐνῦν ὑμῖν ὦ ἀθηναῖοι, καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς πρᾶξαι, καὶ μή ποτε
„ ὕστερον, ἢν ἄρα μὴ πεισθέντες σφαλῆτε, ἃ πολλὰ ἐνδέχεται, νομισθῆναι τύ-
„ χῃ καὶ τὰ νῦν προχωρήσαντα κρατῆσαι, δόξαν ἀκίνδυνον δόντες ἰσχύος καὶ ξυ-
„ νέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν. λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμᾶς προκαλοῦνται ἐς
„ σπονδὰς, καὶ διάλυσιν πολέμου, διδόντες μὲν εἰρήνην, καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλ-
„ λην φιλίαν πολλήν, καὶ οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν, αὐτοὺς δὲ
„ τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀνδρας. καὶ ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις μὴ διακινδυνεύε-
„ σθαι, εἴ τε βίᾳ διαφυγοιεν, παρατυχούσης πρὸς σωτηρίας, εἴ τε καὶ ἐκπολιορ-
„ κηθέντες, μᾶλλον ἂν χειρωθεῖεν. νομίζομέν τε τὰς μεγάλας ἔχθρας μάλιστ᾽
„ ἂν διαλυσασθαι βεβαίως, οὐχ ἥν ἀναμυνόμενός τις, καὶ ἀπὸ κρατήσας τὰ πρέω
„ τοῦ πολέμου, κατ᾽ ἀνάγκην ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνων, μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμ-
„ βῇ, ἀλλ᾽ ἥν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἄπιστον εἶναι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς νικήσας
„ πρᾳότερα προσδέχεσθαι, μετρίως ξυναλλαγῇ. ὀφείλων γὰρ ἤδη ὁ ἐναντίος μὴ αὐτὰ
„ μύσασθαι ὡς βιασθείς, ἀλλ᾽ αὐτὰ προδοῦναι ἀρετὴν, ἐντιμότερός ὄστιν ἀρχὴν ἐμ-
„ μένειν, οἷς ξυνέθετο. καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μείζονας ἐχθροὺς τὸ δρᾶν οἱ αὐτοὶ,
„ ἢ πρὸς τοὺς τὰ μέτρια διενεχθέντας. πέφυκα δέ τε τοῖς μὲν ἑκουσίως ἐνδοῦσιν,
„ ἀβιαστοτέρα μεθ᾽ ἡδονῆς, πρὸς τὰ ὑπάρχοντα, καὶ παρὰ γνώμην διακινδυ-
„ νεύειν. ἡμῖν δὲ καλῶς εἴπερ ποτὲ, ἔχει ἀμφοτέροις ξυναλλαγῆναι, πρίν τι καὶ

Καὶ ἄμεινον ἡγούμενοι ἡμῖν, καὶ ὑμῖν ὡς αὐτύλλος φησὶν, ἵνα δὲ κῶς οἱ λακεδαιμόνιοι καὶ τοῦ τῆδε ἀθηναίων προνοεῖσθαι σύμφορον τος. ἢ ἀμφοτέρων λέγει ἐν ἀμ-φοτέροις, ἢ διαφυγεῖν τοὺς ἄνδρας, ἢ ἐκπολιορκηθῆναι, ὃ καὶ μᾶλλον εἰκὸς ὄξιν. Εἴτε βίᾳ διαφυ-γοιεν. τὸ διακινδυνεύεσθαι ὄξηγεῖται, ὡς μέλλει διακινδυνεύεσθαι αὐτοῖς ἡ δόξα. εἴτε φησὶ βίᾳ διαφύ-γοιεν οἱ ἄνδρες παρατυχούσης τινὸς δὴ τῆς τύχης σωτηρίας, καὶ φανησόμεθα πάλιν ἴσοι ὑμῖν, εἴτε καὶ ἐκπολιορκηθέντες παρ᾽ ὑμῶν, τουτέστιν, ἀπολλόμενοι δὴ τῆς πολιορκίας παρασκευασουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐφελκύσονται πρὸς τὴν κοινὴν ἔχθρα, καὶ ἑτέραν ἔχειν ἰδίαν λακεδαιμονίους, καὶ ἀθηναίους. Παρατυ-χούσης. παραπεσούσης. Νομίζομέν τε. νομίζομέν τε τὰς μεγάλας ἔχθρας παύεσθαι βεβαίως, οὐκ ἐπειδὰν κατὰ πόλεμόν τις πλεονεκτήσας, τῷ ἐναντίῳ ἀναγκαίᾳ διόρκων αὐτοὺς ἀκόντας συμβῆ-ναι, καὶ μὴ δικαίως τοῦτο, σωφρονήσας ποιήσῃ πλεονεκτικὰς, καὶ ἀδίκους, καὶ ἀνίσους, καὶ ὡς αὐ συμφέ-ρῃ τῷ νενικηκότι, ἀλλ᾽ ἐὰν δυνάμενος αὐτὰ ταῦτα πεῖσαι γένηται τοὺς πεπονθότα τὰ ἄδικα, καὶ πλεονεκτικὰ συν-θέσθαι, μηδὲν τούτων ἀναπλήσῃ αὐτόν, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ἴσου διαλλαγῇ, καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ αὐτὸ τὸ πλεονε κτικὸν καὶ κρατήσῃ παρὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ κεκρατημένου. δῆλον γὰρ ὅτι ὁ κεκρατημένος ἐλπίζει πα ρὰ τοῦ κρατήσαντος ἀδικεῖσθαι, καὶ πλεονεκτεῖσθαι. οὐδεὶς γὰρ νικήσας, αὐτέχεται ὁμοίως, καὶ ἐν ἴσῃ τάξει σπένδεσθαι τῷ νενικημένῳ, ἀλλὰ ἀεὶ τὸ πλέον ἐθέλει ἔχειν. Ἀλλὴν παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι. ἢ-γουν τὸ νικῆσαι. Μετρίως. μετὰ πανοφροσύνης. Ὀφείλων γὰρ ἤδη. ὁ ἐναντίος. ὁ γὰρ διὰ ἐναντίας ὡς αὐ μὴ βιασθείς, ἀλλ᾽ ἀπεικὸς πεισθείς, εἰδὼς τὸ οὐκ ἀμύνεσθαι δίκαιον, ἀλλ᾽ ἀμείβεσθαι τὴν ἀφετὴν, ἔτιμος ὄξιν ἐμμένειν τοῖς σπονδοῖς, ἀρχυόμενός τι παραβῆναι. τῷ δὲ ἐτιμότερος, προσυπακουστέ-ον τὸ ἐκείνου. ἤτοι τοῦ μὴ πεισθέντος, ἀλλὰ βιασθέντος πεῖσαι. Καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μεί-ζονας ἐχθρούς. καὶ μᾶλλον πρὸς τοὺς μείζω ἐχθρους τοῦτο δρῶσι, τὸ συγνωμονήσαι, ἤτοι πρόθυμος ἐμμέ-νειν τοῖς σπονδοῖς. ὡς γὰρ ἐκ μεγάλων ἐχθρῶν ἐκφυγόντες, καὶ σωθέντες, ἀσμένως φέρουσι τὸ ἡσυχά-ζειν, κέρδος νομίζοντες τὸ μὴ πάλιν κινδυνεύειν πρὸς μείζω μαχόμενοι, ἢ πρὸς ἐκείνους, τοὺς πρὶν δυτιλῶν, καὶ μετρίων αὐτοῖς διενεχθέντας. ἔστι δὲ αὐτιπαρῳδία. αὐτὶ γὰρ τοῦ πρὶν μετρίων, εἴρηκε τὰ μέ-τρια. Πέφυκα δέ τε. πέφυκα δέ τε οἱ ἄνθρωποι, τοῖς μὲν δυγνωμόνως σωφρονοῦσι, μαλακώτεροι γίνε-σθαι πρὸς τὸ ἐκείνοις ἀσπένδεσθαι. πρὸς δὲ τοὺς ἐναντιουμένους, παρὰ προαίρεσιν διακινδυνεύειν.

Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτὲ ἔχει. ἡμῖν δὲ καλῶς ἔχει φησὶ, διαλλαγῆναι πρὸ τοῦ αὐτοὺς κρατῆσαί τι παρὸ τοσ-σοῦτον γενόμενον, εἰς ἀνάγκας ἡμᾶς καταστῆσαι αἰδίου ἔχθρας. τὸ δὲ πρὸς τὴν κοινὴν, καὶ ἰδίαν ἔχειν,

τοιοῦτον

τοιοῦτον. νῦν μὲν κοινὴν ἔχομεν τὴν ἐλευθερίαν πάντες πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν· εἰ δὲ μὴ εἴξετε τοῖς λόγοις ἡμῶν, καὶ ἰδίᾳ λακεδαιμονίοις ἐχθροὶ ὑμῶν ἐσόμεθα. Επὶ δ' ὄντων ἀκρίτων· ἐπὶ δὲ ὄντων ἀκρίτων, καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων ἴσθι κατὰ τὴν σφακτηρίαν, εἴτε ἁλίσκονται οἱ ἄνδρες, εἴτε διαφθείρουσι, καὶ ὑμῖν μὲν δόξης προσγενομένης, καὶ φιλίας παρ' ἡμῶν, ἐὰν πεισώμεθα ὥς περ νῦν ἔχομεν, ἡμῖν δὲ τοῖς λακεδαιμονίοις πρὶν αἰσχροῦ τινος πειραθῆναι, αὖθις τοὺς πρὶν ἁλῶναι τοὺς ἄνδρας τῆς συμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν. Οἱ καὶ ἐν τούτῳ ὑμᾶς· ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι δ' ἱλεοὶ τὴν εἰρήνην, ὑμᾶς νομιοῦσιν αὖθις πρέσβεις, αὖθις τοὺς πρέσβεις τῶν λακεδαιμονίων, ὑμῖν τὴν χάριν τῆς εἰρήνης ὁμολογήσουσιν. ὁ δὲ καὶ σύνδεσμος, οὐ πρὸς τοὺς κεῖται, ἀλλ' ἀναγκαίους· λέγεται γὰρ ὅτι, τοῦτο νομίσωσι ὑμᾶς νενικηκέναι, καὶ τὴν χάριν τῆς εἰρήνης ἧς ὑμᾶς μέλλουσιν αἰνεγκεῖν.

κεσον διὰ μέσου γενόμενον ὑμᾶς καταλαβεῖν, ἐν ᾧ αἰαγναῖοι ὑμῖν ἔχραν πρὸς τὴν κοινήν, καὶ ἰδίαν ἔχειν· ὑμᾶς δὲ τερπθῆναι, ὧν νῦν προκαλούμεθα. ἐπὶ δ' ὄντων ἀκρίτων, καὶ ὑμῖν μὲν δόξης καὶ μετέρας φιλίας προσγιγνομένης, ἡμῖν δὲ πρὸ αἰσχροῦ τινος, ξυμφορᾶς μετρίως κατατιθεμένης, διαλλαγῶμεν. καὶ αὐτοί τε αὖ πρὸ λέμου, εἰρήνην ἑλώμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν αἰάτωσῶν κακῶν ποιήσωμεν, οἱ καὶ ἐν τούτῳ ὑμᾶς αὐτιωτέρους ἡγήσονται. πολεμοῦνται γὰρ ἀσαφῶς ὁ πρότερον ἀρξάντων. κατάλυσεως δὲ γενομένης, ἧς νῦν ὑμεῖς πρόθεσθε κύριοί ἐστε, τὴν χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν. ἤν τε γνῶτε, λακεδαιμονίοις ἔξεστιν ὑμῖν φίλοις γενέσθαι βεβαίως. αὖθις τε προκαλεσαμένοις, χαρισαμένοις τε μᾶλλον ἢ βιασαμένοις· καὶ ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ προσκτᾶσθε πολὺ εἰκὸς εἶναι· ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταῦτα λεγόντων, πότερα ἄλλο ἑλληνικὸν ἵστε ὅτι προσδέξεται ἕτερον ὄν, τὰ μείζω τιμήσει.

Οἱ μὲν οὖν λακεδαιμόνιοι τοσαῦτα εἶπον, νομίζοντες τοῖς ἀθηναίοις ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ, πολὺ ὧν μὲν ἐώθεσαν ἐπιθυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντία πολλῶν, κωλύεσθαι. διὰ δὲ ταῦτα καὶ τὴν εἰρήνην, ἀσμένως δέξασθαί τε καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνδράσι πρᾶσαι. οἱ δέ, τὰς μὲν σπονδὰς ἔχοντες, τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας ἐν τῇ νήσῳ ἧσθαι σφίσιν ἐνόμιζον ἑτοίμους εἶναι, ὁπότ' ἂν βούλωνται πείθεσθαι πρὸς αὐτούς. τοῦ δὲ πολέμου, ὡρέχοντο. μάλιστα δὲ αὐτῶν ἐνῆγε Κλέων ὁ Κλεαινέτου. αὐτὸν δὲ ἡμαγωγὸς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὤν, καὶ τῷ πολέμῳ πειθόμενος πάντος. καὶ ἔπεισεν ἀποκρίνασθαι, ὡς χρὴ τὰ ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρῶτον, κομισθῆναι ἀθήναζε. ἐλθόντων δὲ, ἀποδόντας λακεδαιμονίους νίσεσθαι, καὶ σπονδὰς, καὶ τριήρεις, καὶ ἀκαΐαν, ἃ οὐ πολέμῳ ἔλαβον, ἀλλὰ τὸ τῆς πρότερας ξυμβάσεως, ἀθηναίων ξυγχωρησάντων κατὰ ξυμφοράς, καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων τι μᾶλλον σπονδῶν, κομίσασθαι τοὺς ἄνδρας, καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι, ὁπόσον αὐτοὶ ἔσχον χρόνον ἀμφότεροι. οἱ δὲ, πρὸς μὲν τὴν ἀπόκρισιν, οὐδὲν αὖ τεῖχον, ξυνέδροις δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἐλέσθαι, οἵτινες λέγοντες, καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου, ξυμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν, ὅ, τι αὖ πείθωσιν ἀλλήλους. Κλέων δὲ ἐν ταῖς θ' ἡμέραις ἐνέκειτο, λέγων γιγνώσκειν μὲν καὶ πρότερον οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντας δίκαιον αὐτοὺς, σαφὲς δ' ἤδη. καὶ νῦν, οἵτινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ αὐθράσι ξυνέδροις βούλονται γίγνεσθαι· ἀλλ' εἴπερ ὑγιὲς διανοοῦνται, λέγειν ἐκέλευσεν ἅπασιν. ὁρῶντες δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι οὔτε σφίσιν ὅσιόν τε ὂν ἐν πλήθει εἰπεῖν, εἴτε καὶ ὑπὸ τῆς ξυμφορᾶς εὐλόγως ἐκείνῳ αὐτὸ ξυγχωρεῖ, μὴ ἐς τὸ ξυμμάχοις διαβληθῶσιν εἰπόντες, καὶ οὐ τυχόντες, οὔτε τὸ ἀθηναίοις αὖθις μετρίοις πρήσοντας, ἃ προὐκαλοῦντο, αὐτεχώρησαν ἐκ τῆς ἀθηνῶν ἀπράκτοι· ἀφικομένων δὲ αὐτῶν διελύοντο δύθυς αἱ σπονδαὶ αἱ περὶ πύλου. καὶ τὰς ναῦς οἱ λακαδαιμόνιοι ἀπῄτουν, καθάπερ ξυνέκειτο. οἱ δ' ἀθηναῖοι τὸ ἄλλο ἑλληνικὸν ὑπήκοον ὄν, μεγάλως ἡμᾶς τιμήσει. Οἱ δὲ, τὰς μὲν σπονδάς. τὸ ἑξῆς, τὰς σπονδὰς ποιεῖσθαι. Μάλιστα δὲ αὐτοῖς ἐνῆγε. κατέπειθεν. Αθηναίων ξυγχωρησάντων. ἀθηναίων τὰ προειρημένα χωρία λακεδαιμονίοις συγχωρησάντων ἐν ταῖς προτέραις σπονδαῖς, διὰ τὸ ἐν συμφοραῖς εἶναι. πάντα γὰρ τὸ ἐπιτάττόμενον, ὑπὸ τῶν λακεδαιμονίων συνεχώρουν. Καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων. τῶν λακεδαιμονίων. Οἱ δὲ, πρὸς μὲν τὴν ἀπόκρισιν. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι. Οἵτινες λέγοντες. τοῖς διαλεγομένοις περὶ τούτων, καὶ συνδοκιμάζοντας. Ξυμβήσονται. φιλιωθήσονται.

Διαβληθῶσι. ψεχθῶσι. μισηθῶσι., Καθάπερ ξυνέκειτο. αὐτὸ τοῦτο, ὥσπερ ἐν ταῖς συνθήκαις ἦν διωγμένον.

Εγκλήματα ἔχοντες. αὐτὶ τ ἐγκλήματα ἀπωφέροντες κατὰ λακεδαιμονίων. Παρὰ σπονδ. παρὰ τὰς ἐν τὰς σπονδὰς συγκείμενα. Καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα. δυτελῆ τινα, καὶ μικρά. Ἰσχυριζόμενοι, ἐσπερειδόμενοι, ὡς ἰσχυρὸν προτείνοντες σφίσιν οἱ ἀθηναῖοι. Εαν καὶ ὁπουοῦν παραβαθῇ. ἐὰν βραχύ τι παραβαθῇ. Καὶ αἰδίκημα ἀπὸ καλέσαντες. καὶ ἐγκαλοῦντες ἀδικεῖσθαι, διὰ τὰς νεὼς μὴ ἀπειληφέναι. Απελθόντες, ἐς πόλεμ.) καθίσαντο. μετὰ τὴν ἀκρόασιν τὴν ἐλθοῦσαν ἀπὸ τ ἀθηναίων αἰ αχωρήσαντες ἀπὸ τ ἀπάρτην, παρεσκευάζοντο ἀπὸ τὸν πόλεμον. Αθηναῖοι μὲν δ᾽ υοῖν. αὐτὶ τ, ἀθηναίων μὲν δ᾽ υο ναυσὶν ἐναντίας πλεύσαντων τ νῆσον,

ἐγκλήματα ἔχοντες, ἀπὸ δρομήν τι τῷ τ ἀχίσματι παρὰ σπονδον, καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δ᾽ οκοῦντα ἦ, οὐκ ἀπεδίδοσαν, ἰσχυριζόμενοι, ὅτι δ᾽ εἴρητο, ἐαὶ καὶ ὁποῦν παραβαθῇ, λελύσθαι τὰς σπονδάς. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι αὐτελεγόν τι, καὶ ἀδίκημα ἀπὸ καλέσαντες τὸ τῶν νεῶν, ἀπελθόντες, ἐς πόλεμον καθίσαντο, καὶ τὰ πρὸς πύλου ἐπὶ ἀμφοτέρων καταπρᾶτος ἐπολεμεῖτο. ἀθηναῖοι μὲν δ᾽ υοῖν νεοῖν ἐναντίαν αἰεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες τ ἡμέρας, τὰς δὲ νυκτὸς, καὶ ἀπάσας τὰς περιώρμουν, πλὴν τὰ πρὸς τὸ πέλαγος, ὁπότε αὐτὸς εἴη. καὶ ἐκ τῆς ἀθηνῶν αὐτοῖς εἴκοσι νῆες ἀφίκοντο ἐς τὴν φυλακήν. ὡς τε αἱ πᾶσαι, ἑβδομήκοντα ἐγένοντο. πελοποννήσιοι δὲ ἐν τῇ ἠπείρῳ στρατοπεδ δυόμενοι, καὶ προσβολὰς ποιούμενοι, ἐπετείχεσκοπούντες καιρὸν, εἴ τις παραπέσοι, ὡς τε τοὺς αὐτοὺς σῶσαι. Εν τούτῳ δὲ οἱ ἐν τῇ σικελίᾳ συρακούσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι πρὸς τοὺς ἐν μεσσήνῃ φρουροῦσαις ναυσὶ, τὸ ἄλλο ναυτικὸν, ὃ παρεσκευάζοντο προσκομίσαντες, τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο ἐκ τῆς μεσσήνης. καὶ μάλιστα ἐνῆγον οἱ λοκροὶ, τῆς ῥηγίνων κατὰ χέραν. καὶ αὐτοὶ δὲ ἐσβεβλήκεσαν πανδημεὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ναυμαχίας ἀποπειρᾶσθαι ἐβούλοντο, ὁρῶντες τοῖς ἀθηναίοις τὰς μὲν παρούσας ὀλίγας ναῦς, τοὺς δὲ πλείους καὶ μελλούσας ἥξειν, συνθαυμάζοντες τὴν νῆσον φυλορκεῖσθαι. ἐὰν κρατήσειαν τῷ ναυτικῷ τὸ ῥήγιον, ἥλπιζον ῥᾳδίᾳ τε, καὶ ναυσὶν ἐφορμοῦντες, ῥᾳδίως χειρώσεσθαι, καὶ ἤδη σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πράγματα γίγνεσθαι. ξύνεγγυς γὰρ κειμένου τοῦ τε ῥηγίου ἀκρωτηρίου τῆς ἰταλίας, τῆς τε μεσσήνης τῆς σικελίας, τ᾽ ἀθηναίοις τε οὐκ ἀνεῖναι ἐφορμεῖν, καὶ τοῦ πορθμοῦ κρατεῖν. ἔστι δὲ ὁ πορθμὸς, ἡ μεταξὺ ῥηγίου θάλασσα, καὶ μεσσήνης, ἡ πορ βραχύτατον τῆς ἠπείρου ἀπέχει. καὶ ἔστιν ἡ χάρυβδις κληθεῖσα τ᾽ το, ἣ Οδυσσεὺς λέγεται διαπλῦσαι. διὰ στενότατα δὲ καὶ μεγάλων πελαγῶν, τ᾽ τε τυρσηνικοῦ, καὶ τ᾽ σικελικοῦ ἐπιπολουσα οἰθάλασσα ἐς αὐτὸ, καὶ ῥοώδης οὖσα, εἰκότως χαλεπὴ νομίζεται. ἐν τούτῳ δὴ τῷ μεταξὺ, οἱ συρακούσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ναυσὶν ὀλίγῳ πλείοσιν ἢ τριάκοντα, ἀναγκάσθησαν ὀλέ τὰς ἡμέρας ναυμαχῆσαι, πρὸς πλοίου διαπλέοντας αὐτε σαναγόμβοι πρός τε ἀθηναίων ναῦς ἑκκαίδεκα, καὶ ῥηγίνας ὀκτώ. καὶ νικηθέντες ὑπὸ τῶν ἀθηναίων, διατάξοις ἀπέπλευσαν ὡς ἕκαστοι ἐτύχομεν τὰ οἰκεῖα στρατόπεδα πόρρω, ἐν τῇ μεσσήνῃ καὶ ἐν τῷ ῥηγίῳ, μίαν ναῦν ἀπολέσαντες. καὶ νυξὶ ἐπιγένετο τῷ ἔργῳ. μετὰ δὲ τ᾽ το, οἱ μὲν λοκροὶ ἀπῆλθον ἐκ τ᾽ τῆς ῥηγίνων. ἀπὸ δὲ τ᾽ πελωρίδα τ᾽ μεσσήνης συλλεγεῖσαι αὐτ᾽ συρακουσίων καὶ ξυμμάχων νῆες, ὥρμουν. καὶ ὁ πεζὸς αὐτοῖς παρῆν. προσπλεύσαντες δὲ οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ῥηγῖνοι, ὁρῶντες τὰς ναῦς κενὰς, ἐνέβαλον. καὶ χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβληθείσῃ, μίαν ναῦν αὐτοῖς ἀπώλεσαν, τῆς αὐθρῶν ἀπονκολυμβησάντων. καὶ μετὰ τοῦτο, τῆς συρακουσίων ἐμβαινόντων ἐς τὰς ναῦς, καὶ παραπλεόντων ἀπὸ καλῶ ἐς τὴν μεσσήνην, αὖθις προσβαλόντες οἱ ἀθηναῖοι, ἀπωσάμωσαν τῶν ἐκείνων, καὶ προεμβαλόντων, ἑτέραν ναῦν ἀπολλύουσι. καὶ ἐν τῷ παράπλῳ, καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τοιούτῳ τρόπῳ γενομένῃ, οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ συρακούσιοι, παρεκομίσθησαν ἐς τὸν ἐν τῇ μεσσήνῃ λιμένα. καὶ οἱ μὲν ἀθηναῖοι καμαρίνης ἀγγελθείσης προδιδόσθαι συρακουσίοις ὑπ᾽ Αρχίου καὶ τ᾽ μετ᾽ αὐτ᾽ ἐπλευσαν ἐκεῖσε. μεσσήνιοι δ᾽ ἐν τούτῳ πανδημεὶ κατὰ γῆν καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα ἐπεραιώθησαν ἐπὶ ναξον τὴν χαλκιδικὴν, ὅμορον οὖσαν. καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ

πρὸς βαλόντες. τοῖς συρακουσίοις δὴ λολότι. Απωσάμωσαντων. ὑπαναχωρησάντων, καὶ μετεωρισάντων τὰς ναῦς, ἵνα ἐκ πολλοῦ διαστήματος ξυνεθῶσι μετὰ μείζονος ὁρμῆς ἐμβάλλειν τοῖς ἀθηναίοις. Καὶ προεμβαλόντων. τῶν συρακουσίων πρὸ τῶν ἀθηναίων δὴ λολότι ἐμβαλόντων.

τειχίζεις

τ χ ἔρεις ποιήσαντες. ἐντὸς δ' ἱλογόπ τ τείχων ἀποκλείσαντες. Ἐρὸς τὴν πόλιν ἐσέβαλον. τὴν ἀξον.
Ὑπὲρ τ ἄκρων πολλοί. αἰπὴ τοῦ, οἱ ἀπὸ τ ἄκρων ὄντες, καὶ τ ὀρθίων, ὡς ἐκεῖ οἰκούντων αὐτ. Βοη/
θοῦντες ἀπὸ τοῖς μεσσηνίοις. τοῖς μεσσηνίοις δ' ἱλογόπ βοηθοῦντες κατὰ τ μεσσηνίων. Καὶ αἰνῆες ἀνέ/
σαι. τ συρακουσίων. Ἐπ' οἴκου ἕκαστα διεκρίθησαν. ἀπ' ἐκ πόλεως ἐπ' οἴκου διακριθῆσαι. Ὡς κεκα/
κωμένην. κακῶς πάσχουσαν. δεδυστυχικυῖαν. Ταῖς ναυσὶν ἐπειρῶντο. γράφεται. ἐπείρων. τὴν μεσσήνην
δ' ἱλογόπ. Καὶ κατεδίωξαν τοῖς μεσσηνίοις. ἦγουν διώξαντες, ἐνέβαλον. Τεπαραγμένοις. τοῖς μεσση/
νίοις. Ἐπιγενόμενοι.

τειχέρεις ποιήσαντες τοῖς ναυβίοις, ἐδήουν τ γῆν. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ταῖς μὲν ναυσὶ
πλεύσαντες κατὰ τὸν ἀκεσσύνην ποταμόν, τὴν γῆν ἐδήουν· τῷ δὲ πεζῷ πρὸς τ
πόλιν ἐσέβαλον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ σκελοὶ ὑπὲρ τ ἄκρων πολλοὶ κατέβαινον βοη/
θοῦντες ἀπὸ τ μεσσηνίοις. καὶ οἱ ναύβιοι ὡς εἶδον, βαρσήσαντες, καὶ παρακελευόμε
νοι ἐν ἑαυτοῖς, ὡς οἱ λεοντῖνοι σφίσι, καὶ οἱ ἄλλοι ἕλληνες ξύμμαχοι ἐς τιμωρίαν ἐ/
πέρχονται, ἐκδραμόντες ἄφνω ἐκ τῆς πόλεως, προσέπεσον τοῖς μεσσηνίοις.
καὶ τρέψαντες, ἀπέκτειναί πη ὑπὲρ χιλίους. καὶ οἱ λοιποὶ χαλεπῶς ἀνεχώρησαν
ἐπ' οἴκου. καὶ γὰρ οἱ βάρβαροι ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπὸ πεσόντες, πολλοὺς διέφθειραν.
καὶ αἰνῆες σχοῦσαι ἐς τὴν μεσσήνην ὕστερον ἐπ' οἴκου ἕκαστα διεκρίθησαν. λεον/
τῖνοι δὲ αὖθις, καὶ οἱ ξύμμαχοι, μετὰ ἀθηναίων ἐς τὴν μεσσήνην ὡς κεκακωμένην
ἐστράτευον. καὶ προσβάλλοντες, οἱ μὲν ἀθηναῖοι κατὰ τ λιμένα τ ναυσὶν ἐπ' ἀρῶν
το, ὁ δὲ πεζὸς, πρὸς τὴν πόλιν. ἐπεκδρομὴν δὲ ποιησάμενοι οἱ μεσσήνιοι, καὶ λοκρῖ
νες μετὰ τοῦ Δημοτέλους, οἱ μετὰ τὸ πάθος ἐγκατελείφθησαν φρουροί, ἐξα/
πιναίως προσεσόντες, πρέπουσι τοῦ στρατεύματος τὸ λεοντῖνον τὸ πολυ, καὶ
ἀπέκτειναν πολλούς. ἰδόντες δὲ οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ἀποβαίνοντες ἀπὸ τ νεῶν ἐβοήθουν.
καὶ κατεδίωξαν τοὺς μεσσηνίους πάλιν ἐς τ πόλιν, τεπαραγμένοις ἐπιγενόμενοι.
καὶ προσπεσόντες, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ ῥήγιον. μετὰ δὲ τοῦτο, οἱ μὲν ἐν τῇ σι/
κελίᾳ ἕλληνες, αὖθις ἀθηναίων, κατὰ γῆν ἐστράτευον ἐπ' ἀλλήλους. ἐν δὲ τῇ πό/
λῃ, ἐπεπολιόρκουν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ λακεδαιμονίους οἱ ἀθηναῖοι. καὶ ὃ ἐν τῇ πεί/
ρᾳ στρατόπεδον τ πελοποννησίων, κατὰ χώραν ἔμενεν. ἐπὶ πρόσ δ' ἦν τοῖς ἀθη/
ναίοις φυλακὴ, ὅτου πεζὸν ἀπόβασις, καὶ ὕδατος. οὐ γὰρ ἦν κρήνη ὅτι μὴ μία ἐν αὐτῇ
τῇ ἀκροπόλει τῆς πύλου, καὶ αὕτη οὐ μεγάλη. ἀλλὰ διαμώμφοι τὸν καχλη/
κα οἱ πηγαῖοι ἀπὸ τῆ θαλάσσ ᾗ, ἔστιν) οἷον εἰκὸς ὕδωρ. στενοχωρία τε ἦν ὀλίγῳ στρα
τοπεδευομένοις ἐγίγνετο. καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν, σῖτον ἐν τῇ γῇ
ἤροῦντο κατὰ μέρος. αἱ δὲ, μετέωροι ὥρμουν. ἀθυμίαν τε πλείστην ὁ χρόνος παρεῖ/
χε, παρὰ λόγον ἀπογιγνόμενος. οὔς ᾤοντο ἡμερῶν ὀλίγων ἑκπολιορκήσειν, ἐν νήσῳ
τε ἐρήμῃ, καὶ ὕδατι ἁλμυρῷ χρωμένους. αἴτιον δὲ ἦν οἱ λακεδαιμόνιοι, προφθόν/
τες ἐς τὴν νῆσον ἐσαγαγέσθαι τε τ βουλόμθ) ἁλίσιμθον, καὶ οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ
εἴ πι ἄλλο βρῶμα, οἷον ἂν ἐς πολιορκίαν ξυμφέροι, ταξάντες ἀργυρίου πολλοῦ,
καὶ τῶν εἱλώτων τῷ ἐσαγαγόντι ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι. καὶ ἔσῃ γον ἄλλοι
τε παρακινδυνεύοντες, καὶ μάλιστα οἱ εἵλωτες, ἀποφέροντες ἀπὸ τῆς πε/
λοποννήσου ὁπόθεν τύχοιεν, καὶ καταπλέοντες ἐπ' ὀλίγον ἐς τὰ πρὸς τὸ πέλα/
γος τῆς νήσου. μάλιστα δὲ ἐτήρουν αἰεμῷ καταφέρεσθαι. ἔξω γὰρ τὴν φυλα/
κὴν τῶν τριήρων ἐλαίβαιον, ὅπως ὅτι πνεῦμα ἐκ πόντου εἴη. ἄπορον γὰρ ἐγίγνετο
προσορμεῖν. τοῖς δὲ, ἀφειδὴς ὁ κατάπλους καθεστήκει. ἐπικέλλουσι γὰρ τὰ
πλοῖα τε μὴ μισθὰ χρημάτων. καὶ οἷς πλεῖται ἐπὶ τὰς κατάρσεις τ νήσου ἐφύλασ
σον. ὅσοι δὲ γαλήνῃ κινδυνεύσαι, ἠλίσκοντο. ἐσήνεον δὲ καὶ κατὰ τ λιμένα κο
λυμβηταὶ ὕφυδροι καλωδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μίκωνα μεμελιτωμένην,

διασθοχήν. Αἱ δὲ, με
τέωροι. ἦγουν ἐπ' ἀγ
κυρ. Παρὰ λόγον ἀπο
γιγνόμθος. παρὰ προ
σδοκίαν συμβαίνων.
Ἡμερ ὀλίγων. ἐν τοῖς
δ' ἱλογόπ. Ἐν νήσῳ τε
ἐρήμῃ. ὄντας δ' ἱλο/
γόπ. Ταξάντες. τὸ δ'
σάγειν. Ἀργυρίου.
ἕνεκεν δ' ἱλότ. Ἐς τὰ
πρὸς τὸ πέλαγος. ἐς
τὰ ἀφορῶντα. Κα
φέρεσθαι. καταπέ/
σθαι. Ἄπορον γὰρ ἐγί
γνετο προσορμεῖν. ἄπο
ρον γὰρ ἦν δ' ἱλογόπ
ταῖς ναυσὶ περιορ/
μεῖν τὴν νῆσον. Ἀφει
δὴς ὁ κατάπλους καθεστήκει. ἤγουν ἀφειδοῦντες ἑαυτῶν, κατέπλεον. Ἐπικέλλουσι γὰρ τὰ πλοῖα. ἐξεδίδο/
σαν φησὶ τῷ πέτρᾳ τὰ πλοῖα ὠνηθέντα χρημάτ ὑπὸ λακεδαιμονίων. ὑπεῖχοντο γὰρ τοῖς ναυκλήροις δώσειν
τὰς τιμὰς, εἰ ἀπόλλυται τὰ αὐτ πλοῖα. Περὶ τὰς καταρσεις. κατάρσεις λέγει τοὺς ἀπὸ τινὸς εἰσιούσας κατα/
γωγὴν πρὸς καὶ ἀς τὸ προσορμίζεσθαι. ὃ δὲ ἐφύλασσον, αὐτὴ τ φρουροὶ ἦσαν τῶν πολιορκουμθων, ἵνα
δύνωνται ἀπολαβεῖν τὰς τροφάς. Ἐσήνεον δὲ. εἰσεκολύμβων. εἰσήρχοντο. Ἐφέλκοντες μίκωνα μεμελι/
τωμένην. εἶδος βοτάνης ἡμίκων, ἧς ὁμὲν ὀπὸς θανάσιμος, ὡς λέγεται. τὸ δὲ σῶμα, γλυκύπικρον. δύνανται
δὲ πεῖνης ἀπαλλάττειν μιγνυμένη μέλιτι.

καὶ λίνου πέρμα κεκομμένον· ὧν τὸ πρῶτον λαμβανόντες, φυλακὴν ὕστερον ἐγέ-
νοντο. καὶ πάντες τῷ τρόπῳ ἑκάτεροι ἐτέχνων, οἱ μέν, ἐὰν ἐμπέσειν τὰ σιτία, οἱ δέ,
μὴ λαμβάνοντες φάσκοντες· ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις, συνθαυμάζοντες τῇ τῆς τραπέζης, ὅπα λαμ-
πρὸν εἴη, καὶ σίτου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ, ὅπερ ἐκλείπει, ἢ πόρρωθεν. καὶ ἐδεδοίκεσαν μὴ σφᾶς
χθὲς τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι, ὁρῶντες τήν τε ἐπιτήδειον τὴν περὶ τὴν πελοπόν-
νησον κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, καὶ οὐδὲ ἐν θέρει οἱοί τε
ὄντες ἱκανὰ πορίσασθαι, τόν τε ἔφορμον χωρίων ἀλιμένων ὄντων οὐκ ἐσόμενον,
ἀλλ' ἢ σφῶν αὐτῶν τὴν φυλακὴν παρέχεσθαι τοῖς ἀνδράσι, καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ
σίτου αὐτοῖς ἦγε, χειμῶνα τηρήσαντας ἐκπλεῦσαι. καὶ τὸ μὲν φοβούμενοι μάλι-
στα τοὺς λακεδαιμονίους, ὅπερ ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκ ἐπισφῶν ἐπὶ
κίνδυνον ἰέναι· καὶ μετεμέλοντο, τὰς ἀπορίας οὐ δεξάμενοι. Κλέωνα δὲ γνοὺς αὐτὸ
τὴν ἐς αὐτὸν ὑποψίαν παρὰ τὴν κωλύμην ξυμβάσεως, οὐ τἀληθῆ ἔφη λέγειν τοὺς
ἀγγέλλοντας. παραινοῦντά τε τὰ ἀφιγμένων εἰ μὴ σφίσι στρατοῦ κατασκό-
πους πέμψαι, ἡρέθη κατάσκοπος αὐτὸς μετὰ Θεογένους, υἱοῦ Ἀθηναίων.
καὶ γνοὺς ὅπ ἀναγκασθήσεσθαι ἢ τοιαῦτα λέγειν οἷς διέβαλλεν, ἢ τἀναντία εἰ-
πών, φοβούμενος φανήσεσθαι, παρήνει τοῖς Ἀθηναίοις ὁρῶν αὐτοὺς καὶ ὡρμημένους τὸ πλέ-
ον τῇ γνώμῃ στρατεύειν, ὡς χρὴ κατασκόπους μὲν μὴ πέμπειν, μήτε δια-
μέλλειν καιρὸν παρέντας. εἰ δὲ δοκεῖ αὐτοῖς ἀληθῆ τὰ ἀγγελλόμενα, πέμ-
ψαι τοὺς ἄνδρας. καὶ ἐς Νικίαν τὸν Νικηράτου, στρατηγὸν ὄντα ἀπεσημαίνετο ἐ-
χθρὸς ὤν, καὶ αὐτῷ πιμῶν ῥᾴδιον εἶναι παρασκευῇ εἶναι ἄνδρες εἶεν οἱ στρατεύοι, πολ-
λοὺς λαβεῖν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ αὐτοὺς γ' ἂν εἰ ἤρχε, ποιῆσαι τοῦτο. ὁ δὲ Νικίας τὸ
τε Ἀθηναίων τὴν ὑποβόρυβησιν ἐς τὸν Κλέωνα ὅπου καὶ νῦν πέμπει ἐξαδίου γε αὐτῷ
φαίνεται, καὶ ἅμα ὁρῶν αὐτὸν αὐτῷ πιμῶντα, ἐκέλευεν ἤν πῃ βούλεται δύναμιν λα
βόντα ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν. ὁ δέ, τὸ μὲν πρῶτον οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μό-
νον ἀφιέναι, ἕτοιμος ἦν. γνοὺς δὲ τὸν τρόπον παρασκευάζοντα, ἀνεχώρει. καὶ οὐκ ἔφη
αὐτὸς, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν, δεδιὼς ἤδη, καὶ οὐκ αἰῶν οἰόμενος οἱ αὐτὸν τολμῆ-
σαι ἀποχωρῆσαι. οὗ δὲ ὁ Νικίας ἐκέλευε, καὶ ἐξίστατο τῆς πρὸς τὸν πύλῳ ἀρχῆς· καὶ
μάρτυρας τοὺς Ἀθηναίους ἐποιεῖτο. οἱ δέ, οἷον ὄχλος φιλεῖ ποιεῖν, ὅσῳ μᾶλλον ὁ
Κλέων ὑπεφθόνει τὸν πρότερον, καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, τόσῳ ἐπεκελεύοντο τῷ
Νικίᾳ παραδιδόναι τὴν ἀρχήν, καὶ ἐκείνῳ ἐπιβοᾶν ποιεῖν. ὥστε οὐκ ἔχων ὅπως
τὰ εἰρημένα ἐπεξαπαλλαγῇ, ὑφίστατο τὸν πόλεμον. καὶ παρελθών, οὔτε φοβεῖσθαι
ἐφη Λακεδαιμονίους, πόλιν σθαί τε λαβών, ἐκ μὲν τῆς πόλεως οὐδένα, πλὴν Λημνίους
δὲ καὶ Ἐμβρίους τοὺς παρόντας, καὶ Ἑλληνάδας, οἵτινες ἦσαν ἐκτὸς αἴνου βεβοηθηκότες,
καὶ ἄλλοθεν τοξότας τετρακοσίους. τούτοις δὲ ἔχων, ἐφη πρὸς τοῖς ἐν πύλῳ στρα-
τιώτας, ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν· τὸ
δὲ Ἀθηναίοις ἐνέπεσεμνύνετο καὶ γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ ἀσμένοις δ' ὅμως
ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων, λογιζομένοις δυοῖν ἀγαθοῖν τὸ ἕτερον τυ-
χεῖν, ἢ Κλέωνος ἀπαλλαγήσεσθαι, ὃ μᾶλλον ἤλπιζον, ἢ σφαλεῖσι γνώμης,
Λακεδαιμονίοις σφίσι χειρώσεσθαι. καὶ ποιήσας διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
καὶ ψηφισαμένων Ἀθηναίων αὐτῷ τὸν πόλεμον, τῆς τε ἐν πύλῳ στρατιᾶς ἕνα προ-
σελόμενος Δημοσθένην, τὴν ἀναγωγὴν διατάξας ἐπλεῖτο· τὸν δὲ Δημοσθένην
προσέλαβε, συνθαυμάζοντος τὴν ἀπόβασιν αὐτοῦ ἐς τὴν νῆσον διαγοεῖ-
σθαι. οἱ γὰρ στρατιῶται κακοπαθοῦντες τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ, καὶ μᾶλ-
λον πολιορκούμενοι, ἢ πολιορκοῦντες, ὥρμηντο διακινδυνεύσαι. καὶ αὐτῷ
ἐπιῤῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρεῖχε· πρότερον μὲν γὰρ οὔσης αὐ-
τῆς ὑλώδους ἀπόπρολυ, καὶ ἀτριβοῦς διὰ τὴν αἰεὶ ἐρημίαν, ἐφοβεῖτο, καὶ
πρὸς τὸ πολεμίων τοῦτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι· πολλῷ γὰρ αὐτὸ στρατοπέδῳ ἀπορία
τι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου, προσβάλλοντας αὐτοὺς βλάπτειν· σφίσι μὲν γὰρ τὰς

Καὶ λίνου πέρμα κεκομμένον. ὧν τὸ πρῶτον λαμβάνοντες. φυλακὴν ὕστερον ἐγέ-
νοντο. καὶ πάντες τῷ τρόπῳ ἑκάτεροι ἐτέχνων. οἱ μέν. ἐὰν ἐμπέσειν τὰ σιτία. οἱ δέ.
μὴ λαμβάνοντες φάσκοντες. ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις. συνθαυμάζοντες τῇ τῆς τραπέζης. ὅπα λαμ-
πρὸν εἴη. καὶ σίτου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ. ὅπερ ἐκλείπει. ἢ πόρρωθεν. καὶ ἐδεδοίκεσαν μὴ σφᾶς
χθὲς τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι. ὁρῶντες τήν τε ἐπιτήδειον τὴν περὶ τὴν πελοπόν-
νησον κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. καὶ οὐδὲ ἐν θέρει οἱοί τε
ὄντες ἱκανὰ πορίσασθαι. τόν τε ἔφορμον χωρίων ἀλιμένων ὄντων οὐκ ἐσόμενον.
ἀλλ' ἢ σφῶν αὐτῶν τὴν φυλακὴν παρέχεσθαι τοῖς ἀνδράσι. καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ
σίτου αὐτοῖς ἦγε. χειμῶνα τηρήσαντας ἐκπλεῦσαι. τὸ δὲ φοβούμενοι μάλι-
στα τοὺς λακεδαιμονίους. ὅπερ ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκ ἐπισφῶν ἐπὶ
κίνδυνον ἰέναι· καὶ μετεμέλοντο. τὰς ἀπορίας οὐ δεξάμενοι. Κλέωνα δὲ γνοὺς αὐτὸ
τὴν ἐς αὐτὸν ὑποψίαν παρὰ τὴν κωλύμην ξυμβάσεως. οὐ τἀληθῆ ἔφη λέγειν τοὺς
ἀγγέλλοντας. παραινοῦντά τε τὰ ἀφιγμένων εἰ μὴ σφίσι στρατοῦ κατασκό-
πους πέμψαι. ἡρέθη κατάσκοπος αὐτὸς μετὰ Θεογένους. υἱοῦ Ἀθηναίων.
καὶ γνοὺς ὅπ ἀναγκασθήσεσθαι ἢ τοιαῦτα λέγειν οἷς διέβαλλεν. ἢ τἀναντία εἰ-
πών. φοβούμενος φανήσεσθαι. παρήνει τοῖς Ἀθηναίοις ὁρῶν αὐτοὺς καὶ ὡρμημένους τὸ πλέ-
ον τῇ γνώμῃ στρατεύειν. ὡς χρὴ κατασκόπους μὲν μὴ πέμπειν. μήτε δια-
μέλλειν καιρὸν παρέντας. εἰ δὲ δοκεῖ αὐτοῖς ἀληθῆ τὰ ἀγγελλόμενα. πέμ-
ψαι τοὺς ἄνδρας. καὶ ἐς Νικίαν τὸν Νικηράτου. στρατηγὸν ὄντα ἀπεσημαίνετο ἐ-
χθρὸς ὤν. καὶ αὐτῷ πιμῶν ῥᾴδιον εἶναι παρασκευῇ εἶναι ἄνδρες εἶεν οἱ στρατεύοι. πολ-
λοὺς λαβεῖν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. καὶ αὐτοὺς γ' ἂν εἰ ἤρχε. ποιῆσαι τοῦτο. ὁ δὲ Νικίας τὸ
τε Ἀθηναίων τὴν ὑποβόρυβησιν ἐς τὸν Κλέωνα ὅπου καὶ νῦν πέμπει ἐξαδίου γε αὐτῷ
φαίνεται. καὶ ἅμα ὁρῶν αὐτὸν αὐτῷ πιμῶντα. ἐκέλευεν ἤν πῃ βούλεται δύναμιν λα
βόντα ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν. ὁ δέ. τὸ μὲν πρῶτον οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μό-
νον ἀφιέναι. ἕτοιμος ἦν. γνοὺς δὲ τὸν τρόπον παρασκευάζοντα. ἀνεχώρει. καὶ οὐκ ἔφη
αὐτὸς. ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν. δεδιὼς ἤδη. καὶ οὐκ αἰῶν οἰόμενος οἱ αὐτὸν τολμῆ-
σαι ἀποχωρῆσαι. οὗ δὲ ὁ Νικίας ἐκέλευε. καὶ ἐξίστατο τῆς πρὸς τὸν πύλῳ ἀρχῆς· καὶ
μάρτυρας τοὺς Ἀθηναίους ἐποιεῖτο. οἱ δέ. οἷον ὄχλος φιλεῖ ποιεῖν. ὅσῳ μᾶλλον ὁ
Κλέων ὑπεφθόνει τὸν πρότερον. καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα. τόσῳ ἐπεκελεύοντο τῷ
Νικίᾳ παραδιδόναι τὴν ἀρχήν. καὶ ἐκείνῳ ἐπιβοᾶν ποιεῖν. ὥστε οὐκ ἔχων ὅπως
τὰ εἰρημένα ἐπεξαπαλλαγῇ. ὑφίστατο τὸν πόλεμον. καὶ παρελθών. οὔτε φοβεῖσθαι
ἐφη Λακεδαιμονίους. πόλιν σθαί τε λαβών. ἐκ μὲν τῆς πόλεως οὐδένα. πλὴν Λημνίους
δὲ καὶ Ἐμβρίους τοὺς παρόντας. καὶ Ἑλληνάδας. οἵτινες ἦσαν ἐκτὸς αἴνου βεβοηθηκότες.
καὶ ἄλλοθεν τοξότας τετρακοσίους. τούτοις δὲ ἔχων. ἐφη πρὸς τοῖς ἐν πύλῳ στρα-
τιώτας. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν. ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας. ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν· τὸ
δὲ Ἀθηναίοις ἐνέπεσεμνύνετο καὶ γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ ἀσμένοις δ' ὅμως
ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων. λογιζομένοις δυοῖν ἀγαθοῖν τὸ ἕτερον τυ-
χεῖν. ἢ Κλέωνος ἀπαλλαγήσεσθαι. ὃ μᾶλλον ἤλπιζον. ἢ σφαλεῖσι γνώμης.
Λακεδαιμονίοις σφίσι χειρώσεσθαι. καὶ ποιήσας διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
καὶ ψηφισαμένων Ἀθηναίων αὐτῷ τὸν πόλεμον. τῆς τε ἐν πύλῳ στρατιᾶς ἕνα προ-
σελόμενος Δημοσθένην. τὴν ἀναγωγὴν διατάξας ἐπλεῖτο· τὸν δὲ Δημοσθένην
προσέλαβε. συνθαυμάζοντος τὴν ἀπόβασιν αὐτοῦ ἐς τὴν νῆσον διαγοεῖ-
σθαι. οἱ γὰρ στρατιῶται κακοπαθοῦντες τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ. καὶ μᾶλ-
λον πολιορκούμενοι. ἢ πολιορκοῦντες. ὥρμηντο διακινδυνεύσαι. καὶ αὐτῷ
ἐπιῤῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρεῖχε· πρότερον μὲν γὰρ οὔσης αὐ-
τῆς ὑλώδους ἀπόπρολυ. καὶ ἀτριβοῦς διὰ τὴν αἰεὶ ἐρημίαν. ἐφοβεῖτο. καὶ
πρὸς τὸ πολεμίων τοῦτο ἐνόμιζε μᾶλλον εἶναι· πολλῷ γὰρ αὐτὸ στρατοπέδῳ ἀπορία
τι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου. προσβάλλοντας αὐτοὺς βλάπτειν· σφίσι μὲν γὰρ τὰς

οἱ γὰρ στρατιῶται τοῦ Ἀθηναίων. Διακινδυνεύσαι. παραβολεύσασθαι. καὶ αὐτῷ ἐπι-
θυμίαν ἐνεποίησεν, ἢ ἐπῆρεν.

Σφίσι μὲν γάρ. σφίσι τοῖς Ἀθηναίοις.

Ἐκείνων

Εκείνων ἁμαρτίας. ἐκείνων τ̃ λακεδαιμονίων. Τοῦ δὲ αὖ Ἰόνου τραπωτ̃δ'ου. αὖτ̃ῦ τ̃ ἀθηναίων. Ως τε προσπίπτειν αὖ αὐτούς. τοῖς ἀθηναίοις δ'ηλογότι προσπίπτειν τοῖς λακεδαιμονίοις. Ες τ̃ ἐκείνοις γὰρ ἦναι αὖ. αὐτοῖς τοῖς λάκωνας ἐτ̃ ἐκείνοις τοῖς λακεδαιμονίοις. Ομόσε ἰέναι. αὐτὶ τοῦ ἐς χεῖρας, καὶ πυκνίον, ἤ τοι συστάδην μάχης. Τῶν πεζόνων ἀτ̃είρων. τ̃ῦ ἀθηναίων. Οὐκ οὔσης τ̃ῆς προσόψεως. τ̃ῆς θεωρίας. Ο διὰ τὴν ὕλην μέρος. τοῦ πάθους δ'ηλογότι. Τῶν δὲ τραπωτ̃δ'ῦ. τ̃ Ἰόνων ἀθηναίων τραπωτ̃δ'ῶν. Τούς τε λακεδαιμονίους μᾶλλον κατιδ'ὼν. ὁ Δημοσθένης δ'ηλαδ'ή. Τοῦτ'ον αὐτοῦ. τὸ αὐτοῦ, τοπικὸν ἐπίῤῥημα. καὶ Ομηρος, αὐτοῦ ἐρυκακύδ'ν. Κλέωνδὲ ἐκείνῳ. τῷ Δημοσθένει. Καὶ ἅμα γε νόμῳ. ἤγουν συνελθόντες ὁ κλέων, καὶ ὁ Δημοσθένης. Ες τὸ ἐν τ̃ῇ ἠπείρῳ τραπωτ̃δ'ον κήρυκα. τῶν λακεδαιμονίων. Εφ' ᾧ. αὐτὶ τοῦ οὗ χάριν. Τῇ μετρίᾳ. ἤγουν φειδωλαθρώπῳ. Περὶ τοῦ πεζέου ξυμβαθῆ. ἤγουν πάσονδ'ον σύμβασις γένηται. ὡς αὖ εἰ ἔλεγε, καὶ πρὸ τ̃ ἄλλων πραγμα τ̃, ἕως τέλεται πασονδ'αὶ γένωντ̃, καὶ πάντες τοῦ πολέμου ἀπαλλαγή. Καὶ ἐχώρουν δ'ρόμῳ. ἤγουν ἔτρεχον. Ες τὸ πρῶτον φυλακτήριον τ̃ῆς νήσου. δ'ραμόντες, ἐς ἐβεντο τοῖς πρώτως φυλάσουσιν. Ωδε γὰρ διεπεπτάχατο. διατεταγμένοι, καὶ μεμερισμένοι ἦσαν οἱ ἐν τ̃ῇ νήσῳ. Εν τοιούτ̃ῃ μὲν πρώτ̃ῃ φυλακῇ. πρώτην φυλακὴν φυόν αὐτοῖς τοῖς φυλακας. ἐπιφέρει γὰρ ὅτι τριάτ̃αγματα ἦσαν λακεδαιμονίων, τὰ φυλάττοντα τὴν νῆσον. ἓν μὲν, ἐν τῷ ἄκρῳ τ̃ῆς νήσου πρὸς τ̃ πέλαγος. ἕτερον δὲ, ἐν τῷ ἄκρῳ τῷ πρὸς τ̃ λιμένα. ἕτερον δ', ἐν τῷ μέσῳ τ̃ νήσου, ὅπου δ' ὕδ'ωρ πρώτην ἦν φυλακὴν λέγ'τ̃ πρὸς δ' πέλαγος. Μέσον δὲ, καὶ ὁμαλώτατόν τε ἔνθα φησὶν ἦν δ' ὁμαλ', καὶ ἰσόπεδ'ον, καὶ οὐκ ἐνύλειο κείμενον τ̃ῆς νήσου μέρος. Ο ἦν ἐκ τε θαλάσσης. ὅπερ φησὶ μέρος τὸ ἔσχατον, καὶ προσέχον αὖ τ̃ πυλον, τραχύτ̃ῆν, καὶ δ'ύσβατον. Καὶ γάρ τι καὶ ἔρυμα αὐτόθι ἦν. Φρούριον. Λογάδ'ην πεποιημένον αὖ λεκτ̃ῶς. Οἷς ἐπέδ'ραμον. ἤγουν καθ' ὧν. Καὶ λαβόντες τ̃ ἀπόβασιν. λαβραίαν ποιήσαντες. Ως ἕκαστοι ἐσκυασμένοι. ἤγουν ὡπλισμένοι. Μεσηνίων τε οἱ βεβοηθηκότες. οἱ παραγενόμενοι ὕ δ'ημοσθένη δ'ὲ ἀρχῆς ὡς βοηθ'αν. Διέτ'ησαν. ἐτάχθησαν με μερισμένως.

ἐκείνων ἁμαρτίας, καὶ παρασκευὴν ὑπὸ τ̃ῆς ὕλης, οὐκ αὖ ὁμοίως δ'ηλα ἦ. τοῦ δὲ αὖτ̃ῦ τραπωτ̃δ'ου καταφανῆ αὖ ἦναι πάντα τὰ ἁμαρτ'ήματα, ὥς τε προσπίπτειν αὖ αὐτοῖς ἀπροδ'οκήτως ἤ βούλοιντο. ἐτ̃ ἐκείνοις γὰρ ἦναι αὖ τὴν ἄπιχείρησιν. εἰ δ' αὖ ἐς δ'ασυχωρίου διάξοιτο πομόσε ἰέναι, τοῖς ἐλάσσοις, ἐμπειρότερος δὲ τ̃ χώρας, κρείττους ἐνόμιζε τ̃ῦ πεζέων ἀτ̃είρων. λαμβαίδ'η τε αὖ τὸ ἑαυτ̃ῦ τραπωτ̃δ'ον πολὺ οὖ δ'ιαφθειρόμενον, οὐκ οὔσης τ̃ῆς προσόψεως, ᾗ χρὴν ἀλλήλοις ἄπιβοηθεῖν. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοκοῦ πάθους, ὁ διὰ τὴν ὕλην μέρος πε ἐγένετο, οὐ χήκιστα αὖ τὸν ταῦτα ἐσήμει. τὸν δὲ τραπωτ̃δ'ῦ αὖ αναγκαοθέντων διὰ τὴν στενοχωρίαν τ̃ῆς νήσου, τοῖς ἐχάτοις προσ̃χοντας ἀριστοποιῆσθαι διὰ προφυλακῆς, καὶ ἐμπρησαντός τινος κατὰ μικρὸν τ̃ῆς ὕλης ἄκοντος, καὶ ἀπὸ τούτου πυρὸς, μάτος ἐπιγενομένου, τὸ πολὺ αὖ τ̃ῆς ἔλαβε κατακαυθῆν, οὕτω δ'ὴ τούς τε λακεδαιμονίους μᾶλλον κατὰ πόδ'ὼν πεζέους ὄντας, ὑπερόων προτέρου ἐλάσσοσι τοῖς σὶ πονοῦντ̃ ἐς πέμπειν, πότε ὡς ἐπ' ἀξιόχρεων τὸ ἀθηναίοις μᾶλλον ἀπροσδ'ήνητον ποιεῖσθαι, τήν τε νῆσον διαπροβατωτέραν οὖσαν, τ̃ ἄπιχειρῶν παρεσκευάζ'ετο, τραπαί τε μεταπέμπειν ἐτ̃ ἐγγὺς ξυμμάχων, καὶ τὰ ἄλλα ἐπιμαζων. Κλέων δὲ ἐκείνῳ τε προπέμψας ἄγγελον ὡς ἤξων, καὶ ἔχων τραπαί, ἣν ἠτ̃ήσατο, ἀφικεῖτ̃ ἐς πύλον. καὶ ἅμα γενόμενοι, πέμπουσι πρῶτον ἐς τὸ ἐν τ̃ῇ ἠπείρῳ τραπωτ̃δ'ον κήρυκα, προκαλούμενοι εἰ βούλοιντο αὖ δ'ι κινδ'ύνου τοῖς ἐν τ̃ῇ νήσῳ αὖ δ'ρασι σφίσι τάτε ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς κελδ'ειν παραδ'οῦναι. ἐφ' ᾧ φυλακῇ τ̃ῇ μετρίᾳ τηρ'ήσονται, ἕως αὖ τι πρὸ τοῦ πεζέου ξυμβαθῆ. οὐ προσδ'εξαμένων δὲ αὖ, μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον. τ̃ῇ δ' ὑστεραίᾳ, αὖ ἠγάγοντο μὲν νυκτὸς ἐπ' ὀλίγας ναῦς τοὺς ὁπλίτας πάντας ἐπιβιβάσαντες. πρὸ δὲ τ̃ῆς ἕω ὀλίγον. ἐπέβαινον τ̃ῆς νήσου ἑκατέρωθεν ἔκ τε τ̃ πελάγους, καὶ πρὸ τ̃ λιμένος, ὀκτακόσιοι μάλιστα ὄντες ὁπλῖτ̃. καὶ ἐχώρουν δ'ρόμῳ ἐπὶ τὸ πρῶτον φυλακτήριον τ̃ νήσου. ὥδε γὰρ διεπεπτάχατο. ἐν ταύτ̃ῃ μὲν τ̃ῇ πρώτ̃ῃ φυλακῇ, ὡς τριάκοντα πᾶσαν ὁπλῖτ̃, μέσου δὲ καὶ ὁμαλωτάτου τε καὶ πᾶ δ'ὕδ'ωρ οἱ πλείστοι αὖ τ̃, καὶ Επιτάδας ὁ ἄρχων εἶχε. μέρος δέ που πολὺ αὖ τ̃ τὸ ἔσχατον ἐφύλασσε τ̃ῆς νήσου δ' πρὸς τ̃ πύλον, ὃ ἦν ἔκ τε θαλάσσης, ἀποκρημνον, καὶ ἐκ τ̃ῆς γ̃ῆς ἥκιστα ἐπίμαχον. καὶ γάρ τι καὶ ἔρυμα αὐτόθι ἦν. παλαιὸν, λίθων λογάδ'ην πεποιημένον, ὃ ἐνόμιζον σφίσιν ὠφέλιμον αὖ ἦ, εἰ κατα λαμβαίοιεν αὖ χώρησις βεβαιοτέρα. οὕτω μὲν τεταγμένοι ἦσαν. οἱ δ' ἀθηναῖοι τὸ μὲν πρώτ̃ῃ φυλακῇ, οἷς ἐπέδ'ραμον, δύθυς διαφθείρουσιν, ἐν τε ταῖς δύγαῖς ἐπαίοντες καὶ λαμβάνοντας τὰ ὅπλα, καὶ λαβόντες τ̃ ἀπόβασιν, οἱ ὁμόσε αὖ τ̃ πύλου καὶ τὸ ἔθος εἰς ἐφορμ̃τ̃ νυκτὸς πεῖν. ἅμα δὲ ἕῳ γιγνομένῃ καὶ ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινε, ἑκκαίδ'εκ μὲν νεῶν, ἑβδ'ομήκοντα, καὶ ὀλίγῳ πλείόνων πάντες, πλὴν θαλαμίων, ὡς ἕκαστοι ἐσκυασμένοι. τοξότ̃ πεντακόσιοι, καὶ πελτασταὶ οὐκ ἐλάσσους τούτ̃. μεσσηνίων τε οἱ βεβοηθηκότες, καὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι πᾶ πύλου κατεῖχον πάντες, πλὴν τ̃ ἐπὶ τ̃ τείχος φυλάκων. Δημοσθένους δὲ τάξαντος, διέτ'ησαν κατὰ διακοσίους τε, καὶ πλείους, ἔστι δ' ὅπ ἐλάσσους. τ̃ χωρίων τὰ μετεωρότατα λαβόντες, ὅπως ὅτι πλείστη ἀπορία ἦ τ̃ πολεμίοις πάντα χόθεν κεκωλυμένοις, καὶ μὴ ἔχωσι πρὸς ὅ, τι αὖ τ̃ πλαίζωσι

Αλλ' ἀμφίβολοι. ἑκατέρωθεν βαλλόμενοι. πανταχόθεν. τῷ πλήθει. ὑπὸ τοῦ πλήθους. Καὶ οἱ ἀπορώτατοι τοξόμασιν. οἱ μὲν, ἐξηγήσαντο. οἱ ἄπροι ὅπλων, καὶ τοξόμασι μόνοις χρώμενοι. οἱ δὲ, λέγουσιν, οἱ εἰς ἀπρίαν καθιστάντες τοὺς ἀπεταγμένους τοῖς τοξόμασιν, ὃ οὐ βέλτιον. οὐ γὰρ οὐ Ὅμηρος ἐχρήσατο τῇ τοιαύτῃ λέξει, χλωρὸν εἰπὼν δέος, ὡς οὐκ αὐτὸ ἔχον τὴν χλωρότητα, ἀλλ' ἑτέροις αὐτὴν ἐμποιοῦν. καὶ τὸν διόνυσον φασι μανόμενον, οὐχ ὅπως μαίνεται, ἀλλ' ὅτι ποιεῖ μαίνεσθαι. Ἐκ πολλοῦ ἔχοντες. ὡς αἰεὶ ἔλεγεν, ἐκ πολλοῦ διαστήματος τὴν δύναμιν ἔχοντες. πρόρρωθεν γὰρ τὸ τόξον ἰσχύει. Ες χεῖρας ἐλθεῖν. συμπλακῆναι. Ἐξεγαντίας γὰρ οὗτοι. οἱ ἀθηναῖοι. Τοῖς μὲν οὖν ὁπλίταις. τοῖς ἀθηναίων. Οὐδὲ τῇ σφετέρᾳ. ἵνα λέγῃ ᾧ πρόσκειται, καθ' ὃ μᾶλλον ἐμπειροί ἦσαν οἱ λακεδαιμόνιοι. Ἐμπειρίᾳ. τῇ ἀσκήσει τῇ πολεμικῇ. Καὶ οἱ ὑποστρέφοντες, ἠμύναντο. οἱ φίλοι τοῖς λακεδαιμονίοις πανοπλίαις τῆς διώξεως, ὑποστρέφοντες, ἠμύναντο. Ἀνθρωποκούφως τε ἐσκευασμένοι. φίλοι ὁπλίταις ψιλοῖς πανταχόθεν βαλλόμενοι. καὶ πρόλαμβάνοντες. φθάνοντες, ὥστε μὴ καταλαμβάνεσθαι. Ἠκροβολίσαντο. οἷον εἰ πρόρρωθεν ἔβαλλον αὐτούς. Ἡ προσίσχοιεν. οἱ φίλοι δηλονότι. Καὶ αὐτοὶ τῇ τε ὄψει. ἐβάρησαν ὄψει ἰδόντες ἑαυτοῖς πολλαπλασίοις τὸ ἐναντίον ὄντας, ἢ πολλαπλασίοις ἑαυτοῖς δόξαντες τῇ καὶ τὰ ἀληθῆ ὄντων. Ὅπου οὐκ ὀλίγους ἄξια. ὅπου φησὶν οὐκ ἔπαθον τοιαῦτα οἱ ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν λακεδαιμονίων, οἷα προσεδόκων παθεῖν ὑπ' αὐτῶν ἐξ ἀρχῆς ὀλίγους, ὅτε ἐπέβησαν τῆς νήσου. Τῆς προσδοκίας. αὐτὶ τοῦ τῆς δειλίας. Τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι. ὡς αὐτὴ ἔλεγε, πεπαιδαγωγημένοι φόβῳ, ἕνεκα τῆς ὑπολήψεως τῶν λακεδαιμονίων, ἧς εἶχον πρὸ αὐτῶν, ὡς ὅτι σφόδρα εἰσὶ πολεμικοί, οὔτε γὰρ οἱ φίλοι. φίλοι εἰσὶ τὰ ἐξ ἐρίου πάντα ἐνδύματα, ὡς περ θωρακία πνα ὑπὸ τὰ ὅπλα, ἃ ἐνδυόμεθα. οἱ δὲ, τὰ ἀπὸκείμενα τοῖς πολεμικεφαλαίαις. Ξυγκλήσαντες. συναπίσαντες. πυκνώσαντες. συναχθέντες. Ὡς δὲ ἐνέδοσαν. ἐκλιναν. ἐχαυνώθησαν. Ἐταξαντο παρὰ παῖ. παρὰ παῖ μέρος τοῦ ἐρύματος. ὅσου ἦν μέρος ἐπὶ μαχόν. πυκτίδι, καθ' ὃ ἐδύναντο οἱ ἀθηναῖοι προσβαλόντες μάχεσθαι.

ἀλλ' ἀμφίβολοι γίγνωνται τῷ πλήθει, εἰ μὲν τοῖς πρόσθεν ἐπῆσαν, ὑπὸ τοῦ κατόπιν βαλλόμενοι. εἰ δὲ τοῖς παρ' ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων. καὶ νώτου τε ἀεὶ ἐμελλον αὐτῷ ἔσεσθαι φίλοι, καὶ οἱ ἄπροι τοξόμασι, καὶ ἀκοντίοις, καὶ λίθοις, καὶ σφενδόναις ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν, οἷς μήτε ἐπελθεῖν οἷόν τε ἦν, φεύγοντές τε ῥᾳδίως ἐκράτουν, καὶ αἰχωροῦντες, ἐπεκράτουν. τοιαύτην μὲν γνώμην Δημοσθένης τότε πρῶτον ἐπιβὰς ἐπηγόρει, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἔταξεν. οἱ δὲ περὶ Ἐπιτάδαν, καὶ ὅσον πλεῖστον ἐν τῇ νήσῳ, ὡς ἑώρων τὸ πρῶτον φυλακτήριον διεφθαρμένον, καὶ στρατὸν σφίσιν ὂν πολὺν παρόντα, ξυνετάξαντο, καὶ τοῖς ὁπλίταις τῶν ἀθηναίων ἐπῆσαν, βουλόμενοι ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐξεγαντίας γὰρ οὗτοι καθεστήκεσαν, ἐκ παρασκευῆς δὲ οἱ φίλοι, καὶ κατὰ νώτου. τοῖς μὲν οὖν ὁπλίταις οὐκ ἠδυνήθησαν προσμίξαι. οὐ δὲ τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρήσασθαι. οἱ γὰρ φίλοι ἑκατέρωθεν βάλλοντες, εἶργον. καὶ ἅμα ἐκεῖνοι οὐκ αἰτιώτερον ἦσαν, ἀλλ' ἠσύχαζον. τὸ δὲ φίλους ἧσσον προσθέοντες προσκείοντο, ἐτρέπετο. καὶ οἱ ὑποστρέφοντες ἠμύνοντο, αἰσχρούφως τε ἐσκευασμένοι, καὶ πρόλαμβάνοντες ῥᾳδίως τὰ φυλῆς, χωρίων τε χαλεπότητι, καὶ ὑποτραπέντες ἐρημίας τραχείας ὄντων, ἐν οἷς οἱ λακεδαιμόνιοι οὐκ ἠδύναντο διώκειν, ὅπλα ἔχοντες. χρόνον μὲν τινα ὀλίγον οὕτω πρὸς ἀλλήλους ἠκροβολίσαντο. τῷ δὲ λακεδαιμονίων οὐκέτι ὀξέως ἐπεκθεῖν ἢ προσίσχοιεν δυναμένων, γνόντες αὐτοὺς οἱ φίλοι βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῷ ἀμύνασθαι, καὶ αὐτοὶ τῇ τε ὄψει τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖον εἰληφότες, πολλαπλάσιοι φαινόμενοι, καὶ ξυνειθισμένοι μᾶλλον μηκέτι δεινοὺς αὐτοῖς ὁμοίως σφίσι φαίνεσθαι, ὅτι οὐκ ὀλίγους ἄξια τῆς προσδοκίας ἐπεπόνθεσαν, ὡς πρῶτόν τε πρῶτον ἀπεβαινον τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι ὡς ὄντι λακεδαιμονίοις, καταφρονήσαντες, καὶ ἐμβοήσαντες, ἀθρόοι ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς. καὶ ἐβαλλον λίθους τε, καὶ τοξόμασι, καὶ ἀκοντίοις, ὡς ἕκαστός τι προχείρου εἶχε. γενομένης δὲ τῆς βοῆς ἅμα τῇ ὁρμῇ, ἐκπλήξις τε ἐγένετο ἀνθρώποις ἀνθ' ὁποιασοῦν μάχης. καὶ ὁ κονιορτὸς τῇ ὕλης γεωτὶ κεκαυμένης ἐχώρει πολὺς αὖω. ἀθρόον τε τὴν ἰδέαν τὸ πρὸ αὐτῶν ὑπὸ τῶν τοξόματα, καὶ λίθων ἀπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, μὴ τῶν κονιορτῶν ἅμα φερομένων. τό, τε ἔργον ἐνταῦθα χαλεπὸν τοῖς λακεδαιμονίοις καθίστατο. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἐγγὺς τὰ τοξόματα, καὶ ὁρατά τε ἐναποκέκλασο, βαλλομένων. εἶχόν τι οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι. ἀπεκεκλημένοι μὲν τῇ ὄψει τῶν προορᾶν, ὑπὸ δὲ τῆς μείζονος βοῆς τῶν πολεμίων, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα οὐκ ἐσακούοντες, κινδύνου τε πανταχόθεν περιεστῶτος, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθότι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι. τέλος δὲ, τραυματιζομένων ἤδη πολλῶν, διὰ τὸ ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι ξυγκλήσαντες, ἐχώρησαν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου, ὃ οὐ πολὺ ἀπεῖχε καὶ τοῖς ἔσωθεν φυλακαῖς. ὡς δ' ἐνέδοσαν ἐνταῦθα ἤδη πολλῷ ἐπὶ πλέονι βοῇ πθαρσηκότες οἱ φίλοι, ἐπεκέχυντο, καὶ τῷ λακεδαιμονίων, ὅσοι μὲν ὑπέχωρουν ἐγκατελαλβάνοντο, ἀπεθνῄσκον. οἱ δὲ πολλοὶ διαφυγόντες ἐς τὸ ἔρυμα

μετὰ τῆῦ ταύτῃ φυλάκων ἐτάξαντο παρὰ πᾶς ὡς ἀμυνούμενοι, ἥπερ ἦν ἐπίμαχον. καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἐπίασαν ὠμωμοι, περίοδον μὲν αὐτῆῦ καὶ κύκλωσιν χωρίου ἰσχυῖ οὐκ εἶχον. προσιόντες δὲ ἐξ ἑναντίας, ὥσασθαι ἐπειρῶντο. καὶ χρόνου μὲν πολυῦ, καὶ τ' ἡμέρας τὸ πλεῖστον παλαιπωρούμενοι ἀμφοτέρωθεν τῆς μάχης, καὶ διψῶντες, καὶ ἡλίου, αὐτὲ ἔχοντες πειρώμενοι, οἱ μὲν, ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου. οἱ δὲ, μὴ ἐνδοῦναι. ῥᾴων δ' οἱ λακεδαιμόνιοι ἠμύνοντο, ἢ ἐν τῷ πρίν, οὐκ οὔσης φυγῆς τῆς κυκλώσεως ἐς τὰ πλάγια. ἐπεὶ δὲ ἀπέραντον ἦν, προσελθὼν ὁ τῆῦ μεσηνίων στρατηγὸς Κλεώνυμος, καὶ Δημοσθένει, ἄλλως ἔφη χρεῖν σφᾶς. εἰ δὲ βούλονται ἑαυτῶν δοῦναι τῆῦ τοξοτῆῦ μέρος τι, καὶ τῆῦ ψιλῶν πρὶν ἐναυκατανώρυ αὐτοῖς ὁδῷ, ἢ αὐτοῖς δύρῃ, δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον. λαβὼν δὲ ἀπῆτησατο, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ὁρμήσας, ὥς τε μὴ ἰδεῖν ἐκείνους κατὰ τὸ ἀεὶ παρῖκον τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου προσβαίνων, καὶ ἢ οἱ λακεδαιμόνιοι χωρίου ἰσχυῖ πιστεύσαντες οὐκ ἐφύλασσον, χαλεπῶς πεκαὶ μόλις περιελθών, ἔλαθε. καὶ ἅμα τοῦ μετεώρου ἐξαπίνης ἀναφανεὶς κατὰ νῶτου αὐτῆῦ, τοὺς μὲν, τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε, τοὺς δὲ, ἃ προσεδέχοντο ἰδόντας, πολλῷ μᾶλλον ἐπέρρωσε. καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι βαλλώμωμοί τε ἀμφοτέρωθεν ἤδη, καὶ γιγνόμωμοι ἐν τῷ αὐτῷ ξυμπτώματι; μικρὸν μεγάλῳ ἀκάσαντες ἐν θερμοπύλαις, ἐκεῖνοί τε πάρ, τῇ ἀπάτῃ, περιελθόντων τῆῦ πέρσῶν, διεφθάρησαν. οὔτοί τε ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες, οὐκέτ' ἀντεῖχον, ἀλλὰ πολλοῖς τε ὀλίγοι μαχόμενοι, καὶ ἀσθενείᾳ σωμάτων, διὰ τὴν σιτοδείαν, ὑπεχώρουν. καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἐκράτουν ἤδη τῆῦ ἐφόδου. γνοὺς δὲ ὁ Κλέων, καὶ ὁ Δημοσθένης, ὅπερ καὶ ὁ πρόσθεν οὐ μᾶλλον ἐνδώσουσι διαφθαρησομένοις αὐτῆῦ ὑπὸ τῶν φερτέρας τράπας, ἔπαυσαν τὴν μάχην, καὶ τοῖς ἑαυτῶν ἀπεῖρξαν, βουλόμενοι ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἀθηναίοις ζῶντας, εἴπως τοῦ κηρύγματος ἀκούσαντες, ὧπλισθείεν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδοῦναι, καὶ ἧσσον θείεν τοῦ παρόντος δεινοῦ, ἐκήρυξάν τε εἰ βούλοιντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι, καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀθηναίοις, ὡς τε βουλόμενοι, ὅ, τι ἂν ἐκείνοις δοκῇ. οἱ δὲ, ἀκούσαντες, παρῖκαν τὰς ἀσπίδας οἱ πλεῖστοι, καὶ τὰς χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προθεσθαι τὰ κεκηρυγμένα. μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ἀπαγωγῆς, ξυνῆλθον ἐς λόγους, ὅ, τε Κλέων, καὶ ὁ Δημοσθένης, καὶ ἐκείνων, Στύφων ὁ Φαράκος, τῶν πρότερον ἀρχόντων, τοῦ μὲν πρώτου πεμπτὸς Ἐπιτάδου, τοῦ δὲ μετ' αὐτὸν Σωσαγρέτου ἐφημερεύοντος, ἐν τοῖς νεκροῖς. ἔτι ζῶντος, κειμένου ὡς τεθνεῶτος, αὖτος τρίτος ἐφημερεύων ἄρχειν κατὰ νόμον, εἴπ ἐκεῖνοι πάρχοιεν. ἔλεγε δὲ ὁ Στύφων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὅτι βούλονται διακηρυκεύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ λακεδαιμονίους, ὅ, τι χρὴ σφᾶς ποιεῖν. καὶ ἐκείνων μὲν οὐδένα ἀφέντων, αὐτῆῦ δὲ τῆῦ ἀθηναίων καλούντων ἐκ τῆς ἠπείρου κήρυκας, καὶ γενομένης ἐπερωτήσεως δὶς ἢ τρὶς, ὁ τελευταῖος διαπεμψάμενος αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἠπείρου λακεδαιμονίων αὐτὸς, ἀπήγγειλεν ὅτι οἱ λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν ὑμᾶς αὐτοὺς, πρὸς ὑμῶν αὐτῶν βουλεύεσθαι, μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας. οἱ δὲ, καθ' ἑαυτοὺς βουλευσάμωμοι, τὰ ὅπλα παρέδοσαν, καὶ σφᾶς αὐτούς. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ ἀθηναῖοι. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, οἱ μὲν ἀθηναῖοι προπαίον πήσαντες ἐν τῇ νήσῳ, τὰ ἄλλα διεσκευάζοντο, ὡς ἐς πλοῦν, καὶ τοῖς αἴρας τοῖς τριηράρχοις διεδίδοσαν ἐς φυλακήν. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι κήρυκα πέμψαντες, τοὺς νεκροὺς διεκομίσαντο. ἀπέθανον δ' ἐν τῇ νήσῳ. καὶ ζῶντες ἐλήφθησαν τοσοίδε. εἰκοσὶ μὲν ὅπλῖται διέβησαν, καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες. τούτων ζῶντες ἐκομίσθησαν οἱ κτὼ πρὸς ἑβδομήκοντα πρὸς τριακόσιοι. οἱ δὲ ἄλλοι, ἀπέθανον. καὶ παρπλήσιαι τοῦ τούτων ἦσαν τῶν ζώντων πρὸς εἰκοσὶ,

Μετὰ τῆῦ ταύτῃ φυλάκων. ἐν τῷ ἐρύματι.

Καὶ κύκλωσιν. λείπει τὸ ποιήσασθαι. Ἐς τὰ πλάγια. αὖπὶ τοῦ ἐκ τῶν πλαγίων.

Ἐπεὶ δὲ ἀπέραντον ἦν. τὸ ἔργον τοῦ πολέμου.

Ἄλλως ἔφη χρεῖν. ματαίως.

Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. αὖπὶ τοῦ ἐκ τοῦ μὴ βλεπομένου Φύλακες λακεδαιμονίων.

Ἐκείνους. ἤγουν τοὺς λακεδαιμονίους

Παρῖκ). ποιητικῶς, κατὰ τὸ ἐνδιδοῦν, καὶ ἀπέβασιν παρέχον.

Τοὺς δὲ, ἃ προσεδέχοντο. ἤγουν ἀθηναίους.

Καὶ τοῖς ἑαυτῶν ἀπεῖρξαν. τῆς μάχης δηλονότι.

Εἴπως τοῦ κηρύγματος ἀκούσαντες. οἱ λακεδαιμόνιοι.

Ἐπικλαθεῖεν τῇ γνώμῃ. χαυνωθεῖεν.

Παρῖκαν. ἀφῆκαν.

Αὐτὸς τρίτος ἐφημερεύων. αὖτὶ τοῦ μετ' ἐκεῖνον εἰρημένου, καὶ χειροτονηθέντος.

Εἰ πὲκείνοι πάρχοιεν. ἤγουν ἀποβαίνοιεν. Διακηρυκεύσασθαι. ἐν ἴσῳ μέν πως ἐστὶ τῷ ἀπλῶς κηρυκεύσασθαι, εἰ μή τις εἴπροι τὸ μὲν διακηρυκεύσασθαι, πρὸς φίλους. τὸ δ' ἐπικηρυκεύσασθαι πρὸς πολεμίους. Οπ χρὴ σφᾶς ποιεῖν. καίτοι εἶπεν αὖῶ, ὅπι ἔδοξεν αὐτῷ παραδοῦναι τὰ ὅπλα, καὶ προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα, ἀλλὰ λέγομεν ὅπ, ἐκεῖ μὲν ἔλεγε πρὸς τῆῦ στρατιωτῆῦ. ἐνταῦθα δὲ, πρὸς τοῦ αὐτῶν στρατηγοῦ. Καὶ ἐκείνων μὲν οὐδένα ἀφέντων. τῶν λακεδαιμονίων τῶν ἐν τῇ σφακτηρίᾳ. ἀφεῖτ δὲ λέγει, ὡς τε ἔξελῆ διακηρυκεύσασθαι πρὸς τὸν ἐν τῇ πύλῳ. Μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας.

αὐτίκα δὲ τὲτε ὡς ὅτι μᾶλλον βέλτιον δόξει ποιεῖν, ἢ αὖ θις μαλακῶς λιφθῆναι, ὡς νόμος λακεδαιμονίοις. Ἡ πρὸς τὸ δρυοῦσσαν. τὴν ἰδίαν δηλονότι. ἐξὴν γὰρ αὐτῷ καὶ πλείω παρέχειν ὡς ἐγένετο δηλον ἐκ τοῦ δρεβεντοῦ ὕστερον. Ανεχώρησαν τῷ στρατῷ. σὺν πάντι δηλονότι. Καίπερ μανιώδης οὖσα. αὐτὴ τοῦ πρώτου μέλλοντος προφανῶς ἀποφαύσας. Ως περ ὑπέστη. ὑπερχέθη. Παρὰ γνώμην. αὐτὴ τοῦ παρὰ τὸ οἰκεῖον, καὶ τὸ ὑπόγειον, καὶ παρὰ προσδοκίαν. διότι οὐδὲ πρότερον οὐδεὶς προσέδοκα οὐδεμιᾷ ἀνάγκῃ λακεδαιμονίους ἐξαναστας, παραδοῦναι τὸ πῶμα. Ως ἐδύναντο. ἤγουν ἕως δύναμις πρῆν αὐτοῖς. Ασιτοῦντες μὴ εἶναι. ἀσιτοῦντες οἱ ἀθηναῖοι ἢ δὲ ἀποφάσις, πειρατή. Τοὺς παραδόντας. ἑαυτῶν, καὶ τὸ πῶμα. Διὰ χθιναδόναι. διὰ λύτων. ἡ διανοία, ἀθηναίων σύμμαχός τις ἀχθόμενος, ἤτοι τοῖς ἀθηναίοις ὡς φορτικῶς ἄρχουσιν, ἢ ἀχθόμενος αὖ τῇ τῶν λακεδαιμονίων συμφορᾷ, ἤρετο εἶναι τὲκ τοῦ νήσου. Ασυκρίναι το αὐτῷ. τῷ ἐρωτήσαντι. Οποῖόν τυγχανῶν τοῖς τελίοις. ὁ τυχὼν εἴτε καλὸς, εἴτε ἀγαθός. Τῶν αὖθις. Τὰ ἴσχυμαλοῦ. Ρὸ τούτου. τὸ συμβῆναι. Αὐτόμολουν. εἰς τὴν πύλ. Καὶ πολλάκις φοιτῶν. τὸ πρέσβεων. Εχον μεταξὺ χέρσονήσου. προσέχον. Εφ᾽ ὧν δωριεῖς ποτάλαι ἱδρυθέντες. ὅτι ποτὲ παλαιοῦ πρὸ τοῦ δωριέων αἰολεῖς εἶχον τὴν κόρινθον. Καὶ κώμην νῦν ἐπ᾽ αὐτοῦ σολύγεια. αὐτὴ γοῦν ἐπ᾽ αὐτοῦ τοῦ λόφου. Πλὴν τοῦ ἔξω ἰσθμοῦ. αὐτὴ τοῦ ἐκείνων τὸ κορινθίων, ἐξ ὧν ἀπῳκίσαν προσβοηθήσαι τοῖς συμμάχοις αὐτὸ τοῖς οὖσιν ἐκ πούτου τὸ ἰσθμοῦ. εἶπα ἐπάγδηοίοις. Ρεῖπακόσιοι φρουροί. ἐσόμωνοι δηλονότι. Οἱ καταχήσουσιν. ἐλλιμενίσουσιν. ὅπου προελθοῦσα ταῦτοὶ οἱ ἀθηναῖοι.

καὶ ἑκατόν. ἀθηναίων δὲ οὐ πολλοὶ διεφθάρησαν. ἦγὰρ μάχη οὐ σφοδρία ἦν. χρόνος δὲ ὀξὺ μπαρεγένετο, ὅσον οἱ αἴδρεις οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἐπολιορκήθησαν ἀπὸ τῆς ναυμαχίας μέχρι τῆς ἐν τῇ νήσῳ μάχης, ἑβδομήκοντα ἡμέραι, καὶ δύο. τοῦτ᾽ ἐστὶν εἴκοσιν ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ πρέσβεις πέπαυσαν ἀπιέναι, ἐδὸ τοδοτοῦντο. τὰς δὲ ἄλλας τοῖς ἐς πέρας λάθρα διετρέφοντο. καὶ ἦν σῖτος ἐν τῇ νήσῳ. καὶ ἄλλα βρώματα ἐγκατελείφθη. ὁ γὰρ ἄρχων Ἐπιτάδας ἐνδεεστέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν. οἱ μὲν δὴ ἀθηναῖοι, καὶ οἱ πελοποννήσιοι, ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ ἐκ τοῦ πύλου ἑκάτεροι ἐπ᾽ οἴκου. καὶ τὴν Κλέωνος καίπερ μανιώδης οὖσα ὑπόσχεσις, ἀπέβη. ἐπῆσαν γὰρ εἴκοσιν ἡμέραις ἤγαγε πάντας, ὡς περ ὑπέστη παρὰ γνώμην πλὴν μάλιστα τὸ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτο τοῖς ἕλλησιν ἐγένετο. γοῖς γὰρ λακεδαιμονίοις, οὔτε λιμῷ, οὔτ᾽ ἀνάγκῃ οὐδεμιᾷ ἠξίουν τὰ ὅπλα παραδοῦναι, ἀλλ᾽ ἔχοντας, καὶ μαχομένους ὡς ἐδύναντο, ἀπροθυμήσασθαι, ἀσιτοῦντες τε μὴ ἢ τὸ παραδόντας τοῖς πεπρεσβευσιν ὁμοίοις. καίπερ ἐρομένου τοῦ τέρου τὸν ἀθηναίων ξυμμάχων διὰ χθιναδόναι ἕνα τὲκ τῆς νήσου ἀνάμαλλον, εἰ οἱ πεπρεσβευκότες αὐτὸν καλοὶ, κἀγαθοὶ, ἀπεκρίναπο αὐτῷ, πολλοῦ ἂν ἄξιον ἦ τὸ ἄπρακτον λέγων τὸ οἴκοθεν, εἰ γοῖς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε, δηλοῦν τοιοῦμβος, ὅτι ὁ ἐν τυγχανῶν τοῖς τελίοις, καὶ τοξεύμασι, διεφθείρετο. κομισθεντὸ τὰ δρᾶ, οἱ ἀθηναῖοι ἐβουλεύσαν δεσμοῖς μὲν αὐτοὺς φυλάσσειν, μέχρις οὗ πὶ ξυμβῶσιν. ἢν δ᾽ οἱ πελοποννήσιοι πρὸ τούτου ἐς τὴν γῆν ἐσβαλῶσιν, ἐξαγαγόντες, ἀποκτεῖναι. τῆς δὲ πύλου φυλακὴν κατεστήσαντο. καὶ οἱ ἐκ τῆς ναυμαχήσαντες μεσσήνιοι, ὡς ἐς πατρίδα ταύτην, ἔστι γὰρ ἡ πύλος τῆς μεσσηνίδος πρότερον οὔσης γῆς, πέμψαντες σφῶν αὐτῶν τοῖς ἐπὶ τῇδε τοτάποις, ἐλπίζοντες τὸ λακωνικὸν, καὶ πλείω ἐβλαπτον, ὁμόφωνοι ὄντες οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι ἀμαθεῖς ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας, καὶ τοῦ τοιούτου πολέμου, τὸ πειλῶν αὐτομολοῦν, καὶ φοβούμενοι μὴ καὶ ἄλλο μαχερόπερον σφίσι πνεωτεριαθῇ τὸ κατὰ τὴν χώραν, οὐ ῥᾳδίως ἔφερον, ἀλλὰ καίπερ οὐ βουλόμενοι ἔνδηλοι εἶναι τοῖς ἀθηναίοις, ἐπρεσβεύοντο παρ᾽ αὐτὸν, καὶ ἐπειρῶν τὸ τὴν πύλ, καὶ γοῖς ἄνδρας κομίζεσθαι οἱ δὲ, μείζονων πωρέγοντο. καὶ πολλάκις φοιτῶν, αὐτοῖς ἀπράκτοις ἀπέπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ περὶ πύλ τεγόμενα. Τοῦ δ᾽ αὖ θέρους μεπαταῦτα, δυδὺ ἀθηναῖοι ἐς τὸ κόρινθον ἐστράτευσαν ναυσὶν οὐδοήκοντα, καὶ δισχιλίοις ὁπλίταις ἑαυτῶν. καὶ ἐπὶ πποναγωγοῖς ναυσὶ, διακοσίοις ἱππαγωγοῖς. ἠκολούθουν δὲ καὶ Ἰόνων ξυμμάχων, μιλήσιοι, καὶ ἄνδριοι, καὶ καρύστιοι. ἐστρατηγὸ δὲ Νικίας, ὁ Νικηράτου πρίτος αὐτός. πλέοντες δ᾽ ἀμαξέα, ἔχοντες μεταξὺ χερσονήσου τε καὶ ῥείτου, ἐς τὸ ἀγιαλὸν τὸ χωρίου, ὑπὲρ οὗ ὁ σολύγιος λόφος ἐστίν. ἐφ᾽ ὃν δωριῆς τοποτάλαι ἱδρυθέντες, τοῖς ἐν τῇ πόλ κορινθίοις ἐπολέμουν, οὖσιν αἰολεῦσι. καὶ κώμη νῦν ἐπ᾽ αὐτοῦ σολύγεια καλουμένη ἐστίν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγιαλοῦ τούτου ἕνθα αἱ νῆες κατέχον, ἡ μὲν κώμη αὕτη, δὼδεκα σταδίοις ἀπέχει. ἡ δὲ κορινθίων πόλις ἑξήκοντα. ὁ δὲ ἰσθμὸς, εἴκοσι προσυβόμενοι δὲ κορίνθιοι ἐξ ἄργους ὁπλίτας στρατιᾷ ἦγε τὰ θηναίων, ἐκ πλείονος ἐβοήθησαν ἐς ἰσθμὸ παῖς, πλὴν τοῦ ἔξω ἰσθμοῦ. καὶ ἐν ἀμπρακίᾳ, καὶ ἐν λευκαδίᾳ ἀπῆσαν αὐτοῦ πεντακόσιοι φρουροί. οἱ δ᾽ ἄλλοι, παρῆμεν ἐπὶ ἔρουν τοῖς ἀθηναίοις, οἱ καταχήσουσιν. ὡς δὲ αὐτοῖς ἔλαβον νυκτὸς καταπλύσαντες, καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῖς ἦρθη, καταλιπόντες τοὺς ἡμίσεις αὐτοῦ ἐν κεγχρειᾷ, ἣν ἄρα οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τὸν κρομμυῶνα ἴωσιν, ἐβοήθουν κατατάχος. καὶ Βάτος μὲν ὁ ἕτερος τοῦ στρατηγῶν, δύο γὰρ ἦσαν ἐν τῇ μάχῃ οἱ παρόντες, λαβὼν λόχον, ἦλθεν ἐπὶ τὴν σολύγειαν κώμην, φυλάξων ἀτείχιστον οὖσαν. Λυκόφρων δὲ,

καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ ἦρθη. αὐτοῦ φησι τοῖς κορινθίοις ἦρθη τὰ σημεῖα παρὰ τοῦ φίλων αὐτοῦ

Ἰόνων ἐν

τοῖς ἄλλοις ξυνέβαλε· καὶ πρῶτα μὲν τῷ δεξιῷ κέρᾳ τῶν Ἀθηναίων διὰ τοῦ Βερβικοῦ πρὸ τῆς Χερρονήσου, οἱ Κορίνθιοι ἐπεκράτησαν. ἔπειτα δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ. καὶ ἦν ἡ μάχη καρτερά, καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα. καὶ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων, καὶ Καρυστίων, οὗτοι γὰρ παρατεταγμένοι ἦσαν ἔχοντες, ἐδίωξαν τε τοὺς Κορινθίους, καὶ ἐπόησαν τὸ μόλις. οἱ δὲ, ὑπεχωρήσαντες πρὸς ἄλμας αὖ, ἦν γὰρ τὸ χωρίον προσαντες πᾶν, βάλλοντες τοῖς λίθοις καθύπερθεν ὄντες, καὶ παιωνίσαντες, ἐπέβησαν αὖθις. δεξαμενῶν δὲ τῶν Ἀθηναίων, ἐν χερσὶν ἦν πάλιν ἡ μάχη. λόχος δέ τις τῶν Κορινθίων ἐπιβοηθήσας τῷ δυωνύμῳ κέρᾳ ἑαυτῶν, ἔτρεψε τῶν Ἀθηναίων τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ ἐπεδίωξεν ἐς τὴν θάλασσαν. πάλιν δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν ἐπιφανέντων οἵ τε Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ Καρύστιοι. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον, ἀμφοτέρωθεν ἐμάχετο σὺν ἐχῷ. μάλιστα δὲ τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων, ἐφ' ᾧ ὁ Λυκόφρων ὢν κατὰ τὸ δυώνυμον τῶν Ἀθηναίων ἠμύνετο. ἦλπιζον γὰρ αὐτοὺς ἂν τὴν σωτηρίαν κώμην πειράσειν. χρόνον μὲν δὴ πολὺν αὐτεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις. ἔπειτα, ἦσαν γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ ἱππῆς ὠφέλιμοι ξυμμαχόμενοι, τῶν ἑτέρων οὐκ ἐχόντων ἵππους, ἐτράποντο οἱ Κορίνθιοι, καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ οὐκέτι κατέβαινον, ἀλλ' ἡσύχαζον. ἐν ᾗ τῇ προτέρᾳ ταύτῃ, κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας οἱ πεζοὶ τὰ πρῶτα ἀπέβαινον αὐτῶν, καὶ Λυκόφρων ὁ στρατηγός. ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ τὸ πρῶτον τῷ ποταμῷ. οὐ κατὰ δίωξιν πολλὴν, οὐδὲ ταχείας φυγῆς γιγνομένης ἔπειτα ἐβιάσθη, ἐπαναχωρήσασα, πρὸς τὰ μετέωρα ἱδρύθη. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ὡς οὐκέτι αὐτοῖς ἐπῄεσαν ἐς μάχην, τούς τε νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνῃροῦντο, προσαιόν τε δύβεως ἐτύγχανεν. τοῖς δὲ ἡμίσεσι τῶν Κορινθίων, οἱ ἐν τῇ κεγχρίδι ἐκάθηντο φύλακες, μὴ ἐπέλθωσιν οἱ τοῦ Ἀκρομυώνα πολῖται, τούτοις οὐ κατάδηλος ἡ μάχη ἦν ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ὀνείου. κονιορτὸν δὲ ὡς εἶδον, καὶ ὡς ἔγνωσαν, ἐβοήθουν δρόμῳ. ἐβοήθησαν δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως πρεσβύτεροι τῶν Κορινθίων, ἀμαθομενοι τὸ γεγενημένον. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ξυμπαντας αὐτοὺς ἐπιόντας, καὶ νομίσαντες τῶν ἐγγὺς ἀσυγκτόνων πελοποννησίων βοήθειαν ἐπιέναι, ἀνεχώρουν κατὰ τάχος ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔχοντες τὰ σκυλεύματα, καὶ τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς, πλὴν ὀλίγων, οὓς ἐγκατέλιπον, μὴ δι' ὀλιγωρίαν οἱ δύβεις. καὶ ἀναβαντες ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπλοῦ πρὸς τὰς ἐπὶ Σημάσας νήσους. ἐκ δὲ αὐτῶν ἐπικηρυκευσάμενοι τοὺς νεκροὺς, οὓς ἐγκατέλιπον, ὑπὸ πολλοὺς ἀπέλιπον. ἀπέθανον δὲ Κορινθίων μὲν ἐν τῇ μάχῃ, διακόσιοι καὶ δισχίλιοι. Ἀθηναίων δὲ, ὀλίγῳ ἐλάσσους τετρακόσιοι. ἄραντες δὲ ἐκ τῶν νήσων οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπλευσαν αὖθημερὸν ἐς Κρομμύωνα τῆς Κορινθίας. ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως εἰκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίους. καὶ καθορμισάμενοι, τὴν τε γῆν ἐδῄωσαν, καὶ τὴν νύκτα ηὐλίσαντο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ παραπλεύσαντες ἐς τὴν ἐπιδαυρίαν πρῶτον, καὶ ἀποβάσιν τινὰ ποιησάμενοι, ἀφίκοντο ἐς μεθώνην, τὴν μεταξὺ ἐπιδαύρου, καὶ τροιζήνος. καὶ ἀπολαβόντες τὸν τε χερρονήσου ἰσθμόν, ἐτείχισαν, ἐν ᾧ ἡ μεθώνη ἐστί. καὶ φρούριον κατασησάμενοι, ἐλῄστευον τὸν ἔπειτα χρόνον, τήν τε τροιζηνίαν γῆν, καὶ ἁλιάδα, καὶ ἐπιδαυρίαν. τοῖς δὲ ναυσὶν, ἐπεὶ διὰ ὄξεος ἐτείχισαν τὸ χωρίον, ἀπέπλευσαν ἐπὶ οἴκου. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν ταῦτα ἐγίγνετο, καὶ Εὐριπίδου, καὶ Σοφοκλέους, ἔπειδή ἐκ τῆς πυλου ἀπῆραν ἐς τὴν Σικελίαν ναυσὶν Ἀθηναίων, ἀφικόμενοι ἐς Κόρκυραν, ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει τῆς Ἰστώνης κερκυραίων καθιδρυμένους, οἳ τότε μετὰ τὴν στάσιν διαβαντες, ἐκράτουν τε τῆς γῆς, καὶ πολλὰ ἔβλαπτον. προσβαλόντες δὲ, τὸ μὲν τεῖχισμα εἷλον. οἱ δ' ἄνδρες καταπεφευγότες, ἀθροοι πρὸς μετέωρόν τι ξυνέβησαν, ὥς τε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι, περὶ δὲ σφῶν τὸ σῶμα παραδόντων, τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγνῶναι. καὶ αὐτοὺς ἐς τὴν νῆσον ὁ στρατηγὸς τὴν ἐπὶ τὴν Ἰσχίαν, ἐς φυλακὴν διεκόμισεν ὑποσίτους, μέχρις οὗ Ἀθήναζε πεμφθῶσιν, ὥς τε αὖ τὰς ἀλῶ ἀποδιδῶσιν, ἅπασαν λελύσθαι τὰς σπονδάς. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται τῶν κερκυραίων, δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐλθόντας οὐκ ἀποκλείσωσι, μηχανῶνται τοιόνδε τι, Τῶν ἐν τῇ νήσῳ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ σημαίνουσι αὐτοῦ ὅπως πολεμίοις ἐπιπλεύσουσιν. δεῖ δὲ προσυπακοῦσαι, δι' ἡμέρας γενομένης. Τοῖς ἄλλοις ξυνέβαλε. σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. Καὶ ᾧ ἄλλῳ στρατοπέδῳ. τῶν Ἀθηναίων. Καὶ ἐπόησαν τὸ μόλις. τῶν Κορινθίων ἡλονότι. Καὶ παιωνίσαντες. δύο παιᾶνες ἦσαν. ἐνυάλιος, ὅτι κρέχον ὡς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίνετο καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. Τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον. ἤτοι τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Κορινθίων, καὶ τὸ δυώνυμον τῶν Ἀθηναίων. Ἡλπιζον γὰρ αὐτούς. οἱ Κορίνθιοι. Πειράσειν. πρόσυπακουστέον τὸ, ἐλθεῖν.

Τῶν ἑτέρων οὐκ ἐχόντων ἵππους. τῶν Κορινθίων. Καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα. ἀπέθεντο. τῶν Κορινθίων. Καὶ λυκόφρων ὁ στρατηγός. τῶν Κορινθίων ἡλονότι. Ἡ δὲ ἄλλη στρατιά. τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὸ ἀριστερὸν τῶν Κορινθίων. Τούτῳ δὲ τρόπῳ. τῆς ἀναχωρήσεως ἡλονότι.

Οὐ κατὰ δίωξιν πολλήν. οὐ φεύγοντες ταχέως, δίωκόντων τῶν Ἀθηναίων.

Ἐ βοήθουν δύβεις. ἔτρεχον εἰς βοήθειαν. Καὶ ἀπολαβόντες. περικυκλώσαντες. Ἐξετείχισαν. εἰς τέλος ἤγαγον τὸ τεῖχος τοῦ χωρίου.

Τὸ μὲν τεῖχισμα. τὸ ἐπὶ τῆς Ἰστώνης. Ξυνέβησαν. συνεβιβάσθησαν. Μὴ οἱ Ἀθηναῖοι. οἱ ἐν τοῖς Ἀθήναις. Τῶν ἐν τῇ νήσῳ. τῇ Σικελίᾳ.

Καὶ διδάξαντες τοὺς ὑποπέμπτους τὸ ἑξῆς, καὶ διδάξαντες τοὺς ὑποπέμπτους λέγει, ὡς διῆθεν ἀπὸ διανοίας. Καὶ μηχανησαμένων. αὐτὶ τοῦ διατρεπτησαμένων εἶπε. Τὸ πρῶτον. αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ κερκυραίων. Ξυνελάβοντο δὲ καὶ συνελάβοντο δὲ τοιούτου οὐχ ἥκιστα, ὥστε πιθανὴν, καὶ πιστὴν φυέσθαι τοῖς ἐν τῇ τῶν χίων ἀφράστῳ τὴν ἀπόστασιν, οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀθηναίων. εἶτα τὴν αἰτίαν λέγει, ἐπειδὴ φόβον αὐτοῖς τὸ μέγεθος τῆς ἀποστάσεως, οὐκ ἐβούλοντο δι' ἄλλων τινῶν κομισάντων αὐτοὺς ἐς τὰς ἀθήνας, κἀπιπλώσασθαι τὴν δύναμιν. Ὡς τε ἀκριβῆ τὴν προφασιν. πιθανὴν, καὶ πιστὴν τοῖς ἐν τῇ τῶν χίων ἀφράστῳ δηλονότι. Διῆγον δὲ δυοῖν τείχοιν. διεβίβαζον. ὑπὸ τῶν στρατηγούντων. ἐν κατέρωθεν δηλονότι. Ἐπὶ τὰ χύνον τὸ ὁδοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς ὁδοῦ. Ὧν το γὰρ αὐτούς. τοὺς κερκυραίους.

Διενοοῦντο βιάζεσθαι μᾶλλον βίας ἔτι χεσθαι. Οἱ δὲ, ἐφύλασσον τό τε. οἱ ἐν τῷ οἰκήματι. Σφαγὰς καθιέντες. ἤγουν ἀς τὸ μόρος τοῦ σώματος, ἔνθα σφάπουσι τὰ ζῶα. σφαγὴν καλοῦσι τὸ κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ἀνθρώπου μόρος, δι' οὗ καθιᾶσι τὰ σιδήρια οἱ θέλοντες ἑαυτὸς ἀνελεῖν

Ἐνοῦσαι αὐτοῖς τοῖς ἀπάρτοις. ὡς αὖ εἰ ἔλεγε, τελαμῶνας τινὰς ἀποσχίζοντες τῶν ἱματίων, ὡς μὴ ξῶνας ἐποίουν. καὶ μὴ ἐκόντες αὐτὰ, καὶ προσιόντες ὡς μὴ χοινίκια, οὕτως αὐτοῖς ἐχώρουν πρὸς τὸ ἀπάγγεσθαι. οὐδετέρως δὲ τὸ ἄπαρτον.

Παραρήματα προιόντες. ἐπειδὴ εἶτε τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἵνα μή τις εἶπρι καὶ τοῖς ἐν ἡμέρᾳ ταῦτα ἐγένετο, λέγει ἐν τῷ μέσῳ, ἐπεγνωσο γὰρ νύξ. Φορμηδὸν ἀπὸ μάζας. ὡς ἐάν τις μὴ ἐξῇ φορμοὺς τοὺς καλουμένους ψάθους, πῆς, μὴ κατὰ μῆκος αὐτῶν πιθεὶς. τοὺς δὲ ἄλλους, πλαγίως ἀπὸ βάλλων κατ' αὐτῶν. ἐμφαίνει δὲ τοῦτο τὴν κερκυραίων τὴν ὠμότητα εἰς τοὺς ἀποθανόντας, ὅτι οὐδὲ μᾶλλον τὸν ἐκείνων θανάτων, τοῦ πρὸς ἐκείνους μίσους ἐφείσαντο. Ἠνδραποδίσαντο. ὡς ἀνδραπόδοις ἐχρήσαντο. Καὶ ἐκπέμψαντες. αὐτὶ τοῦ, καὶ ἐκβαλόντες πυῦς ὄντας ἐκεῖ κορινθίους. Αὐτοὶ ἀκαρνᾶνες οἰκήτορας. ἀφ' ἑκάστης γὰρ ἀκαρνανίας, ἀπὸ πείλαν τὰς οἰκήσοντας.

πειθουσί τινας, ὀλίγοις ὑποπέμψαντες φίλους, καὶ διδάξαντες ὡς κατ' διάνοιαν δὴ λέγειν ὅτι πρᾶτιστον αὐτοῖς εἴη ὡς τάχιστα ἀποδιδράναι, μᾶλλον δὲ ἐπ αὐτοὶ ἑτοιμάσειν, μέλλειν γὰρ δὴ τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀθηναίων παραδώσειν αὐτοὺς τῷ δήμῳ τῶν κερκυραίων. ὡς δὲ ἔφασαν, καὶ μηχανησαμένων τὸ πρῶτον, ἐκπέμψοντες, ἐλαφίσκους ἔφησαν, ἐλευθεροῦσθαι ἀπονδὰ, καὶ τοῖς κερκυραίοις παρεδίδοντο οἱ πάντες. ξυνελάβοντο δὲ τοῦ τοιούτου οὐχ ἥκιστα, ὥστε ἀκριβῆ τὴν πρόφασιν φυέσθαι, καὶ τοὺς τεχνησαμένους ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι, οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀθηναίων κατάδηλοι ὄντες τοῖς ἀνδράσι μὴ αὖ βουλεσθαι ὑπ' ἄλλων κομισθέντας, διὸ πάντοι ἐς οἰκείαν ἔμπεον τὴν τιμὴν τοῖς ἀγροῖ προσποιῆσαι. παραλαβόντες δὲ αὐτοὺς οἱ κερκυραῖοι, ἐς οἴκημα μέγα καθεῖρξαν. καὶ ὕστερον ὀξάγοντες κατὰ εἴκοσιν ἀνδρας, διῆγον δὴ δυοῖν τείχοιν ὁπλιτῶν ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων, δεδεμένους τε πρὸς ἀλλήλους, καὶ παμμιγνύμενους, καὶ κεντουμένους ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων, εἴ που τις τινὰ ἴδοι ἐχθρὸν ἑαυτοῦ. μαστιγοφόροι τε παρῆσαν τείνοντες, ἐπεσπάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας. ἐς μὲν ἀνδρας ἑξήκοντα ἔλαθον τοὺς ἐν τῷ οἰκήματι, τούτῳ τῷ τρόπῳ ὀξαγαγόντες, καὶ διαφθείραντες. ᾤοντο γὰρ αὐτοὺς μεταστήσαντάς τι, ἄλλος ἐσάγειν. ὡς δὲ ἤσθοντο, καὶ τις αὐτοῖς ἐβόησε, τοὺς τε ἀθηναίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐκέλευον σφᾶς εἰ βούλονται αὐτοὺς διαφθείρειν, ἐκ τε τοῦ οἰκήματος οὐκέτι ἤθελον ὀξιέναι, οὐδ' ἐσιέναι ἔφασαν κατὰ δύναμιν προήσεσθαι οὐδένα. οἱ δὲ κερκυραῖοι, κατὰ μὲν τὰς θύρας, οὐδ' αὐτοὶ διενοοῦντο βιάζεσθαι. ἀναβαίνοντες δὲ ἐπὶ τὸ τέγος τοῦ οἰκήματος, καὶ διελόντες τὴν ὀροφὴν ἔβαλλον τῷ κεράμῳ, καὶ ἐτόξευον κάτω. οἱ δὲ, ἐφυλάσσοντό τε ὡς ἠδύναντο καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον. οἱ τοὺς τε, οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκκλινῶν τινῶν, ἅτε ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι τοῖς ἀπάρτοις, καὶ ἐκ τ ἱματίων παραιρήματα ποιούντες, ἀπαγχόμενοι ἐπὶ τῷ τρόπῳ τὸ πολὺ τ νυκτὸς, ἐπεγένετο γὰρ νὺξ τῷ παθήματι, ἀναδοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ τ αἰῶ, διεφθάρησαν. καὶ αὐτοὺς οἱ κερκυραῖοι ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, φορμηδὸν ἐπὶ μάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως. τὰς δὲ γυναῖκας, ὅσαι ἐν τῷ τείχισματι ἐάλωσαν, ἠνδραπόδισαντο. τοιούτῳ μὲν τρόπῳ οἱ ἐκ τοῦ ὄρους κερκυραῖοι ὑπὸ τ δήμου διεφθάρησαν. καὶ ἡ πᾶσα πολλὴ φονὴ ἐγένετο ἐς τοῦτο, ὅσα γε κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε. οὐ γὰρ ἦν ὑπόλοιπον τ ἑτέρων ὄ, τι καὶ ἀξιόλογον. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἐς τὴν οἰκείαν, ἵνα ὥρ το πρῶτον ὥρμηντο, ἀπεπλήσαντες, μᾶλλ τὴν ἐκεῖ ξυμμαχίαν ἐπολέμουν. καὶ οἱ ἐν τῇ ναυπακτίᾳ ἀθηναῖοι, καὶ ἀκαρνᾶνες, ἅμα τελευτῶντος τ θέρους, στρατεύσαμενοι, ἀνάκτριον κορινθίων πόλιν, ἣ κεῖται ἐπὶ τῷ στόματι τ ἀμπρακικοῦ κόλπου, ἔλαβον προδόσια. καὶ ἐκπέμψαντες κορινθίους αὐτοὶ ἀκαρνᾶνες οἰκήτορας ἀπὸ πάντων, ἔχον τὸ χωρίον, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, Ἀριστείδης ὁ Ἀρχίππου εἷς τ ἀργυρολόγων νεῶν ἀθηναίων στρατηγὸς, ἀφῖξε πέμψας πρὸς τοὺς ξυμμάχους, Ἀρταφέρνην ἀνδρα πέρσην παρὰ βασιλέως πορευόμενον ἐς λακεδαίμονα, ξυλλαμβάνει ἐν ἠιόνι τῇ ἐπὶ στρυμόνι,

καὶ αὐτοῦ κομαθέντος, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς μὲν ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν Περσῶν γραμμάτων, ἀνέγνωσαν. ἐν αἷς, πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων, κεφάλαιον ἦν πρὸς Λακεδαιμονίους, οὐ γιγνώσκειν ὅτι βούλονται. πολλῶν γὰρ ἐλθόντων πρέσβεων, οὐδένα ταὐτὰ λέγειν. εἴ τι βούλονται σαφὲς λέγειν, πέμψαι μετὰ τοῦ Πέρσου ἄνδρας ὡς αὐτόν. τὸν δὲ Ἀρταφέρνην ὕστερον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποστέλλουσι πρὸς Ἐφεσον, καὶ πρέσβεις ἅμα. οἱ πυθόμενοι αὐτόθι βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου νεωστὶ τεθνηκότα, κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτελεύτησεν, ἐπὶ οἴκου ἀνεχώρησαν. Τὸν δ' αὐτὸν χειμῶνος καὶ Χῖοι τὸ τεῖχος ἐπῳκοδόμησαν καινὸν, κελεύσαντων Ἀθηναίων, καὶ ὑπώπτευσαν ἑαυτοὺς νεωτερεῖν. ἐποιήσαμεν μέν τι πρὸς Ἀθηναίους αἰτίας, καὶ βεβαιότητα, ἐκ δυνατοῦ μηδὲν ἀποστάσας νεώτερον βουλεύσειν, καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἐβδομον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, δυοῖν τε μηνοῖν ἐκλιπὼν ἐγένετο περὶ νουμηνίαν. καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἑστάμενον, ἔσεισε. καὶ οἱ μὲν τυλιναίων φυγάδες, καὶ τῶν ἄλλων λεσβίων ὁρμώμενοι οἱ πολλοὶ ἐκ τῆς ἠπείρου, καὶ μεθωσάμενοι ἐκ τε Πελοποννήσου ἐπικουρικὸν, καὶ αὐτόθεν ξυναγείραντες, ἀφροῦσι ῥοίπον. καὶ λαβόντες δισχιλίους σταθμὰς φωκαΐτας, ἀπέδοσαν πάλιν μηδένα ἀδικήσαντες. καὶ μετὰ τοῦτο, ἐπὶ αὐταῦρον στρατεύσαντες, προδοθείσης φυμούσης, λαμβάνουσι τὴν πόλιν. καὶ ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια τάς τε ἄλλας πόλεις τὰς ἀκταίας καλουμένας, ἃς πρότερον μὲν τυλιναίων νεμομένων, Ἀθηναῖοι εἶχον, ἐλευθεροῦν. καὶ πάντες μάλιστα τὴν αὐταῦρον. καὶ κρατυναμένοι αὐτὴν, ναῦς τε παρεδύοντο ἦν προιέσθαι αὐτόθεν, ξύλων ὑπαρχόντων, καὶ τῆς ἄλλης ἐπικειμένης. καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ ῥᾳδίως ἀπ' αὐτῆς ὁρμώμενοι, τήν τε λεκτὸν ἐγγὺς οὖσαν κακώσειν, καὶ τὰ ἐν τῇ ἠπείρῳ φίλια πολίσματα χειρώσασθαι. καὶ οἱ μὲν, ταῦτα παρασκευάζεσθαι ἐμελλον. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐν τῷ αὐτῷ θέρει ἑξήκοντα ναυσὶ, καὶ δισχιλίοις ὁπλίταις, ἐπὶ Σκιώνης τὸ πρῶτον ἐστράτευσαν, καὶ τῶν ξυμμάχων μυρίοις καὶ ἄλλοις τισὶν ἀναγόντες, στρατεύσαντες ἐπὶ Κύθηρα. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ Νικόστρατος ὁ Διοτρέφους, καὶ Αὐτοκλῆς ὁ Τολμαίου. τὰ δὲ Κύθηρα, νῆσός ἐστιν. ἐπίκειται δὲ τῇ λακωνικῇ κατὰ Μαλέαν. Λακεδαιμόνιοι δ' εἰσὶ τῶν περιοίκων, καὶ κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῶν ἀφίξεως διέβαινεν αὐτόσε καὶ τὰ ἔτος, ὁπλιτῶν τε φρουραὶ διέπεμπον ἀεὶ, καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. ἦν γὰρ αὐτοῖς, τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου, καὶ Λιβύης, ὁλκὰς ἐπὶ Βολὶ. καὶ λῃστὰ ἅμα τὴν λακωνικὴν ἦσον ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης, ἢ πρόμυλον οἱ ὄντες ἦν κακουργεῖσθαι. πᾶσα γὰρ αὐτῇ ἔχει πρὸς τὸ σκελικὸν, καὶ κριτικὸν πέλαγος. καταχόντες δὴ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ στρατῷ, δέκα μὲν ναυσὶ, καὶ δισχιλίοις μὲν ὅπλοις ὁπλίταις, τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ πόλιν σκάνδειαν καλουμένην, ἀφροῦσι. τῷ δὲ ἄλλῳ στρατεύματι ἀποβάντες τῆς νήσου, ἐς τὰ πρὸς μαλέαν τετραμμένα χώρου, ἐπὶ τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ πόλιν τῶν Κυθηρίων, καὶ βουλόμενοι αὐτοῖς ἐστρατοπεδεύσαντο. καὶ μάχης γενομένης, ὀλίγον μέν τινα χρόνον ὑπέστησαν οἱ κυθήριοι. ἔπειτα τραπόμενοι, κατέφυγον ἐς τὴν ἄνω πόλιν. καὶ ὕστερον ξυνέβησαν πρὸς Νικίαν, καὶ τοὺς ξυνάρχοντας, Ἀθηναίοις ἅπαντα περὶ σφῶν αὐτῶν, πλὴν θανάτου. ὅσοι δ' εἰσὶν οἱ λεγόμενοι τῷ Νικίᾳ λόγοι πρότερον πρός τινας τῶν Κυθηρίων. διὸ καὶ βάσσον καὶ ἀπὸ τοῦ δεύτερον τότε παραυτίκα, καὶ ὁ ἔπειτα τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς. ἀνέστησαν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς κυθηρίους, λακεδαιμονίους ὄντας, καὶ ἐπὶ τῇ λακωνικῇ τῆς νήσου οὕτως ἀπῳκισμένης. μετὰ δὲ τὴν ξύμβασιν, οἱ Ἀθηναῖοι, τήν τε σκάνδειαν ὁ ἐπὶ τῷ λιμένι πόλισμα παραλαβόντες, καὶ τῶν κυθήρων φυλακὴν ποιησάμενοι, ἐπλησίασαν ἐς τε Ἀσίνην, καὶ Ἔλος, καὶ τὰ μέσα τῆς περὶ θαλάσσαν. καὶ ἀποβάσεις ποιούμενοι, καὶ ἐνοπλιζόμενοι τῇ χωρίων, οὗ καιρὸς εἴη, ἐδῄουν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἑπτά. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι ἰδόντες μὲν τοὺς Ἀθηναίους τὰ κύθηρα ἔχοντας, προσδεχόμενοι δὲ καὶ ἐς τὴν γῆν σφῶν ἀποβάσεις ποιήσεσθαι πλείους, ἀθρόοι μὲν οὐδαμοῦ τῇ δυνάμει αὐτὰ ἐτάξαντο, κατὰ δὲ τὰ χώρα φρουρὰς διέπεμψαν ὁπλιτῶν πλῆθος, ὡς ἕκαστα χόσε ἔδει. καὶ τὰ ἄλλα ἐν

Καὶ αὐτοῦ κομαθέντος. ἀφέντος ὑπὸ τοῦ ἀρταιείδου. Μεταγραψάμενοι. μεθερμηνεύσαντες. Τὸ τεῖχος πολιεῖλον. καθεῖλον. Ἐκ τοῦ δυνατοῦ. ἀπὸ τοῦ σάνυ, καὶ ὡς ἐνεδέχετο. Καὶ αὐτόθεν ξυναγειραντες. ἀπὸ τῆ ἠπείρου. Καὶ πάντων μάλιστα. σημείωσαι ὅτι πάντα λέγει, καὶ οὐ πάσων. Προσβολὴ, ἀπὸ τοῦ προσβάλλω, καὶ καταγωγή. ἐπίθεσις. Ὁμονελύπουν. ἀπὸ τοῦ οὐδάμου. Κακουργεῖσθαι. ἤγουν λῃστεύεσθαι. Πᾶσα αὐξάνει. αὐξατείνει, καὶ αὐξάνεται. Κατέχοντες θέων. ἀπὸ τοῦ προσορμίσαντες ἐν αὐτοῖς τοῦ κυθήροις. Ἰσχέον δὲ ὅτι δύο πόλεις ἦσαν αὐτοῦ τοῦ κυθήρων. μία μὲν, ὁμωνύμως. ἑτέρα δὲ, ἣ σκάνδεια καλεῖται ἐν τῇ νήσῳ τοῦ κυθήρων παρὰ θάλασσαν κειμένη. Ἐπὶ τὸ δεύτερον τότε. ἀπὸ τοῦ συμφέροντας τούτοις τοῖς κυθηρίοις. Ἐπράχθη αὐτοῖς. τοῖς κυθηρίοις. Ἀνέστησαν γάρ. ἤγουν μετῴκισαν. Καὶ ἐναυλιζόμενοι τοῦ χωρίων, οὗ καιρὸς ἦν. τροποποιοῦντες ἀντὶ τοῦ ἐπὶ καιρὸς τὸν τοῦ χωρίων. Ἀποβάσεις ποιούμενοι. ἤγουν παρεμβολάς. Διέπεμψαν. διαμερίσαντες, ἔπεμψαν

Ὡς ἕκαστα χόσε ἔδει. ἤγουν πάντα ἐν ἑκάστοις τόποις φρούρια. Τῶν περὶ τὴν κατάστασιν. οἷον, τῶν περὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν, καὶ

τὴν χώραν. Περιετῶτος πολέμου. πρὸς ἀπαόντων ἀφνίδιον ἀπόθεν τ πολεμίων, καὶ αὖ δυ τ δύνασθαι προφυλάξασθαι. Οἷς τὸ μὴ ἀπὸ χειρὸς μόνον. οἷς ποὺν αθηναίοις τὸ μὴ ἀπὸ χρεὼν ἀεί τι πράττειν καινὸν, ἢ τ σῴζοντος οἰκεῖ τ πρὸς δοκοῦντα. Καὶ ἅμα τὰ τῆς τύχης πολλά. δῆ τὸ μὴ ἀπιστδυειν αὐτοὺς μηκέτι μηδενί. κακοπραγήσαντες γὰρ παρ' ἐλπίδα, οὐκ εἰωθότες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ἀσχολεῖν, οὐδ' ἐμίων πολὺ τὸν μέλλοντ ἐλπίδα βεβαίαν εἶχον. Ἀπολμῶτεροι δ' ἐ. ὀκνηρότεροι. Καὶ πανῆ ὄ, πι κινήσειαν. ὑπὸ ἑαυτ δηλονότι. Τὸν μὲν ὄχλον. τὸ πλῆθος. Εφοβήσαν. ὡς φυγὴν ἔβαλεν. Ε πὶ δρομῇ. ὡς ἀπὸ δρομῆς. δι' ἀφνιδίας ἐφόδου. Ες ἐπίδαυρον. ἀλλὰ δῆς ἐν ἐπιδαύρου ἐς ἀθ μῷ.

Τὴν λιμηράν. οὐκ ἐκ λιμοῦ οὕτως ὠνόμασται, ἀλλὰ δῆ τὸ πολλοὺς ἐ χθν λιμένας. αὖ τὶ τ λιμενηράν. Τὰς ὑπ' ὀν σεισμὸν σφίσι. τοῖς λακεδαιμονίοις ὑπ' τ ἀγιννῆτ. Ῥοὸς τ ἐκείνων γνώμην αἰ εἰ ἔτασαν. ὁμόφρονες, καὶ φίλοι τοῖς λακεδαιμονίοις ὄντες.

Τὸ μὲν ἀπὸ τῇ θαλάσσῃ. ἤγουν τὸ παραθαλάσσιον. Καὶ ξυνετείχιζε. συνεπελαμβάνετο τ τειχίσματος. Καταχόντες. αὖ τὶ τ προσορμίσαντες τῇ θυρεᾷ. οὐ γὰρ λεγόντα καταχόντες, αὖ τὶ τοῦ κρατήσαντες. Μετασῆσαι. μεταναστάσας πρῆσαι.

Τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. τῇ σφακτηρίᾳ.

φυλακὴ πολλὴ ἦσαν, φοβούμενοι μὴ σφίσι νεώτερόν τι γένητ τ πολ τ κατάστασιν. γεγωνιμένου μὲν τοῦ ἐν τῇ νήσῳ πάθους αὐ ελπίστου, καὶ μεγάλου, πόλου δὲ ἐχομένης, καὶ κυθήρων, καὶ παντα χόθεν σφᾶς πολιορκοῦντος πολεμίου παρεόντος, καὶ ἀπροφυλάκτου, ὥστε παρὰ τὸ εἰωθὸς ἱππέας τετρακοσίους κατεσήσαντο, καὶ τοξότας, ἐς τε τὰ πολεμικὰ εἴ ποτε, μάλιστα δὴ ὁ κινδυνότεροι ἐγένοντο, ξυνεσῶτες παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν σφῶν ἰδέαν τ παρασκευῆς ναυτικῷ ἀγῶνι καὶ τούτῳ πρὸς αθηναίους, οἷς τὸ μὲν ἀπὸ χειρὸς μένον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τ δοκήσεως τι πράξειν. καὶ ἅμα τὰ τ τύχης πολλά, καὶ ἐν ὀλίγῳ ξυμβαίνοντα παρὰ λόγον αὐτοῖς, ἐκπληξιν μεγίστην παρεῖχε. καὶ ἐδ ἐδίεσαν μή ποτε αὖθις ξυμφορά τις αὐτοῖς πολὺ τύχῃ, οἵα καὶ ἐν τῇ νήσῳ. ἀπολμότεροι δὲ δὴ αὐτὸ ἐς τὰς μαχὰς ἦσαν. καὶ πανῆ ὄ, πι κινήσειαν, ὥστο τὸ ἁμαρτήσεσθαι δ' τὸ τὴν γνώμην αὖ ἐχέγγυον γεγωνῆσθαι ἐκ τ πρὶν ἀηθείας τ κακοπραγεῖν. τοῖς δ' αθηναίοις τότε τὴν παραθαλάσσιον δ' ἡσῦσι, τὰ μὲν πολλὰ ἡσύχασαν ὡς καθ' ἑκάστην φρουρὰν γίγνοιτο τοῖς ἀπόβασις, πλῆθι τε ἐλάσσους ἑκάστοι ἡγούμενοι εἶναι καὶ ἐν ᾧ τοιούτῳ. μία ὁ φρουρά, ἢ πανῆ καὶ ἡμύναντο πολυκρατύταν, καὶ ἀφεδίσαν, τὸν μὲν ὄχλον τ ἁλῶν ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἀπὸ δρομῆ, τ δὲ ὁπλιτῶν δεξαμένων ὑπεχώρησε πάλιν. καὶ αὖ δρες τε πυες ἀπέθανον αὐτ ὀλίγοι. καὶ ὅπλα ἐλήφθη. προσαῦόν τε τήσαντες οἱ αθηναῖοι, ἀπεπλύσαν ἐς κύθηρα. ἐκ δὲ αὐτ, πολιορκήσαν ἐς ἐπίδαυρον τὴν λιμηράν. καὶ δηώσαντες μοῖρός τι τῆς γῆς, ἀφικνοῦνται ἐπὶ θυρέαν, ἥ ὅδι μὲν τῆς κυνουργίας γῆς καλουμένης, μεθορία δὲ τ ἀργείας, καὶ λακωνικῆς. νεμόμωοι ὃ αὐτὴν ἔδοσαν λακεδαιμόνιοι ἀγιννήτας ἐκ τ οἰῶν ἐνοικεῖν, διά τε τὰς ὑπὸ τὸν σεισμὸν σφίσι γνομένας, καὶ τ εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν δυερεσίας. καὶ ὅτι αθηναίων ὑπακούοντες, ὅμως πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην αἰεὶ ἔτασαν. πρὸς πλεόντων οὖν ἐπ' αθηναίων, οἱ ἀγιννῆται τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ὃ δ' τυχον οἰκοδομοῦντες τεῖχος, ἐκλείπουσιν. ἐς δὲ τὴν ἄνω πόλιν, ἐν ᾗ ὤκουν, ἀπεχώρησαν, ἀπεῖχουσαν τ ἁλὸς μάλιστα δ' ἑκατὸν σταδίους. καὶ τοῖς τ λακεδαιμονίων φρουρὰ μία τ πολὺ τὴν χώραν, ἥ πανῆ καὶ ξυνετείχιζε, ξυνελθεῖν μὲν ἐς τὸ τεῖχος οὐκ ἠθέλησαν, δ' εομένων τ ἀγιννητῶν, ἀλλ' αὖ τοῖς κίνδυνος ἐφαίνετο ἐς τὸ τεῖχος καταπλεῖσθαι. ἀλλὰ χωρήσαντες ὄ ἐπὶ τὰ μετέωρα, ὡς οὐκ ἐνόμιζον ἀξιόμαχοι εἶναι, ἡσύχαζον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ αθηναῖοι καταχόντες, καὶ χωρήσαντες δύο πάσῃ τῇ τραπᾷ, ἀρξοῦσι τὴν θυρέαν. καὶ τήν τε πόλιν κατέκαυσαν, καὶ τὰ ἐνόντα ὄξε πόρθησαν. τούς τε ἀγιννήτας, ὅσοι μὴ ἐν χερσὶ διεφθάρησαν, ἄγοντες, ἀφίκοντο ἐς τὰς αθήνας, καὶ τὸν ἄρχοντα, ὃς πάρην τοῖς ἦν τ λακεδαιμονίων, Ταύπαλον τὸν Ραιτροκλέους, ἐξωγρηθέντα τετρωμένον. ἤγον δ' ἔτινας καὶ ἐκ τ κυθήρων αὖ δρας ὀλίγους, οὓς ἐδόκει ἀσφαλείας ἕνεκα μεταπέμψασθαι. καὶ τούτους μὲν οἱ αθηναῖοι ἐβουλεύσαντο καταβεβάσθαι ἐς τὰς νήσους. καὶ τοὺς ἄλλους κυθηρίους οἰκοῦντας τὴν ἑαυτ, φόρον τέσσαρα τάλαντα φέρειν. ἀγιννήτας δὲ ἀποστεῖλαι πάντας, ὅσοι ἁλώσαν, δ' τ προτέραν αἰεὶ ποτε χέραν. Ταύπαλον δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ λακεδαιμονίους καταδῆσαι. Τοῦδ' αὖ τ θορύβους, ἐν σικελίᾳ καὶ μαρίναιοις, καὶ γελῴοις ἐκχειρία γίγνεται πρῶτον πρὸς ἀλλήλους. εἶτα καὶ οἱ ἄλλοι σικελιῶται ξυνελθόντες ἐς γέλαν, ἀπὸ πασῶν τῶν πολέων πρέσβεις ἐς λόγους κατέστησαν ἀλλήλοις, εἴ πως ξυναλλαγεῖεν. καὶ ἄλλα τε πολλὰ γνώμαι ἐλέγοντο ἑπ' ἀμφότερα, διαφερομένων, καὶ ἀξιοῦντ, ὡς ἕκαστοι πέλαται ἐθαι ἐνόμιζον. καὶ Ερμοκράτης ὁ Ερμωνος συρακούσιος, ὅς πανῆ καὶ ἔτι δοκεῖ μάλιστα αὐτοῖς τὸ κοινὸν, τοιούτοις δὲ λόγοις εἶπε.

Ἐκεχειρία γίγνεται. διάλειψις τ πολέμου.

Καὶ αἰξιούντων. αὖ τὶ τ δηλούντων, καὶ πρόσαγγελλόντων, οἱ ἕκαστος παρὰ τοῦ ἑτέρου ἐπήκοον ἐχτίθη.

Οὔτε πόλεως ὢν ἐλαχίστης. δημηγορία ἑρμοκράτους συρακουσίου. τὸ προοίμιον ἐκ συστάσεως τοῦ ἰδίου προσώπου. τέμνεται ἡ δημηγορία αὖ τι τῷ δικαίῳ, καὶ τῷ συμφέροντι, καὶ τῷ δυνατῷ, οὕτω. δίκαιον μὲν γὰρ φησὶ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους συμβῆναι, καὶ πρὸς τοὺς ἀθηναίους αἱρεῖσθαι πόλεμον. εἶτα δὲ καὶ συμφέρον, μὴ ἐᾶν καταδουλωθῆναι σικελίαν. τὸ δὲ δυνατὸν, ὅπερ ἂν ὁμονοήσωμεν, ῥᾳδίως τῶν ἐναντίων περιέσομεθα.

Οὔτε πόλεως ὢν ἐλαχίστης ὧν σικελιῶται. οἱ περὶ καταλύσεως πολέμου παραινοῦντες ἀεί, ὑποβλέποντες διὰ φόβου, καὶ μαλακίαν τὸν πόλεμον ἐκφεύγοντες, ταῦτα παραινεῖν. διὸ καὶ ὁ ἑρμοκράτης τοῦτο ποιεῖ.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Οὔτε πόλεως, ὢν ἐλαχίστης ὧν σικελιῶται, τοῖς λόγοις πρόσιμαι, οὔτε πρόνου μὴν μάλιστα τῷ πολέμῳ, εἰς κοινὸν δὲ τὴν δοκοῦσαν μοι βελτίστην γνώμην εἰσ/ ναι ἀποφαινόμενος τῇ σικελίᾳ πάσῃ. καὶ πρῶτον μὲν τὸ πολεμεῖν ὡς χαλεπὸν, τί ἄν τις ἂν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων, ἐν ᾗδε σμακρηγορίᾳ. οὐδεὶς γὰρ οὔτε ἀμαθίᾳ ἀ ναγκάζεται αὖ τὸ δρᾶν, οὔτε φόβῳ, ἢν οἴεταί τι μεῖον ἕξειν, ἀποτρέπεται. ξυμβαίνει δὲ τοῖς μὲν, τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τὸ δεινῶν. οἱ δὲ, τοὺς κινδύ νους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτὰ καὶ ἐλασσοῦσθαι. αὐτὰ ὅ τ' αὖ τὰ ἃ μὴ ἐν καιρῷ τύχοιεν ἑκάτεροι πράσσοντες, αἱ παραινέσεις τὸ ξυναλλαγῶν, ὠφε/ λιμοι. ὁκοῖ ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι πειθομένοις, πλείστου ἂν ἄξιον γένοιτο. τὰ γὰρ ἴδια ἕκαστοι δὲ βουλόμενοι δὴ θέσθαι, τότε πρῶτον ἐπολεμήσαμεν, καὶ νῦν πρὸς ἀλ λήλους δι' αὐτιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι. καὶ ἢν ἅπαξ μὴ προχωρήσῃ ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι πάλιν πολεμήσομεν. καὶ τοι γνῶναι χρὴ ὅτι οὐ περὶ τῶν ἰδίων μόνον, ἀλλὰ σωφρονοῦμεν, ἢ ξύμπαντος ἔσται, ἢν ἀβουλόμεθα τὸ σω σικελίαν, ὡς ἐγὼ κρίνω, ὑπὸ ἀθηναίων, ὃν ὑποσόμεθα εἴ τι διασῶσαι, καὶ διάλλα κτὰς πολὺ τῶν ἐμῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ τοῦ ἀθηναίους νομίσαι. οἱ δύ/ ναμιν ἔχοντες μεγίστην τῶν ἑλλήνων, τὰς πρὸς ἁμαρτίας ἡμῶν τροιοῦσιν, ὀλίγας ναυσὶ παρόντες, καὶ ὀνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας, τὸ φύσει πολέμιον δυπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίσαντες. πόλεμον γὰρ ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ ἑτοίμων ἀμ ὰ δὲ καὶ αὔξει τὸ ὄνομα τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἵνα συγ γνώμην ἔχωσιν αὐ τῷ οἱ λόγοι, μᾶλ. παρ ῥησίας φρονήματος πολεμοῦντες. τὸ δὲ οὐ προνοῦντες πρό/ σθενκεν, ἵνα μή τις εἴπῃ ὡς ὅτι δὴ τοῦτο ἐρᾷ τὴν εἰρήνης, ὅτι πό λις αὐτὴ καταπονεῖ τῷ. Οὔτε προνοοῦντες κατὰ μφότερα συ νίστασ ἑαυτὸν ἑρμο κράτης καὶ κατὰ τὸ ἐν δόξου πόλεως, καὶ κατὰ τὸ μὴ προνοεῖν τῷ πολέμῳ τὸ πολιν αὐτῷ. διὰ μάλιστα δὲ θασὴν ἀπιστεῖν τοὺλε/

γοντας. Τὴν δοκοῦσαν μοι βελτίστην. δὴ δύο αἰτίας εἰώθαμεν ἀπιστεῖν τοῖς συμβουλεύουσιν. ἢ δὴ τὸ εἰ/ ναι ἄδοξον τὸ πρόσωπον, ἢ δὴ τὸ οἰκείων ἕνεκα χρεῶν λέγειν. τὸ πρῶτον παράδειγμα ὅμηρος. Ἀλλων μῦθον ἄκουε, οἷσι σεο φόρτιρος δὲ. τὸ δεύτερον. Σῷ οἴκῳ δῶρον ποσὶ θέμενος, καὶ τὰ ἑξῆς. ἀμφότε/ ρα μαρτυρεῖ ἑαυτῷ ὁ ἑρμοκράτης μὴ ὑπάρχειν. Καὶ πολεμεῖν. συμβρασμα. τὸ γὰρ προοί/ μιον, ὁμολογούμενον. Τὶ αὖ τις ἂν δ' ἐνόν. τὸ μὲν ἂν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων, πάντα ὅσα ἔνεστι πολέμῳ κακὰ φησὶν ἀπολεγόμενος. ἡ δὲ διάνοια, πολὺ πλὸν ἐν ᾗδε διηγεῖσθαι, ὡς χαλεπὸν ὄζει πόλεμος. οὔτε γὰρ ἐφίεται τις αὐτῇ δι' ἄγνοιαν ἐν ἡμῖν, οὔτε ἀπο τρέπεται δὲ φόβον, ἂν τι δὴ κήσειν πλέον ἐλπίσῃ. Ξυμβαίνει δὲ τοῖς μέν. συμβαίνει δὲ τοῖς μὲν ὄρῶσι τὸ χρημα, τὰ κέρδη ποιεῖν αὐτοὺς καταφρονεῖν τὸ δεινῶν τὸ ἐν τῷ πολέμῳ. τοῖς δὲ, ὑπὸ τὸ μὴ πλέον ἐκτεθῆναι παρὰ τὸ ἄλλων, καὶ δουλῶσαι τῶν. Οἱ δὲ τοὺς κινδύνους. οἱ πολεμικείοντες. Αὐτὰ δὲ ταῦτα, ἃ μὴ ἐν καιρῷ. εἰ δὲ μὴ ἐν καιρῷ ἑκάτεροι πολεμεῖν ἐθέλοιεν, οἵ τε τὸ κερδῶν δηλονότι ἐφιέμενοι, καὶ οἱ μὴ ἀγωνιζόμενοι μὴ ἐλασσοῦσθαι, ὠφελιμώτατα αὖ διαλλαγείεν. συ/ νίστησι δὲ δὴ τοῦτ', ὅτι οὐ δεῖ τὸν περὶ εἰρήνης συμβουλεύοντα, πολέμου κατηγορεῖν, εἴωλον γὰρ, ἀηδὲ μᾶλ λον τῆς κατ' αὐτὸν ἀκαιρίας. Ἑκάτεροι πράσσοντες. οἵ τε δὴ κέρδος ἴδιον πολεμοῦντες δηλονότι, καὶ οἱ δὲ τὸ μὴ ἀφαιρεθῆναί τι τὸ ὑπάρχον τῶν τοῖς. Αἱ παραινέσεις. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. Τὰ γὰρ ἴ/ δια ἕκαστοι. τὸ ἕξῆς, τὰ ἴδια δοῦ θέσθαι. Ἑκάστοι. τὸ σικελιῶτ. Θέσθαι. οἰκονομῆσαι. Καὶ νῦν πρὸς ἀλλήλους. τὸ μὲν δι' αὐτιλογιῶν, τὸ δι' αὐτῤῥήσεων, καὶ λόγων, δηλοῖ. τὸ δὲ καταλλαγῆναι, τὸ διαλλαγῆναι. ἴσον δ' ἑ φη σι, τὸ πρόσηκον ἑκάστῳ, καὶ δίκαιον. τὸ δ' ὡς ἐγὼ κρίνω, ὡς ἐγὼ νομίζω. ἢ δὲ διάνοια, νῦν φησὶ μὴ προχωρήσοι ἐκ τ' ἐκκλησίας ταύτης, τὸ, νομίζειν ἕκαστον ἔχοντα τὸ ἴδιον ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀδικεῖσθαι, ὕστε ρον πάλιν πολεμήσομεν, αὖ δόξῃ μᾶλ. τὸ ἀπελθεῖν τοὺς ἀθηναίους. τέως δὲ νῦν βέλτιόν ὄζει δ' διαλλαγῆναι ἐν ὅσῳ ἐοίκειν ταὐτὰ ἡμῖν οἱ ἀθηναῖοι. Ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι. ὅμηρος. Μή τις μοι ἀτεμβομένου κίοι ἶσος. Ἡ ξύμοδος ἔσται. ἢ σωναγωγὴ ἡ ἐνθάδε. Καὶ διαλλακτάς. λείπει τὸ χρή. βούλεται γὰρ φαῖεν ὅτι καὶ χρὴ διαλλακτάς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀκουστέον τὸ, ὡς ἐγὼ κρίνω. Οἱ δύναμιν ἔχοντες. ἡγοῦνται δυνατώτατοι ὄν/ τες. Ὀλίγας ναυσὶ παρόντες. πλὴν τῶν βιβλίων τὸ ὀλίγας ναυσὶν οὐκ ἔχοιεν. Καὶ ὀνόματι ἐννόμῳ. προ/ σχημα μὲν ποιοῦνται τὴν πρὸς τοὺς χαλκιδεῖς συμμαχίαν, ὡς διὰ ξυγγένειαν νομίμως αὐτοῖς ξυμμα χοῦντες. φύσει δὲ πολέμιοι πάντες ὄντες σικελιῶται, τὸ ἴδιον συμφέρον δὲ τῆς πρὸς τὸ συμμαχεῖν δυ/ πρεπείας κατασκευάζονται. τουτέστι, θηρῶνται. Εὐπρεπῶς. πιθανῶς. Ες τὸ ξυμφέρον καθίσαντες. εἰς τὸ ἑαυτοῖς ξυμφέρον.

Τοὺς αὖ δρας. τοὺς ἀθηναίους δηλονότι. Ημᾶς αὐτοὺς. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἡμῶν. Τέλεσθ τοῖς οἰκείοις. τέλεσθ, ταῖς δαπάναις. ὅθεν καὶ δυτελὴς, καὶ πολυτελὴς. Αμα προκοπῆ τ. προόδῳ τοιούντων. Εκείνοις. ἐκείνοις, τοῖς ἀθηναίοις. τὸ δὲ προκοπῆ τ, προόδοιούντων, καὶ δύτρεπιξον τ. ἤγουν προκοπὴν, καὶ ἐπὶ δόσιν τοιούντων ἡμῶν τῆς ἀρχῆς ἐκείνων. Καί τοι τῇ ἑαυτοῦ. ὁ νοῦς τ λεγομένων, τοιοῦτος. χρὴ εἰ σωφρονοῦμεν, ἑκάστοις ἡμῶν τ οἰκελιωτ τὰ ἀλλότρια ἀδικτωμένους, καὶ ἀρπάζοντας μᾶλλον, τοὺς συμμάχοις ἐπαίρεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὰ ἔτοιμα βλάπτοντας. τουτέστιν, ὅταν τ ἰδίων ἡμῶν καλῶς ἐχόντων, καὶ ἀδεῶς διακειμένων, βουλώμεθα

κατὰ πλεονεξίαν ἀλ .. τοὺς αὖ δρας, οἳ καὶ τοῖς μὴ ἀδικαλουμένοις αὐτοὶ ἀδικτρατεύουσι. κακῶς τε ἡ
λότρια ἀδικήσα // .. μᾶς αὐτοὺς τοιούντων τέλεσθ τοῖς ἐκείοις, καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων
σθαι, τότε δεῖ ἡδυμ .. ἐκείνοις, εἰκὸς, ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς τετυχωμένους, καὶ πλεονί τοτε τόλμᾳ ἐλ
μάχοις ἐπαίρεσθαι, .. θόντας αὐτοὺς, τάδε ἐπὶ πὰ πειράσεσθαι ὑπὸ φᾶς τοιεῖσθαι. καί τοι τῇ ἑαυτ
καὶ δὲ κινδύνους ὑφί .. ἑκάστοις, εἰ σωφρονοῦμεν χρὴ τὰ μὴ προσήκοντα ἀδικτωμένους μᾶλλον, ἢ τὰ
σασθαι, καὶ μὴ ὅταν .. ἕτοιμα βλάπτοντας, ξυμμάχοις τε ἐπαίρεσθαι, καὶ τοὺς κινδύνους προσλαμβά
ὁ κίνδυνος ᾖ τ οἰκεί .. νειν. νομίσαι τε σὰν μάλιστα φθείρειν τὰς πόλεις, καὶ τ οἰκελίαν, ἧς τε οἱ ἔνοικοι
ων ἡμῶν γίνωνται. Τὰ .. ξύμπαντες μὲν ἀπὸ βουλόμεθα, κατὰ πόλεις δὲ διέσταμεν. ἃ χρὴ γνόντας,
μὴ προσήκοντα. τὰ .. καὶ ἰδιώτην ἰδιώτῃ καταλλαγῆναι, καὶ πόλιν πόλει, καὶ πειρᾶσθαι κοινῇ σώ
ἀλλότρια. Βλάπτον .. ζειν τὴν πᾶσαν οἰκελίαν. παρεσκάναι δὲ μηδενί, ὡς οἱ μὲν δωριεῖς ἡμῶν πολε
τας. ἀπὸ κοινοῦ τὸ .. μίοι τοῖς ἀθηναίοις, τὸ δὲ χαλκιδικὸν τῇ ἰδίᾳ ξυγγενείᾳ, ἀσφαλές. οὐ γὰρ τοῖς
χρή. Τὰς πόλεις, καὶ τ .. ἔθνεσιν ὅπῃ δίκα πέφυκε τ ἑτέρου, ἔχειν ἐπᾶσιν, ἀλλὰ τοῦ ἐν τῇ οἰκελίᾳ ἀ
οἰκελίαν. τὴν οἰκελί .. γαθῶν ἐφιέμενοι, ἃ κοινῇ κεκτήμεθα. ἐδήλωσαν δὲ νῦν ἐν τῇ τ χαλκιδικοῦ γε
αν πᾶσαν ὡς μίαν .. νους παρακλήσει. τοῖς γὰρ οὐδ ἐπετρέφοσ κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν προσβοηθήσα
πόλιν ἔλαβε, καὶ φη .. σιν, αὐτοὶ τὸ δίκαιον μᾶλλον τ ξυνθήκης παρεχόντο. καὶ τὰς μὲν ἀ
σιν ὅτι εἰ πόλεμον ἕ .. θηναίους ταῦτα πλεονεκτεῖν τε καὶ προνοεῖσθαι, πολλὴ ξυγγνώμη. καὶ οὐ τοῖς ἀρ
ξομεν, διαφθαρησό .. χὴν βουλομένοις μέμφομαι, ἀπὸ τοῖς ὑπακούσιν ἕτοιμοτέροις οὖσ. πέφυκε
μεθα, ὅπερ καὶ μᾶς .. γὰρ τὸ ἀνθρώπειον δίκαιον προσιέναι μὲν τ ἴσου, φυλάσσεσθαι δ τὸ ἄμεινον. ὅ
πόλεως συμβαίνει. .. σοι δ γιγνώσκοντες αὐτὰ μὴ ὀρθῶς προσκοποῦμεν, μηδὲ ἕ τοῖς πρεσβύταις
ἡ δὲ διάνοια, τοῦ ὅ .. ἥκει κρίνας τὸ κοινῶς φοβερὸν ἅπαντας δοῦναι, ἁμαρτάνομεν. τάχιστα
κελιωτῶν ἡμῶν αὐ .. δ' αὖ ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ ἐγένοιτο, εἰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν. οὐ γὰρ
τοῦ κακῶς αὐτοὺς .. ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁρμῶνται ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ ἀδικαλεσαμένων.
διαθεν τ τοῖς οἰκεί

οις δαπανήμασ, καὶ πολυαρούντων, καὶ προκοπτόντ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς πρὸς τὸ ἐκείνοις συμφέρον, εἰ
κὸς τοὺς ἀθηναίους, ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς ἐκπεπτυχωμένους, ἐπελθόντας πλείονι στρατῷ, καταδουλώσασθαι
τὰ ἐνταῦθα. Επιβουλεύομεθα. δξ ἀπιβουλὴς πάσχομεν. Κατὰ πόλις δὲ διέσταμεν. διηρημένως καὶ
ποιοῦμεν. Καὶ πειρᾶσθαι. μὴ νομίζετασαν δ' τὸ συγγενὲς φησὶν εἶναι τοῖς ἀθηναίοις οἱ χαλκιδεῖς
ἐν ἀσφαλείᾳ καθεστάναι. οὐ γὰρ διότι πολέμιον ὄξι τὸ δωρικὸν γένος τῷ ἰωνικῷ, δ' τοῦτο ἐχροὶ ὄντες οἱ
ἀθηναῖοι, τοῖς δωριεῦσιν ἐπίασιν, ἀπ' ἐφιεμενοι τ ἐν τῇ οἰκελίᾳ ἀγαθῶν. τὸ δὲ αὐτοὶ τὸ δίκαιον μᾶλλον τῆς
ξυνθήκης παρέχοντο, αὐτὶ τ προθυμότερον, ἢ παρεχήν, κατὰ συμμαχίαν ἐβοήθησαν. Κοινῇ. γνώμῃ δη
λονότι. Παρεσκάσαμδ'. δόξαν ἐπορχεῖσθαι. Τῇ ἰδίᾳ ξυγγενείᾳ. ὡς διαφέρον δηλονότι τὸ γένος ᾧ τοὺς
ἀθηναίους τοὺς ἴωνας. Ασφαλές. ἀρνᾶον. ἀπὸ τινὸ εἰον. ἀκίνδυνον. Οπῃ δίκα πέφυκεν. ἡ οἰκελία δηλο
νότι. Εχει ἐπίασιν. οἱ ἀθηναῖοι. Ακοινῇ κεκτήμεθα. ἤγουν ὧν κοινὴν κεκτήμεθα τ ἀπόλαυσιν. Τοῖς γὰρ
οὐδ ἐπετρέφοσ. τοῖς ἀθηναίοις. Καὶ προνοεῖσθαι. αὐτὶ τ προσκέπτεσθαι. Επιμοτέροις οὖσιν. αὐτὶ τ ἑτοί
μοις. Πέφυκε γὰρ τὸ ἀνθρώπειον. φύσιν ἔχ. Τὸ ἄμεινον. ἤγουν τὸ κρεῖττον. Οσπερ γὰρ γινώσκοντες αὐτὰ. ὅσοι
φησὶ γινώσκοντες αὐτὸ, ὅπῃ πέφυκεν ἀνθρώπος διαπαντὸς ἄρχειν μὲν ἐθέλειν τ εἴκοντος, φυλάττεσθαι
δὲ τὸ ἄμεινον, μὴ ὀρθῶς προνοοῦμεν, καὶ προσκοποῦμεν, ἁμαρτάνομεν. Πρεσβύταν. ἥκει κρίνας. τὸ ἐ
ξῆς, πρεσβύταν δοῦναι. τουτέστιν. ἐν πρώτοις τοῦτο φυλάξεσθαι, καὶ δοῦ διαθέσθαι, ὅ ὄξι τὴν δουλω
σὸν. Φοβερὸν ἅπαντας δοῦναι. κοινῶς φοβερὸν δουλωσὸς, ἢ παρὰ τοῦ ἀθηναίων ἀπιβουλευομένη
πᾶσιν ὁμοίως. τὸ δὲ ἑξῆς, πρεσβύταν δοῦναι. τουτέστιν, ἐν πρώτοις τοῦτο φυλάξασθαι, καὶ δοῦ διά
θεσθαι. τουτέστι, τὴν δουλωσὸν. Τάχιστα δ' αὖ ἀπαλλαγή. εἰ πρὸς ἀλλήλους φησὶν εἰρηνεύσαμεν, τά
χιστα αὖ ἡ τοῦ ἀθηναίων ἀπιβουλὴ ἀδρεεστόρα ἔσται καὶ τὴν αἰτίαν ἀπιφορεῖ, διότι οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἰδίας γῆς
ὁρμῶνται πρὸς ἡμᾶς, οὐ γὰρ εἰσὶν ἀπυγείτονες, ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ ἀδικαλεσαμένων. καὶ εἰ τοῦτο ποιή
σομεν οὕτως, οὐκέτι πόλεμος πόλεμον διαδέξεται, ἀλλ' εἰρήνη τὴν διαφοράν. σκόπει δὲ πῶς τὸν πόλε
μον δυφημως διαφορὰν καλεῖ. Αὐτοῦ γένοιτο. τοῦ κοινῶς φοβεροῦ δηλαδή. Τῶν ἀδικαλεσα
μένων. ἤγουν τοῦ χαλκιδέων.

Καὶ οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ. οὕτω δηλαδὴ ὡς εἴπεν, ἤτοι πρὸς ἀλλήλους ξυμβαίημεν. Οἵτ' ἐπίκλητοι. οἱ ἀθηναῖοι δηλονότι. Εὐπρεπῶς ἀδίκοι ἐλθόντες. οἱ ἀθηναῖοι μὲν προφάσεως εὐπρεποῦς ἐλθόντες, ὡς δηθεν συμμαχοῦντες τοῖς ἐνθάδε χαλκιδεῦσιν, εὐλόγως ἂν πρακτοι ἀπελθοῦντο, διαλλαγεῖεν ἡμῶν. Εὐλόγως ἂν πρακτοι. εὐλόγως φησὶ, δὴ τὸ ξυμβῆναι. Καὶ εἴτις βεβαίως. ἢ διανοία, εἴτις βεβαίως τι καὶ παντὶ παντὸς οἴεται πράξειν, καὶ κρατήσειν τοῦ ἐναντίων, ἢ τοι δὴ τὸ δίκαιος αὐτοῖς εἶναι νομίζειν, ἢ δὴ τὸ ἰσχυρῶς οἴεσθαι τυγχάνειν, μὴ χαλεπαίνετω, εἰ παρὰ τὴν οἰκείαν οἴησίν τε, καὶ ἐλπίδα σφαλλόμενος ἐλέγχεται ὑπ' ἐμοῦ, ἐνθυμηθεὶς ὅτι πολλοὶ δίκαιως τιμωρήσασθαι τὸ ἀδικήσαντας διανοηθέντες, οὐ μόνον οὐκ ἠμύναντο αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ προσαπώλοντο, καὶ ἕκατεροι δι' ἰσχὺν ἐλπίσαντες πλεονεκτήσειν τῆς τέλας, πρὸς τῷ μὴ ἔχειν πλέον, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀπώλεσαν. δὴ τούτων δὲ, τὸ μὴ δεῖν αὐτοὺς ἐλέγχομένους χαλεπαίνειν σῴζεται. Ἠβίᾳ. ἰσχύϊ. Οἱ μὲν. οἱ μὲν πόντες σὺν δίκῃ τοὺς ἀδικοῦντας. Οὐχ ὅσον οὐκ ἠμύναντο. ἤγουν οὐ μόνον οὐκ ἠμύναντο. Ῥᾳδίως καταπαλαιῶσειν. προσξημιωθῆναι. Τιμωρία γὰρ οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως. οὐχ ὅτι ἀδικεῖται, εὐτυχεῖ δικαίως. οὐ γὰρ ἐπὶ δὴ ὁ τιμωρούμενος προσδίκηται, δὴ τοῦτο ἐπαξιῶν, εὐτυχήσει. δίκαιον μὲν γὰρ τὸν ἀδικηθέντα, εὐτυχῆσαι κατὰ τὴν εἰσπραξιν τῆς τιμωρίας, οὐμὴν καὶ ἀπαντα βαῖνον οὕτως. οὐ δι' ὁ ἰσχυρὸς φησὶ δὴ τὸ ἐλαττοῦσθαι ἐκ τῆς δυνάμεως κρατήσειν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ βέβαιον ἔχει. Τὸ δὲ ἀπαθμητον. τὸ δὲ ἄπατον τῆς τύχης, καὶ τὸ ἄδηλον, ὡς ἅπαν τὸ μεῖζον πέφυκε κρατεῖν. ἔστι γὰρ πολλαχοῦ νικῆσαι καὶ ἀπὸ ἰδίας ἀρετῆς ἐκτὸς τύχης. Ὡς ἅπαν μεῖζον κρατεῖ. τὴν ἰσχὺν ἔχει.

Προμηθείᾳ. προγνώσει. σκέψει. Καὶ νῦν τὰ φανοῦς τε τοῦτο. καὶ νῦν τῆς μὲν πρὸς ἀλλήλους διαφορᾶς, ἅπαν λαθόμενοι δι' ἀμφότερα. διά τε δηλαδὴ τὸ ἄδηλον τυγχάνειν ἢ πεισόμεθά πῃ πρὸς ἀλλήλων, καὶ δὴ τὸ τοὺς ἀθηναίους ἤδη φοβεροὺς ἡμῖν εἶναι παρόντας, ἱκανὰ νομίσαντες αὐτὰ τ' ἀπὸ τροπῆς ταῦτα. Καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης. καὶ τοῦτο φησὶν ἐνθυμηθέντες ὅτι ἃ προσεδοκήσαμεν πρᾶξαι, τοῦτ' ἐστὶ, κρατῆσαι κατὰ τὸν πόλεμον, ἐλλιπῶς ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἡμετέρας γνώμας ἀπέβη. ταῦτα οἰόμενοι τὰ μὴ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἰόντα, ἱκανὰ κωλύματα ἡμῖν, καὶ ἐμποδία γενήσεσθαι νομίσομεν. καὶ τούτοις ἐπιχειροῦντες εἰς τὸ μὴ προβῆναι ἡμῖν τὰ πράγματα ὡς ἠβουλόμεθα, τοὺς ἅπαντας ἡμῖν πολεμίους, ἀπράκτους ἀπεπέμψαμεθα. Τὸ ξύμπαν τε δὴ γνῶμεν. τὸ σῶον δὲ εἶδέναι φησὶ καὶ, ὅτι πεισθέντες μὲν ἐμοὶ, τὰς πατρίδας ἐλευθέρας οἰκήσομεν. ἀφ' ἧς ὁρμώμενοι, καὶ τὰ ἐξῆς. Πολὺ ἔχοντες ἕκαστος. τὴν ἰδίαν. Αφ' ἧς αὐτοκράτορες. δεσπόται τῆς ἑαυτῶν πόλεως.

Ἀμῦνούμεθα. τὸ ἀμυνούμεθα, ἅπαν καλοῦ. ἐνταῦθα γὰρ ἅπαν τοῦ δυσημασιῶν ἔλαβεν αὐτὸ, καὶ ἅπαν καλοῦ, καὶ ἅπαν κακοῦ. Ην δὲ ἀπαθμήσαντες. τοῖς ἐμοῖς λόγοις δηλονότι. Οὐ πρὸ τοῦ τιμωρήσασθαί τινα. λείπει τὸ, ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἔσται, ἀλλὰ πρὸ τοῦ δουλωθῆναι. τοῦτο γὰρ ἠθέλησε ἐγκελεύσασθαι. Εἰ τύχοιμεν. τιμωρήσασθαί τινα δηλονότι.

Τοῖς ἐχθίστοις. τοῖς ἀθηναίοις. Οἷς οὐχὴ κατ' ἀνάγκην τοῖς σκελιώταις. Πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος. αὐτὴ τοῦ, ἐκ μεγίστης πόλεως ὁρμώμενος δηλαδή. καὶ ἄπιὼν τῷ μᾶλλον, καὶ δυνάμενος δηλονότι ἀλλῷ ἄπειναι. δῆλον δέ, ὡς οὐχ ἁπλῶς πρὸς ἑαυτὸν μόνον λέγει τὸ, ἀνὴρ κοινῶς πρὸς τὴν πόλεως τὸ συρακουσίων. Ἀξιῶ προειδομένους αὐτῆς ἢ τοι προγνόντας τὰ πράγματα, ἢ τοι προνοοῦντας ἑαυτῶν, ἵνα ὁ νοῦς ἢ τοιοῦτος, συμβῶμεν προνοήσαντες ἡμῶν αὐτῶν. Μὴ δὲ μωρίᾳ φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι. οὐ δὲ ἀξιῶ δὲ μωρίαν φιλονεικῶν, ἡγεῖσθαι, καὶ νομίζειν τῆς τε ἰδίας γνώμης αὐτοκράτορ εἶναι, καὶ αὐτεξουσίου, καὶ τῆς τύχης, ἧς τινος οὐκ ἄρχω, αὐθερωπος ὤν. Καὶ πολυρρύτου. ἢ τοῦ ταραρρύγως τέθεικεν, ἀπὸ ἐμφύτου βουλόμενος ὅτι οὐκ ἐστιν ἡμῖν εἰς τοὺς ἄλλοις κοινωνία, δηλονὴ σώματος ἢ. Ὅταν ξυμβῇ, ὅταν καιρὸς γένηται. Καὶ ξυγχωρήσωμεθά τε. φιλιωθήσωμεθα. Λόγοις κοινοῖς χρώμενοι. λόγοις συμβουλευτικοῖς. Τοὺς δὲ ἀμφύλους. τοὺς ἀθηναίους: καὶ ἐν τῇ πρώτῃ, ἀμφυλους ἅμα νήσαμενοι. Εἰ πορ καὶ καθ' ἑκάστους. εἰ πορ καὶ ὠφελησοῦν βλαπτόμενοι ἐν σκελίᾳ τὸ πᾶν ἔθνος ἀθέτερον γινόμενον κινδυνεύει.

Καὶ οἰκείου πολέμου. συγγενικοῦ. Πειθόμενοι οἱ σκελιῶται. πεφθέντες.

Αὐτοὶ μὲν κατὰ σφᾶς αὐτούς. ὁμονόησαν ἀμφίλοις καθ' ἑαυτοὺς, μὴ κοινολογησάμενοι τοὺς λόγους τοῖς ἀθηναίοις. Ξυννενόησαν γνώμῃ. σκέψει. Μοργαντίνην εἶναι. σκελικὸν πόλισμα. Τακτὴν τοῖς συρακουσίοις. ὡρισμένον. Ἀποδοῦναι. αὐτὴ τοῦ ἀποδοθῆναι. Παρακαλέσαντες αὐτῶν. τῆς ἀθηναίων δηλονότι. Τοὺς ἐντελεῖ ὄντας τοὺς πρὸς τὸ θεοδωρον. Εἰ μὴν ὅτι ξυμβήσονται. ὡσαὐτὶ εἰ ἐλέχθη, ὅτι οὐδὲν δεῖ ὄνται αὐτῆς ἅς συμμαχίαν ἔτι, καθὸ ἐσπείσαντο ἅς ἑαυτοὺς πάντες οἱ σκελιῶται. τὸ δὲ παρακαλέσαντες, αὐτὶ τοῦ ἅς ἑαυτοὺς καλέσαντες. Καὶ ἂν ἀπονδὰς ἔσονται οἷον, τοῖς ἀθηναίοις. ἵνα ἑαυτῆς βουληθῇ ἀποσκελίας πηδῆσαι κατ' αὐτό. συμβαλλόμενος πελοποννησίοις, κωλύωσιν αὐτόν. Καὶ ἐκείνοις κοιναί. τοῖς συμμάχοις. Ἐσπεσάντων δὲ αὐτῆς. τῆς στρατηγῶν τῆς ἀθηναίων. Καταστρέψασθαι. δουλώσω. Καὶ τὰ ἀπορώτερα. ἀδύνατα. Κατεργάζεσθαι. νικᾶν. Αἰτία δ' ἦν. αἰτία δ' ἦν τοῦ ταῦτα νομίζειν, ἢ ἐν τοῖς πρώτοις πράγμασιν εὐπραγία παρὰ προσδοκίαν τοῖς ἀθηναίοις, ἐλπίδας ἰσχυρὰς παρεῖχε, τὰ πάντα κατεργάζεσθαι δύνασθαι. Τοῦ δ' αὐτοῦ θορύβους. μεταβάσεις.

τοῖς ἐχθίστοις, διάφοροι δέ, οἷς οὐχὴ κατ' ἀνάγκην γιγνόμεθα. καὶ γὰ μὲν ἄρχομενος εἶπον, πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος, καὶ ἄπιὼν τῷ μᾶλλον, ἢ ἀμυνούμενος, ἀξιῶ προειδομένους αὐτῶν ξυγχωρεῖν, καὶ μὴ τὶς ἐναντίους οὕτω κακῶς ὁρᾶν, ὥς τε αὐτοὺς τὰ πλείω βλάπτεσθαι, μήδε μωρίᾳ φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι. τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτορ εἶναι, καὶ ἧς οὐκ ἄρχω τύχης, ἀλλ' ὅστι εἰκὸς ἠσᾶσθαι. καὶ τοὺς ἄλλους δίκαιῶ, τὰ σφέτερα μοι προῆσαι ὑμῶν αὐτῆς, καὶ μὴ ὑπὸ τῆς πολεμίων τοῦτο παθεῖν. οὐδὲν γὰρ ἀλλοίους οἰκείους οἰκείων ἠσᾶσθαι, ἢ δαριέα πυὰ, δαριέως, ἢ χαλκιδέα, τῆς ξυγγενῶν. τὸ δὲ ξύμπασαν, γεῖτονας ὄντας, καὶ ξυνοίκους μιᾶς χώρας καὶ πολυρρύτου, καὶ ὄνομα ἓν κεκλημένους σκελιώτας, οἳ πολεμήσομεν τε οἷμαι, ὅταν ξυμβῇ, καὶ ξυγχωρησόμεθά γε πάλιν καθ' ἡμᾶς αὐτούς, λόγοις κοινοῖς χρώμενοι, τοὺς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελθόντας, ἀθρόοι ἀεί, ἢν σωφρονῶμεν, ἀμυνούμεθα, εἰ πορ καὶ καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι, ξύμπαντες κινδυνεύσομεν. ξυμμάχους δὲ οὐδ' ἐπετηδείους ἐπαξόμεθα, οὐδὲ διαλλαγάς. τάδε γὰρ πρεσβύτερα, ἐν τε τῷ παρόντι δυοῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν τὴν σκελίαν, ἀθηναίων τε ἀπαλλαγήναι, καὶ οἰκείου πολέμου. καὶ ἐς τὸ εἶπα, καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλευθέραν νεμούμενα, καὶ ὑπὸ ἄλλων ἧσσον ἂν βουλευομένην.

Τοιαῦτα τοῦ Ἑρμοκράτους εἰπόντος, πειθόμενοι οἱ σκελιῶται, αὐτοὶ μὲν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ξύνεσχον γνώμῃ, ὡς τε ἀπαλλάσσεσθαι τῆς πολέμου, ἔχοντες ἃ ἕκαστοι ἔχοιεν. τοῖς δὲ καμαριναίοις, μοργαντίνην εἶναι, ἀργύριον τὸν πλὸν, τοῖς συρακουσίοις ἀποδοῦναι. οἱ δὲ τῆς ἀθηναίων ξύμμαχοι παρακαλέσαντες αὐτῆς τοὺς ἐντελεῖ ὄντας, εἶπον ὅτι ξυμβήσονται, καὶ ἃς σπονδὰς ἔσονται καὶ ἐκείνοις κοιναί. ἐπαινεσάντων δὲ αὐτῆς, ἐποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν. καὶ ἃς νῆες τῆς ἀθηναίων ἀπέπλευσαν μετὰ ταῦτα ἐκ σκελίας. ἐλθόντας δὲ τοὺς στρατηγοὺς, οἱ ἐν τῇ πόλει ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν, φυγῇ ἐζημίωσαν, Πυθόδωρον, καὶ Σοφοκλέα. τὸν δὲ τρίτον Εὐρυμέδοντα, χρήματα ἐπράξαντο, ὡς ὄξον αὐτοῖς τὰ ἐν σκελίᾳ καταστρέψασθαι, δῶρος πεφθέντες, ἀπεχωρήσαν. οὕτω τῇ τε παρούσῃ δυτυχίᾳ χρώμενοι, ἠξίουν σφίσι μηδὲν ἐναντιοῦσθαι. ἀλλὰ καὶ τὰ δύνατα ἐν ἴσῳ, καὶ τὰ ἀπορώτερα, μεγάλη τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρᾳ παρασκευῇ κατεργάζεσθαι. αἰτία δ' ἦν ἡ παρὰ λόγον τῶν πλείονων δύναμις αὐτοῖς, ὑποθεῖσα ἰσχὺν τῆς ἐλπίδος. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, μεταπεμφθεῖς οἱ ἐν τῇ πόλει πλεῖόμενοι ὑπό τε ἀθηναίων, τῷ πολέμῳ ἀεὶ κατὰ ἔτος ἕκαστον δὶς ἐμβάλοντες πᾶσάς τε χώρας, καὶ ὑπὸ τῶν ἑτέρων φυγάδων τῶν ἐκ τῶν ἑαυτῶν, οἳ σφᾶς ἀσαν, ἐκπεσόντες ὑπὸ πλήθους, χαλεποὶ ἦσαν λῃστεύοντες, ἐποιοῦντο λόγους ἐν ἀμφίλοις.

Ως χρὴ δεξαμένους τοὺς φεύγοντας. οἵους τοιοῦτός ἐστιν· οἱ μὲν πλείονες τῶν μεταρσίων, ἐβούλοντο αὖ-
θις πρὸς τοὺς φυγάδας αὖ ἰέναι. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται, νομίζοντες ἀδύνατόν τι πρᾶγμα τοῦτο ἔσε-
σθαι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν, ὅ δὴ συμπολιτεύεσθαι, τοῖς δημοτικοὺς μετὰ τῶν φυγάδων, διὰ τὰ
κακὰ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι παρὰ τοῦ φυγάδων, οὗπερ καὶ τοῦτο δείσαντες, λόγους προσέφερον. Οἱ δὲ φίλοι
τοῦ ἔξω. τῶν φυγάδων. Τὸν θροῦν αἰσθόμενοι. τὸν ἄλογον, τὸν γιγνόμενον παρὰ τοῦ φυγάδων, τοῦ δεῖν δέ-
χεσθαι αὐτούς. Εἰσδύναται τὴν πόλιν· αὐτοῖς δηλοῦσι. Εἰ μὴ αὐτοὶ μόνοι ἐφρούρουν· ἢ ὅτι ἐκ τῶν

ὡς χρὴ δεξαμένους τοὺς φεύγοντας, μὴ ἀμφοτέρωθεν τὴν πόλιν φθείρειν· οἱ δὲ φί-
λοι τῶν ἔξω, τὸν θροῦν αἰσθόμενοι, φανερῶς μᾶλλον ἢ πρότερον καὶ αὐτοὶ ἠξίουν
τοῦτο τοῦ λόγου ἔχεσθαι· γνόντες δὲ οἱ τοῦ δήμου προστάται οὐ δυνατὸν τὸν
δῆμον ἐσόμενον ὑπὸ τῶν κακῶν μεταφρονῆσαι καρτερεῖν, πρεσβεύονται λόγους δείσαν-
τες πρὸς τοὺς τῶν Ἀθηναίων στρατηγούς, Ἰππονικόν τε τὸν Ἀρίφρονος, καὶ Δη-
μοσθένην τὸν Ἀλκισθένους, βουλόμενοι ἐκ δουναι τὴν πόλιν, καὶ νομίζοντες ἐλάσ-
σω σφίσι τὸν κίνδυνον, ἢ τοῖς ἐκ τῶν ὄντας ὑποφ κατελθεῖν, ξυνέβησαν τε πρῶ-
τα μὲν, τὰ μακρὰ τείχη ἑλεῖν Ἀθηναίους, ἢν δὲ τι σφαλῶσιν μάλιστα οὕτω ἀπὸ τῆς
πόλεως ἅπαν τὸ ὑπόσπονδον τὸ μεταξὺ αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐπιβοηθήσωσιν ἐκ τῆς νήσου οἱ τῶν
λοποννήσιοι, ἐν ᾗ αὐτοὶ μόνοι ἐφρούρουν, βεβαιότητος ἕνεκα τῶν μεγάρων. ἔπει-
τα δὲ καὶ τὴν ἄνω πόλιν πειρᾶσθαι ἐκ δοῦναι. ῥᾷον δὲ ἤδη καὶ ἐμελλε προχωρήσειν, πολέμου
γεγενημένου· οἱ οὖν Ἀθηναῖοι, ἐπειδή τε ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων ἐπαισθόμενοι ἀμ-
φοτέρους, ὑπὸ νύκτα πλεύσαντες ἐς νῆσον τὴν μεγαρέων νῆσον ὀλίγας ἐξα-
κοσίους, ὧν Ἰππονικὸς ἦρχεν, ἐνορύγματα ἐκάθεζον τὰ, ὅθεν ἐτείχισαν τὰ τεί-
χη. καὶ ἀπεῖχεν οὐ πολύ. οἱ δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους τοῦ ἑτέρου στρατηγοῦ, πα-
ρασκευήν τινα ποιοῦντες, καὶ ἕτεροι περίπλοι, ἐνέβαλον ἐς τὸν ἐναύλιον, ὅ ἐστιν ἐλασσο-
ὰπωθεν. καὶ ᾔσθετο οὐδείς, ἕως ἐγένοντο ἐπὶ μιᾷ οἱ ἄνδρες, οἷς ἐπεμελὲς ἦν ἐκείνῃ τὴν νύκτα
ταύτην. καὶ ἐπειδὴ ἦν ἕως ἐμέλλε γίγνεσθαι, οἱ προδιδόντες τῶν μεγαρέων, οὗ-
περ τοιόνδε ἐπράξαν, ἀκάτιον ἀμφηρικὸν, ὡς λῆψαι ἐκ πολλοῦ πίθεραν ὠνικόν τε
τὴν αὐλοῖσιν τῶν ὠνῶν, ἀνέθεσαν ἐπὶ ἁμάξης, πείθοντες τὸν ἄρχοντα διὰ τῆς τά-
φρου κατακομίζειν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκπλεῖν. ἢ πρὶν ἡμέραν
εἶναι, πάλιν αὖ τὸ τῇ ἁμάξῃ κομίσαντες, ἐς τὸ τεῖχος κατὰ τὰς πύλας ἐσῆ-
γον, ὅπως τοῖς ἐκ τῆς νήσου Ἀθηναίοις ἀφανὴς ὁ πεῖσις φυλακῇ, μὴ ὄντος ἐν τῷ
λιμένι πλοίου φανεροῦ μηδενός. καὶ τό τε πρὸς τὰς πύλας ἦν ἤδη ἡ ἅμαξα. καὶ
αὐτοῖς θεῖσαν κατὰ τὸ εἰωθὸς, ὡς τῷ ἀκατίῳ, οἱ Ἀθηναῖοι, ἐγίγνετο γὰρ ἀπὸ ξυνθήματος
τοιοῦτον, ἰδόντες, ἔθεον δρόμῳ ἐκ τῶν ἑδράς βουλόμενοι φθάσαι πρὶν ξυγ-
κλῆσθῆναι πάλιν τὰς πύλας. καὶ ἕως ἐπὶ ἅμαξα ἐν αὐτῷ ἦν, κώλυμα οὖσα προ-
σθεῖναι, καὶ αὐτοῖς ἅμα καὶ οἱ ξυμπαρασσόντες μεγαρεῖς τοῖς κατὰ πύλας φύ-
λακας κτείνουσι. καὶ πρῶτον μὲν, οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην παραταξάμενοι, καὶ πε-
ρίπολοι ἐσέδραμον, οὗ νῦν τὸ προτείχισμά ἐστι, καὶ δύο ἐντὸς τῶν πυλῶν, ἤσθον-
το γὰρ οἱ ἐγγύτατα πελοποννήσιοι, μαχόμενοι τοῖς προσβοηθοῦντας οἱ παραται
εἰς ἐκράτησαν· καὶ τοῖς τῆς Ἀθηναίων ὁπλίταις ἐπιφερομένοις, βεβαίους
τὰς πύλας παρέχον· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν Ἀθηναίων ἤδη ὁ ἀεὶ ἐντὸς γιγνό-
μενος χωρεῖ ἔξω τὸ τεῖχος· καὶ οἱ πελοποννήσιοι φρουροί, τὸ μὲν πρῶτον

ἄλλων ξυμμάχων,
ὧν ἦρχον ἔξωθεν τῆς
πελοποννήσου· ἢ μό-
νοι λέγει, αὐτὴ τοῦ ἐκ-
τὸς τῶν μεγαρέων.
αὖ δὲ πόλιν αὐτὰ τὰ
μέγαρα καλεῖ.
Καὶ τὴν αὖ πόλιν.
τὴν ἀκρόπολιν.
Ὅθεν ἐπολίνθουν τὰ
τείχη. πλίνθους λα-
βόντες ἐτείχει-
ζον. Καὶ ἀπεῖχεν
οὐ πολύ. οὐκ ἀπεικέ-
φησε τῶν μεγάρων
ἡμιμοίρια, ἢ αὐτὸ τὸ ὄ-
ρυγμα τὸ ἐν τῇ μι-
νῴᾳ. Ἐνεδρευσαν ἐς
τὸν ἐναύλιον. τῶν φυ
λάκων οἱ μὲν, ἱδρυ-
μένοι καλοῦνται. οἱ
δὲ, περίπολοι. ἱδρυ
μένοι μὲν οὖν εἰσὶν,
οἱ ἀεὶ παρακαθεζό-
μενοι, καὶ πολιορκοῦν-
τες. περίπολοι δὲ,
οἱ περιερχόμενοι,
καὶ περιπολοῦντες τὰ
φρούρια ἐν τῷ φυ-
λακῇ ἦν. Ὀλίγον ἐλασ-
σον ἄπωθεν. ἐλάσσον
ἀπέχοντες, ἢ ὥστε οἱ ἐν
τῷ ὀρύγματι καθή-
μενοι πρὸς τὸ ἀπεί-
χειν πολύ, τὸ ἐ-
λάσσον ἄπωθεν.

Καὶ ᾔσθετο οὐδείς. Ἰδὼν μεγαρέων δηλονότι. Καὶ ἐπειδὴ ἦν ἕως. ἡμέρα. Οἱ προδιδόντες. οἱ προδιδό-
ντες δηλαδὴ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ μέγαρα, πλοῖον κατέφερον ἑκάστης νυκτὸς ἐπὶ θάλατταν, πίθεραν ὠνικόν τε ἐπὶ
τῇ πυλῇ ἄρχοντα, ὅπως αὐτὸ μὴ κωλύῃ, ὡς δῆθεν ἐπὶ λῃστείας ἐκπλέοντας τοὺς Ἀθηναίων τοὺς ἐν τῇ μινῴᾳ φυλακὴ
που τε. καὶ αὖθις πρὸς ἡμέρας ἀνέφερον αὐτὸ δὲ τεῖχος, ὅπως ἀφανὲς δῆθεν τοῖς Ἀθηναίοις τι χρὴ φυλάττε-
σθαι. οὐ γὰρ ὄντος οὐδενὸς ἐν τῷ μεγαρικῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ, διὰ δὲ ἐντὸς τοιχῶν μὲν ἡμέραν κρύπτεσθαι δ'
ἀκάτιον, ἄπορον ἦν γνῶναι τοῖς Ἀθηναίοις ὑφ' ὧν τινων λῃστεύοντο. Ἀκάτιον ἀμφηρικόν. πλοιάριον ἑκατέρωθεν
ἐρεσσόμενον, ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἐλαυνόντων, δίκωπαίας ἐρεπίδι. Καὶ τό τε πρὸς τὰς πύλας· ὅτι προεδίδοντο τὰ μέ-
γαρα. Ὡς τῷ ἀκατίῳ. ὡς τῷ ἀκατίου μέλλοντος δῆθεν κομίζεσθαι. Ἀπὸ ξυνθήματος. τῶν μεγαρέων δηλονότι. Κω-
λύμα οὖσα προσθεῖναι. αὐτὴ κωλύσασα συγκλεισθῆναι. Καὶ δύο ἐντὸς τοῦ πυλῶν· ὑστερβατόν· δύο ἔξης, καὶ δύο
δύο ἐντὸς τοῦ πυλῶν μαχόμενοι, τῷ προσβοηθοῦντας οἱ παραται ἐκράτησαν. τοὺς δὲ προσβοηθοῦντας λέγει,
ὧν ἔφη δὲ μέσου. ἤσθοντο γὰρ οἱ ἐγγύτατα πελοποννήσιοι. Ἐπιφερομένοις. τοῖς ἐπιφερομένοις.

αντιχόντες. ἤγουν ἀν
τισχοντες. Τοὺς ἀ
σφαλῆ ας σφᾶς. ἤγουν
τοὺς πελοποννησίους.
Ξυνέπεσε γάρ. συ
νέβη. Θησόμενον τὰ
ὅπλα. ἤγουν ἀποθη
σόμενον. Οἱδ' ὡς ἤ
κουσαν. ἤγουν οἱ πε
λοποννήσιοι. Οἱ πρὸς
τοὺς ἀθηναίους. ἤγουν
οἱ συνθεμενοι τοῖς ἀ
θηναίοις. Ξυνέκειτο
δὲ αὐτοῖς. ἤγουν συμ
φωνία ἦν. Ες πί
σθην. μετὰ βάρους. ἥ
σεσθαι. Οπως
μὴ ἀδικῶνται. ἤγουν
μὴ βλαπτωνται.
Ασφάλεια δὲ αὐτ
μᾶλλον ἐγίγνετο. ἀν
τὶ τοῦ ἐν ἀσφαλείᾳ δὲ
μᾶλλον ἐμελλον ἔσε
σθαι, ἀνοίξαντες τὰς
πύλας. Αλληλμμέ
νων δὲ αὐτοῖν. ἤγουν
τῶν προδοτῶν. Κα
ταρρύσις. καταγ
γελμα. Τοῖς ἐπέ
ροις. τοῖς μὴ εἰδόσι.
Καὶ οἱ ἐξεφαίνετο.
συναπειραθέντες.
Οὔτε ἐπεξιέναι. και
τὰ τῶν ἀθηναίων.
Εἴ τε μὴ πείσεται τὴς
αὐτοῦ τὴν μάχην ἔσε
σθαι. εἴτε μὴ πείθον
ται οἱ ἀπιστασιῶται
τὴν μάχην ἔσεσθαι
οὐ πρὸς τοὺς ἀθηναί
ους, ἀλλὰ πρὸς ἀλλή
λους τοὺς μεγαρεῦσιν.
Εδήλουν δὲ οὐδέν. ἀν
τὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως εδή
λουν.
Οἱ τῶν ἀθηναίων στρα
τηγοί. οἱ ἐκτὸς ἑπόν
τες τῶν μεγάρων, καὶ
μὴ πω εἰσελθόντες.

αὐτιχόντες, ἠμύνοντο ὀλίγοι, καὶ ἀπέθανόν τινες αὐτῶν. οἱ δὲ πλείους, ἐς φυγὴν κατέστησαν, φοβηθέντι, ἐν νυκτί τε πολεμίων προσπεπωκότων, καὶ τῇ προδιδόντων μεγαρέων αὐτιμαχομένων, νομίσαντες τοῖς ἀθηναίοις σφᾶς μεγαρέας προδεδωκέναι, ξυνέπεσε γὰρ καὶ τῶν ἀθηναίων κήρυκα ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης κηρύξαι, τὸν βουλόμενον ἰέναι μεγαρέων μετὰ ἀθηναίων θησόμενον τὰ ὅπλα. οἱ δ' ὡς ἤκουσαν, οὐκέτι ἀπέμενον, ἀλλὰ πρόφασιν νομίσαντες κοινὴ πολεμεῖσθαι, κατέφυγον ἐς τὴν ἰσθμίαν. ἅμα δὲ ἑῴᾳ ἀλωκότων ἤδη τῶν τειχῶν, καὶ τῇ ἐν τῇ πόλει μεγαρέων θορυβουμένων, οἱ πρὸς τοὺς ἀθηναίους πράξαντες, καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν πλῆθος, ὅ ξυνῆδε, ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας, καὶ ἐπεξιέναι ἐς μάχην. ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς, τῇ πυλῶν ἀνοιχθέντων, ἐπιπεσεῖν τοῖς ἀθηναίοις. αὐτοὶ δὲ διάδηλοι ἔμελλον ἔσεσθαι. λίσα γὰρ ἀλείφεσθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶντες. ἀσφάλεια δὲ αὐτοῖς μᾶλλον ἐγίγνετο, τῆς ἀνοίξεως. καὶ γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς ἐλαύσινος καὶ τὸ ξυγκείμενον τετρακισχίλιοι ὁπλῖται τῶν ἀθηναίων, καὶ ἱππῆς ἑξακόσιοι, οἱ τὴν νύκτα προβυόμενοι, παρῆσαν. ἀλλήλμμένων δὲ αὐτῶν, καὶ ὄντων ἤδη πρὸ τῆς πύλας, καταρρύσεις τοῖς ξυνειδόσι τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβουλεύμενα. καὶ οἱ ξυγκαφέντες, ἀθρόοι ἤλθον. καὶ οὐκ ἔφασαν χρῆναι οὔτε ἐπεξιέναι, οὐδὲ γὰρ πρότερον πω τοῖς τοιούτοις μᾶλλον πολεμῆσαι, οὔτε ἐς κίνδυνον φανερὸν τὴν πόλιν καταγαγεῖν, εἴτε μὴ πείσεται τοῖς αὐτοῦ τὴν μάχην ἔσεσθαι. εὐδήλουν δὲ οὐδὲν ὅ τι ἔσαν τὰ πρασσόμενα, ἀλλ' ὡς τὰ βέλτιστα βουλόμενοι, ἰσχυρίζοντο καὶ ἅμα πρὸ τὰς πύλας παρέμενον φυλάσσοντες, ὡς τοὐκ ἐγένετο τὸ ἐπιβουλεύσαι πρᾶξαι ὃ ἔμελλον. γνόντες δὲ οἱ τῶν ἀθηναίων στρατηγοὶ ὅτι ἐπεπώμα πὲ γένετο, καὶ τὴν πόλιν βιάσουσι δίοι τε ἔσονται λαβεῖν, τὴν νίσαιαν δυοῖν πλήθεσι χιλίοις, νομίζοντες, εἰ πρὶν ἐπιβοηθῆσαι πᾶσι πανδημεὶ ἐξέλοιεν, θᾶσσον αὖ καὶ τὰ μέγαρα προχωρήσειν. παρεσκευάσατο δὲ σίδηρός τε ἐκ τῶν ἀθηνῶν ταχύ, καὶ λιθουργοί, καὶ τἄλλα ἐπιτήδεια. ἀρξάμενοι δ' ἀπὸ τοῦ τείχους, ὃ εἶχον, καὶ διοικοδομήσαντες τὸ πρὸς μεγαρέας, ἀπ' ἐκείνου ἐκατέρωθεν ἐς θάλασσαν τῆς νισαίας, ταφρόν τε, καὶ τείχη διελομένην πέτρα, ἐκ τοῦ πρανοῦς λίθοις καὶ πλίνθοις χρόμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα, καὶ ὕλην, ἀπερύκουν εἴπη δέοι τὸ πλῆθος καὶ οἰκίαις τῶν προαστείου ἐπάλξεις λαμβάνουσαν, αὖ τὰ ὑπάρχοντα ἔρυμα. καὶ τὰ μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, πρὸς δείλην τοῦ τείχους τοσοῦτον, ὅσον οὐκ ἀπετέλεσαν. καὶ οἱ ἐν τῇ νισαίᾳ δείσαντες σίτου πάροδον, ἐφ' ἡμέραν γὰρ ἐκ τῆς ἄνω πόλεως ἐχρῶντο, καὶ τοῖς πελοποννησίοις οὐ νομίζοντες ταχὺ ἐπιβοηθήσειν, τούς τε μεγαρέας πολεμίους ἡγούμενοι, ξυνέβησαν τοῖς ἀθηναίοις, ῥητοῦ μὲν ἑκάστου ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας, τοῖς τε λακεδαιμονίοις, τῷ τε ἄρχοντι, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐνῆν χρῆσθαι ἀθηναίοις, ὅ, τι ἂν βούλωνται, ἐπὶ τούτοις ὁμολογήσαντες, ἐξῆλθον. καὶ οἱ ἀθηναῖοι τὰ μακρὰ τείχη ἀπορρήξαντες ἀπὸ τῆς τῶν μεγαρέων πόλεως, καὶ τὴν νίσαιαν παραλαβόντες, τἄλλα παρεσκευάζοντο. Βρασίδας δὲ ὁ Τελλίδος λακεδαιμόνιος, κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανε περὶ θρᾴκης στρατιὰν παρασκευαζόμενος. καὶ ὡς ἤσθετο τὸ τείχων τὴν ἄλωσιν, δείσας περί τε τοῖς ἐν τῇ νισαίᾳ πελοποννησίοις, καὶ μὴ τὰ μέγαρα λιφθῇ, πέμπει ἐς τε τοὺς βοιωτοὺς, κελεύων καταστάχος στρατιᾷ αὐτῶν πρὸ τοῦ ἱσχυροῦ. ἔστι δὲ κώμη τῆς μεγαρίδος ὄνομα τοῦτο ἔχουσα, ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ γερανείᾳ. καὶ αὐτὸς ἔχων ἦλθεν ἑπτακοσίους μὲν καὶ χιλίους κορινθίων ὁπλίτας, φλιασίων δὲ τετρακοσίους. σικυωνίων δέ, ἑξακοσίους. καὶ τοὺς μεθ' αὑτοῦ, ὅσοι ἦσαν ἡσυχιάζοντες ἦσαν οἱ ὁμοῦ τὴν νίσαιαν ἐπικαταλήφεσθαι αὐτῶν. ὡς δὲ ἐπύθετο, ἐτύγχανε γὰρ νυκτὸς ἔτι τριακοντίσκελες ἐξελθών, ἀπολείπας τριακοσίους τῆς στρατοῦ, πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι προσῆλθε τῇ τῶν μεγαρέων πόλει, λαθὼν τοὺς ἀθηναίους ὄντας περὶ τὴν θάλασσαν,

Σίδηρός τε. λιθουργός. Δένδρα, καὶ ὕλην. ἄλλην δηλονότι. Απετέλεσαν. ἐτελείωσαν. Οσον οὐκ ἀπετελέσθη. αὐτὶ τοῦ παρὰ μικρὸν ἀπετελέσθη. Καὶ οἱ ἐν τῇ νισαίᾳ. οἱ πελοποννήσιοι δηλονότι. Εκ τῆς ἄνω πόλεως ἐχρῶντο. ὅτῳ δηλονότι. Τῷ τε ἄρχοντι. ἤγουν τῷ ἄρχοντι τῶν λακεδαιμονίων. Επὶ τούτοις ὁμολογήσαντες. ἤγουν συμφωνήσαντες.

Βουλόμενος μὲν τῷ λόγῳ αὐτὴ τοῦ τῇ φήμῃ. Καὶ ἠξίου δέχεσθαι σφᾶς. ἤγουν τοὺς πρὶ αὐτόν. Αἱ δὲ τ. μεγα, ρέων πάσεις, οἱ πασῶσαντες. Μὴ τοὺς φόβου γὰρ πᾶς σφίσι. τοῖς μεγαρεῦσιν. Οὐκ ἐδέχοντο. δι βραδὺ ἂν. Τὸ μέλλον πρὶ δεῖν. πρὶ σκοπεῖσθαι. Καὶ οὕτω σφίσι τ᾽ μεγαρεῦσι. Διανενομικότες. σκοπεῖν ἔχοντες. Καὶ πρὶν βραδύνειν πέμψαι. ἄγγελον δι λογόπι. Τοῖς πλείοσιν ἀπελθόν παλιν. ἤγουν ἐπανιέναι εἰς τὰς θή βας. Τῶν δὲ φιλ. τ᾽ ἀθηναίων. Οὐδαμόθεν ἐπῆλθεν. ἤγουν ἀπὸ οὐδενὸς τόπου. Αντιπαρελάσαντες δὲ. ἤγουν τοὺς ἵππους νικήσαντες. Εἰς χεῖρας ἦεσαν. συνεμάχεσαν. Ἐπὶ πολύ. διάστημα χρόνου δι λογόπι. Ὑπο

Βουλόμενος μὲν τῷ λόγῳ καὶ ἅμα εἰ δύναιτο ἔργῳ τῆς νισαίας πειράσαι. τὸ δὲ μέγιστον, τὴν τοῦ μεγαρέων πόλιν εἰσελθὼν βεβαιώσασθαι. καὶ ἠξίου δέχεσθαί σφας, λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι αἱαλαβεῖν νίσαιαν. αἱ δὲ τῶν μεγαρέων πάσεις φο βούμεναι, οἱ μὲν, μὴ τοὺς φόβου γὰρ πᾶς σφίσιν ἐσαγαγὼν, αὐτοὺς ἐκβάλῃ, οἱ δὲ μὴ αὐτὸ τοῦτο ὁ δῆμος δείσας, ἐπιθῆται σφίσι. καὶ ἡ πόλις ἐν μαχῇ καθ᾽ αὑτὴν οὖσα, ἐγγὺς ἐφεδρεύόντων ἀθηναίων, ἁπόλλυται, οὐκ ἐδέχοντο ἀλλ᾽ ἀμφοτέροις ἐδό κει ἡσυχάσαι, τὸ μέλλον πρὶ δεῖν. ἥπτιζον γὰρ καὶ μάχην ἑκάτεροι ἔσεσθαι τ᾽ τε ἀθηναίων, καὶ τοῦ προσβοηθησάντων. καὶ οὕτω σφίσιν ἀσφαλεστέρως ἔχειν, ὅς τις εἴη δύνοις κρατήσας προχωρῆσαι. ὁ δὲ βραδᾶς, ὡς οὐκ ἐπείθετο, αἰεχώρησε παλιν ἐς δ᾽ ἄλλο στράτευμα. ἅμα δὲ τῇ ἕῳ, οἱ βοιωτοὶ παρῆσαν, διανενομικότες μὲν, καὶ πρὶν βραδῦναι πέμψαι βοηθεῖν ἅπαντα τὰ μέγαρα, ὡς οὐκ ἀλλοτρίου ὄντος τοῦ κινδύνου. καὶ ἤδη ὄντες παρασπονδήματα σιν, ἐπειδὴ δὲ καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος, πολλῷ μᾶλλον ἐῤῥώσθησαν. καὶ ἀποστείλαντες διακοσίους καὶ διχι λίους ὁπλίτας, καὶ ἱππέας ἑξακοσίους, τοῖς πλείοσιν ἀπῆλθον παλιν. παρόντος δὲ ἤδη καὶ ξυμμάχου τοῦ στρατεύματος ὁπλιτῶν οὐκ ἐλάττου ἑξακισχιλίων, καὶ τῶν ἀθηναίων ἦν μὲν ὁπλιτῶν περί τε τὴν νίσαιαν ὄντων, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τάξει, ἦν δὲ ψιλῶν αὖ ἀπὸ τοῦ πεδίου ἐσκεδασμένων, οἱ ἵππεῖς οἱ ἦν βοιωτῶν ἀπροσ δόκητοι αὖ προσόντες τοῖς ψιλοῖς, ἔτρεψαν αὖ τὴν θάλασσαν ἐν γὰρ τῷ προ πού, οὐδεμία βοήθεια πω τοῖς μεγαρεῦσιν οὐδαμόθεν ἐπῆλθεν. ἀντιπαρελάσαν τες δὲ καὶ οἱ τῶν ἀθηναίων, ἐς χεῖρας ἦεσαν. καὶ ἐγένετο ἵππων μαχία αὖ πολύ, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἧσσους γενέσθαι. τὸν μὲν γὰρ ἵππαρχον τοῦ βοιωτῶν, καὶ ἄλλους τινὰς οὐ πολλούς, πρὸς αὐτὴν τὴν νίσαιαν προσελάσαντες οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ἀποκτείναντες, ἐσκύλευσαν. καὶ τοῦ πεσόντων τούτων κρατήσαντες, ὕστατον δ᾽ οις ἀπέδοσαν, καὶ τροπαῖον ἔστησαν. οὐ μέντοι ἔν γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες, ἀπεκρίναντο, ἀλλ᾽ οἱ μὲν βοιωτοὶ, πρὸς τοῖς ἑαυτῶν, οἱ δὲ, αὖ τὴν νίσαιαν. μετὰ δὲ τοῦτο, βραδᾶς, καὶ τὸ στράτευμα, ἐχώρουν ἐγ γυτέρω τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς τῶν μεγαρέων πόλεως. καὶ καταλαβόντες χω ρίον αὖ τι δεῖον, παρατάξάμενοι, ὑσύχαζον, οἰόμενοι σφίσιν αὖ ἐναντίους τοὺς ἀθηναί ους. καὶ τοὺς μεγαρέας αὖ τοὺς ἅμενοι πρὸ τῶν ὅπλων, ὁπότεροι νικήσουσι. καλῶς δὲ ἐνόμιζον σφίσιν ἀμφότερα ἔχειν. ἅμα μὲν, τὸ μὴ αὖ χειρεῖν προτέρους, μηδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἑκόντας ἄρξαι. ἐπειδή τε ἐν φανερῷ ἕδειξαν, ἕτοιμοι ὄντες ἀμύνεσθαι, καὶ αὐτοῖς ὡς περ ἀκονιτὶ δικαίως αὐτὴν νίκην πιθέσθαι. ἐν τῷ αὐτῷ δὲ, καὶ πρὸς τοὺς μεγαρέας ὀρθῶς ξυμβαίνειν. εἰ μὲν γὰρ μὴ ὤφθησαν ἐλθόντες, οὐκ ἂν ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἂν ὡς πρὸς ἐσπεσόντων τῶν περιθῆναι δύθυς τ᾽ πόλεως. νῦν δὲ καὶ τυχεῖν αὐτοὺς ἀθηναίους μὴ βουληθέντας ἀγωνίζεσθαι, ὥς τε ἅμα χωρὶς αὖ πολεμεῖσθαι αὐτοῖς, ὧν ἕνεκα ἦλθον, ὅπερ καὶ ἐγένετο. οἱ γὰρ μεγαρεῖς ὡς οἱ ἀθηναῖοι ἐτάξαντο μὲν παρὰ τὰ μακρὰ τείχη ἐξελθόντες, ἡσύχαζον δὲ καὶ αὐτοὶ μὴ ἐπιόντων, λογιζόμενοι καὶ οἱ ἐκείνων στρατιῶται μὴ αὐτίκα λοι ἢ σφίσι τὶ κίνδυνοι, ἐπειδὴ καὶ τὰ πλείω αὖ τ᾽ προεκεχώρηκει ἄρξασθαι μάχης πρὸς πλεί

πόλιος ἀπέδοσαν. τοῖς βοιωτοῖς.

Τῷ παντὶ ἔργῳ. τῷ τῆς μάχης.

Ρεος τὸ ἔαυτοῦ. ἐχώρησαν δ᾽ ηλογόπι. Περιορωμένοις. αὐτὴ τ᾽ πορωρῶντας Οπο τέρων ἡ νίκη ἔσαι. εἴ τε τ᾽ ἀθηναίους, εἴτε τ᾽ λακεδαιμονίων. Ορθῶς ξυμβαίνειν. εἰ μὲν γὰρ οἱ λακεδαιμόνιοι ἀμελήσαντες μεγαρέων, μὴ βοηθήσοντες παρεγένοντο, οὐκ ἂν ἐμελλον οἱ μεγαρεῖς ἐν τῇ τύχῃ σκοπεῖν, καὶ δ᾽ μέλλον ἔσεσθαι πρὸς αὐτούς. ἤγουν, ἐπεὶ οἱ λακεδαιμόνιοι παρόντες νικήσωσιν, ἀλλ᾽ δύθυς ὡς σαφῶς λακεδαιμονίων ἧσση βεντ᾽, ἀθηναίοις ἐμελλ λον ἑαυτοῖς παραδώσειν. νῦν δὲ πρὸς πύ τῳ, καὶ ἀθηναίους αὖ τυχεῖν πολεμήσειν μὴ ἐθελησάντας. Οὐκ αὖ ἐν τύχῃ γίγνεσθαι σφίσιν. οὐκ αὖ ἐν τῇ τύχῃ θέσθαι τὸ μεγα ρεῖς δ᾽ μέλλ, καὶ πρὸς μῦσθαι ὁπότεροι κρα τήσουσιν. ἡδ διάνοια, ἣ μὴ ὤφθησαν οἱ πε λοποννήσιοι ἐπὶ τῶν μεγαρέων ἐλθόντες, οὐκ αὖ οἱ μεγαρεῖς ἐν ἐλπίδι τινὸς ἐγέ

νοντο, ἀλλὰ καθάπερ ἡττηθέντων λακεδαιμονίων, καὶ διὰ τοῦτο μὴ παραγενομένων, ὡς οὐκ οὔσης αὐτοῖς βοηθείας, δύθυς αὐτοῖς ἀθηναίοις ὡς νενικηκόσι, παρέδοσαν τὴν πόλιν, ὥς τε σαφῶς περιθῆναι τοῖς λα κεδαιμονίοις τῶν μεγαρέων. νῦν δὲ ἐλθόντες οἱ λακεδαιμόνιοι, ἐν ἐλπίδι ἐγένοντο κρατήσειν τοῦ με γαρέων, εἰ μὴ οἱ ἀθηναῖοι μὴ βούλοιντο διαγωνίζεσθαι. Μὴ αὖ ὀντων. Τῶν λακεδαιμονίων. Λογι ζόμενοι. ἐναλλαξαι ἢ πως, αὐτὴ τ᾽ λογιζομένων καὶ τοῦ ἐκείνων στρατηγῶν. πυτίσι, τοῦ ἀθηναίων. ἡ δὲ διά νοια, τοῦ ἀθηναίων οἱ στρατηγοὶ παρεταξαντο μὲν ὡς ἐς μάχην. ὑσύχαζον, δὲ λογιζόμενοι, μὴ ἴσον ἔχειν

ὀνας αὐτῶν, ἢ λαβεῖν νικήσαντας μέγαρα· ἢ σφαλέντας, τῷ βελτίστῳ τοῦ ὁμιλικοῦ βλαφθῆναι. τοῖς δὲ, ξυμμαχίας τῆς δυνάμεως καὶ τῶν παρόντων, μέρος ἕκαστον κινδυνεύειν, εἰκότως ἐβέλειν τολμᾶν. χρόνον δὲ ἄμφω ἔχοντες, καὶ ὡς οὐδὲν ἀφ' ἑκατέρων ἐπεχειρεῖτο ἀπῆλθον πρότεροι οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Νίσαιαν, καὶ ὡς οὐδεὶς οἱ Πελοποννήσιοι, ὅθεν ὥρμηθησαν· οὕτω δὴ τῷ μὲν Βρασίδᾳ αὐτῷ, καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἀρχουσιν, οἱ Ἴωνα φυγόντων φίλοι μεγαρῆς ὡς ἄμα κρατήσαντι, καὶ Ἴωνα Ἀθηναίων οὐκέτι ἐθελησάντων μάχεσθαι, θαρσοῦντες μᾶλλον, ἀνοίγουσί τε τὰς πύλας. καὶ δεξάμενοι, κατεστημένων ἤδη τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πραξάντων, ἐς λόγους ἔρχονται. καὶ ὕστερον ὁμὲν, διαλυθέντων τοῦ ξυμμάχων κατὰ πόλιν, ἐσαγελθὼν καὶ αὖτος ἐς τὴν κόρινθον, τὴν ἐπὶ θρᾴκης στρατείαν παρεσκεύαζεν, ἵνα περ καὶ τὸ πρῶτον ὥρμητο. οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει μεγαρῆς, ἀποχωρησάντων καὶ Ἴωνα Ἀθηναίων ἐπ' οἴκου, ὅσοι μὲν πραγμάτων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μάλιστα μετέχον, εἰδότες ὅτι ὤφθησαν, δύβυς ὑπεξῆλθον. οἱ δὲ ἄλλοι κοινολογησάμενοι τοῖς Ἴωνα φυγόντων φίλοις, καταγουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν, ὁρκώσαντες πίστει μεγάλῃ, μηδὲν μνησικακήσειν, βουλεύσειν δὲ τῇ πόλει τὰ ἄριστα. οἱ δὲ, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο καὶ ἐξέπαυσαν ὅτῳ ἐπίστευσαν, διαπράσσοντες τοῖς λόχοις, ἐξελέξαντο τῶν τε ἐχθρῶν, καὶ οἳ ἐδόκουν μάλιστα ξυμπράξαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἄνδρας ὡς ἑκατόν· καὶ τούτων περὶ διαγνόντες τὸν δῆμον, ἢ φόνου φανερὰν διενεγκεῖν, ὡς κατεγνώσθησαν, ἐκτίνυσαν. καὶ ἐς ὀλιγαρχίαν παμάλιστα κατέστησαν τὴν πόλιν. καὶ πλείστον δὲ χρόνον αὕτη ὑπὲλαχίστων ἐμνήμη, ἐκ στάσεως μετάστασις ξυνέμεινε. τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, τῆς αὐταύδρου ὑπὸ τῶ Μιτυληναίων, ὥσπερ διενοοῦντο, μελλούσης κατασκευάζεσθαι, οἱ Ἴωνα ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοί, Δημόδοκος, καὶ Ἀριστείδης, ὄντες πρὸς ἑλλίσποντον, ὅταν τρίτος αὖ Ἴωνα Λάμαχος δέκα ναυσὶν ἐς τὸν πόντον ἐστείλει, ὡς ἠθροίσθη τὴν παρασκευὴν τοῦ χωρίου, καὶ ἐδόκει αὐτοῖς δεινὸν ἅνα, μὴ ὡς ἐπὶ τὰ αἴσια ἔσῃ τῇ σάμῳ γένηται, ἔνθα οἱ φυγόντες τῶν Σαμίων καταστάντες, τούς τε πολουννησίοις ὠφέλουνες τὰ ναυτικὰ, κυβερνήτας πέμποντες, καὶ ὁπλίτας ἐν τῇ πόλει Σαμίοις, ἐς παραχὴν καθίστασαν, καὶ τοὺς βδίονταςἐδέχοντο. οὕτω δὴ ξυναγείραντες ἀπὸ Ἴωνα ξυμμάχων στρατιὰν, καὶ πλεύσαντες, μάχῃ τε νικήσαντες τοὺς ἐκ τῆς αὐταύδρου ἐπεξελθόντας, ἀναλαμβάνουσι τὸ χωρίον πάλιν. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἐς τὸν πόντον ἐς πλεύσας Λάμαχος, ἐν τῇ νέᾳ κλεωπίδι ὁρμίσας ἐς τὸν κάλπκα ποταμὸν, ἀπόλλυσι τὰς ναῦς, ὑδάτος αἰῶνα τε νομῶν, καὶ κατειλημένου τοῦ ἐβδόμας. αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ ἐξῇ διὰ βιθυνῶν θρᾳκῶν, οἱ δὴ πορθοῦσιν ἐν τῇ ἀσίᾳ, ἀφικνεῖται ἐς χαλκηδόνα, τὴν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ πόντου μεγαρέων ἀποικίαν. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, καὶ Δημοσθένης Ἀθηναίων στρατηγὸς, πεσσαράκοντα ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς ναύπακτον δύβυς μετὰ τὴν ἐκ τῆς μεγαρίδος ἀναχώρησιν. τῷ γὰρ Ἰωνοκράτει καὶ ἐκείνῳ τὰ βοιώτια πράγματα ἀπονεωτερίζειν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπράσσετο, βουλομένων μεταστῆσαι τὸν κόσμον, καὶ ἐς δημοκρατίαν, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι τρέψαι. καὶ Πτοιόδωρον μάλιστα ἄνδρα φυγάδα ἐκ βιβῶν ἐσηγουμένου, τάδε αὐτοῖς παρεσκεύαζεν. Σίφας μὲν ἔμελλόν τινες παραδώσειν. αἱ δὲ Σίφαι, εἰσὶ τῆς θεσπικῆς γῆς ἐν τῷ κρισαίῳ κόλπῳ ἐπὶ θαλάσσῃ οἰκούμεναι. χαιρώνειαν δὲ, ἢ ἐς ὀρχομενὸν τὸν μινύειον πρότερον καλούμενον, νῦν δὲ βοιωτίαν ξυντελεῖ, ἄλλοι ἐξ ὀρχομενοῦ ἐνεδίδοσαν. καὶ οἱ ὀρχομένιων φυγάδες ξυνέπρασσον παμάλιστα. καὶ ἄνδρας ἐμισθοῦντο ἐκ πελοποννήσου. ἔτι δὲ ἢ χαιρώνειαν ἔχαπον τῆς βοιωτίας, πρὸς τῇ φανοπίδι τῆς φωκίδος. καὶ φωκέων μετεῖχόν τινες. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἐδεδίει μὴ λιμοῦ καταλαβεῖν,

τὸν κίνδυνον αὐτοῖς τε, καὶ τοῖς πελοποννησίοις, ἀναλογιζόμενοι ὅτι νικήσαντες μὲν, μικρὰ κερδανοῦσι μέγαρα λαβόντες· νικηθέντες δὲ, τὸ κράτιστον τῆς πόλεως ἀπολέσουσι. τὸ γὰρ μαχιμώτερον, καὶ κράτιστον, ἦν αὐτόθι τῶν Ἀθηναίων.

Καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοί· τῶν Ἀθηναίων.

Τοῖς δὲ, ξυμμαχίας τῆς δυνάμεως. οἱ δὲ πελοποννήσιοι, πολλὴν μὲν ἔχοντες δύναμιν αὐτόθι, ἀφ' ἑκάστης δὲ πόλεων αὐτοῖς ὀλίγου μέρος παρόντος, οὐκ ἐφοβοῦντο τὴν πᾶσαν, νομίζοντες, εἰ καὶ κατὰ κράτος ἥττηθεῖεν, οὐ μεγάλως βλάψειν τὰς πατρίδας.

Χρόνου δὲ ἄμφω ἔχοντες· ἑκάτεροι δὴ λογόπ.

Ἀπῆλθον πρότεροι οἱ Ἀθηναῖοι. πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν τοῖς λακεδαιμονίοις.

Ὅθεν ὥρμήθησαν· ἦλθον.

Καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς πόλεως ἀρχουσιν. ἤγουν τοῖς συμμάχοις τοῦ βρασίδου. Καὶ δεξάμενοι. τὸν βρασίδαν δὴ λογόπ.

Τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πραξάντων. ἤγουν τῶν πρὸ δο Ἴωνα.

Εἰδότες ὅτι ὤφθησαν. ἐφωρώθησαν. Ὁρκώσαντες. ἅς ὅρκους ἐμελλόντες. Οἱ δὲ. οἱ φυγάδες. Ἐπεδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο. αὐτὴ τῆ ἐπεδὴ ἀρχειν ἠρέθησαν. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους. μετάβασις.

Βιθυνῶν θρᾳκῶν. σημείωσαι ὅτι καὶ οἱ βιθυνοὶ, θρᾷκες. Τὴν δ' ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ πόντου. τὴν κατὰ τὸ βυζάντιον. Ἐπράσσετο. αὐτὶ τοῦ προεδίδοτο. Μεταστῆσαι τὸν κόσμον· ἤτοι, τὴν πολιτείαν.

Τὸ ἐν

ρὸ ἐν τῇ παναγραίᾳ πρὸς Βοιβαὶν πεπραμμένον Ἀπόλλωνος ἱερόν· ἅμα δὲ τούτῳ, πάντα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίγνεσθαι, ὅπως μὴ ξυμβοηθήσωσιν ἅτε τῷ Δηλίῳ οἱ Βοιωτοὶ ἀθρόοι, ἀλλ' ἅτε τὰ σφέτερα αὐτῶν ἕκαστοι κινδυνεύοντες, καὶ εἰ καταρβοῖτο ἥ τε εἶρα, καὶ τὸ Δήλιον τειχισθείη, ῥᾳδίως ἁλῶσιον, εἰ καὶ μὴ παραυτίκα νεωτερίζοι τι τῶν κατὰ τὰς πολιτείας τοῖς Βοιωτοῖς ἐχομένων τοὺ τῶν τῶν χωρίων, καὶ λυσθυομένοις τῆς γῆς, καὶ οὔσης ἑκάστοις διαβραχέος ἀπροφῆς, οὐ μείειν κατὰ χώραν τὰ πράγματα, ἀλλὰ χρόνῳ τῶν Ἀθηναίων μὲν προσόντων τοῖς ἀφεστηκόσι, τοῖς δέ, οὐκ οὔσης ἀθρόας τῆς δυνάμεως, καταστήσειν αὐτὰ ἐς τὸ ἅτε τότε εὖ. ἡ μὲν ἐν ἅτε βουλή, τοιαύτη παρεσκευάζετο. ὁ δὲ Ἱπποκράτης, αὐτὸς μὲν ἐκ τῆς πόλεως δύναμιν ἔχων ὁπότε καιρὸς εἴη, ἐμελλε στρατεύσειν ἐς τοὺς Βοιωτούς· τὸν δὲ Δημοσθένην προσεπέστειλε τοῖς πεντήκοντα ναυσὶν ἐς τὴν ναύπακτον, ὅπως ὀξ ἐκείνων τῶν χωρίων στρατὸν συλλέξας ἀκαρνάνων τε, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων, πλεύσειν ἅτε τὰς Φώκας, ὡς προδιανοσμώμας· ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο, ᾗ ἔδει ἅμα ταῦτα πράσσειν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἀφικόμενος, οἰνιάδας δὲ ὑπὸ πάσης ἀκαρνανίας πανστρατιᾷ κατηναγκασμένους καταλαβὼν ἐς τὴν Αἰτωλίαν ξυμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ πᾶν, ἅτε σαλπιγκτύσας, καὶ ἀγραύλους στρατιὰν πρῶτον, καὶ προσποιησάμενος τἄλλα, ἥπερ ἐμέλετο ὡς ἅτε τὰς Φώκας, ὅταν δὴ ἀπαντήσωμεν. βραδίως δὲ κατὰ δὴν αὐτὴν χρόνου τοῦ βέροις πρὸς ὁμόσε ἐξήκοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἐς τὰ ἅτε Φράγκης, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ ἐν Τραχῖνι, καὶ προπέμψαντος αὐτοῦ ἄγγελον ἐς Φάρσαλον παρὰ τοὺς ἅτε τοὺ ἵππους, ἀξιοῦντος διαγεῖν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν, ἦλθον ἐς μελίτειαν τῆς Ἀχαΐας Ῥαιμαρός τε, καὶ Δώρος, καὶ Ἱπποκλίδας, καὶ Τορύλαος, καὶ Στρόφακος πρόξενος ὢν Χαλκιδέων, τότε δὴ καὶ ἐπορεύετο. ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι θεσσαλῶν αὐτὸν, καὶ ἐκ λαρίσσης Νικονίδας Περδίκκα ἅτε τοὺ ἵππους ὢν. τὴν γὰρ θεσσαλλίαν ἄλλως τε οὐκ δύπορον ἦν διιέναι ἄνευ ἀγωγοῦ. καὶ μετὰ ὅπλων γε δὴ καὶ τοῖς πᾶσί γε ὁμοίως ἕλλησιν ὕποπτον καθέστηκε τὴν τῆς πέλας μὴ πείσαντας διιέναι. τοῖς τε Ἀθηναίοις ἀεί ποτε δι' ἔχθος τῆς θεσσαλῶν δύναμιν ἐπῆρχεν, ὥς τε εἰ μὴ δυνατὸς ἦν μᾶλλον, ἢ ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ θεσσαλοί, οὐκ ἂν ποτε προῆλθεν, ἐπεὶ καὶ τότε πορευομένῳ αὐτῷ ἀπαντήσαντες ἄλλοι τῆς γε ἀνωτέρω τούτοις βουλομένων ἅτε τῷ ἐγιπεῖ ποταμῷ, ἐκώλυον. καὶ ἀδικεῖν ἔφασαν, αὖθις τοῦ πάντων κοινοῦ πορευομένου. οἱ δέ, ἄγοντες, οὔτε ἀκόντων ἔφασαν διαξειν, αἰφνιδίου τε παραγενομένου, ξένοι ὄντες κομίζειν. ἔλεγε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Βρασίδας τὴν θεσσαλῶν γῆν καὶ αὐτοῖς φίλος ὢν ἰέναι, καὶ Ἀθηναίοις πολεμίοις οὐδ, καὶ οὐκ ἐκείνοις ὅπλα ἅτε φέρειν. θεσσαλοῖς τε οὐκ εἰδέναι καὶ λακεδαιμονίοις ἔχθραν οὖσαν, ὥς τε τὴν ἀλλήλων γῆν μὴ χρῆσθαι. νῦν τε ἀκόντων ἐκείνων, οὐκ ἂν προελθεῖν. οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι, οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι. καὶ οἱ μέν, ἀκούσαντες ταῦτα, ἀπῆλθον. ὁ δέ, κελεύοντων ἕν ἀγωγῶν, πρὶν πλέον ξυσπῆσαι κωλύσον, ἐχώρει, οὐδὲν ἅτε ἔχων δρόμῳ. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν, ἢ ἐκ τῆς μελίτειας ἀφώρμησεν, ἐς Φάρσαλόν τε ἐτέλεσε, καὶ ἐστρατοπεδεύσατο ἅτε τῷ ἀπιδανῷ ποταμῷ. ἐκεῖθεν δὲ, ἐς Φάκιον· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἐς Φθιαβίαν· ἀπὸ δὲ πύπου ἦδη οἱ μὲν θεσσαλῶν ἀγωγοὶ, πάλιν ἀπῆλθον. οἱ δὲ περραιβοὶ, αὐτοῦ πᾶκοι ὄντες θεσσαλῶν, κατέστησαν ἐς Δίον τῆς Περδίκκου ἀρχῆς, ὃν πρὸ τοῦ ὀλύμποφμα κεδονίας πρὸς θεσσαλοὺς πόλισμα κεῖται. τούτῳ δὴ πρώτῳ Βρασίδας θεσσαλίαν φθάσας διέβραμε, πρὶν πυακωλύθη παρασκευάσασθαι. καὶ ἀφίκετο ὡς Περδίκκαν, καὶ ἐς τὴν χαλκιδίκην. ἐκ γὰρ τοῦ πελοποννήσου, ὡς πάντα Ἀθηναίων δυτύχει, διεσαν τες οἵ τε ἅτε θρᾴκης ἀφεστῶτες Ἀθηναίων, καὶ Περδίκκας, ἐξήγαγον τὸν στρατόν. οἱ μὲν χαλκιδεῖς νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς πρῶτον ὁρμήσειν τὸ Ἀθηναίους, καὶ ἅμα αὐτῷ πολλοὶ χωροι πόλεις αὐτῆς, αἳ οὐκ ἀφεστήκεσαν, ξυνεπῆγον κρύφα. Περδίκκας δὲ,

Τὸ ἐν τῇ παναγραίᾳ. οὗ Δήλιόν πο. Ὅπως μὴ ξυμβοηθήσωσιν. ἦσαν πανδημεί. Ἡσεῖρα. ἦγουν ἡ πρᾶξις. Καὶ οὔσης ἑκάστοις. καὶ οὔσης ἑκάστοις οὐκ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος καταφυγῆς τοῖς Ἀθηναίων λῃστῆς, δηλ. Δημοσίου ἢ. τὰ στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων, καὶ δύναθαι αὐτοῖς βοηθεῖν αὖ πανδαθῶν ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν.

Οὐ μένειν κατὰ χώραν. ἤτοι, κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν.

Τοῖς δέ, οὐκ οὔσης. ἦγουν τοῖς Βοιωτοῖς. Καταστῆσειν αὐτά. οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Δημοκρατίαν. Ἐς τὸ ἅτε τὸ Δήλιον αὐτοῖς Δήλιόν πο. Ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο. συνετέφωνητο. Βρασίδας δὲ. τῶν ἐς τρισκαιδέκατος τῆς ἐκτης, ἀρχὴ τῆς ἐβδόμης.

Ῥᾳδίως τοῖς ἅτε Δηλίοις. τοῖς φίλοις.

Διαγεῖν ἑαυτόν. διαβιβάζειν.

Τότε δὴ ἐπορεύετο. ὁβρασίδας.

Ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι. ὡδὲ ἦγουν.

Ἐστι εἰδέναι ὄν. φίλος. Διιέναι. διὸ δὲ δύσαι. Καὶ τοῖς πᾶσί γε ὁμοίως ἕλλησιν. ἕλληνας λέγει τοὺς περὶ τὰ Φάρσαλα, οἳ ἀχαιοὶ λέγονται. Ὡς τε εἰ μὴ δυνατὸς ἦν μᾶλλον. ὅπι μᾶλλον δυνατὸς, ἢ ἅτε ἰσονομίᾳ ἐχωρίως ἐχρῶντο οἱ θεσσαλοί. Προσόντων τοῖς ἀφεστηκόσι. τοῖς βουλομένων. ἦγουν τοῖς ἑαυτοῦ τὸν βρασίδαν διιέναι. Οἱ δέ, ἄγοντες. οἱ περὶ τὸν παίαρον. Ξένοι ὄντες. φίλοι. Οὐκ ἂν προελθεῖν. ἦγουν ἔφασκεν οὐκ ἂν προελθεῖν. Ξυσπῆσαι τὸ κωλύσον. συναθροισθῆναι τοὺς κωλύτας. Ἐξήγαγον τὸν στρατόν. οἱ ἐκ τῆς πελοποννήσου δηλονότι.

πολέμιος μὲν οὐκ ὢν ἐκ τοῦ φανεροῦ, φοβούμενος δὲ καὶ αὐτὸς τὰ παλαιὰ διάφορα τῶ Ἀθηναίων, καὶ μάλιστα βουλόμενος Ἀρριβαῖον τὸν λυγκηστῶν βασιλέα παραστήσασθαι, ξυνέβη δὲ αὐτοῖς, ὡς τε ἔχον ἐκ τῆς πελοποννήσου τραχὺν ἐξαγαγεῖν, ἢ ἴσχυε λακεδαιμονίων ἐν τῷ παρόντι κακοπραγία. τῆ γὰρ Ἀθηναίων ἐγκλήσει τῆ πελοποννησίῳ, καὶ οὐχ ἥκιστα τῆ ἐκείνων γῆ, ἥλπιζον ἀποτρέψασθαι· ὡς μάλιστα, εἰ καὶ πάλαι πολεμοῖεν, πέμψαντες ἐπὶ τὸ ξυμμάχοις αὐτῶν τραπάν. ἄλλως τε, καὶ ἑτοίμων ὄντων πρέσβεις τε, καὶ ἐπὶ τῆ ἀποστάσει σφᾶς ἐπικαλουμένων. καὶ ἅμα τὲ εἰλωτῶν βουλομένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι μή πρὸς τὰ παρόντα, τῆς πύλου ἐχομένης, νεωτερίσωσιν. ἐπεὶ καὶ τόδε ἔπραξαν φοβούμενοι αὐτῶν τὸ νεότητα, καὶ τὸ πλῆθος. αἰεί γὰρ τὰ πολλὰ λακεδαιμονίοις πρὸς τὸ εἵλωτας τῆς φυλακῆς πέρι μάλιστα καθεστήκει, προεῖπον αὐτῶν, ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι, σφίσιν ἄριστοι κρίνεσθαι ὡς ἐλευθερώσοντες, πείραν ποιούμενοι, καὶ ἡγοῦμοι τοῦτοις σφίσιν ὑπὸ φρονήματος, οἵπερ καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι μάλιστα αὖ, καὶ ἐπιβῆσθαι καὶ προκρίναντες ἐς δισχιλίους οἱ μὲν, ἐστεφανώσαντό τε καὶ, τὰ ἱερὰ περιῆλθον, ὡς ἐλευθερωμένοι· οἱ δ', οὐ πολλῷ ὕστερον, ἠφάνισαν τε αὐτοὺς, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη· καὶ τότε προθύμως τῷ Βρασίδᾳ αὐτὲ ξυνέπεμψαν ἑπτακοσίους ὁπλίτας. τοὺς δ' ἄλλους ἐκ τῆς πελοποννήσου μισθῷ πείσας, ἐξήγαγεν. αὐτόν τε Βρασίδαν βουλόμενον μάλιστα, λακεδαιμόνιοι ἀπέστειλαν· προυθύμησαν δὲ καὶ οἱ χαλκιδῆς αὖ· ἦρα ἐν τε τῆ παρτηδοκοῦντα δράστηριον εἶ ἐς τὰ πάντα, καὶ ἐπειδὴ ἐξῆλθε, πείσαν ἄξιον λακεδαιμονίοις γενόμενον. τότε γὰρ παραυτίκα ἑαυτὸν παρεχὼν δίκαιον, καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις, ἀπέστησε τὰ πολλά· τὰ δὲ, προδοσίᾳ εἷλε τὸν χωρίων, ὥς τε τοῖς λακεδαιμονίοις γίγνεσθαι, ξυμβαίνειν τε βουλομένοις, ὅπερ ἐπῄνεσαν αὐτὰ προδοσίαν καὶ ἀποστολὴν χωρίων, καὶ τὸ πολέμου ἀπὸ τῆς πελοποννήσου λώφησιν. ἐς τε τὸν χρόνον ὕστερον μετὰ τὸν ἐκ σικελίας πόλεμον, καὶ τότε Βρασίδου ἀρετὴ, καὶ ξύνεσις, τὸ μὲν, πείρᾳ αἰσθομένων, τὸ δὲ, ἀκοῇ νομισάντων, μάλιστα ἐποίησε μίαν ἐπιπρέπειν τοῖς ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς λακεδαιμονίους. πρῶτος γὰρ ἐξελθὼν, καὶ δόξας ἐκ τὰ πάντα ἀγαθὸς, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί ἔσονται. τότε δ' οὖν ἀφικομένου αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπὶ θρᾴκης, οἱ ἀθηναῖοι πυθόμενοι, τόν τε Περδίκκαν πολέμιον ποιοῦντα, νομίσαντες αἴτιον εἶναι τῆς παρόδου, καὶ τῆ ταύτη ξυμμάχων, φυλακὴν πλοίων κατεστήσαντο· Περδίκκας δὲ, Βρασίδαν καὶ τὴν στρατιὰν δύὸς λαβὼν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως, στρατοῦ ἐπὶ Ἀρριβαῖον τὸν Βρομεροῦ λυγκηστῶν μακεδόνων βασιλέα, ὁμόρουν ὄντα, διαφορᾶς τε αὐτῷ οὔσης, καὶ βουλόμενος καταστρέψασθαι. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο τῷ στρατῷ μετὰ τοῦ Βρασίδου ἐπὶ τῆ ἐσβολῆ τῆς λυγκου, Βρασίδας λόγοις ἔφη βούλεσθαι πρῶτον ἐλθὼν πρὸς πολέμου Ἀρριβαῖον ξύμμαχον λακεδαιμονίων, ἢν δύνηται ποιῆσαι· καὶ γάρ τι καὶ Ἀρριβαῖος ἐπεκηρυκεύετο, ἕτοιμος ὢν Βρασίδᾳ μὲν σῶν ἐπιτρέπειν· καὶ οἱ χαλκιδέων πρέσβεις ξυμπαρόντες, ἐδίδασκον αὐτὸν μὴ ὑπεξελθεῖν τῷ Περδίκκᾳ πάρεσιν, ἵνα προθυμότερον ἔχοιεν καὶ ἐς τὰ ἑαυτῆς χρῆσθαι. ἅμα δὲ ἐπικαὶ ἥκειν σαν πισύοντον οἱ παρὰ τοῦ Περδίκκου ἐν τῆ λακεδαίμονι, ὡς πολλὰ αὐτοῖς τῆς πρὸς αὐτὸν χωρίων ξύμμαχα ποιήσοι. ὡς τε ἐκ τοῦ πισύοντου κοινῆ μᾶλλον ὁ Βρασίδας πάσσειν τὸν Ἀρριβαίου ἢ ἴδιον πράσσειν. Περδίκκας δὲ, οὔτε δικαίαν ἔφη Βρασίδαν τῆς σφετέρων διαφορῶν ἄγειν, μᾶλλον δὲ καθαιρετὴν ὢν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων, ἀδικήσειν τε εἰ αὐτοῦ πρέποντος τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοῦ, ξυνέστω Ἀρριβαίῳ. ὁ δὲ, ἀκόντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίνεται. καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν χάραν· Περδίκκας δὲ μεταπεμψάμενος τρίτον μέρος αἰθήμισεος τῆς τροφῆς ἐδίδου, νομίζων ἀδικεῖσθαι· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, δισχιλίους ὁπλίτας ἔχων καὶ χαλκιδέας, καὶ ὀλίγους τινὰς βοιαίους, ἐπὶ ἀκανθον τὴν ἀπωτέρω ἀποικίαν ὀλίγον πρὸ τρυγητοῦ ἐστράτευσεν. οἱ δὲ, πρὶν τοῦ δέχεσθαι αὐτὸν, κατ' ἀλλήλους ἐστασίαζον, οἵ τε μετὰ τῶν χαλκιδέων ξυνεπαγόντες, καὶ ὁ δῆμος. ὅμως δὲ διὰ τοῦ καιροῦ τὸ δέος ἔτι ἔξω ὄντος, πεισθὲν τὸ πλῆθος ὑπὸ τοῦ Βρασίδου, δέξασθαί τε αὐτὸν μόνον, καὶ ἀκούσαντας βουλεύσασθαι

Δέχεται.

πολέμιος μὲν οὐκ ὢν. τοῖς ἀθηναίοις δ' ἐπίλοιπον. Ξυνέβη δὲ αὐτοῖς· ἤγουν τῷ πέρδίκκᾳ, καὶ τοῖς ἐπὶ θρᾴκης ἀφεστῶσι τῶν ἀθηναίων. τῆ ἐκείνων γῆ· ἤγουν τῆ λακωνικῆ. Οντων τρέφειν τε· τῶν χαλκιδέων, καὶ τοῦ πέρδίκκου.

Επικαλουμένων. αἰτιωμένων.

Καὶ ἅμα τὲ εἰλώτων. σημείωσαι δ' λακωνικὸν ἔργον εἰς τοὺς εἵλωτας γενόμενον, καὶ ὅπως αὐτοὺς λαθραίως διέφθειραν.

Βουλομένοις ἦν. ἤγουν τοῖς λακεδαιμονίοις.

Καὶ προκρίναντες. αἰτησάντων τοὺς προκριθέντων.

Οἱ δὲ, οὐ πολλῷ ὕστερον· ἤγουν οἱ λακεδαιμόνιοι.

Πλείου ἄξιον· ἤγουν ὠφελοῦντα τὴν λακεδαίμονα.

Καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις. παπείνον. Βρασίδα μέσῳ δικαστῆ· αἰτησάντων μεσότητι, καὶ διαιτητῆ.

Τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων· τὸν περδίκκαν.

Ο δὲ, ἄκοντος· τὸ περδίκκου διλογόπι.

Καὶ προθέντος τοῖς λόγοις· τὸ ἀρριβαίου

Εν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει. μεταβασῶς.

Οἱ δὲ, περὶ τοῦ δέχεσθαι. οἱ ἀκάνθιοι.

δέχεται· τὸ πλῆθος τὸν Βρασίδαν. Ὡς λακεδαιμόνιος· οἱ γὰρ λάκωνες. Βραχυλόγοι· ὅμηρος. Παῦρα μὲν ἄλλα, μάλα δὲ λιγέως ἀγόρευεν. Ἡμὲν ἐκστρεμφὶς μου· ἀποστολή. Τὴν αἰτίαν ἐσαλευθοῦσα. Βεβαιοῦσα. κυροῦσα. Προείπομεν ἀθηναίοις· τὸ ἐξῆς, ἀθηναίοις πολεμήσειν. Εἰ δὲ χρόνῳ ἐπλεύσαμεν. εἰ δὲ βραδέως παρεγενόμεθα μηδὲν ἡμῖν μέμφηται. ἐλπίσαντες γὰρ τοῖς ἀθηναίοις ταχέως καταλύσειν, καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀττικὴν πολέμου παύσασθαι ῥᾳδίως, τῆς δοκησέως ἐσφάλημεν. Ἡ διατάχους· τῆς ὑμετέρας συμμαχίας. Νῦν γὰρ ὅτε παρέσχε. νῦν γὰρ ὅτε τὰ πράγματα παρουσᾶς ἡμῖν ὀξουσῶν παρέσχεν.

δέχεται. καὶ καταστὰς ἄν τὸ πλῆθος, ἢν δι' οὐδὲ ἀδύνατος ὡς λακεδαιμόνιος εἰπεῖν, ἔλεγε τοιάδε.

Ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ λακεδαιμόνιοι. ἡμεῖς μὲν γὰρ εἰς κίνδυνον τηλικοῦτον κατέστημεν, διὰ τὰς ἀλλοτρίας ὁδοιπορήσαντες. καὶ προθυμίαν ἀπασαν ἐνεδειξάμεθα, ἐλπίσαντες τὴν παρουσίαν ἡμῶν ἀσμένοις ὑμῖν ἔσεσθαι, οὓς γε καὶ πρὶν ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν γνώμῃ ἤξειν καὶ βουλομένοις ἔσεσθαι, κίνδυνόν τε τοσόνδε ἀπερρίψαμεν διὰ τὰς ἀλλοτρίας, πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἰόντες, καὶ παῦλαν τοῦ προθύμου παρεχόμενοι. ὑμεῖς δέ, εἴπ' ἄλλο ἐννοῦ ἔχετε, ἢ εἰ ἐναντιώσεσθε, τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ, καὶ τῇ ἄλλων ἑλλήνων, δεινὸν ἂν εἴη καὶ οὐ μόνον ὅπα αὐτοὶ αἰτίαι σάθε, ἀλλὰ καὶ οἷς ἂν ἐπίω, τοσοῦτον τῆς ἐμοὶ προσεισόν. καὶ δυσχερὲς ποιούμενοι, εἰ ἄν οὓς πρῶτον ἦλθον μάς, καὶ πρὸ τῶν ἀξιοχρέων παρεχόμενος, καὶ ξυγεσὰν δοκοῦντας ἔχειν, μὴ εὖ ἔξασθε. καὶ τὴν αἰτίαν οὐκ ἔξω τοῦ σῴζεσθαι ἀποδεικνύναι, ἀλλὰ μὴ ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν, μὰ σθένος καὶ ἀδύνατος τιμωρῆσαι πρὸς ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσιν, ἀφίχθαι. καίτοι τρεῖς γε τῇδ', ἢν νῦν ἐγὼ ἔχω, ἂν νίσασαν, ἐμοὶ ξυνοικήσαντος, οὐκ ἠθέλησαν ἀθηναῖοι πλέονες ὄντες, προσμίξαι. ὥστε οὐκ εἰκὸς νῦν τῆγε αὖ τῷ ἐν ἴσῳ στρατῷ ἴσον πλῆθος ἐφ' ὑμᾶς ἀποστεῖλαι. αὐτός τε οὐκ ἂν ἔλθω καὶ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ τῶν ἑλλήνων παρελήλυθα. ὅρκοις τε λακεδαιμονίων καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, ἢ μὴν οὓς ἂν ἔγωγε προσαγάγωμαι ξυμμάχοις, ἔσεσθαι αὐτονόμους. καὶ ἄμα οὐχ ἵνα ξυμμάχους ὑμᾶς ἔχωμεν, ἢ βίᾳ, ἢ ἀπάτῃ προσλαβόντες, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὑμῖν δεδουλωμένοις ὑπὸ ἀθηναίων, ξυμμαχήσοντες. οὔκουν ἀξιῶ οὔτ' αὐτὸς ὑποβουλεύεσθαι, πίστεις τε δίδους τὰς μεγίστας, οὔτε τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι, προχωρεῖν τε ὑμᾶς παρασκευάσαντας. καὶ εἴτις ἰδίᾳ τινὰ δεδιὼς ἆρα μὴ ἐγώ τοι προσθῶμαι τὴν πόλιν ἀπροθυμότερος ᾖ, πολλοῦ μάλιστα πιστοῦσθαι χρή. οὐ γὰρ συστασιάσων ἥκω, οὐδὲ ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζων ἄν φέρειν, ἣ δ' ἀπρεπὴς παρεὶς, δι' ὀλίγους, ἢ δ' ἔλασσον τοῦ πάντα δουλῶσαι μιᾶς. χαλεπώτερα γὰρ ἂν τὰ ἀλλοφύλου ἀρχῆς εἴη καὶ ἡμῖν τοῦ λακεδαιμονίοις, οὐκ ἂν αὖθ' ἡγῶν χάρις καθίσαιτο, αὐτὴ δὲ τιμῆς καὶ δόξης, αἰτία μᾶλλον. οἷς τε τοῖς ἀθηναίοις ἐγκλήμασιν ἐπολεμοῦμεν, αὐτοὶ ἂν φανοίμεθα ἐπιόντα, ἢ ὁ μὲν προδείξας

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΒΡΑΣΙΔΟΥ.

Ἡ μὲν ἐκστρεμφὶς μου καὶ τῆς στρατιᾶς ὑπὸ λακεδαιμονίων ὦ ἀχαιοὶ γεγένηται, τὴν αἰτίαν ἐσαλευθοῦσα, ἣν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου, προείπομεν ἀθηναίοις, ἐλευθεροῦντες τὴν ἑλλάδα πολεμήσειν. εἰ δὲ χρόνῳ ἐπλεύσαμεν, σφαλείσης τῆς ἀπὸ τοῦδε τοῦ πολέμου δόξης, ἣ διὰ τάχους αὐτοὶ αὖθις τοῦ ὑμετέρου κινδύνου, ἠλπίσαμεν ἀθηναίους καθαιρήσειν, μηδὲν μεμφθῆναι. νῦν γὰρ ὅτε παρέσχεν ἀφιγμένοι, καὶ μετὰ ὑμῶν πειρασόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτούς. θαυμάζω δὲ, τῇ τε ἀποκλείσει μου τῆδε τυλῶν, καὶ εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφῖγμαι. ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ λακεδαιμόνιοι, οἰόμενοί τε παρὰ ξυμμάχοις, καὶ πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν γνώμῃ ἥξειν καὶ βουλομένοις ἔσεσθαι, κίνδυνόν τε τοσόνδε ἀπερρίψαμεν διὰ τὰς ἀλλοτρίας, πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἰόντες, καὶ παῦλαν τοῦ προθύμου παρεχόμενοι. ὑμεῖς δέ, εἴπ' ἄλλο ἐννοῦ ἔχετε, ἢ εἰ ἐναντιώσεσθε, τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ, καὶ τῇ ἄλλων ἑλλήνων, δεινὸν ἂν εἴη καὶ οὐ μόνον ὅπα αὐτοὶ αἰτίαι σάθε, ἀλλὰ καὶ οἷς ἂν ἐπίω, τοσοῦτον τῆς ἐμοὶ προσεισόν. καὶ δυσχερὲς ποιούμενοι, εἰ ἄν οὓς πρῶτον ἦλθον μάς, καὶ πρὸ τῶν ἀξιοχρέων παρεχόμενος, καὶ ξυγεσὰν δοκοῦντας ἔχειν, μὴ εὖ ἔξασθε. καὶ τὴν αἰτίαν οὐκ ἔξω τοῦ σῴζεσθαι ἀποδεικνύναι, ἀλλὰ μὴ ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν, μὰ σθένος καὶ ἀδύνατος τιμωρῆσαι πρὸς ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσιν, ἀφίχθαι. καίτοι τρεῖς γε τῇδ', ἢν νῦν ἐγὼ ἔχω, ἂν νίσασαν, ἐμοὶ ξυνοικήσαντος, οὐκ ἠθέλησαν ἀθηναῖοι πλέονες ὄντες, προσμίξαι. ὥστε οὐκ εἰκὸς νῦν τῆγε αὖ τῷ ἐν ἴσῳ στρατῷ ἴσον πλῆθος ἐφ' ὑμᾶς ἀποστεῖλαι. αὐτός τε οὐκ ἂν ἔλθω καὶ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ τῶν ἑλλήνων παρελήλυθα. ὅρκοις τε λακεδαιμονίων καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, ἢ μὴν οὓς ἂν ἔγωγε προσαγάγωμαι ξυμμάχοις, ἔσεσθαι αὐτονόμους. καὶ ἄμα οὐχ ἵνα ξυμμάχους ὑμᾶς ἔχωμεν, ἢ βίᾳ, ἢ ἀπάτῃ προσλαβόντες, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὑμῖν δεδουλωμένοις ὑπὸ ἀθηναίων, ξυμμαχήσοντες. οὔκουν ἀξιῶ οὔτ' αὐτὸς ὑποβουλεύεσθαι, πίστεις τε δίδους τὰς μεγίστας, οὔτε τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι, προχωρεῖν τε ὑμᾶς παρασκευάσαντας. καὶ εἴτις ἰδίᾳ τινὰ δεδιὼς ἆρα μὴ ἐγώ τοι προσθῶμαι τὴν πόλιν ἀπροθυμότερος ᾖ, πολλοῦ μάλιστα πιστοῦσθαι χρή. οὐ γὰρ συστασιάσων ἥκω, οὐδὲ ἀσαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζων ἄν φέρειν, ἣ δ' ἀπρεπὴς παρεὶς, δι' ὀλίγους, ἢ δ' ἔλασσον τοῦ πάντα δουλῶσαι μιᾶς. χαλεπώτερα γὰρ ἂν τὰ ἀλλοφύλου ἀρχῆς εἴη καὶ ἡμῖν τοῦ λακεδαιμονίοις, οὐκ ἂν αὖθ' ἡγῶν χάρις καθίσαιτο, αὐτὴ δὲ τιμῆς καὶ δόξης, αἰτία μᾶλλον. οἷς τε τοῖς ἀθηναίοις ἐγκλήμασιν ἐπολεμοῦμεν, αὐτοὶ ἂν φανοίμεθα ἐπιόντα, ἢ ὁ μὲν προδείξας

καταλαβών. αὐτὴ τοῦ ποιήσας ὁμόσαι τοῖς ἄρχουσι τῶν λακεδαιμονίων. γράφεται ἀσφαλῆ. καὶ ὁ νοῦς ἔχει ὧδε. οὐδὲ γὰρ φανερὰν ἂν φέρειν νομίζω τὴν ἐλευθερίαν, ἣ καταλείψας τὸ πάτριον, ἤγουν τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν, δουλώσω τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις. ἤτοι, τοῖς ἄλλοις ἀχαιοῖς τοῖς πασιάζουσιν. ἢ τὸ ἔλασσον τοῖς αὐτοῖς ἀχαιοῖς τοῖς πᾶσιν. ἤγουν τοῖς μακεδόσιν, ἢ θεσσαλοῖς, ἢ τυχὸν τοῖς λακεδαιμονίοις. τοῖς γὰρ αὐτοῖς ἀχαιοῖς πολλοὺς τε, καὶ ὀλίγους ἔφησεν εἶναι, πρὸς μὲν τοὺς πασιάζουσι, πολλούς. πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους μακεδόνας, τυχὸν καὶ λακεδαιμονίους, ἐλάσσους.

Τοῖς ἀλλοφύλου ἀρχῆς εἴη. τῶν ἀθηναίων. Οἷς τε τοῖς ἀθηναίοις. ἤγουν ἐφ' οἷς. Ἡ ὁ μὲν προδείξας. μ' πρὸ εἰπὼν ἀγγελλόμενος. τοῦ ἀθηναίου αἰνίττεται.

Αρετήν. αὐτὶ τοῦ, περίσκεψιν, ἢ προμήθειαν, ἢ τρόγοιαν, ἢ ὀξέπαθον. Καπακλώμβοι. αἰαδεξάμβοι. Ατάτη γὰρ δύπρεπεῖ. τοῖς γὰρ δυναμένοις φησὶν οὖσιν, ὡς περ ἐσμὲν ἡμεῖς, αἰσχιόν ἐστι μετὰ ἀτάτης δύπρεπῆς κτήσασθαι ἢ περβιασαμβοις ἐκ φανεροῦ. δ μὲν γὰρ βιασαθαι, τῷ τῆς ἰσχύος δικαίῳ γίνεται, καὶ ὡς παρέχει ἰσχὺν ἢ τύχη. τὸ δὲ ἀτατῆσαι, ἀπὸ γνώμης ἀδίκου γίνεται. Τὸ μὲν, γὰρ. τὸ βίᾳ ἐμφανές. Τὸ δὲ, δ' ἀτατῆ δύπρεπεῖ. Διαφορῶν προυμεβα. διαφερόντων. Ρρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαιώσω. πρὸς τοῖς ὅρκοις φησὶν, οὓς ὤμοσα, οὐκ αἰσχοίητε παρ' ἐμοῦ τοῖσιν βεβαιοτέραν λαβεῖν, εἰ μὴ αἰαμείνητε τὰ ἔργα, καὶ θεάσηθε αὐτὰ ἀφομοιούμενα τοῖς λόγοις, οἷς νῦν λέγω τοῖσιν βεβαίαν. τοῦ συμφέροντος αὐτὰ τῆ λόγων παρεχομένων. Αναβρούμβα. φανερὰ γιγόμβα. Εἰ δ' ἐμοῦ ταῦτα. εἰ δ' ἐμοῦ ταῦτα προτεινοντος, καὶ ἐωσαγγελλομένου, φήσετε μὴ δύνασθαι, ἢ τοι ἐλευθερωθῆναι, ἢ συμμαχεῖν. μβουόντας δὲ τῆς φιλίας, ἀξιώσετε ὑμᾶς διωθεῖσαι, ὑφορώμενοι μὴ ἆρα οὐκ ἀκίνδυνος ἡμῖν ἡ ἐλευθερία γένηται. ἔπι δὲ εἰ λέγοι τις ὡς δίκαιον τούτοις ἐλευθεροῦν, οἱ καὶ δύνανται δέξασθαί τε, καὶ παρέχειν τὴν ἐλευθερίαν, ἄκοντα δὲ μηδένα ἀναγκάζειν ἐλευθεροῦσθαι, μάρτυρας μὲν, θεοὺς, καὶ ἥρωας, καὶ ἔξης. Αδύνατοι μὲν φήσετε δῆναι. προσέρχεσθαι δὲ ἡμῖν ὁπλονότη. Ρροσαναγκάζειν. ἐλευθεροῦσθαι δὲ ὁπλονότη. Καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας. ἢ γὰρ ἀνάγκη. Τῶν μὲν λακεδαιμονίων. λείπω δ' ἔνεκεν. Εἰ μὴ προσαχθήσεσθαι. ἢ μῖν δὲ ὁπλονότη. Τοῖς ἀπὸ ὑμῶν. αὐτὴ τῶν ἑλλήνων. Οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γ' ἂν. οὐ γὰρ ἂν. δύλογως ἐγχωροῖμβ ἐλευθεροῦν τὸ ἕλληνας, οὐδ' αὖ δίκαιως τὸ μὴ βουλομβοις ἐλευθεροῦσθαι, ἐλευθεροῦν γε σὺν χειρούμβῳ, ἢ μὴ κοινῇ πᾶσι τοῖς ἕλλησι τοῦτο συνέφερε. Τοὺς πλείους αὖ. τοὺς ἀθηναίους. Αὐτονομίαν, ἰσότιμα. Ρροσταῦτα. ἀφορῶντες δ' ὁπλονότη. Καπαβέσθαι. ἑαυτοῖς δ' ὁπλονότη. Τὸ καλλιγον ὄνομα πρόβεῖναι. τὴν ἐλευθερίαν. Ρολλῶν λεχθέντων. ἀμφιβόλων λόγων λεχθέντων. Κρύφα ψηφισάμβοι. καταπαῦσαι κρίσεως ποιήσαντες. Καὶ παρώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. αὐτὴ τοῦ ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅτε γὰρ λέγομεν παρώσετε ὅρκῳ, αὐτὴ τοῦ ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω. παρόμαι σε δὲ ὅρκῳ, αὐτὴ τοῦ ὅρκον σοι δίδωμι. Αποικία ξυναπέστη. τῶν ἀθηναίων. Του δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος. μετάβασις. Τὸν δ' ἐπὶ τὸ δήλιον. δήλου ὁπὰ ἀπαντήσαι. Διὰ μαρτίας. ἀστοχίας. Τῶν ἡμερῶν. τῆ συμπεφωνημένων. Ας ἔδει. ἦγουν ἐν αἷς.

Εκείνοι

Ἐκεῖνοι δὲ βοιωτοῖς. ὀξεῖ τόν. Παντων βοιωτῶν. ἤγουν παντων τῆς βοιωτῆς συνδραμόντων εἰς τὸ βοηθῆσαι. Αἱ τε σφίσι, καὶ ἡ χαιρώνεια. ὑπὸ τῆς βοιωτῆς. Τὸ ἁμάρτημα. τὴν προδοσίαν. Ανέβαλλον αὐτὴ τείχους τὸν χοῦν. αὐαιρέτους τες, ἐπίθουν. Καὶ σαυρούς. ὀρθὰ ξύλα. Ηκαιρος ἦν. ἤγουν ἐν ᾧ ἦν ἄκαιρότατον, καὶ ἀρμοδιώτατον. Μέχρι ἀρίστου, ἄριστον τὸ νῦν λεγόμενον ἐν τῇ κοινῇ συνθείᾳ. οὐ γὰρ δυναμέθα ἅπαν ἐσσόρας λαβεῖν αὐτὸ, ἐπεὶ ἔλεγε καὶ τὴν πέμπτην, ὡς καὶ τὰς ἄλλας. Ιπποκράτης δὲ νομενέων. ἤγουν ὑπολειφθεὶς ἐν τῷ σηλίῳ. Προχωροῦντας ἐπ' οἴκου. ἤγουν ἀπομακρύναντας τοῦ σηλίου. Βοιωταρχῶν. βοιώταρχος, ἢ βοιωτάφχης.

Κινδυνῦσαι. διὰ κινδύνου χωρῆσαι.

χῆν μὲν ὦ ἄνδρες βοιωτοί. ἡ μὲν προπαρασκευὴ, ἅπαν τὸ ἐξεως τῆς μὴ σπεύδειν νούντων μάχεσθαι. ἡ δὲ κατασκοπὴ, ἐκ διαβολῆς τῆς ἀθηναίων, ὅτι παντα χοῦ ἐχθροί. Νυνὶ δ' εἶπα καὶ ἀσφαλέστερον. τὸ μὴ πολεμῆσαι. Οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς ὁ νοῦς, οὕτως, οὐχ ὁμοίως δεῖ τὸν ἅπαν βουλόμενον, καὶ τὸν ἅπαν βουλόμενον ἀσφαλῶς μεταχειρίζειν, ἀλλὰ σηλονότι δεῖ προκινδυνεύειν τὸν ἅπαν βουλόμενον. ὅμηρος.

Αλλά πού μυχῆς θέον ἔκτορος ἱπποδάμοιο.

Οἷς αὖ ἄλλως ἐπίη. ἐκ τῆς τοῦ ἀγῶνος μύθων, ἄλλως ἄλλον ἀγρδῦσαι θέλων τρέχῃ τις. ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κακοῦ σώζων. ὡς καὶ οἱ ἀθηναῖοι, μᾶλλον προμηθέστεον. ὁ συμπαθασμα προτρεπτικὸν εἰς τὰ πράκτεα, κατὰ διορισμόν τινα τῆς αἱρεσῶν.

ἐκεῖνοι δὲ, βοιωτοῖς. καὶ βοηθείας γνωμδύσης παντων βοιωτῶν, οὐ γὰρ ἅπαν Ιπποκράτης παρελύσει ἐν τῇ γῇ ὤν, προκαταλαμβάνονται, αἵ τε σφᾶς, καὶ ἡ χαιρώνεια. ὡς δὲ ἠθάνατον οἱ πράσσοντες τὸ ἁμάρτημα, οὐδὲν ἐκίνησαν τῆς ἐν ταῖς πολεσῖν, οἱ δὲ Ιπποκράτης ἀναστήσας ἀθηναίους παρῆμει αὐτοῖς, καὶ τοὺς μετοίκους, καὶ ξένων ὅσοι παρῆσαν, ὕστερος ἀφικνεῖται ἅπαν τὸ σηλίον, ἀπὸ τῆς βοιωτῶν ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὄφῶν. καὶ καθίσας τὸν στρατὸν, σηλίον ἐτείχιξε τοιῷδε τρόπῳ, τὸ ἱερὸν τοῦ Απόλλωνος, Τάφρον μὲν κύκλῳ περὶ τὸ ἱερὸν, καὶ τὸν νεών, ἔσκαπτον. ἐκ δὲ τῆ ὀρύγματος, ἀνέβαλλον αὐτὴ τείχος τὸν χοῦν. καὶ σαυροὺς παρακαπαπηγνύντες ἀμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερὸν, ἐνέβαλλον. καὶ λίθους ἅμα, καὶ πλίνθον ἐκ τῆς οἰκοπέδων τῆ ἐγγὺς καθαιροῦντες, καὶ παντὶ τρόπῳ ἐμετεώριζον τὸ ὄρυμα. πύργους τε ξυλίνους κατέστησαν ἦ καιρὸς ἦν, καὶ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδόμημα οὐδὲν ὑπῆρχεν. ἦ γὰρ ἦν σταὶ, καταπεπόηκει. ἡμοῖρα ἀρξάμενοι τρίτῃ, ὡς οἴκοθεν ὥρμησαν, τὸν τε φρούριον, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης μέχρις ἀρίστου. ἔπειτα, ὡς τὰ πλεῖστα ἀπετετέλεστο, τὸ μὲν στρατόπεδον, προαπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ σηλίου οἷον δέκα σταδίους, ὡς ἐπ' οἴκου πορευόμενον. καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ οἱ πλεῖστοι διὰ τοῦ χώρου. οἱ δ' ὁπλῖται θέμενοι τὰ ὅπλα, ἡσύχαζον. Ιπποκράτης δὲ ὑπομένων ἐπ, καθίστατο φυλακάς τε, καὶ τὰ περὶ τὸ προτείχισμα ὅσα ἦν ὑπόλοιπα, ὡς χρὴν ἀπετέλεσαν. οἱ δὲ βοιωτοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ξυνελέγοντο ἐς τὴν ταναγραν. καὶ ἔπειδὴ ἀπὸ πασῶν τῆς πόλεων παρῆσαν, καὶ ἠθροίσθησαν τοὺς ἀθηναίους πρὸς χωροῦντας ἐπ' οἴκου, τῆς ἄλλων βοιωταρχῶν, οἱ ἦσαν ἕνδεκα, οὐ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι, ἔπειδὴ οὐκ ἐν τῇ βοιωτίᾳ ἔτι ἦσαν. μάλιστα γὰρ ἐν μεθορίοις τῆς ὠρωπίας οἱ ἀθηναῖοι ἦσαν, ὅτε ἔβενντο τὰ ὅπλα, Παγώνδας ὁ Αἰολαίδου βοιωταρχῶν ἐκ θηβῶν, μετ' Αριαμβίδου τ' Αὐτομαχίδου. καὶ ἡγεμονίας οὔσης, αὐτοῦ βουλόμενος τὴν μάχην ποιῆσαι, καὶ νομίζων ἄμεινον εἶναι μὴ δυνδῦσαι, προσκαλῶν ἑκάστοις κατὰ λόχους, ὅπως μὴ ἀθρόοι ἐκλίπριεν τὰ ὅπλα, ἔπειθε τοὺς βοιωτοὺς ἰέναι ἐπὶ τοὺς ἀθηναίους, καὶ τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι, λέγων τοιάδε.

ΠΑΡΑΚΕΛΕΥΣΙΣ ΠΑΓΩΝΟΥ.

Χρὴν μὲν ὦ ἄνδρες βοιωτοὶ, μήδ' εἰς ἐπίνοιαν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν τῶν ἀρχόντων, ὡς οὐκ εἰκὸς ἀθηναίοις, ἢν ἄρα μὴ ἐν τῇ βοιωτίᾳ ἐπὶ καταλάβωμεν αὐτοὺς δῃ μάχης ἐλθεῖν. τὴν γὰρ βοιωτίαν ἐκ τῆς ὁμόρου ἐλθόντες, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι, μέλλουσι φθείρειν. καὶ εἰσὶ δήπου πολεμῖοι, ἐν ᾧ τε αὖ χωρίῳ καταληφθῶσι, καὶ ὅθεν ἐπελθόντες, πολεμῖα ἔδρασαν. νυνὶ δ' εἶπῳ καὶ ἀσφαλέστερον ἔδοξεν εἶναι, μαθαγνώτω. οὐ γὰρ τὸ προμηθὲς οἷς αὖ ἄλλος ἐπίη, πολὺ τ' ὄφελτέρας ὁμοίως ἐνδέχεται λογισμόν, καὶ ὅς τις τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἔχει, τοῦ δὲ πλησίονος ὀρεγόμενος, εἰκῶν τινι ἐπέρχεται. πάτριον τε ὑμῖν στρατὸν ἀμύφυλον ἐπελθόντα, καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ, καὶ ἐν τῇ τ' πέλας, ὁμοίως ἀμύνεσθαι. ἀθηναίους δ', καὶ προσέτι ὁμόροις ὄντας, πολλῷ μᾶλλον δεῖ. πρός τε γῆ τῶν ἀτυγούντων πᾶσι τὸ αἰτίαλον καὶ ἐλεύθερον καθίσταται. καὶ πρὸς τούτοις τε δή, οἷς καὶ μὴ τοῖς ἐγγὺς, ἀνὰ πάντων. Ράτριόν τε ὑμῖν. ἀπὸ τοῦ ἔθους ἡ ὀργαδία τοῦ δυνατοῦ. προαναφωνεῖ δ' ὁ μέλλει διὰ παραδείγματος ὕστερον ἀποδείξαι. Αθηναίους δὲ καὶ προσέτι. τὸ συμφόρον μᾶλλον τοῖον ἀπὸ προσώπου, καὶ τρόπου. Καὶ ἐλεύθερον καθίσταται. ἤγουν, οἱ γὰρ πρὸς τοὺς ἀτυγεῖτονας αἰτιῶνται ἀλόντες, καὶ αὐτὴ μαχόμενοι, καὶ ἐλεύθεροί εἰσῶ.

καὶ τοὺς ἄνωθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι, ὡς οὐ χρὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν; παράδειγμα δὲ ἔχομεν τοὺς περὶ Πύλον Ἀθηναίους, καὶ τῆς ἄλλης ἐλλάδος τὸ πολύ, ὡς αὐτοῖς διάκειται. καὶ γνῶναι ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις, οἱ πλησιόχωροι, πρὸς γῆς ὅρων τὰς μάχας ποιοῦνται. ἡμῖν δὲ ἐς θάλασσαν, ἣν νικηθῶμεν, εἰς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος ἀγωνίσεται. εἰσελθόντες γάρ, βία τὰ ἡμέτερα ἕξουσι. τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν ἑτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἐχόμεν. εἰώθασί τε οἱ ἰσχύος πρὸ θράσει τοῖς πέλας ὡς πρὸς Ἀθηναίους νῦν ἐπιόντες, τὸν μὲν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ μόνον ἀμυνόμενον, ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν. τὸν δὲ ἐξωόρων πρασσοντα, καὶ ἢν καιρὸς ᾖ πολέμου ἄρχοντα, ὅσον ἑτοίμως κατέχειν. πειρῶσι δὲ ἐχόμενοι μεῖς αὐτοῦ ἐς τοὺς δ' ἐνικήσαντες γὰρ ἐν κορωνείᾳ αὐτοὺς, ὅτε τὴν γῆν, ἡμῶν πασσαλούντων, κατεῖχον, πολλὴν ἀδειαν τῇ Βοιωτίᾳ μέχρι τοῦδε κατεστήσαμεν. ὧν χρὴ μνησθέντας ἡμᾶς, τούς τε πρεσβυτέρους ὁμοιωθῆναι τοῖς πρὶν ὄργοις, τούς τε νεωτέρους, πατέρων τὴν τοῦ πατὰ ἀγαθῶν τε νομίμων παῖδας, πειρᾶσθαι μὴ ἀμαχὶ ἀνάστατα ποιῆσαι τὰ προσηκούσας ἀρετάς. πιστεύσαντες δὲ τῷ θεῷ πρὸς ἡμῶν ἕστασθαι, οὗ τὸ ἱερὸν αὐτόμολοι τειχίσαντες, νέμονται. καὶ τοῖς ἱεροῖς ἀνημῖν θυσαμένοις καλὰ φαίνεται, ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς δὲ. καὶ δεῖ, ἐὰν ὅτι ὧν μὲν ἐφίενται, πρὸς τοὺς μὴ ἀμυνομένους ἀσινῆ τινα, κλάσθωσαν. οἷς δὲ φυναῖον τὴν πατρῴων ἀεὶ ἐλευθερουῦν μάχη, καὶ τὴν ἄλλων μὴ δουλοῦσθαι ἀδίκως, ἀναγώνιστα ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἀπιάσι.

Τοιαῦτα μὲν παρήνεσε τοῖς Βοιωτοῖς παραινέσας, ἐπέστειλε καὶ τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ κατὰ τάχος ἀναστήσας, ἦγε τὸν στρατόν. ἦδη γὰρ καὶ τῆς ἡμέρας ὀλίγον ἦν. καὶ ἐπεὶ δὲ προσέμιξεν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος αὐτῶν, ἐς χωρίον καθίσας, ὅθεν λόφου ὄντος μεταξὺ οὐκ ἐθεώρουν ἀλλήλους, ἐπαύσετε, καὶ παρεσκευάζετο ὡς ἐς μάχειν. τῷ δὲ Ἱπποκράτει ὄντι πρὸς τὸ σήλιον, ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη ὅτι Βοιωτοὶ ἐπῆσχοντο, πέμπει ἐς τὸ στράτευμα, κελεύων ἐς τάξιν καθίστασθαι. καὶ αὐτὸς οὐ πολλῷ ὑστέρῳ ἐπῆλθε, καταλιπὼν ὡς τριακοσίους ἱππέας πρὸς τὸ σήλιον, ὅπως φυλακὴς πέραμα εἴεν, εἴ τις ἐπέοι αὐτῶν. καὶ τοῖς Βοιωτοῖς καιρὸν φυλάξαντες, ἐπιγενόμενοι ἐν τῇ μάχῃ. Βοιωτοὶ δὲ πρὸς τούτους αὐτικατέστησαν τοὺς ἀμυνομένους. καὶ ἐπειδὴ καλῶς αὐτοῖς εἶχεν, ὑπερεφάνησαν τοῦ λόφου, καὶ ἔθεντο τὰ ὄρθια πεπαγμένοι, ὡς περ ἐμελλον, σημεῖα ἑπτακισχίλιοι μάλιστα, καὶ ψιλοὶ ὑπερμύριοι, ἱππεῖς τε χίλιοι, καὶ πελτασταὶ πεντακόσιοι. εἶχον δὲ δεξιὸν μὲν κέρας Θηβαῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτοῖς. μέσοι δὲ, Ἁλιάρτιοι, καὶ Κορωναῖοι, καὶ Κωπαῖς, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ τὴν λίμνην. τὸ δὲ εὐώνυμον, εἶχον Θεσπιῆς, καὶ Παναγραῖοι, καὶ Ὀρχομένιοι. ἐπὶ δὲ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ, οἱ ἱππεῖς, καὶ ψιλοὶ ἦσαν. ἐπὶ δὲ τοῖς δεξιοῖς Θηβαῖοι, ἐτάξαντο, οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἑκάστοις ἔτυχον. αὕτη μὲν Βοιωτῶν παρασκευὴ, καὶ διάκοσμος ἦν. Ἀθηναῖοι μὲν οἱ δεόμενοι, ἐπὶ ὁπλιτῶν παῦ τὸ στρατόπεδον ἐτάξαντο, ὄντες ἴσοι καὶ παραπλήσιοι τοῖς ἐναντίοις. ἱππεῖς δὲ ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ ψιλοὶ δὲ, ἐκ παρασκευῆς μὲν ὡπλισμένοι, οὔτε τότε παρῆσαν, οὔτε ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει. οἱ δὲ ξυνεσέβαλον ὄντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων, ἀλισκόμενοί τε πολλοὶ ἠκολούθησαν, ἅτε παντάπασιν ξένων τῶν παρόντων καὶ ἀστῶν θορυβούμενοι. καὶ ὡς τὸ πρῶτον ὥρμησαν ἐπὶ οἴκου, οὐ παρεγένοντο, ὅτι μὴ ὀλίγοι. καθεστώτων δὲ ἐς τάξιν ἤδη, καὶ μελλόντων ξυμίεναι, Ἱπποκράτης ὁ στρατηγὸς ἐπὶ παρὰ τὸν στρατὸν τῶν Ἀθηναίων, παρεκελεύετό τε, καὶ ἔλεγε τοιάδε.

ΠΑΡΑΚΕΛΕΥΣΙΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ὦ Ἀθηναῖοι, δι' ὀλίγου μὲν ἡ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρός τε τοὺς ἀγαθοὺς αὖ δρᾶσαι, καὶ ὑπόμνησιν μᾶλλον ἔχει, ἢ ἐπικέλευσιν. παρ' ἡμῖν δὲ οὐδενὶ ὑμῶν, ὡς ἐν τῇ ἄλλοτρίᾳ οὐ προσῆκον τοσόνδε κίνδυνον ἀναρριπτοῦν· καὶ μελλόντων ξυμίεναι. ἑκατέρων τῶν στρατῶν. Διὸ ὀλίγου μέν. λόγου σήλονότι. Ἀναρριπτοῦμεν. ῥιψοκινδύνως λαμβανόμεν.

Εν γαρ τη τούτων. γη δηλονότι. Χωρήσατε δν. το εξής, χωρήσατε οίων εις αυτούς αξίως της πόλεως. Ες αυτούς. τους εναντίους. Και γαν πατέρων. από κοινού το αξίως. Το δε μηδέν. τ στρατού. Ουκέτι φθάσαντος. νύν αυτί τ καταλαβόντος. Και προσεμβαλόντες δρόμω. αυτοίς δηλονότι προσχόντες. Ουκ ηλθεν εις χείρας. ήγουν ου σύμπεμξεν. ρύακες ρύμματα ύδρηγά. Αλλά το αυτό εθαθεν. εκατέρων δηλονότι τα έσχατα. Και επίσαντους τε άλλους. οι αθηναίοι. υπεχώρησαν τ γη αυτοίς. τοις αθηναίοις. Και κυκλωθέντων εν ολίγω υπό τ αθηναίων εν ολίγω πόσω. Και προς το μαχόμενον. μόρος τ βοιωτών, το επί τ μάχην ορμένον. Εκράτει τ θεού αθηναίων. κρείττων ήν. Και ωσάμενοι. τους αθηναίους δηλονότι. Και ξυνέβη ταγών δα. το εξής, ξυνέβη εις φόβον καταστήναι Και υπεφάνεν τ. τη ιππέων τ βοιωτών δηλονότι.

μεν. εν γαρ τη τούτων, υπερ της ημετέρας ο αγών έσται. και ην νικήσωμεν, ου μη ποτε υμίν πελοποννήσιοι εις την χώραν αυθις της τωνδε είσω εσβαλούσιν. εν δε μια μάχη, την δε τε προσκλασθε, και εκείνην μάλλον ελευθερούτε. χωρήσατε ουν άξίως εις αυτούς, της τε πόλεως, ην έκαστος πατρίδα έχων πρώτην εν τοις έλλησιν απολλυται, και του πατέρων, οι τους δε μάχη κρατούντες μετα Μυρωνίδου εν οινοφύτοις την βοιωτίαν ποτε έσχον.

Τοιαυτα του Ισοκράτους παρακελευομένου, και μέχρι μεν μέσου του στρατοπέδου εσελθόντος, το δε πλέον ουκέτι φθάσαντος, οι βοιωτοι παρακελευσαμένου, και σφίσιν ως δη ταχέως και εν ταυθα Παγώνδου παυσαντος, εσήεσαν από του λόφου, αυτεσήεσαν δε και οι αθηναίοι, και προσέμιξαν δρόμω. και εκατέρων του στρατοπέδων τα έσχατα ουκ ηλθεν εις χείρας, αλλα δ' αυτο εθαθε. ρύακες γαρ εκώλυσαν. το δε άλλο καρτερά μάχη, και ωθισμώ απίδων ξυνεστήκει. και το μεν δυώνυμον του βοιωτου και μέχρι του μέσου, ησσατο υπο του αθηναίων. και εωσαν τους τε άλλους ταυτη, και ουχ ήκιστα τους θεσπιέας. υπεχωρησαν γαρ αυτοις του παρατεταγμένων, και κυκλωθέντων εν ολίγω, οι δε διεφθάρησαν θεσπιέων, εν χερσιν αμυνόμενοι, κατεκόπησαν. και πίνες και του αθηναίων δη την κύκλωσιν παραχέντες, ηγνόησαν τε, και απέκτειναν αλλήλους. το μεν ουν ταυτη ησσατο του βοιωτων, και προς δ' μαχόμενον κατέφυγε. το δε δεξιον, ή οι θηβαίοι ησαν, εκράτει του αθηναίων. και ωσάμενοι κατέβραχυ, το πρώτον επηκολούθουν. και ξυνέβη, Παγώνδου πολεμάρχου τελευτήσαντος του ιππέων εκ του αφανούς περι τον λόφον ως επήνει το δυώνυμον αυτου, και υπεφάνεταν αμφιδίως, το νικάν του αθηναίων κόρας νομίσαν άλλο στράτευμα επιέναι, εις φόβον καταστήναι. και αμφοτέρωθεν ηδη υπο τε του τοιούτου, και υπο του θηβαίων επεκπεμένων, και παρρήγνυτο, φυγη καθεστήκει παντος τ στρατ τ αθηναίων. και οι μεν, προς το δηλιον τε και την θάλασσαν ώρμησαν. οι δε, επι του ώρωπου. άλλοι δε, προς παρνηθα το όρος. οι δε, ως έκαστοί τινα ειχον ελπίδα σωτηρίας. βοιωτοι δε επεκπεμενοι, εκλεινον. και μάλιστα οι τε ιππής αυτων, και οι λοκροι βεβοηθηκότες, άρτι της τροπης γιγνομένης. νυκτος δε επιλαβούσης το όργον, ράον το πλήθος των φευγόντων διεσώθη. και τη υστεραία, οι τε εκ του ώρωπου, και οι εκ του δηλίου φυλακην εγκαταλιπόντες, ειχον γαρ αυτο όμως επι, απεκομίσθησαν κατα θάλασσαν επ' οίκου. και οι βοιωτοι τροπαιον στησαντες, και τους εαυτ τ αιρομένους νεκρούς, τους τε τ πολεμίων σκυλεύσαντες, και φυλακην καταλιπόντες, απεχώρησαν εις την τανάγραν, και τω δηλίω επεβούλευον, ως προσβαλούντες. εκ τ αθηναίων κύρος προβομένος επι τους νεκρούς, απαντα κήρυκι βοιωτω, ος αυτον απο στρέφας, και φανερον ουδεν πράξει, πριν αν αυτος απαχωρήση παλιν, καπασας επι τους αθηναίους, ελεγε τα παρα τ βοιωτων, ότι ου δικαίως δρασειαν παραβαίνοντες τα νόμιμα του ελλήνων. πασι γαρ ειναι καθεστηκός ιόντας επι την αλλήνων, ιερων του ενόντων απέχεσθαι. αθηναίους δε δηλιον τειχίσαντας, ενοικείν. και όσα άνθρωποι εν βεβήλω δρώσι, πάντα γίγνεσθαι αυτόθι. ύδωρ τε, ο ην άφθονον σφίσι, μην προς τα ιερα χόρνιβι χρήσθαι, απαντάσαντας υδρεύεσθαι. ως τε υπο τε του θεου, και

Μεν. εν γαρ τη τούτων, υπερ της ημετέρας ο αγών έσται. και ην νικήσωμεν, ου μη ποτε υμίν πελοποννήσιοι εις την χώραν αυθις της τωνδε είσω εσβαλούσιν. εν δε μια μάχη, την δε τε προσκλασθε, και εκείνην μάλλον ελευθερούτε. χωρήσατε ουν άξίως εις αυτούς, της τε πόλεως, ην έκαστος πατρίδα έχων πρώτην εν τοις έλλησιν απολλυται, και του πατέρων, οι τους δε μάχη κρατούντες μετα Μυρωνίδου εν οινοφύτοις την βοιωτίαν ποτε έσχον.

Τοιαυτα του Ισοκράτους παρακελευομένου, και μέχρι μεν μέσου του στρατοπέδου εσελθόντος, το δε πλέον ουκέτι φθάσαντος, οι βοιωτοι παρακελευσαμένου, και σφίσιν ως δη ταχέως και εν ταυθα Παγώνδου παυσαντος, εσήεσαν από του λόφου, αυτεσήεσαν δε και οι αθηναίοι, και προσέμιξαν δρόμω. και εκατέρων του στρατοπέδων τα έσχατα ουκ ηλθεν εις χείρας, αλλα δ' αυτο εθαθε. ρύακες γαρ εκώλυσαν. το δε άλλο καρτερά μάχη, και ωθισμώ απίδων ξυνεστήκει. και το μεν δυώνυμον του βοιωτου και μέχρι του μέσου, ησσατο υπο του αθηναίων. και εωσαν τους τε άλλους ταυτη, και ουχ ήκιστα τους θεσπιέας. υπεχωρησαν γαρ αυτοις του παρατεταγμένων, και κυκλωθέντων εν ολίγω, οι δε διεφθάρησαν θεσπιέων, εν χερσιν αμυνόμενοι, κατεκόπησαν. και πίνες και του αθηναίων δη την κύκλωσιν παραχέντες, ηγνόησαν τε, και απέκτειναν αλλήλους. το μεν ουν ταυτη ησσατο του βοιωτων, και προς δ' μαχόμενον κατέφυγε. το δε δεξιον, ή οι θηβαίοι ησαν, εκράτει του αθηναίων. και ωσάμενοι κατέβραχυ, το πρώτον επηκολούθουν. και ξυνέβη, Παγώνδου πολεμάρχου τελευτήσαντος του ιππέων εκ του αφανούς περι τον λόφον ως επήνει το δυώνυμον αυτου, και υπεφάνεταν αμφιδίως, το νικάν του αθηναίων κόρας νομίσαν άλλο στράτευμα επιέναι, εις φόβον καταστήναι. και αμφοτέρωθεν ηδη υπο τε του τοιούτου, και υπο του θηβαίων επεκπεμένων, και παρρήγνυτο, φυγη καθεστήκει παντος τ στρατ τ αθηναίων. και οι μεν, προς το δηλιον τε και την θάλασσαν ώρμησαν. οι δε, επι του ώρωπου. άλλοι δε, προς παρνηθα το όρος. οι δε, ως έκαστοί τινα ειχον ελπίδα σωτηρίας. βοιωτοι δε επεκπεμένοι, εκλεινον. και μάλιστα οι τε ιππής αυτων, και οι λοκροι βεβοηθηκότες, άρτι της τροπης γιγνομένης. νυκτος δε επιλαβούσης το όργον, ράον το πλήθος των φευγόντων διεσώθη. και τη υστεραία, οι τε εκ του ώρωπου, και οι εκ του δηλίου φυλακην εγκαταλιπόντες, ειχον γαρ αυτο όμως επι, απεκομίσθησαν κατα θάλασσαν επ' οίκου. και οι βοιωτοι τροπαιον στησαντες, και τους εαυτ τ αιρομένους νεκρούς, τους τε τ πολεμίων σκυλεύσαντες, και φυλακην καταλιπόντες, απεχώρησαν εις την τανάγραν, και τω δηλίω επεβούλευον, ως προσβαλούντες. εκ τ αθηναίων κύρος προβομένος επι τους νεκρούς, απαντα κήρυκι βοιωτω, ος αυτον απο στρέφας, και φανερον ουδεν πράξει, πριν αν αυτος απαχωρήση παλιν, καπασας επι τους αθηναίους, ελεγε τα παρα τ βοιωτων, ότι ου δικαίως δρασειαν παραβαίνοντες τα νόμιμα του ελλήνων. πασι γαρ ειναι καθεστηκός ιόντας επι την αλλήνων, ιερων του ενόντων απέχεσθαι. αθηναίους δε δηλιον τειχίσαντας, ενοικείν. και όσα άνθρωποι εν βεβήλω δρώσι, πάντα γίγνεσθαι αυτόθι. ύδωρ τε, ο ην άφθονον σφίσι, μην προς τα ιερα χόρνιβι χρήσθαι, απαντάσαντας υδρεύεσθαι. ως τε υπο τε του θεου, και

Παραβαίνοντες. αθετούντες.

Τα νόμιμα τ Ελλήνων. ήγουν τους νόμους. Καθεστηκός. έννομον. Ιόντας επι την αλλήλων. ήγουν ει σβάλλοντας πολεμικώς κατα τ αλλήλων γης. Αυτόθι. εν τω ιερω. Πλην προς τα ιερά. αυθις χήσθαι. Χόρνιβι χήσθαι. ήγουν συ ουκ ην θεμιτον φαύσαι αυτους, ήγουν τους θηβαίους, ει μη ότε τας χείρας καθαίροιεν δι' αυτου δηλονότι τ ύδατος, μέλλοντες τ θυμ' άφεσθαι.

Απαντάσαντας. αίμασαμένους ύδρεύεσθαι. ήγουν εξ αυτ του ύδατος αίμωμένους προς τας κοινας χρείας χρήσθαι.

Τοὺς ὁμωχέτας. ὁμωχέτους οἱ συμμετέχοντες τοῦ αὐτοῦ ναῶν, καὶ τοῦ αὐτῶν ἱερῶν. Προσαγορεύειν αὐτούς. τοὺς βοιωτούς. Ἀποίνατας. τοὺς ἀθηναίους.

Οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδέν. ἢ γοῦν οὐδὲν παραλυμήνασθαι. Ἐπὶ τούτῳ. ἐπὶ τῷ ἀδικῆσαι δ' ἱερόν. Τοὺς ἀδικοῦντας. ἤγουν τοὺς βιβλαιοῦντας. Μᾶλλον σφᾶς. τοὺς ἀθηναίους.

Ἐξαναστήσαντες. ἀπελάσαντες. μεθανάστησαντες. Ὑδωρ τε ἐν τῇ ἀναγκῇ. ὑπὸ τῆς ἀναγκῆς τοῦ καιροῦ. Ἀλλ' ἐκείνους. τοὺς βιβλαίους. Ἐπὶ τὴν σφετέραν. τὴν τῶν ἀθηναίων. Ξυγγνώμην τινὰ γίγνεσθαι. ἤγουν ξυγγνώμην λαμβανόν.

Ἀπὸ τοῦ ξυμφορῶν. ἀπὸ τοῦ παρόντων δεινῶν.

Τολμήσασι. τολμηρῶς πράξασι παρὰ τὰ καθεστηκότα.

Ἐκείνους. τοὺς βοιωτούς. Μὴ ἀποῦσιν. ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπόντες. Πάλιν ἀκριβῶς. κατὰ φύσιν. Στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα. τὸν τροφέα, δηλονότι σώματος.

ἑαυτῶν, βοιωτοὺς δὲ καλουμένους τοὺς ὁμωχέτας δαίμονας, καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἀποίνατας, ἀπενεγκεῖν τὰ σφέτερα αὐτοῦ. Τοσαῦτα τοῦ κήρυκος εἰπόντος, οἱ ἀθηναῖοι πεμψάντες παρὰ τοὺς βοιωτοὺς ἑαυτῶν κήρυκα, τὸ μὲν ἱερὸν οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδέν, οὔτε τοῦ λοιποῦ ἐκόντες βλάψειν. οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἐστελθεῖν διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δίκας αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας μᾶλλον σφᾶς ἀμύνωνται. τὸν δὲ νόμον τοῖς ἕλλησιν εἶναι, ὃν αἱ ἥκιστα δὲ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης, ἥν τε πλέονος, ἥν τε βραχυτέρας, τούτων καὶ τὰ ἱερὰ ἀεὶ γίγνεσθαι τρόποις θεραπευόμενα, οἷς ἂν πρὸς τοὺς εἰωθότας καὶ δύνωνται. καὶ γὰρ βοιωτοὺς, καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἄλλων, ὅσοι δίκαια σπουδάσαντες τινα, βίᾳ νέμονται γῆν, ἀπὸ τριῶν ἱερῶν τὸ πρῶτον ἐπελθόντας, οἰκεῖα νῦν κεκλῆσθαι. καὶ αὐτοὶ δὲ μείζονος δυνηθέντες τῆς ἐκείνων κρατήσαι, τοῦτ' ἂν ἔχειν. νῦν δὲ ἐνίοις μέρεσιν εἰσὶν ἑκόντες εἶναι, ὡς ἐκ σφετέρου οὐκ ἀπεῖναι. ὕδωρ τε ἐν τῇ αὐάγκῃ κινῆσαι, ἵνα οὐκ αὐτοὶ ὑβρει προσθέσθαι, ἀλλ' ἐκείνους πρότερους ἐπὶ τὴν σφετέραν ἐλθόντας ἀμυνομένοις διάζεσθαι χρῆσθαι. ἐπὶ δὲ εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ, καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον, ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τὸ θεοῦ. καὶ γὰρ τὰ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων, καταφυγὴν εἶναι τοῖς νόμους. παρανομίαν τε ἐπὶ τοῖς μὴ αὐάγκῃ κακοῖς ὀνομασθῆναι, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῆ ξυμφορῶν τι τολμήσασι. τοὺς τε νεκροὺς πολὺ μείζονος ἐκείνους αὐτὶ ἱερῶν ἀξιοῦντας ἀποδίδοναι σεβεῖν. ἢ τοῖς μὴ ἐθέλουσι τὰ ἱερὰ κομίζεσθαι. σαφῶς τε ἐκέλευον σφίσιν εἰπεῖν, μὴ ἀποιοῦν ἐκ τῆς βοιωτῶν γῆς. οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνων ἐπεῖναι, ἐν ᾗ δὲ ὁρίσαντο. ἀλλὰ κατὰ τὰ πάτρια τοὺς νεκροὺς περιδοῦσιν αἱρεῖσθαι. Οἱ δὲ βοιωτοὶ ἀπεκρίναντο, ἃ μὲν ἐν τῇ βοιωτίᾳ ἔσιν, ἀποίνατας ἐκ τῆς ἑαυτῶν, ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα. ἃ δ' ἐν τῇ ἐκείνων, αὐτοὺς γιγνώσκειν τὸ πρωτεῖον, νομίζοντες τὴν μὲν ὡρωπίαν ἐν ᾗ τοὺς νεκροὺς ἐν μεθορίοις τῆς μάχης γενομένης κεῖσθαι ξυνεβη, ἀθηναίων κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι. καὶ οὐκ αὖ αὐτοὺς βίᾳ σφῶν κρατήσαι αὐτῶν. οὐδ' ὡς ἐπενδοῦναι δικαίως τῆς ἐκείνων. τὸ δὲ ἐκ τῆς ἑαυτῶν, δικαίως εἶναι ἀποκρίνασθαι, ἀποδόντας, καὶ ἀπολαβεῖν ἃ ἀπωλοῦν. ὁ δὲ κήρυξ τῶν ἀθηναίων ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπράκτος. καὶ οἱ βοιωτοὶ εὐθὺς μεταπεμψάμενοι ἐκ τε τοῦ μιλιέως κόλπου ἀκοντιστάς, καὶ σφενδονήτας, καὶ βεβουβηκότας αὐτοῖς μετὰ τὴν μάχην, κορινθίων τε δισχιλίων ὁπλιτῶν, καὶ τῶν ἐκ νισαίας ὀξέλην λυθότων πελοποννησίων φρουρῶν, καὶ μεταξέως ἅμα, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ δήλιον, καὶ προσέβαλον τῷ τείχισματι. ἄλλῳ τε τρόπῳ πειράσαντες, καὶ μηχανὴν προσήγαγον, ἣ τοιάδε. Κεραίαν μεγάλην διχα πρίσαντες, κοίλαναν ἀπασαν, καὶ ξυνήρμοσαν πάλιν ἀκριβῶς, ὡς τροχοειδὲς. καὶ ἐπ' ἀκρων λέβητα τε ἤρτησαν ἁλύσεσι, καὶ ἀκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεραίας ὑπῆρουν ἐς αὐτὸν νάδυον καθεῖτο. καὶ ἐστὸ δήρητο ἐπὶ μεγα καὶ τὰ ἄλλου ξύλου. προσῆγον δὲ ἐκ πολλοῦ ἁμάξας τῷ τείχει, ᾗ μάλιστα τῇ ἀμπέλῳ, καὶ τοῖς ξύλοις ὡκοδόμητο. καὶ ὁπότε ἐπὶ ἐγγὺς, φύσας μεγάλας ἐφέντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας, ἐφύσων. ἡ δὲ πνοὴ ἰοῦσα στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα ἔχοντα αἱθρακὰς πεπυρωμένους, καὶ θεῖον, καὶ πίσσαν, φλόγα ἐποίει μεγάλην. καὶ ἥπτε τὸ τείχος, ὥστε μηδένα ἐπὶ μένειν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας, ἐς φυγὴν καταστῆναι, καὶ τὸ τείχισμα τοῦτο τῷ τρόπῳ ἁλῶναι. τὸ δὲ φρουρῶν, οἱ μὲν ἀπέθανον. διακόσιοι δὲ, ἐλήφθησαν. τὸ δὲ ἄλλων τὸ πλῆθος, ἐς τὰς ναῦς ἐμβάν, ἀπεχώμιάθησαν ἐπ' οἴκου. τὸ δὲ δηλίου ἐπάλαι καὶ δεκάτην ἡμέραν ἀφεστηκότος μετὰ τὴν μάχην, καὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἀθηναίων κήρυκος οὐδὲν πω ἐπιτελουμένου τῶν γεγενημένων, ἐλθόντος οὐ πολὺ ὕστερον αὖθις περὶ τῶν νεκρῶν, ἀπέδοσαν οἱ βοιωτοί. καὶ οὐκέτι τὰ αὐτὰ ἀπεκρίναντο. ἀπέθανον δὲ βοιωτῶν μὲν ἐν τῇ μάχῃ ὀλίγῳ ἐλάσσους τριακοσίων. ἀθηναίων δὲ, ὀλίγῳ ἐλάσσους χιλίων, καὶ Ἱπποκράτης στρατηγός. φίλων δὲ καὶ σκευοφόρων, πολὺς ἀριθμός. μετὰ δὲ τὴν μάχην ταύτην, καὶ ὁ Δημοσθένης ὀλίγῳ ὕστερον ὡς αὐτῷ τότε πλεῦσαν, τὰ περὶ τὰς Φας τῆς Πελοποννήσου προυχώρησαν, ἔχων τὸν στρατὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, τῶν τε Ἀκαρνάνων, καὶ ἀγραίων, καὶ ἀθηναίων τετρακοσίους ὁπλίτας, ἀποβὰς ἐπρίσατο ἐς τὴν Οἰνωνίαν. καὶ πρὶν πάσας τὰς ναῦς καταπλεῦσαι, βοηθήσαντες οἱ Οἰνωνίοι, τοῖς ἀπο-

βικότας ἐτρέψαν, καὶ κατεδίωξαν τὰς ναῦς. καὶ τοὺς μὲν, ἀπέκλεισαν. τοὺς δὲ, ζῶντας ἔλαβον. προσαῖον δὲ πήσαντες, τοὺς νεκροὺς, ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν. ἀπέθανε δὲ καὶ Σιτάλκης ὁ δρυσῶν βασιλεὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν μοίρας τοῖς ἐαυτοῦ ἡλίῳ, στρατεύσας ἐπὶ τριβαλλοὺς, καὶ νικηθεὶς μάχῃ. Σεύθης δὲ ὁ Σπαραδόκου, ἀδελφιδοῦς ὢν αὐτοῦ, ἐβασίλευσεν ὁδρυσῶν τε, καὶ τῆς ἄλλης θρᾴκης, ἥσσων καὶ ἐκεῖνος. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Βρασίδας ἔχων τοὺς ἐαυτοῦ θρᾳκῶν ξυμμάχοις, ἐστράτευσεν ἐς ἀμφίπολιν ἐπ' ἐαυτοῦ ῥυμόνι ποταμῷ, ἀθηναίων ἀποικίαν. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἔστιν, ἐπειράσατε μὲν πρότερον καὶ Ἀρισταγόρας ὁ μιλησίος φεύγων βασιλέα Δαρεῖον, κατοικίσαι, ἀλλὰ ὑπὸ ἠδώνων ἐξεκρούσθη. ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἀθηναῖοι, ἐπὶ δύο καὶ τριάκοντα ὕστερον ἐτοῖκους μυρίους σφῶν τε αὐτῶν, καὶ τῶν ἄλλων, ὃν βουλόμενον πέμψαντες, οἱ διέφθαρησαν ἐν δράβησκῳ ὑπὸ θρᾳκῶν. καὶ αὖθις ἐνὸς δέοντος, τριακοστῷ ἔτει ἐλθόντες οἱ ἀθηναῖοι, Ἀγνωνος τοῦ Νικίου οἰκιστοῦ ἐκπεμφθέντος, ἠδωνας ὤκισαν ἐξελάσαντες, ἐκτίσαν τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ πρότερον ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. ὥρμων δὲ ἐκ τῆς ἠιόνος, ἣν αὐτοῖς εἶχον ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ ἐπιβαλάσσιον, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους ἀπέχον ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως, ἣν ἀμφίπολιν Ἀγνων ὠνόμασεν, ὅτι περιῤῥέοντος τοῦ στρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, τεῖχος μακρῷ ἀπολαβὼν ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμὸν, περιφανῆς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον, ὡκισεν. ἐπὶ ταύτην οὖν ὁ Βρασίδας, ἀραὶς ὀξ ἀρνῶν τῆς χαλκιδικῆς, ἐπορεύετο τῷ στρατῷ. καὶ ἀφικόμενος προῄδειλιν ἐπὶ τὸν Αὐλῶνα, καὶ Βρωμίσκον, καὶ ἡ Βόλβη λίμνη ὀξίνους ἐς θάλασσαν, καὶ δείπνον ποησάμενος, ἐχώρει τὴν νύκτα. χειμὼν δὲ ἦν, καὶ ὑπένιφεν, ἢ καὶ μᾶλλον ὥρμησε βουλόμενος λαθεῖν τοὺς ἐν τῇ ἀμφιπόλει, πλὴν τοῦ προδιδόντων. ἦσαν γὰρ ἀργιλίων τε ἐν αὐτῇ οἰκήτορες. ἦσαν δὲ οἱ ἀργίλιοι, ἀνδρῶν ἀποικοι. καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ ξυνέπραξαν ταῦτα, οἱ μὲν, περδίκκα πειθόμενοι, οἱ δὲ, χαλκιδῦσι. μάλιστα δὲ οἱ ἀργίλιοι ἐγγὺς τε προσοικοῦντες, καὶ ἀεὶ ποτε τοῖς ἀθηναίοις ὄντες ὑποπτοι, καὶ ἐπὶ βουλόμενοι τῷ χωρίῳ, ἐπειδὴ παρέτυχεν ὁ καιρὸς, καὶ Βρασίδας ἦλθεν, ἔπραξάν τε ἐκ πλείονος πρὸς τοὺς ἐμπολιτεύοντας σφῶν ἐκεῖ, ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πόλις. καὶ τότε δεξάμενοι αὐτὸν, τῇ πόλει, καὶ ἀποστάντες τῆς ἀθηναίων ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, κατέστησαν τὸν στρατὸν πρόσω ἐπὶ τὴν γέφυραν τοῦ ποταμοῦ. ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα πλέον τῆς διαβάσεως. καὶ οὐ καθεῖτο τεῖχος ὡς πρὸς νῦν. φυλακὴ δέ τις βραχεῖα καθειστήκει, ἣν βιασάμενος ῥᾳδίως ὁ Βρασίδας, ἅμα μὲν τῆς προδοσίας οὔσης, ἅμα δὲ καὶ χειμῶνος ὄντος, καὶ ἀπροσδόκητος πρὸς ποσὶν, διέβη τὴν γέφυραν, καὶ τὰ ἔξω τῆς ἀμφιπολιτῶν, οἰκούντων κατὰ πᾶν τὸ χωρίον, εὐθὺς εἶχε. τῆς δὲ διαβάσεως αὐτὸ ἄφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγωνμένης, καὶ τὸ ἔξω, πολλῶν μὲν ἁλισκομένων, τὸ δὲ, καὶ καταφυγόντων ἐς τὸ τεῖχος, οἱ ἀμφιπολῖται ἐς θόρυβον μέγαν κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ ἀλλήλοις ὑποπτοι ὄντες. καὶ λέγεται Βρασίδαν ἢ βιάσασθαι μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ πρασσόμενον, ἀλλὰ δι' ὀλίγου χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δοκεῖν αὐτῷ ἐλεῖν. νῦν δ', ὁμὲν, ἰδὼν τὸν στρατὸν ἔξω τὰ ἔξω ἐπεδραμε. καὶ ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ἐνδον ὡς προσεδέχετο ἀπέβαινεν, ἠσύχαζεν. οἱ δὲ ἐναντίοι, τοῖς προδιδοῦσι κρατοῦντες τῷ πλήθει, ὥς τε μὴ αὐτίκα τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι, πέμπουσι μετὰ Εὐκλέους τοῦ στρατηγοῦ, ὃς ἐκ τῶν ἀθηναίων παρῆν αὐτοῖς φύλαξ τοῦ χωρίου ἔτι τὸν ἕτερον στρατηγὸν τὸν ἔτι θρᾴκης, Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου, ὃς ταῦτα ξυνέγραψεν, ὄντα περὶ Θάσον. ἔστι δὲ ἡ νῆσος παρίων ἀποικία, ἀπέχουσα τῆς ἀμφιπολέως ἡμίσεως ἡμέρας μάλιστα πλοῦν, κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν. καὶ ὁ μὲν, ἀκούσας, κατὰ τάχος ἔπλει ναυσὶν, ὡς ἐτύγχανον παρουσαι, ἔμελλε, καὶ ἐβούλετο φθάσαι, μάλιστα μὲν οὖν τὴν ἀμφίπολιν πρὶν περιδοῦναι. εἰ δὲ μὴ, τήν γε ἰόνα προκαταλαβών. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Βρασίδας δείσας, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Θάσου τῶν νεῶν βοήθειαν, καὶ συνθαμινόμενος τὸν Θουκυδίδην κλῆσόν τε ἔχειν τῶν χρυσείων μᾶλλον ὀργασάς ἐν τῇ πόλει ταῦτα θράκῃ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δυνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν, ἠπείγετο προκαταλαβεῖν εἰ δύναιτο τὴν πόλιν, μὴ ἀφικνουμένου αὐτοῦ, τὸ πλῆθος τῆς ἀμφιπολιτῶν ἐλπίσαν ἐκ θαλάσσης ξυμμαχικὸν, καὶ ἀπὸ τῆς θρᾴκης ἀγείραντα αὐτὸν

Ἀδελφιδοῦς ὢν αὐτοῦ. τοῦ στρατοκλέους. Τοῦδ' αὐτοῦ χειμῶνος. μεθ' ἃ βασιλεύς. Ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστίν. ἡ ἀμφίπολις. Διὰ τὸ περιέχειν αὐτήν. τὸν στρυμόνα. Ἀπολαβών. ἀποκόψας. Ἐγγύς τε προσοικοῦντες. τῇ ἀμφιπολει. Ἐπειδὴ δὲ παρέτυχε. σῶν ἔβη. Ἐκ πλείονος. καιροῦ ἡλίου πρὸς τοὺς ἐμπολιτεύοντας. μετέχοντας τῆς πολιτείας τῆς ἀμφιπολιτῶν.

Καὶ τότε δεξάμενοι αὐτόν. οἱ ἀργίλιοι. Τῇ πόλει, καὶ ἀποστάντες. τῇ οἰκείᾳ. Ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα. ἡ ἀμφίπολις. Τῆς διαβάσεως. τῆς γεφύρας. Πρὸς πόσων. ἤγουν ἀπὸ ποσῶν.

Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτοῦ. διαβάσεως. Τῷ στρατῷ παρεῖναι. σὺν τῷ στρατῷ.

Ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπεδράμομεν. ἤγουν ἐλπίσαντα τὰ ἐκτός.

Τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι. τῆς ἀμφιπόλεως. Παρῆν αὐτοῖς φύλαξ. τοῖς ἀμφιπολίταις.

Κελεύοντες σφίσι βοηθεῖν. τὸν θουκυδίδην.

Μὴ ἀφικνουμένου αὐτοῦ. τοῦ θουκυδίδου.

Ἀγείραντα αὐτόν. τὸν θουκυδίδην.

περὶ τοιήσειν. σώσδν.
Ανειτῶν. αἰακηρύ
ξας. Ετὶ τοῖς ἑαυτ
κλήμασι δηλονότι.
Καὶ ὁμοίας μετέ
χοντα. πολιτείας.
Αλλοι ὁπροι ἐγ
γένοντο τὰς γνώ
μας. ἤγουν μετεβλή
θησαν τ προαιρεσιν.
Τὸ δὲ πλεῖον, ξύμπα
κτον. οἱ πλείους οἰκή
τορες σύμπακτοι ἦ
σαν. ἤγουν ἐκ διαφό
ρων γενῶν. Ωςτε
τῆ πραοσύντων τῷ
Βρασίδᾳ. ἤγουν συν
νεργουντ εἰς τ προ
θύμιαν. Διαδίκα
ουντ αὐτά. δίκαια
κρίνοντ τὰ τοῦ βρα
σίδα. Τετραμέ
νον. μᾶλλον βλεθέν τὴν
γνώμην. Καὶ προ
σεδέξαντο. τὸν βρα
σίδαν. Οἰκεκατέ
πλεον. μᾶλλον δυσμὰς
ἡλίου. Μετὰ δὲ τ τοῦ
ὁμεν. ὁ θουκυδίδης.
Εξελθὼν δὲ ἑξάμενος. ὁ
θουκυδίδης. Ανωθεν
κατὰ τὰς πορυδάς.
ἤγουν ἐκ τ ἄνω πό
λεως. Ο δὲ, πρὸς μέν.
ὁ βρασίδας. Κατά
πλεον τὸν ποταμόν. ἤ
γουν δὴ τ ποταμοῦ.
Αμφοτέρωθεν ἀ
ποκρούσθη. ἤγουν ἀ
πὸ γῆς, καὶ θαλάσσης.
Αὐτῷ προσεχώρη
σε. τῷ βρασίδᾳ. Καὶ
οἱ σύμμ. ἀπὸ κοινοῦ δ
προσεχώρησε. Ξυγ
καθίστη ταῦτα. συν
εβεβαίου. Διαγα
γόντων. διαβιβαζόν
των. Ετὶ τὰς ξυμ
μάχους σφῶν. τ Αθη
ναίων. Τοῖς λακεδαι
μονίοις. τὸ ἑξῆς, πα
ρόδους τοῖς λακεδαι
μονίοις. Τειήρεσ

πρὸ τοιήσειν σφᾶς, οὐκέτι προχωροῖ. καὶ τὴν ξύμβασιν μετριάσειν ἐποιεῖτο, καὶ
ρυγμα πρὸς ἐκείνους, ἀμφιπολιτῶν καὶ Αθηναίων τ ὄντων, Τὸν μὲν βουλόμε
νον, ἐᾶν τοῖς ἑαυτοῦ τῆς ἴσης καὶ ὁμοίας μετέχοντα, μένειν. τὸν δὲ μὴ ἐθέλοντα,
ἄπιέναι, τὰ ἑαυτ ἐκφερόμενον πέντε ἡμερῶν. οἱ δὲ πολλοὶ ἀκούσαντες, ἀηδιοί τε
τοι ἐγένοντο τὰς γνώμας. ἄλλως τε καὶ βραχὺ μὲν Αθηναίων ἐμπολιτεῦον, τὸ
δὲ πλεῖον ξύμμικτον. καὶ τ ἔξω ληφθέντων, συχνοὶ οἰκεῖοι ἔνδον ἦσαν. καὶ τὸ κή
ρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαιον εἶναι ἐλάμβανον. οἱ μὲν Αθηναῖοι, δι' ὃ αὐτὸ μέ
νοι αὖ ὀξελθεῖν, ἤγουμενοι οὐκ ἐν ὁμοίῳ σφίσιν εἶναι τὰ δεινά, καὶ ἅμα οὐ προσ
δεχόμενοι βοήθειαν ἐν τάχει. οἱ δὲ ἄλλος ὅμιλος, πόλεώς τε ἐν τῷ ἴσῳ οὐ περι
σκοπόμενοι, καὶ κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφιέμενοι, ὡς τε τ πραοσόντ τῷ Βρασίδᾳ
ἤδη καὶ ἐκ τ φανεροῦ διαδικαιουντ αὐτά, ἐπειδὴ καὶ τὸ πλῆθος ἑώρων τετραμ
μένον, καὶ τ παρόντας Αθηναίων στρατηγοῦ οὐκέτι ἀκροώμενον, ἐγένετο ὁμο
λογία. καὶ προσεδέξαντο ἐφ' οἷς ἐκήρυξε. καὶ οἱ μὲν, τὴν πόλιν τοιούτῳ τρόπῳ πα
ρέδοσαν. ὁ δὲ Θουκυδίδης, καὶ αὐτὸς, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀφὲ κατέπλεον ἐς τὴν
Ηιόνα καὶ τὴν μὲν ἀμφίπολιν, ὁ Βρασίδας ἀπεῖχε. τὴν δὲ Ηιόνα, παρὰ νύκτα
ἐγένετο λαβεῖν. ἢ γὰρ μὴ ἐβοήθησαν αἱ νῆες διὰ τάχους, ἅμα ἕῳ αὐ εἶχετο.
μετὰ δὲ τοῦτο, ὁ μὲν, τὰ ἐν τῇ Ηιόνι καθίστατο, ὅπως καὶ τοαυτίκα ἔνεστιν ὁ Βρα
σίδας, καὶ τοῦπεπα ἀσφαλῶς ἕξει, δεξάμενος τοὺς ἐθελήσαντας ἀποχωρῆσαι
αὖθις κατὰ τὰς πορυδάς. ὁ δὲ, πρὸς μὲν τὴν Ηιόνα κατὰ τὸν ποταμὸν πολ
λοῖς πλοίοις ἄφνω καταπλήσας, εἰ πως τὴν προὔχουσαν ἄκραν ἀπὸ τοῦ τεί
χους λαβὼν, κρατοίη τ ἔσπλου. καὶ κατὰ γῆν ἀποπειράσας ἅμα, ἀμφοτέρω
θεν ἀπεκρούσθη. τὰ δὲ πλῆθ τὰ ἀμφίπολιν ὄξυ τ ὑετο. καὶ Μύρκινος πεαὐτῷ προ
στεχώρησεν Ηδωνικὴ πόλις, Γιγάκου τ Ηδώνων βασιλεύσαντος ὑπὸ τοῦ
Γοάξιος παίδων, καὶ Βρομερους τ γυναικὸς αὐτ. καὶ Γαψιλος οὐ πολλῷ ὕστε
ρον, καὶ Ισύμη, ἃ δὲ αὖ ταῦθ' ὑπῆν ἀποικία. παρὸν δὲ καὶ Περδίκκας δύθ' ὑς μᾶ τ
ἄλλων, ξυγκαθίστη ταῦτα. ἐχομένης δὲ τ ἀμφιπόλεως, οἱ Αθηναῖοι ἐς μέγα
δέος κατέστησαν. ἄλλως τε καὶ ὅτι καὶ πόλις ἦν αὐτοῖς ὠφέλιμος, ξύλων τε ναυπη
γησίμων πρωτῃ, καὶ χρημάτων προσόδῳ. καὶ ὅτι μεχρι μὲν τ τριωβόλου ἦν παρό
δος, θεσσαλῶν διαγόντων ἀπὸ τοὺς ξυμμάχους φῶν τοῖς λακεδαιμονίοις. τῆς δὲ
πεφύρας μὴ κρατοντ, αὖθεν μὲν μεγάλης οὔσης ἀπὸ πολὺ λίμνης τοῦ πο
ταμοῦ, τὰ δὲ πρὸς Ηιόνα τριήρεσι πεπρουμνίων, οὐκ ἂν δύνασθαι προσελθεῖν, τότε δὲ
ῥᾳδία ἤδη ἐνομίζετο γενήσεσθαι. καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐφοβοῦντο, μὴ ἀποστῶσιν. ὁ γὰρ
Βρασίδας ἐν τε τοῖς ἄλλοις μέτριον ἑαυτὸν παρεῖχε, καὶ ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐλεύ
θερον τὴν ἑλλάδα ἐκ τε μφθεῖη. καὶ αἱ πόλεις πυθόμεναι, αἳ τ Αθηναίων ὑπήκοοι, τῆς τε ἀμφιπόλεως τὴν ἄλωσιν, καὶ ἃ παρέχεται, τήν τε ἐκείνου πραότητα, μάλιστα δὴ ἐπῃρθησαν εἰς τὸ νεωτερίζειν. καὶ
ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς αὐτὸν κρύφα, ἐπὶ παρίεναι τε κελεύοντες, καὶ βουλόμε
νοι αὐτοὶ ἕκαστοι πρῶτοι ἀποστῆναι. καὶ γὰρ καὶ ἀδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς ἐλευσμέ
νοις μὲν τῆς Αθηναίων δυνάμεως ἐπὶ τοσοῦτον, ὅσον ὕστερον διέφαινε. τὸ δὲ πλέον
βουλήσει κρίνοντες ἀσφαλεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ. εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν
ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι πρόσκεσθαι δίδοναι. ὃ δὲ μὴ προσέντα, λογισμῷ αὐτο
κράτορι διωθεῖσθαι. ἅμα δὲ τ Αθηναίων ἐν τοῖς βοιωτοῖς, νεωστὶ πεπηγμένων,
καὶ τ Βρασίδου εὐφολκά, καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος ὡς αὐτῷ ἐπὶ νίσαιτο τῇ ἑαυτοῦ
μονῇ στρατιᾷ, οὐκ ἠθέλησαν οἱ Αθηναῖοι ξυμβαλεῖν, ἐθαῤῥοῦν καὶ ἐπίστευον μη
δένα ἂν ἐπὶ σφᾶς βοηθῆσαι. τὸ δὲ μέγιστον δὴ τὸ ἐνόν ἔχον ἐν τῷ παντὶ καὶ
ὅτι πρῶτον λακεδαιμονίων ὀργωντ, ἐμελλεν ἐπιφέρεσθαι, κινδυνὸν ἂν παν
τὶ τρόπῳ ἕτοιμοι ἦσαν. ὧν ἀμαθανόμενοι, οἱ μὲν Αθηναῖοι, φυλακὰς, ὡς ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι διέπεμπον, ἐς τὰς πόλεις. ὁ δὲ, ἐς τὴν λακεδαίμονα ἀφιέμε
νος, στρατιάν τε προσαπροσέλλειν ἐκέλευε, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ στρυμόνι ναυπηγί
αν παρεσκεύαζετο. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι, τὰ μὲν, καὶ φθόνῳ ἀπὸ τ πρώ
των ἀνδρῶν οὐχ ὑπηρέτησαν αὐτῷ, τὰ δὲ, καὶ βουλόμενοι μᾶλλον πως τε αὖ
δρας τοὺς ἐκ τ νήσου κομίσασθαι, καὶ τὸν πόλεμον καταλῦσαι. Τοῦ δ' οὐκ ἔχει
μῶνος, μεταξὺ τά τε μακρὰ τείχη, ἃ σφῶν οἱ Αθηναῖοι εἶχον, καθεῖσκαψαν

ελόντες ες εδαφος. ἡ Βρασίδας μβ τὴν ἀμφιπόλεως ἄλωσιν ἔχων τοις ξυμμάχοις, στρατεύει ἐπὶ τὴν ἀκτὴν καλουμένην. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ βασιλέως διορύγματος ἔσω προύχουσα, καὶ ὁ ἄθως αὐτῆς ὄρος ὑψηλόν, τελευτᾷ ες τὸ αἰγαῖον τέλαγος. πόλεις δὲ ἔχει, σάνην μὲν, αὐδρίων ἀποικίαν παραὐτὴν τὴν διώρυχα ες τὸ πρὸς βορραν τέλαγος τετραμμένην. τὰς δὲ ἄλλας, θύσσον, ἡ κλεωνας, καὶ ακροθώους, καὶ ὀλόφυξον, καὶ δῖον, ἃς οἰκοῦνται ξυμμίκτοις ἔθνεσι βαρβάρων διγλώσσων. καὶ πῆ καὶ χαλκιδικὸν ἐνίβραχύ. τὸ δὲ πλεῖον, πελασγικὸν, τρῶ καὶ λῆμνον τε καὶ ἀθήνας τυρσηνῶν οἰκισαντων, ἡ βισαλτικὸν, καὶ κρηστωνικὸν, καὶ ἤδωνες. κατὰ ταῦτα μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι. καὶ οἱ μὲν πλεῖους, προσεχώρησαν τῷ Βρασίδᾳ. σαάμη δὲ, καὶ δῖον, αὐτέσιν. καὶ αὐτῆ τὴν χώραν ἐμμείνας, τῷ στρατῷ εδήου· ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, δίθυς στρατεύει ἐπὶ τορώνην τὴν χαλκιδικὴν, καὶ τειχομένην ὑπὸ ἀθηναίων. καὶ αὐτὸν αὐδρες ὀλίγοι ἐπωήγοντο, ἑτοιμοι ὄντες τὴν πόλιν παραδοῦναι· καὶ ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ πρὶ ὄρθρου τῷ στρατῷ, ἐκαθέζετο πρὸς τὸ διοσκούρειον, ὃ ἀπέχει τῆς πόλεως πλείς μάλιστα σταδίους. τὴν μὲν οὖν ἄλλην πόλιν ἔτι τορωναίων, καὶ τοὺς ἀθηναίους, ἔτι ἐμφρουροῦντας ἔλαθεν. οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, δόντες ὅτῳ ἔξοι, καὶ προσελθόντες τινὲς αὐτῶν λάθρα ὀλίγοι, ἐτήρουν τὴν πρόσοδον. καὶ ὡς ἤσθοντο παρόντα, ἐσκομίζουσι παραὐτοὺς ἐγχειρίδια ἔχοντας αὐδρας ψιλοὺς ἐπτά. τοσοῦτοι γὰρ μόνον αὐδρῶν ἦκον πρῶτον τάχιστα, οὐ κατιδεισαι ἐσελθεῖν. ἦρχε δὲ αὐτῶν Λυσίστρατος ὀλύνθιος, ὃν διαδύντες διὰ τοῦ πρὸς τὸ τέλαγος τείχους, καὶ λαβόντες, τούς τε ἐπὶ τοῦ αὐτόθι φυλακτηρίου φρουροὺς, οὔσης τῆς πόλεως πρὸς τὸν λόφον, ἀναβαίνουσι διέφθειραν, καὶ τὴν κατὰ κανάστραιον πυλίδα διήρουν. ὁ δὲ Βρασίδας, τῷ μὲν ἄλλῳ στρατῷ ἡσύχαζεν ὀλίγον προελθών. ἑκατὸν δὲ τελταστὰς προὐπεμψεν, ὅπως ὁ πρότερον πυλαωρὸς οἰκοίη ἐν, καὶ τὸ σημεῖον ἀφείη, ὃ ξυνέκειτο, πρῶτοι ἐσδραμοῦσιν. καὶ οἱ μὲν, χρόνου ἐγγιγνομένου, καὶ θωμάζοντες, καταμικρὸν ἐγγὺς τῆς πόλεως προσελθόντες. οἱ δὲ τορωναίων, ἔνδοθεν παρασκευάζοντες μβάτ' ἐσελπλυθότων, ὡς αὐτοῖς ἤδη πόλις διήρητο, καὶ ἀπὸ τὴν ἀγορὰν πύλαι, τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος, ἀνεῴγοντο, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πυλίδα τινὰς προσαγαγόντες ἐσκομίσαντο, ὅπως κατὰ νώτου, καὶ ἀμφοτέρωθεν, τοὺς ἐν τῇ πόλει οὐδὲν ἔτι προσδοκῶντας ἐξαπίνης φοβήσειαν. ἔστι δὲ σημεῖόν τι τοῦ τείχους, ὡς εἴρηται, αὐτέχον. καὶ δὴ τοῦτο κατὰ τὴν ἀγορὰν πυλῶντες οἱ πελταστὰι ἦσαν ἔτι ἐχόντων. καὶ ὁ Βρασίδας ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔθει δρόμῳ ἀναστήσας τὸν στρατὸν, ἐμβοήσαντάς τε αὐτῷ, καὶ ἐκπλῆξαι πολλὴν τοῖς ἐν τῇ πόλει παρασχόντας. καὶ οἱ μὲν, κατὰ τὰς πύλας δύο ἐσέπιπτον. οἱ δὲ, κατὰ δοκοὺς τετραγώνες, ὧν ἔτυχον τῷ τείχει πεποιωκότι, καὶ οἰκοδομουμένῳ, πρὸς λίθων αὐολκὴν προσκείμεναι. βρασίδας μὲν οὖν καὶ τὸ πλῆθος δύθυς αὖ καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράποντο, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν αὐτήν. ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος κατὰ πάντα ὁμοίως ἐσκεδάννυτο. τῶν δὲ τορωναίων, γιγνομένης τῆς ἁλώσεως, τὸ μὲν πολὺ οὐδὲν εἰδὸς, ἐθορυβεῖτο. οἱ δὲ πράσσοντες, καὶ οἷς ταῦτα ἤρεσκε, μετὰ τῶν εἰσελθόντων δύθυς ἦσαν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, ἔτυχον γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ ὁπλῖται καθεύδοντες ὡς πεντήκοντα, ἐπειδὴ ἤσθοντο, οἱ μέν τινες ὀλίγοι διαφθείρονται ἐν χερσὶν αὐτῶν. τῶν δὲ λοιπῶν, οἱ μὲν, πεζῇ, οἱ δὲ, ἐς τὰς ναῦς, ὡς ἐφρούρουν δύο, καταφυγόντες, διασῴζονται ἐς τὴν λιμνύθου τὸ φρούριον, ὃ εἶχον αὐτοὶ καταλαβόντες ἄκρον τῆς πόλεως ἐς τὴν θάλασσαν ἀπολελημμένον ἐν στενῷ ἰσθμῷ. κατέφυγον δὲ καὶ τῶν τορωναίων ἐς αὐτοὺς, ὅσοι ἦσαν σφίσιν αὐτοῖς τοῖοι. πληθυνομένης δὲ ἡμέρας ἤδη, καὶ βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης, ὁ Βρασίδας τοῖς μὲν μβὰτ' ἀθηναίων τορωναίοις κατέπαυσε φονεύειν, κήρυγμα ἐποιήσατο, τὸν βουλόμενον αὐτῶν τὰ ἑαυτοῦ ἀξελθόντα, ἀδεῶς πολιτεύειν. τοῖς δὲ ἀθηναίοις κήρυκα πρὸς πέμψας, ἀξιοῖ καὶ ἐκεῖνον ἐκ τῆς λιμνύθου ὑποσπόνδους, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας, ὡς οὔσης χαλκιδέων. οἱ δὲ, ἐκλείπειν μὲν οὐκ ἔφασαν, πείσεσθαι δὲ σφίσιν ἐκεῖνον ἡμέραν τοὺς νεκροὺς αἰτελέσθαι. ὁ δὲ, ἔπεισε τοὺς δύο. ἐν ταύταις δὲ, αὐτός τε τὰς ἐγγὺς οἰκίας ἐκράτύνατο, καὶ ἀθηναῖοι τὰ σφέτερα. καὶ ξύλλογον τῶν τορωναίων ποιήσας, ἔλε-

τρουμένων. αὐτὶ τ' τρουντων τοῦ αθη ναίων. Ελπίδια πομισκέσθω δίδοναι. ἑαυτοὺς δηλονότι.

Εφολκα. ἤγουν ἐσαγωγα. καὶ χαλκιδικὸν ἔνι. ἔθνος δηλονότι. Κατὰ δὲ μικρὰ πολίσματα. ἤγουν ἐν μικροῖς πολίσμασι.

Τὴν πόλιν παραδοῦναι. τὴν τορώνην.

Τῷ στρατῷ ἐκαθέζετο. σὺν τῷ στρατῷ.

Οἱ δὲ, πράσσοντες αὐτῷ. ἤγουν σὺνεργοῦντες τὰ τῆς προδοσίας.

Καὶ οἱ μέν, χρόνου ἐγγινομένου. οἱ πελτασταί. Οἱ δὲ, πράσσοντες. τὰ τῆς προδοσίας.

Εν χερσὶν αὐτοῦ. τοῦ πρὸ τὸν βρασίδαν. Ακρον τῆς πόλεως. ἤγουν τὸ τορώνης. Σφίσιν αὐτοῖς τοιοῦτοι. φίλοι.

Εαὐτὰ τὰ ἑαυτοῦ ἀξελθόντα. τῆς λιμνύθου. Αδεῶς πολιτεύειν. πράττειν κατὰ τὸ ἔθος τῆς πολιτείας.
Εκέλευον ἡμέραν μίαν δηλονότι.

Εν ταύτας δὲ. ταῖς ἡμέραις δηλονότι.

ξε τοῖς ἐν τῇ ἀκαιθῳ παρα πμήσα, ὅπου δίχαιον εἴη οὔτε τοὺς πράξαντας πρὸς
αὐτὸν τὴν λῆψιν τῆς πόλεως χείρους, οὐδὲ προδόντας ἡγεῖσθαι. οὐδὲ γὰρ ἂν
δουλείᾳ, οὐδὲ χρήμασι πειθέντας δρᾶσαι τοῦτο, ἀλλ' ἂν ἀγαθῷ καὶ ἐλευθε-
ρίᾳ τῆς πόλεως. οὔτε τοὺς μὴ μεταχόντας οἰέσθαι, μὴ τῆδε αὐτῶν τοὐξέσθαι.
ἀφίχθαι γὰρ οὐ διαφθερῶν οὔτε πόλιν, οὔτε ἰδιώτην οὐδένα. τὸ δὲ κήρυγμα
ποιήσασθαι τοῦτο ἕνεκα τοῖς παρ' Ἀθηναίους καταπεφυγόσιν, ὡς ἡγούμενος
οὐδὲν χείρους τῇ ἐκείνων φιλίᾳ, οὐδ' ἀνοφελῶν πειρασαμένους αὐτοὺς τῆδε λα
κεδαιμονίων δοκεῖν εἶναι, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ὅσῳ δικαιότερα πράσσουσιν,
δοῦλους αὐτοὺς γενέσθαι, ἀπειρίᾳ δὲ νῦν πεφοβῆσθαι, τούς τε πάντας παρα-
σκευάζεσθαι ἐκέλευεν, ὡς βεβαίους τε ἑσομένους ξυμμάχους, καὶ τοὐπιτοῦδε
ἤδη ὅπαν ἁμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἕξοντας. τὰ δὲ πρότερα οὐκ εἰς ἀδικεῖσθαι,
ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ὑπ' ἄλλων κρεισσόνων. καὶ ξυγγνώμην εἶναι, εἰ πίνων-
ποιοῦντο. καὶ ὁ μὲν, τοιαῦτα εἰπών, καὶ παραθαρσύνας, διελθουσῶν τῶν πομπῶν,
τὰς προσβολὰς ἐποιεῖτο τῇ λιμνύθῳ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἠμύνοντο τὲ ἐκ φαύλου τεί-
χίσματος, καὶ ἀπὸ οἰκιῶν, ἐπαλξεις ἐχουσῶν. τὴν μίαν μὲν ἡμέραν ἀπεκρού-
σαντο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, μηχανῆς μελλούσης προσαχθήσεσθαι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
πίνων, ἀφ' ἧς ποτε ἐπύθοντο διενοοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα, καὶ πρό-
σοντος ἤδη τοῦ στρατεύματος, ἡσύχαζον μάλιστα αὐτοῖς προσκομεῖν τὴν μη-
χανὴν, καὶ ἣν ἄπορον χάραξ, πύργον ξύλινον ἐπὶ οἰκήματος τετάχασιν, καὶ ὑ-
δατος ἀμφορεὰς πολλοὺς, καὶ πίθους ἀνεφόρησαν, καὶ λίθους μεγάλους,
ἀνθρωποί τε πολλοὶ ἀνέβησαν. τὸ δ' οἴκημα λαβὸν μεῖζον ἀχθος, ὄζα πίνης κα-
τέρραγη. καὶ φόβου πολλοῦ θορύβου, τοὺς μὲν ἐγγὺς καὶ ὁρῶντας τὴν ἀθηναί-
ων, ἐλύπησε μᾶλλον, ἢ ἐφόβησαν. οἱ δὲ ἄπωθεν, καὶ μάλιστα οἱ διαπεπυσμένοι νο
μίσαντες ταύτῃ ἁλωκέναι ἤδη τὸ χωρίον, φυγῇ ἐς τὴν θάλασσαν καὶ τὰς
ναῦς ὥρμησαν. καὶ ὁ Βρασίδας ὡς ἤσθετο αὐτοὺς ἀπολείποντας τε τὰς ἐπάλ-
ξεις, καὶ τὸ γιγνόμενον ὁρῶν, ἐπιφερόμενος τῷ στρατῷ, δύθυς τὸ τεῖχισμα
λαμβάνει. καὶ ὅσους ἐγκατέλαβε, διέφθειρε. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, τοῖς τε πρό-
οις καὶ ταῖς ναυσὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκλιπόντες τὸ χωρίον, ἐς θαλάσσην διε-
κομίσθησαν. ὁ δὲ Βρασίδας, ἔστι γὰρ ἐν τῇ λιμνύθῃ Ἀθηνᾶς ἱερὸν, καὶ ἐτύχε κη-
ρύξας ὅτε ἐμέλλε προσβάλλειν τῷ ἐπιβαντὶ πρώτῳ τοῦ τείχους, τριάκον-
τα μνᾶς ἀργυρίου δώσειν, νομίσας ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπίνῳ τὴν ἅλωσιν
γενέσθαι, τάς τε τριάκοντα μνᾶς τῇ θεῷ ἀπέδωκεν ἐς τὸ ἱερὸν, καὶ τὴν λιμνύ-
θην καθελών, καὶ ἀνασκευάσας, πέμπτος αὐτὴν κατέσχεν ἀπ' ἐκείνου. καὶ ὁ μὲν, τολοιπὸν τοῦ
χειμῶνος ἅπαντος εἶχε τοῦ χωρίου, καθίστατο, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπεβούλευε.
καὶ τοῦ χειμῶνος διελθόντος, ὄγδοον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ. Λακε-
δαιμόνιοι δὲ, καὶ Ἀθηναῖοι, ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, θύθυς ἐκεχειρί-
αν ἐποιήσαντο ἐναυσίου, νομίσαντες Ἀθηναῖοι μὲν, οὐκ ἂν ἔτι τὸν Βρασίδαν
σφῶν προσαποστῆσαι οὐδέν, πρὶν παρασκευάσαντο καθ' ἡσυχίαν. καὶ ἅμα εἰ
καλῶς σφίσιν ἔχοι, καὶ ξυμβῆναι περὶ πλείω. Λακεδαιμόνιοί τε τὰ αὐτὰ τοῖς Ἀθη-
ναίοις ἡγούμενοι ἂν σφίσιν ἐπιθέσθαι φοβεῖσθαι, καὶ θορύβου ἂν ἀκωχῆς κακῶν,
καὶ παλαιωρίας, μᾶλλον ἂν ἐπιθυμῆσαι αὐτοὺς πειράσαμένους ξυναλλαγῆ-
ναί τε, καὶ τοὺς ἄνδρας σφίσιν ἀποδόντας, σπονδὰς ποιήσασθαι ἐς τὸν πλείω
χρόνον. τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας πολὺ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, ὡς ἐπὶ Βρασί-
δαν δὴ τύχει. καὶ ἐμέλλον ἐπὶ μεῖζον, χωρίσαντος αὐτοῦ, καὶ αὖ πάλαι
καταστήσαντος, τὸ μὲν, σφέσθαι, τοῖς δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνομένοις, κινδυνοδέν
καὶ κρατήσειν γίγνεται οὕτω ἐκεχειρία αὐτοῖς τε, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, ἥδε.

Περὶ μὲν τοῦ ἱεροῦ, καὶ τοῦ μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πυθίου, δοκεῖ ἡμῖν χρῆσθαι
τὸν βουλόμενον ἀδόλως καὶ ἀδέως κατὰ τὰ πάτρια νόμιζα, τὸ μὲν λακεδαιμονίοις

Ῥοὺς αὖ τὸν τὴν λῆ-
ψιν. ἤγουν τὴν χεί-
ρωσιν. Οὐδὲ γὰρ ἂν
δουλεία. τῆς πόλε
ως δηλονότι.
Μὴ τῆδε αὐτῆδε τοὐ-
ξεσθαι. τοῖς προδό-
ταις. Ἑσομένους
ξυμμάχοις. τῆδε λα
κεδαιμονίων. Δι
ελθουσῶν τῆδε πομ-
δῶν. τῆδε ἡμερῶν τῆ
πομδῶν. Ἐκφαύ
λου τἀχίσματος.
μικροῦ. Ἀπεκρού
σαντο. οἱ ἐν τῇ λι-
κύθῳ Ἀθηναῖοι.
Ἀνεφόρησαν. ἀνεβι
βασαν. Ἐπιφερόμε
νος τῷ στρατῷ. ἐπιπ
θέμενος σὺν τῷ στρα
τῷ. Καὶ τὴν λή-
κυθον καθελών. τὸ
τεῖχος τῆ λικύθου.
Καὶ ἀνασκευά-
σας. ἀνοικοδομήσας
Ἐκεχειρίας. ἀρ-
γίας τῆ πολέμου.
Ῥησαποστῆσαι. ἤ
γουν πρὸς οἷς ἀπέ-
στησε. Καὶ ἅμα εἰ
καλῶς σφίσιν ἔχοι.
ἤγουν σὺν τούτῳ, εἰ
συμφόροι αὐτοῖς ἡ
ἐκεχειρία. Ανα-
κωχῆς. ἤγουν διά-
κοπῆς. Μᾶλλον
ἐπιθυμῆσαν αὐτοὺς,
ἡγούμενοι δηλονότι
ἐπιθυμήσειν τοὺς Ἀ-
θηναίους.
Ὡς ἐπὶ βρασίδαν
δὴ τύχει. ἤγουν τὰ
κατὰ τὸν πόλεμον
δὴ ὡδὶ οὗτο.
Καὶ ἐμέλλον ἐπὶ
μεῖζον. ἐν ἀδήλῳ εἶ
ναι, εἰ κρατήσουσιν
αὐτῆ. ἄλλως. ἐμέλ-
λον γὰρ ἰσορρόπως ἀ
γωνιζόμενοι, κρατήσειν μὲν τῆδε Ἀθηναίων, τοὺς δὲ ἀνδρας ἀποδώσειν. Γίγνεται οὕτω ἐκεχειρία. ὁμο-
λογία λακεδαιμονίων, καὶ Ἀθηναίων, καὶ τῆδε ξυμμάχων. Κατὰ τοὺς πατρίους νόμους. ἤγουν κατὰ
τὴν προσταγὴν τῆδε πατρίων νόμων.

Ταῦτα

» ταῦτα δ' οκεῖ, καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς παροῦσι. βοιωτοὺς δὲ καὶ φωκέας, πείσθη
» φασιν ἐς δύναμιν προσκηρυκεύομενοι. πρῶτ' μὲν τὰ χρήματα τὰ τοῦ θεοῦ, ὅπως μελέσθαι
» ὅπως τοῖς ἀδικοῦσιν ἐξευρήσομεν, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις
» χρώμενοι καὶ ὑμεῖς, καὶ ἡμεῖς. καὶ τἄλλων οἱ βουλόμενοι τοῖς πατρίοις νόμοις χρώ
» μενοι παύεσθε. πρῶτ μὲν οὖν τούτων, ἔδοξε λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμά
» χοις, ἐὰν ἀπορδᾶς ποιῶνται οἱ ἀθηναῖοι, ὅπως τῆς αὐτῶν μένειν ἑκατέρους, ἔχον
» τας ἅπερ νῦν ἔχομεν. τοὺς μὲν ἐν τῷ κορυφασίῳ, ἐντὸς τῆς βουφράδος, καὶ τὸ
» τομέως μένοντας. τοῖς δὲ, ἐν κυθήροις, μὴ ὅπως μισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν, μή
» τε ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς. μήτε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς. τοὺς δὲ ἐν νισαίᾳ καὶ μινῴᾳ, μὴ
» ὑπερβαίνοντας τὸ δοκοῦν τὴν ἀπὸ τοῦ πυλῶνος τοῦ παρὰ τοῦ νίσου ὅπως τὸ προσδώνιον. ἀπὸ
» τοῦ δὲ τοσειδωνίου, δύθυ, ὅπως τὸ γέφυραν τὸ ἐς μίνῳαν. μήδε μεγαρέας καὶ τοὺς ξυμ
» μάχους ὑπερβαίνειν τὸ δοκοῦν τοῦτον, καὶ τὸ νῆσον, ἢν μὴ ἐλαβοὶ ἀθηναῖοι ἔχοντας,
» μήτε ὅπως μισγομένους μηδ' ἑτέρους, μηδ' ἐτέρωσε. καὶ τὰ ἐν τροιζῆνι ὅσα περ νῦν
» ἔχουσι, καὶ οἷα ξυνέθεντο πρὸς ἀθηναίους, καὶ τῇ θαλάσσῃ χρωμένους, ὅσα καὶ κα
» τὰ τὴν ἑαυτοῦ, καὶ κατὰ τὴν ξυμμαχίαν, λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις
» εἶναι μὴ μακρᾷ νηΐ, ἀλλὰ δὲ κωπήρει πλοίῳ ἐς πεντακόσια τάλαντα ἀγόντι
» μετρα. κηρύκι δὲ, καὶ πρεσβείᾳ, καὶ ἀκολούθοις, ὁπόσοις ἂν δοκῇ πρὸς κατα
» λύσεως τοῦ πολέμου, καὶ δικῇ, ἐς πελοπόννησον καὶ ἀθήναζε πορεύεσθαι ἀδόλους
» σι καὶ ἀπόρους καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλασσαν. τοῖς δὲ αὐτομόλοις, μὴ δέ
» χεσθαι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, μήτε ἐλεύθερον, μήτε δοῦλον, μήτε ὑμᾶς, μήτε ἡ
» μᾶς. δίκας τε δοῦναι ὑμᾶς τε ἡμῖν, καὶ ἡμᾶς ὑμῖν κατὰ τὰ πάτρια τὰ ἀμφί
» λογα δίκῃ διαλύοντας αὖθις πολέμου, τοῖς μὲν λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς ξυμμά
» χοις, ταῦτα δοκεῖ. εἰ δέ τι ὑμῖν ἔστε καλλιόνερον, εἴτε δικαιότερον τούτων δο
» κεῖ ἔσται, ἰόντες ἐς λακεδαίμονα, δι' ἀσκετε. οὐδενὸς γὰρ ἀποστησόμενοι. ὅσα ἂν
» δίκαια λέγητε, οὔτε οἱ λακεδαιμόνιοι, οὔτε οἱ ξύμμαχοι. οἱ δὲ ἰόντες, τέλος ἔχον
» τες ἰόντων, ἢν περ καὶ ὑμεῖς ἡμᾶς κελεύητε. αἱ δὲ σπονδαὶ, ἐνιαυτὸν ἔσονται. ἔδοξε
» τῷ δήμῳ. Ακάμαντις ἐπρυτάνευε. Φαίνιππος ἐγραμμάτευε. Νικιάδης ἐπε
» στάτει. Λάχης δ' ἅτε τύχῃ ἀγαθῇ τῇ ἀθηναίων, ποιεῖσθαι τὴν ἐκεχειρίαν καθὰ
» ξυγχωροῦσι λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, καὶ ὡμολόγησαν ἐν τῷ
» δήμῳ τὴν ἐκεχειρίαν εἶναι ἐνιαυτόν. ἀρχὴν δὲ τήνδε τὴν ἡμέραν τετράδα ἀπὸ
» δέκα τοῦ ἐλαφηβολιῶνος μηνός. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἰόντας ὡς ἀλλήλους πρέσ
» βεις, καὶ κήρυκας, πρεῖσθαι τοῖς λόγοις καθότι ἔσται ἡ κατάλυσις τοῦ πολέμου.
» ἐκκλησίαν δὲ ποιῆσαι τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις πρῶτον περὶ τῆς
» εἰρήνης βουλεύσασθαι ἀθηναίοις καθότι αἰεὶ ἡ πρεσβεία περὶ τῆς καταλύσε
» ως τοῦ πολέμου. ποιεῖσθαι δὲ αὐτὰ καὶ μάλα τὰς πρεσβείας ἐν τῷ δήμῳ τὰς πα
» ρούσας, ἢ μὴ ἐμμενεῖν ἐν ταῖς σπονδαῖς τὸν ἐνιαυτόν.

Ταῦτα ξυνέθεντο λακεδαιμόνιοι, καὶ ὡμολόγησαν καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις, μηνὸς ἐν λακεδαίμονι πέμπτου φθίνοντος ἑκάτῃ. ξυνετίθεντο δὲ, καὶ ἐπῆνδοντο λακεδαιμονίων μὲν, οἵδε, Ταύρος Εχετιμίδα. Αθήναιος Περικλείδα. Φιλοχαρίδας Ερυξιδαΐδα. Χορινθίων δὲ, Αἰνέας Ωκύτου. Εὐφαμίδας Αριστωνύμου. Σικυωνίων δὲ, Δαμότιμος Νεοκράτους. Ονασιμος Μεγακλέους. μεγαρέων δὲ, Νίκασος Κεκάλου. Μενεκράτης Αμφιδώρου. Ἀπολλωνιατῶν δὲ, Αμφίας Εὐθυδαΐδα. Ἀθηναίων δὲ, οἱ στρατηγοὶ, Νικόστρατος Διιτρεφοῦς. Νικίας Νικηράτου. Αὐτοκλῆς Τολμαίου. Ἡ μὲν δὴ ἐκεχειρία, οὕτω ἐγένετο. καὶ ξυνῆσαν ἐν αὐτῇ πρῶτον μὲν ὀλίγων σπονδῶν διατεινούσης ἐς λόγους. πρὸς δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἷς ἐσῄρχοντο, σκιώνη ἐν τῇ χαλκιδικῇ πόλις. ἀφέστη ἀπὸ ἀθηναίων πρὸς βραχίδαν. φασὶ δὲ οἱ σκιωναῖοι, χαλκιδῆς μὲν εἶναι ἐκ χαλκηδόνος, πείσαντας δ' ἀπὸ τροίας σφῶν τοὺς πρώτους, κατενεχθῆναι ἐς τὸ χωρίον τοῦτο τῷ χειμῶνι, ὡς ἐχρήσαντο ἀχαιοὶ, καὶ αὐτοῦ οἰκῆσαι. ἀποστᾶσι δ' αὐτοῖς, ὁ βρασίδας διέπλευσε νυκτὸς ἐς τὴν σκιώνην, τριήρει μὲν φιλίᾳ προσπλεούσῃ, αὐτὸς δὲ ἐν κελητίῳ ἀπωθεν ἐφεπόμενος, ὅπως εἰ μέν τινα τοῦ κελητος μείζονι πλοίῳ παρατυγχάνοι, ἢ τριήρης ἀμύνοι αὐτῷ. αὐτὸς δὲ ἄλλης τριήρους ὑπογενομένης,

Ταῦτα δοκεῖ. ἀρεστὰ φαίνεται. Προσκηρυκευόμενοι, ἤτοι διὰ κηρυκείας. Ἐπιμελεῖσθαι. ἔδοξε δὲ λογόπ. Ὅπως τοῖς ἀδικοῦντας. ἤγουν τοῦ.

Ἐξευρήσομεν. ἐξαπορισσῃ. Ὀρθῶς. ἀληθῶς. Μένειν ἑκατέροις. τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς ἀθηναίοις. μετὰ τῶν συμμάχων. Μήτε ἡμᾶς πρὸς αὐτούς. ἤγουν τοὺς λακεδαιμονίους. Ἐπιμισγομένους. ἤγουν ἀθηναίους καὶ μεγαρέας. Καὶ πρεσβείᾳ. ἤτοι πρεσβευτὰς. Καὶ ἀκολούθοις. τῶν πρεσβευτῶν. καὶ κηρύκων.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. τῆς ἐνιαυσίαις ἐκεχειρίας δηλονότι. Τὰ ἀμφίλογα. ἤγουν τὰ ἀμφίβολα.

Εἴτε καλλιώτερον. τῶν παρ' ἡμῶν λεγομένων δηλονότι. Τέλος ἔχοντες ἰόντων. ἤγουν κυρίοις συμβῆναι αὐτοῦ τοῦ πόλεως. Ἔδοξε τῷ δήμῳ. τῶν λακεδαιμονίων. Ακάμαντις ἐπρυτάνευε. τῆς πρυτανείας, ἤρχε. πρυτανεία δέ, ἡμέρα, καθ' ἣν ἔχουσαι τὰς ἐξουσίας. Λάχης εἶπεν. ἀπεφήνατο.

Τὰς πρεσβείας. ἤγουν τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς παρόντας. Καὶ ὡμολόγησαν. συνεφώνησαν.

Ἡ μὲν δὴ ἐκεχειρία. ἡ παραχωχὴ τοῦ πολέμου. Περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας. ἤτοι περὶ, αὐτὴ τοῦ κατὰ.

Αἷς ἐσῄρχοντο.

Απολμία. διὰ ἀπολμίαν. Ανάγκην σφίσι τοῖς σκιωναίοις.

Τῶν μεγίστων. ἡγοῦνται τῇ ἀληθείᾳ τῶν δικαίων δικαιότατον. Εωρήθησαν τε ἐωθερώτησαν.

Καὶ οἷς πρότερον ἡγοῦνται θαρσοῦσι, καὶ ἀγαθῶν ἐλπίδων.

Τόν τε πόλεμον. τὸν ἀπὸ τῆς ἀθηναίων. Διεβεβήκεσαν. ἦλθον πορώνην δηλονότι. Εωτεράωσε. διεβίβασε διὰ νηῶν ἐς τὴν σκιώνην. Μετ' αὐτῆς. τῶν σκιωναίων.

Ηγούμενος καὶ τῶν ἀθηναίων. ἦσαν ὡς ναυτικοὺς, ταχέως ἂν ἐλθεῖν εἰς βοήθειαν. Φθάσαι. ἡγοῦνται προλαβεῖν ἐκείνους.

Εμελλεν. ἐγχειρήσειν. ἐπιτεθήσειν.

Αφικνοῦντο παρ' αὐτόν. τὸν Βρασίδαν. Παλιν διέβησαν ἀπὸ τῆς σκιώνης.

Κατηύθυνε. συνετίθετο. κατέδυσε συναινῶν. Εφασαν αὐτούς. τοῖς ἀθηναίοις. Καὶ τῆς πόλεως. τῆς σκιώνης.

Περὶ αὐτῆς κρίνεσθαι. τῆς σκιώνης.

Αξιοῦσι σφῶν τὸν ἀθηναίων. Ισχύει ὠφελεῖ. λέγεται ἐν θαλάσσῃ. Δύο γὰρ ἡμέραι ὕστερον. ἡγοῦνται μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν. Φανερῶς προσεχώρησαν. αὐτοῦ ἐκκοσίως. αὖθις προδοσίας. Μᾶλλον ἐτόλμησαν. ἐβαρρύνησαν προσιέναι τῷ Βρασίδᾳ. Γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην. εἰς τὸ βοηθῆσαι. Οπου προυδίδου. ὁ Βρασίδας. Εως ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. τὴν μένδην, καὶ σκιώνην. Καὶ οἱ μὲν, τὰ περιφᾶς αὐτούς. οἱ ὑπολειφθέντες ἐν σκιώνῃ, καὶ μενδῇ.

οὐ πρὸς τὸ ἔλασσον νομίζων τρέψασθαι, ἀλλ' ἐᾶν τὴν ναῦν, καὶ ἐν τούτῳ αὐτὸν διασώσειν. παραιωθεὶς δὲ, καὶ ξύλλογον ποιήσας τῶν σκιωναίων, ἔλεγεν ἃ τε ἐν τῇ ἀκαλήφῃ, καὶ πορώνῃ, καὶ πρόσθεν φάσκων ἀξιώτατος αὐτοῖς εἶναι εὐεργέτου, οἵ τε πύες τῆς πελλήνης ἐν τῷ ἰαπυγικῷ πολέμῳ ὑπὸ ἀθηναίων, προθυμίαν ἔχοντες, καὶ οὔτε οὐδὲν ἄλλο, ἢ νησῶται αὐτῶν παραγενόμενοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ οὐκ ἀναμεῖναι ἀπολμίᾳ ἀνάγκην σφίσι προσγενέσθαι, ἀφ' οὗ φανερῶς οἱ κείου ἀγαθοῦ. σημεῖόν τ' εἶναι τοῦ καὶ ἄλλο παρ' αὐτοῖς ἴσην μεγίστων ἀφορεῖσθαι ὑπομεῖναι, εἰ τεθνήσεται κατὰ νοῦν τὰ πράγματα. πιστοτάτους τε τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι αὐτοῖς λακεδαιμονίων φίλους, καὶ τἆλλα πιμήσειν. καὶ οἱ μὲν σκιωναῖοι ἐπῃρθησάν τε τοῖς λόγοις. καὶ θαρσήσαντες παῦτες ὁμοίως, καὶ οἷς πρότερον μὴ ἤρεσκε τὰ πρασσόμενα, τόν τε πόλεμον ἠγωνοῦντο προθύμως οἴσειν, καὶ τὸν Βρασίδαν, τά τ' ἄλλα καλῶς ἐδέξαντο. καὶ δημοσίᾳ μὲν, χρυσῷ στεφάνῳ αὐτὸν ἐδήσαν, ὡς ἐλευθεροῦντα τὴν ἑλλάδα. ἰδίᾳ δὲ, ἐταινίουν τε, καὶ προσήρχοντο, ὡς περ ἀθλητήν. ὁ δὲ, τό τε παραυτίκα φυλακὴν ποιᾶ αὐτοῖς ἐγκαταλιπὼν, διέβη πάλιν. καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ στρατιᾷ πλείῳ ἐπεραίωσε, βουλόμενος μετ' αὐτῶν τὸν τε μῶλωνα, καὶ τὴν προπαίδιαν ἀπωθήσασθαι, ἡγούμενος καὶ τοῖς ἀθηναίοις βοηθῆσαι αὖθις ἐς νῆσον, καὶ βουλόμενος φθάσαι. καὶ πῃ καὶ αὐτῷ ἐπεράσσετο ἐς τὰς πόλεις ταύτας προδοσίας περὶ. καὶ ὁ μὲν, ἐμέλλεν ἐγχειρήσειν ταῖς πόλεσι ταύταις. ἐν τούτῳ δὲ, τριῆρεις οἱ τὴν ἐκεχειρίαν πορευαγγέλλοντες Αφικνοῦνται παρ' αὐτόν. τὸν Βρασίδαν. Παλιν διέβησαν ἀπὸ τῆς σκιώνης.

Κατηύθυνε. συνετίθετο. κατέδυσε συναινῶν. Εφασαν αὐτούς. τοῖς ἀθηναίοις. Καὶ τῆς πόλεως. τῆς σκιώνης.

Περὶ αὐτῆς κρίνεσθαι. τῆς σκιώνης.

Αξιοῦσι σφῶν τὸν ἀθηναίων. Ισχύει ὠφελεῖ. λέγεται ἐν θαλάσσῃ. Δύο γὰρ ἡμέραι ὕστερον. ἡγοῦνται μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν. Φανερῶς προσεχώρησαν. αὐτοῦ ἐκκοσίως. αὖθις προδοσίας. Μᾶλλον ἐτόλμησαν. ἐβαρρύνησαν προσιέναι τῷ Βρασίδᾳ. Γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην. εἰς τὸ βοηθῆσαι. Οπου προυδίδου. ὁ Βρασίδας. Εως ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. τὴν μένδην, καὶ σκιώνην. Καὶ οἱ μὲν, τὰ περιφᾶς αὐτούς. οἱ ὑπολειφθέντες ἐν σκιώνῃ, καὶ μενδῇ.

Καὶ ἦγον

Καὶ ἦρχον ὁμοῦ. ἦρχον ὁ Περδίκκας. Τοὺς λυγκηστάς. τοὺς πρὸς τὸν Περδίκκαν, καὶ Βρασίδαν. Ἀπὸ τοῦ λόφου. τοῦ οἰκείου. Οἱ δὲ λοιποὶ λυγκησταί. Τροσβαῖον τάσσοντες. οἱ πρὸς τὸν Βρασίδαν. Δύο μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον. αὐτοῖς δ' ἐλογοποίκατὰ τὸν πόλεμον. Οἱ ἔτυχον τῷ Περδίκκᾳ. ἦρχον οἱ ἔμελλον, ἦξειν. Ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀρριβαίου κώμας. αὐτῇ κατὰ Ἀρριβαίου κωμῶν. Καὶ μὴ καθῆσθαι. ἀργὸς ἦναι.

Τῆς πεδιάδος πρὸς ὀρωμος. διλαβοὺμος. πρὸς αὐτοῦ κιδόμος. Οὐ τροθύμως ἦν. τροὶ ἐναι ὁ ἐλογοποίπ. Ἀμφοτέροις μὲν ὁ κοῦν. αὐτῇ τοῦ ὁ κοῦντος. Διὰ τὸ δέος αὐτῶν. τῆς Ἰλλυριῶν. Κυρωθὲν δὲ οὐδὲν. ὁρισθὲν. αὐτῇ τ κυρωθέντος οὐδενός. Ἐκ τ διαφορᾶς. ἦσαν διὰ τ ἔχθραν. Ἀσαφῶς ἐκπηγνύσθαι. αὐτῇ τ ἀδήλως ἐκπηγνῆσθαι. αὖθις αὐτῇ ς σφαλερῶς. Πρὶν τ βρασίδαν ἰδεῖν. τροὶν διαλεχθῆναι τῷ βρασίδᾳ. οὕτω οἱ γραῦπποι λέγουσιν, ὡς τὸ, ἰδεῖν τί σε ἐβουλόμην, αὐτῇ τ διαλεχθῆναι σοι τί. Μέλλοντας ἀπιέναι. αὐτοῖς δὲ ἐλογοποίπ. Ἐς μέσον λαβών. αὐτῇ τ πρὸς λαβὼν τοὺς ὁπλίτας. ἦρχον ἔταξε τοὺς νεωτάτους ἐκ τρέχαν, καὶ ἐπιέναι τοῖς μὴ τ Ἀρριβαίου, ἀλλ' ἐπιχειροῦν τῷ μετὰ τοῦ βρασίδου. Εἰ τῷ τροσβάλλοιεν οἱ μετὰ τ Ἀρριβαίου. Τελευταῖος ἐνόμιζε χειτ συντάξεως. Εἰ μὲν μὴ ὑπωπτεύοντο ἄν δρες. τροοιμακὴν ἐν νοιᾷ ὄζει, καὶ οὔτε κάλασκευὴν ἔχει, οὔτε συμπάρασμα. Τῷ τε μεμονῶσθαι τ συμμαχίας ἦν πρὸς Περδίκκαν.

Καὶ μηδὲν πρὸς τὸ τροφοβῆσθαι ἑτέρων. πρὸς τοὺς δημοκρατίας φησί.

Προπαρασκευάσατο. τροεπολεμήσατε.

Οὐ δεινοὺς ἐσομένους. τὰ πολέμια.

καὶ ἦρχον ὁ μὲν, ὧν ἐκράτει μακεδόνων τὴν δύναμιν, καὶ τῆς ἐνοικούντων ἐλλήνων ὁπλίτας. ὁ δὲ, πρὸς τ αὐτοῦ τριλοίπους τ τελοποννησίων. χαλκιδέας, καὶ ἀκανθίους, καὶ τ ἄλλων κατὰ δύναμιν ἑκάστων. ξύμπαντα δὲ τὸ πλῆθος τ ἐλλήνων, τρισχίλιοι μάλιστα. ἱππεῖς δ' οἱ πάντες ἠκολούθουν μακεδόνων ξὺν χαλκιδεῦσιν ὀλίγῳ ἐς χιλίους. καὶ ἄλλος ὅμιλος τῶν βαρβάρων πολύς. ἐσβαλόντες δὲ ἐς τ Ἀρριβαίου, καὶ δῃοῦντες αὐτῆς ἐπροσεδδυομένους αὐτοῖς τοὺς λυγκηστὰς, αὐτεκαθέζοντο καὶ αὐτοί. καὶ ἐχόντων ἴσον μὲν τ τεῖχος, λόφον ἑκατέρωθεν, τεδίου δὲ τοῦ μέσου ὄντος, οἱ ἱππεῖς ἐς αὐτὸ καταδραμόντες, ἱππομάχησαν πρῶτα ἀμφοτέρων. ἔπεσε δὲ καὶ ὁ Βρασίδας, καὶ ὁ Περδίκκας, προελθόντων τροτέρων ἀπὸ τοῦ λόφου μετὰ τοῦ ἱππέως τῶν λυγκηστῶν ὁπλιτῶν, καὶ ἐπίμων ὄντων μάχεσθαι, αὐτεπαγαγόντες καὶ αὐτοὶ ξυνέβαλον, καὶ ἔτρεψαν τοὺς λυγκηστάς. καὶ πολλοὺς μὲν διέφθειραν. οἱ δὲ λοιποὶ διαφυγόντες πρὸς τὰ μετέπειρα, ἱσύχαζον. μετὰ δὲ τοῦτο, προσβαῖον τάσσαντες, δύο μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον, τοὺς Ἰλλυριοὺς μόνοντες, οἱ ἔτυχον τῷ Περδίκκᾳ μισθοῦ μέλλοντες ἥξειν. ἔπειτα ὁ Περδίκκας ἐβούλετο τροὶ ἐναι τὰς τοῦ Ἀρριβαίου κώμας, καὶ μὴ καθῆσθαι. Βρασίδας δὲ τῆς πεδιάδος πρὸς ὀρώμους, μὴ ἦν αὐναίως τροτερεῖν πολυσαντῶν τι πάθῃ, καὶ ἅμα ἦν Ἰλλυριῶν οὐ πάνυ τ, οὐ τροθύμως ἦν, ἀλλὰ διαχωρεῖν μᾶλλον. καὶ ἐν τούτῳ διαφερομένων αὐτῶν, ἠγγέλθη ὅτι καὶ οἱ Ἰλλυριοὶ μετ Ἀρριβαίου προσιόντες Περδίκκαν, γεγενήνται, ὡς τὸ δ' ἀμφοτέροις μὲν ὁ κοῦν αἰὰ χωρεῖν διὰ τὸ δέος αὐτ, ὄντων αὐθρώπων μαχίμων. κυρωθὲν δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς ὁ πνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι, νυκτὸς τε ἐπιγενομένης, οἱ μὲν μακεδόνες, καὶ ὁ πλῆθος τ βαρβάρων δείσαντες, ὅ τε φιλεῖ μεγάλα στρατεύσασι σαφῶς ἐκπηγνύσθαι, καὶ νομίσαντες πολλαπλασίους μὲν ἦλθον ἐπιέναι, ὅσον δὲ οὐδέπω παρεῖναι, καταστάντες ἐς αὐφίδιον φυγὴν, ἐχώρουν ἐπὶ οἴκου. καὶ ὁ Περδίκκας τὸ πρῶτον οὐκ αἰσθόμενος, ὡς ἔγνω, ἠναγκάσαν πρὶν τὸν Βρασίδαν ἰδεῖν, ἀπεθορεῖν γὰρ πολὺ ἀλλήλων ἑστρατεδεύοντο, προαπελθεῖν. Βρασίδας δὲ ἅμα τῇ ἕῳ ὡς ἤδει τοὺς μακεδόνας προκεχωρηκότας, τοὺς τε Ἰλλυριοὺς, καὶ τὸν Ἀρριβαίου μέλλοντας ἥξειν, ξυναγαγὼν καὶ αὐτὸς ἐς τὸ ἀγωνούμενος τάξιν τοὺς ὁπλίτας, καὶ τὸν ψιλὸν ὅμιλον ἐς μέσον λαβὼν, διεξῆσαν χωρεῖν ἐνδρόμους δὲ ἔτων προσβάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς νεωτάτους καὶ αὐτὸς λοχαγοὺς ἔχων τριακοσίους, τελευταίους γνώμην εἶχεν ὑπεχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προσκέσομένοις, αἰθιστάμενος ἀμύνεσθαι καὶ πρὶν τοὺς πολεμίους ἐγγὺς ἦναι ὡς διαπαχέως, παρεκελεύσατο τοῖς στρατιώταις τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΒΡΑΣΙΔΟΥ.

» Εἰ μὲν μὴ ὑπωπτεύομεν ἄνδρες πελοποννήσιοι ὑμᾶς τῷ τε μεμονῶσθαι, καὶ ὅτι βάρβαροι οἱ ἀντίοντες, καὶ πολλοὶ, ἐκπηξιν ἔχειν, οὐκ ἂν ὁμοίως διὰ τάχιστα ἅμα τῇ παρακελεύσαι ἐπιούσῃ μηνύματι καὶ παραινέσει παμέγιστα πειράσομαι πείθειν. » ἀγαθοῖς γὰρ ὑμῖν προσήκει τὰ πολέμια, οὐ διὰ ξυμμάχων παρουσίαν ἑκάστο τε, ἀλλὰ δι' οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ μηδεμιᾶς πόλεως πειρατέων, οἵ γε μὴ δι' ἀπολιτείαν τοιούτων ἥκετε, ἐν αἷς οὐ πολλοὶ ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ πλείονων μαλλον ἐλάσσους. οὐκ ἄλλῳ τινὶ κτησάμενοι τ δυναστείαν, ἢ ᾧ μαχόμενοι κρατοῦ» βαρβάρους ὑφ' οὓς νῦν ἀπωθρίᾳ δ' ἐδίπτε, μαθεῖν χρὴ ἐξ ὧν τε προπαρασκευάσατο μακεδόσιν αὐτοῖς, καὶ ἃ φ' ὧν ἐγὼ ἐκάλεσα, καὶ ἄλλωι ἀκοῇ ἐπίστασθαι, οὐ δ' ἀνους ἐσομένους.

Καὶ γὰρ ὅσα μὲν τὸ πρόσθεν ἀσθενῆ ὄντα. ὅσοι πολέμιοι ἀσθενεῖς ὄντες, δόκησιν ἰσχύος παρέχουσι τοῖς ἐναντίοις, πολὺ τούτων τὰ λυθῆ μαθόντες οἱ δι' ἐναντίας θαρσύνοντες μᾶλλον. ὅσοι δὲ πρόσθεν εἰσὶν ἰσχυροί, τούτους εἰ μή τις ἔμπροσθεν μάθοι πολμηρότερον, καὶ οὐκ ὀρθῶς αὐτοῖς προσενεχθήσεται. Τὰ τῆς πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος. ὥσπερ τὰ τῆς ἐναντίων βαρβάρων. Οἷς δὲ βεβαίως τὸ πρόσεστιν ἀγαθόν. ὥσπερ ἡμῖν. ἤγουν οἵπερ ἐσμὲν τῇ ἀληθείᾳ ἀνδρεῖοι. Οὗτοι δὲ τὴν μέλλησιν μὴ. τοῦ ἐπέναι δηλοῦσι ἤγουν ἐκφοβοῦσι μέλλοντες ἰέναι. οἱ δὲ λυγκησταί, φοβεροί εἰσι, μέλλοντες οὐκ ἐν χερσὶν ὄντες. Καὶ γὰρ πάνθ' ὅλως δεινοί. δ' ἐος ἐμπροσθεν

τι. Αἰχυνθέντες αἰ. ὡς καὶ ἡμεῖς οἱ λακεδαιμόνιοι δηλοῦσι τι. Ἠτε φυγὴ, καὶ ἥ τε φόβος αὐτῆς. ὅμοίως καὶ τὸ φυγεῖν, καὶ τὸ διώκειν, καλὸν φαίνεται τοῖς βαρβάροις, καὶ οὐκ εἴζεται πότεροί εἰσιν ἀνδρειότεροι οἱ φεύγοντες, ἢ οἱ διώκοντες. μάχη δὲ αὐτεξούσιος, ἐν ᾗ ἔξεστιν ὅ βούλεται πις πρᾶττειν, παρέχει πρόφασιν φεύγειν τοῖς ὅπως σῴζεσθαι βουλομένοις σῴζεσθαι.

Ἐκείνῳ γὰρ αἰ πρὸ τούτου ἐχρῶντο. τῷ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν.

Ἀπ' αὐτῶν ὁρᾶται ὁρᾶται δὲ σαφῶς ὅτι δ' ἀπ' αὐτῶν δοκοῦν δεινὸν, ὅταν μὲν καὶ ἀκοὴν καταπλήττηται, δυναμει δὲ οὐ δέν ἔστι. τοῦτο οὖν ὑπομείναντες τὴν φωνὴν αὐτῆς φημι, καὶ τὴν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀκόσμως ἐν καιρῷ τοῦ αὐ ἀχωρ' αὐ ἀχωρήσαντες, ἀσφαλῶς ὑπονοήσετε, καὶ γνώσεσθε τ' λοιπὸν ἐν τῷ ἀσφαλεῖ καθεστῶτες. Καπ απέρχον. κοινοῦν εἰς δειλίαν ἐκπλῆπον. Ὅπ οἱ τοιοῦτοι. δ' τ' βαρβάρων πλῆθος τοῖς μὲν τ' πρώτην ἐμβολὴν δεξαμένοις, ἀπωθέν ὄζει φοβεροὺν αὐδρείας ἀπάτην μέλλουσαν ἀπειλοῦν. τοῖς δὲ μὴ δεξαμένοις, ἀλλὰ φεύγουσι τὸ διωκου δὺ μύχως, ὀξέως ἀπιφέρεται, ἅτε δὴ ἐν ἀσφαλεῖ καθεστῶς, ὡς αὖ τῶν φευγόντων οὐ μαχομένων. Μελλήσει ἐπικομπουσι. προσδοκία. Υπῆγε τὸ πρᾶγμα. ἐρέμα, καὶ κατ' ὀλίγον ἤγεν. Αἵ τε ἐκδρομαί. οἱ τεταγμένοι δηλονότι πρὸς τὸ ἐκτρέχειν. Παρὰ γνώμην αὐτέστησαν. παρ ἐλπίδα τὴν τῶν λυγκηστῶν, αὐτέστησαν οἱ λακεδαιμόνιοι. Ἐπιφερομένους μέν. τοὺς βαρβάρους.

Οἱ λοιποὶ χωρήσαντες. τῶν βαρβάρων. Καὶ τὴν ἐσβολήν. εἴσοδον. φθάσαντες προκατέλαβον. προλαβόντες οἱ βάρβαροι. Εἰδότες οὐκ οὖσαν ἄλλην. καθ' ἣν οὐκ ἦν πόρος ἐξελθεῖν. Ἀναχώρησιν. φυγήν. Καὶ προσιόντας αὐτοῦ. τοῦ Βρασίδα. Κυκλοῦνται. ἤγουν κυκλοῦσιν οἱ βάρβαροι.

Ἀπολλύμενοι. ἀποκόπτοντες. Πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν. πρὶν τοὺς πολλοὺς τῶν κυκλούντων τοὺς λακεδαιμονίους μεταλλόντων παρεῖναι.

καὶ γὰρ ὅσα μὲν τὸ πρόσθεν ἀσθενῆ ὄντα τῆς πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, διδαχὴ
ἀληθὴς προσγενομένη περὶ αὐτῆς, ἐθαρσύνει μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους. οἷς δὲ
βεβαίως τὸ πρόσεστιν ἀγαθὸν, μὴ προδήλως τις αὖ αὐτοῖς πολμηρότερον προσ-
φέροιτο. οὗτοι δὲ, τὴν μέλλησιν μὲν ἔχουσι τοῖς ἀπείροις φοβερὰν. καὶ γὰρ πάνθει
ὅλεως δεινοί, καὶ βοῆς μεγέθει ἀφόρητοί εἰσι διακενὴς ἐπαναστάσης τῆς ὅπλων,
ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς. προσμίξαι δὲ τοῖς ὑπομείνουσιν αὐτὰ οὐχ ὁμοίοι.
οὔτε γὰρ τάξιν ἔχοντες αἰσχυνθέντες αὖ λιπεῖν τινα χώραν βιαζόμενοι, ἥ τε φυγὴ καὶ
ἡ ἔφοδος αὐ ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, αὖ ἐξέλεγκτον καὶ τὸ αὖ δρεῖον
ἔχει αὐτοκράτως δὲ μάχη μάλιστ' αὖ καὶ πρόφασιν τοῦ σῴζεσθαι τινὶ παρεγόν-
τως πρίσεται τοῦ τε εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, ὥστ' ὀκνηρὸν τὸ ἐκφοβῆσαι ἡμᾶς ἀκινδύ-
νως. ἡγοῦνται. ἐκείνῳ γὰρ αἰ πρὸ τούτου ἐχρῶντο. σαφῶς τε παρὸν τὸ παρ-
χον δ' ἀνὸν ἀπ' αὐτῆς, ὁρᾶτε. ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὄψει δὲ καὶ ἀκοῇ, καταπλῆ
χον. οὗ ὑπομείναντες, ἐπιφερόμενον, καὶ ὅταν καιρὸς ᾖ κόσμῳ καὶ τάξει αὖθις ὑ-
παγάγοντες, ἐς τε τὸ ἀσφαλὲς βάσσον ἀφίζεσθε, καὶ γνώσεσθε τὸ λοιπὸν ὅτι
οἱ τοιοῦτοι οἱ χλοι, τοῖς μὲν τὴν πρώτην ἔφοδον δεξαμένοις, ἀπωθεν ἀπειλοῖς τὸ
ἀνδρεῖον μελλήσδε πικομποῦσιν. οἱ δ' αὖ ἐξωσὴν αὐτοῖς κατὰ πόδας τὸ δύμυ-
χον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ, οἷς ἐνδείκνυνται. Τοιαῦτα ὁ Βρασίδας παραμυθησάμενος, ὑπῆ
γε τὸ στράτευμα. οἱ δὲ βάρβαροι ἰδόντες, πολλῇ βοῇ, καὶ θορύβῳ προσέκειντο,
νομίσαντες φεύγειν τε αὐτὸν, καὶ καταλαβόντες, διαφθείρειν. καὶ ὡς αὐτοῖς
αὖ τε ἐκδρομαὶ, ὅπερ προσῆκον ἦν, ἀπαντῶν, καὶ αὐτὸς ἐχωρεῖτο τοὺς λογάδας ἀπικά-
μενος, ὑφίστατο, τῇ τε πρώτῃ ὁρμῇ παραγνώμην αὐτέστησαν, καὶ ὁ λοιπὸν αὖ
φερομένους μὲν δεχόμενοι, ἠμύνοντο. ἡσυχάζοντας δέ, αὐτοὶ ὑπεχώρουν. τότε δὴ
τ' μετὰ τ' Βρασίδου ἑλλήνων ἐν τῇ δύρυχωρίᾳ οἱ πολλοὶ τῆς βαρβάρων ἀπεῖχον
το. μέρος δ' ἐπικαταλιπόντες αὐτοῖς ἐπακολουθοῦν προσβάλλειν, οἱ λοιποὶ
χωρήσαντες δρόμῳ, ἐπί τε τοὺς φεύγοντας τῆς μακεδόνων, οἷς ἐντύχοιεν,
ἔκτεινον. καὶ τὴν ἐσβολὴν, ἥ ἐστι μεταξὺ δυοῖν λόφοιν στενὴ, εἰς τὴν Ἀργιλαίου
φθάσαντες, προκατέλαβον, εἰδότες οὐκ οὖσαν ἄλλην τῷ Βρασίδᾳ ἀναχώρησιν
καὶ προσιόντος αὐτοῦ, εἰς αὐτὸ ἤδη δ' ἀπρὸς τ' ὁδοῦ κυκλοῦσθαι ὡς ἀπολλύμενοι. οἱ δὲ,
γνοὺς, προεῖπε τοῖς μεθ' αὑτοῦ τριακοσίοις, οὓς ὤετο μάλιστα ἂν ἐλεῖν τ' λόφον, χω-
ρήσαντας πρὸς αὐτ' δρόμῳ ὡς τάχιστα ἕκαστος δύναται αἴρειν τάξιν ὡφέλιμον
ἀπ' αὐτοῦ ἐκκρούσαντας ἤδη ἐπιόντας βαρβάρους, πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν

σφῶν αὐτόσε προσμίξαι. καὶ οἱ μὲν, προσπεσόντες, ἐκράτησαί τε τῶν ἄνω τοῦ λόφου. καὶ ἡ πρώτη ἤδη τῶν ἑλλήνων ῥάον πρὸς αὖθις ἐπροθύμουν. οἱ γὰρ βάρβαροι, καὶ ἐφοβήθησαν, τὴν τροπὴν αὐτοῖς ἐνταῦθα γενομένης σφῶν ἀπὸ τοῦ μετεώρου, καὶ ἐς τὸ πρῶτον οὐκέτ' ἐπικολούθουν, νομίζοντες καὶ ἐν μεθορίοις ἤδη αὐτοῖς εἶναι, καὶ διαπεφευγέναι. Βραχὺ δὲ, ὡς ἀπελάβετο τοῦ μετεώρου κατὰ ἀσφάλειαν μᾶλλον ἤδη, αὖθις μέρος ἀφικνεῖται εἰς Ἀργίσσαν πρῶτον τῆς Περδίκκου ἀρχῆς. καὶ αὐτοὶ ὀργιζόμενοι οἱ στρατιῶται τῇ προσαναχωρήσει τὰ μεθόρια τῶν ἐπὶ τύχον κατὰ τὴν ὁδὸν ἐζεύγεσαν αὐτοῖς βοεικοῖς, ἃ εἶπεν σκόλεκες ἐκπεφευγότα, οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει, εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι, τὰ μὲν, ὑπολύοντες, κατέκοπτον. τοῖς δὲ, οἰκείοσιν ἐπεύοντο. ἀπὸ τούτου τε πρῶτον Περδίκκας Βραχύλλαν τε πολέμιον ἐνόμισε, καὶ ἐς τὸν ἐπὶ τὸν τελοποννησίων τῇ μὲν γνώμῃ διὰ Ἀθηναίους οὐ ξύνοδος μᾶλλον εἶχε, τῶν δὲ ἀναγκαίων ξυμφορῶν δίαιτας, ἔπρασσεν ὅτῳ πρόσω τάχιστα, ποῖς μὲν, ξυμβήσεται, τοῖς δὲ, ἀπαλλάξεται. Βραχύλλας δὲ ἀναχωρήσας ἐκ Μακεδονίας ἐς Περώνην, καταλαμβάνει Ἀθηναίους Μένδην ἤδη ἐπέχοντας. καὶ αὐτοῦ ἡσυχάζων, ἐς μὲν τὴν Παλλήνην ἀδύνατος ἦν ἐνόμιζεν ἔτι διαβὰς τιμωρεῖν, τὴν δὲ Τορώνην ἐν φυλακῇ εἶχεν. ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον, τοῖς ἐν τῇ Λύγκῳ ἐξέπεμψαν, ἐπί τε τὴν Μένδην, καὶ τὴν Σκιώνην οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς πρὸς παρεσκευάζοντο, ναυσὶ μὲν πεντήκοντα, ὧν ἦσαν δέκα χῖαι. ὁπλίτας δὲ χιλίοις ἑαυτῶν, καὶ τοξότας ἑξακοσίοις, καὶ θρᾳξὶ μισθωτοῖς χιλίοις, καὶ ἄλλοις τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων πεντακοσίους. ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικήρατου, καὶ Νικόστρατος ὁ Διϊτρέφους. ἀρώμενοι δὲ ἐκ Ῥοδὸ πόλεως ταῖς ναυσὶ, καὶ σχόντες κατὰ τὸ Ῥοδῴδιον, ἐχώρουν ἐς τοὺς μενδαίους. οἱ δ' αὐτοί τε, καὶ σκιωναίων τριακόσιοι βεβοηθηκότες, πελοποννησίων τε οἱ ἐπίκουροι, ξυμπαντες δὲ, ἑπτακόσιοι ὁπλῖται, καὶ Βολυδαμίδας ὁ ἄρχων αὐτῶν, ἐτύγχανε ἐξεστρατευμένος ἐπὶ δημοσίοις ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ λόφου καρπερού. καὶ αὐτοῖς Νικίας μὲν, μεθωρίοις τε ἔτι ὄντες ἐπῆλθον, καὶ ἐκατὸν φίλους, καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἀθηναίων ὁπλίτας τῶν ἑξήκοντα, καὶ τοὺς τοξότας ἀπαντας, κατὰ ἄτραπόν τινα τοῦ λόφου πειρώμενος ὑπερβῆναι, καὶ τραυματιζόμενος ὑπ' αὐτῶν, οὐκ ἠδυνήθη βιάσασθαι. Νικόστρατος δὲ, ἄλλῃ ἐφόδῳ ἐκ πλείονος πανὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ ἐπὶ τὸν λόφον ὁπλιτοδρομήσας, καὶ πανυ ἐθορυβήθη. καὶ ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πανὶ τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων νικηθῆναι. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ὡς οὐκ ἐγένοντο οἱ μενδαῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, οἱ Ἀθηναῖοι ἀναχωρήσαντες, ἐστρατοπεδεύσαντο. καὶ οἱ μενδαῖοι νυκτὸς ἐπελθούσης, ἐς τὴν πόλιν ἀπῆλθον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι πορευσάμενοι ἐς τὸ πρὸς Σκιώνης, πόλεως τε προάστειον εἷλον, καὶ τὴν ἡμέραν ἅπασαν ἐδῄουν τὴν γῆν οὐδενὸς ἐπεξιόντος. ἦν γάρ τι καὶ σασάσμου ἐν τῇ πόλει. οἱ δὲ τριακόσιοι τῶν σκιωναίων τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ τῇ ἄνω γιγνομένῃ ἡμέρᾳ, Νικίας μὲν τῷ ἡμίσει τοῦ στρατοῦ προῆν, ἅμα ἐς τὰ μεθόρια τῶν σκιωναίων, τὴν γῆν ἐδῄου. Νικόστρατος δὲ τοῖς λοιποῖς κατὰ τὰς ἄνω πύλας ἡ ἄνω ποδαίας ἔρχονται, προσεκάθητο τῇ πόλει. ὁ δὲ Βολυδαμίδας, ἐτύγχανε γὰρ ταύτῃ τοῖς μενδαίοις καὶ ἄνω κούροις ἐντὸς τοῦ τείχους τὰ ὅπλα κείμενα διατάσει τινὸς ἐς μάχην, καὶ παρηγγέλη τοῖς μενδαίοις ἐπιζεύγνυσθαι. καὶ πύλης αὐτῷ ἔξω ἀνὰ τοῦ δήμου ἀνοιγνύντος κατὰ τὸ σασώτικον, ὅπου οὐκ ἐπέξειεν οὐδὲ δέοιτο πολεμεῖν. καὶ ὡς αὐτέπειτα, ἄνω σασάσθαι ἐντὸς τὴν χεῖρα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ θορυβηθέντος. ὁ δὲ δῆμος δύθυς ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα, πρὸς ὀργὴν ἐχώρει ἐπί τε πελοποννησίους, καὶ τοὺς τὰ ἐναντία σφίσι μετ' αὐτῶν πράξαντας. καὶ προσπεσόντες, τρέπουσιν ἅμα μὲν μάχῃ ἀφυδίῳ, ἅμα δὲ τοῖς ἀθηναίοις

Σφῶν αὐτόσε. τὸ βαρβάρων. Καὶ ἐν μεθορίοις. τὸ πρὶν ἐπὶ τῶν δικαίων. Τὰ μὲν ὑπολύοντες, κατέκοπτον. τὰ ζεύγη δηλονότι. Καὶ ἐς τοὺς πελοποννησίων. τοῖς πελοποννησίοις ἐμίσει, οὐ κατὰ γνώμης προαίρεσιν, οὐδὲ ἔθος ἔχων, τοῖς Ἀθηναίοις μᾶλλον γάρ, πρὶν ἐμίσει. Τῶν δὲ ἀναγκαίων ξυμφορῶν. ἕνεκεν τοῦ ἀναγκαίους συμφέροντος. διὰ τὸ ἀνάγκην συμφέρειν νομίσας μισεῖν τοὺς λακεδαιμονίους, ἀποστὰς δίκαιος πρότερος τοῖς Ἀθηναίοις μὲν φίλος ἔσται, λακεδαιμονίων δὲ ἀπαλλάξεται.

Ὁπλίτας δὲ χιλίοις ἑαυτῶν. τῶν Ἀθηναίων. Ἀρώμενοι δὲ ἐκ Ῥοδὸ πόλεως. οἱ Ἀθηναῖοι. Οἱ δ' αὐτοί τε. ἦγουν αὐτοὶ δὲ οἱ μενδαῖοι. Καὶ τραυματιζόμενος. ἑαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀναφέρουσιν ἄνω τοῖς σὺν αὐτῷ.

Οὐκ ἠδυνήθη βιάσασθαι. βίαν προσαγαγεῖν αὐτοῖς. Ἀλλ' ἐμὲ φόδῳ. μακροτέρᾳ ὁδῷ κατ' ἐκείνων.

Ἐκ πλείονος. διὰ τὸ μάτος δηλονότι.

Δυσπροσβάτῳ. δυσαναβάτῳ.

Ἐθορυβήθη. ἐδειλίασεν.

Ὡς οὐκ ἐνέδοσαν. οὐχ ὑπῆξαν. Ἀναχωρήσαντες. ἄνω Ῥόδα ἐλθόντες. Καὶ οἱ μενδαῖοι. οἱ ἄνω τοῦ λόφου. Ἐς τὴν πόλιν ἀπῆλθον. τὴν μένδην. Ἐδῄουν τὴν γῆν. τὴν σκιώνην. Οὐδενὸς ἐπεξιόντος. τῶν σκιωναίων. Ἦν γάρ τι καὶ σασάσμου. ἦγουν ἦσαν πάντες στασάζοντες. Καί τινος αὐτῷ ἔνδον ἄνω τοῦ δήμου αὐτεπόντος. ἦγουν δημότου ἐναντιωθέντος, κατὰ τὸ ἔθος τῶν στασαζόντων, αὐτὸς ἐγείνη δηλονότι. Καὶ ὡς αὐτέπειτα. ὁ δῆμος. Περὶ ὀργῆς ἐχώρει. αὐτὶ τοῦ ὑπὸ ὀργῆς.

Τῶν πυλῶν αὐτοῖς ὁμῶν, φοβηθέντων. ἀπὸ τοῦ φοβηθέντες. ἐφοβήθησαν δὲ ὅτι φήθησαν ἀπὸ τῆς πρὸς τοὺς ἀθηναίους συνθήκης αὐτοῖς ἀπωθέσθαι. Ἀπὸ προειρημένου τινὸς. συμφώνου. Τὴν ἀπὸ χείρησιν. ἀπὸ τοῦ, τὴν προσβολήν. Ὡς κατακράτος ἑλόντες, διήρπασαν. τὰ ἐνόντα αὐτῇ. Πολιτεύεσθαι. τὴν οἰκείαν πολιτείαν ἔχειν. Τὰ πρὸς τὴν μένδην κατέχον. ἐκυρίευσαν τῆς μένδης. Προσβαλόντες δ' αὐτῷ. τῷ λόφῳ. Καὶ αὐτῇ οὐ πολύ. τῶν ἀθηναίων. Πολιορκοῦμενοι. βιασάμενοι τὴν φυλακήν, νυκτὸς ἀφικνοῦνται πρὸς θάλασσαν. Τὸ ἀπὸ τῆς σκιώνης στρατόπεδον. τοὺς φυλάσσοντας τὴν σκιώνην. Ὁμολογίαν ποιεῖται. ξύμβασιν.

Ἅμα δ' αὐτὸς οὐκέτι βουλόμενος. ὁ περδίκκας δ' ἀπελογόπι. Ξένους χρώμενος. δ' ἀπελογόπ ξένοις. καὶ φίλοις. Αεὶ τοῖς πρώτοις. ἦγουν τοῖς πρώτοις φίλους ποιήσας. Διεκώλυσε τὸ στράτευμα. τὸ πελοποννησίων.

Καὶ τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως. ὡς οὐκ ὄντος νομικοῦ ἐξάγειν τοὺς ἡβῶντας. ἢ οὐκ ὄντος νομικοῦ, ἄρχοντας καθιστάναι ταῖς πόλεσι τοὺς ἡβῶντας, ἀλλὰ τοὺς προβεβοηκότας καθ' ἡλικίαν. Παρανόμως. ἦγουν παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἔθος. Καὶ μὴ τοῖς δυτυχοῦσι. γράφεται ἐν τυχοῦσι. καὶ τὰς πόλεις, μὴ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν, ἀλλὰ λακεδαιμονίοις ἐγχειρίζειν.

Ἐπικαλέσαντες. ἦγουν ἐγκαλέσαντες.

Παρεστηκὸς δὲ ἦν. ἐξεγένετο δὲ αὐτοῖς ῥᾳδίως πολεμεῖν τὸ τεῖχος, ἐπεὶ δὴ τὸ θεμιστέων ἐν τῇ πρὸς ἀθηναίους μάχῃ, τὸ ἀκμαιότατον ἀπωλώλει.

Οὗπερ ἦν αὐτῶν ἄνθος. Τῶν θεμιστέων.

Διεφθάρη. γράφεται ἀπωλώλει. Οἱ δὲ, ἄλλην ἱέρειαν. οἱ ἀργεῖοι. τὸ ὄγδοον ἐτηρῶσε. τὸ δὲ ἔνατος, ἡμιπλὲς ἦν.

Τῶν πυλῶν αὐτοῖς ὁμῶν φοβηθέντων. φήθησαν γὰρ ἀπὸ προφερομένου τινὸς αὐτοῖς τὴν ἀπὸχείρησιν γενέσθαι. καὶ οἱ μὲν, ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ὅσοι μὴ αὐτίκα διεφθάρησαν κατέφυγον, ἦν γὰρ καὶ τὸ πρότερον αὐτοῖς εἶχον. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, ἤδη καὶ ὁ Νικίας ἐσανεστρέφας πρὸς τὴν πόλιν, ἐσεσύντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν, ἅπερ οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως αὐτοῖς εἶπαν, ἀπασὴ τῇ στρατιᾷ ὡς κατακράτος ἑλόντες, διήρπασαν. καὶ μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον, ὥστε μὴ ὑπὸ τοῖς ἀθρώποις διαφθείρεσθαι, καὶ τοῖς μὲν μισθοφόροις, μετὰ ταῦτα πολιτεύειν ἐκέλευον, ὡς παρ' ἑαυτοὺς θέσθαι, αὐτοῖς κρίναντες ἐν σφίσιν αὐτοῖς, εἰ τινας ἡγοῦνται αὐτοῖς εἶναι τῆς ἀποστάσεως. τοὺς δ' ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἀπετείχισαν ἑκατέρωθεν τεῖχος ἐς θάλασσαν, καὶ φυλακὴν ἐπέστησαν. ἐπὶ δὲ τὰ πρὸς τὴν Μένδην κατέχον, ἀπὸ τὴν Σκιώνην ἐχώρουν. οἱ δέ, αὐτοπροαιρέτως ἐξελθόντες αὐτοὶ, καὶ πελοποννήσιοι, ἱδρυθέντα ἀπὸ καρπηροῦ λόφου πρὸς τῆς πόλεως, οὗ ἡ μὴ ἔλοιεν οἱ ἀθηναῖοι, οὐκ ἐγίγνετο φῶν περιτείχισις. προσβαλόντες δ' αὐτῷ κατακράτος οἱ ἀθηναῖοι, καὶ μάχῃ ἐκρούσαντες τοὺς ἀπὸ λόφου, ἐστρατοπεδεύσαντό τε, καὶ ἐς τὸν περιτείχισμον προσαῦον τήσαντες, παρεσκευάζοντο. καὶ αὐτῶν οὐ πολὺ ὕστερον ἤδη ἐν ἔργῳ ὄντων, οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐν τῇ Μένδῃ πολιορκούμενοι ἐβιάκουσι, βιασάμενοι παρὰ θάλασσαν τὴν φυλακὴν, νυκτὸς ἀφικνοῦνται. καὶ διαφυγόντες οἱ ἀμφὶ τοὺ ἀπὸ τῆ Σκιώνῃ στρατόπεδον, ἐσῆλθον ἐς αὐτήν. περιτειχιζομένης δὲ τῆς σκιώνης, Περδίκκας τοῖς Ἓλλησι τῶν ἀθηναίων στρατιώταις ἀπεκηρυκεύσατο, ὁμολογίαν ποιεῖται πρὸς τοὺς ἀθηναίους, διὰ τὴν τοῦ Βρασίδου ἔχθραν πρὸς τῆς ἐκ τῆς λύγκου ἀναχωρήσεως, δίβυς τότε ἀρξάμενος πράσσειν. καὶ ἐτύγχανε ἤδη τότε Ἰχαγόρας ὁ λακεδαιμόνιος στρατηγὸς ἀπελθὼν περδίκκου ὡς Βρασίδαν. ὁ δὲ Περδίκκας, ἅμα μὲν κελεύοντος τοῦ Νικίου, ἐπειδὴ ξυνεβεβήκει ἐνδήλου τι ποιεῖν τοῖς ἀθηναίοις βεβαιότητος περὶ, ἅμα δ' αὐτὸς οὐκέτι βουλόμενος πελοποννησίους ἐς τὴν αὐτοῦ ἀφικνεῖσθαι, παρασκευάσας τοὺς ἐν θεσσαλίᾳ ξένους, χρώμενος ἀεὶ τῷ πρώτοις, διεκώλυσε τὸ στράτευμα, μὴ τὴν παρασκευὴν, ὡς τε μηδὲ πειρᾶσθαι θεσσαλῶν. Ἰχαγόρας μέν τοι, καὶ Ἀμφίας, καὶ Ἀριστεύς, αὐτοί τε ὡς Βρασίδαν ἀφίκοντο, ἐπειδὴν πεμφθὲν τῶν λακεδαιμονίων τὰ πράγματα. καὶ τῶν ἡβώντων αὖ τῶν παρανόμως ἀπάγειν ἐκ πάρτης, ὡς τε τῶν πόλεων ἄρχοντα καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. καὶ Κλεαρίδαν μὲν τὸν Κλεωνύμου, καθίστησιν ἐν ἀμφιπόλει. Ἐπιπλίδαν δὲ τὸν Ηγησαίδρου, ἐν τορώνῃ. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει, βοιβαῖοι θεμιστέων τεῖχος περιεῖλον, ἐπικαλέσαντες ἀπὸ σικιμόν. Βουλόμενοι μὲν καὶ αἰεί, παρεστηκὸς δὲ ἦν, ἐπεὶ δὴ καὶ ἐν τῇ πρὸς ἀθηναίους μάχῃ, ὅπερ αὐτῶν ἄνθος ἀπολώλει. καὶ ὀνεώς τῆς Ηρας τοῦ αὐτοῦ θέρους ἐν ἄργει κατεκαύθη, χρυσόδος τῆς ἱερείας λύχνον πυαθίσκης ἡμιμέδιμνος τὰ τέμματα, καὶ ἐπικαταδαρθούσης, ὥστε ἔλαθεν ἀφθέντα ταῖτα, καὶ καταφλεχθέντα. καὶ Η χρυσὶς μὲν δύβυς τῆς νυκτὸς δ' εἰσασα τοῖς ἀργείοις, ἐς φλιοῦντα φεύγει. οἱ δὲ, ἄλλην ἱέρειαν ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο, φαεινίδα ὄνομα. ἔτη δὲ χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ, καὶ ἔνατον ἐκ μέσου, ὅτε ἐπεφύγει. καὶ ἡ σκιώνη τῷ θέρους ἤδη τελευτῶντος. περιετετείχιστό τε πανταχῇ. καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἐπ' αὐτῇ φυλακὴν καταλιπόντες, αὖ ἐχώρησαν ἐφ' ἕτερα.

ἐν δὲ τῷ ἀπόπτι χειμῶνι, τὰ μὲν ἀθηναίων καὶ λακεδαιμονίων ἡσύχαζε, διὰ τὴν

Ἀμφιδόριτος

ἐκεχειρίαν. μαντινῆς δὲ, καὶ τεγεᾶται, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέρων, ξυνέβαλλον ἐν λακωνικῇ τῆς ὀρεσθίδος. καὶ νίκη ἀμφιδόλιτος ἐγένετο. κέρας γὰρ ἑκάτεροι τρέψαντες τὸ καθ' αὑτοὺς, προσβάντε ἀμφότεροι ἔστησαν, καὶ σκῦλα ἐς δελφοὺς ἀνέθεμαν. διαφθαρέντων μέντοι πολλῶν ἑκατέροις, καὶ ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης καὶ ἀφελομένης νυκτὸς τὸ ἔργον, οἱ τεγεᾶται μὲν, ἐνίκησαν τό τε, καὶ δύθυς ἔστησαν προσβάν. μαντινῆς δὲ ἀνεχώρησαν πρὸς βουκολίωνα, καὶ ὕστερον αὐτίστησαν. ἀνεθέρασε δὲ τ' αὐτοῦ χειμῶνος καὶ ὁ Βρασίδας πλευτοῦντος, καὶ πρὸς ἑαρ ἤδη, πρὶ δ' ἀώρας. προσελθὼν γὰρ νυκτὸς, καὶ κλίμακα προθεὶς, μέχρι μὲν τούτου ἔλαθε. τ' γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος, οὕτως ἐς τὸ διάκενον πρὶν ἐπαγελθεῖν τὸν παραδίδοντα αὐτὸν, ἡ πρόθεσις ἐγένετο. ἔπειτα μὲν τοῖς δύθυς αἰσθομένοις πρὶν προσβῆναι, ἀπῆγαγε πάλιν κατὰ τάχος τὴν στρατιὰν, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἡμέραν γενέσθαι. καὶ ὁ χειμὼν ἐπλεύτα. καὶ ἐνίαυτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐπλεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

Ἀμφιδόλιτος ἐγένετο. ἀμφισβήτησιμος. Καὶ ἀγχωμάλου τῆς μάχης. ἴσης. Ἐπανυλίσαντό τε. κατεσκήνωσαν. Μέχρι μὲν τούτου. τοῦ προσθεῖναι τὴν κλίμακα.

Τοῦ γὰρ κώδωνος τοῦ γὰρ κώδωνος παρενεχθέντος. ἀρσενικῶς. σοφοκλῆς δὲ, χαλκοστόμου κώδωνος, ὡς τυρσηνικῆς, ἐπανεβλυκῶς. Οὕτως ἐς δ' διάκενον. τῆς κλίμακος δηλονότι. διάκενον μὲν, δ' ἀφύλακτον λέγει. ἔλαθε δὲ ὁ βρασίδας προσθεῖναι τὴν κλίμακα, ἕως γὰρ ὁ πορθέων μετὰ τ' κώδωνος, ἄλλῳ παρεδίδου τὸν κώδωνα χρόνου ἐγγινομένου, ἔλαθε προσθεὶς τὴν κλίμακα. Ἡ πρόθεσις ἐγένετο. ὑστερατέον. τοῦ κώδωνος φωνῇ παρενεχθέντος ἐς τὸ διάκενον, οὕτως ἡ πρόθεσις ἐγένετο.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΓΕΜΡΤΗ.

Οὗ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ, διελέλυντο μέχρι πυθίων. καὶ ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ, ἀθηναῖοι δηλίους αἰσθόμενοι ἐκ δήλου, ἣν ησάμενοι κατὰ παλαιάν τινα αὐτῶν καθαρσιν ὀργάς ἱερῶσαι. καὶ ἅμα ἐλλιπεῖς σφίσιν τοῦτο τῆς καθάρσεως, ἢ πρότερόν μοι δεδήλωται, ὡς αἰρεῖν τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων, ὀρθῶς ἐνόμισαν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν δήλιοι, ἀτραμύττιον, φαρνάκους δόντος αὐτοῖς, ἐν τῇ αὐτῇ ᾤκησαν οὕτως, ὡς ἕκαστος ὥρμητο. Κλεώνδε ἀθηναίους πείσας, ἐς τὰ ἄνω θρᾴκης χωρία ἐξέπλευσε μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν, ἀθηναίων μὲν ὁπλίτας ἔχων διακοσίους, καὶ χιλίους, καὶ ἱππέας τριακοσίους. τῶν δὲ ξυμμάχων, πλείους. ὡς δὲ τριάκοντα. ἔχων δὲ ἐς σκιώνην πρῶτον, ἔπολιορκουμένην, καὶ προσλαβὼν αὐτόθεν ὁπλίτας τῶν φρουρῶν, κατέπλευσεν ἐς τὸν κολοφωνίων λιμένα τῶν πορωναίων, ἀπέχοντα οὐ πολὺ τῆς πόλεως. ἐκ δ' αὐτοῦ αἰσθόμενος ὑπ' αὐτομόλων, ὅτι οὐδὲ βρασίδας ἐν τῇ πορώνῃ, οὐ τεθαρσηκότες ἀξιόμαχοι εἶεν, τῇ μὲν στρατιᾷ πεζῇ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα τὸν λιμένα πολιορκεῖν. καὶ πρὸς τὸ πολιτείσμα πρῶτον ἀφικνεῖται, ὃ προσπολέβαλε τῇ πόλει ὁ βρασίδας, ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον. καὶ διελὼν τοῦ παλαιοῦ τείχους, μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν. βοηθήσαντες δὲ ἐς αὐτὸ βασιλίδας τε λακεδαιμόνιος ἄρχων, καὶ ἡ παροῦσα φυλακὴ, προσβαλόντων τῶν ἀθηναίων, ἠμύνοντο.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε'.

ΔΙΕΛΕΛΥΝΤΟ μέχρι πυθίων. ἢ ἐφ' ἑνὸς χρόνου γενομένη ἐκεχειρία. Καὶ ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ. ἢ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀναβολὴ, καὶ ἡσυχία. παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας. οἱονεὶ ἐκεχειρία. Ἀνέστησαν ἐκ δήλου μεταναστάσεις ποιήσαντες ἐξοικίσαντες. Ἱερῶσθαι. τυτθίειν, ἱερῶς αἱακεῖσθαι τῷ θεῷ.

Καὶ ἅμα ἐλλιπεῖς σφίσιν εἶναι. μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν τοὺς ἱκέτας, ἐπὶ δοκοῦντας ἐλλείπειν τῇ καθάρσει, τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων αἰρεῖλοντο ἐκ τῆς νήσου. Ἀτραμύττιον, * ὄρους. ἀδραμύττειον, δοῦλος. ἀτραμύττειον, Θουκυδίδης. Ὠκησαν οὕτως. λείπει τὸ, ἐν ταύτῃ. Μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν. μετὰ τὴν λύσιν αὐτὴν τῶν σπονδῶν. Σχὼν δὲ ἐς σκιώνην. ἐλλιμενίσας. Ἐκ δ' αὐτοῦ αἰσθόμενος. τοῦ λιμένος. Ἐν τῇ πορώνῃ. ἔστι δηλονότι. Ἀξιόμαχοι εἶεν. ἱκανοὶ πρὸς μάχην. Ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. τὴν πορώνην. Τὸν λιμένα πολιορκεῖν, τῆς πορώνης. Καὶ πρὸς τὸ πολιτείσμα. βουλόμενος ἐντὸς τοῦ τείχους ποιῆσαι τὸ τῶν πορωναίων προάστειον, τοῦ παλαιοῦ τείχους μέρος διακόψας, καθ' ὃ ἦν τὸ προάστειον, ἕτερον τείχος καινὸν προσῳκοδόμησεν, ᾧ πολιέβαλλε τὸ πρότερον, καὶ συνῆψε κατὰ τὴν διαίρεσιν τὸ καινὸν πρὸς τὸ παλαιὸν, ὡς τὲν τὸ παῖ γενέσθαι. Ἐντὸς βουλόμενος. τῆς πόλεως δηλονότι. Καὶ διελὼν τοῦ παλαιοῦ τείχους. τὸ μέρος δηλονότι.

Καὶ ὡς ἐβιάζοντο. ἦγουν ὑπὸ βίας τ̃ ἀθηναίων ἠπῶντο οἱ περὶ τὸν βασιτελίδαν. Δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. πρὶν τὸν τείχους ὢν ὁ βασιτελίδας, δείσας, μὴ ἐχωρῇ πρὸς τὴν πόλιν, μή ποτε ἦν μὲν ἐν τῷ καινῷ τείχει τῷ πρὸς ἔχοντι τὸ προάστειον. δείσας δὲ μὴ ἡ πόλις ἁλῷ, ἥτις ἦν ἐν τῷ παλαιῷ τείχει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ καινῷ καταληφθῇ, καταλιπὼν τὸ προάστειον, εἰς τὴν πόλιν ἐχώρει, ὡς περιπεσόντα αὐτὸν. Ἀπωσχάν. ἀπωσάς. Αὐθεὶς. ἀπολυτρωθείς. Τρίτος αὐτὸς ἀθηναίων. τουτέστι, μετ' ἄλλων δύο. Μετὰ τὴν ξύμβασιν. τὴν κοινὴν τ̃ σκελιωτ̃ν. Πολίτας ἐπεγράψαντο πολλούς. οἰκειώσαντο, ἑτέρους ἐπὶ τοῖς οὖσιν ἐγγεγράψαντο εἰς τὴν πόλιν.

Τὴν γῆν ἐπεγόει. προεθυμεῖτο. ἤξιου. Ἀναδάσασθαι. ἐξυπαρχῆς δάσμὸν, καὶ μερισμὸν ποιῆσαι τ̃ λεοντίνων. Συρακουσίους τε ἐπάγονται. ἵς βοηθὸν τ̃ς πόλεως. Ἐπλαγήθησαν ὡς ἕκαστοι. πλαγιαθέντες, διέστησαν.

Ὁμολογήσαντες. συνθέμενοι. Καὶ ἐρημώσαντες. καταλιπόντες ἐρήμην. Ἐπὶ πολιτείᾳ. ἐπὶ ἴσῃ πολιτείᾳ τ̃ συρακουσίων.

Φωκείας τε τ̃ς πόλεως. οἱ μὲν, ἐκ τεταμένως αἰαγιῶσκουσιν, ὡς πρασιάς. οἱ δὲ, συνεσταλμένως. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ βρικιννίας.

Καταλαμβαίνουσιν. ἦγουν λαμβάνοντες εἰς κατοίκησιν

Τὸν Φαίακα πέμπουσι. πρὸς τοὺς συρακουσίους. τὸ ἑξῆς, πείσαντες τοὺς ξυμμάχους ἐπιστρατεῦσαι, ὅπως κοινῇ ἐπιστρατώσαντες συρακουσίους ὡς δύναμιν πολυπραγμονήσωσι, διασώσειαν τὸν δῆμον τὸν λεοντίνων.

Τοὺς σφίσιν ὄντας τοὺς ἀθηναίους.

Ἐχρημάτισεν. ὡμίλησε. Περὶ φιλίας τοῖς ἀθηναίοις. λόγους προσήνεγκε πιστικούς. Οἱ μετὰ τὴν σκελιωτ̃ν. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνες οἱ ἐν σκελίᾳ, σικελιῶται λέγονται. οἱ δὲ βάρβαροι οἱ ἐν αὐτῇ, σκελοί. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ ἰταλιωτ̃ν. Ὁμολογίαν. τὴν κοινὴν διάλυσιν.

καὶ ὡς ἐβιάζοντο, καὶ αἱ νῆες ἅμα πολυπλέονες ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι, δείσας ὁ βασιτελίδας, μὴ αἱ πλοῖα φθάσωσι λαβοῦσαι ἔρημον τὴν πόλιν. καὶ τοῦ τείχισματος ἁλισκομένου ἐγκαταληφθῇ, ἀπολιπὼν αὐτὸν, δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι φθάνουσιν, οἱ τὰ ἀπὸ τ̃ νεὸς ἐλόντες τ̃ τροπαίων, καὶ ὁ περὶ τὸ ἄστεος διατοῖχος αὐτοῖς βοηθεῖ κατὰ τὸ διῃρημένον τοῦ παλαιοῦ τείχους, ξυνεστεσώς. καὶ τοὺς μὲν, ἀπέκτειναν τ̃ πελοποννησίων, καὶ τροπαίων δύο ἐν χερσὶ. τοὺς δὲ, ζῶντας, ἔλαβον, καὶ βασιτελίδαν τὸν ἄρχοντα. Βραχὺ δὲ ἐβοήθει μὲν τῇ τροπῇ. αὐθόμως δὲ καθ' ὃ ἐάλωκαν, ἀπεχώρησεν, ἀπὸ χωὶ πεντακοσίους μάλιστα σταδίους, μὴ φθάσωσιν ἐλθών. ὁ δὲ Κλέων, καὶ οἱ ἀθηναῖοι, προσβάντες ἔστησαν δύο, τὸ μὲν, κατὰ δὴ λιμένα, τὸ δὲ, πρὸς τῷ τείχισμα καὶ τ̃ τροπαίων, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας ἠνδραπόδισαν. αὐτοὺς δὲ, καὶ πελοποννησίους, καὶ εἴ τις ἄλλος χαλκιδέων ἦν, ξύμπαντας ἐς ἑπτακοσίους ἀπέπεμψαν ἐς τὰς ἀθήνας. καὶ αὐτοῖς τὸ μὲν πελοποννήσιον ὕστερον ἐν ταῖς γενομέναις σπονδαῖς, ἀπῆλθε. τὸ δὲ ἄλλο, ἐκομίσθη ὑπὸ λυγδίου, αὐτεπάγγελτος λυθεὶς. εἶλον δὲ καὶ παίακτον ἀθηναίων ἐν μεθορίοις τείχος βοιωτοὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον, προδοσίᾳ. καὶ ὁ μὲν Κλέωνος, φυλακὴν κατέστησε ἅμα τ̃ τροπαίων, ἅρας, πολυπλεῖ τὸν ἄθω, ὡς ἐπὶ τὴν ἀμφίπολιν. Φαίαξ δὲ ὁ βασιτέλους πέμπτος αὐτὸς, ἀθηναίων πεμπόντων ναυσὶ δύο ἐς ἰταλίαν, καὶ σκελίαν, πρεσβευτὴς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον] ἔδεε πυθέσθαι. λεοντῖνοι γῆν, ἀπελθόντων ἀθηναίων ἐκ σκελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν, πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλούς. καὶ ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπεγόει ἀναδάσασθαι. οἱ δὲ δυνατοὶ ἀδόμενοι, συρακουσίους τε ἐπάγονται, καὶ ἐκβάλλουσι τὸν δῆμον. καὶ οἱ μὲν, ἐπλαγήθησαν, ὡς ἕκαστοι. οἱ δὲ δυνατοὶ, ὁμολογήσαντες συρακουσίοις, καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, καὶ ἐρημώσαντες, συρακούσας ἐπὶ πολιτείᾳ ᾤκισαν. καὶ ὕστερον πάλιν αὐτ̃ τινες, διὰ τὸ μὴ ἀρέσκεσθαι, ἀπολιπόντες ἐκ τ̃ν συρακουσ̃ν, φωκείας τε τ̃ς πόλεως πτ̃ς λεοντίνων χωρίων καλούμενον, καταλαμβάνουσι, καὶ βρικιννίας ὄν ἔρυμα ἐν τῇ λεοντίνῃ. καὶ τ̃ τοῦ δήμου ποτὲ ἐκ πεσόντων οἱ πολλοὶ, ἦλθον ὡς αὐτούς. καὶ καταπαύσαντες, ἐκ τ̃ τειχῶν ἐπολέμουν ἀλλήλοις. νόμῳ οἱ ἀθηναῖοι, τὸν φαίακα πέμπουσιν, εἴπως πείσαντες τοὺς σφίσιν ὄντας αὐτόθι ξυμμάχους, καὶ τοὺς ἄλλους, ἢν δύνωνται σικελιώτας κοινῇ, ὡς συρακουσίων δύναμιν πολυπραγμονούντων, ἐπιστρατεύσαι, διασώσειαν τὸν δῆμον τ̃ λεοντίνων. ὁ δὲ φαίαξ ἀφικόμενος, τοὺς μὲν καμαριναίους πείθει, καὶ ἀκραγαντίνους. ἐν δὲ γέλᾳ αὐτὸς αὐτὸς τῷ πράγματος, οὐκέτι ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχεται, αἰσθόμενος οὐκ ἂν πεισθῆναι αὐτούς. ἀλλὰ ἀναχωρήσας διὰ τ̃ σικελιωτ̃ν ἐς κατάνην, καὶ ἅμα ἐν τῇ παρόδῳ, καὶ ἐς τὰς βρικιννίας ἐλθών, καὶ παραθρασύνας, ἀπέπλει. ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν σκελίαν, καὶ πάλιν ἀναχωρήσει καὶ ἐν τῇ ἰταλίᾳ, τισὶ πόλεσιν ἐχρημάτισε πρὸς φιλίας τοῖς ἀθηναίοις. καὶ λοκρῶν ἐν τυγχάνει τοῖς ἐκ μεσσήνης ἐπίκοις ἐκπεπολεμωκόσιν, οἱ μετὰ τὴν σικελιωτ̃ν ὁμολογίαν, στασιασάντων μεσσηνίων, καὶ ἐπαγαγομένων τὲ ἑτέρων λοκρούς, ἐπίκοι ἐξεπέμφθησαν. καὶ ἐγένετο μεσσήνη λοκρ̃, πρὸς χρόνον. πρότερον δὲν ὁ φαίαξ ἐντυχὼν τοῖς κομιζομένοις, οὐκ ἠδίκησεν. ἐγεγένητο γὰρ τοῖς λοκροῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως πέρι, πρὸς τοὺς ἀθηναίους. μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτι σικελιῶται

Ξυνηλλάσσοντο. αὐτὶ τοῦ σπένδεσθαι. Καὶ ἀσπίκους ἑαυτῶν τῆς λοκρῶν. Φωκέα αὐτόθεν. ἤγουν φωκέα τὰ τοῦ κλεώνος φιλονότι ἐφαίνετο τῷ βρασίδᾳ ἀπὸ τοῦ κορδυλίου. Οπερ προσεδέχετο ὁ βρασίδας. Αὐτόν. τὸν κλεώνα. Σφῶν τὸ πλῆθος. τῆς λακεδαιμονίων. Τῇ παρούσῃ στρατιᾷ ἀναβῆσεσθαι. τὸ ἑξῆς, ἐπὶ τὴν ἀμφίπολιν ἀναβήσεσθαι τὸν κλέωνα, αὐτὶ τοῦ τῆς παρόντων στρατιωτῶν οὐ πολλῷ μείοσι τοῖς φωκέας. Αμα δὲ καὶ παρεσκευάζετο. ὁ βρασίδας φιλονότι. Τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων, ἀθυμοῦντα τὸν θροῦν, ὁ κλέων φιλονότι. Τῇ ἕδρᾳ. τῇ προσμονῇ. τῇ διατριβῇ, καὶ τῇ ἀργίᾳ.

Και πόλμαν. τὴν τόλμαν τοῦ βρασίδου.

Ανεστημοσύνης. φιλονότι τοῦ κλέωνος

Βαρύνεσθαι ἐπιλλαξεναγωγῶν καθημένους, αὐτὶ τοῦ καθημένων. βαρύνεσθαι. ἤτοι ἀχθεσθαι.

Και ἐχρήσατο τῷ προσώπῳ. ᾧ αὐτῷ προσώπῳ ἐπῆλθεν ὁ κλέων τὴν ἀμφίπολιν, ᾧ καὶ προσῆν ἐπὶ φωκέων. τουτέστιν, ἀναλογίσως δυτυχήσας ἐν τῇ φυλῇ, ᾗ καὶ φρόνιμος εἶναι.

Ουχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ ἦν ἀναγκάζητο. οὐχ ὡς τῷ πλήθει τῶν ἐναντίων κρατήσων εἰ ἀναγκάζοιτο πολεμεῖν. ἐς οὐδὲ τῇ παρούσῃ στρατιᾷ τοὺς πολεμίους ᾠήθη αὐτὶ τάξασθαι, ἀλλ' ὡς μᾶλλον τὲ ἐπελθυσομένων αὐτῷ συμμάχων, πᾶσαν ἐν κύκλῳ πολιορκήσων τὴν στρατιὰν, καὶ βιάσεσθαι ἑλὼν τὴν ἀμφίπολιν.

Περιχήσων. αὐτὶ τοῦ ὑποχήσων, καὶ νικήσων. Οπερ τὸ αὖ βουλόμενος μάχεσθαι. λείπει γὰρ, δυνατὸν ἦ.

Ως εἶδε κινουμένους τοὺς ἀθηναίους. παραγινομένους ἐπὶ τὴν ἀμφίπολιν.

ξυνηλλάσσοντο, οὐκ ἐπείσαντο ἀθηναίοις. οὐδ' αὖ τότε, εἰ μὴ αὐτοὺς κατεῖχεν ὁ πρὸς ἰτωνέας, καὶ μελαίους πόλεμος, ὁμόρους τε ὄντας, καὶ ἀσπίκους. καὶ ὁ μὲν φωκέας, ἐς τὰς ἀθήνας χρόνῳ ὕστερον ἀφίκετο. ὁ δὲ κλέων, ὃς ἀπὸ τῆς παρούσης τότε πομπῆς ἔπεμψεν ἐπὶ τὴν ἀμφίπολιν, ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἠιόνος, στρατιᾷ μὲν προσβάλλει αὐδρίων ἀσπικίᾳ, καὶ οὐχ εἷλε. γαλιφὸν δὲ τὴν θαλάσσων ἀσπικίαν λαμβάνει καταπαράτος. καὶ πέμπας ὡς περδίκκαν πρέσβεις, ὅπως παραγένοιτο στρατιᾷ κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, καὶ ἐς τὴν θρᾴκην ἄλλους παρὰ ῥόλλιν τῆς ὁδομαντῶν βασιλέα, ἄξοντα μισθοῦ θρᾴκας ὡς πλείστους, αὐτὸς ἡσύχαζε πολιορκῶν ἐν τῇ ἠιόνι. βρασίδας δὲ πυνθανόμενος ταῦτα, αὐτεκάθητο καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ κορδυλίου, ἔστι δὲ τὸ χωρίον τοῦτο ἀργιλίων, ἀπὸ μετεώρου, πόρρω τοῦ ποταμοῦ, οὐ πολὺ ἀπέχον τῆς ἀμφιπόλεως. καὶ κατεφαίνετο πανταχόθεν. ὥς τε οὐκ ἂν ἔλαθεν αὐτόθεν ὁρμώμενος ὁ κλέων τῷ στρατῷ, ὅπερ προσεδέχετο ποιήσειν αὐτὸν, ἀπὸ τὴν ἀμφίπολιν, ὑποδύντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῇ παρούσῃ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι. ἅμα δὲ καὶ παρεσκευάζετο θρᾳκας τε μισθωτοὺς πεντακοσίους, καὶ χιλίους. καὶ τοὺς ἡδωνας πανστρατιᾷ παρὰ καλῶν πελταστὰς, καὶ ἱππέας, καὶ μυρκινίων, καὶ χαλκιδέων χιλίους πελταστὰς εἶχε πρὸς τοῖς ἐν ἀμφιπόλει. τὸ δ' ὅλον πλῆθος ξυμπαν ἠθροίσθη διακόσιοι μάλιστα, καὶ ἱππῆς ἕλληνες τριακόσιοι. τούτων βρασίδας μὲν ἔχων αὐτὸς κερδυλίῳ ἐκάθητο ἐς πεντακοσίους, καὶ χιλίους. οἱ δ' ἄλλοι ἐν ἀμφιπόλει μετὰ κλεαρίδου ἐτετάχατο. ὁ δὲ κλέων, πρὶν μὲν ἡσύχαζεν. ἔπειτα ἀναγκάσθη ποιῆσαι, ὅπερ ὁ βρασίδας προσεδέχετο. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἕδρᾳ, ἀναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν, μετὰ τοιᾶς ἀνεστημοσύνης καὶ μαλακίας γεγένηστο, καὶ οἴκοθεν ὡς ἀκοντες αὐτῷ ξυνῆλθον, ἀθυμοῦντα γὰρ θροῦν, καὶ οὐ βουλόμενος αὐτοὺς δὴ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι, ἀναλαβὼν, ἦγε. καὶ ἐχήσατο τῷ προσώπῳ, ᾧ περ καὶ ἐς τὴν φυλὴν δυτυχήσας ἐπίστευσε φρονεῖν. ἐς μάχην μὲν γὰρ οὐδὲ ἤλπισεν οἱ ἐπιέναι οὐδ' ἕνα. κατὰ θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν πολεμήσειν. οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ ἦν ἀναγκάζηται πολιοχήσων, ἀλλ' ὡς κύκλῳ πολιτὰς, βίᾳ αἱρήσων τὴν πόλιν. ἐλθών τε καὶ θύσας ἐπὶ λόφου καρτεροῦ πρὸ τῆς ἀμφιπόλεως τὸν στρατὸν, αὐτὸς ἐθεᾶτο δ' λιμνῶδες τοῦ στρυμόνος, καὶ τὴν θεσῶν τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν θρᾴκην ὡς ἔχοι. ἀπιέναι τε ἐνόμιζεν ὁπότ' αὖ βούλοιτο ἀμαχεί. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐφαίνετο οὔτ' ἐπὶ τεῖχος οὐδεὶς, οὔτε κατὰ πύλας ὀξὺ διακεκλῃσμένα τε ἦσαν πᾶσαι, ὡς τε μηχανὰς ὅπου καθῆλθεν ἔχων, ἁμαρτάνειν ἐδόκει. ἐλὲν γὰρ αὐτὴν πόλιν δὴ τὸ ὄρυγμον. ὃ βρασίδας δύθυς ὡς εἶδε κινουμένους τοὺς ἀθηναίους, καταβὰς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ κορδυλίου, ἁδρόως ἐχώρει ἐς τὰ μεταξὺ τῆς ἀμφιπόλεως. καὶ ἐξόδου μὲν καὶ αὐτὸς ἐπαξιν οὐκ ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἀθηναίους, δεδιὼς τὸ αὐτὸ παρασκευήν. καὶ νομίζων ὑπολειπτέρους εἶναι οὐ τῷ πλήθει, αὐτὸ παλαιὸν γὰρ ὡς ἦν, ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι. τῆς γὰρ ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευε, καθαρὸν ὀξὺ ἦλθε καὶ λημνίων, καὶ ἰμβρίων τὸ κράτιστον. τέχνῃ δὲ παρεσκευάζετο ὧδε ποιήσων. εἰ γὰρ δείσειε τοῖς ἐναντίοις τό, τε πλῆθος καὶ τὸ ὅπλων ἀναγκαίαν οὖσαν τὲ μεθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἡγεῖτο

Δεδιὼς τὴν αὐτοῦ παρασκευήν. οὐθαῤῥῶν τῇ ἰδίᾳ παρασκευῇ. Υποδεεστέρους εἶναι τοὺς ἑαυτοῦ φιλονότι. Αντὶ πολλὰ γὰρ ὡς ἦν. ἰσοστάσια ἑκάτερα τὰ στρατεύματα τῆς ἐναντίων. Αλλὰ τῷ ἀξιώματι. τῇ δυνάμει. Καθαρὸν ὀξὺ ἦλθεν. οὐχὶ συγκύδων, οὐδὲ ἀπὸ κούρων, ἀλλ' αὐτῶν τῆς πολιτῶν.

Τέχνῃ δὲ παρεσκευάζετο. δόλῳ. Αναγκαίαν οὖσαν. δυπλῆν, καὶ οὐκ ἐκ παρασκευῆς.

Η αὖδυ πρόφεως τε αὐτῶν. ἤγουν οὕτως ἐνόμισε πρηγνωέσθαι κλέωνος, καὶ τ πρῆ αὐτὸν, ἄπτε θησόμενος κρύφα, ὅ ἐστ ὅζει τὸ αὖδυ πρόφεως, καὶ μὴ ἀπὸ τ φανεροῦ, ὅ ἐστ ὅζει τὸ καταφρονήσεως τοῦ ὄντος.

Η αὖδυ πρόφεως τε αὐτῶν. αὖδυ τοῦ μὴ ἄπιδ εἶ ἑαυτοῖς τὸ ἴδιον πῆθος, καὶ τὴν ὀπιθὸν αὐτῆ. τοῦτο γὰρ ὅζει ν αὖδυ πρόφεως. καταφρονηθήσεσθαι γὰρ ὑπὸ ἀθηναίων ᾤετο, εἰ τὴν οὖσαν αὐτοῖς ἄπιδ εἰξάδε παρασκυήν. Απολεξάμενος οἰῶν. ἀπτοκόμας ἄπιλεκτικῆς. Κλεαρίδα προτάξας. μᾶλ κλεαρίδ αν τάξας. Αὖτις μεμονωμένους, ἤ τύχοι. τῆς συμμαχίας δηλονότι. αὖδυ τῆ ἄλλων λαβεῖν συμμάχων εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς βοήθεια ἢ παρά τ πρόσικκου, καὶ τοῦ πόλλυ.

Ων ᾤσθε κρείσσους εἶναι. αὐτὶ τοῦ οὓς ᾤσθε νικᾶν. Τὴν δὲ ἄπιχείρησιν. τὴν ἐπίθεσιν τὴν κατὰ τῆ πολεμίων.

Καὶ μὴ ἄπαντας κινδυνεύειν. ἵνα μὴ δῆις ὑμῶν δῆ τὸ καὶ τ ὀλίγοις ὑμᾶς μέλλειν ὄζιέναι τῆς πόλεως, καὶ μὴ ἄπαντας ἀθρόους κινδυνεύειν πρὸς ἀθηναίους οὐκ ἀξιόμαχον νομίσας τὴν παρασκυήν, ἀτολμότερος γένηται.

Ατολμίαν παρασχήν. ὑμῖν δηλονότι.

Τοὺς γὰρ ἐναντίους καλῶ. ἃ καλῶ ὃ τοὺς ἐναντίους καταφρονοῦντας ἡμῶν, καὶ οὐ προσδοκῶντας ὅτι ἐπεξελθησόμεθα αὐτ ἀναβῆναι πρὸς τὴν ἀμφίπολιν καὶ τὰ θέαν. καὶ νῦν δὴ τὴν θέαν ἀτάκτως ἐσκεδασμένους, ὀλιγωρεῖν. τουτέστι, ῥαυμεῖν. Ὅστις ὃ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας. ὅστις δὲ τὰ τ πολεμίων ἁμαρτήματα ἰδών, καὶ κατὰ τ ἰδίαν δύναμιν ἄπιχειρῶν, μὴ ἐκ τ φανεροῦ αὐτὰ τάπηται, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοπομένου, ὀρθῶς ἂν πράττοι. Δόξαν ἔχει. παρέχει. Αγὼν πολεμῖον. αὐτὶ τοῦ δι ὃν ἄντις τὸν πολέμιον. Εως δὲ ἔτι ἀπαράσκυοι. ἕως ἐπὶ δὴ τὸ ῥᾳδίως εἶναι ἀπαράσκυοι εἶναι, ἀπιέναι τε διανοοῦνται μᾶλλον, ἢ μένειν, ῥαυμῶς αὐτοῖς διακειμένοις. καὶ πρὸ τοῦ δὲ ταχὺ ναι, ἐγὼ μὲν ἔχων. Τὰς πύλας αὐοίξας ἐπεκθεῖν. θέλησον δηλονότι. Ελπὶς γὰρ ἡμῖν δηλονότι. Μάλιστα αὐτοὺς οὕτω. δηλονότι πριούντων ἡμῶν. Τὸ γὰρ ἄπιὸν ὕστερον. οἱ γὰρ ὕστερον ἄπιόντες, φοβερώτεροι φαίνονται. Τοῦ καλῶς πολεμεῖν. ἐκ τριῶν γίνεται τὸ καλῶς πολεμεῖν ὅμηρος. Αἰδομένων αἰδρῶν, πλέονες σθοι, ἢ ἐ τέφανται. Καὶ λακεδαιμονίων. αὐ γὰρ νικηθῆτε, καὶ μὴ θανάτῳ ζημιωθῆτε αὐτῷ αὐτ, ἀλλὰ αὐτυχήσητε, καὶ ἄριστα πράξητε, δοῦλοι ἔσεσθε ἀθηναίων, καὶ δουλίαν χαλεπωτέραν, ἢ πρὶν εἶχετε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΒΡΑΣΙΔΟΥ.

» Ανδρες πελοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἵας χάρας ἥκομεν, ὅπλα εἰ δῆ τὸ δύ ψυχον
» ἐλευθέρας, καὶ ὅτι δικαίως μέλλετε πίσι μάχεσθαι, ὧν εἰ ᾐσθε κρείσσους εἶναι,
» ἀρκεί τω βραχέως δεδηλωμένον. τὴν δὲ ἄπιχείρησιν ὅτω τρόπω διανοοῦμαι
» ποιεῖσθαι, δίδ ἄξω, ἵνα μὴ τό, τε κατ ὀλίγον, καὶ μὴ ἄπαντας κινδυνεύειν ἐν-
» δεὲς φανόμενον, ἀτολμίαν παράσχῃ. τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω καταφρονή-
» σει τε ἡμῶν, καὶ οὐκ αὖ ἐλάσσαντας ὡς αὖ ἐπεξέλθοι τῖς αὐτοῖς ἐς μάχην. ἀ
» ναβῆναί τε πρὸς τὸ χωρίον, καὶ νῦν ἀτάκτως κατὰ θέαν τετραμμένους ὀλι-
» γωρεῖν. ὅς τις δὲ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας τῆ ἐναντίων κάλλιστα ἰδὼν, καὶ ἅμα
» πρὸς τ ἑαυτοῦ δύναμιν τὴν ἄπιχείρησιν ποιεῖται, μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς μᾶλ-
» λον καὶ αὐτὶ παρατακτέος, ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ξυμφόρου τος, πλεῖστ αὖ
» ὀρθοῖτο. καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα, καλλίστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μά-
» λιστ αὖ τις ἀπατήσας. τοὺς φίλους μέγιστ αὖ ὠφελήσειεν. ἕως οὗ ἐπὶ παρα-
» σκυοι βάρους ὄσι, καὶ τοῦ ὑπαντιάσαι πλέον ἢ τοῦ μένοντος, ὃ ξὺν ἐμοὶ φαίνονται
» τὴν διάνοιαν ἔχοιεν ἐν τῷ αὐειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυντα χῆναι
» μᾶλλον τὴν δόξαν, ἐγὼ μὲν ἔχων τοὺς μετ ἐμαυτοῦ, καὶ φθάσας ἡνδυώμαν,
» πρόσω σοῦμαι δρόμῳ κατὰ μέσον τὸ στράτυμα. σὺ δὲ Κλεαρίδα ὕστερον, ὅ-
» ταν ἐμὲ ὁρᾶς ἤδη προσκείμενον, καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς φοβοῦντα αὐτοὺς, τοὺς μὲν
» σταυτοῦ, τούς τ ἀμφιπολίτας, καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους ἄγων, ὡφνιδίως
» τὰς πύλας αὐοίξας ἐκθεῖν, καὶ ἐπειγεσθαι ὡς τάχιστα ξυμμίξαι. ἐλπὶς γὰρ
» μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι. Τὸ γὰρ ἄπιὸν ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολεμί-
» οις, τοῦ παρόντος, καὶ μαχομένου. καὶ αὐτὸς τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου ὡς πρέπει
» ἦκος ὄντα ἀπαρτιάτην. καὶ ὑμεῖς ὦ αὖδρες ξύμμαχοι, ἀκολουθήσατε αὐδρεί-
» ως, καὶ νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ ἐθέλειν, καὶ τὸ ἀρχύεσθαι, καὶ
» τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι, καὶ τῆδε εὐμῖν τῆ ἡμέρᾳ, ἢ ἀγαθοῖς φανομένοις ἐλευθε-
» ρίαν τε ὑπάρχειν, καὶ λακεδαιμονίων ξυμμάχοις κεκλῆσθαι, ἢ ἀθηναίων τε
» δούλοις, ἢν τὰ ἄριστα αὖδυ αὐδρα προδίσμου, ἢ θανατώσεως πράξητε, καὶ δου-
» λείαν χαλεπωτέραν, ἢ πρὶν εἶχετε. τοῖς δὲ λοιποῖς ἕλλησι, κωλυταῖς γενέ-

περὶ ὅσων ὁ ἀγὼν ἔσται. ἐπαθλων. Τῷ δὲ κλεώνι. τῷ ἑξῆς, τῷ δὲ κλεώνι ἀγγέλλεται φανεροῦ γιομένου τοῦ βρασίδου. Καὶ ταῦτα πράσσοντος. ἀγγέλλεται. Διὰ τὴν θέαν. κατὰ τὴν θέαν. Ακούσας ἐπῆλθεν. ὁ κλεώνυμος. Καὶ τοὺς βοηθοὺς ἥκειν. τοὺς ἀπὸ τοῦ πορδικκου. Σχολὴ γίγνεσθαι. χρόνος ἐγγίγνεσθαι. Οἷς γὰρ αὖ τοῦτο γίγνεται. ὅπερ πάσχουσιν αὐτοί. Οὐκ εἰώθασι μένειν. οἱ κινοῦντες τὰς κεφαλὰς, καὶ τὰ δόρατα, καὶ μὴ ἡσύχως ἀπιόντες, καὶ τὸ ὅλον, ἀτρόμως οὐκ εἰώθασιν ὑπομένειν τὸ πολεμίους. Εξελθὼν, ἐθεῖ δρόμῳ. ὁ βρασίδας. Τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν. ἤγουν εὐθέως. Καὶ πρὸ κεχωρήκει. πρὸ τοῦ λιμνοθεῖ. εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἦλθεν.

» σθαι ἐλευθερώσειν· ἀλλὰ μὴ τύμεῖς μαλακισθῆτε, ὁρῶντες πόλιν ὅσων ὁ
» ἀγὼν ἔσται, ἐγὼ τε δείξω, οὐ παραινέσαι μόνον τοῖς πέλας, ἢ καὶ
» αὐτὸς ὀργῷ ἐπεξελθεῖν.

Ευθὺς ἀπορραγέν. ἀπὸ ταραχθὲν τῆς ἄλλης τάξεως.

Ομὲν βρασίδας τοσαῦτα εἰπὼν, τήν τε ἔξοδον παρεσκευάζετο αὐτὸς, καὶ τοὺς ἄλλους μετὰ τοῦ κλεαρίδα καθίστη ἐπὶ τὰς θρακίας καλουμένας τῶν πυλῶν, ὅπως ὡς πορρωτάτω εἴρητο, ἐπεξίοιεν. τῷ δὲ κλέωνι, φανεροῦ γιομένου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ χερδυλίου καταβαίνοντος, καὶ ἐν τῇ πόλει ἐπιφανεῖ οὔσῃ ἔξωθεν πρὸ τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς θυομένου, καὶ ταῦτα πράσσοντος, ἀγγέλλεται. προύκε χωρήκει γὰρ πότε κατὰ τὴν θέαν, ὅτε τὰ ἅπλα ἔπασα φανερὰ τῷ πολεμίων ἐν τῇ πόλει, καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἴππων τε πρόδες πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων ὡς ὀξυόντων ὑπεφαίνοντο. ὁ δὲ, ἀκούσας, ἐπῆλθε. καὶ ὡς εἶδεν, οὐ βουλόμενος μάχῃ διαγωνίσασθαι πρὶν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἥκειν, καὶ οἰόμενος ὀφθήσεσθαι, ἀπελθὼν, σημαίνειν τέλμα ἐκέλευεν αὐτὰ χώρησιν, καὶ παρήγγελλε τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὸ δύωνυμον κόρας, ὡς πορ μόνον οἱ ὄντ' ἂν ὑπάγειν ἐπὶ τῆς ἡόνος. ὡς δ' αὐτῷ ἐδόκει σχολὴ γίγνεσθαι, αὖθις ἐπεστρέφας τὸ δεξιὸν, καὶ τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους ὁδοὺς, ἀπῆγε τὴν φάλαγγα. καὶν τούτῳ βρασίδας ὡς ὁρᾷ τὸν καιρὸν, καὶ τὸ στράτευμα τῶν αθηναίων κινούμενον, λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι. δηλοῖ δὲ τῶν πεδορατῶν τῇ κινήσει, καὶ τῶν κεφαλῶν. οἷς γὰρ αὖ τοῦτο γίγνεται, οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιόντας, ἀλλὰ τάς τε πύλας τῆς αὐλογέτου ἐμοὶ, ἃς εἰρηται, καὶ ἐπεξίωμεν ὡς τάχιστα θαρσοῦντες. καὶ ὁ μὲν, κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ σωρωμα πύλας, καὶ τὰς πρώτας τοῦ μακροῦ τείχους τότε ὄντος, ἐξελθὼν, ἐθεῖ δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν, ἢ πορ νῦν κατὰ τὸ καρτερώτατον τοῦ χωρίου ἰόντι προσωπον ἔστηκε, καὶ προσβαλὼν τοῖς ἀθηναίοις ἐπεφοβημένοις τέλμα τῇ ὀφετέρᾳ ἀπαξίᾳ, καὶ τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοις, κατὰ μέσον τὸ στράτευμα τρέπει. καὶ ὁ κλεαρίδας, ὡς πορ εἴρητο, ἅμα κατὰ τὰς θρακίας πύλας ἐπεξελθὼν τῷ στρατῷ, ἐπεφέρετο. ξυνέβη τε τῷ ἀδοκήτῳ καὶ ὀξυτάτῃ ἀμφοτέρωθεν, τοὺς ἀθηναίους θορυβηθῆναι. καὶ τὸ μὲν δύωνυμον κόρας αὐτῶν τὸ πρὸς τὴν ἡόνα, ὅπερ δὴ καὶ πρὸς κεχωρήκει, δύθυς ἀπροφάσιστον ἔφυγε. καὶ ὁ βρασίδας, ὑπερχωροῦντος ἤδη αὐτοῦ, ἐπὶ παριὸν τῷ δεξιῷ, πιπρώσκεται, καὶ πεσόντα αὐτὸν, οἱ μὲν ἀθηναῖοι, οὐκ ἀμαθανόντα. οἱ δὲ σμικρὸν, ἄραντες, ἀπήνεγκαν. τὸ δὲ δεξιὸν τῶν ἀθηναίων ἔμενέ τε μᾶλλον. καὶ ὁ μὲν κλεων, ὡς τὸ πρῶτον οὐδὲ νοεῖ τὸ μένειν, δύθυς φεύγων, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ μυρκινίου πελταστοῦ, ἀπεθνήσκει. οἱ δὲ αὐτοῦ συστραφέντες ὀλίγα ἐπὶ τὸν λόφον, τόν τε κλεαρίδαν ἠμύνοντο, καὶ δὶς ἢ τρὶς προσβαλόντα, καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν, πρὶν ἥ τε μυρκινία, καὶ ἡ χαλκιδικὴ ἵππος, καὶ οἱ πελτασταὶ πορευσάμενοι, καὶ ἐσακοντίζοντες αὐτοὺς, ἐτρεψαν. οὕτω δὲ τὸ στράτευμα πᾶν ἤδη τῶν ἀθηναίων φυγὸν χαλεπῶς, καὶ πολλὰς ὁδοὺς τραπόμενοι κατὰ ὄρη, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν, ἢ αὐτίκα ἐν χερσὶν, ἢ ὑπὸ τῆς χαλκιδικῆς ἵππου, καὶ τῶν πελταστῶν, οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν ἐς τὴν ἡόνα. οἱ δ', τὸν βρασίδαν ἄραντες ἐκ τῆς μάχης, καὶ διασώσαντες, ἐς τὴν πόλιν ἐπεμπον ἐσκομίσαι. καὶ μαθετο μὲν ὅτι νικῶσιν οἱ μετ' αὐτοῦ. οὐ πολὺ δὲ διαλιπὼν ἐτελεύτησε. καὶ ἄλλη στρατιὰ αὖ χωρήσασα μετὰ κλεαρίδου ἐκ τῆς διώξεως, νεκροὺς τε ἐσκύλευσε, καὶ τροπαῖον ἔστησε. μετὰ δὲ ταῦτα, τὸν βρασίδαν οἱ ξύμμαχοι πάντες ξὺν ὅπλοις ἐπαινέσαντες, ἐθαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸς τὴν νῦν ἀγορᾶς οὔσης. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους οἱ ἀμφίπολῖται πολυτελῶς ἔθαψαν, καὶ ἀγῶνα ἐπέθεσαν, καὶ ἄλλα ἐπιτάφια ἐποίησαν, ὡς εἰκὸς ἦν ἐν τοιούτῳ πόλεως ἀρτίως κτισθείσης, καὶ τιμὰς ἔδοσαν

Απεκομίσθησαν. διεσώθησαν.

Περισπάσαντες. ἤγουν περιφράξαντες

Εν τε μνουσῶν. ἐναγίζουσιν. ἐναγίσματα προσφέρουσι. θύουσιν.

Αγῶνας, καὶ ἑτησίους θυσίας. ἦγουν δι' ἔτους θυσιάζειν, καὶ ἀγωνίζεσθαι. Τὰ ἀγνώνεια οἰκοδομήματα. ἀγνώνεια, τὰ τοῦ ἄγνωνος, ἐπὶ ᾧ ὁ ἄγνων ἀθηναῖος ἦν, οἰκιστὴς τῆς ἀμφιπόλεως. Περιέσεσθαι. φυλαχθήσεσθαι. Καὶ ἐν τῷ παρόντι. πρὸς τὸ παρόν. Τὸν δὲ ἄγνωνα. οὐ τοῦτο λέγει ὅτι ὁ ἄγνων οὐχ ἥδετο ταῖς τιμαῖς, ἀλλὰ οὔτε συμφορὰν τοῖς ἀμφιπολίταις τιμᾶσθαι τὸν ἄγνωνα, διὰ τὸ κωλακεύειν τὸ λακεδαιμονίους, οὔτε ἡδὺ ἦν τοῖς ἀμφιπολίταις τὸ τιμᾶν αὐτόν. Οἱ μὲν, ἐπ' οἴκου ἀπέπεμψαν. οἱ ἀθηναῖοι. Ἐς Ἡράκλειαν. Ἡράκλειαν ἐν Τραχῖνι τῆς θρᾴκης. Αὐτὴ φωμένη. κατὰ τὴν ἀμφίπολιν τοῦ Βρασίδου.

Οὐδένα καιρὸν εἶπεῖναι. οὐκ ἐν καιρῷ ἐπεῖναι. Τῶν τε ἀθηναίων. τῶν μὲν ἀθηναίων, διὰ τὸ οἰκεῖν Ἀθήναι ἀπὸ κεχωρικότων. τὴν δὲ πόλιν τὴν ἀμφίαν οὐκ ὄντων δυνατῶν δρᾶσαι, ὧν ὁ Βρασίδας διενοεῖτο. Ἁψασθαι μηδετέρους. ἀθηναίους, καὶ πελοποννησίους.

Οἱ μὲν ἀθηναῖοι παγέντες. ξυμπαθέντες. Καὶ διὰ ὀλίγου αὖθις. αὖ πὶ τὸ μετὰ ὀλίγον. καὶ οὐκέτι ἀπεδύοντες τῇ ἰσχύϊ τῇ αὐτῶν, διὰ τὸ πρότερον οὐ προσδέχοντο τὰς σπονδάς.

Καθαπάρτεροι γενήσεσθαι. τῶ λακεδαιμονίων. Ἐπαιρόμενοι. κινούμενοι.

Ἐπὶ πλέον ἀποστῶσι. τῶ ἀθηναίων.

Μετεμέλοντο τότε. μετεμέλοντο τότε ἐξὸν καλῶς καιροῦ ἐπιτηδείου παραλύοντος τὸ πράγματος, οὐ σπεύσαντο τοῖς λακεδαιμονίοις

Μετὰ τὰ ἐν τῷ ὑλῳ. κατορθώματα.

Οἱ δ' αὖ λακεδαιμόνιοι. ἀπὸ κοινοῦ δ', μετεμέλοντο.

Ὧντο ὀλίγων ἔτῶν καθαιρήσειν. ἦγουν δι' ὀλίγων ἐτῶν πατωφνώσειν. τῇ ἐν τῇ νήσῳ. τῇ σφακτηρίᾳ. Αὐτομολοῦντες τε. παρὰ τὸν τῷ ὑλῳ δηλαδὴ ἀθηναίοις μὴ πως αὐτομολήσωσιν οἱ εἴλωτες οἱ ὑπομένοντες παρὰ τοὺς λακεδαιμονίους, πιστοὶ ὄντες τοῖς ἔξω, πυνθάνει, τοῖς ὑπομολητικοῖ δὲ τὰ συμβεβηκότα τοῖς λακεδαιμονίοις. Καὶ οἱ ὑπομένοντες. οἱ ὑπόλοιποι. Τοῖς ἔξω πιστοῖσι. αὐτομολήσασι δηλαδή. Πρὸς τοὺς ἀργείους αὐτοῖς. τοῖς λακεδαιμονίοις. Ἐπ' ὀξόδῳ εἶναι. λείξῃ. Οὐκ ἤθελον ἀπενδέσθαι. ἦγουν μὴ ἀπονδῶν ποιεῖσθαι. Ταῦτ' ἔδοξε ἀμφοτέροις

ἀγῶνας, καὶ ἑτησίους θυσίας, καὶ τὴν ἀσπιδίαν ὡς οἰκιστῇ προσθέσαν, καταβαλόντες τὰ ἀγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ ἀφανίσαντες ἐπιμνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως ποιήσεσθαι, νομίσαντες τὸν μὲν Βρασίδαν σωτῆρά τε φῶν γεγενῆσθαι, καὶ ἐν τῷ παρόντι ἅμα τὴν τῆς λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν φόβῳ τῆς ἀθηναίων θεραπεύοντες. τὸν δὲ Ἄγνωνα, κατὰ πολέμιον τῆς ἀθηναίων, οὐκ αὖ ὁμοίως σφίσι ξυμφορᾶς, οὐδ' ἂν ἡδέως τὰς τιμὰς ἔχειν, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς ἀθηναίοις ἀπέδοσαν. ἀπέθανον δὲ ἀθηναίων μὲν, πρὸς ἑξακοσίους. τῶν δ' ἐναντίων ἑπτά, διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως, ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας καὶ προεκφοβήσεως, τὴν μάχην μᾶλλον φυγεῖσθαι. μετὰ δὲ τὴν ἀναιρεσιν, οἱ μὲν, ἐπ' οἴκου ἀπέπεμψαν. οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κλεαρίδου, τὰ πρὸς τὴν ἀμφίπολιν καθίσαντο. καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τελευτῶντος, Ραμφίας. καὶ Αὐτοχαρίδας, καὶ Ἐπικυδίδας, λακεδαιμόνιοι, ἐς τὰ ἄνω θρᾴκης χωρία βοηθήσαν ἦγον ἐνακοσίων ὁπλιτῶν. καὶ ἀφικόμενοι Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχῖνι, καθίσαντο, ὅπως τοῖς ἐδοκεῖ μὴ καλῶς ἔχειν. ἐνδιατριβόντων δὲ αὐτῶν, ἐτύγχανε μάχη αὖ τῇ ξυμβῆναι, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. Τοῦ δ' ἄνω γιγνομένου χειμῶνος, εὐθὺς μετὰ τὰ περὶ τὸν Ραμφίαν. κωλυόντων δὲ τῆς θεσσαλίας, καὶ ἅμα Βρασίδου τεθνεῶτος, ᾧ πάρην τὴν στρατιὰν, ἀπεπράσαντο ἐπ' οἴκου, νομίσαντες οὐδένα καιρὸν ἐπεῖναι, τῆς τε ἀθηναίων ἥσσης ἀπελπιζόντων, καὶ οὐκ ἀξιοχρέων αὐτῶν ὄντων δρᾶσαι, ὧν κἀκεῖνος ἐπενόει. μάλιστα δὲ ἀπῆλθον εἰδότες τοὺς λακεδαιμονίους ὅτι δέξεσαν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας ξυνέβησαν δὲ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν ἀμφιπόλει μάχην, καὶ τὴν Ραμφίου ἀναχώρησιν ἐκ θεσσαλίας. ὡς τε πολέμου μὲν μηδὲν ἔτι ἅψασθαι μηδετέρους, πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον. οἱ μὲν ἀθηναῖοι παγέντες ἐπί τε τῷ δηλίῳ, καὶ διὰ ὀλίγου αὖθις ἐν ἀμφιπόλει, καὶ οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι, ἢ πάρου προσδέχοντο πρότερον τὰς σπονδὰς, δοκοῦντες τῇ παρούσῃ δυτυχίᾳ καθαπάρτεροι γενήσεσθαι, καὶ τὸ ξυμμάχοις ἅμα ἐδεδιέσαν σφῶν, μὴ δὴ τὰ σφάλματα ἐπαιρόμενοι, ἀπιστέον ἀποστῶσι, μεταμέλοντό τε, ὅτι μὴ τὰ ἐν τῷ ὑλῳ καλῶς παραχόν οὐ ξυέβησαν. οἱ δ' αὖ λακεδαιμόνιοι παρὰ γνώμην μὲν ἀπεβαίνοντος σφίσι τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ὤοντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῆς ἀθηναίων δύναμιν, εἰ τὴν γῆν τέμνοιεν. πρὶν πεσόντες δὲ τῇ ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορᾷ, οἷα οὔπω γεγένητο τῇ πόλει, καὶ λῃστευομένης τῆς χώρας ἐκ τῆς πύλου, καὶ κυθήρων, αὐτομολούντων τε τῶν εἱλώτων, καὶ ἀεὶ προσδοκίας οὔσης μὴ πη καὶ οἱ ὑπομένοντες τοῖς ἔξω τοῖσιν πρὸς τὰ παρόντα σφίσιν, ὥσπερ καὶ πρότερον νεωτερίσωσι. ξυέβαινε δὲ καὶ πρὸς τὸ ἀργείοις αὐτοῖς, τὰς τριακονταετεῖς σπονδὰς ἐπ' ὀξόδῳ εἶναι, καὶ ἄλλας οὐκ ἤθελον ἀπενδέσθαι οἱ ἀργεῖοι, ἢ μή τις αὐτοῖς τὴν κυνουρίαν γῆν ἀποδώσει. ὡς τὰ δύο τὰ ἐφαίνετο ἀργείοις καὶ ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε ἐν πελοποννήσῳ πολέων ὑπώπτευόν τινας ἀποστήσεσθαι πρὸς τὸ ἀργείοις, ὅπερ καὶ ἐγένετο. ταῦτ' ἔδοξε ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις, ἐδόκει πρᾶτα εἶναι, ἢ ξύμβασις, καὶ οὐχ ἧσσον τὸ λακεδαιμονίοις ἐπιθυμία τὰ δρῶν τὴν ἡσυχίαν ἀγαπᾶν.

αὐτοῖς. λακεδαιμονίοις, καὶ ἀθηναίοις δηλονότι. Ησαν γὰρ οἱ παρπάται, γὸ οἱ ἐν ταὐτῷ, αὐτὴ ἕνιοι. ἦσαν γὰρ πίνες αὖ παρπάται τε, καὶ πρῶτοι, καὶ τοῖς πρώτοις ξυγγενεῖς. ὡς γὸ εἰκὸς ἦν, οἱ ξυγγενεῖς αὖ σπουδὴν ἐποιοῦντο. Μετὰ τὴν ἅλωσιν αὖ πράσσειν. τὴν εἰρήνην δηλονότι. Οὐ πᾶς ἤθελον. οὐδὲ ὅλως ἤθελον. Εὖ φερόμενοι. ἥκιστα δὲ τυχοῦντες. Ἐπὶ τῇ ἴσῃ. ὥστε γὸ προσῆκον αὐτοῖς μόνον ἔχειν, ἀλλὰ δηλονότι καὶ πολύτερον. Ἐνδεξομένους. ἤτοι προσδεξομένους δηλονότι τὴν εἰρήνην. Ὁ μέν, δὴ ὁ ἐν τυχεῖν. ὁ Βρασίδας. Ὁ δὲ, ἡ νομένης ἡσυχίας. ὁ Κλέων. Διαβάλλων. προσδεξομένους λείπει τὴν εἰρήνην. Ἦσαν γὰρ οἱ παρπάται αὐτῶν πρῶτοί τε, καὶ ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ δι' ὀλίγου μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν πράσσειν. ἀεὶ δὲ οἱ ἀθηναῖοι, οὐ πᾶς ἤθελον δι' φερόμενοι, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλυέσθαι. σφαλέντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δηλίῳ, παραχρῆμα οἱ λακεδαιμόνιοι γνόντες νῦν μᾶλλον αὖ ἐνδεξομένους, ποιοῦνται τὴν ἐνιαύσιον σπονδὴν ἐκεχειρίαν, ἐν ᾗ ἐδόκει ξυνιόντας, καὶ περὶ τοῦ πολέμου χρόνου βουλεύσασθαι. ἐπεσπέσθαι δὲ καὶ ἡ ἐν ἀμφιπόλει ἥσσα τοῖς ἀθηναίοις ἐγεγένητο, καὶ ἐπέθυμεῖ Κλέωνα τε καὶ Βρασίδαν, οἱ πᾶς ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἐναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μέν, δὴ τὸ δυτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὁ δέ, ἡ νομένης ἡσυχίας καταφανέστερος νομίζων αὖ εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων. τότε δὲ ἑκατέρᾳ τῇ πόλει παρδόντες παμάλιστα τὴν ἡγεμονίαν, πλειστάναξ τε ὁ Παυσανίου βασιλεὺς λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, πλεῖστα τῶν τότε δυ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, πολλῷ δὲ μᾶλλον προεθυμοῦντο. Νικίας μὲν βουλόμενος ἐν ᾧ ἀσφαλὴς ἦν, καὶ ἠξιοῦτο διασώσασθαι τὴν δυτυχίαν, καὶ ἐς τοσαυτάκις πόνων πεπαῦσθαι καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς πολίτας παῦσαι. καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα, ὡς οὐδὲν σφάλας τὴν πόλιν διεγένετο, νομίζων ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τοῦτο ξυμβαίνειν. καὶ ὅς τις ἐλάχιστα τυχὴ αὐτὸν παραδίδωσι. τὸ δὲ ἀκίνδυνον, τὴν εἰρήνην παρέχειν. Πλειστάναξ δὲ, ὑπὸ τῶν ἐχρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καθόδου, καὶ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε τι σφαίσειαν, ὡς δὴ τὴν ἐκείνου κάθοδον παρανομηθεῖσαν ταῦτα ξυμβαίνοι. τὴν γὰρ προμαντὴν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπιτηδείως τὸ αὐτὸν ποιήσασαν μετ' Ἀριστοκλέους τοῦ ἀδελφοῦ, ἅς τε χρήσαι λακεδαιμονίοις ἐπὶ πολὺ τάδε θεωροῖς ἀφικνουμένοις. Διὸς ἡ οὖ ἠμαθέου γὸ πορμα ἐκ τῆς ἀποτρίας δὴς τὴν ἑαυτῶν αὐαφορεῖν. ἡ δὲ μή, ἀργυρᾶια δύλακα δύλαξ ἐν. χρόνῳ δὲ πρότρεψαι τοὺς λακεδαιμονίους φδύγοντα αὐτὸν ἐς λύκαιον δὴ τὴν ἐκ τῆς ἀπτικῆς ποτε μᾶλ δώρων δοκοῦσαν αὐαχώρησιν, καὶ ἤμισυ τῆς οἰκίας τοῦ ἱεροῦ τότε τοῦ Διὸς οἰκοῦντα φοβῷ τῷ λακεδαιμονίων, ἔτι ἑνὸς δέοντι ἑκατῷ τοῖς ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίας καταγαγεῖν, ὡς πᾶς ὅτε τὸ πρῶτον λακεδαίμονα κτίζοντες, τοὺς βασιλέας καθίσαντο. ἀχόμενος δὲ τῇ διαβολῇ ταύτῃ, καὶ νομίζων ἐν ἀρίνῃ μὲν οὐδενὸς σφάλματος γιγνομένου, καὶ ἅμα τῶν λακεδαιμονίων τοὺς αὖ δρας κομιζομένων, κἂν αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς αὐεπίληπτος ᾖ. πολέμου δὲ καθεστῶτος, ἀεὶ αὐάγκην εἶναι τοὺς πρόσχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαλλάσσεσθαι, προὐθυμήθη τὴν ξυμβασίν, καὶ τὸν τε χῶνα τοῦτον, ἥσσονες λόγοις. καὶ πρὸς τὸ ἐφ' ἡσυχίαν παρασκευήν τε προεπαισθέσθαι ἀπὸ τῶν λακεδαιμονίων πρᾶγγελλομένην κατὰ πόλεις ὡς ἐπὶ τειχισμόν, ὅπως οἱ ἀθηναῖοι μᾶλλον ἐσακούσειεν. καὶ ἐπὶ δὴ πολλοῦ σφόδρα γὸν σῖτον ὠνήσεσθαι, ὡς πᾶς ἀργυροῖς ὄργαλείοις χρωμένους. ἔνιοι δὲ οὐ λυσὶ πελήσειν φασὶν αὐτοῖς τὴν γῆν γεωργεῖν, ὡς πᾶς ἀργυροῖς ὄργαλείοις ἐχῶντο. Ἐκ τῆς ἀποτρίας. ἡ γουν ὑπορίας.

Ἀναφορεῖν. αὐαλαβεῖν. Μετὰ δώρων δοκοῦσαν. οἱ μὲν τὴν δόκησιν, αὐτὶ τῆς δοκήσεως φασὶ κεῖσθαι, δὴ τὴν ἐκ τῆς ἀπτικῆς ποτε μᾶλ δώρων δοκήσεως αὐαχώρησιν. οἱ δὲ, τηρήσαντες τὴν δόκησιν, τὴν αὐαχώρησιν μᾶλλον, αὐτὶ τῆς αὐαχωρήσεως ἐδέξαντο. ἄλλοι δὲ τὴν δόκησιν ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν δώρων ἔλαβον, ἵν' οὕτω νοῶνται, ἢ τοι δὴ τὴν ἐκ τῆς ἀπτικῆς ποτε μᾶλ δώρων λῆψιν αὐαχωρήσεως. καὶ δεκτέον τοῦτο. Οἰκοῦντα φοβῷ τῷ λακεδαιμονίων. ὁ πλειστάναξ διαφυγὼν, ᾤκησεν ἐν λυγκαίῳ. ἔστι δὲ πόπου, καθ' ὃν ᾤκοδόμησε τὴν οἰκίαν, τὸ μὲν ἥμισυ, ἦν ἱερόν. τὸ δὲ ἥμισυ, βέβηλον. Ἐπένος δέοντι. τοῦτο σὺν παπτέον τῷ χρόνῳ. ἤγουν μᾶλλον χρόνον τῆς προῤῥήσεως, τῆς μαντείας, προτρέψαι τοὺς λακεδαιμονίους, ἵν' ᾖ, χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς λακεδαιμονίους, ἑνὸς δέοντι ἑκατῷ. Τῇ διαβολῇ. τῇ ὑβρει τῇ τῶν ἐχρῶν. Ανεπίληπτος εἶναι. μὴ αὖ αὐτὸς παρεξέων κατηγορίας ἀφορμὴν, προὐθυμήθη τὴν ξυμβασίν. Ηεσσονες λόγοις. ἀηήλοις δηλονότι. Παρασκευήν τε προεπαισθέσθαι. ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ προπεπέλιθη. Ως ἐπὶ τειχισμόν. ὡς μελλοντῶν φρου-

πόλεως. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ἐγένετο. Ἐν τῷ δὲ χειμῶνι τῷ ἐπιγενομένῳ τοῦ θέρους τούτου, ἐπεχείρησαν μὲν οἱ ἀθηναῖοι καὶ τὴν Μηθώνην τὴν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἀποτειχίσαι, ἐστράτευσε γὰρ ἐπ' αὐτὴν Νικίας ὁ Νικηράτου καὶ Ἀριστοκράτης ὁ Σκελίου καὶ Ἱππόνικος ὁ Καλλιάδου καὶ Ἀντισθένης ὁ Ἀντιμνήστου καὶ Λύσιππος ὁ Ἀκουμενοῦ καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Ἀριστωνύμου, ἔχοντες ἑκάστου τῶν στρατηγῶν φυλὴν μίαν, καὶ ἐκ τῆς Νάξου ὁπλίτας τε καὶ ἱππέας καὶ τοὺς ἐπιχωρίους ξυμμάχους τοὺς παρόντας καὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀμοργοῦ ὀλίγους καὶ τοξότας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ τριακοσίους καὶ τριήρεις τρεῖς. ἀπέβησαν δὲ καὶ ἐς τὴν Μηθώνην καὶ ἐπεχείρησαν τειχίζειν. ἐπῆλθε δὲ βραχὺ τοῦ τείχους καὶ Βρασίδας ὁ Τέλλιδος ἐκ τῆς Ἀμφιπόλεως, ἐπιβοηθήσας τοῖς ἐν τῇ Μηθώνῃ, καὶ ἐσπίπτει ἐς τὸν ἰσθμὸν τῆς χερρονήσου, ἐν ᾧ ἡ Μηθώνη ἐστὶ, καὶ ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐλθὼν τὸ ἀθηναίων ἐπειρᾶτο βιάσασθαι. καὶ ἐκπεσὼν ἐκ τῆς ἐφόδου καὶ ἀναχωρήσας ἐπὶ τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, ἐπειδὴ ἑώρα τοὺς ἀθηναίους ἐπὶ τὰ πλοῖα ἀναχωροῦντας, ἐπιθέμενος τοῖς ἐσχάτοις ἐτρέψατο καὶ ἀπέκτεινε τῶν ψιλῶν τινας καὶ τοξότας. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὰ πλοῖα ἐγένοντο, ἀπέπλεον ἐπὶ τὴν Ἀμοργὸν καὶ ἐκ ταύτης ἐπὶ τὴν Νάξον. καὶ ἐπολιόρκησαν μὲν καὶ ἐκείνην, ἀπεχώρησαν δὲ ἐκ τῆς Νάξου καὶ ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀπέπλευσαν. Ἐν τῷ δὲ χειμῶνι τούτῳ καὶ Ἀθηναῖοι τὰ Μέγαρα τὸ δεύτερον ἐστράτευσαν πανδημεί, ἡγεμόνα ἔχοντες Νικίαν τὸν Νικηράτου καὶ Νικόστρατον τὸν Διειτρέφους καὶ Ἀντιφήμου τὸν Ἀντιφήμου. καὶ ἐπολιόρκησαν μὲν τὴν πόλιν, ἐπεχείρησαν δὲ καὶ τὸν λιμένα τειχίζειν τὸν ἐν Νισαίᾳ. ἐπῆλθε δὲ καὶ τούτοις βοηθήσας ὁ Βρασίδας ὁ Τέλλιδος ἐκ τῆς Ἀμφιπόλεως

ρια ἀπὸ τῆς χίου ἐν τῇ ἀττικῇ τ λακεδαιμονίων. Ἐκ τῆδε σπονδῶν. ἐπειδὴ συνέρχόμενοι οἱ ἀθηναῖοι, καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀξιοῦντες κατὰ δίκαι παρ ἀμφοτέρων τινάς, σπείσαντο. Δικαιώσῃς. ἀμύνατα δίκαια. Ἐρρενεγκόντων· προβαλόντων. Ἀνταπαιτούντων γὰρ τ ἀθηναίων. Ἀλλὰ ὁμολογίᾳ. ἑκουσίῳ θελήματι. Ἔχειν τὸ χωρίον. τὴν πάταιαν.

Τὴν νίσαιαν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔχειν αὐτοτελεῖς αὐτοὺς, καὶ μὴ ἄλλοις σπένδεσθαι. Καὶ θεωρεῖν. θεωρούς πέμπειν. Αὐτονόμους εἶναι. ἢ γοῦν τοῖς καθ' αὑτοὺς νόμοις χρωμένους. αὐτόδικοι αὐθρωποι, οἱ ἐν αὐτοῖς τ διαφορὰν δίκῃ λύοντες, καὶ μὴ μεταγόντες αὐτὴν εἰς ὑπερορίους ἀνθρώπους.

Καὶ αὐτοδίκους. ἀπὸ κοινοῦ τ, ἔχειν αὐτοτελεῖς αὐτοὺς καὶ μὴ ἄλλοις σπένδεσθαι. Διαφορὰν δίκῃ πρὸς ἄλλους. ἢ γοῦν λακεδαιμονίους, καὶ ἀθηναίους. Δίκας χρῆσθαι. ἢ γοῦν κρίσει δικαίᾳ. Φερούσας τὸν φόρον. δίδοῦσας τὸν ἐτήσιον τέλος. Τὸν ἐπ' ἀριστείδου. παλαιὸν τὰ δηλονότι. Ὅπλα δὲ μὴ ἔξεστω. ἐὰν ἀπὸ δίδῶσι τ φόρον οἱ σύμμαχοι τ ἀθηναίοις, ὅπλα μὴ ἐπιφέρεσθαι αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι μτ τὰς σπονδάς. Ἐπὶ κακῷ. τ πόλεων. Ἀποδίδῶσι τ φόρον. τ αἰῶν τ ἐν ταῖς πόλεσι. Κορυφάσιον. τ τύλον λέγει. Ἐν τῷ δημοσίῳ. ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Ἐν δημοσίῳ. ἀπὸ δόσθαι. Κατὰ ταῦτα. ἤγουν κατὰ τ ὁμοίαν συμφωνίαν. Τὸν μέγιστον. ἤγουν τ ἰσχυρότατον.

ἐκ τῆδε σπονδῶν ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προενεγκόντων ἀμφοτέροις ξυνέχωρεῖτο, ὥς τε ἑκάτεροι πολέμῳ ἔχον ἀποδόντας τὴν εἰρήνην προεῖσθαι, νίσαιαν δ' ἔχειν ἀθηναίους. ἀνταπαιτούντων γὰρ πάταιαν, οἱ θηβαῖοι ἔφασαν οὐ βίᾳ, ἀλλ' ὁμολογίᾳ αὐτῶν προχωρησάντων, καὶ οὐ προδόντων, ἔχειν τὸ χωρίον, καὶ οἱ ἀθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν νίσαιαν, τότε δὴ παρακαλέσαντες τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ φωκεῖς μὲν, πλὴν βοιωτῶν, καὶ κορινθίων, καὶ ἠλείων, καὶ μεγαρέων τῶν ἄλλων, ὥς τε καταλυέσθαι, τούτοις δὲ, οὐκ ἤρεσκε τὰ πρασσόμενα, προυτίθεσαν τὴν ξυμβασιν, καὶ ἐσπείσαντο πρὸς τοὺς ἀθηναίους, καὶ ὤμοσαν ἐκεῖνοί τε πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους τάδε.

" Σπονδὰς ἐποιήσαντο ἀθηναῖοι, καὶ λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ
" τάδε, καὶ ὤμοσαν κατὰ πόλεις, πρὶ μὲν τ ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν, καὶ ἀγωνίζεσθαι, καὶ
" μαντεύεσθαι, καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον, καὶ κατὰ γῆν, καὶ
" κατὰ θάλασσαν ἀδεῶς. τὸ δ' ἱερὸν, καὶ τὸν νεὼν τὸν ἐν δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλω-
" νος, καὶ δελφοὺς, αὐτονόμους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους, καὶ αὐτῶν,
" καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν κατὰ τὰ πάτρια. ἐτὴ δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πεντήκον-
" τα ἀθηναίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς ἀθηναίων, καὶ λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς
" ξυμμάχοις τοῖς λακεδαιμονίων, ἀδόλους, καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν, καὶ
" κατὰ θάλασσαν. ὅπλα δὲ μὴ ἔξεστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, μήτε λακεδαιμο-
" νίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐπ' ἀθηναίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους, μήτε ἀθηναίους,
" καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐπὶ λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους, μήτε τέχνῃ, μή-
" τε μηχανῇ μηδεμιᾷ. ἢν δέ τι διαφέρωνται πρὸς ἀλλήλους, δίκαιῳ χρήσθων, καὶ
" ὅρκοις, καθότι ἂν ξυγχωρῶνται. ἀποδόντων δὲ ἀθηναίοις λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμ-
" μαχοι ἀμφίπολιν. ὅσας δὲ πόλεις παρέδοσαν λακεδαιμόνιοι ἀθηναίοις, ἔξεστω
" ἀπιέναι ὅποι ἂν βούλωνται αὐτούς, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας. τὰς δὲ πόλεις, φερούσας
" τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, αὐτονόμους εἶναι. ὅπλα δὲ μὴ ἔξεστω ἐπιφέρειν ἀθη-
" ναίους, μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ κακῷ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴ καὶ
" πεντηκοντούτεσι γεγένηται. εἰσὶ δὲ, Ἀργιλος. Στάγειρος. Ἀκάνθος. Σκῶλος. Ὀλυνθος.
" Σταρτωλος. ξυμμάχους δὲ εἶναι μήτε ἑτέρων, μήτε λακεδαιμονίων, μήτε ἀ-
" θηναίων. ἢν δὲ ἀθηναῖοι πείθωσι τὰς πόλεις βουλομένας ταύτας, ἔξεστω ξυμμά-
" χους ποιεῖσθαι αὐτοὺς ἀθηναίους, μὴ κυβερναίους δὲ, καὶ σαναίους, καὶ σιγγαί-
" ους, οἰκεῖν τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ ὀλύνθιοι, καὶ ἀκανθιοι. ἀποδόντων δὲ
" ἀθηναίοις, λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, Πάνακτον. ἀποδόντων δὲ καὶ ἀθη-
" ναῖοι λακεδαιμονίοις, Κορυφάσιον, καὶ Κύθηρα, καὶ Μεθώνην, καὶ Πτελεόν, καὶ
" Ἀταλαύτην, καὶ τοὺς αὐδρας, ὅσοι εἰσὶ λακεδαιμονίων ἐν τῷ δημοσίῳ τῶν ἀθη-
" ναίων, ἢ ἄλλοθί που ὅσης ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ, καὶ τοὺς ἐν σκιώνῃ πολι-
" ορκουμένους πελοποννησίων ἀφεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους ὅσοι λακεδαιμονίων ξύμ-
" μαχοι ἐν σκιώνῃ εἰσὶ, καὶ ὅσοις βρασίδας ἐσέπεμψε. καὶ εἴ τις τῶν ξυμμά-
" χων τῶν λακεδαιμονίων ἐν ἀθήνας ὄξιν ἐν τῷ δημοσίῳ, ἢ ἄλλοθί που, ἧς ἀθη-
" ναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ. ἀποδόντων δὲ καὶ λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι,
" οὕς τινας ἔχουσιν ἀθηναίων, καὶ τῶν ξυμμάχων, κατὰ ταυτά. σκιωναίων δὲ,
" καὶ πεωναίων, καὶ σερμυλίων, καὶ εἴ τινα ἄλλην πόλιν ἔχουσιν ἀθηναῖοι, ἀθη-
" ναίους βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν, καὶ τῆς ἄλλων πόλεων, ὅ, τι ἂν δοκῇ αὐτοῖς. ὅρ-
" κους δὲ ποιήσασθαι ἀθηναίους πρὸς λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους κατὰ
" πόλεις. ὀμνύτων δὲ τὸν μὲν χώριον ὅρκον ἑκάτεροι τὸν μέγιστον ὄξ ἑκάστης πό-
" λεως. ὁδὸς ὅρκος ἔστω ὅδε. Ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις, καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖς δε,
" δικαίως, καὶ ἀδόλως. ἔστω δὲ λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις κατὰ τὸν
" ὅρκος πρὸς ἀθηναίους. τὸν δὲ ὅρκον αἰνεῖσθαι κατ' ἐνιαυτὸν ἀμφοτέ-
" ρους. στήλας δὲ στῆσαι ὀλυμπιάσι, καὶ πυθοῖ, καὶ ἰσθμῷ, καὶ ἐν ἀθήναις ἐν πό-
" λει. καὶ ἐν λακεδαίμονι ἐν ἀμυκλαίῳ. εἴ τι ἀμνημονοῦσιν ὁπότεροι οὖν, καὶ
" εἰ τυγχάνοι λόγοις δικαίοις χωμένοις, δοῦναι ὅρκον ἢ ἀμφοτέροις ταύτῃ μεθεῖναι,

Οτωι αὖ δοκῇ. ἤγουν, ὡς αὖ δοκῇ. Ἐκ δίονυσίων. ἤγουν μετὰ τὴν ἑορτὴν τ̃ δίονυσίου. Αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν. ὁλοκλήρων. Παρενεγκουσῶν. παρελθουσῶν. Σημαινόντων. σημασίαν, καὶ δήλωσιν δίδωσι. Οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν. ἤγουν ἀκριβὴς ἡ ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ τ̃ αὐτῶν ἐκείνων, οἷς καὶ ἄρχομένοις, ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ οὗσι τ̃ πολέμου, καὶ μεσοῦσιν, ἤγουν ἐν τῷ μέσῳ τ̃ πολέμου οὖσιν, ἐγεγένετο π. Κατὰ θέρη δέ, καὶ χειμῶνας. κατὰ θέρη φησὶ, καὶ χειμῶνας, τὰ δὲκα ἔτη σκοπεῖσθω τις, καὶ μὴ ἀριθμείσθω μήτε τοὺς ἄρχοντας, μήτε τοὺς ἀπὸ ἄλλης τινὸς τιμῆς ἐπωνύμους τοῖς ἔτεσι γεγονημένους. οὐ γὰρ ἀκριβῶς ἐντεῦθεν οἱ χρόνοι τ̃ πράξεων λαμβάνονται, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τ̃ ἀρχόντ̃, καὶ κατὰ τὰ μέσους, καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους, πολλὰ ἐπράχθη. τὸ αὐτὸν τ̃ τὸ ἄδηι, τ̃ τὸν θουκυδίδην κατὰ θέρη, καὶ χειμῶνας τὸν χρόνον διῃρῆσθαι, καὶ μὴ κατ' ἐνιαυτόν. Ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος. ὅτι δὲκα ἔτη ἐπολέμησαν λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ σύμμαχοι. Καὶ τοὺς ἄλλους. συμμάχους.

Ὡς ἥρπτο ἑκάστοις. σῶι ἐφωνήθη. Οἱ δ' οὐκ ἤθελον. δέξασθαι τοὺς ἀθηναίους, παρέδωκε τὴν πόλιν. τὴν ἀμφίπολιν. Βίᾳ ἐκείνων. τ̃ καλῶς ἐών. Αὐτόθεν. ἤγουν ἀπὸ τ̃ ἀμφιπόλεως. Μετακινητή. ἤγουν δυνατὴ κινηθῆναι. Κατειλημμένας. ἰσχυράς. Οἱ δὲ ξύμμαχοι. τ̃ λακεδαιμονίων. Καὶ αὐτ̃ τοῖς μὲν. ἔξω αὐτ̃ τ̃ συμμάχων. Δικαιοτέρας. ἰσχυροτέρας τῷ δικαίῳ. Τοῦτ̃. τ̃ φωμένων. Ὡς δ' οὐ τ̃. τ̃ συμμάχων. Οὐκ ἐσήκουον. οἱ λακεδαιμόνιοι. Ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον. οὐ βουλομένων φησὶ τ̃ ἄλλων συμμάχων, πένδεσθαι πρὸς τοὺς ἀθηναίους, οἱ λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτοὺς ἐσπείσαντο, νομίζοντες ἥκιστα ἂν οὕτω πρὸς ἀθηναίους χωρήσειν τοὺς ἀργείους προσθησομένους αὐτοῖς. πεποιημένοι γὰρ ἔμπροσθεν πρὸς λακεδαιμονίους σπονδὰς πεπτ̃ ἀθηναίων δὲ φερομένων, οὐκ ἐβούλοντο πρὸς λακεδαιμονίους ἅμα πένδεσθαι, ἐλθόντ̃ ἀμπελίδου, καὶ λίχου. οὐκ ἐβούλοντο δὲ ἅμα πένδεσθαι οἱ ἀργεῖοι, νομίζοντες χωρὶς ἀθηναίων οὐδενοὺς εἶναι λακεδαιμονίοις. πρὸς τοῦτο δὲ, καὶ τὴν ἄλλην πελοπόννησον οἱ λακεδαιμόνιοι ὤοντο ἥσυχάζειν, φωμένων τ̃ σπονδῶν. εἰ γὰρ μὴ ἐγεγόνεσαν, ἅπαξ ἔξὸν προχωρεῖν τοῖς ἀθηναίοις, τούς τε ἀργείους, καὶ τοὺς ἀχαιοὺς πρὸς ἀθηναίους ἂν ἀποστῆναι. Εἰ ἔξὸν χωρεῖν. τοὺς πελοποννησίους.

Οτωι αὖ δοκῇ ἀμφοτέροις, ἀθηναίοις, καὶ λακεδαιμονίοις. ἄρχει δὲ τ̃ σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας, ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτ̃ φθίνοντος. ἐν ᾧ ἀθήνας, ἄρχων Αλκαῖος, ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτ̃ φθίνοντος. ὤμνυον δὲ οἵδε, καὶ ἐσπένδοντο λακεδαιμονίων μέν, Πλειστόλας. Δαμαγήτου. Χίονις. Μεταγένης. Ακαυθος. Δαίθος. Ιαχαγόρας. Φιλοχαρίδας. Ζευξίδας. Ανθιππος. Τέλλις. Αλκινίδης. Εμπεδίας. Μνᾶς. Λάμφιλος. ἀθηναίων δ', οἵδε, Λάμπων. Ισθμιόνικος. Νικίας. Λάχης Εὐθύδημος. Προκλῆς. Πυθόδωρος. Αγνων. Μυρτίλος. Θρασυκλῆς Θεογένης. Αριστοκράτης. Ιώλκιος. Τιμοκράτης. Λέων. Λάμαχος. Δημοσθένης. Αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο, πελοπονήσου τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι, ἐκ δίονυσίων δυοῖν τοῖν ἀστικοῖν, αὐτοῦ δεκαετῶν διελθόντων, καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν, ἡνίκα τὸ πρῶτον ἡ ἔσβολὴ ἐς τὴν ἀττικὴν, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. σκοπεῖτω δὲ τις κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ τ̃ ἑκάστου, ἢ ἀρχόντων, ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀναρίθμησιν τ̃ ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγραμμένα σημαινόντων ποιησάμενος μᾶλλον. οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν οἷς καὶ ἄρχομένοις, καὶ μεσοῦσι, καὶ ὅπως ἔτυχέ τῳ ἐγεγένετο π. κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὡς πρόγεγραπται, δύο καὶ πεντήκοντα ἑκατόν τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγονημένους. λακεδαιμόνιοι δὲ, ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδίδοναι ἀεὶ ἔχον, τοὺς τεσσαράκοντα δυοῖν τοὺς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους ἀφίεσαν, καὶ πέμψαντες ἐς τὰ ἐπὶ θρᾴκης πρέσβεις, Ιαχαγόραν, καὶ Μνᾶν, καὶ Φιλοχάριδαν, ἐκέλευον τὸν Κλεαρίδαν τὴν ἀμφίπολιν παραδίδοναι τοῖς ἀθηναίοις, καὶ τὰς ἄλλους πόλεις σπονδὰς ἃς ἥρπτο ἑκάστοις δέχεσθαι. οἱ δ' οὐκ ἤθελον, νομίζοντες οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι. οὐ δὲ ὁ Κλεαρίδας παρέδωκε τὴν πόλιν, χαριζόμενος τοῖς χαλκιδεῦσι, λέγων, ὡς οὐ δυνατὸς εἴη βίᾳ ἐκείνων, παραδίδοναι. ἐλθὼν δὲ αὐτὸς κατὰ τάχος μετὰ πρέσβεων αὐτόθεν, ἀπολογησόμενός τε ἐς τὴν λακεδαίμονα, καὶ ἵνα κατηγορήσων οἱ πολῖται τὸν Ιαχαγόραν ὅπου οὐκ ἐπείθετο, καὶ ἅμα βουλόμενος εἴδέναι εἰ ἔτι μεταγνωτή εἴη ἡ ὁμολογία, ἐπειδὴ οὗτε κατειλημμένας, αὐτὸς μὲν πάλιν ἔπεμψε τῶν λακεδαιμονίων, καὶ κελεύοντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδοῦναι, εἰ δὲ μή, ὁπόσοι πελοποννησίων ἔνεισιν ἐξαγαγεῖν, κατὰ τάχος ἐπορεύετο. οἱ δὲ ξύμμαχοι, ἐν τῇ λακεδαίμονι αὐτοὶ ἔτυχον ὄντες. καὶ αὐτῶν τοὺς μὲν ἐξαμβύους τὰς σπονδὰς, ἐκέλευον οἱ λακεδαιμόνιοι προσίεσθαι. οἱ δ', τῇ αὐτῇ προφάσει, ἥπερ καὶ τὸ πρῶτον ἀπέστησαν, οὐκ ἔφασαν δέξασθαι, ἢν μή τινας δίκαιοτέρας τούτων ποιῶνται. ὡς δ' αὖτ̃ οὐκ ἐσήκουον, ἐκείνους μέν, ἀπέστεμψαν, αὐτοὶ δ' πρὸς τοὺς ἀθηναίους ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο, νομίζοντες ἥκιστα ἂν οὕτω σφίσι, τοὺς τε ἀργείους ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον Αμπελίδου καὶ Λίχου ἐλθόντων, ἅπαξ ἐνδέχεσθαι, νομίσαντες αὐτοὺς ἂν δι' ἀθηναίων, σφίσιν δεινοὺς εἶναι, καὶ τὴν ἄλλην πελοπόννησον μᾶλιστ' ἂν ἡσυχάζειν. πρὸς γὰρ αὖ τοὺς ἀθηναίους εἰ ἔξὸν χωρεῖν. παρόντων οὖν πρέσβεων ἀπὸ τ̃ ἀθηναίων,

Καὶ ῥωμένων λόγων. συμβατικῶν.

καὶ ῥωμένων λόγων, ξυνέβησαν· καὶ ἐγένοντο ὅρκοι, καὶ ξυμμαχία ἥδε, καὶ τὰ τάδε.

ΞΥΜΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ, ΚΑΙ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

Ξύμμαχοι ἔσονται. ξυμμαχία Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίων. Πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν. τὴ κακῶς ποιησάντων τοὺς Λακεδαιμονίους. Ἀμφω τὼ πόλεε. λείπω τὴν ἐπελθοῦσαν πόλιν. Ἦν δὲ ἡ δουλεία ἐπανίστητε. ἀπὸ τοῦ ἦν δὲ οἱ εἴλωτες ἐπανέστησαν. ἤγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων. Ῥαπὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. ἤγουν κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλασσαν. Μετὰ τὰς σπονδάς. τὰς κοινὰς δηλονότι, ὧν μετέχουν καὶ οἱ σύμμαχοι Τοὺς ἐκ τῆς νήσου. λιφθέντας δηλονότι

Ξυνεχῶς γενόμενος ἀδιαστάτος. συνημμένως.

Διεκίνουν τὰ πεπραγμένα. κατέλυον τὰ κατὰ τὰς σπονδάς.

Καὶ ἅμα καὶ τοῖς Ἀθηναίοις. σὺν τούτῳ γὰρ οἱ ἐγένοντο. ἦγουν διάφοροι.

Ἀείρητο. ἐν ταῖς σπονδαῖς.

Καὶ ἐᾶν ἐξ ἔτη μὲν, καὶ δέκα μῆνας. ἐξ ἔτη, καὶ δέκα μῆνας, ἡ ἀβέβαιος εἰρήνη Λακεδαιμονίων, καὶ Ἀθηναίων, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δεκάτου ἔτους παρέτεινεν. Ἐὰν τὴν ἑκατέρων. μὴ ἐᾶν τὴν ἀλλήλων. Ἐᾶν, καὶ εἴκοσιν. εἴκοσιν ἐᾶν ἔτη ὁ πόλεμος τῆς πελοποννήσου, καὶ Ἀθηναίων παρέτεινεν. Οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει. ἀπὸ τοῦ οὐκ ἀληθῶς, καὶ δικαίως κρινεῖ.

„ Ξύμμαχοι ἔσονται Λακεδαιμόνιοι πεντήκοντα ἔτη. ἣν δέ τινες ἴωσιν ἐς τὴν
„ γῆν πολέμιοι τὴν Λακεδαιμονίων, καὶ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφελεῖν
„ Ἀθηναίους Λακεδαιμονίους τρόπῳ ὁτῳοῦν αὖ δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυ
„ νατόν. ἣν δὲ δηώσαντες οἰχῶνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαι
„ μονίοις, καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' ἀμφοτέρων. καταλύειν δ' ἅμα
„ ἀμφω τὼ πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. καὶ ἣν τι
„ νες ἐς τὴν τῶν Ἀθηναίων γῆν ἴωσι πολέμιοι, καὶ κακῶς ποιῶσιν Ἀθηναίους, ὠφε
„ λεῖν Λακεδαιμονίους τρόπῳ ὁτῳοῦν αὖ δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν. ἣν
„ δὲ δηώσαντες οἰχῶνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις, καὶ
„ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' ἀμφοτέρων. καταλύειν δὲ ἅμα ἀμφω τὼ
„ πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως. ἣν δὲ ἡ δουλεία ἐ
„ πανίστητε, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίοις Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν.

Ὀμοῦνται δὲ ταῦτα οἱ πρῶτοι καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ὠμνυον ἑκάτερον. αἷς ἀνεῦσθαι δὲ ταῦτα κατ' ἐνιαυτὸν Λακεδαιμονίους μὲν ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, Ἀθηναίους δὲ ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. στήλην δὲ ἑκατέρους στῆσαι, τὴν μὲν, ἐν Λακεδαίμονι, παρ' Ἀπόλλωνι ἐν Ἀμυκλαίῳ. τὴν δὲ, ἐν Ἀθήναις, ἐν πόλει παρ' Ἀθηνᾷ. ἣν δέ τι δοκῇ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν πρὶ τῆς ξυμμαχίας, ποιεῖν δοκῇ ὁπόρκῳ ἀμφοτέροις εἶναι. τὸν δὲ ὅρκον, ὤμνυον Λακεδαιμονίων μὲν, οἵδε, Πλειστοάναξ. Ἀγις. Πλειστόλας. Δαμάγητος. Χιονις. Μεταγένης. Ἀκανθος. Δαΐθος. Ἰσχαγόρας. Φιλοχαρίδας. Ζεύξιλας. Ἀνθιππος. Ἀλκινάδας. Τέλλις. Ἐμπεδίας. Μνᾶς. Λάφιλος. Ἀθηναίων δὲ, Λάμπων. Ἰσθμόνικος. Λάχης. Νικίας. Εὐθύδημος. Προκλῆς. Ῥυβόδωρος. Ἄγνων. Μυρτίλος. Θρασυκλῆς. Θεαγένης. Ἀριστοκράτης. Ἰώλκιος. Τιμοκράτης. Λεών. Λάμαχος. Δημοσθένης. Αὕτη ἡ ξυμμαχία ἐγένετο μετὰ τὰς σπονδὰς οὐ πολλῷ ὕστερον. καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀπέδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. καὶ ὁ θόρυβος ἦρχε τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ἔτη, ὁ πρῶτος πόλεμος ξυνεχῶς γιγνόμενος, γέγραπται.

Μετὰ δὲ τὰς σπονδὰς, καὶ τὴν ξυμμαχίαν τὴν Λακεδαιμονίων, καὶ τὴν Ἀθηναίων, ἃς ἐγένοντο μετὰ τὸν δεκαετῆ πόλεμον ἐᾶν Πλαταιᾶς μὲν ἐν Λακεδαίμονι ἐφόρου, Ἀλκαίου δ' ἄρχοντος Ἀθήνησι, τοῖς μὲν δεξαμένοις αὐτὰς, εἰρήνην ἦν. οἱ δὲ Κορίνθιοι, καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων τινὲς, διεκίνουν τὰ πεπραγμένα. καὶ δύθ' ἁλλῆς παραχὴ καθίστατο τῶν ξυμμάχων πρὸς τὴν Λακεδαίμονα. καὶ ἅμα καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ Λακεδαιμόνιοι, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὑποπτοι ἐγένοντο. ἔστιν ἐν οἷς οὐ πρότερον ἦλθον ἐκ τῶν ξυγκειμένων ἀείρητο. καὶ ἐᾶν ἐξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας ἀπέσχοντο, μὴ ἐᾶν τὴν ἑκατέρων γῆν στρατοῦσαι. ἔξωθεν δὲ μετ' ἀλλακωχῆς οὐ βεβαίου ἔβλαπτον ἀλλήλους παμάλιστα. ἔπειτα μέν τι καὶ ἀναγκασθέντες λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δέκα ἔτη σπονδὰς, αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγένετο κατὰ θέρη, καὶ χειμῶνας, μέχρις οὗ τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ μακρὰ τείχη, καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον. ἔτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξυμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ, καὶ εἴκοσι, καὶ διαμέσου ξυμβαφὴν, εἴ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει. τοῖς τε ἔργοις ὡς δίηρται ἀθρεῖτω, καὶ δόξῃσει, οὐκ εἰκὸς ὂν ἄρρηνα αὐτὰ κριθῆναι. ἐν ᾗ οὔτε ἀπέδοσαν πάντα, οὔτ' ἀπεδέξαντο ἀξιωθέντα

Ἐζωτε τούτων. αὖδυ τούτων. Οὐδὲν ἧσσον πολέμιοι ἦσαν. καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην δ' ηλονότι. Βοιωτοὶ τε ἐκ εχειρίαν δ' ἐχ ἡμερον ἦγον. βοιωτοί τε πρὸς δ' ἑκα ἡμέρας ἐκ εχειρίαν ἐ ωε σπ ένδοντο πρὸς ἀθηναίους.

Τῷ δ' ἑκαετεῖ. τῷ προφερημένῳ. Ἰσχυρισαμένοις. προτ ειγουσὸ πὶ ἰσχυρόν. Μόγον δ' ἀ τοῦτο ἐ χυρῶς ξυμβαν. ἤτοι μόνον δ' ἀ τοῦτο ἰσχυρῶς μαρτυρῆσαν. Προφερόμθνον. προλεγόμθνον. Οπ τρὶς ἐννέα. πρῶ τ χρη σμοῦ, ὅπ τρὶς ἔννεα ἔτη ὁ πόλεμος ἀαρέτ ἀνευ. ἐ ωεβίων δ' ἐ. ἦγουν μετὰ τὴν κίνησὶν τοῦ πολέμου. Αἰσθα νόμθνος τε. αὖπ τοῦ ακμαζων, διὰ δ' μὴ ἀαρὰβυκένα τ ἡλιλίαν, ἀαρακολουθῶν ἀασῶν. Ετι εἴκοσιν. ὅτι ὁ συγγραφὺς εἴκοσιν ἔτη ἔφυ ε τὴν ἀατρίδα, καὶ πρῶ τε λοπόννησον διέτριβε. Ραρὰ ἀμφοτέροις. τοῖς τῶν λακεδαιμονίων, καὶ ἀθηναίων. Αὖτ μάλλον. Τῶν ἀραγμα τ.

ἔξω τε τούτων πρὸς τὸν μαντινικὸν καὶ ἐωιδαύριον πόλεμον, καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις ἁμαρτήματα ἐγένετο. καὶ οἱ ἀῶ Θρᾴκης ξύμμαχοι, οὐδὲν ἧσσον πολέμιοι ἦσαν. βοιωτοί τε ἐκ εχειρίαν δ' ἐχ ἡμερον ἦγον, ὡς τε ξὺν τῷ ωρώτῳ πολέμῳ τῷ δ' ἑκαετεῖ, καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑ πόωπῳ ἀακωχῇ, καὶ τῷ ὕ στερον ὃς αὖ τῆς πολέμῳ, δυρήσει τὴς τοσαῦτα ἔτη λογιζόμενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολλὰς ἀαρενεγκούσας. καὶ τοῖς ἀ τὸ χρησμῶν π ἰσχυρισαμένοις, μόνον δ' ἀ τοῦτο ἐ χυρῶς ξυμβαν. ἀεὶ τὰρ ἐγωγε μέμνημαι, ἐ ἀρχομένου τ πολέμου, καὶ μέχρις οὗ ἐ τελεύτησε, προφερόμθν) ὑ τὸ πολλ ὅπ τρὶς ἐννέα ἔτη δ' ἐοι γενέαθαι αὖτον. ἐ ωεβίων δὲ διαωαντὸς αὖτοῦ αἰαθα ομένος τε τῇ ἡλικίᾳ, καὶ ωροσέχων τὴν γνώμην, ὅ ωως ἀκριβές τι εἴσομαι. καὶ ξυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ, ἔτη εἴκοσι, μετὰ τὴν ἐς ἀμφίωολιν στρατηγίαν, καὶ γενομένῳ ἀαρ' ἀμφοτέροις τοῖς ωράγμα σι, καὶ οὐχ ἧσσον τοῖς ωελοωννησίων δ' ἀ τὰ φυγήν, καθ' ἡσυχίαν π αὖτ μᾶλλον αἰαθέαθαι. τὴν ὃν μετὰ τὰ δέκα ἔτη δ' ἀαφορὰν τε καὶ ξύγχυσιν τοῦ ωογδῶν, καὶ τὰ ἐ ωράχθη ὡς ἐ πολεμήθη, ἐξηγήσομαι. Ε ωειδ' ἠ τὰρ αἱ ωεντηκοντούτ ς ωογδαὶ ἐγένοντο, καὶ ὕ στερον αἱ ξυμμαχίαι, καὶ αἱ ἀαὸ τ ωελοωννήσου ωρεσβεῖαι, αἵ ωερ ωαρεκλήθησαν ἐς αὐτὰ, αἵ ωε χώρουν ἐκ τῆς λακεδαίμονος. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ἐ ωὶ οἴκου ἀ ωῆλθον. κορίνθιοι δὲ ἐς Αργος ωρα ωόμθνοι ωρῶ ωον, λόγῳ ωροιοῦν ταί τινας τῶν ἐν τέλει ὄντων ἀργείων, ὡς χρὴ, ἐ ωειδὴ λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐ ωὶ ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐ ωὶ καταδουλώσει τῆς ωελοωννήσου ωογδὰς καὶ ξυμμαχίαν ωρὸς ἀθηναίους τοὺς ωρὶν ἐχίσους ωεποίηνται, ὁρᾶν τοὺς ἀργείους ὅ ωως σωθήσεται ἡ ωελοωννησος, καὶ ωιφίσαθαι τὴν βουλομένην ωόλιν τῶν ἑλλήνων, ἥτις αὐτονόμος τέ ἐστι, καὶ δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας διδῶσι ωρὸς ἀργείους ξυμμαχίαν ωριεῖσθαι, ὥς ωε τῇ ἀλλήλων ἐ ωὶ μαχεῖν. ἀαοδ ἐξαι δὲ αὖδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ ωρὸς τὸν δῆμον λόγους ἦναι, τοῦ μὴ καταφανὴς γίγνεσθαι τοῖς μὴ ωείσασι τὸ ωλῆθος. ἔφασαν δὲ ωολλοὺς ωροχορίσεσθαι μίσθ τῶν λακεδαιμονίων. καὶ οἱ μὲν κορίνθιοι διδάξαντες ταῦτα, ἀ ωεχώρησαν ἐ ωὶ οἴκου, οἱ δὲ τῶν ἀργείων αὖδρες ἀκούσαντες, ἐ ωὶ δὺ ἀ ωήγαγον τοῖς λόγοις ἐς τε τὰς ἀρχὰς, καὶ τὸν δῆμον, ἐ ωιφίσαντο ἀργεῖοι, καὶ αὖδρας ἑῖλοντο δώδεκα, ωρὸς οὓς τὸν βουλόμενον τῶν ἑλλήνων ξυμμαχίαν ωριεῖσθαι, ωλὴν ἀθηναίων, καὶ λακεδαιμονίων. τούτων δὲ μηδετέροις ἐξεῖναι, αὖδυ τοῦ δήμου τοῦ ἀργείων ωεῖσαθαι. ἐὰν ἐξαυτο τε ταῦτα οἱ ἀργεῖοι μᾶλλον ὁρῶντες τόν τε τῶν λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον ἐσόμθνον, ἐ ωὶ ἐξόδῳ τὰρ ωρὸς αὐτοὺς αἱ ωογδαὶ ἦσαν, καὶ ἅμα ἐλ ωίσαντες τῆς ωελοωννήσου ἡγήσεσθαι. κατὰ τὰρ τ χρόνου τοῦτον, ἥ τε λακεδαίμων μάλιστα δὴ κακῶς ἤκουσε, καὶ ὑ ωερῴφθη, διὰ τὰς ξυμφορὰς, οἵ τε ἀργεῖοι ἄριστα ἔχοντες τοῖς ωᾶσιν, οὐ ξυναριθμοῦντο τῷ ἀ ωίκῳ πολέμῳ. Αἰσθέαθαι. διὰ δ' ἡσυχαίζειν, καὶ μὴ πολεμεῖν αὐτοῦ μᾶλλον, ωαρακολουθήσαντες τοῖς γενομένοις. Ως ἐ πολεμήθη. μετὰ τοῦ πολέμου κατέστη. Αἱ ωεντηκοντούτεις. αἱ κοιναί.

Αἱ ξυμμαχίαι. ἦγουν αἱ ἰδίκαι, αἱ ωρὸς ἀθηναίους ἐκλακεδαίμονος. καὶ αἀάλιν. Τραῤῥόμενοι ωρῶτον. ἀ ωελθόντες. Ρρός τινας τῶν ἐν τέλει ὄντων ἀργείων. ἦγουν ωρός τινας ἄρχοντας τῶν ἀργείων. Οὐκ ἐ ωὶ ἀγαθῷ. οὐκ ἐ ωὶ συμφέρουσι. Καὶ ωιφίσαθαι. τοῖς ἀργείοις. Ωστε τῇ ἀλλήλων, ἐ ωὶ μαχ". ἀθηναῖοι δ' ἠλονότι, καὶ ωαρακολουθήσαντες τοῖς ἀργείοις

Αμφοτέροις δὲ μᾶλλον· τοῖς ἀθηναίοις, καὶ λακεδαιμονίοις. Ἐκκαρτωσάμενοι· τοὺς καρτοὺς, καὶ τὰς προσόδους λαβόντες ἀπὸ τῆς γῆς ἀκεραίους· διὰ τὸ μὴ πολεμεῖν. Μαντινῆς δ' αὐτοῖς· μαντινέων, καὶ ἀργείων συμμαχία. Αὐτοῖς· τοῖς ἀργείοις. Καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτ· τῶν μαντινέων. Κατέτρασθο· δ' ἐδ' οὐλωτο· γωνικοον· τ λακεδαιμονίων. Οὐ πολεμεσθαι σφᾶς· οὐκ ἄσπρεπτειν τοῖς μαντινεῦσι τοῖς λακεδαιμονίοις ἄρχειν τ κατετραμμένων, καὶ ταῦτα σχολὴν ἄγοντας τοὺς λακεδαιμονίους. Καὶ σχολὴν ἦγον· οἱ λακεδαιμόνιοι. Ὡς τε ἄσμενοι· οἱ μαντινεῖς. Πόλιν τε μεγάλην· ἰσχυράν. Διάφορ· μαχομένην. Δημοκρατουμένην· δύνομουμένην.

Ὡς τε καὶ σφίσι προιπτέον τοῦτο· ἦγουν δ' προσελθεῖν, τοῖς ἀργείοις

Νομίσαντες, οἱ πολοποννήσιοι· Εἰδότας· τοὺς μαντινεῖς. Μεταστῆναι αὐτούς· τοὺς μαντινέας. Ἐν τ ποοδαῖς τοὺς ἀπικαῖς· αὖ τοῦ ὧδι τοὺς ἀπικούς. Τὴν πελοπόννησον· διεφορύβει. Διὰ πάσης τῆς πελοποννήσου θόρυβος καθίστη· Δίκαιον γὰρ ξ· πᾶσι τ ξυμμάχοις ἦγουν σὺν πᾶσιν· Ὡς τε φοβούμενοι οἱ πολλοί· τῶν πελοποννησίων· Προκαταλαβεῖν τὸ μέλλ· φθάσαι πρὶν μέλλειν τοῖς κορινθίοις προχορεῖν τοῖς ἀργείοις· Τὴν τε ἐσήγησιν· τὸ εἰσηγήσασθαι δ' ὅτι ὁ προχωρῆσαι τοῖς ἀργείοις τὸ ἑλληνας· Τοῦ πάνπόνου δεινοῦ· ἦγουν ἡπίωτο· Σφῶν ἀποστάντες· τ λακεδαιμονίων· Εἰρημένον· αὐτὶ τ ὡρισθέντος· Κύριον εἶναι· κεκυρωμένον· Βέβαιον ἦναι· Κορίνθιοι· τὸ ἑξῆς, κορίνθιοι δὲ αὐτέλεγον· Ξυμμάχων· αὐτοῦ δ' ἤλογόπ· Εδ' ἔξωντο τὰς σπονδὰς· τὰς πρὸς ἀθηναίους· Παρεκάλεσαν δὲ αὐτοὺς αὐτοί· αὐτοῖς τοὺς ξυμμάχους αὐτοὶ οἱ κορίνθιοι· Αὐτοὶ πρότερον· τὰς τῶν ἀθηναίων, καὶ λακεδαιμονίων· λείπει τὸ παρεῖναι· Αὐτοὶ πρότερον· ἦγουν πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τοὺς πρέσβεις τῶν λακεδαιμονίων· Αντέλεγον τοῖς λακεδαιμονίοις· τὸ ἑξῆς κορίνθιοι δὲ αὐτέλεγον· Οὔτε σόλειον σφίσιν· αὐτῇ τοῦ αὐτῶν· Ατέλαιον· οἱ κορίνθιοι· Ομόσαι γὰρ αὐτοῖς ὅρκους· τοῖς ὧδι θρᾴκης· Οτε μετὰ προσδιαστῶν· ἀφιστα μένων· Τὸ πρῶτον ἀφίσαντο· οἱ ὧδι τῆς θρᾴκης· Θεῶν γὰρ πίστεις ὀμόσαντες· ἦγουν θεῶν ὅρκους ὧδι πίστει· Προδιδόντες αὐτούς· τοὺς ὧδι θρᾴκης· Εἰρῆσθαι δ' ὅτι μὴ μὴ θεῶν· ἔφασαν δὲ εἰρῆσθαι ἐν τοὺς σπονδὰς δηλογότι· Καὶ πολὺ μὲν τῶν παλαιῶν ὅρκων· τῶν πρὸς τοὺς ὧδι θρᾴκης· Οἱ δὲ, ἐς τὸ ὕστερον ξύλλογον· οἱ κορίνθιοι.

ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἐναντίοι ὄντες, ἐκκαρτωσάμενοι· οἱ μὲν οὖν ἀργεῖοι, οὕτως τ ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τὸ ἐθέλοντας τ ἑλλήνων· μαντινῆς δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτ, πρῶτοι προσεχώρησαν. δεδιότες γὰρ τοὺς λακεδαιμονίους· τοῖς γὰρ μαντινεῦσι μέρος τι τῆς ἀρκαδίας κατέτραπτο ὑπήκοον, ἔτι τ πρὸς ἀθηναίους πολέμου ὄντος, καὶ ἐνόμιζον οὐ πολὺ φέξεσθαι σφᾶς τοῖς λακεδαιμονίοις ἄρχειν, ἐπειδὴ καὶ σχολὴν ἦγον· ὡς τε ἄσμενοι πρὸς τοὺς ἀργείους ἐτράποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες, καὶ λακεδαιμονίοις ἀεὶ διάφορον, δημοκρατουμένην τε, ὡς ἐδόκει καὶ αὐτοί. ἀπεστάντων δὲ τῶν μαντινέων, καὶ ἡ ἄλλη πελοποννήσος ἐς θορύβου καθίστατο, ὡς καὶ σφίσι προιπτέον τοῦτο νομίσαντες πλέον τι ποιοῦντας μεταστῆναι αὐτοῖς, καὶ τοῖς λακεδαιμονίοις ἅμα διὰ ὀργῆς ἔχοντες, ἐν ἄλλοις τε, καὶ ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς ἀπικαῖς ἐγέγραπτο δύρκον δῶναι προσθεῖναι, καὶ ἀφελεῖν ὅ, τι ἂν ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν δοκῇ λακεδαιμονίοις, καὶ ἀθηναίοις· τοῦτο γὰρ τὸ γράμμα μάλιστα τὴν πελοπόννησον διεφορύβει, καὶ ἐς ὑποψίαν καθίστη, μὴ μετὰ ἀθηναίων σφᾶς βουλῶνται λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι. δίκαιον γὰρ ξ· πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις γεγράφθαι τὴν μετάθεσιν· ὡς τι φοβούμενοι οἱ πολλοὶ· ὧδε μὴν τὸ πρὸς τοὺς ἀργείους, καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι. λακεδαιμόνιοι δὲ ἀσθόμενοι τὸν θορύβον τὸν ἐν τῇ πελοποννήσῳ καθεστῶτα, καὶ τοὺς κορινθίους δι' ἀσκάλους τε γενομένους, καὶ αὐτοὺς μέλλοντας πείσεσθαι πρὸς δ' ἄργος, πέμπουσι πρέσβεις ἐς τὴν κόρινθον, βουλόμενοι προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον· καὶ ἤπειρον τὴν τε ἐσήγησιν τοῦ πάνπου

παρὰ σφίσι. τοῖς κορινθίοις. προεῖπον ἥκειν. τοῖς ἀργείοις. ἔπειτα ἐκεῖθεν. ἀπὸ τῆς κορίνθου. ἐς ἄργος ἐλθόντες. οἱ ἠλεῖοι. ξύμμαχοι ἐγένοντο. οἱ ἠλεῖοι δηλονότι. διαφερόμενοι γάρ. ἐχθροί. ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς. ἣν γὰρ τῷ καρπῷ δασὺ ἡμίσειαν γῆς. ἔπειτα ἐπανασαμένων. τὸ ἀποφέρειν δηλονότι

ἐπηνάγκαζον. ἀποφέρειν δηλονότι. οἱ δ' ἐτράποντο. οἱ ἠλεῖοι. ἔπειτα πεισθέντες. δηλονότι. ἴσον. ἔχειν. αὐτὴ τοῦ μὴ ἔχειν τὸ δίκαιον. Ἀγέντες τὴν ἐπὶ τροπήν. αὐτὴ τοῦ πανσαμένοι τὸ ἐπὶ τρέψαι τὸ δίκην λακεδαιμονίοις. Τὴν γὴν ἐτέμνον. ἐδῄουν. Οὐδὲν ἧσσον ἐδίκασαν, αὐτὴ τὸ ἐπίσης. Αὐτονόμους ἔ. τὰς δίκας δηλονότι. Καὶ ὡς οὐκ ἐμμενάντων. τὸ ἠλείων δηλονότι.

παρὰ σφίσι προεῖπον ἥκειν. ἦλθε δὲ καὶ ἠλείων πρεσβεία δύθυς, καὶ ἐποίησατο πρὸς κορινθίους ξυμμαχίαν πρῶτον. ἔπειτα ἐκεῖθεν ἐς ἄργος ἐλθόντες, καθάπερ προεῖρητο, ἀργείων ξύμμαχοι ἐγένοντο. διαφερόμενοι γὰρ ἐτύγχανον πρὸς λακεδαιμονίους πρὸ Λεπρέου. πολέμου γὰρ γενομένου ποτὲ πρὸς ἀρκάδων τινὰς λεπρεάτας, καὶ ἠλείων παρακληθέντων ὑπὸ λεπρεατῶν ἐς ξυμμαχίαν ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς, καὶ λυσαμένων τὸν πόλεμον, ἠλεῖοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς τοῖς λεπρεάταις, τάλαντα ἔπραξαν Διὶ τῷ ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. καὶ μέχρι τοῦ ἀπίκου πολέμου ἀπέφερον. ἔπειτα πανσαμένων διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου, οἱ ἠλεῖοι ἐπηνάγκαζον. οἱ δ' ἐτράποντο πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους. καὶ δίκης λακεδαιμονίοις ἐπιτραπείσης, ὑποτοπήσαντες οἱ ἠλεῖοι μὴ ἴσον ἔξειν, αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν, λεπρεατῶν τὴν γῆν ἐτέμνον. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι, οὐδὲν ἧσσον ἐδίκασαν αὐτονόμους εἶναι λεπρεάτας, καὶ ἀδικεῖν ἠλείους. καὶ ὡς οὐκ ἐμμενόντων τῇ ἐπιτροπῇ φρουρὰν ὁπλιτῶν ἐστεμψαν ἐς λέπρεον. οἱ δὲ ἠλεῖοι νομίζοντες πόλιν σφῶν ἀφεστηκέναι δέξασθαι τοὺς λακεδαιμονίους, καὶ τὴν ξυμμαχίαν προφέροντες, ἐν ᾗ εἴρητο ἃ ἔχοντες ἐς τὸν ἀπίκον πόλεμον καθίσταντο τινες ταῦτα ἔχοντας, καὶ ἐξελθεῖν, ὡς οὐκ ἴσον ἔχοντες, ἀφίσαν πρὸς τοὺς ἀργείους καὶ τὴν ξυμμαχίαν, ὡς πρόρρητο, καὶ οὐ ποιήσαντο. ἐγένοντο δὲ οἱ κορίνθιοι δύθυς μετ' ἐκείνους, καὶ οἱ ἐπιθρᾴκης χαλκιδεῖς ἀργείων ξύμμαχοι. βοιωτοὶ δέ, καὶ μεγαρεῖς τὸ αὐτὸ λέγοντες, ἠσύχαζον, πρυφορωμενοι ὑπὸ τῶν λακεδαιμονίων, καὶ νομίζοντες σφίσι τὴν ἀργείων δημοκρατίαν αὐτοῖς ὀλιγαρχουμένοις, ἧσσον ξύμφορον εἶναι τῆς λακεδαιμονίων πολιτείας. πρὸς δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου, σκιωναῖοι μὲν ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες, ἀπέκτειναν τοὺς ἡβῶντας. παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραποδίσαντο. καὶ τὴν γῆν μαντινέων ἔσχον ἐδόσαν νέμεσθαι. δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς δῆλον, ἐνθυμούμενοι τάς τε ἐν ταῖς μάχαις ξυμφοράς, καὶ τοῦ ἐν δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος, καὶ φωκῆς, καὶ λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν. καὶ κορίνθιοι, καὶ ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ὄντες, ἔχοντες τείχεα, ἀποστήσοντες λακεδαιμονίων, ὁρῶντες μέγα μέρος ὄν, καὶ φοβούμενοι πρόσγειοι τὸ, νομίζοντες ἅπασαν αὐτὴν ἕξειν τελοποννησον. ὡς δὲ οὐδὲν αὐτοῖς ἔφασαν ἐναντιώσεσθαι τείχεσι λακεδαιμονίοις, οἱ κορίνθιοι μέχρι τούτου προθύμως πράσσοντες, ἀπέστησαν τῆς φιλονεικίας, καὶ ἠρρώδησαν, μὴ οὐδεὶς σφίσιν ἐπὶ τὰ ἄλλων προχωρῇ. ὅμως δὲ ἐλθόντες ἐς τοὺς βοιωτοὺς, ἐδέοντο σφῶν τε καὶ ἀργείων γίγνεσθαι ξυμμάχοις, καὶ τἆλλα κοινῇ πράσσειν. τάς τε δεκαμερούς ἀπονοσίας, αἳ ἦσαν ἀθηναίοις καὶ βοιωτοῖς πρὸς ἀλλήλους, οὐ πολλῷ ὕστερον γενόμεναι τούτων τῶν τετρακοντατετίδων ἀπονοσῶν, ἐκέλευον οἱ κορίνθιοι τοὺς βοιωτοὺς ἀκολουθήσαντας ἀθηναίοις, καὶ σφίσι ποιῆσαι ὡς πρὸ βοιωτοὶ εἶχον, μὴ δεχομένων δὲ ἀθηναίων, ἀποφαίνειν τὴν ἐκεχειρίαν, καὶ πολεμίους εἶναι ἀθηναίους. βοιωτοὶ δέ, δεομένων τῶν κορινθίων, πρῶτα μὲν τῆς ἀργείων ξυμμαχίας, ἐπισχεῖν αὐτοῖς ἐκέλευον. ἐλθόντες δὲ ἀθήναζε μετὰ κορινθίων, οὐχ ὑπέμενον τὰς δεκαμερούς ἀπονοσίας, ἀλλὰ ἀπεκρίναντο οἱ ἀθηναῖοι, κορινθίοις εἶναι ἀπονοσίας ἐπὶ τοῖς λακεδαιμονίων εἰσὶ ξύμμαχοι. βοιωτοὶ μὲν οὕτω οὐδὲν μᾶλλον ἀπέστησαν, τὰς δεκαμερούς ἀξιούντων, καὶ παυομένων κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσι. κορινθίοις δὲ ἀχαϊκὸν μὲν ἀπονοσίας ἦν πρὸς ἀθηναίους. λακεδαιμόνιοι δέ, τοῦ αὐτοῦ θέρους, παῖδας ἡμετέρους ἐπράτευσαν, πλειόνων ἀκμὴ τοῦ παυσανίου λακεδαιμονίων βασιλέως ἡγουμένου τῆς ἀρκαδίας ἐς ταρρασίους, μαντινέων ὑπηκόους ὄντας, κατὰ πάσαν

τὸ αὐτὸ λέγοντες. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες.

Ἐκπολιορκήσαντες. ἤγουν ἑλόντες, καὶ δουλώσαντες ἐκ πολιορκίας.

Χρήσαντος. τὸ καταγειν δηλονότι δηλίους.

Ἤρξαντο πολεμεῖν. πρὸς ἀλλήλους δηλονότι.

Ὀρῶντες μεγα μέρος ὄν. τῆς πελοποννήσου.

Εἰ σφίσι προσγένοιτο. προσκτηθείη,

Ὡς δὲ οὐδὲν αὐτοῖς ἦν. ἤγουν οὐκ αὐτοῖς.

Ἐναντιωθῆναι. ἐναντίοι γενέσθαι.

Ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας. ἀπέστησαν τῆς μάχης.

Ὁμως δὲ ἐλθόντες. οἱ κορίνθιοι.

Καὶ σφίσι προσθείναι. τὸ ἐξίουν.

Ἀξιούντων καὶ παυομένων ξυνθέσθαι. ἠπίουν οἱ κορίνθιοι δηλονότι τοὺς βοιωτοὺς, ὅπως συνέθεντο αὐτοῖς ἀποστῆσαι τὰς πρὸς ἀθηναίους σπονδάς.

Ἐπικαλεσαμένων τῶν παρόντων. Σφᾶς. τοὺς λακεδαιμονίους. Τὸ ἐν κυψέλοις τεῖχος. ἐπὶ τετειχισμένον, ὥστε βλάπτειν τὴν σκιρίτιν. Καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν. οἱ μαντινεῖς. Ἐλευθέρους ἦναι μετὰ τῶν ἐπὶ τειλωτῶν ἐλευθέρων. Τοὺς δ' ἐκ τῆς νήσου, τῆς πύλου. Σφῶν καὶ τὰ ὅπλα παραδόντας. τότε ἐν τῇ μάχῃ πρὸς ἀθηναίους. Ἐπίτιμοι. ἤγουν ἔντιμοι. Ὡστε μήτε ἄρχειν. μήτε πριαμένους τι, ἢ πωλοῦντας ἤγουν μὴ ἦναι κυρίους ἢ πρίασθαι, ἢ πωλεῖν. Οἵτε ἀθηναῖοι. διὰ δ' ἀλλήλους μὴ αὐτὰ προδιδόναι τὰ χωρία. χρόνους τε προὔθεντο. ἐπαιξαν. ἀνδυσυγγραφῆς. συμφωνίας γεγραμμένης. Τοὺς μὲν ἐσόντας. ἐς τὰς παραδάσεις. Οὐδὲν ἔργῳ γιγνόμενον. αὐτὴ τοῦ πράττοντος. Ἀλλὰ χωρία εἶχον. Τῶν λακεδαιμονίων οἱ ἀθηναῖοι.

Εἰρημένα ἐπεπραγμένα. Ἡσυχία ἦν. ἀπραξία πολέμου. Καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους. ἐπιμιξίαι. Ἐλθουσῶν πρεσβέων. ἐς τὴν λακεδαίμονα.

Καὶ οὐδὲν ξυμβαίνων ἤγουν κατ' οὐδέν. Ὡς ἀπῆρεσαν ἐπ' οἴκου. οἱ βοιωτοί, καὶ οἱ κορίνθιοι.

Λόγοις προὔντα ὀλίγοις. ἰδίᾳ δ' ἐπιλέξασθαι αὐτοῖς τὰς λυσιτελούσας παραδάσεις. Ταῦτά τε γιγνώσκειν. ἐς νοῦν ἔχειν.

καὶ καλεσαμένων σφᾶς, ἅμα δὲ καὶ τὸ ἐν κυψέλοις τεῖχος αἱρήσοντες, ἦν δύνωνται, οἳ ἐτείχισαν μαντινῆς, καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν ἐν τῇ παρρασίᾳ, κείμενον ἐπὶ τῇ σκιρίτιδι τῆς λακωνικῆς. καὶ οἱ μὲν λακεδαιμόνιοι, τὴν γῆν τὴν παρρασίων ἐδῄουν. οἱ δὲ μαντινῆς, τὴν πόλιν ἀργείοις φύλαξι παραδόντες, αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρουν. ἀδύνατοι δ' ὄντες διασῶσαι τό, τε ἐν κυψέλοις τεῖχος. καὶ τὰς ἐν παρρασίοις πόλεις, ἀπῆλθον. λακεδαιμόνιοι δὲ, τούς τε παρρασίους αὐτονόμους ποιήσαντες, καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους ἤδη νικόντων αὐτοὺς τὴν ἀσπιδηφορίαν μετὰ βρασίδου ἐξελθοῦσαν πρώτην τὴν, οὓς ὁ κλεαρίδας μετὰ τὰς σπονδὰς ἐκόμισεν, οἱ λακεδαιμόνιοι ἐμφήσαντο, τοῖς μὲν μετὰ βρασίδου εἵλωτας μαχεσαμένους ἐλευθέρους ἦναι, καὶ οἰκεῖν ὅπου ἂν βούλωνται. καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ αὐτοῖς μετὰ τὴν νεοδαμώδων ἐς λέπρεον κατέτησαν κείμενον ἐπὶ τῆς λακωνικῆς, καὶ τῆς ἠλείας, ὄντες ἤδη διάφοροι ἠλείοις. τοῖς δ' ἐκ τῆς νήσου ληφθέντας σφῶν, καὶ τὰ ὅπλα παραδόντας, δείσαντες μή τι διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσοῦσθαι, καὶ ὄντες ἐπίτιμοι νεωτερίσωσιν, ἤδη καὶ ἀρχάς τινας ἔχοντας, ἀτίμους ἐποίησαν ἀπεμίαν δὲ τοιαύδε, ὥστε μήτε ἄρχειν, μήτε πριαμένους τι, ἢ πωλοῦντας, κυρίους ἦναι. ὕστερον δὲ αὖθις χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο. Τοῦδ' αὖ θέρους καὶ θυσσον τὸν ἐν τῇ ἀθῳδικηδίῃ ἦλον, ἀθυναίων οὖσαν ξύμμαχον. καὶ τὸ θέρος τοῦτο πᾶν, ἐπεμιξίαμεν ἧσαν τοῖς ἀθηναίοις, καὶ πελοποννησίοις. ὑπωσοῦν δὲ ἀλλήλους δύβυς μετὰ τὰς σπονδὰς, οἵ τε ἀθηναῖοι, καὶ λακεδαιμόνιοι κατὰ τὴν τὴν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀποδοσιν. τὴν γὰρ ἀμφίπολιν πρότεροι λαχόντες οἱ λακεδαιμόνιοι ἀποδιδόναι, καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀπεδώκεσαν. οὐδὲ τοῖς ἐπὶ θρᾴκης παρεῖχον ξυμμάχοις, τὰς σπονδὰς δεχομένοις, οὐδὲ βοιωτοῖς, οὐδὲ κορινθίοις, λέγοντες ἀεὶ ὡς μετ' ἀθηναίων τούτοις, ἢν μὴ θέλωσι, κοινῇ ἀναγκάσωσι. χρόνοις τε προὔθεντο αὐδυσυγγραφῆς, ἐν οἷς χρὴ τοὺς μὲν ἐσόντας, ἀμφοτέροις πολεμίους εἶναι. τούτων οὖν ὁρῶντες οἱ ἀθηναῖοι οὐδὲν ἔργῳ γιγνόμενον, ὑπωσοῦν τοῖς λακεδαιμονίους μηδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι. ὥστε οὔτε πύλον ἀπαμπύνων αὐτὴν ἀπέδιδοσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μετιμέλλοντα ἀποδεδωκότες. τἄλλα χωρία εἶχον, μάνοντες ἕως σφίσι κἀκεῖνοι ποιήσαιεν τὰ εἰρημένα. λακεδαιμόνιοι δὲ, τὰ μὲν δύνατα, ἔφασαν πεποιηκέναι. τοῖς γὰρ παρὰ σφίσι δεσμώτας ὄντας ἀθηναίων, ἀποδοῦναι, καὶ τοῖς ἐπὶ θρᾴκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν, καὶ ἔπου ἄλλου ἐγκρατεῖς ἦσαν. ἀμφιπόλεως δὲ, οὐκ ἔφασαν κρατεῖν, ὥστε παραδοῦναι. βοιωτοῖς δὲ πειράσεσθαι καὶ κορινθίοις ἐς τὰς σπονδὰς ἐσαγαγεῖν, καὶ παύσειν ἀπολαβεῖν. καὶ ἀθηναίων ὅσοι ἦσαν ἐν βοιωτοῖς αἰχμάλωτοι, κομιεῖν. πύλον μὴ πρὶν ἐξίουσι σφίσιν ἀποδοῦναι. ἃ δὲ μὴ, μεσσηνίους τε καὶ τοῖς εἵλωτας ἐξαγαγεῖν, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ τοῖς ἀπὸ θρᾴκης, ἀθηναίοις δὲ φρουρεῖν τὸ χωρίον αὐτοὺς ἃ βούλονται. πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων ἐν τῷ θέρει τούτῳ, ἔδοσαν τοῖς ἀθηναίοις, ὡς πεξαγαγεῖν ἐκ πύλου μεσσηνίους, καὶ τοὺς ἄλλους εἵλωτάς τε, καὶ ὅσοι νὺ τομολήκεσαν ἐκ τῆς λακωνικῆς. καὶ κατοικίσαι αὐτοὺς ἐν κραννίοις τῆς κεφαλληνίας. τὸ μὲν ἔνθερος τοῦτο, ἡσυχία ἦν, καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, ἔτυχον τὰ ἐφορεῖ ἕτεροι, καὶ οὐκ ἐφ' ὧν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο, ἄρχοντες ἤδη, καί τινες καὶ αὐτῶν ἐναντίοι, σπονδαῖς, ἐλθουσῶν πρεσβέων ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος, καὶ παρόντων ἀθηναίων, καὶ βοιωτῶν, καὶ κορινθίων, καὶ πολλὰ ἐν ἀλλήλοις εἰπόντων, καὶ οὐδὲν ξυμβαίνων, ὡς ἀπῆεσαν ἐπ' οἴκου, τοῖς βοιωτοῖς, καὶ κορινθίοις, Κλεόβουλος, καὶ Ξενάρης, οὗτοι οἵπερ τῶν ἐφόρων ἐβούλοντο μάλιστα διαλῦσαι τὰς σπονδὰς, λόγους ποιοῦνται ἰδίους, παρακαλοῦντες ὅπη μάλιστα ταῦτά τε γιγνώσκειν, καὶ πείθεσθαι βοιωτοὺς, ἀργείων γενομένους πρῶτον αὐτοὺς ξυμμάχους, αὖθις μετὰ βοιωτῶν, ἀργείοις λακεδαιμονίοις ποιῆσαι ξυμμάχους. οὕτω γὰρ ἥκιστα αἰτίαν καθῆναι βοιωτοὺς ἐς τὰς ἀπίκας σπονδὰς ἐσελθεῖν. ἐλέσθαι γὰρ λακεδαιμονίους πρὸ τῆς ἀθηναίων ἔχθρας, καὶ διαλύσεως τῶν σπονδῶν, ἀργείους σφίσι φίλους καὶ ξυμμάχους γενέσθαι. τὸ γὰρ ἄργος ἀεὶ ἡγεῖσθαι πόθεν μισοῦντας τοὺς λακεδαιμονίους

καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἔξω πελοποννήσου πόλεμον ξφῶν εἶναι. τὸ μέντοι παράκτιον ἐδέοντο βοιωτοῖς, ὅπως παραδῶσουσι λακεδαιμονίοις ἵνα αὐτῶν αὐτοῦ τοῦλον, ἢν δύωνται, ἀπολαβόντες, ἔχωσι καθιστῶνται ἀθηναίοις ἐς πόλεμον. καὶ οἱ μὲν βοιωτοὶ, καὶ οἱ κορίνθιοι, ταῦτα ἐπεστάλμενοι, ἀπό τε τοῦ Ξενάρους καὶ Κλεοβούλου, καὶ ὅσοι φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν λακεδαιμονίων, ὡς πε ἀπαγγείλαι ἔδει τὰ κοινὰ, ἑκάτεροι ἀφώρουν. ἀργείων δὲ δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μείζονος, ἐπεστήρουν ἀποίοντας αὐτοῖς καθόδον. καὶ ξυγγενόμενοι, ἐς λόγους ἦλθον, εἴ πως οἱ βοιωτοὶ σφίσι ξύμμαχοι γένοιντο, ὥσπερ κορίνθιοι, καὶ ἦλεῖοι, καὶ μαντινῆς. νομίζων γὰρ αὖ πύπυ προχωρήσαντος, ῥᾳδίως ἤδη, καὶ πολεμεῖν, καὶ σπένδεσθαι, καὶ πρὸς λακεδαιμονίους εἰβούλοιντο, κοινῷ λόγῳ χώμενοι, καὶ εἴπια πρὸς ἄλλον δέοι. τοῖς δὲ τῆῦ βοιωτῆῦ πρέσβεσιν ἀκούουσιν, ἤρεσκε. κατὰ τύχην γὰρ ἐδέοντο πύτων, ὥνπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς λακεδαίμονος αὐτοῖς φίλοι ἐπεστάλκεσαν. καὶ οἱ τῆῦ ἀργείων ἄνδρες, ὡς ἤθουν παὐτοῖς δεχομένοις τὸν λόγον, εἰπόντες ὅτι πρέσβεις πέμψουσιν ἐς βοιωτοὺς, ἀπῆλθ). ἀφικόμενοι δὲ οἱ βοιωτοὶ, ἀπήγγειλαν τοῖς βοιωτάρχαις τὰ πε ἐκ τ λακεδαίμονος, καὶ τὰ ἀπὸ τῆῦ ξυγγενομένων ἀργείων. καὶ οἱ βοιωτάρχαι ἤρεσκόντό τε, καὶ πολλῷ προθυμότεροι ἦσαν, ὅτι ἀμφωτέρωθεν ξυνεβεβήκει αὐτοῖς, πύς τε φίλοις τῆῦ λακεδαιμονίων τῆῦ αὐτῆῦ δεῖσθαι, καὶ τοῖς ἀργείοις ἐς τὰ ὅμοια παθύδειν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον πρέσβεις παρῆσαν ἀργείων, τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι. καὶ αὐτοῖς ἀπέπεμψαν ἐπαινέσαντες τοῖς λόγοις οἱ βοιωτάρχαι, καὶ πρέσβεις ὑποχωμεῖοι ἀπεστελεῖν πῷ τῆς ξυμμαχίας ἐς ἄργος. ἐν δὲ τούτῳ ἐδόκει πρῶτον τοῖς βοιωτάρχαις, καὶ κορινθίοις, καὶ μεγαρεῦσι, καὶ τοῖς ἀπὸ βράκης πρέσβεσιν, ὁμόσαι ὅρκοις ἀλλήλοις, ἢ μὴν ἔν τε τῷ παρατυχόντι ἀμύνειν ᾧ δεομένῳ, καὶ μὴ πολεμήσειν τῷ, μὴ δὲ ξυμβήσεσθαι αὖθυ κοινῆς γνώμης. καὶ οὕτως ἤδη τοὺς βοιωτοὺς καὶ μεγαρέας, τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν, πρὸς τοὺς ἀργείους ἀπενέγκασθαι. πρὶν δὲ τοὺς ὅρκους γενέσθαι, οἱ βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς πίσταρσι βουλαῖς ἴσην βοιωτῶν ἴσην ταῦτα, αὖθις ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι. καὶ παρήγουν γενέσθαι ὅρκους ταῖς πόλεσιν, ὅσαι βούλονται ἐπ' ὠφελείᾳ σφίσι ξυνομνύναι. οἱ δ' ἐν ταῖς βουλαῖς τ βοιωτ ὄντες, οὐ προσδέχονται τὸν λόγον, δεδιότες μὴ ἐναντία λακεδαιμονίοις ποιήσωσι, τοῖς ἐκείνων ἀφεστῶσι κορινθίοις ξυνομνύντας. οὐ γὰρ εἴπου αὐτοῖς οἱ βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τοῖς λαλεδαίμονος, ὅπ τῶν τε ἐφόρων Κλεόβουλος, καὶ Ξενάρης, καὶ οἱ φίλοι παραινοῦσιν, ἀργείων πρῶτον καὶ κορινθίων γενομένους ξυμμάχους, ὕστερον μετὰ τῶν λακεδαιμονίων γίγνεσθαι, οἰόμενοι τὴν βουλὴν καὶ μὴ εἴπωσιν, οὐκ ἄλλα ἀμφιεῖσθαι, ἢ ἃ σφίσι προδιαγνόντες, παραινοῦσιν. ὡς δὲ αὐτίκα τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν κορίνθιοι, καὶ οἱ ἀπὸ βράκης πρέσβεις, ἀπράκτοι ἀπῆλθον. οἱ δὲ βοιωτάρχαι μέλλοντες πρότερον εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς ἀργείους ποιεῖν, οὐκέτ ἐσήγαγον πῷ ἀργείων ἐς τὰς βουλὰς, οὐδὲ ἐς ἄργος τοῖς πρέσβεσι, οὓς ὑπέσχοντο πέμψειν. ἀμέλεια δέ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τ παύτῳ. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ, μικὺ βέργαν ὀλύνθιοι, ἀθηναίων φρουρουντ, ὧν ὁρμόντες, εἷλον. μετὰ δὲ ταῦτα, ἐγίγνοντο γὰρ αἰεὶ λόγοι τοῖς τε ἀθηναίοις, καὶ λακεδαιμονίοις, πῶς εἶχον ἀλλήλων ἐλπίζοντες οἱ λακεδαιμόνιοι εἰ παίακτον ἀθηναῖοι παρὰ βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, κομίσασθαι αὖ αὐτοὶ τοῦλον, ἦλθὲς τῶ βοιωτῶ πρεσβευσόμενοι. καὶ ἐδέοντο σφίσι παίακτόν τε, καὶ τοῖς ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι, ἵνα αὐτ αὖ ἔχωσι τοῦλον κομίσωντες. οἱ δὲ βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἐδίαν ποιήσωνται, ὥσπερ ἀθηναίοις. λακεδαιμόνιοι δ', εἰδότες μὲν ὅ πα δικήσουσιν ἀθηναίοις, ἔρη μέν), αὖθυ ἀλλήλων μήτε ἀπέχεσθαί τῳ, μήτε πολεμεῖν βουλόμενοι δ'

Καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι. βεβαίως φίλιον τ δ λακεδαιμονίοις γενέσθαι. ἢ αὐτοὶ βεβαίως ἢ παῖ ταυτο. ὁ καὶ μᾶλλον. Ἡγούμενοι τ ἔξω. τὸν ἡγούμενοι, οὐκ ἔστιν ἀκατάλληλ τρος τὸ ἀπθυμοῦντας πῦ λακεδαιμονίους, ἀπ' ἐχημάτισαι αὐτὶ τ ἡγουμένων. Οπως παραδῶσωσῦ. οἱ βοιωτοὶ δηλονότι. λακεδαιμονίοις. δ' μὲν παίακτον ἐδέοντο βοιωτοῖς οὕτω προῆσαι, ὅπως παραδῶσωσῦ λακεδαιμονίοις ταῦτα. Ταῦτα ἐπεσταλμένοι. αὐτὶ τ πυτ ἐπεσταλμένων αὐτ ὑπο τ ἐφόρων.

Ετῶ τὰ κοινὰ. βουλὰ τ βοιω τῶν ταῦτα, αὖθις ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι. καὶ παραίνουν γενέσθαι ὅρκους ταῖς πόλεσιν, ὅσαι βούλονται ἐπ' ὠφελείᾳ σφίσι ξυνομνύναι. οἱ δ' ἐν ταῖς βουλαῖς τ βοιωτ ὄντες, οὐ προσδέχονται τὸν λόγον, δεδιότες μὴ ἐναντία λακεδαιμονίοις ποιήσωσι, τοῖς ἐκείνων ἀφεστῶσι κορινθίοις ξυνομνύντας. οὐ γὰρ εἴπου αὐτοῖς οἱ βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τοῖς λαλεδαίμονος, ὅπ τῶν τε ἐφόρων Κλεόβουλος, καὶ Ξενάρης, καὶ οἱ φίλοι παραινοῦσιν, ἀργείων πρῶτον καὶ κορινθίων γενομένους ξυμμάχους, ὕστερον μετὰ τῶν λακεδαιμονίων γίγνεσθαι, οἰόμενοι τὴν βουλὴν καὶ μὴ εἴπωσιν, οὐκ ἄλλα ἀμφιεῖσθαι, ἢ ἃ σφίσι προδιαγνόντες, παραινοῦσιν. ὡς δὲ αὐτίκα τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν κορίνθιοι, καὶ οἱ ἀπὸ βράκης πρέσβεις, ἀπράκτοι ἀπῆλθον. οἱ δὲ βοιωτάρχαι μέλλοντες πρότερον εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς ἀργείους ποιεῖν, οὐκέτ ἐσήγαγον πῷ ἀργείων ἐς τὰς βουλὰς, οὐδὲ ἐς ἄργος τοῖς πρέσβεσι, οὓς ὑπέσχοντο πέμψειν. ἀμέλεια δέ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τ παύτῳ. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ, μικὺ βέργαν ὀλύνθιοι, ἀθηναίων φρουρουντ, ὧν ὁρμόντες, εἷλον. μετὰ δὲ ταῦτα, ἐγίγνοντο γὰρ αἰεὶ λόγοι τοῖς τε ἀθηναίοις, καὶ λακεδαιμονίοις, πῶς εἶχον ἀλλήλων ἐλπίζοντες οἱ λακεδαιμόνιοι εἰ παίακτον ἀθηναῖοι παρὰ βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, κομίσασθαι αὖ αὐτοὶ τοῦλον, ἦλθὲς τῶ βοιωτῶ πρεσβευσόμενοι. καὶ ἐδέοντο σφίσι παίακτόν τε, καὶ τοῖς ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι, ἵνα αὐτ αὖ ἔχωσι τοῦλον κομίσωντες. οἱ δὲ βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἐδίαν ποιήσωνται, ὥσπερ ἀθηναίοις. λακεδαιμόνιοι δ', εἰδότες μὲν ὅ πα δικήσουσιν ἀθηναίοις, ἔρη μέν), αὖθυ ἀλλήλων μήτε ἀπέχεσθαί τῳ, μήτε πολεμεῖν βουλόμενοι δ'

Εἰς λόγους ἦλθον. εἰς καινολογίαν. Σφίσι ξύμμαχοι. τ δ ἀργείοις. Κοινῷ λόγῳ χώμενοι. ὁμοφρονοῦντας φησι δηλονότι ἀργείους τε, καὶ κορινθίους, καὶ βοιωτούς. Καὶ οἱ ἐκ τῆς λακεδαίμονος. οἱ πῷ τὸν κλεόβουλον δηλονότι. Επεστάλκεσαν. προσέταξαν. Τοὺς τε φίλους. τοῖς ἐκ λακεδαίμονος δηλονότι αὐτοῖς φίλοις. Τὰ ἐρημένα προκαλούμενοι. γράφεται παρακινοῦντες. Εν δὲ τούτῳ, ἐδόκει. τῷ καιρῷ. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποίουν. ἡγοῦν τὴν κοινὴν πρᾶξιν ἐποίησαν. Ετῶ ὠφελείᾳ σφίσι. συμμαχίᾳ. Οἰόμενοι τὴν βουλήν. τοῖς βουλευτὰς. Ως δὲ αὐτίκα τὸ πρᾶγμα. αὐτὶ τοῦ ἄλλως ἀπέβη. Οἱ δὲ βοιωτάρχαι, μέλλοντες πρότερον. αὐτὶ τοῦ οἱ βοιωτάρχαι, ἕκαστος ᾤετο τὴν ἰδίαν βουλὴν, καὶ μὴ μαθὼν τὰ ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἐπεσταλμένα, μηδὲν ἀλλοφισασθαι, ἢ περ ταῦτα, ἅπερ οἱ μαθόντες ἐκ λακεδαίμονος, παραινοῦσιν. Ηλθον ἐς τοὺς βοιωτούς. οἱ λακεδεμόνιοι.

τὸ παράκτου δὲ βύβις καθηρέθη. ὑπὸ τ Βοιωτῶν. Ἅμα δὲ τῷ ἦρι. ἀρχομένῳ. Οὓς ἔφασαν πέμ/ψειν. οἱ Βοιωτοί. Καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν· μο νομερῆ· Μὴ μονωθῶ/σι· τὰς συμμαχίας.

Τοὺς τε Ἀθηναίους ᾤδ' ἐναντα τῶτα. ὤοντο δηλονότι. Ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες· δι' α γνοίαν ἐπλημμέλη, ἀλλ' ἐλπίζοντες. ἢ τοι φρον τίζοντες. Οἱ ἐδόκουν προσφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι. ὡς ἐν τῷ παρόντι φύσιν ἡγοῦν το κράτιστ' εἶναι πρὸς λακεδαιμονίους πρᾶ/ξαι, ὡς αὖ ἐνδέχηται καὶ ἡ/συχάζειν. Ἐκ τῶν παρόντων. ἡγοῦνται. Ὅτῳ αὖ ξυγχωρεῖ· ἢ γοῦν καθὼς αὖ συγχωρεῖ ὁ καιρός. Ἀφικό/μενοι αὖτ'. τῶν ἀργείων. Δίκης ἕνεκα πρῶτον· κρίσεως προυπίδα· Νέμον ται δ' αὐτὴν λακε/δαιμόνιοι. ἡγοῦνται τὴν νομὴν, καὶ δ' κέρδος ἔχουσι. Ραίτως φί λον ἔχειν· ἐξ ἀνάγ/κης. Καὶ συνεγρά/φαντο. συνθήκην ἐγ/γραφον δ' ἐδώκασι.

Δεῖξαι τῷ πλήθει· τὴν συγγραφήν, ὡς ἐοικός. Ες πὰ ὑα κίνθια· εἰς τὴν ἑορ/τὴν τοῦ ὑακίνθου. Μηδ' ἑτέροις οἰκεῖν δ' χωρίον· ἀθηναίοις, ἢ βοιωτοῖς. Ἀλλὰ κοινῇ νέμειν· ἢ γοῦν κοινὴν νομὴν ἔχειν ἐν αὐτῷ. Δῆλα ἐποίουν· ἐδείγματα θουν. Οπι καὶ βοιωτοῖς ἰδίᾳ· αὖθι ἔφη Ἀθηναί/ων. Τά τε ἄλλα ἐσκόπουν· ὅπῃ μέλλως ἀπελογίζοντο. Οσα ὐξελελοίπεσαν· ὅσα ἐποίησαν ἐάσαντες τὴν συνθήκην.

τὸ παράκτου παραλαβεῖν ὡς τὴν πύλον αὐτ' αὐτοῦ κομιοῦμενοι, καὶ ἅμα τ ξυγχέαι πάσῃ τῶν ἀργείων τὰς παρασκευὰς προθυμουμένων τὰς ἐς βοιωτοὺς, ἐποίησαν/το τὴν ξυμμαχίαν, τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη, καὶ πρὸς ἔαρ καὶ τὸ παρά/κτου βύβις καθηρέθη. καὶ ἐνδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Ἅμα δὲ τῷ ἦρι βύβις τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, οἱ ἀργεῖοι, ὡς οἵ τε πρέσβεις τὴν βοιωτῶν, οὓς ἔφασαν πέμψειν οὐχ ἵκοντο, τό, τε παράκτου ἤθουτο καθαιρούμενον, καὶ ξυμ/μαχίαν ἰδίαν γεγενημένην τοῖς βοιωτοῖς πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους, ἔδεισαν μὴ μονωθῶσι, καὶ ἐς λακεδαιμονίους πᾶσα ἡ ξυμμαχία χωρήσῃ. τοῖς γὰρ βοιωτοῖς ὤοντο πεπεῖσθαι ὑπὸ λακεδαιμονίων τό, τε παράκτου καθελεῖν, καὶ ἐς τὰς Ἀθη/ναίων σπουδὰς ἐσπένσαι, τούς τε Ἀθηναίους ᾤδ' ἐναντα τοῦτα, ὥστε οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους ἐπισφίσιν εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι, πρότερον ἐλπίζοντες ἐκ τῆς διαφορᾶς, εἰ μὴ μένειεν αὐτοῖς αἱ πρὸς λακεδαιμονίους σπουδαὶ, πῖς γοῦν Ἀθηναίοις ξύμμα χοι ἔσεσθαι. ἀπροῦντες ἂν τοῦτα οἱ ἀργεῖοι, καὶ φοβούμενοι μὴ λακεδαιμονί/οις, καὶ τεγεάταις, βοιωτοῖς, καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμῶσι, πρότερον οὐδ' ἐχό/μενοι τὰς λακεδαιμονίων σπουδὰς, ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς περυσινοῦ ἡσύχου σεσθαι, ἔπεμπον ὡς ἐδύναντο τάχιστα ἐς τὴν λακεδαίμονα πρέσβεις, εὐ/θύφρονα, καὶ Αἴσωπα, οἱ ἐδόκουν προσφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι, ἡγούμενοι, ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα πρὸς λακεδαιμονίους σπουδὰς ποιήσασθαι, ὅπως αὖ ξυγχω/ρῇ, ἥσυχίαν ἄγειν· καὶ οἱ πρέσβεις ἀφικόμενοι αὐτ', λόγοις ἐχρῶντο πρὸς τὸ λακε/δαιμονίους, ἐφ' ᾧπερ αἱ σπουδαὶ ἐγίγνοιντο. καὶ τὸ μὲν πρῶτον, οἱ ἀργεῖοι ἠ/ξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι, ἢ ἐς πόλιν τινὰ, ἢ ἰδίωτην περὶ τῆς κυρου/σίας γῆς, ἧς ἀεὶ περὶ, διαφέρονται, μεθορίας οὔσης· ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ θυρέαι, καὶ Ἀθήνην πόλιν· νέμονται δ' αὐτὴν λακεδαιμόνιοι. ἔπειτα δ' οὐκ ἐώντων λακεδαι/μονίων μεμνῆσθαι περὶ αὐτῆς, ἀλλ' εἰ βούλονται ἀπενέσθαι ὡς τῶν πρότερον ἑτοίμοι εἶναι οἱ ἀργεῖοι πρέσβεις, τά δ' ἔμως ἐπηγάγοντο τοὺς λακεδαιμονί/ους ξυγχωρῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι πασῶν σπουδὰς ποιήσασθαι ἔτη πεντήκοντα. ἐξεί/ναι δ' ὁπότερόις ἂν προσκαλέσασθαι μὴ πενόσου οὔσης, μήτε πολέμου, λακε/δαιμονίοις καὶ ἀργείοις διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης, ὡς περ καὶ πρότερόν ποτε, ὅτε αὐτοὶ ἑκάτεροι ἠξίωσαν νικᾶν· διώκειν δὲ μὴ ἐξεῖναι πανταχῇ τ πρὸς ἄργος καὶ λακεδαίμονα ὁρῶν· τοῖς δὲ λακεδαιμονίοις, τὸ μὲν πρῶτον, ἐδόκει μωρία ᾗ. ταῦτα. ἔπειτα, ἐπεθύμουν γὰρ τὸ ἄργος πάντως φίλον ἔχειν, ξυνε/χώρησαν ἐφ' οἷς ἠξίουν, καὶ ξυνεγράψαντο· ἐκέλευον δ' οἱ λακεδαιμόνιοι πρὶν τέλος πάσῃ ἔχειν, ἐς ὃ ἄργος πρῶτον ἐπανάγαγόντας αὐτοὺς, δεῖξαι τῷ πλήθει· καὶ ἢν ἀρέσκωνται ᾖ, ἥκειν ἐς τὰ ὑακίνθια, τοῖς ὅρκοις ποιησομένους· καὶ οἱ μὲν, ἀνεχώρησαν. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ᾧ οἱ ἀργεῖοι ταῦτα ἔπρασσον, οἱ πρέσ/βεις τῶν λακεδαιμονίων Ανδρομένης, καὶ Φαίδιμος, καὶ Αντιμνήστας, οὓς ἔδει τὸ παράκτου, καὶ τοῖς ἄνδρας τοῖς παρὰ βοιωτῶν παραλαβόντας, Ἀθηναίοις ἀ/ποδοῦναι, τὸ μὲν παράκτου ὑπὸ τῶν βοιωτῶν αὖθις καθῃρημένου δύρον, ἔᾳ προ/φάσει, ὡς ἦσαν ποτε Ἀθηναίοις, καὶ βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς πρὶν αὐτοὺ ὅρκοι πα/λαιοί, μηδετέροις οἰκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλὰ κοινῇ νέμειν· τοὺς δ' ἄνδρας οὓς ἔχον αὐχμαλώτους οἱ βοιωτοὶ Ἀθηναίων, παραλαβόντες οἱ πεντ Ανδρομένην, ἐκόμισαν τ Ἀθηναίοις, καὶ ἀπέδοσαν. τοῦ τε παράκτου τὴν καθαίρεσιν ἔλεγον αὐτοῖς, νο/μίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι. πολέμιοι γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκήσειν οὐδ' ἕνα. λεγομένων δὲ τούτων, οἱ Ἀθηναῖοι δίκαια ἐῴκουν, νομίζοντες ἀδικεῖσθαι ὑπὸ λακεδαιμονίων, τοῦ τε παράκτου τῇ καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὄρθιον παραδοῦ/ναι, καὶ συνθεμένοις ὅπῃ βοιωτοῖς ἰδίᾳ ξυμμαχίαν πεποίηνται, φάσκοντες πρότερον κοινῇ τοῖς μὴ δεχομένοις τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν, τά τε ἄλλα ἐσκόπουν ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυνθήκης, καὶ ἐνόμιζον ἐξηπατεῖσθαι.

Ωστε

ὥςτε χαλεπῶς πρὸς ἡσυχίαν ἀποκριναμένους, ἀπεπέμψαντο. κατὰ τοιαύτην δὲ διαφορὰν ὄντων τοῦ λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς ἀθηναίους, οἱ ἐν ταῖς ἀθήναις οὗ βουλόμενοι λῦσαι τὰς σπονδάς, δύθυς ἐνέκειντο. ἦσαν δὲ ἄλλοί τε, καὶ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, αὐτῆς ἡλικίᾳ μὲν ἐπὶ τὸ πεῶν νέος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, ἀξιώματι δὲ προγόνων πρωθύμως. ᾧ ἐδόκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι πρὸς τοὺς ἀργείους μᾶλλον χωρεῖν. οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ φρονήματι φειλονεικῶν, ἵνα μὴ ποῦτο, ὅτι λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου καὶ Λάχητος ἔπραξαν τὰς σπονδάς, αὐτῷ κατά τε τὴν νεότητα ὑπεριδόντες, καὶ κατὰ τὴν πάλαι προξενίαν πρὸς οὖσαν, οὐ τιμήσαντες, ἢν τοῦ πάππου ἀπειπόντος, αὐτὸς πρὸς τοὺς ἐκ τῆς νήσου αὐτῶν αἰχμαλώτους θεραπεύων, διενοεῖτο ἀπαλλάσσεσθαι. πανταχόθεν τε νομίζων ἐλασσοῦσθαι, τότε πρῶτον αὐτεῖπεν, οὐ βεβαίοις φάσκων εἶναι λακεδαιμονίοις, ἀλλ' ἵνα ἀργείοις σφίσι σπεισάμενοι ἐξέλωσι, καὶ αὖθις ἐπ' ἀθηναίοις μόνοις ἴωσι, ποτοῦ ἕνεκα πεῖσθαι αὐτούς. καὶ τότε ἐπεὶ δὴ διαφορὰ ἐγεγένητο, πέμπει δύθυς ἐς ἄργος ἰδίᾳ, κελεύων ὡς τάχιστα ἥκειν τὴν ξυμμαχίαν προκαλουμένους, ἢν δὲ μεταπίνεων, καὶ πλείων, ὡς καιροῦ ὄντος, καὶ αὐτὸς ξυμπράξων παμάλιστα. οἱ δὲ ἀργεῖοι ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας, καὶ ἐπεὶ δὴ ἔγνωσαν οὐ μετ' ἀθηναίων πραχθεῖσαν τὴν τῶ βοιωτῶ ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστῶτας αὐτοῖς πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους, τῇ μὲν ἐν λακεδαίμονι πρέσβεων, οἱ σφίσι πρὸ τῆς σπονδῶν ἔτυχον ἀφικόντες, ἠμέλουν. πρὸς δὲ τοὺς ἀθηναίους, μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον, νομίζοντες πόλιν τε σφίσι φιλίαν ἀπὸ πολλοῦ, καὶ δημοκρατουμένην ὥσπερ καὶ αὐτοί, καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν τὴν κατὰ θάλασσαν, ξυμπολεμήσειν σφίσιν, ἢν καθιστῶνται ἐς πόλεμον. ἔπεμπον ἐν δύθυς πρέσβεις ὡς τοὺς ἀθηναίους πρῶτον τῆς ξυμμαχίας. ξυνεπρεσβεύοντο δὲ καὶ ἠλεῖοι, καὶ μαντινεῖς. ἀφίκοντο δὲ καὶ λακεδαιμονίων πρέσβεις καταταχὺς, δοκοῦντες ἐπιτηδειοι εἶναι τοῖς ἀθηναίοις, Φιλοχαρίδας, καὶ Λέων, καὶ Ενδιος, δείσαντες μὴ τὴν τε ξυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τοὺς ἀργείους ποιήσωνται, καὶ ἅμα πόλον ἀπαντήσοντες ἀπὸ πατάγκου, καὶ πρῶτον τῆς βοιωτῶν ξυμμαχίας ἀπολογησόμενοι, ὡς οὐκ ἄδικα, τῇ ἀθηναίων ἐποιήσαντο. καὶ λέγοντες ἐν τῇ βουλῇ περί τε τούτων, καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἥκουσι πρῶτα τῶν ξυμβῆναι τῇ διαφόρων, τὸν Αλκιβιάδην ἐφόβουν, μὴ καὶ ἥκῃς ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν, ἀπαγάγωνται δ' πλῖθος, καὶ ἀπὸ τῆς ἀργείων ξυμμαχίας. μηχανᾶται δὲ πρὸς αὐτὸ τοιόνδε ὁ Αλκιβιάδης, τοὺς λακεδαιμονίους πείθει πίστιν αὐτοῖς δοῦς, ἢν μὴ ὁμολογήσωσιν ἐν τῷ δήμῳ αὐτοκράτορες ἥκειν, πύλον τε αὐτοῖς ἀποδώσειν. πείσθη γὰρ αὐτὸς ἀθηναίους ὡς, περ καὶ ξυναπλέων, καὶ τἆλλα ξυναλλάξειν. βουλόμενος δὲ αὐτοὺς νικίου τε ἀποστῆσαι, ταῦτα ἔπραττε. καὶ ὅπως ἐν τῷ δήμῳ διαβαλῶν αὐτοὺς, ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν νῷ ἔχουσιν, οὐδὲ λέγουσιν οὐδὲ ἐπὶ τοῦτο, τοὺς ἀργείους, καὶ ἠλείους, καὶ μαντινέας ξυμμάχους ποιήσηται. καὶ ἐγένετο οὕτως. ἐπεὶ δὴ γὰρ ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες, καὶ ἐπερωτώμενοι οὐκ ἔφασαν ὡς περ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοκράτορες ἥκειν, οἱ ἀθηναῖοι οὐκέτι ἠνείχοντο, ἀλλὰ τοῦ Αλκιβιάδου πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβοῶντος τοὺς λακεδαιμονίων, ἐσήκουόν τε, καὶ ἑτοίμοι ἦσαν δύθυς παραγαγόντες τοὺς ἀργείους, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ξυμμάχους ποιεῖσθαι. σεισμοῦ δὲ γενομένου περί τε ἐκκλησίαν αὖθις ἐγένετο, καὶ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἐβλήθη τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ, ὁ Νικίας, καὶ περ τῶν λακεδαιμονίων αὐτῶν πρωτιμώτων, καὶ αὐτὸς ἐξηπατημένος ὑπὸ τοῦ μὴ αὐτοκράτορας ὁμολογῆσαι ἥκειν, ὅμως τοῖς λακεδαιμονίοις ἔφη χρῆναι φίλους μᾶλλον γίγνεσθαι, καὶ ἐπιχωροῦντας τὰ πρὸς ἀργείους,

Ωστε χαλεπῶς. συνοργῇ. Εὐθὺς ἐνέκειντο. ἦσαν πεισθέντες. Ἀξιώματι δὲ προγόνων. δυγενείᾳ. δ' γεγος τοῦ ἀλκιβιάδου, προγόνων προξενῆν λακεδαιμονίων. ὁ δὲ πάππος ὁ τοῦ ἀλκιβιάδου, ἀπεῖπε τὴν προξενίαν. αὖθίς τε τοῦ ἀλκιβιάδης αὐτὲ λαβεν αὐτὴν, καὶ ἤχθετο, ὅτι οἱ λακεδαιμόνιοι διὰ νικίου τὰς σπονδὰς ἐποιήσαντο, αὐτὸν προξενον ὄντα, υπερεῖδον, καὶ ἐτίμασαν. Μᾶλλον χωρεῖν. τοὺς ἀθηναίους. Αλλὰ καὶ φρονήματι. εἶπω. ἐπαρσε. Καὶ κατὰ τὴν πάλαι. ἤγουν διὰ τὴν πάλαι. Διενοεῖτο. σκοπεύειν. Ελασσοῦσθαι. ἀδικεῖσθαι. Αλλ' ἵνα ἀργείους σφίσι. τοῖς ἀθηναίοις. Καθεστῶτας αὐτούς. τοὺς ἀθηναίους. Οἱ σφίσι περὶ τῶν σπονδῶν. τὸ ἀργείος. Οργιζόμενοι πρὸς τοὺς ἀργείους. τὸ λακεδαιμονίοις. καὶ αὐτοκράτορες ἥκουσι πρῶτα τῶν. ἐχουσι ἢ ἔχοντες ἐπὶ τοῖς ὡς ὁ, παν οὔπω καταστήσωσιν, ἀρέσκον αὐ γένοιτο τοῖς λακεδαιμονίοις. Επαγαγόντες τὸ πλῆθος. καταπείσωσι. Καὶ ἀποθῶνται ἀργείων. γράφεται ἀποστῇ. Πίστιν αὐτοῖς δοὺς. ὅρκον βέβαιον. Ην μὴ ὁμολογήσωσιν. ἢν μὴ φανερῶς ἔπωσι. Νικίου τε ἀποστῆσαι. ἤγουν τῆς φιλίας τοῦ νικίου ἀποστῆσαι τοὺς λακεδαιμονίους. Διαβαλῶν αὐτούς. ὑβρίσας. Ες τὸν δῆμον παρελθόντες, οἱ πρέσβεις τῶν λακεδαιμονίων. Εσήκουόν τε. οἱ ἀθηναῖοι. Εὐθὺς παραγαγόντες. ἤγουν ἐπαγαγόντες. Καὶ ἐπιχόντας τὰ πρὸς ἀργείους. ἤγουν τὴν συμμαχίαν τῶν ἀργείων.

Ρέμβαι ἔπως αὐτούς. τοὺς λακεδαιμονίους. Λέγων ἐν μιᾷ. ὀνικίας.

Σφίσι μὲν γὰρ δὴ ἐς τὰ ὦτα. καλῶς φερομένων. Ων καὶ αὐτὸς ἦν. εἷς. δηλονότι. Αγὼν ἀλλήλων. τῷ ἀθηναίων. καὶ λακεδαιμονίων

Ως παρεῖναι γ' αὐτούς. γράφεται ὡς παρί γ' αὐτούς.

Τὸ ἐπὶ ἀθηναίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους ἕως τοῦ, καὶ μαντινείας, καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐν ἄλλῳ οὐ κεῖται. Καθότι αἰ ἐπαγγελῶσιν ἀθηναῖοι ζημιοῦν. Πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν. ἐξ ἧς οἱ πολέμιοι ὡρμήθησαν. Οπλα δὲ μὴ ἐὰν ἔχοντας. πνας.

τὴν ἐπαγγείλασαν. ξυτήσασαν.

παμβαι ἔπως αὐτοῖς καὶ εἰδέναι ὅ, τι διανοοῦνται, λέγων, ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῶν ἐκείνων ἀπρεπεῖ, τὸν πόλεμον αἰὰ βάλλεσθαι. σφίσι μὲν γὰρ δὴ ἐς τῷ πραγμάτων, ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἄριστον εἶναι διασώσασθαι τὴν δύναμιαν. ἐκείνοις δὲ δυστυχοῦσιν, ὅτι τάχιστα δοῦναι εἶναι διακινδυνεύσαι, ἔπεισέ τε πέμψαι πρέσβεις, ὧν καὶ αὐτὸς ἦν, κελεύσαντας λακεδαιμονίους, εἰ πδίκαιον διαγορεῦνται, πάγακτόν τε ὀρθὸν ἀποδιδόναι, καὶ ἀμφίπολιν, καὶ τὴν βοιωτῶν ξυμμαχίαν αἰεῖναι, ἢν μὴ ἐς τὰς πομνδὰς ἐθέλωσι, καθάπερ εἰρηται αὖθι ἀλλήλων μηδένὶ ξυμβαίνειν. εἰπεῖν τε ἐκέλευον, ὅτι καὶ σφεῖς, εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἦδη αἰ ἀργείοις ξυμμάχοις πεποιῆσθαι, ὥστε πρεῖ γ' αὐτοῖς αὐτοῦ τούτου ἕνεκα. εἰ τέ τι ἄλλο ἐνεκάλουν, πάντα ἐτοίμους εἶναι, ἀπέπεμψαν τοὺς πρὸ τὸν Νικίαν πρέσβεις. καὶ ἀφικομένων αὐτῶν, καὶ ἀπαγγειλάντων τὰ τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰρήνην. ὅτι εἰ μὴ τὴν ξυμμαχίαν αἰήσουσι βοιωτοῖς μὴ ἐστιοῦσιν ἐς τὰς πομνδὰς, ποιήσονται καὶ αὐτοὶ ἀργείους, καὶ οἷς μετ' αὐτῶν ξυμμάχοις, τὴν μὲν ξυμμαχίαν οἱ λακεδαιμόνιοι βοιωτοῖς οὐκ ἔφασαν αἰήσειν, ἐπικρατούντων τὸν πρὸ ὃν Ξενάρητον ἔφορον ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν. τοῖς δὲ ὄρκους δεομένου Νικίου, ἀπεγεώσαντο. ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ πάντα ἀτελῆ ἔχων ἀπέλθῃ, καὶ διαβληθῇ, ὅπερ καὶ ἐγένετο, αὐτὸς δοκῶν εἶναι αὐτὸς πρὸς λακεδαιμονίους πομνδῶν. ἀναχωρήσαντος τε αὐτοῦ, ὡς ἤκουσαν οἱ ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐκ τῆς λακεδαίμονος πεπραγμένον, δύθυς δ' ὀργῆς εἶχον. καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι, ἐτύχον γὰρ παρόντες οἱ ἀργεῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, παραγαγόντος Αλκιβιάδου, ἐποιήσαντο πομνδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς τήνδε.

ΣΠΟΝΔΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΓΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΕΙΣ.

" Σπομνδὰς ἐποιήσαντο ἑκατὸν ἀθηναῖοι ἔτη, καὶ ἀργεῖοι, καὶ μαντινῆς, καὶ ἠ-
" λεῖοι ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων, ὧν ἄρχουσιν ἑκάτεροι, ἀδόλους, καὶ
" ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλασσαν. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ
" πημονῇ μήτε ἀργείοις, καὶ ἠλείοις, καὶ μαντινέαις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, ἐπὶ ἀθη-
" ναίους καὶ τοῖς ξυμμάχοις ὧν ἄρχουσιν ἀθηναῖοι, μήτε ἀθηναίοις, καὶ τοῖς ξυμμά-
" χοις, ἐπὶ ἀργείους, καὶ ἠλείους, καὶ μαντινέας, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, τέχνῃ μήδε μη-
" χανῇ μηδεμιᾷ. κατὰ ταῦτα ξυμμάχοις ἔναι ἀθηναίοις, καὶ ἀργείοις, καὶ ἠλείοις, καὶ μαντινέας ἑκατὸν ἔτη.
" καὶ ἢν πολέμιοι ἴωσιν ἐς τὴν γῆν τῶν ἀθηναίων, βοηθεῖν ἀργείους, καὶ ἠλείους, καὶ μαντινέας ἀθήναζε, καθότι
" αἰ ἐπαγγέλλωσιν ἀθηναῖοι, πρόθυμοι ὅτι μάλιστα καὶ δύνωνται ἰσχυροτάτῳ, καὶ κατὰ τὸ δυνατόν. ἢν δὲ δηώσαν-
" τες οἴχωνται, πολεμίαν ἦ. ταύτην τὴν πόλιν ἀργείοις καὶ μαντινεῦσι, καὶ ἠλείοις, καὶ ἀθηναίοις, καὶ κα-
" κῶς πάσχειν ὑπὸ πάντων τῶν πολέων τούτων. καταλύειν δὲ μὴ δόξειναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν
" μηδεμιᾷ τῶν πόλεων, ἢν μὴ ἅπασαις δοκῇ. βοηθεῖν δὲ καὶ ἀθηναίοις ἐς ἄργος, καὶ μαντινείαν, καὶ ἦλιν, ἢν
" πολέμιοι ἴωσιν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἠλείων, ἢ τὴν μαντινέων, ἢ τὴν ἀργείων καθότι αἰ ἐπαγγέλλωσιν αἱ πόλεις
" αὗται, πρόθυμοι ὅτι μάλιστα δύνωνται ἰσχυροτάτῳ καὶ κατὰ τὸ δυνατόν. ἢν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν ἦ.
" ταύτην τὴν πόλιν, ἀθηναίοις, καὶ ἀργείοις, καὶ μαντινεῦσι, καὶ ἠλείοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πάντων τῶν πολέων.
" καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν, ἢν μὴ ἅπασαις δοκῇ τοῖς πόλεσιν. ὅπλα δὲ μὴ ἐξεῖ-
" ναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῶν ἑτέρων αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων. ὧναι δὲ ἄρχωσιν ἑκάτεροι, μήδε κατὰ θά-
" λασσαν, ἢν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων ἁπασῶν, τὸν δίοδον ἦ. ἀθηναίων, καὶ ἀργείων, καὶ μαντινέων, καὶ ἠλείων. τοῖς
" δὲ βοηθοῦσιν, ἡ πόλις ἡ πέμπουσα παρεχέτω μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν, σῖτον, ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπ-
" αγγείλασαν βοηθεῖν, καὶ ἀπιοῦσι κατὰ ταὐτά. ἢν δὲ πλέονα βούλωνται χρόνον τῇ στρατείᾳ χρῆσθαι,
" ἡ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη, διδότω σῖτον. τῷ μὲν ὁπλίτῃ, καὶ ψιλῷ, καὶ τοξότῃ, τρεῖς ὀβολοὺς αἰγιναίους
" τῆς ἡμέρας ἑκάστης. τῷ δ' ἱππεῖ, δραχμὴν αἰγιναίαν. ἡ δὲ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη, τὴν ἡγεμονίαν ἐχέ-
" τω ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ ὁ πόλεμος ᾖ. ἢν δὲ ἐποιοδόξῃ τοῖς πόλεσι κοινῇ στρατεύεσθαι, τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας με-
" τεῖναι ἅπασαις τοῖς πόλεσιν. ὀμόσαι δὲ τοὺς πομνδοὺς ἀθηναίους μὲν, ὑπέρ τε σφῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμά-
" χων. ἀργείους δὲ, καὶ μαντινεῖς, καὶ ἠλείους, καὶ οἱ ξύμμαχοι τούτων κατὰ πόλεις ὁμνύντων. ὁμνύτω δὲ τὰ αὖ ἰσχυρὰ ὅρκον
" ἕκαστοι τὸ μέγιστον κατὰ ἱερῶν τελείων. ὁ δὲ ὅρκος, ἔστω ὅδε, Εμμένω τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα δι-
" καίως, καὶ ἀβλαβῶς, καὶ ἀδόλως. καὶ οὐ παραβήσομαι τέχνῃ, οὐδὲ μηχανῇ οὐδεμιᾷ. ὀμνύντων δὲ ἀθηναίων μὲν

ἡ βουλὴ

» ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. ὀξορκούντων δὲ, οἱ πρυτάνεις. ἐν ἄργει δὲ, ἡ βου
» λὴ, καὶ οἱ ὀγδοήκοντα, καὶ αἱ ἀρτύναι. ὀξορκούντων δ', οἱ ὀγδοήκοντα. ἐν δὲ μαν
» τινείᾳ, οἱ δημιουργοὶ, καὶ ἡ βουλὴ, καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί. ὀξορκούντων δὲ, οἱ θεω
» ροὶ, καὶ οἱ πολέμαρχοι. ἐν δὲ ἤλιδι, οἱ δημιουργοὶ, καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, καὶ οἱ
» ἑξακόσιοι. ὀξορκούντων δὲ, οἱ δημιουργοὶ, καὶ οἱ θεσμοφύλακες. ἀναιρεῖσθαι δὲ
» τοὺς ὅρκους, ἀθηναίους μὲν, ἰόντας ἐς ἤλιν, ἐς μαντίνειαν, ἢ ἐς ἄργος τριάκοντα ἡ
» μοίρας πρὸ ὀλυμπίων. ἀργείους δὲ καὶ ἠλείους, καὶ μαντινέας, ἰόντας ἀθήναζε δέκα
» ἡμέρας πρὸ τῶν ἀθηναίων τὰ μεγάλων. τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς περὶ τῶν σπονδῶν, καὶ
» τῆς ὅρκων, καὶ τῆς ξυμμαχίας, ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ. ἀθηναίους μὲν, ἐν
» πόλει. ἀργείους δὲ, ἐν ἀγορᾷ, ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ. μαντινέας δὲ, ἐν τοῦ
» Διὸς τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ ἀγορᾷ. καταθέντων δὲ καὶ ὀλυμπιάσι στήλην χαλκῆν κοι
» νῇ ὀλυμπίοις τοῖς νυνί. ἐὰν δέ τι δοκῇ ἀμφίνοον εἶναι ταῖς πόλεσι ταύταις, προ
» αθεῖναι πρὸς τοῖς ξυγκειμένοις. ὅ, τι δ' ἂν δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις κοινῇ βου
» λευσαμένοις, τοῦτο κύριον εἶναι.

Αἱ μὲν σπονδαὶ, καὶ αἱ ξυμμαχίαι, οὕτως ἐγένοντο, καὶ αἱ τρὶς λακεδαιμο
νίων, καὶ ἀθηναίων, οὐκ ἀπεείρηντο τούτου ἕνεκα, οὐδ' ὑφ' ἑτέρων. κορίνθιοι γὰρ
γειων ὄντες ξύμμαχοι, οὐκ ἐσῆλθον ἐς αὐτὰς, ἀλλὰ κηλωμένης πρὸ τούτου
λείοις, καὶ ἀργείοις, καὶ μαντινεῦσι τοῖς ξυμμαχίας τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν, καὶ ἢ
νην ἄγειν, οὐ ξυνώμοσαν. ἀρκεῖν δ' ἔφασαν σφίσι τὴν πρώτην ὠμοσίαν ξυμμα
χίαν ἀμύνειν βοηθεῖν, ξυστρατεύειν δὲ μηδενί. οἱ μὲν κορίνθιοι, οὕτως ἀπέ
στησαν τοῦ ξυμμάχων. καὶ πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην εἶ
χον. ὀλύμπια δ' ἐγένετο τοῦ θέρους τοῦτου, οἷς Ἀνδροσθένης ἀρκὰς πάγκρα
τον τὸ πρῶτον ἐνίκα, καὶ λακεδαιμονίοις τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ ἠλείων εἴρχησαν, ὡς τε
μὴ θύειν, μηδ' ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ἐκπίνοντες τὴν δίκην αὐτοῖς, ἣν ἐν τῷ ὀλυμ
πιακῷ νόμῳ ἠλεῖοι κατεδίκασαν τὸ αὐτό, φάσκοντες σφᾶς ἀπὸ φυρκόν τε τεῖ
χος ὅπλα ἐπενεγκεῖν, καὶ εἰς λέπρεον αὐτῶν ὁπλίτας ἐν ταῖς ὀλυμπιακαῖς
σπονδαῖς ἐς πέμψαι. ἡ δὲ κατάδικη, διχίλιαι μναῖ ἦσαν, κατὰ γὰρ ὁπλίτην ἑ
κάστου δύο μναῖ, ὡς καὶ ὁ νόμος ἔχει λακεδαιμονίοι δὲ πρέσβεις πέμψαντες,
αὐτέλεγον, μὴ δίκαιος σφῶν κατάδεδικάσθαι, λέγοντες μὴ ἐπιγγελθαί ποτ'
ἐς λακεδαίμονα τὰς σπονδὰς, ὅτ' ἐσέπεμψαν τοὺς ὁπλίτας. ἠλεῖοι δὲ, τὴν καὶ
αὐτοῖς ἐκεχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι. πρώτοις γὰρ σφίσιν αὐτοῖς ἀπαγγέλλου
σι, καὶ ἡσυχάζοντων σφῶν, καὶ οὐ προσδεχομένων ὡς, ἐν σπονδαῖς αὐτοὺς λα
θεῖν ἀδικήσαντες. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον οὐ χρεὼν εἶναι αὐτοὺς ἐ
πάγγελτα ἐπιέναι λακεδαίμονα, εἰ ἀδικεῖν γε ἤδη ἐνόμιζον αὐτούς. ἠνέσχοντο ὡς
νομίζοντας τοῦτο δρᾶσαι, καὶ ὅπλα οὐδαμόσε ἐπ' αὐτοῖς ἐπενεγκεῖν. ἠλεῖοι δὲ
τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶχοντο, ὡς μὲν οὐκ ἀδικοῦσι, μὴ αὐτεισθῆναι. εἰ δὲ βούλον
ται σφίσι λέπρεον ἀποδοῦναι, τό, τε αὐτῶν μόρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ ὁ
τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν. ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, αὖθις τάδε
ἠξίουν, λέπρεον μὲν, μὴ ἀποδοῦναι, ἃ μὴ βούλονται. ἀναβαίνειν δὲ ἐπὶ τὸν βω
μὸν τοῦ Διὸς τοῦ ὀλυμπίου, ἐπειδὴ προθυμοῦνται χρῆσθαι τῷ ἱερῷ, ἀπομόσαι
ἐναντίων τῶν ἑλλήνων ἢ μὴν ἀποδώσειν ὕστερον τὰ κατάδικα. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα
ἤθελον, λακεδαιμόνιοι μὲν, εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ, θυσίας καὶ ἀγώνων, καὶ οἰκοι ἔθυον. οἱ δὲ
ἄλλοι ἕλληνες ἐθεώρουν, πλὴν λεπρεατῶν. ὅμως δὲ οἱ ἠλεῖοι δεδιότες μὴ βίᾳ
θύσωσι, ξὺν ὅπλοις τὴν νεωτέρων φυλακὴν εἶχον. ἦλθον δὲ αὐτοῖς καὶ ἀργεῖοι, καὶ
μαντινεῖς, χίλιοι ἑκατέρων, καὶ ἀθηναίων ἱππῆς, οἳ ἐν ἄργει ὑπέμενον τὴν ἑορ
τήν. δεῖσος δ' ἐγένετο τῇ πανηγύρει μέγα, μὴ ξὺν ὅπλοις ἐλθόντων οἱ λακεδαιμόνιοι
ἄλλως τε, καὶ ἐπὶ δὴ καὶ λείχας ὁ Ἀρχεσιλάου λακεδαιμόνιος ἐν ᾧ ἀγῶνι τὸ τε
ραβδοῦχων πλῆγας ἔλαβεν, ὅτι νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους, καὶ ἀνακηρυχθέντος βοι
ωτῶν δημοσίου κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως, προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα,

Ἡ βουλὴ, καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. οἱ ὀμνύντες ἄρχον
τες. ἐν ἀθήναις, ἡ βουλή. ἐν ἄργει, ἡ βουλή. ἐν μαντινείᾳ, οἱ δημιουργοί. ἐν ἤλιδι, οἱ δημιουργοί. αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. οἱ τὰ τέλη ἔχοντες. οἱ πρυτάνεις. αἱ ἀρτύναι. οἱ θεωροί. οἱ πολέμαρχοι. οἱ ἑξακόσιοι. οἱ θεσμοφύλακες. Οὐκ ἀπεείρηντο. οὐκ ἀπωμόσθησαν. Οὕτως ἀπέστησαν τῶν ξυμμάχων. ἤγουν τῶν ἀργείων. Ἦν ἐν τῷ ὀλυμπιακῷ. γράφεται δὲ καὶ ἐν τῷ ὀλυμπιακῷ. Μὴ δίκαιος σφῶν κατάδεδικάσθαι. ἤγουν κατάδικα ἀσθαι. ἢ ἠλείους ἀς τὸ λέπρεον. Καὶ ἡσυχάζοντων σφῶν. τῶν ἠλείων. Καὶ οὐ προσδεχομένων πολέμου δηλονότι. Οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον. αὐτὶ τοῦ αὐτὸ ἐλεγον. ἐκ διαδοχῆς ἀπεκρίνοντο.

Καὶ ὁ τῷ θεῷ γίνεται. ὀφείλεται. Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον οἱ λακεδαιμόνιοι. Αὖθις τάδε ἠξίουν. οἱ ἠλεῖοι. Ἀπομόσαι ἐναντίον. κυρῶσαι δ' ὅρκου ἐνώπιον. Οἱ δὲ ἄλλοι ἕλληνες ἐθεώρουν. τὰ θεωρίας μετεῖχον. Μὴ βίᾳ θύσωσιν. οἱ λακεδαιμόνιοι. Ἦλθον δὲ αὐτοῖς.

τοῖς ἠλείοις. χίλιοι ἑκατέρων. τουτέστι δυχίλιοι. ὑπέμενον τὴν ἑορτήν. προσεδέχοντο τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀλυμπίων. Τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους. τοῦ ἅρματος.

αὐτὸν ἐδήσατο τὸν ἡνίοχον, βουλόμενος δηλῶσαι ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἅρμα. ὥς τε πολλῷ
δὴ μᾶλλον ἐπτοήθησαν τοῦτο, καὶ ἐδόκει τι νέον ἔσεσθαι. οἱ μέν τοι λακεδαι-
μόνιοι, ἡσύχασάν τε, καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διῆλθεν. ἐς δὲ κόρινθον μετὰ τὰ ὀ-
λύμπια ἀργεῖοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἀφίκοντο δ' ἐπομένοι αὐτῷ παρὰ σφᾶς
ἐλθεῖν, καὶ λακεδαιμονίων πρέσβεις ἔτυχον παρόντες, καὶ πολλῶν λόγων
γιγνομένων, τέλος, οὐδὲν ἐπράχθη. μετὰ τοῦτον τὸν θόρυβον, διελύθησαν ἕκαστοι ἐς
οἴκου, καὶ ὁ θόρυβος ἐτελεύτα. τοῦ δ' αὖ τῷ γιγνομένου χειμῶνος, ἡράκλεωται
τοῖς ἐν τραχῖνι, μάχη ἐγένετο πρὸς αἰνιᾶνας, καὶ δόλοπας, καὶ μηλιέας, καὶ
θετταλῶν τινας. προσοικοῦντα γὰρ τὰ ἔθνη τούτῳ τῇ πόλει, πολέμια ἦν. οὐ γὰρ
ἐᾶν ἄλλῃ πῃ γῇ, ἢ τῇ τούτων τὸ χωρίον ἐτείχιζον, καὶ δυσὶ τε καθιστᾶσι μάχῃ τῇ
πόλει ἐναντιοῦντο, ἐς ὅσον ἐδύναντο φθείροντες. καὶ τότε τῇ μάχῃ ἐνίκησαν τοὺς
ἡρακλεώτας, καὶ Ξενάρης ὁ κυνίσκου λακεδαιμόνιος ἄρχων αὐτῶν, ἀπέθανε. δίε
φθάρησαν δὲ καὶ ἄλλοι τῶν ἡρακλεωτῶν, καὶ ὁ χάμων ἐτελεύτα, καὶ δωδέκα
τον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. τοῦ δ' αὖ τῷ γιγνομένου θόρους δυσὶ τε ἀρχομέ-
νου, τὴν ἡράκλειαν, ἃς μετὰ τὴν μάχην κακῶς ἐφθείρετο, βοιωτοὶ παρέλαβον,
καὶ Ηγησίππίδαν τὸν λακεδαιμόνιον, ὡς οὐ καλῶς ἄρχοντα, ἔξέπεμψαν. δείσαν-
τες δὲ, παρέλαβον τὸ χωρίον, μὴ λακεδαιμονίων τὰ κατὰ πελοπόννησον
θορυβουμένων, ἀθηναῖοι λάβωσι. λακεδαιμόνιοι μέν τοι ὠργίζοντο αὐτοῖς, καὶ
τοῦ αὐτοῦ θόρους Αλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, στρατηγὸς ὢν ἀθηναίων, ἀργείων, καὶ
τῶν ξυμμάχων ξυμπραοσόντων, ἐλθὼν ἐς πελοπόννησον μετ' ὀλίγων ἀθηναί-
ων ὁπλιτῶν, καὶ τοξοτῶν, καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων, καὶ παραλαβὼν τά τε
ἄλλα, ξυγκαθίστη πρὶ τὴν ξυμμαχίαν, διαπρεσβόμενος πελοπόννησον τῇ στρα-
τιᾷ, καὶ πατρέας τε τείχη καθεῖναι ἔπεισεν ἐς θάλασσαν, καὶ αὐτὸς ἕτερον δίε-
νοεῖτο τείχισμα ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἀχαϊκοῦ. κορίνθιοι δὲ, καὶ σικυώνιοι, καὶ οἷς ἦν ἐν
βλαβῇ τείχιον ἐν, βοηθήσαντες, διεκώλυσαν. τοῦ δ' αὐτοῦ θόρους ἀπὸ δωρι-
οις, καὶ ἀργείοις, πόλεμος ἐγένετο προφάσει μὲν, ἧς τὸ θύματος τοῦ Απόλλωνος τοῦ
πυθέως, ὃ δέον ἀπάγειν, οὐκ ἀπέπεμπον ὑπὸ βοιωτίων ἀπὸ δωριοι. κυ-
ρίως τοι δὲ τοῦ ἱεροῦ ἦσαν ἀργεῖοι. ἐδόκει δὲ αὖ τῆς ἀτιμίας, τὴν ἐπίδωρον τῷ
τε Αλκιβιάδῃ, καὶ τοῖς ἀργείοις προσλαβεῖν, ἵν' δύωνται, τῆς τε κορίνθου ἕ-
νεκα ἡσυχίας, καὶ ἐκ τῆς ἀγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν, ἢ σκύλ-
λουν πορεύειν τοῖς ἀθηναίοις. παρεσκευάζοντο οὖν ἀργεῖοι, ὡς αὐτοὶ ἐς τὲ ἐπὶ
δωρον δὴ τοῦ θύματος τὴν ἐπαγωγὴν ἐσβαλοῦντες. ὑξέστρατο δὲ καὶ οἱ λα
κεδαιμόνιοι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους παντελεῖς λοῦσι τῆς ἑαυτῶν με-
θυρίας πρὸς τὸ λύκαιον, Αγιδος τοῦ Αρχιδάμου βασιλέως ἡγουμένου. ἦδει δὲ
οὐδεὶς ὅποι στρατεύσοιντο, οὐ δὲ αἱ πόλεις, ὑξ ὧν ἐπέμφθησαν. ὡς δ' αὐτοῖς τὰ
διαβατήρια θυομένοις οὐ προυχώρει, αὐτοί τε ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου, καὶ τοῖς ξυμ-
μάχοις πρόρρησιν ἐποιήσαντο, καρνεῖος δ' ἦν μήν, ἱερομηνία δωριεῦ-
σι, παρασκευάζεσθαι, ὡς στρατευσομένοις. ἀργεῖοι δ' αὖ ἀναχωρησάντων αὐτῶν,
τοὺς περὶ τοῦ καρνείου μηνὸς ὑξελθόντες πεντάδι φθίνοντος, καὶ ἄγοντες τὴν ἡ-
μέραν ταύτην, πάντα τὸν χρόνον ἐσέβαλον ἐς τὴν ἀπιδαυρίαν, καὶ ἐδῄουν. ἐ-
πιδαύριοι δὲ, τῷ ξυμμάχους ἐπεκαλοῦντο. ὧν τινες, οἱ μέν, τὸν μῆνα προὔφα-
σισαντο. οἱ δὲ, καὶ ἐς μεθορίαν τῆς ἐπιδαυρίας ἐλθόντες, ἡσύχαζον. καὶ καθ' ὃν χρό-
νον ἐν τῇ ἐπιδαυρίᾳ ἀργεῖοι ἦσαν, ἐς μαντίνειαν, πρεσβεῖαι ἀπὸ τῆς πόλεων ξυ-
νῆλθον, ἀθηναίων παρακαλεσάντων, καὶ γιγνομένων λόγων, Εφαμίδας ὁ
κορίνθιος οὐκ ἔφη τοὺς λόγους τοῖς ὅρκοις ὁμολογεῖν, σφεῖς μὲν γὰρ πρὶ εἰρή-
νης ξυγκαθῆσθαι. τοὺς δ' ἐπιδαυρίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ τοὺς ἀρ-
γείους, μεθ' ὅπλων αὐτὸς τετάχθαι. διαλῦσαι οὖν πρῶτον χρῆναι ἀφ' ἑκατέ-
ρων ἐλθόντας τὰ στρατόπεδα, καὶ οὕτω πάλιν λέγειν πρὶ τῆς εἰρήνης,

Ανεδήσατο τὸν ἡνίο-
χον. δῆλον μὴ ἐξεῖ-
ναι λακεδαιμονίοις
ἀγωνίζεσθαι. Καὶ
ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω
διῆλθε. τοῖς λακε-
μονίοις οὕτω παρῆλ
θεν. Οὐ γὰρ ἐπ' ἄλ
λῃ πῃ γῇ. αὐτὴ τοῦ
οὐκ ἐπὶ βλάβῃ ἄλ-
λης πινος γῆς.

Τὸ χωρίον. ἡράκ-
κλεια. Ως ου κα
λῶς ἄρχοντα, ὑξέ-
πεμψαν. ὑξεδίωξαν
οἱ βοιωτοί. Καὶ τῷ
αὐτόθεν. ἀπὸ πελο-
πόννησου. Καὶ πα
ραλαβών. πινὰς δη-
λονότι. Τά τε ἄλ
λα ξυγκαθίστη. βε-
βαιοτέρους ἐποίει.

Βοηθήσαντες, δίε-
κώλυσαν. μετὰ βοη-
θείας δραμόντες.

Καὶ αὖθι τῆς ἀτι
μίας. ταύτης δηλονό-
τι. Βραχυτέραν ἔσε-
σθαι, ὑγ βραχέος δι
αστήματος.

Οὐ δὲ αἱ πόλεις. αἱ
λακωνικαί.

Οὐ πρὸ χώρᾳ. ἡ-
γουν καλὰ ἐφαίνε-
το. Μεπὰ τὸν μέλ
λοντα. μῆνα δηλο-
νότι. Καρνεῖος δ'
ἦν μήν. τοῦ γὰρ καρ
νείου πολλὰς ἔχον-
τος ἱερὰς ἡμέρας, ἢ
καὶ πάσας ἱερὰς,
μᾶλλον οὐκ ἐστρα-
τεύοντο. Καὶ ἄ-
γοντες τὴν ἡμέραν
ταύτην. ἐπιτηροῦν-
τες. καιροφυλακοῦν
τες. ἔνιοι δὲ, ἑορτά-
ζοντες διατελοῦσι
τὴν ἡμέραν ταύ-
την, τότε ἀπροσδόκητοι τοῖς ἐπιδαυρίοις ἐπέπεσον. Ιερομηνία. ἡ ἑορτάδης ἡμέρα. Τοὺς ξυμ-
μάχους ἐπεκαλοῦντο. εἰς βοήθειαν δηλονότι. Ων τινες οἱ μέν. ἀφ' ὧν. Τὸν μῆνα προὔφασισαντο.
τοῦ μὴ ὑξελθεῖν δηλονότι, ἀπὸ τοῦ λέγοντες εἶναι ἱερομηνίαν. Τοῖς ὅρκοις ὁμολεῖν. γράφε-
ται ὁμολογεῖν.

Καὶ πειθέντες, ᾧχοντο οἱ πρέσβεις σημαίνοντες. Ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες· ἐνωθέντες· Τὰ δίκαια τήρια αὐτοῖς ἐγένετο· καλὰ σημαίνοντι. Ἐβοήθησαν· μᾶλλον βοηθείας ἦλθον. Ἐς ἐπίδαυρον ἐσέπεμψαν· ὅσον βάλον πέμψαντες. Ἀργεῖοι δ' ἐλθόντες. οἱ ἀργεῖοι τοῖς ἀθηναίοις ἔλεγον, ὅτι ἐὰν μὴ ὅσα γάγωσι πάλιν ἐς πύλον τοὺς εἵλωτας, καὶ μεσσηνίους, οὓς ἔξηγαγον ἐκ πύλου δὴ τὰς πρὸς μεσσηνίους σπονδάς, ἀδικήσεσθαι αὐτοὶ οἱ ἀργεῖοι. ἔνιοι δὲ, αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι ἤκουσαν. Ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν. οἱ ἀθηναῖοι.

Ἀδικήσεσθαι αὐτοί. ἦγουν ἀδικηθήσεσθαι οἱ ἀργεῖοι. Τῇ μὲν λακωνικῇ σπίλῃ ὑπέγραψαν. ἣν ἔσπεισαν οἱ ἀθηναῖοι ἔχουσαι τὰς λακωνικὰς σπονδάς. Εἵλωτας λιθάξεσθαι. ὥς τε λιθάξεσθαι. Τὰ δ' ἄλλα. ἦγουν κατὰ τὰ ἄλλα. Οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς. ἦγουν ἐκ φανερᾶς παρατάξεως.

καὶ πειθέντες, ᾧχοντο, καὶ τοὺς ἀργείους ἀπήγαγον ἐκ τῆς ἐπιδαυρίας. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες, οὐδ' ὡς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι, ἀλλ' οἱ ἀργεῖοι πάλιν ἐς τὴν ἐπιδαυρίαν ἐσέβαλον, καὶ ἐδῄουν. ὄξεσ τρατεύσαν δὲ καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι ἐς καρύας, καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ δίαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο, ἐσανεχώρησαν. ἀργεῖοι δὲ τιμῶντες τῆς ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μόρος, ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου, καὶ ἀθηναίων αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθησαν ὁπλῖται, καὶ Ἀλκιβιάδης στρατηγός. πυθόμενοι δὲ τοὺς λακεδαιμονίους ὄξεστρατεύσθαι, καὶ ὡς οὐδὲν ἔπραττον ἔξω, ἀπῆλθον, καὶ τὸ θόρος οὕτω δίηλθε. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, λακεδαιμόνιοι λαβόντες ἀθηναίους, φρουρούς τε τριακοσίους, καὶ Ἀγησίππιδαν ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν, ἐς ἐπίδαυρον ἐσέπεμψαν. ἀργεῖοι δ' ἐλθόντες παρ' ἀθηναίους, ἐπεκάλουν ὅπερ γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς διὰ τῆς ἐπιτεχήσεως μὴ ἐᾶν πολεμίους διέναι, ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλέουσι, καὶ εἰ μὴ κἀκεῖνοι ἐς πύλον κομοῦσιν ἐπὶ λακεδαιμονίους τὸ μεσσηνίοις, καὶ εἵλωτας, ἀδικήσεσθαι αὐτοί. ἀθηναῖοι ὖν, Ἀλκιβιάδου πείσαντος, τῇ μὲν λακωνικῇ σπίλῃ ὑπέγραψαν, ὅτι οὐκ ἐνέμειναν οἱ λακεδαιμόνιοι τοῖς ὅρκοις. ἐς ὃ πύλον ἐκόμισαν τὲκ κραιτίων εἵλωτας λιθάξεσθαι. τὰ δ' ἄλλα ἠσύχαζον. ἔν ᾧ χρόνῳ τὸν, πολεμοῦντων ἀργείων, καὶ ἐπιδαυρίων, μάχη μὲν οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐπέδραμον δὲ καὶ καταδρομαὶ, ἐναῖς ὡς τύχοιεν ἑκάτερων τινὲς διέφθειρον, καὶ τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος πρὸς ἑσπέρᾳ, κλίμακας ἔχοντες οἱ ἀργεῖοι, ἦλθον ἐπὶ τὴν ἐπίδαυρον, ὡς ὄρθμου οὔσης δὴ τὸν πόλεμον, βιάσασθαι, καὶ ἄπρακτοι ἀπῆλθον, καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ τρίτον, καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θόρου μέσουντος, λακεδαιμόνιοι ὡς αὐτοῖς, οἵ τε ἐπιδαύριοι ξύμμαχοι ὄντες, ἐπαλαμώρουν, καὶ τἆλλα ἐν τῇ πελοποννήσῳ μὲν, ἀφειστήκει, τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχε, νομίσαντες εἰ μὴ προκαταλήψονται ἐν τάχει, ἐπιτειχίσειν χωρήσεσθαι αὐτὰ, ἐστράτευον αὐτοὶ, καὶ οἱ εἵλωτες πανδημεὶ ἐπ' ἄργος. ἦγεῖτο δὲ Ἀγις ὁ Ἀρχιδάμου λακεδαιμονίων βασιλεύς. ξυνεστράτευον δ' αὐτοῖς πελλήνιοι τε, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἀρκάδων λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν. οἱ δ' ἐκ τῆς ἄλλης πελοποννήσου ξύμμαχοι, καὶ οἱ ἔξωθεν, ἐς φλιοῦντα ξυνελέγοντο. βοιωτοὶ μὲν, πεντακισχίλιοι ὁπλῖται, καὶ τοσοῦτοι ψιλοὶ, καὶ ἱππῆς πεντακόσιοι, καὶ αἰτωλοὶ ἴσοι. κορίνθιοι ὖ, δισχίλιοι ὁπλῖται. οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι. φλιάσιοι δὲ, πανστρατιᾷ, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων ἦν ὁ στρατόπεδον. ἀργεῖοι δὲ προσαθόμενοι τότε πρῶτον τὴν παρασκευὴν τῆς λακεδαιμονίων, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν φλιοῦντα βουλόμενοι τοῖς ἄλλοις προσμίξαι ἐχώρουν, τότε δὴ ὄξεστράτευσαν καὶ αὐτοί. ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ μαντινῆς ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους, καὶ ἠλείων τρισχίλιοι ὁπλῖται. καὶ προϊόντες, ἀπαντῶσι τοῖς λακεδαιμονίοις ἐν μεθυδρίῳ τῆς ἀρκαδίας. καὶ καταλαμβάνουσιν ἑκάτεροι λόφον, καὶ οἱ μὲν ἀργεῖοι, ὡς μεμονωμένοις τοῖς λακεδαιμονίοις, παρεσκευάζοντο μάχεσθαι· ὁ δὲ Ἀγις τὸ νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν, καὶ λαθὼν, ἐπορεύετο ἐς φλιοῦντα παρὰ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους, καὶ οἱ ἀργεῖοι ἀμαθόμενοι, ἅμα ἕῳ ἐχώρουν· πρῶτον μὲν, ἐς ἄργος, ἐπειδὴ, ἧ προσεδέχοντο τοὺς λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμάχων καταβήσεσθαι τὴν κατὰ νεμέαν ὁδόν· Ἀγις δὲ ταύτην μὲν οὐκ ἐπράξατο· παραγγείλας ὃ τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ ἀρκάσι, καὶ ἐπιδαυρίοις

Ἐνέδραμον δὲ, καὶ καταδρομαὶ. λελιθῆσθαι ἐπιθέσεις. Ὡς ὄρθμου οὔσης δὴ τὸν πόλεμον. συμμαχίας σημαίνοντι. Καὶ τἆλλα ἐν τῇ πελοποννήσῳ. ἔθνη σημαίνοντι.

Τὰ μὲν, ἀφέστηκε. τῇ λακεδαιμονίων σημαίνοντι. τουτέστιν, ἥλις καὶ μαντίνεια.

Τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχεν. ἦγουν ἐσφαλῶς ἔχον· τουτέστιν, οὐχ ὁρίνθος. Ἐπὶ πλέον χωρήσεσθαι αὐτά. ἦγουν κακόν.

Καὶ οἱ ἔξωθεν. πελοποννήσου σημαίνοντι.

Ἀργεῖοι δὲ προσαθόμενοι τότε πρῶτον. ἀργεῖοι προσαθόμενοι ἦν τε πρώτην τῆς λακεδαιμονίων παρασκευήν, καὶ αὖθις προχωροῦντας τοὺς λακεδαιμονίους ἐπὶ φλιοῦντος ὑπὸ τοῖς ἰδίοις συμμίξαι συμμαχίαν, πότε καὶ αὐτοὶ ἐστράτευσαν. ἔνιοι δὲ τὸ τότε, πρῶτον ὡρμήθησαν συμαύνει ἐν τῷ τότε καιρῷ. Προσμίξαι ἐχώρουν. οἱ λακεδαιμόνιοι. Ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς. τοῖς ἀργείοις. Ὡς μεμονωμένοις. ὁρμοις συμμαχων. Ἀναστήσας τὸν στρατὸν, καὶ λαθών. τοὺς ἀργείους σημαίνοντι.

Αλλην ἐχώρησε χαλεπωτέραν. δυσοδον. Εἴρητο τὴν ὧδὶ νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν. ὥρισε. Αλλὰ καταβαίντες. οἱ ἀργεῖοι. Ες μάχην παρεταύοντο. φανεραὶ ἦλονότι. Οἱ λακεδαιμόνιοι εἴρηρον. ὥστε μὴ ὁρχεῖσθαι ἐς τὴν πόλιν. Τῆς πόλεως. τοὺς ἄρχους. Ἴσσοι δὲ αὐτοῖς. ἦγουν τοῖς ἀργείοις. Αλλ' ἐν καλῷ. ὧδὶ συμφόροντι. Προξενος. φίλος. Οσον οὐ ξυνιόντων. ἦγουν ὅσον οὐκ ἤδη μελλόντων. Καὶ ἀπάγαγε τὸν στρατὸν. ἐστρεψεν. Εἴρητο μὲν ὡς ἡγεῖτο. ἦγουν προηγεῖτο. Παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν. τοῖς ἀργείοις τῆς τύχης δούσης ὧδὶ συμφόροντι συμβαλεῖν. Καὶ πάντα χόθεν αὐτῷ. τῷ ἀργείων.

Αξιον τῆς παρασκευῆς. οὔσης μεγάλης ἦλονότι.

Τῶν μέχρι τοῦδε ξυνῆλθε. τῷ στρατοπέδων. Ωφθη δὲ μάλιστα.

Ακριβῶς. Εως ἐπὶ ἦν ἀθρόον ἐννεμέα. ξυτείνεται πῶς τριχῇ διαιρεθέντος τοῦ τῷ πελοποννησίων στρατεύματος εἰς, φλιοῦντα, καὶ ἑνὸς μόνου μέρους ἢ ὧδὶ νέμεαν ἰόντος, τῷ ὃ ἄλλων ἄλλοις χρησαμένων ὁδοῖς, καὶ οὐδαμοῦ συμμιξάντων, ἐφ' ἀθρόους αὐτοὺς ὤφθαι τοῖς νέμεαν, μήποτε ὃ μὴ τὰς παρασκευὰς αἰσχύνουντα τὰ τρία μέρη οὐ πάσω, ὧδὶ φλιοῦντα, ἐν νεμέᾳ πάντα ἐγένετο. δυσχερὴς γὰρ ἦν ἡ ὁδός. καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀργεῖοι ἐγγύθεν πάντας ἦξειν ὧδὶ τὴν μάχην προσδεχόμενοι, προσιόντων ἐς τὴν νεμέαν. Καὶ οὗτοι πάντες λογάδες ἐκλελεγμένοι.

Επι προσγωμέμυ, προσπεθείσιν.

Διελύθησαν ἐπ' οἴκου ἕκαστοι. μεμερισμένως ἐς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα.

Νομίζοντες καὶ κεῖνοι. οἱ ἀργεῖοι.

Προς τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει. πυθόμενοι. Αναχωρήσαντες. ἐς τὴν πόλιν ἦλονότι.

ἄλλην ἐχώρησε χαλεπωτέραν, καὶ κατέβησαν ἐς τὸ ἀργείων πεδίον. καὶ κορίνθιοι, καὶ πελληνῆς, καὶ φλιάσιοι, ὁρθρίου ἔτι ἐρῆμον ἐπορεύοντο. τοῖς δὲ βοιωτοῖς, καὶ μεγαρεῦσι, καὶ σικυωνίοις, εἴρητο τὴν ὧδὶ νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν, ἢ οἱ ἀργεῖοι ἐκαθηντο, ὅπως εἰ οἱ ἀργεῖοι ἐπὶ σφᾶς ἰόντες, εἰς τὸ πεδίον βοηθοῖεν, ἐφεπόμενοι τοῖς ἴσσοις χωροῦντο, καὶ ὁ μὲν, ὑπὼ διαταξας, καὶ ἐσβαλὼν ἐς τὸ πεδίον, εὐθὺ οὐ σαμῶνθόντε, καὶ ἄλλα. οἱ δὲ ἀργεῖοι γνόντες, ἐβοήθουν ἤμοιρας ἤδη ἐκ τῆς νεμέας, καὶ παρατυχόντες τῷ φλιασίων καὶ κορινθίων στρατοπέδῳ, τῷ μὲν φλιασίων, ὀλίγους ἀπέκτειναν. ὑπὸ δὲ τῷ κορινθίων αὐτοὶ οὐ πολλῷ πλείους διέφθάρησαν. καὶ οἱ βοιωτοὶ, καὶ οἱ μεγαρῆς, καὶ οἱ σικυώνιοι ἐχώρουν ὡς παρεῖρητο αὐτοῖς ὧδὶ τῆς νεμέας, καὶ τοὺς ἀργείους οὐκέτι κατέλαβον. ἀλλὰ καταβαίντες, ὡς εἶδον τὰ ἑαυτῶν δηούμενα, ἐς μάχην παρεταύοντο αὐτε παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι. ἐν μέσῳ δὲ ἀπελημμένοι ἦσαν οἱ ἀργεῖοι. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πεδίου οἱ λακεδαιμόνιοι εἴρηρον ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν. καθύπερθε δὲ κορίνθιοι, καὶ φλιάσιοι, καὶ πελληνῆς. τὸ δὲ πρὸς νεμέας, βοιωτοὶ, καὶ σικυώνιοι, καὶ μεγαρῆς. ἴσσοι δὲ αὐτοῖς οὐ παρῆσαν. οὐ γὰρ πω οἱ ἀθηναῖοι μόνοι τῇ ξυμμαχίᾳ ἦκον. τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῷ ἀργείων, καὶ τῇ ξυμμαχίᾳ, οὐκ οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον, ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει μάχη ἔσεσθαι, καὶ τοὺς λακεδαιμονίους ἀπειλημμένους ἐν τῇ αὐτῷ τε, καὶ πρὸς τῇ πόλει. τῷ δὲ ἀργείων δύο ἄνδρες Θρασύλλος τε τῷ πέντε στρατηγῶν εἷς ὤν, καὶ Αλκίφρων πρόξενος λακεδαιμονίων, ἤδη τῷ στρατοπέδων ὅσον οὐ ξυιόντων, προσελθόντε, Αγιδὶ διελεγέσθην, μὴ πρίειν μάχην. ἑτοίμους γὰρ εἶναι ἀργείους δίκας δοῦναι, καὶ δεξάσθαι ἴσας, καὶ ὁμοίας, εἴπ ὧδὶ καλοῦσιν ἀργείοις λακεδαιμόνιοι, καὶ πολλὴν ἀφίνην ἄγειν πονδὰς ποιησαμένους, καὶ οἱ μὲν, ταῦτα ἀκούοντες τῷ ἀργείων, ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ οὐ τοῦ πλήθους κελεύσαντος εἴρηρον. καὶ ὁ Αγις δεξάμενος τοὺς λόγους αὐτοὺς, καὶ οὐ μετὰ τῷ πλείονων, οὐδὲ αὐτὸς βουλόμενος, ἀλλ' ἦν ἐνὶ αὐδρὶ κοινώσας τὴν τέλει ξυστρατοπολεμούντων, πένδε τε τεσσάρας μῆνας, ἐν οἷς ἔδει ὧδὶ τελέσαι αὐτοὺς τὰ ῥηθέντα. καὶ ἀπάγαγε στρατὸν οὐθύς, οὐδενὶ φράσας τῶν ἄλλων ξυμμάχων. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, εἴρητο μὲν ὡς ἡγεῖτο δὴ τὸν νόμον, ἐν ἀπορίᾳ δ' εἶχον κατὰ ἡσυχίαν πολλὴν τὸν Αγιν, νομίζοντες ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν. καὶ πάντα χόθεν αὐτῷ ἀπεκεκλεισμένων, καὶ ὑποσπόνδων, καὶ πεζῶν, οὐδὲν δρασάντες ἀξιον τῆς παρασκευῆς, ἀπέπεσαν. στρατοπέδου γὰρ δὴ τοῦτο κάλλιστον ἑλληνικὸν τῷ μέχρι τοῦδε ξυνῆλθεν. ὤφθη δὲ μάλιστα ἕως ἐπὶ ἦν ἀθρόον ἐν νεμέᾳ, ἐν ᾧ λακεδαιμόνιοί τε πάντες παρῆσαν, καὶ ἀρκάδες, καὶ βοιωτοὶ, καὶ κορίνθιοι, καὶ σικυώνιοι, καὶ πελληνῆς, καὶ φλιάσιοι, καὶ μεγαρῆς. καὶ οὗτοι πάντες λογάδες ἀφ' ἑκάστων ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι, οὐ τῇ ἀργείων μόνον ξυμμαχίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ἔτι προσῳμόμην. τὸ μὲν οὖν στρατόπεδον οὕτως ἐν ἀπορίᾳ ἔχοντες τὸν Αγιν, ἀνεχώρουν τε καὶ διελύθησαν ἐπ' οἴκου ἕκαστοι. ἀργεῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔτι ἐν πολλῷ πλείονι ἀπορίᾳ εἶχον τοὺς παρεισαμένους αὖθις πλήθους, νομίζοντες κἀκεῖνοι μὴ αὐ σφίσι ποτὲ κάλλιον παραχόν λακεδαιμονίοις διαπεφυγέναι, πρός τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει καὶ μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων τὸ ἀγῶνα αὖ γίγνεσθαι, πόντε Θρασύλλου αἰσχωρήσαντες ἐν τῷ χαράδρῳ, οὐπω τὰς ἀπὸ στρατιᾶς δίκας πρὶν ἐπέναι κρίνουσιν, ἤρξαντο λύδειν. ὁ δὲ, καταπ-

φυγὼν τὸν βωμὸν παρεγίγνεται· τὰ μέν τοι χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ τοῦτο, Ἀθηναίων βοηθησάντων χιλίων ὁπλιτῶν, καὶ τριακοσίων ἱππέων, ὧν ἐστρατήγουν Λάχης, καὶ Νικόστρατος, οἱ ἀργεῖοι ὅμως γὰρ τὰς σπονδὰς ὤκνουν λῦσαι, πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους, ἀτιμίαν ἐκέλευον αὐτούς· καὶ πρὸς τὸν δῆμον οὐ προσῆγον, βουλομένους χρηματίσαι, πρὶν ἢ μαντινῆς καὶ ἠλεῖοι, ἐπὶ γὰρ παρῆσαν, καὶ παρακαλέσαντες δεόμενοι, καὶ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀλκιβιάδου πρεσβεύοντος παρόντος ἐν τοῖς ἀργείοις, καὶ ξυμμάχοις, ταῦτα, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἂν σπονδὰς αὐτοὺς τοὺς ἄλλων ξυμμάχων καὶ γένοιντο, καὶ νῦν ἐν καιρῷ γὰρ παρεῖναι σφεῖς, ἆθλα θέσθαι χῆναι τὸν πολέμου, καὶ πείσαντες ἐκ τῶν λόγων τοὺς ξυμμάχους εὐθὺς ἐχώρουν ἐπὶ ὀρχομενὸν γὰρ ἁρκαδικὸν πάντες, πλὴν ἀργείων. οὗτοι δὲ ὅμως καὶ πειθάμενοι, ὑπελείποντο πρῶτον. ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ οὗτοι ἦλθον. καὶ προκαθεζόμενοι, τὸν ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν, καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο, βουλόμενοι ἄλλως τε προσθέσθαι σφίσι. καὶ ὅμηροι ἐκ τῆς ἀρκαδίας ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ λακεδαιμονίων κείμενοι. οἱ δὲ ὀρχομένιοι δείσαντες τήν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος, καὶ ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἐβοήθει μὴ προαπόλωνται, ξυνέβησαν ὥς τε ξύμμαχοί τε εἶναι, καὶ ὁμήρους σφῶν τε αὐτῶν δοῦναι, καὶ μαντινεῦσι, καὶ οὓς κατέθεντο λακεδαιμόνιοι, παραδοῦναι. μετὰ δὲ τοῦτο, ἔχοντες ἤδη γὰρ ὀρχομενὸν, ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι, ἐφ' ὅτῳ πρῶτον ἴοιεν αὐτῶν, καὶ ἠλεῖοι μὲν, ὡς ἐπολέμουν ἐκέλευον, μαντινῆς δ', ὡς τέγεαν. καὶ προσέθεντο οἱ ἀργεῖοι, καὶ ἀθηναῖοι τοῖς μαντινεῦσι. καὶ οἱ μὲν ἠλεῖοι ὀργισθέντες ὅτι οὐκ ὡς πολέμουν ἐνέφησαντο, ἀνεχώρησαν ἐς οἶκου. οἱ δ' ἄλλοι ξύμμαχοι, παρεσκευάζοντο ἐν τῇ μαντινείᾳ, ὡς ἐς τέγεαν ἰόντες, καὶ τινες αὐτοῖς, καὶ αὐτῶν τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα. λακεδαιμόνιοι δ', ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν δέκ' ἄργους, τὰς τετραμήνους σπονδὰς ποιησάμενοι, Ἀγιν ἐν μεγάλῃ ἀπιᾴει χον, οὐ χειρωσάμενον σφίσιν ἄργος, παραχὸν καλῶς, ὡς οὔπω πρότερον αὐτοῖς ἐνόμιζον. ἀθρόους γὰρ τοσούτους ξυμμάχους, καὶ τοιούτους, οὐ ῥᾴδιον εἶναι λαβεῖν, ἐπειδὴ δὲ καὶ πολὺ ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο ἐαλωκέναι, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐκαλέσαινον, καὶ ἐβούλοντο σὺν ὑπὸ ὀργῆς παρὰ τὸν πρότον τὴν ἑαυτῶν, ὡς χρὴ τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ κατασκάψαι, καὶ δ' ἑκατομυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. ὁ δὲ, παρητεῖτο μηδὲν τούτων δρᾶν, ὀργῇ γὰρ ἀγαθῷ ῥύεσθαι τὰς ἀπίας στρατόσαμος, ἢ τότε πρεσβεύειν αὐτοὺς ὅ, τι βούλονται. οἱ δὲ, τὰ μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον. νόμον δὲ ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι, ὃς οὔπω πρότερον ἐγένετο αὐτοῖς. δέκα γὰρ ἀνδρας ἁπάντων προσείλοντο αὐτῷ ξυμβούλους, οἵτινες μὴ κύριοι εἶναι ἄγειν στρατιὰν ἐκ τῆς πόλεως. ἐν τούτῳ δ' ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπὶ θρᾴκης ἐόντων ἐκ τέγεας, ὅτι ἡ μὲν παρέσονται ἐν τάχει, ἀπωτέρω εἰσὶ αὐτῶν τέγεα πρὸς ἀργείους, καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ὅσον οὐκ ἀφέστηκεν. ἐν ταύθα δὲ βοήθεια τῶν λακεδαιμονίων γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν εἰλώτων πανδημεὶ ὀξεῖα, καὶ ὡς οὔπω πρότερον. ἐχώρουν δὲ ἐς ὀρέσθιον τῆς μαναλίας. καὶ τοῖς μὲν ἀρκάδων σφετέροις οὖσι ξυμμάχοις, προεῖπον ἀθροισθεῖσιν, ἰέναι κατὰ πόδας αὐτῶν ἐς τέγεαν. αὐτοὶ δὲ μέχρι μὲν τοῦ ὀρεσθείου πάντες ἐλθόντες, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἕκτον μόρος σφῶν αὐτῶν ἀπωτέμναντες ἐς οἶκου, ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ τὸ νεώτερον ἦν, ὡς τὰ οἴκοι φρουρεῖν, τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἀφικνοῦνται ἐς τέγεαν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον οἱ ξύμμαχοι ἀπὸ ἀρκάδων παρῆσαν. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὴν κόρινθον, καὶ βοιωτούς, καὶ φωκέας, καὶ λοκρούς, βοηθεῖν κελεύοντες καταταχος ἐς μαντίνειαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν, ὀξὺ ὀλίγου τε γίγνετο, καὶ οὐ ῥᾴδιον ἦν μὴ ἀθρόοις, καὶ ἄλλη ἄλλους πορεύεσθαι διελθεῖν τὴν πολεμίαν. ξυνέκλεε γὰρ διαμέσου, ὅμως δὲ ἦσαν γοντο λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀναλαβόντες τοὺς παρόντας ἀρκάδων ξυμμάχους, ἐ-

Περιγίγνεται. σώζεται. Ἐδήμευσαν αὐτοῦ. δημοσίᾳ ἐποίησαν. Τὸν ἀρχαδικὸν πάντες. τὸ πᾶν ὁμήρῳ πολύμηλον. Προσφυέσθαι σφίσι. προσκτήσθαι.

Ἦσαν αὐτόθι. ἐν τῷ ὀρχομενῷ. Καὶ προσέθεντο οἱ ἀργεῖοι. σὺν ἦλθον τῇ γνώμῃ.

Ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα. μέλλουν τὰ κατὰ τὴν πόλιν πράγματα. Σφίσιν ἄργος. τοῖς λακεδαιμονίοις. Παραχὸν καλῶς. αὐτὴ τὴ συμβαῖτος καλῶς τῷ χρῶσθαι αὐτούς.

Ἀθρόους γὰρ τοσούτους. ἤγουν πολλούς.

Καὶ τοιούτους. ἤγουν ἀνδρείους.

Οὐ ῥᾴδιον εἶναι λαβεῖν, αὐτὴ τὴ συλλαβεῖν. Ὁδὲ, παρητεῖτο. ὁ ἄγις. Ῥύεσθαι τὰς ἀπίας. ἀπολύσειν. Ἐν τῷ παρόντι. τῷ τότε καιρῷ, ὅτε ὠργίζοντο. Ὠν μὴ κύριον. τὸν ἄγιν.

Παρὰ τὸν τοῦ θρᾴωνος. τὸν ἐν τῇ τεγέᾳ.

Ὅτι δὲ μὴ παρέσονται ἐν τάχει. οἱ λακεδαιμόνιοι. Καὶ ὅσον οὐκ ἀφέστηκεν. ἡ στρατιὰ βοηθήσουσα.

Καὶ οἷα οὔπω πρότερον. γράφεται καὶ ὡς οὔπω. Ἐχώρουν δὲ ἐς ὀρέσθειον. οἱ βοηθήσοντες. γράφεται ἐς ὁρίσειον.

Ἀρκάδων. ἤγουν ἐκ τῶν ἀρκάδων. Ἀποτεμόμενοι ἐπὶ οἴκου. ἤγουν εἰς τὸν λακεδαίμονα. Ἐξολίγου τε ἐγίγνετο. ὀξαίφνης. Ξυνέκλεε γὰρ διαμέσου. αὐτὴ τὴ ἐν μέσῳ γὰρ οὖσα ἡ πολεμία γῆ, ἐφύλαττεν αὐτοὺς, ἢ ὁμαλλον ἀπέκλεε τοῖς ὀξ ἄργους. Ἀναλαβόντες. ἤγουν ἀναστήσαντες, καὶ λαβόντες. Τοὺς παρόντας ἀρκάδων. ἤγουν ἐκ τῶν ἀρκάδων.

Ρὸς τῷ ἡρακλείῳ. ναῷ δηλονότι. χωρίον ὄρυμνόν. ὀχυρόν. Καὶ δυσπρόσοδον. δυσέμβατον. Αὐτοῖς ἐπῆσαν. τοῖς ἀργείοις δηλονότι. Ἐπειτα τὴν πρεσβυτέρων. λακεδαιμονίων. Ἀγιδι ἐπεβούλευσεν. ἤγουν ἐνώπιον πάντων. Οτι διανοεῖται. ὁ ἀγις. Κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι. τὸ προγεγονός, τῷ νῦν δηλονότι. τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν ὃς ὀρέστου τὰγαμέμνονος ῥηθεῖσαν, ὅς τις γὰρ τὴν πατρὸς βιαίαν, τῷ τὴν μητρὸς φόνῳ ἐθεράπευσε. Τῆς ὀξύλου. Τῆς ἀρχιδικίας ἐπαυσε. καὶ τὴν ἐξ ἀρχιδικίας δηλονότι αἰτίαν χωρίσεως. δηλ τὴν ἐξ ἀρχιδικίας δηλονότι αἰτίαν χωρίσεως, ἐν ἀπάσῃ φωμολύμην, νῦν ἀκαίρως αὐτὴν προθυμεῖσθαι αἰτίαλαβεῖν, καὶ ἐπανορθῶσαι τὴν τότε φωμολύμην ἁμαρτίαν. Ανάλυμν. θεραπείαν.

Αλλοτιν κατὰ τὸ αὐτό. αὐτὴ τ ἄλλοτι δόξαν, ἢ κατὰ τὸ αὐτό. ἤτοι ἡ ὁδὸς αὐτό.

Ατιμ φν. ἃς τοὐπίσω ἐστρεφε.

Τὸ ὕδωρ. ἐξέτρεπε. μετεχέτευεν.

Οπροτερῶσαι ἐκπαίπῃ. ἃς ὁπροτέραν πόλιν ῥέῃ. Πολεμοῦσιν. ἀλλήλοις δηλονότι. Βοηθοῦντας. βοηθήσοντας. Καταβιβάσαι. αὐτὴ τ, αἰαγκην αὐτοῖς τ καταβῆναι παραχεῖν, αὐτὴ τ ἄλλοτι δόξαν, ἢ ὡὴ τὸ αὐτό. Ρεῖ τὸ ὕδωρ. πρὸς τῷ ὑδάτι. Τῇ ὀξυλίγου. καιροῦ δηλονότι. Ἐπαφδὴ αἰαχωροῦντες. οἱ λακεδαιμόνιοι. Ατεκμηραν. ἐαυτοῖς δηλονότι. ἀφανεῖς ἐγένοντο. ἰδίως μὲν, ἐπὶ τῇ ὁπλιτοδρομίᾳ ζομένων, καὶ οὐκέτι ὁρωμένων, λέγεται ὅτι ἀτεκμηραν.

Καὶ σφεῖς ἡσύχαζον. οἱ ἀργεῖοι. Αὖθις ἐν ἀπάσῃ εἶχον. ἐμέμφοντο. Καλῶς λιφθέντας, δὺ καίρως, καὶ βεβαίως ἀπολιφθέντας.

σέβαλον ἐς τὴν μαντινικήν. καὶ στρατοπεδευσάμενοι πρὸς τῷ ἡρακλείῳ, ἐδῄουν τὴν γῆν. οἱ δ' ἀργεῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὡς εἶδον αὐτούς, καταλαβόντες χωρίον ὄρυμνόν, καὶ δυσπρόσοδον, παρετάξαντο ὡς ἐς μάχην, καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι δύθυς αὐτοῖς ἐπῆσαν, καὶ μέχρι μὲν λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν. ἐπειπατ πρεσβυτέρων τὶς Αγιδι ἐπεβόησεν, ὁρῶν πρὸς χωρίον καρτερὸν ἰόντας σφᾶς, ὅτι διανοεῖται κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι, δηλῶν τῆς ὀξάρχιος ἐπαυσε τὴν αἰτίαν χωρήσεως τὴν παροῦσαν ἀκαιρον προθυμίαν αἰαλῆν βουλομένην εἶναι. ὃ δ', εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλοτι κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν ὀξάφνης, πάλιν τὸ στράτευμα κατατάχος πρὶν ξυμμίξαι, ἀπῆγε. καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν πετεάτιν, τὸ ὕδωρ ὀξέτρεπε πρὸς τὴν μαντινικήν, πρὶν οὔπω ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος ὁπροτερῶσαι ἐς πίπῃ, μαντινεῖς, καὶ πετεάται πολεμοῦσιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου βοηθοῦντας, ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν ἐπειδὰν πείθωνται, καταβιβάσαι τοὺς ἀργείους, καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ τ μάχην ποιεῖσθαι, καὶ ὁ μὲν, τ ἡμέραν αὐτὴν μείνας αὐτ π ὕδωρ ὀξέτρεπεν. οἱ δ' ἀργεῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὁ μὲν πρῶτον καταπαγέντες τῇ ὀξ ὀλίγου ἀφίεσαν αὐτ αἰαχωρήσει, οὐκ εἰ χον, τί ἁκάσωσιν. εἰπαπειδὴ αἰαχωροῦντες, ἐκεῖνοί τε ἀπεκρυφαν, καὶ σφεῖς ἡσύχαζον, καὶ οὐκ ἐπικολουθοῦν, ἐνταῦθα τὶς ἐαυτῷ στρατηγοὺς αὖθις ἐν ἀπάσῃ εἶχον, τότε πρότερον καλῶς λιφθέντας πρὸς ἀργείους λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι. καὶ νῦν ὅτι ἀπροδίδρασκον τας, οὐδεὶς ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν, οἱ μὲν, σῴζονται, φεῖς δὲ προδίδονται. οἱ δὲ στρατηγοὶ, ἐθορυβήθησαν μὲν τὸ παραυτίκα, ὕστερον δὲ ἀπαγουσῶν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου. καὶ προελθόντες ἐς τὸ ὁμαλὸν, ἐστρατοπεδεύσαντο, ὡς ἰόντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, οἵ τε ἀργεῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι ξυνεταξαντο, ὡς ἐμελλον μαχεῖσθαι, ἢν πῃ τύχωσιν. οἵ τε λακεδαιμόνιοι ἀπὸ τοῦ ὕδατος πρὸς τὸ ἡράκλειον πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατοπεδευόντες, ὁρῶσι δηλίγου τοὺς ἐναντίους, ἐν τάξει τε ἤδη παντας, καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου προελιλυθότας. μάλιστα δὲ λακεδαιμόνιοι ἐς ὃ ἐμέμνηντο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ὀξέως ἐπαγήσαν. δὲ βραχείας γὰρ μελλήσεως ἡ παρασκευὴ αὐτοῖς ἐγίγνετο, καὶ δύθυς ὑπὸ σπουδῆς καθίσαντο ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, Αγιδος τοῦ βασιλέως ἕκαστα ὀξέως δηλοῦντος κατὰ τὸν νόμον. Βασιλέως γὰρ ἄρχοντος ὑπ' ἐκείνου, πάντα ἄρχεται. καὶ τοῖς μὲν πολεμάρχοις, αὐτὸς φράζει τὸ δέον. οἱ δὲ, τοῖς λοχαγοῖς. ἐκεῖνοι δ', τοῖς πεντηκοντάρχοις. αὖθις δ' οὗτοι, τοῖς ἐνωμοτάρχαις. καὶ οὗτοι τῇ ἐνωμοτίᾳ. καὶ εἴ παραγγέλσεώς τι βούλοντος, κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι, καὶ τάχεως ἔπονται. σχεδὸν γάρ πᾶσι, πλὴν ὀλίγου, στρατόπεδον τ λακεδαιμονίων, ἄρχοντες ἄρχοντ ἔσι. καὶ δ' ὡὴ μέλες τ ὁρωμένου, πολλοῖς προσήκει. τότε δὲ κέρας μὲν δύωνυμον, σπεῖσθαι αὐτοῖς καθίσαντο, ἀεὶ τὸν αὐτὸν τ τάξιν μόνοι λακεδαιμονίων ὡὴ σφῶν αὐτ ἔχοντες. παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἑπτὰ βράχης βραδοῦχοι στρατιῶται, καὶ νεο

Οἱ μὲν, σῴζονται. οἱ λακεδαιμόνιοι. Σφεῖς δὲ προδίδονται. οἱ ἀργεῖοι. Ην πῃ τύχωσι. τοῖς λακεδαιμονίοις. Ορῶσι δ' ὀλίγου. ὀξαίφνης. Εν τάξει τε ἤδη παντας. παρατεταγμένους. Διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως. χωρὶς αἰαβολῆς, καὶ μελλήσεως. Η παρασκευή. ἐφόπλισις. Ες κόσμον τ ἑαυτ. ἃς τ συνταξιν. Εκαστα ὀξέως δηλοῦντος. ἑρμηνεύοντος. βασιλέως γὰρ ἄρχοντος. ἡγεμονεύοντος. ὅρα τ τάξιν τ ἀρχῆς. α, βασιλεύς. β', πολέμαρχος. γ', λοχαγός. δ', πεντηκοντήρ. ε, ἐνωμοτάρχης. ς', ἐνωμοτία. Κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι. δὲ τοὐτ χωροῦσι, καὶ τάχεως διέρχονται. Σχεδὸν γάρ πᾶσι. σχεδὸν ἅπαντ δὲ τ λακεδαιμονίων στρατόπεδον, ἄρχοντες ἄρχοντ ἔσι. Καὶ τὸ ὡὴ μελές. ἡ ὡὴ μελέτη τ πράγματος. Τοῦ δ' ὁρωμένου. ἤτοι τ ὡὴ γνωμένων. Σπεῖσθαι. λόχος λακωνικὸς οὕτω λεγόμενος. Βραδοῦχοι. οἱ μὴ βραδύνοντες.

Καὶ παρ' αὐτούς. πηδόν. Ηραιῆς. λεγόμνοι δηλονότι. Οἱ δ' ἐναντίοι. οἱ ἀργεῖοι, καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν.
Αὐτοῖς. τοῖς λακεδαιμονίοις. Τῶνες γὰρ πόλεμον. τὸ πολεμικόν. Δημοσία παρεῖχεν. ἢ τοι δημοσίᾳ ἢ ἰδίᾳ σκεῖ αὐτούς. ἢ ὥς τινες, δέξουσαν παρεῖχε τ' ἀσκεῖν αὐτούς. Τὸ δυώνυμον κόρας ἔχοντες. τ' ἀριστερῶν στιχάξεων δηλονότι. Εκατέρων, ἢ ξυμπαντας. τ' λακεδαιμονίων, καὶ ἀργείων. Τὸ κρυπτὸν, ἠγνοεῖτο. δὲ τ' πολιτείας τὸ κρυπτὸν, δὲ τὸ ἔθος εἶναι λακεδαιμονίοις παῖπα κρύφα πράττειν. Διὰ τὸ αὐθρώπειον. δὲ τὸ περὶ τὴν οἰκείων, καὶ μάλιστα περὶ τοῦ ἰδίου πήθους κομπάζειν τοὺς αὐθρώπους. Παραφθόμνον πήθος. ἢ πεντηκοσοὺς σώσασται ἀπὸ αἰδρῶν ἑκατὸν ἀκοσοχτώ. ὁ δὲ λόχος, τούτων τετραπαδῶν, γίνεται αἰδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι, αἰδρες τριχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοηκονπατέσαρες. ὥς τε μετὰ τ' ἑξακοσίων σπιριτῶν, γίνονται αἰδρες οἱ παντες λακεδαιμονίων, τετρακιχίλιοι ἑκατὸν ὀγδοηκονπατέσαρες. ἦσαν γὰρ πεντηκοσύες, ἐκκαίδεκα εἶχε τοὺς πρωτοστάτας. ὁ δὲ λόχος, ἑξηκονπατέσαρας. οἱ δὲ ἑπτὰ λόχοι, γίνονται τετρακόσιοι πεσαράκονκονπαοκτώ.

δαιμόνδε μετ' αὐτ'. ἐπειδὴ λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἑξῆς καθίσασαν τοὺς λόχους, καὶ παρ' αὐτοὺς, ἀρκάδων ἡραιῆς. μετὰ δὲ τούτους, μαντινάλιοι, καὶ ἐπὶ δ' ἐξιῶ κόρᾳ, τεγεᾶται, καὶ λακεδαιμονίων ὀλίγοι τὸ ἕκατον ἔχοντες, καὶ οἱ ἱππεῖς αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κόρᾳ. λακεδαιμόνιοι μὲν, οὕτως ἐτάξαντο. οἱ δ' ἐναντίοι αὐτοῖς, δ' ἐξιὸν μὲν κόρας μαντινεῖς εἶχον, ὅπερ ἐν τῇ ἐκείνων τὸ ὄρθρον ἐγίγνετο. παρὰ δ' αὐτοὺς, οἱ ξύμμαχοι ἀρκάδων ἦσαν. ἔπειτα ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλοῦ ἄσκησιν τ' ἐς τὸν πόλεμον δημοσία παρεῖχε. καὶ ἐχόμνοι αὐτῶν οἱ ἄλλοι ἀργεῖοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, κλεωναῖοι, καὶ ὀρνεᾶται. ἔπειτα αἰθναῖοι ἑξακόσιοι τὸ δυώνυμον κόρας ἔχοντες, καὶ ἱππῆς μετ' αὐτῶν οἱ οἰκεῖοι. Τάξις μὲν ἦν δεκὰ παρασκευὴ ἀμφοτέρων ἦν. τὸ δὲ στρατόπεδον τ' λακεδαιμονίων, μεῖζον ἐφαίνη. ἀριθμοῦ γράψαι, ἢ καθ' ἕκαστους ἑκατέρων, ἢ ξυμπαντας, οὐκ ἂν ἐδυάμην ἀκριβῶς. τὸ μὲν γὰρ λακεδαιμονίων πῆθος δὴ τῆς πολιτείας, τὸ κρυπτὸν ἠγνοεῖτο. τοῦ δ' ὧν διὰ τὸ αὐθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πήθη πίστις εἶτο. ἐκ μόνου τοιοῦδε λογισμοῦ, ἐξεστί τῳ σκοπεῖν τὸ λακεδαιμονίων πότε παραφθόμνον πῆθος. λοχοι μὲν γὰρ ἐμάχοντο ἑπτά, ἀὐδυσκιριτῶν ὄντων ἑξακοσίων. ἐν δ' ἑκάστῳ λόχῳ, πεντηκοσύες ἦσαν πέσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοσυΐ, ἐνωμοτίαι πέσαρες. τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ πέσαρες. ἐπὶ δὲ βάθος ἐτάξαντο μὲν, οὐ πάντες ὁμοίως, πλὴν λοχαγὸς ἑκάστου ἐβούλετο. ἐστάθησαν δὲ κατὰ ἐπὶ ὀκτώ. παρὰ δὲ ἄλλα, πλὴν σκιριτῶν, τετρακόσιοι, καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα αἰδρες ἡ πρώτη τάξις ἦν. ἐπεὶ δὲ ξυνιέναι ἐμέλλον ἤδη ἐνταῦθα, καὶ παραγγέσεις καθ' ἑκάστους ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατηγῶν τοιάδε ἐγίγνοντο, μαντιδοῦ μὲν, ὅπως ὑπὲρ τε πατρίδος ἡ μάχη ἔσται, καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα, καὶ δουλείας, τὴν μὲν, μὴ πειρασομένοις ἀφαιρεθῆναι, τῆς δὲ, μὴ αὖθις πρᾶσθαι. ἀργείοις δὲ, ὑπὲρ τε τ' τε παλεᾶς ἡγεμονίας, καὶ τ' ἐν πελοποννήσῳ πρὸς τὴν ἰσομοιρίας, μὴ διὰ πατρὸς περισκομένους αὐ ἐχεσθαι, καὶ αὖδρας ἅμα ἐχθρούς τε καὶ ἀσυγείτονας, ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι. τοῖς δὲ ἀθναίοις, καλὸν εἶναι μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἀγωνιζομένοις, μηδενὸς λείπεσθαι. καὶ ὅπερ ἐν πελοποννήσῳ λακεδαιμονίους νικήσαντες, τὴν τε ἀρχὴν βεβαιοτέραν καὶ μείζω ἔξουσι, καὶ οὐ μή ποτέ τις αὐτοῖς ἄλλος, ἐς τὴν γῆν ἔλθῃ. τοῖς μὲν ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις, ταῦτα παρηνέθη. λακεδαιμονίοις δὲ, καθ' ἑκάστους τε, καὶ μετὰ τοῦ πολεμικοῦ νόμων. ἐνῆν δὲ αὐτοῖς ὧν ἠπίσταντο, τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης ἀγαθοῖς οὖσιν ἐποιοῦντο, εἰδότες ὄργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν, ἢ λόγων διόλιγου καλῶς ῥηθεῖσαν παραίνεων. καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος

λόχοι ἑπτά. α β γ δ ε ς ξ
ϋϋϋϋ ϋϋϋϋ ϋϋϋϋ ϋϋϋϋ ϋϋϋϋ ϋϋϋϋ ϋϋϋϋ

πεντηκοσύαι, κἡ. ἔχει ἑκάστη πεντηκοσύες, ἐνωμοτίας. δ'. καὶ γίγνονται τῆς ξ'. λόχων,

πεντηκοσύαι, κἡ. ις ις ις ις ις ις

ἐνωμοτίαι, ριβ'. ἔχει ἑκάστη ἐνωμοτία, αἰδρας λβ', ὡς γίνεσθαι τὸν παντα τραγὸν, αἰδρας τριχιλίους, πεντακοσίους, ὀγδοηκονπατέσαρας.

Καὶ μετὰ τ' πολεμικῶν νόμων. νόμους πολεμικοὺς λέγει τὰ ἀσματα, ἃ πάρ ἦδον οἱ λακεδαιμόνιοι μέλλοντες μάχεσθαι. ἢ γράφειν πρὸ τῶν πρεπόντων. ἐκάλουν δὲ ἐμβατήρια. ἡ δὲ διάνοια, ἑκάστοις τῆς λακεδαιμονίων αὐτοῖς παρεκελεύοντο ἀγαθοῖς οὖσιν, μεμνῆσθαι ἃ μεμαθήκεσαν, καὶ ἡγεῖσθαι. ἐποίουν δὲ τοῦτο ἅδοντες. Εἰδότες ὄργων. ἅδοντες ὅπως τὰ πλείω σώζεται ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ὄργοις μελέτης ἐκ πολλοῦ γυμνάσιος. Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν. ἡ ξυμπλοκὴ τῆς στρατοπέδων.

Εντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες. ἰσχυρῶς, καὶ σὺν ὀργῇ. Καὶ ὑπ' αὐλητῶν. ἤγουν μβά. Οὐ τοῦ θείου χάριν. ὕμνου δηλονότι. Αλλ' ἵνα ὁμαλῶς. ἠρεμαίως. Προσέλθοιεν. καὶ ὅπως ἁ προσέλθοιεν, μὴ διασπασθείη αὐτῶν ἡ τάξις. Εν ταῖς προσόδοις. ἐν ταις προσβολαῖς. ἐν ταῖς ἐνώσεσι. Προστέλλει τὰ γυμνὰ ἕκαστον αὐτῶν σκέψεσθαι, καὶ προσάγειν. ἀπὸ μὲν τοῦ στέλλειν, καὶ στολὴ ὠνομάσθη, ἀπὸ δὲ τοῦ προσάγειν, τὸ προστέλλειν δύνασθαι λέγεσθαι. δῆλον δέ, ἐκ τοῦ ἀπάγειν. ἀπὸ στέλλειν, προσάγεσθαι. Τῆς συγκλείσεως. καὶ νομίζειν τῷ πεπυκνῶσθαι αὐτῶν ἀλλήλων πεφράχθαι, δυσκατασπορώτερον τὸ διεσπάναι ἀπ' ἀλλήλων. Προθυμούμενος ἀλλάττειν ἀεί. μὴ κατὰ δόρυ τὸν ἑαυτοῦ ἔχειν τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος. τουτέστι, τὰ δεξιά. Καὶ τότε πορεύεσθαι μὲν. ἐκυκλώσαντο ἐπικαμπτοντες. Εἰς δὲ τὸ διάκενον τοῦτο. δ' μέσον κενόν. Καὶ ἐσβαλόντας, πυρώσαι. τὸ διάκενον δηλονότι. Νομίζων τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῷ. νομίζων τό, τε δεξιὸν τῆς λακεδαιμονίων ἔπεσθαι ἔχειν τὸν ἐναντίον, καὶ τὸ δυώνυμον τὸ κατὰ τοὺς μαντινεῖς ἐν ἀσφαλείᾳ ἔσεσθαι ὡς αὖ μὴ δυὰ μέσου κυκλωθῆναι. Μὴ θελῆσαι παρελθεῖν. καὶ οἱ πολέμαρχοι οὐκ ἠθέλησαν ἐς τὸ διάκενον ἀγαγεῖν τοὺς λόχους. Υστερον φθάνειν. σπεύδει δηλονότι. Μαλακισθῆναι. χαύνους γενέσθαι. Καὶ τὸ πολεμίους φθάσαι, καὶ φθάσαι τοὺς πολεμίους τοῖς λακεδαιμονίοις μίξαι, πρὶν εἰς τὸ διάκενον παρελθεῖν τὸ δύο λόχους.

Καὶ κελεύσαντος αὐτοῦ. τοῦ ἀγησιδος.

Ως οὐ παρῆλθον. ἤγουν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν σκιριτῶν.

Εσπεσὸν γὰρ ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο. οἱ λακεδαιμόνιοι δηλονότι. Καὶ κυκλωσάμενοι, ἔτρεψαν. τοὺς λακεδαιμονίους. Ες τὰς ἁμάξας. ἀπὸ τοῦ ἔσω τῶν ἁμαξῶν. Καὶ πεντηκόντοις. ἅμα ἀναγνωστέον πεντηκόντοις. Οὐ γὰρ χείρας τοὺς πολλούς. ἐλθεῖν δηλονότι. Εὐθὺς ἀναδύντας. τραπέντας. Εκυκλοῦντο. ἐκύκλουν. Τῷ πορεύοντι. τῷ ἰσχυρῷ.

ἀπὸ τὸ

ἦν. ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἐντόνως, καὶ ὀργῇ χωροῦντες. λακεδαιμόνιοι δὲ, βραδέως, καὶ ὑπ' αὐλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων, οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα ὁμαλῶς μβὰ ἐυθμοῦ βαίνοντες, προέλθοιεν, καὶ μὴ διασπασθείη αὐτῶν ἡ τάξις, ὅπερ φιλεῖ τὰ μέγιστα στρατοπεδα ἐν ταῖς προσόδοις πρσιέν. ξυνιόντων δ' ἐπι, Αγις ὁ βασιλεὺς τοιόνδ' ἐβουλεύσατο δρᾶσαι. τὰ στρατοπεδα ποιεῖ μὲν καὶ ἀπαντα τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ τὰ δεξιὰ κόσπατα αὐτῶν, ἐν ταῖς ξυνόδοις μᾶλλον ὀρθωθῆναι. καὶ πορεύεσθαι κατὰ τὸ τῶν ἐναντίων δυώνυμον ἀμφότεροι τῷ δεξιῷ, δι' τὸ φοβουμένους προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον, ὡς μάλιστα τῇ τῶν ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένων ἀσπίδι. καὶ νομίζειν τὸ πυκνότατα τῶν ξυγκλείσεως δυσκατασπορώτατον. καὶ ἡγεῖται μὲν τῆς αἰτίας ταύτης ὁ πρωτοστάτης τοῦ δεξιοῦ κόσπου, πρόθυμούμενος ὀρθαλατεῖν αἰεὶ τὸ ἑαυτοῦ ἐναντίον τῷ ἑαυτοῦ γυμνώσιν. ἔπονται δὲ δι' τὸν αὐτὸν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ τότε πορευόμενοι μὲν οἱ μαντινεῖς τῷ κόσπῳ πολὺ τοῦ σκιρίτου. ἐπὶ δὲ πλέον οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ τεταράτατοι τῶν ἀθηναίων, ὅσῳ μεῖζον τὸ στράτευμα εἶχον. δείσας δὲ Αγις μὴ σφῶν κυκλωθῇ τὸ δυώνυμον, καὶ νομίσας ἄγαν τοὺς μαντινέας, τοῖς μὲν σκιρίταις καὶ βραδυδείοις ἐσημήνευε στῆναι ἀπὸ σφῶν, ὀξισῶσαι τοῖς μαντινεῦσιν. ὃς δὲ διάκενον τοῦτο, παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κόσπου δυὸ λόχοις τῶν πολεμάρχων, Ισσονοίδᾳ, καὶ Αριστοκλεῖ, ἔχουσι παρελθεῖν. καὶ ἐσβαλόντας πυρῶσαι, νομίζων τῷ θ' ἑαυτοῦ δεξιῷ ἐπεσθαι ἔχειν τὸν ἐναντίον, καὶ τὸ δυώνυμον τὸ κατὰ τοὺς μαντινεῖς ἐν ἀσφαλείᾳ ἔσεσθαι ὡς αὖ μὴ δι' ἁμέσου κυκλωθῆναι. Μὴ θελῆσαι παρελθεῖν. καὶ οἱ πολέμαρχοι οὐκ ἠθέλησαν ἐς τὸ διάκενον ἀγαγεῖν τοὺς λόχους. Υστερον φθάνειν. σπεύδει δηλονότι. Μαλακισθῆναι. χαύνους γενέσθαι. Καὶ τὸ πολεμίους φθάσαι, καὶ φθάσαι τοὺς πολεμίους τοῖς λακεδαιμονίοις μίξαι, πρὶν εἰς τὸ διάκενον παρελθεῖν τὸ δύο λόχους.

Καὶ κελεύσαντος αὐτοῦ. τοῦ ἀγησιδος.

Ως οὐ παρῆλθον. ἤγουν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν σκιριτῶν.

Εσπεσὸν γὰρ ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο. οἱ λακεδαιμόνιοι δηλονότι. Καὶ κυκλωσάμενοι, ἔτρεψαν. τοὺς λακεδαιμονίους. Ες τὰς ἁμάξας. ἀπὸ τοῦ ἔσω τῶν ἁμαξῶν. Καὶ πεντηκόντοις. ἅμα ἀναγνωστέον πεντηκόντοις. Οὐ γὰρ χείρας τοὺς πολλούς. ἐλθεῖν δηλονότι. Εὐθὺς ἀναδύντας. τραπέντας. Εκυκλοῦντο. ἐκύκλουν. Τῷ πορεύοντι. τῷ ἰσχυρῷ.

ἐπὶ τὸ νικώμενον· καὶ γενομένου τοῦτου, οἱ μὲν ἀθηναῖοι ἐν τούτῳ ὡς παρῆλθε, καὶ ὑπεξέκλινεν ἀπὸ σφῶν τὸ στράτευμα, καὶ ἠσυχίαν ἐσωθησαν, καὶ τῇ ἀργείων μετ' αὐτῆς τὸ ἠσσηθέν. οἱ δὲ μαντινῆς, καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῆς ἀργείων οἱ λογάδες, οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην ἔχον, ἀλλ' ὁρῶντες τοὺς τε σφετέρους νενικημένους, καὶ τοὺς λακεδαιμονίους ἐπιφερομένους, ἐς φυγὴν ἐτράποντο. καὶ τῆς μὲν μαντινέων, καὶ τῶν περὶοικων διεφθάρησαν. τῆς δὲ ἀργείων λογάδων, τὸ πλὺ ἐσώθη. ἡ μέν τοι φυγὴ καὶ ἀπροχώρητος, οὐ βίαιος, οὐδὲ μακρὰ ἦν. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι, μέχρι μὲν τοῦ τρέψαι, χρονίοις τὰς μάχας, καὶ βεβαίοις τῷ μένειν νικῶσι τιμωροῦνται. τρέψαντες δὲ, βραχείας, καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ τὰς διώξεις. καὶ ἡ μὲν μάχη, τοιαύτη. καὶ ὅτι ἐγγύτατα τούτων ἐγένετο, πλείστου δὲ χρόνου μεγίστη δὴ τῶν ἑλληνικῶν, καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθοῦσα. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι προθέμενοι τῶν πολεμίων νεκρῶν τὸ σῶμα, τροπαῖον ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς αὐτῶν ἀνῃροῦντο, καὶ ἀπήγαγον ἐς τέγεαν, οὐ πρὶν ἐπαφῆσαν, καὶ τοῖς τῶν πολεμίων ὑποσπόνδοις ἀπέδοσαν. ἀπέθανον δὲ ἀργείων μὲν, καὶ ὀργέα τῶν, καὶ κλεωναίων, ἑπτακόσιοι. μαντινέων δὲ, διακόσιοι. καὶ αθηναίων ξυναιγινῆται, διακόσιοι. καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι. λακεδαιμονίων δὲ, οἱ μὲν ξύμμαχοι, οὐκ ἐπαλαιωώρησαν, ὥς τε καὶ ἀξιολόγου πάπεγενέσθαι. αὐτῶν δὲ, χαλεπὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν εὑρεθῆναι. ἐλέγοντο δὲ πρὸς τριακοσίους ἀποθανεῖν. τῆς δὲ μάχης μελλούσης ἔσεσθαι, καὶ φλεγμαίνοντος ἑτέρου βασιλέως ἔχων τούς τε πρεσβυτέρους, καὶ νεωτέρους, ἐβοήθησε. καὶ μέχρι μὲν τεγέας ἀφίκετο. πυθόμενος δὲ τὴν νίκην, ἀνεχώρησε. καὶ τοῖς ἀπὸ κορίνθου, καὶ ἔξω ἰσθμοῦ ξυμμάχοις ἀνέστρεψαν, πέμψαντες οἱ λακεδαιμόνιοι. καὶ αὐτοὶ ἀναχωρήσαντες, καὶ τοῖς ξυμμάχοις ἀφέντες, καρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα, τὴν ἑορτὴν ἦγον. καὶ τὴν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν, ἐς τε μαλακίαν διὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ξυμφοράν, καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα, ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο. τύχῃ μὲν ὡς ἐδόκουν κακιζόμενοι, γνώμῃ δὲ οἱ αὐτοὶ ἐπόνουν. τῇ δὲ προτεραίᾳ ἡμέρᾳ, ξυνέβη τ' μάχης ταύτης καὶ τὰ ἐπὶ δωρίοις πᾶσι δημεῖ ἐσβαλεῖν ἐς τὴν ἀργείαν, ὡς ἔρημον οὖσαν. καὶ τοῖς ὑπολοίποις φύλακας τῶν ἀργείων ἐξελθόντων, διαφθεῖραι πολλοὺς καὶ ἡλείων τριχιλίων ὁπλιτῶν βοηθησάντων μαντινικὸν ὕστερον τῆς μάχης, καὶ αθηναίων χιλίων πρὸς τοῖς παροῦσιν, ἐστράτευσαν ἅπαντες οἱ ξύμμαχοι οὔπω δυσὶ ἐπὶ δέκα ἔτεσιν, ἕως οἱ λακεδαιμόνιοι καρνεια ἦγον καὶ διελόμενοι τὴν πόλιν, περιετείχιζον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ἐξεπαύσαντο. αθηναῖοι δὲ, ὡς καὶ προσετάχθησαν τὴν ἄκραν τὸ ἡραῖον δυσὶ ἐξεργάσαντο. καὶ ἐν τούτῳ ξυγκαταλιπόντες ἅπαντες τὸ τεῖχισμα περιφρουρᾶν, ἀνεχώρησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι, καὶ τὸ θέρος ἐπέλυπα. τοῦδ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἀρχομένου, δυσὶ οἱ λακεδαιμόνιοι, ἐπεσεδήτα καρνεια ἦγαγον, ἐξεστράτευσαν. καὶ ἀφικόμενοι ἐς τέγεαν, λόγους προὔπεμπον ἐς δ' ἄργος ξυμβατηρίους. ἦσαν δὲ αὐτοῖς πρότερόν τε ἄνδρες φίλοι. καὶ βουλόμενοι τὸ δῆμον τὸν ἐν ἄργει καταλῦσαι. καὶ ἐπεσδὴ μάχῃ ἐγεγένητο, πολλῷ μᾶλλον ἐδύναντο πείθειν τοὺς πολλοὺς ἐς τὴν ὁμολογίαν. ἐβούλοντο δὲ πρῶτον ἀσφαλὲς ποιήσαντες πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους, αὖθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν. καὶ οὕτως ἤδη τῷ δήμῳ ἐπιθέσθαι. καὶ ἀφικνεῖται πρόξενος ὢν αργείων Λίχας ὁ Αρκεσιλάου, παρὰ τῶν λακεδαιμονίων δύο λόγω φέρων ἐς τὸ ἄργος. τὸν μὲν, καθότι ἔδοξε βούλονται πολεμεῖν, τὸν δ' ὡς ἔδρᾶσαν ἄγαν. καὶ γενομένης πολλῆς ἀπιλογίας, ἔτυχε γὰρ καὶ ὁ Αλκιβιάδης παρὼν, οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς λακεδαιμονίοις πράσσοντες ἤδη, καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τολμῶντες. ἔπεισαν τοὺς αργείους προσδέξασθαι τὸν ξυμβατήριον λόγον. ἔστι δὲ ὅδε.

ΞΥΜΒΑΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΚΑΙ ΑΡΓΕΙΩΝ.

Καπάδοκεῖ τὰ ἐκκλησία τῶν λακεδαιμονίων ξυμβαλέσθαι πῶς ἂν γείως, ἀποδιδόντας τοὺς παῖδας τοὺς ὁρκομενοίους, καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς μαντινέας, καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐν μαντινείᾳ, τοῖς λακεδαιμονίοις ἀποδιδόντας. καὶ ἐξ ἁπλοῦ ἐκβάντας, καὶ τὸ τεῖχος αἰωρουῦντας. αἰδίκα μὴ εἰκώντι, τοὶ αθηναῖοι

Καπάδοκεῖ. δωριστί. αὐτὶ τοῦ κατὰ τάδε.

Εἰ δὲ νικώμεν. μέρος δὲ πλούτου. Οὐδὲ μακρὰ ἦν, ἐπὶ πολὺ διάστημα. Πλείστου δὲ χρόνου ἦγουν διαπλείστου. τοῖς νεκροὺς ἐσκύλευον. ἀπεγύμνουν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν αθηναίων.

Οὐκ ἐπαλαιωώρησαν. οὐκακῶς ἔσχον ἐν τῷ πολέμῳ.

Απογενέσθαι. ἀποβῆναι. Καρνεια γὰρ αὐτοῖς. τὴν ἐπὶ τῷ ἀπόλλωνι ἑορτὴν λέγει.

Ως ἔρημον οὖσαν. τῆς στρατοῦ μάτος.

Εξεπαύσαντο. ἀπέκαμον τῆς περιτειχίσεως. Επὶ δὲ τὰ καρνεια ἦγαγον. ἐώρασαν. Ησαν δὲ αὐτοῖς. ἐν τῇ ἀργείᾳ. Επὶ Τλήδοι. φίλιοι. Τὸν δὲ μὸν τὸν ἐν ἀργείᾳ καταλῦσαι. τὸν δημοκρατίαν. Εδύναντο πείθειν τοὺς πολλούς. ἤγουν κατέπεισαν, ὁμολογῆσαι, καὶ συμβέβασθαι. Δυο λόγω φέρων. εἰς δ' ἄργος. Καὶ γενομένης πολλῆς αἰτιολογίας. ἐνῆν ἀργείοις.

Πράσσοντες ἤδη. τὴν ἕνωσεως.

Καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τολμῶντες ἦσαν αὐθαδιαχυτοῦντες, καὶ εἰς τὸ φανερὸν λέγοντες.

Ἐξ Ἰωνίου. ὀξελθεῖν δ' ἀνάγκη.

ὀξ Ἰωνίου πολεμίοις ἦμεν τοῖς ἀργείοις, καὶ τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς τούτων λακεδαιμονίων ξυμμάχοις, καὶ τοῖς τῶν ἀργείων ξυμμάχοις. καὶ αὐτίνα τοὶ λακεδαιμόνιοι ποιῆται ἔχωντι, ἀποδόμεν τὰς πόλεις ποίεσι ποίασας· πολεμεῖν δὲ τῷ θεῷ, συμβατὸς αἰμὲν λῆν τοῖς Ἰωνίοις ὅρκον· ὀμόσαι δὲ τὰς πόλις τὰς ἐν Πελοποννάσῳ, καὶ μικράς, καὶ μεγάλας, αὐτονόμους ἦμεν ποίασας καπὰ πάτρια. αἰδὲ κα Ἴφυ ἔκγος Πελοποννάσου τῆς Ἰωνίας τὰν Πελοποννασσυγᾶν ἴη Ἰωνίας κακῷ, ἀλεξέμεναι ἀμόθι βουλδυσαμένοις, ὅπα καὶ δικαιόταται δοκῇ τοῖς Πελοποννασίοις. ὅσοι δ' ἔκγος Πελοποννάσῳ Ἴφυ λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ἐντί, ἐν τῷ αὐτῷ ἐσοῦνται, ἐν τῷπερ καὶ τοὶ τῶν λακεδαιμονίων, καὶ τοὶ τῶν ἀργείων ξύμμαχοι ἐντί, τὰν αὐ Ἴφυ ἔχοντες. Ἰωνίας δὲ ἐξαίρετος δὲ τοῖς ξυμμάχοις ξυμβαλέσθαι, αἴκα αὐτοῖς δοκῇ· αἰδέ τι κὴ ἄλλο δοκῇ τοῖς ξυμμάχοις, οἴκα δ' ἀπαλλεῖν.

Οἴκας δ' ἀπαλλεῖν. Ἰωνίας πέμπειν. στέλλειν.

Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον οἱ ἀργεῖοι. καὶ τῶν λακεδαιμονίων τὸ στράτευμα ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς πτελέας ἐπ' οἴκου. μετὰ δὲ τοῦτο, Ἰωνίας οὔσης ἤδη παρ' ἀλλήλοις, οὐ πολλῷ ὕστερον, ἔπραξαν αὖθις οἱ αὐτοὶ ἄνδρες, ὥς τε τὴν μαντινέων, καὶ ἠλείων, καὶ τὴν ἀθηναίων ξυμμαχίαν ἀφέντας ἀργείους, σπονδὰς, καὶ ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρὸς λακεδαιμονίους. καὶ ἐγένοντο αἵδε.

ΞΥΜΜΑΧΙΑΙ ΑΡΓΕΙΩΝ ΚΑΙ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

Καπὰ δὲ ἔδοξε τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ ἀργείοις, σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ποίεσθαι πεντηκονταετῆ, Ἰωνίας τοῖς ἴσοις, καὶ ὁμοίοις, δίκας διδόντας καπὰ πάτρια. τὰ δὲ ἄλλα πόλιες, τὰ ἐν Πελοποννάσῳ, κοιναὶ ἔοντων τᾶν σπονδᾶν καὶ τᾶς ξυμμαχίας, αὐτόνομοι, καὶ αὐτοπόλιες τὰν αὐτῶν ἔχοντες, καπὰ πάτρια δίκας διδόντες τὰς ἴσας, καὶ ὁμοίας. ὅσοι δὲ ἔξω Πελοποννάσου λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἐντί, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐσοῦνται, τοῖς πέρ καὶ τοὶ λακεδαιμόνιοι. καὶ τοὶ Ἴφυ ἀργείων ξύμμαχοι ἐν τῷ αὐτῷ ἐσοῦνται, τῷπερ καὶ τοὶ ἀργεῖοι τὰν αὐ Ἴφυ ἔχοντες. αἰδέ κα τριακοντέτεας δέκα κοινὰς, βουλεύεσθαι λακεδαιμονίους, καὶ ἀργείους, ὅπα κα δικαιόταται κρίναντας τοῖς ξυμμάχοις. αἰδέ τινι τᾶν πολίων ἢ ἀμφίλογα, ἢ τᾶν ἐντὸς, ἢ τᾶν ἐκτὸς Πελοποννάσου, αἴτε πρὸς ὄρων, αἴτε πρὸς ἄλλου τινός, διακριβήμεν, αἰδέ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, ἐς πόλιν ἐλθεῖν. αὐτίνα ἴσαν ἀμφοῖν τᾶς πολίεος δοκοίην. τοῖς δὲ ἔτας, κατὰ πάτρια δικάξεσθαι.

Τοῖς δ' ἔτας, κατὰ πάτρια δικάζεσθαι. τοῖς δὲ πολεμοῦσι μὴ ἐκάστῃ πόλει, διαλλήλων λύειν τὰ διάφορα.

Αἱ μὲν σπονδαὶ, καὶ ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγένετο. καὶ ὁπόσα ἀλλήλων πολέμῳ ἢ ἔπι ἄλλο εἶχον, διελύσαντο. κοινῇ δὲ ἤδη τὰ πράγματα πιθέμενοι, ἐψηφίσαντο κήρυκα, καὶ πρεσβείαν παρ' ἀθηναίων μὴ προσδέχεσθαι, ἢν μὴ ἐκ Πελοποννήσου ἐξίωσι, τὰ τείχη ἑλκύσαντες, καὶ μὴ ξυμβαίνειν τῷ, μηδὲ πολεμεῖν, ἀλλ' ἢ ἅμα, καὶ τὰ πέλλα θυμῷ ἔφερον, καὶ ἐς τὰ ἄνω θράκης χωρία. καὶ ὡς Περδίκκαν ἔπεμψαν ἀμφότεροι πρέσβεις, καὶ αὐέπεισαν Περδίκκαν ξυνομόσαι σφίσιν. οὐ μὴν οὐδὲ οὗτός γε ἀπέστη τῶν ἀθηναίων, ἀλλὰ διενοεῖτο, ὅπως καὶ τοῖς ἀργείοις ἑώρα. ἦν δὲ καὶ αὐτὸς παρχαίου ἐξ ἄργους. καὶ τοῖς χαλκιδεῦσι τοὺς πέρ παλαιοὺς ὅρκους ἀνενεώσαντο, καὶ ἄλλους ὤμοσαν. ἔπεμψαν δὲ καὶ παρὰ τοὺς ἀθηναίους οἱ ἀργεῖοι πρέσβεις, τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τεῖχος κελεύοντες ἑλκύειν. οἱ δ' ὁρῶντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντας τοὺς ξυμφύλακας, ἔπεμψαν Δημοσθένην, τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα. ὁ δὲ, ἀφικόμενος, καὶ ἀγῶνά τινα πρόφασιν γυμνικὸν ἔξω τοῦ φρουρίου ποιήσας, ὡς ἐξῆλθε τὸ ἄλλο φρούριον, ἀπέκλεσε τὰς πύλας. καὶ ὕστερον ἐπιδαυρίοις αἰσθομένοις τὰ σπονδᾶς, αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι ἀπέδοσαν τὸ τεῖχισμα. μετὰ δὲ τὴν τῶν ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τᾶς ξυμμαχίας, καὶ οἱ μαντινεῖς, τὸ μὲν πρῶτον αὐτὶ χόντες, ἔπειτ' οὐ δυνάμενοι αὐθυτᾶ ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφεῖσαν τᾶ πόλεως καὶ λα-

κεδαιμόνιοι, καὶ ἀργεῖοι χίλιοι ἑκάτεροι ξυστρατεύσαντες, τάτ' ἐν Σικυῶνι ἐς ὀλίγους μᾶλλον κατέστησαν αὐτοὶ οἱ λακεδαιμόνιοι ἐλθόντες, καὶ μετ' ἐκεῖνα ξυναμφότερα ἤδη, καὶ τὸν ἐν Ἄργει δῆμον κατέλυσαν· καὶ ὀλιγαρχία ἐπὶ τὰ ἐκείνων ἐπὶ τὰ λακεδαιμονίοις κατέστη· καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη ταῦτα ἦν, τοῦ χειμῶνος λήγοντος· καὶ ἦν πάρεργον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα· Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, διὰ τὸ οἱ ἐν Ἄθῳ, ἀποστῆσαι Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας, καὶ λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα, καθίστασαν· καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος κατ' ὀλίγον ξυνιστάμενός τε, καὶ ἀναθαρσήσας, ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς γυμνοπαιδίας τῆς λακεδαιμονίων· καὶ μάχης γενομένης ἐν τῇ πόλει, ἐκράτησεν ὁ δῆμος· καὶ τοὺς μὲν, ἀπέκτεινε· τοὺς δὲ, ἐξήλασεν· οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι, ἕως μὲν αὐτοῖς μετεπέμποντο οἱ φίλοι, οὐκ ἤλθον ἐκ πλείονος· ἀναβαλλόμενοι δὲ τὰς γυμνοπαιδίας· ἐβοήθουν· καὶ ἐν Τεγέᾳ πυθόμενοι ὅτι νενίκηνται οἱ ὀλίγοι, προελθεῖν μὲν οὐκέτι ἠθέλησαν, δεομένων τῆς διαφεύγοντων ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπ' οἴκου, τὰς γυμνοπαιδίας ἦγον· καὶ ὕστερον ἐλθόντων πρέσβεων ἀπὸ τῶν ἐν τῇ πόλει ἀγγέλων, καὶ τῶν ἔξω ἀργείων, παρόντων τε τῶν ξυμμάχων, καὶ ῥηθέντων πολλῶν ἀφ' ἑκατέρων, εἶνωσαν μὲν ἀδικεῖν τοὺς ἐν τῇ πόλει· καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἄργος· διαπρεσβεῖαι δὲ καὶ μελλήσεις ἐγίγνοντο. ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀργείων ἐν τούτῳ φοβούμενος τοὺς λακεδαιμονίους, καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν πάλιν προσαγόμενός τε, καὶ νομίζων μέγιστον αἴσθας ὠφελήσειν, τείχιζε μακρὰ τείχη ἐς θάλασσαν, ὅπως ἂν τῆς γῆς ἐργῶνται, ἢ κατὰ θάλασσαν σφᾶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐσαγωγὴ τῆς ἐπιτηδείων, ὠφελῇ. ξυνῴκησαν δὲ τὸν τειχισμὸν καὶ τῶν ἐν Ῥέλοποννήσῳ τινὲς πόλεων. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι πανδημεὶ καὶ αὐτοὶ, καὶ γυναῖκες, καὶ οἰκέται ἐτείχιζον, καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐτοῖς ἦλθον πέλεκυς, καὶ λιθουργοί. καὶ θέρος ἐτελεύτα. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, λακεδαιμόνιοι ὡς ἤσθοντο τὸ τείχισμα τῶν, ἐστράτευσαν ἐς τὸ Ἄργος, αὐτοί τε, καὶ οἱ ξύμμαχοι, πλὴν Κορινθίων· καὶ ἦρχε δὲ παντὸς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρασσόμενον. ἦγε δὲ τὴν στρατιὰν Λιγις ὁ Ἀρχιδάμου λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα προϋπάρχειν, οὐ προυχώρησεν ἐπ· τὰ δὲ οἰκοδομούμενα τείχη ἐλόντες, καὶ καταβαλόντες, καὶ ὑσίας χωρίον τῆς Ἀργείας λαβόντες, καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἁπάντας, οὓς ἔλαβον ἀποκτείναντες, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. ἐστράτευσαν δὲ μετὰ τοῦτο καὶ Ἀργεῖοι ἐς τὴν Φλιασίαν· καὶ δῃώσαντες, ἀπῆλθον, ὅπισθεν τοῖς φυγάσι τοῖς σφετέροις ἀπεδέχοντο. οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἐν Φλιοῦντι κατῴκηντο, κατέκλεισαν δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Μακεδονίας Ἀθηναῖοι Περδίκκαν, ἀπὸ καλοῦντες τήν τε πρὸς Ἀργείους καὶ λακεδαιμονίους γενομένην ξυγκυμοσίαν, καὶ ὅτι παρασκευασαμένων αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θράκης, καὶ Ἀμφίπολιν, Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγοῦντος, ἐλθὼν τὴν ξυμμαχίαν, καὶ ἡ στρατιὰ μάλιστα διελύθη, ἐκείνου ἀφέντος. πολεμιος οὖν ἦν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὕτω. καὶ τέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, Ἀλκιβιάδης τε πλεύσας ἐς Ἄργος ναυσὶν εἴκοσιν, Ἀργείων τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑποπτους εἶναι καὶ τὰ λακεδαιμονίων φρονεῖν, ἔλαβε τριακοσίους ἀνδρας· καὶ κατέθεντο αὐτοὺς Ἀθηναῖοι ἐς τὰς ἐγγὺς νήσους, ὧν ἦρχον. καὶ ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑαυτῶν μὲν, τριάκοντα, Χίας δὲ, ἑξ, Λεσβίαν δὲ δύο ἦν, καὶ ὁπλίτας ἑαυτῶν μὲν διακοσίους, καὶ χιλίους, καὶ τοξότας τριακοσίους, καὶ ἱπποτοξότας εἴκοσι. τῶν δὲ ξυμμάχων, καὶ νησιωτῶν, ὁπλίτας μάλιστα πεντακοσίους, καὶ χιλίους. οἱ δὲ μήλιοι, λακεδαιμονίων μὲν εἰσὶν ἄποικοι. τῶν δ' Ἀθηναίων οὐκ ἤθελον ὑπακούειν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι νησῶται· ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον οὐδετέρων ὄντες, ἡσύχαζον. ἔπειτα ὡς αὐτοῖς ἠναγκάζον οἱ Ἀθηναῖοι δῃοῦντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. στρατοπεδευσάμενοι οὖν ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ πρασσκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοὶ Κλεομήδης τε ὁ Λυκομήδους, καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχου, οὐκ ἄπωθεν ἐφάνησαν· καὶ ἐπειδὴ εἶδον ὡς οὐ προσεχώρουν, ἀπεχώρησαν· καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο κατὰ τὸ Μελαινὸν ὄρος, ἐπορεύοντο διὰ τῆς Μηλίδος ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο ἐπὶ τῷ Φοινικὶ, ἐπὶ τῷ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν καλουμένῳ· καὶ ἐδῄουν τὰ πρὸς τὸ πεδίον τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν τετραμμένον. ἔπειτα δὲ ἀναστάντες ἐκεῖθεν, ἐπορεύοντο διὰ τῶν ὀρῶν ἐπὶ τὸ Κάστρον καλούμενον, ὅπερ ἐστὶ τῶν Μηλίων. καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο ἐπὶ τῷ Ἀστυπαλαιᾷ καλουμένῳ, ὃ ἐστὶ μέρος τῆς πόλεως τὸ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένον. καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἐδέχοντο οὐδὲ ἐκ τούτου, ἀλλὰ καὶ ἐπολέμουν, ἐκ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὠνούμενοι ἐσῆγον· καὶ ἐπὶ τούτοις ἦσαν ἡμέρας τινὰς καὶ ἐδῄουν καὶ τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ τείχους, καὶ τὰ πρὸς τὸν λιμένα τὸν ἐμπορικὸν βλέποντα, καὶ τὰ πρὸς τὸν ἑσπέριον καὶ τὸν νότιον ἄνεμον. καὶ ἐν τούτῳ οἱ Μήλιοι οὐδὲν ἐκινήθησαν. ἔπειτα δὲ ἐστρατοπεδεύσαντο ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν νότιον καὶ τὸν ἑσπέριον ἄνεμον τετραμμένῳ τείχει καὶ πύλαις μιᾷ· καὶ ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένῳ· καὶ ἐδῄουν τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ τείχους. καὶ ἐν τούτῳ ἐπῆλθον τῶν Μηλίων τινὲς, καὶ ἐπεκηρυκεύσαντο· καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ἀγορᾷ, ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ ἐδέοντο μὴ σφᾶς ἀναστάτους ποιεῖν, ἀλλὰ σπονδὰς ποιησαμένους πείθεσθαι καὶ φίλους εἶναι. καὶ ἐπειδὴ ταῦτα ἐποίησαν, ἀπῆλθον οἱ στρατηγοὶ ἐκ τῆς ἀγορᾶς· καὶ οὐκ ἐπῆλθον ἔτι ἐς τὸν λόγον· ἀλλὰ τοῖς ὁπλίταις ἐκέλευον ἐσβαίνειν ἐς τὰ πλοῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐσέβησαν, ἐπορεύοντο ἐπὶ τὸ πρὸς τὸν ἥλιον τετραμμένον τοῦ τείχους, καὶ τὰς πύλας ἃς ἐφύλασσον οἱ Μήλιοι· καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ τείχει, ἐπορεύοντο ἐπὶ τὸ πρὸς τὸν νότιον καὶ τὸν ἑσπέριον ἄνεμον τετραμμένον τοῦ τείχους, καὶ τὰς πύλας ἃς ἐφύλασσον οἱ Μήλιοι· καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ τείχει

ρὶν ἀδικεῖν τ γῆς βλάπτειν. Καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν διηριθμημένοις, καὶ ἐπὶ μοῖς. Ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος. ἐπειδὴ οὐ παρὰ τὸ δίκαιον κελεύετε ἡμᾶς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ἵνα μὴ συνεχοῦς ῥήσεως γιγνομένης, καὶ ἀναπτομένοις λόγου, ὑποπτήσσῃ τὸ πλῆθος ἡμῶν ἀπατᾶσθαι, ὡς ἂν ἅπαξ ἀκούσαντες πιθανῶν μὲν λόγων, ἐλέγχοις δὲ οὐ παρεχομένων, οὐδ' ἀποδείξεις. γιγνώσκομεν γὰρ ὅτι καὶ παύπρονοήσαντες, πρὸς τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν μόνοις ἡγαγέτε ἡμᾶς, οὐ ὑμεῖς οἱ προεστῶτες ἀσφαλέστερον ποιήσετε. ἕκαστον γὰρ ὃ λέγομεν δοκιμάζοντες πρὸς δ' μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως ἔχειν ἀποκρίνεσθε. τοιγαροῦν διὰ πλειόνων λόγων κρίνεσθε. ἐν ᾧ δὲ ὁ Θουκυδίδης ἐφυλάξατο συνήθειαν οὐχ ἥκιστα δὲ ἐν ταῖς θανατηφορίας, διαλογόν τινα τῶν μιλίων, καὶ ἀθηναίων ἐτόλμησε συνθεῖναι. Ἀκούσαντες ἡμῶν τῶν ἀθηναίων. Γιγνώσκομεν γὰρ ὅ, τι τοφρονεῖ. βούλεται. τοῦτο ἔστι σκοπὸς τῆς εἰς τοὺς ἕλληνας προσαγωγῆς. Ἡ ἐς τὸ λόγους αἴρεσις. προσαγωγή. Ἡ μὲν εἰκεία κεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλοις. τ μὲν π τὸ λόγους δυνατωμοσύνης, οὐκ αὐτὶς μέμφασθε ὑμῖν. ῥέμα γὰρ, καὶ κατὰ σχολὴν ἀλλήλοις ἀξιοῦτε πείθεσθαι. ἢ δ' ἢ πολεμοῦντες ὑμῖν, οὐκέτι δύγνωμονεῖτε, οὐδὲ ὅμοια οἷς λέγετε, ποιεῖτε. κριταὶ γὰρ ἥκετε τ λόγων, ὧν λέγεται τοί. καὶ γνώριμα ἡμῖν τὸ τέλος, ἐκ τ κρίσεως. ὁ πινικῶντες μὲν ὑμᾶς τοῖς δικαίοις, καὶ διαπὺ τὸ μὴ θέλοντες προχωρεῖν, ἂς πόλεμον δύθυς καταστήσόμεθα. τ δ' ἐντες δὲ ἴσως δικαιότερα ἡμῶν λεγόντων, δουλείαν κατ' αὐτ καταψηφιούμεθα. Τῶν λεχθησομένων. ὑπὸ τε ὑμῶν, καὶ ἡμῶν δηλονότι. Καὶ τὴν τελευτήν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁρῶμεν ἡμῖν δηλονότι. Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας ἕνεκα μελλόντων. ἃ μὲν ὑπονοήσαντες πολὺ τῆς μελλόντων ἐσεσθαι συνελυθατε, ἢ ἄλλο τι σκεψόμενοι, καὶ μὴ πολὺ σωτηρίας τῆς δυνάμεως ἐκ τῆς παρουτ, ἢ συχίαν ἄγοιμεν αὖ. εἰ δὲ πολὺ τ δύνασθαι σωθῆναι συνελυθατε, λέγοιμεν αὖ. Ἢ ἄλλο τι ξυνίκετε. τὸ ἢ, αὐτὸ τοῦ ἑτερ. Εἰκὸς μὲν, καὶ ξυγγνώμην. εἰκὸς ὑμᾶς ἐν τοιούτῳ καθεστῶτας ἄξια πολλὰ, καὶ ὑπονοοῦντας λέγοντας τρέπεσθαι. καὶ οὐ συγγινώσκετε ὑμῖν ὑποβούσιν. Μετ' ὀνοματ καλ. λέξεως δὲ πρεπ. Διαπράσσεσθαι. ἐπιστάμενοι καὶ ἡμ, καὶ ὑμ. Ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ. ὁ ἀνθρώπινος λογισμός φησι, τότε τὸ δίκαιον ἐξετάζ, ὅταν ἴσην ἰσχὺν ἔχωσιν οἱ κρινόμενοι. ὅταν δὲ οἱ ἕτεροι προέχωσιν ἰσχύι, προστάπουσι καὶ τὸ δυνατόν. καὶ ἥπιονες, οὐκ αὐτὶ πλέουσιν. Ἡ μὲν δὴ νομίζομέν γε. ἐπειδὴ ὑμεῖς ὦ ἀθηναῖοι τ συμφέροντος μᾶλλον ἀξιοῦτε σοχαίζεσθαι. νομίζομεν ἡμῖν προσήκειν τ κοινὸν ἀγαθόν. τουτέστι, τ πρέπον τοῖς ἀσθενεστέροις χρῆσθαι. δεῖ γὰρ μὴ καταλύσαντας τοῖς κινδυνεύουσι τὰ προσήκοντα, καὶ τὰ δίκαια νέμεσθαι, καὶ μᾶλλον τ πρὸς ἀκρίβειαν δικαίου τυγχάνειν τοῖς ἥπιονας. ὃ δὴ καὶ ὑπάρχει ἡμῖν ὄντι ὦ ἀθηναῖοι. ἢ γὰρ δὴ μὴ ἡμῖν, αὐτοὶ σφαλέντες τοτὲ, παράδειγμα πᾶσιν τοῖς ἄλλοις γενήσεσθε. μεγάλως γὰρ ὑμᾶς οἱ νικήσαντες τιμωρήσονται καὶ αὐτοὶ τοῖς πολὺ ἡμᾶς χαλεπωτέρους γενομένοις.

πρὶν ἀδικεῖν τ γῆς, λόγους πρῶτον ποιησομένους ἐπεμέλλησαν πρέσβεις. οὓς οἱ μήλιοι, πρὸς μὲν τὸ πλῆθος, οὐκ ἤγαγον. ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς, καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον πολλῶν ἥκουσιν. οἱ δὲ τ ἀθηναίων πρέσβεις, ἔλεγον τοιάδε.

Λόγοι τ τῆς τ ἀθηναίων πρεσβείας πρὸς μηλίους.

" Ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι γίγνονται, ὅπως δὴ μὴ ξυνεχεῖ ῥήσει οἱ
" πολλοὶ ἐπαγωγὰ, καὶ ἀνέλεγκτα ἅπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν ἀπατηθῶσι, γιγνώ
" σκομεν γὰρ ὅτι τοῦτο φρονεῖ ὑμῶν ἢ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή, ὑμεῖς οἱ καθήμενοι,
" ἐπὶ ἀσφαλέστερον ποιήσατε. καθ' ἕκαστον γὰρ καὶ μὴ δ' ὑμεῖς ἐν ὀλίγῳ, ἀλλὰ πρὸς
" τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως λέγεσθαι βύβυς ὑπολαμβάνοντες, κρίνετε. καὶ πρῶ
" τον εἰ ἀρέσκοι ὡς λέγομεν ἐπράξατε. οἱ δὲ τ μηλίων ξύνεδροι, ἀπεκρίναντο. Ἡ μὲν
" εἰκεία τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους, οὐ λέγεται. τὰ δὲ τοῦ πολέμου
" παρόντα ἥδη, καὶ οὐ μέλλοντα, διαφέροντα αὐτ φαίνεται. ὁρῶμεν γὰρ αὐτοὺς
" τε κριτὰς ἥκοντας ὑμᾶς τ λεχθησομένων, καὶ τὴν τελευτὴν ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸ
" εἰκός. περιγενομένοις μὲν τῷ δικαίῳ, καὶ δι' αὐτὸ μὴ ἐνδοῦσι, πολέμου ἡμῖν φέ
" ρουσαν. πεφοβημένοις δὲ, δουλείαν. ΑΘΗΝΑΙΟΙ Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τ μελ
" λοντ λογισμὸν, ἢ ἄλλο τι ξυνήκετε, ἢ ἐκ τ παρόντ, καὶ ὧν ὁρᾶτε, πολὺ σωτηρίας
" βουλεύσοντες τῇ πόλει, παυσόμεθα αὖ. εἰδὼς τοῦτο, λέγοιμεν αὖ. ΜΗΛΙΟΙ.
" Εἰκὸς μὲν καὶ ξυγγνώμην ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας, ἄξια πολλὰ καὶ λέγοντας,
" καὶ δοκοῦντας, τρέπεσθαι. ἡμῖν μέντοι ξύνοδος, καὶ πολὺ σωτηρίας ἥδε παρεστι, καὶ
" ὁ λόγος, ᾧ προκαλεῖσθε τρόπῳ δοκεῖ, γίγνεσθω. ΑΘΗ. Ἡμεῖς τοίνυν οὐ
" τε αὐτοὶ μετ' ὀνοματ καλῶν, ὡς ἢ δικαίως τ μὴ δον καταλύσαντες ἀρχόμεν,
" ἢ ἀδικούμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα, λόγων μήκος ἄπιστον παρέξομαι, οὔθ' ἡμᾶς
" ἀξιοῦμεν, ἢ ὑπὸ λακεδαιμονίων ἄποικοι ὄντες, ξυστρατεύσασθαι, ἢ ὡς ἡμᾶς οὐ
" δὲν ἠδικηκότας λέγοντας, οἴεσθε πείσειν. τὰ δυνατὰ δ' ἕξ ὧν ἑκάτεροι ἀληθῶς
" φρονοῦμεν, διαπράσσεσθαι ἐπιστάμενοι πρὸς εἰδότας, ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀν
" θρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τ ἴσης ἀνάγκης κρίνεται. δυνατὰ δὲ οἱ προὔχοντες πρά
" σουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσι. ΜΗΛΙΟΙ
" Ἡ μὲν δὴ νομίζομέν γε χρήσιμον, ἀνάγκη γὰρ ἐπειδὴ ὑμεῖς οὕτω παρὰ δ
" δίκαιον, τὸ ξυμφέρον λέγειν ὑπόκεισθε, μὴ καταλύειν ἡμᾶς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν,
" ἀλλὰ ᾧ ἀεὶ ἐν κινδύνῳ γιγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα, καὶ δίκαια. καὶ πρὸς ἐνίους τ
"

ὁ πινικῶντες μὲν ὑμᾶς τοῖς δικαίοις, καὶ διαπὺ τὸ μὴ θέλοντες προχωρεῖν, ἂς πόλεμον δύθυς καταστήσόμεθα. τ δ' ἐντες δὲ ἴσως δικαιότερα ἡμῶν λεγόντων, δουλείαν κατ' αὐτ καταψηφιούμεθα. Τῶν λεχθησομένων. ὑπὸ τε ὑμῶν, καὶ ἡμῶν δηλονότι. Καὶ τὴν τελευτήν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁρῶμεν ἡμῖν δηλονότι. Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας ἕνεκα μελλόντων. ἃ μὲν ὑπονοήσαντες πολὺ τῆς μελλόντων ἐσεσθαι συνελυθατε, ἢ ἄλλο τι σκεψόμενοι, καὶ μὴ πολὺ σωτηρίας τῆς δυνάμεως ἐκ τῆς παρουτ, ἢ συχίαν ἄγοιμεν αὖ. εἰ δὲ πολὺ τ δύνασθαι σωθῆναι συνελυθατε, λέγοιμεν αὖ. Ἢ ἄλλο τι ξυνίκετε. τὸ ἢ, αὐτὸ τοῦ ἑτερ. Εἰκὸς μὲν, καὶ ξυγγνώμην. εἰκὸς ὑμᾶς ἐν τοιούτῳ καθεστῶτας ἄξια πολλὰ, καὶ ὑπονοοῦντας λέγοντας τρέπεσθαι. καὶ οὐ συγγινώσκετε ὑμῖν ὑποβούσιν. Μετ' ὀνοματ καλ. λέξεως δὲ πρεπ. Διαπράσσεσθαι. ἐπιστάμενοι καὶ ἡμ, καὶ ὑμ. Ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ. ὁ ἀνθρώπινος λογισμός φησι, τότε τὸ δίκαιον ἐξετάζ, ὅταν ἴσην ἰσχὺν ἔχωσιν οἱ κρινόμενοι. ὅταν δὲ οἱ ἕτεροι προέχωσιν ἰσχύι, προστάπουσι καὶ τὸ δυνατόν. καὶ ἥπιονες, οὐκ αὐτὶ πλέουσιν. Ἡ μὲν δὴ νομίζομέν γε. ἐπειδὴ ὑμεῖς ὦ ἀθηναῖοι τ συμφέροντος μᾶλλον ἀξιοῦτε σοχαίζεσθαι. νομίζομεν ἡμῖν προσήκειν τ κοινὸν ἀγαθόν. τουτέστι, τ πρέπον τοῖς ἀσθενεστέροις χρῆσθαι. δεῖ γὰρ μὴ καταλύσαντας τοῖς κινδυνεύουσι τὰ προσήκοντα, καὶ τὰ δίκαια νέμεσθαι, καὶ μᾶλλον τ πρὸς ἀκρίβειαν δικαίου τυγχάνειν τοῖς ἥπιονας. ὃ δὴ καὶ ὑπάρχει ἡμῖν ὄντι ὦ ἀθηναῖοι. ἢ γὰρ δὴ μὴ ἡμῖν, αὐτοὶ σφαλέντες τοτὲ, παράδειγμα πᾶσιν τοῖς ἄλλοις γενήσεσθε. μεγάλως γὰρ ὑμᾶς οἱ νικήσαντες τιμωρήσονται καὶ αὐτοὶ τοῖς πολὺ ἡμᾶς χαλεπωτέρους γενομένοις.

εἰσοντά τινα ὠφελυθῆναι. ὅπ δὲ ἐτῶ ὠφελεία παρέσομεν, τοῦτο δηλώσομεν. βουλόμεθα γὰρ αὖθυ πραγμάτων αὐτοί τε ὑμῶν ἄρξαι, καὶ ὑμᾶς σωθῆναι, συμφερόντως καὶ ἡμῖν, καὶ ὑμῖν. Σφαλέντες αὖ. τοῦ δικαίου.

Ἡμεῖς δέ, τῆς ἡμετέρας. αὖ καὶ καταλυθῇ φησιν ἡμῶν τὰ τῆς ἡγεμονίας, οὐκ ἀθυμοῦμεν περὶ τῆς καταστροφῆς. λακεδαιμόνιοι, γὰρ καὶ πάντες οἱ ἄρχειν εἰωθότες ἑτέρων, οὐ χαλεπῶς τοῖς νικηθεῖσι προσφέρονται. ὥστε οὐ λακεδαιμονίοις δεδίμεν, ἀλλὰ τοῖς ὑπηκόοις. οὗτοι γὰρ οὐκ εἰωθότες ἑτέρων ἄρχειν, ἐπιδὰν κρατήσωσι τῶν ἀρχόντων, ὠμότητα αὐτοῖς χρῶνται. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου, ἐν ἄλλῳ καιρῷ ἴσως πρέπει ἐξέσται. Οἱ ὑπήκοοι

» ἀκριβοῦς εἰσόντά τινα ὠφελυθῆναι. καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ ἥσσον τοῦτο, ὅσῳ καὶ
» ἐπὶ μεγίστῃ πιμορία σφαλέντες αὖ, τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε.
» ΑΘΗΝΑΙΟΙ Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς οὐκ ἂν ἡγησαίμεθα στέρησιν,
» πλουτήν. οὐ γὰρ οἱ ἄρχοντες ἄλλων ὥς περ καὶ λακεδαιμόνιοι οὗτοι, δεινοὶ τοῖς
» Νικηθεῖσιν. ἔτι δὲ οὐ πρὸς λακεδαιμονίοις ἡμῖν ὁ ἀγών, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ ὑπήκοοι τοῦ
» ἀρξαντος αὐτοὶ ἐπιθέμενοι κρατήσωσι. καὶ πολὺ μὲν τούτου, ἡμῖν ἀφεῖσθαι κίνδυνον,
» σθαι. ὡς δὲ ἐτῶ ὠφελεία παρέσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ, νῦν
» τοῖς λόγοις ἐροῦμεν, τῆς ἡμετέρας πόλεως, τοῦτο δηλώσομεν. βουλόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμᾶς ἄρξαι, χρησίμως δ' ὑμᾶς ἀμφοτέροις σωθῆναι. ΜΗΛΙΟΙ.
» Καὶ πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλῶσαι, ὡς περ καὶ ὑμῖν ἄρξαι. ΑΘΗ.
» Ὅπου ὑμῖν μὲν πρὸ τοῦ τὰ ἐναντία παθεῖν, ὑπακοῦσαι ἂν γένοιτο. ἡμεῖς δὲ μὴ
» διαφθείραντες ὑμᾶς, κερδαίνοιμεν ἄν. ΜΗΛΙΟΙ. Ὡς τὸ δ' ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς, φίλους μὲν εἶναι αὐτὸ πολεμίων. ξυμμάχους δὲ, μηδετέρων οὐκ ἀνδρίζοισθε. ΑΘΗ. Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἡ ἔχθρα ὑμῶν, ὅσον ἡ φιλία μὲν, ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος, δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλοῦμενον. ΜΗ. Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι εἰκὸς, ὥστε τοὺς τὲ μὴ προσήκοντας, καὶ ὅσοι ἀπήκοι ὄντες οἱ πολλοί, καὶ ἀπεστάντες πυκνὰ κεχείρωνται, ἐς τὸ αὐτὸ τιθέασθαι. ΑΘΗ. Δικαιώματα γὰρ οὐδ' ἑτέροις ἐλλείπειν ἡγοῦνται. καὶ τὰ δυνάμει δὲ, τοῖς μὲν, πολὺ γίγνεσθαι. ἡμᾶς δὲ, φόβῳ οὐκ ἀπεῖναι. ὥστε ἔξω καὶ τοῦ πλεονάζειν ἄρξαι. καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ καταστραφῆναι αὐτὰ παράσχοιτο. ἄλλως τε καὶ νησιώτας καὶ ἀσθενεστέρους ἑτέρων ὄντας, ἁμὴ περιγένοισθε. ΜΗ. Εὐδ' ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν. δεῖ γὰρ αὖ καὶ ἐνταῦθα
» ὥς περ ὑμεῖς τὸ δίκαιον λόγῳ ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες, τῷ μετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν πειθετε. καὶ ἡμᾶς δ' ἡμῖν χρήσιμον διδάσκοντας, εἰ τυγχάνοι καὶ ὑμῖν
» δ' αὐτὸ ξυμβαῖνον, ὠφελεῖσθαι πείθειν. ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι, ὡς
» οὐ πολεμώσεσθε αὐτοῖς, ὅπᾳ ἐς τάδε βλέψαντες, ἡγήσωνται ποτὲ ἡμᾶς καὶ
» ἐπὶσφας ἥξειν. καὶ τούτῳ, πάλλο, ἢ τοῖς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους, μεγαλύνε
» τι, τοῖς δὲ μὴ δὲ μελλήσοντας γενέσθαι, ἄκοντας ἐπάγεσθε. ΑΘΗ.

τὲ ἐξεῖ. Οἱ ὑπήκοοι
του τῶν ἀρξαντων.
τοῦ πολέμου δηλονότι. Βουλόμθοι ἀπόνως μέν. οἱ ἀθηναῖοι δηλονότι πρεσβεύουσιν. Ἀμφοτέροις σωθῆναι. καὶ ἡμῖν, καὶ ὑμῖν.

Καὶ πῶς χρήσιμον. πῶς φησὶν ὁμοίως χρήσιμον ὡς περ ὑμῖν, ἄρξαι, οὕτως ἡμῖν δουλῶσαι. Ὅπου ὑμῖν μὲν πρὸ τοῦ τὰ δ' ἐναντία. ὅπου ὑμεῖς μέν αι δύνασθε ὑπακούσαι τε, οὐδὲν δ' ἂν πεῖσεσθε. ἡμεῖς δ', εἰ μὴ διαφθείραιτε ὑμᾶς, ἕξομεν ὑμῖν εἰς δέον χρῆσθαι. Οὐ γὰρ τοσοῦτον ὑμᾶς. ἐχθροὺς μὲν ὑμᾶς ἔχοντες, οὐδὲν βλαβησόμεθα, μᾶλλον δ' ὠφελησόμεθα, πικμήριον τῆς ἰσχύος ἡμῶν, καὶ δήλωμα τοῖς ἀρχομένοις παρέχοντες, δ' ὑμᾶς καταδουλώσασθαι. φίλοις δὲ χρησόμεθα, διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν τὸ δ' ἀσφαλὲς νομιζόμενοι. ὡς φοβούμενοι ὑμᾶς. Σκοπεῖτε δ' ὑμεῖς οὕτως. ἤδη τὴν Ἀθηναίων ὅπως οἱ σύμμαχοι ἀσθένειαν ἡμῖν καταγνώσονται, οἱ μὲν ἥλιοι ὑπερφέροντες φασὶν, δ' οἱ ὑπήκοοι ὑμῖν τὸ κρίνουσιν, δίκαιον. ὥστε ἐν ᾧ αὖ τι θέσθαι, καὶ ὁμοίως ἀξιοῦν καταδουλοῦσθαι τοὺς τε μηδὲν προσήκοντας ὑμῖν ὡς περ ἡμᾶς, καὶ τοὺς ἀπήκοις μὲν ὑμῖν ὄντας, ἀποστάντας δὲ, καὶ διὰ τὸ χειρωθέντας. Ἄλλως τε καὶ νησιῶται ἰσχύοντες ταῖς γνώσι μᾶλλον. ἢ καὶ τὰ τῆ ἤπείρου. οἱ ὑπήκοοι ὑμῖν. δικαιολογίας μέν οὔτε τοῖς ἡμετέροις ἀποίκοις ἀποστάντας ἀπρεπῆ νομίζουσιν, οὔτε τοῖς μὴ προσήκοντας ἡγοῦνται. τοῖς δὲ μὴ καταστραφέντας ὑπ' ἡμῖν, οὐχὶ διὰ δίκαιον, ἀλλὰ διὰ ἰσχὺν μένειν ἐλευθέρους, καὶ ἡμᾶς αὐτοῖς μὴ ἐπιέναι. οὐ διὰ δικαιοσύνην, ἀλλὰ φοβουμένους. ὥστε δὲ καταστραφέντι, οὐ μόνον ἡμῖν περίεσθαι τὸ πλέον ἄρχειν, ἀλλὰ καὶ ἀσφάλεια προσέσται. ὡς αὖ μὴ καταφρονουμένοις ὑπὸ τῶν συμμάχων. Ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσι. μήτε τοῖς Ἀθηναίοις, μήτε τοῖς λακεδαιμονίοις. πῶς οὐ πολεμώσεσθε δὲ πόλεμον ἐμβαλεῖτε. Ὅταν ἐς τάδε. τὰ ἡμέτερα παθεῖν. Εὐ δὲ ἐκείνῳ νομίζετε ἀσφάλειαν. ἐν δὲ ἐκείνῳ οὐχ ἡγεῖσθε ἀσφάλειαν εἶναι, ἐν τῷ μὴ καταστραφῆναι ὑμᾶς μὴ προσήκοντας καταστρέφεσθαι. δεῖ γὰρ ὥς περ ὑμεῖς ἐκκρούσαντες ἡμᾶς, τῆς δικαιολογίας ἀξιοῦτε πείθειν, ὥς τε ὑπακούειν ὑμῖν, σχολάζοντες τὰ ὑμῖν αὐτὰ συμφέροντος, οὕτω καὶ ἡμᾶς τὰ ἡμῖν αὐτὰ λυσιτελοῦς πράσσεσθαι διδάσκειν, ὅτι καὶ ἡμῖν δ' αὐτὸ, συμφορον. τουτέστι, τὸ μὴ καταδουλώσασθαι τοὺς προσήκοντας τοὺς γὰρ μηδετέρους ξυμμαχοῦντας, ὡς οὐ πολεμήσετε πολεμίους, ἐπειδὰν ἀφελέσθαι δὲ τὰ τῶν ὑμῖν, ὑποπτεύουσι καὶ αὐτὸ ἀπιστεῖν. καὶ τοῦτο μὲν, πάλλο, ἢ καὶ πρόσθεν πολεμίους αὐξήσετε, καὶ τοῖς μὴ διανοηθέντας ὑμῖν τὴν ἀρχὴν πολεμεῖν, ἄκοντας αὐτὸ ποιεῖν ἀναγκάσετε.

Οὐ γὰρ νομίζομεν τὴν τῶν ἀδυνάτων ἐπιθυμίαν τῶν ἐνδεχομένων αἵρεσιν ἐμποδὼν εἶναι. ἐπιδεῖ γὰρ ἕκαστος ἐν ἃ μὴ ἐπίσταται ἢ μὴ δύναται ἐπιθυμεῖν, ἐπιθυμήσας δὲ καὶ κτήσασθαι τὰ μὲν διὰ τῆς αὐτοῦ διανοίας, τὰ δὲ διὰ τῶν ἑτέρων χρημάτων, τὰ δὲ διὰ τῆς τύχης, ἃ ἐνδέχεται πράττειν τοὺς πλείους, καὶ ἐν τούτοις ἐπιτυγχάνειν ἱκανῶς· ἃ δὲ μὴ δύναται ἐπιτυγχάνειν, ἐν τούτοις ἀναγκαῖον ἀποτυγχάνειν τοὺς πλείους, καὶ πρὸς ἃ μὴ ἐπιτήδειοι τοῦτο ποιεῖν, ἐν τούτοις ἀναγκαῖον ἀποτυγχάνειν τοὺς πλείους καὶ τοὺς ἐπιεικεστάτους. ἐὰν δὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπὶ τὰ ἐνδεχόμενα μόνα τις ἄγῃ, οὐδὲν ἔσται κωλῦσαι μὴ οὐ πάντα τὰ ἐνδεχόμενα ἐπιθυμεῖν καὶ κτᾶσθαι. Τὴν οὖν ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς ἐνδεχομένοις ἀναγκαῖον εἶναι τοῖς ἐπιεικέσιν. Ἔστι δὲ τοιοῦτον καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν τοῦ ὁμοίου τυχεῖν ὅπερ οἱ γονεῖς τῶν τέκνων· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἀδυνάτοις ἐνίοτε ἡ ἐπιθυμία ἐστίν. ἐὰν γὰρ ἐπιθυμήσωσιν οἱ γονεῖς ἀθανάτους εἶναι τοὺς παῖδας, ἢ ἐὰν ἐπιθυμήσωσιν ἐπιστήμονας εἶναι καὶ

χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς. τὸ ἑξῆς, πρὸς δύναμίν τε τὴν ὑμετέραν, καὶ τὴν τύχην ἀγωνίζεσθαι. τὸ δὲ ἀ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, οὔπω πρὸς αὐτίσον τε, καὶ τύχην, καὶ δύναμιν τὴν ὑμετέραν ἀγωνιζόμεθα. Τῷ ἐλλείποντι τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν. Θρασυνόμεθα. ἡγούμεθα. Εἰς τὸ θεῖον νομίσεως. νομίσεως μὲν εἶπε, διὰ τὰ νενομισμένα. Εἰς σφᾶς δὲ αὐτοὺς βουλήσεως. τῆς εἰς ἀνθρώπους δὲ ἁπλοότητος προαιρέσεως. Ἡγούμεθα γὰρ τό, τε θεῖον. ὅτους, οὐκ ἐλάττου ἡγούμεθα δυνήσεσθαι ἡμῖν ἔσεσθαι τοὺς θεοὺς, ἢ περ ὑμῖν. οὐδὲν γὰρ ἔξω πράττομεν, οὔτε τῷ εἰδέναι μείονες περὶ τοὺς θεοὺς, οὔτε τῷ πρὸς ἀνθρώπους δικαίων. τό, τε γὰρ θεῖον θεραπεύομεν κατὰ δόξαν τοιαύτην αὐτοῦ ἀνθρώπων ἕνεκα, τοὺς τε ἀνθρώπους ἡγούμεθα φύσει γεγονέναι πρὸς τὸ ἄρχειν, ὧν κρατοῦσιν. ὥστε οὔτε αὐτοὶ νομοθετήσαντες τοῖς πρὶν τοῦ ἄρχειν, οὔτε κειμένῳ νόμῳ χρώτῳ χρησάμενοι παραλαβόντες δὲ ἕτερον, καὶ τοῖς ἔπειτα καταλείψαντες, ἄρχομεν ὧν αἱ κρατήσωμεν, ἴσμεν ὅτι καὶ ὑμεῖς, καὶ ἄλλος ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τῇ ὁμοίᾳ δυνάμει γένοιτο, ἡμῖν, τὸ αὐτὸ ἂν ἔπραττεν. Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο. ὥστε οὐ δικαίως φοβούμεθα ἐλάττους ὑμῶν δύμενες ἐξ ἴσου θεῖον. ἔπειδὲ τοῖς λακεδαιμονίους δοκεῖ τε βοηθήσειν ὑμῖν, αἰσχρὸν νομίζοντας περὶ δεῖν τοῖς ἀποίκους πολεμουμένους, δ' μὲν ὑμῶν μακαρίζομεν ἀφροκάλου. τὸ δὲ ἄφρον, οὐκ ἐπαινοῦμεν. λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς μὲν ἀλλήλους, καὶ τὴν κοινὴν πολιτείαν, τὰ πλεῖστα μετ' ἀρετῆς πράττουσι, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ὅπως ἔχουσι, μάλιστα αὖ τις ὑμῖν ἐν βραχεῖ δηλώσειεν, καὶ πολλὰ ἔπειν ἔχων, ὅτι πάντων ἀνθρώπων, ὧν ἴσμεν ἐκ φανερώτατα, λακεδαιμόνιοι ἐν τοῖς πρὸς ἀλλήλους ξυναλλαγαῖς, τὰ μὲν ἑαυτοῖς ἡδέα. ταῦτα καὶ καλὰ νομίζουσι. τὰ δὲ συμφέροντα αὐτοῖς, καὶ μὴ δίκαια. ὥστε οὐκ ἔστιν ἀλογίστως διανοεῖσθαι περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, προσδεχομένων τὴν παρ' ἐκείνων βοήθειαν. εἰ τοίνυν τῶν Ἀθηναίων ὅτι λακεδαιμόνιοι τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος οὐ τοσοῦτον, φασὶν οἱ μέλλοι, ὅτι διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον, τοῖς λακεδαιμονίους, καὶ μάλιστα ἔχειν ὑμῖν βοηθούς, ὅπως μὴ τοῖς μὲν δυνοῦσι τῶν ἑλλήνων, ἄπιστοι φανῶσιν, ὑμᾶς δὲ τοῖς πολεμίοις ὠφελήσουσι, προδόντες ὑμᾶς τοῖς συμμάχους. Οὐκοῦν οἴεσθαι. ἀλλ' οὕτω ὥσπερ ἴστε, συμφέρει μὲν τὸ μετ' ἀσφαλείας ἔκαστα πράττειν. τὸ καλὸν, καὶ τὸ δίκαιον, διὰ κινδύνων πολυγίγνεται. λακεδαιμόνιοι δὲ, τοῖς κινδύνους πολυ ἔασιν. Ἀλλὰ καὶ τοῖς κινδύνους. ἀλλὰ καὶ τὸν κίνδυνον αὐτοῖς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀναδέξασθαι ἡγούμεθα, καὶ πεπείσμεθά γε μᾶλλον ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ ὑπὲρ ἄλλων αὐτοῖς διακινδυνεύσειν. εἰς τε γὰρ τὰς χρείας ὠφέλιμοι τυγχάνομεν αὐτοῖς ἐγγὺς τῆς πελοποννήσου κείμενοι, διὰ συγγένειαν.

χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς δοκοῦμεν νομίζομεν, πρὸς δύναμίν τε τὴν ὑμετέραν, καὶ τὴν τύχην. ἃ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται ἀγωνίζεσθαι. ὅμως δὲ πιστεύομεν τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θείου μὴ ἐλασσώσεσθαι, ὅτι σώφρονες πρὸς οὐ δικαίους ἱστάμεθα. τῆς δὲ δυνάμεως τῷ ἐλλείποντι, τῇ Λακεδαιμονίων ἡμῖν ξυμμαχίᾳ προσέσεσθαι, αἰτοῦ κρατοῦσιν. ὥστε οὔτε αὐτοὶ νομοθετήσαντες, τοῖς πρὶν τοῦ ἄρχειν, οὔτε κειμένῳ νόμῳ χρώτῳ χρησάμενοι παραλαβόντες δὲ ἕτερον, καὶ τοῖς ἔπειτα καταλείψαντες, ἄρχομεν ὧν αἱ κρατήσωμεν, ἴσμεν ὅτι καὶ ὑμεῖς, καὶ ἄλλος ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τῇ ὁμοίᾳ δυνάμει γένοιτο ἡμῖν, τὸ αὐτὸ ἂν ἔπραττεν. Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο. ὥστε οὐ δικαίως φοβούμεθα ἐλάττους ὑμῶν δύμενες ἐξ ἴσου θεῖον. ἔπειδὲ τοῖς λακεδαιμονίους δοκεῖ τε βοηθήσειν ὑμῖν, αἰσχρὸν νομίζοντας περὶ δεῖν τοῖς ἀποίκους πολεμουμένους, δ' μὲν ὑμῶν μακαρίζομεν ἀφροκάλου. τὸ δὲ ἄφρον, οὐκ ἐπαινοῦμεν. λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς μὲν ἀλλήλους, καὶ τὴν κοινὴν πολιτείαν, τὰ πλεῖστα μετ' ἀρετῆς πράττουσι, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ὅπως ἔχουσι, μάλιστα αὖ τις ὑμῖν ἐν βραχεῖ δηλώσειεν, καὶ πολλὰ ἔπειν ἔχων, ὅτι πάντων ἀνθρώπων, ὧν ἴσμεν ἐκ φανερώτατα, λακεδαιμόνιοι ἐν τοῖς πρὸς ἀλλήλους ξυναλλαγαῖς, τὰ μὲν ἑαυτοῖς ἡδέα. ταῦτα καὶ καλὰ νομίζουσι. τὰ δὲ συμφέροντα αὐτοῖς, καὶ μὴ δίκαια. ὥστε οὐκ ἔστιν ἀλογίστως διανοεῖσθαι περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, προσδεχομένων τὴν παρ' ἐκείνων βοήθειαν. εἰ τοίνυν τῶν Ἀθηναίων ὅτι λακεδαιμόνιοι τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος οὐ τοσοῦτον, φασὶν οἱ μέλλοι, ὅτι διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον, τοῖς λακεδαιμονίους, καὶ μάλιστα ἔχειν ὑμῖν βοηθούς, ὅπως μὴ τοῖς μὲν δυνοῦσι τῶν ἑλλήνων, ἄπιστοι φανῶσιν, ὑμᾶς δὲ τοῖς πολεμίοις ὠφελήσουσι, προδόντες ὑμᾶς τοῖς συμμάχους. Οὐκοῦν οἴεσθαι. ἀλλ' οὕτω ὥσπερ ἴστε, συμφέρει μὲν τὸ μετ' ἀσφαλείας ἔκαστα πράττειν. τὸ καλὸν, καὶ τὸ δίκαιον, διὰ κινδύνων πολυγίγνεται. λακεδαιμόνιοι δὲ, τοῖς κινδύνους πολυ ἔασιν. Ἀλλὰ καὶ τοῖς κινδύνους. ἀλλὰ καὶ τὸν κίνδυνον αὐτοῖς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀναδέξασθαι ἡγούμεθα, καὶ πεπείσμεθά γε μᾶλλον ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ ὑπὲρ ἄλλων αὐτοῖς διακινδυνεύσειν. εἰς τε γὰρ τὰς χρείας ὠφέλιμοι τυγχάνομεν αὐτοῖς ἐγγὺς τῆς πελοποννήσου κείμενοι, διὰ συγγένειαν.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον δικαιοσύνης οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα, λελείψεσθαι. οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας, τῶν μὲν, ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, τῆς δ' ἐς σφᾶς αὐτοὺς βουλήσεως, δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν. Ἡγούμεθα γὰρ τό, τε θεῖον δόξῃ, τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς διαπαντὸς ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας οὗ ἂν κρατῇ, ἄρχειν. καὶ ἡμεῖς οὔτε θέντες τὸν νόμον, οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρησάμενοι. ὄντα δὲ παραλαβόντες, καὶ ἐσόμενον ἐς ἀεὶ καταλείψοντες, χρώμεθα αὐτῷ. εἰδότες καὶ ὑμᾶς ἂν, καὶ ἄλλους ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, δρῶντας ἂν αὐτό. καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον, οὕτως ἐκ τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι. τῆς δὲ ἐς λακεδαιμονίους δόξης, ἵν' διὰ τὸ αἰσχρὸν δὴ βοηθήσειν, ὑμῖν πιστεύετε αὐτοῖς, μακαρίσαντες ὑμᾶς τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ξηλοῦμεν τὸ ἄφρον. λακεδαιμόνιοι γὰρ, πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς καὶ τὰ αὑτῶν χώρια νόμιμα, πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται. πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, πολλὰ αὖ τις ἔχων εἰπεῖν, ὡς προσφέρονται, ξυνελὼν μάλιστ' ἂν δηλώσειεν, ὅτι αὖ φανέστατα ὧν ἴσμεν, τὰ μὲν ἡδέα, καλὰ νομίζουσι. τὰ δὲ ξυμφέροντα, δίκαια. καὶ τοι οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας νῦν ἀλόγου σωτηρίας, πιστωτὴ διανοία. ΜΗΛΙΟΙ Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἥδιστα πιστεύομεν τῷ ξυμφέρωντι αὖτ, μηλίους ἀποίκους ὄντας, μὴ βουλεσθαι προδόντας. τοῖς μὲν δύγοις τῶν ἑλλήνων, ἀπίστοις καταστῆναι. τοῖς δὲ πολεμίοις, ὠφελίμοις. ΑΘΗΝΑΙΟΙ.

Οὐκοῦν οἴεσθε τὸ ξυμφέρον μέν, μετὰ ἀσφαλείας ἦναι. τὸ δὲ δίκαιον, καὶ καλὸν, μετὰ κινδύνου δράσαι. οἱ λακεδαιμόνιοι ἥκιστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τολμῶσιν. ΜΗΛΙΟΙ Ἀλλὰ καὶ τοῖς κινδύνους τε ἡμῶν ἕνεκα μᾶλλον ἡγούμεθ' αὖ ἐγχειρίσασθαι αὐτοῖς, καὶ βεβαιοτέρους ἢ ἐς ἄλλους νομιεῖν. ὅσῳ πρὸς μὲν τὰ ἔργα τῆς πελοποννήσου, ἐγγὺς κείμεθα. τῆς δὲ γνώμης, τῷ ξυγγενεῖ, πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν. ΑΘΗΝΑΙΟΙ.

Τὸ δ' ἐχυρὸν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις. τοῖς ἀεὶ συμμαχίαν φησὶ παρακαλουμένοις, ἐχυρὸν φαίνεται πρὸς τὸ βοηθῆσαι, οὐχ ὅτι δύνοιτο τῇ παρακαλούντων, ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτῇ, ἢν λακεδαιμόνιοι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐξετάζουσι. καὶ διὰ τοῦ ἐχυρῶς ἐξετάζειν, καὶ τῇ ἰδίᾳ δυνάμει πολλάκις ἀπιστοῦσι. διὰ τοῦτο γε τοι μετὰ συμμάχων πολλῶν ἀεὶ στρατεύουσι τοῖς πέλας, ὡς τε οὐκ ἄλλος αὐτοῖς ἡμῶν θαλαττοκρατούντων, εἰς νῆσον ἔνεκεν ὑμῶν περαιώσασθαι, εἰδότας ὅτι κατὰ τοῦτο ἥσσους ἡμῶν ἐσμεν. οἱ δὲ, καὶ ἄλλοις αὖ ἔχοιεν πέμψαι. ἀλλὰ εἰ καὶ αὐτοὶ πλεύσαιμεν, οὐ νήσους, ἔχουσί γε συμμάχους ἄλλους ἡμῖν πέμψαι βοηθούς. Πολὺ δὲ τὸ κρητικὸν πέλαγος. μεγάλου τε ὄντος τοῦ κρητικοῦ πελάγους, δι' οὗ πέμψουσι τὴν βοήθειαν, μᾶλλον γὰρ οἱ πεμφθέντες, δυνήσονται λαθόντες ὑμᾶς, θαλαττοκρατοῦντας, σώθηναι πρὸς ἡμᾶς, ἢ αὖ ὑμεῖς οἱ κρατοῦντες τῆς θαλάσσης, συλλαβεῖν αὐτούς. ἢ δὲ καὶ τοῦτο διαμάρτοιεν, τὴν γῆν ἡμῶν δῃώσουσι, καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις, ὅσοις βραδῶς δας οὐκ ἐπῆλθε, χάρσονται, ὥστε ὑμῖν οὐ πολὺ τῆς μὴ παρόσης κούσης τῆς ἡμετέρας ὠφελίας ἔσται, ἀφ' ἃ πολὺ τῆς τῶν συμμάχων. καὶ τῆς ὑμετέρας. Τοῦτο μὲν καὶ παρεσκευασμένοις. τοῦτων μὲν καὶ ὑμεῖς παρεσκευάσθε, καὶ οὐκ ἀπειθήμονές ἐστε, ὅπου δέποτε Ἀθηναῖοι πολιορκοῦντες ἑτέρους ἀπεχώρησαν, διὰ δὲ φοβηθῆναι πολὺ τὸ συμμάχων, καὶ πολὺ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν δηουμένης. ἐκεῖνο δὲ ἐνθυμούμεθα, ὅτι πολιορκίας Ἀθηναῖοι διὰ ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ, ὅτι φήσαντες πολιορκίας ἀθηναῖοι διὰ ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ, ὅτι φήσαντες τὴν πολιορκίαν ἀθηναίοις διὰ ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ, ὅτι φήσαντες τις πολιορκίας ἀθηναῖοι διὰ ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ, ὅτι φήσαντες πολιορκίας ἀθηναῖοι διὰ ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ, ὅτι φήσαντες τις

» Οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν, ἢ ἅπερ καὶ τοπρῶτον ὦ ἀθηναῖοι, οὔτ' ἐν ὀλίγῳ χρό-
» νῳ πόλεως, ἑπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης, τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα. ἀνὰ
» τε μέχρι τοῦδε σωζούσῃ τύχῃ ἐκ τ' θείου αὐτὴν, καὶ τῇ ἀπὸ τ' ἀνθρώπων καὶ λα
» κεδαιμονίων πιμωρίᾳ πιστεύοντες, πειρασόμεθα σώζεσθαι. προκαλούμεθα δὲ
» ὑμᾶς, φίλοι μὲν εἶναι, πολεμίοις δ' μηδ' ἑτέροις. καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆ
» σαι σπονδὰς ποιησαμένους, αἵ τινες δοκοῦσιν ἂν ἴσαι καὶ ἀμφοτέροις. οἱ μὲν
» δὴ μήλιοι, τοσαῦτα ἀπεκρίναντο. οἱ δ' ἀθηναῖοι, διαλυομένοις ἤδη ἐκ τῶν λόγων,
» ἔφασαν.

» Ἀλλ' ἔν γε μόνοι τε ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων ὡς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλ
» λοντα τῶν ὁρωμένων, σαφέστερα κρίνετε. τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι, ὡς γι
» γνόμενα ἤδη θεᾶσθε. καὶ Λακεδαιμονίοις, καὶ τύχῃ, καὶ ἐλπίσι πλεῖον δὴ τι πα
» ραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες, πλεῖον καὶ σφαλήσεσθε.

Καὶ οἱ μὲν ἀθηναίων πρέσβεις, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στράτευμα. οἱ δὲ στρατη
γοὶ αὐτῶν, ὡς οὐδὲν ὑπήκουον οἱ μήλιοι, πρὸς πόλεμον εὐθὺς ἐτρέποντο. καὶ δι-
ελόμενοι κατὰ πόλεις πολιορκεῖσθαι κύκλῳ τοὺς μηλίους, καὶ ὕστερον φυλα
κὴν σφῶν πεποιήσαντο καὶ τῇ ξυμμαχίᾳ καταλιπόντες οἱ ἀθηναῖοι καὶ κατὰ γῆν καὶ
κατὰ θάλασσαν, ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τ' στρατοῦ. οἱ δὲ λειπόμενοι, παραμένον
τες, ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον. καὶ ἄργει οἱ κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἐσβαλόν
τες ἐς τὴν φλιασίαν, καὶ λοχισθέντες ὑπότε στρατεύσειαν, καὶ στρατεύσαντες
φυγάδων, διεφθάρησαν ὡς ὀγδοήκοντα, καὶ οἱ ἐκ τῆς πύλου ἀθηναῖοι, λακεδαι
μονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον. καὶ Λακεδαιμόνιοι δι' αὐτὸ, τὰς μὲν σπονδὰς, οὐ
δ' ὡς ἀφέντες, ἐπολέμουν αὐτοῖς. ἐκήρυξαν δὲ, εἴ τις βούλεται παρὰ σφῶν ἀθη
ναίους λῃΐζεσθαι, καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίων τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς
ἀθηναίοις. οἱ δ' ἄλλοι Πελοποννήσιοι, ἡσύχαζον. εἶλον δὲ καὶ οἱ μήλιοι τῶν ἀθη
ναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν, προσβαλόντες νυκτὸς, καὶ
ἀνδρας τε ἀπέκτειναν. καὶ ἐσπένεγκάμενοι σῖτόν τε καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναν
το χρήματα, ἀνεχώρησαν, ἡσύχαζον, καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἔμενον τὴν φυλα
κὴν τοὔπειτα παρεσκευάζοντο. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα. Τοῦ δ' ὑπογιγνο
μένου χειμῶνος, Λακεδαιμόνιοι μελλήσαντες ἐς τὴν ἀργείαν στρατεύειν, ὡς
αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίγνετο, ἀνεχώρησαν. καὶ ἀρ
γεῖοι δὲ τὴν ἐκείνων μέλλησιν, τ' ἐν τῇ πόλει τινὰς ὑποτοπήσαντες, τοὺς μὲν,
ξυνέλαβον οἳ δ' αὐτοὺς καὶ διέφυγον. καὶ οἱ μήλιοι περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αὖτις
καθ' ἕτερόν τι τοῦ περιτειχίσματος εἷλον τῶν ἀθηναίων, παρόντων οὐ πολλῶν
τῶν φυλάκων. καὶ ἐλθούσης στρατιᾶς ὕστερον ἐκ τῶν ἀθηνῶν ἄλλης, ὡς ταῦτα
ἐγίγνετο, ὃς ἦρχε Φιλοκράτης ὁ Δημέου καὶ κατακράτος ἤδη πολιορ
κούμενοι, ξυμμίξαντες καὶ προδοσίας τινος, ἀφ' ἑαυτῶν ξυνεχώρη
σαν τοῖς ἀθηναίοις, ὥστ' ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλεῦσαι. οἱ
δὲ ἀπέκτειναν μηλίων, ὅσους ἡβῶντας ἔλαβον. παῖ
δας δὲ καὶ γυναῖκας. ἀνδραποδίσαντο. τὸ δὲ
χωρίον αὐτοὶ ᾤκησαν, ἀποίκους
ὕστερον πεντακοσίους
πέμψαντες.

Οὔτε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια. ὅπερ ἔτι ἑπτακόσια τμῆλος ἦν νῆσος ὑπὸ λακεδαιμονίων ἐλευθέρως οἰκηθεῖσα. ὕστερον ὑπὸ ἀθηναίων ἅπαν δουλείᾳ ὀξεπολιορκήθη.

Τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι. τὰ δὲ ἄδηλα δι' τὸ βουλεύεσθαι οὕτως ἔχειν οἷα ἔθε, καθάπερ τὰ παρόντα, καὶ γιγνόμενα θεᾶσθε.

Ὡς γιγνόμενα. ὁρώμενα. ἐνεργούμενα.

Παραβεβλημένοι. πρόβλημα αὐτοὺς, καὶ ὄρυμα ἔχοντες.

Ἀμεινον τὴν φυλακὴν. τῆς μήλου.

Ἤδη πολιορκούμενοι. οἱ μήλιοι.

Ὥστ' ἐκείνους. τοὺς ἀθηναίους.

Βοδρέστερον πόλεμον αὐήρουν το. ἀπὸ κοινοῦ γὸ, ἀπείροι ὄντες. Εν εἰκοσὶ τὰδίοις. γράφε ται εἰκοσὶ τὰδίων μάλιστα μέτρῳ. ἔστι δὲ κατὰ τοῦτο τὴν γραφὴν πρῳπὴ ἡ ἐν προ θέσει. Αρκείτω δὲ ὡς πρωτοῖς τε εἴρηται. πρῷ τῷ παρ' ὁ μέρῳ κυκλώσεων, καὶ λαστρυ γόνων, ὅπ τὴν οἰκελίαν ᾠκουν. Καὶ πρότεροι. τῷ λαστρυγόνων. Ιβηρες ὄντες. ἰβή ρων ἄποικοι οἱ οἰκελοί. γὸ λιγύων ἀναστάντες. ἦγουν μεθανάσται, καὶ μέτοικοι γεγονότες.

Τὰ πρὸς ἑσπέραν τῆς οἰκελίας. ἦγουν πρὸς γὸ δυτικὸν μέρος τῆς οἰκελίας.

Ες τὴν οἰκελίαν τραγὺς πολύς. τῷ οἰκελῶν δηλογότι.

Ρέος τὰ μεσημβρινά, καὶ ἑσπέρια. πρῷ γὸ λιλύβαιον, καὶ ἀκρότερον τῆς νήσου.

Εσπὲι διέβησαν ἔτη ἐγγὺς τριακόσια διέβησαν οἱ ἀπὸ τῆς οἰκελίας δηλογότι.

Απολαβόντες. αὖτι τοῦ ἀποτειχίζοντες. γράφετ δ αὐτὰ λαβόντες.

Εσπειδὴ δὲ οἱ ἕλληνες. ἤτοι οἱ φοίνικες. Εγγὺς τ ἐλύμων οἰκισάντες. ὁμοῦ μὲν δὴ γὸ ἐλύμοις ὄντας φίλους, καὶ οἰκοῦντας αὐτοβιόσως συμμαχοῖν το. ὅμως δὲ δὴ καρχηδονίους οἱ τινες ἐκ φοινίκης ὄντες το αὖ ἐκαθεν, τοῖς μεσημβρινοῖς τῆς οἰκελίας. Τῶν ἡρακλεῖδῶν ἐκ κορίνθου. οἱ συρακούσιοι, καὶ κορίνθιοί ἦσαν.

Υστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω προτειχισθεῖσα. τοπρῶτον οἱ συρακούσιοι γὸ νησίδιον ᾠκισαν μόνον. αὖθις δ' μὴ χωροῦν-

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ. ΕΚΤΗ.

Οὗ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, ἀθηναῖοι ἐβούλοντο αὖθις μείζονι παρασκευῇ τῆς μετὰ λάχητος καὶ Εὐρυμέδοντος, αὖτι Σικελίαν πυθόμενοι, καταστρέψασθαι δὲ ὑμαντο, ἀπείροι οἱ πολλοὶ ὄντες τοῦ μεγέθους τῆς νήσου, καὶ τῷ ἐποικούντων τοῦ πλήθους καὶ ἑλλήνων, καὶ βαρβάρων, καὶ ὅπ οὐ πολλῷ τινι ὑπόδεέστερον πόλεμον αὐήρουντο, ἢ τῷ πρὸς πελοποννησίους. Σικελίας γὰρ πᾶσα μὲν ἔξιν ὀλκάδι οὐ πολλῷ τινι ἔλλασσον, ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν. καὶ τοσαύτη οὖσα, ἐν εἰκοσὶ τὰδίων μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης διείργεται, γὸ μὴ ἄπειρος οὖσα. φοίσθη δὲ ὧδε τοπάρχαιον, καὶ τοσάδε ἔθνη ἔχει τὰ ξύμπαντα. Γαλαῶται μὲν λέγονται ἐν μέρει τινὶ τῆς χώρας, κύκλωπες, καὶ λαστρυγόνες οἰκῆσαι. ὧν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω ἀκριβῶσαι, οὔτε ὁπόθεν ἦσαν ἦλθον, ἢ ὅποι ἀπεχώρησαν. ἀρκείτω δὲ ὡς πρωτοῖς τε εἴρηται, καὶ ὡς ἕκαστός τις γιγνώσκει πρὸς αὐτῶν. Σικανοὶ δὲ μετ' αὐτοὺς πρῶτοι φαίνονται οἰκισάμενοι. ὡς μὲν αὐτοί φασι, καὶ πρότεροι, δῆ γὸ αὐτόχθονες εἶναι. ὡς δὲ ἡ ἀλήθεια εὑρίσκεται, Ιβηρες ὄντες καὶ ἀπὸ τοῦ Σικανοῦ ποταμοῦ, ὃν Ιβηρίς, ὑπὸ λιγύων ἀναστάντες. καὶ ἀπ' αὐτῶν σικανία πότε ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο, πρότερον τριναχρία καλουμένη. οἰκοῦσι δὲ ἔτι καὶ νῦν, τὰ πρὸς ἑσπέραν Σικελίας. Ἰλίου δὲ ἁλισκομένου, τῷ τρώων τινὲς διαφυγόντες ἀχαιοὺς, σκοίοις ἀφικνοῦνται πρὸς τὴν Σικελίαν. καὶ ὁμόροι τοῖς Σικανοῖς οἰκήσαντες, ξύμμαχοι μὲν ἐλυμοι ἐκλήθησαν. πόλεις δ' αὐτῶν ὄρυξ τε, καὶ ἔγεστα. προσξυνῴκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ φωκεών τινες, τῷ ἀπὸ τροίας τότε χειμῶνι ἐς λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν ἀπ' αὐτῆς κατενεχθέντες. Σικελοὶ δ' ὅξ Ιταλίας, ἐν ταύθα γὰρ ᾤκουν, διέβησαν ἐς Σικελίαν, φεύγοντες ὁσικούς. ὡς μὲν εἰκὸς καὶ λέγεται ἔπει ἐχεδίων, τηρήσαντες γὸν πορθμόν, κατιόντος τοῦ αὔεμου. τάχα αὖ δὲ καὶ ἄλλως ἔπλευσαν ἔτη ἐπλεύσαντες. ἔδοσι δὲ καὶ νῦν ἔτι ἐν τῇ Ιταλίᾳ Σικελοί. καὶ ἡ χώρα ἀπὸ Ιτάλου βασιλέως τινος ἀρκάδων τοῦνομα τοῦτο ἐσχόντος, οὕτως Ιταλία ἐπωνομάσθη. ἐλθόντες δὲ ἐς τὴν Σικελίαν στρατὸς πολὺς, τούς τε Σικανοὺς κρατοῦντες μάχῃ, ἀπέστειλαν πρὸς τὰ μεσημβρινὰ, καὶ ἑσπέρια αὐτῆς, καὶ αὐτὴ Σικανίας, Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ᾠκησαν ἔχοντες. ἔπει διέβησαν ἔτη ἐγγὺς τριακόσια πρὶν ἐλλήνας ἐς Σικελίαν ἐλθεῖν. ἔτι δὲ καὶ νῦν τὰ μέσα καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου ἔχουσιν. ᾤκουν δὲ καὶ φοίνικες πρὶ πᾶσαν μὲν τὴν Σικελίαν, ἄκρας τε ἔτι τῇ θαλάσσῃ ἀπολαβόντες, καὶ τὰ ἔτι νησίδια, ἐμπορίας ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς Σικελούς. ἐπειδὴ δὲ οἱ ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἔπεσον πλέον, ἐκλιπόντες τα πρῶτα Μοτύην, καὶ Σολόεντα, καὶ Πανόρμου, ἐγγὺς τῷ ἐλύμων ξυνοικίσαντες, ἐνέμοντο. ξυμμαχίᾳ τε πίστει τῇ τῷ ἐλύμων, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἐλαχίστου πλοῦν καρχηδόνος Σικελίας ἀπέχει. βάρβαροι μὲν δὴ τοσοίδε Σικελίαν καὶ οὕτως ᾠκησαν. Ελλήνων δὲ πρῶτον χαλκιδεῖς ὄξ βυβοίας πλεύσαντες μετὰ Θουκλέους οἰκιστοῦ, ναύξον ᾤκησαν, καὶ Απόλλωνος ἀρχηγέτου βωμόν, ὅς τις νῦν ἔξω τ πόλεως ὄξιν, ἱδρύσαντο. ἐφ' ὧ ὅταν ἐκ Σικελίας θεωροὶ πλεύσωσι, πρῶτον θύουσι. συρακούσας δὲ, τοῦ ἔρχομένου ἔτους Αρχίας τῷ ἡρακλειδῶν ἐκ κορίνθου ᾤκισε, Σικελοὺς ὄξελάσας πρῶτον ἐκ τῆς νήσου, ἐν ᾗ νῦν οὐκέτι πρόκλυζομένη ἡ πόλις ἡ ἐντὸς ὄξιν. ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω

πρὸς τειχισθεῖσα, πολυανθρώπους ἐγένετο. Θουκλῆς δὲ καὶ οἱ Χαλκιδεῖς ἐκ
ναξου ὁρμηθέντες ἔτει τεσσαρεσκαιδεκάτῳ μετὰ συρακούσας οἰκισθείσας, λεοντίνους τε
πολέμῳ τοὺς Σικελοὺς ἐξελάσαντες, οἰκίζουσι. καὶ μετ' αὐτοὺς, κατάνην.
οἰκιστὴν δὲ αὐτοὶ καταναῖοι ἐποιήσαντο Εὔαρχον. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ
Λάμις ἐκ μεγάρων ἀποικίαν ἄγων, ἐς Σικελίαν ἀφίκετο. καὶ ὑπὲρ Ῥαμπακίου
τε ποταμοῦ, πρώτιλον πόλισμα χωρίον οἰκίσας, καὶ ὕστερον αὐτόθεν τοῖς Χαλ
κιδεῦσιν ἐς λεοντίνους ὀλίγον χρόνον ξυμπολιτεύσας, καὶ τύραννον ἐκβεσών,
καὶ θάψον οἰκίσας, αὐτὸς μὲν ἀπεθανήσκει. οἱ δ' ἄλλοι ἐκ τῆς θάψου ἀπαρά
ντες, ὑβλωνος βασιλέως Σικελοῦ προδόντος τὴν χώραν, καὶ καθηγησαμένου,
μεγαρέας ὠκισαν τοὺς ὑβλαίους καλεσάμενοι. καὶ ἔτη οἰκήσαντες πέντε καὶ πεν
τήκοντα, καὶ διακόσια, ὑπὸ Γέλωνος τυράννου συρακουσίων ἀνέστησαν ἐκ
τῆς πόλεως, καὶ χώρας. πρὶν δὲ ἀναστῆναι ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν ἢ αὐτοὺς οἰκί
σαι, Ῥαμνοῦσιον πέμψαντες ἐς σελινοῦντα κτίζουσι. καὶ ἐκ μεγάρων τῆς μητρο
πόλεως οὔσης αὐτοῖς ἐλθών, ξυγκατῴκισε. Γέλαι δὲ Αντίφημος ἐκ Ῥόδου,
καὶ Εντιμος ἐκ Κρήτης, ἐπὶ κοὺς ἀγαγόντες, κοινῇ ἔκτισαν ἔτει τεσσαρεσκαιδεκάτῳ καὶ
πεντακοσιοστῷ μετὰ τὴν συρακουσῶν οἴκισιν. καὶ τῇ μὲν πόλει, ἀπὸ τοῦ Γέλα πο
ταμοῦ, τοὔνομα ἐγένετο. τὸ δὲ χωρίον, οὗ νῦν ἡ πόλις ἔστι, καὶ ὃ πρῶτον ἐτειχί
σθη, λινδίοι καλεῖται. νόμιμα δὲ δωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖς. ἔτεσι δὲ ἐγγύτατα ὀκτὼ
καὶ ἑκατὸν μετὰ τὴν σφετέραν οἴκισιν Γελῶοι, Ακράγαντα ὠκισαν. τὴν μὲν πό
λιν, ἀπὸ τοῦ Ακράγαντος ποταμοῦ ὀνομάσαντες. οἰκιστὰς δὲ ποιήσαντες, Αρι
στόνουν, καὶ Πυστίλον. νόμιμα δὲ τὰ Γελώων δόντες. Ζάγκλη δὲ, τὴν μὲν ἀρχὴν,
ἀπὸ κύμης τῆς ἐν Οἰνωτρίᾳ Χαλκιδικῆς πόλεως, λῃστῶν ἀφικομένων, ᾠκίσθη.
ὕστερον δὲ ἀπὸ Χαλκίδος, καὶ τῆς ἄλλης Εὐβοίας πολὺ πλῆθος ἐλθὸν, ξυγκατοικί
σαντο τὴν γῆν. καὶ οἰκισταὶ Περιήρης, καὶ Κραταιμένης ἐγένοντο αὐτῆς. ὁ μὲν,
ἀπὸ Κύμης, ὁ δὲ ἀπὸ Χαλκίδος. ὄνομα δὲ τῇ μὲν πρῶτον, Ζάγκλη ἦν ὑπὸ τῶν Σι
κελῶν κληθεῖσα. ὅτι δρεπανοειδές ἐστι χωρίον τὸ ἰδεῖν ἐστί. τὸ γὰρ δρέπανον οἱ Σι
κελοὶ, ζάγκλον καλοῦσιν. ὕστερον δὲ, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σαμίων, καὶ ἄλλων ἰώνων
ἐκπεσόντες, οἱ μήδους φεύγοντες, προσέβαλλον Σικελίᾳ. τοὺς δὲ σαμίους, Ανα
ξίλας ῥηγίνων τύραννος, οὐ πολλῷ ὕστερον ἐκβαλὼν, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς
ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας, μεσσήνην ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ τοῦ ἀρχαίου πατρί
δος αὐτῷ ὠνόμασε. καὶ Ἱμέρα ἀπὸ Ζάγκλης ᾠκίσθη ὑπὸ Εὐκλείδου, καὶ Σίμου,
καὶ Σάκωνος. καὶ Χαλκιδεῖς μὲν οἱ πλεῖστοι ἦλθον ἐς τὴν ἀποικίαν. ξυνῴκισαν
δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκ συρακουσῶν φυγάδες, στάσει νικηθέντες, οἱ μυλητίδαι καλού
μενοι. καὶ φωνὴ μὲν μιξὴ τῆς τε χαλκιδέων, καὶ δωρίδος ἐκράθη. νόμιμα δὲ,
τὰ χαλκιδικὰ ἐκράτησεν. ἄκραι δὲ καὶ κασμέναι, ὑπὸ συρακουσίων ᾠκίσθη
σαν. ἄκραι μὲν, ἑβδομήκοντα ἔτεσι μετὰ συρακούσας. κασμῆναι δὲ, ἐγγὺς εἴκο
σι μετὰ ἄκρας. καὶ καμάρινα τοπρῶτον ὑπὸ συρακουσίων ᾠκίσθη. ἔτεσιν ἐγγύ
τατα τετταράκοντα καὶ τριακόσια καὶ ἑκατὸν, μετὰ συρακουσῶν κτίσιν. οἰκισταὶ δὲ ἐ
γένοντο αὐτῆς, Δάσκων, καὶ Μενέκωλος. ἀναστάτων δὲ καμαριναίων γνωμέ
νων πολεμῷ ὑπὸ συρακουσίων διὰ ἀπόστασιν, χρόνῳ Ιπποκράτης ὕστερον Γέλας
τύραννος, λύτρα αὐθρώπων συρακουσίων αἰχμαλώτων λαβὼν τὴν γῆν τὴν κα
μαριναίων, αὐτὸς οἰκιστὴς γνώμονος, κατῴκισε καμαρίναν. καὶ αὖθις ὑπὸ Γε
λωνος ἀνάστατος γνώμων, τοτρίτον κατῳκίσθη ὑπὸ Γέλωνος. τοσαῦτα ἔθνη
ἑλλήνων καὶ βαρβάρων Σικελίαν ᾤκει. καὶ ἐπὶ τοσόνδε οὖσαν αὐτὴν, οἱ Αθη
ναῖοι στρατεύειν ὥρμηντο, ἐφιέμενοι μὲν τῇ ἀληθεστάτῃ προφάσει, τῆς πάσης
ἄρξειν. βοηθεῖν δὲ ἅμα πρεσβύτερον βουλόμενοι τοῖς ἑαυτῶν ξυγγενέσι, καὶ τοῖς
προσγεγενημένοις ξυμμάχοις. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐξώρμησαν, Εγεσταίων τε
πρέσβεις παρόντες, καὶ προθυμότερον ἐπικαλούμενοι. ὅμοροι γὰρ ὄντες τοῖς
σελινουντίοις, ἐς πόλεμον καθέστασαν, περί τε γαμικῶν τινων, καὶ περὶ γῆς ἀμ
φισβητήσιμον, καὶ οἱ σελινουντίοι συρακουσίους ἐπαγόμενοι ξυμμάχους, κατεῖρ
γον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. ὥστε τὴν γνωμέ
νην ἐπὶ Λάχητος καὶ τοῦ προτέρου πολέμου λεοντίνων, οἱ ἐγεσταῖοι ξυμμαχί
αν ἀναμνήσκοντες τοὺς αθηναίους, ἐδέοντο σφίσι ναῦς πέμψαντες ἐναμύ-

τοὺς αὐτοῦ, σῶσαι φαν
τες αὐτὲ τῇ σικελίᾳ
διὰ χώματος, καὶ ξω
κισαν καὶ ἐν τῇ σι
κελίᾳ. ἐκαλεῖτο δὲ
ἡ σικελία, ἔξω πόλις
Οἰκιστὴν δὲ αὐτοὶ
καταναῖοι. ὅπι οἱ λε
οντῖνοι, καὶ καταναῖ
οι, χαλκιδεῖς εἰσιν
ἐξ εὐβοίας.
Καὶ ὑπὲρ ῥαμπα.
ὑπὲρ ἀπὸ.
ναξος.
ἀκραγας.
συρακουσαι.
μεσσήνη.
λεοντῖνοι.
ἱμέρα.
καταναι.
ἄκραι.
σελινοῦς.
κασμέναι.
γέλαι.
καμάρινα.
Ανέστησαν. ἐξέω
χησαν. Τῆς μη
τροπόλεως. τῆς ἰδί
ας μητροπόλεως.
Ζάγκλη δὲ τὴν
μὲν ἀρχήν. οἱ ζαγ
κλαῖοι ἀπὸ κύμης
χαλκιδικῆς πόλε
ως, καὶ τῆς ἄλλης
εὐβοίας.
Καὶ ἐπὶ τοσόνδε
οὖσαν αὐτήν. ἢ γουν
μεγάλην, καὶ πολυ
ανθρωπον.
Εὐπρεπῶς. εὐπρο
φάσεως.
Τοῖς ἑαυτῶν ξυγ
γενέσι. τοῖς χαλ
κιδεῦσι.

Περί τε γὰρ γαμι
κῶν τινῶν. σφαλλα
γμάτων.

ναι. λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ, καὶ κεφάλαιον, εἰ συρακουσίοι λεοντίνους τε ἀναστήσαντες, ἀτιμώρητοι φήσοντα, καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπ ξυμμαχίος αὐτῇ διαφθείροντες, αὐτοὶ τὴν ἄπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας ἕξουσι. κίνδυνον εἶναι μή ποτε μεγάλη παρασκευὴ δωριεῖς τε δωριοῦσι κατὰ τὸ ξυγγενες, καὶ ἅμα ἄποικοι τοῖς ἐκπέμψασι πελοποννησίοις βοηθήσαντες, καὶ τὴν ἐκείνων δύναμιν ξυγκαθελωσι. σωφρον δ' εἶναι μετὰ τῆς ὑπολοίπων ἐπ ξυμμαχων, αὐτέχειν τοῖς συρακουσίοις. ἄλλως τε, καὶ χρήματα σφῶν παρεξόντων ἐς τὸν πόλεμον ἱκανά. ὧν ἀκούοντες οἱ ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, τ τε ἐγεσταίων πολλάκις λεγόντ, καὶ τ ξυναγορεύοντ αὐτοῖς, ἐψηφίσαντο πρέσβεις πέμψαντες πρῶτον ἐς τ ἔγεσταν, σκοπεῖν τε τ χρημάτων σκελομμένους, εἰ ὑπάρχει ὡς φασὶν ἐν τῷ κοινῷ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς. καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα πρὸς τοὺς σελινουντίους, ἐν ὅτῳ δύνανται ἰσομμένους. καὶ οἱ μὲν πρέσβεις τῆς ἀθηναίων, ἀπεστάλησαν ἐς τὴν Σικελίαν. λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, καὶ οἱ ξύμμαχοι, πλὴν κορινθίων, στρατεύσαντες ἐς τὴν ἀργείαν, τῆς τε γῆς ἔτεμον οὐ πολλὴν, καὶ σῖτον ἀνεκόμισαν, πνὰ ζεύγη κομίσαντες, καὶ ἐς ὀρνεὰς κατοικίσαντες τοὺς ἀργείων φυγάδας, καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς παρακαταλιπόντες αὐτοῖς ὀλίγους. καὶ σπεισάμενοί τινα χρόνον, ὥς τε μὴ ἀδικεῖν ὀρνεάτας, καὶ ἀργείους τὴν ἀμφίλων, ἀπεχώρησαν τῷ στρατῷ ἐπ οἴκου. ἐλθόντων δὲ ἀθηναίων, οὐ πολλῷ ὕστερον ναυσὶ τριακοντα, καὶ ἑξακοσίοις ὁπλίταις, οἱ ἀργεῖοι μετὰ τῆς ἀθηναίων στρατιᾶς ἐξελθόντων, τοὺς μὲν ἐν ὀρνεαῖς, μίαν ἡμέραν ἐπολιόρκουν. τῇ δὲ νύκτα αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἄπωθεν, ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῆς ὀρνεῶν. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ ἀργεῖοι ὡς ἤσθοντο, κατασκάψαντες τὰς ὀρνεὰς, ἀπεχώρησαν. καὶ οἱ ἀθηναῖοι ὕστερον ταῖς ναυσὶν ἐπ οἴκου. καὶ ἐς μεθώνην τὴν ὁμόρον μακεδονίᾳ, ἱππέας κατὰ θάλασσαν κομίσαντες ἀθηναῖοι, σφῶν τε αὐτῆς, καὶ μακεδόνων τοὺς παρὰ σφίσι φυγάδας, ἐκακούργουν τὴν περδίκκου. λακεδαιμόνιοι δὲ πέμψαντες παρὰ χαλκιδέας τοὺς ὑπὲρ θράκης ἄγοντας πρὸς ἀθηναίους δεχιμοβρους στρατιὰς, ξυμπολεμεῖν ἐκέλευον περδίκκα. οἱ δ' οὐκ ἤθελον καὶ ὁ χειμὼν ἐπελθὼν. καὶ ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος ἐπελθόντα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν θουκυδίδης ξυνέγραψε.

Τοῦ δ' ὑπογιγνομένου θέρους ἅμα ἦρι, οἱ τῆς ἀθηναίων πρέσβεις ἦκον ἐκ τ Σικελίας. καὶ οἱ ἐγεσταῖοι μετ' αὐτῆς ἄγοντες ἑξήκοντα τάλαντα ἀσήμου ἀργυρίου, ὡς ἐς ἑξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθὸν ἃς ἔμελλον δεήσεσθαι, πέμψαν. καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἐκκλησίαν ποιήσαντες, καὶ ἀκούσαντες τῶν τε ἐγεσταίων, καὶ τ ἑταίρων πρέσβεων τά τε ἄλλα ἐπαγωγὰ, καὶ οὐκ ἀληθῆ, καὶ περὶ τῆς χρημάτων, ὡς εἴη ἕτοιμα ἔν τε τοῖς ἱεροῖς πολλὰ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ, ἐψηφίσαντο ναῦς ἑξήκοντα πέμπειν ἐς Σικελίαν. καὶ στρατηγοὺς αὐτοκράτορας Αλκιβιάδην τε τὸν Κλεινίου, καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου, καὶ Λάμαχον τὸν Ξενοφάνους. βοηθοὺς μὲν ἐγεσταίοις πρὸς σελινουντίους. ξυγκατοικίσαι δὲ καὶ λεοντίνους, ἤν τι περιγίγνηται τοῖς τοῦ πολέμου. καὶ τἆλλα τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράξαι, ὅ τι ἂν γιγνώσκωσιν ἄριστα ἀθηναίοις. μετὰ δὲ τοῦτο, ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἐκκλησίαν αὖθις ἐγίγνετο, καθότι χρὴ τ παρασκευὴν ταῖς ναυσὶ τάχιστα γίγνεσθαι, καὶ τοῖς στρατηγοῖς εἴ του προσδέοιντο, ψηφισθῆναι ἐς τὸν ἐκπλοῦν. καὶ ὁ Νικίας ἀκούσας μὲν ἥρη μὴ ὄχλος ἄρχειν. νομίζων δὲ τὴν πόλιν οὐκ ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι, ἀλλὰ προφάσει βραχείᾳ καὶ οὐ πρέπουσῃ τῆς Σικελίας ἀπάσης, μεγάλου πόρου ἐφίεσθαι, παρελθὼν, ἀποτρέπειν ἐβούλετο καὶ παρῄνει, τοῖς ἀθηναίοις τάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΝΙΚΙΟΥ.

" Ἡμὲν ἐκκλησία περὶ παρασκευῆς τῆς ἡμέρας ἥδε ξυνελέγη, καθότι χρὴ
" ἐς Σικελίαν ἐκπλεῖν. ἐμοὶ μέν τοι δοκεῖ καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου ἔτι χρῆναι σκέ-
" ψασθαι, καὶ εἰ ἄμεινόν ἐστιν ἐκπέμπειν τὰς ναῦς, καὶ μὴ οὕτω βραχείᾳ βου-
" λῇ περὶ μεγάλων πραγμάτων αὐθαδέσιν ἀλλοφύλοις πιθομένους, πόλεμον
" οὐ προσήκοντα ἄρασθαι. καί τοι ἐγώ τε καὶ τιμῶμαι ἐκ τοῦ τοιούτου, καὶ ἥσσον

Δωριεῖς τε, δωριέσιν. οἱ συρακούσιοι τοῖς πελοποννησίοις

Τοῖς ἐκπεμψασι. τοῖς κορινθίοις.

Καὶ τὴν ἐκείνων δύναμιν. τὴν ἀθηναίων. Καὶ χρήματα σφῶν. τ ἐγεσταίων.

Ες τὸν πόλεμον ἱκανά. τὸν μέλλοντα. Καὶ τὴν ξυναγορεύοντων. τὴν ξυμπρέσβεων.

Ἄπωθεν. τὴν ὀρνεάτων δηλονότι.

Ες οἶκου. ἀνεχώρησαν δηλονότι.

Οἱ δ' οὐκ ἤθελον. οἱ χαλκιδεῖς.

Τά τε ἄλλα ἐπαγωγα. φθυδῆ μέν. ἱκανὰ δέ.

Ηὐπορίζοντο. πορισμὸς ἐγίγνετο. μετὰ δὲ τοῦτο. ἤγουν μετὰ τὸ ψήφισμα. Οὐκ ὀρθῶς. οὐκ ἀσφαλῶς.

Μεγάλου ὄργου ἐφίεσθαι. ὅμηρος.

Ημάλα τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός.

Ημὲν ἐκκλησία, περὶ παρασκευῆς. αὐτὶ τοῦ πῶς χρὴ ἡμᾶς τοῖς στρατηγοῖς τὴν παρασκευὴν ἀθροίσαι.

Καθότι χρὴ εἰς ὅπελαν. διότι.

Αλλοφύλοις. τοῖς ἀπεστάλοις.

Νομίζων ὁμοίως ἀγαθὸν πολίτην εἶναι ἀγαθὸν πολίτην ἡγοῦμαι καὶ τὸν ἀφειδοῦντα τοῦ σώματος, καὶ τὸν προνοούμενον ἐν καιρῷ ὁμοίως ἑκατέρου προσήκοντος τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις. Καὶ τὰ τῆς πόλεως δὴ τὸ προνοεῖν τοῦ τε σώματος, καὶ τῆς κλήσεως, ἐθέλοι αὖ καὶ τὴν πόλιν δυτυχεῖν ὁποιοῦτος. πάνυ δὲ πιθανῶς ἀποτρέπει τοὺς ἀθηναίους, ἐμφαίνων ὅπου χὶ τὸ ἑαυτοῦ σκοπεῖ. Διὸ ἑαυτὸν βούλοιτο ὀρθοῦσθαι. διὰ τὴν οἰκείαν ζωὴν ἵστασθαι. παρὰ γνώμην. παρὰ τὴν προαίρεσιν. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ὑμετέρους. ταῦτα δ' ἄλλα μέν οὐ πιθανὰ δέ. ὡς γὰρ τῆ ἀθηναίων ἀμελούντων τῆ ὑπαρχόντων δὲ τὸ ἀεὶ πορίζεσθαι ἑτέρων ὀρέγεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀνασείοντας μένειν τῷ λόγῳ, φησὶν ἀπιθάνως ἔχειν τῆ γνώμη. Σώζειν παραινοῖεν ἡμᾶς δηλονότι.

Οὔτε ῥᾳδίαν δεῖ καταχεῖν. κλήσασθαι. Ταῦτα διδάξω. γράφεται δηλώσω. Καὶ οἴεσθε ἴσως τὰς ξυμβάσεις. καὶ ἴσως μὲν οἴεσθε τὰς σπονδὰς εἶναι βεβαίους, καὶ διὰ τὰς μὴ δ' ἕνα ἐνταῦθα ὑπολειφθήσεσθαι πολέμιον. οὐκ ἔστι δέ. αἵτινες σπονδαὶ μὲν ὑμῶν κατὰ χώραν, ἔσονται μέχρι ὀνόματος. τουτέστιν, οὐ βέβαιοι, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι αὖδρες ἤργασαντο μὴ βεβαίους αὐτὰς εἶναι. οὐ τοῦτο δὲ λέγει. ὅτι σπεισθέντες περὶ τῶν σπονδῶν οὕτως ἐποιήσαντο, ὥστε μὴ βεβαίους αὐτὰς τυγχάνειν, ἐπειδὴ δόξειεν αὖ καὶ αὐτὸν διαβάλλειν. αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ πράξας τὰς σπονδάς. ἀλλ' ἀποτείνεται πρὸς ἀλκιβιάδην τε, καὶ κλεόβουλον, καὶ ξεναγόραν. οὗτοι γὰρ ἦσαν οἱ ποιοῦντες τὰς σπονδάς, καὶ οὕτως ἔπραττον, ὥστε μὴ μένειν αὐτάς. τὸ δὲ ἐκ τῆ ἐναντίων σφαλέντων, αὐτὶ τοῦ μεγάλως πεσόντων, καὶ μεγάλη δυνάμει σφαλέντων ἡμῶν, ταχέως οἱ ἐναντίοι αὖθις χειρήσουσι. Διὰ ξυμφορῶν. διὰ συμφορῶν ἡ σύμβασις ἐγένετο τοῖς λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς ἀθηναίους, δὴ τὰ ἐν σφακτηρίᾳ. Καὶ ἐκ τοῦ ἀηχίονος. τὸ ἐκ τοῦ ἀηχίονος ἡμῖν κατ' ἀνάγκην ἐγένετο, ὑποβῆσαι χρή. καὶ κατ' ἀνάγκην ἐγένετο ἐκ τ' ἀηχίονος, ἡ ὑποβῆναι ἡμῖν. δέος γὰρ ἀνάγκης γὰρ σπουδὴν ἐποιήσαντο οἱ λακεδαιμόνιοι, βουλόμενοι τὰς αὖδρας κομίσασθαι καὶ ἀηχρῶς. αὐτοὶ γὰρ ἐδεήθησαν δὴ τὸ πᾶσαι. τὴν δὲ ὁμολογίαν ποιοῦνται ἐδέξαντο κορίνθιοι, οἱ καὶ αὐτήκοοι πολεμοῦσι. δεχημόρους δ' σπονδὰς οἱ θηβαῖοι δεξάμενοι, ἡσυχάζουσι. Τὴν ὁμολογίαν ἐδέξαντο. τῆ σπονδῶν δηλονότι. Τάχα αὖ δ' ἴσως. εἰ διῃρημένην εἰς δύο μοῖρα φησὶ λαβοιεν ἡμῶν τὴν δύναμιν, τῷ μὲν ἐνταῦθα μοῖρᾳ, πολεμοῦν νήσοι, τῷ δὲ πλέοντι, ὅκελιῶται αὖθησονται. Οὓς πρὸ πολλῶν. οὓς οἱ πελοποννήσιοι ἐτιμήσαντο αὖ αὐτὶ πολλῶν χρημάτων συμμάχους ἔχειν, τούτους ἡμῖν σπεύδομεν πεῖσαντες αὖθις ὅκελίαν πολεμίους ποιῆσαι. Ἀξιοῦν κινδυνεύειν. καὶ μὴ ἀξιοῦν κινδυνεύειν τῆς πόλεως ἡμᾶν οὐκ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὁρμώσης μετενήνεκται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆ ποίων τῆ μὴ πω ὡρμημένων. Ἐνδιατῶς. οὐ βεβαίως ὑπακούσουσιν. Ἡμεῖς δὲ ἐγεσταίοις. ἡμεῖς δὲ ἐγεσταίοις δὴ θεν ἀδικουμένοις, ἡ ὡς δὴ θεν συμμάχοις οὖσιν.

Δὴ οὖσι ξυμμάχοις, ὡς δὴ θεν. Κατεργασάμενοι. πανεινώσαντες. Τῶν δὲ καὶ κρατήσωμεν. τῆ ὅκελιωτῶν.

διὰ πολλοῦ τε. διαστήματος. Καὶ μὴ καταρθώσας. πρῶτον μὲν γὰρ μὴ ἐπιχειρήσαντες ἀθηναῖοι οὐκ ἀκελιώτας, οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς πολεμίους. ἐπιχειρήσαντες δὲ, καὶ μὴ ἑλόντες, οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ ἐγίγνοντο, ἀλλὰ πολεμίους αὐτοὺς ἔχον. Καὶ ἐπ' ὀλίγον δεινοί. οὔτε νῦν εἰσὶ δεινοὶ, καὶ ἐπὶ πόσον ἔσονται δεινοὶ, ἀλλ' ὑπὸ συρακουσίοις πάντες γένωνται, ἢ ὡς διάκεινται ὑπὸ τοῦ πολέμου. Ἑκάστοι χάριτι. τῶν οἰκελιωτῶν δηλονότι. Ἐκείνως δ' οὐκ εἰκὸς ἦν γε εἰ ἄρχειεν ὑπὸ συρακουσίων, οὐκ εἰκὸς ἐπὶ τὴν τῆδε ἀθηναίων ἀρχὴν στρατεῦσαι τοὺς συρακουσίους, οἰκελιωτῶν ἄρξαντας. ὑπὸ τῆδε αὐτῶν. πελοποννησίων δηλονότι. Διὰ τοῦ αὐτοῦ. τρόπου.

Διὸ ὀλίγου ἀπέλθοιμεν. ταχέως ἀπέλθοιμεν. Τάχιστ' ἂν ὑποδύντες. τάχιστ' ἂν ἐπέθοιντο μᾶλλον τῆδε ἐνθάδε ὑποδύντες. τουτέστι, καταφρονήσαντες ἡμῶν.

Καὶ τὰ πείραν ἤκιστα. ὅσα ἐνδοξα ὄντα ἐς πεῖραν, οὐκ ἄρχεται. τουτέστιν, ὅσα ἀκούεται μᾶλλον, ἢ ὁρᾶται.

Οὐδὲν νῦν ὑμεῖς ὦ ἀθηναῖοι. τὸ αὐτὸ φησὶν εἶπε ταῖς συρακουσίοις πρὸς ἡμᾶς οὐδὲν νῦν ὑμῖν ἐγένετο πρὸς λακεδαιμονίους φοβούμενοι γὰρ αὐτοὺς ἀφέστησε. ἐμφανέστερον δὲ ὅπως καὶ συρακούσιοι καταφρονήσαντες ἡμῶν, τῆδε ἐνθάδε ὁρμέ ξοντες. Διὰ τὸ παρὰ γνώμην. παρ' ἐλπίδα. Αλλὰ τὰς διανοίας. δηλονότι. τῶν πολεμίων. Μὴ δὲ λακεδαιμονίους. μὴ νομίζετε λακεδαιμονίους φησὶν ἄλλο τι σκοπεῖν, ἢ διὰ τὸ ἀηχρεῶς ἐπιθέσθαι οὐδὲν, ὅτῳ τρόπῳ δύναντο ἐπὶ νῦν καθελόντες ἡμᾶς, ἀναμαχέσασθαι τὴν πρόσθεν ἀδοξίαν, ὅσῳ ὑπὸ πάντα τὰ ἄλλα τῶν ἀρετῶν δόξαν θηρῶντες, καὶ ἐν πείστῳ χρόνῳ μελετῶσιν αὐτήν. Ἐπιβουλεύουσαν. ἡμῖν δηλονότι. Ἐνθάδε ἀναλοῦν· ἐνθάδε ἢ. ἀναλίσκειν τὰ τε χρήματα, καὶ τὰ σώματα. Οἷς τὸ, τε φυσᾶσθαι καλῶς τοῖς ἐτεταιοις· δὲ καλῶς προσκάτω, δὴ γὰρ μὴ ἐπφωράσθαι φυσῶντα μόνον. ἢ ὅτι πιθανῶς. Εἴ τε τις ἄρχειν ἄσμενος. ταῦτα διὰ τὴν στρατηγὸν ἀλκιβιάδην. Ες γὰρ ἄρχειν. τὸ ἐς γὰ, αὐτὶ τοῦ, ἢ ὥς τε. Ἀπὸ τῆς ἀπροφάσιας. ἤγουν ἀπὸ τοῦ οἰκείων ὄντων. Ελλαμπρύνεσθαι. ἀλαζονεύεσθαι. Βουλεύσασθαί τε. λείπει τὸ πρὸ αὐτοῦ πράγματος. Παρακελευσμούς. παρακελημάτους.

" διὰ πολλοῦ τε καὶ πολλῶν ὄντων, χαλεπῶς ἂν ἄρχειν δυναίμεθα. ἀνόητον δ'
" ἂν τοιούτους ἰέναι, ὧν κρατήσας τις, καὶ μὴ καταχήσῃ τῆς, καὶ μὴ καταρθώσας,
" μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ, καὶ πρὶν ἂν χειρήσασθαι. οἰκελιῶται δ' ἂν μοι δοκοῦσιν ὡς τε
" νῦν ἔχουσι, καὶ ἐπ' ὀλίγον δεινοὶ ἡμῖν φυέσθαι, εἰ ἄρξειαν αὐτῶν συρακούσιοι,
" ὥστε οἱ ἐτεταιοι μάλιστα ἡμᾶς ἐκφοβοῦσι. νῦν μὲν γὰρ καὶ ἐλθοιεν ἴσως λακε-
" δαιμονίων ἕκαστοι χάριτι, ἐκείνως δ' οὐκ εἰκὸς ἀρχὴν ἂν ἀρχὴν στρατεῦσαι. ᾧ
" γὰρ ἂν πρόσωπον ἡμετέραν μὴ πελοποννησίων ἀφέλωνται, εἰκὸς ὑπὸ τῶν
" τῆδε καὶ τὴν σφετέραν δὴ τῶν αὐτοῦ καθαιρεθῆναι. ἡμᾶς δ' ἂν οἱ ἐκεῖ ἕλληνες μά-
" λιστα μὲν ἐκπεπληγμένοι εἶεν, εἰ μὴ ἀφικοίμεθα. ἔπειτα δὲ καὶ εἰ δεῖ ξάντες
" τὴν δύναμιν, δι' ὀλίγου ἀπέλθοιμεν. εἰ δὲ σφαλείη μήπω, τάχιστ' ἂν ὑποδύν-
" τες, μᾶλλον τῆδε ἐνθάδε ἐπέθοιντο. τὰ γὰρ διὰ πείστου πάντες ἴσμεν θαυμαζόμε-
" να, καὶ τὰ πείραν ἤκιστα τῆς δόξης δέοντα. ὅπερ νῦν ὑμεῖς ὦ ἀθηναῖοι ἐς λακε-
" δαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πεπόνθατε, δι' ὃ καὶ παρὰ γνώμην αὐτοῖς πρὸς
" ἃ ἐφοβεῖσθε τοσοῦτον πολεμεῖσθαι, καταφρονήσαντες ἤδη, καὶ ἀκελίας ἐ-
" φίεσθε. χρὴ δὲ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῆδε ἐναντίων ἑαυτοῖς ἀναιρεῖσθαι, ἀλλὰ πρὸς διανοίας
" κρατήσαντας, θαρρεῖν. μηδὲ λακεδαιμονίους ἄλλο τι ἡγήσασθαι, ἢ διὰ τὸ ἀ-
" χρόνως κωλύειν, ὅτῳ τρόπῳ ἔπι νῦν ἡμῶν δύνανται φίλαυτες ἡμᾶς, τὸ σφέτερον
" ἀπρεπὲς οὐ θήσονται. ὅσῳ δὲ καὶ πρὸ πείστου, καὶ διὰ πείστου, δόξαν ἀρετῆς με-
" λετῶσιν. ὡς τε οὐ θήσονται ὅσῳ δὲ καὶ πρὸ πείστου, καὶ διὰ πείστου, δόξαν ἀρετῆς με-
" λετῶσιν. ὡς τε οὐ θήσονται.

Οἷς ποθ' ὑμῖν ὅροις χρωμένους. ὅμηρος, Ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὐρεά τεσκιόεντα. Κἠδέσθαι τε τῆς πόλεως. τὸ ἑξῆς, ταῦτα ἀπωφίζε. Ἐπωφίζε. δυτέρας φίφους τίθει. Ἰατρὸς αὖ φυέσθαι. ἡ διάνοια, μὴ δύλαβούμεθα εἶναι τὰ ἐφισμένα. λύσας γὰρ αὐτὰ μετὰ τοσούτων μαρτύρων, ἀτιίαν τε οὐχ ἕξεις, καὶ τ' πόλεως ἰατρὸς φανῇ, καλῶς βουλδυσαμένης. Καὶ ὅτι αὐτοῦ διαβολῆς ἐμνήσθη. ἤγουν ἀπὸ διαβολῆ, κὴ κατηγορίᾳ. Καὶ καρχηδόναλίφεσθαι. τὸς ἀθηναίους. Ες τὴν δίαιταν καὶ τῆς διανοίας. τὸ παρανόμως δίαιτᾶσθαι, ἢ τὸ παρανόμως τῷ ἑαυτοῦ σώματι χρῆσθαι κατὰ τὰς διατριβάς.

οἷς ποθ' ὑμῖν ὅροις χρωμένους πρὸς ὑμᾶς οὐ μεμνῆσθαι, τῷ τε ἰωνίῳ κόλπῳ παρὰ γῆν ἣν τις πλεῖ, καὶ τῷ Σικελικῷ δὴ πελάγει τὰ αὐτῶν νεμομένους, καθ' αὑτοὺς καὶ ξυμφέρεσθαι. τοῖς δ' ἕτεροις ἰδίᾳ εἰπεῖν, ἐπεσθαι δὲ αὖδυ ἀθηναίων καὶ ξυνιέναι πρὸς σελινουντίους τὸν πρῶτον πόλεμον, μεθ' ὧν αὐτῶν καὶ καταλύεσθαι, κὴ τολοιπὸν ξυμμάχοις μὴ πρίεσθαι, ὡς ποθ' εἰθαμεν. οἷς κακῶς μὲν πράξασιν, ἀμυνοῦμεν. ὠφελείας δ' αὐτοὶ δεηθέντες, οὐ τυξόμεθα. κὴ σὺ ὦ πρύτανι, ταῦτα εἰ ποθ' ἡμῖν προσήκειν κἠδέσθαί τε τῆς πόλεως, κὴ βούλει φυέσθαι πολίτης ἀγαθὸς, ἀπωφίζε, καὶ γνώμας πρότιθει αὖθις ἀθηναίοις, νομίσας εἰ ὀρρωδεῖς τὸ ἀναφισῆσαι, τὸ μὲν λύειν τὰς νόμους μὴ μετὰ τοσῶν δ' αὖ μαρτύρων ἀτιίαν ἔχειν, τῆς δὲ πόλεως βουλδυσαμένης, ἰατρὸς αὖ γενέσθαι, κὴ τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦ τ' εἶναι, ὃς αὖ τὴν πατρίδα ὠφελήσει πλεῖστα, ἢ ἐκὼν, εἶναι μηδὲν βλάψῃ.

Ὁ μὲν Νικίας τοιαῦτα εἶπε. τῷ δὲ ἀθηναίων πλείους ὄντες, οἱ μὲν πλεῖστοι, στρατδύειν παρῆνουν, καὶ τὰ ἐφισμένα μὴ λύειν. οἱ δ' ἔτινες, καὶ αὐτέλεγον. ἐνῆγε δὲ προθυμότατα τὴν στρατείαν Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, βουλόμενος τῷ τε Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ὢν καὶ ἐς τὰ ἄλλα διάφορος τὰ πολιτικὰ, καὶ ὅτι αὐτοῦ διαβολῆς ἐμνήσθη. καὶ μάλιστα στρατηγῆσαί τε ἐπιθυμῶν, καὶ ἐλπίζων Σικελίαν τε δ' αὐτοῦ, καὶ Καρχηδόνα λήψεσθαι. καὶ τὰ ἴδια ἅμα δυτυχήσας, χρήματά τε καὶ δόξῃ ὠφελήσειν. ὧν γὰρ ἐν ἀξιώματι πρὸ τοῦ ἦν, ταῖς ἱππομιδείαις μείζοσιν, ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν ἐχρήτο, ἐς τε τὰς ἱππο τροφίας, καὶ τὰς ἄλλας δαπάνας, ὅπερ καὶ καθεῖλεν ὕστερον τὴν τοῦ ἀθηναίων πόλιν οὐχ ἧκιστα. φοβηθέντες γὰρ αὐτοῦ οἱ πολλοὶ τὸ μέγεθος τῆς τε κατὰ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίαιταν, καὶ τῆς διανοίας, ὧν καθ' ἓν ἕκαστον ἐν ὅτῳ γίγνοιτο ἔπραττεν, ὡς τυραννίδος ἐπιθυμοῦντι, πολέμιοι καθέστασαν. καὶ δήμου κρατήσαντα τὰ τοῦ πολέμου, ἰδίᾳ ἕκαστοι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ ἀχθεσθέντες, καὶ ἄλλοις ἐπιτρέψαντες, οὐ διὰ μακροῦ ἐσφηλαν τὴν πόλιν. τότε δ' ἔτι παρελθὼν, τοῖς ἀθηναίοις παρῄνει τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

Καὶ προσήκει μοι μᾶλλον ἑτέρων ὦ ἀθηναῖοι, ἄρχειν. ἀναίγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, ἐπεὶ δήμου Νικίας καθῆψατο, καὶ ἄξιος ἅμα νομίζω εἶναι. ὧν γὰρ πέρι, ἐπιβούλους ἡμῖ, τοῖς μὲν προγόνοις μου καὶ ἐμοὶ δοξαμφορεῖ ταῦτα, τῇ πατρίδι, καὶ ὠφέλειαν. οἱ γὰρ ἕλληνες, καὶ ὑπὲρ δύναμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τ' ὀλυμπιάζειθεωρίας, πρότερον ἐλπίζοντες αὐτὴν καταπολεμήσεσθαι, διότι ἅρματα μὲν ἐπτὰ καθῆκα, ὅσα οὐδεὶς πω ἰδίᾳ τις πρότερον. ἐνίκησα δὲ καὶ δεύτερος, καὶ τέταρτος ἐφυόμην. καὶ τἄλλα ἀξίως τῆς νίκης παρεσκευασάμην. νόμῳ μὲν γὰρ, τιμὴ τὰ τοιαῦτα. ἔχει τ' ὄρωμμου, καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται. καὶ ὅσα αὖ ἐν τῇ πόλει χορηγίας, ἢ ἄλλῳ τῳ λαμπρύνομαι, τοῖς μὲν ἀστοῖς, φθονεῖται φύσει, πρὸς δὲ τοὺς ξένους, καὶ αὐτὴ ἰσχὺς φαίνεται, καὶ οὐκ ἄχρηστος ἡ διάνοια. ὃς αὖ τοῖς ἰδίοις τέλεσι μὴ ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὠφελῇ, οὐ δέ γε ἀδίκον ἐφ' ἑαυτῷ μέγα φρονοῦντα μὴ ἴσον εἶναι. ἐπεὶ καὶ ὁ κακῶς πράσσων, πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς ἴσομοιρεῖ. ἀλλ' ὡς ποθ' δυστυχοῦντες οὐ προσαγορδυόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ τις αὐχέσθω, καὶ ὑπὸ τοῦ δύπραγοῦντων ὑπερφρονούμενος, ἢ πὰ ἴσα νέμων, πὰ ὅμοια

Ὧν γὰρ πέρι. παρ' ὅσον ἡ οἰκία αὐτῇ ἴω πατρόφος ἐλέγετο.

Ἐπιβούλους εἰμὶ. γράφετ πρὸς ἐμέ. Καὶ ὑπὲρ δύναμιν μείζω. ἑαυτῆς. Τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς ὀλυμπιάζε θεωρίας. ἅπτε ἐν ᾧ διαπρέπαι ἐμὲ τῇ ὀλυμπιακῇ θεωρίᾳ. Ἐνίκησα ᾗ καὶ δεύτερος. ἐνίκησα δὲ τά τε πρῶτα, καὶ δεύτερα, καὶ τὰ τέταρτα. Νόμῳ μὲν γὰρ, τιμὴ τὰ τοιαῦτα. ἤγουν νόμιμος τιμὴ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἐν τῇ πόλει χορηγίας, ἢ ἄλλῳ τῳ. ἐκουσίοις ἑορταῖς μοις ἀναλώμα.

Καὶ οὐκ ἄχρηστος ἡ διάνοια. ἐρωνδύεται ὁ ἀλκιβιάδης, λέγων ὅτι, εἰ καὶ ἀνόητον φαίνομαί ποιῶν, ἀλλ' οὖν τῇ πόλει οὐκ ἄχρηστός μου δόξιν ἢ ἀγνοια, ἀπὰ καὶ ὠφελιμος. Τοῖς ἰδίοις τέλεσ. δαπάναις. Πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς ἰσομοιρεῖ. δύπραγοῦντα. Ἢ τὰ ἴσα νέμων. ὡς ποθ' δυτυχούντων καταφρονεῖτις, οὕτω καὶ αὐτὸς αὐχέσθω ὑπὸ τοῦ δυτυχούντων ἐν μοῖρει καταφρονούμενος. ἢ εἰ βούλεται μὴ ὑπερφορᾶσθαι κακοπραγῶν, μὴ δ' αὐτὸς τ

ἀτυχούντων καταφρονήσας. Οἱ δὲ δὲ τοὺς τοιούτους. ἤτοι τοὺς τοιούτους φησὶν ἐν λαμπρότητι.

Καὶ ὅσοι ἔν τινος λαμπρότητι προέχον. καὶ ὅσοι ἔν τινος πράγματος λαμπρῷ κατορθώματι κρείττους ἐγένοντο. Ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ. ἤγουν καθ' ὃν χρόνον ζῶσι. Λυσιτελοῦς ὄντας. λυσιτελοῦς τοὺς ἀποφθόνους ἤκουσα, ἐπειδὴ καὶ ὁ φθόνος, λύπη κατὰ γένος ἐστί. Καὶ τοῖς ἄλλοις ξυγγόνας. τὸ ξυγγόνας ἀπὸ κοινοῦ τοῦ λυσιτελοῦς ἀκουστέον. Πρὸς προῖκόν τε ξυγγενείας πιθόν. οἱ ἔπειτα αὖθρωποι τὸ τοιούτοις προγόνους αὐτῶν, καὶ συγγενεῖς αὐχοῦσι, καὶ μὴ ἴσοι πρὸς γένους. Ἐπιβοώμενος. αὐτὶ τοῦ καταλαλούμενος, ἢ προβόητος ὤν. ἀποφιμιζόμενος κατὰ τὰ ἴδια. Ξυστήσας. μεθ' ὑμῶν στήσας, καὶ φίλα ὑμῖν ποιήσας.

Ἐς μίαν ἡμέραν κατέστησα. αὐτὶ τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἠναγκασα. Ἐξ οὗ καὶ προξυνόμνοι. οἱ λακεδαιμόνιοι.

Καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης. καὶ ταῦτα ἐγένετο δ' ἐμὲ γὰρ νέον, καὶ παρὰ φύσιν αὐόητον λογιζόμενον, λόγοις τε χρησάμενον πρέπουσιν ἀρχείοις, καὶ μαντικὰς, καὶ ἀπειλήσαι τὰ μετ' ὀργῆς αὐτοῖς, εἰ μὴ θέλοιεν προχωρεῖν ἡμῖν.

Μὴ πεφοβεῖσθαι αὐτήν. τὴν νεωτάτην αὐοίαν, ὁκὴ μᾶλλον. δ' ἧλον δὲ τῷ ἀπιφερομένῳ. τὸ γὰρ ἀκμάζω μετ' αὐτῆς, τοιοῦτος νέος εἰμί, φησὶ μᾶλλον τ' λεγομένης αὐσίας.

Μὴ μεταγιγνώσκητε. μὴ διὰ τοῦτο μεταγνῶτε, ὅτι δ' οἰκεῖ τε ἀπὶ μεγάλην δύναμιν στρατεύειν. Καὶ ἀπιδοχάς. τὸ ἐγγράφειν ῥᾳδίως τοὺς πολίτειας ξένους τε, καὶ φυγάδας. Καὶ οὐδὲν δι' αὐτό. διὰ τὰς μεταβολὰς, καὶ ἀπιδοχὰς τῆς πολιτείας. Οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις καταστάσεσι. οὐ τοῖς νομιζομένοις, ἀλλὰ τοῖς ἱκανοῖς. οὔτω καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν ἀθλητὴν φαμέν. Οτι δὲ ἕκαστος. ὁ νοῦς, τοῦ δημαγωγῶν ἕκαστος, οὐ τοῦ κοινῇ συμφέροντος φροντίζεται, ἀλλὰ οἰκείου λήμματος, εἴτε ἐκ τοῦ λόγῳ πείθειν περιγένοιτο αὐτῷ τὸ λαβεῖν, εἴτε ἐκ τοῦ φοβεῖν. οὐ χαλεπὸν γὰρ νομίζεται τῷ μὴ καταρθώσαντι ἐκ πεσεῖν τῆς πατρίδος, καὶ ἀλλην γῆν οἰκῆσαι. ἐμφαίνεται γὰρ καὶ ἐντεῦθεν, ὅτι οὐδεὶς ὡς πατρίδος τῆς ἰδίας πόλεως πεφρόντικεν. Οὔτε λόγου μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι. οὔτε ὁμονοοῦντας ἑνὸς ἀκούειν λόγου, οὔτε ὁμοφρονοῦντας κοινῇ ἀπὶ τὰ ὄργα παραγίγνεσθαι. Οσοι ἕκασοι. φᾶς ὅσοι ἕκαστοι λέγουσι τὸν ἴδιον ἀριθμόν. Καὶ ἐπιβουρώτερα ἔσται. δύκαταμαχητότερα. Οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν, τοὺς αὐτοὺς τούτους. τοὺς λακεδαιμονίους. Οὓς πρὸ νῦν φασὶ πολεμίους. φασὶν οἱ πρὸ τὸν νικίαν. πολεμίους δὲ, τοὺς πελοποννησίους. ταῦτα δὲ πρὸς τὸν νικίαν λέγοντα, φημὶ γὰρ ἡμᾶς πολεμίους πολλοὺς ἐναδὲ ὑπολείποντας. Τὴν ἀρχὴν ἐκτήσαντο. τοῦ ἑλλήνων πλοῦτον.

" αὐταξιούτω. οἱ δὲ δὲ τοὺς τοιούτους, καὶ ὅσοι ἔν τινος λαμπρότητι προέχον, ἐν
" μὲν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυσιτελοῦς ὄντας, τοῖς ὁμοίοις μὲν μάλιστα. ἔπειτα δὲ,
" καὶ τοῖς ἄλλοις ξυγγόνας. τοῦ δ' ἔπειτα αὐθρώπων πρὸς προῖκόν τε ξυγγενείας
" τοὶ, καὶ μὴ οὖσαι καταλιπόντας, καὶ ἧς αὐ ὦσι πατρίδος, ταύτην αὐχοῦσιν, ὡς
" οὐ προσαλλοτρίων, οὐδ' ἀμαρτόντων, ἀλλ' ὡς προσφερῶν τε καὶ καλὰ πρα-
" ξάντων. ὧν ἐγὼ ὀρεγόμενος, καὶ δηλῶν τὰ τὰ ἴδια ἀποβοώμενος, τὰ δημόσια σκο
" πεῖτε, εἴ τι χεῖρον μεταχειρίζω. Ρελοποννησίου γὰρ τὰ δυνατώτατα ξυστήσας,
" αὖθις μεγάλου ὑμῖν κινδύνου καὶ δαπάνης, λακεδαιμονίους ἐς μίαν ἡμέραν κα
" τέστησα ἐν Μαντινείᾳ προὶ τοῦ ἀπάντων ἀγωνίσασθαι. ἐξ οὗ καὶ προξυνόμνοι τῇ
" μάχῃ, οὐδ' ἔπω καὶ νῦν βεβαίως θαρσοῦσι. καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ αὐοία
" παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι, ἐς τὴν πελοποννησίων δύναμιν λόγοις τε πρέπου-
" σιν ὡμίλησε. καὶ ὀργῇ τοῖσιν παραχομένῃ, ἔπεισε καὶ νῦν μὴ πεφοβῆσθαι αὐτήν.
" ἀλλ' ἕως ἐγώ τε ἐπακμάζω μετ' αὐτῆς, καὶ ὁ Νικίας δυτυχὴς δοκῇ εἶναι, ἀπο
" χρήσασθε τῇ ἑκατέρου ἡμῶν ὠφελείᾳ. καὶ γὰρ ἐς τὴν σκελίαν πλοῦν, μὴ μεταγιγνώσκητε, ὡς ἀπὶ μεγάλην δύναμιν ἐσόμενον. ὄχλος τε γὰρ ξυμμίκτοις πολυανδρούσιν αἱ πόλεις, καὶ ῥᾳδίας ἔχουσι τὴν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς, καὶ
" ἀπιδοχάς. καὶ οὐδεὶς δ' αὐτῶ, ὡς πρὸ οἰκείας πατρίδος, οὔτε τὰ πρὸ τὸ σῶμα
" ὅπλοις ὄξηρτυται, οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις καταστάσεις. ὅτι δὲ ἕκαστος, ἢ
" ἐκ τοῦ λέγων πεισθὲν οἴεται, ἢ πασάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λαβὼν, ἄλλην γῆν μὴ
" καταρθώσας οἰκήσειν, ταῦτα ἑτοιμάζεται. καὶ οὐκεικὸς τὸν τοιοῦτον ὅμιλον,
" οὔτε λόγου μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι, οὔτε ἐς τὰ ὄργα κοινῶς παρεσθαι. τάχυ
" δ' ἂν ὡς ἕκαστοι πικαθ' ὁδὸν λέγοιτο, προχωροῖεν. ἄλλως τε, καὶ ἐπασάζουσιν, ὡς πρὸ πολεμήσοντα. καὶ μὴν οὐδ' ὁπλῖται, οὔτ' ἐκείνοις ὅσοι πολυκομ-
" πούνται, οὔτε οἱ ἄλλοι ἕλληνες διέφαινσαν τοσοῦτοι ὄντες, ὅσοι ἕκαστοι φᾶς
" αὐτοὺς ἠρίθμουν. ἀλλὰ μέγιστον δὴ αὐτοὺς ἐνδυσμῶν ἡ ἑλλὰς, πολὺς ἐν τῷδε
" τῷ πολέμῳ ἱκανῶς ὠμίσθη. τά τε οὖν ἐκεῖ ὧν ἐγὼ ἀκοῇ ἀφανέστερα, τοιαῦ-
" τα, καὶ ἐπιβουρώτερα ἔσται. Βαρβάρους τε πρὸ πολλοὺς ἕξομεν, οἱ συρακουσίων
" μίσει ξυνεπιθήσονται αὐτοῖς. καὶ τὰ ἐναδὲ οὐκ ἀπικωλύσει, ἢν ὑμεῖς ὀρθῶς
" βουλεύησθε. οἱ γὰρ πατέρες ὑμῶν τοὺς αὐτοὺς τούτους οὓς πρὸ νῦν φασὶ πο-
" λεμίους, ὑπολιπόντας αὐ ἡμᾶς πολεῖν, καὶ προσέτι τὸν μῆδον ἐχθρὸν ἔχοντες,
" τὴν ἀρχὴν ἐκτήσαντο, οὐκ ἄλλῳ τινὶ, ἢ τῷ περιουσίᾳ τοῦ ναυτικοῦ ἰσχύοντες.

Καὶ νῦν οὔτε αὖ ἐλάττοσί σφων οὐδὲ μᾶλλον ἀσπόνδοις καὶ σπονδοφόροις τοῦ δύνασθαι καὶ παλύσομεν ὑμᾶς. Σκηπτόμενοι. προφασιζόμενοι. Προσεβέμεθα αὐτούς. συμμάχοις ἐπεισάμεθα αὐτούς. Δοῦρο κωλύσωσιν αὐτούς. οἱ ἐγγεταῖοι. Ἡ φιλοκρινοῖεν. ἐξετάζοιεν. Ροσκτώμενοι αὐτῇ. ἤτοι τῇ ἀρχῇ. Τὸν γὰρ πρόσχοντα. τοῦτο λέγει ὅτι οὐ μόνον ἡμᾶς ἀπόντας ἀμύνοντα οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ καὶ ὅπως μὴ ἀπίστρατα τοῦσωμμα αὐτοῖς προγοοῦνται, καὶ ἀπόχειρουσιν. Εν τῷδε. ἡγοῦν ἐν τῷ ἄρχειν. Αὐτοῖς κίνδυνος ᾖναι. διὰ τὸ κινδυνεύειν αὖ ἀρχθῆναι ἡμᾶς ὑφ' ἑτέρων. Εσισκεπτέον ἡμῖν. καὶ οὐχ ὁμοίως ὥσπερ τοῖς ἄλλοις

ἡσυχίαν ἡμῖν ἐστιν δὲ δυτέον. τὸ γὰρ ἐπισκεπτέον, αὐτὶ τοῦ ἐπιτηδύτιον τίθηκεν, ἢ μὴ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδύματα τὸ ἄλλοις φησὶν ὄζομοιωθήσεσθαι. Λογισάμενοι οὕτω τάδε. τὰ ἐνταῦθα πράγματα. Σπερέσωμμα τὸ φρούνημα. Τὸ ἀραὶ Θουκυδίδου τροπικῶν ὀνομάζει, τὸ σκληρότατον τοῦτο ὄζιν. ἀλλὰ κατὰ ἀλκιβιάδην φησίν. Εν ᾧ καὶ αὐτοί. τῷ καιρῷ συραγουσίοις.

Τὸ δὲ ἀσφαλές. ἀσφάλεσθαι δὲ, καὶ μετὰ ἀσφαλείας.

Αὐτοκράτορες γὰρ ἐσόμεθα, οὐκ ἄπο τοῦ αὐτοζούσιοι τέθεικε τὸ αὐτοκράτορες, ἐπεὶ πῶς συναλείπῃ αὐτῷ, ὃ καὶ ξυμμάτων σκελιῶν αἱρεταμένων ἐκπερισσούσας κρατήσομεν; ἔνιοι δὲ αὐτοκράτορες, αὐτὶ τοῦ μόνοι φασί. Καὶ διάστασις. ἤτοι αὐτίστασις.

Μάλιστα αὖ, ἰσχύειν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ νομίσατε. Τρίψεσθαι τὰ αὐτήν. ὁ ἀπαναίσεσθαι ὑφ' ἑαυτῆς, καὶ φθαρήσεσθαι, ὡς ἔπος φθήρεσθαι ἀπέφυκε καὶ τὸ σωμα τὰ πολλὰ ὑπὸ τῆς ἀργίας. Ὡς περ καὶ ἄλλο τι. ἀργὸν κεῖμον δηλονότι. Καὶ πάντων τὴν ἐπιστήμην. ἤτοι πάντων τῶν πολιτῶν τὴν ἐπιστήμην ἐκλυθήσεσθαι. ἢ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων. Καὶ τὸ ἀμύνεσθαι. καὶ τὸ δύνασθαι ἀμύνασθαι τοὺς πολεμίους, οὐ λόγων κομπώδησει. ἀλλ' ἔργων ἔξει, καὶ μελέτῃ. Ακούσαντες ἐκείνου. τοῦ ἀλκιβιάδου. Ηκιστα διαφόρως. ἥκιστα μεταπεσοῦσι τὴν πολιτείαν φησίν.

καὶ νῦν οὔτε αὖ ἐλάττοσι σφῶν μᾶλλον σπονδοφόροι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο, ἔτι καὶ πάλαι ἐρρώσθαι. τὸ μὲν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἐσβάλλειν, καὶ μὴ ἐκπολεμοῦσθαι, ἵκανοί εἰσι· τῷ δὲ ναυτικῷ, οὐκ ἂν δύναιντο βλάπτειν. ὑπόλοιπον γὰρ ὑμῖν ὄζιν ἀπὸ παλαιοῦ ναυτικόν. ὥστε τὰ ἂν λέγοντες εἰκός, ἢ αὐτοὶ ἀφικνοῖμεν, ἢ πρὸς τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους σκηπτόμενοι, μὴ βοηθοῖμεν, οἷς χρεών, ἐπειδή γε καὶ ξυνωμόσαμεν, ἐπαμύνειν, καὶ μὴ ἀπιστεῖν, ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνοι ἡμῖν. οὐ γὰρ ἵνα δοῦρο ἀπιβοηθῶσι προσεβέμεθα αὐτοῖς, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐκεῖ ἐχθροῖς, ἡμῶν λυπηροὶ ὄντες, δοῦρο κωλύωσιν αὐτοὺς ἐπιέναι. τὴν τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτησάμεθα καὶ ἡμεῖς. καὶ ὅσοι δὴ ἄλλοι ἤρξαν παραγιγνόμενοι προθύμως τοῖς ἀεὶ ἢ βαρβάροις, ἢ ἕλλησιν ἐπικαλουμένοις. ἐπεὶ εἴ τε ἡσυχάζοιεν πάντες, ἢ φιλοκρινοῖεν, οἷς χρεὼν βοηθεῖν, βραχὺ ἂν πρόσκτωμεν αὐτῇ, πολὺ αὐτὸς αὖ ταύτης μᾶλλον κινδυνεύοιμεν. τὸν γὰρ πρόσχοντα οὐ μόνον ἐπόντα τις ἀμύνεται, ἀλλὰ καὶ μὴ ὅπως ἐπειτα προκαταλαμβάνῃ. καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν παθεῖν ἃ, ἐς ὅσον βουλόμεθα ἀρχήν, ἀλλ' ἀνάγκη ἐστὶν ἢ πρὸς τῷδε καθέστασθαι, τοῖς μὲν, ἐπὶ βουλεύειν, τοῖς δὲ, μὴ ἀπιέναι, διὰ τὸ ἀρχθῆναι αὖ ὑφ' ἑτέρων, αὐτοῖς κίνδυνον ᾖναι, ἢ μὴ αὐτοὶ ἄλλων ἄρχωμεν. καὶ οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἡσυχον, ἢ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεσθε. λογισάμενοι οὕτω τάδε μᾶλλον αὖ ξήσειν, ἐπ' ἐκεῖνα ἦν ἴωμεν, προιώμεθα τὸν πόνον, ἵνα πελοποννησίων τε στερήσωμεν τὸ φρόνημα, ἢ δόξομεν ὑποδύοντες, καὶ οὐκ ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν, καὶ ἅμα Σικελίαν πλοῦσαν. καὶ ἅμα ἢ τῆς Ελλάδος ἴσχυι ἐκεῖ προσγενομένων πάσης τῷ εἰκότι ἄρξομεν, ἢ κακῶς ὁμόσε συρακουσίοις, ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ξύμμαχοι ὠφελησόμεθα. δὲ ἀσφαλὲς καὶ μένειν ἔνθα περ προχωρῇ, καὶ ἀπελθεῖν, αἵνπερ παρέχουσιν. αὐτοκράτορες γὰρ ἐσόμεθα, καὶ ξυμπάντων σκελιῶν. καὶ μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου ἴσως λόγων ἀπραγμοσύνη καὶ διάστασις τοῖς νέοις ἐς τοὺς πρεσβυτέροις ἀποτρέψῃ. τῷ δὲ εἰωθότι κόσμῳ, ὡς πρὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλεύοντες, ἐς τάδε ἦραν αὐτά. καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειρᾶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν. καὶ νομίσατε νεότητα μὲν καὶ γῆρας, οὐδὲν ἀλλήλων, μηδὲν δύνασθαι. ὁμοῦ δὲ, πόνος τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς αὖ ξυγκραθὲν, μάλιστ' ἂν ἰσχύειν. καὶ τὴν πόλιν αὖ μὲν ἡσυχάζῃ, τρίβεσθαί τε αὐτὴν πρὸς ἑαυτήν, ὥς περ καὶ ἄλλό τι, καὶ πάντ' τὴν ἐπιστήμην ἐγγηράσεσθαι. ἀγωνιζομένην δὲ ἀεὶ προσλήψεσθαί τε τὴν ἐμπειρίαν, καὶ ἀμύνεσθαι οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον ξυνηθες ἔξειν. παράπαν τε ξυγγιγνώσκω πόλιν μὴ ἀπραγμονα τάχιστ' ἂν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολὴν διαφθαρῆναι. καὶ ἥδιστ' ἂν θεραπεύοντα ἀσφαλέστατα πρὸς τοὺς οἰκείους, οἷς αὖ τοῖς παροῦσιν ἤθεσι, καὶ νόμοις ἢν καὶ χείρω ᾖ, ἥκιστα διαφόρως πολιτεύσοι. Τοιαῦτα μὲν ὁ Αλκιβιάδης ἔπεσιν. οἱ δ' Αθηναῖοι ἀκούσαντες ἐκείνου τε, καὶ ἥδη ἐγεγαίων, καὶ λεωτπίνων φυγάδων, οἳ παρελθόντες, ἐδέοντό τε, καὶ ἥδη ὀρκίων ὑπομιμνήσκοντες, ἱκέτευον βοηθῆσαι σφίσι, πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον ὥρμηντο στρατεύειν. καὶ ὁ Νικίας γνοὺς

Οπαὰπὸ μὲν τοῦ αὐτοῦ λόγων. αὐτὰ, τοῖς αὐτοῖς χρώμενον λόγοις. Εωὶ γὰρ πόλις. καθυπόρβατον. ἀῶὶ γὰρ πόλεις ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν ἰέναι μεγάλας τε, τῷ πλήθει ὡς ἐν μιᾷ νήσῳ πολλὰς τὰς ἑλληνίδας. Ως ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι. ἀκριβῆ κατάληψιν ἔχων ἀπὸ φήμης. Μεγάλας. ἤγουν ἰσχυρὰς. Καὶ οὐδὲν ὑπηκόους ἀλλήλων. ἤγουν δεδουλωμένας ἀλλήλας. Οὔτε δὲ ομῷας μεταβολῆς. αἰὲν σικελίᾳ πόλεις, οὐδὲ ἕον ται μεταβολῆς, ὥσπερ αἱ πρὸς βίαν δουλεύουσαι. Τοῖς πᾶσιν ὁμοιοτρόπως. πραγματῶδ ηλογότη. Εωὶ ἂς μᾶλλον πλέομεν. συρακουσαι. σελινοῦς. γέλα. ἀκράγας. μεσσήνη. ἱμέρα. καμαρίνα. τανύας φησὶ τὰς πόλεις αὐτημάχους ἑλληνικοῖς ἀθηναίοις.

Τὰ δὲ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἤγουν τὰ κοινά. ἔθος γὰρ τοῖς πάλαιοῖς τὰ κοινὰ χρήματα ἐν τοῖς ἱεροῖς παμβύειν. Ω δὲ μάλιστα. ἤγουν ἐνῷ.

Καὶ ἀπὸ βαρβάρων πινῶν ἀπαρχή. ἤγουν ἔχουσι φόρον καὶ ἄρχοντες βαρβάρων πινῶν. Καὶ σίτῳ οἰκείῳ. ἤγουν ἐκ τῆς οἰκείας γῆς. Οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται. ξένῳ. Πρὸς οὖν τοιαύτην δύναμιν. τῶν σικελῶν.

Καὶ φαύλου. σμικρᾶς. φαύλον, τὸ ἀπηνῆ, καὶ μογοειδές. Καὶ πεζὸν πολύν. χρήσιμον εἰς τὴν ἤπειρον στρατὸν δηλονότι. Τῆς διανοίας δρᾶν. τοῦ ἡμετέρου σκοποῦ.

Υπὸ ἱππέων πολλῶν. Ἰδὲν ὡκελικῶν δηλονότι. Εἴργεσθαι τῆς γῆς. τῆς σικελικῆς. Καὶ ξυπωῶν αἱ πόλεις. συνέλθωσιν αἱ πόλεις ἅς κοινὴν βοήθειαν.

Φοβηθεῖσαι ἡμᾶς δηλονότι. Καὶ μὴ αὐτὰ παράσχωσιν. ἐὰν μὴ παράσχωσί τινες ἡμῖν ἱππικὸν φίλοι γενόμενοι ἐξ ἐναντίας. Αἰσχρὸν δὲ βιασθέντας ἀπελθεῖν. ἐκκρουσθέντας δηλονότι ἡμᾶς, τῆς σικελίας ἀπελθεῖν. Αὐτόθεν δέ. ἤγουν ἐκ τοῦ ἡμετέρου τρόπου. Αξιόχρεω. ἀσφαλεῖ. Απὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν. ἤγουν ἡμῶν αὐτῶν. Αἱ κομιδαί. αἱ πρίσις. οὐκ ὁμοίως ἐμέλλετε στρατεύεσθαι ἐπὶ σικελίαν, ἢ ἐνταῦθα ὑπηκόοις συμμαχοῦντες στρατεύεσθαι ἐπί τινας, οὐ πολὺ ἀπέχοντας. ὥστε ῥᾳδίαν εἶναι τὴν ἐπαγωγὴν ἀναγκαίων παρακομιδὴν ἐκ τῆς οἰκείας γῆς. Απαρτήσαντες. αὐτοῦ ἀπαρτισθέντες, ἀπελαθέντες, καὶ πολὺ τῆς οἰκείας χωρισθέντες. Αντέχωσιν. αὐτὰ μάχωνται. Απολαμβανόμενα. κρατηθῶμεν. Τὰ αὐτόθεν. ἤγουν ἐφόδια. ἤγουν βρώσιμα, καὶ πόσιμα.

ὅπαὰπὸ μὲν τῶν αὐτοῦ λόγων, οὐκ αὖ ἐπὰ ἠρέμα τρέφειε, παρασκευὴς δὲ πλήθει ἢ πολλὴν ἀῶὶ τάξει, τάχα ἂν μεταστήσειν αὐτοὺς, παρελθὼν αὐτοῖς, ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΝΙΚΙΟΥ.

» Εωειδὴ πανταχῇ ὁρῶ ὑμᾶς ὦ ἀθηναῖοι, ὡρμημένους στρατεύειν, ξυνενέγκοιμι
» ταῦτα ὡς βουλόμεθα. ἀῶὶ δὲ τῷ παρόντι, ἃ γιγνώσκω, σημανῶ. ἀῶὶ γὰρ πόλις,
» ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν ἰέναι μεγάλας, καὶ οὐδὲν ὑπηκόους ἀλλήλων,
» οὔτε δὲ ομένας μεταβολῆς, ἢ αὖ ἐκ βιαίου τῆς δουλείας ἀσμένους ἐς ἐρᾶν μετά-
» στασιν χωρεῖν. οὐδ' αὖ τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν εἰκότως αὖ τ' ἐλευθερίας προσ-
» δεχομένας, τό τε πλῆθος ὡς ἐν μιᾷ νήσῳ πολλὰς τὰς ἑλληνίδας, πλὴν γὰρ Νάξου,
» καὶ Κατάνης, ἃς ἐλπίζω ἡμῖν κατὰ τὸ λεοντίνων ξυγγενεῖς, προσέσεσθαι, ἄλ-
» λως εἰσὶν ἑτοῖμα, καὶ παρεσκευασμένα τοῖς παροῦσιν ὁμοιοτρόπως, μάλιστα τῇ ἡμε-
» τέρᾳ δυνάμει. καὶ οὐχ ἥκιστα ἀῶὶ ἃς μάλλον πλέομεν Σελινοῦς, καὶ Συρακού-
» σαι. πολλοὶ μὲν γὰρ ὁπλῖται ἐνεισὶ, καὶ τοξόται, καὶ ἀκοντισταί. πολλαὶ δὲ τριήρεις,
» καὶ ὄχλος ὁπλιτῶν αὐτάς. χρήματ' ἔχουσι, τὰ μὲν, ἴδια, τὰ δὲ, καὶ ἐν τοῖς
» ἱεροῖς ὅτι σελινουντίοις. συρακουσίοις δὲ καὶ ἀπὸ βαρβάρων τινῶν ἀπαρχὴ φέ-
» ρεται. ᾧ δὲ μάλιστα ἡμῶν προέχουσιν, ἵππους τε πολλοὺς κέκτηνται, καὶ οἰ-
» κείῳ, καὶ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται. πρὸς οὖν τοιαύτην δύναμιν, οὐναυτικὴς καὶ
» φαύλου στρατιᾶς μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ πεζὸν πολὺν ξυμπλεῖν, εἴπερ βουλόμεθα
» ἀξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν, καὶ μὴ ὑπὸ ἱππέων πολλῶν εἴργεσθαι τῆς γῆς. ἀλ-
» λως τε, καὶ εἰ ξυπωῶσιν αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι, καὶ μὴ αὐτὰ παράσχωσιν ἡμῖν φίλοι
» τινὲς γενόμενοι ἄλλοι, ἢ ἐγγεταῖοι, ᾧ ἀμυνούμεθα ἱππικόν. αἰσχρὸν δὲ βιασθέν-
» τας ἀπελθεῖν, ἢ ὕστερον ᾶῶὶ μεταπέμπεσθαι. τοιοῦτον ἀσκεῖσθαι βουλόμε-
» νοις. αὐτόθεν δὲ παρασκευῇ ἀξιόχρεῳ ᾶῶὶ ἐναι, γνόντας ὅτι πολύ τι ὑπὸ τῆς
» ἡμετέρας αὐτῆς μέλλομεν πλεῖν, καὶ οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ στρατευσόμενοι. καὶ οὐκ
» ἐν τοῖς τῇδε ὑπηκόοις ξύμμαχοι ἥλθετε ἐπί τινα, ὅθεν ῥᾳδία αὐτόμιδαὶ ἐκ τῆς
» φιλίας, ὧν προσέδει, ἀλλ' ἐς ἀλλοτρίαν πᾶσαν ἀπαρτήσοντες, ἐξ ἧς μυνῶν
» οὐδὲ πεσσάρων ἡμέρᾳ χειμερινῶν, ἄγγελον ῥᾴδιον ἐλθεῖν. ὁπλίτας τε οἷν πολλοὺς
» μοι δοκεῖ χρῆναι ἡμᾶς ἄγειν, καὶ ἡμῶν αὐτῆς, καὶ τῇ ξυμμάχων, ἵππεα τε ὑπη-
» κόων, καὶ ἥν τινα ἐκ Πελοποννήσου δυνώμεθα, ἢ πείσαι, ἢ μισθῷ πρόσα-
» γαγέσθαι. καὶ τοξότας πολλοὺς, καὶ σφενδονήτας, ὅπως πρὸς τὸ ἐκεί-
» νων ἱππικὸν αὐτέχωσι, καὶ τι, καὶ πολὺ περιεῖναι ἵνα καὶ τὰ ᾶῶὶ τόδεια ῥᾴ-
» ον ἐκκομιζώμεθα. ἦν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον, ἐν ὁλκάσι πυροὺς καὶ φερυγμέ-
» νας κριθὰς ἄγειν. καὶ ὅτι πριούς ἐκ τῶν μυλώνων πρὸς μέρος ἀναγκασμένους ἐμμί-
» σθοις, ἵνα ἦν που ἀπολοίας ἀπολαμβανόμενα, ἔχειν ἡμᾶς τὰ ᾶῶὶ τόδεια.

πολλὴ

Πολλὴ γὰρ οὖσα· αὐτὸ τοῦτο ὡς, αὐτὴ τ' πολλῆς γὰρ οὔσης· Καὶ μὴ ἄλλοις ἑτέροις γίγνεσθαι· αὐτὴ τ' μὴ ἐν ἄλλοις ἔχειν τὰς ἐλπίδας· Αὐτόθεν· ἤγουν ἐκ τ' ἡμετέρου τόπου· Νομίσατε γὰρ λόγῳ αὖ· λόγῳ φησὶν ἕτοιμα ἦ· ταῖς δ' ἀληθείαις· οὖ· Ἐνθένδε· ἤγουν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων· Πλήν γε πρὸς τὸ μάχιμον· πρὸς μὲν δὲ μάχιμον αὐτοῖς, καὶ ῥοπιτικὸν, οὐδόλως δυνάμεθα αὐτὰ ταξάσθαι· πρὸς δὲ τὰ ἄλλα, μὴ μόνον ἐξίσου ἐκείνοις, ἀλλὰ καὶ μείζόνως παρασκευαζόμεθα· ἄλλως γὰρ, οὐ δυνησόμεθα· τὰ μὲν γὰρ οἰκεῖα, διασώσομεν· τῶν δὲ ἐκεῖ πραγμάτων κρατῆσαι· Τῶν μὲν, κρατεῖν· ἤγουν τ' πολεμίων· Οὓς πρέπει τῇ πρώτῃ νυΐ, ἤγουν τοὺς καθ' ἡμᾶς πολεμίους· Οπελάχιστα τῇ τύχῃ παραδούς· Τύχην τὴν ἐλπίδα λέγει· Βούλομαι γὰρ φησὶν οὐκ ἐλπίδιν, ἀλλὰ παρασκευῇ θαρρεῖν· Ἡ δὲ αἰτιολογία καίζοι τρατοδεύεσθαι· ὑπὸ τ' Ἀθηναίων ὁ λοὸ πόνικείας· Τὸ μὲν ἀπὸ θυμοῦν τ' πολοῦ· ἤγουν τ' ἀπὸ θυμίαν· Οὐκ ἐξηρέθησαν· ἐξέβαλον· Υπὸ τ' ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς· ὀχλώδες μέν, ἤτοι δ' πρόσκειλες, ἢ ὀχληρὸν, ἢ τὸ πολύ· λέγει δὲ ὅτι τ' τ' πολεῖν ἀπὸ θυμίας οὐκ ἔπαυσεν αὐτὴ δ' ὀχληρὸν τῆς παρασκευῆς· Περιέστηκεν τῷ· τῷ νικίᾳ· Ἐφ' ἁ' ἐπολεμ· ἀπὸ τοιοῦδ', ἕως ἐνέσκηψεν ἐκπολιορκῆσαι· Ρόθῳ δ' ὄψεως καὶ θεωρίας· τὸ θεωρίας, αὐτὴ τ' ἱστορίας κεῖται· ἵνα ᾖ, πεφοβοῦντες τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ ἰδεῖν, καὶ ἱστορῆσαι·

Καὶ τραπὼτης· ἤγουν τὸ τραπωτικὸν πλῆθος·

Αργύριον οἴσειν· αὐτὴ τοῦ ἀποίσεσθαι, καὶ λήψεσθαι·

Καὶ παρακαλέσας· αὐτὴ τοῦ ἀπὸ καλεσάμενος αὐτῷ·

Ο δὲ, ἀκων μὲν εἶπε, περιπὸς ὁ μὲν συνδεσμος· κεῖται δὲ ὁ μὲν, αὐτὴ τοῦ δὲ· Διὰ τὴν ἐκεχειρίαν· ἤτοι

πολλὴ γὰρ οὖσα, οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι, τὰ πάλλα, ὅσον δυνατὸν ἑτοιμάσασθαι, καὶ μὴ ἄλλοις ἑτέροις γίγνεσθαι. μάλιστα δὲ χρήματα αὐτόθεν ὡς πλεῖστα ἔχειν· τὰ δὲ παρ' ἐγγεταίων, ἃ λέγεται ἐκεῖ ἕτοιμα, νομίσατε καὶ λόγῳ αὖ μάλιστα ἕτοιμα ἦ· ἦν γὰρ αὐτοῖ ἔλθωμεν ἐνθένδε μὴ αὐτάλωτον μόνον παρασκευασάμενοι, πλήν γε πρὸς τὸ μάχιμον αὐτοῖ τὸ ῥοπιτικὸν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλοντες τοῖς πᾶσι, μόλις οὕτως οἱοί τε ἐσόμεθα, ἴσον μὲν, κρατεῖν, τὰ δὲ, καὶ διασῶσαι· πόλιν τε νομίσαι χρὴ ἐν ἀλλοφύλοις καὶ πολεμίοις οἰκοῦντας ἐῖναι, οὓς πρέπει τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἢ ἂν κατάσχωσιν, δυοῖν κρατεῖν τῆς γνώμης· εἰδέναι, ὅτι ἢν σφάλλωνται, πάντα πολέμια ἕξουσιν, ὥσπερ ἐγὼ φοβούμενος, καὶ δι' ὧς, πολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον δυβουλῦσαθαι, ἔπι δὲ πλεῖα δυτυχῆσαι. χαλεπὸν δὲ ἀνθρώποις οὖσιν, ὅπι ἐλάχιστα τῇ τύχῃ παραδοὺς ἐμαυτὸν βούλομαι ἐκπολεῖν· παρασκευῇ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰκότων ἀσφαλῶς ἐκπολῦσαι. ταῦτα γὰρ τῇ τε ξυμπάσῃ πόλῃ βεβαιότατα ἡγοῦμαι, καὶ ἡμῖν τοῖς τραπευσομένοις, σωτήρια. εἰδέτω δ' ἄλλος ὁ ὁκεῖ, παρίημι αὐτῷ τὴν ἀρχήν·

Ο μὲν Νικίας τοσαῦτα εἶπε, νομίζων τοῖς Ἀθηναίοις τῷ πλήθει τοῦ πράγματος μὴ ἄσπορεύεσθαι, μηδὲ εἰ ἀναγκάζοιτο τραπεύεσθαι. μάλιστα οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπολῦσαι. οἱ δὲ, τὸ μὲν ἀπὸ θυμοῦν τοῦ πολοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον ὥρμηντο. καὶ τοὐναντίον περιέστη αὐτῷ. δοκεῖ γὰρ παραινέσαι ἐὺ ὀξέως, καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ καὶ πολλὴ ἔσεσθαι. καὶ ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπολῦσαι. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις, ὡς ἐπὶ καταστρεφομένοις ἐφ' ἃ ἔπεμπον, ἢ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν. τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ, τῆς παρούσης πόθῳ ὄψεως, καὶ θεωρίας, καὶ δυέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι. ὁ δὲ πολὺς ὅμιλος, καὶ στρατιώτης, ἕν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἴσειν, καὶ προσκλήσασθαι δύναμιν, ὅθεν αἴδιον μισθοφορὰν ὑπάρξειν. ὥς τε διὰ τὴν ἄγαν τῶν πολλῶν ἀπὸ θυμίαν, εἴτ' ἄρα καὶ μὴ ἤρεσκε, δεδιὼς μὴ αὐτὸς χειροτονῶν, κακόνους δόξειεν ἅπαντα τῇ πόλει, ἡσυχίαν ἦγε. καὶ τέλος παρελθόντες τῶν Ἀθηναίων, καὶ παρακαλέσας τὸν Νικίαν, οὐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθε, οὐδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐναυπορεῖν ἅπαντων ἃ δὴ καὶ λέγετο ἢν τινα αὐτῷ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι φήσουσι. ὁ δὲ, ἀκων μὲν ἔφη ὅτι καὶ μετὰ τοῦ ξυναρχόντων καθ' ἡσυχίαν μᾶλλον βουλεύσοιτο, ὅσα μέντοι ἤδη δοκεῖν αὐτῷ, τριήρεσι μὲν, οὐκ ἐλάσσους, ἢ ἑκατὸν πλυτέα εἶναι. αὐτοῦ δ' Ἀθηναίων ἔσεσθαι ὁπλίτας ἀγωγούς, ὅσους αὐτὸς δοκῶσι. καὶ ἄλλας ἐκ τῶν ξυμμάχων μεταπεμπτέας εἶναι. ὁπλίτας δὲ τοῖς ξύμπασιν Ἀθηναίων. καὶ τῶν ξυμμάχων, πεντακισχιλίων μὲν οὐκ ἐλάσσους, ἢν δέ πῃ δύνωνται, καὶ πλείους. τὴν δὲ ἄλλην παρασκευὴν ὡς κατὰ λόγον, καὶ τοξοτῶν τ' αὐτόθεν, καὶ ἐκκριτῶν, καὶ σφενδονητῶν, καὶ ἢν πάλλο πρέπον δοκῇ εἶναι, ἑτοιμασάμενοι, ἄξειν. ἀκούσαντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι, ἐψηφίσαντο δυοῖν αὐτοκράτορας εἶναι, καὶ πρὸ τραπὰς πλήθους, καὶ πρὸ τοῦ πλοῦ τοῖς τραπευσομένοις πρᾶσσειν, ἥ τι αὐτοῖς δοκεῖ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίοις. καὶ μετὰ ταῦτα παρασκευὴ ἐγίγνετο. καὶ ἐς τε τοὺς ξυμμάχους ἔπεμπον, καὶ αὐτόθεν καταλόγους ἐποιοῦντο. ἄρτι δ' ἀπελήφει ἡ πόλις ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νόσου. καὶ τοῦ ξυνεχοῦς πολέμου, ἐς τε ἡλικίας πλῆθος ἀπογεγενημένης, καὶ ἐς χρημάτων ἄθροισιν διὰ τὴν ἐκεχειρίαν. ὥστε ῥᾴδιον πάντα ἑτοιμάζεσθαι· καὶ οἱ μὲν, ἐν παρασκευῇ ἦσαν. ἐν δὲ τούτῳ

Αρτι δ' ἀπελήφει. ἤγουν τότε ἤδη· Απὸ τῆς νόσου. ἤγουν τῆς λοιμώδους· τὴν ἀπέσαν τοῦ πολέμου· Εν δὲ τούτῳ· τῷ καιρῷ δηλονότι·

Οὐδὲ ἑρμαῖ ἦσαν πρὸ τῆς ἑρμοῦ, ἐπεὶ φασὶ τὸν ἑρμῆν, λόγου, καὶ ἀληθείας ἑρμηνέα εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ τετραγώνους, καὶ κυβοειδεῖς κατεσκεύαζον, αἰνιττόμενοι ὅτι τὸ τοιοῦτον σχῆμα ἐφ' ἁπλοῦν μένει πάσῃ, παντὶ τρόπῳ βάσιμον, καὶ ὀρθιόν ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ λόγος, καὶ ἡ ἀλήθεια, ὁμοία ἐστὶ παντὶ τρόπῳ αὐτῇ· τὸ δὲ δόλιος δὲ πολύχουν, καὶ πολυχειδές. Κατὰ τὸ αὐτὸ χώριον. δηλοῖ ὅτι ἔθος. Περιεκόπησαν τὰ πρόσωπα. ἴσως ὅτι ὅπου πομπαὶ ἄγονται ἐν τῇ διαπεπραγμένῃ αὐτῷ τῶν ἀπορρήτων ὀργίων συναγωγῇ, τοῖς τραχήλοις, καὶ τὰ αὐδοῖα τοῖς ἑρμαῖς περικόπτειν φασὶ· καὶ τοὺς τοῦτο δράσαντας, ἑρμοκοπίδας καλεῖσθαι. Ἀλλὰ μεγάλοις μνημείοις. μεγάλοις δὲ ὥροις αὐτὸ μνύσει. Οὐ τοί τε ἐζητοῦντο· οἱ προπόμπους. Καὶ πρόσθιον αὐτὸ τοῦ ζητεῖν.

Ἀσέβημα. Πρὸς ὕβριν εἰς τοὺς θεούς.

Μείζονος ἐλάμβανον. αὐτὶ τοῦ ὑποθέσεως ἐξέπαιζον. ἐμεγάλυνον.

Περὶ μὲν τῶν ἑρμῶν. ἤγουν δούλων.

Περικοπαί τινες. ἢ τοὶ τῶν προϊουμένων, ἢ τῶν περικότων νέων. Καὶ αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες. ἤγουν λαμβάνοντες ἐν τῷ νῷ, καὶ προσδεχόμενοι αὐτὰ, ὡς τεκμήριον. Ἐμεγάλυνον, καὶ ἐβόων. ἤγουν εἰς μέγεθος ἦρον τὸ ἔγκλημα.

Ἐπιλέγοντες τεκμήρια. ἤγουν αὐξοποιοῦντες ἐκείνῳ. Οὐδημοτικήν. ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ ἔθους τῆς δημοκρατίας. Καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς. τῆς πολεμικῆς ὁπλίσεως. Ἐπιτέλεσθεν. ἐπετέλεσθεν ἐκ τοῦ προορισμοῦ. Εἰδ' ἀπολυθείη. τὴν ἔγκλημα τὸ δηλοῦσθαι. Καὶ ἐπεμαρτύρετο, καὶ διεμαρτύρετο. Διαβολὰς ἀποδέχεσθαι. ἤγουν δέχεσθαι ὡς βεβαίας. Οἱ δὲ ἐχθροὶ δεδιότες. φοβούμενοι δὲ τὸ πρᾶτεμα, ὡς οὐκ δύνουν αὐτό. γράφει δὲ ἔνιοι, μὴ δύνουν ἔχειν. καὶ ἀκουστέον μὴ ἄρα δύνουν ἡ τὸ πρᾶτεμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ. Ἀπαίωρον. ἤγουν ἀπεῤῥίπτουν μετὰ πόνου δῆς. Ἐκμείξους δὲ διαβολῆς βουλόμενοι μεγάλως αὐτῷ διαβαλεῖν, ἐμέλλον αὐξήσειν τὴν διαβολήν, ἀπόπτως αὐτοῦ. ἐμηχανῶντο δὲ μεταπεμφθέντα αὐτὸν, εἰς ἀπολογίαν καταστῆσαι. Μεσοῦντος δὲ θ. τὸ μεσοῦντος, τρίτης ἐπὶ συξυγίας. δύρισιδῆς ἐν μηδείᾳ· Ζηλῶσ' ἐν ἀρχῇ πῶμα, κοὐδ' ἔπωμεσοῖ. Καὶ τοῖς πλοίοις τοῖς μικρ. ἀδὲ θ' ἡ λεπὰ ἄλλοθεν ἦσαν. Ὡς ἐκεῖθεν. ἤγουν ἐκ τῆς κερκύρας. Διαβαλοῦσι. διαπλύσουσι. διαπεφασμένοις. Ὡς ἀναξόμβοι. ἤγουν μέλλοντες ἀναπλεῦσαι. Ὁμιλος ἅπας. ὁ μὴ ἐκστρατεύσιμος.

ὅσοι ἑρμαῖ ἦσαν λίθινοι ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀθηναίων, εἴσι δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ χώριον, ἃ πεντάγωνος ἐργασία πολλοὶ καὶ ἐνιδίοις προθύροις καὶ ἐν ἱεροῖς, μιᾷ νυκτὶ οἱ πλεῖστοι περιεκόπησαν τὰ πρόσωπα. καὶ τοὺς δράσαντας οὐδεὶς. ἀλλὰ μεγάλοις μνημείοις δημοσίᾳ οὔτοί τε ἐζητοῦντο, καὶ προσέτι ἐψηφίσαντο. καὶ εἴ τις ἄλλο ποι δεν ἀσέβημα γεγενημένον, μηνύειν ἀδεῶς τὸν βουλόμενον, καὶ αὐτῶν, καὶ ξένων, καὶ δούλων. καὶ τὸ πρᾶμα μᾶλλον ἐλάμβανον. τοῦ τε ἤδη ἐκπλοῦ οἰωνὸς εὐόδως εἶναι, καὶ ξυνωμοσία ἅμα νεωτέρων πραγμάτων, καὶ δημου καταλύσεως γεγενῆσθαι, μηνύεται οὕτω. ἀπὸ μετοίκων τέ τινων, καὶ ἀκολούθων. πρὸς μὲν τῆς ἑρμοῦ, οὐδέν. ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων πρὸ κοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἴνου γεγενημέναι. καὶ τὰ μυστήρια ἅμα ὡς ποιῆται ἐν οἰκίαις ἐφ' ὕβρει. ὧν καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπαιτιῶντο. καὶ αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες οἱ μάλιστα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι ἐμποδὼν εἶναι σφίσι, μὴ αὐτοῖς τοῦ δήμου βεβαίως προεστάναι. καὶ νομίσαντες εἰ αὐτὸν ἐξελάσειαν, πρῶτοι αὐ εἶναι ἐμεγάλυνον, καὶ ἐβόων, ὡς δῆμου καταλύσει, τά τε μυστικὰ, καὶ ἃ τῶν ἑρμῶν περικοπὴ γένοιτο. καὶ οὐδὲν εἴη αὐτῶν, ὃ πεπράχθη, δῆλον ἐγοντες τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐδὲν μοτικὴν παρανομίαν. οὐδ' ἐν τῷ παρόντι, πρὸς τὰ μηνύματα ἀπελογεῖτο. καὶ ἕτοιμος ἦν πρὶν ἐκπλεῖν κρίνεσθαι, εἴτι πού των εἰργασμένος ἦν. ἤδη γὰρ καὶ τὰς παρασκευὰς ἐπεπόριστο. καὶ εἰ μὲν τούτων πεῖργαστο, δίκην δοῦναι. ἢ ἀπολυθείη, ἄρχειν. καὶ ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος πρὸς αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδικεῖ καὶ ὅτι σωφρονέστερον εἴη μὴ μετὰ τοιούτους, αὐτὰς, περὶ διαγνῶσι, πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ τοσούτῳ στρατεύματι. οἱ δ' ἐχθροὶ δεδιότες τὸ, πεπρᾶτευμα, μὴ δύνοιν ἔχοι, ἢ ἤδη ἀγωνίζηται, ὅτε δῆμος μὴ μαλακίζηται θεραπεύων. ὅτι δὲ ἐκεῖνον οἱ τ' ἀργεῖοι ξυνεστράτευον, καὶ τῶν μαντινέων τινὲς, ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον ἄλλοις ῥήτορας ἐνιέντες, οἱ ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν αὐτὸν, καὶ μὴ κατασχεῖν τὴν ἀγωγήν· ἐλθόντα δὲ, κρίνεσθαι ἐν ἡμέραις ξυντάξαι, βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἣν ἔμελλον ῥᾴον αὐτὰ ἀπόντος, προιέναι, μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν, ἀγωνίσασθαι. καὶ ἔδοξε πλεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην. μετὰ δὲ ταῦτα, θέρους μεσοῦντος, ἤδη, καὶ ἀναγωγὴ ἐγίγνετο ἐς τὴν Σικελίαν. τὸν μὲν οὖν ξυμμάχων τοῖς πλείστοις, καὶ τοῖς στρατηγοῖς ὁπλίταις, καὶ τοῖς πλοίοις, καὶ ὅσα ἄλλα παρασκευὴ ξυνείστο, πρότερον εἰρητο ἐς κέρκυραν ξυλλέγεσθαι· ὡς ἐκεῖθεν ἅπασι τὴν ἄκραν ἀτυγίαν τὸν ἰόνιον διαβαλοῦσιν· αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι, καὶ εἴ τινες τῶν ξυμμάχων παρῆσαν ἐς τὸν πειραιᾶ, καταβαίτες ἐν ἡμέρᾳ ἑνὶ, ἅμα ἕῳ, ἐπλήρουν τὰς ναῦς, ὡς ἀναξόμβοι. ξυνεκάλει δὲ, καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ἅπας ὡς ἑκάστοι, ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀστῶν, καὶ ξένων. οἱ μὲν ἐπιχώριοι, τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἕκαστοι προσέμποντες, οἱ μὲν, ἐπαίροις. οἱ δὲ, ξυγγενέσι. οἱ δὲ, φίλοις. καὶ μετ' ἐλπίδος τε ἅμα ἰόντες καὶ ὁλοφυρμῶν,

Τὰ μὲν,

Τὰ μὲν, ὡς κλήσοιντο. τὰ κατὰ τὴν σκελίαν. Μετὰ κινδύνων. οἵτε ἀπόντες, ὁμολογοῦσι τοῖς μένουσι, καὶ οἱ μένοντες. ἐκείνοις. Ὡς ἄμα ἀξιόχρεων. ἡγοῦντο μεγάλην. Τετρακισχὰρ χίλιοι. οἱ μετὰ πολυκλέους, καὶ οἱ μετὰ ἄγνωνος. Ἐξαρτυθεὶς. παρασκευασθεὶς. ἑτοιμασθεὶς. Ἐκπονηθέν. ἡγοῦντο ἀναρπασθέν. μισθὰ ὁρισμοῦ συνεσταθέν. Τοῦ μὲν δημοσίου. ἔξωθεν τοῦ δημοσίου μισθοῦ. ἐκ τῆς ἰδίων ἀποδόσεως παρεῖχε τοῦτο γάρ ἐστιν ἀποφορά. οἱ δὲ θρανῖται, μετὰ μακροτέρων κωπῶν ἐρέσσοντες, μείονα κόπον ἔχουσι τῶν ἄλλων. διὰ τοῦτο τούτοις μόνοις ἀποδόσεις ἐγίνοντο οἱ τριήραρχαι, οὐχὶ δὲ πᾶσι τοῖς ἐρέταις. Καὶ τἆλλα σημεῖοις. ἢ τοι κυρίως σημείοις λεγόμενα καθάπερ καὶ τὰ τραύματα, ἢ ὡς ἔνιοι, σημεῖα τὰς ἔξωθεν καταγραφὰς τῶν τριήρων. Καὶ ἐς τὰ μακρότατα. ἢ τοι ἀποστόλους. Καταλόγοις τε καταλόγοις ἀκριβέσι δοκιμασθέν, καὶ προκρεθέν. χρησοῖς. ἀληθέσι. βεβασανισμένοις. Περὶ τὸ σῶμα σκυλῶν. οἱ μὲν οὐ μῖται, ὅπλα εἶχον. οἱ δὲ ἐρέται. καὶ τέκτονες, καὶ λιθουργοί, τὰ ἐπὶ τῶν ἔργων. Εἰ καθήκοι τῆς δυνάμεως. ἁρμόζον δοῦναι.

Καὶ ἐξουσίας. τὴν πολιτείαν, ἐξουσίαν φησίν.

Ὅσα τε ἤδη προσεπετελέκει. προσανήλωσε. Τόλμης τε θάμβει. ἔκπληξίν τε παραχὼν διὰ τὴν τόλμαν πλέον, ἢ ὥστε τῷ κατὰ πόλεμον ὑποφέρειν τὰ ἐναντίων.

Καὶ ὅτι μέγιστος ἤδη διάπλους. οὐ χρόνου, ἀλλὰ τόπου.

Καὶ ἄμα μεγίστη ἐλπίδι. μείζονα ἐλπίσαντες δικαίως τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως.

Καὶ ἐσέκτο πάντα ἤδη. ἐνεβλήθη.

τὰ μὲν, ὡς κλήσοιντο. τοῖς δ' εἴρετο ὅμοιντο. ἐνθυμούμενοι ὅσον πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεσταλλοντο, καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ ὡς ἤδη καὶ μέλλοντες μετὰ κινδύνων ἀλλήλοις ἀπολιπεῖν, μᾶλλον αὐτοῖς ἐσῄει τὰ δεινὰ, ἢ ὅτε ἐφίζοντο πλεῖν. ὅμως δὲ τῇ παρούσῃ ῥώμῃ διὰ τὸ πλῆθος ἑκάστων ὧν εὐέλπιδες τὴν ὄψιν αὐτὸ θαρσοῦντες. οἱ δὲ ξένοι, καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος, κατὰ θέαν ἦκεν, ὡς ἄμα ἀξιόχρεων καὶ ἄπιστον διάγοιαν. παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη ἐκπομπὴ μιᾶς πόλεως δυνάμει ἑλληνικῇ, πολυτελεστάτη δὴ καὶ δυπρεπεστάτη, τῇ γε ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐγένετο. ἀριθμῷ δὲ νεῶν, καὶ ὁπλίταις, καὶ ἱππεῦσι, καὶ ἐς Ἐπίδαυρον μετὰ Περικλέους, καὶ ἐπ' αὐτὴ ἐς Ποτίδαιαν μετὰ Ἀγνωνος οὐκ ἐλάσσων ἦν. τετρακισχίλιοι γὰρ χίλιοι ὁπλῖται αὐτῶν Ἀθηναίων, καὶ τριακόσιοι ἱππῆς, καὶ τριήρεις ἑκατὸν, καὶ λεσβίων, καὶ χίων πεντήκοντα, καὶ ξύμμαχοι ἔτι πολλοὶ ξυνεπλήσαν. ἀλλὰ ἐπὶ πεδαχεῖ πλῷ ὡρμήθησαν, καὶ παρασκευῇ φαύλῃ. οὗτος δὲ ὁ στόλος ὡς χρόνιος τε, ἐσόμενος, καὶ κατ' ἀμφότερα οὖσα δεήσει, καὶ νωσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐξαρτυθείς, τὸ μὲν ναυτικὸν μεγάλους διαπαύσας τοὺς τε τριηράρχους, καὶ τῆς πόλεως ἐκπονηθέν. τοῦ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῶν ναυτῶν ἑκάστῳ διδόντος, καὶ ναῦς παραχόντος κενὰς, ἑξήκοντα μὲν ταχείας, πεσσαράκοντα δὲ ὁπλιταγωγούς. καὶ ὑπηρεσίας, ταύταις τὰς κρατίστας τῶν τριηράρχων ἐπιφορᾶς τε, πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίταις τῆς ναυτῆς, καὶ τοὺς ὑπηρεσίας, καὶ τἆλλα σημείοις καὶ παρασκευὰς πολυτελεῖ χρησομένων, καὶ ἐς τὰ μακρότατα προθυμηθέντος ἑνὸς ἑκάστου. ὅπως αὐτῷ πλὴν δυπρεπείᾳ τε ναῦς μάλιστα προέξει, καὶ τῷ παχυναυτεῖν. τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις τε χρηστοῖς ἐκκριθέν, καὶ ὅπλων, καὶ τῶν περὶ σῶμα σκυλῶν μεγαλοπρεπείᾳ πρὸς ἀλλήλους ἁμιλληθέν. ξυνέβη δὲ πρός τε φᾶς αὐτοῖς ἅμα ἔριν γενέσθαι, ὥσπερ ἑκάστος προσετάχθη, καὶ ἐς τὸ ἄλλος ἕλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον ἢ καθήκουσαν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐξουσίας, ἢ ὡς πολεμίοις παρασκευήν. εἰ γάρ τις ἐλογίσατο, τήν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν, καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν, τῆς μὲν πόλεως, ὅσα τε ἤδη προσετετελέκει, καὶ ἃ ἔμελλον τὰς στρατηγοὺς ἀποστέλλειν. ὧν δὲ ἰδιωτῶν, ἅτε περὶ τὸ σῶμά τις καὶ τριήραρχος ἐς τὴν ναῦν ἀναλώκει, καὶ ὅσα ἔτι ἔμελλεν ἀναλώσειν. χωρὶς δ' ἀεὶ ἀκὸς ἦν, καὶ αὖθις τοῦ ἐκ δημοσίου μισθοῦ, πολλὰ τοῦ πολέμου παρασκευασάσθαι ἐφόδιον, ὃς ἂν χρόνιον στρατιάν. καὶ ὅσα ἂν μεταβολῇ τις, ἢ στρατιώτης, ἢ ἔμπορος ἔχων ἐσπλέοι, πολλὰ ἂν τάλαντα διῳρέθη ἐκ τῆς πόλεως πάντα ἐξαγόμενα. καὶ ὁ στόλος οὐκ ἔστιν ὅτου τόλμης τε θαμβεῖ, καὶ ὄψεως λαμπρότητι πρόσπολος ἐγένετο, ἢ στρατιᾶς πρὸς οὓς ἐπῄεσαν ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι μέγιστος ἤδη διάπλους ἀπὸ τῆς οἰκείας, καὶ ἅμα μεγίστῃ ἐλπίδι τῶν μελλόντων, πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ἐπεχειρήθη. ἐπῆλθε δὲ καὶ νῆες πλῆρεις ἦσαν, καὶ ἐσέκετο πάντα ἤδη ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀναίξεσθαι, τῇ μὲν σάλπιγγι, σιωπῇ ὑπεσημαίνθη. δύχας δὲ πᾶν, νομίζομένας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς, οὐ κατὰ ναῦν ἑκάστην, ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο. κρατῆρας πεκεράσαντες παρῆσαν τὸ στράτευμα, καὶ ἐκπώματα χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς, οἵ τε ἐσβαίνοντες, καὶ οἱ ἄρχοντες σπένδοντες. ξυνεπόμπευον δὲ, καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς, τῶν τε πολιτῶν, καὶ εἴτις ἄλλος δύνοις παρῆν σφίσι. παιωνίσαντες δὲ, καὶ πεπαύσαντες τὰς σπονδὰς, ἀνῆγοντο. καὶ ἐκέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες, ἅμιλλαν ἤδη μέχρι αὐλίνης ἐποιοῦντο. καὶ οἱ μὲν, ἐς τὴν κέρκυραν, ἐνθάπερ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ξυνελέγετο, ἤγειροντο ἀφικέσθαι. ἐς δὲ τὰς συρακούσας, ἧς ἔλλετο μὲν πολλαχόθεν τὰ

πλοῦν. Τὸ πλοῦν ἐπὶ τὴν σικελίαν. καὶ ἐπὶ τὰς συρακούσας. Ἐπὶ τὰς ἐπικαρσίας. ἐπὶ τὰς ἐπικαρσίους

Περὶ τοῦ ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λέγειν. ἢ ποι περὶ τοῦ ἀληθῶς αὐτοῖς ἐπιπλεῖν. Η λέγοντες, ἢ ἀπαγγέλλοντες. ἤγουν ἢ ἀφ' ἑαυτῶν λέγοντες, καὶ λογοποιοῦντες, ἢ ἀπαγγέλλοντες, ἐξ ἑτέρων ἀκούσαντες πυθόμενοι. Ομως δὲ οὐ καταφοβηθείς. Ηγουν ὅμως οὐ καθεζόμενον ἐμαυτὸν ἡδονὴν κινδύνου ἐπερχομένου τῇ πόλει, καταφοβηθεὶς τὸ δόξαν ἄπιστα φθέγγεσθε, καὶ ἐκ τούτου ἄφρονα ὑπειλῆφθαι. Οὐ καταφοβητέος. οὐ φοβηθήσομαι διὰ τὸ ἄφρων νομισθήσεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο σιωπήσω. Επιχήσω ἐμαυτὸν δηλονότι. Σαφέστερον παὶ ἀκριβέστερον τῆς ἄλλων ἀπίστα μῦθος. ἀληθέστερον. Ἀπὸ τῆς ὑπαρχόντων. δυνατῶν. Οτῳ πρόσωπῳ κάλλιστα. ἤγουν αἰδρικώτατα, καὶ φρονιμώτατα. Αφρακτοι ληφθήσεσθε. ἤγουν ἄοπλοι. Εἰδὲ τῳ καὶ πιστά. τὰ τῆς ἐφόδου τῆς ἀθηναίων.

Η κατεργασώμεθα αὐτούς. παθεῖν ὑποστῶμεν. νικήσωμεν. Προσδέχονται φοβοῦμαι. οὐ γὰρ φοβοῦμαί φησι μὴ ἐπιτύχωσι τῷ ἑλεῖν ἡμᾶς. Ολίγοι γὰρ δὴ σφόλοι. αὐτῶν οὐδὲ ὀλίγοι. Κατώρθωσαν. ἤγουν ἠρίστευσαν. Τῶν ἐνοικούντων. ἤτοι τῶν ἐνοικούντων. τοῖς συρακούσαις, ἵνα ἀτυχεῖτε τοὺς ἀλλοις ἀκούσωμεν, ἀκελιώτας. ἢ τοὺς μὲν ἐνοικοῦντας, δεκτέον τοὺς σικελιώτας. ἀτυχείτους δὲ, καρχηδονίους τε, καὶ ἰταλιώτας. Ραιστα γὰρ δὴ ὑπὸ δείους. ὁ γὰρ φόβος ὁμοφρονεῖν ἀναγκάζει καὶ τοὺς πασὰ ἔχοντας. Ηγετο δὴ ἀπορίαν. αὖ ἄρα φησὶ διὰ ἀπορίαν ἀπιστηδείων περὶ αὐτοὺς φαλῶσι δόξαν ἡμῖν προσθήσουσιν, ὡς ὑφ' ἡμῶν νενικημένοι. Τῶν ἐπιτηδείων. τοῦ προφίμων. Οσπερ καὶ ἀθηναῖοι. τρία πράγματα δύεται δὴ τούτων. ἓν μὲν, ἐν ἐλαττοῦ τοῖς συρακουσίοις τὴν νίκης. ἕτερον δὲ, τὸ μόνον συρακουσίοις αὖ κατορθώσωσι, δοκεῖν νενικηκέναι τοὺς ἀθηναίους. τρίτον δὲ, ἀπαλλάξαι τοῦ φόβου τοὺς συρακουσίους. Ραδιάλογον. παρὰ δόξαν. Τὰ πεπρωμένα. ἤγουν τὰ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. Βεβαιωσώμεθα βεβαίοις φίλοις προϊόντες. Καὶ ξυμμαχίαν πειρώμενα προιέσθαι. ἐχθροῖς οὖσι δηλονότι. Εἰς τὴν ἄλλην σικελίαν. οὐχὶ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων οἰκουμένην. προεῖπε γὰρ περὶ τῶν βαρβάρων. Οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς. ἄφοβον. τὸ κακὸν δηλονότι. προσδοκῶσι γάρ. Διὰ φόβου δεῖ. φοβοῦνται καρχηδόνιοι, μὴ αὐτοῖς ἐπέλθωσιν ἀθηναῖοι

ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ ΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Απιστα μὲν ἴσως, ὡς πᾶσι καὶ ἄλλοι τινες δόξω ὑμῖν περὶ τοῦ ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λέγειν. καὶ γιγνώσκω, ὅτι οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι, ἢ λέγοντες, ἢ ἀπαγγέλλοντες, οὐ μόνον οὐ πείθουσιν, ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι. ὅμως δὲ οὐ καταφοβηθείς, ἀπισχήσω, κινδυνεύοντος τῆς πόλεως. πείθων γε ἐμαυτὸν, σαφέστερόν πέτερου δηλῶς, λέγειν. ἀθηναῖοι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς, ὁ πάνυ θαυμάζετε, πολλῇ στρατιᾷ ὥρμηνται, καὶ ναυτικῇ, καὶ πεζικῇ, πρόφασιν μὲν, ἐγεσταίων ξυμμαχίᾳ, καὶ λεοντίνων κατοικίσει. τὸ δὲ ἀληθὲς, Σικελίας ἁπιθυμίᾳ. μάλιστα δὲ τῆς ἡμετέρας πόλεως. ἤγουν μοι, ἢ ταύτην ἔχειν, ῥᾳδίως καὶ τἆλλα ἕξειν. ὡς οὖν ἐν τάχει παρεσομένων, ὁρᾶτε ἀπὸ τῆν ὑπαρχόντων ὅτῳ πρόσωπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθε αὐτούς. καὶ μή τε καταφρονήσαντες, ἀφρακτοι ληφθήσησθε, μήτε ἀπιστήσαντες, τοῦ ξύμπαντος ἀμελήσητε. εἰδέτω καὶ πιστὰ, τὴν τόλμαν αὐτῆν καὶ δύναμιν μὴ ἐκπαγῆ. οὔτε γὰρ ῥᾳδίαν ἡμᾶς πείσοι οἷοί τε ἔσονται, ἢ πάσχειν. οὐθ' ὅπη μεγάλῳ τόλῳ ἐπέρχονται ἀπωφελεῖς. ἀλλὰ πρὸς τε τοὺς ἄλλους Σικελιώτας, πολὺ ἄμεινον. μᾶλλον γὰρ ἐθελήσουσιν ἐκπαγέντες, ἢ μεῖν ξυμμαχεῖν. καὶ ἢν ἄρα ἢ κατεργασώμεθα αὐτοὺς, ἢ ἀπράκτους ὧν ἐφίενται ἀπώσομεν. οὐ γὰρ δὴ μὴ τύχωσί γε ὧν προσδέχονται φοβοῦμαι, κάλιστον δὴ ἔργων ἡμῖν ξυμβήσεται. καὶ οὐκ ἀνέλπιστον ἐμοί γε. ὀλίγοι γὰρ δὴ σφόλοι μεγάλοι, ἢ ἑλλήνων, ἢ βαρβάρων, πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἀπαράσκευοι κατορθώσαν. οὔτε γὰρ πλείους τῶν ἐνοικούντων, καὶ ἀτυχεστέρων ἔρχονται, πάντα γὰρ δὴ ὑπὸ δείους ξυνίσταται. ἥν τε δὲ ἀπορίαν ἴσχωσι δεινὸν ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ σφαλῶσι, τοῖς ἐπιβουλευθεῖσιν ὄνομα καὶ πόλει σφίσιν αὐτοῖς τὰ πλείω σώσουσιν, ὅπερ καὶ ἀθηναῖοι αὐτοὶ οὗτοι, τοῦ μήδου παρὰ λόγον πολλὰ σφαλέντος ἐπὶ τῷ ὀνόματι, ὡς ἐπ' ἀθήνας ἦλθεν, ἠξιώθησαν. καὶ ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τοιοῦτο ξυμβῆναι. βασσοῦντες οὖν τάτε αὐτοῦ παρασκευαζώμεθα. καὶ ἐς τοὺς Σικελοὺς πέμποντες, τοὺς μὲν, μᾶλλον βεβαιωσώμεθα, τοῖς δὲ φιλίαν καὶ ξυμμαχίαν πειρώμενα προιέσθαι. ἐς τε τὴν ἄλλην σικελίαν πέμπωμεν πρέσβεις, δηλοῦντες ὡς κοινὸς ὁ κίνδυνος. καὶ ἐς τὴν Ιταλίαν, ὅπως ἢ ξυμμαχίαν προώμεθα ἡμῖν, ἢ μὴ δέχωνται αὐτοῖς. δοκεῖ δέμοι καὶ ἐς καρχηδόνα ἄμεινον ἦναι πέμψαι. οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀεὶ διαφόβου εἰσὶ, μή ποτε ἀθηναῖοι αὐτοῖς ἐπὶ τὴν πόλιν ἔλθωσιν. ὡς τε τάχα ἴσως νομίσαντες,

Εἰ τάδε

Εἰ τἀδε προήσονται. τὰ καθ' ἡμᾶς. Καὶ αὐσφεῖς ἐν πόνῳ ἦναι. ἐν παλαιστωρίᾳ. Ἦτοι κρύφα γε. κρύφα μὲν χρήματα ἡμῖν λάθρα τῆ αθηναίων πέμψαντες. Οθενο, τε πόλεμος. καὶ ἐν πολέμῳ δύναμιν ἔχει μεγίστην, καὶ ἐν ᾧ τοῖς ἄλλοις πράγμασι τὰ χρήματα. Καὶ τἆλλα. τὰ κατὰ τοὺς αὐθρώπους. Διὰ τὸ ξύνηθες ἥσυχον. διὰ τὸ συνήθες ἡμῖν ἦναι τὸ ἡσυχάζειν. Καὶ ἐς λογισμὸν καταστήσωμεν. καὶ προήσωμεν αὐτοῖς ἐν φρονήσει, καὶ διαλογισμῷ γενέσθαι. χώρας φύλακες. λείπει τῆς οἰκελίας. Εὐεπίθετος εἴη. δύεται χειρητος ἡμῖν ἔσται ἡ δύναμις αὐτῆ, βραδέως τε πλέουσα διὰ τὸν ἐν τῷ πελάγει κάματον, καὶ οὐκ αὐθρόα. Αθροωτέρῳ κουφίσαντες. ἥτοι κοῦφοι ὄντες, καὶ παλιρρύτης ὁ πίσω τὰ ρασκευήν. Εἰ δὲ μὴ προσδοκοίη. προσβαλεῖν δηλονότι. Ρεραιωθέντες. ἐς τὰ ῥαντα δηλονότι.

Ἀπορεῖν αὖ. ἐς ἀπορίαν καταστήσονται τῆ πόλει τὸ εἰωθός.

Παραπλεῖν. τὰ ῥαντα δηλονότι. Καὶ τὰ τῆς πόλεως. καὶ οὐκ ἐδόκτες βεβαίως ἐπὶ πόλεις ὑποδέχονται αὐτοῖς, ἀβυσσοῖεν αὖ. Ἐξωσθῆναι αὖ. ἐκπεσεῖσθαι ἐς καιρὸν τοῦ πλοῦ ἐς χῶνας. Καὶ τὸ ἐμπειροτάτου τῆ στρατηγῶν. γενικῶς λέγει. Εἰ παξιόχρεων. ἀξιομαχ). βέβαιον. τὸ δὲ ἀξιομαχίαν. Ισοκινδύνους ἡγούμενοι. ἥτοι ἐν ὁμοίῳ κινδύνῳ καταστήσοντας αὐτοὺς, ἰσοπαλεῖς.

Δικαίως καπηγωκότες ὅπ αὐτούς. τὸ δικαίως, δύνατ' ἐμὲν καὶ πρὸς τὸ ἐπέρχονται λαμβάνεσθαι, δὲ καίως ἐπέρχονται. δύνανται δὲ καὶ πρὸς τὸ καπηγωκότες.

Μᾶλλον αὖ μᾶλλον αὖ καταμαγεῖεν τὸ ἀθροσδοκήτους ἡμᾶς αὐτοῖς αὖ πιτάξασθαι, ἥπερ τὴν δύναμιν ἡμῶν. Ταῦτα τολμήσαντες. τὸ αὐτεξορμῆσαι τοῖς αθηναίοις καὶ παρασκευάσαι πᾶσαν δόξαν ἦναι αὐθρώπῳ. Τὸ μὲν καταφρονεῖν τοὺς ἀπόντας. δεῖ τοὺς καταφρονοῦντας τῆ ἀπόντων ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ, καὶ τῆ κατ' αὐτῆ αὐδρεία. φαίνεσθαι καταφρονοῦντας τῆ ἐναντίων. ἔργον γὰρ καὶ ταῦθα, καὶ πολλαχοῦ τὸν πόλεμον λέγει. Τὸ δὲ ἥδη τὰς μετὰ φόβου. τὸ δὲ ὡς φοβουμένους κίνδυνον ἀσφαλέστατα παρασκευάζεσθαι, χρησιμώτατον.

Ὅπου κἂν μεῖζον αὐτὸ παθοιεν. μείζονα αὐτὸ παθεῖν τοὺς ἀθηναίους, ἢ δρᾶσαι. βιαιότατος τοῖς πολλοῖς δυνάμεως πεῖθειν τοὺς πολλούς. Οὕτω κακῶς φρονῆσαι. μωρούς εἶναι. Τῆς δὲ ἀξυνεσίας. θαυμάζω δὲ καὶ λογότι. Ἐκπληξιν καθιστάναι. ἢ γοῦν εἰς φόβον ἐμβαλεῖν. Ἐπιλυγάζωνται. τὸ ἐπιλυγάζονται, ἐπικρύπτονται. ὅπως φησὶ κοινῇ φοβήσαντες ἀπαντας, τὸν ἴδιον φόβον ἀποκρύψωνται. Οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου. ἐξ ἀλόγου συμπτώματος. Τὰ δὲ κινοῦσι συγκεινται. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀγγελίαι. Αλλὰ ἐξ ὧν αὐθρωποι. ἀπὸ τοῦ συγετοί. Δῆνοι. φρόνιμοι. Αθηναίους ἀξιῶ. ἀξίους ἡγοῦμαι εἶναι.

Καταλελυμένοις. ἀπὸ τοῦ καταλελυκότας. Διαπολεμῆσαι. διενεγκεῖν τὸν πόλεμον, ὁ λογότι περιγενέσθαι διὰ πολέμου. Ἄμεινον ἐξήρτυται. τῆς πελοποννήσου ὁ λογότι.

Οὐδ' αὐτόθεν. ἐκ τῆς σικελίας. Ὡς τε παραπροσοῦτον γιγνώσκω. τὸ μὲν παραπροσοῦτον γιγνώσκω, τοσοῦτον διαφέρομαι τοῖς τἀναντία διαγγέλουσι. δὲ δὲ ὥς τε ὑπερβιβάσαι χρή, ἵνα μὴ σολυκοφανὲς ἢ τὸ σχῆμα, καὶ οὕτω συνταξαι, παραπροσοῦτον γιγνώσκω, ὥς τε μόγις αὖ μοι δοκοῦσιν οὐκ ἂν παντάπασι διαφθαρῆναι οἱ ἀθηναῖοι. Ἠπου γε δὴ ἐν παρούσῃ πολεμίᾳ σικελίᾳ. μή τι γε ἐν σικελίᾳ παρούσῃ πολεμίᾳ καθεστώσῃ. Ξυστήσεται γὰρ στρατόπεδόν τε. λείπω δὲ χρώμενοι.

Καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς. οὐ τῆς ἐκ περιουσίας, ἀλλὰ τῆς οὐδὲ αὐταρκως. Οὐκ ἄπορον. εἰργόμενοι τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρων ἱππέων. Οὐδ' ἂν κρατῆσαι αὐτοῖς τῆς γῆς ἡγοῦμαι. οὐδ' ἂν ἀποβῆναι αὐτοῖς δῷ γῆν νομίζω δυνήσεσθαι. Καὶ ἐνθένδε ἄνδρες. ἀπὸ τῆς πόλεως. Οὔτε αὖ γενόμενα. οὐχ οἷά τε γενέσθαι. λογότροιοῦσι. φυδὲ σὶ λόγοις συντιθέασι. Κακουργότεροις. πονηροτέροις. Καὶ καπερῶσωσιν. ἡμεῖς δὲ διὰ καχίαν ἀδύνατοι ἐσμεν, καὶ προαισθέσθαι τοὺς πονηροὺς, καὶ αἰσθανόμενοις ἐξελθεῖν αὐτοῖς.

ὅπου κἂν μεῖζον αὐτὸ παθοιεν. ἄλλοι δὲ καὶ πάνυ καταφρονοῦντες. ἐς γέλωτα ἐτρεπον τὸ πρᾶγμα. ὀλίγου δ' ἦν τὸ πιστεῦον τῷ Ερμοκράτει, καὶ φοβούμενον τὸ μέλλον. παρελθὼν δ' αὐτοῖς ἀθηναγόρας, ὃς δήμου τε προστάτης ἦν, καὶ ἐν τῷ παρόντι πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς, ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

„ Τοὺς μὲν ἀθηναίους, ὅστις μὴ βούλεται οὕτω κακῶς φρονῆσαι, καὶ ὑποχειρίοις ἡμῖν γενέσθαι ἐνθάδε ἐλθόντας, ἢ δεινὸς ὄζειν, ἢ τῇ πόλει οὐκ ἄδηλος. τοὺς δ' ἀγγέλλοντας τὰ τοιαῦτα, καὶ περιφόβους ὑμᾶς ποιοῦντας, τῆς μὲν τόλμης, οὐθαμᾶς ἄξιον τῆς δὲ ἀξυνεσίας, εἰ μὴ οἴονται ἐνδεῶς ἡμῖν εἶναι. οἱ γὰρ δεδιότες, ἰδίᾳ τι βούλονται τὴν πόλιν ἐς ἐκπληξιν καθιστάναι ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπικρυπτώτερον ᾖ. καὶ νῦν αὖ τοιαῦτα ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται, οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου. ἐκ δὲ αὖ δρῶν, οἷπερ ἀεὶ τὰ δεινὰ κινοῦσι, ξύγκεινται. ὑμεῖς δὲ νῦν δὴ βουλεύσασθε, οὐκ ἐξ ὧν οὔτοι ἀγγέλουσι σκοπουντες λογίσασθε τὰ εἰκότα, ἀλλὰ ἐξ ὧν αὐθρωποι δεινοί, καὶ πολλῶν ἔμπειροι ὡς ἐπὶ ἐμοὶ ἀθηναίοις ἀξιῶ, δρᾶσαι. οὐ γὰρ αὐτοὺς ἥκιστα πελοποννησίους πυρὶ πολιορκοῦντας, καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον μὴ πω βεβαίως καταλελυμένους. ἐς ἄλλον πόλεμον οὐκ ἐλάσσω εἰκότα ἐλθεῖν. ἐπεὶ ἐγωγε ἀγαπῶ οἶμαι αὐτοῖς, ὅπου οὐκ ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνους ἐρχόμεθα, πόλεις τοσαῦται, καὶ οὕτω μεγάλαι. εἰδὲ δὴ ὡς περὶ λέγονται ἔλθοιεν, ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν πελοποννησίου, διαπολεμῆσαι, ὅσῳ καὶ πάντα ἄμφνον ἐξήρτυται. τὴν δὲ ἡμετέραν πόλιν αὐτὴν, τῆς νῦν παρατῆς, ὡς φασιν, ἐπιούσης, καὶ ἧς τοσαύτης ἔλθοι, πολὺ κρείσσω εἶναι. οἷς γε πίστα μαι, οὔθ' ὅπως ἀκολουθήσοντας, οὐδ' αὖ τόθεν προιαθησομένους, εἰ μὴ ὀλίγους τινὰς παρ' ἐγετέων, οὐδ' ὁπλίτας ἰσοπληθεῖς τοῖς ἡμετέροις, ἐπὶ νεῶν γε ἐλθόντας. μέγα γὰρ δή, καὶ αὐταῖς ταῖς γνωσικούφαις, τοσοῦτον πλοῦν δοῦρο κομιαθῆναι, τὴν πᾶλλην παρασκευήν, ὅσην δεῖ ἐπὶ πόλιν τοσήνδε πορισθῆναι οὐκ ὀλίγην οὖσαν, ὥς τε παραπροσοῦτον γιγνώσκω. μόλις δ' ἂν μοι δοκοῦσιν οἱ πόλιν ἑτέραν τοσαύτην, ὅσαι Συρακοῦσαι νῦν εἰσιν, ἐλθοιεν ἔχοντες. καὶ ὁμόρον οἰκήσαντες τὸν πόλεμον ποιοῦντο, οὐκ ἂν πάντα πάσαι διαφθαρῆναι. ἤπου γε δὴ ἐν παρούσῃ πολεμίᾳ Σικελίᾳ. ξυστήσεται γὰρ στρατόπεδόν τε ἐκ νεῶν ἱδρυθέντα, καὶ ἐκ σκηνιδίων, καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς, οὐκ ἄπορον πολὺ ὑπὸ τὴν μετέρων ἱππέων ἐξιόντες. τὸ δὲ ξύμπαν, οὐδ' ἂν κρατῆσαι αὐτοὺς τῆς γῆς ἡγοῦμαι. τοσοῦτῳ τὴν ἡμετέραν παρασκευὴν κρείσσω νομίζω. ἀλλὰ ταῦτα ὡς περ ἐγὼ λέγω, οἵ τε ἀθηναῖοι γιγνώσκοντες, τὰ σφέτερα αὐτῶν δοῦλοι δ' ὅπως ὦ ξουσι. καὶ ἐνθένδε ἄνδρες οὔτε ὄντα, οὔτε ἂν γενόμενα λογοποιοῦσιν. οὓς ἐγὼ οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ ἀεὶ ἐπίσταμαι. ἤροι λόγοις γε τοιοῖς δέ, καὶ ἐπὶ πυρὶ κακουργοτέροις, ἢ ἔργοις βουλομένους καταπλήξαντας τὸ ἡμέτερον πλῆθος, αὐτὸ τῆς πόλεως ἄρχειν. καὶ δέ δοικα μήποτε μὴ πω δρῶντες καὶ κατορθώσωσιν. ἡμεῖς δὲ κακοὶ, πρὶν ἐν τῷ παθεῖν ὦμεν, προφυλάξασθαί τε καὶ αθόμενοι ἐκπεξελθεῖν. τοιγάρτοι δ' αὐτὰ ἡ πόλις ἡμῶν, ὀλιγάκις μὲν ἡσυχάζει, πάσας δὲ πολλὰς καὶ ἀγῶνας, οὐ πρὸς τοὺς πολεμίους πλείονας, ἢ πρὸς αὐτ' αἱρεῖται. τυραννίδας δ' ἔχειν

Οτε κὴ δυναστείας ἀδίκους. ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰρεῖται. Τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους. ἤγουν τοὺς κακουργοις. Κολάζων μὴ μόνον αὐτοφώρους. ἐὰν αὐτοφώρῳ λαμβάνων. χαλεπὸν γὰρ ἐὰν αὐτοφώρῳ ἔχειν αὐτούς. Καὶ ὧν βούλονται μὴ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ κολάζων. Οὐχ ὧν δρᾷ μόνον. ἕνεκα δηλονότι. Εἰ ἄρα κὴ μὴ προφυλαξάμενός τις. εἰ ἄρα κὴ πάσχει τις κακῶς, πρὶν ἄμυνασθαι αὖ. Τὰ μὲν, ἐλέγχων. ἤγουν φανερῶς δεικνύων. Ἐσκεψάμην. ἤγουν κατ' ἐμαυτὸν ἀπὸ σωφροσύνης ἔχων. Καὶ βουλεσθε ὦ νεώτεροι. πρὸς τὸν ἐρμοκράτην ἀποτείνει τὸν λόγον. Ὁ δὲ νόμος, ἐκ τῆ μὴ δύασθαι. ὁ δὲ νόμος, ἐπέθη δὴ τὸ μὴ

» ὅτε κὴ δυναστείας ἀδίκους, ὧν ἐγὼ πειράσομαι, ἵνα γε ὑμεῖς ἐθέλητε πεισθαι,
» μή ποτε ἐφ' ἡμῶν τι πραχθεὶν γνώσεσθαι. ὑμᾶς μὲν τοὺς πολλοὺς πείθων, τοὺς δὲ
» τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους κολάζων. μὴ μόνον αὐτοφώρους, χαλεπὸν γὰρ ἀπὸ
» τυγχάνειν, ἀλλὰ κὴ ὧν, βούλονται μὲν, δύανται δ' οὔ. τὸν γὰρ ἐλεγχὸν οὐχ ὧν
» δρᾷ μόνον, ἀλλὰ κὴ τῆς διανοίας προσαμύνεσθαι χρὴ, εἰ ἄρα κὴ μὴ προφυ-
» λαξάμενός τις προπεπείσεται. τοὺς δ' αὖ ὀλίγους, τὰ μὲν, ἐλέγχων, τὰ δὲ, φυλάσ-
» σων. τὰ δὲ, κὴ διδάσκων. μάλιστα γὰρ δοκῶ αὖ μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κα-
» κουργίας. κὴ δῆτα, ὃ πολλάκις ἐσκεψάμην, τὶ κὴ βούλεσθε ὦ νεώτεροι, πότε-
» ρον, ἄρχειν ἤδη, ἀλλ' οὐκ ἐννόμων. ὁ δὲ νόμος ἐκ τῆ μὴ δύασθαι ὑμᾶς μᾶλλον.
» ἢ δυναμένους ἐτέθη ἀπομάζειν. ἀμὰ δὲ μὴ μεθ' ἑτέρων ἰσονομεῖσθαι, κὴ ὡς
» δίκαιον τοὺς αὐτοὺς μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι. φησὶ τις, δημοκρατίαν οὔτε εὐ-
» νεγὸν, οὔτ' ἴσον εἶναι. τοὺς δ' ἔχοντας τὰ χρήματα, κὴ ἄρχειν ἄριστα βελτίστους.
» ἐγὼ δὲ φημὶ πρῶτα μὲν δῆμον ξύμπασαν ὀνομάσθαι. ὀλιγαρχίαν δὲ, μόρος. ἔ-
» πειτα φυλακὰς μὲν ἀρίστους εἶναι χρημάτων, τοὺς πλουσίους. βουλοῦσθαι δ' αὖ βέλ
» τιστα τοὺς ξυνετοὺς. κρῖναι δ' ἂν ἀκούσαντας ἄριστα τοὺς πολλούς. κὴ ταῦτα
» ὁμοίως κὴ κατὰ μόρια κὴ ξύμπαντα, ἐν δημοκρατίᾳ ἰσομοιρεῖν. ὀλιγαρχίᾳ δὲ,
» τὸ μὲν κινδύνων, τοῖς πολλοῖς μεταδίδωσι. τῶν δ' ὠφελίμων, οὐ πλεονεκτεῖ μό
» νον, ἀλλὰ κὴ ξύμπαντα ἀφελομένη ἔχει, ἃ ὑμῶν οἵ τε δυνάμενοι, κὴ οἱ νέοι προ
» θυμοῦνται ἀδύατα ἐν μεγάλῃ πόλει κατασχεῖν. ἀλλ' ἔτι κὴ νῦν ὧν πάντων ἀ
» ξυνετώτατοι, εἰ μὴ μαθεῖν τε κακὰ πεπόνθοντες, ἢ ἀμαθέστατοί ἐστε, ὧν ἐγὼ
» οἱ δ' ἄλλοι νῆες, ἢ ἀδίκως πάσχοντες, εἰ ἀδόκητοι πολεμᾶτε. ἀλλ' ἢ πολὺ μαθόντες γε, ἢ με
» ταγνόντες, τὸ τῆς πόλεως ξύμπαντος κοινὸν αὔξετε. ἡγησάμενοι τοῦτο μὲν αὐτὸ
» σον κὴ πλέον οἱ ἀγαθοὶ ὑμῶν, ἢ πρὸς τὸ τῆς πόλεως πλῆθος μεταχεῖν. ἃ δ' ἄλλα
» βουλήσεσθε, κὴ τοῦ πάντος κινδυνεύσαι στερηθῆναι. κὴ τῶν τοιῶνδε ἀγγελι-
» ῶν, ὡς προσαθανομένους, κὴ μὴ ἀποτρέποντας ἀπαλλαγῆ τε, ἢ γὰρ πόλις ἢ
» δε, κὴ ἃ δρῶντα ἀθηναῖοι, ἀμυνεῖται αὐτοὺς ἀξίως αὐτῆς. κὴ στρατηγοί εἰ-
» σιν ἡμῖν, οἳ σκέψονται αὐτά. κὴ ἃ μή πᾳ τῶν ἀληθῆς ὄψιν, ὡς πρὸ οὐκ οἶομαι,
» οὐ πρὸς τὰς ἡμετέρας ἀγγελίας καταπραγεῖσα, κὴ ἐλομένη ὑμᾶς ἄρχοντας,
» αὐθαίρετον δουλείαν ἀποβαλεῖται. αὐτὴ δ' ἐφ' ἑαυτῆς σκοπροῦσα, τοὺς τε λό-
» γους ἀφ' ὑμῶν ὡς ὀργὰ δυναμένους κρινεῖ. κὴ τὴν ὑπάρχουσαν ἐλευθερίαν,
» οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀκούειν ἀφαιρεθήσεται. ἐκ δὲ τοῦ ὀργῷ φυλασσομένη μὴ ἀποτρέ-
» πειν, πειράσεται σώζειν.

Τοιαῦτα Αθηναγόρας εἶπε. τῶν δὲ στρατηγῶν εἷς ἀναστὰς, ἄλλον μὲν οὐδὲ
να ἐπιέναι τε μαρελθεῖν. αὐτὸς δὲ πρὸς τὰ παρόντα ἔλεξε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ.

» Διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον, οὔτε λέγειν τινὰς ἐς ἀνθρώπους, οὔτε τοὺς ἀκούον-
» τας ἀπὸ δέχεσθαι. πρὸς ἃ τὰ ἀπαγγελλόμενα μᾶλλον ὁρᾶν, ὅπως εἷς τε ἕκα-
» στος κὴ ξύμπασα πόλις καλῶς τοὺς ἀδικοῦντας, παρασκευασόμεθα ἀμύνεσθαι.

ναι. ἢ δ' ἄλλα βουλήσεσθε. ἃ δὲ μείζονων ἐφίεσθε, πάντων στερηθήσεσθε. Ὡς προσαθανομένους. αὐτὴ δὲ προσαθανομένων, κὴ μὴ ἀποτρέποντων ἡμῶν. Εἰ μὴ πᾳ τῶν. δὲ τὰ αὐτὰ προδίδοται πρὸς ἐκεῖνο. ἢ γὰρ πόλις ἢ δε, κὴ ἃ δρῶντα ἀθηναῖοι, ἀμυνεῖται. κὴ ἃ μὴ ἀληθῆ εἶναι, οὐδὲ τὰς ὑμετέρας ἀγγελίας αὐθαίρετον δουλείαν ἐλεῖται. τοῦτο γὰρ ὄψει τὸ ἀποβαλεῖται. Τοὺς τε λόγους ἀφ' ὑμῶν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ οἶ μαι. οὐκ οἶμαι γὰρ φησὶν ὅπως τοὺς λόγους ὑμῶν ἴσα ὀργῇς δύασθαι ἡ πόλις κρινεῖ. Υπαρχουσαν ἐλευθερίαν. οὐχὶ δὲ τὸ ἀκούειν καταπραγεῖς ἀποβήσεται. Εκ δὲ τοῦ, ὀργῷ φυλασσομένη. τὴν ἐλευθερίαν πειράσεται σώζειν ἐκ τοῦ δ' ὀργῶν μὴ ἀποτρέπειν τοῖς ἀφαιρουμένοις αὐτήν.

Ως προσαθανομένους. ἀπὸ κοινοῦ τὸ πολλάκις ἐσκεψάμην τι, κὴ βούλεσθε. Οὔτ' ἴσον ἢ δίκαιον. Ολιγαρχίᾳ δὲ μόρος. λείπει τὸ πόλεως. Ισομοιρεῖν. ἰσοτιμίας ἀξιοῦνται ἐν δημοκρατίᾳ οἵ τε πλούσιοι, κὴ οἱ σῶφρονες. Καὶ ξυμπαντα ἀφελομένη ἔχει. τὸ ὠφελείας δηλονότι. Αὐμῶν οἵ τε δυνάμενοι, κὴ οἱ νέοι ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἵ τε πλούσιοι, κὴ οἱ σῶφρονες. Καὶ ξυμπαντα ἀφελομένη ἔχει. τὸ ὠφελείας δηλονότι. Αὐμῶν οἵ τε δυνάμενοι, κὴ οἱ νέοι ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἱ

Καὶ ἦν ἄρα μηδὲν δ' ἐνσῃ. μάχης δηλονότι. Οἷς ὁ πόλεμος. οἷς καιρὸ πόλεμος, ὧν χρήζει.

Ἐωσιπόδειον. ἀρμόδιον. Ὑμᾶς οἴσομεν. ἥξουν μνησόμενοι ὑμῶν δηλονότι.

Ἐν ταῖς καταγωγαῖς. λιμέσι.

Στρατηγῷ πρὸς τεταγμένοι. κατὰ τάξεις ὑπὸ στρατηγοῖς τεταγμένοι.

Εἰσομένας. γνωρισθείσας. Καὶ ἀριθμὸν αὐτῶν. ἀριθμὸν ναυσί. Τριήρεσι μὲν ταῖς πάσαις. τριήρεις ταχεῖαι. τριήρεις στρατιώτιδες. πεντηκόντοροι. ἱππαγωγοί. πλοῖα. ὁλκάδες

Τὸ δὲ ἄλλο ναυτικόν. ἥξουν αἱ ἄλλαι ναῦες, αἱ ἔχουσι τοὺς ναύτας.

Ὁπλίτας δὲ τοῖς ξύμπασι. στρατιώτας τοὺς πεζομαχήσαντας ἄγουσι.

Ξυνδιέβαλλε δ' ἐν Ἰόνιον κόλπον σώζεσθαι.

Καὶ ὡς ἕκαστοι δὲ ὥρμησαν. αὐτὶ τοῦ ὡς ἕκαστοι ἔτυχον δύναμιν ἔχοντες.

Παρεκομίζοντο. ἥξουν παρατηρέοντες, ἐκομίζοντο.

Καὶ ἐν ταῦθα. ἥγουν ἐν τῷ ῥηγίῳ.

Καὶ ἀγοραὶ παρῆσχον. οἱ ῥηγῖνοι ἐδήλωσαν. Ἀνελκύσαντες. ἥγουν ἐκ θαλάσσης, εἰς τὴν ξηράν. Οἱ δὲ, οὐδὲ μεθ' ἑτέρων. οὔτε μετὰ τῶν ἀθηναίων, οὔτε μετὰ τῶν συρακουσίων. Καὶ ὡς ἔωσι τοῦτοις παρεσκευάζοντο. καὶ πᾶσιν ἐδόκει παρασκευάζεσθαι, οὐδενὸς αὐτοῖς ἐπιλέγοντος. Ὡς ἔωσι τοῦτοις. μετὰ ταῦτα. Ἐνθα μὴν. εἰς πύλας. Φύλακας. τοὺς διαφυλάξοντας τὰς φιλίας πόλεις. Καὶ ἐς τὰ πρόπολια. γράφεται πρόπολα.

" καὶ ἦν ἄρα μηδὲν δ' ἐνσῃ, οὐδεμία βλάβη τοῦ τε κοινοῦ κοσμηθῆναι, καὶ ἴδιος, καὶ ὁ πόλεμος, καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷς ὁ πόλεμος ἀγάλλεται. τὴν δ' ἐπιμέλειαν καὶ ὄξεταξιν αὐτῶν, ἡμεῖς ἐξομεν καὶ τῇ πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἅμα ἐς τε κατάσκοπὴν, καὶ ἤν τι ἄλλο φαίνηται αὐτῷ τῷδε. τὰ δὲ, καὶ αὐτὸς μελήσει ἡμῖν. καὶ ὅ, τι ἂν ἀγαθώμεθα ἐς ὑμᾶς οἴσομεν.

Καὶ οἱ μὲν συρακούσιοι, τοσαῦτα ἀκούσαντος τοῦ στρατηγοῦ, διελύθησαν ἐκ τοῦ ξυλλόγου. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἤδη ἐν τῇ Κερκύρᾳ αὐτοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ ὄξεταξιν τοῦ στρατεύματος καὶ ξύνταξιν ὡς ἐν ἐμέλλον ὁρμεῖσθαί τε καὶ στρατοπεδεύεσθαι οἱ στρατηγοὶ ἐποίησαντο. καὶ τρία μέρη νείμαντες, ἐν ἑκάστῳ ἐκλήρωσαν, ἵνα μὴ πανταχόθεν τῆς ἀπορίας ὕδατος, καὶ λιμένων, καὶ τῆς ἐπιτηδείου ἐν ταῖς καταγωγαῖς. πρὸς τετάλαντα δύο μόριοι καὶ ἑξήκοντα ἄρχειν ὧδε, κατὰ τέλη στρατηγῷ πρὸς τεταγμένοι. ἔπειτα δὲ πρὸ τοῦ στρατεύματος, καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν, καὶ Σικελίαν τρεῖς ναῦς ἀποστέλλουσι, αἵ τινες σφᾶς τῆς πόλεως δέξονται. καὶ εἴρητο αὐταῖς πρᾶσσουσαν ἥντινα ὧδε ἐπιστέλλωσι, κατὰ τέλη. μετὰ δὲ ταῦτα, τοσήδε ἤδη τῇ παρασκευῇ ἀθηναῖοι ἅραντες ἐκ τῆς Κερκύρας, ἐς τὴν Σικελίαν ἐπεραιοῦντο. τριήρεσι μὲν ταῖς πάσαις τεσσαράκοντα, καὶ ἑκατὸν, καὶ δυοῖν δέουσιν ἑξακοσίοις τοῖς πᾶσιν, ἀπὸ ἱκαὶ μὲν ἦσαν ἑκατὸν, ὧν αἱ μὲν ἑξήκοντα, ταχεῖαι αἱ δ' ἄλλαι, στρατιώτιδες. τὸ δὲ ἄλλο ναυτικὸν, χίων, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων. ὁπλίτας δὲ τοῖς ξύμπασιν, εἰς καὶ μυρίους καὶ πεντακισχιλίους. καὶ τούτων ἀθηναίων μὲν αὐτῶν ἦσαν πεντακόσιοι μὲν, καὶ χίλιοι ἐκ καταλόγου. ἐπιβάται τῇ νεῶν. ξύμμαχοι δὲ, οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευον. οἱ μὲν τῇ ὑπηκόων. οἱ δ' ἀργείων, πεντακόσιοι, καὶ μαντινέων, καὶ μισθοφόρων, πεντήκοντα, καὶ διακόσιοι. τοξόται δὲ τοῖς πᾶσιν, ὀγδοήκοντα, καὶ τετρακόσιοις. καὶ τούτων κρῆτες οἱ ὀγδοήκοντα ἦσαν. καὶ σφενδονῆται ῥοδίων ἐπακόσιοι, καὶ μεταρσίων ψιλοὶ φυγάδων εἴκοσι, καὶ ἑκατὸν. καὶ ἱππαγωγῶν μιᾷ τριάκοντα ἄγουσι ἱππέας. Τοσαύτη μὲν πρώτη παρασκευὴ. πρὸς τὸ πόλεμον διέπλει. τούτοις δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἄγουσιν, ὁλκάδες μὲν τριάκοντα σιτηγοί. καὶ τοῖς σιτοπομποῦσιν ἕπονται, καὶ λιβολόγοις, καὶ τέκτοσιν, καὶ ὅσα ἐς τειχισμὸν ὄργανα ἐστὶν, πλοῖα δὲ ἑκατὸν, ἃ δὲ ἀναγκαίως μετὰ τῆς ὁλκάδων ἔπεμπε. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πλοῖα καὶ ὁλκάδες ἑκούσιοι ξυνηκολούθουν τῇ στρατιᾷ ἐμπορίας ἕνεκα. ἃ ὕστερον καὶ τότε ἐκ τῆς Κερκύρας ξυνδιέβαλλε δὲ Ἰόνιον κόλπον. καὶ προσβαλοῦσα ἡ πᾶσα παρασκευὴ, πρός τε ἄκραν Ἰαπυγίαν, καὶ πρὸς τάραντα, καὶ ὡς ἕκαστοι διώρισαν, παρεκομίζοντο τὴν Ἰταλίαν. τῆς μὲν πόλεως, οὐδὲ ἐχομένων αὐτοὺς ἀγορᾶς, οὐδὲ ἄσει. ὕδατι δὲ καὶ ὅρμῳ. τάραντος δὲ καὶ λοκρῶν οὐδὲ τοῦτοις, ἕως ἀφίκοντο ἐς ῥήγιον τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον. καὶ ἐν ταῦθα ἤδη ἠθροίζοντο. καὶ ἔξω τῆς πόλεως, ὡς αὐτοὺς εἴσω οὐκ ἐδέχοντο, στρατόπεδόν τε κατεσκευάσαντο ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ, οὗ αὐτοῖς καὶ ἀγορὰν παρεῖχον, καὶ τὰς ναῦς ἀνελκύσαντες, ἡσύχασαν. καὶ πρός τε τὸ ῥηγίνους λόγους ἐποιήσαντο, ἀξιοῦντες χαλκιδέας ὄντας, χαλκιδεῦσιν οὖσι λεοντίνοις, βοηθεῖν. οἱ δ', οὐ δι' ἑτέρων ἔφασαν ἔσεσθαι, ἀλλ' ὅ, τι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰταλιώταις ξυδοκῇ, τοῦτο ποιήσειν. οἱ δὲ, πρὸς τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ἐσκόπουν, ὅπῃ τρόπῳ ἄριστα προσποιοῦνται καὶ τὰς πρόσθους ναῦς ἐκ τῆς Ἐγέστης ἅμα προσέμενον βουλόμενοι εἰδέναι πρῶτον τὸ χρήματον, εἰ ὄντιν ἀπέλεγον ἐν ταῖς Ἀθήναις οἱ ἄγγελοι. τοῖς δὲ συρακουσίοις ἐν τούτῳ πολλαχόθεν τε ἤδη καὶ ἀπὸ τοῦ κατασκόπων σαφῶς ἠγγέλλετο, ὅτι ἐν ῥηγίῳ ἀνῆες εἶεν, καὶ ὡς δὴ τούτοις παρεσκευάζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ, καὶ οὐκέτι πιστοῦν. καὶ ἐς τε τοὺς σικελοὺς πρέσβεις ἔπεμπον. ἔνθα μὲν, φύλακας. πρὸς δὲ τὰ πρέσβεις, καὶ ἐς τὰ πρόπολια τὰ ἐν τῇ χώρᾳ, φρουρὰς ἐσκόμιζον. τά τε ἐν τῇ πόλει ὁ

λια. τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρούρια, ἃ πρότερον εἰσὶν οἱ τὰ φρούρους. Καὶ τἆλλα ὡς ἐπὶ πᾶσι παρεῖχε τῷ πολέμῳ. ὡς ἐν σώματι ἑνὶ μόνῳ ἐφαίνετο. Ἀντεκεκρούκει. παρὰ γνώμην αὐτῶν ἐτύγχανε. ἀπεβεβήκει. Καὶ ἦν ὁ ἔχθος ἦν. συστρατεύειν δῆλον ὅτι τοῖς ἀθηναίοις. Τοῖν δὲ ἑτέροιν καὶ ἀλογώτατα. ἀλκιβιάδῃ, καὶ λαμάχῳ.

Ἐξετεχνήσαντό τε. μετεχειρίσαντο. ἀλκιβιάδῃ, καὶ λαμάχῳ ὄξετεχνήσαντο. Ἐπεδείξαντα τὰ ἀναθήματα. ὑπὲρ ὧν ἔθηκαν. Ἀπὸ ὀλίγης δυνάμεως. ὀλίγα τῇ δυνάμει ὄντα, μεγάλην φανταζόμενα παρεῖχε. Καὶ ἰδίᾳ ξενίσεις. φιλοφρονήσεις. Τῶν τριηριτῶν. τῶν ἐν τριήρεσιν ἀφικομένων. Καὶ ἐλληνιδῶν αἰτησάμενοι. χρησάμενοι. τὸ δὲ αἰτήσαντες, αὐτὶ τοῦ λαβόντες, αὖθις τοῦ μέλλειν ἀποδώσειν.

πλων ὄξεταίσει, καὶ ἵππων ἐσκόπουν, ἃ ἐν τελῇ ὄξει. καὶ τἆλλα ὡς ἐπὶ παρεῖ πολέμῳ, καὶ ὅσον οὐ παρόντι καθίσαντο. οἱ δ' ἐκ τῆς Ἐγέστης τρεῖς νῆες οἱ πρόσθεν παραγίγνονται τοῖς ἀθηναίοις ἐς τὸ Ῥήγιον ἀγγέλλουσαι, ὅτι τἆλλα μὲν οὐκ ἔστι χρήματα, ἃ ὑπέσχοντο. τριάκοντα δὲ τάλαντα μόνα φαίνεται, καὶ οἱ στρατηγοὶ διὰ τοῦτο ἐν ἀθυμίᾳ ἦσαν, ὅτι αὐτοῖς τοῦ τότε πρῶτον αὐτεκεκρούκει. καὶ οἱ Ῥήγινοι οὐκ ἐθελήσαντες ξυστρατεύειν, οὓς πρῶτον ἤρξαντο πείθειν. καὶ εἰκὸς ἦν μάλιστα Λεοντίνων τε ξυγγενεῖς ὄντας, καὶ σφίσιν ἀεὶ διὰ τοῦτο εἴους. καὶ τῷ μὲν Νικίᾳ προσδεχόμενοι ἦν, τὰ πρὸς τοὺς Ἐγεσταίων. τοῖν δὲ ἑτέροιν καὶ ἀλογώτερα. οἱ δὲ Ἐγεσταῖοι, τοιοῦτόν τι ὄξετεχνήσαντο τότε, ὅτε οἱ πρῶτοι πρέσβεις τοὺς ἀθηναίων ἦλθον αὐτοῖς ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων. ἐς τε τὸ ἐνόρυμα ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀγαγόντες αὐτοὺς, ἐπέδειξαν τὰ ἀναθήματα. φιάλας τε, καὶ οἰνοχόας, καὶ θυμιατήρια, καὶ ἄλλην κατασκευὴν οὐκ ὀλίγην. ἃ ὄντα ἀργυρᾶ, πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν, ἀπὸ ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρεῖχετο. καὶ ἰδίᾳ ξενίσεις ποιούμενοι τοῦ τριηριτῶν, τά τε ὄξ αὐτῆς Ἐγέστης ἐκπώματα, καὶ χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ ξυλλέξαντες, καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἐγγὺς πόλεων καὶ φοινικῶν, καὶ ἑλληνίδων αἰτησάμενοι, ἐσέφερον ἐς τὰς ἑστιάσεις ὡς οἰκεῖα ἕκαστοι. καὶ πάντων ὡς ἐπὶ πολὺ τοῖς αὐτοῖς χρωμένων, καὶ πάντα χοῦ πολλῶν φανομένων, μεγάλην τὴν ἐκπληξιν τοῖς ἐκ τοῦ τριηρῶν ἀθηναίοις παρεῖχε. καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, διεθρόησαν, ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν. καὶ οἱ μὲν, αὐτοί τε ἀπατηθέντες, καὶ τοὺς ἄλλους τότε πείσαντες, ἐπέδειξαν ὁ λόγος, ὅτι οὐκ εἶεν ἐν τῇ Ἐγέστῃ τὰ χρήματα, πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τοῦ στρατιωτῶν. οἱ δὲ στρατηγοὶ πρὸς τὰ παρόντα ἐβουλεύοντο.

Καὶ Νικίου μὲν ἦν γνώμην πείθειν αὖθις Σελινουντίοις στρατιᾷ, ἐφ' ὃν μάλιστα ἐπέμφθησαν. καὶ ἢν μὲν παρέχωσι χρήματα πάντα τῷ στρατεύματι Ἐγεσταῖοι, πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι. εἰ δὲ μή, τοὺς ἑξήκοντα ναυσὶν ὅσας πρῶτον ἐπέστησαντο, ἀξιοῦν διδόναι αὐτοὺς τροφήν. καὶ παραμείναντας Σελινουντίους, μὴ βίᾳ, μὴ ξυμβάσει διαλλάξαι αὐτοῖς. καὶ οὕτω παραπλεύσαντας τὰς ἄλλας πόλεις, καὶ ἀποδείξαντας μὲν τὴν δύναμιν τῆς ἀθηναίων πόλεως, δηλώσαντας δὲ, τὴν ἐς τοὺς φίλους καὶ ξυμμάχους προθυμίαν, ἀποπλεῖν οἴκαδε, ἢν μή τι διόλίγου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, ἢ Λεοντίνους οἷοί τε ὦσιν ὠφελῆσαι, ἢ τῶν ἄλλων τινὰ πόλεων προσαγαγέσθαι, καὶ τῇ πόλει δαπανῶντας, τὰ οἰκεῖα μὴ κινδυνεύειν. Ἀλκιβιάδης δὲ, οὐκ ἐφη χρῆναι τοσαύτῃ δυνάμει ἐκπλεύσαντας, ἀμαχεῖ καὶ ἀπράκτως ἀπελθεῖν· ἀλλ' ἐς τε τὰς πόλεις ἐπικηρυκεύεσθαι, πλὴν Σελινοῦντος, καὶ Συρακουσῶν τὰς ἄλλας. καὶ πειρᾶσθαι, καὶ τοὺς Σικελοὺς· τοὺς μὲν, ἀφιστάναι ἀπὸ τῶν Συρακουσίων· τοὺς δὲ, φίλους ποιεῖσθαι, ἵνα σῖτον καὶ στρατιὰν ἔχωσι. πρῶτον δὲ πείθειν Μεσσηνίους, ἐν πόρῳ γὰρ μάλιστα καὶ προβολὴν εἶναι αὐτοὺς τῆς Σικελίας. καὶ λιμένα καὶ ἐφορμοῦντα τῇ στρατιᾷ ἱκανώτατα ἔσεσθαι. προσαγαγομένους δὲ τὰς πόλεις, εἰ δόξαι μεθ' ὧν τις πολεμήσει, οὕτως ἤδη Συρακούσας καὶ Σελινοῦντι ἐπιχειρεῖν. ἢν μὴ οἱ μὲν, ἐγεσταίοις ξυμβαίνωσιν. οἱ δὲ, Λεοντίνους ἐῶσι κατοικίζειν.

Λάμαχος δὲ, αὖ τὸν χρῆναι πλεῖν ἐπὶ Συρακούσας, καὶ πρὸς τὴν πόλει, ὡς τάχιστα τὴν μάχην ποιεῖσθαι. ἕως ἔτι παρασκευοί τε εἶεν, καὶ μάλιστα ἐκπεπληγμένοι. τὸ γὰρ πρῶτον παντὸς στράτευμα δύνασθαι εἶναι. ἢν δὲ χρονίσῃ πρὶν ἐς ὄψιν ἐλθεῖν, τὴν γνώμην αὐτῶν θαρσοῦντας αὖθις καὶ τὴν ὄψει κατα φρονεῖν μᾶλλον. ἀμφίδοξοι γὰρ ἦν πρὸς πόσους, ἕως ἐπιπλέοντες προσδέχονται.

Διεθρόησαν. διαπόντες, διετάραξαν.

Καὶ παραμείναντας. τοὺς ἀθηναίους. Διαλλάξαι αὐτοῖς. τοῖς ἐγεσταίοις.

Ἦν μὴ τι διόλίγου. διὰ παχέως, καὶ αὖθις τοῦ προσδοκήσαι.

Καὶ τῇ πόλει δαπανῶντας. αὐτὶ τοῦ καὶ μὴ δαπανῶντας, τὰ οἰκεῖα μὴ κινδυνεύειν ἐν τῇ πόλει, ἤγουν κίνδυνον προξενεῖν τῇ πόλει.

Καὶ στρατιὰν ἔχωσιν. ἀπὸ τούτων τῶν πόλεων.

Ἐν πόρῳ γάρ. παραπλησίως.

Προσαγαγομένους δὲ τὰς πόλεις. χειρωσαμένους.

Εἰ δόξαι μεθ' ὧν τις. εἰ δόξαι τίνας ἔχουσι συμμάχους.

Τὸ γὰρ πρῶτον παῦ στράτευμα. τὴν πρώτην προσβολὴν τοῦ στρατεύματος.

μάλιστ' αὖ σφᾶς πρὸς γενέσθαι. καὶ κατὰ ταὐτὰ αὖ αὐτοὺς ἐκφοβῆσαι. τῇ τε ὄψει· πλεῖ γὰρ αὖ νῦν φανῆναι. καὶ τῇ προσδοκίᾳ ὧν πεῖσονται. μάλιστα δ' αὖ τῷ αὐτίκα κινδύνῳ τῆς μάχης. εἰκὸς δὲ εἶναι, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς πολλοὺς ἀπολιφθῆναι ἔξω. δι' ἃ πάντα εἶναι σφᾶς μὴ ἥσσω ποιεῖν. καὶ ἐσκομιζομένων αὐτῶν τὴν στρατιάν, οὐκ ἀπορήσομεν χρημάτων, ἢν πρὸς τῇ πόλει κρατοῦσα καθέζηται. τούς τε ἄλλους Σικελιώτας οὐ τοὺς ἥδη μᾶλλον, καὶ ἐκείνοις οὐ ξυμμαχήσειν, καὶ σφίσι προσθέναι. καὶ οὐ διαμελλήσειν πολιορκοῦντας ὁπότεροι κρατήσουσι. ναυσταθμον δὲ ἐπαναχωρήσαντας, καὶ ἐφορμηθέντας, μεταπέμψασθαι χρῆναι πρὸς αὐτούς. ἃ ἦν ὄρθρια. ἀπεχόντων συρακουσῶν οὔτε πλοῦν πολὺν, οὔτε ὁδόν.

Λάμαχος μὲν ταῦτα εἰπὼν, ὅμως προσέθετο, καὶ αὐτὸς τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ. μετὰ δὲ τοῦτο, Ἀλκιβιάδης τῇ αὐτοῦ νηὶ διαπλεύσας ἐς Μεσσήνην. καὶ λόγοις προεισάμενος πρὸς ξυμμαχίας πρὸς αὐτοὺς ὡς οὐκ ἐπείθετο, ἀλλ' ἀπεκρίναντο, πόλει μὲν αὐτοῖς οὐδὲ ἐξαθαι, ἀγορὰν δ' ἔξω παρέξειν, ἀπέπλει ἐς τὸ ῥήγιον. καὶ δύθυς ξυμπείσαντες ἑξήκοντα ναῦς ἐκ πασῶν οἱ στρατηγοὶ, καὶ τὰ ἐπιτήδεια λαβόντες, παρέπλεον ἐς Νάξον. τὴν ἄλλην στρατιὰν ἐν ῥηγίῳ καταλιπόντες, καὶ ἕνα σφῶν αὐτῶν. ναξίων δὲ δεξαμένων τὴν πόλει, παρέπλεον ἐς Κατάνην, καὶ ὡς αὐτοῖς οἱ κατάνιοι, οὐκ εἶχοντο, ἐνῆσαν γὰρ αὐτοῖσιν ἄνδρες τὰ συρακουσίων βουλόμενοι, ἐκομίσθησαν ἐπὶ τὸν Τεριάν ποταμόν. καὶ αὐλισάμενοι τῇ ὑστεραίᾳ, ἐπὶ συρακούσας ἔπλεον, ἐπὶ καιρὸς ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς. δέκα δὲ τὰς νεῶν προὐπεμψαν ἐς τὸν μέγαν λιμένα. πυθέσθαι τε καὶ κατασκέψασθαι εἴ τι ναυτικὸν δόξει καθειλκυσμένον, καὶ κηρύξαι ἀπὸ τῶν νεῶν πρὸς πυθόμενος, ὅτι οἱ ἀθηναῖοι ἥκουσι λεοντίνους ἐς τὴν ἑαυτῶν κατοικιοῦντες καὶ τὰ ξυμμαχίαν καὶ ξυγγένειαν. τοὺς οὖν ὄντας ἐν συρακούσαις λεοντίνων, ὡς παρὰ φίλους καὶ εὐεργέτας ἀθηναίων, ἀδεῶς ἀπιέναι. ἐπεὶ δ' ἐκηρύχθη, καὶ κατεσκέψαντο τήν τε πόλιν καὶ τοὺς λιμένας, καὶ τὰ περὶ τὴν χώραν, ἔδοξε σφίσι ὁρμωμένοις πολεμητέα εἶναι, ἀπὸ πόθυσαι πάλιν ἐς κατάνην. καὶ ἐκκλησίας γενομένης, τὴν μὲν στρατιὰν, οὐκ ἔδεξαντο οἱ κατάνιοι. τοὺς δὲ στρατηγοὺς ἐσελθόντας ἐκέλευον ὅτι βούλονται εἰπεῖν. καὶ λέγοντος τοῦ Ἀλκιβιάδου, καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τεταραμένων, οἱ στρατιῶται πανοπλίδα τινὰ ἐνέφκολόμυνον κακῶς, ἔλαθον διελόντες. καὶ ἐσελθόντες, ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν. τῶν δὲ κατάνιων, οἱ μὲν τὰ τῆς συρακουσίων φρονοῦντες, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα ἔνδον, δύθυς προδεῖς ᾠόμενοι, ὑπεξῆλθον, οὐ πολλοί τινες. οἱ δὲ ἄλλοι, ἐψηφίσαντο τὲ ξυμμαχίαν τοῖς ἀθηναίοις, καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα, ἐκέλευον ἐκ ῥηγίου κομίζειν. μετὰ δὲ τοῦτο πυθόμενοι οἱ ἀθηναῖοι ἐς τὸ ῥήγιον, πάσῃ ἤδη τῇ στρατιᾷ, ἦραν ἐς τὴν κατάνην, ἐπειδὴ ἀφίκοντο, κατεσκεύαζοντο τὸ στράτοπεδον. ἐσηγγέλλετο δὲ αὐτοῖς ἐκ τε καμαρίνης, ὡς εἰ ἔλθοιεν προχωροῖεν αὐτοῖς. καὶ ὅτι συρακούσιοι πυρροῦσι ναυτικόν. ἅπασι δὴ τῇ στρατιᾷ, παρεπέμψαν. πρῶτον μὲν αὖθις ἐπὶ συρακούσας. καὶ ὡς οὐδὲν δοῦρον ναυτικὸν πυρούμενον, παρεκομίζοντο αὖθις ἐπὶ καμαρίνης. καὶ σχόντες ἐς τὸν ἀγιαλὸν, ἐπεκηρυκεύοντο. οἱ δ' οὐκ ἐδέχοντο λέγοντες σφίσι τὰ ὅρκια εἶναι μιᾷ νηὶ καταπλεόντων ἀθηναίων δέχεσθαι, ἢν μὴ αὐτοὶ πλείους μεταπέμπωσιν. ἄπρακτοι δὲ ᾠόμενοι, ἀπέπλεον. καὶ ἀποβαίνοντες κατὰ πόλιν συρακουσίας, καὶ ἀρπαγὴν ποιησάμενοι, καὶ τῶν συρακουσίων ἱππέων, βοηθησάντων, καὶ τῶν ψιλῶν τινας ἐσκεδασμένους διαφθείραντες, ἀπεκομίσθησαν ἐς κατάνην. καὶ καταλαμβανουσι τὴν σαλαμινίαν ναῦν ἐκ τῶν ἀθηνῶν ἥκουσαν, ἐπί τε Ἀλκιβιάδην ὡς κελεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀθηναίους ἐπὶ κλοπῇ ὧν ἡ πόλις ἐμεκάλει, καὶ ἐπ' ἄλλους τινὰς τῶν στρατιωτῶν, ἓν μετ' αὐτοῦ μεμνυμένων περὶ τῶν μυστηρίων ὡς ἀσεβούντων, τῶν δὲ, καὶ περὶ τῶν ἑρμῶν. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι ἐπειδὴ ἡ στρατιὰ ἀπέπλευσεν, οὐδὲν ἧσσον ζήτησιν ἐποι-

μάλιστ' αὖ σφᾶς. τοὺς ἀθηναίους.

Καὶ κατὰ ταὐτὰ αὖ αὐτοὺς ἐκφοβῆσαι. τοὺς συρακουσίους δηλονότι, τοὺς ἀθηναίους. Τῷ αὐτίκα κινδύνῳ τῆς μάχης. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐκφοβῆσαι αὐτοὺς, ὃ προσδοκῆσαι αὐτίκα ἐν κινδύνῳ διαμαχεῖσθαι. Μὴ ἧσσον. μὴ ἀποφασὸς, πρὸς τι. Καθέζηται. καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν πόλιν μεταφερόντων τῶν συρακουσίων, οὐκ ἀπορήσειν τὰ ἀθηναίους χρημάτων, αὐτοὺς κρατοῦντες τῶν συρακουσίων, προσκαθεζομένους τῇ πόλει. Οὐ ξυμμαχήσειν. τοῖς συρακουσίοις δηλονότι. Καὶ οὐ διαμελλήσειν. καὶ οὐ διατρίψειν καφασδοκοῦντας ὁπότεροι κρατήσουσιν. Οὔτε ὁδόν. οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης πολὺν ἀπέχοντα. Παρεπέμψαν ἐς νάξον. τὴν ἀττικήν. Τὰ συρακουσίων βουλόμενοι. φρονοῦντες. Ἐπὶ καίρος. σῶν τόμως. τεταγμένως. Τὰς ἄλλας ναῦς. οὐ μόνον τὰς ἑξήκοντα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας παραλαβόντες. Ἐς τὸν μέγαν λιμένα. τῶν συρακουσῶν δηλονότι. Καθειλκυσμένον. ἕτοιμον εἰς τὴν θάλασσαν. Πολεμητέα ἦν. πολεμεῖν δυνατὸν ἐστιτο. Καὶ ἐκκλησίας γενομένης. τῶν καταναίων δηλονότι. Καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει τῶν καταναίων. Κακῶς ἔλαθον. ἀτέχνως. σαθρῶς. Ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν. αὐτὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διέτριβον. Πληροῦσι ναυτικόν. ναῦν ναυτῶν πυροῦσιν. Ἐς τὸν ἀγιαλόν. τῶν καμαριναίων. Τὰ ὅρκια εἶναι. τοῖς καμαριναίοις. Ἄπρακτοι δὲ γιγνόμενοι. οἱ ἀθηναῖοι. Καὶ τῶν ψιλῶν τινας. τῶν ἀθηναίων.

Καὶ οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μύστας. οὐ διακρίνοντες φησὶ τοὺς μύστας πότερον φαύλους ὄντας, ἢ ἀληθεύοντας, ἀλλ' ὁμοίως πάντας πιστεύοντες δι' τὸ προσέχειν τοῖς πονηροῖς μύσταις, ἐνίους τῶν πολιτῶν χρηστοὺς ὄντας, κατέδυον. Διὰ πονηρῶν ἀνθρώπων πίστιν. πιστεύοντες πονηροῖς ἀνθρώποις μύσταις.

Ἠρώμην εἶναι κρεῖσσον ἢ ἠρώμενοι βασανίσαι μᾶλλον τῶν χρηστῶν τινα, καὶ ἐξευρεῖν τὴν ἀλήθειαν, ἢ δι' τὸ μὴ πιστεύειν τοῖς πονηροῖς μύσταις, τοὺς ἐναντία φωνοῦντας ἀπολῦσαι ἀνεξετάστως. Ἐπιτάμενος γὰρ ὁ δῆμος ἀκοῇ. γνώσιν ἔχοντες ἐξ ἀκοῆς. Τελευτησάσης φωνῆς ἐν τελευταίοις χρόνοις. Οὐδ' ὑφ' ἑαυτοῦ. οὔτε ὑπὸ Ἀθηναίων κοινῇ, οὔτε ὑπὸ Ἀρμοδίου, καὶ Ἀριστογείτονος. Διὰ ῥητορικὴν ξυντυχίαν. ῥήτορος σύμβασιν. Ἐπιχειρήθη. ἐπολιορκήθη. Ἦν ἐγὼ ἀπαγγεῖλαι. μακροτέρᾳ διηγήσει χρησάμενος. Γενομένου δὲ Ἀρμοδίου ὡραϊλικίας λαμπροῦ ἀποφαινεσθαι ἐν τῇ ἀκμῇ. Μέσος πολίτης. οὔτε ἀποφαίνειν, οὔτε ἀδοξος. Πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀρμόδιος. ῥητορικὴν πειρᾶν δεξάμενος.

Τοῦ πειθέστρατου. ὑοῦ δηλονότι.

Καὶ οὐ πειθεὶς. αὐτῷ ῥᾴων πιστεύειν δηλονότι. Καταγροδοκῆσαι τῷ Ἀριστογείτονι. μηνύει τῷ ῥᾳστῃ αὐτοῦ.

Ὁ δὲ, ῥητορικῶς περιαλγήσας. περὶ πάθους γενομένου ἀπὸ τῶν ἐρωτ. Προσαγαγήσθαι αὐτόν. τὸν Ἀρμόδιον. Ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης. ὡς κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ δύναμιν. ἦν γὰρ μέσος πολίτης. Ἐν τόπῳ δέ τινι ἀφανεῖ. ἐμμανθάνετο κρύφα παρακαθήμενος τὸν Ἀρμόδιον, ὡς δι' ἄλλην αἰτίαν τινά, καὶ οὐ διὰ τὸ μὴ τυχεῖν αὐτῆς. Ἀνεπιφθόνως. οὐ μεμπτῶς. Κατεσήσατο. διετάκησεν. Ἐπιμήνιον. χρόνον δηλονότι. Οὔτοι ἀρετήν. δικαιοσύνην. Εἰκοστὴν μόνον. μοῖραν. Ῥαδιουργούμενοι. ἀπατώμενοι. Τοῖς πρὶν κειμένοις νόμοις ἐχρῆτο. πολιτευομένοις. Ἐπεμέλοντο. προνοοῦντο οἱ περὶ πειθίστρατον, ὡς τε ἀεί τινα δεῖ αὐτὴν ἄρχειν. Προσοικοδομήσας. ἐπαυξήσας. Πρεσβύτατος ὢν Ἰππίας. πρῶτος τῶν ἄλλων υἱῶν Πεισιστράτου. Καὶ αὐτῷ τούτῳ. τῷ ἐνθυμουμένῳ. Οἱ αὐτῷ. τῷ Ἰππίᾳ.

οὗτοι τῶν περὶ τὰ μυστήρια. καὶ τῶν περὶ τὰς ἑρμᾶς δραθέντων. καὶ οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μύστας, ἀλλὰ πάντας ὑπόπτως ἀπεδεχόμενοι διὰ πονηρῶν ἀνθρώπων πίστιν, πάνυ χρηστοὺς τῶν πολιτῶν ξυλλαμβάνοντες κατέδυον, χρῆσιμώτερον ἠρώμενοι εἶναι βασανίσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ δύρειν, ἢ δι' μηνυτοῦ, πονηρίαν τινά, καὶ χρῆσιν δοκοῦντα εἶναι ἀληθεύεται, ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν. ἐπιτάμενος γὰρ ὁ δῆμος ἀκοῇ τὴν Πεισιστράτου καὶ τῶν παίδων τυραννίδα χαλεπὴν τελευτήσασαν φωνήν, καὶ προσέπι οὐδ' ὑφ' ἑαυτῶν καὶ Ἀρμοδίου καταλυθεῖσαν. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λακεδαιμονίων ἐφοβεῖτο ἀεί, καὶ πάντα ὑπόπτως ἐλάμβανε. τὸ γὰρ Ἀριστογείτονος καὶ Ἀρμοδίου τόλμημα, διὰ ῥητορικὴν ξυντυχίαν ἐπεχειρήθη. ἦν ἐγὼ ἐπιμήκη διηγήσασθαι ἀποφανῶ, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε αὐτοὺς Ἀθηναίους περὶ τῶν σφετέρων τυράννων. οὐ δὲ περὶ τοῦ φωνήσαντος ἀκριβὲς οὐδὲν λέγοντας. Πεισιστράτου γὰρ γηραιοῦ τελευτήσαντος ἐν τῇ τυραννίδι. οὐχ ἵππαρχος, ὡς πολλοί οἴονται, ἀλλ' Ἱππίας πρεσβύτατος ὢν, ἔσχε τὴν ἀρχήν. φωνήσαντος δὲ Ἀρμοδίου ὡραϊλικίας λαμπροῦ, Ἀριστογείτων ἀνὴρ τῶν ἀστῶν μέσος πολίτης ὡρατὴς ὢν, εἶχεν αὐτόν. πειραθεὶς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καὶ οὐ πειθεὶς, καταγροδοκᾷ τῷ Ἀριστογείτονι. ὁ δὲ, ῥητορικῶς περιαλγήσας, καὶ φοβηθεὶς τὴν Ἱππάρχου δυναστείαν, μὴ βίᾳ προσαγάγηται αὐτὸν, ἐπιβουλεύει λύθυς, ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως καταλυσόν τὴν τυραννίδι. καὶ ἐν τούτῳ ὁ Ἵππαρχος ὡς αὖθις πειράσας, οὐδὲν μᾶλλον ἔπαθε τὸν Ἀρμόδιον, βίαιον μὲν οὐδὲν ἐβούλετο δρᾶν. ἐν τόπῳ δέ τινι ἀφανεῖ ὡς οὐ διὰ τοῦτο δὴ παρεσκευάζετο προσπλακεὶς αὐτόν. οὐδὲ γὰρ τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθεὶς ἦν ἐς τοὺς πολλούς, ἀλλ' αὐτεπιφθόνως κατεστήσατο. καὶ ἐπέτεινε δυσὶν ἔτεσι μείζων δὴ τύραννος οὔτοι ἀρετὴν καὶ ξύνεσιν. καὶ Ἀθηναίους εἰκοστὴν μόνον πρασσόμενος τῶν γιγνομένων, τήν τε πόλιν αὐτῶν καλῶς διεκόσμησαν, καὶ τοὺς πολέμους διέφερον. καὶ ἐς τὰ ἱερὰ ἔθυον. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὴν ἡ πόλις τοῖς πρὶν κειμένοις νόμοις ἐχρῆτο. πλήν καθόσον ἀεί τινα ἐπεμέλοντο σφῶν αὐτῶν ἐντὸς ἀρχὰς εἶναι, καὶ ἄλλοι τε αὐτῶν ἦρξαν, τήν ἐπώνυμον Ἀθηναίοις ἀρχήν. καὶ Πεισίστρατος ὁ Ἱππίου τοῦ τυραννοῦσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τοὔνομα. ὃς τῷ δωδεκάτῳ θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἦρξε, καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίου. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας, ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ, ἀφανίσας τοὐπίγραμμα. τοῦ δ' ἐν Πυθίου, ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυδροῖς γράμμασι, λέγον τάδε.

Μνῆμα τόδ' ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἱππίου υἱός,
Θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

Ὅτι δὲ πρεσβύτατος ὢν Ἱππίας ἦρξεν, εἰδὼς μὲν, καὶ ἀκοῇ ἀκριβέστερον ἄλλων ἰσχυρίζομαι. γνοίη δ' ἄν τις καὶ αὐτῷ τούτῳ τῷ πάθει. παῖδες γὰρ αὐτῷ μόνῳ φαίνονται, τῶν γνησίων ἀδελφῶν φωνόμενοι. ὡς ὅ, τε βωμὸς σημαίνει, καὶ ἡ στήλη περὶ τῆς τῶν τυράννων ἀδικίας, ἣ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀκροπόλει ἐστάθη. ἐν ᾗ θέσει μὲν οὐδ' Ἱππάρχου οὐδεὶς πάις γέγραπται. Ἱππίου δὲ πέντε. οἱ αὐτῷ ἐκ Μυρρίνης τῆς Καλλίου τοῦ Ὑπερόχου θυγατρὸς ἐγένοντο. εἰκὸς γὰρ ἦν τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι. καὶ ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ, πρῶτος γέγραπται μετὰ

Διὰ τὸ πρεσβύδην. δὴ τὸ ἔξαυτὸ πρεσβύτατον εἶναι.

Αὐτὸς δὲ αὐθημερὸν καθίστατο. λείωει τὰ τῆς ἀρχῆς πράγματα. Αλλὰ καὶ δὴ τὸ πρότερον. ἀλλὰ δὴ δ' ἐκ μακροῦ χρόνου τοῖς μὲν πολίταις, σὺν ὀνθες ἐμπεπυκνέναι τὸ φοβεῖσθαι αὐτόν. τοῖς δὲ ὁρυφόροις δὲ, τοῦ φυλάττειν ἄμα μελῶς, ἐκ πολλοῦ τὸ πολὺ ὄντος ἀσφαλῶς ἐκράτει. Ες δὲ τοὺς ἄμικούρους. φύλακας.

Καὶ οὐχ ὡς ἀδελφός. οὐχ ὡς νεώτερος ὤν, ἐν ἀσωρίᾳ ἐγένετο τοῦ τῶς δεῖ καταστήσασθαι τὴν ἀρχήν. Εν ᾧ οὖ πρότερον. δὴ τὸ μὴ πρότερον ἄρχειν μεμελετημένα. Τῇ δυτυχίᾳ ὀνομασθέντα. δὴ τὴν συμπεσοῦσαν αὐτῷ δυστυχίαν ὀνομασθέντα. ὀνομαστὸν ἡνόμενον ὑπολιφθῆναι ὅπι ἐτυραννήσεν. Απαρνηθέντα. ἀρνησάμενον ὁμιλῆσαι τῷ πειρῶντι. Εσαγγείλαντες. αὐτὶ τοῦ πρόσταξαντες. Εν πομπῇ τινι. ἐν πανηγύρει. Παρωξύνετο. ἐθυμοῦτο.

Εὐθὺς τὰ πρὸς τὸ δορυφόροις. ἤγουν εἰς τά.

Καὶ τοὺς μὴ προειδότας. τὴν ἄμβουλὴν δηλονότι.

ὂν πατέρα. οὐ δὲ τοῦτο ἀπροικότως, δὴ τὸ πρεσβύειν τε ἀπ' αὐτοῦ καὶ τυραννοῦσαι, οὐ μὴν οὐδ' αὖ καταχεῖν μοι δοκεῖ πότε Ιππίας τὸ παραχρῆμα ῥᾳδίως τὴν τυραννίδα, εἰ Ιππαρχος μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ ὢν ἀπεθανεν, αὐτὸς δὲ αὐθημερὸν καθίστατο. ἀλλὰ μὴ δὴ τὸ πρότερον ξύνηθες, τοῖς μὲν πολίταις, φοβερὸν, ἐς δὲ τοὺς ἄμικούρους, ἀκριβὲς, πολλῷ τῷ πλείονι τὴ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε. καὶ οὐχ ὡς ἀδελφὸς νεώτερος ὢν ἐπορίσεν. ἐν ᾧ οὖ πρότερον ξυνεχῶς ὁμιλήσῃ τῇ ἀρχῇ. Ιππάρχῳ δὲ ξυνέβη τὰ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα καὶ τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος, ἐς τὰ ἔπειτα προσλαβεῖν. τοῦ δ' οὖν Αρμοδίου ἀπαρνηθέντα τὴν πειρασιν, ὡς παρδιέγοντο πρὸ πολλοῦ μισεν. ἀδελφὴν γὰρ αὐτοῦ κόρην ἐπαγγείλαντες ἥκειν κανοῦν ὁἱσουσαν ἐν πομπῇ τινι, ἀπήλασαν λέγοντες, οὐ δὲ ἐπαγγείλαν τὴν ἀρχὴν δὴ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι. χαλεπῶς ὃ ἐνεγκόντος τοῦ Αρμοδίου, πολλῷ δὲ μᾶλλον δι' ἐκεῖνον καὶ Αριστογείτων παρωξύνετο. καὶ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα, πρὸς τὸ ξυνεπιθησομένους τῷ ὄργῳ ἐπράκτο. πρὸ μένον δ' ἐπαναθήναι τὰ μεγάλα, ἐν ᾗ μόνον ἡμέρᾳ οὐχ ὑπόπτον ἐγένετο ἐν ὅπλοις τοὺς τὴν πομπὴν πέμψαντας, ἀθρόους γενέσθαι. καὶ ἔδει ἄρξαι μὲν αὐτοὺς, ξυνεπαμύνειν δὲ δύθυς τὰ πρὸς τὸ δορυφόρους ἐκείνους. ἧσαν δὲ οὐ πολλοὶ οἱ ξυνομωμοκότες, ἀσφαλείας οὕνεκα. ἐπίστευον γὰρ, καὶ τὸ μὴ προειδότας εἰ καὶ ὀλίγοι οὖν τολμήσειαν, ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἔχοντας τὸ πλῆθος, ἐθελήσειν σφᾶς αὐτοῖς ξυνελευθεροῦν. καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτὴ, Ιππίας μὲν ἔξω ἐν τῷ κεραμεικῷ καλουμένῳ, μετὰ τῶν δορυφόρων διέκοσμει, ὡς ἑκάστας ἐχούσης τῆς πομπῆς προϊέναι. ὁ δὲ Αρμόδιος, καὶ ὁ Αριστογείτων, ἔχοντες ἤδη τὰ ἐγχειρίδια, ἐς τὸ ὄργον προήεσαν. καὶ ὡς εἶδόν τινα τῶν ξυνωμοτῶν σφίσι, διαλεγόμενον οἰκείως τῷ Ιππίᾳ, ἦν δὲ πᾶσιν δύπροσοδος ὁ Ιππίας, ἐδείσαν. καὶ ὑπώπτευσαν μεμηνυσθαί τε, καὶ ὅσον οὐκ ἤδη ξυλληφθήσεσθαι. ἐν λυπήσαντα ὧν σφᾶς. καὶ δι' οὗ πάντα ἐκινδύνευον, ἐβούλοντο πρότερον εἰ δύναιντο προτιμωρήσασθαι. καὶ ὡς πάρεῖχον ὥρμησαν εἰσω τῶν πυλῶν. καὶ πυθόμενοι τὸν Ιππάρχῳ παρὰ τὸ λεωκόριον καλούμενον, δύθυς ἀπροσκέπτως πρὸς τὸ σὸν τες, καὶ ὡς αὖ μάλιστα δι' ὀργῆς, ὁ μὲν ὁρμητικῆς, ὁ δὲ ὑβρισμένος, ἑτυπτον, καὶ ἀπεκτείνουσιν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν, τὸ δορυφόρους ταυτὰ διαφύγει ὁ Αριστογείτων, ξυνδραμόντος τοῦ ὄχλου. καὶ ὕστερον λιφθεὶς, οὐ ῥᾳδίως διεπέθη. Αρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται. ἀγγελθέντος δὲ Ιππίᾳ τὸν κεραμεικὸν, οὐκ ἄμὶ τὸ φυόμενον, ἀλλ' ἄμὶ τοὺς πομπέας, τοὺς σημῆνας πρότερον, ἵνα μὴ αθεσθαι αὐτοὺς ἀπωθεν ὄντας, δύθυς ἐχώρησε, καὶ ἀσπίλως τῇ ὄψει πασάμενος πρὸς τὴν ξυμφοράν, ἐκέλευσεν αὐτοὺς δεῖξας τι χωρίον ἀπελθεῖν ἐς αὐτὸ, αὖθις τὸ πλῶν. καὶ οἱ μὲν, ἀνεχώρησαν, οἰόμενοι πᾶρειν αὐτόν. ὁ δὲ, τοῖς ἄμικούροις φράσας τὸ πλαβεῖν, ὅπλα ἐλέγετο δύθυς, οὓς ἐπῃτᾶτο. καὶ εἴ τις δύρεθη ἐγχειρίδιον ἔχων. μετὰ γὰρ ἀσπίδος, καὶ δόρατος εἰώθεσαν τὰς πομπὰς ποιεῖν. τοιοῦτῳ μὲν τρόπῳ δι' ὄρωπικὴν λύπην, ἥπτε ἀρχὴ τῆς ἄμβουλῆς, καὶ ἡ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ παραχρῆμα πορὸς οὓς Αρμοδίῳ καὶ Αριστογείτονι ἐγένετο. τοῖς δ' Αθηναίοις, χαλεπωτέρα μετὰ τοῦτο ἡ τυραννὶς κατέστη. καὶ ὁ Ιππίας διαφόβου ἤδη μᾶλλον ὢν τὴν τε πολιτῶν πολλοὺς ἔκτεινε, καὶ πρὸς τὰ ἐξωτέρω διέσκοπεῖτο, εἴ πῃ ἔσται ἀσφάλειαί τινα ὁρῶν μεταβολῆς γιομένης ὑπαρχουσαι. οἱ. Ιππόκλου γοῦν τοῦ Λαμπάκινου τυράννου, Αἰανπὶ τῷ παιδὶ Θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα ἀρχεδίκην Αθηναῖος ὤν, λαμπάκινῳ ἔδωκεν. ἀποθανόμενος αὐτοῖς μέγα παραβαίνει δάρειόν τι ἄνα θαι. καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν λαμπάκῳ ὄζιν, ἐπίγραμμα ἔχον τόδε.

" Ανδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ελλάδι τῆδε ἐφ' ἑαυτοῦ.
" Ιππίου Αρχεδίκην, ἥδε κέκευθε κόνις.
" Ηπατρός τε καὶ ἀνδρὸς, ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων,

Εξω ἐν τῷ κεραμικῷ ἔξω τῆς πόλεως. Οἰκείας τῷ Ιππίᾳ. φιλικῶς. Τὸν λυπήσαντα πω. τὸν Ιππαρχον. Οὐ ῥᾳδίως διεπέθη. ἢ τοι χαλεπῶς διεπέθη. ἢ οὐ ῥᾳδίως, οὐδὲ δικόλως ἀνηρέθη. ἤγουν οὐ διαθεσιν τιμωριῶν ἐλάμβανον ῥᾳδίαν ἐνεγκεῖν. Προτερον ἢ ἁλῶναι. ἢ τοι οὐπω ἡθυμένων τὰ πολὺ τὸν Ιππαρχον. Τ' τὴν πομπὴν πεμπόντων ὁπλιτῶν, δὴ τὸ ἀπωθεν εἶναι. Καὶ ἀσπίλως τῇ ὄψει πασάμενος. ὑποκρινάμενος φαιδρὸς εἶναι τῷ προσώπῳ. ἤγουν ἀσύγχυτον τὴν ἑαυτοῦ ὄψιν τηρήσας, καὶ μὴ ὑπεμφαί-

νουσαν τεκμήριον τ᾽ πάθους. ὑπολαβεῖν. ὑφαρπάσαι. Ἐξελέγετο. κατ᾽ ἐκλογὴν ἐλάμβανεν. Ἐκ τοῦ παραχρῆμα πολλοὺς. ἐκ τ᾽ αὐθέως φόβου, καὶ τὸ φοβηθέντας αὐτοὺς, ὡς μεμηνυμένους ἀλογίστῳ πλήθει τὸν ἴππαρχον χωρῆσαι. Διὰ φόβου ἦσαν. ἤγουν φοβούμενος. Διεσκοπεῖτο. εἴ τις αὐτῷ ἀσφάλεια γένοιτο ἐάσαντι τὴν τυραννίδα. Ἐπὶ τρία ἴππαρχίας ἐπ᾽ αθηναίων. ἤγουν μᾶλλον φόνον τ᾽ ἱππάρχου. Ἐχώρει ὑπόπαντος. τοῖς αθηναίοις δηλονότι. Ὡς βασιλέα δαρεῖον ὁρμώμενος. ὡς ἱππίας ὁ αθηναίων τύραννος πρὸς δαρεῖον ἀπέδραμε. Χαλεπὸς ἦν τότε, καὶ ὑπόπτης. Ἵππους φασὶ παραδομένους ὑπὸ πόλεως λέγεσθαι. Καὶ οὐκ ἐν πολλῇ ἐφαίνετο. οὐδεμία ἦν ἀφορμὴ τοῦ ἀνδρας ξενικοὺς λαβεῖν τὸ ἀνδρας ξενικοὺς τῶν πρώτων θαρσῆσαι τ᾽ γε νομένων. Λέγων δέ. ὁ σώσανδρος μώτης. Ἐπεισεν αὐτόν. καὶ τειπόντα δηλονότι. Ποιησάμενον σῶσαι. αὐτὸ τ᾽ ἐν ἀδείᾳ γενόμενον σωθῆναι. Ἐπαινεῖσθαι. εἴσω. τοῦτ᾽ ἔστιν, ὑπέχοντο καὶ ἐκήρυξαν. Ἐτετιμώρηντο. οὐ μὴ ὑπόπτους ἔτι ἀμύνεσθαι.

Καὶ κατέδαρθον. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ, ἡ πόλις. Διαταῦτα δία τὰ κατηγορημένα τ᾽ ἀλκιβιάδου, καὶ δὴ τοὺς ξένους αὐτ᾽ τοὺς ἐν ἄργει ὑποπτεύοντας ἀπιθέσθαι τοῖς ἀργείοις, οἱ αθηναῖοι παρέδοσαν φ᾽ δήμῳ τ᾽ ἀργείων τοὺς ὁμήρους τοὺς ἐν ταῖς νήσοις ὑποκειμένους, ὡς οἰκείους ὄντας τ᾽ τ᾽ ἀλκιβιάδου ξένων ῥοεῖσθαι αὐτῷ. ἢ ῥήκεσαν ἢ ὡς τε προεῖσθαι αὐτῷ. Τότε πρὸς τοὺς ἐν τῇ ὀκελία. τότε, οὐκ ἔστι χρονικὸν, ἀλλ᾽ αὐέστρα ται οὕτω, θεραπεύοντές τε τὸ πρὸς τὸ ἐν τῇ ὀκελίᾳ στρατιώτας τε σφετέρους, καὶ πολεμίους μὴ θορυβεῖν, ὥς τε μηδ᾽ ἕνα θόρυβον. συλληφθέντος τ᾽ ἀλκιβιάδου,

Ραίδων τ᾽ οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀταθαλίην.

Τυραννίδας δὲ ἔτη τρία Ἱππίας ἔσχεν ἐπ᾽ αθηναίων καὶ πανωθεὶς ἐν τῷ τετάρτῳ, ὑπὸ λακεδαιμονίων, καὶ ἀλκμαιωνιδῶν τ᾽ φυγόντων, ἐχώρει ὑπόπαντος ἐς τὸ πέδιον, καὶ παρήμαντίδην ἐς λάμψακον. ἐκεῖθεν δ᾽, ὡς βασιλέα Δαρεῖον. ὅθεν καὶ ὁρμώμενος ἐς μαραθῶνα ὕστερον ἔτει εἰκοστῷ ἤδη γέρων ὢν, μετὰ μήδων ἐστράτευσεν. ὧν ἐνθυμούμενος ὁ δῆμος ὁ τ᾽ αθηναίων, καὶ μεμνησκόμενος ὅσα ἀκοῇ πολλαὶ τ᾽ πίστατο. χαλεπὸς ἦν τότε καὶ ὑποπτος, ἐς τὸ πολὶ τ᾽ μυστικὸν τὴν αἰτίαν λαβόντας. καὶ πανταπᾶσι τοῖς ἐδόκει ἅπασι ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ, πεπρᾶχθαι. καὶ ὡς αὐτῶν δι᾽ τοιοῦτον ὀργιζομένων, πολλοί τε, καὶ ἀξιόλογοι ἀπέθανον, ἤδη ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ὄντες. καὶ οὐκ ἐν πολλῇ ἐφαίνετο. ἀλλὰ καθ᾽ ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερόν τε καὶ πλείους ἔτι ξυλλαμβάνειν. ἐν ταῦτα αἰτιαθέντες εἷς τ᾽ δεδεμένων, ὅς πρεσδόκει αἰτιώτατος εἶναι, ὑπὸ τ᾽ ξυνδεσμωτῶν τινος, εἴ τε ἆρα καὶ τὰ ὄντα μηνύσαι, εἴτε καὶ οὔ. ἐπ᾽ ἀμφότερα παρῄνεσαν καί ζεται. τὸ δὲ σαφὲς, οὐθεὶς οὔτε τότε, οὔτε ὕστερον ἔχει εἰπεῖν πρὶ τ᾽ δρασάντων τὸ ὄργον. λέγων δὲ ἔπεισεν αὐτὸν, ὡς χρὴ εἰ μὴ καὶ δέδρακεν, αὐτόν τε ἀδῆσαι προσάμυνον σῶσαι, καὶ τὴν πόλιν τῆς παρούσης ὑποψίας σῶσαι. βεβαιοτέραν γὰρ αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ᾽ ἀδείας, ἢ ἀρνηθέντι δὴ δίκης ἐλθεῖν. καὶ ὁμὲν, αὐτός τε καθ᾽ ἑαυτ᾽ καὶ κατ᾽ ἄλλων μηνύει τὸ τ᾽ ἑρμῶν. ὁ δὲ δῆμος ὁ τ᾽ αθηναίων ἄσμενος λαβὼν ὡς ᾤετο τὸ σαφὲς, καὶ δεινὸν ποιούμενοι πρότερον. εἰ τὶς ἐπιβουλεύων τὰς σφῶν τῷ πλείθει μὴ εἰσεν ται, τὸν μὲν μηνυτὴν δῦναι καὶ τοὺς ἄλλους μετ᾽ αὐτ᾽ ὅσων μὴ κατηγορήκει, ἔλυσαν. τοὺς δὲ καταπιαθέντας, κρίσεις ποιήσαντες, τοὺς μὲν, ἀπέκτειναν, ὅσοι ξυνελήφθησαν. τ᾽ δὲ διαφυγόντων, θάνατον καταγνόντες, ἐπηγγείλαντο ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. καὶ ἀνδρὶ τῷ οἱμὲν πεπραθόντες, ἄδηλον ἦν, ἢ ἀδίκως ἐτετιμώρηντο. ἡ μή τι ἄλλη πόλις ἐν τῷ παρόντι πρόφασις ὠφέλητο. πρὶ δὲ τ᾽ Ἀλκιβιάδου, ἐναγόντων τ᾽ ἐχθρῶν, οἱ πρῶτοι καὶ πρὶν ἐκπλεῖν αὐτὸν ἐπέθεντο, χαλεπῶς οἱ αθηναῖοι ἐλάμβανον. καὶ ἐπειδὴ τὸ τ᾽ ἑρμῶν, ᾧ ὄντι σαφεῖ ἔχειν, πολὺ δὴ μᾶλλον καὶ τὰ μυστικὰ, ὧν ἑταῖρος ἦν, μᾶλλον τ᾽ αὐτ᾽ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀπ᾽ ἐκείνου ἐδόκει πραχθῆναι. καὶ γάρ τις καὶ στρατιὰ λακεδαιμονίων οὐ πολλὴ ἔτυχε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν ᾧ πρὶ ταῦτα ἐθορυβοῦντο, μέχρι Ἰσθμοῦ παρελθοῦσα, πρὸς βοιωτούς τι πράσσοντες, ἐδόκει οὖν ἐκείνου πράξαντος, καὶ οὐ βοιωτῶν ἕνεκα ἀπὸ ξυνθήματος ἥκειν, καὶ ἅμα ἐφθασαν δὴ αὐτὶ κατὰ τὸ μήνυμα ξυλλαβόντες τοὺς αὐδρας, προδοθῆναι αὖ ἡ πόλις. καί τινα μίαν νύκτα καὶ κατέδαρθον, ἐν θησείῳ τῷ ἐν πόλει ἐν ὅπλοις. οἵ τε ξένοι τ᾽ Ἀλκιβιάδου οἱ ἐν ἄργει, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑποπτεύθησαν τῷ δήμῳ ἀπιθέσθαι. καὶ τοὺς ὁμήρους τ᾽ ἀργείων, τοὺς ἐν ταῖς νήσοις κειμένους, οἱ αθηναῖοι τότε παρέδοσαν τῷ ἀργείων δήμῳ διαταῦτα διαχρήσεσθαι. πανταχόθεν τε πρὶ στήκει ὑποψίας ὢν Ἀλκιβιάδην. ὥς τε βουλόμενοι αὐτὸν ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι, πέμπουσιν οὗτοι τ᾽ σαλαμῖνίαν ναῦν, ἐς τὴν Σικελίαν, ἐπί τε ἐκεῖνον καὶ ὧν πρὶ ἄλλων ἐμεμήνυτο. εἴρητο δὲ προεῖσθαι αὐτῷ ἀποκτείνοντι μένῳ, ἀκολουθεῖν. ξυλλαμβάνειν δὲ μὴ. θεραπεύοντες τό, τε πρὸς τὸ ἐν τῇ Σικελίᾳ στρατιώτας τε σφετέρους καὶ πολεμίους, μὴ θορυβεῖν. καὶ οὐ κίνησα τὸ μαντινέας καὶ ἀργείους βουλόμενοι παραμεῖναι. δι᾽ ἐκείνου νομίζοντες ἀσφαλῆ ναι σφᾶς ξυστρατεύειν. καὶ ὁμὲν, ἔχων τ᾽ ἑαυτ᾽ ναῦν, καὶ οἱ ξυσταλέβεβλημένοι ἀπέπλεον μετὰ τῆς σαλαμῖνίας, ἐκ τῆς Σικελίας, ὡς ἐς τὰς αθήνας. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν θουρίοις, οὐκέτι ξυνεπέσοντο. ἀλλὰ ἀπελθόντες ἀπὸ τῆς νεὼς, οὐ φανεροὶ ἦσαν.

μήτε ἀπὸ τῶν ἀτθικῶν στρατιωτῶν ἀγαναχτούντων φυλάσσεσθαι, μήτε ἀπὸ τῶν πολεμίων καταφρονησάντων.

Δείσαντες γὰρ αὖθις διαβολὴν πρὸς διαβεβλημένοις αὖθις δίκην καταθύσωσι. Ἐν ἀριστερᾷ δ' ὑπὲρ πάσης αὐτῆς. Οὐκ εὐδέχοντο οἱ ἡμεραῖοι. Παρεγένοντο γάρ· τοῖς ἀθηναίοις. Αὐτῆ ἰσωθεῖς. τῶν ἐγεσταίων. Καὶ ἀξυνοικήσοντες. οἷον. ἀγαμιθησόμενοι. τὸ δεῖ, αὐτῆ τῶν πρότερον κεῖται. Οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀθηναίων. οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀθηναίων προσελαυνόντων τὴν συρακουσίων, καὶ ἐνυβριζόντων ἀναγαναχτοῦντες, βουλόμενοί τε τοὺς συρακουσίους ποιῆσαι προσελθεῖν πόρρω τῆς πόλεως ἀπωθήμει, ἅμα τε καὶ αὐτοὶ στρατόπεδον αὖθις τιθέμενοι καθ' ἡσυχίαν καταλαβεῖν. Καθ' ἡσυχίαν ἀπελθόντες. ἀπὸ κοινοῦ τὸ στρατόπεδον ἁθρόοι τες. ὅπου χ' ὁμοίως οἱ ἀθηναῖοι δυνήσονται στρατόπεδον καταλαβεῖν, οὔτ' εἰ κατὰ θάλασσαν φανερῶς, καὶ προφθημέναν τῶν συρακουσίων, ἀπὸ πόλεως χαλεπὴν ἔσεσθαι τὰ πρόσω ὄντα ἀναπαχθησομένων τῶν ἐναντίων, καὶ οὐκ ἀπαρασκεύων ὄντων οὔτ' ἐκ τῆς φανεροῦ. καὶ γὰρ καὶ οὕτως ἐδόκουν βλαβήσεσθαι. διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἀπατήσειν ἐβούλοντο χρήσασθαι καὶ παραχεῖν δόκιμον τοῖς συρακουσίοις ὡς κατὰ γῆν ἰόντες. ὅπως, ἐπεξελθόντες ἐκεῖνοι, πανδημεὶ παρατάξωνται. Τοὺς γὰρ ψιλούς. τοὺς τε ψιλοὺς τῶν ἀθηναίων, καὶ τὸ ἄλλον ὄχλον τὸ ἑπόμενον ᾤοντο βλαβήσεσθαι. Τοὺς σφῶν. τῶν ἀθηναίων. Ὑπὸ τῶν ἱππέων. τῶν συρακουσίων. Εὖ ἴδασκον αὐτούς. τοὺς στρατηγούς. Οἱ ξυνείποντο. τοῖς ἀθηναίοις. Ῥοὰς ἃ ἐβούλοντο οἱ στρατηγοί. πρὸς δὲ καταλαβεῖν τὸ στρατόπεδον.

Ῥέμπουσιν ἄνδρα σφίσι. τοῖς ἀθηναίοις.

Τῇ δὲ κύσει. καὶ δὲ κοῦντα οὐχ ἧσσον εἶναι φίλον ἐκείνοις ἢ πρὸς κατὰ ἀλήθειαν τοῖς ἀθηναίοις ἦν φίλος. Ἀπὸ τῶν σφῶν. ἡγοῦνται καὶ ἃ βούλονται

δείσαντες γὰρ αὖθις διαβολὴν ἐς δίκην καταθύσωσι. οἱ δ' ἐκ τῆς σαλαμῖνίας, τέως μὲν ὀξέως τοὺν γὰρ Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. ὡς δ' οὐδαμοῦ φανεροὶ ἦσαν, ὥρχοντο ἀπὸ τριήρους ἄγοντες. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἤδη φυγὰς ὢν, οὐ πολλῷ ὕστερον, αὖθις πρός τινος ἐπιβουλεύθη ἐς Ῥέλλο πόννησον ἐκ τῆς θουρίας. οἱ δ' ἀθηναῖοι, ὀργὴν μὴ δίκην, θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ τε, καὶ τῶν μετ' ἐκείνου. μᾶλλον δὲ τῶν πρὸς τῶν ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ, δύο μοίρας ποιήσαντες τοῦ στρατεύματος, καὶ λαχὼν ἑκάτερος, ἑπόμενον ξυνάπτει, αὖθις σελινοῦντος καὶ ἐγέστης. βουλόμενοι μὲν, εἰ δ' ἐναντία χρήματα εἰδώσι τοῖς ἐγεσταίοις. καὶ πάσχεσθαι δὲ καὶ τὸ σελινουντίων τὰ πράγματα. καὶ τὰ διάφορα μαθεῖν τὰ πρὸς ἐγεσταίους. παραπέμποντες δ' ἐν ἀριστερᾷ τὸ Σικελίαν, δι' μοῖρος δὲ πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κόλπον, ἔχοντες ἡμέραν· ἣ καὶ μόνη ἐν τούτῳ δὴ μοῖρά τ' Σικελίας, ἑλλὰς πόλις ὄξι. καὶ ὡς οὐκ ἐδέχοντο αὐτὴν, παρεκομίζοντο, καὶ ἐν τῷ παρὰ πηῷ ἀριοῦσιν ὕκκαρα. πόλισμα Σικανικὸν μὲν, ἐγεσταίοις δὲ πολέμιον. ἣν δὲ παραβαλασσίδιον, καὶ αὖ δραπόδισαν τες τὴν πόλιν, παρέδοσαν ἐγεσταίοις. παρεγένοντο γὰρ αὐτῆ ἰσωθεῖς. αὐτοὶ δὲ πάλιν τῷμὲν πεζῷ, ἐχώρουν διὰ τῶν Σικελῶν, ἕως ἀφίκοντο ἐς καταίνην. ἀφ' δὲ νηῶν πλεύσαντες, τὰ αὖ δράποδα ἀγρυσιν. Νικίας δὲ δυθύς, ὀξυκάφων αὖθις ἐγέσης παραπλεύσας, καὶ τἄλλα χρήματα σας. καὶ λαβὼν τάλαντα τριάκοντα, παρῆν ἐς τὸ στράτευμα· καὶ τὰ δράποδα ἀπέδοσαν, καὶ ἐγένοντο ὀξαῦτῆ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. καὶ ἐς τοὺς τῶν Σικελῶν ξυμμάχους, πλεύσαντες στρατιὰν κελεύοντες πέμπειν. τῇ τε ὑμῶν εἰρᾷ τ' ἐαυτῶν ἦλθον αὖθις ὕβλαν τὴν γελεᾶτιν πολεμίαν οὖσαν, καὶ οὐχ εἷλον. καὶ τὸ θορὸς ἐπλεύσαντα. Τοῦδ' αὖθις γιγνομένου χειμῶνος, αὖθις τὸ ἐφόδου οἱ ἀθηναῖοι αὖθις συρακούσας παρεσκευάζοντο. οἱ δὲ συρακούσιοι καὶ αὐτοὶ ὡς ἐπ' ἐκείνους ἰόντες. ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸν πρῶτον φόβον, καὶ τὴν πρόσοδον ἀπὸ οἱ ἀθηναῖοι οὐκ αὖθις ἐπέκειντο, καὶ τὰ τῆ μοῖραν ἑκάστην προῖοῦσαν αἰεὶ θαρσύνουν μᾶλλον. καὶ ἐπειδὴ πλέοντες τότε ἐπέκειναν τ' Σικελίας πολὺ ἀπωφῶν ἐφαίνετο. καὶ πρὸς τὴν ὕβλαν ἐλθόντες καὶ πειράσαντες, οὐχ εἷλον βίᾳ, ἐπὶ πλέον κατεφρόνησαν. καὶ ἠξίουν πὸ στρατηγούς, οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ θαρσήσας ποιεῖν, ἄγειν σφᾶς αὖθις κατάνην. ἐπειδὴ γε οὐκ ἐκεῖνοι ἐφ' ἑαυτοὺς ὁρῶντες ἰσωθεῖς προσελαύνοντες ἀεὶ κατάσκοπον τὸ συρακουσίων, πρὸς δὲ στράτευμα τὰ ἀθηναίων ἐφύβριζον, ἀλλά τε, καὶ ἀξυνοικήσοντες σφίσιν αὐτοῖς μᾶλλον ἤκοιεν ἐν τῇ ἡσυχίᾳ, ἢ λεοντίνοις ἐς τὸ οἰκείαν κατοικοῦντες. ἃ γιγνώσκοντες οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀθηναίων, καὶ βουλόμενοι αὐτοὺς ἄγειν πανδημεὶ ἐκ τῆς πόλεως ὅπη πλεῖστον, αὐτοὶ ὑπὸ ταῖς ναυσὶν, ἐν πυθοῦ ὑπὸ νύκτα παραπλεύσαντες, στρατόπεδον καταλαμβάνουσιν ἐν αὖθις τιθέμενοι καθ' ἡσυχίαν, ἀθόρυβοι οὐκ αὖ ὁμοίως δηνυθέντες, καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν πρὸς παρασκευασμένους ἐκβιβάζοιεν. ἢ κατὰ γῆν ἰόντες γνωσθείησαν, πανδημεὶ γὰρ αὖ ψιλοὺς τῶν σφῶν, καὶ τὸν ὄχλον τῶν συρακουσίων πὸ ἰσωθεὰς πολλοὺς ὄντας, σφίσι δ' οὐ παρὸν τῶν ἰσωθεῶν βλάπτειν αὖ μεγάλα, οὕτω ἢ λήψεσθαι χωρίον, ὅθεν ὑπὸ τῶν ἰσωθεῶν οὐ βλάψοντες ἄξια λόγου. ἐδίδασκον δ' αὐτοὺς πῶν τῶν πρὸς ᾧ ὀλυμπιείῳ χωρίου, ὅπου καὶ κατέλαβον συρακουσίων φυγάδες, ὁπλίζεσθαι ποιοῦντο, ποιοῦ δ' ἕπεσθαι πρὸς ἃ ἐβούλοντο οἱ στρατηγοὶ μηχανῶντες. πέμπουσιν αὖ δρα σφίσι μὲν πιστόν. τῶν συρακουσίων στρατηγοῖς, τῇ δοκήσει οὐχ ἧσσον αὖ ἦν δοκοῦν εἶναι φίλον ἐκείνοις ἢ πρὸς κατὰ ἀλήθειαν τοῖς ἀθηναίοις ἦν φίλος. Ἀπὸ τῶν σφῶν. ἡγοῦνται καὶ ἃ βούλονται

χωρὶς σφῶν.

καὶ ἢ βούλονται ἐκεῖνοι πᾶσιν ἡμῖν ἐν ἡμέρᾳ ἑνὶ τῇ ἄμα ἕως, ἅπασι γὸ στράτευμα ἐλθεῖν, αὐτοῖς μὲν ἀπροκλεὲς ἔσεσθαι τοῖς παρασκευαῖς, καὶ τὰς ναῦς ἐμπρήσειν. ἐκείνοις δὲ ῥᾳδίως τὸ στράτευμα προσβαλόντας τῷ στρατοπέδῳ παιρήσειν. εἶναι δὲ ταῦτα τοῖς ξυνδρῶσι πολλοὺς καταναίειν, καὶ ἥκιστα μαθεῖν ἥδη, ἀφ' ὧν αὐτοὺς ἥξειν. οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν συρακουσίων μετὰ τοῦτο καὶ ἐς τἆλλα θαρσεῖν, καὶ ἔτι ἐν διανοίᾳ, καὶ αὖθις τούτων ἰέναι παρασκευάσεσθαι ἅπασι κατ' αὐτήν. ἐπισβυσαί τε τῷ αὐλῶνι πολλῷ ἀπωτέρω. καὶ δύο ἢ μέρας ξυμβάλλοντες, ἢ παρέσονται, ἀπρεπείαν αὐτῶν. καὶ αὐτοί, ἥδη γῆ καὶ τῶν ξυμμάχων σελινούντιοι, καὶ ἄλλοί τινες παρῆσαν. πρόθεσμον παντὶ μᾶλλον ἐξιέναι συρακουσίοις. ἐπεὶ δὲ ἕτοιμα αὐτοῖς κατὰ τὰς παρασκευὰς ἦν, καὶ αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ξυνέθεντο ἦξειν ἐγγὺς ἦσαν, πορευόμενοι ἅπασι κατ' αὐτήν, ἐνυλίσαντο ἅπασι τῷ συμβόλῳ ποταμῷ, ἐν τῇ λεοντίνῃ. οἱ δ' ἀθηναῖοι ὡς ἤσθοντο αὐτοὺς προσόντας, ἀναλαβόντες τὸ, τε στρατόπεδα ἅπαν τὸ ἑαυτῶν, καὶ ὅσοι σικελῶν αὐτοῖς, ἢ ἄλλος τις προσεληλύθει. καὶ ἅπασι βιβάσαντες ἅπασι τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα, ὑπὸ νύκτα ἔπλεον ἅπασι τὰς συρακούσας. καὶ οἱ τἀθηναῖοι ἅμα ἕῳ ἐξέβαινον, ἐς τὸν κατὰ τὸ ὁλυμπιεῖον, ὡς στρατοπεδ καταληψόμενοι καὶ οἱ ἱππῆς οἱ συρακουσίων, πρῶτοι προσελάσαντες ἐς τὴν καταναίν. καὶ αἰσθόμενοι ὅτι τὸ στράτευμα ἄπαν αἴρηται, ἀπιστρεψαντες, ἀγγέλλουσι τοῖς πεζοῖς. καὶ ξύμπαντες ἤδη ἀπιστρεπόμενοι, ἐβοήθουν ἅπασι τὴν πόλιν. ἐν τούτῳ δ' οἱ ἀθηναῖοι μαχρὰς οὔσης τῆς ὁδοῦ αὐτοῖς καθ' ἡσυχίαν καθίσαν δ' στράτευμα ἐς χωρίον ἅπασι τῷ θείον. καὶ ἐνῷ μάχης τε ἄρξειν ἔμελλον ὁπότε βούλοιντο, καὶ οἱ ἱππῆς τῶν συρακουσίων, ἥκιστα αὐτοῖς, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ πρὶν αὐτοῦ λυπῆσειν. τῇ μὲν γῇ, τειχίσματι καὶ οἰκίαις ἐῤῥγον. καὶ δ' ἐνδρα. καὶ λίμνη. παρὰ δὲ δ, κρημνοί. καὶ τὰ ἐγγὺς δ' ἐνδρα κόψαντες, καὶ κατευξάμενοι ἅπασι τὴν θαλασσαν, παρά τε τὰς ναῦς, στρώματα ἔστρωσαν. καὶ ἅπασι τῷ δ' ἀσκωνι, ἔρυμά τε ὀλίγον ἦν τοῖς πολεμίοις, λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις διαπαχέων ὥρθωσαν. καὶ τὴν τοῦ ἀναπαύου γέφυραν ἔλυσαν. παρασκευαζομένων δέ, ἐκ μὲν τῆς πόλεως, οὐδεὶς ἐξιὼν ἐκώλυε. πρῶτοι δὲ οἱ ἱππῆς τῶν συρακουσίων προσεβοήθησαν. ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ τὸ πεζὸν ἅπαν ξυνελέγη. καὶ προσῆλθον μὲν ἐγγὺς τὸ στρατεύματος τὸ ἀθηναίων τὸ πρῶτον. ἔπειτα δὲ, ὡς οὐκ ἀπεπροῆσαν αὐτοῖς, ἀναχωρήσαντες καὶ διαβάντες τὴν ἑλωρίδ ἦν ὁδὸν, ἐνυλίσαντο. τῇ δ' ὑστεραία, οἱ ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ὡς ἐς μάχην. καὶ ξυνετάξαντο ὧδε. δεξιὸν μὲν κέρας ἀργεῖοι εἶχον καὶ μαντινεῖς. ἀθηναῖοι δὲ δ' μέσον. δ' δὲ ἄλλο, οἱ ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι. καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτοῖς πὺ στρατόπεδα ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον, ἅπασι ὀκτώ. τὸ δὲ ἥμισυ ἅπασι τ δυσὶ ἐν παρασῷ ἅπασι ὀκτὼ καὶ τοῦτο τεταγμένον. οἷς εἴρητο ἡσυχάζειν τοῦ στρατοπέδου τὸ πρωΐ, μάλιστα ἐφορῶντας, παρασκευάζεσθαι. καὶ τοῖς σκευοφόροις ἐντὸς πύργων τῶν ἅπασι κλῶν ἑτοιμάσαντο. οἱ δὲ συρακούσιοι, ἔταξαν τοῖς μὲν ὁπλίτας, ἐφ' ἑκκαίδεκα ὄντας παντὸς μέσει συρακουσίοις, καὶ ὅσοι ξύμμαχοι παρῆσαν. ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς σελινούντιοι μὲν μάλιστα. ἔσαν δὲ καὶ γελῶνοι ἱππῆς, τὸ ξύμπαν ἐς διακοσίους. καὶ καμαριναῖοι ἱππῆς, ὅσον ἑκατόν. καὶ τοξόται, ὡς πεντήκοντα. τοῖς δὲ ἱππεῦσι ἐπετάξαντο ἅπασι τῷ δεξιῷ. οὐκ ἔλασσον ὄντας, ἢ διακοσίοις καὶ χιλίοις. παρὰ δ' αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀκοντισταῖς. μέλλουσι δὲ τοῖς ἀθηναίοις προτέροις ἅπασι χρήσθαι, ὁ Νικίας, κατά τε ἔθνη ἅπασι παριὼν ἕκαστα, καὶ ξύμπασι τοιάδε παρεκελεύετο.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΝΙΚΙΟΥ.

Καὶ ἢ βούλονται ἐκεῖνοι. οἱ συρακούσιοι. τῷ στρατοπέδῳ μαπ. γὰρ ἀφεῖς στρατεύματι. καὶ ἥκιστα μαθεῖν ἥδη. καὶ ἐπίμοις δ' γὰρ αὐτοῖς ἄνδρας, παρ' ὧν αὐτοὺς ἥκειν. καὶ ἐν διανοίᾳ. ἦγουν διανοεῖσθαι. Ἐς τὸ κατὰ δ' ὁλυμπιεῖον. τὸ στρατοπεδ δύσασθαι ἀνῆκτο. ἀνέπυθον. Ἀποστρέψαντες, ἀγγέλλουσι. πρὸς τὰς συρακούσας κινηθέντας. Ἀποστρεπόμενοι. ὀπίσω ἐπαναχωροῦντες. Τῆς δ' οὖσης τοῖς συρακουσίοις. Ἐπιτηδείου. ἁρμόδιον ἐν στρατοπεδ δύσασθαι. ἐρυμάτε φύλαγμα. Ἡσυχάσαντα. ἡσυχίαν ἦν. Προβῆναι δ' κολονὸς δυνατόν. λίθοις λογάδην, καὶ ξύλοις. ὅπ λογάδας ἐν τῇ τετάρτῃ λέγει λίθοις τῶν ἅπλεκτοις, καὶ οὐ τῶν ἅπλυχόντας, δ' ἦλον ἐντὸς θεν. Ἐκ μὲν τ πόλεδ. τ συρακουσῶν. Ἐν παρόδῳ. ἐναντία παγώνιον χῆμα π. Ἐγγὺς πυ τ ἅπτα κλῶν. τ ὄπισθεν ἅπασι τεταγμένων παρὰ τ δυσὶ. Ἐβοήθησαν ἑαυτ. τοῖς συρακουσίοις. Καὶ οὐκ ἀπολέκτοις. ἐξηρημένους. Οἱ ὑπερφρονοῦσι μέν. ἦγουν περιφρονοῦσι. παρὸ οὐδὲν ἄγουσι. Τῆς τόλμης ἥσσω ἔχειν. ἤτοι δ τόλμαν μὲν ἔχειν αὐτούς. ἅπασι ἡμῶν δ, οὐ. ἥδια δ' ἤπερ ἄλλα. τ ἐκείνων ἅπασι τὴν ἡμετέρας τόλμης.

Πολλῇ μὲν παραινέσει ὦ ἄνδρες πόλεμον χρῆσθαι. οἱ παρέσμεν ἅπασι τ αὐτ ἀγῶνα. αὐτὴ γὰρ ἡ παρασκευὴ ἱκανωτέρα μοι δοκεῖ ἔχειν βάρσος παρασχεῖν, ἢ καλῶς λεχθέντες λόγοι, μὴ ἀθενοῦς στρατοπέδου. ὅπου γὰρ ἀργεῖοι, καὶ μαντινῆς, καὶ ἀθηναῖοι, καὶ νησιῶται οἱ πρῶτοι ἐσμέν, πῶς οὐ χρὴ μετὰ τοιῶνδε καὶ τοσῶνδε ξυμμάχων παντὶ τινὰ μεγάλην τ ἐλπίδα τ νίκης ἔχειν; ἄλλως τε καὶ πρὸς ἀνδρας παρόμοιους νομίσαντας; καὶ οὐκ ἀπολέκτους ὥσπερ καὶ ἡμᾶς. καὶ προσεπισκελιῶντας. οἱ ὑπερφρονοῦσι μὲν ἡμᾶς, ὑπομένουσι δὲ, οὐ. διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης ἥσσω ἔχειν.

παρασκήψω δέ τινι. δεδόχθω. Ἐξ ἧς κρατεῖν δεῖ. ἢ ὅτι λέγει τὸ, ἐξ ἧς ὁρμώμενοι. ἢ τὸ ἐξ ἧς, αὐτὴ τὴ ἐν ᾗ. Καὶ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, καὶ ἀπορίαν. δ' ἐν ἄλλοδαπῇ τε ἦναι, καὶ πόρρω τῆς πατρίδος. Ἐῶσι δ' τὰ πόλεμον. κατὰ τὸ πολεμίων δηλονότι. Ὑστέριζον μέν. ἤγουν ὕστερον ἦρχον τῆς. Ἐλλιπεῖς ἦσαν. ἤγουν ἧττους τῶν Ἀθηναίων. Ἀνδρεία οὐχ ἧσσους. ἀνδρείαν νῦν λέγει τὸ θάρσος. θαρσαλέως μὲν δὴ φασὶν οὐχ ἧσσον τὰ Ἀθηναίων ἐχώρουν ἐς τὴν μάχην. τῇ δὲ ἄλλῃ γνώμῃ λαμπρόμενοι, καὶ τῇ προθυμίᾳ, ἀκοντες ἧττῶντο. Σφάγια προὔφερον. ἐμπροσθεν τῆς στρατιᾶς ἐσφάζοντο. Τὰ νομιζόμενα. τὰ κατ' ἔθος νόμιμον γινόμενα. Ξύνοδον ἐπώτρυνον.

παρωρμουν πρὸς τὸ ξυμμίξαι. Οἰκείαν ἔχειν. ὡς πεκτήσαντο τὴν ἀλλοτρίαν. καὶ διὰ τὴν ἡττηθῆναι μὴ κακῶσαι τὴν πατρίδα. Ἐκείνους ἐφ' οὓς ἦλθον. τοῖς Ἀθηναίοις. Μέγιστον μὲν δὴ τῆς αὐτίκα. μάλιστα μὲν διὰ τὴν ἰδίαν σωθηρίαν προθύμως ἐμάχοντο, εἴ τις ἦν ἀπέλπιστος αὐτοῖς, ἀμὴ κρατοῖεν. Εὖ παρέργῳ, καὶ εἶπ' ἄλλο. οἱ ὑπάκοοι, πρότερον μὲν διὰ τὴν αὐτῶν σωτηρίαν προθύμως ἐμάχοντο. αὖθις δέ, ἀκαὶ ἄλλο τι καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα, ὅπως συγκαταστρεψαμένων αὖ τὴν σικελίαν Ἀθηναίοι πρότερον τῶν συναγωνίσαμένων ἄρχοιεν. τοῦτο γὰρ ὅτι τὸ, ῥᾳδίως ὑπακούσονται. Ἐν χερσὶ τῆς μάχης. ἢ ὅτι συνελθόντες ἐγγύς, καὶ ἐκ χειρὸς μαχομένων μετὰ δυνάμεως ἐβούλοντο τοὺς λιθοβόλους, καὶ τοὺς σφενδονήτας. ἢ ὡς τινες, ἀρξαμένης δὲ τῆς μάχης. Μαχομένοις. τοῖς συρακουσίοις. Ξυνεπιλαβέσθαι. ἀπὸ φόβου γενέσθαι.

Τοῖς δ' ἐμπείροις. τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ ὥρᾳ ἔτους. κατὰ καιρὸν γενέσθαι.

πολὺ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν ἢ καὶ πρὸς γῆ
οὐδεμιᾷ φιλίᾳ, ἵν' τινα μὴ αὐτοὶ μαχόμενοι κτήσεσθε. καὶ τοὐναντίον, ὑπομι-
μνήσκω ἡμᾶς. ἢ οἱ πολέμιοι σφίσιν αὐτοῖς δοῦλοι ὄντες παρακελεύονται. οἱ μὲν γὰρ,
ὅπῃ πατρίδος ἕξουσιν ἀγών. ἐγὼ δέ, ὅπου οὐκ ἐν πατρίδι ἧς κρατεῖν δεῖ, ἢ μὴ
ῥᾳδίως ἀποχωρεῖν. οἱ γὰρ ἥττους πολλοὶ ἀπεισόντες, τῆς τε ἐν ὑμετέρᾳ αὖ
ἀξίας μνησθέντες, ἐπέλθετε τοῖς ἐναντίοις προθύμως. καὶ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην
καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἡγησάμενοι τῶν πολεμίων. Οἱ μὲν Νικίας, τοιαῦτα πα-
ρακελευσάμενος, ἐπῆγε τὸ στρατόπεδον βίᾳ. οἱ δὲ συρακούσιοι ἀπροσδόκητοι
τοῖς μὲν ἐν τῷ καιρῷ τοῦτο ἦσαν, ὡς ἤδη μαχούμενοι. καὶ πῃ αὐτοῖς ἐγγὺς τῆς
πόλεως οὖσης καὶ ἐπελελύθεσαν. οἱ δὲ καὶ διὰ παντὸς προσβοηθοῦντες δρόμῳ,
ὑστέριζον μέν, ὡς δὲ ἕκαστος ἦν τοῖς πρώτοις προσμίξειε καθίσαντο. οὐ γὰρ δὴ προ-
θυμίᾳ ἐλλιπεῖς ἦσαν, οὐδὲ τόλμῃ, οὔτ' ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ, οὔτ' ἐν ταῖς ἄλλαις.
ἀλλὰ τῇ μὲν ἀνδρείᾳ, οὐχ ἧσσους ἐς ὅσον ἢ ἀπὸ τῆς μὴ αὐτοὶ οἱ ὑπάκοοι.
τῶν δὲ ἐλλείποντα αὐτῆς, καὶ τὸ βούλησιν ἄκοντες προὐδίδοσαν. ὅμως δὲ οὐκ ἂν οἰόμενοι σφίσι τὰ ἀθη-
ναίοις προτέροις ἐπελθεῖν. καὶ διὰ τάχους ἀναγκαζόμενοι ἀμύνασθαι ἀλαλαβόν-
τες τὰ ὅπλα δύσις αὐτεπαίσαν, καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸ ἑκατέρων, οἱ τε λιθοβόλοι. καὶ
σφενδονῆται, καὶ τοξόται, προυμάχοντο. καὶ τροπὰς οἷας ἀκὸς μιλουὺς, ἀλλήλων
ἐπῄεσαν. ἐπαφὰ δέ, μαχόμενοι τε σφάγια προὔφερον τὰ νομιζόμενα. καὶ σαλπιγκταί,
ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὁπλίταις. οἱ δ' ἐχώρουν. συρακούσιοι μὲν περί τε πατρί-
δος μαχούμενοι, καὶ τῆς ἰδίας ὡς ἑκάστοις, τὸ μὲν αὐτίκα σωτηρίας. τὸ δὲ μέλ-
λον, ἐλευθερίας. τῆς δὲ ἐναντίων ἀθηναῖοι μέν, περί τε τῆς ἀλλοτρίας οἰκείαν ἔχειν.
καὶ τὴν οἰκείαν μὴ βλάψαι ἧσσον μένοι. ἀργεῖοι δὲ καὶ τῶν ξυμμάχων οἱ αὐτόνομοι, ξυν-
κτήσασθαι τε ἐκείνοις ἐφ' οὓς ἦλθον, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σφίσι πατρίδα νικήσαν-
τες, πάλιν ἀπολαβεῖν. τὸ δ' ὑπήκοον τῶν ξυμμάχων, μέγιστον μὲν πρὸς τῆς αὐτίκα
ἀπελπίσεως σωτηρίας μὴ μὴ κρατῶσι τὸ προθύμως εἶχον. ἔπειτα δὲ ἐν παρέργῳ
καὶ εἴπ' ἄλλο ξυγκαταστρεψαμένοις ἔφασαν αὐτοῖς ὑπακούσεσθαι. γενομένης δὲ ἐν
χερσὶ τῆς μάχης ἀπὸ πολὺ αὐτεῖχον ἀλλήλοις. καὶ ξυνέβη βροντάς τε πάμπολυς
γενέσθαι, καὶ ἀστραπάς, καὶ ὗδωρ πολύ. ὡς τε τοῖς μὲν πρώτοις μαχομένοις, καὶ ἐλάχι-
στα πολέμῳ ὠμιληκόσι, καὶ τὸ ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου. τοῖς δ' ἐμπροσθροτέροις
τὰ μὲν γιγνόμενα, καὶ ὥρα ἔτους προσαίνεσθαι δοκεῖ. τοῖς δὲ ἀθεμιτοπάτας, πολὺ μείζω ἐκ-
πλῆξιν μὴ νικωμένοις παρέχειν. ὡσαμέγων δὲ πρῶτον τὸ ἀργεῖον, τὸ δυώνυμον
κέρας τῶν συρακουσίων, καὶ μετ' αὐτοῖς τοὺς ἀθηναίων δ' κατασφᾶς αὐτοῖς παρερρήγνυτο πῇ
δὴ. καὶ δ' ἄλλο στράτευμα τῶν συρακουσίων, καὶ ἐς φυγὴν κατέστη. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν
οὐκ εὐδίωξαν οἱ ἀθηναῖοι οἱ. γὰρ ἐπὶ τῶν συρακουσίων πολλοὶ ὄντες καὶ ἀπ' σπουδῆς, εἰσ-
γον. καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὰς ὁπλίτας αὐτῶν εἶπες προσδιώκοντας ἰδοιεν αὖ ἐστελ-
λον. ἐπακολουθήσαντες δὲ ἀθρόοι ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε, πάλιν ἐπανεχώρουν, καὶ
προσαῖον ἵστασαν. οἱ δὲ συρακούσιοι ἀθροισθέντες ἐς τὰ ἑλωρινὴν ὁδὸν, καὶ ὡς ἐκ
τοῦ παρόντων ξυμπαξάμενοι, ἐς πρὸ ὀλυμπιεῖον ὅμως σφῶν αὖθις παρέπεμ-
ψαν φυλακήν. δείσαντες, μὴ οἱ ἀθηναῖοι τῶν χρημάτων ἂν αὐτοῦ κινήσωσι, καὶ οἱ
λοιποὶ ἐπανεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι πρὸς μὲν τὸ ἱερὸν, οὐκ ἤλθον. ξυν-
κομίσαντες δὲ τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς, καὶ αὖθις παραυτίκα θέμενοι, ηὐλίσαντο αὐ-
τοῦ. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, τοῖς μὲν συρακουσίοις, ἀπέδοσαν ὑποσπόνδους τοὺς νεκρούς.

Τοὺς δ' ἀθεμιτοπάτας. ἐκπαγῆναι δὲ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀθεμιτοπάτων, μὴ νικωμένων
Καὶ ἀπ' σπουδῆς εἶργον. οὐχ ὡς οὐ τοσύνολον, ἀλλ' ὡς πο' οὐχ ἥπτημένοι. Εἰς τοὺς ὁπλίτας αὐτῶν. τῶν
ἀθηναίων. Ἐπακολουθήσαντες. οὐχ οἱ ἱππῆς, ἀλλ' οἱ ἀθηναῖοι.

Ἀπέβαινον

ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, πολὺ ἐξήκοντα, καὶ διακοσίοις· τὰ δὲ σφέτερα τὰ ὀστᾶ ξυνέλεξαν· ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, ὡς πεντήκοντα. καὶ τὰ τῶν πολεμίων σκύλα ἔχοντες, ἀπέπλευσαν ἐς κατάγυν· χειμών τε γὰρ ἦν καὶ τὸν πόλεμον οὐτοδεὶ προῖκα θαι, οὐδὲ ῥᾴδιον εἶναι, πρὶν αὖ ἐπιπέας τε μεταπέμψωσιν ἐκ τῆς Ἀθηνῶν· καὶ ἐκ τοῦ πόθεν ξυμμάχων ἀγείρωσιν ὅπως μὴ ναυτάσωσιν ἐπικρατῶνται, καὶ χρήματα δὲ ἅμα οὐδὲν τε ξυλλέξωνται, καὶ παρ' Ἀθηναίων ἔλθῃ τῆς τε πόλεως τινὰς προσαγάγωνται. ἃς ἥλπιζον μετὰ τὴν μάχην μᾶλλον σφῶν ὑπακούσεσθαι, τά τε ἄλλα καὶ σῖτον καὶ ὅσον δέοι παρασκευάσωνται, ὡς εἰς Ῥήγιον ἐπὶ χειρὸς ὄντες ταῖς συρακουσίαις· καὶ οἱ μὲν, ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Νάξον, καὶ καταλύσαντες διαχειμάσοντες. συρακούσιοι δὲ, τοῖς σφετέροις αὖ ξυγκρούσασθαι βάλλοντες, ἐκκλησίαν ἐποίουν· καὶ παρελθὼν αὐτοῖς Ἑρμοκράτης ὁ Ἕρμωνος, ἀνὴρ καὶ ἐς τὰ ἄλλα ξύνεσιν οὐδενὸς λειπόμενος, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον, ἐμπειρίᾳ τε ἱκανὸς γενόμενος, καὶ αὐδρείᾳ ἐπιφανὴς, ἐθάρσυνέ τε, καὶ οὐκ εἶα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι.

Τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐτὸν οὐχ ἁμαρτεῖν, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι. οὐ μέντοι τοσοῦτόν γε λειφθῆναι ὅσον ἤκουε εἶναι. ἄλλως τε τοῖς πρώτοις τῶν ἑλλήνων ἐμπειρίᾳ ἰδιώτας ὡς εἰπεῖν χερσὶ πλῆναι αὐτὰ γωνισαμένους. μέγα δὲ βλάψαι καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν καὶ τὴν πολυαρχίαν. ἦσαν γὰρ πεντεκαίδεκα οἱ στρατηγοὶ αὐτοῖς. τῶν τε πολλῶν τὴν ἀξύνταξιν αὐαρχίαν. ἢν δὲ ὀλίγοι τε στρατηγοὶ γένωνται ἐμπειροι, καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ, παρασκευάσωσι δὲ ὅπλων πλῆθος, οἷς πόλεμα μὴ ἔστιν ἐκ περιόντος ὅπως ὡς πλεῖστοι ἔσονται. καὶ τὴν ἄλλην μελέτην προσαναγκάζοντες, ἐφ' ἃ κατὰ τὸ ἦκος κρατήσειν σφᾶς τῶν ἐναντίων· αἱ δὲ ἐμπειρίας μὲν σφῶν ὑπαρχούσης, δυσταξίας δὲ ἐς τὰ ἔργα προσγενομένης· ἄμφω γὰρ ἀμφότερα αὐτά· τὴν μὲν, μετὰ κινδύνων μελετωμένην. τὴν δ' εὐτυχίαν αὐτὴν ἑαυτῆς, μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἀπιστίας βαρσαλεωτέραν ἔσεσθαι. πρός τε στρατηγοὺς, καὶ ὀλίγους καὶ αὐτοκράτορας χρῆναι ἐλέσθαι. καὶ ὁμόσαι αὐτοῖς τὸν ὅρκιον, ἢ μὴν ἑάσειν ἄρχειν ὅπως ἂν ἐπίστωνται οὕτω γὰρ, ἥκιστ' ἂν κρύπτεσθαι δεῖ. μᾶλλον αὐτέγεσθαι. καὶ τἄλλα κατὰ κόσμον, καὶ ἀπροφάστως παρασκαθῆναι.

Καὶ οἱ συρακούσιοι αὐτοῦ ἀκούσαντες, ἐψηφίσαντό τε πάντα ὡς ἐκέλευε, καὶ στρατηγὸν αὐτοῦ τε εἵλοντο τὸν Ἑρμοκράτην, καὶ Ἡρακλείδην τὸν Λυσιμάχου. καὶ Σικανοῦ τὸν Ἐξηκέστου, πύπτις τρεῖς. καὶ ἐς τὴν Κόρινθον, καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα, πρέσβεις ἀπέστελλον, ὅπως ξυμμαχία τε αὐτοῖς παραγένηται. καὶ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον βεβαιότερον ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ φανεροῦς, ὑπὸρ σφῶν τοὺς λακεδαιμονίους. ἵνα, ἢ ἀπὸ τῆς Σικελίας ἀπαγάγωνται αὐτοὺς, ἢ πρὸς τὸν Σικελιᾶτ πόλεμον ἧσσον ὠφέλειαν ἄλλην παρέχωσι. τὸ δ' ἐν τῇ κατὰ γῆ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων, ἐπέμψουσιν οὗτοι Μεσσήνην, ὡς προδοθησόμενον. καὶ ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐλέγετο. Ἀλκιβιάδης γὰρ ὅταν ἀπῇει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἤδη μεταπεμπόμενος, ἀπιστάμενος ὅπη φύξοιτο, μηνύει τοῖς τῶν συρακουσίων φίλοις τοῖς ἐν Μεσσήνῃ, ξυγκεῖσθαι δὲ μέλλον. οἱ δὲ, τούς τε παῖδας διέφθειραν πρότερον, καὶ τὸ πεσσάζοντες καὶ ἐν ὅπλοις ὄντες, ἐπεκράτουν μὴ δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους οἱ ταῦτα βουλόμενοι. ἡμέρας δὲ μείναντες περὶ τρισκαίδεκα οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἐχειμάζοντο καὶ τὰ ἀπιστίδια οὐκ εἶχον, καὶ πρὸς οὐχ ὡρείοις οὐδὲν, ἀπελθόντες ἐς Νάξον, καὶ θρέξαντες σαύρωμα περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι, αὐτὸ διεχείμαζον. καὶ τριήρη ἀπέστειλαν τὰς Ἀθήνας, ἐπί τε χρήματα καὶ ἱππέας, ὅπως ἅμα τῷ ἦρι παραγένωνται. ἐτείχιζον δὲ καὶ οἱ συρακούσιοι ἐν τῷ χειμῶνι πρός τε τὴν πόλει, τὸν τεμενίτην ἐνὸς προησάμενοι τεῖχος παρὰ πᾶν ὃ πρὸς τὰς ἀπιστολὰς ὁρῶν· ὅπως μὴ δι' ἐλάσσονος δύναιντο τειχίζοι ὦσιν, ἢν ἄρα σφάλωνται· καὶ τὰ μέγαρα φρούριον. καὶ ἐν τῷ ὀλυμπιείῳ ἄλλο. καὶ τὴν θάλασσαν πρόσχωσιν ποιησάμενοι πανταχῇ, ἥ ἀρβάσεις ἦσαν. καὶ τοῖς Ἀθηναίοις δόξαντες ἐν τῇ γαίῃ χειμάζοντας, ἐστράτευσαν πανδημεὶ ἐπὶ τὴν καταγὴν. καὶ τῆς τε γῆς αὐτῶν ἔτεμον, καὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων σκηνὰς καὶ στρατόπεδον ἐμπρήσαντες, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ πυνθανόμενοι τοῖς

Ἀπέθανον δὲ αὐ-
τῶν. τῶν συρακουσίων.
Οὐ μόνοι τοσοῦτόν
γε. οὐκ οὕτως ἤπι-
θηναι, ὡς αὐτὸς ᾤετο.
χέρσον τε χωρὶς ἀπάγω
γισαμένους. τὰ ἐμπει-
ρίαν ἔχουσι, καὶ γυμνα
σθαι τὰ δὲ μάχεσθαι.
παρασκευάσωσιν. ἢ
γὰρ παύσωσιν ἃς
παρασκευήν. Τὴν
μὲν. τὸ δύναμιν. τὴν δ' εὐτυχίαν. τὴν αὐ-
δρείαν. ὅμοιον δὲ τὸ
τὸ ἐν τῷ πρόσοιμίᾳ
μετὰ κινδύνων τὰς
μελέτας προυμόμοι.
Μετὰ τοῦ μετὰ
τοῦ προβέβλησθαι. ὅπλον
τὴν παρασκευήν. Οὐκ
αὐτέστωσαν. ὅπλοις
ἄγειν ἢ γῶντ συμ-
φέρειν. Ἀπεκρύπτε-
σθαι δεῖ. αὐτὸ τὸ σω
πᾶσθαι. Μᾶλλον αὐ
τέγεσθαι. ἁθρόως τὸ
μέλλον ὑπὸ τῶν Ἀθηναί
ων. Ὅσον οὐ φέλλαν.
ἤγουν συμμαχίαν.
Καὶ ἃ μὲν ἐπράσσε
το, οὐκ ἐγένετο. τὰ δὲ
πρόσοδος ἅπαντος ὅλου τοῦ
πολέμου τὴν παρασκευήν. Οὐκ
ἀπέστησαν. ὅπλοις ἄγειν

προχωρῶσι δ' αὐτοῖς οἱ καμαριναῖοι τοῖς ἀθηναίοις. Μὴ ὑμᾶς πείσωσιν ἀπὸ κοινοῦ δείσαντες· ἵνα, ἢν δείσαντες τὴν τῶν ἀθηναίων πόλιν λόγοις δεινότητα. Τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις· τὰς πρὸς τὰ ἀθήνας.

Τῇ δὲ αὐτῇ ἰδέᾳ· τρόπῳ· διανοίᾳ· Καὶ ὅσοι ἀπὼ σφῶν ἦσαν· καὶ ὅσοι ἀποικοι ἦσαν αὐτῶν· Αἰτίαν ὑπρετῶ· πιθανήν. Οἱ μὲν σφίσιν· ἀθηναῖοι δὲ πρὸς τοῦ ἑαυτοῖς, ἀλλὰ μὴ τῷ μήδῳ καταδουλωθῆναι τοὺς ἕλληνας. Οἱ δ' ἀπὸ δεσπότου μεταβολῇ· οἱ δὲ ἄλλοι ἕλληνες, ὑπὸρ τοῦ ἀλλάξαι δεσπότην φησί. Κακοξυγετωτέρου δέ· ἤγουν πανουργοτέρου. Οὐ ξυγραφέντες· ἤγουν συνταχθέντες· Εἰδότες ὅτι ταὐτὴ μόνον ἁλωτοί ἐσμὼ τῷ κατὰ πόλεις δ' ἁλοὺς ὁπλοφθῆναι· δίκῃ ἑκάστοι. Προαδικοῦντος μὲν ἕλληνος τῇ σικελίᾳ, πολὺ δὲ διεστῶτος. Τὸν πάχοντα καθ' ἑαυτόν· ὑπὸρ αὐτῶν δὲ ἕκαστος ἡγεῖται ἰδίᾳ καὶ κῶς πάχοντα δυστυχεῖν. Οὐ προσδιεφθαρμένου· ἐμοῦ· τῷ συρακουσίου δ' ἁλοὺς ἡγεῖται βεβαιώσασθαι βούλεσθαι βεβαιότατα σχεῖν, ἢ πρὶν προῖσασθαι. Εἴ τις φθονεῖ μὴν· εἴ τις ὁμοῦ μὲν φθονεῖ τοῖς συρακουσίοις, ὁμοῦ δὲ δ' οἰκειναὐτῷ τὸ μέγεθος. Φοβεροὶ γὰρ ἅμα, καὶ ἐπιφθονοι καθιστᾶσιν οἱ μείζους. καὶ διατῷ βούλεται μὲν κακωθῆναι συρακουσίους ὑπὸ τῷ σωφρονεστέρους γενέσθαι, καὶ μὴ φρονήσεως τοῖς ἀφυγεῖ ποῦ σωθῆναι μέντοι τε ὅμως διὰ τὴν ἀκείαν ἀσφάλειαν, ἵνα μὴ μονωθεὶς αὐτῷ, καὶ αὐτὸς καταδουλωθῇ, οὗτος ἴσως οὐ δυνατῷ ἀνθρώπους ὀρεγόμενος, δοκεῖ δέ πως τ' καταλλήλως ἀπωτικένα πρὸς τῷ πρόθεσθυ. προεί-πωὼν γὰρ εἴ τις ἢ φθονεῖ, ἢ φοβεῖτε καὶ βούλεται μὲν κακωθῆναι συρακουσίους ὑφ' ἑαυτῷ δ' ὅπως ἀφελεῖ ἐπ' ἐκείνοις, ὅπῳ φοβούμενος, αὐτῷ μᾶλλον ἀπολέσαι ποῦ δ' ἀσφ. ὁ δὲ αὐτὸς, τοὐναντίον εἰρηκέναι δοκεῖ, ὅπῳ φοβούμενος, βούλεται πρὸς γενέσθαι τοῖς συρακουσίοις, οὐ μὴν δεῖναι κατ' ἀλλήλους· οὐ γὰρ

ἀθηναίοις, ἐς τὴν καμαρίναν κατὰ τὰ ἀθῆ Λάχητος γενομένην ξυμμαχίαν πρεσβεύεσθαι, εἴπως προσαγάγοιντο αὐτούς, αὐτὶ πρεσβεύοντο καὶ αὐτοί. ἦσαν γὰρ ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς οἱ καμαριναῖοι. μὴ προθύμως σφίσι, μήτ' ἀθῆ τὰ πρώτην μάχην πέμψαι, ἀλλ' ἐπέμψαν, ἐς τε τὸ λοιπὸν μὴ οὐκέτι βούλονθ' ἁμύνειν, ὁρῶντες τοῖς ἀθηναίοις ἐν τῇ μάχῃ βιαζομένοις. Προχωρῶσι δ' αὐτοῖς κατὰ τὰ προτέραν φιλίαν πεφθέγγεται. ἀφικομένων δὲ ἐκ μὲν συρακουσῶν, Ἑρμοκράτους, καὶ ἄλλων ἐς τὰ καμαρίναν. ἀπὸ δὲ τὰ ἀθηναίων Εὐφήμου μὲν ἐπέρων, ὁ Ἑρμοκράτης ξυλλόγου γενομένου τῶν καμαριναίων βουλόμενος προσδιαβαλεῖν τοῖς ἀθηναίοις, ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΕΡΜΟΚΡΑΤΟΥΣ.

" Οὐ τὴν παροῦσαν δύναμιν τῆ ἀθηναίων ὦ καμαριναῖοι, μὴ αὐτὴν κατάπλα
" γῆ πεῖσαντες ἐπρεσβευσάμεθα· ἀλλὰ μᾶλλον τοῖς μέλλοντας ἀπ' αὐτῶ
" λόγοις, πρίν τι καὶ ἡμῶν ἀκούσαι, μὴ ὑμᾶς πείσωσιν. ἥκουσι γὰρ ἐς τὴν Σικελίαν,
" προφάσει μὲν, ἧ ξυνθαίεσθε. διανοίᾳ δὲ, ἣν πάντες ὑπόροοῦμεν· καὶ μοι δοκοῦ
" σιν οὐ λεοντίνοις βουλεσθαι κατοικίσαι, ἀλλ' ἡμᾶς μᾶλλον ἐξοικίσαι. οὐ γὰρ δὴ
" δίκαιον, τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις αἰεστάτους εἶναι, τὰς δὲ ἐνθάδε κατοικίζειν
" καὶ λεοντίνων μὲν χαλκιδέων ὄντων, κατὰ τὸ ξυγγενές κεῖσθαι. χαλκι
" δέας δὲ τοῖς ἐν δυβοίᾳ, ὧν οἱδε ἀποικοί εἰσι, δουλωσαμένοις ἔχειν· τῇ δὲ αὐτῇ
" ἰδέᾳ, ἐκείνα πεῖχον, καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται ἡγεμόνες γὰρ γενόμενοι ἐκόντ
" τῶν ἰώνων, καὶ ὅσοι ἀπὸ σφῶν ἦσαν ξύμμαχοι, ὡς ἀθῆ τὰ μήδου πιμωρίᾳ. τῷ μὲν, λει
" ποστρατίαν, τοῖς δὲ, εἰσφορὰν ἀλλήλοις στρατεύειν. τοῖς δ' ὡς ἑκάστοις τινὰ εἶχον αἰτί
" αν δυπρεπῆ ἐπενεγκόντες, κατεστρέψαντο. καὶ οὔτε τῆς ἐλευθερίας ἄρα, οὔτε
" οὔτοι τ' ἑλλήνων, οὔθ' οἱ ἕλληνες τῆς ἑαυτῶν, τῷ μήδῳ αὐτίσησαν. περὶ δέ, οἱ μὲν σφί
" σιν, ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ καταδουλώσεως. οἱ δ' ἀπὸ δεσπότου μεταβολῇ οὐκ ἀξύνε
" τωτέρου, κακοξυνετωτέρου δέ. ἀλλοὶ γὰρ δὴ τὰ ἀθηναίων δύκατηγόρητον οὖ
" σαν πόλιν, νῦν ἥκομεν ἀποφανοῦντες ἐν ᾗ δὶ ὅσα ἀδικεῖ. πολὺ ὄ μᾶλλον ἡμᾶς
" αὐτοὺς αἰτιασόμενοι, ὅτι ἔχοντες παραδείγματα τῶν πέκεῖ ἑλλήνων, ὡς ἐδου
" λώθησαν, οὐκ ἀμύνονται σφίσιν αὐτοῖς. καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ταυτὰ παρόντα σοφίσ
" ματα, λεοντίνων πὶ ξυγγενῶν καπικίσας, καὶ ἐγεσταίων ξυμμάχων ἀθῆκουρίας,
" οὐ ξυστραφέντες βουλόμενα προβυμότερον δεῖξει αὐτοῖς, ὅπου οὐκ ἴωνες τάδε
" εἰσιν. οὐδ' ἑλλησπόντιοι, καὶ νησῶτες. οἱ δεσπότην ἡμῆδον, ἢ ἕνα γε πνα αἰεὶ μετα
" βάλλοντες, δουλοῦνται. ἀλλὰ δωριεῖς ἐλεύθεροι ἀπ' αὐτογόμου τῆς Πελοπον
" νήσου τὴν Σικελίαν οἰκοῦντες, ἢ μέχρι ὅσου ἕως αὐ ἕκαστοι κατὰ πόλεις λιφθῶμεν
" δεδόχθαι ὅπτα τῇ μόνον ἁλωτοί ἐσμὼ καὶ ὁρῶντες αὐτοῖς ἀθῆ τὸ γε εἶδος πρε
" πρεμούς. ὥς τε τοῖς μὲν, λόγοις ἡμῖν διϊσταίαι. τοῖς δὲ, ξυμμάχοις ἐλπὶς ἐκπο
" λεμοῦν πρὸς ἀλλήλους. τοῖς δὲ, ὡς ἑκάστοις τ' προσηνεῖς λέγοντες, δύναντ καὶ
" κουργ. καὶ οἰόμενα τ' ἀπωθεῖν ξυνοίκου προαπολλυμένου, οὐκ ἐς αὐτόν τινα ἥξειν δ
" δειγόν· πρὸ δὲ αὐτῶ μᾶλλον τ' παχοντα, καθ' ἑαυτ δυστυχ. καὶ εἴτῳ ἄρα παρέ
" στηκε, τὸ μὲν συρακούσιον, ἑαυτ δ' οὐ πολέμοι εἶναι τῷ ἀθηναίῳ. καὶ δεινῆ ἡγεῖται
" ὑπέρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, ἐνθυμηθέντων οὐ πρὸς τῆς ἐμῆς μᾶλλον. ἐν ἴσῳ δὲ
" καὶ τῆς ἑαυτ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ μαχούμενος. τοσούτῳ δὲ καὶ ἀσφαλέστερον, ὅσῳ οὐ
" προδιεφθαμένου ἐμοῦ, ἔχων δὲ ξύμμαχον ἐμέ, καὶ οὐκ ἔρημον ἀγωνιεῖτ. πῶ τε
" ἀθηναῖον, μὴ τ' τ συρακουσίου ἐχέραι κολάσασθαι. τῇ δ' ἐμῇ προφάσει τ' ἐκείνου
" φιλίαν οὐχ ἧσσον βεβαιώσασθαι βούλεσθαι. εἴτε τις φθονεῖ μὲν, καὶ φοβεῖ ἀμφό
" περα γὰρ τάδε πάχει τὰ μείζω. διὰ δὲ αὐτὰ τὰς συρακούσας κακωθῆναι μὲν

οὐ γὰρ

οὐ γὰρ ἄλλου μὲν φησὶν ὀρέγεσθαι τοὺς φθονοῦντας, ἄλλου δὲ τοὺς φοβουμένους, ἀλλ' ἑνὸς ἀμφοτέροις, τ καὶ κωθωνᾶσαι δηλονότι τῶν συρακουσίων. τ μέντοι περιγενέσθαι αὐτοὺς ἐφίεσθαι, οὐ τῶν φοβουμένους, ἀλλὰ τῶν προνοουμένων τ αὐτ ἀσφαλείας. μᾶλλον δὲ πλεονεξίαν μὲν γὰρ σύνδεσμον ἐκ τ κακωθῆναι μέν, ἵνα σωφρονισθῶμεν. Ἵνα σωφρονισθῶμεν. παρεῖναι δὲ. περιγενέσθαι δὲ. τῶν συρακουσίων τῷ πολέμῳ, ἵνα ὑπέρτεροι τ ἀθηναίων γένοιντο. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἅμα. οὐ γὰρ οἷόν τε τυχ" ταυτ, ὧν ἐπιθυμεῖ ὁ σπουδαιότατος, κακωθῆναι μὲν τοὺς συρακουσίους, πλεονεκτεῖσθαι δ' ὅμως. Καὶ τ τύχης τ αὐτόν· ἤγουν τ ἐκβάσεως τ πραγμάτ. Καὶ ἡ γνώμη ἁμάρτοι. καὶ ἡ ὧν ἐπιθυμεῖ, τοῦτ διαμάρτοι δυστυχήσας, βουληθεὶς αὖ πρότερος τοῖς νῦν ἡμετέροις ἀγαθοῖς φθονῆσαι αὐτ, ἐπὶ τ ἰδίαις συμφοραῖς ὁλοφυρόμενος. Βουληθεὶς αὖ φθονῆσαι. βουλήσεται μέν, οὐ δυνήσεται δ' ἴσως τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς τὸ πρότερον φθονῆσαι, ὁμοίως βουληθεὶς τοῖς αὐτὸ ἐμοὶ κινδύνοις ἐπαγελάσθαι. δ' οὐ τ ὀνόματ, ἀλλὰ πρᾶγμα τ, διαμέσου κεῖται, ὡς ἄξιον ὂν αἰὰ δέχεσθαι κινδύνους, οὐ πρὸς τὰ ὀνόματα ἀποβλέποντας, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἔργα. τίνα δὲ τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἔργα, ἐξῆς ἐρῶ φέρει. Εἰκὸς ἦν ὑμᾶς ὧν καμαριναῖοι. αὐτοὶ τ, καὶ μεθ' ὑμᾶς δύθυς κινδυνεύοντας. Αὐτῶν δ',

ἵνα σωφρονισθῶμεν βούλεται. περιγενέσθαι δὲ, ἕνεκα τ αὐτοῦ ἀσφαλείας. οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει. οὐ γὰρ οἷόν τε ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας, καὶ τῆς τύχης, τὸν αὐτὸν ὁμοίως παμίαν γενέσθαι. καὶ εἰ γνώμη ἁμάρτοι. τ αὐτ, κακοῖς ὁλοφυρθείς, τάχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς πρότερος βουληθείη αὖθις φθονῆσαι. δὲ δύναται δὲ προεμένῳ καὶ μὴ τὸ αὐτὸ κινδυνεύοις οὐ τ ὀνόματ ἀλλὰ τ τ ἔργων ἐθελήσαι τι πρόσλαβεῖν. λόγῳ μὲν γὰρ, τ ὑμετέραν δύναμιν σώζοι αὐτός. ἔργῳ δ', τ αὐτ σωτηρίαν, καὶ μάλιστα ἥκοις ἂν ὑμᾶς ὡς καμαριναίοις ὁμόροις ὄντας καὶ τὰ δύτερα κινδυνεύοντας προορᾶσθαι αὐτὰ καὶ μὴ μαλακῶς ὥσπερ νῦν ξυμμαχ". αὖθις δὲ πρὸς ὑμᾶς μᾶλλον ἰόντας, ἅτε δὴ ἐς τ καμαριναίων πρῶτον ἀφίκοντο οἱ ἀθηναῖοι, δεόμενοι αὖ, ἐπεκαλεῖσθε, ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ νῦν παρακελευόμενος ὅπως μηδὲν ἐνδώσομεν φαίνεσθαι ἀλλ' οὐδ' ὑμεῖς νύν γε πω, οὔθ' οἱ ἄλλοι ἅπαντα ὥρμησθε. δ' ἥλιξ ἂν ἴσως δ' δίκαιον πρός τε ὑμᾶς καὶ πρὸς πάντας θεραπεύσετε, λέγοντες ξυμμαχίαν ἢ ὑμῖν πρὸς ἀθηναίους, ἥν γε οὐκ ἅπασι τοῖς φίλοις ἐποιήσασθε, τ ἂν ἐχθρᾶ ἦν τις ἐφ' ὑμᾶς ἴῃ, καὶ τοῖς γε ἀθηναίοις βοηθεῖν, ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοί, ὥσπερ νῦν τὸ πέλας ἀδικῶσιν. ἐπεὶ οὐδ' οἵδε γίγνοιντ' ἂν τῆς χαλκιδ", χαλκιδέας ὄντας λεοντίνους ἐθέλουσα ξυγκατοικίζειν καὶ δ' φ", ἐκείνοις μὲν δ' ἔργον τ καλοῦ δικαιώματος ὑπομένοντες ἀλόγως σωφρονοῦσιν, ὑμεῖς δ' ἐν δίλογῳ προφάσει, τοῖς μὲν φύσει πολεμίοις, βουλεσθε ὠφελεῖν. τοῖς δὲ ἔτι μᾶλλον φύσει ξυγγενέσι, μετὰ τῶν ἐχθίστων διαφθεῖραι. ἀλλ' οὐ δίκαιον. ἀμύνειν δὲ, καὶ μὴ φοβεῖσθαι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν. οὐ γὰρ ἢν ὑμεῖς ξυστῶμεν ταὐτὸ, δεινή ἐστιν· ἀλλ' ἢν ὥσπερ οὔτοι ποιοῦσιν τὰν αὐτὰ διαστῶμεν. ἐπεὶ οὐδὲ πρὸς ὑμᾶς μόνοις ἐλθόντες καὶ μάχῃ πρῶτον γενόμενοι, ἔπραξαν ἃ ἠβούλοντο. ἀπὸ πλέονος δὲ διὰ τάχους ὡς τε οὐκ ἀθρόοις ἐσόντας, ἀκὸς ἀθυμεῖν. ἰέναι δὲ ἐς τὴν ξυμμαχίαν προθυμότερον. ἄλλως τε καὶ ἀπὸ Γελῴου γνώσου παρεσομένης ὠφελείας. οἱ τῶν δὲ κρείσσοσι εἰσὶ πολεμίοις ἢ παρὰ τὰ πολέμια. καὶ μὴ ἐκείνην τὴν προθυμίαν δοκεῖν, τῷ ἡμῖν μὲν ἴσην εἶναι, ὑμῖν δὲ ἀσφαλεστέροις δ', ὡς καὶ ἀμφοτέρων ὄντας ξυμμάχοις βοηθεῖν. οὐ γὰρ ἔργῳ ἴσον

μεῖ, τοῦτ διαμάρτοι δυστυχήσας, βουληθεὶς αὖ πρότερος τοῖς νῦν ἡμετέροις ἀγαθοῖς φθονῆσαι αὐτ, ἐπὶ τ ἰδίαις συμφοραῖς ὁλοφυρόμενος. Βουληθεὶς αὖ φθονῆσαι. βουλήσεται μέν, οὐ δυνήσεται δ' ἴσως τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς τὸ πρότερον φθονῆσαι, ὁμοίως βουληθεὶς τοῖς αὐτὸ ἐμοὶ κινδύνοις ἐπαγελάσθαι. δ' οὐ τ ὀνόματ, ἀλλὰ πρᾶγμα τ, διαμέσου κεῖται, ὡς ἄξιον ὂν αἰὰ δέχεσθαι κινδύνους, οὐ πρὸς τὰ ὀνόματα ἀποβλέποντας, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἔργα. τίνα δὲ τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἔργα, ἐξῆς ἐρῶ φέρει. Εἰκὸς ἦν ὑμᾶς ὧν καμαριναῖοι. αὐτοὶ τ, καὶ μεθ' ὑμᾶς δύθυς κινδυνεύοντας. Αὐτῶν δ',

πρὸς ὑμᾶς. ἤγουν ὑμᾶς. Μᾶλλον ἰόντας. ὡς πρὸ αὖ εἰς τ καμαρίναν. Δεόμενοι αὖ. καὶ δέεσθαι αὖ ὑμῶν συμμάχων. Ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου ἐστὶ ταῦτα τὰ ῥηθέντα, τουτέστι, τῷ λόγῳ μὲν βοηθεῖν, καὶ συμμαχεῖν τοῖς συρακουσίοις, ἔργῳ δὲ, ἑαυτ καὶ μεθ' ὑμᾶς δύθυς κινδυνεύοντας. τὸ ἐξῆς, ταῦτα ἐκ τ ὁμοίου φαίνεσθαι παρακελευόμενος. Ὅπως μηδὲν ἐνδώσομεν. οὕτω φησὶ παρακελεύεσθαι αὐτ μὴ μαλακίζεσθαι, ὡς πρὸ αὖ ὑμῖν παρεκελεύσασθε, ἐφ' ὑμᾶς ὥρμησαν οἱ ἀθηναῖοι. Δεινὸς ἂν ἴσως. δεινὸς δὲ, προβλήματι χρήσεσθαι τῷ δικαίῳ δ' ὄθεν ἀξιοῦντες ὁμοίως ὑμῖν τε, καὶ ἀθηναίοις προσφέρεσθαι. Ἦν γε οὐκ ἐπὶ τοῖς φίλοις. ἤγουν κατὰ τ φίλων. Τῶν δὲ ἐχθρ". κατὰ δὲ τ ἐπιτρατύσαντ ὑμῖν ἐχθρ". τ τὸ, ὀξύτονον ὡς δηλ τ προτέρου μὲν, γῇ πρὸς τὰ ὀνόματα ἀποβλέπων, οἵεται σώζειν συμμάχων τ ὑμετέραν δύναμιν. τουτέστιν, ὑμᾶς. ὁ δὲ, πρὸς τὰ ἔργα ἀφορᾷ, τ ἑαυτ προνοεῖσθαι σωτηρίας ἡγούμενος ἀσφαλέστερον δὲ τ τὸ, σωτηρίαν σώζειν. Ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοί. λείπει δ', ἐπιόντων τ ἀδικούντων τ. Ξυγκατοικίζειν. ἤγουν τοῖς ἀθηναίοις. Τὸ ἔργον τ καλοῦ. ἔργου μέντ τ τ ἀθηναίων ἐς στέλειαν ἀφίξιν λέγει, καὶ τ πρόφασιν τ ἀφίξεως. καλ" δ' δικαίωμα, δ' φάσκειν δὲ δ' συγγενεῖς τ χαλκιδ" δοῦσι βοηθεῖν. Ἀλόγως σωφρονοῦσιν. ἀπὸ τ παρὰ λόγον. ἡ δ' δίαιτα, δ' δ" αἰεῖν, δ' ῥηγῖνι μέν, καὶ πὶ χαλκιδ" ὄντες, τ παρούσαν τ ἀθηναίων βούλησιν δ' οὐσαν ὡς αὖ βοήθειαν τ συγγεν" ἥκουσαν, ὅμως ὑπ' ὀλίγου πρόσθεντο αὐτοῖς παρὰ δ' φανερὸν λόγον ἰδίου πράξοντες. μ δὲ δ' προφάσει πιθανῇ, ἀθηναίοις μὲν βούλεσθαι ὠφελεῖν τὸ δὲ συγγεν", μ τ ἐχθίστων διαφθεῖραι. Τοὺς μὲν φύσει πολεμίους. ἤγουν τοὺς ἀθηναίους. Ξυστῶμεν ταὐτὸ. ἤγουν. δ' ὁ αὐτὸ ἐλθομεν. Ἀλλ' ἢν ὅπερ οὔτοι. οὔτοι οἱ ἀθηναῖοι. ὅμηρος, ἵκεν γνήσιος. Ῥᾳδίως. Οὐδὲ πρὸς ὑμᾶς μόνοις. ἀλλὰ μόνοις ὑμᾶς. Περιγενόμενοι. ὑμ δ' ὁμολογοῦσι. Εἰς τ ξυμμαχίαν δ' ἐξῆς, δ' μηδ' ἑτέροις συμμαχεῖν, ὡς ἀμφοτέρων οὖσι φίλοις, δοκεῖτε προμνηθὲς ἦναι, ὡς ὑμῖν μὲν ἀσφαλοῦς ὄντος, τ δὲ ὑμῖν δίκαιον φανησομένου. Τὰ πολέμια. κατὰ τὰ πολέμια. Ξυμμάχοις βοηθεῖν. ὑμᾶς δ' ὁμολογοῦσι.

Ωσ ωδρ τῷ δικαιώματί ἐστιν. ὅπῃ τὸ ἴσον ἀεὶ τοῦ δικαίου προσθεν ἐτέτακτο, δῆλον ἐντοῦθεν. καὶ γὰρ ὡς
ωδρ λεγόμενόν φησὶ, δικαιοφανές ὄζειν, οὕτω καὶ τοὺς ἀληθείας δίκαιον τυγχάνει. Εἰ γὰρ δ' ὑμᾶς μὴ ξυμ
μαχήσαιμεν. ἢ γὰρ διὰ τὸ ὑμᾶς μηδ' ἑτέροις συμμαχεῖν, ἡμεῖς μὲν, κακῶς ωεισόμεθα, ἀθηναῖοι δὲ κρα
τήσουσι, πᾶλλο. ἢ ἐκ τοῦ ἀμφοτέροις σωτῆς, ἡμῖν μὲν ὑωδρ σωτηρίας ἀγωνιζομένοις, οὐκ ἀμυνεῖτε. ἐ
κείνοις δὲ οὐκ ωλύσετε τῆς ωξεογεξίας. Τήν τε κοινὴν ὠφέλειαν. ἢ τὸ τὴν ὁμοφροσύνην, κοινὴν ὠφέλειαν
εἶναι, ἢ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ωκελίας. Καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα. τὸ μὲν δεόμεθα δὲ, καὶ μαρτυρόμεθα
ἅμα, ἃ μὴ ωείσοι
μεν, αἰέ ἐστα ωᾶσι. οὕ
τω τὰδ ἢν ἐξῆς, ἃ μὴ
ωείσοιμεν, ἅμα δεό
μεθα, καὶ μαρτυρόμε
θα. ωροσαποδεδο
δε, πρὸς μὲν τῷ δεό
μεθα, ὅπῃ προδεδό
μεθα ὑπὸ ἰώνων. πρὸς
δὲ τῷ μαρτυρόμεθα,
δ' προδεδόμεθα ὑφ'
ὑμῶν. Ο, τε ωαθὼν,
σφαλήσεται. ἢ γουν ὁ
συρακούσιος. Καὶ ὁ
κρατῶν. ἢ γουν ὁ ἀθη
ναῖος. τὸ μὲν, οὐκ ἢ
μύνατε σωθῆναι. τὸ
συρακουσίοις. Τοὺς
δὲ. τὸ ἀθηναίοις. Καὶ
τοῖς ἀθηναίοις φίλοις
δ' ὄντας. προφασ
ξομένους. ζ. φίλοις. Οὐ
δὲν ἔργ) ζ. σαφῶς οὐ
δὲν χαλεπὸν. ζ. Τῷ
δ' αὐτὸ ὀνόματι τιμω
θήσεσθε. τιμᾶς δὲ, καὶ
δόξης αὐτοὶ μόνοι ζδύ
ξοντες ὅπ ἀθηναῖοι σι
κελίας ἐκράτησαν.
μόνοι. Καὶ τ νίκης οὐκ
ἄλλον τινὰ ἆθλον. τὸ
ἆθλον αὐτοῖς, καὶ οἷον
ωᾶσι νίκιον, οὐδὲν ἄλ
λο, ἢ ὑμεῖς γεγενῆ
σθε αὐτοὶ, δουλωθέντες τῆς νίκης. Τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ. αὐτοὶ τ κινδύνου γεγονότες. Σκοωεῖτε δ', καὶ
αἱρεῖσθε ἢδη. σκεψάμενοι δ', ἐλεύθεροι ἢ δουλεύειν τοῖς ἀθηναίοις χωρὶς τ κινδύνων, ἢ μεθ' ἡμῶν σταντες, καὶ κρα
τήσαντες, μὴ ωῦω ἐκείνων ἀτίμως δουλωθῆναι, τήν τε πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν ἐκφυγεῖν, μὴ αὐ μικρὰν γενομένην,
ἃ ἀθηναίοις συμμαχήσετε. Τούσδ' τε μὴ αὐχρεῖον. τὸ ἀθηναίους. Μὴ αὐβραχεῖαν γενομένην. ἢ γουν ὀλιγοχρό
νιον, ἀλλὰ μεγάλην δηλονότι. Αφικόμεθα μὲν ὑωδρ τ αἰτησόμενοι τῆς πρότερον γενομένης ξυμμαχίας.
Εἰ ωεῖν ὡς ἐκότως. ἢ τ ἡγεμονίας. Τὸ μὲν δὴ μέγιστον. κατὰ δ' μέγιστον ὑπεξαίρει χρή, ἵνα δ' μέγιστον, αὐτὶ τοῦ
κεφάλαιον λιφθῇ, οὗσις τ διανοίας ταύτης. κεφάλαιον μὲν δὴ μᾶλλ τ συρακούσιον αὐτ μαρτυρῆσαι. ἔνιοι δ'
μεταγράψαντες δ', μαρτυρίας, μαρτύριον αἰέ γνῶσαι, καὶ συγγνῶναι δ' μὲν οἵῳ μέγιστον μαρτύριον, αὐτὸς
ἃ ωᾶσι. Καὶ ωλείοσιν οὖσιν. ἢ τοι ἡμῖν τ ἰώνων, ἢ ὑμῖν τ ωκελιωτῶν, ὁκὶ μᾶλλον. δῆλον δὲ ἐκ τ ωροφερομένου τ, καὶ
ωαροικοῦσιν ωλείοσι γοῦν ὑμῖν, καὶ ξυνιᾶσιν ἡμῖν. Οὐδὲν προσῆκον μᾶλλόν τι. ἀωὸ κοινοῦ δ', ἑσκεψάμενα.
δ' ὃ καὶ ἡμᾶς, αὐτὶ τ ἢ ωρὸ καὶ ἡμᾶς. Εν τῷ ωαρόντι. ἐν ᾧ τότε δῆλονότι. Αὐτοὶ δὲ. ἢ γουν ἡμεῖς. Τ ὑπὸ βασιλεῖ.
ὑωρβατόν. δ' ὃ ἑξῆς, αὐτοὶ δι οἰκοῦμεν, ἡγεμόνες καταστάντες τ ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων. λειωδῆ,
ἑλλήνων. Προτερον ὄντων. ἢ τοι τ ἰώνων, καὶ τ ωκελιωτῶν. Καὶ ἐς τὸ ἀκριβές. αὐτὶ τοῦ ὡς ἀληθῶς ἃ ωεῖν. Οὓς
ξυγγενεῖς φασιν ὄντας. ὡς συγγενῆ ὄντων φασὶ, διασῴζειν ὑμᾶς συρακούσιοι.

ὡς ωδρ τῷ δικαιώματί ὄζειν. εἰ γὰρ δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαιμεν, ὅ, τε ωαθὼν σφα
λήσεται, καὶ ὁ κρατῆ ωεριέσθαι, πᾶλλο, ἢ τῇ αὐτῇ ἀπουσία. τοῖς μὲν οὐκ ἠμύνατε
σωθῆναι. τὸ δὲ, οὐκ ἐκωλύσατε κακοὺς γενέσθαι. καίτοι κάλλιον τοῖς ἀδικουμέ
νοις καὶ ἅμα ξυγγενέσι προσθεμένοις, τήν τε κοινὴν ὠφέλειαν τῇ Σικελίᾳ φυλά
ξαι, καὶ τὸ ἀθηναίοις φίλοις δ' ὄντας, μὴ ἐᾶσαι ἁμαρτεῖν. ξυνελόντι τε λέγομοι
συρακούσιοι ἐκδιδάσκειν μὲν, οὐδὲν ἔργ) ζ. σαφῶς, οὔτε μᾶς, οὔτε τὸ ἄλλους. ἃ
ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γιγνώσκετε, δεόμεθα δὲ καὶ μαρτυρόμεθα ἅμα, εἰ μὴ
ωείσομεν, ὅπῃ ωᾶσι βουλόμεθα μεγ' ὑπὸ ἰώνων ἀεὶ πολεμίων, προσποδόμεθα δὲ ὑπὸ
ὑμῶν, δωριεῖς δωριέων. καὶ ἃ καταστρέψονται ἡμᾶς ἀθηναῖοι τ μὲν ὑμετέρας ζυνώμας
κρατήσαντες, τῷ δ' αὐτὸ ὀνόματι τιμηθήσονται καὶ τ νίκης οὐκ ἄλλον τινὰ ἆθλον ἢ τὰ τῆ νί
κην ωαραχόντα λήψονται. καὶ ἃ αὖ ἡμεῖς ωροσχόντες τῆς αἰτίας τ κινδύνων, οἱ
αὐτοὶ τ τιμωρίαν ὑφέξετε. σκοωεῖτε ἔν καὶ ἑλόμενοι ἢδη. ἢ τὰ αὐτὰ καὶ ἀκινδύνως δ
λείαν, ἢ καὶ ωροσγενόμενοι μεθ' ἡμῶν, τὸ δ' τε μὴ αἰσχρῶς δεσπότας λαβεῖν. καὶ τὴν
ωρὸς ἡμᾶς ἔχθραν μὴ αὖ βραχεῖαν γεγομένην διαφυγ'. Τοιαῦτα μὲν ὁ Ερμοκρά
της εἶωεν. ὁ δ' ὕφιμος ὁ τῶν ἀθηναίων ωρεσβευτὴς, μετ' αὖτον, τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΕΥΦΗΜΟΥ.

Αφικόμεθα μὲν ἀεὶ τ ωρότερον οὔτως ξυμμαχίας αἰτησόμενοι. τ δὲ συρακουσίου
καθαρμοῦ, αἰ ἀγκαῖ καὶ ἢ τῆς ἀρχῆς ἀρξαι ὡς εἰκότως ἔχομεν. δ μὲν ἔν μέγι
στον μαρτύριον αὐτὸς ἃ ωεν, ὅπῃ οἱ ἴωνες ἀεὶ ωοτε ωολέμιοι, τοῖς δωριεῦσιν εἰσὶν. ἐ
χει δὲ, καὶ οὕτως. ἡμεῖς γὰρ ἴωνες ὄντες, ωελοωννησίοις δωριεῦσι καὶ ωλείοσιν οὖσι,
καὶ ωαροικοῦσιν, ἐσκεψάμενα ὅτῳ ωρόσῳ ἥκιστα αὐτῆ ὑωακουσόμεθα. καὶ με
τὰ τὰ μηδικὰ ναῦς κτησάμενοι, τῆς μὲν λακεδαιμονίων ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας
ἀωηλλάγημεν. οὐδὲν προσῆκον μᾶλλόν πι ἐκείνοις ἡμῖν, ἢ καὶ ἡμᾶς ἐκείνοις ἆσαι
ταύσειν. ἡμῖν καθόσον ἐν τῷ ωαρόντι μεῖζον ἴσχυον. αὐτοὶ δὲ τ ὑπὸ βασιλεῖ πρό
τερον ὄντων ἡγεμόνες καταστάντες οἰκοῦμεν. νομίσαντες ἥκιστ' αὖ ὑωὸ ωελοπον
νησίοις οὕτως ἄν, δύναμιν ἔχοντες, ἢ ἀμυνούμεθα. καὶ ἐς ὀ ἀκριβὲς εἰωεῖν, οὐ
δὲ ἀδίκως καταστρεψάμενοι, τοὺς τε ἴωνας καὶ νησιώτας, οὓς ξυγγενεῖς φασὶν
ὄντας, ἡμᾶς συρακούσιοι δεδουλῶσθαι. ἦλθον γὰρ ἆσι τ μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς με
τὰ τοῦ μήδου. καὶ οὐκ ἐτόλμησαν ἀωοστάντες τὰ οἰκεῖα φθεῖραι. ὥς ωδρ ἡμεῖς ἐκ
λιπόντες τὴν πόλιν, δουλείαν δὲ αὐτοὶ τε ἐβούλοντο. καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ἐωέτρεψε
κεῖν. αἰδὼς ἄξιοί τε ὄντες ἅμα ἄρχομεν. ὅπῃ τε ναυτικὸν ωλεῖστόν τε καὶ ωροθυ
μίαν ἀωροφάσισον ωαρεχόμενα ἐς τοὺς ἕλληνας. καὶ διότι καὶ τῷ μήδῳ ἑτοίμως

Τοῦτο

Τοῦτο δρῶντες οὔπω οἱ γνῶται. Ημᾶς ἔβλαπτον. καὶ διότι οἱ Ἴωνες τῷ μήδ' ἐπίμως ναῶς τε, καὶ προθυμίαν ἀπροφάσιστον παρασχόντες, ἔβλαπτον ἡμᾶς. Καὶ οὐκ ἄλλῳ ἐπόμεθα. ὡς ὑπ' χειριοδήλου πο.

Καὶ τὴν ἡμετέραν αὖ ἰσχὺν. τὴν μέν, τῶνδε, ἤπερ τῶν πελοποννησίων, ἢ τῆς ἰώνων, τῆς ὑπὸ τῷ βασιλεῖ πρότερον ὄντων, ὃ καὶ μάλλον. τὸ δὲ ἢ τῆς ξυμμαχίας, ἤπερ τῆς συμμαχόντων ἑλλήνων, ἐκινδύνευόμεν φησὶν ἐν τοῖς μηδικοῖς μάλλον ὑπὲρ τῆς ἰωνικῆς ἐλευθερίας, ἢ νῦν τῆς ἡμετέρας τε, καὶ τῆς τῶν συμμαχόντων ἑλλήνων. Ορῶμεν καὶ ἡμῖν ταῦτα ξυμφέροντα. τὸ ἀπροφαίνομεν δὲ, ἀπὸ κοινοῦ αἰεὶ κείμενον, ἀκουστέον. καὶ νῦν τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἕνεκα, καὶ ἐνθάδε παρόντες, καὶ ἡμῖν ταῦτα ξυμφέροντα ἀπροφαίνομεν. ἀπροφαίνομεν δὲ φησὶν ἡμῖν τε ἀσφαλῆ ὄντα, καὶ ὑμῖν συμφέροντα. ταῦτα δ' ἐστὶν, αἱ διαβολὴ καθ' ἡμῶν λέγουσι συρακούσιοι. Καὶ ὑμεῖς μάλιστα. ὑμεῖς δὲ ὑποπτεύοντες, ἐκφοβηθέντες ἴσμεν γὰρ ὅτι φοβερὸν πυθέσθαι τοὺς καὶ ἐν τῷ παρόν πυρὶ τῷ περὶ ὧν λόγων ξυχαγωγηθῶσι, ὅμως ὕστερον ἀκριβῶς ἐξετάζουσι καὶ ἀναλογίζονται ἕκαστα ὑπὲρ τοῦ τὰ συμφέροντα πράξαν.

» τοῦτο δρῶντες, οὔπω ἡμᾶς ἔβλαπτον. ἅμα δὲ τῆς πρὸς πελοποννησίους ἰσχύος
» ὀρεγόμενοι, καὶ οὐκ ἄλλῳ ἐπόμενα. ὡς ἢ τὸν βάρβαρον μόνοι καθελόντες εἰκότως ἄρχομεν, ἢ ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῆδε μάλλον, ἢ τῆς ξυμμαχίων τε καὶ τῇ ἡμετέρᾳ αὐτῆς κινδυνεύσαντες. πᾶσι δὲ αἰεὶ φθονον τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι. καὶ νῦν τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἕνεκα, καὶ ἐνθάδε παρόντες ὁρῶμεν, καὶ ὑμῖν ταῦτα ξυμφέροντα. ἀποφαίνομεν δὲ ἐξ ὧν οἱ δὲ διαβάλλουσι. καὶ ὑμεῖς μάλιστα ἂν τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖτε. εἰδότες τοὺς περὶ δεῶς
» ὑποπτεύοντας. λόγου μὲν οὐδενὶ τοιαυτικὰ προμένοις. τῇ δ' ἐγχειρήσει
» ὕστερον τὰ ξυμφέροντα πράσσοντες. τὴν τε γὰρ ἐκεῖ ἀρχὴν εἰρήκαμεν διὰ δέος
» ἔχειν. καὶ τὰ ἐνθάδε διὰ τὸ αὐτό, ἵνα μὴ μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμε
» νοι, καὶ οὐ δουλωσόμενοι. μὴ παθεῖν δὲ μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες. ὑπολαβὴ
» δὲ μηδεὶς, ὡς οὐδὲν προσήκοντα ὑμῶν κινδυνεύομεν. γνοὺς ὅτι σωζομένων ὑμῶν, καὶ
» διὰ τὸ μὴ ἀσθενεῖς ὑμᾶς ὄντας αὐτίχα συρακουσίοις, ἥσσονα αὖ τούτων τε μέ
» γεθῶν πιὰ δύναμιν πελοποννησίοις, ἡμεῖς βλαπτοίμεθα. καὶ ἐν τούτῳ προσή
» κει τὰ μέγιστα. διὸ περ καὶ τοῖς λεοντίνοις δούλοις κατοικίζειν, μὴ
» ὑπηκόοις ὡς περ τοῖς ξυγγενέσι αὐτῆς τοῖς ἐν δυβοίᾳ, ἀλλ' ὡς δυνατωτάτοις.
» ἵνα ἐκ τῆς ὀφετέρας ὅμοροι ὄντες, τοῖς δὲ ὑπὲρ ἡμῶν λυπηροὶ ὦσι. τὰ μὲν γὰρ
» ἐκεῖ, καὶ αὐτοὶ ἀκούομεν περὶ τοὺς πολεμίους. καὶ ὁ χαλκιδεύς, ὃν ἀλόγως ἡμᾶς
» φησὶ δουλωσαμένους τοῖς ἐνθάδε ἐλευθεροῦν. ξύμφορος ἡμῖν ἀπαράσκευος
» ὤν. καὶ χρήματα μόνον φέρων, τὰ δὲ ἐνθάδε, καὶ λεοντῖνοι καὶ οἱ ἄλλοι φί
» λοι ὅτι μάλιστα αὐτονομούμενοι. αἰεὶ δὲ τυραννῷ, ἢ πόλει, ἀρχὴν ἐχού
» σῃ, οὐδὲν ἄλογον, ὅτι ξυμφέρον. οὐδ' οἰκεῖον, ὅτι μὴ πιστόν. πρὸς ἕκαστα δὲ δεῖ,

πελοποννησίοις. τὴν ἐν πατρίδι. Διὰ δέος ἔχειν. διὰ τὸ αὐτὸ δέος ἥκειν, ὅπως μετὰ τῶν φίλων ἐνθάδε ἀσφαλῶς καταστησόμεθα. δέος δὲ λέγει δηλῶν τὴς ἑωθεν ἀσφαλείας. ταύτης γὰρ ὀρεγόμενοι, ὥρμησαν ἐπὶ σικελίαν. Μᾶλλον τοῦ κωλύσοντες. ἡμᾶς ἀπόντας καταδουλωθῆναι. καὶ δοκεῖ τὸ ἐπιφερόμενον τούτῳ μᾶλλον συνάδειν. Οὐδὲν προσῆκον. ἤγουν οὐδεμίας συγγενείας οὔσης. Γνοὺς ὅτι σωζομένων ὑμῶν. σωζομένων ὑμῶν, καὶ ἐν δυνάμει ὄντων, ὡς τε αὐτίχα συρακουσίοις, ἧττον ἀν ἡμεῖς βλαπτοίμεθα. οὐ γὰρ πέμψουσιν οἱ συρακούσιοι λακεδαιμονίοις δύναμιν ἐντεῦθα πολεμουμένοι. διὸ καὶ χρὴ καθ' ὑπερβολὴν οὕτως ἀκουσαι, ἧττον ἀν ἡμεῖς βλαπτοίμεθα, πρὸς τῶν πεμψάντων τινὰ δύναμιν πελοποννησίοις. τουτέστιν, οὐ πεμψάντων, οὐκ ἂν βλαπτοίμεθα. Μὴ ὑπηκόοις, ὡς περ τοῖς ξυγγενέσι. μὴ οὕτως ὑπηκόοις αὐτοῖς γενέσθαι, ὡς περ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὑπακούουσιν δυβοεῖς. ὕποπτος γὰρ ὢν ὁ αἰθναῖος ἂν τοῖς λεοντίνοις ἐπαγγέλλεσθαι, κατοικίζειν φησὶν, ὅπι οὐχ ὁμοίως αὐτοῦ κατοικιοῦμεν τοῖς ἐν δυβοίᾳ χαλκιδεῦσιν, ἀλλ' ὡς ἐλευθέρους, καὶ δυνατωτάτους. Αλλως δυνατωτάτοις. ἤγουν ἐλευθερωτάτοις. Ιγα ἐκ τῆς ὀφετέρας ὅμοροι ὄντες, ἵνα ἐκ τῆς ὀφετέρας ὅμοροι ὄντες, τοῖσδε λυπηροὶ ὦσιν ὑπὲρ ἡμῶν. Τὰ μὲν, γὰρ ἐκεῖ. τοῦ ἑρμοκράτους αἰθναίους διαβάλλοντος ὡς οὐχ ὑγιῶς, τοῖς μὲν ἐν δυβοίᾳ χαλκιδεῖς, καταδεδουλωμένους, τοῖς δὲ ἐν σικελίᾳ ἐπαγγελλομένους, ἐλευθερίαν αἰθναίους οὐκ ἀρνούμενος, ἀλλὰ ὁμολογῶν πιχνικῶς διαλύσῃ τὸ ἐπιχείρημα. Καὶ αὐτοὶ ἀρκοῦμεν πρὸς μὲν γὰρ τὸν ἐκεῖ φησὶ πόλεμον, αὐτοί πε ἀρκούμεν, καὶ οἱ ἐν δυβοίᾳ χαλκιδεῖς οὕτως ἡμῖν δεδουλωμένοι, ὡς τε καὶ δύναμιν μὲν, καὶ παρασκευὴν οὐκ ἔχειν, δι' ἧς ἐπιβήσονται ἡμῖν. χρήματα δὲ ἔχοντες, ἃ φέρειν ἅς τὸν πρὸς πελοποννησίους πόλεμον. οἱ δὲ ἐνθάδε ἐλεύθεροί τε, καὶ αὐτόνομοι ὄντες, καὶ δύναμιν ἔχοντες, μάλιστα ἡμῖν ἅδην ὠφέλιμοι. Καὶ ὁ χαλκιδεύς. ὁ ἐν δυβοίᾳ δηλονότι. Απαράσκευος ὤν. γεγυμνωμένος πολεμικῆς παρασκευῆς. Οὐδὲν ἄλογον ὅ, τι ξυμφέρον. οὐκ ἔστιν ἄλογον τὸ ὠφέλιμον τῷ συμφέροντι πρέπον ὄν. Οὐδ' οἰκεῖον ὅ, τι μὴ πιστόν. οὐδὲ φίλος τις, οὐδὲ ὠφέλιμος, ἂν μὴ πιστὸς ᾖ.

Η ἐχθρὸν, ἢ φίλον· ἐχθρὸν δ' ἐφ' ὃ, καὶ φίλον δεῖ ἕκαστα ἐν καιρῷ γίγνεσθαι, ἁρμοπρόμνιον τοῖς παροῦσι πράγμασι. Καὶ γὰρ τοῖς ἐκεῖ ξυμμάχοις αὐτὴ τοὺ, καὶ γὰρ τῆδε ἐκεῖ συμμάχων. Τοὺς δὲ πολλοὺς, χρημάτων· τοὺς δὲ πολλοὺς, χρήματα πρασσομένοις ἄκοντα. Καὶ ὃ λέγομεν ἐς συρακουσίους δέος. ὃ λέγομεν μὴ δέος ἡμῖν ἧναι διὰ συρακουσίους, πρὸς τὸ ἡμῖν λυσιτελοῦν καθίσταται. Εἰ δὲ τῷ ἡμετέρῳ ξυστήσαντες· καὶ βούλονται ὑποπέμψαι ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς πρὸς ὑμῖν, καὶ διαβαλόντες, ὑφ' αὐτοῖς προὶ σασθαι τὴν σικελίαν· ἥκιστα βίᾳ κρατήσαντες ὑμῶν, ἢ μόνοις ἀπολαβόντες, ἡμῶν ἀπράκτων ἀπελθόντων. Ἀναγκη δέ, ἢν ξυστῶσι· αἰ ἀνάγκη δ' ἄρξαι τοῖς συρακουσίοις τῆς ὅλης σικελίας. Οὔθ' οἱ δ' ἀσθενεῖς αὖ. οὔτε γὰρ ἡμεῖς ἔπι τοσαύτην συναγειν ἀθρόαν δύναμιν, καὶ μεταρίσασθαι δυνησόμεθα, οἵ τε συρακούσιοι, οὐκ ἂν εἶεν ἀσθενεῖς ὡς πρὸς ἡμᾶς, ἡμῶν μὴ συμμαχούντων ὑμῖν. Οὐκ ἄλλο τινὰ προσείοντες. ποιοῦντες ἐπαναπαύσεται νόμενοι. Ραδίως μὲν ὑποπτεύεσθαι ἡγοῦνται οὐδὲ δίκαιον ὑποπτεύεσθαι ὅτι καὶ δουλώσαιμεν. Καὶ ἀπορίᾳ φυλακῆς. ἢ οὐ δυναίμενοι φυλάττειν πόλεις μεγάλας, καὶ παρασκευὴν ἱππικὴν, παρασκευασμένας, τυπτίην, ἵππῳ δοῦσι, καὶ τεξοῖς ἰσχυούσας, αὐτοὶ ναυτικοὶ ὄντες. Οἵ δὲ δὴ οὐ στρατοπεδῷ. συρακούσιοι δὲ ἐφεδρεύοντες ὑμῖν, τοῦτο γάρ ὄδεῖ τὸ ἐπικοῦντες, οὐκ ἂν στρατοπεδοῦ, ἀλλὰ πόλεως μείζονος τοῦ ἡμετέρου στρατοπεδοῦ. Καὶ ὅταν καιρὸν λάβωσι· καὶ λαβόμενοι καιροῦ, οὐκ ἀνήσουσιν, ἀλλ' ἂν θήσονται ἡμῖν. Ραδιακαλοῦμεν. ἤγουν εἰς ἐναντίαν παρακλησιν κοινοῦμεν. Τὴν ὑπάρχουσαν· σωτηρίαν δηλονότι. Νομίσατε. νομίσατε φησὶ συρακουσίοις μὲν, τὸ ἐφ' ὑμᾶς στρατεύειν, ἐν ἑτοίμῳ ἧναι, καὶ χωρὶς συμμάχων πλεῖ. καὶ γὰρ πλοῖ. ὑμῖν δέ, οὐ πολλάκις ἔσεσθαι μετὰ τοσοῦδε παρασκευῆς ἀπὸ ταξάσθαι πρὸς αὐτοὺς, ὅσῃ ἐστὶν ἡμετέρα, ἢν δὲ ὑγαμεν ἴστε, ἢ ὑποπτεύσαντες, ἅπρακτον ἐάσετε ἀπελθεῖν. εἴτε καὶ πάνυ φθάσετε νικήσαντες, ἐθελήσετε πάντοτε καταδουλωθέντες, ὅτε οὐδὲν ὄφελος ὄδεῖ βοηθέας, πολλοστημόριον τῆς ἡμετέρας δυνάμεως ἐλθεῖν ὑμῖν σύμμαχον. Ἐπικουρίας· τῆς ἡμῶν, ἣν ἔχομεν. Ἢν, ἢ τῷ ὑπόπεμπω· σωτηρίαν. Ὅπως μὴ ὑπ' αὐτοῦ βλαπτώμεθα. ἀπὸ κοινοῦ τὸ φαμὲν. Πολλὰ δ' ἀναγκάζεσθαι πράσσειν. πολλαχοῦ δὲ στρατόμεθα, καὶ κεῖ, καὶ πάνυ σικελίαν, διὰ τὸ καὶ πολλοὺς φοβεῖσθαι.

Μηδ' ὡς

Μηθ' ὡς σωφρονισταὶ ὀχαλεπὸν ἤδη ἀποτρέπειν πειρᾶσθε. καθόσον δέ τι ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ προήκου τὸ αὐτὸ ξυμφέρει, τούτῳ ἀπολαβόντες, χρήσασθε. καὶ νομίσατε μὴ πάντας ἐν ἴσῳ, βλάπτειν αὐτά. πολὺ δὲ πλείους τῶν ἑλλήνων καὶ ὠφελεῖν. ἐν παντὶ γὰρ πᾶς χωρίῳ, καὶ ᾧ μὴ ὑπαρχόμενος, τοιόμενος ἀδικήσασθαι, καὶ ὁ ἀπιβουλεύων, δῆλος ἐποίμην ὑπεῖναι ἐλαττόω, τῷ μὲν, αὐτυχεῖν ἀπικουρίας ἀφ' ἡμῶν. τῷ δὲ, εἰ ἤξομεν μὴ ἀδεεῖς ἔτι κινδυνεύειν, ἀμφότεροι αὐαγκάζοντες. ὁ μὲν, ἀκων σωφρογεῖν. ὁ δ' ἀπραγμόνως σώζεσθαι. ταύτην δὴ τὴν κοινὴν τῷ τε δεομένῳ καὶ ὑμῖν νῦν παροῦσαν ἀσφάλειαν, μὴ ἀπώσησθε. ἀπὸ δόξισώσαντες τ ἄλλοις μεθ' ἡμῶν τοῖς συρακουσίοις αὐτὰ ἀεὶ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐ τε ἀπιβουλεύσαι ποτὲ ἐκ τ ὁμοίου μεταλάβετε.

Τοιαῦτα μὲν ὁ Εὐφήμος εἶπεν. οἱ δὲ καμαριναῖοι, ἐπεπόνθεσαν τοιόνδε. τοῖς μὲν ἀθηναίοις δῦνοι ἦσαν. πλὴν καθόσον ἦ τὴν Σικελίαν ᾤοντο αὐτῶν δουλώσασθαι. τοῖς δὲ συρακουσίοις ἐγγὺς ὄντας. μὴ καὶ αὐθυφῶν πολιγένωνται. τό τε πρῶτον αὐτοῖς ὀλίγοις ἐπαρεσκεύασε ἐπεμψαν. καὶ τὸ λοιπὸν ἐδόκει αὐτοῖς ὑπουργεῖν μὲν τοῖς συρακουσίοις μᾶλλον ὀργῷ, ὡς αὐ δύωντες μετριώτατα. ἐν δὲ τῷ παρόντι, ἵνα μὴ ὃ τοῖς ἀθηναίοις ἐλασσον δοκῶσιν ἔχειν. ἐπαδὴ καὶ ἀπικρατέστεροι τῇ μάχῃ ἐγένοντο, λόγῳ ἀποκρίνασθαι σα μφοτέροις, καὶ οὕτω βουλευσάμενοι ἀπεκρίναντο. Ἐπειδὴ τυγχάνει ἀμφοτέροις οὔσα ξυμμάχοις σφῶν πρὸς ἀλλήλους πόλεμος ὤν, δύορκον δοκεῖν εἶναι σφίσιν ἐν τῷ παρόντι μὴ δέχεσθαι ἀμύνειν. καὶ οἱ πρέσβεις ἑκατέρων, ἀπῆλθον. καὶ οἱ μὲν συρακόσιοι, τὰ καθ' ἑαυτοὺς ὀξυπτύοντες ἐς τὸν πόλεμον. οἱ δ' ἀθηναῖοι ἐν τῇ ναξῳ ἐτράποντο δυμένοι, τὰ πρὸς τὸ Σικελοὺς ἔπρασσον, ὅπως αὐτοῖς ὡς πλεῖστοι προχωρήσωντ. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὰ πεδία μᾶλλον τ Σικελῶν ὑπήκοοι ὄντες τ συρακουσίων, οἱ πολλοὶ ἀφεστήκεσαν. τ δὲ τὴν μεσόγαιαν ἐχόντων αὐτόνομοι οὖσαι, καὶ πρότερον αἰεὶ οἰκίσεις δύθυς πλὴν ὀλίγοι μετὰ τ ἀθηναίων ἦσαν. καὶ σίτου τε κατεκόμιζον τῷ στρατεύματι, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐδεῖτο καὶ χρήματα. ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ προχωροῦντας οἱ ἀθηναῖοι στρατεύοντες τοὺς μὲν, προσηνάγκαζον, τοὺς δὲ, καὶ ὑπὸ τ συρακουσίων φρουρούς τε πεμπόντων καὶ βοηθούντων ἀπεκώλυον. τόν τε χειμῶνα μεθορμισάμενοι ἐκ τ ναξου ἐς τὴν καταγὴν καὶ τὸ στρατόπεδον, κατεκαύθη ὑπὸ τ συρακουσίων αὖθις ἀνορθώσαντες, διεχείμαζον. καὶ ἐπεμψαν μὲν ἐς καρχηδόνα τριήρη πρὸς φιλίας. ἐδόκουντο πιὼφελεῖσθαι. ἐπεμψαν δὲ καὶ ἐς Τυρσηνίαν, ἔστιν ὧν πόλεων ἐπαγγελλομένων καὶ αὐτῶν ξυμπολεμεῖν. πρὸς δὲ καὶ τοῖς Σικελοῖς, καὶ ἐς τὴν ἔπεσθαι πέμψαντες, ἐκέλευον ἱππους ὅσους σφίσιν ὡς πλείστους πέμπειν. καὶ τἆλλα ἐς τὸν πόλεμον τειχισμόν, παρασκευήν, καὶ ὅσον ἦν τοιμαζον. καὶ ὅσα ἐδέει ὡς ἅμα τῷ ἦρι ἐξόμενοι τ πολέμου. οἱ δ' ἐς τὴν κόρινθον καὶ λακεδαίμονα τ συρακουσίων ἀπόστολοι ἐλθόντες πρέσβεις, τούς τε ἰταλιώτας ἅμα παραπλέοντες, ἐπειρῶντο πείθειν, μὴ πορεύεσθαι ἐπὶ τὴν ἀθηναίων, ὡς καὶ ἐκείνοις ὁμοίως ἀπιβουλευόμενα. καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ κορίνθῳ ἐγένοντο, λόγοις ἐποιοῦντο ἀξιοῦντες σφίσι κατὰ τὸ ξυγγενὲς βοηθεῖν. καὶ οἱ κορίνθιοι δύθυς ἀναστάντες αὐτοὶ πρῶτοι, ὥς τε ἐπασῶν πρεπούσας ἀμύνειν. καὶ ἐς τὴν λακεδαίμονα ξυναπέστελλον αὐτοῖς πρέσβεις. ὅπως καὶ κείνοις ξυναναπείθοιεν. τόν τε αὐτὸ πόλεμον σαφέστερον ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς ἀθηναίους. καὶ ἐς τὴν Σικελίαν ὠφέλειαν πινὰ πέμπειν. καὶ οἱ τε ἐκ τῆς κορίνθου πρέσβεις παρῆσαν ἐς τὴν λακεδαίμονα, καὶ Ἀλκιβιάδης μετὰ τ ξυμφυγάδων πεισθεὶς, τό τ' δύθυς ἀπὸ τοίου φορτηγικοῦ ἐκ τῆς θουρίας ἐς κυλλήνην τῆς ἠλείας πρῶτον. ἔπειτα ὕστερον ἐς τὴν λακεδαίμονα, αὐτῶν τῇ λακεδαιμονίων μετὰ πεμφάντων ὑποσπονδος ἐλθών, ἐφοβεῖτο γὰρ αὐτοὺς διὰ τὴν

Μηθ' ὡς σωφρονισταὶ ὑπόβατον. μὴ πεὸ χαλεπὸν ἤδη, ὡς σωφρονισταὶ ἀποτρέπειν πειρᾶσθε. χαλεπὸν δὲ ἤδη ἀποτρέψαι ἡμᾶς. Τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης. πολυπραγμονεῖν λέγει, τὸ πολλοῖς ἐπιχειρεῖν, καὶ πολλαχοῦ. ἐκ δὲ τῆς πολυπραγμοσύνης, καὶ τ προήκου ἡμῶν ὄ, παὐμῖν συμφορή, τούτῳ ᾧ μέρεστι χρήσασθε. Μὴ πάντας ἐν ἴσῳ. μὴ πάντας ὁμοίως δηλονότι ἐλαττοῦσθαι ὑπὸ τ ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης, καὶ τ προήκου. Ἐν παντὶ γὰρ πᾶς. ἐν πάσῃ γὰρ γῇ, καὶ ᾗς οὐκ ἄρχομεν, οἵ τε ἐπιβουλεύοντες τοῖς πέλας, καὶ οἱ φοβούμενοι ἐκείνους, δῆλ' ὅ ἀμφότεροι. προδέχεσθαι τ ἡμετέραν δὲ τὰ χος παρουσαν, οἵ τε ἐπιβουλεύοντες δὲ τ ἀφ' ὑμῶν φόβον σωφρονέστεροι γίνονται. καὶ οἱ ἐπιβουλευόμενοι, σῴζονται χωρὶς πόνου.

Ἀλλ' ὀξισώσαντες. ἀπ' ὀξισωθέντες, καὶ ὁμοιωθέντες τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις τοῖς οὐ μόνον φυλάττεσθαι τοὺς ἀδικοῦντας ἀλλὰ καὶ αὐτεπιβουλεύειν τοῖς προεπιβουλεύουσιν εἰθισμένοις, καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸ συρακουσίοις μεθ' ἡμῶν σταύτες, τ αὐτ μεταλάβετε. τουτέστιν, αὐτεπιβουλεύσατε αὐτοῖς. Ἐπεπόνθεσαν τοιόνδε. ἤγουν ἐπειδὴ κατὰ τύχην διεπέπυσαν. Πλὴν καθόσον. πλὴν ᾗ καταδουλοῖντο οἱ ἀθηναῖοι τὴν σικελίαν. Ἐπειδὴ καὶ ἐπικρατέστεροι. τῇ συρακουσίων δηλονότι. Καὶ οἱ μὲν, πρὸς τὰ πεδία. οὐ τῆς συρακουσίων ἀφεστήκεσαν, ἀλλ' οἱ ἐν τοῖς πεδίοις οἰκοῦντες, ἀφεστήκεισαν, καὶ οὐ προστεχώρουν τοῖς ἀθηναίοις. Φρουρούς τε πεμπόντων. ὡς τ ἀθηναίων τοὺς συρακουσίους φρουροὺς κωλυόντων βοηθεῖν τ πόλεως. Ὡς καὶ ἐκείνοις

ὁμοίως ἀπιβουλευόμενα. αὐτὶ τοῦ ἀπικίνδυνα ὀξ ἀπιβουλῆς. Τῷ ὑποπτῷ μου. ἤτοι διὰ πὺποπτεύειν με. Καὶ τὸ τε ἐν τῷ παίχειν. εἴ τις παίχων τὸ τε οὐκ εἰκότα, τουτέστι, κακῶς ὀργιζόμενος, νῦν γὰ ἀληθὲς σκοπῶν. μᾶλλον πειθέσθω.

Διότι καὶ τῷ δήμῳ προσκείμην. τὰ τ δήμου μᾶλλον ἐφρονοῦν, τ ἀθηναίων δηλονότι. Καὶ ὅσπερ ἐδέξατο τὸς. ὅσπερ ἐδέξατο τὸς χῆμα. τουτέστιν, ἵν τινα πολιτείαν παρέλαβεν. Ἐπεὶ δημοκρατίαν γε ἐπεὶ οἵ γε φρόνιμοι, ἴσασιν ὁπόῖον τί ὄξι δημοκρατία, τουτέστιν, ὡς προνοήσω, κὴ αὐτὸς αὖ ἐγὼ οὐδενὸς ἧττον λοιδορήσω μᾶλλον αὐτὴν, ὅσῳ κὴ μείγιστα ἐπὶ τῶν ἰδίων κακῶν. Περὶ ὁμολογουμένης ἀγνοίας ὁμολογουμένην ἄγνοιαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Καὶ τῆς καρχηδονίων ἀρχῆς. τοὺς τε ὑπηκόους τ καρχηδονίων, κὴ αὐτοὺς, εἰ δυναίμεθα, καταστρέψομεν. Ἀπρεπείας ὄντες. ἢ γοῦν ἀπρεπεῖς μὲν τοῖς πολεμίοις. Τὰς δ ἐντείχισάμενοι. πρὸ τειχίσαντες, ἢ φρούρια ἐν χώρᾳ αὐτ ἀπιτίχισαντες, ὁ κὴ μᾶλλον. Ὡς τε δι πορώτερον γίγνεσθαι. ὡς τε δι πορώτερον αὖ εἰ ἢ σ του, κὴ χρήματ. Καὶ ὅσοι ὑπόλοιποι στρατηγοί. κὴ ὅσοι στρατηγοὶ ἐν σικελίᾳ ἀθηναῖοί ἦσιν, αὖ δυνηθῶσιν ὡς πρεῖπον, πράξουσιν. Οὐ πρὸ ἔσαν τὰ

πρὸ τῦ μαντινικῶν πρᾶξιν. καὶ ξυέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῦ λακεδαιμονίων, τούς τε κορινθίους καὶ τὸς συρακουσίους, τὰ αὐτὰ καὶ τὸν ἀλκιβιάδην δεομένους πείθειν τὸς λακεδαιμονίους. καὶ διαφοομένων τῶν τε ἐφόρων καὶ τῦ ἐν τέλει ὄντων πρέσβεις πέμπειν ἐς συρακούσας κωλύοντας, μὴ ξυμβαίνειν αθηναίοις. βοηθεῖν δὲ οὐ προθύμων ὄντων, παρελθὼν ὁ ἀλκιβιάδης, παρώξυνέ τε τὸς λακεδαιμονίους, καὶ ὤρμησε, λέγων τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

" Ἀναγκαῖον πρῶτον περὶ τῆς ἐμῆς διαβολῆς πρῶτον ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἵνα μὴ χεῖρον
" τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσησθε. τ δ ἡμῶν προγόνων τὴν προξενίαν, ὑμῶν
" κατά τι ἔγκλημα ἀπειρόντω, αὐτὸς ἐγὼ πάλιν ἀναλαμβάνων, ἐθεράπευον
" ὑμᾶς, ἀλλά τε καὶ περὶ τὴν ἐκ πύλου ξυμφοράν. καὶ διατελοῦντος μου προθύ
" μου, ὑμεῖς πρὸς αθηναίους καταλλασόμενοι, τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐχθροῖς δύαμιν δὲ
" ἐκείνων πράξαντες, ἐμοὶ δὲ, ἀτιμίαν περιέθετε. κὴ δὴ τἀπὶ τὰ δίκαιος ὑπ ἐμοῦ,
" πρός τε τὰ μαντινέων καὶ ἀργείων πραπρόθουν, καὶ ὅσα ἄλλα ἠναντιούμην ὑ
" μῖν ἐβλάπτεσθε. κὴ νῦν εἴ τις καὶ τὸ τε ἐν τῷ παίχειν οὐκ ἄκοτος ὀργίζεται μοι,
" μᾶλλον τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν, αὖ πειθέσθω. ἢ εἴ τις διὰ τὸ καὶ τῷ δήμῳ προσκεί
" μην μᾶλλον, χείρω με ἐνόμιζε, μὴ δ οὕτως ἡγήσηται ὀρθῶς ἀχρεσθαι. τοῖς γὰρ
" τυραννίοις ἀεί ποτε διάφοροί ἐσμεν. ᾗ δὲ τὸ ἐναντιούμενον τῷ δυναστεύοντι,
" δῆμος ὠνόμασται. καὶ ἃ ἐκείνου ξυμπαρέμεινεν ἡ πρόστασία ἡμῖν τοῦ πλή
" θους. ἅμα δὲ καὶ τῆς πόλεως δημοκρατουμένης τὰ πολλὰ, ἀνάγκη ἦν, τοῖς πα
" ροῦσιν ἕπεσθαι. τῆς δ ὑπαρχούσης ἀκολασίας ἐπεροήμεθα μετριώτεροι ἐς τὰ
" πολιτικὰ εἶναι. ἄλλοι δ ἦσαν καὶ πάλαι καὶ νῦν, οἱ πὰ τὰ πονηρότερα
" ὄξηγον τὸν ὄχλον. οἵπερ καὶ ἐμὲ ὄξήλασαν. ἡμεῖς δὲ τοῦ ξυμπαντος πρόεστη
" μεν. δίκαιοῦντες ἐν ᾧ χήματι μεγίστη πόλις ἐτύγχανε κὴ ἐλευθερωτάτη οὖ
" σα. κὴ ὅσπερ δ ἐξάπτης τοῦ τὸ ξυνδιασώζειν. ἐπειδὴ δημοκρατίαν τε κὴ ἐγίγνω
" σκομεν οἱ φρονοῦντες πι, κὴ αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον, ὅσον κὴ λοιδορήσαιμι, ἀλλὰ
" περὶ ὁμολογουμένης αἰσίας, οὐδὲν ἂν καινὸν λέγοιτο, καὶ τὸ μεθιστάναι αὐτὴν,
" οὐκ ἐδόκει ὑμῖν ἀσφαλὲς εἶναι, ὑμῶν πολεμίων προσκαθημένων. καὶ τὰ μὲν ἐς
" τὰς ἐμὰς διαβολὰς, τοιαῦτα ξυέβη. περὶ δὲ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον καὶ ἐμοί, ἅπ
" περ οἶδα εἰσηγητέον, μάθετε ἤδη. ἐπεμβύσαμεν Σικελίαν. πρῶτον μὲν, ἑβδο
" μήκοντα ναὶ μᾶλλα Σικελιώτας καταστρεφόμενοι. μεθ δ ἐκείνους αὖθις, καὶ ἰταλιώτας. ἔ
" πειτα καὶ τῆς καρχηδονίων ἀρχῆς καὶ αὐτῶν ἀπροπειράσοντες. εἰ δὲ προχω
" ρήσειε ταῦτα ἢ ταὐτὰ ἢ καὶ τὰ μείω, ἤδη τῇ Πελοποννήσῳ ἐμέλλομεν ἅπ
" χειρήσειν κομίσαντες ξύμπασαν μὲν τὴν ἐκεῖθεν πρὸς ἡμῶν δύαμιν τῦ
" ἑλλήνων. πολλοὺς δὲ βαρβάρους μεθωσαμένοι καὶ ἴβηρας. καὶ ἄλλους τῦ
" ἐκεῖ ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων, μαχιμωτάτους. τριήρεις τε πρὸς ταῖς ἡ
" μετέραις πολλὰς ναυπηγησάμενοι, ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα. οἷς
" τὴν Πελοπόννησον πᾶσιν περιέπλοριν, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα ἐκ γῆς ἀφορμᾶς τ
" πολέων, τὰς μὲν, βίᾳ λαβόντες. τὰς δ ἐντειχισάμενοι, ῥᾳδίως ἁλωσόμενα κα
" τὰ πολεμήσειν, καὶ μεθ ταῦτα καὶ τοῦ ξυμπαντος ἑλληνικοῦ ἄρξειν. χήμα
" τα δὲ καὶ σίτον ὡς τε δυ πρώτερον γίγνεσθαί τινα αὐτῶν, αὐτὰ τὰ πρὸς ἡμᾶς με
" να ἐκεῖθεν χωρία ἔμελλε διαρκῆ αὖθυ τῆς ἀνθεύδε προσόδου παρέξειν. τοιαῦ
" τα μὲν πρὸ τοῦ νῦν οἱ χομένου πόλου παρὰ τοῦ τὰ ἀκριβέστατα εἰδότος, ὡς δίε
" νοήθημεν ἀκηκόατε. καὶ ὅσοι ὑπόλοιποι στρατηγοὶ, ἢν δύωνται ὁμοίως αὐτὰ
" πράξουσιν. ὡς δὲ εἰ μὴ βοηθήσετε οὐ πρὸ ἔσται τάκεῖ, μάθετε ἤδη. Σικελιῶται
" γὰρ ἀπειρότεροι μᾶλλον εἰσὶν. ὅμως δ' ἂν ξυστραφέντες, ἀθρόοι καὶ νῦν ἔτι πρὸ γέ
" νοιντο. συρακούσιοι δὲ μόνοι, μάχη τε ἤδη πρὸς ἡμᾶς ἡσσημένοι, καὶ ναυσὶν ἅμα
" κατειργόμενοι, ἀδύνατοι ἔσονται τῇ νῦν ἀθηναίων ἐκεῖ παρασκευῇ αὐτιχεῖν.
" καὶ εἰ αὐτὴν πόλις λιφθήσεται, ἕξεται καὶ ἡ πᾶσα Σικελία. καὶ δύβυς, καὶ

ἐκεῖ. οὐ σωθήσεται. Τούς τε παρόντας. ἢ οἰκελίαν δηλονότι. Ἀδελφέστερον προσάσθαι. αὐτὶ τοῦ προσελθόντα. Ἐνθάδε χρὴ ἤδη ἐν πελοποννήσῳ. Ἵνα συρακούσιοί τε νομίζοντες ὑμᾶς. Ἵνα συρακούσιοί τε ἢ δότες οὐκ ἀμελοῦντας ὑμᾶς αὐτῶν, μὴ προχωρήσωσιν ἀθηναίοις. καὶ ἀθηναῖοι, δεκελείας ἅπαν τειχισθείσης, κακούμενοι, μὴ πέμπωσι βοήθειαν ἢ οἰκελίαν. Οὐ διαπειρᾶσθαι. ἤτοι πεῖραν οὐκ ἐληφέναι.

Οἷς τε γὰρ ἡ χώρα. Τ' ἀθηναίων. Καὶ ὅσα ἀπὸ γῆς, καὶ δικαστηρίων νῦν. Ἐξεῖπται πῶς δεκελείας ἅπαν τειχιζομένης, ἔμελλον οἱ ἀθηναῖοι τῆς ἀπὸ τ' δικαστηρίων προσόδου στερήσεσθαι. Φαμὲν δ' ὡς ἦν τις. προσόδος ἀπὸ καὶ δικαστηρίων, οἷα ἦν τὸ τ' γραφῶν. δωροδοκίας. ὕβρεως. συκοφαντίας. μετοικείας. βδυδοραφίας. παραπρεσβείας. λειτουργίου. οὐ γὰρ πάσας ἀτιμία προστίματο, ἢ θάνατος, ἀλλὰ πολλάς, καὶ χρημάτων εἰσπραξις. ὁ γὰρ ἐν αὐταῖς νικηθείς, ἐξημιοῦτο. Ταύτης οὖν τῆς πάσης προσόδου, στερήσεσθαι ἔμελλ' ἀθηναῖοι, πολεμίων αὐτοῖς ἱδρυμένων ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ σχολὴν οὐ παρεχόντων δικάζεσθαι. καὶ γὰρ τὰ ἐκ τοιούτων ἀφορμῶν χρήματα, τῇ πόλει ἐδίδοτο. Ὅσον δι' ἀφορουμένης, τοσοῦτο πεμπομένης. δῆλον. καὶ φερομένης. Νῦν ἐγκρατῶς ἐσχηκόμεν. αὐτὶ τ' καρπερῶς. ἤτοι φανερῶς πολεμεῖν τοῖς ἀθηναίοις, ἢ ἁπλῶς, καὶ μεγάλως. Οὐ δεῖ πολυπραγμονεῖσθαί μου. οὐκ ἄξιον ὑπολυπραγμονεῖσθαί μου τὸν λόγον, δι' ὃ μὴ προθυμηθῆναί με φύγειν.

Καὶ οὐ τῆς ὑμετέρας. οὐκ ἐμὶ φυγὰς τῆς ὑμετέρας ὠφελείας. τουτέστιν, οὐ φύγω τὸ ὠφελεῖν ὑμᾶς. Καὶ πολεμιώτεροι. οὐχ οὕτως ὑμᾶς ἡγοῦμαι πολεμίους, ὡς ἀθηναίους. ὑμεῖς μὲν γὰρ, εἴ τι ἐβλάψατε, ἐχθροὶ ὄντες, ἐλυπήσατε. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, φίλον ὄντα, κατηνάγκασαν ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι. Τό, τε φιλόπολις φησὶν οὐ νῦν εἰμὶ νίκα ἀδικοῦμαι, ἀλλὰ τότε, ὅτε ἀσφαλῶς ἐπολιτευόμην. Καὶ αὖ τὸ νῦν. ἤτοι ὑμᾶς. Ἵνα τάττεσθε ἐκεῖ. ἐν οἰκελίᾳ δηλονότι.

» Ἰταλία. καὶ ὃν ἀρτίκινδυνον ἐκεῖθεν προεῖπον, οὐκ αὖ διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐστὶ πᾶσι
» σι. ὡς τε μὴ πρὸς τῆς Σικελίας τὰς οἰκείας μόνον βουλεύειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῆς
» Πελοποννήσου εἰ μὴ προήσεσθε τάδε ἐνταχεῖα στρατιάν τε ἅπασι νεῶν πέμψετε
» τοιαύτην ἐκείσε οἵ περ αὐτερέται κομισθέντες, καὶ ὁπλιτεύουσιν δυσί. καὶ ὁ
» τῆς στρατιᾶς ἐπιχρησιμώτερον εἶναι νομίζω, ἢ δρα ἁρπαστὴν ἄρχοντα ὡς
» αὐτούς τε παρόντας ξυντάξῃ, καὶ τοὺς μὴ ἐθέλοντας προσαναγκάσῃ. οὕτω
» γὰρ οἵ τε παρόντες ὑμῖν φιλοθαρσήσουσι μᾶλλον, καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες ἀδεέ
» στερον προσάσονται. καὶ τὰ ἐνθάδε χρὴ ἅμα φανερώτερον, ἐκπολεμεῖν. Ἵνα συρακού
» σιοί τε νομίζοντες ὑμᾶς ἅπαν μελεῖσθαι, μᾶλλον αὐτίχωσι, καὶ ἀθηναῖοι τοῖς ἐ
» αυτῶν ἥσσον ἄλλην ἅπασι κουρίαν πέμψωσι. τειχίζειν δὲ χρὴ Δεκέλειαν τῆς ἀτ
» τικῆς, ὅπερ ἀθηναῖοι μάλιστα ἀεὶ φοβοῦνται. καὶ μόνου αὐτ' νομίζουσι τρυ ἐν τῷ
» πολέμῳ, οὐ διαπειρᾶσθαι. βεβαιότατα δ' ἂν τις οὕτω τοὺς πολεμίους βλά
» ψαι, ἃ μάλιστα δεδιότας αὐτοὺς ἀληθαιοῖτο, ταῦτα σαφῶς πυθόμενος ἅπαν
» φρόνοι. εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἀκριβέστατα ἑκάστοις τὰ σφέτερα αὐτῶν δεινὰ ἅπαστα
» μῶνος φοβεῖσθαι. ἃ δ' ἐν τῇ ἅπαντειχίσει αὐτοὶ ὠφελούμενοι τοὺς ἐναντίους κω
» λύσετε, πολλὰ παρεὶς, τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω. οἷς τε γὰρ ἡ χώρα κατεσκεύα
» σται, τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, τὰ μὲν, ληφθέντα. τὰ δ' αὐτόματα ἥξει. καὶ τὰς τοῦ
» λαυρείου τρυ ἀργυρίου μετάλλων προσόδους. καὶ ὅσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρί
» ων νυν ὠφελοῦνται, δύθυς ἀποστερήσονται. μάλιστα δὲ τῆς ἀπὸ τρυ ξυμμάχων
» προσόδου ἥσσον διαφορουμένης, δῆλα τὰ παρ' ὑμῶν νομίσαντες ἤδη καταπράτος
» πολεμεῖσθαι ὀλιγωρήσουσι. γίγνεσθαι δ' ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν τάχει καὶ προθυμό
» τερον ἐν ὑμῖν ὄφελον ὧ λακεδαιμόνιοι. εἰ ὡς τε δυνατὰ, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθαι
» οἶμαι γνώμης, πάνυ θαρσῶ. καὶ χειρῶν οὐδενὶ ἀξιῶ δοκεῖν ὑμῶν εἶναι. ἃ ἐν τῇ
» ἐμαυτοῦ μέτ' τ πολεμιωτάτων φιλοπολίς πεπεδοκῶν εἶναι, νῦν ἐγκρατῶς ἐ
» σχόμαι. οὐ δεῖ προσβουλεύεσθαί μου ἃς τὴν φυγαδικὴν προθυμίαν τὸν λόγον. φυ
» γάς τε παρ' ἡμῖν τῆς τ' ὄφελασαυτῶν, τωνηρίας, καὶ οὐ τῆς ὑμετέρας ἦν πειθη
» σθέ μοι ὠφελείας. καὶ πολεμιώτεροι οὐχ οἱ τοὺς πολεμίους που βλάψαντες ὑ
» μεῖς, ἢ οἱ τοὺς φίλους ἀναγκάσαντες πολεμίους ἡγεῖσθαι. πότε φιλόπολις, οὐκ
» ἐν ᾧ ἀδικοῦμαι ἔχω, ἀλλ' ἐν ᾧ ἀσφαλῶς ἐπολιτεύθην. οὐδ' ἅπαν πατρίδα οὖσαν
» ἐπιγοῦμαι νῦν εἶναι. πολὺ δὲ μᾶλλον τὴν οὐκ οὖσαν ἀνακτᾶσθαι. καὶ φιλόπο
» λις οὗτος ὀρθῶς, οὐχ ὃς αὖ τὴν ἑαυτοῦ ἀδίκως ἀπολέσας μὴ ἐπίῃ, ἀλλ' ὃς αὖ ἐκ
» πατρὸς προσουδὲν ἅπαν θυμεῖν, πράσσειν αὐτὴν ἀναλαβεῖν. οὕτως ἐμοὶ γε ἀξιῶ
» ὑμᾶς, καὶ ἐς κίνδυνον, καὶ ἐς παλαιπωρίαν πᾶσαν ἀδεῶς χρῆσθαι, ὥ Λακεδαιμό
» νιοι γνόντας. τοῦτον δὴ τ' ὑφ' ἁπάντων προβαλλόμενον λόγον, ὡς ἀπολεμῶς
» γε ὢν φόδρα ἔβλαπτον, καὶ ὢν φίλος ὤν, ἱκανῶς ὠφελοίην. ὅσῳ τὰ μὲν ἀθηναίων
» οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα εἰκάζον. καὶ αὐτοὺς νῦν νομίσαντας πρὸς μεγίστων δὴ τρυ
» διαφερόντων βουλεύεσθαι, μὴ ἀπωκνεῖν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν τε καὶ ἐς τὴν ἀτ
» τικὴν στρατείαν. Ἵνα τάχ' ἐκεῖ βραχεῖ μορίῳ ξυμπαραλυόμενοι μεγάλα
» σώσητε, καὶ ἀθηναίων τὴν τε οὖσαν καὶ τὴν μελλουσαν δύναμιν καθέλητε. καὶ
» μεταῦτα αὐτοὶ ἀσφαλῶς οἰκῆτε. καὶ τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος ἑκούσης καὶ οὐ
» βίᾳ, κατ' εὔνοιαν δὲ ἡγήσησθε. Ὁ μὲν Ἀλκιβιάδης, τοσαῦτα εἶπεν. οἱ
δὲ λακεδαιμόνιοι διανοούμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ πρότερον στρατεύειν ἐπὶ τὰς ἀθή-

Καὶ πλημμελοῦντες. πλημμελοῦντες καταφρονοῦντες.

Προσεῖχον ἤδη δὲ νοῦν. αὐτοῖς σκοπὸς ἦν αὐτοῖς, καὶ διανοίαν ἐποιοῦντο ἐπὶ χίσμα ποιῆσαι ἐν τῇ Δεκελείᾳ. Ἐκέλευον μετ' ἐκείνων ἥκειν τὴν συρακουσίων. Οἱ δὲ, δύο μὲν ναῦς. ὁ Γύλιππος. Τοὺς τε ἀγροὺς. τῶν μεταξέων ἐλογοποι. Καὶ σῖτον ἐνεμπάπρασαν. ἦκον γὰρ ταχύν.

Ἐπισπόμενοι. ἦκον ἐφόδια λαβόντες. Καὶ προσαγορεύοντες. ἦκον λαβόντες. ἐφελκυσάμενοι. Οἱ δ' ὄξεῖνθοι) Ἀθήναξε. ὄξεῖλθοντες, ἔφυγον εἰς τὰς Ἀθήνας. Ῥᾳδίως σφᾶς. τὸς συρακουσίους. Τὰς προσβάσεις. ἦκον ἐφόδους. Ἐξήρτηται γὰρ. μὴ ἐπὶ τὸ ὄξερεῖσθαι, καὶ μετεωρίσθαι ἀκουέσθω, οὐσιῶς τ' διανοίας τοιᾶσδε. γὰρ ἄλλον χωρίον πλὴν τῶν προσβάσεων, ἄπαν ὑψηλὸν ὄξι, καὶ κρημνῶδες. καὶ ἐπικέκλιται πρὸς τὴν πόλιν, ὥς τε καταφανὲς ἐσωθεν εἶναι. Ἐξέκριναν πρότερον. ἐκκρίτους, καὶ ἐκλεκτοὺς ἐποιήσαντο. Ταχὺ ξυνεστῶτες. ταχὺ παραγίνονται. δὲ γὰρ σπεφάνας.

ναῦς, μέλλοντες δὲ, ἔπεσθαι πλημμελοῦντες, πολλῷ μᾶλλον ἐπερρώσθησαν διὰ ξαντος ταῦτα ἕκαστα αὐτοῦ. καὶ νομίσαντες παρὰ τοῦ σαφέστατα ἁδὸς, ἀνακωχεύσαι. ὡς τε τῇ ἐπὶ τειχίσει τῆς Δεκελείας προσεῖχον ἤδη τὸν νοῦν. καὶ τοπαραυτίκα καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ πέμπειν τινὰ τιμωρίαν. καὶ Γύλιππον τὸν Κλεανδρίδου πρόσταξιν ἀρχοντα τοῖς συρακουσίοις, ἐκέλευον μετ' ἐκείνων καὶ τὴν κορινθίων βουλόμενον πρᾶξιν, ὁ πρὶ ἐκ τοῦ παρόντων μάλιστα καὶ τάχιστα τὶς ὠφέλεια ἥξει τοῖς ἐκεῖ. ὁ δὲ, δύο μὲν ναῦς τοὺς κορινθίους ἤδη ἐκέλευεν οἱ πέμπειν ἐς ἀσίνην. τὰς δὲ λοιπὰς παρασκευάζεσθαι ὅσας δυνατὸν ταχὺ πέμπειν, καὶ ὅταν καιρὸς ᾖ ἕτοιμας εἶναι πλεῖν. ταῦτα ξυνθέμενοι, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς λακεδαίμονος. ἀφίκετο δὲ καὶ ἐκ τῆς Σικελίας τριήρης τῶν ἀθηναίων. ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ, ἐπὶ τε χρήματα καὶ ἵππους. καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἀκούσαντες, ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ, καὶ τοὺς ἵππους καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἕβδομον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ᾧ Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Ἅμα δὲ τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ, τοῦ θέρους γιγνομένου θρόους, οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀθηναῖοι, ἄραντες ἐκ τῆς κατάνης, παρέπλευσαν ἐπὶ μεταύρων τὸν ἐν τῇ Σικελίᾳ. οὓς ἐπὶ Γέλωνος τοῦ τυράννου, ὡς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, ἀναστήσαντες συρακούσιοι αὐτοὶ ἔχουσι τὴν γῆν. ἀποβάντες δὲ ἐδῄωσαν τούς τε ἀγροὺς, καὶ ἐλθόντες ἐπὶ ὄρυμά περ τῶν συρακουσίων, καὶ οὐχ ἑλόντες, αὖθις καὶ τεῖχη καὶ ναυσὶ παρακομισθέντες ἐπὶ τὸ τρεῖς ποταμόν, τό, τε τέμενος ἀναβαίνει, ἐδῄουν, καὶ τὸν σῖτον ἐνεμπάπρασαν. καὶ τῶν συρακουσίων πολίτας τινὰς οὐ πολλοὺς, καὶ ἀποκλείσαντες τε τινας, καὶ τροπαῖον στήσαντες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ ἀποπλεύσαντες ἐς κατάνην, ἐκεῖθεν δὲ ἐπισπόμενοι πάσῃ τῇ στρατιᾷ, ἐχώρουν ἐπὶ Κεντόριπα σκελῶν πόλισμα. καὶ πρασαγορεύσαντες ὁμολογίᾳ, ἀπέβησαν. καὶ παραλαβόντες ἅμα τὸν σῖτον τὸν τε ἐνησαίων, καὶ τὸν βαλλαίων, καὶ ἀφικόμενοι ἐς κατάνην, καταλαμβάνουσι τοὺς τε ἱππέας ἥκοντας ἐκ τῆς ἀθηνῶν, πεντήκοντα καὶ διακοσίους. αὖθις τῶν ἱππέων μᾶλλον σκευῆς, ὡς αὐτόθεν ἱππέων προσεθησομένων, καὶ ἱππαγωγοὺς πλοίους τριάκοντα, καὶ τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια.

Τοῦ δ' αὐτοῦ ἦρος καὶ ἔτους ἔαρος στρατεύσαντες λακεδαιμόνιοι, μὲν χρι μὲν κλεωνῶν ἦλθον. σεισμοῦ δὲ γιγνομένου, ἀπεχώρησαν. καὶ ἀγγελθέντα ταῦτα ἐσβαλόντες ἐς τὴν θυρεᾶτιν ὅρον οὖσαν, λεηλατοῦσι λακεδαιμονίων πολλὴν ἔλαβον. ἦ ἐπράθη τῶν παλαιῶν οὐκ ἔλαττον τέντε καὶ εἴκοσι. καὶ ὁ θεσπιέων δῆμος ἐν τῷ αὐτῷ βόρει, οὐ πολὺ ὕστερον ἐπεθέμησε τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν, οὐ κατέσχεν. ἀλλὰ βοηθησάντων ἀθηναίων, οἱ μὲν, ξυνελήφθησαν. οἱ δ' ὄξέπεσον ἀθήναξε. καὶ οἱ συρακούσιοι τὸν αὐτοῦ θόρους ὡς ἐπύθοντο, τούς τε ἱππέας ἥκοντας τοῖς ἀθηναίοις, καὶ μέλλοντας ἤδη ἐπὶ σφᾶς ἰέναι, νομίσαντες καὶ μὴ τῇ ἐπὶ πολῶν κρατήσουσιν οἱ ἀθηναῖοι, χωρίου ἀποκρήμνου τε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως δύθυς κειμένου, οὐκ ἂν ῥᾳδίως σφᾶς οὐδ' εἱκράτουν τοῖ μαχῇ ἀπὸ τειχισθῆναι, διενοοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν φυλάσσειν, ὅπως μὴ κατὰ τοῦτο λάθωσι σφᾶς ἀναβαίνοντες οἱ πολέμιοι, οὐ γὰρ ἂν ἄλλῃ γε αὐτοὺς δυνηθῆναι. ὄξέρτηται γὰρ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπὶ κλινές τε ὄξι, καὶ ἐπὶ φανὲς πᾶν εἴσω. καὶ ὠνόμασθαι πρὸ τῶν συρακουσίων δὲ γὲ ἐπὶ πολῆς τοῦ ἄλλου εἶναι, ἐπὶ πολαί. καὶ οἱ μὲν, ὄξελθόντες πασημεῖς ἐς τὸν λειμῶνα παρὰ τὸν ἀνάπαυον ποταμὸν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἐτύγχανον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρὸ τὸν Ἑρμοκράτην στρατηγοὶ ἄρτι παρειληφότες τὴν ἀρχὴν, ὄξέπεμπον τετρήκοντα ἱππέων ἐρησούντο. καὶ ἐπὶ ἑξακοσίους λογάδας τῶν πολιτῶν ὄξέκριναν πρότερον ὧν ἦρχε Διόμιλος φυγὰς ὄξ αὐλῶνος. ὅπως τῶν τε ἐπὶ πολῶν εἴσω φύλακες, καὶ ἥν ἄλλο πῃ δέῃ, ταχὺ ξυνεστῶτες παραγίγνωνται. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ταύτης τῆς νυκτὸς τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ ὄξῃτάζοντο. καὶ ἔλαθον αὐτοὺς παπὶ ἤδη τῷ στρατοπέδῳ ἐκ τῆς κατάνης ἔχοντες, κατὰ τὸν λέοντα καλούμενον. ὃς ἀπέχει τῆς ἐπὶ πολῶν ἑξ, ἢ ἑπτὰ σταδίους. καὶ τοὺς τείχους ἀποβιβάσαντες, ταῖς τε ναυσὶν ἐς τὴν θάλασσαν καθορμισάμενοι, ἐστὶ δὲ χερσόνησος μὲν ἐν στενῷ ἰσθμῷ, πρὸς χυσὲς ἐς τὸ πέλαγος. τῆς δὲ συρακουσίων πόλεως, οὔτε πλοῦν, οὔτε ὁδὸν πολλὴν ἀπέχει. καὶ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς τῆς ἀθηναίων ἐν τῇ θαλάσσῃ διεταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν, ἡσύχαζεν. ὁ δὲ πεζὸς

Ετείχισαν τὸν κύκλον διὰ τάχους. ἢ τοῖ μὲν τὸν λαβδάλου, ἢ τὸν πρὸς τὸ τεῖχος τῦ συρακουσίων, ὡς ἀπετείχιζον αὐτούς ὁ καὶ μᾶλλον. Καὶ ἀπωσκίδναθαι. καὶ κακοῦν αὐτὴν χώραν διὰ τὸ πρῤῥωτέρω προϊέναι. Καὶ τὰ ἀθηναίων φυλὴ μία. αὐτὴ δὲ ἓν τάγμα ἀπὸ φυλῆς μιᾶς. Ἡ πρῤῥα χύπατον. καθὸ ἔμελλε βραχύπατον ἔσεσθαι τὸ διατείχισμα. Ἐκ δὲ μεγάλου λιμένος. ἀπὸ χερρονήσου ἡ πόλις τῦ συρακουσίων κεῖται, γινομένου πινὸς ἰσθμοειδοῦς. τῇ μὲν, ὑπὸ τὸ μεγάλου λιμένος. τῇ δὲ, ὑπὸ τῆς ἄπω θαλάττης. ὑποτε χίζειν δὲ ἄμεινον ἐδόκει εἶναι. οἱ μὲν ἀθηναῖοι φησὶν, ἐβούλοντο ἐκ θαλάττης ἐς θάλατταν τεῖχος οἱ κοδομησάμενοι, συ ρακουσίους εἴρξαι τῆ ἔξω γῆς, κατακλεί σαντες ἐς τὴν χερρό νησον. οἱ δὲ συρακού σιοι ὀρθίον τεῖχος δὲ μέσου τὸ ἰσμῶδους ὑπετείχιζον, κάλυ μα ἐσόμενον τοῖς ἀ θηναίοις, τὸ δ' ὑπαθαι διατειχίσαι. καὶ ἐνό μιζον ἁλῶναι ἂν ῥᾳθάσεν ἀπε ριτειχίσαντες αὐ τοὶ, ἀπικλείσαντες ἐκείνους, τὸ ἔπι διατειχίσαι δ' ὑπαθαι. ἁ γὰρ δὴ καὶ κωλύειν αὐτοὺς ἀπετάχιζον οἱ ἀθηναῖοι ἐβέλοιεν, μοῤῥᾷ μὲν αὖ πινι τῆς αὐτὸ τραπᾶς αὐτὸ ταξάσθαι ἀπὸ τοῦτο τὸ ἀθηναίων. οἱ λοιποὶ δὲ, ἐν τού τῳ πρὸς ἀπωστρώσειν τὰ βάσιμα τῶν ἀθηναίων. ἐφόδους γὰρ τὰ βάσιμα λέγει. ὀλίγα γὰρ ἂν βάσθαι ἀθῆναι δυνάμενα, δὴ τὸ τελματῶδες εἶναι τὸ χωρίον. φοβούμενοι μὴ σφίσι. κατὰ τὴν λεγομένην αὐάλωτιν, τὸ φοβούμενοι οἱ ἀθηναῖοι εἰρηται. τὸ δὲ σφίσι δίχα γιγνομένοις, μὴ μὲν, τειχιζόντων, τὸ δὲ, μαχομένων.

Περιτείχισιν ἐπειγόμενοι. ἀποδόντες αὐτοὶ διατείχισμα.

ἐχώρει δὺθὺς δρόμῳ πρὸς τὰς ἄνω πόλας. καὶ φθάνει ἀναβὰς κατὰ τὸ δυσύκλον, πρὶν τοὺς συρακουσίους ἀμαθομένους ἐκ τοῦ λειμῶνος, καὶ τῆς ὄξεταξεως παραφανέσθαι. ἐβοήθουν δὲ οἵ τε ἄλλοι ὡς ἕκαστος τάχους εἶχε, καὶ οἱ πρὶν ὁ Διόμιλος ἐξακόσιοι. τὰ δὲ ὅπλα πρὶν προσμίξαι ἐκ τοῦ λειμῶνος ἐγίγνοντο αὐτοῖς οὐκ ἔλασσον ἢ πεντε καὶ εἰκοσ. πρὸς πεσόντες οὖν αὐτοῖς τοιούτῳ τρόπῳ ἀπαλλότερον. καὶ μαχη νικηθέντες οἱ συρακούσιοι ἄνω ταῖς ἄνω πόλαις, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. καὶ ὁ τε Διόμιλος ἀπεθνήσκει, καὶ τῆ ἄλλων ὡς τριακόσιοι. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ ἀθηναῖοι τροπαῖόν τε ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑπαπόνδους ἀπεδόντες τοῖς συρακουσίοις, πρὸς τὴν πόλιν αὐτὴν τῆ ὑστεραίᾳ ἄνω καταβαίνουσι, ὡς οὐκ ἐνῶ ὄξεσαν αὐτοῖς, ἐπαναχωρίσαντες, φρούριον ἄνω τῷ λαβδάλῳ ᾠκοδόμησαν. ἐνῶ ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῆ ἄνω πόλεως ὁρῶν πρὸς τὰ μέτρα. ὁπόσοις εἴη αὐτοῖς ὁ πρότερ προϊόντες, ἢ μαχούμενοι, ἢ τειχιοῦντες τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασιν ἀπωθήκη. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον αὐτοῖς ἦλθον, ἔκ τε ἐγέτης τριακόσιοι. καὶ σκελῶν καὶ ναξίων καὶ ἄλλων τινῶν, ὡς ἕκαστον. καὶ ἀθηναίων ὑπῆρχον πεντήκοντα, καὶ διακόσιοι. οἱ ἵππους, τοὺς μὲν, παρεγεγαίων καὶ παναιῶν ἐλαβον. τοὺς δ' ἐπρίαντο καὶ ξυμπαντες, πεντήκοντα καὶ ἑξακόσιοι ἱππεῖς ξυνελέγησαν. καὶ καταπησάντες ἐν τῷ λαβδάλῳ φυλακὴν, ἐχώρουν πρὸς τὴν συκῆν οἱ ἀθηναῖοι. ἵνα πρῤῥα καθεζόμενοι, ἐτείχισαν τὸν κύκλον διὰ τάχους. καὶ ἐκ πλίνθου τοῖς συρακουσίοις παρεῖχον, τῷ τάχει τῆς οἰκοδομίας. καὶ ἐπεξελθόντες, μάχην διενοοῦντο ποιεῖσθαι, καὶ μὴ πολιορκᾶν. καὶ ἤδη αὐτῶν παρατασσομένων ἀλλήλοις, οἱ τῆ συρακοσίων στρατηγοί, ὡς ἑώρων σφίσι τὸ στράτευμα διεπασσμένον τε καὶ οὐ ῥᾳδίως ξυνταξόμενον, αὖθις ἀγαγον πάλιν ἐς τὴν πόλιν, πλὴν μοῖρους τινὸς τῆ ἱππέων. οὗτοι δ' ὑπρμένοντες, ἐκώλυον τοὺς ἀθηναίους, λιθοφορεῖν τε καὶ ἀπωσκίδναθαι μακρότερον, καὶ τῆ ἀθηναίων φυλὴ μία τῆ ὁπλιτῶν, καὶ οἱ ἱππεῖς μετ' αὐτῶν πάντες, ἐτρέψαντο τοὺς τῆ συρακουσίων ἱππέας προσβαλόντες. καὶ ἀπέκτειναν τέ τινας, καὶ τροπαῖον τῆς ἱππομαχίας ἔστησαν. καὶ τῆ ὑστεραίᾳ, οἱ μὲν, ἐτείχιζον, τῆ ἀθηναίων, τὸ πρὸς βορέαν τοῦ κύκλου τεῖχος. οἱ δὲ, λίθους καὶ ξύλα ξυμφορούντες, παρεβαλον ἄνω τὸν τρωγίλον καλούμενον αἰεί. ἢ πρῤῥαχύπατον ἐγίγνετο αὐτοῖς ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος, ἄνω τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὸ ἀπὸ τείχισμα. οἱ δὲ συρακούσιοι οὐ χήμισα Ερμοκράτους τε στρατηγῶν ἐσηγησαμένου, μάχας μὲν πάλιν οὐδὲν ἐποιεῖ πρὸς ἀθηναίους οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν. ὑποτειχίζειν δὲ ἄμεινον ἐδόκει εἶναι, ἢ ἐκεῖνοι ἔμελλον ἄξειν τὸ τεῖχος. καὶ εἰ φθάσειαν ἀπωκλεῖσθαι γίγνεσθαι. καὶ ἅμα ἐν τούτῳ δὲ ἄνω βοηθεῖν, μοῖρός τινα πέμπειν αὐτοὺς τῆς στρατιᾶς. καὶ φθαίνειν αὖ τοῖς σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους. ἐκείνους δὲ αὖ πάλιν ἐμποδὼν τοῦ ὄρους ταύτας αὖ πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι. ἐτείχιζον οὖν ὄξελθόντες ἀπὸ τῆς σφετέρας πόλεως ἀρξάμενοι, κατὰ θεν τὸ κύκλου τῆ ἀθηναίων, ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες, τὰς τελευταίας ἐκκόπτοντες τοῦ τειμένους, καὶ πύργους ξυλίνους καθιστάντες. αἱ δὲ νῆες τῆ ἀθηναίων, οὐ πάνυ ἐκ τοῦ βάθους προσπεπλεύκεσαν ἐς τὸν μέγαν λιμένα. ἀλλ' ἔτι οἱ συρακούσιοι ἐκράτουν τὸ πρὸ τὴν θάλασσαν. κατὰ γῆν δὲ ἐκ τῆς βάθους οἱ ἀθηναῖοι τὰ ἀπὸ τὴ δεῖα ἐπῄγοντο. ἐπειδὴ δὲ πῖς συρακουσίοις ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν. ὅσα τε ἐσταυρώθη, καὶ ᾠκοδομήθη τοῦ ὑποτειχίσματος. καὶ οἱ ἀθηναῖοι αὐτοὺς οὐκ ἦλθον κωλύσοντες, φοβούμενοι μὴ σφίσι δίχα γιγνομένοις ῥᾴων μάχωνται. καὶ ἅμα. τὴν καθ' αὑτοὺς πρὸ τειχίσαν ἐπῆλθον. οἱ μὲν συρακούσιοι φυλὴν μίαν καταλιπόντες φύλακα τοῦ οἰκοδομήματος, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι τοὺς τε

ὑπρομιδὸν πρὸ τοῦ ὕδατος. ὑπωρομιδὸν, διὰ ὑπωρομίων, καὶ σωλήνων.

Πρὸς τὴν πόλιν. πρὸς τὴν συρακουσαν. βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν. ἀμφίβολον, πότερον βίᾳ εἰσῆλθον, ἢ βίᾳ ἐξεκρούσθησαν.

Ἡ πᾶσα στρατιά. τοῦ ἀθηναίων.

Καὶ διεφόρησαν. διεκόμισαν.

Καὶ ἦν δὲ αὐτοῖς βραχύπατον. καθ' ὃ μόρος βραχύπατον ἔμελλε τὸ διατείχισμα ἕστασθαι.

Οἱ δ' ἐπειδή. οἱ ἀθηναῖοι.

Καὶ στερφώτατον. οὐ καθὸ τὸ ἕλος ὑδατῶδες ἦν, ἀλλὰ πυλῶδες, καὶ στερεόν.

Τάφρον τινὰ μετ' ὀλίγων. γράφεται τάφρον τινὰ, καὶ μετ' ὀλίγων.

Κατὰ τάχος ἀπῆσαν. ἤτοι οἱ συρακούσιοι.

ὀχετοὺς αὐτῶν, οἳ ἐς τὴν πόλιν ὑπρομιδὸν τοῦ ὕδατος, ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν. καὶ τηρήσαντες τούς τε ἄλλους συρακουσίους, κατὰ σκηνὰς ὄντας ἐν μεσημβρίᾳ, καί τινας καὶ ἐς τὴν πόλιν ἀπωκεχωρηκότας, καὶ τοὺς ἐν τῷ στρατώπεδα τι ἀμελῶς φυλάσσοντας, τριακοσίους μὲν σφῶν αὐτῶν λοχαγοὺς, καὶ τῶν ψιλῶν τινας ἐκλεκτοὺς ὡπλισμένους, προὐτάξαν θεῖν δρόμῳ ὀξέως πρὸς τὸ ὑπὲρ τείχισμα. ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ ὁ ἵκα. ἡ μὲν, μετὰ τοῦ ἑτέρου στρατηγοῦ πρὸς τὴν πόλιν ἐβοήθουν, ἐχώρουν. ἡ δὲ, μετὰ τοῦ ἑτέρου πρὸς τὸ στρατόπεδον, τὸ παρὰ τὴν πυλίδα. καὶ προσβαλόντες οἱ τριακόσιοι, αἱροῦσι τὸ στρατόπεδον. καὶ οἱ φύλακες αὐτὸ ἐκλιπόντες, κατέφυγον ἐς τὸ πρότειχισμα, τὸ πρὸ τῆ τεμενίτην, καὶ αὐτοῖς ἐπεβοήθουν οἱ διώκοντες. καὶ ἐνῶ φυόμενοι, βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν συρακουσίων. καὶ τῶν ἀργείων τινὲς αὐτόθι, καὶ τῶν ἀθηναίων οὐ πολλοὶ διέφθαρησαν. καὶ ἑπόμενα χωρήσασα ἡ πᾶσα στρατιὰ, τήν τε ὑπρότειχισιν καθεῖλον, καὶ τὸ στρατόπεδα αὖ ἐπάσασαν. καὶ διεφόρησαν τοὺς στρατοὺς παρέαν τοὺς, καὶ τροπαῖον ἔστησαν. τῇ δ' ὑστεραίᾳ. ἀπὸ τὸ κύκλου ἐτείχιζον οἱ ἀθηναῖοι, ὃν κρημνὸν μὲν ὑπὸ τοῦ ἕλους, ὃς τῶν πόλεων ταύτῃ πρὸς τὸν μέγαν λιμένα ὁρᾷ. καὶ ἦν ὑπὸ αὐτοῖς βραχύπατον ἐγίγνετο καταβαῖνον διὰ τοῦ ὁμαλοῦ καὶ τοῦ ἕλους ἐς τὸν λιμένα, τὸ πρότειχισμα. καὶ οἱ συρακούσιοι ἐν τούτῳ ὄζελβόντες καὶ αὐτοὶ, ἀντεστρατοπέδευον αὖθις. ἀφεστήκει δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως, δι' μέσου τοῦ ἕλους, καὶ τάφρον ἅμα παρώρυσσον. ὅπως μὴ οἷόν τε ᾖ τοῖς ἀθηναίοις μέχρι τῆς θαλάσσης ἀπὸ τειχίσαι. οἱ δ' ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν αὐτοῖς ὄζειγαγον, ἐπεχείρουν αὖθις τῷ τοῦ συρακουσίων στρατοπέδῳ, καὶ τάφρῳ. τὰς μὲν ναῦς κελεύσαντες πορεύσαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ἐς τὸν μέγαν λιμένα, τὸν τῶν συρακουσίων. αὐτοὶ δὲ πορευόμενοι κατὰ βαντες ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πόλεων ἐς τὸ ὁμαλὸν, καὶ δι' τοῦ ἕλους, ἦ ἐπὶ πόλεως ἦν καὶ στερεώτατον, καὶ ὕλας καὶ ξύλα πηκτία ἐπιβεβέντες, καὶ ἐπ' αὐτῶν διαβαδίσαντες, αἱροῦσιν ἅμα ἕω, τό τε στρατόπεδα, πλὴν ὀλίγου, καὶ τὴν τάφρον. καὶ τὸ ὑπολειφθὲν ἕλος, καὶ μάχη ἐγένετο. καὶ ἐν αὐτῇ ἐνίκων οἱ ἀθηναῖοι. καὶ τοῦ συρακουσίων, οἱ μὲν τὸ δεξιὸν κόρας ἔχοντες, πρὸς τὴν πόλιν ἔφυγον. οἱ δ' ἐπὶ τῷ ὀλυμπιείῳ, παρὰ τὸν ποταμόν. καὶ αὐτοὺς βουλόμενοι ἀπὸ κλεῖσαι τῆς διαβάσεως, οἱ τῶν ἀθηναίων τριακόσιοι λοχαγοὶ, δρόμῳ ἐπεῖχον πρὸς τὴν γέφυραν. δείσαντες δὲ οἱ συρακούσιοι, ἦσαν γὰρ καὶ τῶν ἱππέων αὐτοῖς οἱ πολλοὶ ἐν ταὐτῷ, ὁμόσε χωροῦσι, τοῖς τριακοσίοις τούτοις. καὶ τρέπουσί τε αὐτοὺς, καὶ ἐσβάλλουσιν ἐς τὸ δεξιὸν κόρας τοῦ ἀθηναίων. καὶ πρὸς τεσόντων αὐτῶν, ξυνεφοβήθη καὶ ἡ πρώτη φυλακὴ τοῦ κόρως. ἐφ' ὧν ὁ Λάμαχος, παρεβοήθει ἀπὸ τοῦ ὀλωλύμου τοῦ ἑαυτῶν μετὰ τοξοτῶν τε οὐ πολλῶν. καὶ τοὺς ἀργείους παραλαβών, καὶ ἐπὶ διαβὰς τάφρον τινα, καὶ ἐπιμονωθεὶς μετ' ὀλίγων τοῦ ξυνδιαβαίνων, ἀπεθνήσκει αὐτός τε καὶ τινες, ἢ ἐξ ὧν μετ' αὐτοῦ. καὶ τούτους μὲν οἱ συρακούσιοι διώξαντες κατὰ τάχος φθάνουσιν, ἀρπάσαντες πόρον τοῦ ποταμοῦ, ἐς τὸ ἀσφαλές. αὐτοὶ δὲ, ἐπιόντος ἤδη καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος τοῦ ἀθηναίων, ἀπεχώρουν. ἐν τούτῳ δὲ, οἱ πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν τὸ πρῶτον καταφυγόντες, ὡς ἑώρων ταῦτα γιγνόμενα, αὐτοί τε πάλιν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀναθαρσήσαντες, αὖ τε τάξαντο πρὸς τοὺς κατὰ σφᾶς ἀθηναίους. καὶ μέρος τι αὐτῶν πέμπουσιν ἐπὶ τὸν κύκλον τὸν ἐπὶ ταῖς ἐπιπόλαις. ἡγούμενοι δρύμον ἀφήσειν. καὶ τὸ μὲν δεκαπήχεον πρότειχισμα αὐτῶν ἀφεῖσι, καὶ διεφόρησαν. αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον Νικίας διεκώλυσεν. ἔτυχε γὰρ ἐν αὐτῷ διαθέμενος ὑπολελειμμένος, πᾶς γὰρ μὴ χαράς καὶ ξύλα ὅσα πρὸ τοῦ τείχους ἦν καταβεβλημένα, ἐμπρήσαι τοὺς ὑπηρέτας ἐκέλευσεν ὡς ἐγνωκὼς δυνατοὺς αὐτοὺς ἐπὶ σομόνους, ὁρμήσαντας ἄλλῳ τρόπῳ πορεύεσθαι. καὶ ξυνέβη οὕτως. οὐ γὰρ ἔτι προσῆλθον οἱ συρακούσιοι διὰ δ' πυρὸς, ἀλλὰ ἀπεχώρουν πάλιν. καὶ γὰρ πρός τε τὸν κύκλον βοήθεια ἤδη κάτωθεν τῶν ἀθηναίων ἀπὸ διωξάντων τοὺς ἐκεῖ ἐπανήει. καὶ αἱ νῆες ἅμα αὐτῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ὡς παρεῖρητο, κατέπλεον ἐς τὸν μέγαν λιμένα. ἃ ὁρῶντες οἱ αὖθις καταταχος ἀπῆσαν. καὶ ἡ ξυμπασα στρατιὰ, τὸ συρακουσίων ἐς τὴν πόλιν. νομίσαντες μὴ αὖ ἐπ' ἀπὸ τῆς παρούσης σφίσι δυνάμεως, ἱκανοὶ ᾖσεσθαι κωλῦσαι τὸν ἀπὸ τὴν θαλασσαν τειχισμόν. μετὰ δὲ

τοῦ τοὶ ἀθηναῖοι προσαιόν ἐστησαν. καὶ τοὺς νεκροὺς ὑπὸ σπονδὰς ἀπέδοσαν τοῖς συρακουσίοις. καὶ τὰς μὲν Λαμάχου καὶ αὐτὸν ἐκομίσαντο. καὶ παρόντος ἤδη σφίσι παντὸς τοῦ στρατεύματος, καὶ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ τοῦ ξένου, ἀπὸ τῶν πολεων καὶ τοῦ κρημνώδους ἀφεάμενοι, ἀπετείχιζον μέχρι τῆς θαλάσσης, τείχει διπλῷ τὰς συρακουσίους. τὰ δ' αὖ τῆδεια τῇ στρατιᾷ ἐσήγετο ἐκ τῆς Ιταλίας παντα χόθεν. ἦλθον δὲ καὶ τῶν Σικελῶν πολλοὶ ξύμμαχοι τοῖς ἀθηναίοις. οἱ πρότερον προσεποιοῦντο. καὶ ἐκ Τυρσουνίας νῆες πεντηκόντοροι τρεῖς. καὶ τἄλλα προυχώρει αὐτοῖς ἐς ἐλπίδας. καὶ γὰρ οἱ συρακούσιοι, πολέμῳ μὲν, οὐκέτ' ἐνόμιζον αὐτοῖς προσπολεμεῖσθαι, ὡς αὐτοῖς οὐδὲ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὠφέλεια οὐδεμία ἦκε. τοὺς δὲ λόγους ἐν τῷ πρόσθεν αὐτοῖς ἐποιοῦντο ξυμβατικούς, καὶ πρὸς τὸν Νικίαν. οὗτος γὰρ δὴ μόνος εἶχε Λαμάχου πεπυσμένος τὴν ἀρχήν. καὶ κύρωσις μὲν, οὐδεμία ἐγίγνετο. οἷα δ' εἰκὸς ἀνθρώπων ἀπορούντων, καὶ μᾶλλον ἢ πολιορκουμένων, πολλὰ ἐλέγετο πρός τε ἐκεῖνον, καὶ ἐμφανῶς κατὰ τὴν πόλιν. καὶ γάρ τινα καὶ ὑπόμνησιν ὑπὲρ τῶν παρόντων κακῶν ἐς ἀλλήλους εἶχον. καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὲ φ' ὧν αὐτοῖς ταῦτα ξυνέβη πρᾶσσαν. ὡς ἡ δυστυχία, ἢ προδοθῶσα, τὴν ἐκείνων βλασφημοῦσα, καὶ ἄλλους ἀπεθείλοντο. Ηρακλείδην καὶ Εὐκλέα καὶ Τελλίαν. ἐν δὲ τούτῳ Γύλιππος ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς κορίνθου νῆες, πολὺ λυκάδα ἤδη ἦσαν, βουλόμενοι ἐς τὴν Σικελίαν διατάχους βοηθῆσαι. καὶ ὡς αὐτοῖς οἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δεινὰ, καὶ πᾶσαι ἀπὸ παντὸς ἐφόβουν μᾶλλον, ὡς ἤδη παντελῶς ἀπολωλεκυῖαι συρακούσαι ἦσαν. τῆς μὲν Σικελίας, οὐκέτι ἐλπίδα οὐδεμίαν εἶχεν ὁ Γύλιππος. τὴν δὲ Ιταλίαν βουλόμενος προσποιῆσαι, αὐτός μὲν καὶ Ρυβίνο ὁ κορίνθιος ναυσὶ, δυοῖν μὲν Λακωνικαῖν, δυοῖν δὲ κορινθίαιν, ὀκτὰ χίσι ἐπράωθησαν τὸν ἰόνιον ἐς τάραντα. οἱ δὲ κορίνθιοι πρὸς τὰς σφετέρας δέκα, λυκαδίας δύο, καὶ ἀμπρακιώτιδας τρεῖς προσπληρώσαντες, ὕστερον ἔμελλον πλεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος ἐκ τοῦ τάραντος ἐς τὴν θουρίαν πρῶτον πρεσβυσάμενος παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς ποτε πόλιν τεῖαν, καὶ οὐ δυναμένος αὐτοὺς προσαγάγεσθαι, ἅρας παρέπλει τὴν Ιταλίαν. καὶ ἀπαρασθεὶς ὑπ' αὐτὸ μυ κατὰ τὸν περίπλουν κόλπον, ὃς ἐκτείνει τὴν μεγας κατὰ βορέαν ἔκνικὸς, ἀπεφόρητας ὁ πέλαγος. καὶ πάλιν χμασθεὶς ἐς τὰ μάλιστα, τῷ τάραντι προσμίσγει. καὶ τὰς ναῦς ὅσας ἐπρόνησαν ὑπὸ χειμῶνος, αὖ ἐλκύσας, ἐπεσκεύαζεν. ὁ δὲ Νικίας πυθόμενος αὐτὸν πλέοντα, ὑπῆρε δὲ τὸ πλῆθος τῶν νεῶν. ὅπερ καὶ οἱ θούριοι ἐπαθον. καὶ λῃστικώτερον ἐδόξε, παρεσκευασμένους πλεῖν. καὶ οὐδεμίαν φυλακὴν πεποιεῖτο. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους θέρους, καὶ λακεδαιμόνιοι ἐς τὸ ἄργος ἐσέβαλον, αὐτοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῆς γῆς τὴν πολλὴν ἐδῄωσαν. καὶ ἀθηναῖοι ἀργείοις, τριάκοντα ναυσὶν ἐβοήθησαν, αἵπερ τὰς πρώτας φανερώτατα πρὸς λακεδαιμονίους αὐτοῖς ἔλυσαν. πρότερον μὲν γὰρ λῃστείας ἐκ τοῦ λου, καὶ πρὶν τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μᾶλλον, ἢ ἐς τὴν λακωνικὴν ἀποβαίνοντες μετὰ τε ἀργείων καὶ μαντινέων, ἐπολέμουν. καὶ πολλάκις ἀργείων κελευόντων, ὅσον χόντας μόνον ξὺν ὅπλοις ἐς τὴν λακωνικὴν, καὶ τὸ ἐλάχιστον μέρος σφῶν δῄωσαντας ἀπελθεῖν οὐκ ἤθελον. τότε δὴ Ευθοδώρου καὶ λαμπιδίου καὶ Δημάρατου ἀρχόντων, ἀποβαίνοντες ἐς ἐπίδαυρον τὴν λιμηράν καὶ πρασιάν, καὶ ὅσα ἄλλα ἐδῄωσαν τῆς γῆς, καὶ τοῖς λακεδαιμονίοις ἤδη προφάσιον μᾶλλον τὴν ἀρχὴν ἐς τοὺς ἀθηναίους, τοῦ ἀμύνεσθαι ἐποίησαν. αὖ χωρησάντων δὲ τῶν ἀθηναίων ἐκ τοῦ ἄργους τοῖς ναυσὶ, καὶ τῶν λακεδαιμονίων, οἱ ἀργεῖοι ἐσβαλόντες ἐς τὴν φλιασίαν, τῆς τε γῆς αὐτῶν ἔτεμον, καὶ ἀπέκλειναν πινας, καὶ ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου.

Περιεωρῶντο. ἤγουν κατεφρόνουν.

Καὶ κύρωσις μὲν. βεβαίωσις τῆς φιλιώσεως. Πρὸς τὲ κεῖνον. τὸν νικίαν.

Ἐπὶ πασι τὸ ἐφόβουμένοι. δυσὶ εἰς μὲν σύμφωνοι δὲ.

Περιπροῖσθ. σῶσαι. Μέγας κατὰ βορέαν ἔκνικος. ἤγουν κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ βορέου. οὐχ ὁ κόλπος, ἀλλ' ὁ αἰγαῖος. τὸ δὲ ἔκνικος, ἤτοι τάσιμος ὢν, καὶ δίνεκεν ὡς καὶ τἄσιν αὐέμου λέγομεν. ἢ κατὰ αὐτὸν βορᾶν.

Προσμίσγει. ἐλλιμενίζει.

Ἐπεσκεύαζεν. ἤγουν αὐεκαίνιζεν.

Ὑπῆρε δὲ τὸ πλῆθος. καταφρόνησε.

Καὶ τὸ ἐλάχιστον. ἤγουν καὶ ἐπὶ ἐλαχίστου. Ἀποβαίνοντες. ἤγουν οἱ ἀθηναῖοι. Εὐπροφάσιον. εὐάφορμον.

δ Ιαπυνθυνθύσωσιν εἰσπλεῦσαι. πειραθῶσι διακινδυνεύουσιν εἰσπλεῦσαι. Καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐκείνους. τοὺς ἰμεραίους δηλονότι. Καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς. καλὸν ἐφαίνη. Οὕτω παρουσῶν. ἤτοι οὕτω παρουσῶν ἐν τῷ ῥηγίῳ, ἢ οὕτω παρουσῶνες τὸ ῥήγιον. Ας ὁ νικίας ὅμως συνθαιόμενος. τὸ ὅμως διὰ τοῦτο πρόσκειται, ὅπι ἐν τῇ ἑκτῇ ὀλιγωρεῖν ἔφη τὸν νικίαν τῆς φυλακῆς τοῦ καταπλου τελοποννησίου. φθάσαντες δέ. πρλαβόντες.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΕΒΔΟΜΗ.

Ανείλκυσαν ἐν ἰμβρᾳ. αὐτὴ τοῦ ἐν λιμένι τῆς ἰμβρας.

Δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Γυλίππου, ἐκ τοῦ ταράντος ἐπεὶ ἐπεσκεύασαν τὰς ναῦς, παρέπλευσαν ἐς λοκροὺς τοὺς ἐπιζεφυρίους. ὁ καὶ συνθαιόμενοι σαφέστερον ἤδη ὅτι οὐ πανπελῶς σωθήσεσθαι ἐτετειχισμένοι σὺν ἀκροπόλει ἦσαν, ἀλλ' ἐπὶ οἵου τε καὶ τὰς ἐπιπολας τραπεσόμενοι ἐσελθεῖν, ἐβουλεύοντο εἴ τι ἐν δεξιᾷ λαβόντες τὴν Σικελίαν διακινδυνεύσωσιν ἐσπλεῦσαι. εἴ τ' ἐν ἀριστερᾷ ἐς ἰμβραν πρῶτον πλεύσαντες καὶ αὐτοὺς τε ἐκείνους, καὶ τραπὰν ἄλλην προσλαβόντες, οὓς αὖ πείθωσι, κατὰ γῆν ἐλθωσι. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς ἰμβρας πλεῖν. ἄλλως τε καὶ τὴν ἀπικὴν τεσσάρων νεῶν, οὕτω παρουσῶν ἐν τῷ ῥηγίῳ, ἃς ὁ Νικίας ὅμως συνθαιόμενος αὐτοῖς ἐν λοκροῖς εἶναι ἀπέστειλε. φθάσαντες δὲ τὴν φυλακὴν ταύτην παραπλεύσαντες δὲ τοῦ πορθμοῦ. καὶ ἔχοντες ῥηγίῳ καὶ μεσσήνῃ, ἀφικνοῦνται ἐς ἰμβραν. ἐκεῖ δὲ ὄντες, τούς τε ἰμεραίους ἐπῆεσαν ξυμπολεμεῖν, καὶ αὐτούς τε ἐπεσθαι. καὶ τοῖς ἐκ τῆς νεῶν τῆς ὀφετέρων ναύταις ὅσοι μὴ εἶχον ὅπλα παραχεῖν. τὰς γὰρ ναῦς ἀνείλκυσαν ἐν ἰμβρᾳ. καὶ τοὺς σελινουντίους πέμψαντες ἐκέλευον ἀπαντᾶν πανστρατιᾷ, ἐς τὸ χωρίον. πέμψειν δέ τινα αὐτοῖς ὑπέσχοντο στρατιὰν οὐ πολλήν. καὶ οἱ γελῷοι καὶ τῆς σικελῶν τινες, οἱ πολὺ πρόθυμότερον προσχωρεῖν ἔτοιμοι ἦσαν τοῦ Αρχωνίδου νεωστὶ τεθνηκότος. ὃς τῆς ταύτης Σικελῶν βασιλεύων τινῶν, καὶ ὢν οὐκ ἀδύνατος, τοῖς Αθηναίοις φίλος ἦν. καὶ τοῦ Γυλίππου ἐκ λακεδαίμονος προθύμως δεκοῦντος ἥκειν. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος ἀναλαβὼν τῶν τε σφετέρων νεωτῶν καὶ βαρβάρων τοὺς ὡπλισμένους ἑξακοσίους μάλιστα, ἰμεραίους δὲ ὁπλίτας καὶ ψιλοὺς ξυναμφοτέρους χιλίους, καὶ ἱππέας ἑκατὸν, καὶ σελινουντίων τινὰς ψιλοὺς, καὶ ἱππέας καὶ γελῴων ὀλίγους, Σικελῶντε ἐς χιλίους τοὺς πάντας, ἐχώρει πρὸς τὰς συρακούσας. οἱ δ' ἐκ τῆς λυκαίδος κορίνθιοι τάς τε ἄλλας ναυσὶν ὡς εἶχον τάχους, ἐβοήθουν. καὶ Γογγύλος εἷς τῆς κορινθίων ἀρχόντων μιᾷ νηὶ τελευταῖος ὁρμηθεὶς πρῶτος μὲν ἀφικνεῖται τὰς συρακούσας. ὀλίγον δὲ πρὸ Γυλίππου. καὶ καταλαβὼν αὐτοὺς πρῶτα μὲν ἀπαλλαγῆς τοῦ πρλέμου μέλλοντας ἐκκλησιάσειν, διεκώλυσέ τε, καὶ παρεθάρσυνε λέγων, ὅτι νῆές τε ἄλλαι ἐπὶ πρασσέλεουσι, καὶ Γύλιππος ὁ Κλεανδρίδου Λακεδαιμονίων ἀπεσταλμένων ἄρχων. καὶ οἱ μὲν συρακούσιοι ἐπερρώσθησάν τε, καὶ τῷ Γυλίππῳ δυθὺς παντρατιᾷ ὡς ἀπαντησόμενοι, ὡπλίσθησαν. ἦσαν γὰρ καὶ ἐγγὺς ὄντα, καὶ ἀπαντῶντο αὐτόν. ὁ δὲ Γύλιππος, τό τε τεῖχος ἐν τῷ παρόδῳ τῆς σικελῶν ἑλὼν, καὶ ξυνταξάμενος ὡς ἐς μάχην, ἀφικνεῖται ἐς τὰς ἐπιπολάς. καὶ ἀναβὰς κατὰ τὸν δυρύηλον ἦπερ καὶ οἱ Αθηναῖοι, τὸ πρῶτον ἐχώρει μετὰ τῆς συρακουσίων, ἐπὶ τὸ τεῖχισμα τῆς Αθηναίων. ἔτυχε δὲ καταπαύσας τὸ κωμοῦ ἐλθὼν, ἐν ᾧ ἐπὶ μὲν ἡ ὀκτωκαιδέκατος ἤδη ἐτέτελεστο τοῖς Αθηναίοις ἐς τὸν μέγαν λιμένα διῃρημένον τεῖχος, πλὴν κατὰ βραχύτι, τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν. τοῦτο δ' ἔτι ὡκοδόμουν. τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου πρὸς τὸν τρωγίλον ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν, λίθοι τε παραβεβλημένοι τῷ μέσῳ ἤδη ἦσαν. καὶ ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα. τὰ δὲ, καὶ ὑξειργασμένα κατελείφθη. παρατοσοῦτον μὲν αἱ συρακούσαι ἦλθον κινδύνου. οἱ δὲ Αθηναῖοι ἀφνιδίως τοῦ τε Γυλίππου, καὶ τῆς συρακουσίων σφίσιν ἐπιόντων, ἐθορυβήθησαν μὲν πρῶτον, παρετάξαντο δὲ. ὁ δ', θέμωνος τὰ ὅπλα ἐγγὺς, κήρυκα πρὸς πέμπει αὐτοῖς λέγοντα, εἰ βούλονται ὑξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας,

Ες πι χωρίον. ὡρισμένον δηλονότι.

Καταλαβὼν αὐτούς. τοὺς συρακουσίους. Καὶ ἐγγὺς ὄντα. τῆς συρακουσίων δηλονότι.

Ηθαύοντο αὐτόν. αὐτὴ τοῦ ἤκουον.

Κατὰ βραχύτι. βαρυτόνως τινὲς ἀναγινώσκουσιν, ἵνα μὴ τὸ ὀλίγον, ἀλλὰ τὸ πεπρωμένες ἀκούηται. τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου. κατὰ τὸ ἄλλο μόρος τοῦ τείχους τῆς συρακουσίων. κύκλον δὲ τὸ τῆς συρακουσίων τεῖχος νῦν λέγει.

Λίθοι τε παραβεβλημένοι. ἤγουν παρερριμμένοι πρὸς οἰκοδομίαν.

Τῷ μέσῳ ἤδη ἦσαν. ἤτοι τῷ πλέονι μόρει τοῦ κύκλου.

Ο δὲ, θέμωνος τὰ ὅπλα. ὁ γύλιππος.

πᾶσι τε ἡμερῶν, λαβόντες τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἕτοιμος εἶναι ἀπάνδεσθαι. οἱ δέ, ἐν ὀλιγωρίᾳ τε ἐποιοῦντο, καὶ οὐδὲν ἀποκρινάμενοι, ἀπέπεμψαν. καὶ μετὰ τοῦτο ἀν παρεσκευάζοντο ἀλλήλοις ὡς ἐς μάχην. καὶ ὁ Γύλιππος ὁρῶν τοὺς συρακουσίους παρασκομμόους, καὶ οὐ ῥᾳδίως ξυντασσομμόους, ἐπῆγε τὸ στράτευμα ἐς τὴν βύρυχωρίαν μᾶλλον. καὶ ὁ Νικίας οὐκ ἐπῆγε τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ πρὸς τῷ ἑαυτοῦ τείχει. ὡς δ' ἔγνω ὁ Γύλιππος οὐ προσιόντας αὐτοὺς, ἀπῆγαγε τὴν στρατιὰν, ἐπὶ τὴν ἄκραν τὴν τεμενίτιν καλουμένην, καὶ αὐτοῦ ἡσύχασαν. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἄγων, τὴν μὲν πρώτην τῆς στρατιᾶς, παρέταξε πρὸς τὰ τείχη τὰ Ἀθηναίων. ὅπως μὴ ἐπιβοηθοῖεν ἄλλοσε. μέρος δέ τι πέμψας πρὸς τὸ φρούριον τὸ λάβδαλον αἱρεῖ. καὶ ὅσους ἔλαβεν ἐν αὐτῷ πάντας ἀπέκτεινεν. ἦν δὲ οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις ὁ χωρίον. καὶ τριήρεις τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἁλίσκεται ταῖς Ἀθηναίων ὑπὸ τὴν συρακουσίων ἐφορμοῦσα τῷ λιμένι. καὶ μετὰ ταῦτα ἐτείχιζον οἱ συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, διὰ τὴν ἐπιπολῆς, ἀπὸ τῆς πόλεως ἀρξάμενοι ἄνω πρὸς τὸ ἐγκάρσιον τεῖχος ἀπιόντι. ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μὴ δύναιντο κωλῦσαι, μή κ' ποιοῖ τι ὧν ἀπετείχισαν. καὶ οἱ, τε Ἀθηναῖοι ἀναβεβήκεσαν ἤδη ἄνω τὸ ἐπιθαλάσσιον τεῖχος ἐπιπολέσαντες, καὶ ὁ Γύλιππος ἦγε γάρ τι τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ τείχους ἀσθενές, νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν, ἐπῆγε πρὸς αὐτό. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἔτυχον γὰρ ἔξω αὐλιζόμενοι, ὡς ἤσθοντο αὐτὸν ἐπιόντα. ὁ δὲ, ξύνους, καταταχὺς ἀπῆγε τοὺς σφετέρους πάλιν. ἐποικοδομήσαντες δὲ αὖ τὸ οἱ Ἀθηναῖοι ὑψηλότερον, αὐτοὶ μὲν τὰ αὐτὰ ἐφύλασσον. τοὺς δὲ ἄλλους ξυμμάχους, κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα ἦδη διεπάλαιον ἤπερ ἐμέλλον ἕκαστοι φρουρεῖν. τῷ δὲ Νικίᾳ ἐδόκει, τὸ πρῶτον μὲν καλούμενον τείχισμα, ἔτι δὲ ἄκραν αὐτῶν τῆς πόλεως, ἥπερ προὔχουσα τοῦ μεγάλου λιμένος τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ. καὶ εἰ τειχισθείη, ῥᾴων αὐτῷ ἐφαίνετο ἡ ἔσκομιδὴ ἔσεσθαι. διὰ ἐλάσσονος γὰρ πρὸς τῷ λιμένι τῷ τῶν συρακουσίων ἐφορμήσειν φᾶς, καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν ἐκ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἐπαγωγὰς ποιήσεσθαι, ἵν' πναυτικῷ κινῶνται, προσεῖχέ τε νῦν μᾶλλον τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ. ὁρῶν τὰ ἐκ τῆς γῆς σφίσιν. ἐπεὶ δὲ ἡ Γύλιππος ἥκειν ἀπελπιστότερα ὄντα. διακομίσας οὖν στρατιὰν καὶ τὰς ναῦς, ὄξε τείχισε τρία φρούρια. καὶ ἐν αὐτοῖς τὰ πλεῖστα ἔκειτο. καὶ τὰ πολλὰ ἤδη ἐκεῖ τὰ μεγάλα ὥρμει. καὶ αὐτὰ χείμαννες. ὥστε καὶ τὴν πλήρωμάτων οὐ χήκιστα τότε πρῶτον κακῶς ἐγένετο. τῷ τε γὰρ ὕδατι παραίφνης ἐχρώμενοι καὶ οὐκ ἐγγύθεν. καὶ ἅμα φρυγανισμοὶ ἅμα ὁπότε ἐξέλθοιεν οἱ ναῦται ὑπὸ τὴν ἱππέων τὴν συρακουσίων κρατούντων τῆς γῆς, διεφθείροντο. τρίτον γὰρ μέρος τὴν ἱππέων τοῖς συρακουσίοις διὰ τοὺς ἐν τῷ πνιμμυρίῳ, ἵνα μὴ κακουργήσαντες ἐξίοιεν, ἅπαν τῇ ἐν τῷ ὀλυμπιείῳ πολίχνῃ ἐτετάχατο. ἐσυνθαμίζετο δὲ καὶ τὰς λοιπὰς τὴν κορινθίων ναῦς προσπλεούσας ὁ Νικίας, καὶ πέμπει ἐς φυλακὴν αὐτὴν, ἑκοσὶ ναῦς. αἷς ἔρηντο περὶ τελοχρουὺς καὶ ξήνιον, καὶ τὴν προσβολὴν τῆς Σικελίας ναυλοχεῖν αὐτάς. ὁ δὲ Γύλιππος ἅμα μὲν ἐτείχιζε τὸ διὰ τὴν ἅπαν πολῶν τεῖχος, τοῖς λίθοις χώμωμος οὓς οἱ Ἀθηναῖοι προσπαρεβάλοντο σφίσιν. ἅμα δὲ παρέπασσεν ἐξάγων ἀεὶ πρὸ τοῦ τὰ χίσματος τοῖς συρακουσίοις, καὶ τοῖς ξυμάχοις. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὖ τε παρετάσσοντο. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξε Γυλίππῳ καιρὸς εἶναι, ἦρχε τῆς ἐφόδου, καὶ ἐν χερσὶ γενόμενοι ἐμάχοντο μεταξὺ τὰ χισμάτων ἥ τε τῆς ἵππου τῶν συρακουσίων καὶ τῶν ξυμμάχων, οὐδεμία χρῆσις ἦν. καὶ νικηθέντων τῶν συρακουσίων καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ νεκροὺς ὑποστρόνδους ἀνελομένων, καὶ τῶν Ἀθηναίων τροπαῖον στησάντων, ὁ Γύλιππος ξυγκαλέσας τὸ στράτευμα, οὐκ ἔφη τὸ ἁμάρτημα ἐκείνων, ἀλλ' αὐτοῦ γενέσθαι. τῆς γὰρ ἵππου καὶ τῶν ἀκοντιστῶν τὴν ὠφέλειαν, τῇ τάξει ἐν τοῖς λίθοις τὴν τειχῶν κωλύσας ἀφελέσθαι. νῦν οὖν αὖθις ἐπάξειν, καὶ διανοεῖσθαι οὕτως ἐκέλευεν αὐτοῖς, ὡς τῇ μὲν παρασκευῇ οὐκ ἔλασσον ἔχοντας. τῇ δὲ γνώμῃ οὐκ ἀνεκτὸν ἐσόμενον, ἢ μὴ ἀξιώσουσι τελοποννήσιοί τε ὄντες καὶ δωριεῖς ἰώνων καὶ νησιωτῶν καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες, ἐξελάσασθαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ μεταπαύσας ἐπὶ καιρὸς ἦν, αὖθις ἐπῆγεν αὐτούς. ὁ δὲ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι γομίζοντες καὶ ἐκεῖνοι ἢ μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἄρχειν, ἀναλκαῖον ἢ σφίσι μὴ πλοῦς ἐφορμοῦσα τῷ λιμένι. τῷ μεγάλῳ. καὶ μετὰ ταῦτα ἐτείχιζον οἱ συρακούσιοι. ἐν τῇ ἔκτῃ δὲ ἡμέρᾳ τριήρεσιν ἅπασιν πλὴν πεντήκοντα πανστρατιᾷ ἐπὶ τὸ ἐπιπολῆς τεῖχος τῶν Ἀθηναίων. ἀναβεβήκεσαν. ἀπανεχωρήκεσαν. καὶ ἅμα τειχιζόμενον. τειχισθέντος δὲ μνημείου, ἐφόρμισιν αὖ πόθεν δι' ὀλίγου χωρίου ἔσεσθαι. ῥοὸς ᾧ λιμένι. λιμένα μὲν τὸ συρακουσίων πνιμμόον, τὸ μέγα λέγει. Ἦν πναυτικῷ κινῶνται. ἢν πι κατὰ θάλασσαν περικινῶσιν οἱ συρακούσιοι. Ἀνελπιστότερα ὄντα τοῦ δύνασθαι διὰ λογόπνιχα. Ὡς τῇ μὲν παρασκευῇ. ἀμφίβολον, πότερον οὐκ ἔλαττον νῦν παρασκευάσασθαι, ἢ ὅτε τὸ πρώτερα μάχῃ, ἢ οὐκ ἔλαττον τῶν Ἀθηναίων παρασκευάσασθαι. ὃ καὶ μᾶλλον. τῇ δὲ γνώμῃ. τῷ σκοπῷ.

Καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων. ἤγουν χιδαίων.

Καὶ ἢ ἐκεῖνοι μὴ ἐθέλοιεν. οἱ πρὸ τοῦ γύλιππον.

Εἶναι σφίσι. τοῖς Ἀθηναίοις.

παροικοδομοῦμεν τὸ τεῖχος. ἦδη καὶ ὅσον οὐ παρελήλυθε τὴν τῶν Ἀθηναίων τεῖχος πολυτὴν ἐκείνων τεῖχος, καὶ ἂν προέλθωμεν, παυτὸν ἦδη ἐποίει αὐτοῖς. νικᾶν τε μαχομένοις διαφανὲς καὶ μὴ δὲ μάχεσθαι. αὐτεπιμένοντας δὲ τοῖς συρακουσίοις, καὶ ὁ Γύλιππος τὸν μὲν ὁ πλίτας ἔξω τοῦ τείχους μᾶλλον ἢ πρότερον προεξαγαγὼν, ξυνέσπασεν αὐτοῖς. τοὺς δ' ἱππέας καὶ τοὺς ἀκοντιστὰς, ἐκ παραγίου τάξας τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὴν δύρυχωρίαν, ἢ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐξαγαγεῖν ἔλαγον καὶ προσβαλόντες οἱ ἱππῆς ἐν τῇ μάχῃ τῷ δουρυμαχικέρα τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ καὶ τοῖς ἦν, ἔτρεψαν. καὶ διὰ ταχέων καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ὑπὸ τοῦ συρακουσίων, κατεράχθη ἐς τὰ τείχισματα. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ νυκτὶ, ἔφθασαν παροικοδομήσαντες. καὶ παρελθόντες τὴν τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομίαν, ὡς τε μηκέτι μηδὲ παυτὶ κωλύεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐκείνους τε, καὶ πάντα πάντων ἀπεστερηκέναι. εἰ καὶ κρατοῖεν μάχῃ ἔτι σφᾶς ἀπροτείχιστα, μετὰ δὲ τοῦτο τῶν κορινθίων νῆες, καὶ ἀμπρακιωτῶν καὶ λευκαδίων ἐσεπλεύσαν αἱ ὑστερόλοιποι δώδεκα λαβοῦσαι τὴν τῶν Ἀθηναίων φυλακήν. ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἐρασινίδης κορίνθιος. καὶ ξυνετείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς συρακουσίοις, μέχρι τοῦ ἐγκαρσίου τείχους. καὶ ὁ Γύλιππος ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ὡς στρατείαν τιν' ᾤχετο, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν ξυλλέξων, καὶ τὴν πόλεως ἅμα προσαξόμενος, εἴ τις ἀμὴ πρόθυμος ἦν, ἢ πάντα πάσαν ἐπαφεστήκει τῷ πολέμου. πρέσβεις τε ἄλλοι τῶν συρακουσίων καὶ κορινθίων ἐς λακεδαίμονα καὶ κόρινθον ἀπεστάλησαν. ὅπως στρατιὰ ἔτι πορευθῇ. τρόπῳ ᾧ αὖ ἐνόλκασιν, ἢ πῃοῖς, ἢ ἄλλως ὅπως αὖ προχωρῇ. ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ὄντων μεταπεμπομένων. οἱ τε συρακούσιοι ναυτικὸν ἐπηέρουν, καὶ αὐτεπειρῶντο. ὡς καὶ τῷ ὄντι χειρώσοντες, καὶ ἐς τἄλλα πολὺ ἐπῆρξαντο. ὁ δὲ Νικίας αὖθ' ὁμῶς ὅτι, καὶ ὁρῶν καθ' ἡμέραν ὄντα δυσπορίαν τὴν τε τοῦ πολεμίου ἰσχὺν καὶ τὴν ὀφετέραν ἀπορίαν, ἐπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλοντας. πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε καθ' ἕκαστα τὰ γιγνόμενα. μάλιστα δὲ καὶ τότε νομίζων ἐνδεεῖς τε εἶναι, καὶ ἦν μὴ ὡς τάχιστα, ἢ σφᾶς μεταπέμψωσιν, ἢ ἄλλοις μὴ ὀλίγοις ἀπορτέλλουσιν, οὐδεμίαν ἔτι σωτηρίαν. φοβούμενος δὲ μὴ οἱ πεμπόμενοι, ἢ κατὰ τὴν λεγθεῖσαν ἀδυναμίαν, ἢ καὶ γνώμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι, ἢ τῷ ὄχλῳ πρὸς χάριν πλέοντες, οὐτὰ ὄντα ἀπαγγείλωσιν, ἔγραψεν ἅπερ ἐνόμιζεν οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, μαθόντας τὰ Ἀθηναίοις βουλεύσασθαι, πρὸς τὴν ἀλήθειαν. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἔχοντο φέροντες, οὐδὲν ἀπέστειλε τὰ γράμματα, καὶ ὅσα ἔδοξε αὐτοῖς εἰπεῖν. ὁ δὲ, τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς ἦν ὅπως ἔχων, καὶ δι' ἐκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι, καὶ δυοῖν στρατηγὸς Ἀθηναίων, μετὰ Περδίκκου στρατεύσας ἐπὶ ἀμφίπολιν βραχεῖ πολλοῖς, τὴν μὲν πόλιν οὐχ εἷλεν. ἐς δὲ τὸ ὄρυμα περικομίσας τριήρεις, ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἐπολιόρκει ὁρμώμενος ἐξ ἡμεραίου. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα τοῦτο.. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἦκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου, ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον. καὶ εἴ τι πέρα ἀπεκρίνοντο. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδοσαν. ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς πόλεως, παρελθὼν, ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις, δηλοῦσαν τοιάδε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΙΚΙΟΥ, ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

» Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα ὦ Ἀθηναῖοι ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἐπιστολαῖς ἴστε. νῦν δὲ
» καιρὸς οὐκ ἔστιν μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμὲν βουλεύσασθαι. κρατήσαντες γὰρ ὑμῶν
» μάχαις ταῖς πλείοσι συρακουσίους, ἐφ' οὓς ἐπεμφθημεν, καὶ παρειχομεν οἰκοδομήσα-
» μενοι, ἐν οἷς πρώην ἐσμὲν, ἦλθε Γύλιππος λακεδαιμόνιος στρατιὰν ἔχων ἐκ Πε-
» λοποννήσου, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν. καὶ μάχῃ τῇ μὲν πρώτῃ κατὰ κρά-
» τος ἡμῶν ἡττηθέντες, τῇ δ' ὑστεραίᾳ αἰσπερ καὶ πολλῷ καὶ ἀκοντισταῖς διαφθέντες, ἀνεχωρήσαμεν ἐς
» τὰ τείχη. νῦν δὲ ἡμεῖς μὲν παυσάμενοι τοῦ τείχισμοῦ δὴ δ' ἡμέρας τὰ ἐναντία, καὶ
» συχάζομεν. οὐδὲ γὰρ ξυμφέρει τῇ στρατιᾷ δυναμιθῆναι χρήσασθαι ἀπαναλωκυίᾳ
» ἃς τῆς φυλακῆς τοῦ τείχους μέρος τι τοῦ ὁπλιτικοῦ. οἱ δὲ, παρὰ κοδομήκασιν ἡμῶν
» τεῖχος ἀπλοῦν. ὥστε μηκέτι ἔτι πολυτείχισαι αὐτοῖς, ἢν μή τις τὸ παρατεί-

παροικοδομοῦμεν τὸ τεῖχος. ἦδη γὰρ καὶ ὅσον οὐ παρελήλυθε τὴν τῶν Ἀθηναίων τεῖχος πολυτὴν ἐκείνων τεῖχος, καὶ ἂν προέλθωμεν, παυτὸν ἦδη ἐποίει αὐτοῖς. νικᾶν τε μαχομένοις διαφανὲς καὶ μὴ δὲ μάχεσθαι. αὐτεπιμένοντας δὲ τοῖς συρακουσίοις, καὶ ὁ Γύλιππος τὸν μὲν ὁπλίτας ἔξω τοῦ τείχους μᾶλλον ἢ πρότερον προεξαγαγὼν, ξυνέσπασεν αὐτοῖς. τοὺς δ' ἱππέας καὶ τοὺς ἀκοντιστὰς, ἐκ παραγίου τάξας τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὴν δύρυχωρίαν, ἢ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐξαγαγεῖν ἔλαγον καὶ προσβαλόντες οἱ ἱππῆς ἐν τῇ μάχῃ τῷ δουρυμαχικέρα τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ καὶ τοῖς ἦν, ἔτρεψαν. καὶ διὰ ταχέων καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ὑπὸ τοῦ συρακουσίων, κατεράχθη ἐς τὰ τείχισματα. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ νυκτὶ, ἔφθασαν παροικοδομήσαντες. καὶ παρελθόντες τὴν τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομίαν, ὡς τε μηκέτι μηδὲ παυτὶ κωλύεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐκείνους τε, καὶ πάντα πάντων ἀπεστερηκέναι. εἰ καὶ κρατοῖεν μάχῃ ἔτι σφᾶς ἀπροτείχιστα, μετὰ δὲ τοῦτο τῶν κορινθίων νῆες, καὶ ἀμπρακιωτῶν καὶ λευκαδίων ἐσεπλεύσαν αἱ ὑστερόλοιποι δώδεκα λαβοῦσαι τὴν τῶν Ἀθηναίων φυλακήν. ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἐρασινίδης κορίνθιος. καὶ ξυνετείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς συρακουσίοις, μέχρι τοῦ ἐγκαρσίου τείχους. καὶ ὁ Γύλιππος ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ὡς στρατείαν τιν' ᾤχετο, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν ξυλλέξων, καὶ τὴν πόλεως ἅμα προσαξόμενος, εἴ τις ἀμὴ πρόθυμος ἦν, ἢ πάντα πάσαν ἐπαφεστήκει τῷ πολέμου. πρέσβεις τε ἄλλοι τῶν συρακουσίων καὶ κορινθίων ἐς λακεδαίμονα καὶ κόρινθον ἀπεστάλησαν. ὅπως στρατιὰ ἔτι πορευθῇ. τρόπῳ ᾧ αὖ ἐνόλκασιν, ἢ πῃοῖς, ἢ ἄλλως ὅπως αὖ προχωρῇ. ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ὄντων μεταπεμπομένων. οἱ τε συρακούσιοι ναυτικὸν ἐπηέρουν, καὶ αὐτεπειρῶντο. ὡς καὶ τῷ ὄντι χειρώσοντες, καὶ ἐς τἄλλα πολὺ ἐπῆρξαντο. ὁ δὲ Νικίας αὖθ' ὁμῶς ὅτι, καὶ ὁρῶν καθ' ἡμέραν ὄντα δυσπορίαν τὴν τε τοῦ πολεμίου ἰσχὺν καὶ τὴν ὀφετέραν ἀπορίαν, ἐπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλοντας. πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε καθ' ἕκαστα τὰ γιγνόμενα. μάλιστα δὲ καὶ τότε νομίζων ἐνδεεῖς τε εἶναι, καὶ ἦν μὴ ὡς τάχιστα, ἢ σφᾶς μεταπέμψωσιν, ἢ ἄλλοις μὴ ὀλίγοις ἀπορτέλλουσιν, οὐδεμίαν ἔτι σωτηρίαν. φοβούμενος δὲ μὴ οἱ πεμπόμενοι, ἢ κατὰ τὴν λεγθεῖσαν ἀδυναμίαν, ἢ καὶ γνώμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι, ἢ τῷ ὄχλῳ πρὸς χάριν πλέοντες, οὐτὰ ὄντα ἀπαγγείλωσιν, ἔγραψεν ἅπερ ἐνόμιζεν οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, μαθόντας τὰ Ἀθηναίοις βουλεύσασθαι, πρὸς τὴν ἀλήθειαν. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἔχοντο φέροντες, οὐδὲν ἀπέστειλε τὰ γράμματα, καὶ ὅσα ἔδοξε αὐτοῖς εἰπεῖν. ὁ δὲ, τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς ἦν ὅπως ἔχων, καὶ δι' ἐκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι, καὶ δυοῖν στρατηγὸς Ἀθηναίων, μετὰ Περδίκκου στρατεύσας ἐπὶ ἀμφίπολιν βραχεῖ πολλοῖς, τὴν μὲν πόλιν οὐχ εἷλεν. ἐς δὲ τὸ ὄρυμα περικομίσας τριήρεις, ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἐπολιόρκει ὁρμώμενος ἐξ ἡμεραίου. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα τοῦτο.. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἦκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου, ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον. καὶ εἴ τι πέρα ἀπεκρίνοντο. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδοσαν. ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς πόλεως, παρελθὼν, ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις, δηλοῦσαν τοιάδε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΙΚΙΟΥ, ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

» Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα ὦ Ἀθηναῖοι ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἐπιστολαῖς ἴστε. νῦν δὲ
» καιρὸς οὐκ ἔστιν μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμὲν βουλεύσασθαι. κρατήσαντες γὰρ ὑμῶν
» μάχαις ταῖς πλείοσι συρακουσίους, ἐφ' οὓς ἐπεμφθημεν, καὶ παρειχομεν οἰκοδομήσα-
» μενοι, ἐν οἷς πρώην ἐσμὲν, ἦλθε Γύλιππος λακεδαιμόνιος στρατιὰν ἔχων ἐκ Πε-
» λοποννήσου, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν. καὶ μάχῃ τῇ μὲν πρώτῃ κατὰ κρά-
» τος ἡμῶν ἡττηθέντες, τῇ δ' ὑστεραίᾳ αἰσπερ καὶ πολλῷ καὶ ἀκοντισταῖς διαφθέντες, ἀνεχωρήσαμεν ἐς
» τὰ τείχη. νῦν δὲ ἡμεῖς μὲν παυσάμενοι τοῦ τείχισμοῦ δὴ δ' ἡμέρας τὰ ἐναντία, καὶ
» συχάζομεν. οὐδὲ γὰρ ξυμφέρει τῇ στρατιᾷ δυναμιθῆναι χρήσασθαι ἀπαναλωκυίᾳ
» ἃς τῆς φυλακῆς τοῦ τείχους μέρος τι τοῦ ὁπλιτικοῦ. οἱ δὲ, παρὰ κοδομήκασιν ἡμῶν
» τεῖχος ἀπλοῦν. ὥστε μηκέτι ἔτι πολυτείχισαι αὐτοῖς, ἢν μή τις τὸ παρατεί-

παροικοδομοῦμεν τὸ τεῖχος. ἦδη γὰρ καὶ ὅσον οὐ παρελήλυθε τὴν τῶν Ἀθηναίων τεῖχος πολυτὴν ἐκείνων τεῖχος, καὶ ἂν προέλθωμεν, παυτὸν ἦδη ἐποίει αὐτοῖς. νικᾶν τε μαχομένοις διαφανὲς καὶ μὴ δὲ μάχεσθαι. αὐτεπιμένοντας δὲ τοῖς συρακουσίοις, καὶ ὁ Γύλιππος τὸν μὲν ὁπλίτας ἔξω τοῦ τείχους μᾶλλον ἢ πρότερον προεξαγαγὼν, ξυνέσπασεν αὐτοῖς. τοὺς δ' ἱππέας καὶ τοὺς ἀκοντιστὰς, ἐκ παραγίου τάξας τῶν Ἀθηναίων, κατὰ τὴν δύρυχωρίαν, ἢ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐξαγαγεῖν ἔλαγον καὶ προσβαλόντες οἱ ἱππῆς ἐν τῇ μάχῃ τῷ δουρυμαχικέρα τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ καὶ τοῖς ἦν, ἔτρεψαν. καὶ διὰ ταχέων καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ὑπὸ τοῦ συρακουσίων, κατεράχθη ἐς τὰ τείχισματα. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ νυκτὶ, ἔφθασαν παροικοδομήσαντες. καὶ παρελθόντες τὴν τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομίαν, ὡς τε μηκέτι μηδὲ παυτὶ κωλύεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐκείνους τε, καὶ πάντα πάντων ἀπεστερηκέναι. εἰ καὶ κρατοῖεν μάχῃ ἔτι σφᾶς ἀπροτείχιστα, μετὰ δὲ τοῦτο τῶν κορινθίων νῆες, καὶ ἀμπρακιωτῶν καὶ λευκαδίων ἐσεπλεύσαν αἱ ὑστερόλοιποι δώδεκα λαβοῦσαι τὴν τῶν Ἀθηναίων φυλακήν. ἦρχε δὲ αὐτῶν Ἐρασινίδης κορίνθιος. καὶ ξυνετείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς συρακουσίοις, μέχρι τοῦ ἐγκαρσίου τείχους. καὶ ὁ Γύλιππος ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ὡς στρατείαν τιν' ᾤχετο, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν ξυλλέξων, καὶ τὴν πόλεως ἅμα προσαξόμενος, εἴ τις ἀμὴ πρόθυμος ἦν, ἢ πάντα πάσαν ἐπαφεστήκει τῷ πολέμου. πρέσβεις τε ἄλλοι τῶν συρακουσίων καὶ κορινθίων ἐς λακεδαίμονα καὶ κόρινθον ἀπεστάλησαν. ὅπως στρατιὰ ἔτι πορευθῇ. τρόπῳ ᾧ αὖ ἐνόλκασιν, ἢ πῃοῖς, ἢ ἄλλως ὅπως αὖ προχωρῇ. ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ὄντων μεταπεμπομένων. οἱ τε συρακούσιοι ναυτικὸν ἐπηέρουν, καὶ αὐτεπειρῶντο. ὡς καὶ τῷ ὄντι χειρώσοντες, καὶ ἐς τἄλλα πολὺ ἐπῆρξαντο. ὁ δὲ Νικίας αὖθ' ὁμῶς ὅτι, καὶ ὁρῶν καθ' ἡμέραν ὄντα δυσπορίαν τὴν τε τοῦ πολεμίου ἰσχὺν καὶ τὴν ὀφετέραν ἀπορίαν, ἐπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλοντας. πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε καθ' ἕκαστα τὰ γιγνόμενα. μάλιστα δὲ καὶ τότε νομίζων ἐνδεεῖς τε εἶναι, καὶ ἦν μὴ ὡς τάχιστα, ἢ σφᾶς μεταπέμψωσιν, ἢ ἄλλοις μὴ ὀλίγοις ἀπορτέλλουσιν, οὐδεμίαν ἔτι σωτηρίαν. φοβούμενος δὲ μὴ οἱ πεμπόμενοι, ἢ κατὰ τὴν λεγθεῖσαν ἀδυναμίαν, ἢ καὶ γνώμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι, ἢ τῷ ὄχλῳ πρὸς χάριν πλέοντες, οὐτὰ ὄντα ἀπαγγείλωσιν, ἔγραψεν ἅπερ ἐνόμιζεν οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, μαθόντας τὰ Ἀθηναίοις βουλεύσασθαι, πρὸς τὴν ἀλήθειαν. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἔχοντο φέροντες, οὐδὲν ἀπέστειλε τὰ γράμματα, καὶ ὅσα ἔδοξε αὐτοῖς εἰπεῖν. ὁ δὲ, τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς ἦν ὅπως ἔχων, καὶ δι' ἐκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι, καὶ δυοῖν στρατηγὸς Ἀθηναίων, μετὰ Περδίκκου στρατεύσας ἐπὶ ἀμφίπολιν βραχεῖ πολλοῖς, τὴν μὲν πόλιν οὐχ εἷλεν. ἐς δὲ τὸ ὄρυμα περικομίσας τριήρεις, ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἐπολιόρκει ὁρμώμενος ἐξ ἡμεραίου. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα τοῦτο.. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἦκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου, ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον. καὶ εἴ τι πέρα ἀπεκρίνοντο. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδοσαν. ὁ δὲ γραμματεὺς τῆς πόλεως, παρελθὼν, ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις, δηλοῦσαν τοιάδε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΙΚΙΟΥ, ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

» Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα ὦ Ἀθηναῖοι ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἐπιστολαῖς ἴστε. νῦν δὲ
» καιρὸς οὐκ ἔστιν μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμὲν βουλεύσασθαι. κρατήσαντες γὰρ ὑμῶν
» μάχαις ταῖς πλείοσι συρακουσίους, ἐφ' οὓς ἐπεμφθημεν, καὶ παρειχομεν οἰκοδομήσα-
» μενοι, ἐν οἷς πρώην ἐσμὲν, ἦλθε Γύλιππος λακεδαιμόνιος στρατιὰν ἔχων ἐκ Πε-
» λοποννήσου, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν. καὶ μάχῃ τῇ μὲν πρώτῃ κατὰ κρά-
» τος ἡμῶν ἡττηθέντες, τῇ δ' ὑστεραίᾳ αἰσπερ καὶ πολλῷ καὶ ἀκοντισταῖς διαφθέντες, ἀνεχωρήσαμεν ἐς
» τὰ τείχη. νῦν δὲ ἡμεῖς μὲν παυσάμενοι τοῦ τείχισμοῦ δὴ δ' ἡμέρας τὰ ἐναντία, καὶ
» συχάζομεν. οὐδὲ γὰρ ξυμφέρει τῇ στρατιᾷ δυναμιθῆναι χρήσασθαι ἀπαναλωκυίᾳ
» ἃς τῆς φυλακῆς τοῦ τείχους μέρος τι τοῦ ὁπλιτικοῦ. οἱ δὲ, παρὰ κοδομήκασιν ἡμῶν
» τεῖχος ἀπλοῦν. ὥστε μηκέτι ἔτι πολυτείχισαι αὐτοῖς, ἢν μή τις τὸ παρατεί-

αθέντες αἰεχωρίσαμεν ἐπικρύψαντες τοὺς αἰαιρεθέντας ἵνα ἡ αὐτομολία ἀφέλιμος ἡμῖν ᾖ καὶ βοήθεια. Τοῦ περιτειχίσμου. Τὸ συρακουσίων ὅλον ὅπως. Ἀπαναλωκέναι. Τὰ γὰρ ὅπλα τινὲς, πρὸς τὸ φυλάττειν ἦσαν τὰ τείχη. Τὸ παρατείχισμα. Τὸ συρακουσίων ὅλον ὅπως. Πολιορκεῖσθαι. Πολιορκεῖσθαι μᾶλλον, ἢ πολιορκεῖν, ὅλως τὸ ἔργον καὶ τὴν ἵππον, καὶ παρορμητικὸν τὸ ἐμφθῆναι βοήθειαν, δι' ἧς σωθήσονται. Τὸ δὲ ἀπορρεῖλαι πρὸς τὸ πολὺ ἀνῆκον ἔγκειται ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, καὶ τὸ τὸν γυλίππου τὰς πόλεις ἀπαρρεῖσθαι αὐτοῖς συμπολεμεῖν, τὴν αὐτῶν πλείστην στρατιὰν πεζήν τε, καὶ ναυτικὴν τὴν παρεῖναι ἐξαπορρεῖλαι. Κατὰ γῆν τοῦτο πάσχειν. ἐν τῷ κατὰ

γῆν μέρει ἡττᾶσθαι,

χισμα τοῦτο πολλῇ στρατιᾷ ἐπελθών, ἑλὼν ξυμβεβηκέ τε πολιορκεῖν ὁκοῦντας
ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον ὅσα γε κατὰ γῆν τοῦτο πάσχειν. οὐδὲ γὰρ τῆς χώ-
ρας ἔτι πολὺ διὰ τοὺς ἱππέας ἐξερχόμεθα. πεζομφασὶ δὲ, καὶ ἐς Πελοπόννησον
πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατιὰ. καὶ ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλις, Γύλιππος οἴχεται.
τὰ μὲν, καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν, ὅσαι νῦν ἡσυχάζουσιν. ἀπὸ δὲ τῆδε ἔτι, καὶ στρα
τιὰ πεζήν. καὶ ναυτικοῦ παρασκευὴν ἣν δύνηται ἄγων. διανοοῦνται γὰρ ὡς ἐγὼ
πυνθάνομαι. πρός τε πεζῷ ἅμα τῶν τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν. καὶ ταῖς ναυσὶ κατὰ
θάλασσαν. καὶ δεινὸν μὴ ἐνίμιν δόξῃ εἶναι, ὅτι καὶ κατὰ θάλασσαν. τὸ γὰρ
ναυτικὸν ἡμῶν ὥσπερ καὶ ἐκεῖνοι πυνθάνονται, τὸ μὲν πρῶτον ἤκμαζε καὶ τῶν νεῶν
τῇ ξηρότητι καὶ τῶν σωμάτων τῇ σωτηρίᾳ. νῦν δὲ αἱ τενῆες διάβροχοι γε-
γόνασιν καὶ θαλασσοδύουσα, καὶ τὰ σώματα ἔφθαρται. τὰ μὲν γὰρ νεῶς
οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαφύλαξαι. διὰ τὸ αὐτοπαλους καὶ τῷ σώματι, καὶ ἀεὶ
πλείους τὰς τοῦ πολεμίου οὔσας, ἀεὶ πρόσδοκίαν παρέχθαι, ὡς ἀεὶ σωθησόμενα.
φανερὰ δ' ἐστὶ ἀπορρεῖσθαι καὶ αὐτοῖς χρήσιμος ἐς ἐκείνους, καὶ ἀποζεύξαι
τὰς ὀφελείας μᾶλλον ἐξουσία. οὐ γὰρ ἐφορμοῦσιν ἀλλήλοις. ἡμῖν δὲ ἐκ πολλῆς
ἀνθορμούσας νεῶν, μόλις τοῦτο ὑπῆρχε. καὶ μὴ ἀναγκαζομένοις ὡς νῦν
πάσαις φυλάσσειν. ἢ γὰρ ἀφαιρήσομεν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως, τὰ ἀσθενῆ
δεῖα οὐκ ἔχομεν παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν, χαλεπῶς καὶ νῦν ἐσκομιζόμενοι. τὰ
δὲ σώματα, διὰ τόδε ἐφθάρη τε ἡμῖν, καὶ ἔτι νῦν φθείρεται. τῶν γὰρ ξύλων
μὲν, διὰ φρυγανισμὸν καὶ ἀρτάγην μακρὰν, καὶ ὑδρείαν ὑπὸ τῶν ἱππέων ἀ-
πολλυμένων. οἱ δὲ θεραπεύοντες, ἐπειδὴ ἐς αὐτόπαλα καθεστήκαμεν, αὐτομο-
λοῦσι. καὶ οἱ ξένοι, οἱ μὲν ἀναγκαστοὶ ἐσβαίνουσι, δύεις κατὰ πᾶς πόλις ἀπολωλοῦ-
σιν. οἱ δὲ ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ τὸ πρῶτον ἐπαρθέντες, καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖ-
σθαι μᾶλλον, ἢ μαχεῖσθαι, ἐπειδὴ καὶ παρηγγώμην, ναυτικόν τε δὴ καὶ τἄλλα
ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀθέσιμα ὁρῶσιν, οἱ μὲν, ἐπαυτομολίας προφάσει ἀπέρχονται.
οἱ δὲ, ὡς ἕκαστοι δύνανται πολλὴν δὴ σκηλίαν. ὄντες δ' οἱ καὶ αὐτοὺς ἐμπορευόμενοι
αὐθράποδα ὑπάρχοντα, αὐτημβιβάσαντες ὑπὸ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηράρχους,
τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφέντες αὐτοὺς ἐποίησαν. ἐπιγαμέους δ' ὑμῖν γράφωσι πολλοὺς
ἀκμὴν σώματος. καὶ ὀλίγοι τῶν ναυτῶν, οἱ ἐξορμοῦντες τὲ ναῦν. καὶ ξυνέχον-
τες τὴν εἰρεσίαν. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον, τοῦτο μὴ οἷόν τε ἦναι τοῦ-
τα ἐμοὶ κωλῦσαι τῷ στρατεύειν, χαλεπὰ γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι. καὶ
ὅτι οὐδ' ὅσον οὐ θεν ἔτι σωθησόμεθα τὰς ναῦς ἔχοντες, ὁ τοῖς πολεμίοις πολλα-
χόθεν ὑπάρχει. ἀλλ' αὐάγκη ἀφ' ὧν ἔχοντες ἤλθομεν. τὰ πόντα καὶ ἀπα-
ναλισκόμενα, γίγνεσθαι. αἱ γὰρ νῦν οὖσαι πόλεις ξύμμαχοι, ἀδύνατοι ναίζος
καὶ καταλῦσαι. ἢ δὲ προσγενήσεται ἔτι ἐπὶ τοῖς πολεμίοις, ὥστε τὰ τρέφοντα ἡμᾶς
χωρία τῆς Ἰταλίας, ὁρῶντα ἐν ᾧ τε ἐσμεν, καὶ ὑμῶν μὴ ἔτι βοηθούντων πρὸς ἐκεῖ-
νους χωρῆσαι, διὰ πολεμήσεται αὐτοῖς ἅμα χεῖ ἐκ πολιορκηθέντων ὑμῶν ὁ πόλε-
μος. τοῦτ' ἐγὼ ἤδη μὲν αὖ ἔχον ὑμῖν ἔτερα ἔτι ἔλλειν. οὐ μέν τοι χρήσιμόν τε
ράγε, εἰδέναι σαφῶς ὑμᾶς ἃ δοκᾶτε, τὰ ἐνθάδε βουλεύσασθαι. καὶ ἅμα τὰς φύσεις
ἐπιστάμενος ὑμῶν, ὑβρισμένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούσαι, αὐτωμένων δ' ὕστερον ἦν τι ὑμῖν
ἀποσυμβῇ ὅμοιον ἐκβῇ, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην, δ' ἀληθῆ δηλῶσαι. καὶ νῦν

ἀκμάζει ἡ ναυτικὴ
δύναμις.

Τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον. μείζονα πάντων τὴν ἐπιμονὴν ἀπορίαν ἔχει, τὸ μὴ δύνασθαι ἐμὲ κω-
λύειν τὰ ἁμαρτήματα. χαλεπὰ γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι. αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον ἐνεργητικὸν εἶναι δ'
ἄρξαι. Ἐπισωθησόμεθα. τὰ σωθησόμενα αἰὰ σωθήσομεν. Διαπολεμήσεται. αὐτὴ τοῦ καταργασθήσε-
ται. Ἀσφαλέστερον ἡγησάμην. συμφέρον κατὰ τὴν βούλησιν.

Ως ἐφ' ἁμὲν ἥλθομεν. αὐτὴ τοῦ ὧν ἕνεκα ἥλθομεν. Ἀτασθαλίαι. ἥγουν συναγεται. εἰς ὁμόνοιαν ἔρχεται. Μὴ δὲ πρὸς τοὺς ἐνθάδε πολεμίους. μὴ δὲ πρὸς τοὺς ἐνθάδε πολεμίους αὐτέχειν αὐταρκούντων, ἤτοι δυναμένων. Ἀξιῶ δ' ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν. αὐτὴ τοῦ, ἀξιός εἰμι συγγνώμης ἂν τυγχάνειν.

Τὰ μὲν, λήσουσιν ὑμᾶς. ἀκόλουθον ἦν τῷ προκειμένῳ, τῷ δι' ὀλίγου περιουμένῳ, τὸ, τὰ μὲν, λησομένῳ ὑμᾶς, τὰ δὲ, φθησομένῳ. Τὰ δὲ, φθήσονται. ἥγουν μέλλουσι προλαβεῖν. Οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς. ἤγουν ἐξέβαλον. Τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ δύο προσείλοντο. ἥγουν ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς αὐτοῦ, ἥγουν τοῦ νικίου. Καὶ χρήματα αὐτόθεν, καὶ ναῦς. ἀπὸ τῆς συμμαχίας. Ἐπέρρωσαν το. διηγέρθησαν.

Καὶ τὰς ὁλκάδας αὖ. ὅπως τὰς ὁλκάδας τῆς κορινθίων μὴ κωλύσοιεν πλεῖν οἱ ἀθηναῖοι, ὁρμώμενοι ἐκ ναυπακτου.

Ησσον. οἱ ἐν τῇ ναυπακτῳ. αὐτὴ τοῦ οὐδόλως.

Προεδέδοκτο. προεκέκυρατο.

Εναγόντων. ἐμβιβαζόντων, καὶ κινούντων ἂς τοῦτο.

Εσβολῆς γενομένης. τῶν λακεδαιμονίων ἐς τὴν ἀττικήν.

Διακωλυθῆ. ἡ βοήθεια δηλονότι.

Εὐκαθαιρετωτέροις. δυσχερωτέροις.

Ενπονδοῖς. αὐτὴ τοῦ οὐσῶν πονδῶν.

Καὶ ἠρημένου. ἤγουν τεταγμένου, καὶ κεκυρωμένου ὄντος.

Προκαλουμένων. κινούντων.

» ὡς ἐφ' ἁμὲν ἥλθομεν τοπρῶτον, καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν μη
» μεμαθῶν γεγενημένων οὕτω γνώμην ἔχετε. ἐπειδὴ δὲ ἡ Σικελία τε ἅπασα ξυ
» νίσταται, καὶ ἐκ πελοποννήσου ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμος αὐτοῖς, βουλεύεσθε
» ἤδη. ὡς τῆ γε ἐνθάδε, μὴ δὲ τοῖς παροῦσιν αὐταρκούντων. ἀλλ' ἢ τούτους μετα
» πέμπειν δέον, ἢ ἄλλην στρατιὰν, μὴ ἐλάττω ἀπιπέμπειν, καὶ πεζὴν, καὶ
» ναυτικὴν, καὶ χρήματα μὴ ὀλίγα. ἐμοὶ δὲ διαδοχόντινα, ὡς ἀδύνατός ἁμα
» διὰ νόσον νεφρῖτιν παραμένειν. ἀξιῶ δ' ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν. καὶ
» γὰρ ὅτ' ἐρρώμην, πολλὰ ἐν ἡγεμονίας ὑμᾶς οὐ ἐπρίνσα. ὅπ δὲ μέλλετε,
» ἅμα τῷ ἦρι βύθυς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράπετε. ὡς τῆ πολεμίων, τὰ μὲν
» ἐν Σικελίᾳ δι' ὀλίγου περιουμένων, τὰ δ' ἐκ πελοποννήσου, χολαίτερον μὲν
» ὅμως δ' ἤν μὴ προσέχητε τὴν γνώμην, τὰ μὲν, λήσουσιν ὑμᾶς ὥςπερ καὶ
» πρότερον. τὰ δὲ φθήσονται.

Ημὲν τοῦ Νικίου ἀπιστολὴ, τοσαῦτα ἐδήλου. οἱ δὲ Αθηναῖοι ἀκούσαντες αὐτῆς, τὸν μὲν Νικίαν, οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς. ἀλλ' αὐτῷ ἕως αὖ ἕτεροι αἱρεθέντες ξυνάρχοντες ἀφίκωνται, τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ δύο προσείλοντο, Μένανδρον καὶ Εὐθύδημον, ὅπως μὴ μόνος ἐν ἀσθενείᾳ ταλαιπωροίη. στρατιὰ δὲ ἄλλην ἐπιφίσαντο πέμπειν, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικήν. Αθηναίων τε ἐκ καταλόγου, καὶ τῶν ξυμμάχων, καὶ ξυνάρχοντας αὐτῷ εἵλοντο Δημοσθένην τε τὸν Αλκισθένους, καὶ Εὐρυμέδοντα τὸν Θουκλέους. καὶ τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα βύθυς πρὸ ἡλίου τροπαὶς τὰς χειμερινὰς, ἀπέπεμπον ἐς τὴν Σικελίαν, μετὰ δέκα νεῶν. ἄγοντα ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου. καὶ ἅμα ἀγγελοῦντα τοῖς ἐκεῖ, ὅπι ἥξει βοήθεια, καὶ ὡς μελέτω αὐτῶν ἔστω. ὁ δὲ Δημοσθένης ὑπομείνας παρεσκευάζετο τὸν ἔκπλουν, ὡς ἅμα τῷ ἦρι πρησόμενος. στρατιάν τε ἐπαγγέλλων ἐς τοὺς ξυμμάχους. καὶ χρήματα αὐτόθεν καὶ ναῦς καὶ ὁπλίτας ἑτοιμάζων. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὴν πελοπόννησον οἱ Αθηναῖοι εἴκοσι ναῦς. ὅπως φυλάσσοιεν μηδένα ἀπὸ κορίνθου καὶ τῆς πελοποννήσου ἐς τὴν Σικελίαν περαιοῦσθαι. οἱ γὰρ κορίνθιοι, ὡς οἵ τε πρέσβεις αὐτοῖς ἦκον, καὶ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω ἤγγελλον, νομίσαντες οὐκ ἄκαιρον, καὶ τὴν προτέραν πέμψιν τῆς νεῶν προπυθέσθαι, πολλῷ μᾶλλον ἐπερρώοντο καὶ ἐν ὁλκάσι παρεσκευάζοντο. αὐτοί τε ἀποστελοῦντες ὁπλίτας ἐν τῇ Σικελίᾳ. καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πελοποννήσου οἱ λακεδαιμόνιοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ πέμψοντες, ναῦς τε οἱ κορίνθιοι πέντε καὶ εἴκοσιν ἐπλήρουν. ὅπως ναυμαχίας τε ἀποπειράσωσι πρὸς τὴν ἐν τῇ ναυπάκτῳ φυλακὴν. καὶ τὰς ὁλκάδας αὐτῆς ἧσσον οἱ ἐν τῇ ναυπάκτῳ Αθηναῖοι κωλύοιεν ἀπαίρειν, πρὸς τὴν σφετέραν αὐτὶ παξιν τῶν πειρῶν τὴν φυλακὴν ποιούμενοι. παρεσκευάζοντο δὲ, καὶ τὴν ἐς τὴν ἀττικὴν ἐσβολὴν οἱ λακεδαιμόνιοι, ὡς πρό τε προεδέδοκτο αὐτοῖς, καὶ τῆς συρακουσίων καὶ τῶν κορινθίων ἐναγόντων, ἐπειδή ἐπυνθάνοντο τὴν ἀπὸ τῶν Αθηναίων βοήθειαν ἐς τὴν Σικελίαν, ὅπως δὴ ἐσβολῆς γενομένης διακωλυθῇ, καὶ ὁ Αλκιβιάδης προσκείμενος, ἐδίδασκε, τὴν δεκέλειαν τειχίζειν. καὶ μὴ ἀνιέναι τὸν πόλεμον. μάλιστα καὶ τοῖς λακεδαιμονίοις ἐγεγένητο πίστις ῥώμη. ὅτι τοῖς Αθηναίοις ἐγόμιζον δημοσίᾳ τὸν πόλεμον ἔχοντας πρός τε σφᾶς καὶ σικελιώτας δυκαθαιρετωτέρους ἔσεσθαι. καὶ ὅπι πᾶς πονδᾶς πρότερους λελυκέναι ἡγοῦντο αὐτούς. ἐν γὰρ τῷ πρότερῳ πολέμῳ σφέτερον τὸ παραυόμημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅπι ἐς πάταιαν ἦλθον ἐμβαίοι ἐν πονδαῖς. καὶ ἠρημένον ἐν τοῖς πρότερον ξυνθήκαις ὅπλα μὴ ἀπιφέρειν, ἢν δίκας θέλωσι διδόναι, αὐτοὶ οὐχ ὑπήκουον ἐς δίκας προκαλουμένων τ' ἀθηναίων,

καὶ

καὶ διὰ τοῦτο δυστυχεῖν τε ἧκότως ἐνόμιζον. καὶ ἐνεθυμοῦντο τὴν τε πρὸ τοῦ λογου ξυμφοράν, καὶ εἴ τις ἄλλη αὐτοῖς γένοιτο. ἐπειδὴ δὲ οἱ Αθηναῖοι ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ὁρμώμενοι ἔπραξάν τε καὶ πράσσων καὶ ἄλλα εὐτύχησαν. καὶ ἐκ τοῦ λου ἅμα ἐλυπεῖτο γε. καὶ ὁσάκις πρὸς τοῦ διαφοραὶ γένοιντο, τῷ κατὰ τὰς ναυμαχίας ἀμφισβητοῦντες εἰς δίκας προκαλουμένων τῶν λακεδαιμονίων, οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν. τό τε δὴ οἱ λακεδαιμόνιοι νομίσαντες δρᾶσαι μίμημα, ὅπερ καὶ σφίσι πρότερον ἡμάρτητο, αὖθις ἐς τοὺς Αθηναίους, τὸ αὐτὸ ἐπιέσθαι, πρόθυμοι ἦσαν ἐς τὸν πόλεμον. καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ ὁδηρόν τε πρὸς ἤγγελλον καὶ τοῖς ξυμμάχοις. καὶ τὰ ἄλλα ἐρχαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἐπιτειχισμόν. καὶ τοῖς ἐν τῇ Σκελίᾳ ἅμα ὡς ἀπὸ τέμψοντες ἐν ταῖς ὁλκάσιν ἐπικουρίαν, αὐτοί τε ἐπόριζον καὶ τοὺς ἄλλους πελοποννησίους προσηνάγκαζον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. καὶ ὄγδοον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους δύθυς ἀρχομένου, πρῶται πάντα δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσέβαλον· ἦγε τὸ δὲ Ἀγις ὁ Ἀρχιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ πρῶτον μὲν τῆς χώρας τὰ πρὸς τὸ πεδίον ἐδῄωσαν. ἔπειτα δὲ Κελέλειαν ἐτείχιζον, κατὰ πόλις δὲ λόμενοι τὸ ἔργον. ἀπέχει δὲ ἡ δὲ Κελέλεα σταδίους μάλιστα τῆς Ἀθηναίων πόλεως, εἰκοσὶ καὶ ἑκατόν· πρὸς μησόν δὲ οὐ πολλῷ πλέον καὶ ἔστι τῆς Βοιωτίας. ἔστι δὲ τῷ πεδίῳ καὶ τῇ χώρᾳ τοῖς κρατήσοις ἐς τὸ κακουργεῖν, ᾧ κοδομεῖτο τὸ τεῖχος ἐπιφανὲς μέχρι τῆς Ἀθηναίων πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ ἀττικῇ πελοποννήσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι. ἐτείχιζον. οἱ δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ἀπέστελλον τῇ αὐτὸν χρόνον ταῖς ὁλκάσι τὸ ἥμισυ ἐς τὴν Σικελίαν. λακεδαιμόνιοι μὲν, τε εἵλωτ ἅπαξ ἅμα ἕπεσθαι τοῖς βελτίοσι, καὶ γεοδαμωδῶν ξυναμφοτέρων ἑξακοσίους ὁπλίτας· καὶ Ἐκκριτον παρτιάτην ἄρχοντα. βοιωτοὶ δὲ, τριακοσίους ὁπλίτας, ὧν ἦρχον Ξένων τε καὶ Νίκων, θηβαῖοι. καὶ Ἡγήσανδρος θεσπιεύς. οὗτοι μὲν δὴ ἐν τοῖς πρώτοις ὁρμήσαντες ἀπὸ ταινάρου τῆς λακωνικῆς, ἐς τὸ πέλαγος ἀφῖκαν. μετὰ δὲ τούτους κορίνθιοι, οὐ πολλῷ ὕστερον πεντακοσίους ὁπλίτας. τὸ μὲν, ἐξ αὐτῆς κορίνθου, τὸ δὲ, προσμισθωσάμενοι ἀρκάδων· καὶ ἄρχοντα Ἀλέξαρχον κορίνθιον προστάξαντες, ἀπέπεμψαν. ἀπὸ στειλαν δὲ καὶ σικυώνιοι, διακοσίους ὁπλίτας ὁμοῦ τοῖς κορινθίοις, ὧν ἦρχε Σαργεὺς σικυώνιος, αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν κορινθίων αὐτοῦ χειμῶνος μηνωθεῖσαι, ἀνθωρμουν τοὺς ἐν τῇ ναυπάκτῳ εἴκοσιν ἀττικάς, ἕως πρὸ αὐτοῖς οἱ ὁπλῖται τοὺς ὁλκάσιν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν. οὕτω ἕνεκα καὶ γὰρ πρότερον ἐπεμφθησαν. ὅπως μὴ οἱ Αθηναῖοι πρὸς τὰς ὁλκάδας μᾶλλον, ἢ πρὸς τὰς τριήρεις τοῦ ἔχωσιν. ἐν δὲ τούτῳ καὶ οἱ Αθηναῖοι, ἅμα δεκελείας τῷ τεῖχισμῷ. καὶ τῷ ἔρος δύθυς ἀρχομένου, πελοποννησίων ναῦς τριάκοντα, ἔστειλαν, καὶ χαρικλέα τὸν Απόλλοδώρου ἄρχοντα. ᾧ εἴρητο, καὶ ἐς ἄργος ἀφικομένῳ κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν, παρακαλεῖν ἀργείων τε ὁπλίτας τοὺς ναῦς, καὶ γὰρ Δημοσθένην ἐς τὴν Σικελίαν ὡς ἔμελλον ἀπεστέλλον. ἐξήκοντα μὲν ναυσὶν Αθηναίων, καὶ δύο χίας. ὁπλίτας δὲ ἐκ καταλόγου Αθηναίων διακοσίους καὶ χιλίους, καὶ μνησιπτῶν ὅσοις ἕκαστα χόθεν οἱ οὐ τὴν πλείστοις χρῆσαθαι. καὶ ἐκ τῆς ἄλλων ξυμμάχων τοξοτικόων εἴποθέν πεῖχον ἅμα τι εἴειον ἐς τὸν πόλεμον ξυμπρᾶξαντες. εἴρητο δ' αὐτῷ πρῶτον μετὰ τοῦ χαρικλέους ἅμα πρὸ πλεῖσθαι ξυστρατεύεσθαι περὶ τὴν λακωνικήν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἐς τὴν αἰγιναν προσπλεύσας, τοῦ στρατεύματος τι εἶπ ὑπελείπετο πρὸ μένε, καὶ γὰρ χαρικλέα τοῖς ἀργείοις παραλαβεῖν. ἐν τῇ Σικελίᾳ ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς χρόνοις τοῦ ἔρος τοῦτου, καὶ ὁ Γύλιππος ἦκεν ἐς τὰς συρακούσας, ἄγων ἀπὸ τῶν πόλεων, ὧν ἔπεισε, στρατιὰν ὅσην ἑκάστοθεν πλείστην ἐδύνατο, καὶ ξυγκαλέσας τοὺς συρακουσίους, ἔφη χρῆναι πληροῦν ναῦς ὡς δύναιντο πλείστας. καὶ ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν. ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσασθαι. ξυνανέπεισε δὲ καὶ ὁ ἑρμοκράτης οὐχ ἥκιστα τοὺς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἔτι πειρᾶσθαι πρὸς τοὺς Αθηναίους. λέγων οὐδὲ ἐκείνοις πάτριον τὴν ἐμπειρίαν. οὐδὲ ἰδίου τὴν θαλάσσης ἔχειν. ἀλλὰ πεζοὺς μᾶλλον

Καὶ διὰ τὸ ἧκότως. διὰ τὸ παρασπονδῆσαι.

Ἐπιφανὲς. αὐτὸ τὸ καταφανές.

Ὡς εἴρητο. ὥριστο. Ἐκ καταλόγου. ἐκ τοῦ αὐτοχθόνων.

Ξυμπρᾶξαντες. λαβόντες.

Εἴρητο δ' αὐτῷ. τῷδ' ἡμοσθένει.

Ἐν δὲ τῇ σικελίᾳ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ πειρᾶσθαι.

Ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον. τοῦ ναυμαχεῖν.

Μὴ ἀθυμεῖν ἔτι πειρᾶσθαι. ὑπὸ τοῦ μὴ ὀκνεῖν ἐπιχειρῆσαι τοῖς ἀθηναίοις κατὰ θάλασσαν. μὴ ὑπὸ τοῦ μὴ δεδιέναι.

Ὑπὸ μηδέν. ἴσην μετὰ ξέρξου.

Καὶ πρὸς ἄνδρας τολμηρούς. ἦγουν καὶ τοῖς οὕτω τολμηροῖς, ὡς Ἀθηναῖοί εἰσι, τοὺς ἀντιπολεμοῦντας φοβεροὺς φαίνεσθαι. Ὡ γὰρ ἐκεῖνοι. ᾧ γὰρ ἐκεῖνοί φησι, φοβοῦσθαι τοὺς πέλας, τουτέστι, διαθράσος, καὶ οὐχὶ διὰ δυναμεως ὑπεροχὴν, τούτῳ καὶ ὑποσυρακουσίων ἐκφοβήσεσθαι τοὺς Ἀθηναίους. Εὖ εἰδέναι ἔφη. εἰδέναι φησὶν ὅτι συρακούσιοι τολμήσαντες ἀντιπλεῖναι πρὸς τὸ τοῦ Ἀθηναίων ναυτικοῦ, μᾶλλον αὐτοὺς τῷ ἀπροσδοκήτῳ καταπλήξαντες βλάψουσιν, ἥπερ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ τὰς ἐμπειρίας εἰς τὴν πεῖραν τ ναυτικοῦ. Ἐκ τοῦ ἐλάσσονος. λιμένος δ' ἐλογόπ. Ῥητὸς τὰς ἐντὸς προσμίξαι. τοὺς ἰδίους τοὺς ἐντὸς τοῦ μεγάλου λιμένος συμμίξαι. Ἀντιπαρεσκευάσαντες ἑξήκοντα ναῦς. ἢ ἀντιπαράταξιν τ συρακοσίων. Οἱ μὲν, βιάσασθαι βουλόμενοι. οἱ συρακούσιοι. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ καιρῷ δ' ἐλογόπ. Τῶν ἐν τῷ πομμυρίῳ Ἀθηναίων. ἦγουν ἐν τῷ Φρουρίῳ τῷ ἐν τῷ πομμυρίῳ. Τὴν γνώμην προσεχόντ. δ' γνοῦν. Τὸ μέγιστον πρῶτον. ἦγουν κατὰ τ πρώτην ἐφοδολήν. Εἰς δ' τράπεδον. δ' ἑαυτῶ δ' ἐλογόπ. Ὑπὸ τριήρεις μιᾶς, καὶ δύ πλεούσης, ἑπεδιώκοντο. οἱ ἐκ τοῦ πρώτου τείχους ἀλόντος, διαφυγόντες δ' ἐλογόπ. Ἐν τούτῳ καὶ οἱ συρακούσιοι. οἱ ἐκ τ τειχῶν τ Ἀθηναίων τ ἐν τῷ πομμυρίῳ. Ἐτύγχανον ἤδη νικώμενοι. τὴν ναυμαχίαν. Καὶ οἱ ἐξωτ τὴν Ἀθηναίων. Βιασάμενοι νικήσασι.

Καὶ ταραχθῆναι. ἦγουν ἀπὸ ταραχῆς περιπίπτουσαι ἀλλήλαις.

Ταύτας γὰρ ἔτρεψαν. οἱ Ἀθηναῖοι δ' ἐλογόπ.

Καὶ ἕνδεκα, μὲν, ναῦς ἕνδεκα ναῦς τ συρακουσίων κατέδυσαν οἱ Ἀθηναῖοι.

Τῶν συρακουσίων ὄντας, καὶ ἀναγκασθέντας ὑπὸ μίδων ναυτικοὺς γενέσθαι. καὶ πρὸς ἄνδρας τολμηρούς οἵοις καὶ Ἀθηναίοις τοῖς ἀντιπολεμοῦντας χαλεπῶς, τοῖς αὐτοῖς φαίνεσθαι, ᾧ γὰρ ἐκεῖνοι τοῖς πέλας οὐ δυνάμεθ' ἔστιν ὅτε προὔχοντες, τῷ δὲ θράσει ἴσῳ χειρούμενοι, καταφοβοῦσθ. καὶ σφᾶς αὖ, τὸ αὐτὸ ὁμοίως τοῖς ἐναντίοις ὑπάρχειν. καὶ συρακουσίους δὲ εἰδέναι ἔφη τῷ τολμῆσαι ἀπροσδοκήτως, πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιπλεῖναι πλέον, διὰ τὸ τοιοῦτον ἐκπλαγέντων αὐτ πολεμιωτέρους, ἢ Ἀθηναίοις τῇ ἴσῃ μάχῃ, τ συρακουσίων ἀπειρίαν, βλάψοντας. ἰέναι δὲ ἐκέλευεν, ἐς τ πεῖραν τ ναυτικοῦ, καὶ μὴ ἀπέχεσθαι. καὶ οἱ μὲν συρακούσιοι, τούτε Γυλίππου καὶ τ Ἑρμοκράτους, καὶ εἴτου ἄλλου πάθοντ, ὥρμηντό τε ἐς τ ναυμαχίαν, καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρουν. ὁ δὲ Γύλιππος, ἐπειδὴ παρεσκευάσατο τὸ ναυτικὸν, ἀγαγὼν ὑπὸ νύκτα πᾶσαν τ στρατιὰν τ πεζὴν αὐτῶς μὲν, τοῖς ἐν τῷ πομμυρίῳ τείχεσι κατὰ γῆν ἔμελλε προσβαλεῖν. αἱ δὲ τριήρεις τ συρακουσίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθύματος, πέντε μὲν καὶ τριάκοντα ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπέπλεον· αἱ δὲ πέντε καὶ τεσσαράκοντα, ἐκ τοῦ ἐλάσσονος, οὗπερ καὶ τὸ νεώριον αὐτοῖς, καὶ πλεῖον βουλόμενοι πρὸς τὰ ἐντὸς προσμίξαι. καὶ ἅμα ἔσεσθαι τῷ πομμυρίῳ ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβῶνται. οἱ δ' Ἀθηναῖοι διατάξαντες αὐτὰς πομπυρώσαντες ἑξήκοντα ναῦς, τὰς μὲν πέντε καὶ εἴκοσι πρὸς τὰς πέντε καὶ τριάκοντα τ συρακουσίων, τὰς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ἐναυμάχουν. τὰς δ' ἄλλοις πρὸς ἀπαντῶντας ἔσω τὰς ἐκ τοῦ νεωρίου πλεούσας. καὶ δύο πρὸ τοῦ στόματος τοῦ μεγάλου λιμένος ἐναυμάχουν, καὶ αὐτείχον ἀλλήλοις ἔσω πολύ. οἱ μὲν, βιάσασθαι βουλόμενοι γὰρ ἔπλουν. οἱ δὲ, κωλύειν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Γύλιππος τὴν ἐν τῷ πομμυρίῳ Ἀθηναίων πρὸς τὴν θάλασσαν ἔσω καταβαίνων, καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τὴν γνώμην προσεχόντων, φθαίει προσπεσὼν ἅμα τῇ ἕῳ αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι, καὶ αἴρει τὸ μέγιστον πρῶτον. ἔστι δὲ καὶ τὰ ἐλάσσω, δύο οὐχ ὑπομείναντ τ φυλάκων ὡς εἶδον τὸ μέγιστον ῥᾳδίως ληφθέν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἁλόντος, χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι ὅσοι καὶ ἐς τὰ πλοῖα, καὶ ὁλκάδα τινὰ κατέφυγον, ἐξεκομίζοντο ἐς τὸ στρατόπεδον. τ γὰρ συρακουσίων τοῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι νικωμένοις τῇ ναυμαχίᾳ, ὑπὸ τριήρεσι μιᾶς καὶ δυ πλεούσης ἐπεδιώκοντο. ἐπεδίωκε δὲ τὰ δύο τέλη σμάτα ἁλίσκετο, ἐν τούτῳ καὶ οἱ συρακούσιοι ἐτύγχανον ἤδη νικώμενοι. καὶ οἱ ἐξ αὐτῆς φεύγοντες ἔρχον παρέπλευσαν. αἱ γὰρ τῶν συρακουσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι, βιασάμεναι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς οὐδ' ἐνὶ κόσμῳ ἐσέπλεον. καὶ ταραχθῆσαι πρὸς ἀλλήλας, παρέδοσαν τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις. ταύτας γὰρ ἔτρεψαν, καὶ ὑφ' ὧν τὸ πρῶτον ἐνικῶντο ἐν τῷ λιμένι. καὶ ἕνδεκα μὲν ναῦς τῆς συρακουσίων κατέδυσαν, καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν. πλὴν ὅσον ἐκ τριῶν νεῶν οὓς ἐξώγρησαν. τῶν δ' σφετέρων τρεῖς νῆες διεφθάρησαν. τὰ δὲ ναυάγια ἀνελκύσαντες τῶν συρακουσίων, καὶ τροπαῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες, τῷ πρὸ τοῦ πομμυρίου, ἀνεχώρησαν ἐς δ' ἑαυτῶν στρατόπεδον. οἱ δὲ συρακούσιοι κατὰ μὲν τ ναυμαχίαν. οὕτως ἐπεπράγεσαν. τὰ δ' ἐν τῷ πομμυρίῳ τείχη εἶχον, καὶ τροπαῖα ἔστησαν αὐτ τρία. καὶ τὸ μὲν ἕτερον, τοῖν δυοῖν τειχοῖν τοῖν ὑστέρων λειφθέντοιν, κατέβαλον. τὰ δὲ δύο ἔσω σκευάσαντες ἐφρούρουν. ἀνθρωποι δ' ἐν τ τάχους τῇ ἁλώσει ἀπέθανον, καὶ ἐζωγρήθησαν πολλοί. καὶ χρήματα πολλὰ τὰ ξύμπαντα ἐάλω. ὡς γὰρ παμπληθῶν χρωμένων τ Ἀθηναίων τοῖς τείχεσι. πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα καὶ σῖτος ἐνῆν. πολλὰ δὲ καὶ τ πρωρατῶν. ἔτι δὲ καὶ ἱστία πεντακόσια πρωρατῶν,

Τῶν

Τῶν δὲ σφετέρων, τρεῖς νῆες, ὅπ τρεῖς νῆες τὴν Ἀθηναίων διέφθαρησαν. Οὕτως ἐπεπραγέσαν. οὕτως ἐδυστύχησαν. Αἱ ἀγκομιδαί. αἱ ἀναγωγαὶ τὴν ἐπὶ Σικελίαν. Τὸν ἐκεῖ πόλεμον. τὸν ἐν Πελοποννήσῳ.

Ἐπιτρύνω. γίγνεσθαι. ἐπὶ πλοῦτον. Χρημάτων προσλείν. καὶ ἐπὶ ἴδιον τυχόντων πραγμάτων, τὰ χρήματα λαμβάνεται, καὶ οὐχ ὡς πρὸ νῦν ἀδοκίμως ἐπὶ χρυσοῦ, καὶ πολυτίμων εἰδῶν. Ἐπίμαλλον. πρὸς τὸ ναυτικὸν εἶναι δηλονότι. Φυλάξαντες δ' αὐτοὺς. τηρήσαντες καιρὸν εἰς τὸ ἐπιθέσθαι αὐτοῖς. Προσαγαγόντες. τοῖς σωρώμασι δηλονότι. Ναῦν μυριοφόρον. μεγάλην. δυναμένην δέξασθαι μυρίον φόρτον.

Καὶ παραφράγματα. ἢ πι παρατάσματα. Ὠγδοον ἀδούμενοι τοῖς σωροῖς. ὄγδοος, μηχανὴ ἐπὶ πολαγῆς, ἣ οἱ χρώμενοι, ὄγδοοι λέγονται. ἄλλως. ὄγδοος. ὅτι μηχανὴ, ἐπ' ἄκρων τὸν ἀκαπίων τὸν μυμμύριον, ἀφ' ἧς πολβάλλουσι βρόχας, τοῖς σωροῖς ῥᾳδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ αἴρεσων. ἐστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπὶ τοσοῦτον βιαιοτάτη, ὥς τε καὶ σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀπόνως ἕλκεσθαι. καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ μὲν χαμαλίσκον τας ἔχοντες ἅλιεῖς, ἢ λεκάτην. ἐρρωμενεστέρου δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίστανται ὅταν καὶ πρὸς αὐτῆς πνεύσῃ. ἐπὶ δυοῖν γὰρ ἀνίσασιν ὡς τῶν ἀνελκομένων γίνεται. Ἡ κρύφιος. σωρώσεις δηλονότι. Καὶ πυκνοῖς κολυμβηταῖς τὰ κρυφίους σωρούς. Ἐσωρώσαν. τὰ σωρούς κατέπηξαν. Ὅτι ἐν ἐλπίσι. τῷ χρείπονας ἔσεσθαι. Καὶ ἀξιώσοντας ξυμβοηθεῖν. βοηθᾶν πέμπειν. Προσδοκίμων ὄντων. θαρρούντων ἄλλῃ τρατιᾷ πᾷ ἐλθυσομένῃ δηλονότι. Τὸ παράτρατευμα. δὲ τῶν Ἀθηναίων φησὶ τρατόπεδον. Ἐπὶ ξυνελεύσῃ. συννεροίαθη. Ἀρᾶς ἐκ τ' αἰγίνης. τὰ ἱστία δηλονότι. Ξυμμίσγει. ἐνοῦτε. Καὶ παραλαβόντες. αὐτὶ τοῦ παραλαβόντες. ἢ γὰρ Χ ὁ μὲν ὁπλίτης ὡς μὴ ἐρέσσων παραλαμβάνεται, ὁ δὲ ναύτης, ὡς κοινωνὸς τῆς ἐρεσίας λαμβάνεται.

καὶ τἄλλα σκεύη ἐγκατελείφθη. καὶ τριήρεις αἰεὶ κυσμέναι τρεῖς. μέγιστον δὲ καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ἐκάκωσε τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων, ἡ τοῦ μυριοπλῆθις. οὐ γὰρ ἔπου δ' οἱ ἔτι λοιποὶ ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῆς ἐπὶ Σικελίαν. οἱ γὰρ συρακούσιοι ναυσὶν αὐτοῖς ἐφορμοῦντες ἐκώλυον. καὶ διὰ μάχης ἦν ἀεὶ γιγνομένου καὶ ἐς κομιδαί. ἐς τε τἆλλα κατάπληξιν παρεῖχε καὶ ἀθυμίαν τῷ στρατεύματι. μετὰ δὲ τοῦτο, ναῦς τε ἐκ πεμπουσῶν δώδεκα οἱ συρακούσιοι, καὶ Ἀγάθαρχον ἐπ' αὐτῶν συρακούσιον ἄρχοντα. καὶ αὐτῆς μία μὲν, ἐς Πελοπόννησον ᾤχετο, πρέσβεις ἄγουσα, οἵπερ τὰ σφέτερα φράσωσιν, ὅπ ἐν ἐλπίσιν εἶεν. καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἐπὶ μᾶλλον ἐπιτρύνωσι γίγνεσθαι. αἱ δὲ ἕνδεκα νῆες, πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐπλευσαν. συνθαμόμεναι τοῖσι τοῖς Ἀθηναίοις γέμουσι χρημάτων προσλείν. καὶ ἴδιον τι ποιῶν ἐπὶ τυχοῦσι τὰ πολλὰ διέφθειραν. καὶ ξύλα ναυπηγήσιμα ἐν τῇ κωλωνίᾳ πίδι κατέκαυσαν, ἃ τοῖς Ἀθηναίοις ἑτοίμα ἦν. ἐς τε Λοκροὺς μετὰ ταῦτα ἦλθον. καὶ ὁρμουσῶν αὐτῆς, κατέπλευσε μία τῆς ὁλκάδων ἴδιον ἀπὸ Πελοποννήσου ἄγουσα. θεσπιέων ὁπλίτας. καὶ ἀναλαβόντες αὐτοὺς οἱ συρακούσιοι ἐπὶ τὰς ναῦς, παρέπλεον ἐπ' οἴκου, φυλάξαντες δ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναυσὶ πρὸς τοῖς μεγάροις, μίαν μὲν ναῦν λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀδρᾶσι. τὰς δ' ἄλλας οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀλλ' ἀπεφεύγουσιν ἐς τὰς συρακούσας. ἐγένετο δὲ καὶ περὶ τὴν σωρῶν ἀκροβολισμὸς, ἐν τῷ λιμένι. οὓς οἱ συρακούσιοι πρὸ τῶν ἀλαιῶν νεωσοίκων κατέπηξαν ἐν τῇ θαλάσσῃ. ὅπως αὐτοῖς αἱ νῆες ἐντὸς ὁρμοῖεν. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ πλέοντες μηχαναῖσιν ἐμβαλόντες. προσαγαγόντες τῷ ναῦν μυριοφόρου αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, ξύργους τε ξυλίνους ἔχουσαν καὶ παραφράγματα, ἔκ τε τἀκάπιον ὄγδουον ἀδούμενοι τοῖς σωροὺς καὶ ἀνέκλων. καὶ καταδυόντες ἐξέπριον. οἱ δὲ συρακούσιοι ἀπὸ τῆς νεωσοίκων ἐβαλλον. οἱ δ' ἐκ τῆς ὁλκάδος αὐτεβαλλον. καὶ τέλος, τοῖς πολλοὺς τῆς σωρῶν αἰεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. χαλεπωτάτη δ' ἦν τῆς σωρώσεως ἡ κρύφιος. ἦσαν γὰρ τὰ σωρῶν οὐς οὐχ ὑπερέχοντας τῆς θαλάσσης κατέπηξαν. ὥς τε δῆλον ἦν προσπεσόντα, μὴ οὐ πρὸ δ' ὤν τις ὡς περ περίερμα πολβάλῃ τὴν ναῦν. ἀλλὰ καὶ πυκνοὺς κολυμβητὰς δυόμενοι, ἐξέπριον μισθοῦ. ὅμως δ' αὖθις οἱ συρακούσιοι ἐσώρωσαν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πρὸς ἀλλήλοις οἷον ἦκος τῶν στρατοπέδων ἐγγὺς ὄντων καὶ ἀπτεταγμένων ἐμαχῶντο. καὶ ἀκροβολισμοῖς, καὶ πείρας ποιησίας, ἐχρῶντο. ἔπεμψαν δὲ καὶ ἐς τὰς πόλεις πρέσβεις οἱ συρακούσιοι, κορινθίων καὶ ἀμπρακιωτῶν, καὶ λακεδαιμονίων. ἀγγέλλοντας τήν τε τοῦ μυριοπλῆθις, καὶ τῆς ναυμαχίας περὶ. ὡς οὐ τῇ τῶν πολεμίων ἰσχύϊ μᾶλλον, ἢ τῇ σφετέρᾳ παραχῇ ἥσσηθεῖεν. τά τε ἄλλα αὖ δηλώσοντας ὅπ ἐν ἐλπίσιν εἶεν, καὶ ἀξιώσοντας ξυμβοηθεῖν ἐπ' αὐτοῖς καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ. ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων προσδοκίμων ὄντων ἄλλῃ τρατιᾷ. καὶ ἣν φθάσωσιν αὐτοὶ πρότερον διαφθείραντες τὸ παρὸν τράτευμα αὐτῶν, διαπολεμησόμενοι. καὶ οἱ μὲν, ἐν τῇ Σικελίᾳ, ταῦτα ἔπρασσον. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐπεὶ ξυνελέγη αὐτῷ τὸ τράτευμα, ὡρμᾶτο ἔχοντα ἐς τὴν Σικελίαν βοηθεῖν ἄραις ἐκ τῆς αἰγίνης, καὶ πλεύσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον, τῷ τε χαρικλεῖ, καὶ ταῖς τριάκοντα ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ξυμμίσγει καὶ παραλαβόντες ἦν ἀργείων ὁπλίτας

τῆς λιμνᾶς. ἤγουν τῆς καταῤῥέου. τῆς ἐνδεοῦς. Καὶ ἐτείχισαν ἰαθμωδὲς π χωρίον. συμπεριέγραψε τὸ μέγεθος, καὶ μικρὰ ἀπὸ πάσῃ ἐκ τῆς οἰκοδομίας προσδέδωκεν. Αὐτόσε αὐτομολῶσιν. ἤγουν ἐς τὸ ἰαθμῶδες χωρίον φεύγωσιν. Ἐξετείχισεν. ἐς τέλος ἤγαγε. Τοῦ διακοῦ γένους, γράφεται δ' ἀκικοῦ. Οὐξέδει τῷ δημοσθένει. χρείαν ἦν ὡρισμένον ἦν. Ὡς ὕστερον ἦκον. μετὰ τὸ πεῦσαι δ' ἀλογότητον δ' ἡμοσθένην. Πολυτελὲς ἐφαίνετο. πολυδάπανον. δαπανηρόν. πολλὰ τελοῦν. ἐξ οὗ καὶ πολυτελὲς δεῖπνον.

Ὑπὸ πάσης τῆς στρατιᾶς. τῆ λακεδαιμονίων δ' ἀλογότητι. Ὕστερον δὲ φρουρᾶς. μετὰ τὸ τειχισθῆναι.

Ξυνεχῶς ἐπὶ κα θημώων. ἀδιαστάτως ἀπὸ καθημώων τῶν λακεδαιμονίων.

Τῆς ἴσης φρουρᾶς τῆς τεταγμένης δ' ἀλογότητι φησίν. Ος οὐκ ἐκ παρέργου. ἀντὶ τοῦ, ἀμελῶς. Τῆς τε γὰρ χώρας ἀπάσης. τῆς καρπίμου.

Βρόβατά τε πάντα. τὰ κατὰ τὸν ἀθηναίων. Κατὰ δρομὰς πρὸ ἡμώων. τῶν ἀθηναίων δ' ἀλογότητι ἴσων. Πολυτελής. πολυδάπανος.

Ὁμοίως ἐπακτῶν. ἀσαγωγίμων ἐξ ἀλλοδαπῆς. Τὴν δὲ νύκτα καὶ ξύμπαντες. οὐ κατὰ διαδοχήν ὡς περ ἡμέρας, ἀλλὰ πάντες.

Ὅπὸ δύο πολέμους. τόν τε πελοποννησιακὸν, καὶ τὸν ὄκελικόν. τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀπιπολιορκεῖν πόλιν. ἢ ἴσῃσθε ἀκούσας ἀπὸ κοινοῦ.

Οὐδένα ἐλάσσονα. οὐδὲν ἐλάσσω.

Καὶ τὸν παράλογον. τὸ παράδοξον. παρὰ λόγον καὶ παρ' ἐλπίδα τῆ ἑλλήνων ἥτε δύναμις τῆ ἀθηναίων αὐτεῖχε, καὶ ἥ τόλμα.

πινας ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπῆσαν τὴν λακωνικήν. καὶ πρῶτον μὲν τῆς Ἀττικῆς ἀπόρουτο τῆς λιμνᾶς ἐδῄωσαν. ἔπειτα χόντες ἐς τὰ καπανικρὺ κυθήρων τῆς λακωνικῆς. ἔνθα τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι, τῆς τε γῆς ἐστιν ἃ ἐδῄωσαν καὶ ἐτείχισαν ἰαθμῶδές π χωρίον. ἵνα δὴ οἵ τε ἕλωτες τῶν λακεδαιμονίων αὐτόθεν αὐτομολῶσι. καὶ λῃστὰς ἐξ αὐτοῦ ὥσπερ ἐκ τῆς πύλου ἁρπαγὴν ποιῶνται καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης δύθυς, ἐπειδὴ ζυγκατέλαβε τὸ χωρίον, ἔπεμπεν ἀπὸ τῆς κερκύρας. ὅπως καὶ τῶν ἐκεῖθεν ζυμμάχων παραλαβὼν, πλεύσῃ τὴν Σικελίαν πλοῦν ὅπη τάχιστα ποιῆται. ὁ δὲ χαρικλῆς περιμείνας ἕως τὸ χωρίον ἐξετείχισε, καὶ καταλιπὼν φυλακὴν αὐτοῦ, ἀπεκομίζετο καὶ αὐτὸς ὕστερον ταῖς τριακονταναυσὶν, ἐπ' οἴκου. καὶ οἱ ἀργεῖοι ἅμα. ἀφίκοντο δὲ καὶ τῶν θρᾳκῶν ἴσῃ μαχαιροφόρων τῶν διακοῦ γένους. ἐς τὰς Ἀθήνας πελτασταὶ, ἐν τῷ αὐτῷ θέρει πρώτῳ, τριακόσιοι καὶ χίλιοι. οὓς ἐδέξατο Δημοσθένει ἐς τὴν Σικελίαν ζυμπλεῖν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὡς ὕστερον ἦκον, διενοοῦντο αὐτοῖς πάλιν ὅθεν ἦλθον ἐς θρᾴκην ἀποπέμπειν. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς δεκελείας πόλεμον αὐτοῖς, πολυτελὲς ἐφαίνετο. δραχμὴν γὰρ τῆς ἡμέρας ἕκαστος ἐλάμβανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ δεκέλεια, τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ πάσης τῆς στρατιᾶς ἐν τῷ θέρει πρώτῳ τειχισθεῖσα, ὕστερον δὲ φρουρᾶς ὑπὸ τῶν πόλεων, κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἀπόντων τὴν χώραν ἐποίκει, πολλὰ ἔβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους. καὶ ἐν τοῖς πρώτοις, χρημάτων τ' ὀλέθρῳ, καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα. πρότερον μὲν γὰρ βραχεῖαι γιγνόμεναι αἱ ἐσβολαὶ, τὸν ἄλλου χρόνου τῆς γῆς ἀπολαύειν, οὐκ ἐκώλυον. τότε δὲ ζυνεχῶς ἀπὸ καθημώων, καὶ ὁτὲ μὲν καὶ πλείονων ἐποίουν. ὁ τε δ' ἐξαναγκης τῆς ἴσης φρουρᾶς, καταβεούσης τε τὴν χώραν, καὶ λῃστείας πολυμῶνος, βασιλέως τε παρόντος τοῦ τῶν λακεδαιμονίων Ἀγιδος, ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, μεγάλα οἱ ἀθηναῖοι ἐβλάπτοντο. τῆς τε γὰρ χώρας ἀπάσης ἐστέρηντο, καὶ ἀνδραπόδων πλέον ἢ δύο μυριάδες ηὐτομολήκεσαν. καὶ τούτων πολὺ μέρος χειροτέχναι. πρόβατά τε πάντα ἀπωλλύετο, καὶ ὑποζύγια, ἵπποι τε ὁσημέραι ἐξελαυνόντων τῆ ἱππείων, πρός τε τὴν δεκέλειαν καταδρομὰς πολυμόχων, καὶ τὴν κατὰ χώραν φυλασσόντων. οἱ μὲν. ἀπεχωλοῦντο ἐν γῇ, ἀπὸ κρότου τε ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες. οἱ δ' ἐπὶ πρόσκοπτο. ἢ πὲ τῆ ἀπὸ τηδείων παρακομιδὴ ἐκ τῆς βοιβίας. πρότερον ἐκ τοῦ ὠρωποῦ κατὰ γῆς, διὰ τῆς δεκελείας θάσσον οὖσα πολὺ σούνιον κατὰ θάλασσαν, πολυτελὴς ἐγίγνετο. τῶν τε πάντων ὁμοίως ἐπακτῶν ἐδεῖτο ἡ πόλις. καὶ αὐτὴ τοῦ πόλιν εἶναι, φρούριον κατέστη. πρὸς γὰρ τῇ ἐπάλξει, τὴν μὲν ἡμέραν κατὰ διαδοχὴν οἱ ἀθηναῖοι φυλάσσοντες, τὴν δὲ νύκτα, καὶ ξύμπαντες πλὴν τῶν ἱππέων. οἱ μὲν, ἐφ' ὅπλοις ηὐτομόλουν, οἱ δ' ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ θέρους, καὶ χειμῶνος ἐπαλαιπωροῦντο. μάλιστα δ' αὐτοῖς ἐπίεζεν, ὅτι δύο πολέμους ἅμα εἶχον, καὶ ἐς φιλονεικίαν καθέστασαν τοιαύτην. ὥν περὶ γενέσθαι ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας. τὸ γὰρ αὐτοῖς πολιορκουμένοις ἐπὶ τειχισμῷ ὑπὸ πελοποννησίων, μὴ δ' ὡς ἀποστῆναι ἐκ Σικελίας. ἀλλὰ ἐκεῖσε ῥᾳδίους τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀντιπολιορκεῖν πόλιν οὐδὲν ἐλάσσονα, αὐτήν τε καθ' αὑτὴν τῆ Ἀθηναίων, καὶ τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς ἕλλησι τῆς δυνάμεως καὶ τόλμης, ὅσον κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου. οἱ μὲν. ἐγένοντο. οἱ δὲ δύο οἱ δὲ τριῶν γε ἐτῶν οὐδεὶς πλείω χρόνων ἐνόμιζον περιεῖναι αὐτοῖς, ἢ οἱ πελοποννήσιοι ἐσβάλοιεν ἐς τὴν χώραν. ὥστε ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ

μετὰ

Μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολήν, ἣν εἰσέβαλεν ὁ Ἀρχίδαμος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀρτὶ πρώτως κινηθέντος τοῦ πολέμου. τὴν αὐξησιν διὰ τούτων τῶν ἀνακινησάντων γὸν πόλεμον ἀπιᾶται, καὶ ὡς ἂν ἐπιδύρεται τὴν πατρίδα. Τοῦ πρότερον ὑπαρχόντος. αὐτὶ τοῦ τὸ πελοποννησίων ἐπαγομένου. Ῥοσωπούντων. συμβαινοντ. Ἀδύνατοι ἐγένοντο. αὐτὶ τοῦ ἐπέλιπεν αὐτοὺς. ἦγουν ἀδυνεῖς χρημάτων ἐγένοντο. Ὑπὸ τοῦτον γὸν χρόνον. κατά. Τοὺς οὖν θρᾴκας. τοὺς κατὰ γὸν ἀπόμουν τοῦ Σιτάλκου ἐλθόντας. Ὑστερήσαντας δὲ τοῦ παρούσαν ἀποχρίαν. αὐτὶ τοῦ ὑστεροῦντο Σιτάλκους, ἐλθόντας, καὶ μὴ φθάσαντας γὸν Σιτάλκην. Ἀπαὐτῶν βλάψαι. αὐτὶ τοῦ Σιτάλκου. Ἀπεβίβασεν. ἦγουν ἀπεβίνασε ἐποίησεν. Ἐκκαίδεκα μάλιστα παδίους. αὐτὶ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν. Τῇ πόλει προσέκειτο. πολιορκίας ἐποιοῦντο. Καὶ αἱρεῖ. προσθεῖ. Ἐπιτειχισών. ἐπιθέμενος. Καὶ ἀπροσδοκήτοις. τὸ ἐξῆς, καὶ ἀπροσδοκήτοις, τοῦτείχους ἀσθενοῦς ὄντος. Καὶ πυλῶν ἅμα. πυλῶν. Καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν. ἐκάστον. Ὁμοία τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ. ἦγουν ὁμοίως ἔχει τοῖς βαρβαρικωτάτοις. Ἐν ᾧ ἂν θαρσῇ. ἤτοι ἐν ᾧ ἂν πράγματι. ἢ ἐν ᾧ, αὐτὶ τοῦ ὅξ οὗ. Ἦν αὐτόθι. ἐν τῇ πόλει.

Ἀγαγεν, ὥρμησε. ἦγουν ἐπόρμῳ, καὶ λιμῷ ἧσαν.

Ἐν τῇ ἐσβάσει τοὺς πλείστους. ἀμφίβολον πότερον, οἱ πολλοὶ νεῖν οὐκ ἠπίσαντο, ἢ οἱ πολλοὶ ἀνῄρεθησαν. Ὡς ἑώρων τὰ ἐν τῇ γῇ ὁρμῖσαντων. γράφεται ἑώρων τὴν φυγὴν αὐτῶν. Οὐκ ἀτάκτως. οὐκ ἀκοσμως.

Μόρος πᾶσα ἀπωλώλει. ἤτοι παῖδες μὲν, πολλοί. τοῦ ἀνδρῶν δὲ, μόρος πᾶσα.

μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολὴν ἦλθον ἐς Σικελίαν, ἤδη τῷ πολέμῳ κατεστῶτα τε τρυχωμένοι. καὶ πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσω προσωφείλοντο, τοῦ πρότερον ὑπάρχοντος ἐκ Πελοποννήσου, διά τε κατὰ πόλεις ἀπορίαν σίτου καὶ χρημάτων, διὰ τὸ ἀργὸν τῶν ἐπικτήτων τε καὶ ἐπιγιγνομένων, διά τε τὴν ἐκ τοῦ ἀργυρείου πρόσοδον ἐλάσσω γιγνομένην, διά τε τὴν ἐκ τῆς ἐκεχειρίας πολλὰ βλαπτούσης καὶ τῶν ἄλλων ἀναλωμάτων μεγάλων πρὸς γιγνομένων, ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασι. καὶ τὴν εἰκοστὴν ὑπὸ τοῦτον γὸν χρόνον, τὴν κατὰ θάλασσαν αὐτὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν, πλείω νομίζοντες αὐτοφόρητα χρήματα, οὕτω προσέχειν. ἃ μὲν γὰρ ἀπῆν οὐχ ὁμοίως καὶ πρίν. ἀλλὰ πολλῷ μείζους καθέστασαν, ὅσῳ καὶ μείζων ὁ πόλεμος ἦν. ἃ δὲ προσῆν, ἀπωλλύντο. τοὺς οὖν θρᾴκας, τοὺς τῷ Σιτάλκῃ ὑστερήσαντας, διὰ τὴν παροῦσαν ἀπορίαν τοῦ χρήματος, οὐ βουλόμενοι διαπαῆναι, διὰ τάχους ἀπεπέμποντο πρὸς τάξαντες κομίσαι αὐτοῖς Διϊτρεφές. καὶ ἐπιόντες ἅμα ἐν τῷ παραπλῷ, ἐπορθοῦντο γὰρ διὰ βραχέος, καὶ τοὺς πολεμίους ἦν τι διαπονήσαντα ἀπαὐτῶν βλάψαι. ὁ δὲ, ἐς τὴν ταναγραν ἀπεβίβασεν αὐτοὺς, καὶ ἀρπαγήν τινα ἐποιήσαντο διὰ τάχους, καὶ ἐκ χαλκίδος τῆς βοιωτίας, ἀφ' ἑσπέρας διέπλευσε γὸν βόριον. καὶ ἀποβιβάσας ἐς τὴν βοιωτίαν, ἦγεν αὐτοὺς ἐπὶ μυκαλησσόν. καὶ τὴν μὲν νύκτα λαθὼν, πρὸς τῷ ἐρημαίῳ ηὐλίζετο. ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ, τῇ πόλει προσέκειτο οὔσῃ μεγάλῃ. καὶ αἱρεῖ, ἀφυλάκτοις τε ἐπιτειχισών, καὶ ἀπροσδοκήτοις, μηδαμοῦ ποτέ τινα σφίσιν ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβαίνειν ἐπιθέσθαι, τοῦ τείχους ἀσθενοῦς ὄντος. καὶ δύσιν ἢ καὶ πυλῶν ἅμα δὲ τὴν ἀδειαν ἀνεωγμένων. ἐσπεσόντες δὲ οἱ θρᾴκες ἐς τὴν μυκαλησσὸν, τάς τε οἰκίας καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν. καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφόνευον. φειδόμενοι οὔτε πρεσβυτέρας, οὔτε νεωτέρας, ἡλικίας ἁπᾶσας ἁπάσης ὅτῳ ἐντύχειεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες. καὶ προσέτι καὶ ὑποζύγια, καὶ ὅσα ἄλλα ἔμψυχα ἴδοιεν. τὸ γὰρ γένος τὸ τοῦ θρᾳκῶν, ὁμοιότατα τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ, ἐν ᾧ ἂν θαρσήσῃ, φονικώτατόν ἐστι. καὶ τότε ἄλλη τε παραχὴ οὐκ ὀλίγη, καὶ ἰδέα πᾶσα καθειστήκει ὀλέθρου. καὶ ἅτε πεσόντες διδασκαλείῳ παίδων, ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι, καὶ ἅρτι ἐτύγχανον οἱ παῖδες ἐσελθόντες, κατέκοπτον πάντας. καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάσῃ, οὐδεμιᾶς ἧσσον μᾶλλον ἑτέρας, ἀδόκητος τε ἐπέπεσεν αὐτῇ καὶ δεινή. οἱ δὲ βιβαῖοι ἀναθόμενοι, ἐβοήθουν. καὶ καταλαβόντες προκεχωρικότας ἤδη τοὺς θρᾴκας οὐ πολὺ, τὴν τελείαν ἀφείλοντο, καὶ αὐτοὺς φοβήσαντες, καταδιώκουσιν ἅπαντας ἐπὶ γὸν βόριον, καὶ τὴν θαλασσαν, οὗ αὐτοῖς τὰ πλοῖα ἦγαγεν ὥρμει. καὶ ἀποκλείουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβάσει τοὺς πλείστους. οὔτε ἅπαντας μόνους νεῖν, τήν τε ἐν τοῖς πλοίοις ὡς ἑώρων τὰ ἐν τῇ γῇ ὁρμῖσαντων ἔξω τοῦ ζεύγματος τὰ πλοῖα, ἐπεὶ ἔν γε τῇ ἀλλήλων ἀναχωρήσει, οὐκ ἀτάκτως οἱ θρᾴκες πρὸς γὸ τῶν βιβαίων ἱππικὸν, ὅπερ πρῶτον προσέκειτο, προεκθέοντες τε καὶ ξυστρεφόμενοι ἐν ἅπᾳ χωρίῳ τάξει τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο. καὶ ὀλίγοι αὐτῶν ἐν τούτῳ διεφθάρησαν. μέρος δὲ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ διαρπαγὴν ἐγκαταλιφθὲν, ἀπωλέτο. οἱ ὑξύμαντες τῶν θρᾳκῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίοι, ἀπὸ τριακοσίων καὶ χιλίων, ἀπέθανον. διέφθειραν δὲ καὶ τῶν βιβαίων καὶ τῶν ἄλλων. οἱ ξυνεβοήθησαν, ἐς εἴκοσι μάλιστα ἵππους τε καὶ ὁπλίτας ὁμοῦ. καὶ βιβαίων τῶν βοιωτάρχων, Σιρφώνδαν. τῶν δὲ μυκαλησσίων, μέρος πᾶσα ἀπωλώλει. τὰ μὲν κατὰ τὴν μυκαλησσὸν, πάθη χρησαμένων οὐδενός. ἀξιόν φησιν ὁλοφυρμοῦ γὸ κατὰ τοὺς μυκαλησσίους ἐγένετο, οὐδενὸς ἄλλου παίδους ἥττον τῶν καὶ πὸν πόλεμον ἡμωμένων. γὸ δὲ ὡς ἂν μεγέθει, ἤτοι πόλεως, ἢ ὡς ἂν μεγέθει παίδους.

ουδ' ἔνοικος ὡς ἄπτι μενγένει ἆρα κατὰ τὴν ἀρχὴν ὑποτύπωσιν ὁποῖόν τινα χρὴ εἶναι, τὰ
μὲν ἄλλα ἐκ τῆς κεφαλαιώδους ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐξ ὧν ἐγένετο μεγέθους, τὰ δὲ
καὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἃ ἐπολέμησε καὶ ἐκ τῶν πολιτευμάτων ἃ πρῶτον ἐκινήθη καὶ ἔτι
παρ' ἡμῖν αὐτοῖς ἐπὶ πλεῖστον διέμεινε, τελευταῖον δὲ τοὺς Ἕλληνας ἐπῆλθε καὶ τοὺς
βαρβάρους ὡς ἐπὶ κοινὸν ἕκαστα τὸ τῆς πόλεως δύναμιν ἐπεδείξατο. καὶ γὰρ πρὸ τοῦ
πολλὰ μὲν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐγένετο μεγάλα, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν Μήδων καὶ τοῦ δευτέρου
βαρβάρων στρατεύματος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. καὶ τοῦτο μὲν ἐν ὀλίγοις ἐπιδείξεται ἐκ τῶν
ἐλαττόνων τεκμηρίων ἃ καὶ ἐγὼ πιστεύω καὶ ἄλλοις ἐπιτρέπω· τὸ δὲ ἔργον τοῦ πολέμου
τοῦδε, ὅτι μείζων ἐγένετο τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ ὅσα περὶ ἀνθρώπους ἐστὶν ἐπὶ πλεῖστον
ἐπέβη, ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπιδείξεται ἃ οὔτε πρὸ τοῦ οὔτε ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἐγένετο
πρὶν αὐτὸς ἤρξατο. ἐπὶ γὰρ τὰς ἐκ τῆς ἠπείρου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐσβολὰς ἐποιήσαντο
οἱ Πέρσαι τὸν στόλον, ἃς ἐκεῖνοι μὲν ἐκ τῆς ἑαυτῶν ἕκαστοι ἐπὶ τοὺς ἐναντίους ἐπεκύ-
βευσαν, ὁ δὲ Δαρεῖος καὶ ὁ πατὴρ Ὑστάσπης ἐκ τῆς Περσίδος ἔτι ἀρχόντων ἐν τοῖς
Κισσίοις καὶ ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων καὶ Ἐρετριῶν ἐπὶ δουλώσει ἐστρατεύσατο, ἐπὶ τὴν
Ἀττικὴν ἐλθὼν καὶ πλείστους ἀνδραποδισάμενος τῶν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀπῆλθε. καὶ
ὁ μὲν Δαρεῖος ἐπὶ τοσοῦτον ἐπεκράτησε καὶ ἐτιμήθη ἀπὸ τούτου ὥστε ἐπὶ πολὺ τῶν
ἄλλων ἐπιφανέστατος γενέσθαι καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ πολὺ ἐπαυξῆσαι· ἔν τε γὰρ τῇ Σκυθίᾳ
ἐπὶ τοὺς νομάδας ἐπεστράτευσε καὶ πλὴν τῶν τὰ ἄστη ἐχόντων ἐκράτησε καὶ τοὺς
Σκύθας ἐπὶ πολὺ ἐποιήσατο ὑπηκόους, ἐν τε τῇ Αἰγύπτῳ τοὺς πολλοὺς τῶν ἐκεῖ κατα-
στησάμενος καὶ τὸν Νεῖλον ἐπὶ πλοῖα διαβὰς καὶ τὴν Βαβυλῶνα ἔτι προσκατασκευάσας
καὶ τοὺς Σκύθας τοὺς ἐπὶ τὴν Μασσαγέτιδα ἐλάσαντας ἐπὶ τὴν Κιμμερίαν ἐπελθὼν
ἐκράτησε· καὶ τῶν ἄλλων ἐπεχείρησε τινὰς ἃ καὶ ἐγένοντο. καὶ ὁ στόλος οὗτος ὁ τότε
ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν πολὺ μέγιστος ἐγένετο τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὴν
εὐπορίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐπὶ τοῖς πλοίοις ἐπιδείξασθαι ἀξιολογώτατος ἐγένετο.
ἐπεπόριστο γὰρ ἐκ τῆς ἠπείρου γέφυραν ποιησάμενος τὸν κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον πορθμὸν
καὶ διὰ τῆς Θρᾴκης ἐλάσας καὶ τὸν Κιμμέριον κόλπον παραπλεύσας καὶ τὸν Πόντον
ἐφ' ἑκατέρας τὰς ἠπείρους ἐπὶ πολὺ τὸν στόλον ἐπῆγε καὶ τὸν πεζὸν ἐπὶ τοὺς Σκύθας
ἐστρατοπέδευσε καὶ τὸν ἄλλον ὄγκον τῆς παρασκευῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπεπόριστο. καὶ
τὰ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τοσοῦτον ἐγένετο· ἐπὶ δὲ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν
καὶ τὴν δύναμιν ἀντικαταστήσασαν τοῖς Ἕλλησιν ἐναυμάχησε καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ ἐπολέ-
μησε καὶ περὶ Θερμοπύλας καὶ περὶ Ἀθήνας καὶ ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Ἀττικῇ καὶ περὶ
Εὐβοίαν καὶ Μαραθῶνα καὶ ἐν Πλαταιαῖς καὶ ἐν Μυκάλῃ καὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ ἐν
Θρᾴκῃ καὶ ἐν Θάσῳ καὶ ἐν Νάξῳ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις νήσοις ταῖς ἐν τῷ Αἰγαίῳ καὶ ἐν
Κύπρῳ καὶ ἐν Φοινίκῃ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Λιβύῃ καὶ ἐν Σικελίᾳ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις
ταῖς ἐν τῇ Ἑλληνίδι ἐπὶ πολὺ ἐγένετο· ὥστε καὶ ἐν ὀλίγοις ἐπιδείξεται ἐκ τῶν ἐλαττόνων
τεκμηρίων ἃ καὶ ἐγὼ πιστεύω καὶ ἄλλοις ἐπιτρέπω· τὸ δὲ ἔργον τοῦ πολέμου τοῦδε,
ὅτι μείζων ἐγένετο τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ ὅσα περὶ ἀνθρώπους ἐστὶν ἐπὶ πλεῖστον ἐπέβη,
ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπιδείξεται ἃ οὔτε πρὸ τοῦ οὔτε ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἐγένετο
πρὶν αὐτὸς ἤρξατο. οἱ γὰρ Πέρσαι τὸν στόλον ἐποιήσαντο ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ
Ἐρετριῶν ἐπὶ δουλώσει, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐλθὼν καὶ πλείστους τῶν ἐκεῖ ἀνδραποδισάμενος
ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀπῆλθε. καὶ ὁ μὲν Δαρεῖος ἐπὶ τοσοῦτον ἐπεκράτησε καὶ ἐτιμήθη ἀπὸ
τούτου ὥστε ἐπὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἐπιφανέστατος γενέσθαι καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ πολὺ ἐπαυ-
ξῆσαι· ἔν τε γὰρ τῇ Σκυθίᾳ ἐπὶ τοὺς νομάδας ἐπεστράτευσε καὶ πλὴν τῶν τὰ ἄστη
ἐχόντων ἐκράτησε καὶ τοὺς Σκύθας ἐπὶ πολὺ ἐποιήσατο ὑπηκόους, ἐν τε τῇ Αἰγύπτῳ
τοὺς πολλοὺς τῶν ἐκεῖ κατα-
στησάμενος καὶ τὸν Νεῖλον ἐπὶ πλοῖα διαβὰς καὶ τὴν Βαβυλῶνα ἔτι προσκατασκευάσας
καὶ τοὺς Σκύθας τοὺς ἐπὶ τὴν Μασσαγέτιδα ἐλάσαντας ἐπὶ τὴν Κιμμερίαν ἐπελθὼν
ἐκράτησε· καὶ τῶν ἄλλων ἐπεχείρησε τινὰς ἃ καὶ ἐγένοντο. καὶ ὁ στόλος οὗτος ὁ τότε
ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν πολὺ μέγιστος ἐγένετο τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὴν
εὐπορίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐπὶ τοῖς πλοίοις ἐπιδείξασθαι ἀξιολογώτατος ἐγένετο.
ἐπεπόριστο γὰρ ἐκ τῆς ἠπείρου γέφυραν ποιησάμενος τὸν κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον πορθμὸν
καὶ διὰ τῆς Θρᾴκης ἐλάσας καὶ τὸν Κιμμέριον κόλπον παραπλεύσας καὶ τὸν Πόντον
ἐφ' ἑκατέρας τὰς ἠπείρους ἐπὶ πολὺ τὸν στόλον ἐπῆγε καὶ τὸν πεζὸν ἐπὶ τοὺς Σκύθας
ἐστρατοπέδευσε καὶ τὸν ἄλλον ὄγκον τῆς παρασκευῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπεπόριστο. καὶ
τὰ μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τοσοῦτον ἐγένετο· ἐπὶ δὲ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν
καὶ τὴν δύναμιν ἀντικαταστήσασαν τοῖς Ἕλλησιν ἐναυμάχησε καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ ἐπολέ-
μησε καὶ περὶ Θερμοπύλας καὶ περὶ Ἀθήνας καὶ ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Ἀττικῇ καὶ περὶ
Εὐβοίαν καὶ Μαραθῶνα καὶ ἐν Πλαταιαῖς καὶ ἐν Μυκάλῃ καὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ ἐν
Θρᾴκῃ καὶ ἐν Θάσῳ καὶ ἐν Νάξῳ καὶ ἐν ταῖς ἄλλα

πην, οἱ ἐν ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσὶν, οἱ περὶ Τολκάδων ἕνεκα τῆς ἐς Σικελίαν
κομιδῆς, αὐθορμοῦν πρὸς τὰς ἐν Ναυπάκτῳ ναῦς, παρασκευασάμενοι, ὡς αὐτῶν
ναυμαχίᾳ. καὶ πρὸς πυρώσαντες ἐπὶ ναῦς, ὧς τε ὀλίγῳ ἐλάσσους εἶναι αὐτοῖς
τῶν ἀπὸ νεῶν, ὁρμίζονται κατὰ σφᾶς ἐν τῇ ξυμπλοκῇ. καὶ αὐ
τοῖς τοῦ χωρίου μινωειδοῦς ὄντος ἐφ' ᾧ ὥρμουν, ὁ μὲν πέζος ἑκατέρωθεν πρὸς
βεβοηθηκότες, τῶν τε κορινθίων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων, αἱ ταῖς αἰὲν ἐχού
σαις ἄκραις παρετέτακτο· αἱ δὲ νῆες, τὸ μεταξὺ εἶχον ἐμφράξασαι. ἦρχε δὲ τοῦ
ναυτικοῦ, Βολυαίθης κορίνθιος. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Ναυπάκτου, τριάκοντα
ναυσὶ καὶ τρισὶν. ἦρχε δὲ αὐτῶν Δίφιλος, ἐπέπλευσαν αὐτοῖς, καὶ οἱ κορίνθιοι,
τὸ μὲν πρῶτον ἡσύχαζον· ἔπειτα ἀφθέντος αὐτοῖς τοῦ σημείου, ἐπεὶ καιρὸς ἐ
δόκει εἶναι, ὥρμησαν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐναυμάχουν. καὶ χρόνον αὐτεῖχον
πολύν, ἀμηχάνοις· καὶ τῶν μὲν κορινθίων, τρεῖς νῆες διαφθειρόντων· τῶν δὲ Ἀθηναί
ων, κατὰ τὸ μὲν οὐδεμία ἀπώλετο. ἐπὶ πᾶσαι δὲ ἐπὶ πρῳραι ἐγένοντο, αὐτόπρωροι ἐμ
βαλλόμεναι καὶ αὐαρράγεισαι τὰς παρεξειρεσίας, ὑπὸ τῶν κορινθίων νεῶν, ἐπ'
αὐτὸ τοῦτο παχυτέρας τὰς ἐπωτίδας ἐχουσῶν. ναυμαχήσαντες δὲ αὐτόπαλα
λαμὲν, καὶ ὡς αὐτοὺς ἑκατέρους ἀξιοῦν νικᾶν. ὅμως δὲ τὴν ναυαγίων, κρατησαν
των τῶν Ἀθηναίων, διά τε τὴν τοῦ ἀνέμου ἀπωθοῦσαν αὐτῶνες τὸ πέλαγος, καὶ δὴ
τὴν τῶν κορινθίων, οὐκέτι ἐπαναγωγήν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων. καὶ διὰ ταῦτα οὐ
δεμία ἐγένετο. οὐδ' ἀνέδρες οὐδετέρων ἐάλωσαν. οἱ μὲν γὰρ κορίνθιοι καὶ πέλο
πρννήσιοι πρὸς τῇ γῇ ναυμαχοῦντες ῥᾳδίως διεσώζοντο. τῶν δὲ Ἀθηναίων, οὐδε
μία κατέδυ ναῦς. ἀπὸ πυθόμενοι δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὴν Ναύπακτον, οἱ κορίν
θιοι δὲ θὺς προσέπλεον ἔτι νικῶντες, ὅτι πλείους τῶν ἐναντίων νεῶς ἀπόλεσαν
πρίσαν. καὶ νομίσαντες δι' αὐτὸ οὐχ ἁλῶσθαι. διόπερ οὐδ' οἱ ἕτεροι νικᾶν. οἵ τε
γὰρ κορίνθιοι ἡγήσαντο κρατεῖν, εἰ μὴ πολὺ ἐκράτουν τοῦτο. οἵ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμι
ζον ἡσσᾶσθαι, εἰ μὴ πολὺ ἐνίκων. ἀπὸ πυθόμενοι δὲ τῶν πελοποννησίων, καὶ τοῦ
πέζου διαλυθέντος, οἱ Ἀθηναῖοι, ἔστησαν τροπαῖον. καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ ἀχαΐᾳ ὡς νι
κήσαντες ἀπῆλθον τοῦ ῥίου. ἐν ᾧ οἱ κορίνθιοι ὥρμουν ὡς εἰκοσταδίους. καὶ
ἡ μὲν ναυμαχία, οὕτως ἐτελεύτα. ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ ὁ Εὐρυμέδων, ἐπειδὴ
ξυστρατεύειν αὐτοῖς οἱ θούριοι παρεσκευάσθησαν, ἑξήκοσίοις μὲν ὁπλίταις,
τριακοσίοις δὲ ἀκοντισταῖς, τὰς μὲν ναῦς παραπλεῖν ἐκέλευον ἔξω τῆς κροτω
νιάτιδος. αὐτοὶ δὲ πεζῇ πορευθέντες, πρῶτον ἔξω τῷ συβάρει πο
ταμῷ, ἦλθον διὰ τῆς θουριάτιδος γῆς. καὶ ὡς ἐγένοντο ἔξω τῷ ὑλίᾳ ποταμῷ. καὶ
αὐτοῖς οἱ κροτωνιάται πρεσβεύσαντες εἶπον, οὐκ ἀφίσθαι βουλομένοις εἶναι,
δῃοῦν τῆς γῆς σφῶν γε στρατὸν ἰέναι, ἔξω καταβαίνοντες, ὑλίσαντο πρὸς τὴν θάλασ
σαν, καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ ὑλίου. καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς, ἐς τὸ αὐτὸ ἀπήντων. τῇ δ' ὑστε
ραίᾳ ἀναβιβασάμενοι, παρὰ πέον. ἔχοντες πρὸς ταῖς πόλεσι πλὴν λοκρῶν ἐ
ως ἀφίκοντο ἔξω τετράπολιν τῆς ἐπιζεφυρίας. οἱ δὲ συρακούσιοι, ἐν τούτῳ ξυνθαμέ
νοι αὐτὸ πέον ἐπλήμμυρον, αὖθις τὰς ναυσὶν ἀπωτέρω ἀφορμεῖσθαι ἐβούλοντο. καὶ τῇ ἄλλῃ πα
ρασκευῇ τοῦ πεζοῦ, ἦν πρὶν ἔτι αὐτὸ τοῦτο πρὶν ἐλθεῖν αὐτοὺς φθάσαι βουλόμενοι,
ξυνέλεγον. παρεσκευάσαντο δὲ, πλεῖ ἄλλο ναυτικὸν, ὡς ἐκ τῆς προτέρας ναυ
μαχίας τι πλέον ἐνεῖδον ἰσχύοντες. καὶ τὰς πρῴρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασ
σον, σφεριφωτέρας ἐποίησαν. καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρῴραις παχείας.
καὶ αὐτοῖς διάς ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τείχους ἐναυ πρὸς τοὺς τείχους. ὡς ἔξω ἐξ ὧν ἔχεις ἐντὸς τε
καὶ ἔξωθεν. ᾧ περ τρόπῳ, καὶ οἱ κορίνθιοι πρὸς τὰς ἐν τῇ ναυπάκτῳ ναῦς ἐπε
σκευασμένοι πρῴραθεν ἐναυμάχουν. ἐνόμισαν γὰρ οἱ συρακούσιοι, πρὸς τὰς τῶν
Ἀθηναίων ναῦς, οὐχ ὁμοίως αὐτὰς ἀναπεναυπαγημένας ἀλλὰ λεπτὰ τὰ πρῴραθεν ἐ
χούσας. δὴ τὸ μὴ αὐτοπρῴροις μᾶλλον αὐτοῖς, ἢ ἐκ πλαγίου ταῖς ἐμβολαῖς
χρῆσθαι, οὐκ ἔλασσον ἰσχύειν. καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμνῃ ναυμαχίαν, οὐκ
ἐν πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὖσαν, πρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι· αὐτόπρῳροι γὰρ ταῖς ἐμ

πλοπῇ. ἤγουν καὶ
θὼς ἀπωτείνῃ συμ
μαχία. Καὶ προ
πλπρώσαντες. αὐτὸ
τ, καὶ προσεπάλλας
πυρώσαντες. Ἐπὶ
ταῖς αὐεχούσαις ἀ
κραις. ὑψηλαῖς. αὐε
χούσαις ἐπὶ τὸ πο
λὺ τ' ἄερος. Ἐπεὶ
καιρὸς ἐδόκει. πλέ
μουσθλογόπ. Καὶ
χρόνον αὐτεῖχον πο
λὺν ἀμηχάνοις ἦγουν
κατὰ χρόνον πινα ἰσο
παλεῖς ἦσαν ἐναντι
ούμενοι, καὶ χεῖρας
ἀμηχάνοις αὐταίρουντες
Ἀπῆσαν ἐγένοντο. ἀ
χεῖοι πρὸς πυθόσιν.
Αὐτόπρωροι ἐμβαλ
λόμεναι. αὐτὸ τ, ὑπὸ
τ πολεμίων νεῶν τυ
πτόμεναι. Τὰς πα
ρεξειρεσίας. παρεξει
ρεσία ὅτι τὸ κατὰ τ
πρώραν πρὸ τῶν κω
πῶν, ὡς αὐ εἴη τις
ὁ παρέξ τ εἰρεσίας.
Τὰς ἐπωτίδας. ἐπω
τίδες ἦσι τὰ ἑκατέρω
θεν πρώρης ἐξέχοντα
ξύλα. Αὐτόπαλα
μέν. ἰσοπαλῶα. Διὰ τ
τ κορινθίων. δὴ δ' μὴ
ἐπαναίτεσθαι αὐτοῖς
τοὺς κορινθίους. Οὐκέ
τι ἐπαγωγήν. ἤτοι
δυτέραν αὐάπλου
σιν. Ἐξετάσαντες.
ἀκριβῶς ἀριθμήσαν
τες. Ναυμαχίας τι
πλέον ἐνεῖδον. ὡς εἶ
δον πλέον τι ἰσχύον
τες. τουτέστι, πλεονε
κτήσαντες. Ναῦς ἐ
πεσκευασμένοι. γρά
φεται ἔξω σκευασά
μενοι. ἤγουν τὰ κα
τὰ τὰς πρώρας ἔξω
σκευάσαντες. Ἐρὸς τὰς τ Ἀθηναίων ναῦς. πρὸς τὰς τ Ἀθηναίων ναῦς οὐκ ἔλασσον ἰσχύειν. Ἀλλὰ λε
πτὰ· ἤγουν ἀθενῆ. Διὰ δ' μὴ αὐτοπρῴροις μᾶλλον αὐτούς. οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ναυμαχίαις οὐκ αὐτόπρω
ροι ἐνέβαλλον ταῖς ἐναντίας ναυσὶν, ἀλλὰ κατὰ τὰ πλάγια ἐκπλέοντες. Οὐκ ἐν πολλῷ. διαστήματι

ἀπάντων. Ἐρόμενός τε ἐκείνου ὁ Ἀρχίδαμος καὶ ἐπιστήσας ἑκάστους ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἔθη καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίουν, ἐπιμείνας ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐδήου καὶ ἐσκόπει εἴ τι μὴ ἐπιστεύοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἢ ἐν τῷ πολέμῳ ἢ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἔτι ἐσεσθαι. ἐπειδὴ δὲ ἐπίστευσεν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀπεχώρησεν ἐς τὴν Πελοπόννησον. καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐδήουν ἀμφότεροι καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ ἅπαντες ὅσοι ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ ἢ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐπιτήδειοι ἀλλήλοις. ἐν τούτῳ δὲ ἐπιμένοντος τοῦ πολέμου ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ

πάντα τὰ γραφέντα τῶν βλασφήμων ῥημάτων κρίνειν, κατὰ κεφάλαιον ἕκαστον ἐξετάζοντες, ὅσα τε ἐγκλήματα ἐπ' αὐτοῖς ἐφέρετο, καὶ ὅσα τούτοις ἀντεῖπον οἱ τοῦ Χριστοῦ μαθηταί· ἔτι δὲ καὶ τὰς ἀποκρίσεις τὰς ἐκείνων, καὶ τὰς ἀπολογίας τὰς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας γενομένας, ἐν τοῖς ἑκάστων συγγράμμασιν εὑρήσομεν. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ τὰ τοῦ Εὐσεβίου μόνα ἐπιδεῖξαι προῃρήμεθα, ἐκεῖνα μόνα ἐπισκεψόμεθα, ἃ κατὰ τοῦ Εὐσεβίου ἐγράφη. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐκτενεῖς ἐστιν ἡ τοῦ Εὐσεβίου βίβλος, ὡς ἐπὶ τρεῖς τόμους ἐκτεθῆναι τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ γεγραμμένα. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ τὰ τοῦ Εὐσεβίου ἐπιδείξομεν ἐγκώμια, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὰ κατ' αὐτοῦ γεγραμμένα, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὰς ἀπολογίας τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ γεγενημένας. ἐπειδὴ δὲ τὰ τοῦ Εὐσεβίου ἐγκώμια ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ ἐκτεθήσεται, ἐν τούτῳ δὲ τὰ κατ' αὐτοῦ γεγραμμένα, ἐν τῷ τρίτῳ δὲ τὰς ἀπολογίας τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ γεγενημένας, ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ τὰ τοῦ Εὐσεβίου μόνα ἐπιδεῖξαι προῃρήμεθα, ἃ κατὰ τοῦ Εὐσεβίου γεγραμμένα ἐστίν, ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ ἐκτεθησόμενα. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ γεγενημένας ἀπολογίας ἐκθησόμεθα. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τόμῳ τὰ τοῦ Εὐσεβίου ἐγκώμια ἐκθησόμεθα, ἃ ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ κατὰ τοῦ Εὐσεβίου γεγραμμένα ἐστὶν ἐκτεθησόμενα. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ γεγενημένας ἀπολογίας ἐκθησόμεθα. ἐν δὲ τῷ παρόντι βιβλίῳ τὰ τοῦ Εὐσεβίου μόνα ἐπιδεῖξαι προῃρήμεθα, ἃ

τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ. τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ δηλονότι. Οπὶ τάχος. ἤγουν τάχιστα. Τὸ παρατείχισμα. ἤτοι τὸ ὀρθὸν διατείχισμα. Περιτειχίσαι φᾶς. οἱ συρακούσιοι δηλονότι, τοὺς συρακουσίους. Τοῦ ἐναυτᾶις. στρατοπέδου. εἰ κρατήσειε δηλονότι. Αὖ τὸ λιφθέν. τὸ παρατείχισμα. Οὐ δὲ γὰρ ὑπομεῖναι αὖ φᾶς. τοὺς ἀθηναίους. Ηπειγετο ἅπαθέσθαι. αὐτὶ τοῦ ἠπείγετο ἀπόπειρᾶσθαι, ἤγουν ἐγχειρῆσαι. Καὶ οἱ ξυντομωτάτην ἡγεῖτο. ἤγουν ἡγεῖτο δύχερὲς δύρήσειν τὸ τέλος τοῦ πολεμου.

Η γὰρ καταπεθώσας. ἤγουν προσαμυνάσας. Τὴν στρατιὰν. τῆ ἀθηναίων δηλονότι. Καὶ οὐ τρίβεσθαι ἄλλως. ἤγουν ἀπράκτως.

Ετεμνον. ἤγουν ἐδενδροτόμουν.

Απεκρούοντο. οἱ ἀθηναῖοι δηλονότι.

Εδόκει διατρίβειν. ἀργεῖν.

Καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας, ὡς ἐπενόει τὴν ἅπαν χείρησιν. γράφεται ξυνάρχοντας ἐπενόει, καὶ τὴν ἅπαν χείρησιν.

Εδόκει εἶναι λαβεῖν. τοὺς συρακουσίους δηλονότι.

Προσελθόντας τε. τοὺς ἀθηναίους.

Καὶ ἄλλην παρασκυήν. ὅπλισιν.

Εν τοῖς τείχεσι. τοῖς ἑαυτῶν δηλονότι. Προς αὐταῖς. ταῖς ἅπαν τολαῖς.

Ες τὸ πρόσθεν. ὅπως μὴ δὲ ὑστερήσωσι τοῦ διαπραξασθαι ὧν ἕνεκα ἦλθον. τὸ γὰρ μὴ βραδεῖς γένωνται, αὐτὶ τοῦ μὴ ὑστερήσωσι κεῖται.

Τοῦ παραινεσθαι. ἤγουν τῆς τελειώσεως. Απὸ τῆς πρώτης. ὁρμῆς δηλονότι.

Καὶ ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος. ἤγουν ἀφνιδίου.

Καὶ βιασθέντες. οἱ συρακούσιοι δηλονότι.

Ξυστραφῶσιν. οἱ συρακούσιοι δηλονότι. Ες φυγὴν κατέστησαν. τοὺς ἀθηναίους δηλονότι.

τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότατος ὄξη τοῖς ἐναντίοις, ἐβούλετο ὁπὸ τάχος ἀποχρῆσθαι τῇ παρούσῃ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει. καὶ ὁρῶν τὸ παρατείχισμα τῶν συρακουσίων, ᾧ ἐκώλυσαν περιτειχίσαι φᾶς τοὺς ἀθηναίους, ἀπηύρα τε οὐδὲν καὶ ἅπαν κρατήσειε τῆς, τῶν τε ἅπαν τολῶν τὴς ἀναβάσεως, καὶ αὖθις τοῦ ἐν αὐταῖς στρατοπέδου ῥᾳδίως αὖ αὐτὸ λιφθέν. οὐ γὰρ ὑπομεῖναι αὖ φᾶς οὐδένα, ἤπειγετο ἅπαθέσθαι τῇ πείρᾳ. καὶ οἱ ξυντομωτάτην ἡγεῖτο διαπολεμῆσαι. ἤ γὰρ, καταπεθώσας ἕξειν συρακούσας, ἢ ἀπαλλάξειν τὴν στρατιὰν, καὶ οὐ τρίβεσθαι ἄλλως, ἀθηναίους τε τοὺς ξυστρατευομένους, καὶ τὴν ξυμπασαν πόλιν. πρῶτον μὲν οὖν τὴν τειχὴν ὀξελθόντες τῶν συρακουσίων ἔτεμνον οἱ ἀθηναῖοι, πρὸς τὸν αἰγαπον. καὶ τῷ στρατεύματι ἐπεκράτουν, ὡς ὧρ τὸ πρῶτον τῷ τε πεζῷ, καὶ ταῖς ναυσίν. οὐδὲ γὰρ καθ' ἑκάτερα οἱ συρακούσιοι ἀντεπεξῆεσαν. ὅτι μὴ τοῖς ἱππεῦσι καὶ ἀκοντισταῖς ἀπὸ τοῦ ολυμπιείου. ἔπειτα μηχαναῖς ἔδοξε τῷ Δημοσθένει πρότερον ἀποπειράσαι, τοῦ ἀντιτειχίσματος. ὡς δὲ αὐτῷ προσαγαγόντι, κατεκαύθησαν τε ὑπὸ τῶν ἐναντίων, ἀπὸ τοῦ τείχους ἀμυνομένων αἱ μηχαναί. καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ πολλαχῇ προσβάλλοντες ἀπεκρούοντο, οὐκέτι ἔδοκει διατρίβειν. ἀλλὰ πείσας τὸν τε Νικίαν, καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας, ὡς ἐπενόει τὴν ἅπαν χείρησιν τῶν ἅπαν τολῶν, ἐπειρᾶτο. καὶ ἡμέρας μὲν αὐτὰς ἔδοκει εἶναι λαθεῖν. προσελθόντας τε καὶ ἀναβαντας. παραγγέλας δὲ τὲν θ' ἡμερῶν ὅτια, καὶ τοὺς λιθολόγους καὶ τέκτονας πανταχόθεν λαβὼν, καὶ ἄλλην παρασκυὴν τοξευμάτων τε, καὶ ὅσα ἔδει ἢν κρατῶσι τειχίζοντας ἔχειν, αὐτὸς μὲν ἀπὸ πρώτου ὕπνου, καὶ Εὐρυμέδων, καὶ Μένανδρος, ἀναλαβὼν τὴν πᾶσαν στρατιὰν, ἐχώρει πρὸς τὰς ἅπαν τολάς. Νικίας δὲ ἐν τοῖς τείχεσιν ὑπελέλειπτο. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο πρὸς αὐταῖς κατὰ τὸν δρύμιλον, ἥπερ καὶ ἡ πρώτη στρατιὰ, τὸ πρῶτον ἀνέβη. λαθοῦσι δὲ τοὺς φύλακας τῶν συρακουσίων. καὶ προσβαλόντες, τὸ τείχισμα, ὃ ἦν αὐτόθι τῶν συρακουσίων, αἱροῦσι. καὶ ἄνδρας πέντε τῶν φυλάκων ἀποκτείνουσιν. οἱ δὲ πλείους διαφυγόντες δύθυς πρὸς τὰ στρατόπεδα, ἃ ἦν ἅπαν τῶν ἅπαν τολῶν τρία, ἓν μὲν, τῶν συρακουσίων. ἓν δὲ, τῶν ἀλλων ξυμμαχικῶν. ἓν δὲ, τῶν ξυμμάχων, ἀγγέλλουσι τὴν ἔφοδον, καὶ τοῖς ἑξακοσίοις τῶν συρακοσίων, οἳ καὶ πρῶτοι κατὰ τοῦτο μόρος τῶν ἅπαν τολῶν φύλακες ἦσαν, ἔφραζον. οἱ δ' ἐβοήθουν τ' δύθυς καὶ αὐτοῖς ὁ Δημοσθένης καὶ οἱ ἀθηναῖοι ἐντυχόντες ἀμυομένους προθύμως ἔτρεψαν. καὶ αὐτοὶ μὲν δύθυς ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν. ὅπως τῇ παρούσῃ ὁρμῇ τοῦ παραινέσθαι ὧν ἕνεκα ἦλθον μὴ βραδεῖς γένωνται. ἄλλοι δὲ τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης παρατείχισμα τῶν συρακουσίων οὐχ ὑπομενόντων τῶν φυλάκων, ἥρουν τε, καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον. οἱ δὲ συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ ὁ Γύλιππος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἐβοήθουν ἐκ τῶν πρώτων τειχισμάτων. καὶ ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος σφῶν ἐν νυκτὶ γιγνομένου, προσέβαλλόν τε τοῖς ἀθηναίοις, ἐκπεπληγμένοι. καὶ βιασθέντες ὑπ' αὐτῶν τοπρῶτον ὑπεχώρησαν. πρότερον ὃ τῶν Αθηναίων, ἐν ἀπείρᾳ μᾶλλον ἤδη, ὡς κεκρατηκότων, καὶ βουλομένων διαπαντὸς τοῦ μὴ πεπαυμένου τῶν ἐναντίων ὡς τάχιστα διελθεῖν, ἵνα μὴ ἀνένδοτον τῶν σφῶν τῆς ἐφόδου αὖθις ξυστραφῶσιν, οἱ βοιωτοὶ πρῶτοι αὐτοῖς, αὐτέχον. καὶ προσβαλόντες, ἔτρεψαν τε, καὶ ἐς φυγὴν κατέστησαν. καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἐν πολλῇ παραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο οἱ Αθηναῖοι. ἦν οὐ δὲ πυθέσθαι ῥᾴδιον ἦν

Οὐδ' ἀφ' ἑτέρων. οὔτε ἀπὸ Ἀθηναίων, οὔτε ἀπὸ συρακουσίων, καὶ τῇ ἑκατέροις συμμάχων. Οὐ πρόσωφ ἕκαστα ξυνηνέχθη. ἤγουν λεπτομερῶς, κατὰ ἀκρίβειαν. Καὶ χαλεπὰ ἦν. διὰ τὴν βοὴν οὐ ῥᾴδιον ἦν αὐτὰ γνῶναι. Καὶ πᾶν τὸ ἐναντίον. γράφεται καὶ πᾶν τὸ ὀξὺ ἐναντίας. Τῶν ἤδη πάλιν φθεγγόντων. δῆλα δὴ τῇ ἑτέρᾳ τοῦ πάσω φθεγγόντων. ἤγουν τρατευόντων. Τοῦ ξυνθήματος. γνωρίσματος. συμφωνίας.

Τὸ δ' ἐκείνων. τῶν συρακουσίων δηλονοτι. Ὡς τὰ εἰκὸς ἐντυχοιεν πᾶσι. τὸ ἑξῆς, ὡς τὰ μὲν εἰκὸς πᾶσιν ἐντυχοιεν τῶν πολεμίων, κρείσσους ὄντες, διέφυγον αὐτοὺς οἱ πολέμιοι. Ἐκείνων ἀπὸ τραμβόων τὸ ξύνθημα. γράφεται ἐκείνων ἐπὶ τραπόντων τὸ ξύνθημα. Ἀπὸ γράμματος. τῇ δυσὶ τρατευμάτων. Ἀπορίαν παρεῖχε. τοῖς δυσὶ τρατεύμασιν. Οἵ τε πολέμιοι ὁμοίως. ἀπὸ κοινοῦ ὅ τε πανωνίσειαν, φόβον παρεῖχον.

Φίλοι τε, φίλοις. τὸ ἑξῆς, φίλοι τε φίλοις, καὶ πολῖται πολίταις, οὐ μόνον εἰς χεῖρας ἀλλήλοις ἐλθόντες ἀπελύοντο, ἀλλὰ καὶ εἰς φόβον ἀπὸ τραπόντες ἀπὸ τῆς τῶν πολλῶν ὁπόσῳ ἀναχωρίσεως. Καὶ διωκόμενοι. ὑπὸ τῆ συρακουσίων.

Ἀνωθεν καταβαίνοντες. γράφεται ἄνωθεν καταβάντες.

ουδ' αφ' ετερων ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστα ξυνηνέχθη. ἐν μὲν γὰρ ἡμέρᾳ, σαφέστερα μὲν, ὅμως δὲ, οὐ δὲ ταῦτα οἱ παραβαλλόμενοι πάντα τὴν τοκαθεωρὸν ἕκαστος μοῖρα οἷός τ' ἦν. ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ. ἡ μόνη δὴ τρατοπέδων μεγάλων ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ἐγένετο, ὡς αὖ τις σαφῶς πυθοίμην, ἦν μὲν γὰρ σελήνη λαμπρά. ἑώρων δὲ οὕτως ἀλλήλους, ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς. τὸ μὲν ὄμμα τὸ σώματος προορᾶν. τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου, ἀπιστεῖσθαι. ὀλίγαι δὲ ἀμφοτέρων οὐκ ὀλίγοι ἐν τενοχωρίᾳ ἀπὸ τρέφοντο. καὶ τῇ Ἀθηναίων οἱ μὲν, ἤδη ἐνικῶντο. οἱ δὲ, ἔτι τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀνέχοντες ἐχώρουν. πολὺ δὲ ἦν τοῦ ἄλλου τρατεύματος αὐτοῖς, τὸ μὲν, ἄρτι καταβεβήκει. τὸ δ' ἔτι προσιόν. ὡς τ' οὐκ ἀπίστατο, πρὸς ὅ, τι χρὴ χωρῆσαι. ἤδη γὰρ τὰ πρόσθεν τῆς τροπῆς τεθνιμμένης ἐτετάρακτο πάντα. καὶ χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνῶναι. οἵ τε γὰρ συρακούσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι πρατοῦντες, παρεκελεύοντό τε, κραυγῇ οὐκ ὀλίγῃ χρώμενοι. ἀδύνατον δὲν ἐν νυκτὶ ἄλλῳ τῳ σημῆναι. καὶ ἅμα τοὺς προσφερομένους εδέχοντο. οἵ τε Ἀθηναῖοι, ἐξιόντες τε φᾶς αὐτοὺς, καὶ πᾶν τὸ ἐναντίον, καὶ εἰ φίλιον εἴη, τῇ ἤδη πάλιν φθεγγόντων πολέμιον ἐνόμιζον. καὶ τοῖς ὄρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῳ γνωρίσαι, σφίσι τε αὐτοῖς θόρυβον πολὺν παρεῖχον ἅμα πάντες ὄρωτῶντες, καὶ τοῖς πολεμίοις σαφὲς αὐτὸ κατέστησαν. τὸ δ' ἐκείνων, οὐχ ὁμοίως ἠπίστατο, διὰ τὸ κρατοῦντας αὐτοὺς, καὶ μὴ διεπασμθους ἧσσον ἀγνοεῖσθαι. ὡς τ' εἰ μὲν ἐντύχοιεν πᾶσι, κρείσσους ὄντες τῇ πολεμίων, διέφυγον αὐτοὺς, ἅ τε ἐκείνων ἀπίστατο τὸ ξύνθημα. εἰ δ' αὖ τι μὴ ὑπακρίνοιντο, διεφθείροντο. μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψεν ὁ πανισμός. ἀπὸ γὰρ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὤν, ἀπορίαν παρεῖχεν οἵ τε γὰρ ἀργεῖοι, καὶ οἱ κερκυραῖοι, καὶ ὅσον δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν, ὁπότε πανισίειαν φόβον παρεῖχε τοῖς Ἀθηναίοις. οἵ τε πολέμιοι ὁμοίως. ὥς τε τέλος ξυμπεσόντες αὐτοῖς κατὰ τὰ πολλὰ τοῦ τρατοπέδου, ἐπεὶ ἄπαξ ἐπαράχθησαν, φίλοι τε φίλοις, καὶ πολῖται πολίταις, οὐ μόνον ἐς φόβον κατέστησαν ἀλλὰ καὶ ἐς χεῖρας ἀλλήλοις ἐλθόντες, μόλις ἀπελύοντο. καὶ διωκόμενοι κατά τε τῆ κριμνῶν, οἱ πολλοὶ ῥίπτοντες ἑαυτοὺς, ἀπώλλυντο. σενῆς οὔσης τῆς ἀπὸ τῆ ἄπω πολῶν πάλιν καταβάσεως. καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸ ὁμαλὸν οἱ σωζόμενοι ἄνωθεν καταβαίνοιεν, οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν, καὶ ὅσοι ἦσαν τῆ πρότερον τρατιωτῶν ἐμπειρίᾳ μᾶλλον τῆς χώρας, ἐς τὸ τρατόπεδον διέφυγον. οἱ δὲ ὕτερον ἥκοντες, εἰσὶν οἱ διαμαρτόντες τῆ ὁδῶν, κατὰ τὴν χώραν ἐπλανήθησαν. οὓς ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, οἱ ἱππεῖς τῆ συρακουσίων πορευόμενοι διέφθειραν. τῇ δ' ὑτεραίᾳ, οἱ μὲν συρακούσιοι, δύο τροπαῖα ἔστησαν ἔτί τε τὰς ἄπω πολάς, ἥ τε προσβασὸς, καὶ κατὰ τὸ χωρίον, ᾗ οἱ βοιωτοὶ πρῶτοι αὐτέστησαν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοὺς νεκροὺς ὑπαπόδους ἐκομίσαντο. ἀπέθανον δὲ οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν τε καὶ τῆ ξυμμάχων. ὅπλα μέντοι ἐπιπλείω ἢ κατὰ τοὺς νεκροὺς ἐλήφθη. οἱ γὰρ κατὰ τῆ κριμνῶν βιαθέντες ἁλλεσθαι ψιλοὶ αὖ τῆ ἀπίδων, οἱ μὲν, ἀπώλλυντο. οἱ δ' ἐσώθησαν. μετὰ δὲ τοῦτο, οἱ μὲν συρακούσιοι, ὡς ἄπω ἀπροσδοκήτῳ δὴ πραγίᾳ, πάλιν αὖ ἀνερρωσθέντες ὥσπερ καὶ πρότερον, ἐς μὲν ἀκραγαντα τραπόμενοι, πεντεκαίδεκα ναυσὶ Σικανὸν ἀπέστειλαν ὅπως ὑπαγάγοιτο τὴν πόλιν εἰδύναντο. Γύλιππος δὲ κατὰ γῆν ἐς τὴν Σικελίαν ᾤχετο, αὖθις ἄξων τρατιὰν ἔτι, ὡς ἐνελπίδι ὢν καὶ τὰ τείχη τῆ Ἀθηναίων αἱρήσειν βίᾳ. ἐπειδὴ τὰ ἐν ταῖς ἄπω πολαῖς οὕτω ξυνέβη. οἱ δὲ τῆ Ἀθηναίων τρατηγοὶ ἐν τούτῳ ἐβουλεύοντο, πρός τε τὴν γεγενημένην ξυμφορὰν, καὶ πρὸς τὴν παρουσαν ἐν τῷ τρατοπέδῳ κατάπαυσιν ἀρρωστίαν. τοῖς τε γὰρ ἄπω χρήμασιν ἑώρων

Οὐ καταρθοῦντες. ἀπὸ τοῦ ἡττᾶσθαι. Τά τε ἄλλα, ὅπ αὐτοῖς ἐφαίνετο. καὶ ὅπ τὰ ἄλλα αὐτοῖς πάντα, οὐδεμίαν ἐλπίδα νίκης παρεῖχεν. Αλλ' ἄπορ διανοηθεὶς. δίεγνώσθη φησὶ μὴ διατρίβειν, ἀλλ' ἀπάγειν τὴν στρατιάν. Εως ἐπὶ τὸ πέλαγος. τὸ ἑξῆς, ἕως ἔπι οἷόί τε τοῦ πολεμίου στρατεύματος κρατεῖν. ἐμπροσθεν μὲν γὰρ ὑπὸ τῶ συρακουσίων οἱ πρὶ τὸν νικίαν, ἐν τῷ λιμένι κατεκέκλητο κρατοῦμενοι. διὰ δὲ τὰς ἐπελθούσας μετὰ δημοσθένους, οἷόί τε ἦσαν κρατεῖν. Καὶ τῇ πόλει. τ' αθηναίων. Εἰκὸς ἦ. προσκαθῆσθαι. τοῖς συρακουσίοις δηλονότι. Γοννρὰ σφῶν. ἀσθενῆ. ἀσφαλῆ. ἀσκίνδυνα. Καταγγέλ-

τους. δήλους δὲ μι-
νυμάτων. Λαθεῖν
γὰρ αἰ. μετὰ γὰρ πολ-
λῶν βουλόμενοι, οὐ
δ' ὑνήσεσθε φησὶ λαν
θεῖν, ἀσκ χειροῦντες
ἀσπηδῶσι. Βουλό
μενον τοῖς αθηναίοις.
ἢ γοῦν βουλόμενον κυ
ρίους γενέσθαι τῶ αθη
ναίους τῶν κατὰ τὰς
συρακούσας πραγ-
μάτων. Ετοιμηκυ-
κλεῖτο. δὴ κηρύκων
ἐμήνυε. Καὶ διασκο
πῶν, αἰεί χεν. ἢ γοῦν
δίκαζων εἴτε χρὴ μέ
νειν, εἴ τε ἀπιέναι, οὐ
δεμιᾶ προσετίθετο
γνώμη τοῦτο γὰρ ὅδε
τὸ διασκοπῶν, αἰεί
χεν. Απαίξειν τὴν
στρατιάν. ἀπὸ τ' συρα
κουσίων δηλονότι.
Αλλ' ὅξ ὧν αὖ τις οὖ
λέγων. ἢ γοῦν πειθαῖς
λέγων. Εκεῖσε ἀφι
κομένους. ἢ γοῦν εἰς
τὰς αθήνας. Οὔκουν
βούλεσθαι. οὐ βούλε-
σθαι ἔφη, ὁ νικίας ὑ-
πὸ τῶν αθηναίων ἀπολέ-
σθαι μόνος αὐτὸς ἀ-
δίκως, ἀλλὰ εἰ δεῖ
πάντως ἀπολέσθαι,
ὑπὸ τ' πολεμίων τ' το
παθεῖν. Καὶ ἐν πο-
λίοις. πολιορκομένοις
Τῆς νῦν παρασκευ
ῆς. τῆς πολεμικῆς
οἰκονομίας.

Επικουρικὰ μᾶλ-
λον. μᾶθοφορούντων τῶν
συρακουσίων ὄντων,

οὐ καταρθοῦντες, καὶ τοὺς στρατιώτας ἀχθομένους τῇ μονῇ. νόσῳ τε γὰρ ἐπίεζοντο κατ' ἀμφότερα. τ' τε ὥρας τ' ἐνιαυτοῦ ταύτης οὔσης ἐν ᾗ ἀθενοῦσιν αἴθρωποι μάλιστα. καὶ τὸ χωρίον ἅμα ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο ἑλῶδες, καὶ χαλεπὸν ἦν. τά τε ἄλλα ὅπ αὐτοῖς ἐφαίνετο. τῷ ὄντι Δημοσθένει, οὐκ ἐδόκ ἔτι χρῆναι μένειν. ἀλλ' ἄπορ καὶ διανοηθεὶς ἐς τὰς ἐπιπολὰς διεκινδύνευσεν, ἐπειδή τε ἔφαλτο, διεξιέναι ἐπιφίζετο. ἢ μὴ διατρίβειν ἕως ἔπι τὸ πέλαγος οἷόί τε πλεῖν ἀπὸ τοῦ στρατεύματος, τοὺς γοῦν ἐπελθούσας ναυσὶ κρατεῖν, ἢ τῇ πόλει ὠφελιμώτερον εἶναι ἔφη, πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ σφῶν ἐπιτειχίζοντας τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι, ἢ συρακουσίους, οὓς οὐκέτι ῥᾴδιον εἶναι χειρώσασθαι. οὐδ' αὖ ἄλλως χρήματα πολλὰ διαπαντὸς εἰκὸς εἶναι προσκαθῆσθαι. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης, τοιαῦτα ἐγίγνωσκεν. ὁ δὲ Νικίας, ἐνόμιζε μὲν καὶ αὐτὸς πονηρὰ σφῶν τὰ πράγματα εἶναι. τῷ δὲ λόγῳ, οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἀσθενῆ ἀποδεικνύναι. οὐδ' ἐμφανῶς σφᾶς ἀνφιζομένους μετὰ πολλῶν τὴν αὐτὰ χώρησιν τοῖς πολεμίοις καταγγέλτους γίγνεσθαι, λαθεῖν γὰρ αὖ ὁπότε βούλοιντο τοῦτο ποιοῦντες πολλῷ ῥᾴονον. τὸ δ' ἐπικαὶ τὰ τ' ἔνδον πολεμίων ἀφ' ὧν ἀσπηδέον, ἢ ἄλλοι ἠσθάνετο αὐτῶν. ἐλπίδας τε ἔτι παρεῖχε. πονηρότερα τ' σφετέρων ἔσεσθαι, ἢν καρτερῶσι προσκαθήμενοι. χρημάτων γὰρ ἀπορία αὐτοὺς ἐκπεπτωκόσειν. ἄλλως τε καὶ ἀσπηδέον ἤδη τοῖς ὑπαρχούσας ναυσὶ θαλασσοκρατοῦντων. καὶ ἦν γάρ τι καὶ ἐν ταῖς συρακούσαις βουλόμενον τοῖς αθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι, ἐπεκηρυκεύετο ὡς αὐτόν. καὶ οὐκ εἴα ἀπανίστασθαι. ἀ ἀσπὰ μὲν τῷ ὄρῳ ἔτι ἐπὶ ἅμφοτέρα ἔχων καὶ διασκοπῶν αἰεί χε. τῷ δ' ἐμφανεῖ πότε λόγῳ, οὐκ ἔφη ἀπάξειν τὴν στρατιάν. οὗ γὰρ εἰδέναι, ὅπι οἱ αθηναῖοι σφῶν ταῦτα, οὐκ ἀσπὸ δέξονται. ὡς τε μὴ αὐτῶν ἀνφισαμένων ἀπελθεῖν. καὶ γὰρ οὐ τοὺς αὐτοὺς ἀνφιεῖσθαί τε πρὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ τὰ πράγματα ὡς ἀπὸ καὶ αὐτοὶ ὁρῶντας, καὶ οὐκ ἄλλων ἀσπημήσει ἀκούσαντας γνώσεσθαι. ἀλλ' ὅξ ὧν αὖ τις οὖ λέγων διαβάλλοι ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι, τ' τε παρόντων στρατιωτῶν πολλοὺς, καὶ τὸ πλεῖους ἔφη οἱ νῦν βοῶσιν, ὡς ἐνδεησοῖς ὄντες, ἐκεῖσε ἀφικομένους, τἀναντία βοήσεσθαι. ὡς ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες οἱ στρατηγοὶ ἀπῆλθον. οὔκουν βούλεσθαι αὐτούς γε ἀσπὸ τάμβους τὰς αθηναίων φύσεις, ἐπαΐοντάς τε ἀπάτας καὶ ἀδίκως ὑπ' αθηναίων ἀπολέσθαι μᾶλλον, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων εἰδεῖ κινδυνεύσας τοῦτο παθεῖν ἰδία. τά τε συρακουσίων ἔφη, ὅμως ἔτι ἴσως τῶν σφετέρων εἶναι. χρήματα γὰρ αὐτοὺς ξυντροφοῦντας, καὶ ἐν πολιορκίαις ἅμα ἄλλα ἀναλίσκοντας. καὶ ναυτικὸν πολὺ ἔτι ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας τὰ μὲν, ἀπορεῖν. τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν. δισχίλια γὰρ τάλαντα ἤδη ἀνηλωκέναι, καὶ ἔτι πολλὰ προσοφείλειν. ἢν τε καὶ ὁπουοῦν ἐκλίπωσι τῆς νῦν παρασκευῆς, τῶ μὴ δίδόναι τροφήν, φθερεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα. ἀσπικουρικὰ μᾶλλον, ἢ διὰ ἀνάγκης, ὡς ἀπὸ τὰ σφέτερα ὄντα. πρίβειν οὖν ἔφη χρῆναι προσκαθημένους, καὶ μὴ χρήματα ὡς πολὺ κρείσσους. εἰσὶ, νικηθέντας ἀπιέναι. ὁ μὲν Νικίας ταῦτα λέγων, ἰσχυρίζετο. ἀγαθόμενος τὰ ἐν ταῖς συρακούσαις ἀκριβῶς. καὶ τὴν τῶν χρημάτων ἀπορίαν, καὶ ὅπι ἦν αὐτόθι σου τὸ βουλόμενον τοῖς αθηναίοις γίγνεσθαι πράγματα. ἢ ἀσπικηρυκευόμενον πρὸς αὐτὸν, ὡς τε μὴ ἀπανίστασθαι. ἢ ἅμα ταῖς γοῦν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσήσει κρατηθείς. ὁ δὲ Δημοσθένης, πολὺ μὲν τ' προκαθῆσθαι,

καὶ οὐχὶ διὰ ἀνάγκην στρατευομένων πολιτῶν, ὡς πρὸ αθηναίων. Τρίβειν οὖν ἔφη χρῆναι, αὐτὸ τ' διατρίβειν, καὶ παρέλκειν. Καὶ μὴ χρήματα, ὡς πολὺ κρείσσους εἰσὶ. καὶ μὴ νομίζειν δεῖ χρημάτων ἔνδειαν, ἢ πᾶσθαι. γράφεται χρήματα ὡς πολύ.

οὐδ'

οὐδ' ὁπωσοῦν ἐνεδέχετο. ἃ δὲ δεῖ μὴ ἀπαγγεῖλαι τὴν στρατιὰν αὖθις Ἀθηναίων φήσματος· ἀλλὰ τρίβειν αὐτοῦ, ἕως χρῄσιμοι ἦσαν ἐς τὴν θάλασσαν ἀπαίροντες τοῦτο ποιεῖν, καὶ ἐς τὴν κατανομήν· ὅθεν τῷ τε ξυμπάσῃ πολλὰ τῆς χώρας ἐπόντες τρέφονται· πορθοῦντες τὰ τῶν πολεμίων, καὶ ἐκείνοις βλάπτουσι· τάς τε ναυσὶν ἐν πολλῇ γῇ, καὶ οὐκ ἐν στενοχωρίᾳ, ἣ πρὸς τοὺς πολεμίους μᾶλλόν ἐστι, τοῖς ἀγῶσι ποιήσονται, ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ, ἐν ᾗ τά τε τῆς ἐμπορίας χρήσιμα σφῶν ἔσται· καὶ ἅμα χωρήσας καὶ ἐπαίξας. οὐκ ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὁρμώμενοι πεζῇ κατάρατοι ἔξουσι· τό τε ξύμπαν εἰπεῖν οὐδενὶ τρόπῳ ἔφη ἀρέσκειν ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιμένειν· ἀλλ' ὁπὸ τάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλην ἐξαναστῆσθαι. καὶ ὁ Εὐρυμέδων αὖ, τῷ ταῦτα ξυνηγόρευεν. ἀπλέοντος δὲ τοῦ Νικίου, ὅ κινός τις καὶ μέλλησις ἐνεγένετο. καὶ ἅμα ὑπόνοια μή τι καὶ πλέον εἰδὼς ὁ Νικίας ἰσχυρίζηται. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, τούτῳ τῷ τρόπῳ διεμέλλησαν περὶ καταχώρησιν μόνον. ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Σικανὸς ἐν τούτῳ παρόντες τὰς συρακούσας. ὁ μὲν Σικανὸς, ἅμα τῶν τοῦ ἀκραγαντος, ἐν γέλᾳ ὄντος αὐτοῦ ἐπὶ ἢ τοῖς συρακουσίοις πάσης ἐς φιλίαν ὄξει πεπώκει. ὁ δὲ Γύλιππος, ἄλλην τε στρατιὰν πολλὴν ἔχων, ἦλθεν ἀπὸ τῆς Σικελίας· καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἦρος ἐν ταῖς ὁλκάσιν ὁπλίτας ἀπροσδόκητος, ἀφικομένοις ἀπὸ τῆς λιβύης ἐς σελινοῦντα. ἀπεγεχθέντες γὰρ ἐς λιβύην, καὶ δόντων κυρηναίων τριήρεις δύο, καὶ τοῦ πλοῦ ἡγεμόνας, καὶ ἐν τῷ παράπλῳ δύο περίπλους πολιορκουμένοις ὑπὸ λιβύων ξυμμαχήσαντες, καὶ νικήσαντες τοὺς λίβυς, καὶ αὐτόθεν παραπλεύσαντες, ἐς νέαν πόλιν καρχηδονιακὸν ἐμπόριον. ὅθεν πρὸς Σικελίαν ἐλάχιστον δυοῖν ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς ἀπέχει· καὶ ἀπ' αὐτοῦ παρανηθέντες, ἀφίκοντο ἐς σελινοῦντα. καὶ οἱ μὲν συρακούσιοι δύθυς αὐτῇ ἐλθόντων παρεσκευάζοντο, ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφότερα αὖθις τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοί, ὁρῶντες στρατιὰν πᾶσαν προσγεγενημένην αὐτοῖς, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἅμα οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωροῦντα, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τοῖς πᾶσι χαλεπώτερον ἴσχοντα, μάλιστα δὲ τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ ἀνθρώπων πεζομάχα, μετεμέλοντό τε πρότερον οὐκ ἀναστάντες· καὶ ὡς αὐτοῖς οὐ δὲ ὁ Νικίας ἐπ' ὁμοίως ἠγανακτοῦντο ἀλλ' ἢ μὴ φανερῶς γε ἀξιῶν ἀφίζεσθαι, προεῖπον ὡς ἠδύναντο ἀδηλότατα ἐκπλεῖν ἐκ τοῦ στρατοπέδου πᾶσι, καὶ παρασκευάσασθαι ὅπως τις σιμήνη καὶ μελλόντων αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἕτοιμα ἦν ἀνάγεσθαι, ἣ σελήνη ἐκλείπει. ἐτύγχανε γὰρ πανσέληνος οὖσα. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, οἵ τε πλείους ἐπεῖχον ἐκέλευον τοῖς στρατηγοὺς ἐνθύμιον ποιούμενοι, καὶ ὁ Νικίας. ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν θεασμῷ τι, καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος. οὐδ' αὖ διαβουλεύσασθαι ἔτι ἔφη, πρὶν ὡς οἱ μάντεις ἐξηγοῦντο· τρὶς ἐννέα ἡμέρας μεῖναι ὅπως αὖ πρότερον κινηθεῖη. καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις μελλήσασι, διὰ τοῦτο ἡμοι ἐγεγένητο. οἱ δὲ συρακούσιοι καὶ αὐτοὶ τοῦτο πυθόμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐθρασύνθησαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ αὐτῶν κατεγνωκότων ἤδη μηκέτι κρησσόνων εἶναι σφῶν, μήτε ταῖς ναυσὶ, μήτε τῷ πεζῷ. οὐ γὰρ ἂν ἐκπλοῦν ἐβουλεύσαι. καὶ ἅμα οὐ βουλόμενοι αὐτοὺς ἄλλοσέ πῃ τῆς σικελίας καθεζομένους, χαλεπώτερον ἦσαν προσπολεμεῖν. ἀλλ' αὐτοῦ ὡς τάχιστα καὶ ἐν ᾧ σφίσι ξυμφέρει ἀναγκάσαι αὐτοὺς ναυμαχεῖν· τὰς οὖν ναῦς ἐπλήρουν· καὶ ἀνεπαύοντο ἡμέρας, ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἱκαναὶ εἶναι. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, τῇ μὲν πρωτεραίᾳ πρὸς τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων προσέβαλλον· καὶ ἐπεξελθόντος μέρους τινὸς οὐ πολλοῦ καὶ τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῆς ἱππείας κατὰ πύλας, ἀπολαμβάνουσί τε τῶν ὁπλιτῶν πύλας, καὶ τρεφάμενοι καταδιώκουσιν· οὔσης δὲ στενῆς τῆς ἐφόδου, οἱ Ἀθηναῖοι, ἵππους τε ἐβδομήκοντα ἀπολλύουσι. καὶ τῶν ὁπλιτῶν, οὐ πολλούς· καὶ τὴν μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀνεχώρησεν ἡ στρατιὰ τῶν συρακουσίων· τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ταῖς τε ναυσὶν ἐκπλέουσιν, οὔσαις ἑξήκοντα καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα πρὸς τὰ τείχη ἐχώρουν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι αὐτὰ νῆσον ναυσὶν ἑξήκοντα καὶ τροσμίξαντες ἐναυμάχουν. καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα ἔχοντα τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων, καὶ θορυβοῦντα τὰ τῶν πολεμίων. ἤγουν τὸ πολεμίους. Ἐν τούτῳ δὲ καιρῷ δηλονότι. προσπεπλευκυῖαν αὐτοῖς. ἤγουν τοῖς συρακουσίοις. Ἀλλὰ καὶ ἐν μέρᾳ τῶν πάσι. καὶ τὰ πάντα. Ἕτοιμα ἦν ἀποπλεῖν. ἕτοιμα ἦν τὰ κατὰ τὴν ἀποπομπήν. Ἐπισχὼν ἐκέλευ. καὶ τὰ νοῦν ἔχοντες δὲ τὴν σελήνης. Ἐνθύμιον ποιούμενοι. δηλονότι σὺν ἀριθμὸν ἐποίησαν. Καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος. τῷ τοιούτῳ φησὶν εἰ τοῦ ἐπασμοῦ προσέχων, τὸ παραφυλάττειν τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὰ οὐρανία.

Μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων. αὐτὴ τῶν Ἀθηναίων φησὶν δηλονότι. Εἶναι σφῶν. τῶν συρακουσίων. Χαλεπώτερος. δυσεπιχείρητος. Τὰς ναῦς οὖν ἐπλήρουν. αὐδρῶν δηλονότι.

Τῇ μὲν προτεραίᾳ. καθ' ἣν δηλονότι ἐκινήθησαν.

Ἀπολαμβάνουσί τε. ἤγουν ἀποκόπτουσι τῶν ὁπλιτῶν τῶν Ἀθηναίων.

Πρὸς τὰ τείχη. τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Τοὺς ἐκβαίνοντας. ἀπὸ τῶν νεῶν δηλονότι. Παρόντος. ἤγουν προσγεγενημένου.

Πύλας. ἀπεκλῄ-

ναν. οἱ συρακούσιοι δηλονότι. Τῶν ὁπλιτῶν. τῶν Ἀθηναίων δηλονότι. Τῶν πεζῶν τῶν συρακουσίων.

λόμενον τὴν κλεῖσαι τὰς ναῦς τῇ ἐναντίων νηΐ ἐπεξαναγόντα τῷ πλῷ πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον νικήσαντες οἱ συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τὸ μέσον πρῶτον τῶν Ἀθηναίων ἀπλατιάσαντες διέκοψαν· καὶ ἐκεῖνον ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος, καὶ αὐτόν τε διαφθείρουσι, καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας· ἔπειτα δὲ καὶ τὰς πάσας ναῦς ἤδη πρὸς Ἀθηναίων κατὰ τάχος καὶ ἐξεώθουν ἐς τὴν γῆν. ὁ δὲ Γύλιππος ὁρῶν τὰς ναῦς τὰς πολεμίων νικωμένας, καὶ ἐξω τῇ σταυρωμάτων καὶ τοῦ ἑαυτῆς στρατοπέδου καταφερομένας, βουλόμενος διαφθείρειν τὸ ἐκβαίνοντας, καὶ τὰς ναῦς ἔξω ὁρμοῦσι τοῖς συρακουσίοις ἀφέλκειν, τῆς γῆς φιλίας οὔσης, παρεβοήθει ἐπὶ τὴν χηλήν, μέρος τι ἔχων τῆς στρατιᾶς, καὶ αὐτοῖς οἱ τυρσηνοί, οὗπερ ἐφύλασσον τοῖς ἀθηναίοις, ταύτη ὁρῶντες ἀτάκτως προσφερομένους, ἐπεκβοηθήσαντες καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις, τρέπουσι· καὶ ἐσβάλλουσιν ἐς τὴν λίμνην, τὴν λυσιμέλειαν καλουμένην. ὕστερον δὲ πλείονος ἤδη τοῦ στρατεύματος παρόντος τῆς συρακουσίων, καὶ ξυμμάχων, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεβοηθήσαντες, καὶ ἐσπεσόντες πρὸς ταῖς ναυσίν, ἐς μάχην τε κατέστησαν πρὸς αὐτούς. καὶ νικήσαντες ἐπεδίωξαν. καὶ σφίτας τε πολλοὺς ἀπέκτειναν. καὶ τὰς ναῦς, τὰς μὲν πολλὰς, διέσωσαν τε, καὶ ξυνήγαγον κατὰ τὸ στρατόπεδον, δυοῖν δεούσας εἴκοσιν. ἃς οἱ συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔλαβον αὐτῶν. καὶ τοὺς ἄνδρας πάντας ἀπέκτειναν. καὶ ἐπὶ τὰς λοιπὰς ἐμπρῆσαι βουλόμενοι, ὁλκάδα παλαιὰν κληματίδων, καὶ δαδὸς γεμίσαντες, ἣν γὰρ ἐπὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέμος οὔριος, ἀφέσαν τὴν ναῦν πῦρ ἐμβαλόντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δείσαντες περὶ ταῖς ναυσὶν, αὐτεμηχανήσαντό τε σβεστήρια κωλύματα. καὶ παύσαντες τὴν φλόγα, καὶ τὸ μὴ προσελθεῖν ἐγγὺς τὴν ὁλκάδα, τοῦ κινδύνου ἀπηλλάγησαν. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ συρακούσιοι μὲν, τῆς τε ναυμαχίας προσαίου ἔστησαν· καὶ τὰς αὖθις πρὸς τῷ τείχει ἀναλήψεως τῆς σφετέρας, οὗπερ καὶ τοῖς ἵπποις ἔλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ, ὡς τε οἱ τυρσηνοὶ τροπὴς ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ἐς τὴν λίμνην, καὶ ἧς αὐτοὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ. γεγενημένης δὲ τῆς νίκης τοῖς συρακουσίοις λαμπρᾶς ἤδη τοῦ ναυτικοῦ. πρότερον μὲν γὰρ ἐφοβοῦντο, τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους ναῦς ἐπελθούσας. οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν. καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς, μέγας ἦν· πολὺ δὲ μείζων ἐπὶ τῆς στρατιᾶς, ὁ μεταμέλος. πλεῖσι γὰρ ταύταις μόναις ἤδη ὁμοιοτρόπως ἐπελθόντες δημοκρατουμένας τε, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ καὶ ναῦς, καὶ ἵππους, καὶ μεγέθη ἐχούσας, οὐ δυνάμωσι ἐπενεγκεῖν, οὔτε ἐκ παρασκευῆς πολλῷ κρείσσοσι. σφαλλόμενοί δὲ τὰ πλείω, τά τε πρὸς αὐτὴν ἠπόρουν, καὶ ἐπειδή γε ταῖς ναυσὶν ἐκρατήθησαν, οὐκ ἀφ' ὧν ἔγνωσαν, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἠθύμουν. οἱ δὲ συρακούσιοι τόν τε λιμένα δύσπορον παρεῖχον ἀδέως, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ διενοοῦντο κλεῖσαι. ὅπως μηκέτι μὴ δεῖ βουλοίντο λάθοιεν αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπλώσαντες. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοὶ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν παρέλευσιν ἐποιοῦντο, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι. νομίζοντες ὅπερ ἦν, ἀπό τε τῶν παρόντων, πολὺ σφῶν καθυστερήσειν τὰ πράγματα δῆναι. καὶ δὴ δύναιντο κρατῆσαι Ἀθηναίων τε, καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλασσαν, καλοῦσι σφίσιν ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι. πολύς τε γὰρ ἄλλος Ἕλλησι λύσις, τοῖς μὲν, ἐλευθεροῦσθαι· τοῖς δὲ, φόβου ἀπολύεσθαι. οὐ γὰρ ἔτι δύνασθαι τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν, τὸν ὕστερον ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν. καὶ αὐτοὶ δόξαντες αὖ τῶν αὖθις δῆναι, ὑπό τε τῶν ἄλλων αὐθρώπων, καὶ τῶν ἔπειτα πολὺ θαυμασθήσεσθαι. καὶ ἦν δὲ ἄξιος ὁ ἀγὼν κατά τε ταῦτα, καὶ ὅτι οὐχὶ Ἀθηναίων μόνον πρὸς ἐγίγνοντο, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων. καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὖ μόνοι, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ξυμβοηθησάντων σφίσιν, ἡγεμόνες τε γιγνόμενοι μετὰ κορινθίων καὶ λακεδαιμονίων, καὶ τὴν σφετέραν πόλιν ἐπαναρραχόντες προκινδυνεύσαί τε καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες. ἔθνη γὰρ πλεῖστα δὴ αὖ μίαν πόλιν ταύτην ξυνήλθε· πλήν γε δὴ τοῦ ξυμπαντος λόγου, τοῦ ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρὸς τὴν Ἀθηναίων τε πόλιν καὶ λακεδαιμονίων.

πρόπροσθεν μὲν γὰρ. ὁ μὲν σύνδεσμος, πρόπρος.

Οὐ δυνάμωσι ἐπενεγκεῖν. οὐ δυνάμωσι αὐτοῖς προσαγαγέσθαι, καὶ ὑπερχθρίους ποιῆσαι, οὔτε διὰ τοῦ μεταβαλλειν αὖθις τὴν πολιτείαν, δίον, φάσπερ ἐμβαλόντες, ἢ ὀλιγαρχίαν παρ' αὐτοῖς ἐργασάμενοι.

Πολλῷ κρείσσοσι. λείπει τὸ ὄντες.

Πολυσφῶν τῶν Ἀθηναίων.

Πόλεμον ἐνεγκ". ἢ ποι αὐτοῖς ἔχειν πρὸς τὸ ὕστερον πόλεμον δέξασθαι.

Αὐτὴν αὖ ποι δῆναι. ἢ γοῦν τῆς τε ἐλευθερίας τὴν ἑλλήνων, καὶ τὸ ἀναλλαγήναι τὸ φόβου.

Μέγα μέρος προκόψαντες. αὐτὴ τοῦ προκοπὴν μεγάλην ἐς ναυτικὸν στόλον παραχόντες. τουτέστι, πολλὰς ναῦς αὐτοῖς παραχόντες ἐς τὰς ναυμαχίας. ἢ ὡς τινες, ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκόψαντες.

Ἐπὶ μίαν πόλιν. κατὰ μιᾶς πόλεως τῶν συρακουσίων.

Τοσοίδε γὰρ ἑκάτεροι ἦγον πλεῖστοι γὰρ ἦσαν συμμαχοῦντες ἑκατέροις τοῖς μέρεσιν. οἵ τε γὰρ Ἀθηναῖοι καὶ ἐς Σικελίαν ἐλθόντες, ἔχον πολλοὺς πλοῦς συμμάχους. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οἱ Συρακούσιοι περὶ Σικελίας μαχόμενοι, ὡσαύτως ἐπῃρόντο τοῖς μετὰ χεῖρον τας τοῦ πολέμου, καὶ κινδυνεύοντας καὶ τῷ διασῶσαι τὴν ἴδιαν Συρακουσῶν πόλιν, ὡς καὶ τοῖς συμμαχοῦσιν Ἀθηναίοις, σκοπὸς γὰ συγκτήσασθαι τὴν χώραν. Καταλόγος τῆς ἑκατέρων, καὶ πόλεων τῶν συμμαχησάντων Ἀθηναίοις. κατὰ Συρακουσῶν, Ἀθηναῖοι. Λήμνιοι. Ἴμβριοι. Αἰγινῆται ἔτι οἰκοῦντες. οὗτοι μὲν πάντες Ἀθηναίων ἄποικοι ἦσαν. ἐρετριεῖς. χαλκιδεῖς. τυρρεῖς. καρύστιοι. κεῖοι. Ἀνδριοι. Τήϊοι. μιλήσιοι. σάμιοι. χῖοι. μανδυμναῖοι. τενεδῖοι. Αἰνιοι. πλαταιεῖς. Βοιωτῶν δίοι. κυθήριοι. κεφαλλῆνες. ζακύνθιοι. κερκυραῖοι. μεσσήνιοι ἐκ ναυπάκτου. μεγαρεῖς. φυγάδες. ἀργεῖοι. μαντινεῖς.

Κεῖται. αὐτόνομοι. καρυᾶται. βουάριοι. μεταπόντιοι. ναύξιοι. καταναῖοι. Αἰγεσταῖοι. τυρσηνοί. Ἰάπυγες.

Τοῖς μέν. τοῖς Ἀθηναίοις.

Τοῖς δέ. τοῖς Συρακουσίοις.

Μετ' ἀλλήλων ταῦτα συμμαχήσαντες ἀλλήλοις.

Τῆς ξυντυχίας. ἀλλ' ὡς ἑκάστοις φήθη συνέτυχεν, ἢ διὰ δίδιον συμφέρον ἐξ ἀνάγκης στρατεύεσθαι.

Καὶ ἀπ' Ἀθηναίων. ἄποικοι δ' ἦλθον.

Οὗτοι δ' ἔτι δ' ἐρύθραι. ἦγουν οἱ καρύστιοι.

Ναυσὶ, καὶ οὐ φόρῳ. ἦγουν συνναυσί.

Κατὰ δὲ γὰν πάντων τὸ ἐναντίον. ἦγουν νόμῳ μονέθος.

Οὐ μόνον δ' ὁρισθέντες ὄντες δηλονότι. Ἀνάγκη μὲν ἐκ τοῦ δύστρεπτους. ἔλεγόν φησὶν ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖν, ἵν' δύστρεπτος ἀπόλογισμὸς αὐτοῖς ᾖ. οὐχ ἧσσον δὲ βουλόμενοι, ἢπερ ἐξ ἀνάγκης εἵποντο διὰ τὴν κορινθίων ἔχθραν. Κατὰ ξυμφοράν ἐμάχοντο. ξυμφορὰν ἄρτι τὴν φυγὴν λέγει, ὅτι φυγάδες ὄντες, τοῖς ξυγγενέσιν ἐμάχοντο. Καὶ τῆς παραυτίκα. τῆς κατὰ τὸ ἐνεστῶς. Οὐδὲν ἧσσον διὰ κέρδος. παροιμία. Διαφθείρει δ' ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον. Μισθῷ καὶ οὗτοι πειθόμενοι. ἦλθον μετὰ τῶν Ἀθηναίων. Ξυγκτήσαντας. ἀντὶ τοῦ ξυγκτίσαι.

ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις. τότε τὰ θαυμαστὰ τῶν καιρῶν κατειλημμένων ξυνετράπη
καὶ σικελιῶται, ναῦται καὶ πεζοὶ, βάρβαροι δὲ, ἐγένοντο, οἱ πρὶν ἐπὶ
καὶ σικελιωτῶν τὸ πλέον, καὶ τὰ ἔξω Σικελίας. τυρσηνῶν τέ τινες κατὰ διαφο
ραὶ συρακουσίων· καὶ ἰάονες μισθοφόροι. τοσάδε μὲν μετὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐ
τράπευον. συρακουσίοις δὲ αὐτεβοήθησαν· καὶ καμαριναῖοι μὲν ὅ μοροι ὄντες, καὶ
γελῷοι οἰκοῦντες μετ' αὐτούς. ἔπειτα ἀκραγαντῖνων ἡσυχάζόντων ἐν τῷ ἐπεί
κεινα ἱδρυμένοι στελιοῦντιοι. καὶ οἱ δὲ μὲν τῆς Σικελίας, τὸ πρὸς λιβύην μέρος
τετραμμένοι νεμόμενοι. ἱμεραῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν τυρσηνικὸν πόντον μο
ρίου ἐν ᾧ καὶ μόνοι ἕλληνες οἰκοῦσιν. οὗτοι δὲ καὶ μόνοι ἐξ αὐτοῦ ἐβοήθησαν. καὶ
ἑλληνικὰ μὲν ἔθνη τὰ ἐν Σικελίᾳ, τοσάδε δ' ὡρμῆτο τε καὶ οἱ αὐτόνομοι πάντες
ξυνεμάχουν. βαρβάρων δὲ σικελοὶ μόνοι ὅσοι μὴ ἀφέστασαν πρὸς τὸ Ἀθηναίων. τὸ
δ' ἔξω Σικελίας ἑλλήνων, λακεδαιμόνιοι μὲν ἡγεμόνα παρέπεμψαν παρεχόμε
νοι, νεοδαμώδεις δὲ, ξὺν ἄλλοις καὶ εἵλωτας. δύνανται δὲ τὸ νεοδαμώδες ἐ
λεύθερον ἤδη ἑ. κορίνθιοι δὲ καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ μόνοι παρεγένοντο, καὶ λεύκα
διοι, καὶ ἀμπρακιῶται, κατὰ τὸ ξυγγενές. ἐκ δὲ ἀρκαδίας μισθοφόροι τῶν κο
ρινθίων ἀπεσταλέντες καὶ σικυώνιοι ἀναγκαῖοι στρατεύοντες. καὶ τῶν ἔξω Πελο
ποννήσου βοιωτοί. πρὸς δὲ τοὺς ἐπελθόντας τούτοις, οἱ σικελιῶται αὐτοὶ πλῆθος
πλέον κατὰ πολλὰ παρέχοντο, ἅτε μεγάλας πόλεις οἰκοῦντες· καὶ γὰρ ὁπλῖται
πολλοὶ καὶ νῆες καὶ ἵπποι, καὶ ἄλλος ὅμιλος ἀφθόνως ξυνελέγη· καὶ πρὸς ἃ πολ
λοὺς αὖθις ὡς ἄλλους συρακουσίους, αὐτοὶ πλείω ἐπορίσαντο διὰ μέγε
θος πόλεως. καὶ αἱ μὲν ἑκατέρων παρασκευαί, τοσαῦτ' ἐξυνελέγησαν. καὶ τότε δὴ
πολλὰ πολλαχόθεν ἐπιόντα ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πέλαγει ἐθεάσατο. καὶ οὐκέτι οὐδεὶς οὐδ' ἑτέρους ἐπῆλθεν. οἵ τε οὖν συ
ρακούσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἁπλῶς ἐνόμισαν καλὸν ἀγώνισμα σφίσιν ἔσεσθαι, ἐπὶ
τῇ γεγενημένῃ νίκῃ τῇ ναυμαχίᾳ, ἐλεῖν τε δ' ἂν τὸ στράτευμα τὸ Ἀθηναίων
τοσοῦτον ὄν, καὶ μηδὲ καθ' ἕτερα αὐτοὺς μήτε, διὰ θαλάσσης, μήτε τῷ πεζῷ δι
φυγεῖν· ἔκλογον οὕτω τὸν τελευταῖον δοῦναι τὸν μέγαν, ἔχοντα τὸ σῶμα οἰκτρῶς δι
ῶν μάλιστα, τριήρεσι πολυανδρίαις, καὶ πλοίοις, καὶ ἀκάτοις, ἐπὶ ἀγυρῶν ὁρμίζον
τες. καὶ τἄλλα, ἢν ἐπὶ ναυμαχεῖν οἱ ἀθηναῖοι τολμήσωσι παρεσκευάζοντο. καὶ
ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν. τοῖς δὲ ἀθηναίοις, τήν τε ἀποκλεισὸν ὁρῶσι, καὶ
τὴν ἄλλην διανοίαν οὐ ξύνοιδα μὴ οὐ πολλοῖς, βουλευτέα ἐδόκει. καὶ ξυνελθόντες οἵ τε
στρατηγοί, καὶ οἱ παξίαρχοι, πρὸς τὴν παροῦσαν ἀπορίαν ξύν τε ἄλλῳ, καὶ ὅτι
τὰ ἐπιτήδεια, οὔτε αὐτίκα ἔπῆν, προσέμελλον γὰρ ἐς Κατάνην ὡς ἐκπλεύ
σόμενοι ἀφήσειν μὴ ἐπάγειν, οὔτε τὸ λοιπὸν ἐμέλλον ἔξειν ἢ μὴ ναυκρατήσου
σιν, ἐβουλεύσαντο τὰ μὲν τείχη τῶν ἄνω ἐκλιπεῖν, πρὸς δὲ αὐταῖς ταῖς ναυσὶν
ἀπολαβόντες διατείχισμά τι. ὅσον οἷόν τε ἐλάχιστον τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς
ἀσθενέσιν ἱκανὸν γενέσθαι. τοῦτο μὲν φρουρεῖν, ἀπὸ δὲ τἄλλου τείχους, τὰς ναῦς
πάσας ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλοώτεραι, πάντα τινὰ ἐσβιβάζοντες πλη
ρῶσαι. καὶ διαναυμαχήσαντες, ἢν μὲν νικῶσιν, ἐς Κατάνην κομίζεσθαι. ἢν δὲ μή,
ἐμπρήσαντες τὰς ναῦς πεζῇ ξυμπαραμῖξαι ἀποχωρεῖν. ἢ αὖ τάχιστα μέλλωσί
τινος χωρίου, ἢ βαρβαρικοῦ, ἢ ἑλληνικοῦ φιλίου αὐτῶν πλήθεσθαι. καὶ οἱ μέν, ὡς ἔδο
ξεν αὐτοῖς, ταῦτα καὶ ἐπρίσαντο. ἐκ τε γῆς τῶν ἄνω τειχῶν ὑπεκατέβησαν, καὶ
τὰς ναῦς ἐπλήρωσαν πάσας, αἰσθόμενοι δὲ ἐσβαίνειν, ὅσπερ καὶ ὁπωσοῦν ἐ
δόκει ἡλικίας μετέχων ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἦλθε. καὶ ξυνεπληρώθησαν νῆες αἱ πᾶσαι,
δέκα μάλιστα καὶ ἑκατόν. τοξόται τε ἐπ' αὐτὰς πολλοὺς καὶ ἀκοντιστάς,
τῶν τε ἀκαρνάνων, καὶ τῶν ἄλλων ξένων ἐσεβίβαζον· καὶ τἄλλα ὡς οἷόν τ'
ἦν ὀξέως ἐπηναγκάσθη τε, καὶ τοιαύτης διανοίας ἐπρίσαντο. ὁ δὲ Νικίας, ἐπεὶ δὴ τὰ πολ
λὰ ἕτοιμα ἦν ὁρῶν, καὶ τοὺς στρατιώτας, τῷ τε παρὰ τὸ θεῖον πολὺ τὰς ναυ
σὶ κρατήσειν ἀθυμοῦντας, καὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων ἀπορίαν· ὡς τάχιστα
βουλομένους διακινδυνεύειν, ξυγκαλέσας ἅπαντας, παρεκελεύσατο τότε
πρῶτον, καὶ ἔλεξε τοιάδε.

Εἰ τοιαύτας

Εν τοιαύταις αὐ ἀνάγκαις.
ἤπει τ῀ μαθοφόροι,
καῖς. Οἵπερ ἐπῆλ
γοντο· ἐπεπάσαν
το. Κατὰ διαφοράν.
ἔχθραν. Τοσάδε
μὲν. καταλόγος τῶν
ἐθνῶν, καὶ τ῀ πόλεων τ῀
συμμάχων συρακο
σίοις κατὰ ἀθηναίων.
Καὶ οἱ αὐτόνομοι. δή
μοκράτουμοι.
Οσοι μὴ ἀφέστασαν.
τ῀ συρακουσίων δή
λον ὅτι. Νεοδαμώ
δεις δέ. νεοδαμώ
δης ὁ ἐλεύθερος πα
ρὰ τοῖς λακεδαιμο
νίοις. Κατὰ δ' συγγε
νές. τ῀ συρακουσίων.
Καλὸν ἀγώνισμα.
ἔνδοξον. συμφέρον.
Καὶ ξυνελθόντες οἵ τε
στρατηγοί. νυνδὶα δ'
ἄπορον, καὶ τὸ παξιάρ
χοις, οἱ στρατηγοὶ συ
νῆγαν), καθ' αὑτὸ πρό
τερον βουλευόμενοι.
Ἀπολαβόντες. ἰδιώ
σαντες. ἀποκόψαν
τες. Τοῦτο μέν. διά
τείχισμα. Καὶ ἀ
πλοώτεραι. ἀπλοω
τέρας οὐ πάνυ ἀπλοις
πάντα πάσαι. λέγει,
ἀλλὰ πάσῃ πλήρω
ματ῀ ἐνδέχεται, ἀπλόο
οις ἰσαμένας. τ῀ τὸ δὲ
καὶ ἢ τ῀ λοίπου ἐπαίσω
γὰρ δηλοῖ, πάντα πά
ντα ἐσβιβάζοντες πλη
ρῶσαι. Εἰδόκει ἡλικί
ας μετέχων. νεότη
τος. Ὁ δὲ ἡλικίας ἐπεὶ
δή. τῷ νικίᾳ τ῀ προ
τροπὴν τῆς διαλε
ξέως δίδωσι καὶ ὡς
καθ' ἡλικίαν πρεσβυ
τέρῳ, καὶ ὡς μείζονι
στρατηγῷ, καὶ ὡς πά
λαι τοῖς συρακουσί
οις νενικηκότι, καὶ ὡς ἐν πελοποννήσῳ, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τόποις, τοῖς ἐναντίοις διαπολεμήσαντι.

Διακινδυνεύειν. διὰ κινδύνου ἰέναι.

Εστί τῳ τὴν ὑπαρχουσαν. πυνθάνῃ ἀφ' ἡμῶν. Ἐπειτα διαπαντός. ἐπὶ τά φησι παντὶ τῷ χρόνῳ δυσέλπι-
δές εἰσι, καὶ προσδοκῶσιν ὁμοίως τοῖς γεγενημένοις συμφοραῖς τὰ μέλλοντα. Ομοίαν τοῖς ξυμφοραῖς
» ἔχουσιν. ὁμηρος, ξυνὸς ἐνυάλιος. Καὶ τὸ τῆς τύχης. ἤγουν δυτυχίας. Καὶ μεθ' ἡμῶν ἐλπίσαντες. καὶ
τὴν τύχην καὶ ἡμῶν συλλήψεσθαι ἐλπίσαντες. Εν δὲ τῇ ἐνθάδε. ἐν δὲ τῇ νῦν κατὰ ἀνάγκην ἀπὸ νεῶν γε
νησομένῃ παρασκευῇ, ἅπαντα εἰσί. Εὑρηται δ' ἡμῖν. αὐτὴ τοῦ ἐξεύρηται ἡμῖν ἐπιβολὴ χειρῶν σιδηρῶν,
αἷς προϊούσας τὰς ναῦς τὰς πολεμίας, κρατήσομεν, ὥς τε μὴ δύνασθαι ἐξ ἀναχωρήσεως ἐμβάλλειν ἡμῖν.

Οσα χρὴ αὐτὴν παν-
τα πυνθάνεσθαι. γράφεται
ὅσα μὴ αὐτὴν ἀπαντᾶν
γεῖσθαι.

Τῶν ἐπιπλόων αὐ-
τοῖς. αὐτὴ τοῦ τῇ συ
ρακουσίων.

Επιβολαί. ἤγουν
αὐτὴ πλαβαὶ δύρηνται
ἡμῖν.

Αλλως τε καὶ
τῆς γῆς. διὰ τοῦτο
φησὶν οὐ συμφέρει
αὐτὴν ἀκρούεσθαι ἡμῖν
ὅτι ἄρα ἐς πολεμίαν
γῆν ὑπὸ τῆς αὐτὴν ἀκρούσεως ἐξενεχθήσόμεθα. Ασφαλίσασθε. αὐτὴ τοῦ καταβάλητε. ἤτοι μὴ
ἀραγμοῦ, καὶ συντρι-
βῆς ἀπεστήσητε.

Οσῳ τοῦ αὖθις
μᾶλλον. ὅ μᾶλλον,
οὐκ ἔστι συγκριτικὸν,
ἀλλὰ διασαφητικόν.
οὐ γὰρ οἱ ναῦται τοῦ
ἀπαράπλειν τοῖς πο
λεμίοις συναίτιοι.
Καὶ ἐν ᾧ αὖ τῷδε.
καὶ ἐν τῷ παραυτίκα
φησὶ δέομαι. Καὶ
τὰς ναῦς πλείους. ἤτοι
τὸν πολεμίων νεῶν,
ἢ νῦν ὑπὸ πλείους, ἢ ὑπὸ
πρότερον.

Τὴν ἡδονὴν ἐνθυ-
μεῖσθαι. ἐνθυμεῖσθαι
τε ἄξιον, ὅτι δεῖ δια-
φυλάξασθαι τὴν ἡδο
νήν. ἡδονὴν δὲ λέγει,
ἣν ἐπιφέρει ἐπὶ δ' θαυ
μάζεσθαί τε καὶ πὰ
τὴν ἑλλάδα, καὶ κα
τὰ τὸ ὠφελεῖσθαι ἐν

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΝΙΚΙΟΥ.

» Ανδρες στρατιῶται Αθηναίων τε, καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων. ὁ μὲν ἀγὼν ὁ μέλ-
» λων, ὁμοίως κοινὸς ἅπασιν ἔστω, περί τε σωτηρίας καὶ πατρίδος ἑκάστοις οὐχ
» ἧσσον, ἢ τοῖς πολεμίοις. ἦν γὰρ κρατήσωμεν νῦν τῶν ναυσὶν, ἔστι τῷ τὴν ὑπαρχου
» σαν πρὸς οἰκείαν πόλιν ἅπασιν ἰέναι. ἀθυμεῖν δὲ οὐ χρή. οὐδὲ πάσχειν, ὅπερ οἱ ἀπόροπα-
» τοι τοῦ ἀνθρώπων. οἱ τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες, ἔπειτα διαπαντὸς τὴν ἐλ-
» πίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν. ἀλλ' ὅσοι τε Αθηναίων παρέστε,
» πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειροι ὄντες, καὶ ὅσοι τῶν ξυμμάχων ξυστρατευόμενοι
» ἀεὶ, μνήσθητε τοῦ ἐν τοῖς πολέμοις παραλόγου, καὶ τὸ τῆς τύχης. καὶ μεθ'
» ἡμῶν ἐλπίσαντες στῆναι, καὶ ὡς ἀμαχούμενοι ἀξίως τοῦδε τοῦ πλήθους, ὅσον αὐ-
» τοὶ ὑμῶν αὐτοῦ ἐφορᾶτε παρασκευάζεσθε. ἃ δὲ ἀρωγὰ ἐνεῖδομεν, ἅπαντα τῇ τοῦ
» λιμένος στενότητι, πρὸς τὸν μέλλοντα ὅχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι. καὶ πρὸς τὴν ἐκεί-
» νων ἅπαντα τοῦ καταστρωμάτων παρασκευήν, οἷς πρότερον ἐβλαπτόμεθα. πάν-
» τα καὶ ἡμῖν νῦν ἐκ τοῦ παρόντων μᾶλλον τοῦ κυβερνητοῦ, ἐσκεμμένα ἢ τοί-
» μασται. καὶ γὰρ τοξόται πολλοὶ καὶ ἀκοντισταὶ ἅπαντα ἐσονται. καὶ ὄχλος ὡς ἂν
» μαχίαν μὲν προυμένοι ἐν πελάγει, οὐκ ἂν ἐχρώμεθα, διὰ τὸ βλάπτειν ἂν
» τὸ τῆς ἀπαρασκεύου τῇ βαρυτήτι τῶν νεῶν. ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἀναγκασμένῃ ἀπὸ τῶν
» νεῶν πεζομαχίᾳ, πρόσφορα ἔσται. δύρηται δ' ἡμῖν ὅσα μὴ αὐτὴν ἀπαντᾶν γεῖσθαι, καὶ
» πρὸς τὰς τῶν ἐπιπλόων αὐτοῖς παχύτητας, ᾧ ἥκιστα ἐβλαπτόμεθα χρῇ
» σθαι ἐπιβολαί. ἃ χήσουσι τῶν πάλιν αὐτὴν ἀκρουσιν τῆς προαιρεσούσης νεώς, ἣν τὰ
» ἅπαντα οἱ ἀπίβατα ὑπουργῶσιν. ἐς τοῦτο γὰρ δὴ ἀναγκάσμεθα, ὡς τε πεζομα
» χεῖν ἀπὸ τῶν νεῶν. καὶ ὃ μὴ πάντῃ αὐτὴν ἀκρούεσθαι, μήτε ἐκείνοις ἐᾶν, ὠφελίμως φαί-
» νεται. ἄλλως τε καὶ τῆς γῆς, πλὴν ὅσον αὐτὸ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχει πολεμίας οὔσης. ὧν
» χρὴ μεμνημένους διαμάχεσθαι, ὅσον αὐτὸ δύνασθε. καὶ μὴ ἐξωθεῖσθαι ἐς αὐτήν. ἀνάγ
» καστον γὰρ οὕτω μάλιστα καὶ ἀμυνεῖσθε. καὶ τοῖς ἐπιβάταις ἐπιτάσσω τοῖσδε. καὶ
» δέομαι, μὴ ἐκπεπλῆχθαί τινα τοὺς ξυμφορᾶς ἄγαν. τήν τε παρασκευὴν ἀπὸ τῶν κα
» τασταθεῖσαν, βελτίω νῦν ἔχοντας, καὶ τὰς ναῦς πλείους. ἐκείνην τε τὴν ἡδονὴν ἐνθυμεῖ
» σθαι, ὡς ἄξιόν ἐστι διασώσασθαι, οἵ τε ὡς Αθηναῖοι νομιζόμενοι καὶ μὴ ὄντες ὑμῶν,
» τῆς τε φωνῆς τὴν ἅπασι μίμησιν, καὶ τὸ πρόσωπον τῇ μιμήσει, ἐθαυμάζεσθε κατὰ τὴν ἑλλά-
» δα. καὶ τὰ ἀρχῆς τὴν ἡμετέρας, οὐκ ἐλάσσονα κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι. ἐς τε τὸ φοβερὸν τοῖς
» ὑπηκόοις καὶ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι πολὺ πλεῖον μετέχετε. ὥς τε κοινωνοὶ μόνοι ἐλθυθέ
» ρων ἡμῖν τὰ ἀρχῆς ὄντες, δικαίως αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοτε. καταφρονήσαν
» τες ὀλιγορβίων τε, οὓς πολλάκις νενικήκατε. καὶ σκελιῶν, ὧν οὐδ' αὐτοὶ ἦναι οὐ-
» δεὶς ἕως ἥκμαζε τὸ ναυτικὸν ἡμῖν ἠξίωσεν, ἀμύνασθε αὐτοὺς καὶ δείξατε, ὅτι καὶ με
» τὰ ἀσθενείας, καὶ ξυμφορᾶς, ἥ ὑμετέρα ἅπασι μὴ κρείσσων ἐστὶν, ἑτέρας δυτυχούσης
» ῥώμης. τούς τε Αθηναίους ἡμῶν. πάλιν αὖ καὶ τάδε ὑπομιμνήσκω, ὅτι οὔτε
» ναῦς ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἄλλας ὁμοίας ταῖσδε. οὔτε ὁπλῖτ ἡλικίαν ὑπελίπετε.

τε τῷ μὴ ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ, καὶ ἐν τῷ φοβεροὶ τοῖς ὑπηκόοις φαίνεσθαι. Οἵ τε πόλεις Αθηναῖοι νομιζόμενοι.
τοῖς μετοίκοις λέγει. Κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι. ἤγουν κερδαίνειν.

Εἴ τε ξυμβήσεταί τι ἄλλο δύφ μὸ πα πᾳ ἰξέ το τὴν ἤ Πων. Τοὺς τε ἐνθάδε πολεμίους ἀ ἢ κοινοῦ γὸ ὑ πομι μνήσκω. Ως τε ἐν ἐνὶ τῷδε ὑ πὲρ ἀ μφοτέρων ἀγῶνι καθε σῶτες, καρ τερήσα τε εἰ πὲρ πρό τε, κᾳὴ ἐν θυ μεῖσθε καθ' ἑκά σους τε κᾳὴ ξύμ πᾶν τες, ὅ τι οἱ ἐν τοῖς ναυσὶν ὑμῶν νῦν ἐσό μενοι. ἤ τι ὑ πὲρ τε τῆς ἐν ταὐ θα δουλείας ὑμῶν, κᾳὴ τῆς ἐκεῖ τῇδε ἄλλων Ἀθηναίων. Ἐκέλευε τηρεῖν τὰς ναῦς· αὐτοὺς δ' ἤλογόπ. Καὶ ἤ ἄπιθι καλήν· ἤ αὖ πλη ξις. Πρὸς τοῦτο ἤγουν πρὸς τὴν αὖ πλαβὴν τῶν σιδ ηρῶν χειρῶν. Καὶ ἐπειδὴ πάντα ἕτοιμα ἦν, παρεκελεύσαντο ἐκείνοις, οἵ τε στρατηγοὶ, καὶ Γύλιππος, καὶ ἐλέξαν τοιάδε· πάντες ὑ πὸ θάρ

σοις ἐν τούτοις πάρα κελεύονται οἱ στρατηγοὶ τῶν Συρακουσίων, ὡς ὑ πὲρ αὐ τῶν ὄντος τοῦ ἀγῶνος. οἱ τ' Βοιωτῶν, ὡς αὐ τῶν τε ἐν τῇ ἐφόδῳ τοῖς Ἀθηναίοις. Κορίνθιοι, ὡς ναυτικῇ, καὶ πεζῇ δυνάμει βεβοηθηκότες μόνοι τῇδε ἀπὸ πελοπον νήσου. Γύλιππος, ὡς στρατηγὸς ὢν τοῦτο αὐτῷ παρὰ τῶν λακεδαιμονίων ἐκπεμφθείς. πάντας δὲ εἰκὸς ἦν ὁ μοίους, καὶ αὐ ἀ μέρος, καὶ ὁ μοῦ τὴν διάλεξιν ποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς. Τὰ προ γασμένα. ἤγουν ἡ προγεγενημένη νίκη. Ἀν τιλάβεσθε. αὖ τὸ ἡ θαιέσθε. Ἐς τὴν χώραν τήνδε. ἤ τοι κατὰ τῆς δε τῆς χώρας. Ἐπὶ τὴν κατορθώσειαν. ἤ γουν προ σωπουχήσειαν. Ἀνδρες γὰρ ἐπὶ δαί. ὁπό ταν τοῖς αὐ τοῖς ἐλατ τωθῶσιν ἐν τούτῳ ἐν ᾧ δ' οκοῦσιν ὑ πὲρ έχειν τῶν τέλας, εἰς τε τὰ λοιπὰ τῷ φρο νήματι πᾶσιν οὖν? μᾶλλον, ἤ περ οὐδὲ ὅλως πο κατ' ἀρχάς.

» Εἴ τε ξυμβήσεταί τι ἄλλο, ἢ τὸ κρατεῖν ὑμῖν. τούς τε ἐνθάδε πολεμίους, δῆθυς
» ἐπ' ἐκείνοις πυθυσομένους. καὶ τοῖς ἐκεῖ ὑ πολοίποις ἡμῶν, ἀδυνάτοις ἐσομένοις,
» τούς τε αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπελθόντας ἀμύνασθαι. καὶ οἱ μὲν αὖ, ὑ πὸ συρακουσίοις δῆθυς
» γίγνοισθαι, οἷς αὐτοὶ τέ, οἵ τε ἀ ξυνώμοκ' ἐπῆλθετε. οἵδ' ἐκεῖ ὑ πολακεδαιμονίοις. ὡς
» τε ἐν ἐνὶ τῷδε ὑ πὲρ ἀμφοτέρων ἀγῶνι καθε σῶτες καρ τερήσα τε εἰ πὲρ πρό τε. κᾳὴ ἐν
» θυμεῖσθε καθ' ἑκά σους τε κᾳὴ ξύμ πᾶν τες, ὅ τι οἱ ἐν τοῖς ναυσὶν ὑμῶν νῦν ἐσόμενοι, κᾳὴ πε.
» ζοὶ τοῖς Ἀθηναίοις ὅσοι κᾳὴ νῆες. κᾳὴ ὑ πόλοιπος πόλις. κᾳὴ ὁ μέγα ὄνομα τοῦ Ἀθηνῶν, πῶν
» εἴτις πέτερος ἑτέρου προφέρει, ἤ ἀπο τιμᾳ, ἤ δι' ὀλιγοχία, οὐκ αἰὲν ἀλλῳ μᾶλλ' καὶ
» ῥᾳ ὰ προ θειμένος, αὐτὸς τε αὐτῷ ὠφέλιμος γένοιτο, κᾳὴ τοῖς ξύμπασι σωτήριος.

Ο μὲν Νικίας τοσαῦτα παρακελευσάμενος, δῆθυς ἐκέλευε πηρεῖν τὰς ναῦς. τῷ δὲ Γυλίππῳ καὶ τοῖς συρακουσίοις, παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι, ῥᾴστη κᾳὴ αὐτοῖς παρασκευή, ὅτι ναυμαχήσουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. προηγγέλθη δὲ αὐτοῖς, κᾳὴ ἤ ἄπιθοι λῆ τῶν δῃρῶν χειρῶν. κᾳὴ πρός τε τ' ἄλλα ἐξηρτύσαντο, ὡς ἕκασταχᾳὴ πρὸς τὸ. τὰς γὰρ πρώρας καὶ τὰς γεὼς αἰῶ ἄπιπολύ κατεβύρσωσαν, ὅπως αὖ ἀπολισθάνοι, καὶ μὴ ἔχοι αὖ πλαβὴν ἤ χερ ἄπιβαλλομένη. καὶ ἐπειδὴ πάντα ἕτοιμα ἦν, παρεκελεύσαντο ἐπὶ τοῖς ἐκείνοις, οἵ τε στρατηγοὶ, καὶ Γύλιππος. καὶ ἐλέξαν τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΓΥΛΙΠΠΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ.

» Οτι μὲν καλὰ τὰ προειργασμένα, καὶ ὑ πὲρ καλῶν ἵστην μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται
» ὦ συρακούσιοι, καὶ ξύμμαχοι, οἵ τε πολλοὶ δοκεῖ τε ἤ μῖν εἰδέναι, οὐδὲ γὰρ αὖ οὖ,
» τως αὐτῶν προθύμως αὖ πελάβεσθε, καὶ εἴ τις μὴ ἄπιστος ὅσον δεῖ ἤσθηται, σημα,
» νοῦμεν. Αθηναίοις γὰρ ἐς τὴν χώραν τήνδε ἐλθόντας, πρῶτον μέν, ἄπι τῆς Σικελί
» ας καταδουλώσει, ἔπειτ' ἀ κατορθώσειαν, καὶ τῆς Πελοποννήσου, καὶ τῆς ἄλ
» λης Ελλάδος. καὶ ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην, ἵστην τε πρὶν ἑλλήνων καὶ τῶν νῦν
» κεκτημένοις πρῶτοι αὐθρώπων ὑ ποστάντες τῷ ναυτικῷ ᾧ περ πάντα κατέχου.
» τας μὲν γενικήκατε ναυμαχίας. τὴν δ' ἐκ τ' εἰκότος νῦν νικήσετε. αὖδρες γὰρ ἐπὶ
» δαὶ ᾧ ἀξιοῦσθ προῦχειν κολουσθῶσι, τόν γ' ὑ πόλοιπον αὖ ἵστην τῆς δόξης ἀσθενέστε
» ρον αὖ τὸ ἑαυτοῦ ἐστίν. ἤ δ' μὴ δ' ὠφθησαν τὸ πρῶτον, κᾳὴ τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐ χήμα
» τος σφαλλόμενοι, καὶ παρὰ ἰσχὺν τ' δυνάμεως ἐνδιδόασιν. ὁ νῦν Αθηναίοις ἀκὸς
» πεπονθέναι. ὑ μῶν δέ, τό τε ὑ πάρχον πρότερον, ᾧ σπερ καὶ αἰεὶ σιμόνες ἐπόντες ἀ
» πολιμήσαμεν, βεβαιότερον νῦν, καὶ τῆς δοκήσεως πρὸς γενομένης αὐτῷ, τὸ
» κρατῆσαι εἶναι τοῖς κρατίστοις ἐνικήσαμεν, διαπλασία ἑκάστου ἡ ἐλπίς. τὰ
» δὲ πολλὰ πρὸς τὰς ἄπιχειρήσεις, ἤ μεγίστη ἐλπὶς, μεγίστην καὶ τὴν προθυμίαν
» παρέχεται. τά τε τῆς ἀ τιμωρήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἤ μῖν. τῷ μὲν ἤ με
» τέρῳ τρόπῳ, ξυννήνθε δεῖ, καὶ οὐκ αἰάρμοστοι πρὸς τὴν ἑκάστην αὐ τοῖς ἐσόμεθα.

Καὶ τῷ παρ' ἐλπίδα. καὶ παρ' ἐλπίδα σφαλέντες, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνησαν ἤ φησθ', αὖθις ἐν τοῖς ἔργοις ἐνδιδόασιν, πανοικότεροι, καὶ χείροις γιγνόμενοι τῆς ὑ παρχούσης δυνάμεως ἡμῶν. Καὶ τῆς δοκήσεως τῆς ἀγαθῆς ἐλπίδος. Διπλασία ἑκάστου ἡ ἐλπίς. τὸ μὲν διπλασία, αἰπὶ τοῦ πολλαπλασία. οὐχ ἑκάστοθε ἡ ἐλπὶς διπλασία, ἀλλ' ὅξ ἑκάστου ἵστην εἰρημένων διπλασία ἐστὶν ἐκ τοῦ καπαστῶσι γὰρ οἱ Αθηναῖοις τοῖς φρονήμασι, καὶ κατοῦ δοκεῖν ἔχειν ὅπερ εἰστοῖς ἐσμὲν, εἰ γὰρ κρείττους ἐνικήσαμεν. Τά τε τῆς αὐτιμωρήσεως αὐτῶν. μιμούμενοι ἡμᾶς φησὶν οἱ Αθηναῖοι, πολλοὺς ὁ μήπας ἄπιβιβάσαντες ἐπὶ τὰ καταστρώματα, ὅπερ ἡμῖν μὲν, σύνηθές ἐστι, καὶ διατοῦτο οὐκ αἰάρμοστον· ἐκείνοις δὲ, ἐναντίον, διὰ τὰ ἐπιφερόμενα.

οἵδ' ἔπειδὴ

Οἱ δ' ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν ὁμίχθησαν ἀπὸ τῶν καταπρομάτων, παρὰ τὸ καθεστηκὸς ὥστε, πολλοὶ δὲ ἀκοντισταὶ χερσαῖοι ὡς εἰπεῖν. ὡς ἐν τῇ πρώτῃ θαλασσόμαχοι δὲ οὐδὲ ἐμπειρίαν ἔχοντας τῶν ναυτικῶν, οὔτως ἄρτι χερσαίοις οὖσι πλοῖς ἠπείρωτας, ἀλλὰ τοῖς ἀπείροις θαλασσῶν φησιν. Οἱ οὐδ' ὅπως καθεζόμενοι. οἱ οὐδὲ καθεζόμενοι τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν δυνήσονται. μίαν δὲ ἀπόφασιν ὑγιεστέραν λείπων, ἵνα ᾖ τὸ πλῆρες, οἱ δὲ, οὐχ οὕτως ἔσονται οὐδὲ ὅπως χρὴ τὸ βέλος καθεζομένοις ἀφεῖναι. Καὶ ἐν ὀφίσω αὐτοῖς, παῖται. τὸ ἐξῆς, καὶ ἐν ὀφίσω αὐτοῖς παῖται παραζονται. τὸ δ' οὐκ ἐν τῷ αὐτῶν πρόσω κινούμενοι, οὐ κατὰ τὸ σύμπας ἕκαστος ἀεὶ τοῦ νεὼς κινούμενος.

οἱ δ' ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν ὁμίχθησαν ἀεὶ τοῦ καταπρομάτων, παρὰ τὸ καθεστηκὸς ὥστε. πολλοὶ δὲ ἀκοντισταὶ χερσαῖοι ὡς εἰπεῖν, ἀκαρμανῆς τε καὶ ἄλλοι ἀεὶ ναῦς ἀναβαίνοντες, οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένοις χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι διώσουσι, πῶς οὐ σφαλοῦσί τε τὰς ναῦς, καὶ ἐν ὀφίσω αὐτοῖς παῖται, οὐκ ἐν τῷ αὐτῶν πρόσω κινούμενοι παραζονται, ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει τῶν νεῶν, οὐκ ὠφελήσονται. εἴ τις καὶ τόδε ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἴσως ναυμαχίσει πεφόβηται. ἐν ὀλίγῳ γὰρ πολλαὶ, ἀργὸν πεζὸν μὲν ἐς τὸ δρᾶν πῶν βούλονται ἔσονται. ξύμπασα δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ὑμῖν παρεσκεύασται. τὸ δ' ἀληθέστατον γνῶτε, ἐξ ὧν ἡμεῖς οἰόμεθα σαφῶς πεπυσθαι. ὑπὸ βαλλόντων γὰρ αὐτοῖς ἴσων κακῶν, καὶ βιαζόμενοι, ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας, ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασιν. οὐ παρασκευῇ πίστει μᾶλλον, ἢ τύχης ἀπροκινδυνίᾳ, οὕτως ὅπως δύνανται. ἵν' ἢ βιασάμενοι ἐκπλεύσωσιν, ἢ κατὰ γῆν μετὰ τοῦτο τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται. ὡς τοῦ γε παρόντων, οὐκ ἂν πράξοντες χεῖρον. πρὸς οἷον ἀταξίαν τε τοιαύτην, καὶ τύχην αὐδρῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν πολεμιωτάτων, ὀργῇ προσμίξωμεν. καὶ νομίσωμεν, ἅμα μὲν νομιμώτατον δίκαιον, πρὸς τοὺς ἐναντίους, οἱ ἀνδρῶς ἀεὶ τιμωρίᾳ τοῦ προσεσόντος δικαιώσωσιν, ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον. ἅμα δὲ ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐγγενησόμενον ἡμῖν καὶ τὸ λεγόμενον προῆδιον εἶναι. ὡς δὲ ἐχθροὶ καὶ ἐχθίστοι, παῖται ἴστε. οἵ γε ἀεὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον δουλωσόμενοι. ἐν ᾧ εἰ κατέρθωσαν, αὐδρῶν μὲν αὖ, τὰ ἄλγιστα προσέθεσαν. παισὶ δὲ καὶ γυναιξὶ, τὰ ἀπρεπέστατα. πόλει δὲ τῇ πάσῃ τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν. αὐθ' ὧν μὴ μαλακισθῆναί τινα πρέπει. μὴ δὲ δ' ἀκινδύνως ἀπελθεῖν αὐτοῖς κέρδος νομίσωμεν. τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ἁλόντες σωθῶμεν, ὁμοίως δρᾶσοι τὸ δὲ, πραξάντων ἐκ τοῦ εἰκότος ἃ βουλόμεθα, τοὺς δέ τε κολασθῆναι, καὶ τῇ πάσῃ Σικελίᾳ χαρτὴν μὲν καὶ πρὶν, ἐλευθερίαν βεβαιοτέραν παραδοῦναι, καλὸς ὁ ἀγών. καὶ κινδύνων οὔποτε παυσιωτάτοι, οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλαπτόμενοι, πεῖσα δὲ διὰ δυτυχίαν σωφελοῦσι.

Καὶ οἱ μὲν τοῦ συρακουσίων στρατηγοὶ, καὶ Γύλιππος, τοιαῦτα καὶ αὐτοὶ τοῖς σφετέροις στρατιώταις παρακελευσάμενοι, αὖτε πλήρουν τὰς ναῦς δύθις, ἐπὶ δὲ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἠθροίζοντο. ὁ δὲ Νικίας ὑπὸ τοῦ παρόντων ἐκπεπληγμένος, καὶ ὁρῶν οἷος ὁ κίνδυνος, καὶ ὡς ἐγγὺς ἦδη ἦν, ἐπειδὴ καὶ ὅσον οὐκ ἐν μέλλοντι ἀγωνεῖσθαι, νομίσας ὅπερ παρῆν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, παῖται πεῖρᾶσθαι πρὸς ἕκαστα καὶ λόγῳ αὖτε οὐ πω ἱκανὰ ἡρῆσθαι, αὖθις τε τριηράρχων ἕνα ἕκαστον καλέσας, πατρόθεν τε ἐπονομάζων. καὶ αὐτὸν ὀνομαστὶ καὶ φυλήν. ἀξιῶν τό τε καθ' ἑαυτὸν, ᾧ ὑπῆρχε λαμπρότατος πεῖν προδιδόναι ποτὲ, καὶ τὰς πατρικὰς ἀρετὰς, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι, μὴ ἀφανίζειν, πατρίδος τε τῆς ἐλευθερίας ὑπομιμνήσκων. καὶ τὰ ἐν αὐτῇ αἰεὶ παίκτου πάσου ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίας τιμωρήσασθαι. Ἐν ᾧ, εἰ κατώρθωσαν. ἐν τῷ δουλώσασθαι ἡμᾶς. Τὰ ἀπρεπέστατα. τὸ αἰδρᾶποδισμούς. Τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν. τὸ ἀλείαν. Καλὸς ὁ ἀγών, καὶ κινδύνων οὔποτε παυσιώτατοι, οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλαπτόμενοι, πεῖσα δὲ δυτυχήσασι ὠφελοῦσιν. ἡ διάνοια, καλὸς ἡμῖν ὁ ἀγών ὅδε. καὶ γὰρ πράξαντες ἃ μὲν ὅσα βουλόμεθα, οὔποτε κολασθήσονται, καὶ ἡ πᾶσα σικελία ἐλευθερωθήσεται. Ἐπειδὴ καὶ τοῖς ἀθηναίοις ἠθροίζοντο. μηροῦντας δηλονότι τὰς ναῦς. Ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσιν. οἱ ἀθλητῶν δηλονότι. Πατρόθεν τε ἐπονομάζων. Ὅμηρος, πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων αὐδρα ἕκαστον. Ἀξιῶν τό τε καθ' ἑαυτόν. ἀξιῶν φησὶ μηδ' ἕνα προδιδόναι τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν. τοῦτο καθ' ὑπόβασιν. συντακτέον δὲ τῷ, πατρόθεν ἐπονομάζων. Καὶ τῆς ἐν αὐτῇ αἰεὶ παίκτου. καὶ τῆς ἐν τῇ πατρίδι δηλονότι παύτεζουσίου βοιοτῆς.

Ἐν ὀλίγῳ γὰρ πολλαὶ. διαπήματι.

Ῥᾷστα δὲ ἐς δ' βλαπτεσθαι. ῥᾳδίως φησὶ βλαβήσονται ὑπὸ τοῦ ἡμῖν παρεσκευασμένων.

Αὐτοῖς, τοῦ καλῶν. τῶν δυτυχιῶν.

Οὐ παρασκευῇ πίστει μᾶλλον. οὐ τῇ παρασκευῇ δηλονότι πιστεύοντες, ἀλλὰ διακινδυνεύσαι ἀσθενοῦντες, ἀεὶ τῇ τύχῃ τὸ μέλλον ποιοῦνται.

Καὶ τύχην αὐδρῶν. καὶ πρὸς τύχην αὐδρῶν πολεμίων ἡμῖν ἡττημένην.

Καὶ νομίσωμεν ἅμα. νομιμώτατον δίκαιον φησὶν, ὀργῇ προσμίξαι τοῖς ἐναντίοις. προσῆκον γὰρ τοῖς τιμωρουμένοις τοὺς ἀδίκως ἐπελθόντας, παρίστασθαι τοῦτο, καὶ κρίνειν ὅπη δεῖ ἀπολῦσαι τὸν θυμὸν ἐν τῇ τιμωρίᾳ τοῦ ἀδικήματος.

Καὶ τὸ λεγόμενον προῆδιον. τὸ ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι. Ἐν ᾧ, εἰ κατώρθωσαν. ἐν τῷ δουλώσασθαι ἡμᾶς. Τὰ ἀπρεπέστατα. τὸ αἰδραποδισμούς. Τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν. τὸ ἀλείαν. Καλὸς ὁ ἀγών, καὶ κινδύνων οὔποτε παυσιώτατοι, οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλαπτόμενοι, πεῖσα δὲ δυτυχήσασι ὠφελοῦσιν. ἡ διάνοια, καλὸς ἡμῖν ὁ ἀγών ὅδε. καὶ γὰρ πράξαντες ἃ μὲν ὅσα βουλόμεθα, οὔποτε κολασθήσονται, καὶ ἡ πᾶσα σικελία ἐλευθερωθήσεται. Ἐπειδὴ καὶ τοῖς ἀθηναίοις ἠθροίζοντο. μηροῦντας δηλονότι τὰς ναῦς. Ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσιν. οἱ ἀθλητῶν δηλονότι. Πατρόθεν τε ἐπονομάζων. Ὅμηρος, πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων αὐδρα ἕκαστον. Ἀξιῶν τό τε καθ' ἑαυτόν. ἀξιῶν φησὶ μηδ' ἕνα προδιδόναι τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν. τοῦτο καθ' ὑπόβασιν. συντακτέον δὲ τῷ, πατρόθεν ἐπονομάζων. Καὶ τῆς ἐν αὐτῇ αἰεὶ παίκτου. καὶ τῆς ἐν τῇ πατρίδι δηλονότι παύτεζουσίου βοιοτῆς.

Αλλα τε λέγων. καὶ ὑπερβατὸν συντακτέον δὲ τῷ, παρασκευάσα, ἵνα ᾖ τὸ ἑξῆς, ἄλλα τε λέγων, οἷα οἱ ἐν τῷ τοιούτῳ ἥδη τοῦ καιροῦ ὄντες ἄνθρωποι, εἰώθασιν αὐ, καὶ παρασκευάσα. ἢ δὲ διάνοια, ἄλλα τε λέγων, ὅσα ἐν τῇ τοιαύτῃ πολιτείᾳ καθεστῶτες ἄνθρωποι, λέξαιεν αὖ, καὶ παρασκευάσα ὑπόρ τε τῶν ἄλλων πολιτῶν, καὶ γυναικῶν, καὶ παίδων, καὶ θεῶν, οὐ φυλαττόμενοι παντὶ τρόπῳ, μὴ δοξωσι τοῖς ἀκροαταῖς ἀρχαιολογεῖν, ἀλλὰ ὠφέλιμα πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν νομίζοντες. Καὶ ὁ μὲν, οὐκ ἱκανὰ μᾶλλον, ἢ ἀναγκαῖα. καὶ ὁ γικίας ἀναγκαῖα μᾶλλον, ἢ περὶ ἱκανά. Ῥοὴ τὸ ξύγμα τοῦ λιμένος. ὁ δὲ νηλὰς ἠξύζωσι οἱ συρακούσιοι ἀποφράττοντες τὸ στόμα τοῦ λιμένος. Καὶ τὸν καταλειφθέντα διέκωλουν. ἕτοιμον οὐκ ἐξύκτο. ἀλλὰ ἀνεώγετο στόμα τος. τουτέστι, παρελελειπτο, ὡς τε μὴ ἐξύζῃσθαι. Βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω. μετὰ βίας ὀξελθεῖν. Τοῦ πλοίου ἔχων. στρατεύματος ὁπλονότου. Σφίσι τῶν συρακουσίων. τοῖς ἀθηναίοις. Τῶν πρότερον. ναυμαχιῶν ὁπλονότου. Οἵ τε ἐπιβάται ἐλεύθεροι. οἱ ἐπιβάτας φησὶν ἐπιμελοῦντο. ἕτοιμα γὰρ ὀξέως ἐθέλοντο. ἐλεύθερα πεύειν, καὶ ἡγωνίζοντο, ὅπως μὴ λείπηται τῇ προθυμίᾳ οἱ ἄλλοι τοῦ καταστρώματος ὄντες τε τῶν ναυτικῶν, καὶ κυβερνητῶν τε τέχνης. Ἐν ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν. διάστημα πόντου. Αἱ δὲ προσβολαί. συνεχῶς φησὶν ἐγίγνοντο καὶ τῶν νεῶν. αἱ μὲν, γὰρ αὐτὲ φύγοσαι, ἐπιφέροντο ἑτέρας, καὶ οὐ συνεπελέκοντο. αἱ δὲ, ἔκοντι ἐπιπλέουσαι. προσέβαλλον. προσφέροι πε ναῦς. αὖπὲ προσπλώσειεν. Ἐπ' αὐτὴν ἐχῶντο. ἤγουν κατ' αὐτῆς. Ξυνερτῆσθαι. συμπεπλέχθαι. Καὶ τοῖς κυβερνήταις. τοῖς κυβερνήτας εἴτε φυλάττεσθαι δέοι, εἴ τε ἐπιβουλεύειν, μὴ καθ' ἓν μέρος, οἷον, δεξιὸν, ἢ ἀριστερὸν τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ παντὶ χοῦ. Ξυμπεπλουσῶν. ἀλλήλαις δηλονότι. Καὶ ἀποτέρησιν τῆς ἀκοῆς. καὶ μὴ δύνασθαι τῶν κελευσμάτων ἀκούειν. Πολλὴ γὰρ δὴ παρακέλευσις. τοῖς μὲν κελευταῖς, ὑπὸ τῆ κελευστῶν. τὸ δὲ ἐπιβοῶντες συνταπόμενον τῷ, πολλὴ γὰρ δὴ ἡ παρακέλευσις ἀφ' ἑκατέρων τοῖς κελευταῖς, ἐχυμάτισται. ἦν γὰρ κατὰ φύσιν τὸ, πολλὰ γὰρ δὴ οἱ κελευταὶ παρεκελεύοντο.

ἀλλά τε λέγων, ὅσα ἐν τῷ τοιούτῳ ἥδη τοῦ καιροῦ ὄντος ἀνθρώποις, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν πυκὶ ἀρχαιολογεῖν φυλαξάμενοι εἰώθασιν αὖ, καὶ ὑπὲρ ἁπάντων παρασκευάσα, ἐς τε γυναῖκας, καὶ παῖδας καὶ θεοὺς πατρῴους προφερόμενα. ἀλλ' ὅμως τῇ παρούσῃ ἐκπαρασκευῇ ὠφέλιμα νομίζοντες, ἅμα βοῶνται. καὶ ὁ μὲν, οὐκ ἱκανὰ μᾶλλον ἢ ἀναγκαῖα νομίσας παρεῖναι, ἀπεχώρησας, ἤγετο πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ παρέταξεν ὡς ἅμα πλεῖστον ἐδύνατο. ὅπως μὴ περιτοῦ ἐν ταῖς ναυσὶν ὠφέλειας ἐς θάρσος ἴη γίγνοιτο. ὁ δὲ Δημοσθένης, καὶ Μένανδρος, καὶ Εὐθύδημος, οὓς τοι γὰρ ἅμα τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπέβησαν, ἀραμένοις ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου δι' ὀλίγου, ἐπῆσαν πρὸς τὸ ξύγμα τοῦ λιμένος. καὶ τὸν καταλειφθέντα διέκπλουν βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω. προεξαναγόμενοι δὲ οἱ συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶ παρασκευάσας τὸ ἀριθμόν, καὶ πρότερον καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκπλοῦ μέρει αὐτὸ ἐφύλασσον. καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα. ὅπως παντάχοθεν ἅμα προσπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ ὅπερ ἐς αὐτοῖς, ἅμα παραβοηθῇ, ᾗπερ καὶ αἱ νῆες κατῆχοιεν. ἦρχον δὲ τοῦ ναυτικοῦ τοῖς συρακουσίοις. Σικανὸς μὲν καὶ Ἀγάθαρχος, κέρας ἑκάτερος τοῦ παντὸς ἔχων. Ῥυθμὸν δὲ καὶ οἱ κορίνθιοι τὸ μέσον. ἐπὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι προσέμισγον τῷ ξύγματι, τῇ μὲν πρώτῃ ξυμπίπτοντες, ἐκράτουν τε τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ. καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλῆσεις. μετὰ δὲ τοῦτο, παντάχοθεν σφίσι τῶν συρακουσίων καὶ ξυμμάχων ἅμα φερομένων, οὐ πρὸς τῷ ξύγματι ἔτι μόνον ἦν ναυμαχία, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν λιμένα ἐγίγνετο. καὶ ἦν καρτερά, καὶ οἵα οὐκ ἔτερα τῶν πρότερον. πολλὴ μὲν γὰρ ἑκατέροις προθυμία ἀπὸ τοῦ ἐς τὸ ἅμα πίπτειν ὁπότε κελευσθείη ἐγίγνετο. πολλὴ δὲ καὶ πιτεχνώσις ἴσχυ κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους. οἵ τε ἅμα βαίνοντες ἐπιβάται ἐθέλοντο, ὅτε προσπέσοι ναῦς νηΐ, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς ἄλλης τέχνης, ὡς τε τις ἐν ᾧ προσετέτακτο, αὐτὸς ἕκαστος ἠπειγέτο πρῶτος φαίνεσθαι. ξυμπεσουσῶν δὲ ἐν ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν, πίπτειν μὲν ἐπὶ αὐτὰ ἐνελαχίστῳ ἐναυμάχησαν. βραχὺ γὰρ ἀπελίπον ξυναμφότεραι διακόσαι γενέσθαι. αἱ μὲν ἐκβολαὶ, διὰ δὲ μὴ ἅμα πάσαις ἀπακροῦσαι καὶ διέκπλοις, ὀλίγαι ἐγίγνοντο. αἱ δὲ προσβολαὶ, ὡς τύχοι, ναῦς νηὶ προσπεσοῦσα. ἢ διὰ τὸ φεύγειν, ἢ ἄλλη ἅμα πλέουσα, ξυνεκόπτησαν. καὶ ὅσον μὲν χρόνον προσφέροιτο ναῦς οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων τοῖς ἀκοντίοις, καὶ τοξεύμασι, καὶ λίθοις, ἀφθόνως ἐπ' αὐτὴν ἐχρῶντο. ἐπειδὴ δὲ προσμίξειαν, οἱ ἐπιβάται εἰς χεῖρας ἰόντες, ἐπειρῶντο τοῖς ἄλλήλων νανσὶν ἐπιβαίνειν. ξυνετύγχανέ τε πολλαχοῦ διὰ τὴν στενοχωρίαν. τὰ μὲν, ἄλλοις ἐμβεβληκέναι. τὰ δὲ, αὐτοῖς ἐμβεβλῆσθαι. δύο τε πρὸς μίαν. καὶ ἔστιν, ἢ καὶ πλείους ναῦς κατ' ἀνάγκην ξυνερτῆσθαι. καὶ τοῖς κυβερνήταις, τὴν μὲν, φυλακὴν, τὸ δὲ ἐπιβουλὴν, μὴ καθ' ἓν ἕκαστ). κατὰ πολλὰ δὲ παντάχοθεν πεπρῆσθαι. καὶ πολὺ κτύπον, μέγαν ἀπὸ πολλῶν νεῶν ξυμπιπτουσῶν. ἐκπλῆξίν τε ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς, ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγοιντο παρέχειν. πολλὴ γὰρ δὴ παρακέλευσις καὶ ἀκοὴ ἀφ' ἑκατέρων τοῖς κελευσταῖς,

κατὰ τὴν

Κατὰ τὴν τέχνην. τέχνην λέγει τὴν ἰδίαν, τὴν κελευστικήν. Βιάζεσθαί τε τὸν ἔκπλουν. μετὰ βίας, καὶ ἰσχύος πρίεσθαι. Καὶ οἱ στρατηγοὶ προσέπεκατέρων. Τῶν συρακουσίων, καὶ ἀθηναίων. Οἱ μὲν ἀθηναῖοι. οἱ τῶν ἀθηναίων στρατηγοὶ, ἐσυνεβούλευον τοῖς πρύμναν κρουσαμένοις τριηράρχοις, καὶ οἷον ἐκ γῆς ἀποβαίνειν διανοουμένοις εἰς τὴν γῆν τὴν συρακουσίων, ἣ τίς ἦν πολεμία, εἰ νομίζουσιν οἰκειοτέραν εἶναι τὴν μετὰ πρόνου κεκλιμένης θαλάττης. τουτέστιν, ἧς ἐγένοντο ἄρχοντες μετὰ πολλῶν πόνων θαλαττοκρατήσαντες. ἰσορρόπου τὴν ναυμαχίας. ἰσοπάλους. Πολὺν τὸν ἀγῶνα. αὐτὴ τὴν ἰσχυρὸν ἡγωνίσθη, καὶ τὰς διανοίας σφῶν ἐτέτανστο. Ὁ αὐτόθεν. ὁ συρακούσιος στρατηγός.

Περὶ τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ. ὑπὲρ τοῦ νικῆσαι δηλονότι καὶ κρατῆσαι. Δεδιότες ἢ οἱ ἐπελθόντες. οἱ ἀθηναῖοι. Καὶ τῶν γὰρ δὴ αὐτομόλων τοῖς ἀθηναίοις. ἦν τοιαῦτα τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν οὔσης. Καὶ διὰ τὸ αὐτόματον, καὶ διὰ τὸ ἐν ναυσὶ μόναις δηλονότι πᾶσας τὰς ἐλπίδας ἔχειν, αὐτομάλως ἐκ τῆς γῆς ἐβεβαιοῦτο τὴν ναυμαχίαν. Διὸ ὀλίγου γὰρ οὔσης τῆς θέας. σύνεγγυς γὰρ οὔσης τοῖς τῆς ναυμαχίας εἰς τὸ παντὸς ὁρᾶσθαι, καὶ ἄλλων ἄλλο ὄργον αὐτῆς θεωρούντων, οἱ μὲν νικῶντες, ὁρῶντες τὸ οἰκείους, ἀνεθάρσουν τε διαπαντὸς καὶ ἔχαιρον. οἱ δὲ, θεώμενοι τὰ τῶν ἐναντίων κατ' ἄλλο μόριον, ἐταράττοντο. καὶ ὁρῶντες τὰ γιγνόμενα, ἀθυμότεροί τε οἱ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τὰ σφέτερα περὶ τῶν ἐν τοῖς

κατὰ τὴν τέχνην, καὶ πρὸς τὴν αὐτίκα φιλονικίαν ἐγίγνετο. τοῖς μὲν ἀθηναίοις βιάζεσθαί τε τὸν ἔκπλουν ἀποβοῶντες, καὶ πολὺ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν ἔτι πρότερα καὶ αὖθις προθύμως ἀπολαβέσθαι. τοῖς δὲ συρακουσίοις καὶ ξυμμάχοις, καλὸν εἶναι, κωλῦσαί τε αὐτοὺς διαφυγεῖν, καὶ τὴν οἰκείαν ἑκάστοις πατρίδα νικήσαντας ἐσωσῶσαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ προσέπεκατόρων, εἰπινάπρου ὁρῶεν. μὴ κατ' ἀνάγκην πρύμναν κρουόμενον, ἀνακαλοῦντες ὀνόματι τὸν πρίηραρχον, ἡρώτων. οἱ μὲν ἀθηναῖοι, ἐς τὴν πολεμωτάτην γῆν, οἰκειοτέραν ἤδη τοῦ διόλου κεκλιμένης θαλάσσης ἡγούμενοι ἀποχωρεῖν οἱ δὲ συρακούσιοι, ἅτε οὓς σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους ἀθηναίους πάντι τρόπῳ διαφυγεῖν, τούτους αὐτοὶ φεύγοντας φεύγουσιν. ὅ, τε ἐκ τῆς πεζὸς ἀμφοτέρων, ἰσορρόπου τὸν ναυμαχίας καθεστηκυίας, πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξυστᾶσιν τῆς γνώμης εἶχε. φιλονικῶν μὲν, ὁ αὐτόθεν πρὸ τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ. δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες, μὴ τῶν παρόντων ἐπὶ χείρω πράξωσι. πάντων γὰρ δὴ αὐτομόλων τοῖς ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς, ὅ, τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ ἐοικώς. καὶ διὰ τὸ αὐτόματον καὶ τὴν ἔμφυτον τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἀναγκάζοντο ἔχειν. διὸ ὀλίγου γὰρ οὔσης τῆς θέας, καὶ οὐ πάντων ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ σκοπούντων, ἃ μέν τινες ἤδοιεν ὧν τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, αὐτεθάρσησάν τε αὖ, καὶ πρὸς ἀνακλητὸν θεῶν, μὴ στερήσωσιν σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐτρέποντο. οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἧσσον μένον βλέψαντες, ὀλοφυρμῷ τε ἅμα μετέβαλλον ἐχῶντο. καὶ ἀπὸ τοῦ ὁρωμένων τῆς ὄψεως, καὶ τὴν γνώμην μᾶλλον, ἢν ἐν τῷ ὄργῳ ἐδουλοῦντο. ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς αὐτίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀποδόντες δὲ τὸ ἀκριτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης. καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ πολλάκις ξυναγωνιῶντες ἐν τοῖς χαλεπωτάτοις διῆγον. ἀεὶ γὰρ παρόλιγον, ἢ διέφυγον, ἢ ἀπώλλυντο. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι ἕως ἀγχώμαλα ἐναυμάχουν, πάντα ὁμοῦ ἀκούσαι ὀλοφυρμός. βοή. νικῶντες. κρατούμενοι. ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ, μέγα στρατόπεδον, πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι. παραπήσαντες δὲ καὶ ἅπαξ τὴν νεῶν αὐτοῖς ἔπαχον. πρίν τε δὴ οἱ συρακούσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅπαν πολὺ αὐτιχούσης τῆς ναυμαχίας, ἔτρεψαν τε τοὺς ἀθηναίους, καὶ ἅπαν εἰμῆνοι λαμπρῶς, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν γῆν. τότε δὲ, ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς, ἄλλος ἄλλῃ, ὅσοι μὴ μετέωροι ἐάλωσαν κατενεχθέντες, ὥξεσαν ἐς τὸ στρατόπεδον. ὁ δὲ πεζὸς, οὐκέτι διαφόρως, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, οἰμωγῇ τε καὶ πόνῳ πάντες δυσαναχεῖντες τὰ γιγνόμενα, οἱ μὲν ἅπαν τὰς ναῦς παρεβοήθουν. οἱ δὲ, πρὸς τὸ λοιπὸν τεῖχος, ἐς φυλακήν. ἄλλοι δὲ οἱ πλεῖστοι, ἤδη καὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὃ τι σωθήσοντες διεσκόπουν. ἦν τε

πράγμασιν ἐγίνοντο. Ἀνεθάρσησάν τε αὖ. ἤγουν ἀνέστησαν τὸ φρόνημα. Ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς αὐτίπαλόν τι. ἄλλοι δὲ φασὶ τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἰδόντες ἰσόρροπον τοῦ ναυμαχίαν, διὰ τὸ πάνυ ἀδιάκριτον εἶναι, πότερον νικῶσι, σῶμα ἐξομοιοῦντες τὰ σώματα τῇ ποθῇ ἣν γιγνομένων προσδοκίᾳ, ἀτενδυνον τῷ σώματι τῇδε καὶ κεῖσε. Διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης. ἀκρίτως δηλονότι ἀκρίτως τῆς ἁμίλλης.

Εως ἀγχώμαλα. ἴσα. Ὁλοφυρμός. βοή. ὅμηρος, Ἐνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε, καὶ ὀχλὴ πέλεν ἀνδρῶν, ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων. Ὅσοι μὴ μετέωροι ἐάλωσαν. ἤγουν ἐν τῷ πελάγει ὄντες. Κατενεχθέντες. ἤγουν πρὸς τὴν γῆν ἐλθόντες. Οἰμωγή τε, καὶ πόνῳ. ὅμηρος, Κωκυτῷ τ' εἴχοντο, καὶ οἰμωγῇ καὶ πάταγῳ. Ἐς φυλακήν. ἀπὸ κοινοῦ παρεβοήθουν.

Εν τῷ παραυτίκα. ἤγουν ἐν τῷ ἐνεστῶτι τότε χρόνῳ.

Καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ. τὸ ἑξῆς, ὑπερβατόν. καὶ οἱ διαβεβληκότες αὐτοῖς προσαπώλλυντο ἐν τῇ νήσῳ αἱ δρες.

Αἰτίᾳσι αἱρεθῶν. ἀναλήψιν.

Ἐν τῷ παραυτίκα, οὐδεμιᾶς δὴ τῶν ξυμπασῶν ἐλάσσων ἐκπληξις παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν τῷ λῳ. διαφθαρεισῶν γὰρ τῶν νεῶν τοῖς λακεδαιμονίοις, προσαπώλλυντο αὐτοῖς, καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβληκότες. καὶ τότε τοῖς ἀθηναίοις αὖ ἔλαττον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι. ἦν μή τι παράλογον γίγνηται ῥωμῆς δι' ἰσχυρᾶς τῶν ναυμαχίας, καὶ πολλῶν νεῶν ἀμφοτέροις, καὶ ἀνθρώπων ἀπωλωλότων, οἱ συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἀπεκρατήσαντες, τά τε ναυάγια, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο. καὶ ἀπεπλεύσαντες πρὸς τὴν πόλιν, προσεδόκων ἕξειν σαν. οἱ δ' ἀθηναῖοι, ὑπὸ μεγέθους τῶν παρόντων κακῶν, νεκρῶν μὲν πρὸ ἢ ναυαγίων, οὐδὲ ἐπενόουν αὐτῶν σωτηρίαν αἱρεθῆν, τῶν δὲ νυκτὸς ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν. Δημοσθένης δὲ Νικίᾳ προσελθών, γνώμην ἐποιεῖτο πειρώσαντας ἐπὶ τὰς λοιπὰς τῶν νεῶν, βιάσασθαι ἢν δύνωνται ἅμα ἕωθεν ἐκπλεῖν. λέγων, ὅτι πλείους ἐπὶ λοιπαί εἰσιν ἔτι νῆες χρήσιμοι σφίσιν, ἢ τοῖς πολεμίοις. καὶ σωθῆναι μὲν τοῖς ἀθηναίοις, πρίλοιποι ὡς ἐξήκοντα. τοῖς δ' ἐναντίοις ἐλάσσους, ἢ πεντήκοντα καὶ ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ, καὶ βουλομένων πάντων αὐτόν, οἱ ναῦται οὐκ ἤθελον ἐμβαίνειν, δεῖν γὰρ κατὰ πεζὸν ἤδη. καὶ μὴ αὖ ἐποίησαθαι κρατῆσαι. καὶ οἱ μέν, ὡς κατὰ γῆν ἀναχωρήσοντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον. Ερμοκράτης δὲ ὁ συρακούσιος, ὑπονοήσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν, καὶ νομίσας δεινὸν εἶ, εἰ τοσαύτη στρατιὰ κατὰ γῆν ἀπεχωρήσασα, καὶ καθεζομένη τῆς Σικελίας, βουλήσεται αὖθις, σφίσι τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι, ἐφιγεῖται ἐλθὼν τοῖς ἐν τέλει οὖσιν, ὡς οὐ χρεὼν ἀπεχωρῆσαι τῆς νυκτὸς αὐτοὺς πρίν δεῖν. λέγων ταῦτα, ἃ καὶ αὐτῷ ἔδοκει. ἀνὰ δὲ ἐλθόντας ἤδη πᾶσι τοῖς συρακουσίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις, τάς τε ὁδοὺς ἀποκλῄσειν, καὶ τὰ στενὰ τοῦ χωρίου, προφθάσαντας φυλάσσειν. οἱ δέ, ξυνεγίγνωσκον μὲν καὶ αὐτοί, οὐχ ἧσσον ταῦτα ἐκείνου. καὶ ἔδοκει ποιητέα εἶναι. τοὺς δὲ ἀνθρώπους, ἅρπαξι μόνους ἀπὸ ναυμαχίας τε μεγάλης ἀναπεπαυμένους, καὶ ἅμα ἑορτὴν οὖσαν, ἔτυχε γὰρ αὐτοῖς ἡράκλεια τὴν τὴν ἡμέραν θυόμενα οὖσα, οὐ ῥᾳδίως ἐβουλήθησαν ὑπακοῦσαι. ὑπὸ γὰρ τοῦ παρόντος τῆς νίκης, πρὸς ἡδονὴν τετράφθαι τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ ἑορτῇ. καὶ ταῦτα μᾶλλον ἐλπίζειν, ἀνέφορον πείθεσθαι αὐτούς, ἢ ὅτι λαβόντας, ἐν τῷ παρόντι δέξεσθαι, ὡς δὲ τοῖς ἄρχουσι ταῦτα λογιζομένοις ἐφαίνετο ἄωρα, καὶ οὐκ ἔπειθεν αὐτοὺς ὁ Ερμοκράτης, αὐτὸς ἄρα τούτοις τάδε μηχανᾶται. δεδιὼς, μὴ οἱ ἀθηναῖοι καθ' ἡσυχίαν προφθάσωσιν ἐν τῇ νυκτὶ διελθόντες τὰ χαλεπώτατα τοῦ χωρίου, πέμπει τῶν ἑταίρων τινὰς τοῦ ἑαυτοῦ, μετ' ἱππέων, πρὸς τὸ τῶν ἀθηναίων στρατόπεδον, ἵνα ξυνεσκοπάζειν. οἱ προσπελάσαντες ὅσον τις ἐμέλλεν ἀκούσεσθαι, καὶ αὐτὰ καλέσαντες μάλιστά τινας, ὡς ὄντες τῶν ἀθηναίων φίλοι, ἦσαν γάρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τὰ ἔνδοθεν, ἐκέλευον φράζειν Νικίᾳ, μὴ ἀπάγειν τὸν νυκτὸς τὸ στράτευμα, ὡς συρακουσίων τὰς ὁδοὺς φυλασσόντων, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τὴν ἡμέραν παρασκευασάμενον, ἀναχωρεῖν. καὶ οἱ μέν, εἰπόντες, ἀπῆλθον. καὶ οἱ ἀκούσαντες, διήγγελλον τοῖς στρατηγοῖς τῶν ἀθηναίων. οἱ δέ, πρὸς δ' ἄγγελμα εἶχον τὴν νύκτα, νομίσαντες οὐκ ἀπάτην εἶναι. καὶ ἐπειδὴ, καὶ ὡς οὐκ εὐθὺς ὥρμησαν, ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μεῖναι. ὅπως συσκευασάμενοι ὡς ἐκ τοῦ δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα. καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα καταλιπεῖν, ἀναλαβόντας δὲ αὐτὰ ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἕκαστος διαπαντὸς ὑπῆρχεν ἐπὶ τὰ ὅπλα, ἀφορμᾶσθαι. συρακούσιοι δὲ καὶ Γυλίππου, τῷ μὲν πεζῷ προσεξελθόντες, τὰς πύλας τὰς κατὰ τὴν χώραν εἰκὸς ἦν τοὺς ἀθηναίους ἰέναι, ἀπεφράγνυσαν. καὶ τῶν ῥείθρων, καὶ τῶν ποταμῶν τὰς διαβάσεις, ἐφύλασσον. καὶ ἐς ὑποδοχὴν τοῦ στρατεύματος, ὡς κωλύσοντες ἢ ἔδοκει ἐτάσσοντο. τοῖς δὲ ναυσὶ πρὸς πλεύσαντες, τὰς ναῦς τῶν ἀθηναίων, ἀπὸ τοῦ ἁγιαλοῦ ἀφεῖλκον. ἐνέπρησαν δέ τινας ὀλίγας, ὡς πρὸ δι' ἐνοήθησαν αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι. τὰς δ' ἄλλας καθ' ἡσυχίαν οὐδενὸς κωλύοντος, ὡς ἕκαστον ποιεκπεπλωκὸς ἦν ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν. μᾶλλον δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἔδοκει τῷ Νικίᾳ, καὶ τῷ Δημοσθένει ἵκανῶς παρασκευάσασθαι. καὶ ἤδη ἀναστάσης ἤδη τῆς στρατιᾶς τρίτη ἡμέρα ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίγνετο. δεινὸν ὄντως ἦν, οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων, ὅπλίας τε

Ἀποικοδομῆσαι. ἀποφράξαι διά τινος οἰκοδομῆς.

Οἱ δὲ, ξυνεγίγνωσκον. τὰ αὐτὰ ἐγίγνωσκον. τουτέστιν, ὁμογνώμονες ἦσαν αὐτῷ.

Καὶ ἅμα ἑορτὴν οὖσαν, ἦγουν ἀνεσίμου ἡμέρας.

Διάγγελοι τῶν ἔνδων. ἤτοι μυημένοι, καὶ ἀγγέλλοντες τὰ συρακουσίων.

Ἐπεῖχον τὴν νύκτα. τὸ στράτευμα ἠλογοῦντο.

Ἠδόκει ἐτάσσοντο. παρεσκευάζοντο. ὡπλίζοντο.

Ἀναδησάμενοι. ἤγουν ἁρμόσαντες τῶν ἑαυτῶν νεῶν.

Καὶ ἤδη ἀναστάσης ἤδη. ὁ καὶ πολλαχοῦ.

Καὶ τῇ γνώμῃ αἴσθεσθαι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀλγεῖ. Ῥρὸς γὰρ ἀπιβολίαν. παράκλησιν. ἀπιβολία, δ' ἐποῦς. ἱκεσία. ἀπιβολία, δ' ἀκρυα, καὶ τὰ λγμὸς, παρὰ τὸ ἀπιβολῶ. Ἐπιθειασμῶν. θείων ἐπικλήσεων. Εἰδ' εἰδ' ὁποῖς. ἢ ποι περὶ τῶν μελλόντων. Καὶ οἱ πλεῖστοι παραχρῆμα. αὐτὶ τοῦ καὶ οἱ πλεῖστοι ἐν τῷ τότε παρόντι. Ἡ ἀλλ' ἀπαιδευσία. κάκωσις. Καὶ ἡ ἰσομοιρία. καὶ τὸ κοινωνεῖν δ' ἁπλᾶ δ' ἢ παῖπας ἐπίσης τῆς κακῶν, καὶ οἷον, ἴσου μέρους ἕκαστον αὐτῆς μετέχειν. Ἐχουσά πνα ὅμως. ἐχουσά πνα κουφισμὸν δ' ἁπλογόπι ἡ ἰσομοιρία, τὸ μετὰ πολλῶν ἰσομοιρεῖν κακῶν. Καὶ παιπειότητα ἀφίκτο. τὸ στάτευμα δ' ἁπλογόπι. Μέγιστον γὰρ δ' ἡ. οὐκ ἀπιβαίως πολιαρεῦσι δ' ἄρθρον ἐκ τοῦ τῷ ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, ὡς οὐδενὸς ἑλληνικοῦ στρατεύματος ἐν πσαυτῇ μεταβολῇ γεγονότος. Ὡς ἐκ τοῦ παρχοντ. ἐκ τῆς δυνατῶν. Επὶ καὶ ἐκ τοῦ παρόντ. θαυμαστῶς ἐσχασατο καὶ τ καιροῦ, καὶ τ πολεχοντ πραγμάτων ἐν τῇ παρακελεύσει οὔτε προοιμιασάμενος. Αλλ' ὁρᾶτε δ' ἡ ὡς διάκειμαι. τὸ μὲν ἀλλ' ὁρᾶτε δ' ἡ ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς γνώσου, δ' μέσ κεῖτ. φησὶ δὲ ὅτι οὐδενὸς ὑμῶν οὔτε σώματι ἰσχυρότερος ὤν, ὁρᾶτε χὴ ὡς διάκειμαι, οὔτ' δὲ τυχίαις ὑστερ κατά γε τὸν ἰδιωτικὸν βίον, καὶ κατὰ τ κοινῶν προστασίαν, νῦν ἐν ἴσῳ κινδύνῳ καθέστηκα, ὥς περ οἱ φαυλότατοι. Τοῖς φαυλοτάτοις ἐωροῦμαι ἀγαννέων. ἤγουν αἰσχρῶν δροις. Εις θεοὺς νόμιμα δ' εδιήτημαι. αὐτὶ τοῦ πολλαχῆς θεῶν τιμὴν ἐποιητ δ' δυσα. περὶ τεύματα. γομίμως. Ωμως θαρσεῖα τοῦ μέλλοντος. αὐτὶ τοῦ θαρσαλέα. αὐτὶ τοῦ χυπα. Οὐκ κατ' ἀξίαν δ' ἡ φοβοῦσιν. ἀλλὰ μᾶλλόγως δ' ἁπλογόπι.

Εὐτύχηται. ἤγουν

ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας ἀπεχώρουν, καὶ αὐτὶ μεγάλης ἐλπίδος, καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου ξυνέβαινε, τῇ πεδίλῃ ἑκάστῳ ἀλγεινὰ, καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι. τ πεζῇ νεκρῶν ἀταφίων ὄντων, ὁπότε τις ἰδοι πνα τῶν παπιδείων κείμενον, ἐς λύπην μετὰ φόβου καθίστατο. καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι τραυματίαι τε καὶ ἀσθενεῖς, πολὺ τ τεθνεώτων τοῖς ζῶσι, λυπηρότεροι ἦσαν. καὶ τ ἀπολωλοτ, ἀθλιώτεροι. πρὸς γὰρ ἀπιβολίαν καὶ ὁλοφυρμὸν τραπόμενοι, ἐς ἀπορίαν καθίσασαν. ἄγειν τε φᾶς ἀξιοῦντες, καὶ ἕνα ἕκαστον αὐτῶν βοώμενοι, εἴπνα που τις ἰδοι, ἢ ἑταίρων, ἢ οἰκείων, τ τε ζυσκήνων ἤδ' ἢ ἀπολωλότων ἐκκρεμαννύμενοι, καὶ ἑπακολουθοῦντες ὅσον δ' ὑγαν τοσοῦτ δὲ προλείποι ἡ ῥώμη, καὶ τὸ σῶμα οὐκ αὖδυ ὀλίγῳ αὐτῶν ἀπιβάσμῶν, καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι. ὥστε δ' ἀκρυσι πᾶν τὸ στράτευμα πλησθέν, καὶ ἀπορία τοιαύτη, μὴ ῥᾳδίως ἀφορμᾶσθαι. καὶ πρὸς ἐκ πολεμίας τε, καὶ μείζω, ἢ κατὰ δ' ἀκρυα. τὰ μὲν, πεπονθότας ἤδ' ἢ. τὰ δὲ, πᾶσι τοῖς ἐναφανεῖ δ' εδιώτας, μὴ πάσχουσι. κατὰ φειά τέ τις ἅμα, καὶ καταμεμιγμένος φῶν αὐτοῖς πολλὴ ἦν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο, ἢ πολλὰ ἐκ πεπολιορκημένῃ ὡκέσαν ὑποφεύγουσι καὶ ταύτῃ οὐ σμικρὰ μυριάδες γὰρ τοῦ ξύμπαντος ὄχλου, οὐκ ἐλάσσοις τεσσάρων ἅμα ἐπρεσβεύοντο. καὶ τούτων οἵ τε ἄλλοι πάντες ἔφερον, ὅ, τι τις ἐδύνατο κατὰ τὸ χρήσιμον. καὶ οἱ ὁπλῖτ, καὶ οἱ ἱππεῖς παρὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοί τε καὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν σῶμα. ὑπὸ τοῖς ὅπλοις. οἱ μὲν, ἀπορίᾳ ἀκολουθῶν. οἱ δὲ, ἀπιστίᾳ. ἀπωτο μολήκεσαν γὰρ πάλαι τε, καὶ οἱ πλεῖστοι παραχρῆμα. ἔφερον δ' οὐδὲ ταῦτα ἱκανά. σῖτος γὰρ οὐκέτι ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία, καὶ ἰσομοιρία τοῦ κακῶν, ἔχουσά πνα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κουφισμὸν οὐδ' ὡς ῥᾳδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο. ἄλλως τε καὶ ἀπ' οἴας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τ πρώτου, ἐς οἵαν τελευτὴν καὶ πανωτάτην ἀφίκτο. μέγιστον γὰρ δ' ἡ τοῦτο διάφορον τοῦτο, τῷ ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο. οἷς αὐτὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένοις ἦκειν αὐτοῖς, τ τὸ μᾶλλον δ' εδιώτας μὴ παθεῖν, ξυνέβη ἀπιέναι. αὐτὶ δ' ὀχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπεμπον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι. πεζοὺς δὲ αὐτὶ ναυβατ προσβυομένους, καὶ ὁπλιτικῷ προσχόντας μᾶλλον, ἢ ναυτικῷ. ὅμως δὲ ὑπομεγέθους, τοῦ ἐπικρεμαμένου ἐπὶ κινδύνου παπαταῦτα αὐτοῖς οἷα ἐφαίνετο. ὁρῶν ὁ Νικίας τὸ στράτευμα ἀθυμοῦν, καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὄν, ἐπὶ παριὼν ὡς ἐκ τ ὑπαρχοντ, ἐθάρσυνέ τε, καὶ παρεμυθεῖτο. βοῇ τε χρώμενος ἐπὶ μᾶλλον ἑκάστοις καθ' οὓς γίγνοιτο ὑπὸ προθυμίας καὶ, βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστ ἔγωνίσκων ὠφελεῖν.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΝΙΚΙΟΥ ΡΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ.

" Επὶ καὶ ἐκ τοῦ παρόντων ὦ Αθηναῖοι καὶ ξύμμαχοι, ἐλπίδα χρὴ ἔχειν. ἤδ' ἢ
" τινὲς καὶ ἐκ δεινοτέρων, ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν. μὴ δὲ καταμέμφεσθαι ὑμᾶς
" ἄγαν αὐτοὺς, μήτε τὰς ξυμφορὰς, μήτε τὰς παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν κακοπαθίας.
" καὶ γὰρ τοι οὐδενὸς ὑμῶν, οὔτε ῥώμῃ προφέρων, ἀλλ' ὁρᾶτε δ' ἡ ὡς διάκειμαι ὑπὸ
" τῆς νόσου, οὔτ' δὲ τυχίᾳ δοκῶν ποτε ὕστερος τοῦ ἴσου κατὰ γοῦν ἰδιον βίον, καὶ ἐς τὰ
" ἄλλα, νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φαυλοτάτοις αἰσχροῦμαι. καίτοι πολλὰ μὲν
" ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι. πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια, καὶ αἰτιφθονα.
" αἰθῶν ἢ μὲν ἐλπὶς ὅμως, θαρσεῖα τοῦ μέλλοντος. αἱ δὲ ξυμφοραὶ, οὐ κατ' ἀξίαν
" δ' ἡ φοβοῦσι. τάχα, δ' αὖ καὶ λωφήσειαν. ἱκανὰ γὰρ τοῖς τε πολεμίοις δυτύχη-
" ται, καὶ εἴτῳ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμθα, ἀπόχρωντως ἤδ' ἢ τετιμωρήμε-

μετ' δυτυχίας κατώρθωται. Επίφθονοι. μεμισημένοι.

Καὶ ἀνθρώπεια δράσαντες. ὅσα προσήκει τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει. Οἴκτου γὰρ ἀπ' οὐδενὸς ἧσσον, ἢ ἄλλα κλαυ. αὐτὴ τοῦ τὸ ὀφείλειν πάντας, καὶ τοῖς συντεταγμένοις χωροῦντας, μὴ καταπεπλῆχθαι πάνυ. οὐτ' οὖν μὴν τὸ μὴ καταπεπλῆχθαι ἀπὸ κοινοῦ ἦκόντος. Ἡφθόνου. μέμψεως. Οὔτ' αὖ δρυθέντας. ἦγουν οἰκισὼν ἀδιάδοχον ἔχοντας. Ἐξαναστήσειν. μετοικήσειν.

Ἐν τῷ ἐχυρῷ. ἀσφαλεῖ. Τὸ δὲ ξύμπαν. ὅλον. Καὶ περιφάμωνοι. οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐς χωρίον ἄπεδον πόλεμον, ὁμόπεδον, ὡς καὶ ἄλοχος, ὁμόλεχος. Ἀπετείχιζον. σκέψασθαι πῶς χρὴ τὴν ἀποτείχισιν. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀπροχῷ. ἀπροσκόπως ἀναθαι ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. οὐκ ἦν πάντη ἀπροχῷ, κωλυόντων τῶν ἱππέων.

Ῥᾳδίως δὲ ἁρπάσαντες αὐτὴν τοῦ κινηθέντες.

Διϊκνοῦντο γάρ. αὐτὴ τοῦ ἐξικνοῦντο βάλλοντες.

Φιλεῖ γίγνεσθαι. ἐκ περιουσίας τοῦτο προσέρρισθαι.

βα. ἦλθον γάρ που καὶ ἄλλοι πυγές, ἢ δὴ καὶ ἐφ' ἑτέρους, καὶ ἀνθρώπεια δράσαντες, ἀνέκπαυστον ἔσαβον. καὶ ἡμᾶς εἰκὸς νῦν, τὰ πάντων τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἠπιώτερα ἔξειν. οἴκτου γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἀξιώτεροι ἢ δὴ καὶ ἐσμέν, ἢ φθόνου. καὶ ὁρῶντες ἡμᾶς αὐτοὺς, οἷοι ὁπηλίκοι καὶ ἅμα, καὶ ὅσοι ξυντεταγμένοι χωρεῖτε, μὴ καταπεπλῆχθαι ἄγαν. λογίζεσθε δὲ ὅπως τε πόλις δύσβουλος ἐστὲ, ὅπως ἂν καθεζώμεθα. καὶ ἄλλην οὐδεμίαν ὑμᾶς τῆσδε ἐν Σικελίᾳ, οὔτ' ἂν ἐπιόντας ῥᾳδίως, οὔτ' ἂν ἰδρυθέντας προσβαστάσειε. τὴν δὲ πορείαν ὡς τὰ ἀσφαλῆ καὶ, δυτακτον εἶναι, αὐτοὶ φυλάξατε. μὴ ἄλλο πηγήσαμενος ἕκαστος, ἢ ἐν ᾧ ἀναγκαθῇ χωρίῳ μάχεσθαι, τοῦτο καὶ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἕξειν. πουδὴ δὲ ὁμοίως, καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἕπεσθαι τῆς ὁδοῦ. τὰ γὰρ ἐπιτήδεια, βραχέα ἔχομεν. καὶ ἢν ἀνάπλαβώμεθα τοῦ φιλίου χωρίου τοῦ σικελῶν, οὗ τοι γὰρ ἡμῖν διὰ δουρακουσῶν δέος ἐπιβέβαιοί εἰσι, ἢ δὴ νομίζετε ἐν τῷ ὀχυρῷ εἶναι. προσέμπεσεῖτε δ' ὡς αὐτοῖς καὶ ἀσαυτὰν εἰρημένον. καὶ ὅπα ἄλλα κομίζειν. τὸ δὲ ξύμπαν γνῶτε ὦ ἄνδρες στρατιῶται. ἀναγκαῖον τε οὐ νῦν μῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι, ὡς μὴ ὄντος χωρίου ἐγγύς, ὅπου ἀν μαλακισθέντες, σωθείητε καὶ ἢν νῦν διαφύγητε τοὺς πολεμίους, οἵ τε ἄλλοι τειχομάχοι ὧν ἄσμενοι τέ που ἂν δέοι. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως, καὶ ὥσπερ πεπωκυῖαν ἐπανορθώσοντες. ἀνδρες γὰρ πόλις, καὶ οὐ τεῖχη. οὐδὲ νῆες, ἀνδρῶν κεναί.

Ὁ μὲν Νικίας, παιδαγωγαρακελευόμενος, ἅμα ἐπῄει τὸ στράτευμα, καὶ εἴπων ὁρῶν διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν, ξυναγων, καὶ καθιστὰς. καὶ ὁ Δημοσθένης, οὐδὲν ἧσσον τοῖς καθ' ἑαυτὸν, παιωτάτε καὶ παραπλησία λέγων. τὸ δὲ, ἐχώρει ἐν πλαισίῳ τεταγμένον τοῦ Νικίου. ἐφεπόμενον δὲ, τοῦ Δημοσθένους. τοῖς δὲ σκευοφόροις, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ὄχλου, ἀνὰ τὸς εἶχον οἱ ὁπλῖται. καὶ ἐπαθόντες τι ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ αἰσάρου ποταμοῦ, δοῦρον ἐπ' αὐτῷ παρατεταγμένοις ἵππῳ συρακουσίων, καὶ ξυμμαχων. καὶ τρεψάμενοι αὐτοὺς καὶ κρατήσαντες τῆς πόρου, ἐχώρουν, ἐς δ' πρόσθεν. οἱ δὲ συρακούσιοι, παρεπαθύνοντες τε προσέκειντο. καὶ ἐσακοντίζοντες οἱ φιλοι. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ προελθόντες σταδίους, ὡς τεσσαράκοντα, ηὐλίσαντο πρὸς λόφῳ τινὶ οἱ Ἀθηναῖοι. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, πρωὶ ἐπορεύοντο. καὶ προῆλθον ὡς εἰκὼς σταδίους. καὶ κατέβησαν ἐς χωρίον ἄπεδον πεδίον. καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο. βουλόμενοι ἔκ τε τῆς οἰκιῶν λαβεῖν πεδία, ὧν ἐκεῖτο γὰρ ὁ χωρος, καὶ ὕδωρ μετὰ σφῶν αὐτῆς φέρεσθαι αὐτόθεν. ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἦν πολλαὶ σταδίαι, ἢ ἔμελλον ἰέναι, οὐκ ἄφθονον ἦν. οἱ δὲ συρακούσιοι ἐν τούτῳ προελθόντες, τὴν ὁδὸν τὴν ἐν τῷ πρόσθεν ἀπετείχιζον. ἦν δὲ λόφος καρτερός. καὶ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης. ἐκαλεῖτο δὲ, ἀκραῖον λέπας. τῇ δ' ὑστεραίᾳ, οἱ Ἀθηναῖοι προῆσαν. καὶ οἱ τῶν συρακουσίων καὶ ξυμμάχων αὐτοῖς ἱππεῖς καὶ ἀκοντισταὶ ὄντες πολλοὶ ἑκάτεροι ἐκώλυον. καὶ ἐσηκόντιζόν τε, καὶ παρίππευον. καὶ χρόνον μὲν πολὺν ἐμάχοντο οἱ Ἀθηναῖοι. ἔπειτα ἀνεχώρησαν πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ ἐπιτείδεια, οὐκέτι ὁμοίως εἶχον. οὐ γὰρ ἔτι ἀπροχωρεῖν οἷόν τ' ἦν ἀπὸ τῶν ἱππέων. πρωὶ δὲ ἁραντες, ἐπορεύοντο αὖθις. καὶ ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀπετειχισμένον. καὶ ὕδωρ πρὸ ἑαυτῶν ὑπὸ τοῦ ἀπετειχίσματος, τὴν πεζὴν στρατιὰν παρατεταγμένην, οὐκ ἐπὶ ὀλίγων ἀσπίδων. πεζὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον, καὶ προσβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι, ἐτειχομάχουν καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπαναπεσόντος, διϊκνοῦντο γὰρ ῥᾳδίως οἱ λίθοι, καὶ οὐδυνάμενοι βιάσασθαι ἀνεχώρουν πάλιν, καὶ ἀνεπαύοντο. ἔτυχον δὲ καὶ βρονταί τινες ἅμα γενόμεναι. καὶ ὕδωρ, οἷα τοῦ ἔτους πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος, φιλεῖ γίγνεσθαι. ἀφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἐπηθύμουν. καὶ ἐνόμιζον ἐπὶ τῷ ὀφετέρῳ ὀλέθρῳ, καὶ ταῦτα πάντα γίγνεσθαι. ἀναπαυομένων δὲ αὐτῶν, ὁ Γύλιππος, καὶ οἱ συρακούσιοι, τὸ μὲν πρῶτον μέρος τῆς τραπᾶς, ἀπετείχιζον ἐκ τοῦ ὀπισθεν αὐτοῖς, ἢ προελιλύθεσαν αὐτὸ πρὸ μάντες δὲ κἀκεῖνοι σφῶν αὐτῶν πύλας διεκώλυσαν. καὶ μετὰ ταῦτα πάσῃ τῇ τραπᾷ ἀναχωρήσαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον οἱ Ἀθηναῖοι, ηὐλίσαντο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρωὶ χώρουν. καὶ οἱ συρακούσιοι πρόσεβαλλόν τε πανταχῇ αὐτοῖς κύκλῳ, καὶ πολλοὺς κατετραυμάτιζον. καὶ ἐ

μὲν ἐπὶ οἱ

εἰ μὲν ἐπίεν οἱ Αθηναῖοι, ὑπεχώρουν ἂν ἀπεχωροῦεν, ἐπεκέλευο. καὶ μάλιστα τοῖς ὑστάτοις προσπίπτοντες ἐπῶσε καταβραχὺ τρεψάμενοι, καὶ τὸ στράτευμα φοβήσαν. καὶ οὐκ πολὺ μὲν τοιούτῳ τρόπῳ, αὖτε εἶχον οἱ Αθηναῖοι. ἔπειτα προελθόντες πέντε, ἢ ἕξ σταδίους, ἀπεκαθίσαντο ἐν τῷ πεδίῳ. ἀπεχώρησαν δὲ καὶ οἱ συρακούσιοι ἀπὸ αὐλῶνος, ἐς τὸ ἔσω λόφον στρατόπεδον τῆς διώρυχος, τῷ Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει δόξαν, ἐπειδὴ κακῶς σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε, τήν τε ἔσω τῶν διείων καὶ τῶν ἀποτομιῶν ἤδη, καὶ καταπεφραγμένους ἦσαν πολλοί, ἐν πολλαῖς προσβολαῖς τῶν πολεμίων γεγενημένας, πυρὰ καύσαντες ὡς πλεῖστα ἀπάγειν τὴν στρατιάν, μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἣ διεγεγένηντο, ἀλλὰ τοὐναντίον, ἧ οἱ συρακούσιοι ἐτέρουν πρὸς τὴν θάλασσαν. ἦν δὲ ἡ ξυμπᾶσα ὁδὸς αὕτη, οὐκ ἔπὶ καταντίας τῷ στρατοπέδῳ, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τῆς Σικελίας, τὸ πρὸς καμαρίναν καὶ γέλαν. καὶ τὰς ταύτη πόλεις καὶ ἑλληνίδας καὶ βαρβάρους. καύσαντες οὖν πυρὰ πολλά, ἐχώρουν ἐν τῇ νυκτί. καὶ αὐτοῖς οἷον φιλεῖ καὶ πᾶσι στρατοπέδοις, μάλιστα δὲ τοῖς μεγίστοις, φόβοι καὶ δείματα ἐγγίγνεσθαι, ἄλλως τε καὶ ἐν νυκτί τε καὶ διὰ πολεμίας, καὶ ἀπὸ πολεμίων οὐ πολὺ ἀπεχόντων οὗτοι, ἐμπίπτει ταραχή. καὶ τὸ μὲν Νικίου στράτευμα, ὡς περ ἦγετο ξυνέμενέ τε καὶ προὔλαβε πολλῷ. τὸ δὲ Δημοσθένους, τὸ ἥμισυ μάλιστα καὶ τὸ πεῖον, ἀπεπάσθη τε, καὶ ἀπακτότερον ἐχώρει. ἅμα δὲ τῇ ἕῳ ἀφικνοῦνται ὅμως πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐσβάντες ἐς τὴν ὁδὸν τὴν ἐλωρινὴν καλουμένην, ἐπερβύσαν το. ὅπως ἐπειδὴ γένοιντο παρὰ τῷ ποταμῷ τῷ κακυπαρᾷ, παρὰ γὰρ ποταμὸν ἴσαν ἄνω διὰ μεσογείας. ἤλπιζον γὰρ καὶ τοὺς σικελοὺς ταύτῃ, οὓς μετέπεμ ψαν ἀπαντήσεσθαι. ἐπειδὴ δ' ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ποταμῷ, διέβησαν καὶ ἐν ταύτῃ φυλα κήν τινα τῆς συρακουσίων ἀπετείχισαν, καὶ ἀπεσταυρούσαν τὸν πόρον. καὶ βιασάμενοι αὐτήν, διέβησάν τε τὸν ποταμὸν, καὶ ἐχώρουν αὖθις πρὸς ἄλλον ποταμὸν τὸν ἐρινεόν. ταύτην γὰρ οἱ ἡγεμόνες ἐκέλευον. ἐν τούτῳ δ' οἱ συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὡς ἦν τε ἡμέρα ἐγένετο, καὶ ἔγνωσαν τοὺς Αθηναίους ἀπελη λυθότας, ἐνόμιζόν τε οἱ πολλοὶ τὸν Γύλιππον εἶχον, ἐκόντα ἀφεῖναι τοὺς Αθηναίους. καὶ κατὰ τάχος διώκοντες, ἧ οὐ χαλεπῶς ἤσθανόν τε ἀπεχωρηκότας, καταλαμ βάνουσι πρὸ ἀρίστου ὥραν. καὶ ὡς προσέμιξαν τοῖς μετὰ τοῦ Δημοσθένους, ὑστέ ροις τε οὖσι, καὶ χολαπτερον, καὶ ἀπακτότερον χωροῦσιν, ὡς τῆς νυκτὸς τὸ τε ξυ νεταράχθησαν, δύο μοῖρας προστησάντες ἐμάχοντο. καὶ οἱ ἱππῆς τῶν συρακουσί ων, ἐκύκλουν τό τε ἔρυμα αὐτοῖς, διώκοντας, καὶ ξυννήγον ἐς ταὐτό. τὸ δὲ Νι κίου στράτευμα ἀπεῖχεν ἐν τῷ πρόσθεν, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα σταδίους. θᾶσσον τε γὰρ ὁ Νικίας ἦγε νομίζων οὐ τὸ ὑπομένειν, ἐν τῷ τοιούτῳ εἰκὸς ἦναι, καὶ μάχεσθαι σωτήριον. ἀλλὰ τὸ ὡς τάχιστα ὑπερχωρεῖν, τοσαῦτα μαχομέ νους, ὅσα ἀναγκάζονται. ὁ δὲ Δημοσθένης, ἐτύγχανέ τε παρὼν ἐν πρώτῳ τε ξυνεχέστερόν ὢν διὰ τὸ ὑστέρῳ ἀναχωροῦντι αὐτῷ, ἐπικεῖσθαι τοῖς πολεμί οις. καὶ τό τε γνοὺς τοὺς συρακουσίους διώκοντας, οὐ προὐχώρει μᾶλλον, ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο, ἕως ἐνδιατρίβων κυκλοῦται τε ὑπ' αὐτῶν, καὶ πολλῷ θορύβῳ, αὐτός τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ Αθηναῖοι ἦσαν. ἀπειλημμένοι γὰρ ἐς χωρίον, ᾧ κύκλῳ μὲν τεῖχος πολὺ ἦν. ὁδὸς δὲ, ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν. ἐλαί ας δὲ, οὐκ ὀλίγας εἶχεν. ἐβάλλοντό τε πανταχόθεν. τοιαύτας δὲ προσβο λὰς, καὶ οὐ ξυστάδην μάχας, οἱ συρακούσιοι εἰκότως ἐχρῶντο. τὸ γὰρ ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπρονενοημένους, οὐ πρὸς ἐκείνων μᾶλλον ἦν ἔτι, ἢ πρὸς τὸν Αθηναίων. καὶ ἅμα φειδώ τέ τις ἐγίγνετο ἐν δυσπραγίᾳ ἤδη σαφεῖ, μὴ προσαλωθῆναί τῳ, καὶ ἐνόμιζον. καὶ ὡς ταύτην τὴν ἰδέαν κα τεδαμασάμενοι, λήψεσθαι αὐτούς. ἐπειδὴ γοῦν διημέρας βάλλοντες πανταχόθεν τοῖς Αθηναίοις καὶ ξυμμάχοις, ἐώρων ἤδη πεπαλαιωρημένους, τοῖς τε τραύμασι, καὶ τῇ ἄλλῃ κακώσει, κήρυγμα προοῦπτο Γύλιππος, καὶ συρα κούσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι. πρῶτον μὲν τῶν βουλεται ἐπὶ ἐλευθερίᾳ,

Τοὐναντίον, ἢ οἱ συρακούσιοι. αὐτὴ τὴ ἦπερ. Τὸ ἥμισυ μάλιστα. τὸ ἥμισυ δὴ λογότητος. Ἀφικνοῦνται ὅμως. ἦγουν οὕτω. Καὶ βιασάμενοι. συνβίᾳ ἀπωσάμενοι. Η οὐ χαλεπῶς ἤσθάνοντο. ἤπιστο δ' οὐ χαλε πῶς τῷ ἐγνωσαν συντακτέον, ἵνα ἧ ῥᾳδίως ἔμαθον αὐτοὺς, ἢ κεχωρήκεσαν, ἢ τῷ κεκωρηκότας, ἵνα σημαίνῃ, ἢ ἐδόκουν αὐτοῖς δυκόλως, καὶ ῥᾳδίως κεχωρηκέναι οἱ Αθηναῖοι.

Αὐτοῖς δίχα. ἦγουν κεχωρισμένους ἀπὸ τοῦ μετὰ νικίου. Καὶ ξυννήγον ἐς ταὐτό. αὐτὴ τοῦ ἐκύκλουν ἐς ὀλίγον χορίον. Ἐν ᾧ τοιούτῳ. καιρῷ δὴ λογότητος. Ἀγειλημμένους γάρ. συστραφέντες. Καὶ οὐ ξυστα δόν. ἦγουν ἐκ τῆς μιᾶς ὁδοῦ.

Τὸ γὰρ ἀπροκινδυνεύειν δυνδύειν. ὡς αὐ φανερᾶς οὔσης τῆς δυπραγίας, οὐκ ἐβούλοντο ἀπροκινδυνεύειν, ἀλλ' ἐφείδετο αὐτῶν ἑαυτοῦ ὥς τι μὴ προσαλωθῆναι. πιστίν, ἐνόμιζον καὶ οὕτω λήψεσθαι τοὺς ἀθηναίους χωρὶς τοῦ αὐτοὶ προσαλωθῆναι, καὶ κινδυνεύ σαι. Μὴ προσαλωθῆναί τῳ. ἦγουν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῆς μάχης. Ραν ταχόθεν. ἦγουν κύκλωθεν.

ὡς φᾶς ἐπιέναι. καὶ ἀπεχώρησαν πίνες πόλεις οὐ πολλαί. ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς μετὰ Δημοσθένους, ὁμολογία γίγνεται. ὡς τε ὅπλα τε παραδοῦναι καὶ μὴ ἀποβαίνειν μηδένα. μήτε βιαίως, μήτε δεσμοῖς, μήτε τῆς αὐαγκαιοτάτης ἕνδειας διαιτᾶς. καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες φᾶς αὐτοὺς, ὀξακισχίλιοι. καὶ τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν. ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπῆλίας. καὶ ἐνέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας, καὶ τοὺς μὲν δύο, ἀπεκόμισαν ἐς τὴν πόλιν. Νικίας δὲ, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀφίκνοῦνται αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἀπὸ γὰρ ποταμοῦ γεφυρεοῦ. καὶ διαβὰς πρὸς μετέωρον τεῖχίζετο τὴν τραπαί. οἱ δὲ συρακούσιοι τῇ ὑστεραίᾳ καταλαβόντες αὐτὸν, ἔλεγον, ὅτι οἱ μετὰ Δημοσθένους, παρεδεδώκεισαν φᾶς αὐτοῖς κελεύοντες κἀκεῖνον δ' αὐτὸ δρᾶν. ὁ δ' ἀπιστῶν ἐπεμψε τινάς, ἵνα πεύσαιτο σκεψόμενος. ὡς δ' οἱ ἀγγελθέντες ἀπήγγειλε πάλιν παραδεδώκοτας, ἐπικηρυκεύεται Γυλίππῳ καὶ συρακουσίοις εἶναι ἕτοιμος ὑπὲρ Ἀθηναίων ξυμβῆναι, ὅσα αὐτάλωσαν, χρήματα συρακουσίοις ἐς τὸν πόλεμον τοῦτα ἀποδοῦναι. ὥστε τὴν μετ' αὐτοῦ τραπαὶ ἀφεῖναι αὐτοῖς, μέχρις οὗ δ' αὖ, τὰ χρήματα ἀποδοθῇ αὖ δρᾶς δώσειν Ἀθηναίους ὁμήρους, ἕνα κατὰ τάλαντον. οἱ δὲ συρακούσιοι καὶ Γύλιππος, οὐ προσεδέχοντο τοὺς λόγους. ἀλλὰ προσπεσόντες, καὶ πολεμήσαντες πάντα χόθεν, ἔβαλλον καὶ τοὺς μὲχρι οὗ. ἔσχον δὲ καὶ οὗτοι τὸν πρόσω, σίτου τε καὶ τῆς ἄλλης παρασκευῆς. ὅμως δὲ, τῆς νυκτὸς φυλάξαντες τὸ ἡσυχαζον ἔμελλον πορεύεσθαι. καὶ ἀναλαμβάνουσί τε τὰ ὅπλα, καὶ οἱ συρακούσιοι αἰσθάνονται, καὶ ἐπαιώνισαν. γνόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ λαμβάνουσι, καταθέντο πάλιν, πλὴν τριακοσίων μάλιστα αὐτῶν. οὗτοι δὲ διὰ τῶν φυλάκων βιασάμενοι, ἐχώρουν τὴν νυκτὸς, ᾗ ἐδύναντο. Νικίας δὲ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, ἦγεν τὴν τραπαί. οἱ δὲ συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον, πάντα χόθεν βάλλοντές τε καὶ κατακοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπειγόντο πρὸς τὸν ἀστῶναρον ποταμόν. ἅμα μὲν βιαζόμενοι, ὑπό τε πάντα χόθεν προσβολῆς ἐπιπεσόντων τε πολλῶν, καὶ τὴν ἄλλου ὅχλου. οἰόμενοι ῥᾷον ὑπισχνεῖσθαι, ἢν διαβῶσι τὸν ποταμόν. ἅμα δὲ ὑπό τε τῆς παλαιπωρίας καὶ τῆς διψῆν ἐπιθυμίᾳ. ὡς δὲ γίγνονται ἐπὶ αὐτῷ, ἐς ἐπέβουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι. ἀλλὰ πᾶς τις διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος βουλόμενος. καὶ οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι, χαλεπὴν ἦδη τὴν διάβασιν ἐποίουν. αἱθρόοι γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν, ἐπὶ πολὺν πάλληλοι, καὶ κατὰ πάπυν, περί τε τοῖς ὀρατοῖς καὶ σκόλοψιν, οἱ μὲν, διεφθείροντο. οἱ δὲ, ἐμπαλασσόμενοι, κατέρρεον, ἐς τὰ ἕλη θαττόν τε τοῦ ποταμοῦ παρατασσόμενοι οἱ συρακούσιοι. ἦν δὲ κρημνώδες, ἐβάλλον αὖθις τὸν Ἀθηναίους, πίνοντάς τε τὸ πολλοὺς ἀσμένους. καὶ ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ, ἐν σφίσιν αὐτοῖς παρασσομένοις. οἵ τε πελοποννήσιοι ἕλκοντες κατέβαινον, τὸ ἐν τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαλον. καὶ δὺ' ὥρας διεφθάρησαν. ἀλλ' οὐδὲν ἧσσον ἐπίνετό τε ὁμοῦ τῷ πηλῷ ἡματωμένον, καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς. τέλος δὲ, νεκρῶν τε πολλῶν ἐπ' ἀλλήλοις ἤδη κειμένων ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ διεφθαρμένων τὸ μὲν, κατὰ τὸν ποταμὸν, τοῦ δὲ, καὶ ἐπὶ διαφύγοι ὑπὸ τὸ ἱππικὸν, ὁ Νικίας Γυλίππῳ ἐαυτὸν παραδίδωσι. πιστεύσας μᾶλλον αὐτῷ, ἢ τοῖς συρακουσίοις. καὶ ἐαυτῷ μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν. ἐκείνου τε καὶ λακεδαιμονίοις, ὅπῃ βούλονται. τοῖς δὲ ἄλλοις τραπωτᾶς, παύσασθαι φονεύοντας. καὶ ὁ Γυλίππος μετὰ τοῦτο ζωγρεῖν ἤδη ἐκέλευε. καὶ τοὺς τε λοιποὺς, ὅσους μὴ ἀπεκρύψαντο. πολλοὶ δὲ οὗτοι ἐγένοντο, ξυγκομίσαντες ζωντας. καὶ ἐπὶ τοὺς τριακοσίους οἱ τὴν φυλακὴν διεξῆλθον τῆς νυκτὸς, πέμψαντες τοὺς διωξομένους, ξυνέλαβον. ἦσαν δὲ οἱ ἅπαντες ἐκ τῆς τραπᾶς, εἰς τὸ κοινὸν, οὐ πολὺ ἐγένετο. ὁ δὲ διακλαπὲν, πολύ. καὶ διεπράθη πᾶσα Σικελία αὐτῇ, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως, ὥσπερ τὰ μετὰ Δημοσθένους λαφθέντων. μέρος δ' ἐπ' οὐκ ὀλίγον, καὶ ἀπέθανε. πλεῖστος γὰρ δὴ φόνος οὗτος, καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων, τῶν ἐν τῷ σικελικῷ πολέμῳ πρὸ τοῦτου ἐγένετο. καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις προσβολαῖς, ταῖς κατὰ τὴν πορείαν συχναῖς γενομέναις, οὐκ ὀλίγοι ἐτεθνήκεσαν. πολλοὶ δὲ ὅμως, καὶ διέφυγον. οἱ μὲν, καὶ παραυτίκα. οἱ δὲ, καὶ δουλεύσαντες, καὶ διαδιδράσκοντες ὕστερον, πρὸς τοῖς ἦν αἰχμαλώτοις ἐς κατανήγησαν. συναθροισθέντες δὲ οἱ συρακούσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τῶν τε αἰχμαλώτων ὅσοις ἐδύ-

ὡς φᾶς ἀπιέναι. ἦγον δὲ καὶ τοὺς συρακουσίους. τῆς νυκτὸς φυλάξαντες ἡσυχάζον. καὶ μάλιστα τῆς νυκτὸς ἔμελλον οἱ πολέμιοι ἡσυχάζειν. οὗτοι διὰ τῶν φυλάκων διαβάντες ἐπορεύοντο. ἦγον δὲ ἐπὶ τοὺς φύλακας σὺν βίᾳ. ὡς δὲ γίγνονται ἐπ' αὐτῷ. ἦγον παρ' αὐτῷ. οἱ δὲ, ἐμπαλασσόμενοι, κατέρρεον. αὐτῇ συμπεκόμενοι, καὶ πίπτοντες, ἐπὶ μως ἔπιπτον). καὶ τὲ ριμάχητον ἦν τὸ πολλοῖς. ἦγον παρὰ αὐτὸν. Ὅσοις μὴ ἀπεκρύψαντο. ὅσοις δὲ λαθόντες μὴ διεκλεφαν οἱ συρακούσιοι. Καὶ κατεπήλαθη πᾶσα σικελία αὐτῇ. γράφεται διεπήλαθη. βλεῖ τοὺς γὰρ δὴ φόνος οὗτος αὐτῇ τοῦ πολὺ πλείων ἦν τὸ ἀκουστέον. οὐδὲ παρ' ἐγγὺς ἐν τῷ σικελικῷ πολέμῳ, τοσοῦτος ἄλλος φόνος ἐγένετο. ἐμοὶ δὲ φένεται γεγράφθαι, καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων ἦν ἐν τῷ ἑλληνικῷ πολέμῳ ἐγένετο. λέγει παρ' αὐτὸς ἔπειτα τέλει τῆς δε τῆς ἱστορίας, συνέβη τοῦτο τὸ ἔργον τὸ ἑλληνικὸν, ἦν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὧδ' ἑλληνικῶν ἴσμεν. ἔοικεν οὕτω καὶ ταῦθα μὴ μόνοις τοῖς σικελικοῖς, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἑλληνικοῖς αὐτε ξετάζειν τὴν συμφορᾶν.

ναυτομαχίαις. καὶ τὰ σκῦλα ἀναλαβόντες αὖ ἐχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις Αθηναίοις, καὶ τῷ ξυμμάχων, ὁπόσοις ἐλάβον, κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην ἡγησάμενοι τὴν τήρησιν. Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην, ἀκόντας Γυλίππου, ἀπέφαζαν. ὁ γὰρ Γύλιππος, καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζεν οἱ ἡ, ἀπὸ τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῖς αὐτοῖς τραπέζαις κομίσαι Λακεδαιμονίοις. ξυνέβαινε δέ, τὸν μὲν πολεμιώτατον αὐτοῖς εἶναι Δημοσθένην, διὰ τὰ ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τὴν λύπην. τὸ δὲ, διὰ τὰ αὐτὰ ἀπὸ τοῦδε πάτον. τοῖς γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἀνδράσι τὸ Λακεδαιμονίων, ὁ Νικίας προὐθυμήθη, πολλὰς πείσας τοῖς Αθηναίοις πρᾶξαι, ὥστε ἀφεθῆναι· αὐτῷ δὲ οἵ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς, κἀκεῖνος οὐχ ἥκιστα πιστεύσας, ἐσῶν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν. ἀλλὰ τὸ συρακουσίων πυῤῥὸς ἐλέγετο, οἱ μὲν, δείσαντες, ὅπῃ πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολόγηντο, μὴ βασιλικόμορος διὰ τοιοῦτον παραχὴν σφίσιν ἐν δυνάμει πρᾶξῃ. ἄλλοι δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ κορίνθιοι, μὴ χρήμασι πείσας τινὰς ὅτι πλούσιος ἦν ἀνδρὰς, καὶ αὖθις σφίσι νεώτερόν τι ἀπ' αὐτοῦ γένηται, πείσαντες τοὺς ξυμμάχους, ἀπέκτειναν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν, τοιαύτη ἡ ὅπῃ ἐγγυτάτω τοῦτων αἰτία ἐτεθνήκει. ἥκιστα δὴ ἄξιος ὢν τοῦ τε ἐμοῦ ἐλλόγου ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι, διὰ τὴν νενομισμένην ἐς τὸ θεῖον τὴν δόσιν. τοῖς δ' ἐν ταῖς λιθοτομίαις οἱ συρακούσιοι, χαλεπῶς τοῖς πρώτοις χρόνοις μετεχείρησαν. ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας πολλοὺς, οἵ τε ἥλιοι τὸ πρῶτον καὶ ὁ πνίγος ἐπιέλειπε, διὰ τὸ ἀστέγαστον. καὶ αἱ νύκτες ἐπιγιγνόμεναι τοὐναντίον μετὸ ψυχραὶ, τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον. πάντα τε τοιούτων αὖ διατενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ προσέπιπτεν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων· οἱ ἐκ τῶν τραυμάτων, καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν, καὶ τοιοῦτον, ἀπεθνῄσκον. καὶ ὀσμαὶ ἦσαν, οὐκ ἀνεκτοί· καὶ λιμῷ ἅμα καὶ νόσῳ ἐπιέξοντο. ἐδίδοσαν γὰρ αὖ ἑκάστῳ, σὺν ὀκτὼ μῆνας, κοτύλην ὕδατος, καὶ δύο κοτύλας σίτου· ἄλλα τε ὅσα ἀνὴκος ἐν τῷ τοιούτῳ χωρίῳ, ἐμπεπτωκότας κακοπαθῆσαι, οὐδὲν ὅπου οὐκ ἐγένετο αὐτοῖς. καὶ ἡμέρας μὲν ἑβδομήκοντά τινας, οὕτω διῃτήθησαν ἀθρόοι. ἔπειτα τὴν Αθηναίων, καὶ εἴ τινες σὺν Ἑλλησπόντῳ, ἢ Ἰταλιώτῃ ξυνεστράτευσαν, τὰ ἄλλα ἀπέδοντο. ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες ἀκριβείᾳ μὲν χαλεπὸν ἐξαγγεῖλαι. ὅμως δὲ οὐκ ἐλάσσους ἐγένοντο ἑπτακισχιλίων. ξυνέβη τε ἔργον τοῦτο ἑλληνικὸν, τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι· δοκεῖν δ' ἐμοί γε, καὶ ὧν ἀκοὴ ἑλληνικῶν ἴσμεν· καὶ τοῖς τε κρατήσασι, λαμπρότατον· καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυστυχέστατον. κατὰ πάντα γὰρ πάντως νικηθέντες, καὶ οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες, πάμπολλοι δὴ τὸ λεγόμενον, καὶ τεῖχος καὶ νῆες, καὶ οὐδὲν ὅπου οὐκ ἀπώλετο· καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐπανῆκα ἀπεγένοντο. τῶν πὰ μὲν, πρὶν τὴν Σικελίαν γενόμενα.

Ασφαλεστάτην δὲ ναυ νομίσαντες τήρησιν. ἦγον φυλακήν· τοῖς γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἀνδράσι δεξῆς πρόθυμήθη, ὥστε ἀφεθῆναι πείσας πολλὰς ἀπογνὰς τοῖς Αθηναίοις πρᾶξαι. Διὰ τὴν νενομισμένην τοῦδε δόσιν. διὰ τὴν πάσας ἐς ἀρετὴν νενομισμένην τοῦδε δόσιν, διὰ δὲ πάσαν ἀρετὴν νομίμως τετιμῆσθαι κέναι. οὐ γὰρ δὴ γενομένην ἀρετὴν τοῦ κοῦσαι φησὶ. χαλεπῶς δὲ πρώτοις χρόνοις. ἦγουν τοῖς πρώτοις χρόνοις, χαλεπῶς περιεῖπον. Μετεχείρισαν. ἦγουν ὠκονόμησαν. Καὶ αἱ νύκτες τοῦτο γιγνόμεναι. αὖτε τὰ αἱ νύκτες, καὶ αἱ ἡμέραι, ἀρόμαλον ἐργαζόμεναι τὸ πρόσεχον, νόσου κατῆρχον. Καὶ ὅσμαὶ ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί. δὲ τὸ δύσφημον ἀπεσιώπησεν αὐτὰ ὀνόματι εἰπεῖν. βούλεται δὲ λέγειν τὰ ὑποχωρήματα, οἷα προὶ σκύβαλα, καὶ ἀποπατήματα καλεῖν. Τοὺς ἄλλοις ἀπέδοντο ἐπωλήσαν. Καὶ οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες. ἐν παντὶ πράγματι μεγάλος κακοπαθήσαντες.

ΑΔΕΣ ΡΟΤΟΝ.

Αἱ πρὶν μέγισται φανερῶς δυπραξίαι. Τὰ συνεχῆ πρόπαμα καὶ ναυκρατίαι.
Αἱ τῶν μεγάλων πραγμάτων δυπραγίαι, Υφ' ὧν αἰνέχθησαν εἰς ὕλος θράσοις,
Ρερσοκρατῶν Ἕλληνες οἱ πάλαι γόνοι, Ρὸς δυστυχίας τῆς πανωλέθρου χάος,
Αρπακτὴν ἔχθησαν αἰπὺν δυσάσης, Τῆς δυτυχίας, εἰς μακραν ἀτυχίαν.

αὶ ὅσοι τότε αὐτοῖς θεασάμενοι. αὐτὴ τοῦ θεοφορηθέντες, δι' ὀλίγου πρίσαν. ἢ τοι θεία τινα ἀπὸ φθεγξάμενοι, ὡς ἐλπίδας ἐνέβαλον. ῥαΐτα δὲ πάντα χόθεν αὐτοῖς ἐλύετο τε. δ' ἀγαθὰ δι' ὀλίγου.

κ Οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ ταμιείῳ δι' ὀλίγου. καὶ τοῖς ξυμμάχοις σφῶν. τῆς ἀθηναίων. ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχόντων. τῆς δυνατῆς. Τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τοῖς πλέουσιν δύτελέστερον ἢ ναυβοιοῦν. ὡς ἂν καιρὸς ᾖ. ἦγουν ἕως ἄν.

Πρὸς δ' παραχρῆμα προθυμότερες. διὰ τὸ ἐν τῷ παραχρῆμα προθυμότερες ἦναι.

Οἱ μὲν, μηδετέρων. ἦγουν ἀθηναίων, καὶ πελοποννησίων.

Καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῆς. ἦγουν τῶν ἀθηναίων.

Διὰ δ' ὀργῶντες, κρίνειν τὰ πράγματα. ἤτοι μετὰ πάσης προθυμίας. ἢ ὡς τινες, διὰ τὸ αὐτοῖς ὀργίζεσθαι τοῖς ἀθηναίοις.

Καὶ μὴ δ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς. μηδενὶ ἄλλῳ τρέπειν λέγειν πρὸς αὐτούς. ἢ ὡς ἐμοὶ φαίνεται, μὴ ὑπολείπεσθαι μηδεμίαν αἰτίαν τοῦ δύνασθαι αἰτιᾶσθαι τὸ ἀθηναίους.

Ὡς τὸ ἑτοῖον θέρος. ἀπὸ τοῦ τῷ ἑτοίῳ πνέρει.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ ΟΓΔΟΗ.

Σ δὲ τὰς Ἀθήνας ἔπεισε μὴ ἐγγελᾶν, ἀπὸ πολὺ μὲν ἠπίστουν. καὶ τοῖς παρ' αὐτοῦ πραττομένοις ὡς αὐτοῦ τὸ ἔργου διαπεφυγότος, καὶ σαφῶς ἀγγέλλουσι, μὴ οὕτω γε ἂν πάσυ δι' ἀφθάρθαι. ἔπεισε δὲ καὶ τὰ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τὸ ἐκπόρων τὸν ἐκπλοῦν, ὡς πρὸ οὐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι. ὀργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μαντέσι, καὶ ὅσοι πώποτε αὐτοῖς θάσαντες ἐπίλωσαν, ὡς λήψονται Σικελίαν. πάντα δὲ πάντα χόθεν αὐτοῖς ἐλύετο τε, καὶ πολὺ ἐκράτει ἔτι τῷ γεγενημένῳ φόβος τε, καὶ κατάπληξις μεγίστη δή. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι, καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος, καὶ ἡ πόλις, ὁπλίτε τε πολλῶν καὶ ἱππέων, καὶ ἡλικίας οἵαν οὐκ ἑτέραν ἑώρων ὑπάρχουσαν, ἐβαρύνοντο. ἅμα δὲ ναῦς οὐχ ὁρῶντες ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἱκανὰς, οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ, οὐδ' ὑπαρεσθάς ταις ναυσὶν, αἰεὶ λῶσι ἦσαν ἐν τῷ παρόν πισωθήσεσθαι. τούς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους δύνας σφίσιν ἐνόμιζον τῷ ναυτικῷ πολὺ ἂν ῥᾳον πειρασὰ πυθέσθαι. ἄλλως τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας. καὶ τοῖς αὐτόθεν πολεμίους, τό τε δι' καὶ διὰ παντὸς παρεσκευασμένους, καπακεκάτους ἢ δι' καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης πολὺ εἰκέσθαι. καὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν μετ' αὐτῶν ἀποστάντας. ὅμως δὲ ὡς ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος ἐδοκεῖ χρῆναι μὴ ἐν διόδου, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικὸν ὅθεν ἂν δύνωνται, ξύλα ξυμπρίσαμένους, καὶ χρήματα, καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι, καὶ μάλιστα τὴν δύβοιαν. τῆς τε κατὰ τὴν πόλιν πρὸς εὐτέλειαν σωφρονίσαι. καὶ ἀρχήν τινα πρεσβυτέρων αἱρεῖν ἐλέσθαι. οἵτινες περὶ τοῦ παρόντος ὡς ἂν καιρὸς ᾖ προβουλεύσουσι. πάντά τε πρὸς τὸ παραχρῆμα προθυμότερες, ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν, ἕτοιμοι ἦσαν δύτακτεῖν. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ ἐποίουν ταῦτα, καὶ ὁ θέρος ἐτελεύτα. τοῦ δ' ἀπὸ γιγνομένου χειμῶνος, πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τοῦ ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν, δύβυς οἱ ἕλληνες πάντες ἐπῳρμένοι ἦσαν. οἱ μὲν, μηδετέρων ὄντες ξύμμαχοι, ὡς ἦν τις καὶ μὴ παρακαλῇ σφᾶς, οὐκ ἀποστατέον ἐπὶ τὸ πολέμου εἶναι, ἀλλ' ἐβελοντὶ τέον ἀπὸ τοῦ τοῖς Ἀθηναίοις. νομίσαντες καὶ ἀπὸ τοῦ σφᾶς ἕκαστοι ἐλθεῖν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ κατόρθωσαν. καὶ ἅμα ἡγούμενοι βραχὺν ἔσεσθαι τὸν λοιπὸν πόλεμον, οὗ καταχεῖν καλὸν ἦναι. οἱ δ' αὖ τοῦ λακεδαιμονίων ξύμμαχοι, ξυμπροθυμηθέντες ἀπὸ τοῦ τέον, ἢ πρὶν ἀπαλλάξεσθαι διὰ τάχους πολλῆς παλαιπωρίας. μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι, ἔτοιμοι ἦσαν καὶ παραδύναμιν αὐτῶν, ἀφίστασθαι. διὰ τὸ ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα, καὶ μὴ δ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς. ὡς τὸ ἑτοῖον θέρος οἱ οἵ τ' ἔσονται περιγενέσθαι. ἢ δὲ τοῦ λακεδαιμονίων πόλις, πᾶσά τε τούτοις εὐάρσει. καὶ μάλιστα ὅπου ἐκ τῆς σικελίας αὐτοῖς ξύμμαχοι, πολλὴ δύναμει κατ' αὐάγκην ἤδη τοῦ ναυτικοῦ προσγεγενημένου, ἅμα τῷ ἦρι ὡς εἰκὸς παρέσεσθαι ἔμελλον. πάντα χόθεν τε δυέλπιδες ὄντες ἀπροφάσως ἀπέσεσθαι διενοοῦντο τοῦ πολέμου. λογιζόμενοι καλῶς τελευτήσαντες αὐτοῦ κινδύνων τε τοιούτων ἀπαλλάξαι καὶ τὸ λοιπόν. οἷος καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Ἀθηναίων στρατιὰ ἀπ' αὐτῶν ἦ δ' σικελικὸν προσέλαβον. καὶ καθελόντες ἐκείνους, αὐτοὶ τῆς πάσης Ἑλλάδος ἤδη ἀσφαλῶς ἡγήσεσθαι. δύβυς οὖν Ἀγις μὲν ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ, ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ ὁρμηθεὶς στρατῷ πανὶ ἐκ δεκελείας, τάπερ τοῦ ξυμμάχων ἤργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυτικὸν, καὶ τραπόμενος ἀπὸ τοῦ μιλιέως κόλπου, οἰταίων τε κατὰ τὴν θαλασσαν ἐχθρων τῆς λείας τὴν πολλὴν ἀπολαβών, χρήματα ἐπράξατο. καὶ ἀχαιοὺς τοὺς φθιώτας, καὶ τοὺς ἄλλους ἀπὸ ταυτὴ θεσσαλῶν ὑπηκόους,

μεμφομένων

μεμφομένων καὶ ἀκόντων θεσσαλῶν, ὁμήρους τε πᾶσας ἠνάγκασε δοῦναι καὶ χρήματα. καὶ κατέθετο τοῖς ὁμήροις ἐς κόρινθον. ἔς τε τὴν ξυμμαχίαν ἐπῆρᾶτο πρόσαγειν. λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν πρόσταξιν τῶν πόλεων ἑκάστων τῆς νεωτερίας ἐποιοῦντο. καὶ ἑαυτοῖς μὲν καὶ βοιωτοῖς, πέντε καὶ εἴκοσιν ἑκατέροις ἔταξαν. φωκεῦσι δὲ καὶ λοκροῖς, πεντεκαίδεκα. καὶ κορινθίοις πεντεκαίδεκα. ἀρκάσι δὲ καὶ πελληνεῦσι, καὶ σικυωνίοις. δέκα. μεγαρεῦσι δὲ καὶ προιξενίοις, καὶ ἁλιεῦσι καὶ ἐρμιονεῦσι, δέκα. τὰ δὲ ἄλλα παρεσκευάζοντο ὡς βυθυς πρὸς τὸ ἔαρ ἐξορμῆσαι τοῦ πολέμου. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ Αθηναῖοι, ὡς καὶ διενοήθησαν ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ. τὴν πεντηκοντηρίαν ζύλα ξυμπορισάμενοι, καὶ σούνιον τειχίσαντες ὅπως αὐτοῖς ἀσφαλὲς τὰς ἐσπαγωγὰς νεῶν εἶη τοῦ περίπλου. καὶ τὸ, τε ἐν τῇ λακωνικῇ τεῖχισμα ἐκλιπόντες, ὃ ἐνῴκουν μισαν παραφυλάσσοντες ἐς Σικελίαν. καὶ τἄλλα εἴ που πεδόκει ἀχρεῖον ἀπαλίσκεσθαι, ξυστελλόμενοι ἐς δυπόλεμον. μάλιστα δὲ τὰ τῆς ξυμμαχίας διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀπιστήσουσι. παρασσόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων, καὶ οὐδὲν οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὥσπερ ἀρχομένων ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ πολέμου, παρῆσαν δυβοεῖς, ὡς Αγιν πολεμίως ἀφεστεῶτα τῆς Αθηναίων, ἐπρεσβεύσαντο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ. ὁ δὲ, προσδεξάμενος τοὺς λόγους οὐ τῶν, μεπαστέμπεται ἐκ λακεδαίμονος, ἀλκαμένην, τὸν Σθενελαΐδου, καὶ Μέλανθον, ἄρχοντας, ὡς ἐς τὴν δυβοιαν. οἱ δὲ ἦλθον ἔχοντες τὸ νεοδαμωδῶν, ὡς τριακοσίους. καὶ παρεσκεύαζεν αὐτοῖς τὴν διάβασιν. ἐν τούτῳ δὲ, καὶ λέσβιοι ἦλθον, βουλόμενοι, καὶ αὐτοὶ ἀποστῆναι. καὶ ξυμπράσσοντες αὐτοῖς τοῖς βοιωτοῖς, αἰσθόμενοι τοῦ Αγις, ὡς τε δυβοίας μὲν περιεστοιχεῖν. τοῖς δὲ λεσβίοις παρεσκεύαζε τὴν ἀπόστασιν. Αλκαμένης τε Αρμοστὴν διδοὺς, ὃς ἐς δυβοιαν πλεῖν ἔμελλε. καὶ δέκα μὲν βοιωτοὶ ναῦς ὑπέσχοντο. δέκα δὲ Αγις. καὶ ταῦτα αὐτοῦ τῆς λακεδαιμονίων πόλεως ἐπράσσετο. ὁ γὰρ Αγις ὅσον χρόνον ἦν πρὸς δεκέλειαν, ἔχων τὴν μεθέαυτοῦ δύναμιν, κύριος ἦν καὶ ἀπιέναι, εἴπου βούλετο στρατιᾶς, καὶ ξυναγείρειν. καὶ χρήματα παρασσειν. καὶ πολὺ μᾶλλον ὡς εἰκὸς κατὰ τὸν καιρὸν οἱ ξύμμαχοι ὑπήκουον, ἢ τὸ ἐν τῇ πολέμῳ λακαδαιμονίων. δύναμιν γὰρ ἔχων αὐτὸς ἕκαστα χόσε δήνος παρῆν. καὶ ὁ μὲν, τοῖς λεσβίοις ἐπράσσετο χῖοι δὲ καὶ ἐρυθραῖοι ἀποστῆναι καὶ αὐτοὶ ἕτοιμοι ὄντες, πρὸς μὲν Αγιν οὐκ ἐτράποντο. ἐς δὲ τὸ λακεδαίμονα, καὶ παρὰ Τισσαφέρνους. ὃς βασιλεῖ Δαρείῳ τῷ Αρταξέρξου, στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω, πρεσβυτὴς ἅμα μετ' αὐτοῦ παρῆν. ἐπῄγετο γὰρ καὶ ὁ Τισσαφέρνης, τὸ πελοποννησίοις, καὶ ὑπεχεῖτο τροφὴν παρέξειν. ὑπὸ βασιλέως γὰρ γεγραπται πρᾶγμος τοῖς ἐκ τῶν ἀρχῆς φόροις. οὓς δὲ Αθηναίοις, ἀπὸ τῶν ἑλληνίδων πόλεων οὐ δυνάμενος πράσσεσθαι ἐπωφείλησε. τούς τε δὴν φόρους μᾶλλον ἐνόμιζε κομιεῖσθαι, κακώσας τὸ Αθηναίους. καὶ ἅμα βασιλεῖ, ξυμμάχους λακεδαιμονίους ποιήσειν. καὶ Αμόργην τὸν Τισσυθνου γόννοθον, ἀφεστῶτα πρὸς καρίαν, ὡς περ αὐτῷ προσέταξε βασιλεύς, ἢ ζῶντα ἄξειν, ἢ ἀποκτενεῖν. οἱ μὲν δὴ χῖοι καὶ Τισσαφέρνης, κοινῇ κατὰ δὴ αὐτὸ ἔπρασσον. Καλλίγειτος δὲ, ὁ Λαοφῶντος μεγαρεὺς, καὶ Τιμαγόρας, ὁ Αθηναγόρου κυζικηνός, φυγάδες τ' ἑαυτῶν ἀμφότεροι, παρὰ Φαρναβάζῳ τῷ Φαρναβάκου καταπεπλευκότες, ἀφικνοῦνται πρὸς τὸν αὐτὸν καιρὸν, ἐς τὴν λακεδαίμονα, πέμψαντος Φαρναβάζου, ὅπως ναῦς κομίσειαν ἐς δυνελλήσποντον. καὶ αὐτὸς δὴ δύναιτο ἄμφω ὁ Τισσαφέρνης προθυμεῖτο, τάς τε ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ πόλεις, ἀποστήσειε τῶν Αθηναίων, διὰ τοὺς φόρους. καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ βασιλεῖ τὴν ξυμμαχίαν τῶν λακεδαιμονίων διαλλαχέων ποιήσαιτο. πρασσόντων δὲ ταῦτα χωρὶς ἑκατέρων, τό τε ἀπὸ τοῦ Φαρναβάζου, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Τισσαφέρνους, πολλὰ μὲν μέλλα ἐγίγνετο τῶν ἐν τῇ λακεδαίμονι. ὅπως οἱ μὲν, ἐς τὴν ἰωνίαν καὶ χίον, οἱδὲ ἐς τὴν ἑλλήσποντον πρότερον ναῦς, καὶ στρατιὰν, πείσωσι πέμψειν. οἱ μὲν τοι λακεδαιμόνιοι, πρὸς τὸν χίον καὶ Τισσαφέρνους, παρασκευὴ προσεδέξαντο μᾶλλον. ξυνέπρασσε γὰρ αὐτοῖς καὶ Αλκιβιάδης Ενδίῳ ἐφορεύοντι πατρικὸς ἐστὶ μάλιστα ξένος ὤν. ὅθεν καὶ τοὔνομα λακωνικὸν ἡ οἰκία αὐτοῦ

Μεμφομένων καὶ ἀκόντων θεσσαλῶν. μεμφομένων δὲ καὶ δὴ τοῖς λακεδαιμονίοις. ξυστελλόμενοι ἐς δυπόλεμον. αὐτὴ τοῦ συναγόντες. Οπως μὴ σφῶν ἀποστήσωνται. ἦγουν τὴν λακεδαιμονίων, καὶ ἀθηναίων. Η ὥς, ὥσπερ ἀρχομένων ἐν καταπολέμου. αὐτὴ τοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου ταῦτα ἐποιμαζόντων. Καὶ παρεσκευάζεν αὐτοῖς. τὴν διάβασιν. ἐς τὴν δυβοιαν δηλονότι. Καὶ δέκα μὲν βοιωτοὶ ναῦς ὑπέσχοντο. τοῖς λεσβίοις δηλονότι. Η τῶν ἐν τῇ πόλει λακεδαιμονίων. αὐτὴ τοῦ ἢ οἱ ἐν τῇ πόλει λακεδαιμόνιοι. Εκαστα χόσε δεινὸς παρῆν. αὐτὴ τοῦ φοβερὸς τοῖς λεσβίοις. τοῖς λεσβίοις ἐπρασσεν. ἦν, ἦγουν συνέπραττε.

Πεπραγμένος. αὐτὴ τοῦ ἀπιστημένος. Οὐ δυνάμενος πράσσεσθαι. αὐτὴ τοῦ οὐ δυνάμενος ἐκπραξαι. βασιλεῖ ὠφέλησεν. ἦγουν ὠφελέτης ἐγένετο.

Κοινῇ κατὰ δὴ αὐτὸ ἔπρασσον. ἦγουν ὁμογνωμονοῦντες.

Φυγάδες τῆς ἑαυτῶν. πατρίδος δηλονότι.

Καὶ αὐτὸς ἢ δύναιτο. ἦγουν ὁ φαρναβαζος.

Καὶ ἀλκιβιάδης ἐν δίῳ ἐφορεύοντι. ἢ δυθεῖα ὁ ἔνδιος. Πατρικῶς ἐς τὰ μάλιστα. ὑπερβαλλόντως. Οθεν καὶ τοὔνομα λακωνικόν. ἀλκιβιάδης λακωνικὸν ἦν ὄνομα, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ ἐνδίου κλεινίας δὲ ὁ ἀθηναῖος τῷ ἀλκιβιάδῃ ξένος γεγόμενος, τὸ ὄνομα τῷ ἰδίῳ παιδὶ ἔθετο.

κατὰ τὴν ξενίαν ἔχεν. Εὐδίως γὰρ ἀλκιβιάδου ἐκάλει τὸ. ὅμως δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρῶτον καταδρομὴν ἐς τὴν Χίον πέμψαντες φρύγιν, αὖθις ἄρα περίοικον, ἢ αὐτὴν νῆες αὐτοῖς εἰσὶν, ὅσας παρέλεγον. καὶ τὰ ἄλλα ἡ πόλις ἱκανή ἐστι πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν. ἀπαγγείλαντος αὐτοῖς ὡς εἴη ταῦτα ἀληθῆ ἅπερ ἤκουον, τούς τε Χίους καὶ τοὺς ἐρυθραίους δύο ξυμμάχους ἐποιήσαντο. καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἐψηφίσαντο αὐτοῖς πέμπειν, ὡς ἐκεῖ οὐκ ἔλασσον, ἢ ἑξήκοντα. ἀφ' ὧν οἱ Χῖοι ἔλεγον ὑπάρχουσῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον δέκα τούτων αὐτοῖς ἔμελλον πέμπειν. καὶ Μελαγκρίδαν, ὃς αὐτοῖς ναύαρχος ἦν. ἔπειτα σεισμοῦ γενομένου, αὖτε τοῦ Μελαγκρίδου, χαλκιδαία ἔπεμπον. καὶ αὖτε τὴν δέκα νεῶν, πέντε παρεσκευάζοντο ἐν τῇ λακωνικῇ. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα. καὶ ἐνὸς δέον, εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, δύο νῆες ἔπεμπόμενον τὴν Χίων ἀποστεῖλαι τὰς ναῦς, καὶ δεδίοτων μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πρασσόμενα αἴσθωνται, πανταχῆ κρύφα αὐτὴν ἐπρεσβεύοντο, ἀποπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι αὖθις παρπαλᾶς, ἐς κόρινθον τρεῖς. ὅπως ἀπὸ τῆς ἑτέρας θαλάσσης, ὡς τάχιστα, ἔωσι τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ὑπερενεγκόντες τὰς ναῦς ἀφορμῶσι πλεῖν ἐς Χίον πᾶσας. καὶ ἃς ὁ Ἀγις παρεσκεύαζεν ἐς τὴν λέσβον, καὶ τὰς ἄλλας. ἦσαν δὲ αἱ ξύμπασαι τῇ ξυμμαχικῇ νῆες αὐτόθι, μιᾶς δέουσαι πεντήκοντα. ὁ μὲν οὖν Καλλίγειτος, καὶ Τιμαγόρας, ὑπὸ τοῦ Φαρναβάζου, οὐκ ἐκοινωνοῦντο τοῦ πόλου ἐς τὴν Χίον. οὐδὲ τὰ χρήματα ἐδίδοσαν, ἃ ἦλθον ἔχοντες ἐς τὴν ἀποστολήν, πέντε καὶ εἴκοσι τάλαντα. ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἑαυτῇ διενοοῦντο ἄλλῳ πόλῳ πλεῖν. ὁ δὲ Ἀγις, ἐπειδὴ ἐώρα τὸ Λακεδαιμονίοις ἐς τὴν Χίον πρῶτον ὡρμημένους, οὐδ' αὐτὸς ἄλλο τι ἐγίγνωσεν. ἀλλὰ ξυνελθόντες ἐς κόρινθον οἱ ξύμμαχοι, ἐβουλεύοντο. καὶ ἔδοξε πρῶτον ἐς Χίον αὐτοῖς πλεῖν, ἄρχοντα ἔχοντας Χαλκιδέα. ὃς ἐν τῇ Λακωνικῇ τὰς πέντε ναῦς παρεσκεύασεν. ἔπειτα ἐς λέσβον, καὶ Ἀλκαμένην ἄρχοντα, ὃν καὶ Ἀγις διενοεῖτο. τὸ τελευταῖον δέ, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφικέσθαι. προσετέτακτο δὲ ἐς αὐτὸν ἄρχων, Κλέαρχος ὁ Ῥαμφίου. διαφέρειν δὲ τὸν ἰσθμὸν, τὰς ἡμίσειας τῆς νεῶν πρῶτον. καὶ δύο ταύτας ἀποπλεῖν. ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι, πρὸς τὰς ἀφορμωμένας μᾶλλον τὸν νοῦν ἔχωσιν, ἢ τὰς ὕστερον διαφερομένας. καὶ γὰρ τὸν πλοῦν ταύτην ἐκ τοῦ προφανοῦς ἐποιοῦντο. καπαφρονήσαντες τῆς Ἀθηναίων ἀδυναμίαν. ὅτι ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν, πολύ πω ἐφαίνετο. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ διεκόμισαν δύο μίαν καὶ εἴκοσι ναῦς, οἱ δὲ κορίνθιοι ἐπειγομένων αὐτῆν τὸν πλοῦν, οὐ προεθυμήθησαν ξυμπλεῖν, πρὶν τὰ ἱαθμια ἀπὸ πέμψαι, διεορτάσωσι. Ἀγις δὲ αὐτοῖς ἕποιμος ἦν, ἐκείνοις μὲν μὴ λύειν δὲ τὰς ἱαθμιάδας, ἑαυτοῦ δὲ τὸν πόλον ἴδιον ποιήσασθαι. οὐ ξυγχωρούντων δὲ τῶν κορινθίων, ἀλλὰ διατριβῆς ἐγγιγνομένης οἱ Ἀθηναῖοι ἴαθμιον τὰ τῶν χίων μᾶλλον. καὶ πέμψαντες ἕνα τῶν στρατηγῶν Ἀριστοκράτην ἐπτὰ πίων τοὺς αὐτούς. καὶ ἀργυρωμένων τῶν χίων τὸ πρῶτον, ναῦς ὀφίσι ξυμπέμψαν ἐκέλευον, ἐς τὸ ξύμμαχικόν. οἱ δ' ἔπεμψαν ἑπτά. ὕστερον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν. οἱ μὲν πολλοὶ τῶν χίων, οὐκ εἰδότες τὰ πρασσόμενα. οἱ δὲ ὀλίγοι ξυνειδότες, τό, τε πλῆθος οὐ βουλόμενοι πω πολέμιον ἔχειν, πρίν τι καὶ ἰσχυρὸν λάβωσι, καὶ τοῖς πελοποννησίοις, οὐκέτι προσδεχόμενοι ἥξειν, ὅτι διέτριβον. ἐν δὲ τούτῳ τὰ ἱαθμια ἐγίγνετο. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπειπυγέλθησαν ταῦτα, ἐθεώρουν ἐς αὐτά. καὶ καταδήλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν χίων ἐφαίνετο. καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ χώρησαν, παρεσκευάζοντο δύο, ὅπως μὴ λύσωσιν αὐτοῖς αἱ νῆες, ἐκ τῶν κεγχρειῶν ἀφορμηθεῖσαι. οἱ δὲ, μετὰ τὴν ἑορτὴν, αὖθις ἦγοντο μιᾷ καὶ εἴκοσι ναυσὶν ἐς τὴν Χίον, ἄρχοντα Ἀλκαμένην ἔχοντες. καὶ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον ἴσαις ναυσὶ προσπλεύσαντες, ἐπῆγον ἐς τὸ πέλαγος. ὡς δ' οὐ πολὺ οὐκ ἐπηκολούθησαν οἱ πελοποννήσιοι, ἀλλ' ἐπετράποντο, ἐπαν ἐχώρησαν. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. τὰς γὰρ χίων ἑπτὰ ναῦς, ἐν τῷ ἀριθμῷ μετὰ σφῶν ἔχοντες, οὐ πιστὰς ἐνόμιζον, ἀλλὰ φέρον ἄλλας προσπληρώσαντες ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, παραπλέοντας αὐτοῖς καπαδιώκουσιν ἐς πειραιᾶ τῆς κορινθίας. ἔστι δὲ λιμὴν ἔρημος, καὶ ἔχαπος πρὸς τὰ

μεθόρια

Κατὰ τὴν ξενίαν φιλίαν.

Εἰ αὖτε νῆες αὖ τοῖς ἐπὶ τοῖς χίοις.

Ἐψηφίσαντο αὖ τοῖς πέμπειν. τοῖς χίοις.

Ὡς ἐκεῖ οὐκ ἔλασσον. ἢ ἑξήκοντα. ἐν τῇ χίῳ.

Ἀφ' ὧν οἱ χῖοι. πρὸ λεων, ἢ συμμάχων δηλονότι. Εὐθὺς ἐπαγομένων τῶν χίων. αὖτε τοῦ ἐπαγόντων. Ες τὴν ἀποστολήν. ἀπὸ πλοῦσιν.

Ἐφ' ἑαυτῇ διενοοῦντο. ἦγουν καθ' ἑαυτούς. Ἡ πὰς ὕστερον διαφερομένας. μετὰ τοῦτο παρακομιζομένας. Καὶ γὰρ τὸν πλοῦν ταύτην. τῇ θαλάσσῃ δηλονότι.

Καὶ διεκόμισαν δύο. περιττὸς καί.

Οἱ δὲ κορίνθιοι, ἐπειγομένων αὐτῶν τὸν πλοῦν. ἴδιον ἀκολουθιῶν.

Καὶ ἀργουμένων τὸν χίων τὸ πιστόν. ὑπὸ τοῦ πιστοὺς μείναι αὐτοῖς, ἰξίουν οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς συμπέμπειν. Αἴπον δ' ἐγένετο. αὖπον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν, τοῖς πολλοὺς μὴ ἀδήλους τὰ πραπόμενα.

Πολέμιον ἔχειν, πρίν τι καὶ ἰσχυρὸν λάβωσιν. αὖτε τοῦ πρὶν δύναμίν τινα προσλάβωσιν. Εθεώρουν. θεωροὶ ἐγένοντο. Καὶ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν. οἱ θεωροὶ δηλονότι. Οἱ δὲ, μετὰ τὴν ἑορτήν. οἱ κορίνθιοι. Ἔπῆγον ἐς τὸ πέλαγος. ὑπεχώρουν,

μεθόρια τῆς ἀπωδωρίδος· μίαν μὲν ναῦν ἀπολύσασι μετέωρον οἱ πελοποννήσιοι. τὰς δὲ ἄλλας ξυναγαγόντες, ὡρμίζοντο. καὶ προσβαλόντων τῶν Αθηναίων, καὶ κατὰ θάλασσαν τοῖς γαυσὶ, καὶ ἐς τὴν γῆν ἀποβαινόντων, θόρυβός τε ἐγένετο πολὺς, καὶ ἄπακτος. καὶ τῶν τε νεῶν τὰς πλείους καταπραγματίζουσιν ἐν τῇ γῇ οἱ Αθηναῖοι, καὶ τὸν ἄρχοντα Αλκαμένην ἀποκτείνουσι. καὶ αὐτῶν τινὲς ἀπέβαινον. διακριθέντες δὲ πρὸς μὲν τὰς πολεμίας ναῦς, ἐπεπαύσαν ἐφορμεῖν ἱκανὰς. τὰς δὲ λοιπὰς, ἐς τὸ νησύδριον ὡρμίζοντο· ἐν ᾧ πολὺ ἀπέχοντι, ἑτέρα πόλις κεῖται. καὶ ἐς τὰς Αθήνας ἀπὸ βοήθειαν ἔπεμπον. παρῆσαν γὰρ καὶ τοῖς πελοποννησίοις τῇ ὑστεραίᾳ, οἵ τε κορίνθιοι βοηθοῦντες ἀπὸ τὰς ναῦς, καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον, καὶ οἱ ἄλλοι πρόχωροι. καὶ ὁρῶντες τὴν φυλακὴν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ ἐπὶ πρόνου οὖσαν, ἐπόρουν. καὶ ἐπενόησαν μὲν, καπακαῦσαι τὰς ναῦς. ἔδοξε δὲ ἔτι δεῖν αὐτοῖς ἀμελήσασι, καὶ τῷ πλῷ προσκαθημένους φυλακὴν ἔχειν, ἕως ἂν τις παράπτυχῃ διαφυγὴ ἀπὸ τῆσδε. ἔπεμψε δ' αὐτοῖς, καὶ Αγις αἰσθόμενος ταῦτα, ἀνδράσι παρὰ τὴν Θέρμωνα. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις πρῶτον μὲν ἠγγέλθη, ὅτι παῖδες αἰχμάλωτοι εἰσὶν ἐκ τοῦ ἴσθμου, εἴρητο γὰρ ὅταν γένηται τοῦτο, Αλκαμένει ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἰτέα πέμψαι, καὶ δύο τὰς παρὰ σφῶν πέντε ναῦς, καὶ χαλκιδέα ἄρχοντα καὶ Αλκιβιάδην μετ' αὐτοῦ, ἐβούλοντο πέμπειν· ἔπεμψαν ὡρμημένων αὐτῶν, τὰ περὶ τὴν ἐν τῷ πειραιῶτ νεῶν καπαφυγὴν ἠγγέλθη. καὶ ἀθυμήσαντες ὅτι πρῶτον αἀπόμοροι τοῦ ἰωνικοῦ πολέμου ἔπαυσαν, τὰς ναῦς τὰς ἐκ τῆς ἑαυτῶν, οὐκέτι διενοοῦντο πέμπειν. ἀλλὰ καὶ τινας προαπεμψάς μετακαλεῖν. γνοὺς δὲ ὁ Αλκιβιάδης, πείθει αὖθις Ενδιον καὶ τοὺς ἄλλους ἐφόρους, μὴ ἀποκνῆσαι τὸν πρῶτον λέγων, ὅτι φθήσονται πρῶτον πλεύσαντες, περὶ τὴν τῶν νεῶν συμφορὰν χίοις αἰσθέσθαι. καὶ αὐτὸς ὅταν προσβαλὼν ἰωνίᾳ, ἐξαπίνης πείσειν τὰς πόλεις ἀφίστασθαι. τήν τε Αθηναίων λέγων ἀσθένειαν, καὶ τὴν τῶν λακεδαιμονίων προθυμίαν, πιστότερον γὰρ ἄλλων φανεῖσθαι. Ενδίῳ τε αὖ ἰδίᾳ ἔλεγε καλὸν εἶναι δι' ἐκείνου ἀποστῆσαί τι ἰωνίαν, καὶ βασιλέα ξύμμαχον ποιῆσαι λακεδαιμονίοις, καὶ μὴ Αγίδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι. ἐτύγχανε γὰρ τῷ Αγίδι αὐτὸς διάφορος ὤν. καὶ ὁ μὲν πείσας τούς τε ἄλλους ἐφόρους, καὶ Ενδιον, ἀπῆγετο τοὺς πέντε ναυσὶ, μετὰ χαλκιδέως τοῦ λακεδαιμονίου. καὶ διατάξας τὸν πλοῦν ἐποιοῦντο. ἀνέκομίζοντο δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον, καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας πελοποννησίων ἐκκαίδεκα νῆες, αἱ μετὰ Γυλίππου ξυμπολεμήσασαι, καὶ πρὶν τὴν λιμναδίαν ἀπολιφθεῖσαι, καὶ κομισθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀπὶκῶν ἑβδομήκοντα καὶ εἴκοσι νεῶν, ὧν ἦρχεν Ισπροκλῆς Μενίππου φυλακὴν ἔχων, τῶν ἀπὸ Σικελίας νεῶν. αὗται λοιπαὶ, πλὴν μιᾶς διαφυγούσης τοῖς Αθηναίοις, κατέπλευσαν ἐς τὴν κόρινθον, ἡ δὲ χαλκιδέως, καὶ ὁ Αλκιβιάδης πλέοντες, ὅσοις περ ἀπήντυχον, ξυνελάμβανον, τοῦ μὴ ἐξαγγελτοι γενέσθαι. καὶ προσβαλόντες πρῶτον κωρύκῳ τῆς ἠπείρου, καὶ ἀφέντες ἐν τούτῳ αὐτοὺς, αὐτοὶ μὲν προξυγγενόμενοι Ισθῃ ξυμπρασσόντων χίων τισὶ, καὶ κελευόντων κατάπλειν μὴ προσδοκῶντας, ἐς τὴν πόλιν ἀφικνοῦνται ἀμφίδικοι τοῖς χίοις. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν, καὶ ἐκωλύοντο. τοῖς δ' ὀλίγοις παρεσκεύαστο, ὥς τε βουλὴν τε τυχεῖν ξυλλεγομένην. καὶ λεγομένων λόγων, ἀπό τε τοῦ χαλκιδέως, καὶ Αλκιβιάδου, ὡς ἄλλαι τε πολλαὶ προσπολέουσι, καὶ τὰ περὶ τῆς πολιορκίας Ισθῃ ἐν τῷ πειραιῶ νεῶν οὐδὲν ὅλωσαι τῶν ἀφίστανται χῖοι, καὶ αὖθις ἐρυθραῖοι Αθηναίων. καὶ μετὰ ταῦτα τρισὶ γαυσὶ πλεύσαντες, καὶ κλαζομεναὶ ἀφίστασι. διαβαίνοντες δὲ οἱ κλαζομένιοι, δύθυς ἐς τὴν ἤπειρον, τὴν πολίχνην ἐτείχιζον, ἔτι δ' ἐοῖ σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς νησύδος, ἐν ᾗ οἰκοῦσι πρὸς αὐαχώρησιν. καὶ οἱ μὲν ἀφεστῶτες ταῦτα, ἐν τάχισμῷ ἦσαν καὶ παρασκευῇ πολέμου. ἐς δὲ τὰς Αθήνας ταχὺ, ἀγγελία τῆς χίου ἀφικνεῖται. καὶ νομίσαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι. καὶ τοῖς λοιποὺς ξυμμάχοις οὐκ ἐθελήσειν τῆς μεγίστης πόλεως μεθιστικὰς ἥσυχάζειν· τά τε χίλια τάλαντα, ὧν, διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἅψασθαι, δύθυς ἔλυσαν τὰς ἀπὸκειμένας ξυμίας τῷ ἐσόπτῃ, ἢ ἀπὸ μφίσαυτ, ὑπὸ τῆς παρούσης ἐκπλήξεως. καὶ ἐψηφίσαντο κινεῖν, καὶ ναῦς πλεῖν μὴ ὀλίγας. Ισθῃ τε ἐν τῷ πειραιῷ ἐφορμούσῶν, πλὴν ὀκτὼ ἤδη πέμπτῃ.

ὅπως ἐς τὸ πέλαγος προκαλέσωνται.

Καὶ τῶν τε νεῶν τὰς πλείους. Ισθῃ λακεδαιμονίων δ' ἦλθον.

Καὶ ἐπενόησαν μὲν καπακαῦσαι τὰς ναῦς. οἱ πελοποννήσιοι τὰς προτέρας.

Καὶ τῷ πειρᾷ προσκαθημένους. δὴ τοῦ πειροῦ.

Τῷ ἀγίδι αὐτὸς διάφορος ὤν. ὁ ἀλκιβιάδης.

Καὶ κομισθεῖσαι ὑπὸ Ισθῃ ἀπὶκῶν. ἀπὸ τοῦ καχοπαθεῖσαι, οἱονεὶ κομισθεῖσαι εἴρητ.

Μὴ ἐξαγγελτοι γενέσθαι. ἤγουν δῆλοι.

Καὶ οἱ μὲν, ἀφεστῶτες ταῦτα. ἀπὸ τῶν ἀθηναίων δῆλον.

Οὐκ ἐθελήσειν τῆς μεγίστης πόλεως. ἤγουν τῆς χίου.

Τά τε χίλια τάλαντα. ταῦτα τοῦ τὰς ἀπὸ τοῖς χιλίοις τα λαντοις ἀπὸκειμένας ξυμίας.

αὖ ἀπολιποῦσαν τὴν φυλακήν, πρὸς μετὰ Χαλκιδέως διώξασαν καὶ οὐ καταλαβοῦσαν, ἀλλὰ κεχωρικέσαν. ἦρχε δὲ αὐτῶν, Στρομβιχίδης Διοτίμου. ἄλλας δὲ οὐ πολὺ ὕστερον βοηθεῖν δώδεκα μετὰ Θρασυκλέους, ἀπολιπούσας καὶ ταύτας τὴν ἐφορμησιν. τὰς τε τοῦ Χίων ἐπὶ ναῦς αἱ αὐτοῖς ξυνεπολιόρκουν. τὰς ἐν τῷ πεδίῳ ἀπαγαγόντες, τοὺς μὲν δούλους ἐξ αὖ ἦσαν ἠλευθέρωσαν, τοὺς δὲ ἐλευθέρους κατέδησαν. ἑτέρας δὲ αὖ πεντήκοντα τοῦ ἐπελθούσας νεῶν ἐς τὴν ἐφορμησιν τοῦ πελοποννησίων. διατάξοις πυρώσαντες, αὖ τε ἔπεμψαν. καὶ ἄλλας διενοοῦντο τριάκοντα πυροῦν. καὶ πολλὴν ἦν προθυμία. καὶ ὀλίγου ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ τὴν Χίον. ἐν δὲ τούτῳ, Στρομβιχίδης τὰς ὀκτὼ ναυσὶν ἀφικνεῖτο ἐς κῶ σάμον, καὶ προσλαβὼν σαμίαν μίαν, ἐπλευσεν ἐς πέων. καὶ ἡσυχάζειν ἔξιον αὐτούς. ἐκ δὲ τῆς Χίου ἐς τὴν πέων. καὶ ὁ Χαλκιδεὺς μετὰ τριῶν καὶ εἴκοσι νεῶν ἐπέπλει. καὶ ὁ πελοποννησίων ναύαρχος ἅμα καὶ ὁ Κλαζομενίων, καὶ Ἐρυθραίων, παρῆν. προσαθρόησας δὲ ὁ Στρομβιχίδης προσήγετο. καὶ μετεωρισθεὶς ἐν ᾧ πελάγει, ὡς ἑώρα τὰς ναῦς πολλάς, τὰς ἀπὸ τῆς Χίου, φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου. αἱ δὲ, ἐδίωκον. ἦν δὲ πελοποννησίων τριήρων οὐκ ἐς δεχόμενοι, ὡς ἔφυγον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐσηγάγοντο. καὶ ἐπέσχον μὲν οἱ πολλοί, καὶ Χαλκιδέα ἐκ τῆς διώξεως πορευόμενοι. ὡς δὲ ἐχρόνιζε. καθήρουν αὐτοὶ δ' τεῖχος, ὃ ἀνῳκοδόμησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τῶν πόλεως πρὸς ἤπειρον. ξυγκαθήρουν δὲ αὐτοῖς, καὶ τῶν βαρβάρων ἐπελθόντες οὐ πολλοί. ὧν ἦρχεν ὁ Τάγης ὕπαρχος Τισσαφέρνους. Χαλκιδεῖς δὲ καὶ Λλκιβιάδης, ὡς κατεδίωξαν ἐς Σάμον Στρομβιχίδην, ἐκ μὲν τοῦ ἐκ πελοποννήσου ναῦς, πλὴν αὐτὰς ὁ πίσαντες, ἐν Χίῳ καταλιμπάνουσι. αὖ πυρώσαντες δὲ ταύτας τε ἐκ Χίου, καὶ ἄλλας εἴκοσιν, ἔπλεον ἐς μίλητον ὡς ἀποστήσοντες. ἐβούλετο γὰρ ὁ Αλκιβιάδης ὢν ἐπὶ τῆδος τοῖς πρόεστῶσι μιλησίων, φθάσαι τὰς τε ἀπὸ τοῦ πελοποννήσου ναῦς, προσαγορεύμενος αὐτῷ, καὶ Χίοις, καὶ ἑαυτῷ, καὶ Χαλκιδεῖ, καὶ τῷ ἀποστείλαντι Ενδίῳ ὡς πρυτανεύοντι ἔχετο τὸ ἀγώνισμα προσθεῖναι. ὅτι πλείστας τοῦ πόλεων μετὰ τοῦ Χίων δυνάμεως καὶ Χαλκιδέως, ἀποστήσας. λαθόντες δὲν δ' πλείονι τοῦ πλοῦ, καὶ φθάσαντες οὐ πολύ, τὸν τε Στρομβιχίδην καὶ τὸ Θρασυκλέα. ὃς ἔτυχεν ἐκ τῶν Αθηνῶν δώδεκα ναυσὶν ἄρτι παρών, καὶ ξυνδιώκων, ἀφισταμένου τοῦ μίλητον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι καταπλέοντας, μιᾶς δεούσας εἴκοσι ναυσὶν ἐπὶ πλοῦσαντες, ὡς αὐτὰς οὐκ ἐδέχοντο οἱ μιλήσιοι, ἐν λαδὴ τῇ ἐπὶ κάμπῃ νήσῳ, ἐφορμοῦσι. καὶ πρὸς βαθέαν ξυμμαχίαν λακεδαιμονίοις οἱ πρώτη μιλησίων δύθυς ἀποστάντες διὰ Τισσαφέρνους, καὶ Χαλκιδέως, ἐγένετο ἥδε.

ΞΥΜΜΑΧΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΚΑΙ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΙΣΣΑΦΕΡΝΟΥΣ.

» Ἐπὶ τοῖς δὲ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο πρὸς βασιλέα, καὶ Τισσαφέρνην, λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. ὅσην χώραν καὶ πόλεις βασιλεὺς ἔχει. καὶ οἱ πατέρες οἱ βασιλέως εἶχον, βασιλέως ἔστω. καὶ ἐκ τούτου τῶν πόλεων ὁπόσα Ἀθηναίοις » ἐφοίτα χρήματα, μὴ ἄλλο πωλυόντων κοινῇ βασιλεύς, καὶ λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμ» μαχοι, ὅπως μήτε χρήματα λαμβάνωσιν Ἀθηναῖοι, μήτε ἄλλο μηδέν. καὶ τὸν πόλε» μον τὸν πρὸς Ἀθηναίοις, κοινῇ πολεμοῦντων, βασιλεύς, καὶ λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμ» μαχοι. καὶ κατάλυσιν τοῦ πολέμου πρὸς Ἀθηναίοις, μὴ δέχεσθαι. ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ βασιλεῖ, » καὶ λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις. ἢν δέ τινες ἀφιστῶνται ἀπὸ βασιλέως, πολέμιοι ἔστωσαν, καὶ λακε» δαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. καὶ ἢν τινες ἀφιστῶνται ἀπὸ λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων, πολέ» μιοι ἔστωσαν βασιλεῖ κατὰ ταῦτα. Ἡ μὲν ξυμμαχία, αὕτη ἐγένετο. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ χῖοι δύθυς, δέκα ἑτέρας πυρώσαντες ναῦς, ἔπλευσαν ἐς αἰόλιδα. βουλόμενοι περί τε τῶν ἐν μιλήτῳ ξυνθέσθαι, καὶ τὰς πόλεις ἅμα ἀφιστάναι. καὶ ἐλθούσης παρὰ χαλκιδέως ἀγγελίας αὐτοῖς ἀποστολὴν παλιν. καὶ ὅτι Αμόργης παρέστη κατὰ γῆν στρατιᾷ, ἔπλευσαν ἐς Διὸς ἱερόν. καὶ καθορῶσιν ἑκκαίδεκα ναῦς, ἃς ὕστερον ἐπὶ Θρασυκλέους Διομέδων ἔχων, ἀπὸ Αθηνῶν προσέπεμψεν. καὶ ὡς εἶδον ἔφυγον. μιᾷ μὲν νηὶ ἐς ἔφεσον. αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπὶ τῆς πάρου. καὶ τέσσαρας μὲν κενὰς οἱ Αθηναῖοι λαμβάνουσι, τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν γῆν φθασάντων. αἱ δ' ἄλλαι ἐς τὴν τῶν πόλιν καταφύγουσι. καὶ οἱ μὲν Αθηναῖοι, ἐπὶ τῆς σάμου ἀπέπλευσαν. οἱ δὲ χῖοι, ταῖς λοιπαῖς ναυσὶν αἰαγρόμνοι, καὶ ὁ πελοπόνησος μετ' αὐτῶν, λέβεδον ἀπέστησαν. καὶ αὖθις ἐρὰς. καὶ μετὰ τοῦτο, ἕκαστοι ἐπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν, καὶ ὁ πελοπόνησος, καὶ αἱ νῆες. ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, αἱ ἐν τῷ πεδίῳ

Ες τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ τὴν χίον. αὖ τὸ τὴν μάχην.

Οἱ, ἀθηναῖοι ἐσήγαγοντο. προσεδέξαντο.

Οτι πλείστας τῶν πόλεων. ἡγουν λίαν.

Λαθόντες οὖν τὸ πλεῖστον τοῦ πλοῦ. λάθρα τὸ πολὺ πλοῦσαντες, ἔφθυγον.

Καὶ λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἑκάτεροι δηλονότι.

Τὸν δὲ τινες ἀφιστῶνται, ἕως τοῦ, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, ἐν ἄλλοις οὐχ ὑρίσκεται.

ραμῷ εἰκοσινῆες τῆς πελοποννήσου, καταδιωχθεῖσι πότε, καὶ ἐφορμοῦμναι ἴσῳ ἀριθμῷ ὑπὸ Αθηναίων, ἐπὶ Μηθύμνης ποιησάμεναι ἀφίδιον, καὶ κρατήσασαι ναυμαχίᾳ τέσσαρας τε ναῦς λαμβάνουσι τῆς Αθηναίων. καὶ ἀποβᾶσαι ἐς κεγχρεάς, γῆς ἐς τὴν χίον καὶ τὴν Ἰωνίαν πολὺν αὖθις παρεσκευάζοντο. καὶ ναύαρχος αὐτοῖς ἐκ λακεδαίμονος Αστύοχος ἐπῆλθεν, ᾧπερ ἐγίγνετο καὶ πᾶσα ἡ ναυαρχία. ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ ἐκ τῆς πέρα πρὸς ἔξω, καὶ Τισσαφέρνης αὖ τὸς παρα γενόμενος, καὶ ἐπὶ καθελὼν δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τεῖχος, ἐπὶ πλεῖφθη, ἀνεχώρησε. καὶ Διομέδων, ἀπελθόντος αὐτοῦ οὐ πολὺ ὕστερον δὲ ἕκατον ναυσὶν Αθηναίων ἀφικόμενος, ἐπείσατο πλείους, ὥστε δέχεσθαι καὶ σφᾶς. καὶ παραπλεύσας καὶ ἐπὶ ἔρας, καὶ προσβαλὼν, ὡς οὐκ ἐλάμβανε τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν. ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ ἡ ἐν σάμῳ ἐπανάστασις, ὑπὸ τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς μετὰ Αθηναίων, οἱ ἔτυχον ἐν τρισὶ ναυσὶ παρόντες. καὶ ὁ δῆμος ὁ σαμίων ἐς διακοσίους μὲν τοὺς πατρὰς τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινε. τετρακοσίους δὲ φυγῇ ζημιώσαντες, καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οἰκείας νεμάμενοι, Αθηναίων τε φίσιν αὐτονομίαν μετὰ ταῦτα ὡς βεβαίοις ἤδη ψηφισαμένων, τὰ λοιπὰ διῴκουν τὴν πόλιν. καὶ τοῖς γεωμόροις μετεδίδοσαν, οὔτε ἄλλου οὐδενὸς, οὔτε ἐκ δούναι, οὔτε ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων, οὐδ' ἐς ἐκείνους οὐδενὶ ἐπὶ τὸν δῆμου ἐξῆν. μετὰ δὲ ταῦτα, τοῦ αὐτοῦ θέρους, οἱ χῖοι ὥσπερ ἤρξαντο, οὐδὲν ἀπολείποντες προθυμίας, αἴδου τε πελοποννησίων, πλεῖστα παρόντες ἀποστῆναι τὰς πόλεις. καὶ βουλόμενοι ἅμα ὡς πλείστους σφίσι ξυγκινδυνεύειν, στρατεύονται αὐτοί τε τρισὶ καὶ δέκα ναυσὶν ἐπὶ τὴν λέσβον, ὥσπερ εἴρητο ὑπὸ τῆς λακεδαιμονίων δεύτερον ἐπ' αὐτὴν ἰέναι. καὶ ἐκεῖθεν, ἐπὶ τὸν ἑλλήσποντον. καὶ ὁ πεζὸς ἅμα πελοποννησίων τε τῆς παρόντων, καὶ ἦν αὐτόθεν ξυμμάχων, παρῆν ἐπὶ καλομένων τε καὶ κύμης. ἦρχε δ' αὐτοῦ Εὐάλας παρπάτης τῆς δρυέως, Δρυὰς δ' ἦν περίοικος. καὶ αἱ μὲν νῆες καταπλεύσασαι, μάθυμναν πρῶτον ἀφίστασιν. Αστύοχος δὲ ὁ λακεδαιμόνιος ναύαρχος, πεσσαρσὶ ναυσὶν ὡς ὥρμητο πλέων ἐκ τῆς κεγχρεῶν, ἀφικνεῖται ἐς χίον. καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἥκοντος, αἱ ἀττικαὶ νῆες, πεντε καὶ εἴκοσιν, ἔπλεον ἐς λέσβον. ὧν ἦρχε λέων, καὶ Διομέδων. λέων γὰρ ὕστερον δέκα ναυσὶ, προσεβοήθησεν ἐκ τῶν Αθηνῶν. ἀναγόμενος δὲ καὶ ὁ Αστύοχος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὦλε, καὶ προσλαβὼν χίαν ναῦν μίαν, ἔπλει ἐς τὴν λέσβον, ὅπως ὡφελοίη εἴ τι δύναιτο, καὶ ἀφικνεῖται ἐς τὴν μύρραν. ἐκεῖθεν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ, ἐς ἔρεσσον. ἔνθα πυνθάνεται, ὅτι μιτυλήνη ὑπὸ τῆς αθηναίων αὐτοβοεὶ ἁλώκει. οἱ γὰρ Αθηναῖοι, ὡς καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπλεον ἀπροσδόκητοι, καταπαχόντες ἐς τὸν λιμένα, τῶν τε χίων νεῶν ἐκράτησαν, καὶ ἀποβαίντες τοῖς αὐτῶν πεζοῖς μάχῃ νικήσαντες, τὴν πόλιν εἶχον. ἀπὸ πυνθανόμενος ὁ Αστύοχος, τῶν τε ἐρεσσῶν, καὶ τῆς ἐκ τῆς μυτιλήνης μετ' Εὐβούλου χίων νεῶν, αἳ τότε καπαλιφθεῖσαι, καὶ ὡς ἡμιτυλήνη ἐάλω, φθάσας πλεύσαι ἔτυχον αὐτῷ τρεῖς, μία γὰρ ἐάλω ὑπὸ τῶν Αθηναίων, οὐκέτι ἐπὶ τὴν μιτυλήνην ὥρμησεν, ἀλλὰ τὴν ἔρεσσον ἀποστήσας, καὶ ὁπλίσας, καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ νεῶν ὁπλίτας, πεζῇ παρέπεμψεν ἐπὶ τὴν αὔπισσαν, καὶ μάθυμναν. ἦρχον πα Ετεόνικος προσάξας. καὶ αὐτὸς ταῖς τε μεθ' ἑαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς χίαις, παρέπεμψεν ἐπὶ αὔπισσαν, καὶ μάθυμναν ἐλπίζων τοῖς μαθυμναίοις θαρσήσειν τε ἰδόντας σφᾶς, καὶ ἐμμένειν τῇ ἀποστάσει. ὡς δὲ αὐτῷ τὰ ἐν τῇ λέσβῳ πανταχοῦ ἐδόκει, ἀπέπλευσε τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν ἀναλαβών, ἐς τὴν χίον. ἀπεκομίσθη δὲ πάλιν κατὰ πόλεις. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς νεὼς πεζὸς, ὃς ἐπὶ τὸν ἑλλήσποντον ἐμέλλησεν ἰέναι. καὶ ἀπὸ τῶν ἐν κεγχρεᾷ ξυμμαχίδων πελοποννησίων νεῶν ἀφικνοῦνται αὐτοῖς ἓξ, μεταπαύτας ἐς τὴν χίον. οἱ δὲ αθηναῖοι, τότε ἐν τῇ λέσβῳ πάλιν κατιστήσαντο. καὶ πυθόμενοι ἐξ αὐτῆς, κλαζομενίων τὴν ἐν τῇ πεῖρᾳ πολίχνην τειχιζομένην ἑλόντες, διεκόμισαν πάλιν αὐτοῖς ἐς τὴν ἐν τῇ νήσῳ πόλιν, πλὴν τῶν αἰτίων τῆς ἀποστάσεως. οὗτοι δὲ ἐς δαφνοῦντα ἀπῆλθον. καὶ αὖθις κλαζομεναὶ προσεχώρησαν Αθηναίοις. τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, οἵ τ' αὖ μιλήτῳ Αθηναίοι τὰς εἴκοσι ναυσὶν ἐν τῇ λάδῃ ἐφορμοῦντες, ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς παλάρμον τῆς μιλησίας, χαλκιδέα τε τὸν λακεδαιμόνιον ἄρχοντα μετ' ὀλίγων παραβοηθήσαντα, ἀπεκτείνουσι. καὶ τροπαῖον τρίτῃ ἡμέρᾳ ὕστερον διαπυθόμενοι, ἔστησαν. οἱ μιλήσιοι, ὡς οὐ μετὰ κράτους τῆς γῆς ἐστάθεν, ἀπῆλθον, καὶ λέων, καὶ Διομέδων, ἔχοντες τὰς ἐκ λέσβου Αθηναίων ναῦς, ἔκτε οἰνουσσῶν τῶν πρὸ χίου νήσων, καὶ ἐκ σιδουσσης, καὶ ἐκ τελεοῦ, ἃ ἐν τῇ ἐρυθραίᾳ εἶχον τεῖχη, καὶ ἐκ τῆς λέσβου ὁρμώμενοι, τὸν πρὸς τοὺς χίους πόλεμον ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐποιοῦντο. εἶχον δὲ καὶ βάτας τῶν ὁπλίτων, ἐκ καταλόγου αἱρετούς. καὶ ἔν τε καρδαμύλῃ ἀποβαίνοντες, καὶ ἐν βολίσσῳ τοῖς προσβοηθήσαντας τῶν χίων μάχῃ νικήσαντες, καὶ πολλοὺς διαφθείραντες, αὖ σταθέντα ἐτρόπαιον τὰ τούτῳ χωρία. καὶ ἐν φανῇ αὖθις

Καὶ αὖ καθελών. ἤγουν ἐκ δευτέρου.

Ὑπὸ δήμου τοῖς δυνατοῖς. κατὰ τοὺς δυνατούς.

Καὶ τῆς αὐτόθεν ξυμμάχων ἦρχον τῶν χίων.

Αὐτοβοεὶ ἑάλω. κενῶς. ἐκ μιᾶς βοῆς.

Καταχόντες ἐς τὸν λιμένα. ἐλλιμενίσαντες.

Περιέτυχον αὐτῷ. συνέτυχον.

Τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν ἀναλαβών. ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς.

Καὶ πυθόμενοι ἐξ αὐτῆς. τῆς λέσβου.

Ἀπ᾽ βραδυτὴν πλεῖν᾽ ἐπ᾽ ἀκρωτήρια Σαλμωνίδος, ἔνθα δὴ πολλοὶ θανόντες ἐτάφησαν.

Ἡδὴ πὰς ὅστις ἐπ᾽ ἀνέρι θῆται ἔργον ἀμύμονι, μὴ ἀπολείπειν ἑταῖρον ἐν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσιν, μηδ᾽ ἐπὶ νηὸς ἐλθεῖν, πρὶν ἂν ἐκ τοῦ ἀμφὶ τάφου ἐπὶ νῆα ἀνέλθῃ. ἀλλὰ τὸν μὲν ἐπὶ γῆς ἐπιμοιρήσαντα θάπτειν, ἐπὶ δὲ τὸν τάφον ἐλθόντα ἐπὶ νῆα ἀνέλθειν. ἐὰν δὲ τοῦτο μὴ ποιήσῃ, ἀλλὰ ἐπὶ νηὸς ἐλθεῖν, ἐπὶ τοῦτον ἐπιμοιρήσαντα ἐπὶ

ἔσται ἀγωνίσασθαι, οὐδὲ ποτὲ τῷ αἰχρῷ ὀνείδει εἶξας ἀλόγως διακινδυνεύσειν. οὐ γὰρ αἰσχρὸν ἦν Ἀθηναίοις ναυτικῷ μετὰ καιροῦ ὑποχωρῆσαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὁτουοῦν πρότου, αἴσχιον ξυμβήσεσθαι, ἢν μὴ σπεύδωσι. καὶ τὴν πόλιν οὐ μόνον τῷ αἰσχρῷ, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ προδώσειν, ἢ μόνοις σῶσι τὰς γεγενημένας ξυμφορὰς ἐνδέχεσθαι μετὰ βεβαίου παρασκευῆς κατ' ἐξουσίαν, ἢ τοὐναντίον γε αἰσχίω προϊέναι χειρεῖν, πουδ' ἢ μὴ βιαζομένην γε, πρὸς αὐθαιρέτους κινδύνους ἰέναι. ὡς τάχιστα δὲ ἐκέλευε τοὺς τετραωβολίας ἀναλαβόντας καὶ τὸν σῖτον, καὶ τὴν σκευὴν ὅσα ἦλθον ἔχοντες. ἀπὸ δὲ ἐκ τῆς πολεμίας ἀλλαφασὶ, καταλιπόντας, ὅπως κοῦφαι ὦσιν αἱ νῆες, ἀποπλεῖν ἐς Σάμον. κἀκεῖθεν ἤδη ξυναγαγόντας πάσας τὰς ναῦς τοῖς ἐπὶ σμοις ἦν που καιροῦ εἶναι προιέσθαι. ὡς δὲ ἔπεισε, καὶ ἔδρασε ταῦτα, καὶ ἐδόκει, οὐκ ἐν τῷ αὐτίκα μᾶλλον, ἢ ὕστερον οὐκ ἐς τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς ὅσα ἄλλα φρόνιμος κατέστη, οὐκ ἀξύνετος εἶναι. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀφέστερας, δυθὺς τοὐτῳ τῷ τρόπῳ, ἀτελεῖ τῇ νίκῃ ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνέστησαν. καὶ οἱ Ἀργεῖοι κατὰ τάχος, καὶ πρὸς ὀργὴν τῆς ξυμφορᾶς ἀνέπλευσαν ἐκ τῆς Σάμου ἐπ' οἴκου. οἱ δὲ πελοποννήσιοι ἅμα τῇ ἕῳ, ἐκ τῆς τειχούσσης ἄραντες, ἐπὶ κατάγου ται. καὶ μείναντες ἡμέραν μίαν, τῇ τεταρταίᾳ καὶ τὰς Χίας ναῦς προσλαβόντες, τὰς μετὰ Χαλκιδέως τοῦ πρώτου ξυγκαταδιωχείσας, ἐβούλοντο πλεῦσαι ἐπὶ τὰ σκεύη, ἃ ἐξείλοντο ἐς τειχιοῦσσαν πάλιν. καὶ ὡς ἦλθον, Τισσαφέρνης τῷ πεζῷ παρελθών, ἔπεισεν αὐτοῖς ἐπὶ Ἰασον, ἐν ᾗ Ἀμόργης πολέμιος ὢν κατεῖχε, πλεῦσαι. καὶ προσβαλόντες τῇ Ἰάσῳ ἀφύλακτοι, καὶ οὐ προσδεχομένων, ἀλλ' ἢ ἀπὶ κὰς ναῦς ἦναι, αἱροῦσι. καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἔργῳ οἱ συρακούσιοι ἐπωνήθησαν. καὶ τόν τε Ἀμόργην ζῶντα λαβόντες βισσούθνου νόθου ὄντα, ἀφιεσῶσι δὲ βασιλέως παραδιδόασιν οἱ πελοποννήσιοι Τισσαφέρνει ἀπαγαγεῖν εἰ βούλεται βασιλεῖ, ὡς περ αὐτῷ προσέταξε. καὶ τὴν Ἰασον δι' ἐπορθησαν, καὶ χρήματα πολλὰ καὶ ἀνδραπόδων ἔλαβε. παλαιὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον. τοὺς τε ἐπικούρους τοὺς τοῦ Ἀμόργην παρὰ σφᾶς αὐτοὺς κομίσαντες, καὶ οὐκ ἀδικήσαντες, ξυνέταξαν. ὅτι ἦσαν οἱ πλεῖστοι ἐκ βελογνήσου, πόλισμα πισσαφέρνης παραδόντες, καὶ τὰ αὐτοῦ ἀποσκευάσαντα, καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα, ὧν καθ' ἕκαστον τὰ τέρα δ' ἀρχαίου παρ' αὐτοῦ ξυνέβησαν λαβεῖν. ἔπειτα ἀνεχώρησαν ἐς τὴν Μίλητον. καὶ Ῥεδάριτόν τε τὸν Λέοντος ἐς τὴν Χίον ἄρχοντα, λακεδαιμονίων πεμψάντων, Ἀστυόχου πεζῇ μὲν ἐχρι Ἐρυθρῶν, ἔχοντα τὸ παρὰ Ἀμόργου, ἐπικούρικόν. καὶ ἐς τὴν Μίλητον αὐτοῦ φίλιππον καθιστᾶσι. καὶ δ' ἔρος ἐτελεύτα. τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, ἔπεισε δὲ τὴν Ἰασον καταπήσατο ὁ Τισσαφέρνης ἐς φυλακήν, παρῆλθεν ἐς τὴν Μίλητον. καὶ μισθὸς μὲν προφὴν, ὡς περ ἔστη ἐν τῇ λακεδαιμονίᾳ ἐς δραχμὴν ἀττικὴν ἑκάστῳ πάσαις ταῖς ναυσὶ διεδοσαν. τοῦ δὲ λοιποῦ χρόνου, ἐβούλετο τριώβολον διδόναι, ἕως αὐ βασιλέα ἔπεμπται. ἢν δὲ κελεύῃ, ἔφη δώσειν ἐντελῆ τὸ δραχμήν. Ἑρμοκράτους δὲ αὐτεπαγγέλτου τοῦ συρακουσίου στρατηγοῦ, ὃς μὲν Θηραμένης οὐ γὰρ ἄρχος ὤν, ἀλλ' Ἀστυόχῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς ξυμπολέμους, μαλακὸς ἦν πρὸς τοῦ μισθοῦ. ὅμως δὲ, παρὰ πέντε ναῦς πλέον αὐτὸ ἑκάστῳ, ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὡμολογήθησαν. ἐς γὰρ πέντε ναῦς καὶ πεντηκοντα τρία τάλαντα, ἐδίδου τὸ μηνός. καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσῳ πλείους νῆες ἦσαν, τοὐτου τοῦ ἀριθμοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τοῦτον, ἐδίδοτο. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις, προσαφιγμέναι γὰρ ἦσαν καὶ οἴκοθεν ἄλλαι νῆες πέντε καὶ τριάκοντα. καὶ στρατηγοὶ, Χαρμῖνος, καὶ Στρομβιχίδης, καὶ Εὐκτήμων, καὶ τὰς ἀπὸ χίου πάσας, καὶ τὰς ἄλλας ξυναγαγόντες, ἐβούλοντο διακληρωσάμενοι, ἅπαι μέν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἐφορμεῖν. πρὸς δὲ τὴν χίον, καὶ ναυτικὸν, καὶ πεζὸν πέμψαι. καὶ ἐποίησαν οὕτω. Στρομβιχίδης μὲν γὰρ, καὶ Ὀνομακλῆς, καὶ Εὐκτήμων, τριάκοντα ναῦς ἔχοντες, καὶ τὰς ἐς Μίλητον ἐλθόντων χιλίων ὁπλιτῶν μέρος ἀναλαβόντες ἐν ναυσὶν ὁπλιταγωγοῖς, ἅπαι χίον λαχόντες, ἔπλεον, οἱ δ' ἄλλοι ἐν Σάμῳ μένοντες, τὰς σαρὰ κὶ ἑβδομήκοντα ναυσὶν ἐθαλασσοκράτουν. καὶ ἐπολιόρκουν τῇ μιλήτῳ ἐποιοῦντο. ὁδ' Ἀστύοχος, ὡς τότε ἐν τῇ χίῳ ἔτυχε διὰ τὴν προδοσίαν τὸ ὁμήρους καπαλεγόμενος,

Ἐσται ἀγωνίσασθαι, οὐδὲ ποτὲ τῷ αἰσχρῷ ὀνείδει εἶξας ἀλόγως διακινδυνεύσειν. οὐ γὰρ αἰσχρὸν ἦν Ἀθηναίοις ναυτικῷ μετὰ καιροῦ ὑποχωρῆσαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὁτουοῦν πρότου, αἴσχιον ξυμβήσεσθαι, ἢν μὴ σπεύδωσι. καὶ τὴν πόλιν οὐ μόνον τῷ αἰσχρῷ, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ προδώσειν, ἢ μόνοις σῶσι τὰς γεγενημένας ξυμφορὰς ἐνδέχεσθαι μετὰ βεβαίου παρασκευῆς κατ' ἐξουσίαν, ἢ τοὐναντίον γε αἰσχίω προϊέναι χειρεῖν, πουδ' ἢ μὴ βιαζομένην γε, πρὸς αὐθαιρέτους κινδύνους ἰέναι. ὡς τάχιστα δὲ ἐκέλευε τοὺς τετραωβολίας ἀναλαβόντας καὶ τὸν σῖτον, καὶ τὴν σκευὴν ὅσα ἦλθον ἔχοντες. ἀπὸ δὲ ἐκ τῆς πολεμίας ἀλλαφασὶ, καταλιπόντας, ὅπως κοῦφαι ὦσιν αἱ νῆες, ἀποπλεῖν ἐς Σάμον. κἀκεῖθεν ἤδη ξυναγαγόντας πάσας τὰς ναῦς τοῖς ἐπὶ σμοις ἦν που καιροῦ εἶναι προιέσθαι. ὡς δὲ ἔπεισε, καὶ ἔδρασε ταῦτα, καὶ ἐδόκει, οὐκ ἐν τῷ αὐτίκα μᾶλλον, ἢ ὕστερον οὐκ ἐς τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς ὅσα ἄλλα φρόνιμος κατέστη, οὐκ ἀξύνετος εἶναι. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀφέστερας, δυθὺς τοὐτῳ τῷ τρόπῳ, ἀτελεῖ τῇ νίκῃ ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνέστησαν. καὶ οἱ Ἀργεῖοι κατὰ τάχος, καὶ πρὸς ὀργὴν τῆς ξυμφορᾶς ἀνέπλευσαν ἐκ τῆς Σάμου ἐπ' οἴκου. οἱ δὲ πελοποννήσιοι ἅμα τῇ ἕῳ, ἐκ τῆς τειχούσσης ἄραντες, ἐπὶ κατάγου ται. καὶ μείναντες ἡμέραν μίαν, τῇ τεταρταίᾳ καὶ τὰς Χίας ναῦς προσλαβόντες, τὰς μετὰ Χαλκιδέως τοῦ πρώτου ξυγκαταδιωχείσας, ἐβούλοντο διακληρωσάμενοι, ἅπαι μέν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἐφορμεῖν. πρὸς δὲ τὴν χίον, καὶ ναυτικὸν, καὶ πεζὸν πέμψαι. καὶ ἐποίησαν οὕτω. Στρομβιχίδης μὲν γὰρ, καὶ Ὀνομακλῆς, καὶ Εὐκτήμων, τριάκοντα ναῦς ἔχοντες, καὶ τὰς ἐς Μίλητον ἐλθόντων χιλίων ὁπλιτῶν μέρος ἀναλαβόντες ἐν ναυσὶν ὁπλιταγωγοῖς, ἅπαι χίον λαχόντες, ἔπλεον, οἱ δ' ἄλλοι ἐν Σάμῳ μένοντες, τὰς σαρὰ κὶ ἑβδομήκοντα ναυσὶν ἐθαλασσοκράτουν. καὶ ἐπολιόρκουν τῇ μιλήτῳ ἐποιοῦντο. ὁδ' Ἀστύοχος, ὡς τότε ἐν τῇ χίῳ ἔτυχε διὰ τὴν προδοσίαν τὸ ὁμήρους καπαλεγόμενος, τοὺς ὁμήρους καταλεγόμενος. ἀπὸ ἀριθμῶν.

Τοὺτου μὲν ἐπεῖχεν· ἐπειδὴ ἤσθετο τὰς τε μετὰ Θηραμένους ναῦς ἥκουσας, καὶ τὰ περὶ τὴν ξυμμαχίαν βελτίω ὄντα. λαβὼν δὲ καὶ τὰς τελοποννησίων δέκα, καὶ Χίας δέκα, ἀνάγεται· καὶ προσβαλὼν Πτελεῷ, καὶ οὐχ ἑλών, παρέπλευσεν ἐπὶ Κλαζομενάς· καὶ ἐκέλευεν αὐτῆς τοὺς τὰ Ἀθηναίων φρονοῦντας, ἀνοικίξεσθαι ἐς τὸν Δαφνοῦντα, καὶ προχωρεῖν ἐφίσι. ξυνεκέλευε δὲ καὶ Τάμως Ἰωνίας ὕπαρχος ὤν. ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, ἐσβολὴν ποιησάμενος, τῇ πόλει οὐ σφόδρα ἐχίσχῳ, καὶ οὐ δυναμένου ἑλεῖν, ἀπέπλευσεν ἐπὶ μῶ μεγάλῳ. αὐτὸς μὲν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην. αἱ δὲ ἄλλαι νῆες, κατῆραν ἐς τὰς ἔμπροσθεν κειμένας τῆς κλαζομεναῖς νήσους, παρὰ θοῦσαν· καὶ πάλιν· καὶ δρέμυσσαν· καὶ ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτοῖς τῶν κλαζομενίων, ἡμέρας ἐμμείναντες διὰ τὸ ἄπορον τῶν πάντων, διῆρπασαν καὶ ἀνάλωσαν. τὰ δὲ, ἐς βαλλόμενοι, ἀπέπλευσαν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην, ὡς Ἀστύοχον. ὄντος δ' αὐτοῦ ἐνταῦθα, λεσβίων πρέσβεις ἀφικνοῦντες, βουλόμενοι ἀποστῆναι· καὶ αὐτὸν μὲν, πείθουσιν· ὡς δ' οἵ τε κορίνθιοι, καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι παρόντες ἡμοι ἦσαν, διὰ τὸ πρόπερυσφάλμα, ἄρας, ἔπλει, ἐπὶ τὴς Χίου· καὶ χειμαθείσῶν τῶν νεῶν, ὕστερον ἀφικνοῦντο ἄλλαι ἄλλοθεν, ἐς τὴν Χίον· καὶ μετὰ τοῦτο Ραιδάριτος τό τε παρὰ Μιλήτου ἡγούμενος ἐν ἐρυθραῖς, διαπεραιοῦτο αὐτός τε, καὶ ἡ στρατιὰ ἐς Χίον. ὑπῆρχον δὲ αὐτῷ καὶ ἐκ τῶν πέντε νεῶν στρατιῶται ὑπὸ χαλκιδέων, ὡς ἐς πεντακοσίους ξὺν ὅπλοις καταλειφθέντες. ἐπαγγελλομένων δέ τινων λεσβίων τὴν ἀποστασιν, προσφέρει τῷ τε Ραιδαρίτῳ καὶ τοῖς Χίοις, Ἀστύοχος λόγον· ὡς χρὴ παραγενομένους τὰς ναυσὶν, ἀποστῆσαι τὴν λέσβον. ἢ γὰρ ξυμμάχους πλείους σφᾶς ἕξειν, ἢ τοῖς Ἀθηναίοις, ἢν τι σφάλλωνται κακώσειν. οἱ δ' οὐκ ἐσήκουον· οὐδὲ τὰς ναῦς ὁ Ραιδάριτος ἔφη τῆς Χίων αὐτῷ προήσειν· κἀκεῖνος λαβὼν, τάς τε τῶν κορινθίων πέντε, καὶ ἑκτὴν μεγαρίδα, καὶ μίαν ἑρμιονίδα, καὶ ἃς αὐτὸς λακωνικὰς ἦλθεν ἔχων, ἔπλει ἐπὶ τὴς Μιλήτου πρὸς τὴν ναυαρχίαν. πολλὰ ἀπειλήσας τοῖς Χίοις, ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν ἢν τι πάθωνται· καὶ προσβαλὼν κωρύκῳ τῆς ἐρυθραίας, ἐνυλίσατο. οἱ δ' ἀπὸ τῆς σάμου Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὴν Χίον πλέοντες τῇ στρατιᾷ, καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἐπὶθάτερα λόφου διείργοντο, καὶ καθορμίσαντο, καὶ ἐλελήθεσαν ἀλλήλους. ἐλθούσης δὲ παρὰ Ραιδαρίτου ἐπιβολῆς, ὡς ἐρυθραίων ἄνδρες αἰχμάλωτοι ἐκ σάμου ἐπὶ προδοσίᾳ, ἐς ἐρυθρὰς ἥκουσιν ἀφειμένοι, ἀναγεται ὁ Ἀστύοχος εὐθὺς ἐς τὰς ἐρυθρὰς πάλιν. καὶ παρατυχοῦντα αὐτῷ, μὴ πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. διαπλεύσας δὲ καὶ ὁ Ραιδάριτος παρ' αὐτὸν, καὶ ἀξιώσαντες τὰ πρὸς ἑαυτοὺς προδιδόναι, ὡς οὖρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν αἰθεράπων ἐκ τῆς σάμου προφασθέν, ἀπολύσαντες τῆς αἰτίας, ἀπέπλευσαν. ὁ μὲν, ἐς τὴν Χίον. ὁ δὲ, ἐς τὴν Μίλητον ἐκομίσθη, ὡς πρὸ δι ἐγοέτο. ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων στρατιὰ, ταῖς ναυσὶν ἐκ τοῦ Κωρύκου πλεῖ πλέουσα κατ' Ἀργίνον, ἐπὶ τυγχάνει τρισὶ ναυσὶ τῶν Χίων μακραῖς· καὶ ὡς πρὸ ἰδόντες, ἐπέδιωκον. καὶ χειμών τε μέγας ἅμα γίγνεται. καὶ αἱ μὲν τῶν Χίων, μόγις καταφεύγουσιν ἐς τὸ λιμένα. αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων, αἱ μὲν μάλιστα ὁρμίσασαι τρεῖς, διαφθείρονται, καὶ ἐκπίπτουσι πρὸς τὴν πόλιν τὴν Χίων. καὶ ἄνδρες, οἱ μὲν, ἁλίσκονται, οἱ δ' ἀποθνήσκουσιν. αἱ δ' ἄλλαι, καταφεύγουσιν ἐς τὸ ὑπὲρ τοῦ Μίμαντος λιμένα, Φοινικοῦντα καλούμενον. ἐντεῦθεν δ' ὕστερον ἐς τὴν Λέσβον καθορμισάμενοι, παρεσκευάζοντο ἐς τὸ τειχισμόν. ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, Ἀστυόκρατης ὁ Λακεδαιμόνιος ἐκπλεύσας, δέκα μὲν βουρίας ναυσὶν, ὧν ἦρχε Δωριεὺς ὁ Διαγόρου Ῥόδιος ἀνὴρ, μιᾷ δὲ λακωνικῇ, μιᾷ δὲ συρακουσίᾳ, κατανεῖ ἐς Κνίδον. καὶ ἀφεστήκει ἤδη ἀπὸ Τισσαφέρνους. καὶ αὐτοὺς οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ ὡς ἤκουσαν, ἐκέλευον τοὺς μὲν ἡμισείας τῶν νεῶν, Κνίδου φυλάσσειν. καὶ δὲ πρὸ Τριόπιον οὔσας, πρὸς ἀπαίγυπτον ὁλκάδας προσβαλλούσας, ξυλλαμβάνειν. ἔστε δὲ τὸ Τριόπιον ἄκρα τῆς Κνιδίας προύχουσα, Ἀπόλλωνος ἱερόν. πυθόμενοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ παρόντες ἐκ τῆς Σάμου, λαμβάνουσι τὰς ἐπὶ Τριοπίῳ φρουρούσας ἐξ ναῦς. οἱ δ' ἄνδρες, ἀποφεύγουσιν ἐξ ὧν ἔφυγον· καὶ μετὰ τοῦτο, ἐς τὴν Κνίδον καταπλεύσαντες, καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει τῷ τειχίσματι οὔσῃ, ὀλίγου εἷλον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ αὖθις προσέβαλλον· καὶ ὡς ἀμείνον φραξαμένων αὐτῶν τὴν νύκτα, καὶ ἐπιθέσθαι τῶν αὐτοῖς ἔφυγον ἀπὸ τοῦ Τριοπίου ἐκ τῶν νεῶν διαφυγόντων, οὐκέτ' ὁμοίως ἐβλαπτον, ἐπελθόντες, καὶ δηώσαντες τὴν τῶν Κνιδίων γῆν, ἐς τὴν Σάμον ἀπέπλευσαν. ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, Ἀστυόχου πλοῦντες ὡς τὴν Μίλητον ἐπὶ τὸ ναυτικὸν, οἱ Πελοποννήσιοι δυσὶ ὁρμαῖς ἐπεῖχον ἅπαντα τὰ κατὰ δ' ἀπὸ τοῦ πεδίου. καὶ γὰρ μισθὸς ἐδίδοτο ἀρκούντως. καὶ τὰ ἐκ τῆς Ἰασοῦ μεγάλα χρήματα διαπεπραγμένα, ὑπῆν τοῖς στρατιώταις. οἵ τε Μιλήσιοι προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔφερον. πρὸς δὲ τὸν Τισσαφέρνην ἐδόκουν ὅμως τοῖς πελοποννησίοις αἱ σπονδαὶ ξυνθῆναι, αἱ πρὸς Χαλκιδέα γενόμεναι, ἐνδεεῖς ἦσαν, καὶ οὐ πρὸς σφῶν μᾶλλον. καὶ ἄλλας ἐπὶ Θυραμένους παρόντος ἐποιοῦντο. καὶ εἰσὶν αἵδε αι.

Ξυνθῆκαι.

" Ξυνθῆκαι Λακαιδαιμονίων, καὶ τῶν ξυμμάχων, πρὸς βασιλέα Δαρεῖον, καὶ τοὺς
" παῖδας τὸ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνην, σπονδὰς εἶναι καὶ φιλείαν κατὰ τάδε. ὁ
" σόσην χώραν, καὶ πόλεις βασιλέως εἰσὶ Δαρείου, ἃ τοῦ πατρὸς ἦσαν, ἢ τῶν προγό-
" νων, ἐπὶ ταύτας μὴ ἰέναι ἐπὶ πόλεμῳ, μηδὲ κακῷ μηδενί, μήτε Λακεδαιμονί-
" ους, μήτε τῶν ξυμμάχων τῶν Λακεδαιμονίων, μήτε φόρους πράσσεσθαι ἐκ τῶν πόλε-
" ων τούτων, μήτε Λακεδαιμονίους, μήτε τῶν ξυμμάχων τῶν Λακεδαιμονίων. μηδὲ Δα
" ρείου βασιλέα, μηδὲ ὧν ὁ βασιλεὺς ἄρχει, ἐπὶ Λακεδαιμονίους, μηδὲ τῶν ξυμμά-
" χους ἰέναι ἐπὶ πόλεμῳ, μηδὲ κακῷ μηδενί. ἢν δέ τι δέωνται Λακεδαιμόνιοι, ἢ οἱ
" ξύμμαχοι βασιλέως, ἢ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, ἢ τῶν ξυμμάχων, ὅ, τι ἂν πείθω
" σὶν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχοντα. τὸν δὲ πόλεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους, καὶ τοὺς
" ξυμμάχους, κοινῇ ἀμφοτέρους πολεμεῖν. ἢν δὲ καταλύσιν ποιῶνται, κοινῇ ἀμφο
" τέρους ποιεῖσθαι, ὁπόσοι δ' ἂν στρατιὰν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ βασιλέως ᾖ, μεταπεμψάμε-
" νου βασιλέως, τὴν δ' ἀπαλλαγὴν βασιλέα παρέχειν. ἢν δέ τις τῶν πόλεων, ὁπόσαι ξυ-
" νέθεντο βασιλεῖ, ἐπὶ τὴν βασιλέως ἴῃ χώραν, τὰ ἄλλοις κωλύειν, καὶ ἀμύνειν βασι-
" λεῖ κατὰ δύναμιν. καὶ ἢν τις τῶν ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ, ἢ ὁπόσης βασιλεὺς ἄρχει, ἐπὶ τὴν
" Λακεδαιμονίων ἴῃ, ἢ τῶν ξυμμάχων, βασιλεὺς κωλυέτω, καὶ ἀμυνέτω κατὰ δύ-
" ναμιν. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ξυνθήκας, Θηραμένης μὲν παρὰ τοὺς Ἀστυόχου τοῦ
ναυκράρου, ἀποπλέων ἐν Κέλητι, ἀφανίζετο· οἱ δὲ ἐκ τῆς λέσβου Ἀθηναῖοι ἤδη διαβεβη-
κότες τὸ χῖον τῇ στρατιᾷ, καὶ κρατοῦντες τῆς γῆς καὶ θαλάσσης, Δελφίνιον ἐτείχι-
ζον χωρίον, ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερόν, καὶ λιμένας ἔχον, καὶ τῆς χίων πόλεως οὐ
πολὺ ἀπέχον. οἱ δὲ χῖοι ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις τετιμημένοι, καὶ ἄλλως ἐν
σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ δοῦ διακείμενοι, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ τυδέως τὸ ἴωνος ἤδη νυ πρὸ
ρεδαρίτου ἐπ' ἀπικισμῷ πεντεκαιδεκάτῃ, καὶ τῆς ἄλλης πόλεως κατ' ἀνάγκην ἐς ὀλί-
γον κατεχομένης, οὐ πάνυ σφίσι διακείμενοι ἀλλήλοις, ἠσύχαζον. καὶ οὔτε αὐτοὶ διὰ
ταῦτα, οὔτε οἱ μετὰ ρεδαρίτου ἐπίκουροι ἀξιόμαχοι αὐτοῖς ἐφαίνοντο. ἐς μὴν τοὺς
τὸ Μίλητον ἐπέπεμπον, κελεύοντες σφίσι τὸν Ἀστύοχον βοηθεῖν. ὡς δ' οὐκ ἐπῄκουεν,
ἐπιστέλλει πὸ αὐτὸς ἐς τὸ Λακεδαίμονα ὁ ρεδάριτος, ὡς ἀδικοῦντος. καὶ τὰ μὲν ἐν
τῇ χίῳ, ἐς τὸ καθεστηκὸς τοῖς Ἀθηναίοις. οἱ δὲ ἐκ τῆς Σάμου νῆες αὐτοῖς ἐπέπεμπον
ἐρησομένους τοὺς ἐν τῇ Μιλήτῳ. ἐπεὶ ὃ μὴ παρεκάλουν, ἀλλὰ χωροῦντες πάλιν ἐς τὴν
Σάμον, ἠσύχαζον. ἐκ δὲ τῆς πελοποννήσου ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι, αὖ τῷ φαρναβάζῳ
ὑπὸ Καλλιγείτου τοῦ μεγαρέως, καὶ Τιμαγόρου τοῦ κυζικηνοῦ πρασσόντων, παρα-
σκευασθεῖσα ὑπὸ λακεδαιμονίων ἐπὰ καὶ εἴκοσι νῆες, ἄρασαι ἐπὶ μὲν Ἰωνίας, πρὸ
ἡλίου τροπάς. καὶ ἄρχων ἐπέμπετο αὐτῶν Αντισθένης παρπάτης. ξυνέπεμπον δὲ οἱ λα
κεδαιμόνιοι καὶ ἕνδεκα ἄνδρας παρπατῶν ξυμβούλους Ἀστυόχῳ, ὧν εἷς ἦν Λίχας,
ὁ Αρκεσιλάου. καὶ εἴρητο αὐτοῖς, ἐς Μίλητον ἀφικομένοις, τῶν τι ἄλλων ξυνεπιμελεῖ
σθαι, ἢ μέλλει ἄριστα ἕξειν, καὶ τὰς ναῦς ταύτας, ἢ αὐτὰς, ἢ πλείους, ἢ καὶ ἐλάσσους,
ἐς τὴν Ελλήσποντον ὡς φαρνάβαζον, ἦν δοκῇ, ἀποπέμπειν. Κλέαρχον τὸν ραμφίου,
ὃς ξυνέπλει, ἄρχοντα προστάξαντας καὶ Ἀστύοχον, ἦν δοκῇ τοῖς ἕνδεκα αὐδρᾶσι
ποιεῖν τὴν ναυαρχίαν. Αντισθένην δὲ καθιστᾶσι· πρὸς γὰρ τὰς τοῦ ρεδαρίτου ἀπιστο-
λὰς ὑπώπτευον αὐτόν. πέμουσι οὖν αὖθις ἀπὸ Μαλέας πελαγίαν, Μίλητον προ-
σέβαλον. καὶ πνεῦτυχόντες ναυσὶ δέκα Αθηναίων, τὰς τρεῖς λαμβάνουσι κενάς, καὶ
κατακαίουσι. μεταδέτου τοῦτο, δεδιότες μὴ αἱ διαφυγοῦσαι τῶν Αθηναίων ἐκ τῆς Μιλήτου
νῆες, ὅπερ ἐγένετο, μηνύσωσι τοῖς ἐν τῇ ὑπερωρίᾳ τοῦ πλοῦ, πρὸς τὴν Κρήτην
πλεύσαντες, καὶ πλείω τὸν πλοῦν δὴ φυλακῆς ποιησάμενοι, ἐς τὴν Καῦνον τῆς Ασί-
ας κατῆρον. ἐντεῦθεν δὲ ὡς ἐν ἀσφαλεῖ ὄντες, ἀγγελίαν ἔπεμπον τοῖς ἐν τῇ Μι
λήτῳ ναῦς τῶν παρακομισθήσεσθαι. οἱ δὲ χῖοι, καὶ ρεδάριτος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρό-
νον οὐδὲν ἧσσον, καὶ πρὸ διαμέλλοντα τὸν Ἀστύοχον, πέμποντες ἀγγέλους, καὶ ἐξί-
ουν σφίσι πολιορκουμένοις βοηθῆσαι ἅπασάς τε ναυσὶ, καὶ μὴ περιιδεῖν τὴν μεγί-
στην τῶν ἐν Ιωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων, ἐκ τε θαλάσσης ἀργὸν μένην, καὶ κατὰ γῆν λη-
τείας πορευομένην. οἱ γὰρ οἰκέται τοῖς χίοις πολλοὶ ὄντες, καὶ μιᾷ γε πολλῷ, πλὴν λακε
δαιμονίων, πλεῖστοι γενόμενοι, καὶ ἅμα διὰ τὴν νῆσον χαλεπώτερος ἐν τοῖς ἀδικί-
αις κολαζόμενοι, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Αθηναίων βεβαίως ἔδοξε μὴ τειχιεῖσθαι, δι'
ὃν αὐτομολίᾳ τε ἐχρήσαντο πολλοὶ πρὸς αὐτούς. καὶ τὰ πλεῖστα κακὰ ἐπιστάμε
νοι τὴν χώραν οὐ πιέζεσαν. ἔφασαν δὲν χρῆναι οἱ χῖοι ἕως ἔτι ἐλπὶς καὶ δύναμιν

Ηοἱ ξύμμαχοι βασιλέως τῶν λακεδαιμονίων.

Κοινῇ ἀμφοτέρους πολεμεῖν. κοινῇ γνώμῃ δὲ λυέτω.

Ες ὀλίγον κατεχομένης· ἢ πολιορκίας· καὶ πολεμίας ὀλίγας· ἢ ἐπ' ὀλίγον πειθομένης, καὶ ἀκροωμένης, οὐ καὶ μᾶλλον.

Ερεσσοῦ τοῖς ἐν τῇ μιλήτῳ. αἱ ἐν τῇ μιλήτῳ δὲ λυέτωσαν.

Πρὸς γὰρ τὰς τοῦ ρεδαρίτου ἀπιστολάς. αἱ τοῦ διὰ τὰς τοῦ ρεδαρίτου ἀπιστολάς.

Καὶ πλείω τὸν πλοῦν καὶ μακρότερον τὸν πλοῦν προσαμβάσεις ὑπὲρ ἀσφαλείας.

Καὶ μιᾷ γε πόλει πλὴν λακεδαιμονίων πλεῖστοι γενόμενοι πλεῖστοι οἰκέται ἦσαν ἐν χίῳ, ἢ ὥσπερ ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει, πλὴν λακεδαιμονίων, ἢ ὃ λακεδαίμων πλείστοις εἶχεν οἰκέτας.

Διὰ τὴν τῶν δ/
ικαίων·ὴν δ' ὁ λόγος τὸν
ἔπειΔὴ·ὅπερ τοῖς χί//
ρις. ἢ τὰ μὲν ζῶντα ἐκ/
δίκως τοῖς·κεκω/
μῳδήκασι τοὺς φυσι/
κοὺς ἀποκτεῖναι. νομί/
ζουσι γὰρ οὐδὲν ἄλλο
ἢ ζωῆς ἀφαίρεσιν εἶναι
τὸν θάνατον. ἀπὸ δὲ τῶν
ἀρχαίων ἐπὶ τοσοῦτον
ἦλθεν ἡ ἀσέβεια τῶν
ἀνθρώπων ὥστε τὸν
Ἀναξαγόραν ἐπὶ τοιού/
τοις ἐγκλήμασιν ἁλῶναι
καὶ τὸν Σωκράτη τὸν
φιλόσοφον ἀποθανεῖν
ἐπὶ τῷ τοὺς νέους δια/
φθείρειν. ἀλλὰ μὴν ἐπὶ
τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπὶ
τοσοῦτον ἐπεκράτησεν
ἡ ἀσέβεια ὥστε καὶ
τὴν πόλιν ἐκείνην
ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις
ἐπιβουλεύεσθαι καὶ
τὴν δημοκρατίαν
καταλυθῆναι. ἐπὶ δὲ
τῶν τριάκοντα καὶ
τὸν Θηραμένην ἀπο/
θανεῖν. ἐπὶ δὲ τῶν
ἐκείνων καὶ τὸν
Λεοντέα καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ ἀπαχθέν/
τας ἐπὶ τὴν θυσίαν
ὑπὸ τῶν τριάκοντα
ὡς ἐπιβουλεύοντας
τοῖς πράγμασιν.
ἐπὶ δὲ τῶν δημαγω/
γῶν τῶν μετὰ ταῦτα
καὶ τὸν Ἀρχέστρατον
καὶ τὸν Ἀρχέδημον
καὶ τὸν Ἀγύρριον
καὶ τὸν Κλεοφῶντα

ὑστερίσαντες δὲ οὐ πολλῷ, τὸ μὲν παραχρῆμα, ἀπέπλευσαν ἐς Χάλκην. ἐντεῦθεν δὲ ἐς Σάμον. ὕστερον δὲ ἐκ τῆς Χάλκης, καὶ ἐκ τῆς Κῶ, καὶ ἐκ τῆς Σάμου πᾶσι ἐπὶ πόλεις πλουμένοις, ἐπὶ τὴν Ρόδον ἐπολέμουν. οἱ δὲ, χρήματα μὲν ἐξέλεξαν ἐς δύο καὶ τριάκοντα τάλαντα, οἱ Πελοποννήσιοι παρὰ τῶν Ροδίων. τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον, ἡμέρας οὐ δι' ὀλίγου ἀνελκύσαντες τὰς ναῦς. ἐν δὲ τούτῳ, καὶ ἔτι πρότερον πρὶν ἐς τὴν Ρόδον αὐτοὺς ἀφικέσθαι, ταῦτ' ἐπράσσετο. Ἀλκιβιάδης μετὰ τὸν Χαλκιδέως θάνατον, καὶ τὴν ἐν Μιλήτῳ μάχην, τοῖς Πελοποννησίοις ὑπόπτως ὤν, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀφικομένης αὐτῷ πολλῆς πρὸς Ἀστύοχον ἐκ Λακεδαίμονος, ὥστε ἀποκτεῖναι, ἦν γὰρ τῷ Ἀγιδὶ ἐχθρός, καὶ ἄλλως ἄπιστος ἐφαίνετο, πρῶτον μὲν, ὑποχωρεῖ δ' εἰσᾶς, παρὰ Τισσαφέρνην. ἔπραττε δὲ κἀκείνου πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐδύνατο μάλιστα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα καὶ διδάσκαλος παντὸν γιγνόμενος, τήν τε μισθοφορὰν ξυνέτεμνε πρὸς τὸ δραχμῆς ἀπίκης, ὥς τε τριώβολον, καὶ ἔτι μᾶλλον ξυνέχως δι' ὀθνείων λέγων κελεύων τὸν Τισσαφέρνην πρὸς αὐτοὺς, ὡς Ἀθηναῖοι ἐκ πλείονος χρόνου πολεμοῦντες, τοῦ ναυτικοῦ, τριώβολον τοῖς ἑαυτῶν διδόασιν. οὐ τοσοῦτον γε εἰκός, ὅσον γ' ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται ἐκ πλουσίας ὑβρίζοντες, οἱ μὲν, τὰ σώματα χείρω ἔχωσι, διαπαιζόντες ἐς τοιαῦτα, ἀφ' ὧν κάκιστα ἔνεια ξυμβαίνει. οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολιπόντες, ἐς ὁμηρείαν τὸν προσοφειλόμενον μισθὸν. καὶ τοῖς τριηράρχοις, καὶ τοῖς στρατηγοῖς τῆς πόλεως ἐδίδασκεν, ὥστε δόντα χρήματα, αὐτὸν πεῖσαι, ὡς πεζῇ χωρήσαντα τὰ ἑαυτῶν, πλὴν τῶν συρακουσίων. τούτων δὲ, Ἑρμοκράτης τε ἦν ὁ πολὺ μόνος ὑπὲρ τοῦ ξυμμαχικοῦ, τάς τε πόλεις δεομένας χρημάτων ἀπέλασεν αὐτὸς, ἀντιλέγων ὑπὲρ τῶν Τισσαφέρνους, ὡς οἱ μὲν χῖοι αὐτόνομοι εἶεν, πολυανδρότατοι ὄντες τῶν Ἑλλήνων. ἀποικουρίαι δὲ ὅμως σωζόμεναι, ἀξιοῦσι καὶ τοῖς σώμασι, καὶ τοῖς χρήμασιν, ἄλλοις ὑπὲρ ἐκείνων ἐλευθερίας κινδυνεύειν. τὰς δ' ἄλλας πόλεις ἔφη αὐτὸς οἰκεῖν, αἳ ἐς Ἀθηναίους πρότερον ἀπέστησαν ἀπὸ Λακεδαιμονίων, εἰ μὴ καὶ νῦν τοσαῦτα, καὶ ἔτι πλείω ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν ἐθελήσουσιν. ἔσφιξεν, τόν τε Τισσαφέρνην ἀπέφαινε νῦν μὲν τοῖς ἰδίοις χρήμασι πολεμοῦντα, ἀκοτώς φειδόμενον· ἢν δέ ποτε τροφὴ καταβῇ παρὰ βασιλέως, ἐντελῆ αὐτοῖς ἀποδώσειν τὸν μισθὸν, καὶ τὰς πόλεις πᾶσι προσαφελήσειν· παρῄει δὲ καὶ τῷ Τισσαφέρνει, μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλύσαι, μηδὲ βουλήθηναι κομίσαντα ἢ ναῦς φοινίσσας, ἃς πάρεσκευάζετο, μελλήσειν πλείοσι μισθὸν παρίζοντα τοῖς αὐτοῖς, τῆς τε γῆς, καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κράτος δοῦναι. ἔχειν δ' ἀμφοτέροις ἐᾶν δίχα τὴν ἀρχήν, καὶ βασιλεῖ ὄξεινα εἶναι τοῖς αὐτοῖς, λυπηροὺς τοῖς ἑτέροις ἐπάγειν. γενομένης δ' αὖ καθ' ἓν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς, ἀπορεῖν αὖ αὐτὸν, οἷς τοῖς κρατοῦντας ξυγκαθαιρήσει, ἢν μὴ αὐτὸς βούληται μεγάλῃ δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ αἱρεθεὶς πρότερος διαγωνίσασθαι. δυτελέστερα δὲ τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης ἢ ἅμα μετὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀσφαλείας, αὐτοῖς πρὸς ἑαυτοὺς τοῖς ἕλλησι καταπίπλασι. ἔτι δεινότερος τε ἔφη τοῖς Ἀθηναίοις ἅπασι κοινωνοὺς αὐτῷ τῆς ἀρχῆς, ἧσσον γὰρ τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι, τὸν λόγον τε ξυμφορώτατον, καὶ τὸ ἔργον ἔχοντας πολεμεῖν· τοῖς μὲν γὰρ ξυγκαταδουλοῦν αὖ σφίσι τε αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος, καὶ ἐκείνων, ὅσοι ἐν τῇ βασιλέως Ἕλληνες οἰκοῦσι· τοῖς δὲ, τοὐναντίον ἐλευθερώσαντας ἥκειν. καὶ οὐκ ἄκοσ ἂν ναυσὶ Λακεδαιμονίοις, ἀπὸ μὲν σφῶν τῶν Ἑλλήνων, ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων τῶν βαρβάρων, ἢν μή ποτε αὐτοῖς μὴ ἐξέλωσι, μὴ ἐλευθερώσαι. τρίβειν οὖν ἐκέλευε πρῶτον ἀμφοτέρους, καὶ ἀποτιμώμενον ὡς μέγιστα ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. ἔσθ' ὅτε δὴ καὶ τὸν Πελοποννησίους ἀπαλλάξαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ διενοεῖτο τὸ πλέον οὕτως ὁ Τισσαφέρνης, ὅσα γε ἀπὸ τῶν προυμεγῶν ἦν εἰκάσαι. τῷ γὰρ Ἀλκιβιάδῃ διαπαντὸς, ὡς δυνατὸν τοὺς πολεμίους παραμοῦντι, προσθεὶς ἑαυτὸν ἐς πίστιν, τήν τε τροφὴν κακῶς ἐπόριζε τοῖς Πελοποννησίοις, καὶ γαυμαχεῖν οὐκ εἴα, ἀλλὰ καὶ τὰς φοινίσσας ναῦς φάσκων ἥξειν βασιλεῖ, καταπολεμοῦντας τὴν ἑλλάδα. Τοὺς μὲν, γὰρ ξυγκαταδουλοῦν αὖ τοῖς γε Ἀθηναίοις θαλάσσης κρατοῦντας, οὐ μόνον ἑαυτοῖς καταδουλοῦν τοῖς ἕλλησιν, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖ τῷ ἐν τῇ βασιλέως οἰκοῦντας.

Ἢν μὴ ποτε αὐτοῖς μὴ ἐξέλωσιν. αὐτὸ τοῦ καταδουλώσωνται τοῖς Ἀθηναίοις. Καὶ ἀπὸ τετιμωμένου ἀπὸ τετιμῶσθαι οὐ φησὶ μεγίστην μοῖραν τῶν Ἀθηναίων. τουτέστι, μεγίστων αὐτοῖς στερήσαντα.

ὑστερίσαντες δοῦ πολλῷ. ἦσσον μετ' ὀλίγον ἐλθόντες. Τὸ μὲν παραχρῆμα. αὐτὸ τοῦ κατὰ δ' ἐνέτως. Ἐξέλεξαν ἐς δύο, καὶ τριάκοντα. τάλαντα. ἤγουν ἀπήτησαν.

Ἀνελκύσαντες τὰς ναῦς. ἀντὶ τοῦ γῆν δὲ λογον. Πρῶτον μὲν ὑποχωρεῖ δ' εἰσᾶς. ἤγουν λάθρα ἐχώρησε. Ξυνέτεμνε αὐτὸ δραχμῆς ἀπίκης. αὐτὸ τὰς ὀλίγον συγέστειλε. Τριώβολον τοῖς ἑαυτῶν διδόασι. ναύτας δὲ πλοντόπ. Ἐκ περιουσίας ὑβρίζοντες. ἤγουν πληθυσμοῦ. Οἱ μὲν, τὰ σώματα χείρω ἔχωσι. διαπαιζόντες. ἤγουν ἀχρηστα ἐς μάχην, ἢ ἀσθενῆ. Ὡς τε δόντα χρήματα. ἐπειθέφησεν ὁ Ἀλκιβιάδης τὸν Τισσαφέρνην, δοῦναι χρήματα τοῖς τριηράρχαις τῶν πελοποννησίων, ἵνα συγχωρήσωσιν αὐτῷ αὐτὸ τὸ δραχμῆς. τριώβολον τῷ στρατιώτῃ διδόναι. Εἰκότως φειδόμενοι. δηλοτότι φειδεσθαι δὲ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐαλίσκων. Καθ' ἓν τῆς ἐς γῆν, καὶ θάλασσαν μέρος δηλονότι. Εὐτελέστερα δὲ τὰ δεινά. αὐτὶ κειται τῷ πολυτελεῖ, τὰ δυπλέστερα. αὐδαπανώτερα οὕτω λέγει. Τὸν λόγον τε ξυμφορώτατον. τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἀπὸ τοῦ ἔργων συμφορωτέρους δηναι φησὶ

Καὶ ἐκ πολλοῦ τοὺς ἀγωνιεῖσθαι. ἤγουν ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος. Ἐς τὴν πατρίδα ἀσπιθεραπεύων. ἤγουν μετὰ θεραπείας, καὶ οἰκονομίας πραγματευόμενος. Εἰδὼς εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν. ἢ τὴν ἐς τὴν πατρίδα καθοδον εἰ μὴ διαφθείρῃ, ἢ αὐτὴν τὴν πατρίδα ἢ μὴ ἐάσῃ διαφθαρῆναι. Ῥᾴσει δ' αὖ. τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνδρῶν. φρονιμωτάτους. Καὶ ἐς τὴν πόλιν. τὰς Ἀθήνας. Καὶ ὑπερτείνοντος αὖ τοῦ. ἐλπίδας ἢ λογόν. Ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου. διαξίας. Σφίσι δέ, πρῶτον ἔδει ἀσφαλισθῆναι. αὐτοῖς δέ, περιβλεπτέον ἦν ὅπως μὴ πασθάσωσι. Καὶ πελοποννησίων ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσσῃ ὄντων. ὁμοίως ὡς πρὸς τὴν Ἀθηναίων κρατοῦντ τῇ θαλάσσῃ. Τάς τε ξυμμαχίδας πόλεις. πρὸς τοὺς ξυμμαχίδων πόλεων, αἷς ὑπῆρχον τὸ ὀλιγαρχίαν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλιγαρχικοὶ σαφῶς ἐφ' ἑαυτοῖς προχωρήσουσιν οὐδὲν μᾶλλον, οὔτε αἱ ὑπήκοοι βεβαιότερα ἔσονται. Τοὺς τε καλοὺς, καὶ ἀγαθοὺς ὀνομαζομένους. ὑπὸ βατόν. τοὺς τε δήμου καλοὺς, καὶ ἀγαθοὺς ὀνομαζομένους. ὁ δὲ νοῦς, οὐκ ἐλαττόν τι πράγματα ἢ ὧν δήμου, ὁρισταὶς ὄντας, καὶ ἑτοίμους τὰς κακῶν, τῷ δήμῳ, τοῖς ὀνομαζομένοις μὲν καλοὺς, καὶ ἀγαθούς. τὰ δὲ κακὰ πολλῶν αὐτοῖς ὄντας τῷ δήμῳ διὰ τὰ ἴδια κέρδη, πράγματα παρέχοντας τὸ ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσθαι. καὶ ὅ μὲν ἐστὶ ἐκείνοις ἑαυτοῖς. ῥᾴδιον εἶναι, πολλοῦ λέγει δὲ ὅτι, ὅσον οὐδὲ τοῖς ὀλιγαρχικοῖς μᾶλλον, ἢ ὅσον οὐδὲ καλοῖς, καὶ ἀγαθοῖς λεγομένοις. ἢ ἄλλοι αὖ, καὶ ἄκριτοι, καὶ πρὸς βίαν ἀποθνήσκειν.

Σαφῶς αὐτοῖς ἑαυτοῖς ἑαυτοῖς. καὶ αὐτοῖς σαφῶς ἑαυτοῖς, ὅτι αἱ πόλεις ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων οὕτω φρονοῦσιν. Οὔκουν ἑαυτῷ γε τῷ ἀπὸ Ἀλκιβιάδου καὶ ἐν τῷ παρόντι πρασσομένων, ἀρέσκειν οὐδενί. οἱ ξυλλεγέντες τῶν ἐν τῇ ξυμμαχίᾳ, καὶ ἐκ τοῦ περιόντος ἀγωνιεῖσθαι, ἐφθειρε τὰ πράγματα. καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτοῦ ἀφείλετο, γενομένην καὶ πάνυ ἰσχυράν. τά τε ἄλλα καταφανέστερος, ἢ ὥς τε λαθεῖν οὐ πρόθυμος. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ταῦτα, ἅμα μὲν ᾧ τισαφέρνει, καὶ ᾧ βασιλεῖ, ὧν παρ' ἐκείνοις ἄριστα ἢ νομίζων, παρῄνει. ἅμα δέ, τὸ ἑαυτοῦ καθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἀσπιθεραπεύων, ᾗδ' ὡς ἢ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅπερ ἔσται ποτὲ αὐτῷ πεῖσαν πανταπασιν ἐλθεῖν. πεῖσαι δ' αὖ ἐνόμιζε μάλιστα ἐκ τοιούτου τινός, ᾗ τισαφέρνης φαίνοιτο αὐτῷ σπουδαῖος ὤν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἠθροίσθη παρ' αὐτῷ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίων πρατῆρες, τὰ μὲν, καὶ Ἀλκιβιάδου πρεσβεύσαντος λόγοις ἐς τὸ δυνατώτατος αὐτὸν ἀφεῖναι, ὡς τε μηχανήσεσθαι πάντα αὐτὸν ἐς τὸ βελτίστους τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐπὶ ὀλιγαρχίᾳ βούλεται, καὶ οὐ πονηρίᾳ, οὐδὲ δημοκρατίᾳ τῇ ἐσαῦθις ἐκβαλούσῃ, καταλῦσαι, καὶ παραχωρῆσαι τισσαφέρνην φίλον αὐτοῖς πολεμήσειν. ὃ δὲ πλέον, καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τριήραρχοί τε τῶν Ἀθηναίων, καὶ δυνατώτατοι, ὥρμηντο ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν. καὶ ἐκινήθη πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ. καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐντεῦθεν ὕστερον, τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ διαβάντες τινὲς ἐκ Σάμου, ἐς λόγους ἦλθον. καὶ ὑπετείνοντος αὐτοῦ, καὶ τισσαφέρνην μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλέα φίλον ποιήσειν, ἢ μὴ δημοκρατοῖντο, οὕτω γὰρ ἂν σωθῆναι μάλλον βασιλέα πολλὰς ἐλπίδας εἶχον. αὐτοί τε αὐτοῖς οἱ δυνατοὶ τὴν πόλιν τὰ πράγματα, οἵπερ καὶ παλαιστρωροῦντες μάλιστα ἐς ἑαυτοὺς περιποιήσειν, καὶ τὸν πολεμίων κρατήσειν, ἐς τε τὸν Σάμον ἐλθόντες, ξυνίσασί τε τῷ στρατοπέδῳ τοῖς ἐν τῇ οἰκείοις ἐς ξυνωμοσίαν, καὶ τὸ πολλοὺς φανερῶς ἔλεγον, ὅτι βασιλεὺς φίλος ἔσοιτο, καὶ χρήματα παρέξοι, Ἀλκιβιάδου τε καταλυθέντος, καὶ μὴ δημοκρατουμένων. καὶ ὁμὲν ὄχλος, εἰκαί τι παραυτίκα ἤχθετο τοῖς πρασσομένοις διὰ τὸ δύσορον τῆς ἐλπίδος τοῦ βασιλέως, μιᾷ οὐ πόσῳ χαζεν. οἱ δὲ ξυνίσαντες τὴν ὀλιγαρχίαν, ἐπεὶ δὲ τῷ πλήθει ἐκοινώσαν, αὖθις καὶ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἑταιρικοῦ τῷ πλέονι, πρὸ ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐσκόπουν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο δύσπορα, καὶ πιστὰ φρονεῖν ἔχῳ δὲ στρατηγῷ ἐπὶ ὅπλα, οὐδὲν ἤρεσκεν. ἀλλ' ὅτε Ἀλκιβιάδης, ὅπερ καὶ ἦν καὶ οὐδὲν μᾶλλον ὀλιγαρχίας, ἢ δημοκρατίας δεῖσθαι ἐδόκει αὐτῷ, ἢ ἄλλο τι σκοπεῖσθαι, ἢ ὅτῳ τρόπῳ ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου τὴν πόλιν μεταστήσας, ὑπὸ τοῦ ἑτέρων παρακλυβείς, κατέσῃ. σφίσι δέ, περιοπτέον ἦ. τὸ μάλιστα, ὅπως μὴ πασθάσωσι καὶ τῷ βασιλεῖ, οὐκ ὄψεσθαι ἔφασαν. καὶ Πελοποννησίων ἢ δημοκρατουμένοις ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσσῃ ὄντων, καὶ πολὺ ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ οὐκ ἐλαχίστας, Ἀθηναίοις προσθέμενον, οἷς οὐ πάντα πράγματα ἔχειν, ἐξὸν Πελοποννησίοις, ὑφ' ὧν κακὸν οὐδὲν πεπονθέναι, φίλους ποιήσασθαι, τάς τε ξυμμαχίδας πόλεις, αἷς ὑπῆρχον ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσθαι, ὅπερ δὴ καὶ αὐτοὶ οὐ δημοκρατήσοντες οὐδ' ἑαυτοῖς ἔφη, ὅπου οὐδὲν μᾶλλον σφίσιν οὐδὲ ἀφεστηκυῖα προχωρήσοντες. οὐδὲ αἱ ὑπήκοοι ἄρχουσαι βεβαιότερον ἔσονται. οὐ γὰρ βουλήσεσθαι αὐτὸ μετ' ὀλιγαρχίας, ἢ δημοκρατίας δουλεύειν μᾶλλον, ἢ μεθ' ὁπτέρου αὖ τύχωσι, πάντων ἐλευθέρους εἶναι. τούς τε καλοὺς, καὶ ἀγαθοὺς ὀνομαζομένους, οὐκ ἐλάσσω αὐτῶν νομίσειν σφίσι πράγματα παρέξειν τοῦ δήμου, πρίστας ὄντας, καὶ ἑτοίμους τῷ κακῶν τῷ δήμῳ, ὧν ἂν τὰ πλείω αὐτοὺς ὠφελεῖσθαι καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, καὶ ἄκριτοι καὶ βιαιότερον ἀποθνήσκειν. τὸν δὲ δῆμον, σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι, καὶ ἐκείνων σωφρονιστήν. καὶ ταῦτα παρ' αὐτῷ γε τῷ ἔργῳ ἔσεσθαι· τὰς πόλεις σαφῶς αὐτοὺς ἑαυτοῖς εἶναι ὅπου τῶν νομίζουσιν, οὔκουν ἑαυτῷ γε τῷ ἀπὸ Ἀλκιβιάδου καὶ ἐν τῷ παρόντι πρασσομένων, ἀρέσκειν οὐδενί. οἱ ξυλλεγέντες τῶν ἐν τῇ ξυμμαχίᾳ, καὶ ἐκ τοῦ περιόντος ἀγωνιεῖσθαι, ἐφθειρε τὰ πράγματα. καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτοῦ ἀφείλετο, γενομένην καὶ πάνυ ἰσχυράν. τά τε ἄλλα καταφανέστερος, ἢ ὥς τε λαθεῖν οὐ πρόθυμος. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ταῦτα, ἅμα μὲν ᾧ τισαφέρνει, καὶ ᾧ βασιλεῖ, ὧν παρ' ἐκείνοις ἄριστα ἢ νομίζων, παρῄνει. ἅμα δέ, τὸ ἑαυτοῦ καθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἀσπιθεραπεύων, ᾗδ' ὡς ἢ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅπερ ἔσται ποτὲ αὐτῷ πεῖσαν πανταπασιν ἐλθεῖν. πεῖσαι δ' αὖ ἐνόμιζε μάλιστα ἐκ τοιούτου τινός, ᾗ τισαφέρνης φαίνοιτο αὐτῷ σπουδαῖος ὤν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἠθροίσθη παρ' αὐτῷ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίων πρατῆρες, τὰ μὲν, καὶ Ἀλκιβιάδου πρεσβεύσαντος λόγοις ἐς τὸ δυνατώτατος αὐτὸν ἀφεῖναι, ὡς τε μηχανήσεσθαι πάντα αὐτὸν ἐς τὸ βελτίστους τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐπὶ ὀλιγαρχίᾳ βούλεται, καὶ οὐ πονηρίᾳ, οὐδὲ δημοκρατίᾳ τῇ ἐσαῦθις ἐκβαλούσῃ, καταλῦσαι, καὶ παραχωρῆσαι τισσαφέρνην φίλον αὐτοῖς ξυμπολιτεύειν. ὃ δὲ πλέον, καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τριήραρχοί τε τῶν Ἀθηναίων, καὶ δυνατώτατοι, ὥρμηντο ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν. καὶ ἐκινήθη πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ. καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐντεῦθεν ὕστερον, τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ διαβάντες τινὲς ἐκ Σάμου, ἐς λόγους ἦλθον. καὶ ὑπετείνοντος αὐτοῦ, καὶ τισσαφέρνην μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλέα φίλον ποιήσειν, ἢ μὴ δημοκρατοῖντο, οὕτω γὰρ ἂν σωθῆναι μάλλον βασιλέα πολλὰς ἐλπίδας εἶχον. αὐτοί τε αὐτοῖς οἱ δυνατοὶ τὴν πόλιν τὰ πράγματα, οἵπερ καὶ παλαιστρωροῦντες μάλιστα ἐς ἑαυτοὺς περιποιήσειν, καὶ τὸν πολεμίων κρατήσειν, ἐς τε τὸν Σάμον ἐλθόντες, ξυνίσασί τε τῷ στρατοπέδῳ τοῖς ἐν τῇ οἰκείοις ἐς ξυνωμοσίαν, καὶ τὸ πολλοὺς φανερῶς ἔλεγον, ὅτι βασιλεὺς φίλος ἔσοιτο, καὶ χρήματα παρέξοι, Ἀλκιβιάδου τε καταλυθέντος, καὶ μὴ δημοκρατουμένων. καὶ ὁμὲν ὄχλος, εἰκαί τι παραυτίκα ἤχθετο τοῖς πρασσομένοις διὰ τὸ δύσορον τῆς ἐλπίδος τοῦ βασιλέως, μιᾷ οὐ πόσῳ χαζεν. οἱ δὲ ξυνίσαντες τὴν ὀλιγαρχίαν, ἐπεὶ δὲ τῷ πλήθει ἐκοινώσαν, αὖθις καὶ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἑταιρικοῦ τῷ πλέονι, πρὸ ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐσκόπουν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο δύσπορα, καὶ πιστὰ φρονεῖν ἔχῳ δὲ στρατηγῷ ἐπὶ ὅπλα, οὐδὲν ἤρεσκεν. ἀλλ' ὅτε Ἀλκιβιάδης, ὅπερ καὶ ἦν καὶ οὐδὲν μᾶλλον ὀλιγαρχίας, ἢ δημοκρατίας δεῖσθαι ἐδόκει αὐτῷ, ἢ ἄλλο τι σκοπεῖσθαι, ἢ ὅτῳ τρόπῳ ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου τὴν πόλιν μεταστήσας, ὑπὸ τοῦ ἑτέρων παρακλυβείς, κατέσῃ. σφίσι δέ, περιοπτέον ἦ. τὸ μάλιστα, ὅπως μὴ πασθάσωσι καὶ τῷ βασιλεῖ, οὐκ ὄψεσθαι ἔφασαν. καὶ Πελοποννησίων ἢ δημοκρατουμένοις ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσσῃ ὄντων, καὶ πολὺ ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ οὐκ ἐλαχίστας, Ἀθηναίοις προσθέμενον, οἷς οὐ πάντα πράγματα ἔχειν, ἐξὸν Πελοποννησίοις, ὑφ' ὧν κακὸν οὐδὲν πεπονθέναι, φίλους ποιήσασθαι, τάς τε ξυμμαχίδας πόλεις, αἷς ὑπῆρχον ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσθαι, ὅπερ δὴ καὶ αὐτοὶ οὐ δημοκρατήσοντες οὐδ' ἑαυτοῖς ἔφη, ὅπου οὐδὲν μᾶλλον σφίσιν οὐδὲ ἀφεστηκυῖα προχωρήσοντες. οὐδὲ αἱ ὑπήκοοι ἄρχουσαι βεβαιότερον ἔσονται. οὐ γὰρ βουλήσεσθαι αὐτὸ μετ' ὀλιγαρχίας, ἢ δημοκρατίας δουλεύειν μᾶλλον, ἢ μεθ' ὁπτέρου αὖ τύχωσι, πάντων ἐλευθέρους εἶναι. τούς τε καλοὺς, καὶ ἀγαθοὺς ὀνομαζομένους, οὐκ ἐλάσσω αὐτῶν νομίσειν σφίσι πράγματα παρέξειν τοῦ δήμου, πρίστας ὄντας, καὶ ἑτοίμους τῷ κακῶν τῷ δήμῳ, ὧν ἂν τὰ πλείω αὐτοὺς ὠφελεῖσθαι καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, καὶ ἄκριτοι καὶ βιαιότερον ἀποθνήσκειν. τὸν δὲ δῆμον, σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι, καὶ ἐκείνων σωφρονιστήν. καὶ ταῦτα παρ' αὐτῷ γε τῷ ἔργῳ ἔσεσθαι· τὰς πόλεις σαφῶς αὐτοὺς ἑαυτοῖς εἶναι ὅπου τῶν νομίζουσιν, οὔκουν ἑαυτῷ γε τῷ ἀπὸ Ἀλκιβιάδου καὶ ἐν τῷ παρόντι πρασσομένων, ἀρέσκειν οὐδενί. οἱ ξυλλεγέντες τῶν ἐν τῇ ξυμμαχίᾳ,

Ως ωδε καὶ ὁ πρῶτον αὐτοῖς ἐδόκει. ἐδόκει γάρ φησιν αὐτοῖς ὁ καὶ πρῶτον τὰ παρόντα δέχεσθαι. Καὶ τὸ τοῦ ἐκεῖ δήμου. τοῦ ἐν ταῖς Αθήναις δηλονότι. καὶ γὰρ ὁ αὐτὸς τῆς νεὼν ἐν τῇ Σάμῳ τραγὸς, τῆς Αθηναίων δῆμος ἦν. Καὶ ὅτι Αθηναῖοι ἐνδέχονται αὐτήν. ἤγουν ἐνδιαθέτως, καὶ γνησίως δέχονται. Δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν. δείσας φησὶ μὴ ὑπεναντίος τῇ γνώμῃ καταπλεύσῃ ὁ Αλκιβιάδης, κακωσῃ. Καὶ μετὰ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου. εἰ καὶ μετὰ τῆς πόλεως ἀξύμφορος. Εἰς χεῖρας ἰόντα. ἤγουν εἰς ὁμιλίαν, καὶ δεξίωσιν φιλικήν. Προσεθηκέ τις ὡς ἐλέγετο. ὃ ὡς ἐλέγετο καὶ ταῦτα πρόσκειται ἐνδεχόμενον, τοῦ πολλῶν μὴ ταῦτα διατεινέσθαι.

ὡς ωδε καὶ τὸ πρῶτον, αὐτοῖς ἐδόκει, τά τε παρόντα ἐδέχοντο, καὶ ἐς τὰς Αθήνας πρέσβεις, πείσαντες, καὶ ἄλλους παρεσκεύαζον πέμπειν, ὅπως περί τε τῆς τοῦ Αλκιβιάδου καθόδου πράσσοιεν, καὶ τῆς τοῦ ἐκεῖ δήμου καταλύσεως, καὶ τὸν Τισσαφέρνην φίλον ποιήσαιντο. γνοὺς δὲ ὁ Φρύνιχος ὅτι ἔσοιτο πολὺ τῆς τοῦ Αλκιβιάδου καθόδου λόγος, καὶ ὅτι Αθηναῖοι ἐνδέξονται αὐτήν, δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τοῦ λεχθέντων ὑφ' αὑτοῦ, μὴ ἢν καταπλεύσῃ, ὡς κωλυτὴν ὄντα κακῶς δρᾷ, πρέσβεται αὖθις τοιόνδε τινά. Βέμβει ὡς τὸν Ασύοχον τῶν Λακεδαιμονίων ναύαρχον, ἔπειτα τὸ τε πολὺ τὴν μίλητον κρύφα ἀποστείλας, ὅτι Αλκιβιάδης αὐτὸ τὰ πράγματα φθείρει, Τισσαφέρνην Αθηναίοις φίλον ποιῶν. καὶ τἆλλα σαφῶς ἐγγράψας, ξυγγνώμην δὲ ἕναι ἑαυτῷ πολὺ αὖ δρᾶν πολεμίῳ, καὶ μετὰ τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου, κακόν τι βουλεύειν. ὁδὲ Ασύοχος, τὸν μὲν Αλκιβιάδην, ἄλλως τε, καὶ οὐκέτι ὁμοίως ἐς χεῖρας ἰόντα, οὐδὲ διενοεῖτο τιμωρεῖσθαι. ἀπελθὼν δὲ παρ' αὐτὸν ἐς Μαγνησίαν, καὶ παρὰ Τισσαφέρνην, ἅμα λέγων τε αὐτοῖς τὰ ἐκπεπαλέυκότα ἐκ τῆς Σάμου, καὶ γίγνεται αὐτοῖς μνηστής. προσέθηκέ τι, ὡς ἐλέγετο καὶ ἰδίοις κέρδεσι Τισσαφέρνην ἑαυτῷ, καὶ πολὺ τούτου, καὶ τῆς ἄλλων. διόπερ καὶ πολὺ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης, μαλακωτέρως ἀπήτει. ὁ δὲ Αλκιβιάδης, πέμπει δύβις κατὰ φρυγίχου γράμματα ἐς τὴν Σάμον πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας οἷα δέδρακε, καὶ ἀξιῶν αὐτὸν ἀφανίσαι. θορυβούμενος δὲ ὁ Φρύνιχος, καὶ πάνυ ἐν τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ ὤν διὰ τὸ μήνυμα, ἀποστέλλει αὖθις πρὸς τὸν Ασύοχον, τά τε πρότερα μεμφόμενος, ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύφθη. καὶ νῦν, ὅτι ὅλον τὸ στράτευμα τὸ τῆς Αθηναίων, ἕτοιμος εἴη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παραδοῦναι αὐτοῖς διαφθείρας, γράψας καθ' ἕκαστα, ἀτειχίστου οὔσης Σάμου, ᾧ αὐτὸς πρόσωπον αὐτὰ πράξαι δέ, καὶ ὅτι αἰσχίφθονον οἱ ἦν πρὸς τῆς τύχης δι' ἐκείνους κινδυνεύειν τι. καὶ ἔτι, καὶ ἄλλο τι αὖ δρᾶσαι μᾶλλον, ἢ ὑπὸ τοῖς ἐχίστοις αὐτὸν διαφθαρῆναι. ὁ δὲ Ασύοχος, μηνύει καὶ ταῦτα τῷ Αλκιβιάδῃ. καὶ ὡς προῃσθετο αὐτὸν ὁ Φρύνιχος ἀδικοῦντα, καὶ ὅσον οὐ παροῦσαν ἀπὸ τοῦ Αλκιβιάδου πολὺ τούτων ἀποστολήν, αὐτὸς προφθάσας τῷ στρατεύματι, ἐξάγγελος γίγνεται, ὡς οἱ πολέμιοι μέλλουσιν, ἀτειχίστου οὔσης τῆς Σάμου, καὶ ἅμα ἕωθεν ναῶν οὐ πασῶν ἔνδον ὁρμουσῶν, ἀποβήσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ. καὶ ταῦτα σαφῶς πεπυσμένος εἴη, καὶ χρῆναι τειχίζειν τε Σάμον ὡς τάχιστα, καὶ τἆλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν. ἐστρατήγει δέ, καὶ κύριος ἦν αὐτὸς, πράσσων ταῦτα. καὶ οἱ μὲν, τὸν τειχισμόν τε παρεσκευάζοντο. καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου, καὶ ὡς μέλλουσα Σάμος, θᾶσσον ἐτειχίσθη. αἱ δὲ παρὰ τοῦ Αλκιβιάδου αποστολαὶ, οὐ πολὺ ὕστερον ἦκον, ὅτι παραδίδοταί τε τὸ στράτευμα ὑπὸ Φρυνίχου. καὶ οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἀποβήσεσθαι. δόξας δὲ ὁ Αλκιβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προειδώς, τῷ Φρυνίχῳ ὡς ξυνειδότι κατ' ἔχθραν αἰτιᾶσθαι, οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ξυνεμαρτύρησε μᾶλλον, ταῦτα ἐξαγγείλας. μετὰ δὲ τοῦτο, Αλκιβιάδης μὲν, Τισσαφέρνην παρεσκεύαζε, καὶ αὐτὸν ἔπειθεν, ὅπως φίλος εἴη τοῖς Αθηναίοις, δεδιότα μὲν τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι πλείοσιν ναυσὶ τῶν Αθηναίων παρῆσαν, βουλόμενον δὲ ὅμως ἀδύναι τὸ πλέον, πιστοῦσθαι. ἄλλως τε, καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐν τῇ κινδύνῳ διαφορὰν πρὸς τῶν Θηραμένους στρατηγῶν ἤγάθετο τῶν Πελοποννησίων. ἦν γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν τῇ ξυνόδῳ ὄντων, αὐτῷ ἐγεγένητο, ἐν ᾗ τὸν Αλκιβιάδου λόγον πρότερον θρασύνοντα πολὺ τοῦ ἐλευθεροῦν Λακεδαιμονίους πᾶς ἅπασας πόλεις, ἐπανελήλυθεν ὁ Λίχας

μὴ πάνυ διατείνεσθαι.

Οτι οὐ καλῶς ἐκρύφθη. ἀλλὰ ἀπέκαλύφθη δηλονότι.

Ω αὐτρόπω αὐτὰ πράξειεν. ἤγουν ὡ πως.

Καὶ ὅσον οὐ, παρουσαν. ἤγουν μετ' ὀλίγον ἐλθουσομένην.

Καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου. αὐτὸ τοῦ διὰ τὸ τοιοῦτον. λέγει δὲ τὸ μήνυμα τὸ τοῦ Φρυνίχου.

Δόξας δὲ ὁ Αλκιβιάδης. τὰ παρὰ τοῦ Αλκιβιάδου φησὶ γράμματα, οὐδὲν ἔβλαψε τὸν Φρύνιχον, ἀλλὰ μᾶλλον ὠφέλησεν. ὡμολόγησαν γὰρ οἱ Αθηναῖοι τὸν Αλκιβιάδην, παρὰ μὲν τῶν πολεμίων μεμαθηκέναι ὅτι μέλλουσιν ἀποβήσεσθαι σάμῳ, καὶ πιθήσεσθαι δὲ ταύτης Φρυνίχου, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔχθραν, ὅτι ἀπατεῖθει τοὺς πολεμίους ἀποβεβάθαι Φρύνιχος.

Δεδιότα μὲν τοὺς Πελοποννησίους. φησὶν ὅτι ἐδεδίει μὲν ὁ Τισσαφέρνης τὴν ἰσχὺν τῶν Λακεδαιμονίων. ἐβούλοντο δὲ ὅμως ἀδύναπτον ὑπὸ Αλκιβιάδου μεταθέσθαι πρὸς τοὺς Αθηναίους.

οὐ φάσκων αὐτὸν ἕνα ξυγκεῖσθαι κρατεῖν βασιλέα τῆς πόλεως, ὧν πρότερον καὶ πρότερον ἡ αὐτὸς, καὶ οἱ πατέρες ἦρχον. καὶ μεγάλη δή ὁ Αλκιβιάδης ἅτε πρὸς μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθύμως τῷ Τισσαφέρνει θεραπεύων προσέκειτο. οἱ δὲ μετὰ τοῦ Πεισάνδρου πρέσβεις τῆς Αθηναίων ἀπεσταλέντες ἐκ τῆς Σάμου, ἀφικόμενοι εἰς τὰς Αθήνας, λόγοις ἐποιοῦντο ἐν τῷ δήμῳ, κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν· μάλιστα δὲ, ὡς ὄξεια αὐτοῖς Αλκιβιάδην καταλύσωσι, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις, βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν, καὶ Πελοποννησίων πρὸς γενέσθαι· ἁπλεόντων δὲ πολλῶν καὶ ἄλλων πρὸς τὴν δημοκρατίας, καὶ τῆς Αλκιβιάδου ἅμα ἐχθρῶν διαβοώντων, ὡς δ' ἀνόνειη δὴ τοῖς νόμοις βιασάμενος, κατεισκηδύμολτωδῶν, καὶ κιρύκων πρὸς τὰ μυστικῶν, διὰ ἃ περ ἔφυγε μαρτυρουμένων, καὶ ἀπόθεα ξοντ' μὴ καταγάν, ὁ Πεισάνδρος παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἁπλογίαν καὶ χετλιασμόν, ἤρώτα ἕνα ἕκαστον παραγαγὼν τῶν ἁπλεόντων, ἤν τινα ἐλπίδα ἔχῃ σωτηρίας τῇ πόλει Πελοποννησίων· ναῦς τε οὐκ ἐλάσσους σφῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ αὐτὴ πρώρους ἐχόντων, καὶ πόλεις ξυμμαχίδας πλείους βασιλέως τε αὐτοῖς, καὶ Τισσαφέρνους χρήματα παρεχόντων σφίσι τε οὐκ ἐπόντων, εἰ μή τις πείσῃ βασιλέα μεταγῆναι παρὰ σφᾶς. ὅπερ δὴ μὴ φάσκων ἐρωτώμενοι, ἐν τοιαῦτα δὴ σαφῶς ἐλέγετο αὐτοῖς, ὅτι τοῦτο τοίνυν οὐκ ἔστιν ὑμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ πολιτεύσωμέν τε σωφρονέστερον, καὶ ἐς ὀλίγους μᾶλλον τὰς ἀρχὰς ποιήσωμεν, ἵνα πιστεύσῃ ἡμῖν βασιλεύς. καὶ μὴ περὶ πολιτείας τὸ πλέον βουλεύωμεν ἐν τῷ παρόντι, ἢ περὶ σωτηρίας. ὕστερον γὰρ ἐξέσται ἡμῖν καὶ μεταθέσθαι, ἢν μὴ παρέσκῃ. Αλκιβιάδην τε καταλύομεν, ὃς μόνος τῶν νῦν οἷός τε τοῦτο κατεργάσασθαι. ὁ δὲ δῆμος τὸ πρῶτον ἀκούων, χαλεπῶς ἐφέρετο πὶ τὸ ὀλιγαρχίας· σαφῶς δὲ διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ Πεισάνδρου μὴ ἓξ ἄλλην σωτηρίαν, δείσας, καὶ ἅμα ἐλπίζων ὡς καὶ μεταβαλεῖται, ἐνέδωκε. καὶ ἐψηφίσαντο πρεσβυσταὶ Πείσανδρον, καὶ δέκα αὐτοὺς μετ' αὐτοῦ, πρᾶσσειν ὅτι καὶ αὐτοῖς δοκοίη ἄριστα εἶναι, τάττε πρὸς τὸν Τισσαφέρνην, καὶ τὸν Αλκιβιάδην. ἅμα τε διαβαλόντες καὶ φρύνιχον τοῦ Πεισάνδρου, παρέλυσε τῆς ἀρχῆς, καὶ τὸν ξυνάρχοντα Σκιρωνίδην· αὐτέ τε μισθοφόρους στρατηγοὺς ἐπὶ τὰς ναῦς, Διομέδοντα, καὶ Λέοντα. τὸν δὲ φρύνιχον ὁ Πεισάνδρος φάσκων Ιασον προδοῦναι, καὶ Αμόργην, διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον ἢ τοῖς πρὸς τὸν Αλκιβιάδην πρασσομένοις· καὶ ὁ μὲν Πείσανδρος τάς τε ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, ἀπάσας ἐπελθὼν, καὶ παρακελευσάμενος ὅπως ξυστραφέντες καὶ κοινῇ βουλεύσωμεν, καταλύσουσι τὸν δῆμον· καὶ τἄλλα παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ὡς τὰ μικέπι διαμέλλεσθαι, αὐτὸς μετὰ τῶν δέκα αἰδρῶν ὃν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρνην ποιεῖται. ὁ δὲ Λέων, καὶ ὁ Διομέδων ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἀφιγμένοι ἤδη ἐπὶ τὰς τῶν Αθηναίων ναῦς, ἐπὶ Σάμου τυρόδωρ ἐποίησαντο· καὶ τὰς μὲν ναῦς καταλαμβάνουσιν ἀπειλυσμένας τῶν Πελοποννησίων. ἐς δὲ τὴν γῆν ἀποβάσιν τινα ποιησάμενοι, καὶ τοὺς βοηθήσαντας Ροδίων νικήσαντες μάχῃ, ἀπεχώρησαν ἐς τὴν Χαλκήν. καὶ τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν μᾶλλον ἐκ τῆς Κῶ ἐποιοῦντο. δύο φυλακὸ πέρα γὰρ αὐτοῖς ἐγίγνετο, εἰ προαφέροι τῶν Πελοποννησίων ναυτικόν. ἦλθε δὲ ἐς τὴν Ρόδον καὶ Ξενοφαντίδας λακῶν παρὰ Πεδαρίτου ἐκ Χίου, λέγων ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Αθηναίων ἤδη ἀπὸ τετέλεσται· καὶ εἰ μὴ βοηθήσουσι πάσαις ταῖς ναυσὶν, ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα. οἱ δὲ, διενοοῦντο βοηθήσειν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Πεδάριτος πι, καὶ τὸ περὶ αὐτὸν ἐπικούρικὸν ἔχων, καὶ τοὺς Χίους, παντρακὰ προσβαλὼν τῶν Αθηναίων τῷ περὶ τὰς ναῦς ἐρύματι, αἱρεῖται πι αὐτοῦ, καὶ νεῶν τινῶν ἀπειλυσμένων ἐκράτησεν. ἐπεκβοηθησάντων δὲ τῶν Αθηναίων, καὶ τρεψαμένων τοὺς Χίους πρώτους, νικῶσι καὶ τὸ ἄλλο τὸ περὶ τὸν Πεδάριτον. καὶ αὐτὸς ἀπεθανήσκει, καὶ τῶν Χίων πολλοί. καὶ ὅπλα ἐλήφθη πολλά. μεταδιῶντα, οἱ μὲν Χῖοι, ἐκ τῆς καὶ θαλάσσης ἐπὶ μᾶλλον ἢ πρότερον ἐπολιορκοῦντο

Οὐ φάσκων αὐτὸν ἕνα ξυγκεῖσθαι. αὐτὸ τοῦ αὐτὸν εἶναι συνθήκην. Ἐν τῷ δὲ ἄμῳ κεφαλαιοῦντες. αὐτὸ τοῦ ἐκ πολλοῦ ἀποδεικνύντες ἦσαν κεφαλαιωδῶς, καὶ ξυντετμημένως λέγοντες. Μάλιστα δ' ὡς ὄξεια αὐτοῖς. ὁ δὲ σύνεσμος. αὐτὸ τοῦ δὲ κεῖται, ὡς καὶ ἐν τῇ πρώτῃ, ἐν τῷ, καθ' ἕκαστος δὲ ἤδη τῇ ὁμιλίᾳ. Καὶ ἀπόθεα ζόντων. ἦσαν θεάτυπα ἀποβοωμένων.

Καὶ χετλιασμόν. ἦσαν δεινοπαθῆσαι.

Σφίσι τε οὐκ ἐπὸν των. χρημάτων δὲ ἀλογότι. Σωφρονέστερον. ἦσαν τα πειθόμενον. Καλεπῶς ἐφέρετο. ἦσαν δυσαναχετῶν ἦν. Τάς τε ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον. ὅσα δὲ ἀλογότι ἦσαν ξυνωμοσίαι καὶ κατάτε τὰς ἀρχὰς, καὶ τῶν δικῶν, ἀπάσας ἐπελθὼν, καὶ παρακελευσάμενος. Ἀπάσας ἐπελθὼν, καὶ παρακελευσάμενος ὅπως πεισάνδρος ἀπάσας τὰς συνωμοσίας ἐλθὼν παρακελεύσαπε, ὅπως παντὸς ἐν αὐτῷ συστραφέντες, μιᾷ γνώμῃ καταλύσωσι τὸν δῆμον.

Ἐπὶ τοῖς παρούσι. κατὰ τὰς παρούσας δημοκρατίας.

Ἐς δὲ τὴν γῆν. ἐς τὴν γῆν δὲ λογότι τὰς ῥόδου.

Εὐφυλακτότερα γὰρ αὐτοῖς ἐγίγνετο. παραφυλάττειν γὰρ ἐν τοῦθεν μᾶλλον ἐδύναντο τὰς τῶν πελοποννησίων ναῦς, εἴπου ἀπαίροιεν. Οἱ δὲ, διενοοῦντο· ἦσαν ἐμελέτων. Ἐπεκβοηθησάντων δὲ· ἦσαν ἐκδραμούντων δὲ βοήθειαν ἐπὶ τῷ συμβαίνει.

καὶ ὁ λιμὸς αὐτόθι ἦν μέγας. οἱ δὲ περὶ τὸν Ρείσανδρον Αθηναίων πρέσβεις, ἀφικόμενοι ὡς τὸν Τισσαφέρνην, λόγους ποιοῦνται περὶ τῆς ὁμολογίας. Αλκιβιάδης δὲ, οὐ γὰρ αὐτῷ πάνυ τὰ ἀπὸ Τισσαφέρνους βέβαια ἦν, φοβούμενος τοὺς Πελοποννησίους μᾶλλον, καὶ ἐπὶ βουλομένου καθαπερ καὶ ὑπ' ἐκείνου ἐδιδάσκετο τρίβειν ἀμφοτέρους, τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε εἶδος, ὥστε τὸν Τισσαφέρνην ὡς μέγιστα αὐτοῦ ποιῆσαι παρὰ τοῦ Αθηναίων, μὴ ξυμβῆναι. δοκεῖ δέ μοι καὶ Τισσαφέρνης ὁ αὐτὸ βουληθῆναι. αὐτὸς μὲν, διὰ τὸ δέος. ὁ δὲ Αλκιβιάδης, ἐπειδὴ ἑώρα ἐκεῖνον, καὶ ὡς οὐ ξυμβασείοντα δοκεῖν τοῖς Αθηναίοις, ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος ᾖ πεῖσαι, ἀλλ' ὡς πείθεσι μένῳ Τισσαφέρνει, καὶ βουλομένῳ προχωρῆσαι τοῖς Αθηναίοις, μή τι καινὰ διδόναι. ἦ τε γὰρ τοσαῦτα ὑπερβάλλων ὁ Αλκιβιάδης, λέγων αὐτὸς ὑπὲρ παρόντος τοῦ Τισσαφέρνους. ὡς τε τῶν Αθηναίων, καὶ πάνυ ἐπὶ προὐμοῖ ξυγχωροῦντι, ὅμως ἄπιστον γενέσθαι Ιωνίαν τε σῶσαν ἢξίωσε διδόσθαι, καὶ αὖθις νήσους τε τὰς ἐπικειμένας, καὶ ἄλλα, οἷς οὐκ ἐναντίου μέγων τῶν Αθηναίων, τέλος ἐν τῇ τρίτῃ ἢδη ξυνόδῳ ἐλθὼν εἶσας μὴ πάνυ φορατὸν ἀδύνατος ὢν, ναῦς ἠξίου ἑξήκοντα βασιλέα πρίεσθαι, καὶ παραπέμψειν τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ὅπου ἂν, καὶ ὅσας ἂν βούλωνται. ἐνταῦθα δὴ οὐκέτι. ἀλλ' ἄπρακτα νομίσαντες οἱ Αθηναῖοι, καὶ ὑπὸ τοῦ Αλκιβιάδου ἐξαπατηθῆναι δι' ὀργῆς ἀπελθόντες, κομίζονται ἐς τὴν Σάμον. Τισσαφέρνης δὲ δύο μεταταύτα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι, παρέρχεται ἐς τὴν Καῦνον, βουλόμενος τοῖς Πελοποννησίοις πάλιν τε κομίσαι ἐς τὴν Μίλητον. καὶ ξυνθήκας ἐπ' ἄλλαις ποιησάμενος, ἃς αἱ δύνηται, τροφήν τε παρέχῃ, καὶ μὴ πάλιν ἀπαίτησιν ἐκπολεμῆσαι, δεδιὼς μὴ ἡ ὑπεροψία πολλὰς γνώσεται τροφῆς, ἢ τοῖς Αθηναίοις ἀναλαβοῦσι ναυμαχεῖν ἴσον σθῶσιν, ἢ καινωθεισῶν τινες αὖθις ἑαυτῷ γένηται τοῖς Αθηναίοις ἀβούλητος. ἐπὶ δὲ ἐφοβεῖτο μάλιστα, μὴ τροφῆς ζητήσει πορθῶσι τὴν ἤπειρον. πάντ' ἐν τούτῳ λογισμῷ καὶ προνοίᾳ ὡς περ ἐβούλετο ἐπαυξησοῦν τοὺς Ελληνας πρὸς ἀλλήλους μεταπεμπόμενος ἐν τοῖς Πελοποννησίοις, τροφήν τε αὐτοῖς διδοὺς, καὶ πονοῦντας πρὸς τὰς διατριβὰς ἐν.

Τρίτῳ καὶ ι. ἔτει Δαρείου βασιλεύοντος, ἐφορεύοντος δὲ Αλεξιππίδα ἐν Λακεδαίμονι, ξυνθῆκαι ἐγένοντο ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Τισσαφέρνην, καὶ Ιεραμένην, καὶ τοὺς Φαρνάκου παῖδας τοῦ βασιλέως πραγμάτων, καὶ Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν ξυμμάχων, χώραν τὴν βασιλέως, ὅση τῶν αὐτῶν ἐστὶ, βασιλέως ἦ. καὶ τοῦ τῶν χώρας τῶν ἑαυτοῦ βασιλεύοντα βασιλεύς ὅπως βούλεται. Λακεδαιμονίοις δὲ, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, μὴ ἐξεναι αὐτοῖς χώραν τὴν βασιλέως αὐτοῖς κακῶς μηδενί, μήδε βασιλέα αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, μήδε τῶν ξυμμάχων αὐτοῖς κακῶς μηδενί. ἢν δέ τις Λακεδαιμονίων, ἢ τῶν ξυμμάχων αὐτοῖς κακῶς ἴῃ αὐτοῖς τὴν βασιλέως χώραν, τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς ξυμμάχους, κωλύειν. καὶ ἢν τις ἐκ τῆς βασιλέως ἴῃ αὐτοῖς κακῶς αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις, ἢ τοῖς ξυμμάχοις, βασιλεὺς κωλυέτω. τροφὴν δὲ παῖς ναυσὶ ταῖς νῦν παρούσαις Τισσαφέρνην παρέχειν κατὰ τὰ ξυγκείμενα, μέχρις αὖ αἱ νῆες αἱ βασιλέως ἔλθωσι. Λακεδαιμονίοις δὲ καὶ τοῖς ξυμμάχοις, ἐπὴν αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, πάσας ἑαυτῶν ναῦς ἢν βούλωνται τρέφειν, ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι. ἢν δὲ παρὰ Τισσαφέρνους λαμβάνειν ἐθέλωσι τὴν τροφὴν, Τισσαφέρνην παρέχειν. Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους τελευτῶντος τοῦ πολέμου, τὰ χρήματα Τισσαφέρνη ἀποδοῦναι, ὁπόσα αὐτὸν λάβωσιν. ἐπὴν δὲ αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, αἵτε Λακεδαιμονίων νῆες, καὶ αἱ τῶν ξυμμάχων, καὶ αἱ βασιλέως, κοινῇ τὸν πόλεμον πολεμοῦντες, καθ' ὅπῃ Τισσαφέρνη δοκῇ, καὶ Λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις. ἢν δέ τι καταλύειν βούλωνται πρὸς Αθηναίους, ἐνὸς μόνου καταλύεσθαι. Αἱ μὲν σπονδαὶ, αὗται ἐγένοντο. καὶ μεταταῦτα παρεσκευάζετο Τισσαφέρνης, τάς τε φοινίσσας ναῦς ἄξων, ὡς περ εἴρητο, καὶ τἆλλα ὅσα προὐπέσχετο. καὶ ἐβούλετο παρασκευασόμενος γοῦν ὅλος εἶναι. Βοιωτοὶ δὲ, τελευτήσαντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, Ωρωπὸν εἷλον προδοσίᾳ, Αθηναίων ἐμφρουρούντων. ξυνέπραξαν δὲ Ερετριέων τινὲς, καὶ αὐτὸν Ωρωπίων, οἳ βουλόμενοι ἀπαλλαγῆναι τῆς Εὐβοίας. οἳ γὰρ τῇ Ερετρίᾳ τὸ χωρίον οὗ, ἀδύνατα ἦν, Αθηναίων ἐχόντων, μὴ οὐ μεγάλα βλάπτειν καὶ Ερετρίαν, καὶ τὴν ἄλλην Εὐβοίαν. ἔχοντες οὖν ἤδη τὸν Ωρωπὸν, ἀφικνοῦνται ἐς Ῥόδον οἱ Ερετριεῖς

Καὶ ὁ λιμὸς αὐτόθι ἦν. ἐν τῇ χίῳ. Τρέπεται αὖ τοιόνδε. ὅδος. τύπον. μηχανήν. Ἐπειδὴ ἑώρα ἐκεῖνον. ἐπειδὴ ἑώρα τὸν Τισσαφέρνην καὶ τὰ μέγιστα λαμβάνοι, μὴ δὲ οὕτω συμβησόμενον πρὸς τοὺς Αθηναίους. Καὶ ὡς οὐ ξυμβασείοντα. ἐφιέμενον συμβῆναι. Μὴ ἱκανὰ διδόναι. τῇ αὐτῇσει δηλονότι. Ὡς τε τῶν Αθηναίων ὡς τε τοῖς Αθηναίοις αὐτίοις γενέσθαι τοῦ μὴ συμβῆναι, καὶ πάνυ διδόντας τὰ αὐτύμματα.

Τὰς αὖ κειμένας. δηλονότι τῇ Ἰωνίᾳ.

Ενταῦθα δὴ οὐκέτι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ συγχωροῦντι ἀκουστέον. Καὶ μὴ πάνυ ταύτασιν. ἦγον ἐς τελείαν ἐχθραν ἐλθεῖν τοῖς Πελοποννησίοις. Ηκεν ὠθίσων τῶν νεῶν. ἀποληπτούντων αὐτὰς τὰ ἔρατα τῶν, διὰ δὲ μὴ λαμβάνειν μισθόν. Ἐπὴν δὲ αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται. ἐς τροφὴν δηλονότι τὸν νεῶν, καὶ ἐς ἄλλην διάπαυσιν. Ἢν δὲ καταλύειν βούλωνται πρὸς Αθηναίους. γράφεται τοῖς Αθηναίοις. ἐὰν ἐθέλωσι φίλοι πρὸς Αθηναίους διαλλαττέσθαι ἀμφότεροι, διαλλαττέσθωσαν. Αξων ὡς περ εἴρηται. ἐν ταῖς πονδαῖς δηλονότι.

Καὶ αὖ Ωρωπίων αὖ βουλόμενοι. λαθραίως προύντες, τὸ ἀποστῆναι τὴν δὲ Βοιωτῶν ἀπὸ τῶν Αθηναίων. Ἐπὶ γὰρ τῇ Ερετρίᾳ τὸ χωρίον οὗ. αὐτὴ τοῦ αὖ κειμένου γὰρ τῇ Ερετρίᾳ.

Ἐπὶ καλούμενοι. ἤγουν ἐπὶ βοήθειαν καλοῦντες.

ἐπὶ καλούμενοι ἐς τὴν Εὐβοιαν τοὺς Πελοποννησίους. οἱ δὲ, πρὸς τὴν τῆς Χίου καλουμένης βοήθειαν μᾶλλον ὥρμηντο. καὶ ἅραντες πάσαις ταῖς ναυσὶν, ἐκ τῆς Ῥόδου ἔπλεον. καὶ γενόμενοι περὶ Τριόπιον, καθορῶσι τὰς τῶν Ἀθηναίων νεὼς πελαγίας ἀπὸ τῆς Κάλυκης πλεούσας. καὶ ὡς οὐδ' ἑτέροι ἀλλήλοις ἐπέπλεον, ἀφικνοῦνται οἱ μὲν, ἐς τὴν Σάμον, οἱ δὲ, ἐς τὴν Μίλητον. καὶ ἐώρων οὐκέτι παῖδα ναυμαχίας οἱόν τε ἦν ἐς τὴν Χίον βοηθῆσαι. καὶ ὁ χειμὼν ἐτέλουτα οὕτως. καὶ ἕκτον ἔτος ἐτέλουτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε. Τοῦ δὲ θέρους γιγνομένου θέρους ἅμα τῷ ἦρι δύδεκα ἄρχουσιν, Δερκυλίδας τε, καὶ ἄλλος ἀρτιπάτης, στρατιὰν ἔχων οὐ πολλὴν, παρεπέμφθη πεζὴ ἐφ' Ἑλλήσποντον τὸν, Ἀβυδον ἀφεστηκότων. ἦσι δὲ Μιλησίων ἄποικοι. καὶ οἱ Χῖοι ἐν ὀσφαλεῖ τοῦ Ἀστύοχος ἦρξεν οὕτως βοηθήσοι ναυμαχήσαι, πεζοὶ ὁπλῖται τῇ πολιορκίᾳ, ἵνα γυμνάσθησαν. ἔτυχον δὲ, ἐπὶ ἐν Ῥόδῳ ὄντος Ἀστυόχου, ἐκ τῆς Μιλήτου, Λέοντά τε παῖδα ἀρτιπάτην, ὃς Ἀντιοχείδου βασιλέως ξυνεξῆλθε, τοῦ τὸν κεκομισμένοι μετὰ τὸν Ῥεδαρίτου θάνατον, ἄρχοντα καὶ ναῦς δώδεκα, ἃς ἔτυχον φύλακες Μιλήτου οὖσαι, ὧν ἦσαν θούριαι πέντε, καὶ συρακούσαι τέσσαρες, καὶ μία ἀκάτιτης, καὶ μία μιλησία, καὶ Λέοντος μία. ἐπεξελθόντων δὲ τῶν Χίων πανδημεὶ, καὶ καταλαβόντων τὸ περυμνὸν χωρίον, καὶ τὰ νεῶν αὐτοῖς ἅμα ἑξήκοντα καὶ τριάκοντα ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων δύο καὶ τριάκοντα ἀφαγομώων, ἐναυμάχησαν. καὶ κρατησάσης γενομένης ναυμαχίας, οὐκ ἔλασσον ἐχόντες ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Χῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἦδη καὶ ὁλκοῖν, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. μετὰ δὲ τοῦτο δύδεκα τῶν Δερκυλίδου πεζῆ ἐκ τῆς Μιλήτου παρεξελθόντος, Ἀβυδος ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀφέστηκε πρὸς Δερκυλίδαν, καὶ Φαρνάβαζον, καὶ Λάμπακος δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. Στρομβιχίδης δὲ ἐκ τῆς Χίου πυθόμενος, κατὰ τάχος βοηθήσας ναυσὶν Ἀθηναίων πέσσαρσι, καὶ εἴκοσιν, ὧν καὶ στρατιῶται ἦσαν οἱ μίσθιοι ἀγούσαι, ἐπεξελθοῦσι τῶν Λαμψακηνῶν, μάχῃ κρατήσας, καὶ αὐτοβοεὶ Λάμψακον ἀτείχιστον οὖσαν ἑλὼν, καὶ σκηνὴν μὲν, καὶ αὐδραπόδια ἀρπαγὴν ποιησάμενος, τὸ δὲ ἐλεύθερον πάλιν κατοικίσας, ἐπ' Ἀβυδον ἦλθε. καὶ ὡς οὔτε προσεχώρουν, οὔτε προσβαλὼν ἐδύνατο ἑλεῖν, ἐς τὸ αὐτοπάτορας τῆς Ἀβύδου ἀφορμήσας, Σηστὸν τὸν πρὸς τῆς Χερσονήσου, ἣν τότε οἱ Μῆδοι εἶχον, καθίστατο φρούριον, καὶ φυλακὴν τοῦ πόντου τοῦ Ἑλλησπόντου. ἐν τούτῳ δὲ, οἱ Χῖοι πεθαλασσοκράτορες μᾶλλον ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ. καὶ ὁ Ἀστύοχος πυθόμενος τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν, καὶ τὸν Στρομβιχίδην, καὶ τὰς ναῦς ἀπελελυθότα ἐθάρσησε. καὶ παραπλεύσας ὁ νεῶν Ἀστύοχος ἐς Χίον, κομίζει αὐτόθεν τὰς ναῦς, καὶ ξυμπαίσας ἦδη ἐπὶ πλοῦν πρὶν ἐπὶ τὴν Σάμον. καὶ ὡς αὐτῷ διὰ τὸ ἀλλήλοις ὑπόπλως ἔχειν οὐκ ἀνάγοντο, ἀπέπλευσε πάλιν ἐς τὴν Μίλητον. ὑπὸ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ ἔτι πρότερον, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία κατέλυτο. ἐπεφάνη γὰρ οἱ πρῶτον Ῥεισανδρον πρέσβεις παρὰ τοῦ Τισσαφέρνους ἐς τὴν Σάμον ἐλθοῦν, τάτε ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι ἐπιβεβαιότερον κατέλαβον, καὶ αὐτῶν τῶν Σαμίων, προτρεψάντων τοὺς δυνατοὺς, ὡς τε ἀφαιρεθεῖεν μετὰ σφῶν ὀλιγαρχηθῆναι, καὶ ἐπαναστάντας αὐτοὺς ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ὀλιγαρχῶνται. καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἅμα οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων κοινολογούμενοι ἐσκέλλοντο, Ἀλκιβιάδην μὲν, ἐπειδὴ πέρ οὐβούλετο, ἐᾶν. καὶ γὰρ οὐκ ἐπὶ τὸν φόνον αὐτὸν ἁνὴρ ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν. αὐτοὺς δὲ διὰ σφῶν αὐτῶν, ὡς ἦδη καὶ κινδυνεύοντας, ὁρᾶν ὅτῳ τρόπῳ μὴ ἀπεθέσεταί τὰ πράγματα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα αὐτέχειν, καὶ ἐσφέρειν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων προθύμως χρήματα, καὶ ἵνα τἄλλο δέη, ὡς οὐκέτι ἄλλοις, ἢ σφίσιν αὐτοῖς πάλαι πεπρουντας. παρακελευσάμενοι οὖν τοιαῦτα, τὸν μὲν Ῥεισανδρον εὐθὺς τότε, καὶ τῶν πρέσβεων τοὺς ἡμίσεις, ἀπέστελλον ἐπ' οἴκου, πράξοντας τάκεῖ. καὶ εἴρητο αὐτοῖς τὴν ὑπηκόων πόλεων, ἃς ἀπέχωσιν, ὀλιγαρχίαν καθιστάναι. τοὺς δ' ἡμίσεις, ἐς τἄλλα τὰ ὑπήκοα χωρία, ἄλλους ἄλλη διέπεμπον. καὶ Διοτρέφην ὄντα πρὸ Χίου, ἥρημένον δὲ ἐς τὰ ἔσω Θρᾴκης ἄρχειν, ἀπέστελλον ἔσω τὴν ἀρχήν. καὶ ἀφικόμενος ἐς τὴν Θάσον, τὸν δῆμον κατέλυσε. καὶ ἀπελθόντος αὐτοῦ, οἱ Θάσιοι δυτέρῳ μηνὶ μάλιστα τὸ τεῖχος ἐτείχιζον, ὡς τῆς μὲν μετ' Ἀθηναίων ἀριστοκρατίας οὐδὲν ἔτι προσδεόμενοι, τὴν δὲ ἀπὸ Λακεδαιμονίων ἐλευθερίαν, ὅσαι ἡμέραι προσδεχόμενοι,

καὶ τὰ

Τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν. τὴν γιγνομένην δηλονότι περὶ τὴν Χίον. Ἀπελελυθότα ἐθάρσησεν. ἤγουν ἀπαθὰς ἔχειν ἐλπίδας.

Καὶ ἐπαναστάντας αὐτούς. καὶ ἐπαναστάντ' αὐτοῖς τὸ ὀλιγαρχικοῖς τὸ δημοκρατουμένοις τὸ μὴ ὀλιγαρχεῖσθαι.

Πράξοντας τάκεῖ. ἤγουν καταστήσοντας τὰ ἐν ἀθήναις.

Καὶ εἴρητο αὐτοῖς. προσετέτακτο.

Αἷς ἀπέχωσιν. αἱτὴ τ προσορμίσωνται.

Ὀλιγαρχίαν καθιστάναι. ἤγουν νομοθετεῖν.

Κ αὶ γὰρ καὶ φυγὴ αὐτῶν ἐξωνῆν. καὶ γὰρ φυγάδες αὐτῶν ἦσαν παρὰ πελοποννησίοις, πεφευγότες ὑπὸ ἀθηναίων. Καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν ἐν τῇ πόλει αὖ τὴν θάσιον. ἢ γοῦν οἱ φυγάδες. Καπακράτος ἔπρασσεν. ὡς τὴν λακεδαίμονα δήλον ὅτι. Σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις. δυβουλότεραι γὰρ γενόμεναι, ἐχώρησαν ὑπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐλευθερίαν τῆς ὑπὸ τὴν ἀθηναίων ὑπηκόου δυνομίας, οὐδὲν φρονήσαντες. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ προπεμήσαντες. οὐ προπεμήσαντες. οὐ προπεμοτέραν ἔχοντες. Καὶ ἄλλους πυγὰς αὐτοκρατορικὴν ἐλευθερίαν. τὴν ὀλιγαρχίαν δήλον ὅτι. λόγος τε ἐκ τοῦ φανεροῦ. λόγος τε ἐν τῷ φανερῷ φησιν, ἐκ παρασκευῆς ἐλέγετο. Ην δὲ τὸ δυπρεσβεῖς πρὸς τοὺς πολλούς. Αλλὰ καὶ οἱ λέγοντες. ἤγουν οἱ δημηγοροῦντες, ἦσαν ἐκ τῶν καταλυσάντων τὴν δημοκρατίαν. Εσωτερικοῦ. δυπροσώπου. ἐσκεμμένου. Δικαίως ἐγίγνετο. αὐτοῦ κόλασις. εἰς δίκην ἀπαγωγή, ἤτοι κρίσις. Ο μὲν πάχων τὸ βίαιον. ὁ μὲν ἔφησε πάχων βίαιον, κέρδος ἡγεῖτο τὸ μὴ πάχειν. Καὶ τὸ ξυνετικόν. καὶ τοὺς συνετικοὺς κατὰ τοῦ δήμου, πλείονας νομίζοντες εἶναι, ἢ ὅσοι ἦσαν, πεπαιδευμένους τοὺς γνώμας. Διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. καὶ διὰ τὸ μέγεθος φησὶ τῆς πόλεως ἤγνοουν τοὺς συνετοὺς, καὶ οὐκ ἐδύναντο αὐτοῖς χρῆσθαι. καὶ διὰ τὸ κρύφα ἐκείνους πράττειν, οὐκ ἐδύναντο εὑρεῖν αὐτοπτεῖς. Καὶ τὰ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο. κατὰ δ' ἀγνοεῖν φησὶ τοὺς ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας, οὐκ ἦν δυνατόν. τουτέστιν, ἀσφαλὲς ἀγαπακτῆσαι τά τινα τοῖς πραττομένοις, ἀπολοφύρασθαι παρὰ τὸ πέλας. Αλλήλοις γὰρ ἄπαντες. τὸ μὲν ἀλλήλοις, ἀντὶ τοῦ ἄλλος ἄλλῳ. τὸ δὲ ὡς μετέχοντα, ἀντὶ τοῦ μετέχοντι. Εννῆσαν γὰρ καὶ οὓς. καὶ οἱ μὲν δοκοῦντες μὲν ὅλως ὀλιγαρχικοὶ εἶναι. ὄντες δὲ ἐν τῇ συνωμοσίᾳ, μεγάλως ἐποίησαν ἀπιστεῖν αὐτοῖς ἀλλήλοις. ἢ ἀπιστεῖν αὐτοῖς ἐποίησαν, ὅπερ ἐστὶ συνωμοσία. Την τ' ὀλίγων ἀσφάλειαν ὠφέλησαν. ὠφέλησαν, ὡς τε ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι ἀπιστεῖν, ὅλως ποιήσαντες τοὺς πολλοὺς ἀλλήλοις. ἐκείνων γὰρ τῶν μὴ αὖ ποτε νομισθέντων ὀλιγαρχίας κοινωνήσαι, μεταχόντων τῆς συνωμοσίας, οὐδεὶς οὐδενὶ ἔπιστευεν. Εἰ τὴν γνώμην βουλήν. Καθ' ὅπερ ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἤγουν ὠφελιμώτατα.

ἔπειτα, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν, ἔστι δὲ ἱερὸν Ποσειδῶνος ἔξω τῆς πόλεως, ἀπέχον σταδίους μάλιστα δέκα. καὶ ἐσηνέγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων αὐδᾶν γνώμην, ἣν αὖ τις βούληται. ἢν δέ τις τὸν δῆμον ἢ γράφῃ παρανόμων, ἢ ἄλλῳ τῷ πρόσωπι βλάφῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν. ἐντοῦθα δὴ λαμπρῶς ἐλέγετο ὑπὸ μηδενὸς ἀρχὴν ἀρχὴν μηδεμίαν ἐπὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου, μηδὲ μισθοφορίαν. προεδρους τε ἐλέσθαι ἐννέα ἄνδρας. τούτοις δὲ, ἐλέσθαι ἑκάτερον, καὶ τὸ ἑκατὸν, ἕκαστον πρὸς ἑαυτῷ τρεῖς. ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας ἐς τὸ βουλευτήριον, ἄρχειν ὅτῳ ἂν αὐτοῖς ἄριστα γιγνώσκωσιν αὐτοκράτορας, καὶ τοὺς πεντακισχιλίους δὲ ξυλλέγειν, ὁπότ' ἂν αὐτοῖς δοκῇ. ἦν δὲ ὅμως τὴν γνώμην ταύτην ἀφεῖσαν δρος. καὶ τἆλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς προβουμόπαπα ξυγκαπαλύσας τὸν δῆμον. ὁ μέν τι ἄρχων τὸ πρᾶγμα ξυνθεὶς, ὅτῳ πρόσῳ κατίσχυε τοῦτο, καὶ ἐκ πλείστου ἂν μεληθεὶς, ἀνεπρώτῳ ἦν, ἀλλὰ Ἀθηναίων τὰ καθ' ἑαυτὸν, ἀρετῇ τε οὐδενὸς ὕστερος, καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος. καὶ ἃ γνοίη, εἶπεν. καὶ ἐς μὲν δῆμον οὐ παρίων, οὐδὲ ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἑκούσιος οὐδένα, ἀλλὰ πρόσῳ τῷ τῆς γνώμης διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος. τοὺς μέντοι ἀγωνιζομένους, καὶ ἐν δικαστηρίῳ, καὶ ἐν δήμῳ πλείστα, εἷς ἀνὴρ, ὅστις ξυμβουλεύσαι τὰ δυναμένους ὠφελεῖν. καὶ αὐτός τε, ἐπειδὴ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μεταπεσόντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακοῦτο, ἄριστα φαίνεται μέχρις ἐμοῦ ὑπὸ τοῦ παθεῖν, ὡς ξυγκατέστησε θανάτου δίκην ἀπολογησάμενος. παρέσχε δὲ καὶ Φρύνιχος ἑαυτὸν πᾶσι διαφερόντως προβουμόπαπον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν, δι' ἣν μάλιστα Ἀλκιβιάδην. καὶ ὕστερον ἐπὶ τὰ αὐτὸν ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς τὸν Ἀστύοχον ἐπραξε, νομίζων οὐκ ἂν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ δίκαιος, ὑπὸ ὀλιγαρχίας κατελθεῖν. πολὺ δὲ πρὸς τὰ δυνατὰ ἐπειδὴ πᾶσι ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη. καὶ Θηραμένης ὁ τοῦ Ἀγνωνος, ἐν τοῖς ξυγκαπαλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν. ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν, οὔτε γνῶναι ἀδύνατος. ὥστε πᾶσαν ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυνετῶν πρᾶξιν ἐργον, οὐκ ἀπεικότως, καίπερ μέγα ὄν, προὐχώρησε. καλεῖτο γὰρ ἦν τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἔτι ἐκάστῳ μάλιστα, ἐπειδὴ οἱ τύραννοι κατελύθησαν ἐλευθερίας πᾶσαν, καὶ οὐ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἦν μισοῦ τοῦ χρόνου τούτου, αὖ τ' ἄλλων ἀρχὰς εἰωθότα ἐπιδοῦναι ἢ ἐκκλησίαν, οὐδενὸς αὐτεπαγγέλτου, ἀλλὰ κυρώσαντα ταῦτα διελύθη, τὸ τετρακοσίους πρῶτον τοὺς δὲ ὕστερον ἦδη ἐς τὸ βουλευτήριον εἰσήγαγον. ἦσαν δ' Ἀθηναίων πάντες αἰεὶ οἱ μὲν, ἐν τείχει οἱ δ' ἐν τάξει, ἢ ἐν Δεκελείᾳ πολεμίων ἕνεκα, ἐφ' οἷς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὸ μὲν μὴ ξυνειδότας, εἶασαν ὡς πρέπον ἐδόκει ἀπελθεῖν. τοῖς δ' ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ εἴρητο, ἡσυχῇ μὴ ὑπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, ἀλλ' ἄπωθεν πού μάλιστα. καὶ ἦν τις ἐνίστητο τοῖς πρώτοις μάλιστα λαβόντας τὰ ὅπλα, μὴ ἐᾶν πρᾶττειν. ἦσαν δὲ καὶ Ἀνδρίοι, καὶ Τήνιοι, καὶ Καρύστιοι τριακόσιοι, καὶ Αἰγινῆται τῶν ἐπιλέκτων, οὓς οἱ Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν οἰκήσοντας, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἥκοντες, ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὅπλοις, οἷς καὶ τοῦτα προεῖρητο. τούτων δὲ διαπεπραγμένων οὕτως, ἐλθόντες οἱ τετρακόσιοι μετὰ χιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος, καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν ἕλληνες μαντίσκοι, οἷς ἐχρῶντο ἔστι πρὸ δέοι χειρουργεῖν ἐστέγησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευτάς, οὓς ἦν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. καὶ ἄλλον αὐτοῖς ἐξιέναι, λαβοῦσι τὸν μισθόν. ἔφερον δὲ αὐτοῖς τοῦ ὑπολοίπου χρόνου πάντες αὐτοί. καὶ ὀξιοῦσιν ἐδίδοσαν. ὡς δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ, ἥκιστα βουλὴ οὐδεμία αὐτὰ προῦσα ὑπεξῆλθε, καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται οὐδὲν ἐνεωτέριζον, ἀλλὰ ἡσύχαζον. οἱ δὲ τετρακόσιοι ἐσελθόντες ἐς τὸ βουλευτήριον, τότε μὲν πρυτανεῖς τε σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν, καὶ ὅσα πρὸς τοῖς θεοὺς ὀμόσαντες καὶ θυσάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο. ὕστερον δὲ πολὺ μεταλλάξαντες τὸ τοῦ δήμου διοικήσεως, πλὴν φόβου ὄντας, οὐ κατῆγον, τοῦ Ἀλκιβιάδου δὲ ἕνεκα. τὰ δὲ ἄλλα, ἔνεμον καπεκράτος τὴν πόλιν. καὶ ἀνδρας τε πάνυ ἀπέκλειναν οὐ πολλοὺς, οἵ ἐδόκουν σφίσι πᾶσι ἐπιεικεῖς εἶναι. ὑπεξαιρεθῆναι. καὶ ἄλλους ἔδησαν. τοῖς δὲ, καὶ μετέστησαν, πρός τε Ἀγιν τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὄντα ἐν τῇ Δεκελείᾳ, ἔπεμπον κηρυκεύοντο, λέγοντες διαλλαγήναι βούλεσθαι. καὶ εἰκὸς ἦναι αὐτοῖς, καὶ οὐκέτι τῷ ἀστίῳ δήμῳ μᾶλλον ξυγχορεῖν. ὁ δὲ, νομίζων τὴν πόλιν οὐχ ἧσσον χαλεπὴν οὐδὲ δύβυς οὕτω τὸν δῆμον τὴν παλαιὰν ἐλευθερίαν παραδώσειν, εἴτε τραπαὶ πολλὴν

Ἔπειτα ἐπειδὴ ἡμέρα ἐφῆκεν αὐτὴ τοῦ παρόντος ἡμέρα.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου. ἤγουν ἐκ παλαιᾶς, καὶ δημοτικῆς καταστάσεως. ἤγουν ἐκ τῆς δημοκρατίας. Ἕκαστον πρὸς ἑαυτῷ τρεῖς. γράφετε καὶ πρὸς ἑαυτόν. Διὰ δόξαν δεινότητος. ῥητορείας. Καὶ ἐν δήμῳ πλεῖστα. πλεῖστα εἰς αὐτὸν δυναμένους ὠφελεῖν ἐν τῷ συμβουλεύειν.

Ὑπὸ ταύτης αἰτίας. ὑπὸ τῆς αἰτίας τῆς τοιαύτης. τουτέστι, καὶ τὰ τὴν ὀλιγαρχίαν, ὡς συγκατέστησας.

Εἰδότα αὐτόν. ὃν Ἀλκιβιάδην. Φερεγγυώτατος ἐφάνη. καιριώτατος. Οἱ δ' ἐν τάξει τῶν ἐνδεκελείᾳ. παρατάξει.

Εἴρητο ἡσυχῇ. κρύφα φησὶν εἴρητο παρὰ αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, μὴ δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χώρᾳ ἔνθα ἐφύλαττον, μένειν.

Εἶπερ δέοι χειρουργεῖν. ἤγουν διαχειρίσασθαί τινα, καὶ ἀναιρεῖν.

Ἔφερον δὲ αὐτοῖς ἤγουν τοῖς ὑπὸ τοῦ κυάμου βουλευτάς.

Ἀπεκλήρωσαν. ἤγουν διὰ κλήρου ἀνέκρατέστησαν.

Ὕστερον δὲ πολὺ μεταλλάξαντες. ἤγουν μεταβεγτες τὴν πολιτείαν.

Τὰ δὲ ἄλλα ἔνεμον κατακράτος τὴν πόλιν. ἤγουν ἐνέμοντο καὶ ἐκαρπροῦντο.

πολλὴν ἴδοι σφῶν οὐκ αἰσυχάζειν, οὐδὲ ἐν τῷ παρόντι πάνυ τῶν δόων μὴ οὐκέτι παραπεσθαι αὐτῶν, τοῖς μὲν ἀπὸ τετρακοσίων ἐλθοῦσιν, οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίναντο. προσμεταπεμψάμενος δὲ ἐκ Πελοποννήσου τραπὰς πολλὴν, οὐ πολλῷ ὕστερον χὴ αὐτὸς τῇ ἐκ τῆς Δεκελείας φρουρᾷ μετὰ τὴν ἔλθουσαν, κατέβη πρὸς αὐτὰ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων ἐλπίσας, ἢ παραχέντας αὐτοὺς μᾶλλον ἂν χρῆσθαι σφίσιν ἢ βουλομένους, ἢ καὶ αὐτοβοεὶ αἱρήσειν, διὰ τὸ ἐνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν κατὰ τὸ εἰκὸς γενήσεσθαι μόνον θόρυβον. τῶν γὰρ μακρῶν τειχῶν διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν, λάθρα οὐκ ἂν ἁμαρτεῖν. ὡς δὲ προσέμιξέ τε ἐγγὺς, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μὲν ἔνδοθεν, οὐδ' ὅπως τοῦ νεκίνησαν. οἱ δὲ ἱππέας ἐκπέμψαντες, καὶ μέρος τι τῶν ὁπλιτῶν, καὶ μίλων, καὶ τοξοτῶν, αἴφνης κατέβαλλον αὐτὸ διὰ τὸ ἐγγὺς προσελθεῖν, καὶ ὅπλων τινῶν, καὶ νεκρῶν ἐκράτησαν, οὕτω δὴ γνοὺς, ἀπῆγαγε πάλιν τὴν στρατιάν. καὶ αὐτὸς μὲν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κατὰ χώραν ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἔμενον. τοῖς δ' ἐπελθόντας, ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μείναντας, ἀπέπεμψαν ἐπ' οἴκου. μετὰ δὲ τοῦτο, παρά τε τὸν Ἄγιν ἐπρεσβεύοντο οἱ τετρακόσιοι οὐδενὶ ἧσσον. καὶ ἐκείνου μᾶλλον ἤδη προσδεχομένου, καὶ παραινοῦντος, ἐκπέμπουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα περὶ ξυμβάσεως πρέσβεις βουλόμενοι διαλλαγῆναι. πέμπουσι δὲ καὶ ἐς Σάμον δέκα ἄνδρας παραμυθησομένους δ' στρατόπεδον, καὶ δι' ἀξιοῦντας, ὡς οὐκ ἄξιοι βλάβῃ τῆς πόλεως, καὶ τὴν πολιτικὴν ὀλιγαρχίαν κατέστη, ἀλλ' ἄνδρες σωτηρίᾳ τῷ ξυμπάντων πράγματα. πεντακισχίλιοί τε ὅπως ἦσαν, καὶ οὐ τετρακόσιοι μόνον οἱ πράσσοντες. καίτοι οὐδέπω ποτὲ Ἀθηναίοις διὰ τὰς στρατὰς καὶ τὴν ὑποψίαν ἀχολίαν ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλεύσαντας, ἐν ᾧ πεντακισχιλίοις ξυνελθεῖν. καὶ τἄλλα ἄνδρες εἰκότως τὰ πρέσβεια εἰπεῖν, ἃ πέμψαντες ἔδοξε μὴ τὴν αὐτὴν μετάστασιν, δείσαντες μὴ ὕστερον γένηται ναυτικὸς ὄχλος, οὔτε αὐτὸς μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ κόσμῳ ἐθέλῃ, σφᾶς τε μὴ ἐκεῖθεν, ἀφέλωνται τὸ κακοῦ, μεταστήσωσιν. ἐν γὰρ τῇ Σάμῳ, ἐνεωτερίζετο ἤδη τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν. καὶ ξυνέβη τοιάδε γενέσθαι ὕστερον τὸν χρόνον, ὃν ἔφορ οἱ τετρακόσιοι ξυγγίγνωντο. οἱ γὰρ τὸ τέτρτον Σαμίων ἐπαναστάντες τοὺς δυνατοὺς, καὶ ὄντες δῆμος, μεταβαλλόμενοι αὖθις, καὶ φοβηθέντες ὑπό τε τῶν βεισαύδρου, ὅτε ἦλθε, καὶ τῶν ἐν τῇ Σάμῳ ξυνεστώτων Ἀθηναίων, ἐγένοντό τε ἐς τριακοσίους ξυνωμότται, καὶ ἔμελλον τοῖς ἄλλοις ὡς δήμῳ ὀλίγοις ἐπιθήσεσθαι. καὶ γνώμης βολόν τινα τῶν Ἀθηναίων μοχθηρὸν ἀνδρῶν, ὡς τρακισμένον οὐδὲ διὰ δυνάμεως, καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν, καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτείνουσι μετὰ Χαρμίνου τε, ἑνὸς τῶν τραπηγῶν, καὶ πέντε τῶν παρὰ σφίσιν Ἀθηναίων, πίστιν διδόντες αὐτοῖς. καὶ ἄλλα μετ' αὐτῶν τοιαῦτα ξυνέπραξαν. τοῖς τε πλείοσιν ὥρμηντο ἀπιθέσθαι. οἱ δὲ, αἰσθόμενοι τὴν τε τραπὴν, Λέοντι, καὶ Διομέδοντι, οὔτοι γὰρ οὐχ ἑκόντες διὰ τὸ πιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου ἔφερον τὴν ὀλιγαρχίαν, τὸ μέλλον σημαίνουσι καὶ Θρασυβούλῳ, καὶ Θρασύλλῳ τῶν μὲν, τριηραρχούντων. τῷ δὲ, ὁπλιτεύοντι. καὶ ἄλλοις, οἱ ἐδόκουν ἀεὶ μάλιστα ἐναντοῦσθαι τοῖς ξυνεστῶσι. καὶ οὐκ ἠξίου πρῶτα δεῖν αὐτοὺς σφᾶς τε διαφθείρεσθαι, καὶ Σάμον Ἀθηναίοις ἀλλοτριωθεῖσαν, δι' ἣν μόνον μέχρι νῦν ἡ ἀρχὴ αὐτοῖς ἐς τοῦτο ξυνέμεινεν. οἱ δὲ, ἀκούσαντες τὴν τε τραπὼν ἕνα ἕκαστον μετήεσαν μὴ ἂν πρέσβειν, καὶ οὐχ ἥκιστα τοὺς παραλίους ἄνδρας, Ἀθηναίους τε, καὶ ἐλευθέρους πάντας ἐν τῇ νηὶ πλέοντας. καὶ ἀεὶ δή ποτε ὀλιγαρχία καὶ μὴ παρούσῃ ἐπικειμένους. ὅ, τε Λέων, καὶ ὁ Διομέδων αὐτοῖς ναῦς πέμπουσι τοὺς περιπλέοντας κατέλιπον φύλακας. ὥστε, ἐπειδὴ αὐτοῖς ἐπέθεντο οἱ τριακόσιοι, βοηθήσαντων πάντων τούτων, μάλιστα δὲ τῶν παράλων, πολὺ ἐγένοντο οἱ τῶν Σαμίων πλείονες. καὶ τριακόσιοι μὲν πέμψαντες ἀπέκτειναν τῶν τριακοσίων, ἓξ δὲ καὶ πεντήκοντα, φυγῇ ἐξημίωσαν. τοῖς δ' ἄλλοις οὐ μνησικακοῦντες, δημοκρατούμενοι, πολλὰ ξυνεπολίτευον. τὴν δὲ παράλων, καὶ χαρείσαν ἐπ' αὐτῆς τὴν Ἀρχεστράτου, αἴφνης Ἀθηναίων, γενόμενον

Ἐλπίσας ἢ παραχέντας. ἢ λαθεῖν ἐπελθὼν ἐφ' ὡς κρατήσων τῶν Ἀθηναίων. τῶν Πελοποννησίων, οἳ καὶ ὡς αὐτοὶ βούλονται οἱ πλείονες. οἵ ὅσως δὲ, καὶ παραχρῆμα χειρώσασθαι τὴν ἐνδοθέν τε πεθορυβημένην δὴ τὰ σὰν, καὶ ἔξωθεν διὰ τὸ πολεμίους ἐγγὺς προσελθόντας τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων. Καίτοι οὐπώποτε Ἀθηναίοις. τοῖς Ἀθηναίοις διὰ δὲ πρὸς ὑπερορίοις πολεμίοις πολεμίοις ἐγ, καὶ τὸ πολλοὺς αὐτῶν ἀπὸ δημ, οὐδεπώποτε οὕτως ἐν μεγάλῳ πραγματι ἐξεγεγηθαι ὡς τε ἀθρόους πεντακισχιλίους συνελθεῖν σκεψομένους τὸ κοινὸν. δ πλοῦντες δ' ἐντοῦθεν ὅπου οἱ τετρακόσιοι δημοκρατικωτέραν τ προσθεν ἐπολιτεύοντο, πεντακισχιλίους κοινωνοὺς παραλαβόντες, ὅσοι οὐδὲ πώποτε βουλευσόμενοι συνῆλθον. Ἀρξαμένου τ κακοῦ μεταστῆσαι. καὶ κοῦ, τὴν ὀλιγαρχίας λέγει. φησὶ δὲ ὅπ μὴ ἀφορμὴν, καὶ ἀρχὴν λαβοῦσα ὀλιγαρχία ἀπὸ τ ἐν σάμῳ, καταλύσῃ τὸ τετρακοσίους. Καὶ ὕστερον πρόσθεν ἐπολιτεύοντο. ἐμελλον φησὶ δὲ μὴ συνομόσαντας καταλύσειν. Οὐ διὰ δυνάμεως. οὐ φοβούμενοι τὴν δύναμιν, οὐδὲ δ' ἀξίωμα. Τῷ δὲ, ὁπλιτεύοντι. αὐτὴ τ ὁπλιτικοῦ ἄρχοντος. Ες τ τὸ ξυνέμεινεν. ἢ τοι μέχρι δ' δῦρο μεμένηκεν. ἄλλως. ἢ ἐν τούτῳ τύχης μεμένηκεν. Ενα ἕκαστον. αὐτὴ τ, ἐδ' ἔοντο ἑκάστου. Καὶ οὐχ ἥκιστα τοῖς παραλίοις ἀνδρας. ἦσαν τοῖς ἐκ τῆς νεὼς τῆς παραλ. Καὶ μὴ παρούσῃ ἐπικειμένους. ἀχθομένοις ὀλιγαρχίᾳ, καὶ ἃ μὴ ἦ. τυχόν. Αὐτοῖς πνές. τ ἐκ τῆς σάμου δημοκρατικοῖς. Οἱ τ σαμίων πλείονες. οἱ δημοκρατικοί.

Ες τὴν μετάστα/
σιν πρόθυμον. ἤγουν
ἕς τὸ καταλῦσαι τὴν
ὀλιγαρχίαν. Ἐπὶ δ'
μεῖζον πάντα δεινώ/
σας. ἤγουν ἕς τὰ δ'δ/
νόπαντα τῷ λόγῳ πά/
ρας. Λαβόντες εἴρ/
ξειν. τὸ εἴρξειν. αὐτὶ τοῦ
εἴρξαι κεῖται. δεῖ ἵνα,
ἢν μὴ ὑπακούσωσιν
οἱ ἐν σάμῳ, ἀποθανεῖ/
σιν αὐτοῦ οἱ προσή/
κοντες. Ἵνα ἢν μὴ
ὑπακούσωσιν. οἱ ἐν
τῇ σάμῳ δηλονότι.

Τῆς μεταβολῆς.
τῆς ἀπὸ ὀλιγαρχί/
ας ἕς δημοκρατίαν.

Ἡ μὴν δημοκρα/
τήσεσθαί τε. γράφε
ται ἢ μὴν δημοκρα/
τήσεσθαί τε, καὶ ὁ/
μογνήσειν. καὶ τοὺς
πεντακοσίους, πολέ/
μιοί τε ἔσεσθαι, καὶ
οὐδέν. Οἱ μὲν, τὴν
πόλιν. ἤγουν οἱ ἐν σά/
μῳ, πᾶς ἀθήνας. Οἱ
δὲ, τὸ στρατόπεδον.
οἱ ἐν ἀθήναις. Ὅτι
ἡ πόλις αὐτοῦ ἀφέστη
κεν. ἤγουν ἀπὸ ἀθήναι.
Ἐχόντων γὰρ φῶν δ'
ναυτικόν. ἤγουν
τὸ ἐν δόσιμον ἔχου/
σιν ἐκεῖθεν. ἤγουν ἀπὸ
τοῦ ἀθηναίων αἱ πόλις.

Καὶ ἕξ ἐκεῖθεν ὥρ/
μηντο. ἤγουν ἐκ τῆς
σάμου. Ἦλθε γὰρ
ἀθηναίων. δίηλθε γὰρ
ἀθηναίων. Ἐν τῇ σά/
μῳ τροσκαθημένοις.
ἐγένετο φυγὴ παραί/
τεως, ὅτι δεῖ αὐτοῖς
ἐν σάμῳ προσκαθη
μένοις πρότερον κρα
τεῖν τοῦ ἐς γὸν πόλεμα ἔσχον. καὶ ὅτι μὴ βούλονται ἀπὸ δοῦναι τὴν δημοκρατίαν, αὐτοῖς οἱ πεντα
κόσιοι ἐν τούτῳ δυνάμεως αὐτοὶ καθεστῶσιν, ὡς τε γοῖς τὴν πόλιν κατέχοντας ἐργάζεσθαι, τῆς θαλάτ
της αὐτοὶ μᾶλλον ἢ τερὶ τοῦ ἐκείνων ἐργεσθαι. Καὶ νῦν ἐς τοσοῦτο κατασήσονται οἱ ἐν ἀθήναις δηλονότι.
Προσαναγκάζειν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ σώζειν.

ἐς τὴν μετάστασιν πρόθυμον, ἀπὸ τε μηδουσῶν οἵ τε Σάμιοι, καὶ οἱ στρατιῶται κα/
τὰ τάχος ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀγγελοῦντες τὰ γεγενημένα. οὐ γὰρ ἤδεσαν ὥσ γοις τε
τρακοσίοις ἄρχοντας. καὶ καταπύθεσθαι τοῦ αὐτοῦ, τὸν μὲν παράλω πινάς, οἱ πεντα
κόσιοι, δύο ἢ τρεῖς ἔδησαν. γοὺς δὲ ἄλλους, ἀφελόμενοι τὴν ναῦν, καὶ μετεκβιβά/
σαντες ἕς ἄλλην στρατιῶτην ναῦν, ἔπαξαν φρουρεῖν πρὸς Εὔβοιαν. ὁ δὲ χαιρέας δύθυς
διαλαθών ὥσε, ὡς ἕδε τὰ παρόντα, πάλιν ἐς τὴν Σάμον ἐλθών, ἀγγέλλει τοῖς
στρατιώταις. αὖθις δ' μεῖζον πάντα δεινώσας τὰ ἐκ τοῦ Ἀθηναίων, ὡς πάντας τε πάν
τας ζημιοῦσι, καὶ αὐτειῶσιν οὐδὲν οὐδὲν πρὸς γοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν, καὶ ὅτι
αὐτοῦ καὶ γυναῖκες, καὶ παῖδες ὑβρίζονται καὶ διαφθείρονται ὅσοί τε ἐν Σάμῳ
στρατεύονται, μὴ ὄντες τῆς αφετέρας γνώμης, τούτων πάντ γοὺς προσήκοντας
λαβόντες εἴρξειν, ἵνα ἢν μὴ ὑπακούσωσι, τεθνήκωσι. καὶ ἄλλα πολλὰ αὖθις κατα/
φθορώδη ἔλεγεν. οἱ δ' ἀκούοντες, αὖθις τὴν ὀλιγαρχίαν μάλιστα προικάσαντας,
καὶ αὖθις ἄλλως γοὺς μεταχόντας. τὸ μὲν πρῶτον ὥρμησαν βάλλειν. ἔπειτα
μῶροι, ὑπὸ τοῦ διαμέσου κωλυθέντες, καὶ διαλαχόντες, μὴ τὸ πολεμίων αὐτιπρώ
ρων ἐγγὺς ἐφορμούντων ἀπολέσωσι τὰ πράγματα, ἐπαύσαντο. μετὰ δὲ τοῦτο,
λαμπρῶς ἤδη ἐς δημοκρατίαν βουλόμενοι καταστῆσαι τὰ ἐν τῇ Σάμῳ, ὅ, τε
Θρασύβουλος ὁ τοῦ Λύκου, καὶ Θρασύλλος, οὗτοι γὰρ μάλιστα προειστήκεισαν
τῆς μεταβολῆς, ὥρκωσαν πάντας γοὺς στρατιώτας γοὺς μεγίστους ὅρκους, καὶ αὐ/
γοὺς γοὺς ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα, ἢ μὴν δημοκρατήσεσθαί τε, καὶ ὁμονοήσειν.
καὶ γοὺς πρὸς Πελοποννησίους πολέμους προθύμως διοίσειν. καὶ τοῖς πεντακοσίοις
πολέμιοί τε ἔσεσθαι, καὶ οὐδὲν ἀπεκρυκδύεσθαι. ἐξυνώμοσαν δὲ καὶ Σαμίων
πάντες γὸν αὐγὸν ὅρκον, οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ. καὶ τὰ πράγματα πάντα. καὶ τὰ ἀπο/
βησόμενα ἐκ τοῦ κινδύνου, ξυνεκοινώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίοις. νομίζον/
τες οὔτε ἐκείνοις ἀπροφθόνως σωτηρίας, οὔτε φίλοι ἄν, ἀλλ' ἐπὶ τε οἱ πεντακό/
σιοι κρατήσωσιν, αὖθις οἱ ἐκ Μιλήτου πολέμιοι, διαφθαρήσεσθαι. ἐς φιλονικίαν τε
καθέστασαν γὸν χρόνον τοῦτον, οἱ μὲν, τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι,
οἱ δὲ, δ' στρατόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι. ἐποίησαν δὲ καὶ ἐκκλησίαν δύθυς οἱ στρατιῶ/
ται, ἐν ᾗ γοὺς προτέρους στρατηγοὺς, καὶ εἴτινα, τοῦ τριηράρχων ὑπώπτευον. ἄλ/
λους δὲ αἱρεῖσθαι καὶ τριηράρχους, καὶ στρατηγούς, ὧν Θρασύβουλός τε, καὶ
Θρασύλλος ὑπῆρχον. καὶ παρῆγγειλαν ἄλλας τε ἐποιοῦντο ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἀπο/
στάμωοι, καὶ ὡς οὐ δεῖ ἀθυμεῖν, ὅτι ἡ πόλις αὐτοῦ ἀφέστηκε. γοὺς γὰρ ἐλάσσους
ἀπὸ σφῶν ἴσην πολεόντων, καὶ ἐς πάντα πρεσβυτέρων μεθεστάναι. ἐχόντων γὰρ σφῶν
γὸ ναυτικόν, τάς τε ἄλλας πόλεις, ὧν ἄρχουσιν, αἰ ἀναγκάσειν τὰ χρήματα
ὁμοίως διδόναι, καὶ εἰ ἐκεῖθεν ὥρμηντο. πόλιν τε γὰρ σφισιν ὑπάρχειν Σάμον οὐκ
ἀσθενῆ, ἀλλ' ἢ παρελάχιστον δίηλθε δ' Ἀθηναίων κράτος τῆς θαλάσσης ὅτε ἐπο/
λέμησεν ἀφελέσθαι, τούς τε πολεμίους ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀμύνεσθαι, οὗπερ καὶ
πρότερον. καὶ δυνατώτεροι ἄν εἶναι σφεῖς, ἔχοντες τὰς ναῦς, περίεσθαι τὰ ἐπι/
τήδεια ἐν γῇ πόλει. καὶ δι' ἑαυτοὺς τε ἐν τῇ Σάμῳ προσκαθημένους, καὶ
πρότερον αὐγοὺς κρατεῖν τοῦ ἐς γὸν πόλεμα ἔσχον. καὶ νῦν ἐς τοσοῦτο κατα/
στήσονται μὴ βουλόμενοι σφισι πάλιν τὴν πολιτείαν ἀποδοῦναι, ὡς τε αὐτοὶ καὶ
δυνατώτεροι ἄν εἶεν ἐργάν ἐκείνους τῆς θαλάσσης, ἢ ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι. βραχύ
τε πεῖναι, καὶ οὐδενὸς ἄξιον, ὃ πρὸς δ' περιγίγνεσθαι τοῦ πολεμίων ἡ πόλις σφίσ
χρήσιμος ἦν, καὶ οὐδὲν ἀπολωλεκέναι. οἵγε μὴ τὸ ἀργύριον ἐπεῖχον πέμπειν,
ἀλλ' αὐτοῖς ἐπορίζοντο οἱ στρατιῶται, μήτε βούλημα χρηστὸν, οὗπερ ἕνεκα πόλις
στρατοπέδων κρατεῖ. ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις, τὸ μὲν, ἡμαρτηκέναι, γοὺς πατρίους νό/
μους καταλύσαντας. αὖθις δὲ, σώζειν. καὶ ἐκείνοις πειράσεσθαι προσαναγκάζειν.

Ὡς τε

ὡς τε οὐδὲ τούτοις, οἱ ἄρχειν βουλόμενοι ἐν τῇ χρησίμῳ, παρὰ σφίσι χείροις εἶναι. Ἀλκιβιάδην τε, ἢν αὖθις ἄδεια τε καὶ καθοδον ποιήσωσιν, ἄσμενοι τὸν παράβασιλέως ξυμμαχίαν παρεξόν. τό, τε μέγιστον, ἢν ἀσθενεῖ τὸ φάλλωσι; ἢ αὐτοῖς τοσοῦτον ἐχουσι ναυτικὸν πολλὰς τὰς ἀποχωρήσας, ἐναῖς καὶ πόλεις, καὶ γῆν οὐδὲ ἡσουσι. τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησάσαντες, καὶ παραθαρσύναντες φᾶς αὖθις, καὶ κατὰ τοῦ πολέμου παρεσκευάζοντο οὐδὲν ἧσσον. οἱ δὲ ἀπὸ τετρακοσίων πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον, οἱ δὲ ἑκατὸν πρεσβευταί, ὡς ταῦτα ἐν τῇ Δήλῳ ὄντες ἠθαύμαζον, ἠσύχαζον. ὑπὸ δὲ χρόνου τοῦ τοῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ τῶν Πελοποννησίων ἐν ᾧ ναυτικῷ στρατιῶται καὶ σφᾶς αὐτοῖς διεβόων, ὡς ὑπὸ τυράννου, καὶ Τισσαφέρνους φθείρει τὰ πράγματα τὰ τοῦ μὲν, οὐκ ἐθέλοντος οὔτε πρότερον ναυμαχεῖν, ἕως ἐπαυτοί πείθοντο μᾶλλον, καὶ δὲ ναυτικοὺς τοὺς Ἀθηναίων ὀλίγους ἦν, οὐ πεῦν, ὅπως ἀθροίζωσι τε λέγονται, καὶ αἱ νῆες αὐτοῦ οὐδὲ ἔτω ἐν τῷ αὐτῷ εἶεν, ἀλλὰ τὰς παρὰ Τισσαφέρνους φοινίσσας ναῦς μένοντες, ἄλλως ὄνομα, καὶ οὐκ ἔργον κινδυνεύειν διατρίβειν. τὸν δὲ ὧν Τισσαφέρνην τὰς πεναῦς ταύτας οὐκ ἐμίζειν, καὶ τροφὴν, ὅπου ζυγεχῶς, οὐδ' ἐν τελῇ διδοὺς, κακοῖ τὸ ναυτικὸν, οὐκουν ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι, ἀλλὰ διαναυμαχεῖν. καὶ μάλιστα οἱ Συρακούσιοι ἐνῆγον· αἰσθόμενοι δὲ οἱ ξύμμαχοι, καὶ ὁ Αστύοχος τὸν θροῦν, καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε διαναυμαχεῖν, ἔπεισθησαν καὶ ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς ἐν τῇ Σάμῳ παρασκευὴ, ἄραντες τὰς ναυσὶ πάσαις, οὐσαις δὼ δὲ ἑκατὸν καὶ ἑκάδν, καὶ τὸ Μιλησίους πεζῇ κελεύσαντες ἅμα τὰ Μυκάλης παρελθεῖναι, ἔστιν ὅρος τῆς Μυκάλης. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰς ἐκ Σάμου ναυσὶ δυοῖν καὶ ὀγδοήκοντα, αἳ ἔτυχον ἐν Γλαυκίᾳ τῆς Μυκάλης ὁρμοῦσαι, διέχει δὲ ὀλίγον ἀπὸ τῆς Σάμος τὴν πείρου πρὸς τὴν Μυκάλην, καὶ ὡς εἶδον τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς ἅμα πλεούσας, ὑπεχώρησαν ἐς τὴν Σάμον, οὐ νομίσαντες τῷ πλήθει διακινδυνεύσαι τῶν πολεμίων ἱκανοὶ εἶναι καὶ ἅμα, προσήθουν τὸν αὐτὸν ἐκ τῆς Μιλήτου ναυμαχησείοντας, προσεδέχοντο καὶ τὸν Στρομβιχίδην ἐκ τῆς Ἑλλησπόντου σφίσι τὰς ἐκ τῆς Χίου ναυσὶν ἐπὶ Αβύδου ἀφικομένας προσβοηθήσειν. πρὸ γὰρ αὐτῷ ἄγγελος. καὶ οἱ μὲν, οὕτως ἅμα τῆς Σάμου ἀνεχώρησαν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καταπλεύσαντες ἅμα Μυκάλης, ἔστι πρὸς δύο τε. καὶ τὸ Μιλησίων, καὶ τὸν πεζὸν ἀποχωρῶν, ὁ πεζὸς καὶ τῇ ὑστεραίᾳ. μέλλοντα αὐτὰ ἅμα πλεῖν τῇ Σάμῳ, ἀγγέλλεται. ὁ Στρομβιχίδης, τὰς ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶν ἀφιγμένος καὶ δύο ἀπὸ πεζὸν πάλιν ἅμα τὸ Μιλήτου. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, προσγενομένων σφίσι τὸν νεῶν ἐπὶ πλοῦν αὐτοὶ πρότερον τῇ Μιλήτῳ ναυσὶν ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν, βουλόμενοι διαναυμαχῆσαι. καὶ ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἀπαντᾶν ἐπ, ἀπέπλουσαν πάλιν ἐς τὴν Σάμον. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ τοῦτο δύο οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ ἀθρόας τὰς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι, οὐκ ἀνῆγοντο, ἀπορήσαντες ὁπόθεν τοσαύτας ναυσὶ χρήματα ἕξουσιν, ἄλλως τε, καὶ Τισσαφέρνους κακῶς διδόντος. ἀπεστέλλουσιν ὡς τὸν Φαρνάβαζον, ὡς πρὸ καὶ πρότερον ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσεταχθή, Κλέαρχον τὸν Ραμφίου, ἔχοντα νεῶς τεσσαράκοντα. ἐπεκαλεῖτο γὰρ αὐτὸν ὁ Φαρνάβαζος. καὶ τροφὴν ἕτοιμος ἦν παρέχειν. καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζαντίου ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι. καὶ αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὖ νῆες ἀπαράσαι ἐς δὲ τὸ Λαγος, ὅπως λάθοιεν ἐν τῷ πλῷ τοὺς Ἀθηναίους χειμαθεῖσαι, καὶ αἱ μὲν, Δήλου λαβόμεναι πλείους μετὰ Κλεάρχου, καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι ἐς Μίλητον, Κλέαρχος δὲ κατὰ γῆν αὖθις ἐς τὸν Ἑλλήσποντον κομισθεὶς ἦρχεν. αἱ δὲ μετὰ Ἐλίξου τοῦ μεγαρέως στρατηγοῦ δέκα, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον διασωθεῖσαι, Βυζαντίου ἀφίστασι. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἐκ τῆς Σάμου πέμπουσιν, αἰσθόμενοι νεῶν βοήθειαν καὶ φυλακὴν, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. καὶ τις καὶ ναυμαχία βραχεῖα γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου, ναυσὶν ὀκτὼ πρὸς ὀκτὼ. οἱ δὲ πρόσθεν ἐν τῇ Σάμῳ, καὶ μάλιστα Θρασύβουλος, καὶ ἀεί τε τῆς αὐτοῦ γνώμης ἐχόμενος, ἐπειδὴ μετέστησε τὰ πράγματα, ὥστε καταλῦσαι Αλκιβιάδην, καὶ τέλος ἀπὸ ἐκκλησίας ἐποίησε δῆμον τοῦ στρατιωτοῦ. καὶ ψηφισαμένων αὖθις Αλκιβιάδην καθοδον, καὶ ἄδειαν, πέμψας ὡς δὴ Τισσαφέρνην, κατῆγεν ἐς τὴν Σάμον τὸν Αλκιβιάδην, νομίζων μόνην σωτηρίαν ἢ Τισσαφέρνην αὐτοῖς μεταπῆσειν ἀπὸ Πελοποννησίων. γενομένης δὲ ἐκκλησίας, τήν τε ἰδίαν ξυμφορὰν τῆς φυγῆς ἐπῆπασε, καὶ παρώλοφύρατο ὁ Αλκιβιάδης. καὶ πολιτικῶν πολλὰ ἔτων, ἐς ἐλπίδας γε αὖ χρηστοῦ μικρᾶς

Ὡς τε οὐδὲ τούτοις, οἳ δύνανται μεγίστοις εἶναι τοῖς αὐτοῖς χρήσιμον βουλόμενοι εἶναι τοῖς ἐκείνοις νομίζειν. Διεβόων. ἤγουν διὰ πρότερον ἐβόων. Τοῦ μὲν, οὐκ ἐθέλοντος. τοῦ ἀστυόχου. Οὐδ' ἔτω ἐν αὐτῷ εἶεν. ἤγουν οὐχ ὁμοίως οὐδ. Διατρίβειν. διαφθαρῆναι. Καὶ οἱ δυναμικόν. ἤγουν ὡς κακοπάθειαν ἐμβάλλει. Ἀπὸ ξυνόδου. ἤγουν ἀπὸ ὁμολογίας. Κακῶς διδόντος. συγκακώσει. Καὶ ἅμα καὶ δ' Βυζαντίου. ὑπερβατόν. τὸ δὲ ἑξῆς, οἳ τω. καὶ αὖ μὲν πλείους δ' ἤλου λαβόμεναι μετὰ Κλεάρχου, καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι ἐς μίλητον. αἱ δὲ μετὰ ἐλίξου τοῦ μεγαρέως στρατηγοῦ, δέκα ἐς τὸν Ἑλλήσποντον διασωθεῖσαι, Βυζαντίου ἀφίστασι. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἐκ τῆς Σάμου πέμπουσιν, αἰσθόμενοι νεῶν βοήθειαν καὶ φυλακὴν, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. καὶ τις καὶ ναυμαχία βραχεῖα γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου, ναυσὶν ὀκτὼ πρὸς ὀκτὼ. οἱ δὲ πρόσθεν ἐν τῇ Σάμῳ, καὶ μάλιστα Θρασύβουλος, καὶ ἀεί τε τῆς αὐτοῦ γνώμης ἐχόμενος, ἐπειδὴ μετέστησε τὰ πράγματα, ὥστε καταλῦσαι Αλκιβιάδην, καὶ τέλος ἀπὸ ἐκκλησίας ἐποίησε δῆμον τοῦ στρατιωτοῦ. καὶ ψηφισαμένων αὖθις Αλκιβιάδην καθοδον, καὶ ἄδειαν, πέμψας ὡς δὴ Τισσαφέρνην, κατῆγεν ἐς τὴν Σάμον τὸν Αλκιβιάδην, νομίζων μόνην σωτηρίαν ἢ Τισσαφέρνην αὐτοῖς μεταπῆσειν ἀπὸ Πελοποννησίων. γενομένης δὲ ἐκκλησίας, τήν τε ἰδίαν ξυμφορὰν τῆς φυγῆς ἐπῆπασε, καὶ παρώλοφύρατο ὁ Αλκιβιάδης. καὶ πολιτικῶν πολλὰ ἔτων, ἐς ἐλπίδας γε αὖ χρηστοῦ μικρᾶς

τῶν μελλόντων καθίστη. καὶ ὑπερβάλλων, ἐμεγάλυνε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἅπασα, ῥᾳδίᾳ τῷ Τισσαφέρνει, ἵνα οἱ Πελοποννήσιοι τὴν ὀλιγαρχίαν ἔχοντες, φοβοῖντο αὐτὸν, καὶ μᾶλλον αἰσχυνωμοσῶσι διαλυθεῖεν. καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ, τιμιώτερόν τι αὐτὸν ἄγοιεν, καὶ αὐτοὶ ἧσσον θαρσοῖεν. οἵ τε πολέμιοι τῷ Τισσαφέρνει, ὡς μάλιστα διαβάλλοιντο, καὶ τὴν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτοιεν. ὑπῃσχνεῖτο δ' οὖν τά δ' ἐμέγιστα ἀπικομένων ὁ Ἀλκιβιάδης, ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο, ἢ μὴν ἕως ἂν παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ λείπηται τὴν Ἀθηναίοις πίστιν, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς. οὐδ' ἣν δ' ἐν πέλαι Ἴφηται, τὴν ἑαυτοῦ τρωμνὴν ἐξαργυρίσαι. τάς τε ἐν Ἀσπένδῳ ἤδη οὔσας φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις, καὶ οὐ Πελοποννησίοις. πίστιν δ' ἀπ' μόνως Ἀθηναίοις, εἰ αὐτὸς καπέλθων αὐτῷ αἰτήσαιτο. οἱ δὲ, ἀκούοντες ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλὰ, στρατηγόν τε αὐτὸν δύο εἵλοντο μετὰ τῶν πρότερον, καὶ τὰ πράγματα ταῦτα αἰτήσαντα. τήν τε παρασκευὴν ἐλπίδα ἔκαστος τῆς τε σωτηρίας, καὶ τῆς τετρακοσίων τιμωρίας, οὐδενὸς ἂν ἧλάσσω τοῦ. καὶ ἔτιμοι ἦσαν, διὰ τὸ αὐτίκα τότε παρόντας πολεμίους ἐκ τοῦ λεχθέντος καταφρονεῖν. πλεῖν τε αὖθις τὸν στρατὸν ἐφρόντιζον. ὁ δὲ, τὸν μὲν αὖθις τὸν στρατὸν πλεῖν, τοῖς ἐγγυτέρω πολεμίοις ὑπολιπόντας, καὶ ταχὺ διεκώλυσε, πολλῶν ἐπεισομένων, τὰ δὲ τοῦ πολέμου πρῶτον ἔφη, ἐπισκοπεῖν καὶ στρατηγός, ἥρητο, πεμφθεὶς ὡς Τισσαφέρνην πραξείων, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ἐκκλησίας δύο ὡχετο, ἵνα δόκιμα ταῦτα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι. καὶ ἅμα βουλόμενος αὐτῷ τιμιώτερος ᾖ, καὶ ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ στρατηγὸς ἦδη ἥρηται, καὶ οὐ καὶ κακῶς οἷός τέ ἐστιν αὐτὸν πρᾶξαι. ζυγέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ, τῷ μὲν Τισσαφέρνει, τοῖς Ἀθηναίοις φοβερῷ, ἐκείνοις δὲ, τὸν Τισσαφέρνην. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν τῇ Μιλήτῳ πυνθανόμενοι τὴν Ἀλκιβιάδου καθοδον, καὶ πρότερον τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπεδιεβέβλητο. ξυννεῖχε γὰρ αὐτοῖς καὶ τὸ Μίλητον Ἀθηναίων ἐπιπλοῦν, ὡς οὐκ ἂν θέλησαν αὐτὰ ναγαγόντες ναυμαχῆσαι, πολλῷ ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρνην ἀρρωστότερον γενόμενον, καὶ ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ πρότερον ἐπὶ τούτων διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην αὖθις δεδωκέναι. καὶ ξυνιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους, οἱ ἀφ' ἡμῶν πρότερον οἱ στρατιῶται αἰσελογίζοντο. καὶ τινες τοῦ ἄλλων τοῦ ἀξίων λόγου ἀνθρώπων, καὶ οὐ μόνον τὸ στρατιωτικὸν, ὡς οὔτε μισθὸν ἐντελῆ πω ποτε λάβοιεν, τό, τε διδόμενον, βραχύ, καὶ οὐδὲ τοῦτο ξυνεχῶς. καὶ εἰ μή τις ἢ διαναυμαχήσῃ, ἢ ἀπαλλάξεται ὅθεν τροφὴν ἕξει, ἀπολεῖται ἐν τοῖς ἀνθρώποις τὰς ναῦς. ταῦτα τε Ἀστύοχον ἤδη αἴτιον, αὖθις φέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνους διὰ ἰδίαν κέρδη. ὃν τῶν δ' αὐτῶν ἐν πιούτῳ αἰτιολογισμῷ, ξυνηυνέχη καὶ τοιόσδέ τις θόρυβος περὶ τὸν Ἀστύοχον. ἦν γὰρ συρακούσιος, καὶ θουρίων, ὅσῳ μάλιστα καὶ ἐλεύθεροι ἦσαν τὸ πλῆθος οἱ ναῦται, τοσούτῳ καὶ θρασύτατα προσπεσόντες. τὸν μισθὸν ἀπῄτουν. ὁ δὲ, αὐθαδέστερόν τί πω ἀπεκρίνατο, καὶ ἠπείλησε καὶ τῷ γε δωριεῖ ξυναγορεύον τι τοῖς ἑαυτοῦ ναύταις. καὶ ἐπαναίρατο τὴν βακτηρίαν. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατιωτικοῦ ὡς εἶδον οἱ ἄλλοι ναῦται, ὥρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον, ὥστε βάλλειν. ὁ δὲ, προϊδὼν, καταφεύγει ἐπὶ βωμόν τινα. οὐ μὴν ἐβλήθη γε, ἀλλὰ διελυθησαν ἀπ' ἀλλήλων. ἐλαθον δὲ καὶ τὸν ἐν Μιλήτῳ ἐνῳκοδομημένον τοῦ Τισσαφέρνους φρούριον οἱ Μιλήσιοι, λάθρα ἐπιπεσόντες. καὶ τοὺς ἐνόντας φύλακας αὐτοῦ ἐκβάλλουσι. ξυνεβόκα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ταῦτα, καὶ οὐχ ἥκιστα τοῖς συρακοσίοις. ὁ μέντοι Λίχας, οὔτε ἠρέσκετο αὐτοῖς, ἔφη τε χρῆναι Τισσαφέρνει καὶ δουλεύειν Μιλησίους, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐν τῇ βασιλέως τὰ μέτρια, καὶ ἐπιθέρα τοῦσθαι, ἕως ἂν τὸν πόλεμον διαθῶνται. οἱ δὲ Μιλήσιοι ὠργίζοντό τε αὐτῷ, καὶ διὰ ταῦτα, καὶ διὰ ἄλλα τοιαῦτα πρόσφατα. ὑστέρῳ δὲ ἀπελθόντα αὐτὸν, οὐκ εἴασαν βαλέσθαι οὐ βουλόμενοι τοὺς παρόντας Λακεδαιμονίων κατὰ δὴ

Καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ. ἦγουν οἱ Πελοποννήσιοι. Διαβάλλοιντο. ὑβρίζοιντο. Ἐπικομῶσι. ἦγουν κομῶσι, ὡς λέγων. Ἡμῖν ἕως ἂν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ. ἀπὸ τοσαφέρνους δηλαδὴ πιστοῖς κρίνῃ τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἀπερεῖ, σὺν αὐτῷ τροφῆς, μέχρις ἂν ὀξαρκῇ τὰ τοσαφέρνους. Ἦν ἀθηναίοις πίστιν. ὅποσα φέρνης δηλονότι. Στρωμνὴν ἐξαργυρίσαι. ἦσαν ἀργυρίου πολλοῖς. Εἰ αὐτὸς καπέλθων. ἦγουν αἰτήσασθεις Ἀλκιβιάδης ὅπως ἐπισώσῃ, αἰτήσαιτο. Μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι. Τοσαφένους. Ἐπιδιεβέβλητο. ἦσαν δῆλα διαβολὴν, καὶ λοιδορίαν τὰ κατὰ τοσαφέρνους ἐκινήθησαν ἐν διαβολῇ ἦχον. Ξυννεῖχε γὰρ αὐτοῖς. Τὰ Ἀθηναίων ἐπὶ πλοῦσαν τῇ μιλήτῳ, καὶ βουλομένων διαναυμαχεῖν τοῖς πελοποννησίοις, τὸ δὲ πελοποννησίων οὐκ αὐτὰ παχθὲν αὐτοῖς, ἀλλὰ ἀπροθυμίαν σαν, ὅποσα φέρνης καταφρονήσας αὐτὸ πρὸ ὀκνηρότερον ἦν, ὥσπερ πρότερον) παρεῖχεν αὐτοῖς τὸ μισθόν. τοῖς οἷον πελοποννησίοις, καὶ πρότερον μισοῦσιν αὐτὸν ὡς φθείροντα τὰ πράγματα, συνέβη τότε διὰ τὸ μὴ προθύμως μισθοδοτεῖν, ἐπὶ τεῖναι τὸ δὲς αὐτὸν μῖσος. Τῶν ἄλλων τοῦ ἀξίων λόγου ἀνθρώπων. ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰσελογίζοντο οὐ μόνοι στρατιῶται. αἰσελογίζοντο δὲ τὰ ἐπὶ φερόμενα. Ἢ ἀπαλλάξεται. ἦγουν ἀποστήσεται εἰς τὸ πρὸν. Ἐπιφέροντα ὀργάς. ἐπὶ φέρειν ὀργὴν, ἐπὶ τὸ χαρίζεσθαι, καὶ συγχωρεῖν ἐπαπλοῦ οἱ ἀρχαῖοι. μάρτυς κρατῖνος ἐν χειρωνιλέγων τὴν μοῦσ' οὐκ ἂν ἀκυρέσ οις ἐπιφέρειν ὀργὰς βροτοῖσι φρονεῖν. Καὶ τῷ γε δωριεῖ. τῷ ἑρμοκράτει. Καὶ ἐπαναίρατο τὴν βακτηρίαν. αἴτησε τὸ ἐπανετείνατο πλήξων. Ὥρμησαν ἐγκραγόντες. ἦγουν μετὰ μεγάλης βοῆς ἐπεκελεύσαντες.

τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς τ πραγμάτ, πρός τε τὸν Ἀστύοχον, καὶ τὸν Τισσαφέρνην, Μίνδαρος διάδοχος τ Ἀστυόχου ναυαρχίας ἐκ Λακεδαίμονος ἐπῆλθε, καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ Ἀστύοχος ἀπέπλευσε δὲ καὶ Τισσαφέρνης αὖθ πρεσβυτὴν τ παρ' ἑαυτ Γαυλείτην ὄνομα, κάρα, διάπλωσον, καὶ τὴν ῥήσοντα τ τε Μιλησίων πρὶ τ φρουρίου, καὶ πρὶ αὐτ ἅμα ἀπολογησόμενον, ἵν' ὡς τούς τε Μιλησίους πρβυομένους ἂν καταβοὴ τῇ αὐτοῦ μάλιστα, καὶ τὸν Ἑρμοκράτην μετ' αὐτ, ὃς ἔμελλε τ Τισσαφέρνην ἀποφανῦν, φθείροντα τ Πελοποννησίων τὰ πράγματα μᾶλ Ἀλκιβιάδου, καὶ ἐπ' ἀμφοτερίζοντα. ἦλθε δὲ πρὸς αὐτ ἦν αὖθ ἀεὶ ποτε περὶ τ μισθοῦ τ ἀπορίας, καὶ πελευταῖα, φυγόντος ἐκ Συρακουσῶν τ Ἑρμοκράτους καὶ ἑτέρων ἥκοντ ἂν τὰς ναῦς τ Συρακουσίων ἐς τ μίλητον στρατηγ, Βοταμίδος, καὶ Μύσκωνος, καὶ Δημάρχου, ἐνέκειτο ὁ Τισσαφέρνης φυγάδι ἤδη ὑπὸ τῷ Ἑρμοκράτει. πολλῷ ἐπικαὶ μάλλον κατηγορᾷ ἄλλά τε, καὶ ὡς χρήματα προτελευτήσας ἑαυτ, καὶ οὐ τυχών, τ ἔχθραν οἱ προθείη. ὁ μὲν δὴ Ἀστύοχος, καὶ οἱ Μιλήσιοι, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, ἀπέπλευσαν ἐς τ Λακεδαίμονα. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης, διαβεβήκει ἤδη παρὰ τοῦ Τισσαφέρνους ἐς τὴν Σάμον. καὶ οἱ ἐκ τῆς Δήλου ἀπὸ Ἰώνων τε πεντακοσίων προσβυταί, οὓς τότε ἔπεμψαν παραμυθησόμενοι, καὶ ἀναδιδάξοντας ὡς ἐν τῇ σάμῳ φίλιον οὖν ταί, παρόντος τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ ἐκκλησίας γενομένης, λέγειν ἐπεχείρουν. οἱ δὲ στρατιῶται, ὁ μὲν πρῶτον, οὐκ ἤθελον ἀκούειν, ἀλλ' ἀποκτείνειν ἐβόων ὡς δυνάμενον καταλύοντας. ἔπειτα μέντοι μόλις ἡσυχάσαντες, ἤκουσαν. οἱ δ' ἀπήγγελον, ὡς οὔτε ἂν διαφθορᾶς τῆς πόλεως μεταστάσης γένοιτο, ἀλλ' ἂν σωτηρίας, οὔθ' ἵνα τοῖς πολεμίοις παρασθῶσι. ἐξεῖναι γὰρ ὅτε ἐσέβαλον ἤδη, σφῶν ἀρχόντ τ τὸ πρῶτον, τῶν τε πεντακισχιλίων, ὁπόσοι τῶν ἐν τῷ μέρει μεθέξουσιν, οἵ τε οἰκέται αὐτῶν οὐθὲν βριζόντες, ὥσπερ χαρᾶς διαβάλλων ἀπήγγελε, οὔτε κακὸν ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλ' ἂν πᾶσι σφετέροις αὐτ ἕκαστοι καταχώραν μένουσιν. ἀλλά τε πολλὰ εἰπόντ, οὐδὲν μᾶλλον ἐσήκουον, ἀλλ' ἐχαλέπαινον. καὶ γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον. μάλιστα δὲ ἂν ἦν τὸν πόλεμα μῆκος. καὶ ἐδόκει Ἀλκιβιάδης πρῶτος τότε, καὶ οὐδενὸς ἔλασσον τὴν πόλιν ὠφελῆσαι. ὡρμημένων γὰρ Ἰώνων ἐν Σάμῳ Ἀθηναίων μῆκος ἂν σφᾶς αὐτοὺς, ἐν ᾧ σαφέστατα Ἰωνίαν, καὶ Ἑλλήσποντον τὸν δύθυς ἔχον οἱ πολέμιοι, κωλυτὰς γενέσθαι καὶ ἐν τῷ τότε, ἄλλος μὲν οὐδ' ἂν εἷς ἱκανὸς ἐγένετο καταχεῖν τὸν ὅλχον. ἐκεῖνος δὲ, πὺτ' ἐπὶ πολὺ ἔσωσε, καὶ τοῖς ἰδίᾳ τοῖς πρέσβεσιν ὀργιζόμενοις, λοιδορῶν ἀπέτρεπεν. αὐτὸς δὲ, ἀποκρινάμενος αὐτοῖς, ἀπέπεμπεν, ὅτι τοῖς μὲν πεντακισχιλίοις οὐ κωλύοι ἄρχειν. τοῖς μέντοι πεντακοσίοις, ἐκέλευεν ἀπαλλάσσειν αὐτοῖς, καὶ καθιστάναι τ βουλήν, ὥσπερ καὶ πρότερον τῶν πεντακοσίων. ἧς ἐς δὲ τελευταίαν ξυντέτμηντο, ὥς πᾶς στρατευόμενος μᾶλλον ἔχειν τροφήν, πάνυ ἐπαινῶν. καὶ τἆλλα ἐκέλευεν αὐτέχειν, καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις. πρὸς μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς σωζομένους τῆς πόλεως, πολλὴν ἐλπίδα ἦναι ξυμβῆναι. εἰ δὲ ἀπολεῖ πρότερον σφαλήσεται, καὶ τὸ ἐν Σάμῳ, καὶ ἐκεῖνο, οὐδὲ ὅτῳ διαλλαγήσεταί τις ἔπειτα ἔσεσθαι. παρῆσαν δὲ καὶ ἀργείων πρέσβεις, ἐπαγγελλόμενοι τῷ ἐν τῇ Σάμῳ τ Ἀθηναίων δήμῳ, ὡς πεβοηθεῖν. ὃν Ἀλκιβιάδης ἐπαινέσας αὐτοῖς, καὶ εἰπών, ὅτ' ἂν τις καλῇ παρεῖναι, οὕτως ἀπέπεμπεν. ἀφίκοντο δὲ οἱ Ἀργεῖοι μετ τ παράλων, οἵ τότε τεταχθησαν ἐν τῇ στρατιᾷ διὰ νεὸς ὑπὸ τ πεντακοσίων, περιμένειν δύβοιαν. καὶ ἄγοντες Ἀθηναίων ἐς Λακεδαίμονα ἀπὸ τ πεντακοσίων πέμπουσι πρέσβεις, Λαμπωδίαν, καὶ Ἀριστοφῶντα, καὶ Μελησίαν. οἱ ἐπειδὴ ἐγένοντο μέσοντες κατ' Ἄργος, τοῖς μὲν πρέσβεις ξυλλαβόντες, τ ἀργείοις παρέδοσαν. ὡς τ οὐ χίκιστα καταλυσαντ τ δήμου ὄντας. αὐτοὶ δ', οὐκέτ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀφίκοντο, ἀλλ' ἄγοντες ἐκ τ ἄργους ἐς τ Σάμον τοὺς πρέσβεις, ἀφίκνοῦνται ἡμέραις ἕκτον τριήρει. τοῦ δ' αὐτ θέρους, Τισσαφέρνης κατὰ τοῦ καιρ τ τον, ἐν ᾧ μάλιστα διὰ πτὰ λα, καὶ τ Ἀλκιβιάδου κάθοδον, ἤχθοντο αὐτῷ οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς φανερῶς ἤδη ἀπικίζοντι βουλόμενος ὡς ἐδόκει δὴ ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολὰς, παρεσκεύαζε τὸ πρβύεσθαι ἂν τὰς φοινίσσας ναῦς ἐς Ἀσπένδου. καὶ γὰρ Λίχας ξυμπρβύεσθαι ἐκέλευε. τῇ δὲ στρατιᾷ προστάξειν ἔφη Ταμὼν ἑαυτοῦ ὕπαρχον, ὥστε τροφὴν

Τοιαύτην, διαφορᾶ ὄντων αὐτοῖς. οἷς τε πολοποννησίοις φησὶν ἐν τοιαύτῃ διαφορᾷ πρός τε Τισσαφέρνην, καὶ Ἀστύοχον καθεστώτων.

Δίπλωσον. ἤγουν καὶ τὴν βάρβαρον, καὶ τ ἑλλάδα πλῶσαν ἂν τὰ μήκη.

Καὶ τἆλλα ἐκέλευσεν αὐτέχειν. ἤγουν αὐτὰ σθαι.

Καὶ ἄγοντες Ἀθηναίων. ἄγοντες πρέσβεις, οἵτινες ἀπὸ τ πεντακοσίων ἀπεστάλησαν ἂς Λακεδαίμονα.

Πεμπουὺς πρέσβεις. γράφετ, πέμπουσι πρέσβεις.

Ὡς φανερῶς ἤδη ἀπικίζοντι. ἤγουν πὰ τῶν Ἀθηναίων φρονοῦντι.

Πολλὰ χὴ καίζετ. ἤγουν κατὰ πολλοὺς τρόπους ἐνοχάσμῳ κεῖται.

Οἰμέν, γὴ ἵνα διατρίβει ἀπελθών. λέγουσι δὴ λογόπ.

Ἐκχρηματίσαντο. αὐτὸ πράξετο ἀργύριον. χρήματα λάβοι.

ἐν ὅσῳ παρῆν ἐκεῖσε. ἤγουν ἐς τὴν Ἀσπενδον. Καὶ διέμελλεν. ἤγουν ἐβράδυνεν. Ἀντιπαίλως μᾶλλον. ἤγουν ἰσοπάλως. Ὁ δὲ, χάριν αὖ δή που. ἤτοι χάριν μείζονα παρέχεν ἂν βασιλεύς. ἢ χάριτος μείζονος ἠξιώθη. Ἀνα[καζοιτο προχωρῆ. ὅτι σαφέρνης δὴ τὸ ὑποβραδύεσθαι ὑπὸ τῶν πελοποννησίων. Τὸ στράτευμα διαλλάξαι. δηλονότι. Ἀλλὰ τὸ πεντακισχιλίοις. οὐκ αὐτίκειται τινι τὸ ἀλλὰ, ὡς λέγομεν δ', οὐτοδί, ἀλλὰ τοδί. ἔστι δὲ παρακελευστικόν, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ, Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα. ἢ δὲ διαίρεσις, οἱ πρῶτοι μὲν ὑπῆρχον τῆς ὀλιγαρχίας καὶ μετεῖχον αὐτῆς, ὅσοι ἦσαν ἀληθεῖς, ἀλλ' ὅτι φοβοῦντο τὸν ἐν σάμῳ, καὶ Ἀλκιβιάδην. καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πεντακισχιλίων καθίστασθαι. Πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς. ἤγουν δημοκρατικόν. Παῦσαι γὰρ αὐθημερόν. ἤγουν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἐκ δημοκρατίας ἀρίστης. αὐτὴ δὲ ἐν δημοκρατίᾳ δὲ ἄρχοντός τινος αἱρεθέντος, ἢ πρωτεύοντός τινος, ῥᾳδίως φέρουσιν οἱ μὴ τυχόντες τῆς ὁμοίων. οὐ γὰρ ὁμοίου ἀνδρὸς νομίζουσιν, ἀλλὰ κρείσσονος ἐλασσοῦσθαι. Τῷ τοιούτῳ εἴδει τῆς δημοκρατίας δηλονότι. ἤγουν καταστάσει.

ἐν ὅσῳ αὖ αὐτὸς ἀπῆν, διηγοῦμαι. λέγεται δὲ οὐ κατὰ ταὐτὸ, οὐδὲ ῥᾴδιον ἁδιέξοδον γνώμῃ παρελθεῖν τὴν Ἀσπενδον. καὶ παρελθών, οὐκ ἦγε τὰς ναῦς. ὅτι μὲν γὰρ αἱ φοίνισσαι ναῦς ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιαι καὶ ἑκατὸν μέχρι Ἀσπένδου ἀφίκοντο, σαφὲς ὅτι. διότι δὲ οὐκ ἦλθον, πολλαχῇ εἰκάζεται. οἱ μὲν, γὰρ ἵνα διατρίβῃ ἀπελθών, ὡς καὶ διενοήθη τὰ τῶν πελοποννησίων. τροφὴν γοῦν οὐδὲν βέλτιον, ἀλλὰ καὶ χεῖρον ὁ Ταμῶς, ᾧ προσετάχθη, παρεῖχεν. οἱ δὲ, ἵνα τοὺς φοίνικας προαγαγὼν ἐς τὴν Ἀσπενδον ἐκχρηματίσῃ. ἀφεὶς καὶ ταῦτα, ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι. ἄλλοι δ' ὡς καταβοῆς ἕνεκα τῆς ἐς λακεδαίμονα, τὸ λέγεσθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ ἀλλὰ καὶ σαφῶς οἴχεται τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρωμένας ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι τριβῆς ἕνεκα, καὶ ἀκωχῆς τῶν ἑλληνικῶν, τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν· φθορᾶς μὲν, ἐν ὅσῳ παρῆν ἐκεῖσε, καὶ διέμελλεν. αἰσθόμενος δὲ, ὅπως μηδετέροις προσθέμενος, ἰσχυροτέροις πρῶτον γένηται. ἔπειτ' εἰ ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι, ἔπειτα φανερὸς ἦν που, οὐκ ἐνδοιαστῶς. κομίσας γὰρ αὖ, λακεδαιμονίοις τὴν νίκην κατὰ τὸ εἰκὸς ἔδωκεν. οἵ γε καὶ ἐν τῷ παρόντι πολὺ μᾶλλον, ἢ ὑποδεεστέρως τῷ ναυτικῷ αὐθώρμουν. καταφθορὰ δὲ μάλιστα, καὶ ἦν δῆπου παρῳφασῦν οὐ κομίσας τὰς ναῦς. ἔφη γὰρ αὐτὰς ἐλάσσους ἢ ὅσας ὁ βασιλεὺς ἔπαξε ξυλλεγῆναι ὁδὲ, χάριν αὖ δή που ἐν τούτῳ μείζω ἔπεσχεν, οὐ πολὺ διαλώσας πολλὰ τῆς βασιλέως, τὰ πολλὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας. ἐς δὲ οὖν τὴν Ἀσπενδον, ἡνίκα δὴ γνώμῃ ὁ Τισσαφέρνης ἀφικνεῖται, καὶ τοῖς φοίνιξι ξυγγίγνεται, καὶ οἱ πελοποννήσιοι ἔπεμψαν ὡς αὐτὸν τὰς ναῦς, κελεύσαντος αὐτοῦ, φίλιππον, ἄνδρα λακεδαιμόνιον δύο τριήρεσιν. Ἀλκιβιάδης δὲ, ἔτυχε δὴ καὶ τὸν Τισσαφέρνην ἥκοντα παρὰ τὸν Ἀσπένδου, ἔπεμψε καὶ αὐτὸς, λαβὼν τρισκαίδεκα ναῦς, ὑποχόμενος τοῖς ἐν Σάμῳ ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν. ἢ γὰρ αὐτὸς ἄξειν Ἀθηναίοις τὰς φοινίσσας ναῦς, ἢ πελοποννησίοις γε κωλῦσαι ἐλθεῖν. εἰδὼς ὡς ἐκ πολλοῦ ἐκεῖνος τὴν Τισσαφέρνους γνώμην, ὅτι οὐκ ἄξειν ἔμελλε. καὶ βουλόμενος αὐτὸν τοῖς πελοποννησίοις ἐς τὴν αὐτοῦ, καὶ Ἀθηναίων φιλίαν ὡς μάλιστα διαβαλλειν, ὅπως μᾶλλον δι' αὐτὸ σφισιν αἱ ἀγκάζοιτο προχωρεῖν. καὶ ὁ μὲν, ἄρας, εὐθὺ τῆς Φασηλίδος, καὶ Καύνου, οὗπερ ὤλουν ἐτριήρεις. οἱ δὲ ἐκ τῆς Σάμου ἀπὸ τριήρεσιν τεσσαράκοντα πεμφθέντες πρέσβεις, ἔπεμψαν ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀπήγγελλον τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὡς κελεύει πεπείθειν, καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις, ἐλπίδας τε ὅπη πολλὰς ἔχει, κἀκείνοις τὸ στράτευμα διαλλάξειν, καὶ πελοποννήσων πολιορκεῖσθαι, ἀχθομένους καὶ πρότερον τοῖς πολλοὺς τῶν μετεχόντων τῆς ὀλιγαρχίας, καὶ ἥδεως ἂν ἀπαλλαγέντας ὅπως ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπέρρωσαν. καὶ ξυνίστασαν τὸν δῆμον, καὶ τὰ πράγματα διεμέμφοντο, ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν παλαιστρατηγῶν τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ, καὶ ἐν ἀρχαῖς ὄντων. οἷον Θηραμένην τε τὸν Ἀγνωνος, καὶ Ἀριστοκράτην, τὸν Σικελίου, καὶ ἄλλους, οἳ μετέχον μὲν ἐν πρώτοις τῶν πραγμάτων. φοβούμενοι δὲ ὡς ἔφασαν, τό, τε ἐν τῇ σάμῳ στράτευμα, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην, τούς τε ἐς τὴν λακεδαίμονα πρεσβευομένους ἔπεμπον, μή πως δι' αὐτῶν μᾶλλον κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν. οὐ γὰρ ἀπαλλαγῆναι τῶν ἀγαπᾶς ὀλίγοις ἐλθεῖν, ἀλλὰ τὸ πεντακισχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι χρῆναι ἀποδεικνύναι, καὶ τὴν πολιτείαν ἰσοτίμους καθίστασθαι. ἦν δὲ τοῦτο μὲν, σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς. κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας, οἱ πολλοὶ αὐτῶν τῷ τοιούτῳ προσέκειντο, ἐν ᾧπερ καὶ μάλιστα ὀλιγαρχία ἐκ δημοκρατίας γενομένη, ἀπόλλυται. παῦλα γὰρ αὐθημερὸν ἀξιοῦσιν, οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος ἕξειν. ἐκ δημοκρατίας αὖ ἑστεώς γιγνομένης ῥᾷον τὰ ἀπροσδόκητα, ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλάσσου μόνος τις φέρει. σαφέστατα δ' αὐτοῖς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἰσχυρὰ ὄντα. καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἔσεσθαι. ἢ γὰρ ἐνίκων ἐπὶ σφᾶς ἕκαστος ὑπερβολὴν αὐτὸς πρῶτος προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι. οἱ δὲ τῶν τετρακοσίων, μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιούτῳ εἴδει, καὶ πρόεσθαι τὸν Φρύνιχόν τε, ὃς καὶ στρατηγήσας ἐν τῇ

Ἐν ὅσῳ παρῆν ἐκεῖσε. ἤγουν ἐς τὴν ἄσπενδον. Καὶ διέμελλεν. ἤγουν ἐβράδυνεν. Ἀντιπάλως μᾶλλον. ἤγουν ἰσοπάλως. Ὁ δὲ, χάριν αὖ δή που. ἤτοι χάριν μείζονα παρέχεν ἂν βασιλεύς. ἢ χάριτος μείζονος ἠξιώθη. Ἀνα[καζοιτο προχωρῆ. ὅτι σαφέρνης δὴ τὸ ὑποβραδύεσθαι ὑπὸ τῶν πελοποννησίων. Τὸ στράτευμα διαλλάξαι. δηλονότι. Ἀλλὰ τὸ πεντακισχιλίοις. οὐκ αὐτίκειται τινι τὸ ἀλλὰ, ὡς λέγομεν δ', οὐτοδί, ἀλλὰ τοδί. ἔστι δὲ παρακελευστικόν, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ, Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα. ἢ δὲ διαίρεσις, οἱ πρῶτοι μὲν ὑπῆρχον τῆς ὀλιγαρχίας καὶ μετεῖχον αὐτῆς, ὅσοι ἦσαν ἀληθεῖς, ἀλλ' ὅτι φοβοῦντο τὸν ἐν σάμῳ, καὶ Ἀλκιβιάδην. καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πεντακισχιλίων καθίστασθαι. Πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς. ἤγουν δημοκρατικόν. Παῦσαι γὰρ αὐθημερόν. ἤγουν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἐκ δημοκρατίας ἀρίστης. αὐτὴ δὲ ἐν δημοκρατίᾳ δὲ ἄρχοντός τινος αἱρεθέντος, ἢ πρωτεύοντός τινος, ῥᾳδίως φέρουσιν οἱ μὴ τυχόντες τῆς ὁμοίων. οὐ γὰρ ὁμοίου ἀνδρὸς νομίζουσιν, ἀλλὰ κρείσσονος ἐλασσοῦσθαι. Τῷ τοιούτῳ εἴδει τῆς δημοκρατίας δηλονότι. ἤγουν καταστάσει.

σάμῳ, τῷ Αλκιβιάδῃ πότε δὴ μᾶλλον ἐχώρει, καὶ Αρίσταρχος, αὐτὴ ἐν τοῖς μάλιστα, καὶ ἐκ
πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ, καὶ Ρίσανδρος, καὶ Αντιφῶν, καὶ ἄλλοι οἱ δυνατώτα-
τοι πρότερόν τε, ἐπεὶ τάχιστα κατέστησαν, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ Σάμῳ σφᾶς, ἐς ὃ ἡ
μοκρατίαν ἀπέστη. πρέσβεις τε ἀπέστελλον σφῶν ἐς τὴν Λακεδαίμονα, καὶ τὸ ὀλίγαρ
χίαν προὐθυμοῦντο, καὶ δὴ ἐν τῇ Ηετιωνείᾳ καλουμένῃ τεῖχος ἐποιοῦντο, πολλῷ τε
μᾶλλον ἔτι ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκ τῆς Σάμου πρέσβεις σφῶν ἦλθον, ὁρῶντες τούς τε
πολλοὺς, καὶ σφᾶς αὐτοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι, μεταβαλλομένους, καὶ ἀπέστει-
λαν μὲν Αντιφῶντα, καὶ Φρύνιχον, καὶ ἄλλους δ' ἑκάκατα τάχος, φοβούμενοι καὶ
τὰ αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐκ τῆς Σάμου, ὅπως ἐπείσαντες πᾶσιν πρόθυμον, ὅτις καὶ ὁπωσοῦν αὐτῆς
ἐχόμενος ξυναλλαγήσεται πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. ὡκοδόμουν δὲ ἔτι προθυμότερον,
τὸ ἐν τῇ Ηετιωνείᾳ τεῖχος. ἦν δὲ τὸ τείχους ἡ γνώμη αὕτη, ὡς ἔφη Θηραμένης,
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, οὐχ ἵνα τὸν ἐν Σάμῳ ἦν βίᾳ πειθόμενοι μὴ δέχωνται ἐς τὸν πόλεμον,
ἀλλ' ἵνα τὸν πολεμίους μᾶλλον, ὅταν βούλωνται, καὶ ναυσὶ, καὶ πεζῷ δέχωνται. χείλη
γάρ ὄντα τοῦ πειραιῶς ἡ Ηετιώνεια. καὶ παρ' αὐτὴν δύ' ὁδοὶ πάνυ ἐστίν. ἐπεὶ χίλιοι
οὖν οὕτω, ξὺν τῷ πρότερον πρὸς ἤπειρον ὑπάρχοντι τείχει, ὡς ἐπεκαθεζόμην
ἐς αὐτὸν αὐθρώπων ὀλίγων, ἄρχειν τοῦ πλοῦ, ἐπὶ αὐτὸν γὰρ τὸν πόρον τῷ στόματι
τοῦ λιμένος τὸ νεώριον ὄντος, τὸν ἕτερον τοῦ πόρου ἐπέλυσαν. τὸ μὲν παλαιὸν, δὲ πρὸς ἤπει
ρον, καὶ τὸ καινὸν τὸ ἐντὸς τείχος τὸ χιλιόμηνον πρὸς θάλασσαν. διῳκοδόμησαν δὲ
καὶ φοὰς, ἥπερ ἦν μεγίστη. καὶ ἐγγύς πάνυ τοῦ πόρου δύο ἐχόμενα ἐν τῷ πειραιεῖ. καὶ ἦρ
χον αὐτοὶ αὐτῶν. ἐς ἣν καὶ τὸν σῖτον ἀναγκαῖον πᾶσιν, τὸν ὑπάρχοντά τε, καὶ τὸ
ἐπιτήδειον δέξασθαι. καὶ ἐντεῦθεν προσαιροῦντας πωλεῖν. ταῦτα δὲν ἐκ πλείονος χρό
νου, ὁ Θηραμένης διεβρόει. καὶ ἐπεὶ δὴ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος διεβρόουν πρέσβεις.
οὐδὲν πράξαντες, ἀνεχώρησαν, τοῖς ξύμπασι ξυμβατικὸν, φάσκοντες κινδυ-
νεύσειν δὲ τεῖχος τε τὸ καὶ τὸ πόλιν διαφθεῖραι. ἅμα γὰρ καὶ οὐ τὸ Ρελοποννήσου ἐτύγ
χανον, δυοῖν ἐπικαλουμένων κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν, δύο καὶ πεντήκοντα
ναῦς. ὧν ἦσαν καὶ ἐκ Ταράντος, καὶ ἐκ Λοκρῶν, ἱπποτιδες καὶ ὁπλιτικαὶ πλοῖα ὁρ
μοῦσαι. ἦδη καὶ τῶν λακωνικῶν. καὶ παρασκευαζόμενοι ὡς ἐς τὸν δύπολιν πλοῦν, ἦρ-
χε δὲ αὐτῶν Ηγήσανδρίδας, Ηγησάνδρου πάρταπτας, ἃς ἔφη Θηραμένης, οὐκ δύ-
ναμαι μᾶλλον, ἢ τοῖς τείχεσιν τὴν Ηετιώνειαν προσποιεῖν, καὶ εἰ μή τις ἦδη φυλα
ξεπλεύσειν διαφθερεῖντας, ἦν δὲ πιθανὸν τοιοῦτον ἀπὸ τῆς καταγορίας ἐχόντων καὶ
οὐ πάνυ διαβολὴ μοῦ) τὸν λόγου. ἐκεῖνοι γὰρ μάλιστα μὲν ἐβούλοντο ὀλιγαρχούμε
νοι, ἄρχειν καὶ τοῦ ξυμμάχων. εἰ δὲ μὴ, τάς τε ναῦς καὶ τὰ τείχη ἔχοντες, αὐ-
τονομεῖσθαι, δεδιέναι μὲν οὕτω κατ' ὀλίγους τε καὶ κρύφα μᾶλλον τὰ λεγόμενα ἦν. ἐπεὶ
δὲ ἡ ὁ Φρύνιχος ἥκων ἐκ τῆς ἐς Λακεδαίμονα πρεσβείας, πλείους ὑπ' αὐτοῦ τε
τοῦ πλήθους τινὸς δεξαμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ πλησίον, καὶ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ βουλευ-
τηρίου ἀπελθών, ἀπέθανε παραχρῆμα. καὶ ὁ μὲν κατάξας, διέφυγεν. ὁ δὲ ξυνερ-
γὸς ἀργεῖος ἀνὴρ ὡπλισμένος λιφθεὶς, καὶ βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν πεντακοσίων, οὐδενὸς
ὀνόματος κελεύσαντος, ἁπλῶς οὐδὲ ἄλλο τι, ἢ ὅτι δεῖ πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐς
τὸ πλῆθος ἄρχοντας, καὶ ἄλλοσε καὶ οἰκίας ξυγκόπτας. τότε δὴ οὐδενὸς γεγενημένου
ἀπ' αὐτοῦ νεωτέρου, καὶ ὁ Θηραμένης ἦδη θρασύτερον, καὶ ὁ Αριστοκράτης, καὶ ὅσοι
ἄλλοι τῶν πεντακοσίων αὐτῶν, καὶ τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες, ἤεσαν ἤδη τὰ πράγ-
ματα. ἅμα γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς λακεδαιμονίας αὐτῶν ἦδη πεπαυμένων, καὶ
ὁρμισάμενοι ἐς τὸ Εὐβοϊκὸν πέλαγος, τὴν Αἴγιναν καταδεδραμήκεσαν. καὶ οὐκ ἔφη ὁ Θη

τὰ πάσχειν. Αὐτὴ δὲ ἐν τῷ
μάλιστα. τοῖς ἰσχυρο-
τάτοις. Καὶ τὰ αὐτῶν,
καὶ τὰ ἐκ τῆς σάμου.
ἤγουν ἀναβήναι. Οπως
σοῦν αὐτοκλῆς· ὅς τις
πρόπρος. πυτέσθην, ὥστε
νιοῦν αὐτοκῶς πρόπαν.
Ην δὲ τὸ τείχους ἡ γνώ-
μη. ἤγουν ὁ σκοπὸς
τῆς αὐτοικοδομίας τὸ
τείχους. Ως πανθεξο-
μένους ὥστε τοῖς αὐ-
τόθι φυλάττουσι, τὸ
ἐπὶ σάμου κρατεῖν. Καὶ
ἐγγύτατα πύπου. τοῦ
αὐτοικοδομημένου δὲ λ
λογότι. Τὸν ὑπάρχον
τά τε τὸ ἐν τῇ πόλ-
Καὶ τὸν σῖτον πέντε.
τὸν ἔξωθεν ἐρχόμεν).
Ἐξαιρεῖσθαι. ἐκβάλ-
λειν. Οθηραμένης δὲ ἐ
θρόει. θρουῦ ἐπὶ οἱ δὲ
τῆς βοῆς. ἤγουν ἐφή-
μιζεν. Ανεχώρησαν
τοῖς ξύμπασιν. οὐκ
ἰσχυσαν γὰρ πᾶσι λα
κεδαιμονίοις συμβῆ
ναι, ἀλλὰ πίστιν αὐτῶν.
Επικαλουμένων. ἐπὶ
φελκομένων. Επὶ τὸ
λακωνικῆς. καθυπο
βαπίν. τὸ συμπλέ
ον τῷ, δύο καὶ πεσσα-
ράκοντα νῆες. Καὶ ἡ
μήτις ἦδη φυλάξεσ.
ἤγουν φυλακὴν ἔξει.
Ην δὲ ἐπὶ τοιοῦτον.
ἦν δὲ καὶ τῷ ὄντι ἀλη-
θὲς, τὸ φοβεῖσθαι τὸ
πλῆθος ἐνεμένην, καὶ
τὸ πανόντας ἔχοντας
τὴν ὀλιγαρχίαν. ἐφο
βοῦντο γὰρ μὴ οἱ λα
κεδαιμόνιοι ἕλωσι δὲ
τεῖχος. καὶ οὐ μόνον
φοβοῦντο τοῦτο ἐλέγε
το, καὶ διεβάλλετο.

οἱ γὰρ ὀλιγαρκοὶ μάλιστα μὲν ἐβούλοντο ὄντες ὀλιγαρχίαν, ἄρχειν καὶ τοῦ συμμάχου. εἰ δὲ τὸ μὴ δύναντο
αὐτονομεῖσθαί γε, ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἔχοντες τὰ τείχη, καὶ τὰς ναῦς. εἰ δὲ καὶ τούτου διαμάρτοιεν, μὴ ὑπό γε δὴ
μοκρατίας αὖθις γενομένης, αὐτοὶ διαφθαρῆναι. δὴ μου γὰρ νῦν τὴν δημοκρατίαν λέγει. Αὐτονομεῖσθαι αὖ.
τοῖς ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. Ο δὲ ξυνεργὸς ἀργεῖος. συναίτιος. Ἀπὸ αὐτοῦ νεωτέρου. ἤγουν μετὰ τὸν φό-
νον τοῦ φρυνίχου. Καὶ τὸν ἔξωθεν. τὸν πεντακοσίων δὴ λογότι.

κεν τὴν ἐσιοῦσαν ὑπὸκλκήν ἔχων· ἡ γὰρ ὀπὴ μὴ βουλόμενος · πεμπτὸν ὀπτὸν ἐβουλόντο ἀπολαβεῖν ἢ ἐπὶ τὸν ἐκεῖνον, ὃν ἐπὶ τὸν ἐκεῖνον, ὃν ἐπὶ τὸν ἐκεῖνον, ὃν

πεσσαράκοντα νῆες, καὶ ὁ Ηγησανδρίδας, ἀπὸ τ Μεγάρων τὴν Σαλαμῖνα παρα-
πλεῖ· καὶ πᾶς τις τ ὁπλιτ αὐτὸ τ τὸ ἐνόμιζεν ἦ, τὸ παλαιὸν λεγόμενον ὑπὸ Θηρα-
μένους, καὶ τ μετ' αὐτοῦ, ὡς ἐς τὸ τεῖχισμα εἶπεσον αἱ νῆες, καὶ χρησίμως ἐδόκει
κατεσκευάσθαι. ὁ δὲ Ηγησανδρίδας, τάχα μέν πᾳ ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου περί
τε τὴν Εὐρίδαυρον, καὶ ταῦτ' ἀπεστρέφετο. εἰκὸς δὲ αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν παρόν-
τα τασιασμὸν τ Αθηναίων, δι' ἐλπίδος· ὡς καὶ ἐς δέον παραγένοιτο, ταῦτ' ἂν ἐ-
χειν. οἱ δ' αὖ Αθηναῖοι, ὡς ἠγγέλθη αὐτοῖς, διὰ τάχους ἐς τὸν πειραιᾶ πανδη-
μεὶ ἐχώρουν, ὡς τ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ ἀπὸ τ τοῦ πολεμίων οὐχ ἑκάς, ἀλλὰ
πρὸς τῷ λιμένι ὄντος· καὶ οἱ μέν, ἐς τὰς παρούσας ναῦς ἐσέβαινον, οἱ δέ, ἄλλας κα
θεῖλκον. οἱ δὲ πύργοι, αὖθι τὰ τείχη καὶ τὸ στόμα τ λιμένος παρεβοήθουν. αἱ δὲ τ Πε-
λοποννησίων νῆες παραπλεύσασαι, καὶ περιβαλοῦσαι Σούνιον, ὁρμίζονται μεταξὺ
Θορίκου τε, καὶ Ῥαμνείων. ὕστερον δὲ ἀφικνοῦνται ἐς Ωρωπόν· Αθηναῖοι δὲ κατὰ τά-
χος καὶ ἀζυγκρότητοι τῇ πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρήσασθαι, οἷα πόλεώς
τε σαθαζούσης, καὶ τ μεγίστου βουλόμενοι ἐν τάχει βοηθῆσαι, Εὐβοίας γὰρ αὐτ
ἀπεκλήσμενης τ ἀπ' ἠπείρου, παντάπασιν, πέμπουσι Θυμοχάρην τριήρει, καὶ ναῦς
ἐς Ερετρίαν. ὧν ἀφικομένων ξὺν τῇ πρότερον ἐν Εὐβοίᾳ οὔσῃ, ἑξήκοντα ἐγένοντο· καὶ
βοηθοῦντες ναυμαχεῖν ἠναγκάζοντο. ὁ γὰρ Ηγησανδρίδας, ἀρτιπλεύσας
μος, ἐκ τ Ωρωποῦ ἀνήγαγε τὰς ναῦς, διέχει δὲ μάλιστα ἡ Ωρωπὸς τῆς τοῦ
Ερετριέων πόλεως, θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σταδίοις· ὡς δὲ ἐπέπλει, βοηθοῦς ἐ-
πληροῦντο καὶ οἱ Αθηναῖοι τὰς ναῦς, οἰόμενοι σφίσι παρὰ ταῖς ναυσὶ τὸ στρατιώτας
ἦ. οἱ δ', ἔτυχον οὐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἔτι πεπομένοι, οὐδὲν γὰρ ἐκωλύετο ἀπὸ
προνοίας τ Ερετριέων, ἀλλὰ ἐκ τ ἐπ' ἔχατα τοῦ ἄστεος οἰκιῶν, ὅπως σχολῇ πημή-
νουμένων, φθάσειαν οἱ πολέμιοι προσπεσόντες, καὶ ἐξαναγκάσειαν τοὺς Αθη-
ναίους οὕτως, ὅπως τύχοιεν ἀναίτεσθαι. σημεῖον δὲ αὐτοῖς ἐς τὸν Ωρωπὸν ἐκ τ
Ερετρίας, ὁπότε χρὴ ἅλασθαι ἐλθεῖν, δὴ τοιαύτην δή τι παρασκευὴν οἱ Αθηναῖοι ἀνα
γόμενοι, καὶ ναυμαχήσαντες ὑπὲρ τ λιμένος τ Ερετριέων, ὀλίγον μέν πω χρό
νον, ὅμως καὶ ἀντέσχον. ἔπειτα ἐς φυγὴν τράπονται, καταδιώκονται ἐς τὴν γῆν.
καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ερετριέων ὡς φιλίαν καταφύγουσι,
κακῶς πάντα ἔπραξαν, φονευόμενοι ὑπ' αὐτῶν. οἱ δὲ, ἐς τὸ ἔσω τεῖχισμα τὸ
ἐν τῇ Ερετρίᾳ, ὃ εἶχον αὐτοὶ, περιγίγνονται, καὶ ὅσοι ἐς Χαλκίδα ἀφικνοῦνται
τ νεῶν. λαβόντες δὲ οἱ Πελοποννήσιοι δύο καὶ εἴκοσι ναῦς τ Αθηναίων, καὶ ἄνδρας,
τοὺς μέν, ἀποκτείναντες, τοὺς δέ, ζωγρήσαντες προσαπέστησαν. καὶ οὐ πολλῷ
ὕστερον, Εὐβοιάρχας τε ἅπασαν ἀποστήσαντες, πλὴν Ωρεοῦ. ταύτην δ' αὐτοὶ Αθηναῖοι
εἶχον, καὶ τἄλλα τὰ περὶ αὐτὴν καθίστασαν. τοῖς δὲ Αθηναίοις, ὡς ἦλθε τὰ τ τ Εὐ-
βοίαν γεγενημένα, ἔκπληξις μεγίστη δὴ τῆς πρὶν παρέστη. οὔτε γὰρ ἡ ἐν τῇ Σικε
λίᾳ ξυμφορὰ, καίπερ μεγάλη πρότερον δόξασα εἶναι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν πω οὕτως
ἐφόβησεν. ὅ τε γὰρ στρατόπεδον τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, ἄλλων τε νεῶν
οὐκ ὀλίγων, οὐδὲ τῆς ἐσβησομένης, αὐτῆς τε στασιαζόντων, καὶ ἀδήλου ὄντος πότε
σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσι, τοσαύτην ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ᾗ ναῦς τε, καὶ ὁ με-
γιστον, δύβοιαν ἀπωλωλεκέσαν, ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς ἀπίκης ὠφελοῦντο, πᾶς οὐκ
ἄκοτος ἦθύμουν· μάλιστα δ' αὐτοῖς καὶ διεγγυτάτω ἐθορύβει, ἢ οἱ πολέμιοι πολ
λὰ μὲν ἐσουσι, γενικηκότες δύβυς σφῶν αὐτῶν τὸν πᾶσαν ἔρημον ὄντα νεῶν, πλεῖν· καὶ ὅσον
οὐκ ἤδη ἐνόμιζον αὐτὸ παρεῖναι, ὅπερ καὶ οἱ πολεμιώτεροι ἦσαν· ῥᾳδίως αὖ ἐπείθη-
σαν· καὶ διέγνωσαν αὖ ἔτι μᾶλλον τὴν πόλιν, ἢ ἐπολιόρκουν μᾶλλον τε καὶ πᾶς ἀπὸ
Ιωνίας ναῦς ἠνάγκασαν αὖ, καίπερ πολεμίας οὔσας τῇ ὀλιγαρχίᾳ, τοῖς σφετέ-
ροις οἰκείοις, καὶ τῇ ξυμπάσῃ πόλει βοηθῆσαι· καὶ ἐν τούτῳ Ελλήσποντός τε αὖ
ἦν αὐτοῖς, καὶ Ιωνία, καὶ αἱ νῆσοι, καὶ τὰ μέχρι Εὐβοίας, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἡ Αθηναίων
ἀρχὴ πᾶσα. ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ λακεδαιμόνιοι Αθηναίοις πάντων δὴ ξυμ-
φορώτατοι πρὸς πολεμῆσαι ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. διάφορον γὰρ
πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν, ὀξεῖς, οἱ δέ, βραδεῖς· καὶ οἱ μὲν, ἄκοντες χρηται, οἱ δὲ,
συνέδραμον· ὠμο-
νόησαν. Ἀπὸ ξυγκει-
μένου λόγου. ἢ τοι προ
δοσίας. Διϊππίδος.
ἀπὸ μόνου δ' ἀπὸ λόγου πω.
Ταῦτ' ἂν ἐχειν. Ἢ ἀπὸ τ
πολεμίων. πολιορκέ-
ον γὰρ ἢ σύγκεισθον.
Καὶ πολιβαλοῦσαι.
ἤγουν πολικυκλώσα
σαι. Καὶ ἀζυγκροτή
τοις. ἤγουν ἐτοίμοις
ναυσίν. Ἀπεκκλει-
σμένης. οὐκ ἄσαφο-
μόνου δ' ἀπὸ γόνου πά
τὰ θάλασσαν τ ἄπω
τὴν εἴων. Θαλάσσης
μέτρον. ἤτοι οἱ ἑξή-
κοντα στάδιοι πα
τες, θαλαττεύσιμον.
Ἐπιπλέοντες. αὐτὴ
τ λαμβάνοντες. Ἀπὸ
προνοίας τ Ἐρετριέ-
ων. αὐτὴ τ ἀπὸ γνώ-
μης, καὶ παρασκευῆς.
Οπως σχολῇ πημου-
μένων. ἤγουν βραδέ-
ως πημουμένων τῶν
νεῶν. Περιγίγνονται.
πολυσωζον. Τὰ δὲ τ
δύβοιαν γεγενημένα.
ἦσαν δ' μίνυμα τ ἐν
τῇ δύβοίᾳ γενομένων.
Καὶ διεγγυτάτω ἐ-
θορύβει. ἤγουν ἐγγυ-
τάτω δὲ τ πολεμί
ων. καὶ διέγνωσαν. ἤγουν
αὖ, ἃς φασιν ἐνέβαλ
Καὶ ἐν τούτῳ ἑλλή-
σποντός τε αὖ ἦν αὐ
τοῖς. λείπω δὲ ὑπὸ λα
κεδαιμονίοις. Αλ-
λως τε καὶ ναυκτῇ·
ἀρχῇ. ἄλλως τε καὶ πά
σῃ πόλει βοηθῆσαι. καὶ ἐν τούτῳ Ελλήσποντός τε αὖ
ἦν αὐτοῖς, καὶ Ιωνία, καὶ αἱ νῆσοι, καὶ τὰ μέχρι Εὐβοίας, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἡ Αθηναίων
ἀρχὴ πᾶσα. ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ λακεδαιμόνιοι Αθηναίοις πάντων δὴ ξυμ-
φορώτατοι πρὸς πολεμῆσαι ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. διάφορον γὰρ
πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν, ὀξεῖς, οἱ δέ, βραδεῖς· καὶ οἱ μὲν, ἄκοντες χρηται, οἱ δέ,
βαρυθυμοῦντες πρὸς τὰ ἐπιτήδεια, ἀπρόθυμοι· καὶ οἱ μὲν, ἀπὸ τ παρόντος ἀεὶ ἐλάσσω
ἐλπίζοντες, ἐπὶ πλέον ἐθαρσύνοντο· καὶ οἱ μὲν, ἐπὶ τ ἐλπίδος ἀεὶ μείζονος ἐσπουδά-
ζοντες, ἐπὶ πολὺ ἐνδεεῖς ἦσαν τ ἐλπιζομένων· καὶ οἱ μὲν, ἐπὶ τ ἐλπίδος ἀεὶ μείζονος ἐσπουδά-
ζοντες, ἐπὶ πολὺ ἐνδεεῖς ἦσαν τ ἐλπιζομένων· καὶ οἱ μὲν, ἐπὶ τ ἐλπίδος ἀεὶ μείζονος ἐσπουδά-
ζοντες, ἐπὶ πολὺ ἐνδεεῖς ἦσαν τ ἐλπιζομένων· καὶ οἱ μὲν, ἐπὶ τ ἐλπίδος ἀεὶ μείζονος ἐσπουδά-
ζοντες, ἐπὶ πολὺ ἐνδεεῖς ἦσαν τ ἐλπιζομένων· καὶ οἱ μὲν, ἐπὶ τ ἐλπίδος ἀεὶ μείζονος ἐσπουδά-

βολογησάμενος ὁ Ἀ-
ρίσταρχος, προδίδω-
σι τὸ οἰνόμη. Τῶν ὑπο-
πεσαφένους. τοῦ κε-
λευσθέντ ὁ Ἰλαδῆ
ὑπὸ πισσαφέρνους,
ὅτε αὐτὸς εἰς ἀπορ-
δον ἀφίκει, τὰς λοι-
πὰς πόλεις τῆς ἐαυ-
τοῦ ἀρχῆς ἀποστῆσαι
τ Ἀθηναίων. Ἐπι πό-
λεις τῆς ἑαυτοῦ ἀρ-
χῆς. τὰς ἐν τῇ ἑαυτ
ὁ Ἰλαδῆ ὁπόσ-
ας ἐπέπλευν ὑπὸ Ἀθηναί-
οις, προθύμως μὲν ὁ
Φαρναβάζος ἀποστῆ-
σαι αὐτ, ὡς καὶ ὁπόσ-
ας φέρνης τὰς ἐν τῇ
ἑαυτ ἀρχῇ. ἤλπιζε
γὰρ ὁ Φαρναβάζος τοῦ
του γενομένου, πλέον
τι αὐτὸς κτήσειν. Τὶ
μέρος κατέδραμον.
ἤλπισαν. Καὶ
νομίσας αὐτόν. ἤλπι
μαθών. Ὡς ἂν πλείων
χρόνος γίγνητ. ἤλπι
τ ἐν τῇ Χίῳ διατρι-
βῆς τ Μίνδ ἄρου. Ἀφ
ὧν τῷ στρατεύματι
παρεσκευάζοντο.
ἀφ ὧν Ἰλαδῆ νεῖ
στρατιώτας παραλα
βόντες παρεσκευά-
ζοντο.

ἄπολμοι. ἄλλως τε καὶ ναυτικῇ ἀρχῇ πλεῖστα ὠφέλουν. ἐδ ἤδ ἀλ δὲ οἱ Συρακούσιοι,
μάλιστα γὰρ ὁμοιότροποι γενόμενοι, ἄριστα καὶ προσεπολέμησαν. ἐπὶ δ ἐν τοῖς πρ
γελμένοις, οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς πεἰκοσιν ὅμως ἐπλήρουν, καὶ ἐκκλησίαν συνέλεγον, μί-
αν μὲν δύο τὸ πρῶτον ἐς τὴν Ῥύκνα καλουμένην, οὐ πρὸς καὶ ἄλλο πειώθεσαν,
ἐν ᾗ πρὸς καὶ τὸ τετρακοσίους καταστήσαντες, τοῖς πεντακισχιλίοις ἐψηφίσαντο
τὰ πράγματα παραδοῦναι. ᾗ δι αὐτῶν, ὁπόσοι ὅπλα παρέχονται, καὶ μισθὸν
μηδ ἕνα φέρειν μηδ ἐπ ἀρχῇ. ἢ δ μὴ, ἐπαράτον ἐποιήσαντο. ἐγίγνοντο δὲ καὶ ἄλ
λαι ὕστερον πυκναὶ ἐκλησίαι, ἀφ ὧν καὶ νομοθέτας, καὶ τἆλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν
πολιτείαν. καὶ οὐ κάκιστα δὴ τὸν πρῶτον χρόνον ἐπί γε ὁμοῦ Ἀθηναῖοι φαίνονται δι
πολιτεύσαντες, μετρία γὰρ ἥπτες τοῖς ὀλίγοις, καὶ τὸ πολλοὺς ξύγκρασις ἐγένετο.
καὶ ἐκ πονηρῶν τ πραγμάτ γενομένων, τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν. ἐψη-
φίσαντο δὲ καὶ Ἀλκιβιάδην, καὶ ἄλλους μετ αὐτοῦ κατελθεῖν. καὶ παρά τε ἐκεῖνον,
καὶ παρὰ δ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον πέμψαντες, διεκελεύοντο αὐθάδεσθαι τῇ
πράγματ. ἐν δὲ τῇ μεταβολῇ ταύτῃ, δύο οἱ μὲν πρῶτοι τὸν Πείσανδρον, καὶ Ἀλε-
ξικλέα, καὶ ὅσοι ἦσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα ὑπεξέρχοντας ἐς τὴν Δεκέλειαν.
Ἀρίσταρχος δὲ αὐτοῦ μόνος, ἔτυχε γὰρ καὶ στρατηγῶν, λαβὼν καταλόχους τοξό-
τας πλείους τοῖς βαρβαρωτάτοις, ἐχώρει πρὸς τὴν Οἰνόην. ἦν δὲ Ἀθηναίων ἐν μεθο-
ρίοις τῆς Βοιωτίας τεῖχος. ἐπολιόρκουν δ αὐτὸ διὰ ξυμφορᾶς σφίσιν ἐκ τ Οἰνόη-
ης γιγνομένην, ἀπὸ ῥωγὴν ἐκ Δεκελείας αἰεὶ χωρούντ διαφθορᾶς οἱ Κορίνθιοι ἐθε-
λοντὴν ὃν προσκαλέσαντες τοὺς Βοιωτούς. κοινολογησάμενος δὴν αὐτοῖς ὁ Ἀρίστα-
χος, ἅπαντα τοῖς ἐν τῇ Οἰνόῃ, λέγων ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει τἆλλα ξυμβεβήκα
σι λακεδαιμονίοις, κἀκεῖνος δὲ Βοιωτοῖς τὸ χωρίον παραδοῦναι. ἐπὶ τούτοις
γὰρ ξυμβιβάσθαι. οἱ δέ, πιστεύσαντες ὡς ἀληθῆ στρατηγῷ, καὶ οὐκ εἰδότες οὐδὲν
διὰ τὸ πολιορκεῖσθαι, ὑπέσπονδοι ἐξέρχονται. τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ, Οἰνόην τε λη
φθεῖσαν, Βοιωτοὶ κατέλαβον καὶ ἐν τοῖς Ἀθήναις ὀλιγαρχία, καὶ στάσις, ἐπαύσα
το. ὑπὸ δὲ τὸ αὐτὸ χρόνος τ θέρους τούτου, καὶ ἐν τῇ Μιλήτῳ Πελοποννήσιοι, ὡς
προφὴν τε οὐδεὶς εἰδίδου τ ὑπὸ Τισσαφέρνους τότε, ὅτι ἐπὶ τὴν Ασπενδον παρ-
ῃήθ, προσαχθέντων, καὶ αἱ φοινισσαὶ νῆες οὐδὲ ὁ Τισσαφέρνης πω ἦκων, ὅτε φίλιπ-
πος ὁ ξυμπεφθεὶς αὐτῷ, ἐπεστάλκει Μινδάρῳ ὑφ ᾧ ναυάρχῳ, καὶ ἄλλος Ἱππεκρά-
της ἀπέρασπάρτης, καὶ ὧν ἐν Φασήλιδι, ὅπου τε αἱ νῆες παρεσοιντο, πάντα τε
ἀδικοῖντο ὑπὸ Τισσαφέρνους Φαρναβάζος τε ἐπεκαλεῖτο αὐτοὺς, καὶ ἦν προθύ-
μος κομίσας τὰς ναῦς, καὶ αὐτὸς τὰς λοιπὰς ἐπὶ πλέῃς τῆς ἑαυτ ἀρχῆς ἀποστῆσαι
τ Ἀθηναίων, ὡς καὶ ὁ Τισσαφέρνης, ἐλπίζων πλέον τι αὐτὸς ἔσεσθαι αὐτ. οὕτω δὴ ὁ
Μίνδαρος πολλῷ κόσμῳ καὶ ἀπὸ παρασκευῆς ἀφιδίου, ὅπως λάβοι τοὺς ἐν
Σάμῳ, ἄρας ἀπὸ τῆς Μιλήτου ναυσὶ τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα, ἐπλ ἐπὶ τ Ελλήσπο
του. πρότερον δ ἐν Ἐφέσῳ αὐτῷ θέρει πρῶτ, ἑκκαίδεκα ἐς αὐτ νῆες ἐπεπλήρωσαν, καὶ τ
Χερρονήσου τὸ μέρος κατέδραμον. χειμασθεὶς δ ἀνέμῳ, καὶ ἀναγκασθεὶς, κα-
τῆρε ἐς τὴν Ικαρον. καὶ μείνας ἐν αὐτῇ ὑπὸ ἀηδίας πέντε, καὶ ἑξ ἡμέρας, ἀφικνεῖτο ἐς τ Χίον. ὁ δ Θρασύλλος,
ἐκ τῆς Σάμου, ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν ἐκ τῆς Μιλήτου ἀπορμήσαντα, ἐπλ ἐπ αὐτὸς ναυσὶ πέντε, καὶ πεντήκον-
τα, ἐπὶ Ἡρόμενος μὴ φθάσειε πρὸν Ελλήσποντον ἐλθὼν σῶσαι. αἰσθόμενος δὲ ὅτι ἐν τῇ Χίῳ εἴη καὶ νομίσας αὐτὸν
καθέξειν αὐτοῦ, σκοπὸς μὲν κατέστησατο καὶ ἐν τῇ Λέσβῳ, καὶ ἐν τῇ αὐπερασ ἠπείρῳ, ἵ ἄρα πρὸς κινοῖντο αἱ
νῆες, ὅπως μὴ λάθοιεν. αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Μήθυμναν παραπλεύσας, ἀλφιτά, τε καὶ τἆλλα ἐπιτήδεια παρα-
σκευάζειν ἐκέλευσεν, ὡς ἂν πλείων χρόνος γίγνητ, ἐκ τῆς Λέσβου πὶ ἐπὶ πλοίοις τῇ Χίῳ προσπόμενος. ἅμα
δ, Ἐρεσός γὰρ τ Λέσβ ἀφεστήκει, ἐβούλετο ἐπ αὐτ πλεύσας, ἵ δύναιτο, ἑλεῖν. Μηθυμναίων γὰρ οὐχ οἱ αὐτο
ματώτατοι φυγάδες διακομίσαντες ἐκ τῆς Κύμης προσεταιρισούς ὁπλίτας ὡς πεντήκοντα, καὶ τ ἐκ τῆς
ἠπείρου μισθοφόμοι ξύμπασιν ὡς τριακοσίοις, Ἀναξάρχου βιβαίου καπὶ δ ξυγγενὲς ἡγουμένου προ-
σέβαλον πρώτῃ Μηθύμνῃ, καὶ ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ πὸ ἐκ τῆς Μιτυλήνης Ἀθηναίων φρουρούς
προελθόντας, αὖθις ἔξω μαχὴ ἀποφθέντες, καὶ διὰ τοῦ ὄρους κομισθέντες, ἀφιστᾶσι τ Ερεσόν. πολύσας οὖν
ὁ Θρασύλλος ἐπ αὐτὴν ναυσὶ διενοεῖτο πιπροσβολὴν ποιεῖσθαι. προαφιγμένος δὲ, αὐτόσε ἦν καὶ Θρασύβου-
λος πέντε ναυσὶν ἐκ τῆς Σάμου, ὅπερ ἠγγέλθη αὐτοῖς ἥ τῇ φυγάδων αὐτὴν διάβασις. ὑστερήσας δὲ, ἐπὶ τὴν
Ερεσὸν ἐλθὼν, ἐφώρμει. προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ελλησπόντου πυῶν δύο νῆες ἐπ οἴκου ἀναχομιζόμεναι.
καὶ Μηθυμναῖαι. καὶ αἱ πᾶσαι νῆες παρῆσαν ἑβδομήκοντα, ἀφ ὧν τῷ στρατεύματι παρε-
σκευάζοντο, ὡς καπὶ κράτος μαχούμενοι τε, καὶ πανπὶ πρόσω, ἢν δύνωνται, αἱρήσοντες τὴν Ερεσόν. ὁ δὲ
Μίνδαρος ἐν πύτῳ, καὶ αἱ ἐκ τῆς Χίου τῇ Πελοποννησίων νῆες, ἐπὶ πισάμενοι δύο καὶ εἴκοσιν ἡμέρας, καὶ λαβόντες

παρὰ τὴν χίων τρεῖς πεντήκοντας ἑκάστης χίας, τὴν τρίτην διαπλέοντα ἀπὸ
ρουσιν ἐκ τῆς χίου πελάγιοι, ἵνα μὴ περιτύχωσι ταῖς ἐν τῇ Ερεσῷ ναυσὶν, ἀλ
λὰ ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λέσβον ἔχοντες, ἔπλεον διὰ τὴν ἤπειρον. καὶ προσβαλόντες
τῆς Φωκαΐδος ἐς τὸν ἐν Κραπεριοῖς λιμένα, καὶ ἀριστοποιησάμενοι, παραπλέ
σαντες τὴν Κύμαναν, δειπνοποιοῦνται ἐν Αργιννούσαις τῆς ἠπείρου, ἐν τῷ ἀπέ
ναντι τῆς Μιτυλήνης. ἐντεῦθεν δὲ ἔτι πολλῆς νυκτὸς παραπλεύσαντες, καὶ
ἀφικόμενοι τῆς ἠπείρου ἐς Αρμαποῦντα, καταντικρὺ Μινδάρου, Αριστοποιησά
μενοι, διαπλέων παραπλεύσαντες Λέκτον, καὶ Λάρισσαν, καὶ Αμαξιτὸν, καὶ τὰ
ταύτῃ χωρία, ἀφικνοῦνται ἐς ροῖτον ἤδη τοῦ Ελλησπόντου πρωΐτερον μέσων
νυκτῶν. ἔστι δ' αὐτῶν καὶ ἐς Σίγειον κατῆραι, καὶ ἄλλοσε τὰ ταύτῃ χωρίων. οἱ δὲ
Αθηναῖοι ἐν τῇ Σιγείῳ δυοῖν δέουσαι εἴκοσι ναυσὶν οὖσι, ὡς αὐτοῖς οἵ τε φρουροὶ ἐσήμηνον, καὶ ἠσθάνοντο τὰ πυρὰ ἐξαίφνης πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ φανέντα,
ἔγνωσαν ὅπερ ἀπέβαινεν οἱ Πελοποννήσιοι. καὶ τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτὸς ὡς
εἶχον τάχους ὑπερίζαντες τῇ χερρονήσῳ, παρέπλεον ἐπὶ Ελαιοῦντος, βουλόμε
νοι ἐκπλῦσαι ἐς τὴν δύρυχωρίαν τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. καὶ τὰς μὲν ἐν Αβύδῳ ἑκ
καίδεκα ναῦς ἔλαβον, προειρημένης φυλακῆς τῷ φιλίῳ ἐπιπλῷ, ὅπως αὐτῶν ἀπα
κῶς ἔξουσιν. ἣν ἐκπλέωσι. τὰς δὲ μετὰ τοῦ Μινδάρου ἅμα τῇ ἕῳ καταδύοντες, τὴν
δίωξιν δύβις ποιούμενοι, οὐ φθάνουσι πᾶσαι, ἀλλ' αἱ μὲν πλείους, ἐπὶ τὴν ἤπείρου καὶ
Λέμνου διέφυγον. τέσσαρες δὲ τῶν νεῶν αὐτῶν πλέουσαι, καταλαμβάνονται
παρὰ τὸν Ελαιοῦντα. καὶ μίαν μὲν ἐπεκέλασαν κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς Πρωτεσιλάου, αὐ
τοῖς ἀνδράσι λαμβάνουσι. δύο δὲ ἑτέρας, αὐτῶν τῶν ἀνδρῶν. τὴν δὲ μίαν, πρὸς τῇ Ιμ
βρῳ κενὴν καταλαμβάνουσι. μετὰ δὲ τοῦτο, ταῖς πρὸς Αβύδου ξυμμιγείσαις, καὶ ταῖς
ἄλλαις ξυμπάσαις ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα πολιορκήσαντες Ελαιοῦντα τὴν αὐτὴν ἡ
μέραν, ὡς οὐ προσεχώρει, ἀπέπλευσαν ἐς Αβυδον. οἱ δὲ Αθηναῖοι φυλακὴν ἐντὸς τοῦ
στόματος, καὶ οὐκ αὐτοῖς μόνοις σφᾶς λαθεῖν τὴν παράπλουν τῶν πολεμίων νεῶν, ἀλλὰ καὶ
πᾶσι χίαις τὰ χρήματα ἐπιφορτισάμενοι, ὡς ἤσθοντο δύβις, ἀπολιπόντες τὴν Ερεσὸν, κατατά
χος ἐβοήθουν ἐς τὸ Ελλήσποντον. καὶ δύο τε ναῦς ἔλαβον Πελοποννησίων αἱροῦσιν, αἵ
περ ἦσαν πελάγιοι τὸ τέως ἀσύλητον ἐν τῇ διώξει ἀπαράσαι, πλέουσαν αὐτοῖς. καὶ
ἡμέρᾳ ὑστέρῳ ἀφικόμενοι, ὁρμίζονται ἐς τὸν Ελαιοῦντα, καὶ τὰς ἐκ τῆς Ιμβρου, ὅσαι
κατέφυγον, κομίζονται, καὶ ἐς τὴν ναυμαχίαν πέντε ἡμέρας παρεσκευάζοντο. με
τὰ δὲ ταῦτα, ἐναυμαχοῦν τρόπῳ τοιῷδε. οἱ Αθηναῖοι παρέπλεον ἐπὶ κέρως, παρὰ
μοι παρ' αὐτὴν τὴν γῆν, ἀπὸ τῆς Σιγείου. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἀνθωρμισμένοι ἐκ τοῦ Αβύ
δου, ἀντανῆγον καὶ αὐτοί. καὶ ὡς ἔγνωσαν ναυμαχήσαντες, παρέτεινον τὸ κέ
ρας, οἱ μὲν Αθηναῖοι, παρὰ τὴν Χερσόνησον, ἀρξάμενοι ἀπὸ Ιδάκου μέχρι Αρ
νῶν, νῆες ἓξ, καὶ ὀγδοήκοντα. οἱ δ' αὖ Πελοποννήσιοι, ὡς ἀπὸ Αβύδου μέχρι Δαρ
δάνου, νῆες, ὀκτὼ, καὶ ἑξήκοντα κέρας δέ, τοῖς μὲν Πελοποννησίοις εἶχον, τὸ μὲν
δεξιὸν, Συρακούσιοι. τὸ δ' ἕτερον, αὐτὸς Μίνδαρος, καὶ Ἰδῶν νεῶν αἱ ἄριστα πλέουσαι.
Αθηναίοις δὲ, τὸ μὲν ἀριστερὸν, Θρασύλλος. ὁδὶ Θρασύβουλος, τὸ δὲ δεξιόν. οἱ δὲ ἄλ
λοι στρατηγοὶ, ὡς ἕκαστοι διετάξαντο. ἐπεὶ γὰρ ἐπεγόμενον δὲ τῶν Πελοποννησίων πρότε
ρόν τε ξυμμίξαι, καὶ κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν τῶν Αθηναίων ὑπερέχοντες αὐτοὶ τῷ δύω
νύμῳ, ἀπεκλείσαι τοῦ ἔξω αὐτοῖς ἐκπλοῦ, εἰ δύναιντο, κατὰ δὲ τὸ μέσον, ἐξώσαι
πρὸς τὴν γῆν, οὐ χέκας οὖσαν, οἱ Αθηναῖοι γνόντες, ἃ μὲν ἐβούλοντο ἀπρφάξα
σθαι αὐτοῖς οἱ ἐναντίοι, αὐτὰ ἔξῃσαν, καὶ περιεγίγνοντο τῷ πλῷ. τὸ δ' δύώνυμον
αὐτοῖς ὑπερεβλήκε ἤδη τὴν ἄκραν, ἡ Κυνὸς σῆμα καλεῖ. τῷ δὲ μέσῳ, πλοῦτον
ξυμβαίνοντος, ἀσθενέσι καὶ διεσπασμένας ταῖς ναυσὶ καθίσαντο. ἄλλως τε,
καὶ ἐλάσσοσι χρώμενοι τὸ πλῆθος. καὶ τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα, οἰκεί
ων καὶ γνωσιφδὴ τὴν πρόβολὴν ἔχοντος, ὥς τε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γιγνόμε
να, μὴ κατόπτα ἔναι. προσπεσόντες οὖν οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ τὸ μέσον, ἐξέω
σαν τε ἐς τὸ ξηρὸν τὰς ναῦς τῶν Αθηναίων, καὶ ἐς τὴν γῆν ἐπεξέβησαν τῷ ἔργῳ
πολὺ προέχοντες. ἀμύναι δὲ τῷ μέσῳ οὐθ' οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον ἀπὸ τοῦ δε
ξιοῦ τὸ πλῆθος τῶν ἐπικειμένων νεῶν ἐδύναντο, οὔθ' οἱ περὶ τὸν Θρασύλλον ἀπὸ
τοῦ δύωνύμου. ἀφανές τε ἦν διὰ τὴν ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα. καὶ ἅμα οἱ συ
ρακούσιοι, καὶ οἱ ἄλλοι, οὐκ ἐλάσσοσι ἢ πεντήκοντα μέν οἱ, εἶργον αὐτοῖς, πρὶν οἱ Πελο
ποννήσιοι διὰ τὸ κρατήσαντες ἀδεῶς ἄλλοι ἄλλην ναῦν διώκειν, ἤρξαντο
μέρει τινὶ σφῶν ἀπακτότεροι γενέσθαι. γνόντες δὲ οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον

παρὰ τὸν χίων τρεῖς πεντήκοντας ἑκάστης χίας, τὴν τρίτην διαπλέοντα ἀπο
χαῖα νομίσματα ἐ
πὶ χώρια. Ἐκπλῦ
σαι ἐς τὴν δύρυχωρί
αν. αὐτὴ οὖ ἐκπλύ
σαντες, διαφυγεῖν
Ἀνάκωκ ἔξουσιν,
ἢν ἐκπλέωσι. τὸ μὲν
ἀνάκωκ, αὐτὴ τοῦ προ
νοητικῶς, καὶ φυλα
κτικῶς. ὁ δὲ νοῦς, οἱ Ἀ
θηναῖοι ἐν ταῖς ἐκκαί
δεκα ναυσὶν ἔλαβον
τοῖς ἐν Ἀβύδῳ πλε
ρονησίοις παραφυ
λάττουσι, καὶ πι
προφρημένου τοῖς ἐν
τῇ Ἀβύδῳ ὑπὸ τοῦ
φιλίου ἐπιπλου. πυ
πίστιν, ὑπὸ τοῦ στόλου
τοῦ μετὰ μινδάρου,
ὅπως παραφυλάτ
τωσι τοῖς Ἀθηναίοις
ὑπὲρ τοῦ μὴ λαθεῖν
αὐτοὺς ἐκπλύσαντες.
Ἐπειγομένων δὲ
τῶν πελοποννησίων
ἀντὶ τοῦ ἐπείγοντο
οἱ πελοποννήσιοι πρό
τεροι συμμίξαι.
Πρότερον ξυμμί
ξαι. ἤγουν συμπλέ
σειν. συρράξαι.
Ὑπερεβλήκε δὲ
ὑπερέδραμε.
Τῷ ἔργῳ πολὺ πε
ριέχοντες. ἤγουν πε
ριγενόμενοι. κρείττο
νες γενόμενοι.
Τῶν ἄλλων. ἤ
γουν τῶν ἄλλων πλεου
σῶν νεῶν.
Ἀπακτότεροι γενέ
σθαι. ἤγουν μὴ ἀπολα
ξεῖν προϊέμενοι.

τὰς ἀπὸ σφίσι ναῦς ἐπεχούσας, ὡς αἰσθόμενοι τὸ ἐπ' ἐξαλῶς ἤδη τῆς κέρως, καὶ ἐπαναστρέψαντες, δύο μὲν ἠμύνοντό τε, καὶ τρέπουσι· καὶ τὰς κατὰ δίωξιν νικήσαντες τῶν Πελοποννησίων μέρος ὑπολαβόντες ἐπεπλήρουν, ἔκοπτόν τε, καὶ ἐς φόβον τὰς πολεμίους ἀμαχεὶ καθίστασαν. οἵ τε Συρακούσιοι ἐτύγχανον καὶ αὐτοὶ ἤδη τοῖς πρώτοις Θρασύλλου ἐνδεδωκότες, καὶ μᾶλλον ἐς φυγὴν ὁρμήσαντες, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἄλλοις εὖ ἔρρωντο· γεγενημένης δὲ τῆς τροπῆς καὶ καταφυγόντων τῶν Πελοποννησίων πρὸς τὸν Πύρσιλον μάλιστα πρὸς τὸ πρῶτον, ὕστερον δὲ ἐς Αβυδον, ναῦς μὲν ὀλίγας ἔλαβον οἱ Αθηναῖοι. πλεῖστος γὰρ ὢν ὁ Ελλήσποντος, βραχείας τὰς ἀπὸ φυλακὰς τοῖς ἐναντίοις παρεῖχε. τὴν μέντοι νίκην ταύτην τῆς ναυμαχίας ἀπὸ καιροτάτην δὴ ἔσχον. φόβου μὲν γὰρ πέρι τοῦ Πελοποννησίων ναυτικοῦ, διά τε τὰ καταβραχυσφάλματα, καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορὰν, ἀπηλλάγησαν τοῦ φᾶς τε αὐτοῦ καταμέμφεσθαι καὶ τοῖς πολεμίοις ἐπαξίοις τὲς τὰ ναυτικὰ νομίζειν. ναῦς μέντοι ἐναντίων λαμβάνουσι, Χίας μὲν, ὀκτὼ, Κορινθίας δὲ, πέντε, ἀμπρακιώτιδας δὲ, δύο καὶ Βοιωτίας δύο. Λευκαδίων δὲ, καὶ Λακεδαιμονίων, καὶ Συρακουσίων, καὶ Πελληναίων, μίαν ἑκάστων. αὐτοὶ δὲ πεντεκαίδεκα ναῦς ἀπολλύασι. στήσαντες δὲ τροπαῖον ἀπὸ τῆς ἄκρας, οὗ τὸ Κυνὸς σῆμα, καὶ τὰ ναυάγια προσαγόμενοι, καὶ νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ὑποπλέοντες ἀπέδοσαν, ἀπέπεσε καὶ ἐς τὰς Αθήνας τριήρης ἄγγελον τῆς νίκης· οἱ δὲ, ἀφικομένης τῆς νεὼς, καὶ ἀπαγγελθέντος τὴν δυτυχίαν ἀκούσαντες, ἐπὶ τε τῇ τὴν Εὔβοιαν ἁρπεζυμφορᾷ, καὶ κατὰ τὸ παρὸν γεγενημένας, πολὺ ἐπερρώσθησαν, καὶ ἐνόμισαν σφίσιν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα, ἢν προθύμως ἀναλαμβάνωσι, πολεμεῖσθαι. μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, ὑπὸ πρωΐ ἐπὶ σκυλεύσαντες τὰς ναῦς οἱ ἐν Σηστῷ Αθηναῖοι, ἐπέπλεον αὖθις Κύζικον ἀφεστηκυῖαν. καὶ κατιδόντες κατὰ Αρτάκιον, καὶ Ρίαντος τὰς ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ὁπλίτιδας ναῦς ὁρμουσας, αὖθις πλεύσαντες, καὶ μάχῃ κρατήσαντες τῶν ἐν τῇ γῇ, ἔλαβον τὰς ναῦς. ἀφικόμενοι δὲ καὶ αὖθις τὴν Κύζικον ἀτείχιστον οὖσαν, προσηγάγοντο πάλιν, καὶ χρήματα ἀπέπραξαν. ἐπλεύσαν δὲ ἐν τούτῳ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἐκ τῆς Αβύδου αὖθις τὸν Ελλησπόντου· καὶ τὴν σφετέρων νεῶν τὴν αἰχμαλωτὸν, ὅσαι ἦσαν ὑγιεῖς, ἐκόμισαντο. τὰς δὲ ἄλλας, Ελαιουσίοι κατέκαυσαν καὶ ἐς τὴν Εὔβοιαν ἀπέπεμψαν Ιπποκράτην, καὶ Επικλέα, κομιοῦντας τὰς ἐκεῖθεν ναῦς· κατέπλευσε δὲ ὑπὸ αὐτοῖς χρόνοις τούτοις, καὶ ὁ Αλκιβιάδης τὰς τρισὶ καὶ δέκα ναυσὶν ἀπὸ τῆς Καύνου, καὶ Φασηλίδος ἐς τὴν Σάμον, ἀγγέλλων, ὅπερ τὰς πεφοινίσσας ναῦς ἀπετρέψατε Πελοποννήσου, ὡς πεπιέλεσται, καὶ τὸν Τισσαφέρνην ὅτι φίλον ποιοῖτο μᾶλλον Αθηναίοις, ἢ πρότερον. καὶ πεμφθείσας ναῦς ἐννέα πρὸς αἷς εἶχεν, Αλικαρνασσέας τε πολλὰ χρήματα ἐξέπραξε, καὶ χωρὶς ἐτείχισε. ταῦτα δὲ πράξας, ἄρχοντας ἐν τῇ Κῷ καταστήσας πρὸς δὲ μετοπώρου ἤδη ἐς τὴν Σάμον κατέπλευσε. καὶ ὁ Τισσαφέρνης ἀπὸ τῆς Ασπένδου ὡς ἐπύθετο τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς ἐκ τῆς Μιλήτου ἐς τὸν Ελλήσποντον πεπλευκυίας, ἀναζεύξας, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ιωνίαν. ὄντων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἐν τῷ Ελλησπόντῳ, Αντανδριοι, εἰσὶ δὲ αἰολῆς, παρακομισάμενοι ἐκ τῆς Αβύδου πεζῇ διὰ τῆς Ιδης τὸ ὄρους ὁπλίτας, ἐσηγάγοντο ἐς τὴν πόλιν, ὑπὸ Αρτάκου τοῦ πέρσου Τισσαφέρνους ὑπάρχοντος καὶ δικούμενοι, ὅς περ καὶ Δηλίους τὸ Ατραμύττιον οἰκήσαντας, ὅτε τὸ πρῶτον Αθηναίων Δήλου καθάρσεως ἕνεκα αὖ ἐπέστησαν, ἐχθρὸν προσποιησάμενος ἀπὸ μικροῦ, καὶ ἐπαγγείλας στρατιὰν αὐτοῖς βελτίοσιν, ὀξαγαγὼν ὡς ἐπὶ φιλίᾳ, καὶ ξυμμαχίᾳ, τριήρεσι ἀριστοπρεπεστάταις, καὶ πληθούσαις τὸ ἑαυτοῦ, κατέκοπτε· φοβούμενοι οὖν αὐτὸν διὰ τὸ δ' ἔργον, μὴ ποτε καὶ τῆς φᾶς παραπομπῆς, καὶ ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ, ἃ φέρειν οὐκ ἐδύναντο, ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. ὁ δὲ Τισσαφέρνης αἰσθόμενος καὶ τοῦτο τὸ Πελοποννησίων δέος, καὶ οὐ μόνον δ' ἐν Μιλήτῳ, καὶ Κνίδῳ, καὶ ἐν ταύταις γὰρ αὐτοὶ ὤκιζε περιεπώκεσαν οἱ φρουροὶ, διαβεβλῆσθαί τε νομίσας αὐτὸν σφόδρα, καὶ δείσας μὴ καὶ ἄλλο τι ἐπιβλαπτώσι, καὶ ἅμα ἀχθόμενος, ἅ φαρναβάζου ἐξ ἐλάσσονος χρόνου καὶ δαπανήσας ἐξαμῶς αὐτοῖς, καπεροβώσει τι μᾶλλον τὸν πρὸς τοὺς Αθηναίους, προθύεσθαι δίετο εἶναι πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς Ελλησπόντιους, ὅπως μεμνῆται τε τὸν πρὸς τὸν Αγησανδρου γεγενημένων, καὶ τὰς διαβολὰς, καὶ πρὸς τὴν φοινισσῶν νεῶν, καὶ τὴν ἄλλων, ὡς δι' ἐπιστολῶν ἀπολογήσηται. καὶ ἀφικόμενος πρῶτον ἐς Εφεσον, θυσάμενος ἐπρήσατο τὴν Αρτέμιδι. Οπερ ὁμοῦ τοῦτο τὸ θέρος χειμὼν τελευτήσας, ἐν καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἐπεμαρύνετο.

ΤΕΛΟΣ.

44/71/6052 (2)

Εν τῇ Φλορεντίᾳ παρὰ Βερναρδῶ τοῦ Ἰούντα ἔτους ἀπὸ τοῦ χριστοῦ γενέσεως χιλιοστῷ πεντα-
κοσιοστῷ τε καὶ ἕκτῳ ἔτει, πρὸ δευτέρας Ἰσταμένου.

Ἡ τῶν τετραδίων σαίτων τῆς βίβλου κατὰ τάξιν ἀκολουθία.

AA. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V.

Ἁπλᾶ δὲ τετράδια πλὴν τοῦ. AA. τριαδίου.

Florentiæ apud Bernardum Iuntam, anno ab incarnatione domini Milleſimo quingenteſimo ſexto die ſecunda nouembriis.

AA. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V.

Omnes ſunt quaterniones præter. A A. *ternionem.*

·F·G·

RARA
440/71/06052(2)
X13<71060522000 19

Thucydides

Giunti

1502

Rara

71
6052

Freie Universität Berlin